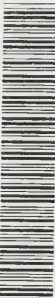

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ORATORES

ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

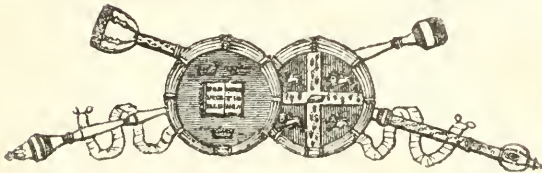
GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS SECUNDUS

LYSIAS

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

PA
3479
A1
1828
v.2

PRÆFATIO EDITORIS.

JAM Lysiam, Lector candide, cura mea operaque et studio editum habes; memetque ipsum et Oratorem benigne tractes rogo. Id ne tu mireris, si Demosthenes et Æschines abdite latuerint. Studia non deerant vulgatum poscentis: at vero Plutus ac lex maxime refragabantur. Sed enim reliquos Oratores Atticos, una cum Sophistis, quos sic vocant, dixerim sex plus minus mensibus, Deo annuente, populo editum iri, confecto mihi tandem hoc opere laboriosissimo. Ad rem accedamus.

Textum doctissimi Nostrates, Taylorus et Marklandus, sæpiuscule (id in annotationibus plerumque factum suis velim intelligas) vere emendabant. Crepuit more suo Reiskius. Cui quum nonnihil essem assensus, decrevi hoc amplius, ut, si arbitrarer utile eque Lysia esse, ad fidem MSS. et VV. DD. conjecturarum Textum redintegrare deberem: et ne minus id commodo literarum, cui unice studebam, fecissem, in unaquaque pagina Varietates Lectionis editionum Taylorig, Reiskii, et Augeri apponere; ut cuilibet uni ex iis, qui Lysiam meum delibarent, id gratum atque volupe esset. Hæc de Textu dicta sunt.

Porro, quod ad Annotationes attinet, sic ubique nos in officio gessimus, ut eas, unde unde extricatas, in con-

b

1406528

tinuam unam atque ordine digestam seriem collegerimus, Textuique apposuerimus.

Interpretatio Latina Reiskii est ad novam Editionem passim accommodata. De Variantibus Lectionibus et Indicibus idem dictum animadvertite, quod in Præfatione ad Demosthenem et Æschinem a nobis nuperime editos.

Lysiam nostrum, in tuam, L. C., bibliothecam cooptari volo: tibi autem statuendum est. Te jubeo valere.

Idibus Maiis, A. D. MDCCCXXVIII., ex Museo meo, in vico quem vocant HIGGATE, prope Londinum.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

A D V E R S A R I A

AD LYSIAM.

[78] Quid, tertium lecto Lysia, de singulis oratt. sentiam.

1. Def. pro cæde Eratosth. Nil in hoc genere melius.

2. Inepta declamatio Sophistæ recentioris. Insunt quædam pulcherrima, ut imitatio Homeri, p. 198, 2. usque ad 8. τὸν κάλλιστον. sed mox ad saas argutias redit. Malus imitator Isocratis.

3. Vix primæ cedit.

4. Vide hic p. 82.

6. Vide hic p. 144.

7. ω. τ. σηκοῦ. Arguta, elegans, subtilis.

9. 10. Etiam hæc.

12. Præstantissima: vehemens, nbi de Theramene, p. 125—126.

13. Etiam hæc: sed styli nitore 12ma est hac præstantior.

14. 15. Non contemnendæ: (15 levis opella.)

16. Egregia: vividis et pæne comicis coloribus exprimens στρατιωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζόνειαν (ut in alia causa loq^r. Dionys. t. 5. p. 481.), ea simul arte, ut

hoc ipso placeat.

18. Pro Nic. Nobiliss. vide hic p. 128.

19. Pro b. Arist. Sat bene.

20. Pro Polystr. Crasso filo, utpote plebeio loquente.

21. Δωροδ. ἀπολ. Etiam 18ma præfero. Si Lysias scripsit, se longe superavit.

22. C. frument. Acuta, nitida, plane Lysiaca.

23. C. Panleonem. Levis opella.

24. Pro invalido. Acuta, nitida.

25. Δημ. καταλ. Omni admirationo digna. Vide hic p. 149.

26. C. Evandrum. Arguta.

27. 28. Acerbissima insectatio: dictio elaborata.

29. Paulo minor dictionis nitor; sed multa vis.

30. Hic p. 175.

31. C. Philonem. Crassiore filo.

32. C. Diogit. Vix ipsi primæ inferior: imo fere præfero.

Lysias potius τὰ μικρὰ καλῶς, quam τὰ μεγάλα δυνατῶς. Dionys. t. 5. p. 488. Ly-

sia dictio πέφυκεν ἔχειν τὸ χαρίεν, Isocratis βούλεται. *ibid.* p. 541.

LYSIAS. SEPT. 1820.

[AD PAG. ET VER. EDIT. STEPH.]

Or. I. De cæde Eratosthenis.

Coram quibus iudicibus? Non Areopagitis, p. 94, 31. In Delphinio, Markl. ad p. 94, 32.

P. 92, 5. ταύτην [τὴν] ὕβριν—δεινοτάτην ἡγοῦνται. Vide hic p. ult. lin. 24. Mox lin. 16. ταύτην—μὴν ἤγ. σ. 21. ἤγ. ταύτην οἶκ. μεγ. εἶναι.

92, 18. ὃ τι θελοῖ ποιεῖν lege sive ἄν. MSS. ἄν θέλη, in quo acquiesco.

92, 21. ᾧ Ἀθηναῖοι. Lege ᾧ ἄνδρες, vel ᾧ ἄ. δικασταί.

92, 22. καὶ φειδωλὸς ἀγαθή. Suspicio glossam esse præcedentium, οἰκονόμος δεινή. Forsan servandum φειδωλὸς, ut ἀγαθὴ sit

scholion ad δεινό.

93, 13. Inepte εἰς τὴν ἀγορὰν Reisk. Melius sine arte. quam potius signif. *to go to market*, quam *to the market-place*. ne memorem, etiam in hac signif. poni sine articulo.

93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει. sine τήν. *for he makes this his business*. Ineptit Reisk. Vide p. 92, 21. ubi recte R. Adde c. Andacid. p. 103, 43. Lysias p. 172, 23. ταύτην παρ' ἡμῶν ἰστίην εἰληφότες. Mox p. 174, 18. Hic p. 141. Isocr. Æginet. 7. λαβὼν ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρῆτο ταύτη τῆ τέχνη. MS. Urbinas, λ. ταύτας ἀφ. ἐχ. τῆ τέχνη. Alias posses, λ. ταύτας τὰς ἀ. ἐ. ταύτη τέχνη.

93, 17. ἐπραττόμεν, [καὶ πάντα . . . ὑποψίας] ἐθ. Dele ista, e proximis v. 21. hac tracta.

93, 32. Lege, αὐτῆ προσίοι. Mox forsan, εἰσόδους ὃν τρόπων ποιήσεται (Eratosthenes). Vide Reisk. Sed quom concinnius sit, omnia ad uxorem referri, an, προσείτω, sc. ἢ γυνὴ τὸν μοιχόν?

94, 13. Aristoph. Eccles. 1047.

94, 39. Lege, ἐὰν τις ἀνδρα ἐλεύθερον.

Ceterum non concilio hanc legem cum altera apud Demosth. Midian. p. 330. n. 83. = 529. Æschin. Timarch. p. 3, 9. Non assentior Wesseling. ad Petit. p. 569. Vide Taylor. Lect. Lys. c. XI. Nam apud Lysiam, certa pecunia muletatus esse videtur ὁ ὑβρίζων, apud D. et Æ. τὸ τίμημα penes iudices.

94, 40. Lege, ἐὰν δὲ γυναῖκα ἐφ' αἰσωπερ. (*ex earum numero, cum quibus etc.* vid. R. P. ad Orest. 910.) Ceterum legis sensum optime explicat Reiskius. Qui virum aut puerum vi compresserit, duplum pendat (ejus quod is qui servum). Eadem pœna teneatur (pœna dupli), qui (vi compresserit) mulierem ex earum numero, quas recenset Draco eum Demosth. c. Aristocrat. p. 410. n. 78. = 637.

[80] 95, 16. Lege, δίκαια μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμεν. Solenne μὲν, et hic requiritur. ἐμὲ pro ἑμαυτὸν insolens, etsi non plane inauditum (Bekkeri Anecd. p. 92, 16.); et falsum esse ὁ λαμβάνων patet.

95, 29. οἰκίαν τῶν φίλων ἐγγυτάτω. Non solicitanda. Vide Porson. ad Phœn. 423.

II. Funerbris.

Non Lysia, Reisk. p. 64. Inepta Declamatio, a malo imitatore Isocratis consarcinata. Comparanda cum Isocr. Pannegy. Magna difficultas in p. 196, 11. Primum vix sanum est *Σαλαμῖνι* apud Aristot. Nil enim dici potuit ineptius. An igitur memoria lapsas Philosophus? An potius Sophista noster Epitaphium compilavit, unde ista haesit Aristoteles? An utrumque accidit (See fly-leaf of Læmar's Aristot.)? Uteunque hæc sunt, οἱ ἐνθάδε κείμενοι etc. recte capit Reisk. p. 117. de istis qui ceciderunt Ægospotamis, et alibi, sub finem belli Peloponn. Oratio habita esse fingitur, paulo post pugnam ad Cnidum, p. 196, 8. unde contra Sophistam peti potest argumentum. Apud quos enim deplorat *Σαβάρων νίκην*? Apud Athen. quibus ea victoria restituerat maris imperium (refectis maris, p. 196, 29.) Vel hic loens demonstrat Isocratis exscriptorem. Ibi enim (p. 65. C.) omnia apta; hic, qualia dixi. Quam confuse ista de muris? Quasi ante τὸ καταλεῖν etc. 196, 30. hoc factum esset. Transponenda ista, καὶ γὰρ etc. usque ad ἀνίστησαν, putares post οὐκ ἔζησαν: sed vetat oppositio inter βουλευματα et ἔργοις, quæ tunc nullam habebit sensum. Quaro do se videat Declamator; ego nequeo defendere. Imo nunc video ista, ἀδελφὰ — ἔζησαν, spectare ad lin. 18. φεύγοντες — στασιάντες: quare transpone periodas, ut monui, et verte, eadem suis consiliis (in pace) secuti, quæ illi bello. Olymp. 97, 2. assignat Simsonus in Chronico.

190, 28. ἀπειροί, explicata e Thueyd. II. 41. *extend their enterprise to all sea and land*. Vide et 192, 23. et 194, 17. etc. ex Æschyli Persis.

P. 191, 6. Vide Demosth. Phil. II. p. 71, 5. R.

191, 10. Soph. Antig. 1016. etc. 1041. etc.

191, 19. πρότερον suspensum, ὁμοιοῦσαν, 194, 35. ἀπαντήσαντες, 195, 27. et 29.

192, 11. ὑπῆρχε τοῖς — προγόνους μὲν γνώμη χροαμένους — διαμάχεσθαι. Concinnius χροαμένους.

192, 34. Ad Arist. Plut. 1027.

193, 1. διὰ τὸν [πᾶσιν ὀφειλόμενον] θάνατον. vel potius omnia hæc dele. Ceterum confer Eurip. Suppl. 544. ed. Markl. Gaisf. Q. an leg. διὰ τὸ θνητόν.

[81] 193, 12. An del. Ἐέρξης? Vide hic p. 215. Sed eadem manebit difficile.

193, 51. Ambiguum: οὐς αὐτοὶ φυλάξιν ὄντο, an, οὐς ὄντο φυλάξιν τὴν πάροδον. Hoc puto; sed malim οὐς συμφορ.

194, 9. προειδέναι. Soph. Antig. 460.

194, 22. Lysias p. 163, 40.

194, 32. ex Thueyd. I. 74. et mox 194, 43.

194, 33. καίτοι. Non intelligo. igitur Tayl. et Reisk. An καὶ γὰρ, ut τούτοις referatur non ad Athenienses, sed ad γνώμη, πλ. καὶ ἀρ. Certe hoc esse videtur epexegetis superiorum, πλείστα καὶ κάλλιστα.

195, 21. Q. an sensus, τῶν μὲν (ἐχθρῶν), τῶν δὲ (φίλων)?

195, 33. Thucyd. 71. 35.
 195, 35. ἢ ῥίτωρ. Isocr. Evag. 45.
 197, 9. An e Thucyd. II. 40.?
 197, 29. Isocr. Plataic. 50. Thucyd.
 11. 44.
 197, 43. Vide Ep. ad Hebr. IX. 27.
 198, 2. Ex Iliad. M. 322. Vide ad
 Ciceron. pro Sext. c. 20, 21.
 198, 11. Plato Menex. p. 249. H. St.
 § 12. ἤδουντο, male translatum a sententia
 qualis § 25. (Primo quidem putares
 esse positum pro ἠδούντο τοὺς ἰκέτας διὰ
 τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν.) § 26. καινῶν —
 ζηλοῦσθαι. 40. Ψυχὰς ἀντιτάξαντες, 60.
 sepulta ἀρετή. 66. πατρίδα ἀρετήν. 76.
 ἀπέλευσταν. verte profited by their valour.
 Ineptus locus, § 25. § 68. μεγάλην. Confusio,
 § 27. 63—65. Imperitiæ ejusdem

aut similis sententiæ repetitiones, § 21.
 et 27. 57. et 59. et multa loca in Bekke-
 rianæ edit. margine. Ambages, 25. 52.
 Nexu cavet, § 2. οὔτε γὰρ γῆς. Antithesis
 inconcinna, §. 16. 33. τῆς πατρίδος, pro
 ἐν τῇ πατρίδι. Verba statim repetit impo-
 rite, 3. μνήμην — μνήμαις. 2—3. ὑμνεῖν.
 13—14. ἀδικούμενοι ter. 18. ἐλευθερία et
 νόμος. 27—28. χιλίαις ναυσί. 75—76. περὶ
 πολλοῦ. ἀπαντᾶν 52—53. (sed forsan loco
 corrupte). Duræ locutiones, πατρίδα τὴν
 ἀρετήν, § 66. Confusio, § 9. partem ad
 Arg. mortuos, partim ad superstites. 27.
 partim de Dario, partim de Xerxe. Loci
 ceteris meliores 17—19. 47. 54—57. 75.
 77—81. etsi redundat quædam. § 78.
 Homerum elegantissime παραφράζει.

III. c. Simonem.

Ad Areopagum, p. 100, 18—27. Ora-
 tio habita, tempore belli Corinthiaci, p.
 100, 23.
 p. 97, 1δ. κρείσσοντά ἐστι.
 97, 16. Herald. c. Salmas. p. 399.
 97, 23. τῶν τούτου ἐπιτ. Imo αὐτοῦ.
 Vide infra p. 95.
 97, 33. πάντα τὰ ὑπὸ τ. γ. vel dele ὑπὸ
 τ. γ.
 98, 16. τὸ παιδίον non esse videtur The-
 odotus; sed ἀκόλουθος oratoris.
 98, 19. Nil ad rem Æschinischus locus
 (p. 23, 3.) apud Reisk. Imo ipse Æschines
 p. 23, 36. exemplum citat.

99, 27. An ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ πεπ.
 99, 43. Lege καταγεις, et p. 100, 5.
 κατὰξαντες.
 100, 19. Lege, καὶ γὰρ ἂν δεῖν ἐῖ εἰ —
 vel potius, καὶ γὰρ ἂν δεῖν ἐῖ — ποιήσεσθε.
 100, 13. ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ
 παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἐταίρας —.
 Turbata videntur: ferri potest, ἐκ μέθης
 καὶ φιλονεικίας ἢ λοιδορίας, ἢ ἐταίρας ἢ παιδι-
 κῶν — sed susp. cetera delenda, et legendum,
 ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ περὶ παιδι-
 κῶν μαχομ. ut Xenoph. Anab. 5. 8. 4.
 ἐκ παιδικῶν ne Græcum quidem puto. An
 ἐκ παιδιᾶς, joco in seria verso?

IV. π. τραύμ. ἐκ πρ. ὑπὲρ οὗ, καὶ πρὸς ὄν, ἄδηλον.

Vide Reisk. Ad Areopagum, p. 101,
 6. Defensio, non actio, ut recte Reisk.
 male tamen statuens cum Valesio p. 165.
 n. 3. Lysiæ fuit oratio κατὰ Ποσειδίππου,
 non πρὸς Ποσειδίωππον, quod hic debuit
 poni. Spuriam censet Taylorus. Vide
 annon potius sit epitome, ut c. Theo-
 mnestum secunda. Si vere est Lysiæ, vide
 an sit epilogus.

P. 100, 41. Recte Taylorus, ἔλαβεν —
 ἀπέδωκε, ut mox 101, 1. ἀπέδωκεν ἂ ἔλαβεν.
 Sed non videtur pactum fuisse, ut com-
 munit duorum esset serva, ante τὴν ἀντί-
 δωσιν. Mox, ἀρεῖσθαι etc. verte, nunc
 infiliari se tunc concessisse, ut communis
 amborum esset serva.

101, 3. ἀπολαχεῖν certissime est, in
 sortitione excludi, ut Taylorus. Sic ἀπο-
 ψηφίζ. Vide Harp. ἀπολαχεῖν, Phot. v.
 ἴσα.

101, 15. οὐ γὰρ ἂν — εὐρήσομεν ἔτι
 αὐτὴν ἂ. (ἕστρ. c glossa.)

101, 39. Argumentum obscurissimum.
 Hoc video, Reiskii versionem a Græco-
 rum sensu discrepare. Aliquando puta-
 bam, delendum προσθείη (vel παθεῖν). Hoc
 fere dicit: Non minus illam cmi, quam si
 pretio eam ab hostibus redemissem. Si id
 fecissem, non modo torquendi, sed quovis
 modo ea abutendi jus haberem; atque adeo
 in servitute amandare possem. Nunc illa
 me in malum ipsa servitute gravius est da-
 tura: etc.

102, 9. ἂν εἰδείη — εἰκότως ἂν. Au,
 ΑΓΑΠΗΤΩC AN? Porson. ad Nub. 967.

102, 14. An dicitur ἦσσαν (debebat R.
 ἦττον) ἔχειν pro ἔλαττον ἔ.

102, 21. προῖνοίνην.

102, 25. Quid pro portentosis λόγῳ τὸ
 τῶν πάντων sit reponendum non video.
 Sensus videtur, ἀλλ' ἂθῶς ἂν τούτων πάν-
 των etc. bonus civis fuit publice et priva-
 tim; ad nunc in majus discrimen incidī,
 quam si peccissimus civis fuisset.

V. Ὑπὲρ Καλλίου. (μετοίκου)

Publicanns, p. 103, 10. si recte capio. Forsan fuit unus τῶν ἐνοημένων τῶς καρπῶς τῶν μεριῶν, ut isti p. 108, 27. vel τῶν ἐκλεγοντων, atque de ea re venit in iudicium. Quod ait Reiskius p. 185. de phrasi περὶ τοῦ σώματος, non usque quaque verum est. Vide p. 110, 30. 115, 27.

Andoc. Myst. p. 1, 22. 14, 17. 16, 18. Lys. p. 166, 11. collato 13. p. 167, 36. Hemst. ad Plat. p. 360.

[83] Nov. 1822. (ed. Bekkeri; paginae Stephani). N.B. nbi taceo, in Bekkeri textu acquiesco.

VI. Contra Andocidem.

Orationem κατ' Ἀνδοκίδου non esse Lysiae satis liquet: quaeritur, utrum revera dicta sit, an a sophista juniore scripta. Mihi videntur omnia ita a Lysiae ingenio abhorrere, ut negem, sophistam, si sophista sit, eum sibi imitandum proposuisse. Lysiae abjudicant orationem contra Andocidem Ruhnken. Hist. Oratt. p. 50. et Sluiterus Lect. Andocid. cap. VIII. Nihil suspicabatur Valckenarius dom adversaria sua (1756) scribebat. Falso exhibet Sluiterus ejus verba p. 177. Neque Mitfordius, t. 5. p. 121. si quis id curat. Ipse dubito an revera dicta sit oratio; non Lysiae, imo neque imitatori Lysiae, tribuendam esse, pro certo pono. Breviter percarram Sluiteri argumenta. I. 'Declamat, nihil probat.' Est δευτερολογία, et tota referenda ad αἴτησιν. 'Omnia miscet.' Consulto, in causa mala. 'Narratio alieno loco, brevissima, etc.' Nulla est narratio, vel fuit in exordio nunc deperdit, vel omnia quae ad probationem pertinebant, a Cephisio vel aliis erant occupata. Idem dictum puta de 'legibus, psephismatis, etc.' (non opposuerim locum p. 104, 5.) Locus de 'vindicta divina,' concedo, sophistam non effugeret; sed neque verum accusatorem, neque in eo tractando, etsi longiuscule id facit, quicquam adhibet quo Atticum certe vulgus offenderetur. 'Mentio Diagoræ' nil minus quam sophistica (compara Lysiam p. 123. de docibus ad Arginussas, Æschinem c. Timarch. p. 24, 33. Σωκρ. τὸν σοφιστὴν — Demosth. de Arthmio, etc.); miror nil dixisse Sluiterum p. 188. de Batrachio, Lys. p. 107, 10. II. Errores. 'De Herma πατρίω.' Vide mea ad Andocid. p. 51. 'De servo quem noluist Andocides torquendum tradere.' Acute conjicit Sl. p. 65. duas historias confudisse scriptorem. 'Nunquam militasse dicitur Andocides.' Cum Ruhnkenio puto Thucydidis I. 51. Andocidem esse oratorem; neque habeo quod respondeam. 'Devotus a sacerdotibus dicitur.' Imo veteratior innuit scriptor, non dicit. Oratoris frans, non sophista error. 'Sibi contradicit p. 105, 18.' Nil minus; vide me ad Lys. p. 107. 'Iterum, quomodo dicatur Andocides

dives et potens, modo a sycophantibus vexatus et spoliatus.' Hoc miror ipsi Ruhnkenio tenebras offudisse. 1. Quid ex hoc colligas nisi malam fidem accusatoris? 2. Vera, aut prope vera, esse hæc potuerunt. Attulerit secum inagnas opes, quas atriverint sycophantæ, vixerit in periculis, "agitans multos, a multis vicissim agitato." (Ruhnken.) 3. Locus, quo nituntur, est mutilus; sensus fuisse videtur, divitias etc. jactans. (Lys. p. 107, 27.) III. 'Locutiones sophisticæ.' Corrupti loci, excepto αἰετῆστοι Ἀθηναῖοι vel ut Bekker. Ἀθῆναι, de quo ipso dubito. IV. 'Quis recitavit? Non Cephisius.' Concedo. 'Non Epichares, qui dixit quæ hic non loquuntur.' Oratio lacunosa. 'Non Meletus, qui ipse composuisset orationem, non Lysiae opera usus esset.' Sed jam Lysiam nissum fecimus. Deinde, quomodo dicat Orator p. 105, fin. Andocidem duas ἐνδείξεις; eodem tempore subsiisse (nam Reiskii temeritas, ἐναυτῶν intrudentis, silentio est refutanda), quid si respondeam contentato iudicio ambas causas esse peroratas, et hanc orationem non a Cephisio, sed in altera causa dictam? V. 'Dicitio habet nitorem quandam fucatum, etc.' Velim ullum haberet: est quidem loquax et inanis hic orator ut nullus sophista magis; sed negligentiae potius quam affectationis accusandus. VI. 'Ex Andocide ipso efficta.' Hoc, fateor, ambabus orationibus sæpe comparatis, non usim prorsus negare; sed in tali argumento necesse est ut eadem multis veniant in mentem. Vide ad Lysiam p. 85.

P. 103, 25. αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου. Per se optimum ἴτερον, ut p. 104, 19. Sed vide an leg. ἐαυτοῦ, ut comparetur Andocides cum impiis, qui in furorem acti sese conficiunt: eorum enim mentionem præcessisse probabile est.

103, 26. Optimum κατελεῖσαι, supple τὸ πρᾶγμα. καταπροδοῦναι, καταδιαλλαγῆναι (Arist. Vesp. 1275.) nota. καδομολογήσαι Andoc. p. 6, 37.

103, 27. Lege τιμωρεῖτον. ἐναργῶς de diis, Æschyl. Theb. 140. Arist. Equit. 1170. Isocr. Helen. 70. Si vulg. τιμωρεῖτε retines, verte, reputantes vos maxime

scire in eos qui erga has deas sint impii. Non intelligo Bekkeri τιμωρεῖται, nisi sit enallage numeri, quisque vestrum cogitet se punire illos qui manifesto etc. Si ἐναργῶς ita capi posset, videndum esset annon lateret τιμωρητέα. *we ought to make a strong example of* —.

— ἐτέρῳ ἔσσεσθαι. Lacuna post hæc verba, cujus sensus, ἀγαθὰ ἢ κακὰ, τιμωρομένῳ ἢ ἀμελήσαντι. Vide p. 104, 35.

103, 35. Post ἑορτῆς deesse verbum videtur omnes. An ἕξουσι absorptum ab

ἠΘΥΕΙΝ? Vide Andoc. p. 5, 23. Sed valde displicet ταύτης τῆς ἑορτῆς et ταύτην τὴν πανήγυριν. An ista, ἕνεκα τ. τ. ε. exciderunt ante ἀφινομιμένους v. 33. deinde a margine huc tracta genuinas voces extruserunt?

104, 6. Post ἰερά lacuna in ms. Alioqui conjiciebam, imo Sluiteri est conjectura, ἰερά ἀνατι, καὶ νῦν Ἄ. ἔστιν ἐν τ. β.

104, 10. Lege cum Reiskio αὐτοὺς τῶν θέντα, quamvis ipse vulgatam defendat. vide Soph. Antig. 454—7.

104, 14. καὶ ἔλαχεν, Ἄνδοκίδης ὦν, καὶ πεποικιλῶς—. Ran. Θερεκτιῶν ὦν. Vide Porson. ad Hec. 782. p. 48. Valck. Diatrib. p. 211.

104, 16. Marg. ad Porson. Adverss. p. 72.

104, 22. ἀλλὰ [καὶ] τῶν ἄλλων κατηγορήσει. hoc si dicet, nihil proficere ad se defendendum; ad alios accusandos tuli oratione uti posset. Vide κ. Στοιχ. p. 165, 9. Si serves καὶ, posses Anglice: *that will not prove him innocent, but others as guilty as he is.*

[84] 104, 24. Scriptum fuerit in codice,

εἰ δ' ἡμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε [et in marg.] ἔστε. Omittunt codices καὶ ante ἔστε. Confusa videntur C et signum v, quo refertur nota marginalis ad verbum in textum. Vide ad Aristoph. Plut. 1194. Ita καὶ var. lectionis signum infra p. 105, 20. ut recte Reiskius. Lego, εἰ δ' ἡμεῖς αὐτοκράτορες [ὄντες * * * νῦν δ' οὐχ ἡμεῖς] ἔστε οἱ ἀφ'.

104, 30. Lege ἰμολοοῦνταν.

104, 32. Lego, ὅστος μὲν κατὰ τοὺς νόμους φεύζεται—sine τοῖς ἐξ Ἀρείου, quod e scholio, ut ista ἢ τρ. ἐκ σπον.

105, 1. Lege, τῶ ἀγαγόντι. Vide Thucyd. viii. 5. fin. Aristoph. Av. 1078. ubi recte emendatur, ζᾶντ' ἄρη τις.

105, 4. ὁ δὲ θεὸς ἠπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος [εἰς τὰ ἀμαρτήματα] ἐπί—. Vix mihi dubium quin tres voces delenda sint, ut annotatio cujusdam, qui putabat sensum esse illorum, ἠπῆγεν ἵνα etc. illeait in

nova peccata, ut veterum pœnas daret. Mox, quid est καὶ ante δώσειν δίκην? Lego, ε. μ. οὐν αὐτὸν αὐτίκα δώσειν [δίκην]. Nisi pro ΚΑΙ malis ΗΔΗ. Hunc esse sensum evincunt proxima, θάυμαστον etc. Pro certo ponit, Andocidem aliquando punitum iri; deinde ait, idque statim; quanquam hoc quidem non mirarer, si aliter caderet: nam deus non more hominum statim animadvertit in noxios etc. Maleultiñtelligit Reisk.

105, 5. τῇ ἐμῇ προφάσει. Frustra Sluit. φάσει. Sensus, ἐπὶ προφάσει τῇ πρὸς ἐμὲ διαφορᾷ. Angl. an occasion. Lysias p. 114, 43. 115, 19. et 25. 120, 36. 130, 39. et 43. 139, 37. 112, 25. 113, 29. 33. 39. 168, 13.

105, 7. Lege οὐδὲ γάρ. Superiori autem verte, non mirabor, utcumque res cesserit.

105, 14. ἔδησεν αὐτόν. Vitium sensit Valck. An, ἀπάλεσεν αὐτόν? Certe hic sensus esse videtur. Etiam apud Andoc. p. 8, 35. eadem menda, si menda sit.

105, 19. Malim καίτοι τίνα—ut mox v. 35. sed vide v. 27.

105, 21. ἡ δὲ σωτηρία ἀφανής. Vide hic p. 107.

105, 22. An, ἀπεκτονῶς οὖς—μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη, προσεψ. ut ἐδοξε et ἐλύθη ab ἐπειδή pendeant.

105, 24. ὥστε μὴδ' ἀδικουμένῳ—ἐκγενέσθαι (vel ἐξείναι, εἶναι, διδόνθαι, etc.) E scholio est δύνασθαι.

105, 32. ἐνθεν nou ferri posse puto pro ἐντεῦθεν. Lege ἐνθένδε δ'.

105, 34. Lege ἌΠΟΔΡΑΔΕ, ut paulo ante 1. 29.

105, 36. Vide an, ἐκείθεν δεῦρο ἐπὶ δημοκρατίας. Utut hoc, dele eis τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, e vicinis male repetitum. Deinde σφραγισθῆναι nou memini pro σφραγίσσιν. C scil. male eu lectum.

106, 8. L. παρασκ. τὰ τῆς πόλεως κρείσταιν καὶ δημ. ut VV. DD. Deinde dele τισι, quod e glossa est. Ita p. 103, 29. 117, 5. 150, 38. Genitivus, one of, some of, part of. Lysias p. 124, 22. 126, 10. 130, 30. 140, 30. unde defende 147, 12. contra Reisk. (Vide hic ad p. 137, 9.) 158, 6. potius accip. ἐπιβουλεύσαντες, ἦσαν αὐτῶν, quam = ἐπεβούλευσαν.

[85] 106, 28. οὔτε ὦν πρὸς τοὺς Reisk.

106, 30. An, ὥστε τούταν (vel τοῦτόν) ἡμῖν συναπολαῦσαι? vel ὥστε τοῦτον ἡμᾶς ἀπολῶσαι? Non expedit. Mox corruptum ἐνδεεῖ; ὄντες. Vide p. 124, 19. Expectabam, ipsi integri, insontes.

107, 16. Inepte obloquitur Palmerio Taylorus, etsi σωθῆναι e mss. Bekkerus; nempe constructionem qualemcunque e correctione reduxerunt scribæ. Lege, πάνν δὴ—αὐτὸν σωθέντα [καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνοχλοῦντα, οὐ τιμωρήσετε;] vel ad hunc sensum.

o proximis petitem. An simpliciter de-
leud. τοῦ δικαίου? An, τοῦ καταδικάζεσθαι?
Possis πλείους cum Schotto. Male Reisk.
si eum intelligo.

[91] 115, 33. ἀπολογίσασθαι. An ἀπο-
λογίσασθαι? dissevere, exponere. Vide quæ
scripsi ad Psephisma de Antiocho. Alia

ratio loci p. 180, 18. Eurip. Bacch. 41.
Lys. p. 164, 26. Sed vide utrum actio
fuerit ex eo genere, ubi vel actor vel de-
fensor necessario erat mulctandus; quo-
modo recte habebit ἀπολογησ.

116, 6. [με χρι] διανοηθέντα. E scho-
lio.

X. Contra Theomnestum I.

Habita 20mo anno post reditum plebis,
i. e. Olymp. 99, 2. Vide p. 116, 27.

P. 116, 24. Lege, καὶ ἡμῖν. ejus libe-
ris.

116, 30. οὐκ ὀρθῶς. Deest ὀρθῶς in Epi-
toma, p. 119, 9. An, οὐκ ὀρθῶς ἂν ὑπολά-
βοιθ' ἄς—An, οὐκ ἔσθ' ὕπως?

116, 40. An ex Epitoma p. 119, 13.
supplendum, ὅτι [ἔσοι ἀπεκτίνασί τινας,
καὶ ἀνδροφόνου τῶν αὐτῶν εἰσὶ καὶ] ὅσοι ἀνδρο-
φόνου εἰσὶ καὶ ἀπεκτίνασί τινας. Non cum
hoc loco compar. loc. p. 125, 23. qui
mendosus est. Vide hic p. 97.

[92] 117, 3. Primo leg. εἴρηται, non
obstante εἴπωι. Infra ad p. 150, 3. (Por-
son, ad Phæu. 91. et marg.) Revera hoc
dicebat lex, p. 117, 18. 119, 19. Si
serves εἴρητο, si dictum fuisset, bonus sen-
sus evadet, transpositis ῥῖψαι et ἀποβε-
βληκέναι. Sed huic mutationi adversatur
Epitome. Deinde deleta var. lect. (nisi
sit scholion) lege, ἐξήκει ἂν σοι λέγοντι ὅτι
οὐδὲν σοι μέλει (vel μέλει sine ὅτι). C.
Alcib. 145, 1. recte εἰ—ἐστιν—τῶν δὲ—
ἔσται.

117, 15. Malim, οὐκ οὔν—τὸν δόξαντα
κτείνειν φάσκωιν ἀνδροφ. et deleverim τὸν
φύγοντα. ergo non licebit per Theomnes-
tum, ut dicamus eum ἀνδροφόνου, qui cedis
erit damnatus? Inepta Reiskii et Bekkeri
lectio, quia se vocat ἀνδροφόνου reus, ipso
legis vocabulo (vide Taylor. ad orationis
initium), quod cum oratoris sententia e
diametro pugnat. Potuissent utaque
ἂ. ἂν εἴη τὸν φύγοντα ἀπολογεῖσθαι, οὐ φά-
σκοντα etc. Nam semel δόξας κτείνειν, qui
potest ἀποφεύγειν? Nunc potius credo
ante φάσκοντα excidisse verbum. non lice-
bit eum (sacris prohibere, morte dignum
dicere, etc. etc.) φάσκοντα—. Refer φά-

σκοντα non ad damnatum, sed ad eum qui
damnatum pro ἀνδροφόνου habet.

117, 37. τῇ θύρα. Vide VV. DD. ad
Arist. Eccles. 420. Isæum Philoctemon.
48.

117, 38. An ἔδου τοῦ κλέπους ὄντος?
Solon usus verbo, Pollux VIII, 34.

117, 41. An ad legem pertinent, quæ
supra p. 94, 38.?

117, 43. σιδηροῦς. Æschines c. Ctesiph.
p. 77, 25. Aristoph. 490.

[93] 118, 3. Lege; ἀκούσαντι τὸν πατέρα
—vel ἀκούσαι. Vox deest in Epitome
p. 119, 27. An, ἐστι, ζῆν ἀκούσαντα—.

118, 5. γνώμην servat Epitome, p. 119,
27. An, eo animo esse in patrem? id enim
valent verba. An possunt verti, tantū
facinoris in patrem admissi conscius. Vide
p. 146, 37.

118, 8. ἄς καὶ ἴ. ἴστε Epit. 119, 28.

118, 10. ὄντος ἐμοὶ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήμα-
τος. Verba sonant, ego vos accusare pos-
sum: sed sensus est contrarius. Exem-
plum notabile locutionum, ubi in in re
mutua nil refert, utrum dicas τῷ ᾧ πρὸς
τὸν β, an, τῷ β πρὸς τὸν ᾧ. πρὸς τινα, c.
Eratosth. p. 120, 17—19. Agorat. p.
138, 23—24. p. 137, 29. et Reiskii notam.
C. Alcib. I. p. 139, 35. πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, i. e. τῶν πατέρων
πρὸς ἀλλήλους. vide Reisk. p. 149, 42.
(Vide et hic p. 129.) 146, 32.

118, 24. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδ.
Inepte. μεγάλους, Markl. Malim καλοὺς,
ut Demosth. Olynth. III. fin.

118, 28. ὑπὸ τῶν παιδῶν ἀνηρῆσθαι for-
san leg. ex Epit. p. 119, 39.

Oratio secunda contra Theomnestum
est mera Epitome prioris a studioso quo-
dam facta, ut monent VV. DD.

XII. Contra Eratosthenem, XXXvirum.

[94] Non in Areopago habita, vide
p. 126, 24. Habita, ut videtur, recenti
plebis reditu.

P. 120, 20. ἀφενίας οὔσης. Si sana
vox est, sensus, ἀνεπιφθίνου ὄντος. cum
major concedatur accusanti venia in pri-
vatu quam in publica injuria. Sed, an ita
unquam locuti sint dubito. φθίνουσαι, hic
p. 129.

120, 33. Recte, ut puto, Marklandus,
τραπέσθαι τοιαῦτα—sine καί. quum, in-
quam, dicerent—.

120, 36. Levi negatio sat bonum sen-
sum efficit Marklandus: sed, quum opti-
mus ms. det. π. δὲ τὴν πολιτείαν, et alius
omittat μὲν, nescio annon coalescerint due
lectiones, nempe τὴν πολιτείαν πένεσθαι,
et τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χερμάτων. Passim in

hac oratione ἡ πολιτεία, et ἡ ἀρχή, pro factione rerum tunc temporis potiente. Sed fere malim, π. δὲ τὴν πολιτείαν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν * * * δέισθαι χρ. se eo ipso consilio (de τὴν ἀρχὴν adverbialiter sumto, vide me ad Plutum 918.) constitutos, ut aliena raperent. Lacuna forsitan implenda, διὰ τὸ, quod compendiosè scriptum, excidere potuit ante δέισθαι. Infra p. 99. ad 125, 21. πόλις, πολιτεία, hic, p. 99. 100. 184. 185. 187.

[95] 120. fin. Quærît Marklandus, 'Quomodo concilianda cum Demosth. (pp. 609. 651. ed. R.) dicente, neminem domi comprehendat?' Vide an de πολιταίς ille loquatur, Lysias de μετρίοις. Atque ita Mitfordius cap. 21. §. 2. not. 19.

121, 40. ὄντο κτήσασθαι. Lege κτήσεσθαι.

122, 10. ἀτίμους [τῆς πόλεως] κατέστησαν. An varia lectio superiorum lin. 6. τῶν πολεμίων?

122, 12. ἤκουσιν ἀπολογισόμενοι. Clare hic per ploralem designatur Eratosthenes, i. e. hic et ejus socii. Sed locus p. 124, 3. seqq. difficilior. Etiam ibi sensum esse suspicor, miror Eratosthenem, qui illos (Theramenum, opinor, nonit) defendere sustinuerit. Quod, si ita est, non opus est lacunam fingere cum Taylora. Male: an leg. αὐτοῦ, lin. 4.? Locus p. 124, 3. sanus est apud Bekkerum, et de Eratosthene intelligendus; modo novum caput ne inchoetur, et verba πολλάκις — ἐπανεῖν, ref. ad defensores Eratosthenis. Numeros studiosè permiscet Lysias, ut innuat, causam unius Erat. esse causam omnium xxx. vide p. 123, 36. 125, 3. In p. 128, 2. de reo agi putat, atque ideo legendum τῆς αὐτοῦ πονηρίας. [De αὐτοῦ, τούτου, vide hic p. 81. 112.]

122, 23. Malim, ἵνα ἀποθάνωμεν, ἢ μὴ ἀποθ. Nisi potius cum Bekkero constituas.

122, 32. πίστιν. Supra p. 50. Nota ἐν mss. Herod. I. p. 53.

122, 33. Suspicio legendum, ἔπειτα τῷ εἰκὸς πρῶτα χθῆναι. MS. apud Bekkerum οὐ πιστόν τῷ οὐ πιστόν εἰκὸς, nempe τῷ εἰκὸς, scholion scil. οὐ πιστόν. how is it likely, that it would have been enjoined to one who —. Vide Reiskium. Vide Aristoph. Acharn. 703. Thesm. 846. Neque est quare objiciatur quater repetita vox εἰκὸς, l. 30. 34. 36. εἰκότως 40. quum in ea re negligentior sit Lysias, neque vi careat hoc loco.

122, 33. Vide an, ὅστις γε ἀντιπῶν τε —. De γε vide Pars. Pref. Hec. p. XLVIII. ed. Cant. Deinde, si post ὑπερετίσαι deessent ἢ τὸν ἀντιπῶντα, nemo requireret. Sed in Lysia non nimis auxilium

esse debemus.

[96] 122, 38. ἰσχυροτέρα ταύτης leg. cum Reiskio, vel potius αὐτῆς delendum. Vide an ortum sit ex αὐτοῖς varia lectione, neque illa mala, pro αὐτῷ mox seq. bis.

122, 42. Locus turbatissimus. Cedice Bekkeriano juvante, proxime ad Reiskii mentem, tento: καὶ μὲν δὴ — ὀδῶν, σάζων αὐτὸν δῆθεν (potius σάζων γε αὐτὸν), καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, συλλ. ἀ. vel (sine δῆθεν) ὡς φησὶ, ποιῶν. Amovet orator excusationem Eratosthenis.

122, fin. εἰ χρεὶ τούτοις. Lege τοῖς cum Reiskio quamvis argutate. Vulgata enim hoc dicit: illis irascebamini, qui etc. at, si Eratostheni et ejus sociis nunc parcetis, multo magis iis, quos dixi ignoscendum fuisset. Sed melius τοῖς, si cuicumque ignoscendum, qui etc. potius illis quam Eratostheni ignoscendum est. Malim ὀργίζ. cum Marklando. Imo servand. ὀργίζ. nisi insuper legas εἴχετε pro ἔχαιτε. Vide p. 184, 20.

123, 2. καὶ καταλαβούσιν. Malim ἢ κατ. 123, 4. βουλομένων non damno; vide Reisk. sed vide an βουλόμενον σάζειν, vel σῶσαι, quorum utrum vis elabi potuit ante ὄν.

123, 6. Recte Marklandus, τοῖς μὴ δικαίως ἀποθάν. Facete Reiskius Lysiam antitheta objicit, cum Marklandi lectio sit etiam magis antithetica. Antitheton, δικαίως — ἀδικούνται, hic p. 167. ad 179, 10.

123, 11. Lege πάντα κακὰ et παντ' ἀγαθὰ sine articulis. Ita sine artic. p. 125, 23. bis. Solennis error; vide Porsoni Aristophanica, ad Plot. 1122. Ran. 304. Infra p. 124, 5.

[97] 123, 13. τί ἂν ποτ' ἐπίσησας legendum. Deinde valde suspicor lacunam esse: φέρε δὴ τί ἂν εἰ * * * καὶ — let me put a case. What would you have done, if * * * and you were his brother —.

125, 23. Sensus vidit Reiskius, sed nimis est, ut solet. Non mihi liquet de ipsi Lysia verbis; sed fere malim, δῆλον (ἢν vide an del.) ὅτι, εἰ μὴ ἐκεῖνοι δικαίως ἐφευγον, ἡμεῖς ἀδίκως οὐ γὰρ δι' —. Satis liquet οἱ τριάκοντα non poni posse in eadem periodo post ἐκεῖνοι. Sed vide, an pro pro εἰ λ' legend. οἱ δὲ, qui Atticismus e mss. et alibi restitutus a Bekkero, p. 140, 12. 141, 29. 142, 23. (hic p. 153.) Vide in fronte Matthiae Gr. C. Diogit. p. 906, 13. R. ἐκεῖνον μὲν — τῷ δέ. Isocr. Antidos. §. 77. ὅτι, δέον etc. οἱ δέ —.

123, 25. Eleganter Canterus τειρομένους, sed nimis grave verbum: deinde perit oppositio, quae optima est inter ἀφύσσετε et τιμαρουμένους. Recte opinor Marklandus, τιμαρουμένους. Expectasses τιμαρουέντες potius, ut c. Agorat. init. Sed ob eam ipsam causam media voce usus esse

potest Lysias. (Vide Porson. ad Med. 264. de γῆμαι et γήμασθαι.) Verte, by putting themselves in your place, and punishing the 30 as if they had injured them and not you. τιμαρξείν ὑπέρ, c. Agorat. p. 129, and 40. 133, 28. et 31. 134, 26. 138, 33. et 35. 139, 5. τιμαρξείσθαι ὑπέρ, p. 136, 40.

123, 27. Cum Reisk. vocem elapsam suspicor. An, τοῖς ιεκροῖς?
123, 28. ἰδῆται ὄντες. Respicitur, ut opinor, Eratosthenis desertio tempore CCC virorum, p. 124, 6.

123, 37. μηδὲν ἀπολογούνται Reiskius; sed tum oportet οὐδὲν. Notanda imprimis constructio; si vel οὐδὲν ἀπολογούνται, vel λέγοντας — ἔξαπατῶν — ἀποδεικνύοντας, omnia sine offensione essent, neque Reikii supplementis esset opus. Multa de hac re alibi scripsi: commodum recordor loci Demosth. p. 176, 21. ed. Reisk. qui omnia fœdissime turbat. [Recte explicat Dionem Chrysost. Orat. VI. p. 201. n. 21.] Ceterum miror Marklandum offendi verbo ἔξαπατῶν, quod est omnium maxime proprium: vide modo Dem. F. Leg. p. 370, 21. ed. Reisk.

[98] 124, 2. ἀλλ' οἷ. Mirum ni recte Taylorus ὅτι οἷ, an = σφίσι.

124, 3. Vide hic p. 95.

124, 26. τοῖς ὄρκου, εἰ ἔσφαζόντων. Optimum per se; sed e superiori καίτοι εἰ ἔσφαζε, repetitam. Nisi prorsus delenda, potius εἰ εὐσεβοῦν, vel εὐάρκων.

124, 29. ἀλλαν] κακῶν ms. quod verum puto. Neque euphemismus quaerendus.

124, 32. Etsi tempora passim variat

Lysias, hic fere malim, ΕΙCIN. Deinde pro τάλῃ ὑπὸ conjeceram τὰ ἄλλας ὑπὸ, ut Aristoph. Acharn. 114. Sed praestat τὰ ὑπὸ cum ms.

124, 39. Specie leve, re maximi momenti, τῶνυ pro τι, quod e MS. Bekkerus. δεῖξάτω οὐν ὡς οὐχ ὑπὲρ θεγαμῖνους ἀντεῖπεν. Pro istis autem, ἐν τῷ λόγῳ, timide propono, ἔργῳ ἢ λόγῳ. Vulgata vertenda, caveat Eratosthenes, ne ex ejus defensione manifestum fiat, eum ulla in re XXXviris contradixisse.

124, 45. ἂς ἀμφότερα ταῦτα ostendam] An per quamdam appositionem, quasi esset ἂ? as I shall prove both things, i. e. os I shall prove; I mean, I shall prove both things. Alioqui facile καί. et abivis permisceri notum.

[99] 125, 2. ὁπότεροί μιν ταῦτα πράξουσιν] μιν om. ms. An, ὁπότεροι μέγιστα πράξουσιν? vel τὰ μ. Vide Arist. Av. 801. Eccles. 104.

125, 6. Ἐλευσινάδε. Vide Xenophont. Hellen. 2. 4. 8—10.

125, 10. ἰδεξάν] Verte, that things would turn out as both sides had expected.

Deinde possis, Πειραιῶς, ὅς κρ. Sed vulgata lectio nibilo deterior. quam vicissent, pepercerunt (pacem scil. sperantes).

125, 17. Manifesto leg. ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς cum Markl. Neque minus certum del. ἢ post Πειραιεῖ. Oppidani auctores fuerunt belli acris gerendi contra Piræenses.

125, 21. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. An ultima nata ex scholio καὶ τὴν

πολι (i. e. πολιτείαν). Supra p. 94. C. Philon. p. 188. 9. ἐὰν — λάβωσι τὴν πόλιν. Quare nil muto.

125, 25. ὅτι φείδων. An in eo est orator ut Phidoneum, Eratostheni sc. advocatam, infidum reddat? Facile expedita legendo, φείδωνι — Ἐρατοσθένους, ut scil. αἰρεθείς — καταγ. sint in parenthesi. [in marg.] praestat delere. Deinde τοῖς μὲν κρείττους αὐτῶν minime sollicito; etsi inepte expl. Reisk. quasi ἀμείνους. Verte potentiores (μείζων δυνάμειναι, p. 125, 20.). Sed cogitabam annon κρείττους, scilicet. quos e Xen. fuisse constat Critiae satellites. Imo vero, quid si τοῖς μὲν μετὰ Κριτίου? τοῖς μὲν Κριτίου ἑταίρους, στασιώτας, etc.

[100] 125, 34. καὶ πόλεις ἀπαργοντες certissime est retinendum. Opponitur superiori πάντας ἀνδρ. i. e. ἐπικούρους (sive, ut Dem. dicere solet, ξένους). Illi erant milites conductitii, alius aliunde collecti. Hæ, civitates, publicæ fœdes ineunt. Sed quamnam illæ? Puto, Atheniensium quædam tributariae urbes et insulae, quas πόλεις eximie dici notum est. ἐπικούροι p. 129, 5.

125, 40. ὡς πλείστον. Si sensus esset, as much, (i. e. often) as possible, oporteret πλείστα. Sed lege, πλείστων, scil. μαρτυρῶν. et sic Reisk.

125, 43. Lege cum Marklando et Tayloro, ἀπολογήσασθαι — ἐκείνῳ. Ineptius quam dici potest, θεμιστοκλέους καὶ Θερραμ. legit Marklandus, quasi revera dixisset Eratosthenes se Themistocli et Therameni amicum. Comparatur Theramenes cum Themistocle, non ambo cum Eratosthene. Recte locum vertit Reiskius t. 6. p. 466.

126, 13. Theramenes, dum a CCC colebatur, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν. Magno suo malo ita locutus esset orator. Sensus proculdubio, fidus fuit CCC

viris. Lenissime potes, τῇ πολι i. e. πολιτεία = τοῖς καθεστῆκόσι πράγμασι. the (then) government. Vide p. 120, 36. apud Bekker. hic p. 94. Sed facile oriri potuit τῇ πόλει ex inepta glossa.

126, 14. πραστέρους. Sententia requirit, majoris fieri quam se, ut moment viri docti. Vide Thucyd. VIII. 89. κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίαις etc. Cogitabam μικροτέρους, i. e. plebi et Theocydidæ, quod vere dictum iri patet e Thucydidæ; sed nil dicturus es-

set Lysias quod Theramenī faveret. An, πιστοτέρους? Qu. an προτέρους hoc sensu dicatur. Lysias p. 919. ed. R. ἀμφοτέρω τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ἂν νόμων, Eur. Or. 481. ἡμικετέου, Arist. Nub. 643. I. λαμπροτέρους.

[101] 126, 14. Τούτων ἀκροῦσθαι. An, αὐτῶν, i. e. CCCCV viiis? Nam si redit ad Theramenem et patrem, ut Reiskius, oporteret τοὺς συνάρχοντας, non τὸ ἴμ. πληθός. Legendum opinor pro τούτων, τῶν ὕ, i. e. τῶν τετρακοσίων. ὕ excidit ob v, deinde τῶν mutatum in τούτων. Quin e com-

pendiis ratio peti potest τν et πτ.

126, 20. αὐτὸς ἔ. αὐτὸς ἄ. Æschylus apud Platonem, Rep. II. p. 391, 29. Bas. (Butler. t. 8, p. 35.)

126, 30. Pone comma post πρᾶξαι et ἐπαγγελλ. ut constr. sit, ταῦτα πρᾶξαι, πρᾶξιέλιπ, per appositionem.

126, 35. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπερήθη. Manif. leg. vel ἐκείνων vel αὐτῶν — μετεπέμψαντο. Posterior in alim, ut doll auctor sit Therameus (vide c. Agorat. p. 130, 35.), quod et e Xenophonte II. 2. 16. probabile est; i. e. communicatis cum Lysandro consiliis.

126, 38. Philochares et Miltiades. Quinam illi? exsulesne?

126, 38. περὶ τῆς πολ. Recte hic adest artic. (recte abest mox p. 127, 5. bis. Thucyd. viii. 53. p. 212. 2. 3. ed. Bekker. ut in locis apud Porson. ad Eurip. Hec. 1161. p. 72. ed. 1808. περὶ εἰρήνης lege c. Agorat. p. 130, 17. Cum artic. recte c. Agorat. p. 130, 23. (forsan p. 130, 29.) 131, 17. 134, 10. ἀγωνισ. τῆς ξείνας, p. 135, 20.) Verte, the projected constitution. vide lin. 42. ubi recte olim ἀπέφαιεν.

127, 5. περὶ etc. ἰμὴν ἔσται [ὁ λόγος]. Omittunt mss. recte ut puto: vide mea Aristophanica mss. p. 54. ad Vesp. 478. Hic p. 240.

127, 15. τοῖς φεύγουσι. Exsules, opinor, a Lysandro restitutos (vide p. 104, 23.) nam si pacis auctor fuit Theramenes, illorum restituendorum auctor fuit. Sed quid istud, οὐδὲν φροντίζων δὲ Λακεδαιμονίων? Ut potest, vertit Reiskius t. 6. p. 470. Vix Græca pro, nihili faciens Lacedæmoniorum in ea re operam. Nisi οὐδὲν omitteret ms. legerem, οὐδὲν φροντίζοντων Λακ. sibi, non Lacedæmoniis nil tale conantibus, deberi, quod redissent exules. Nunc nihil decerno. Intelligerem, φροντῶν δὲ τὰ τῶν Λ. taking the part of, siding with, λακωνίζων, sed hoc alienum.

[102] 127, 18. πίστει αὐτῶ (vel αὐτοῖς) ἔργῳ δεδωκώς. Lege αὐτὸς, et vide hic p. 51.

127, 22. κατέλυσε. Verte, everterat, nempe socio Aristocrate, Thucyd. VIII.

et Lys. p. 126, 15. Si cum Reiskio accipis, id agebat ut everteret (de quo nihil statuo), legendum erit κατέλυε. Sed non omisisset Lysias δεύτερον, vel πάλιν, vel aliquid certe ejusmodi.

127, 24. παρόντα et ἀπόντα opp. Demosth. Olynth. III. p. 33, 26. ed. R. Pindarus, ἦρατο τῶν ἀπόντων, de Coronide Pyth. III. 34.

127, 32. κατηγορεῖτε. Sive indic. sive imper. non intelligo. An κατάγνωτε? Imo recte κατηγορεῖτε, nisi vis συγκατηγορεῖτε. Quasi dixisset, χρὴ ἡμᾶς μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ κατηγοροὺς γενέσθαι. Sed tum ineptissima erunt quæ sequuntur, οὐκ ἐξ ἴσου, nisi aliquid excidit post καὶ δικαστῆς. Forsan καὶ δικαστῆς καὶ νομοθέτης, ut c. Alcib. I. p. 139. 41. μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ νομοθέτας.

127, 35. τῶν γινόμενων. κρινομένων Reisk. imo ἀκριτα mox dicuntur. Non liquet. Mox lege, καὶ οὗτοι μὲν—. Ceterum recte Markl. ὁ αὐτὸς. Demosth. Phil. I. p. 53, 21. R. τοὺς αὐτοὺς ἄ. στρατιώτας etc. Alia ratio Ol. II. p. 24, 24. Vide Dem. p. 10, 12. 36, 26.

127, 39. δίκην τὴν ἀξίαν. An dele τὴν?

128, 3. Si servas δ' post τοσοῦτον, pone notam interrogandi post πεπίστεικεν.

[103] 128, 4. An, ἂν ἀξίον ἐπιμεληθῆναι, ἀμφοτέρω ἐνθυμουμένους.

128, 5. Lege ἐδύνατο, potuissent, cum Marklando.

128, 7. An, ποιεῖν [ἐξεῖναι] ὅ τι ἂν —. Nam ἀδειαν cum πεπραγμένων jungi frustra negat R. Thucyd. VIII. 64. ἀδειαν τῶν πρᾶσσομένων. Simile Lysiae p. 917. R. ἐξουσία τῶν πεπραγμένων.

128, 15. Lege, διὰ τὸ ἰμέτερον πλῆθος. plebem.

128, 19. πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. Primum, quare ἔχουσι potius quam εἶχον? Deinde sensus poscit, non amplius inimicis erant timendi. Verba potius sonant, nullam amplius ranam sibi timent ab inimicis. τιμωρίαν, δίκην, etc. λαβεῖν, κομίσει, etc. παρὰ τινός, p. 123, 33. 126, 33. et similia, notissima, sed aliena. ἢ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρία, p. 229, 14. Postremo, quare ἐχθρῶν, generalite.? quare non τούτων? Mutilum esse locum suspicor. Post ἀπίστεσαν, vel εἶον, sequi potuit, horum scelera punire non potuissent: atque omnes, etiam nocentissimi, semel defuncti, πέρας ἔχουσι etc.

128, 25. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Non absurde vocem habet suspectam Marklandus: vide mea Demosthenica ad F. L. p. 36. Neque tamen prorsus damnare ausim.

128, 39. ἐκ τῶν πραγμάτων. Si sanum est, quod non nego, intelligo, ἐκ τοῦ πράττειν τὰ πράγμα. Vid. p. 135, 18. — Nos by meddling with politics: vel, eodem

sensu, by politics.

[104] 128, 43. εὐνοὺς ὧντο εἶναι. Malim ε. ὦ. δεῖν εἶναι. *thought you ought to be much obliged to them. Si esset εὔνοι,*

utcumque vertere posses, *thought they did you a mighty favour.*

129, 24. Isocr. Plat. 51.

XIII. c. Agoratum.

[105] Oratio luculenta, sed glossis scatens, et hic ibi lacunosa, ut sunt reliquæ.

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ] Imo, si Polluci fides (VIII. 49.) ἐνδείξιν describenti, nullus locus est hic ἐνδείξει: quum in jus raptus sit ab Xlvisis Agoratus per ἀπαγωγὴν, p. 137, 42. etc.

P. 130, 10. καὶ δῖοτι. Markl. δὴ, forsan recte; sed ΔΙ forsan ex ΑΙ natum, vel etiam δῖοτι potnit esse e scholio.

130, 12. ἤδεν condemnabitis. Mire dictum: expectasses δικαιότερον, ut in ipso orationis fine. Sed confer τὰ ἥδιστα, p. 134, 42.

130, 19. Lege vel μάλιστ' ἂν ἐν — vel καταστήσεται.

130, 40. Prope verum Reisk. Verte, *because he did not come to pass the night at his post.* verbum militare. Dicebatur eadem res ἐκκαθεῖδεν, Xenoph. Hell. 2. 4. 24. (Vide Andocid. de Myst. p. 7, 9.)

[106] 131, 1. ὡς γ' ἐδήλωσαν. Dele γ'.

131, 3. Nil deest. ἦν = οἶαν.

131, 9. Lege οὐκ ἂν ἐ. vel ἐπιτρέψειν, et p. 134, 4.

131, 17. εἴλοντο. Mira locutio: an προείλοντο?

131, 25. πιστότερα ἡμῖν ὑποφαίνοιτο. Dele ἵπο ex ἡμῖν natum; et verte, *that the thing might appear.*

131, 25. Lege εἰΣΠΕΜΠ. Deinde, τὴν πρὸ τῶν λ' βουλευούσαν dele; nescio an et mox leg. ἢ δὲ β. διεφθ. sine mediis; quin et tertio loco τὴν ἐπὶ τῶν λ' suspecta habeo. Vide ad 133, 8.

131, 33. Defendī posset lectio τ. οὔσιν α. τ. νοῦν προσέχητε, vertendo, *hear them, bearing in mind that they are* — Dem. P. L. p. 450, 15. ed. R. οὕτως οὔν ἀκούετε αὐτοῦ ὡς πονηροῦ etc. Sed recte μὴ πρ. Bekkeri ms. *pay no attention to them, i. e. set no value.*

131, 40. Cogitabam, ποιήσασθαι; ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπειδὴ τοίνυν — ut media sint e var. lect. sed nunc recte puto statuissē Reisk. t. 6. p. 688. et Bekkerum. Ceterum confer p. 132, 24. et 135, 5.

[107] 132, 1. προσήσασθαι. Non arcesendum ex Aristoph. προσίεται με ad vulg. defend. hoc enim esset, *would not consent to take, (i. e. themselves to take).* Recte emendant πρήσασθαι.

132, 7. δύο πλοῖα [Μουνηχιᾶσιν]. Dele.

132, 15. Verte, and yet, *there was surely a great difference between your situation*

and theirs. Nusquam magis gliscit Reiskii rabies, quidvis sollicitantis.

132, 23. Vide an leg. cum ms. αὐτὸ τὸ ψ. τοῦτο τῆς β. sed ob ambiguitatem malo cum Reisk. σοῦ τὸ τῆς. Vide p. 134, 18.

132, 28. ἢ δὲ ἀρχὴ αὐτῆ τοῦ etc. ἐγένετο. Usitatus, ἀρχὴ δ' αὐτῆ. Sed accipe, τοῦτο δ' ἐγ. ἢ ἀρχῆ — Vide p. 123, 33. Vide Demosthenica, p. 49. ad Cherson. §. 10. ταύτην εἰρήνην putant.

132, 31. πλειόνων αὐτὸν certissimum est; sed vix puto ἐργάζεσθαι αὐτόν. Posteriore loco αὐτὸν deleri malim, ut e margine, ubi erat pro correctione prioris (poteras enim ἐργάζεσθαι, οὗτος δ' οὐκ ἐδ.) Sed hoc leve: quomodo ἐκῶν, si tam vehementer ἐῤῥωτο ἢ βουλή? an quia jam pacto satisfecerat Agoratus? Sed inter istos latrones nihil fidum, nullus sceleris modus. Quare occurrere debebat Lysias defensionī, “feci, fateer, etiam amplius quam promiseram; sed minis et vi coactus feci.” Causari poterant, Agoratum non omne verum dixisse; atque hoc nomine τὴν ἀδειαν abrogare, Andocid. de Myst. p. 4. 3—17. unde responderi potest Sluitero p. 171. de Lysiae loco p. 105, 18. etc. Imo ex ipso loco, ἀδειας δοθ. εἰ δόξειε τάληθῆ μνηῦσαι. An ironice hæc dicta sunt, οὔτω σφόδρα? et ἐβούλοντο referendum ad Theramenem, etc. Re iterum perpensa videtur mutilus esse locus. Nil de istis decerno: sed fidenter dico verba μετὰ τοῦτο προσάπορ. ε. τ. ποικιλῶν hinc ejicienda, e p. 135, 5. petita. Illorum loco fuisse quendam titulum suspicor, ὈΝΟΜΑΤΑ puta.

[108] 132, 38. ἀπέχρη [ἐν τῇ β. μήνυσις] ἢ γεγ. Dele scholion. Per se ferri potest trajectio; vide Porsoni Aristoph. ad Eq. 971. et Aldend.

133, 1. Malim ἐδέθησαν, καὶ — sine τότε.

133, 3. Malim κατεσκάφη, καὶ τοιοῦτον τὸ δεινὸν — ἐγένετο ἐπειδὴ — delcta glossa. Mox etiam ejice ἐν τῷ δικ. post δ' δῆμος. Capiō: ecclesia, hominum 2000, decrevit, ἐψηφίστατο, illos tradendos senatui in iudicium. vide Reiskii notam. Imo vertendum videtur, whereas the ecclesia had voted that they should be tried by a jury of 2000. Quare verba ἐν τῷ δικ. servanda sunt.

133, 7. ἐν ᾧ recte expl. R. ἐν οὔ ms. i. e. ἐν ᾧ et schol. οὔ. p. 133, 43.

133, 8. τὴν ἐπὶ τῶν λ'. Delcudā viden-

tur; vide supra ad 131, 25. Mox lin. 15. ἐπι τῶν λ' certissime servanda sunt.

133, 38. ὑμῖν ἔλεειν προσήκει; ὁ μὴ ἔλ. mss. neque damno; sed verum puto ἔλεειν. vide Arist. Nub. 591. et 843. vel καθελεῖν, quo verbo utitur Lys. p. 133, 13.

[109] 133, 43. Malim γονέας πρεσβύτας sine σφ. αὐτῶν. Sin minus dele σφετ. αὐ. ante παιδων. Sed prius placet.

134, 10. Lege, ἐπιτρέψῃς, vel οὐκ ἂν εἴ. ἐπιτρέψῃς. Vide ad p. 131, 9.

134, 11. Deleto τῇ πόλει, quod vel e superiore vel ex inferiore fluxit, lege, ἀπέκτεινας μνηύσας, αὐτὸς ἐπιβουλεύων τ. π. τ. ἡμετέρῃ. Imo forsitan leg. tantum ἀπέκτεινας μνηύσας, καὶ αἴτιος —. Vide ad p. 134, 26.

134, 13. τῶν ἰδίων. Quae scil. modo recensuerat p. 133, 40. etc. Vide mox ad p. 136, 15.

134, 20. εἰσαγγεῖλαι. Ergo isti, quos ἐμίμησε, iudicati sunt per εἰσαγγελίαν? Sed vide p. 135, 7.

134, 26. δεδιότες — δῆμος dele ut scholion. Vide ad 134, 11.

134, 27. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοῖναντίον, τοῦτον. Bekkerus, neque male. Vide Stratit Athenaei III. p. 124. D. Sed vulgatum non sollicitandam puto. Supplet Reiskius, ἀλλ' (ὅτι) π. τ. τούτου ἔδρασαν (οἱ ἀποθανόντες). Potius ἀλλὰ π. τοῖναν, τούτου (ἔδρασαν οἱ ἀποκτείναντες).

134, 28. οὐκ οἶμαι — οὐδ' ἔαν — οὐ τούτου — οὐ δεῖν. Dele οὐ ante τούτου. reliqua negativa servari posse videtur.

[110] 134, 29. μεγάλα κακὰ ἐργάσθηται, ἂν μὴ οἶόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολὴν. Mirum ni del. μεγάλα κακὰ, certe μεγάλα.

134, 30. Lege μέμνησθε cum Tayloro; nisi vis εἶτα δεῖ.

134, 37. οὐκ οἶμαι — δεῖ σε — συγγνώμης τινὸς τυχεῖν. Valde suspectum, οὐ — τίς, pro οὐδεὶς. An, οὐδυσπιστοῦν? Nam simpliciter delere τινὸς nolim, ob antithesin.

135, 2. οἴτοσι — Lege οὔτος. Non Agoratus, sed Menestranus.

135, 4. εἰδέσκονται Reisk. et Bekker. recte ut opinor. procure him. Vide p. 130, 32. 131, 6. Daves. p. 258. ed. pr. impetrare, c. Alcib. p. 141, 25. si recte habet. Si cum ms. legas εἰδέσκουσιν, vertendum putem, they devise for him.

135, 6. Lege τούτον μὲν τοῖνον. Sic ad p. 135, 17.

135, 8. Contra Marklandi sententiam, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ jungenda puto, ut Reisk. et Bekk. ut constructio sit, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, παρέδοτε etc. ὡς ἀνδροφόνον, θαν. δ. καταψηφ.

135, 12. Malim, fere cum Reiskio, καίτοι εἰ δικαίως ἐκείνος — ὅς γε τὸν τε M. — ἀπογραφεῖσιν τίς γὰρ αἰτιώτερος, — Sed vereor ne sana sint ultima, ut τίς αἰτιώτερος ἢ fere valeant πάντων αἰτιώτατος. Vide

an pro ὅστε legendum sit ὡς, nam.

135, 17. ἐπετριψας Reisk. et Bekker. Sed fere malim, ἀπολέσαι, καὶ ἀπέγραψας.

135, 18. οὐ καλῶς ἄθ. ὄντα. Valde suspicor καλῶς ortum e scholio ἀληθῶς.

135, 23. καὶ Ξενοφῶν — Θάσιος. Dele hæc. E p. 134, 38—40. Sensit vitium Marklandus, male curavit.

[112] 135, 30. τοῖς διαδεχομένοις [στρατηγούσιν]. Fere persuasum habeo, στρατηγούσιν esse glossam.

135, 40. πωλλὰ] πάντα Bekkerus. Qu. τὰλλα.

136, 8. ἐξήγαγεν. Vide p. 117, 8. λωποδύτην ἀσπην. Epigram. Sophoclis apud Athen. XIII. 604. F.

136, 15. ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν. Intellegit, opinor, ea quæ enumerat p. 133, 40. etc. 134, 13. 139, 10. Sed et ad ejus μοιχείας (p. 136, 2.) respicit.

136, 18. 19. Pessime Ἀθηναίων Reiskius. Ipsa formula requirit Ἀθηναίων. Vide Arist. Ach. 145. infra lin. 27. 29. 33. 35. 137, 3. 5.

136, 25. οὐκ οἶδε. Lege εἶδε.

137, 5. Melius cum Tayloro εἰδικάζε, ut 136, 33. Vulgata tautologiam sapit. Vide p. 175, 15.

137, 9. ἐπὶ φυλὴν ad nauseam usque ingeritur. Hic leg. videtur, ὅτι εἰσὶ τῶν ὑφ' αὐτοῦ, that they are some of those who. Distinguae, αὐτὸν τάχιστα, ut p. 150, 10. as soon as ever. Deinde versu 13. dele ἐπὶ φυλὴν post Ἄνυτος, et v. 17. post τοῦτον.

137, 16. στρατηγούσιν sine τοῦ Bekkerus e ms. ut videtur. Alioqui posses et τοῦ ἀνδρὸς ἀρε. ut scholion sit στρατ.

137, 18. ἀλλ' ἕτερον. Deesse videtur verbum unum et alterum. Nisi vertend. sed ecce hoc alterum. Demosthenes, καὶ μὴν καὶ τοῦτο. Vide mea p. 21. ad Phil. I. p. 32. §. 16.

[113] 137, 19. Lego οὔτε ταξ. εἰς τὴν τάξιν (ut versu 35.) — (φυλὴν scil. e vicinis ortum). Vix enim illa distracta civitate pauci exules per tribus et τάξεις dispertiebantur. Cedit mea obiectio siquidem hoc loco φυλὴ de equitibus, τάξεις de pedite. Vide p. 144, 37. Sed tum mutandus esset locus v. 35. neque muto sententiam.

137, 20. Malim αἰ διαλλαγῆ. Deinde, οἱ ἐκ Πειραιῶς τὴν π. εἰς πόλιν — Αἴσι. τῶν ὀπλιτῶν (hoc Markl.) — μετὰ τῶν ὀπλιτῶν — ἐκ τῶν ὀπλιτῶν. Si πολῖται servandum esset, in oratione Æsimi, mox lin. 27. oporteret δοῦλον, οὐκ ἄστυν, vel simile. Nunquam memini vocatos πολῖτας absolute, illos qui e Piræo Remp. recuperaverunt. Simpliciter dici solent οἱ ἐκ Πειραιῶς. aliquando, nisi fallor, ὁ δῆμος, vel τὸ πλῆθος, e Piræo redisse dicitur. Possis οἱ πολῖται οἱ ἐκ Π. sed in oratione tam interpolata illud satius. Mox lin. 29.

recte statinunt servandum πολίτας, his fellow-citizens. tum delenda patet, οὐδείς γὰρ — αὐτῶ αἴτιος. Ceterum πολίτας p. 147, 5. ineptissime sollicitat Taylorus. Debebat praeterea ἀλαστούς.

138, 1. ἐνοχος ἂν ante ἀγοράων melius absunt, et e scholio orta videntur.

138, 2. Malim, ἀποκτεῖναι μὲν, μὴ — Argutius, ut ipsa verba retorquerentur.

138, 4. Locus longe impeditissimus. Partim duce Reiskio (vide t. VI. p. 691.) nunc ita tento: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπεράττειν τότε, καὶ δισχυρίζομενοι, σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφάρῳ [φραστῶν γὰρ μοι Ἀγόρατος, vel τις αὐτῶν (τῶν ἰά'), πῶς ἂν τις φανερώτατα εὐρεθείη ἀνδροφόνος ἂν ἐπ' αὐτοφάρῳ;] ἤπου γ' ἂν, εἰ περ. Verte, I thank the XI (ironice), that thinking to favour Agoratus, they obliged Dionysius to have the words ἐπ' αὐτ. inserted. Vide an ceteris manentibus, ποιῆσαι, Διονύσιον ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τε τὸ ἐπ' αὐτοφάρῳ [κλειδύοντες; τί γὰρ ἂν τις αὐτῶν φαίη μάλιστα πάντων εἶναι ἐπ' αὐτοφάρῳ;] ἤπου γ' ἂν, εἰ περ. Prius cogitaram: οἰόμενοι συμπεράττειν τότε, καὶ δισχυρίζομενοι σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, ἀπάγειν ἀναγκάζοντα, προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφάρῳ. I think the XI had the words inserted, as expecting to forward the prosecution, and contending that the prosecutor had acted right in calling upon them to apprehend him by the summary process of an ἀπαγωγή.

[114] 138, 13. οὐκ οὖν — ἐστι. Dele haec.

138, 19. ἢ τὸ αὐτοφάρῳ ποιῆται malim. Vide Reisk.

138, 20. περὶ τούτων ante ἀποδ. delendum videtur, e sequenti ortum.

138, 30. καὶ ἀφείς. An vertendum, alienated squandered? Exemplum requiro. Suspicor ex ἀφείλετο v. 32. ortum.

138, 33. Delend. puto καὶ. why should he not on this account be condemned as violating this law (ὡς κακῶς) as well as the other laws I have mentioned before? Nam si bis habeas καὶ, ut vulgo, quid est istud τούτου, quod a legg. de κακῶσει distinguitur? Ceterum confer Philippic. IV. p. 80. §. 57. etc.

138, 36. ἔστω ἂν βραχύ. Lege ἔμβραχυν. Vide Suid. v. v. ἐμ. κατέτινε πηλ. Schol. Plat. p. 88. Rubken. Tim. p. 99.

138, 41. ἀνεῖναι pro absolvere non memini. ἀφείναι recte opinor Markland.

138, 42. καὶ δὴ varia lectio videtur, eaque vera, pro καὶ v. 43.

138, 42. γεγόνατε. Lege ἐγεγόνετε (vel — ετε, si recte statuit Elmsleins).

[115] 138, fin. πάντων ἔργων σχετλιώτατον ἐργάσασθε. Non puto posse hoc ordine scribi. Potuit, πάντων ἔργων σχετ. ἐργάσ. vel πάντων ἔργων σχ. ἔργον ἐργασ. sed verum puto πάντων σχ. ἔργον ἐργάσ.

139, 1. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ἰος. AN "AMA? sed simul, et eodem suffragio. Sed puto merum esse librarii lapsus, oculo ad superiora aberrante.

139, 11. ἅπαντα recte, ut opinor, delet Taylor.

139, 18. Corrupta esse haec monuerunt VV. DD. Verba ipsa despero; sensus opinor hic: — προσήκει καταψηφίσασθαι. ἂν οὖν τούτου ποιῆτε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόκλητοι τοῖς τριάκοντα γίγνεσθε. Non id agit ut probet illos debere contra mentem XXX virorum statuere: pro concessio sumpserat. Nunc icde deducit consequentiam.

XIV. Contra Alcibiadem prima. Δευτερολογία.

[117] Ad hanc orationem sobinde alludit Isocr. περὶ ζεύγους.

P. 139, 34. " ἡμῖν. recte intelligit Markl. sed male legit ἡμῶν." Boiss. Cl. J. N°. 34. p. 369.

139, 41. νομοθέτας αὐτούς. Servari posse puto, quasi dixisset, αὐτοῖς ἡμῖν αὐτοῖς τὴν νόμον θέσθαι. Alioquin vocem delere possemus, vel legere αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτοῖς, τοῖς αὐτοῖς. Vide hic p. 102.

139, 43. τοῖς νόμοις διαλαμβάνειν. An, consider them? ἐκλαμβάνειν, c. Theumnest. p. 117, 19.

140, 2. εἰς τοῦπισα forsan e sequenti ortum.

140, 3. τοῖς στρατιώταις δικάζειν. Vix sana haec. Errant Tayl. Markl.

140, 6. ὅσοι ἐὰν μ. οὐσης] ἂν tacite Bekkerus.

140, 7. τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχασιν. Dubitabam annon ταύτην delendum. ἡλικία

pro aetate militari notum. Sed recte, opinor, explicat Reiskius: nisi sit, hanc quam in lege modo lecta audivistis. Vide p. 153, 11.

[118] 140, 9. Notabiles hic loci sunt variantes. Primo, pro καταλεγῆς ὁ πατήρ, recte Stephanus κ. ὀπλίτης (nisi forte ὀπλιτεύειν, ut ἰππεύειν Mantlith. p. 146, 43.) Vide an ὁ πατήρ ortum sit e p. 141, 13. Vide ad p. 142, 5. Quod dant Bekkeri mss. ὅτι οὐ καταλέγη, ineptissimum est (vide v. 8. et p. 145, 19. 144, 37.) et interpolatorum sapit. Sed non minus certum est, λιποταξίῳ δὲ, quod alieno loco ponunt, alicubi hic fuisse. Nunc lego: ὅτι καταλεγῆς ὀπλίτης οὐκ ἐξῆλθε (vel, ὅτι οὐ, καταλεγῆς ὀπλίτης, ἐξ.) μεθ' ἡμῶν. λιποταξίῳ δὲ, ὅτι * * * στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε etc. τάξαι (ut p. 187, 35.), δεῖλ. Vel forsan, ut nil fere desit, ὅτι (vel ὅτι τῶν) ἐν τῷ στρατοπέδῳ (vide p. 144, 33. et 38.)

μόνος οὐ π. An in lacuna fuit ἰσποτοξίτης (p. 144, 39), quod elapsum fuerit ob simile λιποταξίου?

140, 37. An, β. ἔσονται πολ. sine οἱ? they will be better citizens.

141, 1. Ut potest vertit Reiskius t. VI. p. 508. Recte distinguit Bekkerus; verte, some would gladly have gone into the light troops, some into the cavalry: (but all underwent the foot service). Ceterum suspexit habeo vocem ἐκινδύνουν: passim in oratione periculum fugere dicitur Alcibiades, quod ad equites transisset. Expectasses ἀνεπαύοντο, vel tale quid. An delenda vox, et tacite repetendum ἔστρατ.

[119] 141, 9. ὡς ἐκείνων etc. γεγενημέων. as if—. Qu. an in istiusmodi sensu requiratur ὥσπερ, ut p. 126, 7, quem locum nescio an recte mutet Bekkerus, hic p. ult. ὡς p. 142, 40.

— 141, 20. Potius μηδ' ἂν διὰ —.

141, 30. οὐδὲν ἂν εἶδει τοῦ στρατηγεῖν τῶν στρατηγῶν Reisk. et Bekkerus. Melius sine τῶν. we should want no generals. Quod ipsum dicit vulgata. Nos, no such office would be wanted. Neque mutanda est ob εἶχον, quum στρατηγοὶ in στρατηγεῖν intelligatur. Res notissima vel e Porsono ad Hecub. 22.

141, 37. Putabam κελύουσιν, μεμῆσθαι χεῖρ—ut repetatur ἀποψηφ. Sed vix dub. quin leg. αὐτοῖς vel αὐτοῖς χαρίζεσθαι, ut p. 145, 4. Vulgata nata e v. 24.

142, 1. Memorare solent suorum majorum εὐεργεσίας, et suas ἀρετάς. Vide c. Nicomach. init. Expectarem potius, maj. ἀρ. et suas εἶερ. Sed obstant seqq.

142, 5. τῷ αὐτῷ ἱματίῳ potius videtur, quam στρώματι. Vide Plat. Sympos. p. 193. 35. ed. Bas. vel Lucianum, Platonis locum tangentem, Vit. Auct. 15. tom. I.

p. 555. Athen. XIII. p. 604. E. Semper στρώματα, nunquam στρώμα Aristop. ut puto. στρωμάτων Lysias p. 903. Reisk. Pro ἔτι μὲν acute Reiskius ἔπιεν, sed νικτός τε ms. quod vereor ne ex scribae conjectura fluxerit. Interea vide an leg. παῖς μὲν ἔτι ἂν, vel ἔτι μὲν παῖς ἂν (p. 151, 19. ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας. Isocr. de Bigis §. 56. ἔτι δὲ παῖς ἂν.), παρ' Ἄ.—ὄράντων, νικτός τε ὑπὸ τῶ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκάμαζε καὶ μεθ' ἡμέραν— ut eadem res hic acciderit, quam accidisse suspicor p. 140, 9.

[120] 142, 8. Mirum, ni hic servanda librorum lectio, Ἀλκιβιάδου. quum hic corpus vulgo prostitueret, accessit pater, castigandi scil. causa. Nil huc facit Archebiades, qui postea ἐξαστῆς ἐγένετο, Alcibiade patre mortuo.

142, 24. etc. Isocr. de Bigis, 11—14.

142, 25. τῶν ὀνειδῶν hactenus recte Marklandus; sed cum Bekkeri ms. omittit ut scholion.

143, 14. Possis, μινυτής αὐτοῖς ἐγ. vel μιν. λακεδαίμονιαις ἐγ. sed simplicius μιν. αὐτῶν Ἄ. ἐγ.

143, 33. ἐκ Συγατῆρων παῖδες. Lysias Athenæi XII. p. 534. F. de Axiocho et Alcibiade. Confer. Antisthen. Athenæi V. p. 220. C. D.

143, 35. Facinorose πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολίτευόμενοι. An verba transponenda? An potius sensus sit, factionem domi conflantes, foris in alios peccantes?

[121] 143, 43. εἰσεσθε—εἰσεσθε. Posteriori loco malim ἦσθησθε, vel ἴστε, sed istud lenius. you now know him to be a beast, and, when he speaks, you will know him to be a fool.

XV. Contra Alcibiadem secunda.

Alia oratio in eadem causa. Miror Marklandum, qui in unam orationem conflandas putet. Sed an ab eodem συνηγόρω dictæ sint, dubito. Multos amicos potuit habere Archestrates, qui Alcibiadem accusanti darent operam. Si locus erat τιμήματι, forsitan posterior dicta postquam condemnatus esset Alcibiades, et id quaereretur quatenus esset puniendus. Sed vix ea facies orationis.

[122] 144, 24. Nil certi video; sed fere malim, ἡμετέρα δ.—ἡμῶν ἐδέοντο [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίσασθαι.]— παρακλιέονται [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίσεσθαι.] you the strategi would have been angry, if, when you underwent your examination, the thesmothetae had got up and made requests to us the jury; and you would have thought it shameful, etc. Quæ enim uncinis inclusi, fere abesse malim, ut mox lin. 32. δέσθαι: quamvis sciam quid mihi possit

inde objici.

144, 30. ὥσπερ καὶ νῦν. Suspico delectanda ob seqq.

144, 31. ἰδίᾳ. (hic p. 128.) An potest accipi, intercede for individuals. Sonat potius as individuals, quod nil ad rem. Culpat eos quod non essent κινῶ τῷ δίκοντι καὶ σφῷ φεύγ. Vide orationis principium: vel etiam opponitur ἑλῆ τῆ πόλει βοηθ. p. 145, 10. An leg. ἦδη?

144, 42. ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. Solæcum puto post ἂν et infin. et leg. ἕως ἐδοκιμάσθησαν, vel ἕως ἂν δοκιμασθῶσιν, vel etiam ἕως δοκιμασθεῖεν.

[123] 144, 43. Legendum puto τολμῶν [ἀδοκιμαστον] παρὰ etc. Vix omitti potest vox ἀδοκ: in qua consistit vis argumenti. Vide p. 145, 20. 147, 1. Mox ἀδοκιμάστον ὄντων inepte mutat Reisk. Si quod ille vult, dixisset Lysias, posuisset verba, τῶν δ' ὄσω. ἐπὶ τ.—ὄντιν' ἂν β. ἀδοκιδ

μαστρωίω.

145, 5. Non hæc sana præstiterim; sed hoc video videre, sensum perverti a Marklando. Poterat κύριον esse, ita ut et ipsi et, quos in equites retulissent, omni periculo essent soluti. Poterat strategi quidem impune facere, sed ita ut miles postea iudicium subiret, si quis accusaret; atque ita intelligo: si, suo jure

usi, multis denegarunt, huic uni, omnium indignissimo, concesserunt, impudenter faciunt, qui insuper deprecantur, ne vos invicem vestro jure utentes istum ulciscamini. If they took upon themselves to let him off, they have no right to beg him off here too.

145, 25. L. διακινδυνεύσεις.

XVI. Pro Mantitheo.

Habita post expeditionem Agesilai in Bæotiam (Olymp.), p. 147, 16. pugnam ad Haliartum, p. 146, 42. Hyperides Mantitheum quendam accusavit, Harpocrat. vv.

P. 145, 36. ἡ κακῶς suspecta mihi, ut et Reiskio.

145, 39. Mallem, ἡναγασμένους μετέχον.

145, 41. Post τῶν ἐχθρῶν deest verbum (forsan ἡριστευκῶς, etsi hoc nimis magniloquum), ut sensus sit, domi sum μέτερος, militiae fortis. (ἐστρατευκῶς, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένος, p. 118, 17. πρὸς τοὺς πολέμους, 185, 58.)

[124] 145, 43. τὸν ἐν Πόντῳ. Minime sollicito, neque ellipsi opus est: Satyrus of Bosphorus, quomodo nos, Philip of Spain. Possis etiam delere τὸν. Hunc Satyrum, opinor, respicit Photius (Harpocrat.) v. Θεοδουσία. Ceterum militandi causa ivisse videtur Mantitheus.

146, 1. Vix fieri potest, quin post πολιτείας desit ἐπεδηρούμεν, ut monet Markl.

146, 8. ἀπομούντων ἂν Reisk. solæce; et, ut puto, barbare pro ἀπομουμένων. Sensus non malus, si ponas ἀπομούντων ἂν. Sed recto Bekkerus e libris ἀποδημούντων.

146, 14. Male Marklandus capit τούτοις et ἐκείνις. Non dicit, potius his, quæ posteriori loco memoravi, credite, quam illis, quæ priore; sed, potius illis, quæ non memoraverunt adversarii, quam his, quæ

memoraverunt.

146, 32. τῶν κοινῶν. Quid ad rempub. si quis alexæ aut vino dat operam? Sed suspicor oblique tangi συναμοσίαν quandam.

146, 43. δὴ vel δεῖν dele. Vel possis ἀσφάλειαν δὴ νομ. Non opus est voce εἶναι.

147, 1. ἔφην τῷ Ὁ. jussi. Vide Markl. sed quam ἐτι: dent alii, malim εἶπ' i. e. εἶπον.

147, 24. Compara p. 160, 39. (hic p. 159.) 172, 18. Andocid. p. 18, 28. Bene me gessi, ut si quando in jud. vocarer, benevoli essetis. Solennis confessio,

[125] 147, 30. τολμᾶ. morum cruditatem vocat Reiskius, cradae orationis artifex summus, sed idem vir acutissimus. Sensus enim est, ut ille vidit, ἰταμώτερον τοῖς ἄλλοις προσφέρεται. Iacunam hic pono cum Taylor. Mox v. 34. lege ἀμπεχόμενοι. Vestitus, incessus, vox, passim conjunguntur. Quid si pro τολμᾶ reponas ἰταμώτερος? tum omnia plana, sine lacuna.

147, 39. Lege οὐδὲν ἐπέπαινται τὰ τῆς π. πράττοντες. Mutaverunt ob constructionem. Vide Aristoph. Vesp. 1469.

147, 40. Malim τινὸς ἀξίους, ut in proxima: orat. initio. Ultimorum sensus est, besides, what should make you discourage those who try to please you? The whole thing is at your discretion, whether these gentlemen like it or not. Subdubito de ἀχθοισδε.

XVII.

Recte opinor statuit Reiskius p. 588. titulum esse communem huic orationi et proximis duabus. Fuerit fere hujusmodi: ΛΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ (vel ΠΕΡΙ) ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΙ. (Revenue cases.) Vide p. 148, 11. 149, 8.

Ἄ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙ (vel ΥΠΕΡ) ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΦΩΝΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. In Taylori argumento lege, ' Ne igitur et Erasistrati—intercedit oratur, cui —.' Eratone moritur obæ-ratus Actoris avo, relictis filiis Erasistrato, Eratone, Erasiphonte; quorum Erasistratus ab Actoris patre in jus vocatus tota de summa damnatur. Quid tum factum non liquet, oratione manca. Occu-

parat quædam, alia per jus repetebat Actor, obsistentibus Erasiphontis affinis; mortuo, ut videtur, Erasistrato, et absente Eratone fratre. Mox publicatis bonis hujus Eratonis, deinde et Erasiphontis, quæ prius sibi vindicabat, fisco remittit Actor, et eorum loco alia minora poscit; contendens bona trium fratrum sibi deberi, sed, quoniam duo sint publice damnati, se contentum dicens tertia parte, Erasistrati scilicet, ejus bona neque fisco essent addicta, et sibi priore judicio tributa. Ab altera parte contendebant, ut videtur, Syndici, omnia bona esse Erasiphontis, ideoque damnata publice. Habita oratio post Xenæctum archontem (Ol.), p. 148, 23.

[126] 148, 17. κατὰ τὰ συγκ. Marklandus non male. Sed potuit sœnus ipsum leve esse, et defectus suppleri comoda quadam confectione: verbi causa, agelli fructu vel usu; ἐπινομία etc.

148, 24. Lege, ὅτι μὲν οὖν, vel μὲν τοίνυν —.

148, 25. Sensus est, Si hæc, quæ possideat (τὰ σφικτοῖ etc.) fuissent Eratonis (junioris), jure possem postulare. At qui nullibi in tabulis proscriptiois hæc bona tanquam Eratonis comparant. Lego, οὐκ ἂν παρέλπιον—δημιεύειν ἐγὼ δὲ—sine οἱ etc. quæ sunt e glossa. Vide an servanda, legendo ἐπαπογεράφοντες, quod compositum utrum alibi exsistat nil interest:

verte, qui alius post alium eadem proscripterint. Atque hoc verum; nisi in τὰ Ἐγάτωνος lateat τὸ τέταρτον. Paulo ante malim, ὅτι δὲ πάντα δεδήμενται. Mox εὐδετέρωθεν male capit Reisk. t. 6. p. 529. Intellige, neque ex Erasistrati neque Eratonis bonis.

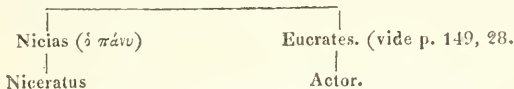
[127] 148, 34. διέγραψαν. Imo, ni fallor, διεγράψαντο requirunt. Illud, præsidis; hoc, litigantis. Immani errore τοὺς ἀρξάντας capit Marklandus pro, those who began a suit. Sunt magistratus; thesmo-thetae, ut videtur. Vide Taylorum.

148, 41. τετέμνηται, scil. οἱ σύνδικοι. Vide Reisk.

Mutila oratio in fine.

XVIII. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ.

[123] Præstantissimum fragmentum.

In hoc egregio fragmento amplius, rotundius, fusius et gravius quiddam est quam pro Lysiae more. Videtur esse actio παρανόμων (p. 150, 30.), sed non puto reum fuisse Poliuchum, sed potius reo advocatum. Pessime. Reus erat Poliuchus (vel Poliarchus); antea judicium effugerat, et quam accusator non tulisset quintam partem suffragiorum, Poliuchus eum ἐξ. χιλ. (Pollux VIII. 41. sed nota locum Demosth. de Cor. 261, 20. Reisk.) i. e. causa fuit ut damnaretur in ca summa. Antea legem vel psephisma tulerat Poliuchus, ut Nicias etc. bona illis relinquerentur; accusator est παρανόμων, sed accensatorem mille drachmis mulctari fecit. Nunc legem aut psephisma tulerat, priori contrarium. Accusatur παρανόμων. Actor erat puer tempore XXXvir. p. 150, 12.

p. 149, 14. οἳ τίνας Bekkerus; vix opus. Quanquam οἳ τίνας verecundius quam οἱ τίνας. οἴου τινός p. 161, 34. Markl. et Bekker. Vide c. Agorat. p. 125, 37. ubi τίς ἂν et οἴος ἂν ut = lia. Mox lege καὶ αἰτοὶ καὶ οἱ προσήκ.

149, 20. Lego, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν. Nil ineptius quam vulgata ἰδία, in private life; vide De bonis Aristoph. p. 153, 13. An def. ut vertatur, personally, ut Δημ. κατ. Ἄπ. p. 171, 23. (hic p. 122.) Sed quis id requirat post τῆ ἑαυτοῦ γν. χεράμενος.

149, 28. Pugna apud Ἄegospotamos: errat Reisk. (sese corrigit in versione), et mox male πρὸς pro περὶ.

149, 34. Malim, δυστυχῶντος δὲ τοῦ δήμου.

149, 43. συνήδεσαν. Imo συνήδειν,—δει, vel δη, scil. Nicostratus. Vide Dem. de Cor. p. 247, 2. Reisk. Intellige, si vulg.

servas, Eucrates et Nicostratus. Deinde pro πολιτείας lege πόλειος. Error e compendiis πολ, vel fluxerit e versa superiore, quales errores plurimi apud Lysiam. Ita statim λειτουργούσι post προθύμας p. 150, 2. irrepsisse videtur, pro ὑπουργούσι forsan, vel ὑπερετούσι. Per se bonum λειτουργεῖν. Vide p. 157, 15.

[129] 150, 3. Malim, εἰ—ἀποθνήσκομεν ὡς εἴνοι ὄντες—Vide ad p. 117, 3. Paulo infra p. 150, 36. per se bonum esset ἐργάζεσθε: sed recte opinor Reisk. ἐργασίσθε.

150, 6. Verte, cum paucis de numero exulum. Plerique scil. exules patriam oppugnare, paucis exceptis, in quibus erat Diognetus. Cogitabam μετὰ δὲ τῶν ὀλίγων ἐκπ. ut οἱ ὀλίγοι sint oligarchiæ fautores. Sed non opus.

150, 12. Compara Æschia.

150, 19. προσήκων defendit Dorvill. ad Charit. p. 670.

150, 24. τοιοῦτους γει. i. e. bonos cives. Infra p. 151, 16. (mea p. 21. ad F. L. §. 452.) Omnino compara pro Polystrato, p. 161, 13. "Misereri soletis infantium, de quorum indole nil constat, quanto magis qui se bonos præstitere."

150, 26. Πολιάρχος] Recte, opinor, Taylorus p. 598. Reisk. Πολιούχος (a primum in a mut. deinde male emendatum). Πολυάρχης Xenoph. Hellen. II. 3. 2. (q. Πολυαλκῆς ex Harpocrat.) Πολύαρχος Isæus Cleonym. §. 5. et 47. ubi Πολιάρχος Reisk.

150, 27. ἀπίδειξιν. Non prorsus damno; sed ἐπίδειξιν potius expectes, ut p. 141, 28. Non prorsus ad rem locus p. 121, 4. ibi verte ostendentes, hic ostentantes; illud scil. inviti faciebant, hoc volentes.

150, 35. Malim, οὕτω ῥαδίως λύσετε.

λέειν σπονδίας, νόμον, εἰρήνην, συνθήκας, so- lenne. Thucyd. (Dem. p. 459. Reisk.)

150, 38. ἄξιον—φρονήσαι. Suspecta vox; neque minus αὐτὰ διακρίνεται. Sensui satisfaceret, θαυμάσαι, vel ἀγαστακῆσαι, εἰ τοσοῦτον—δύανται. Deinde lege, ἀφ' ἧν ἂν αὐτοῖ.— An potius leg. πρὸς ὑμᾶς (vel πρὸς τὸν δῆμον) διακρίνεται? i. e. you and they are on such terms, that—vide hic p. 93—4.

[130] 151, 3. Facilius τραπομῆναι. Sed opinor anacoluthon esse, neque quicquam

mutandum. Nota construct. (nominat. post infin. pro acc. vel potius absol.) sed quum eadem verba mox recurrant (v. 7.), sus- pecta habeo. Fateor tamen hic potius servanda quam infra.

151, 5. γεωστί κατελιλυθῆσιν delenda puto. Ex v. 1. buc tractum.

151, 19. ἡ τύχη παρέδωκεν. Recte, opi- nor, capit Reiskius. An. leg. ἔδωκεν?

152, 10. Taylor. ad Æsch. c. Ctes. in init.

XIX. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

[131] Ante aliquot annos Conon ἐστρα- τήγησε περὶ Πελοπόννησον, p. 153, 5. Dio- nysius, Evagoras, p. 153, 30. seqq. Pugna navalis Eubulo archonte, p. 151, 23. Oratio habita quinque annos (plus minus) post illam pugnam, Ibid.

p. 152, 13. Collato Andocidis loco (p. 2, 1.) fidenter corrigo, ἐφ' ἀπάντων τῶν παραγενόμενων μισηθέντες α. (vel παραγεννημέναν. Illud Lysias p. 160, 32.)

152, 29. Malim, οὐδε γὰρ θ. non obstante οὐδὲ εἶδεν.

152, 32. πολλὸ ἀθλιώτεροι. Sensus, πᾶν- των ἀθλιώτατοι. Qu. de verbis.

152, 41. μὴ δᾶσσι. Bekkerus λάβωσι, nescio an e ms. Tentaham κήσονται, ut p. 155, 15.

153, 7. Simplicius, τῇ πόλει τε ἐν τῷ—

153, 15. κάκιον γεγονέναι. Pessime con- jeceram κακίως. Verlit Reiskius, loco ignobiliore nati. Simpliciter, pejoribus orti. Nos, rejected them, not liking their con- nexions. Mox legendum videtur, ut fere VV. DD. ἀδ. δὲ οἷτι, Φ. τῷ M.

[132] 153, 27. ἐκίνῳ—ἦν suas res agere. An ἤεσκε vel ἤρκει? Sed vide an vulg. def. Hemst. An ἦδιον ἦν? ἰκανὸν ἦν?

154, 13. Lege, φιάλην χρυσῶν * * * λα- βεῖν—An suppleendum, ὅτι, ὃ (vel ἦν) ἔλαβε σ.—φιάλην χρυσῶν, Ἀριστοφάνην λαβεῖν βού- ληται, ἅστε αὐτὸς δαιείσθαι ἰς ἡ μνᾶς. Nescio an melius, ὅτι ὃ ἔλ.—χρυσῶν, Ἀρι-

στοφάνει βούλοιο το δεῖναι, ἅστε λαβεῖν ἰς ἡ μνᾶς. Sed videndum ne ὡς Ἀριστοφάνη sint c glossa, et tantum leg. ἔστει λ. Recte ex- plicat Reisk. ἄξιον χρυσῶν v. 7. Idem est atque ἄγειν τὸ σύμβολον v. 19.

154, 16. Malim, πολλῶν γὰρ χρημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν, vel ἄλλ. ἀγ. καὶ χ.

154, 19. Malim, ἐπεὶ, ἢ [τοὺς θεοὺς], ἦδιστ' ἂν ἀθρ.

154, 26. Mirum ni omnia ista, πρὸν Νικ. ἡ καὶ Ἀριστοφάνει, sunt delenda.

[133] 151, 35. Sensus, Quum alicujus bona proscribuntur, solent affines et cognati quacunqne possunt diripere antequam in possessionem veniant magistratus arario præfecti. Ego contra custodem apposui, jam publicatis omnibus, non mea causa, sed vestra. Recte delet ἐμῶ Taylorus. Etsi enim dos ἐνωφέλεστο Aristophanis domo (vide p. 151, 42. 152, 35.), atque adco possset actor, si res posceret, domum suam appellare; tamen hoc loco nil dicere potait ineptius.

155, 10. Lege, ἄρτ' ἂν, εἰ—

155, 14. Malim, τάκεῖ ἑμοίως σφίσι εἶναι πιστὰ, ἄρπερ—. Ratio reddat, quare Nicophemus, non sedit ac Conon, res suas Cyprum transtulerat. περὶ τῶν χρη- μάτων ταῦτὰ ἔγνωσαν, Angl. they thought alike, and therefore would naturally specu- late alike.

[134] 155, 24. Ita corrige Reiskii computum:

Minervæ et Apollini, 5,000 stateres (stater Cyzicænes = 23 drachmis, tal. min. Dem. c. Phormion, p. 914, 11. ed. R.)	= 14,000 dr. sive	. . . . .	23	20
Reliqua; fratris filio, 10,000 dr. =	tal. min.			
fratri	3	0	}	. . . . . 21 40
filio	17	0		

Si enim Xenophonte Anab. I. 7, 18. et aliis npud Gronov. de Pecun. p. 168. po- nianus staterem sive daricum = 20 dra- chmis, 5000 stateres erunt 100,000 dr. sive 1000 min. sive talenta 16, minæ 40. Ergo summa erit 21, 40 + 16, 40 = 38 tal. 20 min.

155, 29. Nil certius puto Taylori et Marklandi emendatione, ἐν τῇ νόσῳ—διέ- δετο. Antequam scil. ad profectus esset. Vide Nepotem Conon. c.

155, 39. ἂν—αἰτιάσθε. Lege αἰτιάσθε vel αἰτιάσαισθε.

156, 3. Malim ἀποδανῶντων δὲ—ἐφάν.

Imo nescio an ἀποθανόντες δὲ—ἐφάνη. Vide Markland.

156, 3. Ischomachus. An cujus filiam duxit Callias (Andocid. Myst.) Mox lege, ἐνεμάσθη δὲ τὸν υἱὲν—ἐκάτερος—. Ceperunt scribæ, τῶν υἱῶν, et mutarunt ob constructionem.

156, 10. An, sine ὃ; plene distingendum post πάππος?

156, 29. ἰδίᾳ. Reiskius. ἢ Δία. An, ἦδη?

156, 30. ἀνθρώπους ἐπιθυμούντες. An ἀποδημούντας?

[135] 156, 40. ἰδίᾳ. Non temere mutandum. Exspectes tamen ἔτι δεκεῖ, ut Arist. Thesm. 953.

157, 3. Lege, ἐγγυς δὲ cet. ut Bekker. Vid. in Ind. Dem. v. ἀγορά.

157, 8. οὐ γὰρ—ἐνεκα, ἀλλὰ ποιούμενος. Non opus est mutatione: subaudi ἐρῶ. Compara p. 153, 10. et 12. et 40. 163, 18.

157, 15. Vide an verendum, qui quidem omnino ullus opes habere videretur, ut ἐξ ἀρχῆς sit fere = ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, Angl. at all. Legendum δικαῖον. Inepte

de peculatu accipiunt. Plane delirat Reiskius, δαπάνη sollicitans. Vide sequentia. Suspicio, δικαῖον γὰρ ἐξ ἀρχῆς * * * οὐδ'—lacuna sensum exple, qui se in aliquo numero apud suos cives esse sciret. Vix dubium quin legendum, δικαῖον τι ἐξ ἀρχῆς εἶναι, οὐδ'—Angl. no person of any character could help laying out a good deal for the public in so many years. Si sensum ἔχειν, erit, no person of any property: sed hoc etsi et Græcum et verum, vix aptum actoris consilio.

157, 29. ἀκούσαι μου. Dele μου.

157, 25. etc. Vid. ad Isæi Philoctem. 73.

157, 33. ὀλίγα κατὰ μικρὸν. Certissime mendosum. An legendum κατ' ὀλίγα, ut duæ lectiones, κατ' ὀλίγα, et κατὰ μικρὸν, fuerint?

157, 34. Ut quocumque possis defendere ταῦτ' ἔστιν, quasi τοῦτο (ὃ σπεύδεται) γίγνεται. Sed recte Reisk. nisi ob πάλαι excidit τ' τοῦ, i. e. πάλαι.

XX. ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

[136] Oratio non contemnenda. An Lysia? Dicta, ut videtur, adhuc durante bello Peloponnesiaco, vide p. 161, 3. An coram senatu? (ἐνθάδε p. 159, 43.) Nota Polystratus a tribulibus (φυλετῶν) electus in CCCC (p. 158, 9) etiam καταλογεῖς fuit τῶν πεντακισχ. (p. 159, 8.)

158, 13. An, πότερον ὡς ἐλατὸν εἶχε—ἡλικίαν, ἢν καὶ τοὺς ἄλλους εἰκὸς ἔστιν—. Præterea τῶν ὑμετέρων τινῶν, pro ἡμῶν τινῶν, vel τοῦ ὑμετέρου παλίου τινῶν, valde displicet; sed nil excogito. An, εἰς τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινῶν? An verti potest vulgata, some of your friends (relatives, children, etc.) Ceterum πιστεύων non opus est ut mutetur in ἐπίστρεψεν. Deinde totum locum lego, ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ἦν, κακίον τι ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, διὰ τὰ—ἐπραττε τοῦτο τούτῳ δὲ—. Imo etiam διὰ τὰ π. ἀμ. delenda, tum hic, tum paulo post. Neque valde placet istud, ἢ τῶν παίδων. Malim, ὑμέτερον. τῶν δὲ παίδων ὁ μὲν—. Nescio an in hac quidem oratione vulgata ferri possit. In v. 17. lege ἡμάρτητο.

158, 23. οἱ καλῶς ἀρχόντες. Verum; sed quis id docendus? καλῶς e superiore floxit. Sensus, qui sape, qui multum, qui diu. Possis, πολλάκις.

158, 24. Hic multa deesse videntur, de multis illis ἀρχαῖς.

158, 29. Imo, γνάμιν τινὰ μὴ ἐπιτηδεῖαν (p. 159, 42.) vel ad hunc sensum.

158, 33. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος. Corrupt. Male φόνος; R.

158, 34. Malim, πάντα ἀπεργάζοσκον αὐτῶν. most of them gave up the business

altogether (ἀπετρέποντο).

[137] 158, fin. ὡς ἀναγκ.—κατηγόρου delenda videntur, nisi statuas lacunam esse ante ὡς. Sed illud puto.

159, 5. Uter damnatus? vide p. 159, 18.

159, 10. Potius ἐγγράφοι, ut fere Markl. Deinde, οἱ ἂν πλείους τοὺς πολίτας. Sensum partim vidit Marklandus; sed χαρίζοιτο nescio quomodo explicet. Ipse intelligo, illi posset gratificari (nomen scilicet eximendo); ut recte Reisk. in nota 41. sed ibi male mutat textum. Sed magna subest difficultas; si pro 5000 scripsit 9000, ut δημίτας omnes scriberet; fuerant 4000 δημίται (non tribules, ut Marklandus), quod plane est absurdum. An, τῶν δημοτικῶν? Vide an pro ἑνακισχ. legendum ἐξῆκασχ. sed vel sic ingens numerus; an præterea leg. φυλετῶν? Præstat τῶν δημοτῶν plane delere.

159, 21. Ob oppositionem malim, οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. Sed hoc leve; sequentia lego, πάσχοιμεν, εἰ κατ.—κακοί, [τοῖς δὲ πείσασι τὴν τετρακοσίους κοινῶσιν] καίτοι—σας. τοῖς πεντ. [τὰ πράγματα (vide 159, 8.) πᾶς οὖν,] οἷς αὐτοί—vel τούτοις οὖν, εἰ αὐτοί—.

159, 27. Dele εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλ. Saltem trans. οὐκ ἂν, εἰς. ε. τ. βουλευτήριον, ἐν ὅκ. ἢ.

159, 29. Duæ lectiones, ὅπως et ὅ τι, quod malim.

159, 30. οἰδαμῶ—ἐφαίνοντο] Usitatus οἰδαμῶ.

[138] 159, 32. Inepte Tayl. λαχόντες. Facilius ἔρημον, et verius, ob sequentia; neque tamen puto ἐρήμην per se plane esse

mendosum. Mox malim, εὐδ', εἴ τι; εἴ χε μαρτυρεῖν [τὰ λεθῆ, ἐτόλμα] διὰ τὸ —. Certe duæ lectiones, μαρτυρεῖν et μαρτυρίαν. Tum pro ἀφῆτε possis ἀφῆτε, ἀφῆσατε, vel etiam ἀφῆετε.

159, 40. ἐμὴν ante γέσθαι delendum puto.

160, 7. ἔσαν. Legendum puto, νέας ἂν — Senex p. 161, 18. Mox lege ἐξείη v. 9.

160, 11. Collato Bekkero malim, ἐξέσπεμψε κατεπιγεμένον εἰς τοὺς ἰππέας ἐμὴν δ' Κατάνν, ὀπλίτας (vel ὀπλιτεύαν, vel etiam ὀπλιτάμεινος) ἐλκίζόμενον — στρατιώταις τὰ ἴσα εἰς σ. (Del. ἰππεύον καὶ cum ms.) Nunc repenssa, acquiesco in Taylori emendatione ἐλκίζόμενον. Lectio codicis ὀπλιζόμενον vel e vicino ὀπλιτεύαν vel ex emendatione librarii orta videtur. Ipse contextus satis indicat, peditem fuisse, etiamsi vox non addatur. λκίζεσθαι, Andocid. Myst. p. 13, 38.

160, 22. συλλογῇ hoc sensu non memini. σύλλογος notissimum, ut Lys. p. 912, ed. R.

160, 25. τῷ πλήθει ἀγαθός pro περὶ τὸ πλήθος valde suspect. An εἰνους?

[139] 160, 29. *Etsules, non solum Athenis (CCCC viratum exercentes scilicet) quantum poterant, vobis uocebant, sed etiam ex Declea agrum populabantur* (postquam CCCC essent pulsi). Vide Thucyd. VIII.

98. confer. VII. 27.

160, 37. δι' ἂν. Imo δι' ἂ vel ἀνθ' ἂν. Sed Δι' e præced. AI natum delendum, ἂν servandum.

160, 39. οὐ γὰρ ἂν — ἐποιούμεν. Lege οὐ γὰρ ΔΗ. Ceterum compara Pro Mantib. p. 147, 24. et mox p. 161, 7. cum Reiskii nota. Hic p. 125.

160, 41. An transponendum, τοιούτους εἶναι, ἐάν τις πρόβουρος εἰς ἡμᾶς ἢ γιγνώσκοντας ἔτι οὐ μόνον — Ellipsis notissima (hic p. ult.) *that they should seek the Lord, if haply etc.* A. A. 17, 27. Vide ad Bos. v. σκοπιῶν. Vel etiam potest accipi, ut per τις sese intelligat orator. Sed neque illud negarem, verba ἐάν τις π. εἰς ἡμᾶς ἢ delenda esse, utpote adscripta illis, ὅς ἂν τις ἡμᾶς εὖ ποιῇ. An ibi leg. ἔστιν ἂν, vel ἔσαν τις? In hac oratione non nimis curiosi esse debemus. Intelligo quasi esset, γιγνώσκοντας ὅτι κατ' ἀξίαν χαρίζομενοι ἔστιν ἂν ἡμᾶς εὖ ποιῇ, τοὺς ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, οὐ μόνον ἡμᾶς etc.

161, 4. Lege, ἔστιν ἢ ψῆφος ἐμῶν —.

161, 19. Lege, παθόντες ἡμῶν τε ἀνάξια καὶ τῆς πόλεως. Vide Ἀπολ. Δωροδ. in fine, ubi recte Bekkerus ἡμῶν. Confer. Isocr. Plataic. 51.

161, 24. Lege, παρ' ἡμῶν δὲ [εἰς εἰκδὸς ἡμῶν τῆς προθυμίας χάριν εἰδέναι], μηδ' εὐεστίμειδα τὸ σαθῆναι.

XXI. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

[140] Fragmentum nobilissimum. De quo idem sentio atque de orat. pro Niciae fratris filio. Dicta post pugnam ad Ægospotamos. Cinesias, p. 163, 27.

P. 162, 2. *χαρηγῶν Κηφισοδότην.* An citharista, de quo Aoxandrides Athenæi IV. p. 131. B.

162, 5. ἐπὶ Σουίνον. Aristoph. Equit.

162, 5. Malim, χαρὶ; δὲ ἀρχιθεαρίαι καὶ ἀρχιφορίαι. Mutarunt, constructioni mederi se putantes.

162, 34. Verte, *neque existiment ii, qui detrectant etc.* Non usquequaque cepit Markl. Recte Reisk. *creetur opinio*, t. 6. p. 370.

162, 41. Vid. ad Isæi Philoct. 73.

163, 3. ἐτέραν per se bonam, ut capiat pro ἀλλοτρίαν (ut in loco gemello p. 172. fin. p. 173, 5.), sed ob vicina legend. ἡμετέραν. *sua dare opp. aliena (vel vestra) rapere.* Vide c. Epierat. p. 178, 32—35. et c. Ergoel. p. 179, 35. c. Philocr. p. 182, 17. c. Nicom. 183, 12. Hic p. ult.

163, 11. ἂν σάξεσθαι Reisk.

163, 14. Adeo in particulis turbant, ut nescias annon lectio ms. l. sit e conjectura. Potius expectabam, οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γε —.

[141] 163, 22. ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπισημοτάτην. Melins, opinor, abisset articulus, ut p. 162, 38. *this is a service the most laborious of any.* Hic p. ult. [Lys. p. 167, 2. ἂν πρεσβύτατον.] C. Nicom. p. 185, 23. τῶς πονηρῶν. Similis usom p. 164, 13. ἰκανὸν εἶναι ταύτην κατηγορίαν. *this is accusation enough.* (Vide hic p. 142. et p. 79. bis.)

163, 35. Non repugno Reiskio, λαβῶν addenti. Sed facilius, δι' ἂ, ut Δι ab AI absorptum sit. *no sum of money would induce me.* Ceterum compara p. 180, 19. 182, 31. Mox l. 37. autē ἢ deesse videtur ἂν μάλλον. Vide Reisk. Tum l. 38. post δέον recepit e ms. Bekkerus ἐμνήσθην, quod ex μνησθῆναι præcedente vel e l. 41. ortum puto; ut legendum sit ἐνεθυμήθην cum Reiskio.

XXII. Contra frumentarios.

Pacis tempore. Potius induciarum, p. 163, 28.

p. 164, 18. τῶ; ἐὰ παραδοῦναι [θανάτων ζημιῶσαι]. forsan scholion.

164, 22. οὐδὲν ἦττον ἡμῶν, scil. τῆ; εὐουλίῃ. Atque ita intellige p. 164, 45.

164, 28. Lege, τοῦτ' ἔνεκα, δεδιὰ; τὰς αἰτίας; ἀίσχρον δ' ἔγ. Nisi δὲδ. τ. αἰτ. de-

lenda, quod malum.

[142] 164, 32. ἄλλο τι οὐν ἀξιοῖς ἢ ἀποβαεῖν; Male Reisk. οὐκ ἀξ.

164, 39. ἰκανὴν εἶναι ταύτην [τὴν] κατηγορίαν. Hic p. 141.

165, 3. Ante δὲν deesse puto quædam, vobis prodesse vilem esse animum, [neque illis obesse,] δὲν γὰρ —.

165, 9. Supra p. 83. . ad p. 104, 22.

165, 11. τοὺς μὴ πειθομένους. Malim de-leri μὴ, ut πειθομαι. referatur ad πράττειν. Sed tum oportet præcedere κελεύοντας.

165, 19. κατὰ μέδιμον ἀνοίμνοι lege, sine συν.

165, 40. et 166, 15. Quomodo insidiabantur naucleris?

165, fin. αἰτίαν, καὶ ἀρνούμεναν, καὶ μ. Certe aliquid istiusmodi deest. Vide R.

166, 3. Servari posse puto ἐπιθυμεῖτε. Melius interea ἐπιθυμοῦτε vel — ἵσσετε quam ἐπιθυμεῖτε.

166, 5. κωνότατοι. Quid sibi vult superlativus? Malim κοινοί — vide Append. ad Porson. Aristoph. p. . et hic p. 59. Ceterum locutio, οἱ ἐν τῇ πόλει, hic et p. 164, 38. . videtur fere valere nostrum *tradesmen*. Vide Courier, *Luciade*, p. 304. qui capit, *les gens comme il faut, les honnêtes gens*, citans Antiphon. Athenaci, Theophrast. *Charact.* II. et V. pp. 10. 26. ed. Needh. Vide *Lysiam* p. 103, 12. 140, 38. 185, 32. (et pp. 894. 910. Reisk.)

166, 6. ἠγούμενοι ad ἔχετε si referatur, quod necesse est, sensus laborabit. Deesse quædam verba puto, [savite igitur in huiusmodi reos,] ἠγούμενοι —. Deinde lege, ἐψηφ. ἔσεσθαι, ubi nota accus. κοσμ. et nomin. ἐψηφ. (recte; mea ad Dem.)

166, 8. παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Del. puto παραδείγματος.

166, 17. Malim, παρὰ τούτων λαβόντες, cum Tayl.

XXIII. Contra Panleonem.

[143] Disceptatio, ut videtur de ἀντιγραφή. Vide p. 166, ult. 167, 22. An *Lysie*? Hemst. in *Misc. Obs.* t. 7. p. 319.

P. 166, 37. Sensus, opinor, *ibi sciscitatus sum; et præterea, si quem alicubi offenderem, interrogabam.*

167, 22. αὐτῆς τῆς δίκης, sc. ἣν πρὸς τὸν Πολέμαρχον ἔλαχον. Vide 166, fin. Nicomedes nondum δίκην instituerat, ut putat Reiskius.

167, 38. Rem ita intelligo. Aristodicus Panleonem citat ad Polemarchum. Exceptionem dat Panleon, sibi, utpote Platænsi, atque adeo civi, nil esse cum Polemarcho. Huic exceptioni διαμαρτυρῶν respondet aliquis ab Aristodico productus, Panleonem non esse Platæcnsem. Tum Panleon τῷ διαμαρτυροῦντι ἔπεσκέφατο falsi testimonii, sed non ausus est ἐπεξελάθειν.

XXIV. Pro Invalido.

[145] Oratio minime contemnenda. Acta post XXXviro, p. 170, 29. *Lysie* tribuit Hemsterh. in *Misc. Obs.* t. 7. p. 327.

Init. Confer pro Mantitheo init.

168, 14. πρόφασιν ἐφ' ἧς —. An dicunt ἐπὶ προφάσεως? Tritum, ἐπὶ προφάσει. Malim igitur ἦ.

168, 23. Si καλῶς recte habet, tollenda distinctio cum Bekkero.

168, 24. An, περὶ μὲν οὖν τούτου? sc. τοῦ κατηγόρου. Vide hic p. 181. ad 186, 15.

168, 26. καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδ. suspecta mihi cum Taylora.

169, 7. τις. Capio, quasi εἰ τύχοιμι κατὰσταθεὶς χερηγός.

169, 13. δι' ἔβρις inanim sine articulo.

169, 15. Malim, τ. οὐδὲν δύναμαι —.

169, 25. Legendum, καὶ ἡμᾶς μὲν ἔμοῦ, cum Suida, deinde τότε δὲ — vel ἡμᾶς νῦν μὲν — ψηφίσασθαι πάλιν ὡς —. Fere malim, ἡμᾶς ἔμοῦ νῦν μὲν — τότε δὲ ἀναψηφίσασθαι πάντας. Vide Suid. v. ἀναψ.

169, 32. Legendum suspicor, ὡσπερ φο-

βερώς ὀνομάσθαι μέλλον ἵνα ἀληθῆ λέγη, ἀλλ' οὐ καὶ πάνυ प्राίνας, μὴ φεῦδεται, ταῦτα ποιῶσαν. Nos, as *if* he was to use violent language to shew his wish to be correct (in his accusation), instead of being temperate, to shew he did not want to overstate. प्राीνας Aristoph. *Ran.* . Possis et πρᾶως, ut *ως* suprascriptum pro v. l. in textum irrepserit. Per ποιῶσαν ταῦτα intellige ὀνομάσαν. De sensu nihili dubito; sed nescio, an plura exciderint.

[147] 169, 34. ἡμᾶς — ὄμαι [δὲν] διαγινώσκειν. Vel lege ἄν.

170, 15. Malim, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτου σ. *make a rout about nothing like him.* Imo nil muta, *such trifling circumstances as this about the horse.*

170, 33. Malim, κινδυνεύειν περὶ vel ὑπὲρ πάντων.

170, 34. ὁμοίως ἡμῶν τύχοιμι. Non puto legendum ὁμοίων (vide hic p. 69. .), sed explic. οὐκ ἂν τύχοιμι. Vide *Æschyl.* *Suppl.* 160. et in exempl. Porson.

XXV. ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

[149] Fragmentum nobilissimum, et orationis splendore et sententiarum vi in-

signe. (*Lysiam* relegenti videtur hæc oratio omnium optima. Si scripsit *Lysias*,

male de se iudicavit, qui tenuē genus sequeretur, quam grandis et copiosus esse posset. Pauca sunt, quæ quidem adhuc legerim, hoc fragmento splendidiora.

P. 171, 8. Suspiciabar, ἠροῦνται κερδαίνειν, εἰ ἡμᾶς πείθοιεν. Vide p. 171, 30. magnum sibi lucrum putant, i. e. rem optandam, si omnes apud vos reddant non minus odiosus quam sunt ipsi. Sed nihil in hoc θαυμαστόν? Quare nunc malim, εἰ ἀμελοῦντες — καὶ σαφῶς εἶδ. ζητοῦσιν ἡμᾶς πείθειν — τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ut sensus sit, miror illorum dementia, qui, suorum criminum inmemores, aliena vindicent: iniquitatem, qui, cum satis sit noxiorum in quos sciant, juxta bonis malisque sint infensi. Quomodo κερδαίνειν irreperit, non nimis arete quærendum in auctore tam corrupto. Potuit facillime εὐχρηματίζ. v. 17.

[151] 171, 10. ἔμοῦ κατηγορηκίαι. Nimis emphaticum pronomen, et oppositioni nocet. Malim ὧν, si putant in hac accusatione XXXvirorum scelera exposuisse. Sed quæro exemplum constructionis, κατηγορεῖν cum accus. rei sine genit. personæ. Aristoph. Ran. 1026. δευὰ γὰρ κατηγορηκεν. An, ὡς κατελοχέαι? Cogitarem, ἀπηρθμακίαι. Vulgata forsitan nata e p. 171, 23. Ceterum lege γεγένηται. Vide hic p. 47.

171, 13. ἄπαντα recte Steph.

171, 17. Recte Coraes, χρηματίζονται ἡμ. — ἡμ. ἔργον p. 177, 17. 179, 30.

171, 18. ἐὰν ἀποφανῶ — γεγενημένος. Nota sunt, δέξω γερῶς, etc. Vide tamen a hic leg. ἐάντερ φανῶ.

171, 24. ἐκείνοις πεπραγμένον. E vicinis fluxisse videtur ἐκείνοις. An, ἑτέροις, vel ἐνίοις? Sensus, tu pecces, ego arguar?

171, fin. Et αὐτοὶ et αὐτοῖς (vel αὐτῶν) delenda puto; posterius certe cum Bekkerō. Mox ἀπογραφήμενον recte, opinor, in versione explicat Reiskius t. 6. p. 595.

172, 8. ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν. De his Andocides p. 10, 15. sqq.

172, 8. δειδωκότες. Si quid mut. malle m ὠφληκότες. Sed recte Reisk.

[153] 172, 18. καίτοι διὰ τ. quæquam. Imo καὶ δ. Non oppositio, sed continuatio. Ceterum vide hic p. 125. ad Lys. 147, 24.

172, 23. παρ' ἡμῶν, scil. τῶν ἐν ἄστει μενάνταν. Vide p. 171, 8. 173, 24. (173, 27. ὑπὲρ ἡμῶν recte Bekker.) 173, 36. Sed non mirarer, si hic leg. παρ' αὐτῶν, et illa delenda ante ἤξιον v. 22. utpote e margine illuc tracta, cum huc deberent. Hoc verum puto. Vide mox ad p. 173, 27.

172, 25. Recte Marklandus, ἵπειδη τῶν τετρακοσίων — ἵπειδη οἱ τριάκοντα. nisi cum Reiskio fere, οὔτε τῶν τετρακοσίων οὔτε τῶν τριάκοντα — ἵπειδη οἱ δέκα. Sed prius ut lenius, ita verius. Οἱ τριάκοντα per totum

orationem exagitantur; οἱ δέκα nusquam. Præterea, οἱ εὐλαύσαντες ἐπὶ τῶν τριάκοντα (vide mox v. 27.), ni fallor, alibi memorantur a Lysia, ut excepti ἐν ταῖς συνθήκαις. Hic p. 97. Vide p. 176, 12. Isocr. de Bigis §. 53.

172, 33. συμφοραῖς. Mox συμφορᾶ v. 34. et συμφορῶν 39. quod in tam ornata oratione vix concepo. Fnerit δυστυχία, vel alia vox. Vide p. 182, 19.

172, 37. κατάλογον. Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. II. 3, 20. qui recte Reiskium reprehendit. An recte intelligat, catalogum proseriptorum, dubito, cum possit accipi, neminem in τοῖς τρισχιλίους adsciri (vide in re simili p. 159, 10.): ut sit epexegesis istorum supra, οὔτε τῶν φίλων εὐπεπονθῶς, quibuscum confer, p. 115, 22. Sed fateor nexum orationis potius eo ducere, ut sint hæc inter mala a quibus abstinuisse se dicit; proinde cum Scheidero non pugno.

[155] 173, 9. Recte opinor distinguit Bekkerus. Deinde malim ὑπολαβεῖσθαι.

173, 11. ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἔδαροδίκου. Facilis suspicio, ἔ. τ. ὁ κακοῖς ἔ. sed rursus eadem verba p. 182, 24. Si addatur κακοῖς, sensus erit idem atque 172, 38. πλουσιώτερος ἐκ τῶν ἡμετέρων γεγενημένος συμφορῶν. vide et p. 163, 33. Sed sine κακοῖς sensus optimus, quasi dixisset, τὰ πῆς πόλεως καταβαροδίκου. vide p. 178, 6.

173, 24. ἡμετέρα φυγῆ, i. e. ἡμῶν τοῖς φεύγουσιν, ut Thuecyd. VIII. 64. p. 542, 35. Duk. Deinde verba ἐκ τοῦ ἄστει vel transponenda cum Taylora, vel potius delenda.

173, 27. ἡμῶν Bekker. vide hic p. 172, 33. et verte, plures esse qui nobis (τοῖς μείνασιν μὲν, οὐ μετέχουσι δὲ τῶν παραμάτων) magis timerent. Sed omnino legendum videtur τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν δεδύτας (vide ad 172, 23.), alioqui subest nonnihil obscuritatis. Vulgata enim etiam explicari potest, plures esse τῶν ἐν ἄστει, qui desperarent retineri posse oligarchiam, vel, qui vos jam deprecari mallet quam bellum experiri.

173, 31. Eadem fere Andocides de Pace init. (p. 23, 39.)

173, 33. βουλόμενοι — ἐμμένουσι non prorsus mendosum, si veritas, servanda censent, dant operam ut serventur, etc. Sed adeo turbatur in terminationibus apud Lysiam, ut malim cum Reiskio, βούλονται — ἐμμένοντας. Vide marginem Porson. ad Med. 247.

173, 36. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ πονδάνεσθαι. Del. ἦ.

173, 41. δέξαντ' ἂν —. Vix satis emphaticum. Expectes εὐξαντ' ἂν — (δέξαντ' ἂν recte, mox p. 174, 36.)

[157] 174, 9. τοῖς ἄλλοις concordiam juravistis. Quinam hi ἄλλοι? Intelligerem,

ἀλλήλοις δέ. Ceterum non concilio Andocidem de Mysteriis p. 11, 8. Nil agit Schueid. ad Xen. II. 2. 11. De tota re ne verbum quidem Mitfordius, suo certe loco.

174, 19. Ad παραμείναι deest ἂν. Q. ubi ponendum.

174, 20. δι' ἐτέρους ἐσώθησαν. Vide mox v. 37.

174, 26. Recte contra Marklandum

def. Reisk. ἀρχοντες.

174, 36. Post δίδόντες desunt quædam. Deest præterea τούτοις. Unde possit quis, τούτοις δίδόντες, οἱ δέξ. Deinde acutissime Reisk. v. 38. ἐπιηγυράσσεσθαι, quamvis male interpretatus. Sensus est, *Hodierni demagogi timent, ne sua gratia obscuretur, si quis alius posthac reipublicæ prosit.* Sed nescio an passivam significationem possit habere ἐπιηγυράσσεσθαι.

XXVI. KAT' EYANΔPOY.

[159] Certissime fallitur Taylorus, putans Evandrum ad officium βασιλέως aspirasse. vide p. 175, 42. (Istius loci sensus est, *Dum Archonte carebinus, sacra quæ ab eo procurari solent, procuranda mandabimus novo Regi et sociis.* Male Reisk. quasi esset, τὸν νῦν βασιλέα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος.) Neque minus certum errare Marklandum (ad p. 175, 37.), thesmothetæ docimasiam putans agi; vide p. 176, 15. Archontis eponymii esse patet ex p. 176, 21. ubi mentio fuit ἐπικλήρων καὶ ὄρφανῶν. Vide Lysiam p. 144, 28. Mortuus Thrasylbulus Stiriensis, secundum Dodwell. Ol. 97, $\frac{3}{4}$. (Xenoph. Hell. IV. 8. 30.) Videndum, utrum Stiriensem an Colyttensem dicat Lysias. Evander sive Menander archon Olymp. 99, 3.

p. 175, 8. ἀγωνῶ καὶ ἀγανακτῶ. Pro ἀγωνῶ mss. ἐργας, neque specie caret, ἀγωνῶ c var. lect. ortum. Nescio tamen an utrumque assumendum, ὃ δὲ ἐργας ἀγωνῶ καὶ ἀγανακτῶ.

175, 13. οὔτε τῆς [αὐτῆς] δουλείας. Utrum αὐτῆς sit delendum (aut leg. αὐτῆς τῆς δ.) forsân dubitari potest. Vulgata per se optima; sed sequentia, τῆς ἐλευθερίας etc. melius hic opponuntur, absente αὐτῆς. Epitaph. p. 196, 33.

175, 30. Lege, οἱ καλῶσυντες αἴτιοι, in futuro.

175, 37. Lege, κατὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὴν κληρωθῆναι. Deinde mutilus locus. Sensus ad hunc ferme modum supplendus: *διασέπρακται, κλαστέος μᾶλλον ἢ τιμητέος. ἢ τί προσδ.* Παρὰ defendi possit e p. 103, 25. Andocid. 11, 38. Lys. 165, 38.

176, 3. ἐν αὐτῇ [τῇ πολιτείᾳ]. Recte Bekkerus, nisi mavis ἐν τῇ αὐτῇ πολ.

176, 6. μικρὸν ἠγοῦμένους τὸ πρᾶγμα.

μὴ φ. αὐτῆς. Malim deletum τὸ, ut sit, *thinking it a small matter*; alias potius oporteret αὐτοῦ.

[161] 176, 9. ἄγμα ἐν ταῖς σαῖσιν. Vide pro Mantitheo p. 146, 7. etc. Eminent *ὄνομα* vel τὸ ὄνομα. Vide tamen an ἄγμα fuerit nota quædam, eorum nominibus apposita, qui in equitibus meruerant.

176, 24. ὅταν γίνονται ἐν ἐκείνους τῶς χρόνους. Plenius dixit Æschines e. Timarch. p. 25, 26. τὰς ψυχὰς ἐφ' ἐτέρων γένεσθε. c. Ctesiph. p. 75, 20. γένεσθε — τὴν διάνοιαν — ἐν τῷ δεῖνῳ.

176, 32. Malim, ἐὰν δὲ τοῦτο.

176, 35. ὅτι φίλος ἂν τυγχάνει, vel ponenda ante κατηγορεῖν, vel potius delenda.

176, 39. δικαίως [ἂν] ἀποδοκιμάσαι. Deinde vel μὴ τὴνδε cum ms. vel μὴ καὶ τὴνδε. Isocrates Permut. 112. ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κινανκνεῖν ἢ μηδὲ τῶν ἀτυχηῶν ἀπολαίαν.

176, 42. Recte defendit Reisk. Alias possis fere ad mentem Taylori, ὥσπερ ἐκ τούτων προσληφόμενος ἀδοκιμάστους, ut προσλ. referatur ad ἡμᾶς.

177, 5. ἐκ τῆς πολιτείας — βᾶσανον ἔχουσι. Lege τὰς per appositionem, ut De bouis Aristoph. p. 151, 13. ubi φάλην ms. Vel. ἐκατέρων τὴν πολιτείαν. Vulg. verte, *documentum habemus, quales illi futuri sint in uravis reipublica.*

177, 7. Ad Marklandi et Reiskii mentem leg. διὰ μὲν τοὺς τοιοῦτους, τοὺς σ. διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς μὴ συλλεφεθέντας ἐκφυγεῖν. (τοιούτοι, qualis Evander; ἄλλοι, boi, ut p. 177, 1.)

[163] 177, 17. Frustra sollicitant. Verte, *quales, ego, pro populo respondens, dico esse.* Lenius poterat Marklandus, ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ — ἡμέτερον δὲ —.

XXVII. KAT' EPIKPAΓOYΣ.

[165] p. 177, fin. Confer Aristoph. Eq. 1555. Ceterum mutilus est locus, ut videtur: sensus, *quod isti semper dictitabant, nunc saltem verum est; quum ita attrita sint civitatis opes, ut [nisi coerceantur horum rapiarum, peritura sint stipendia. Istam autem rapinarum] odiū ad vos redit, lucrum ad istos.* Omittit ms. τοσοῦτον.

Quare vide, utrum post ἦπτον, an post πληθός, ponenda signa lacunæ.

178, 3. αἰτίοι εἶναι ψηφιεῖσθαι. Non temere mutand. *when people expect that they will cause you, etc.*

178, 5. Eurip. Alcest. 279. Lys. e. Eratosth. p. 122, 28. ἐπὶ σοὶ μὲν ἐγένετο καὶ σώτα Πολέμαρχον καὶ μὴ. Ceterum
e

frustra politicis concionatur Marklandus. Hodie diceret Lysias, *the safety of the country depends on its finances*. Explicat ipse Lysias c. Ergoel. p. 180, 24.

178, 5. Malim, ὅστωι, οἱ φ. — οἱ τῶν ἀ. Vide Eurip. Androm. 1162, 3.

178, 8. Vide an del. ἀπάντων. Confer p. 150, 33.

178, 13. ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν. Malim, τὸ μὴ —. Hic p. 89. Collato p. 185, 30. dele τοῦ.

178, 15. ἔξουσι. Malim, ἔχουσι.

178, 19. Speculatum veniunt vestrum iudicium. C. Nicomach. p. 185, 25. Andocid. Myst. p. 14, 12. Lysias c. Erastuth. p. 123, 19. c. Fragment. p. 166, 5.

178, 23. Hic p. 181.

178, 38. Demosth. Olynthiac. III. p. 36—37. Reisk. An leg. πατρῶα κ. sine τὰ!

[167] 179, 6. Recte opinor Reisk. ἔστι δέ. E superiore fluxit ἔστι.

179, 10. Non fero τοὺς ἀδικούντας, quod oppositum nocet, et e sequenti huc tractum. Malim, ὥσπερ εἰκός, vel ὡς εἰκός ἔστω, deletis istis. Deinde lege, εἰ ἄδικαίως ἰτοῖς, ἢ μὴ ἰπεξεῖουσιν (vel 1234) ἔργ. vel sine δικαίως, quod malim. Nunc ultima minime sollicito, si illis irasci soletis qui accusationem non ea qua par est fide prosequuntur, (ut Reisk. t. 6. p. 615.)

179, 13. καὶ μὴ, ὥσπερ — εἰδ. ἔσπε — ἀφίετε. Rectissime. Transit constructio. vide hic p. . Sed non huc reulerim p. 178, 44. ubi acquiesco in ἐξαίτησονται.

Orat. fin. compara cum Nicomach. fin. P. 178, 11-14—185, 29. 32. p. 178, 18. 23—185, 25. 29. et 186, 28. p. 179, 4—186, 27. p. 179, 12—186, 12.

XXVIII. ΚΑΤ' ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

[169] Statim post mortem Thrasybuli Stiriensis, p. 180, 11.

p. 179, 26. Concinnius, καὶ ἐκ τῶν ὑμ. πλοῦσις ἐκ πεν. γερ. vel καὶ ἐκ πεν. πλ. ἐκ τῶν ὑμετ. γερ. quod malim.

179, 27. καίτοι πῶς. Quare καίτοι. Expectes potius ὥστε. An mutilus locus?

179, 45. ἀρχαίων νόμων juncta cum sycophantia. Explica ex Andocid. de Myst. pp. 10—12. NB. Hist.

180, 5. Certissime Reisk. "AMA. Confer Aristoph. Plut. 567. et Lysiam p. 182, 17. etc.

180, 16. oratores, ἐχθροί, et prytaes, non satis commode enumerantur. An, ἀρχῶν, magistratibus?

180, 35. οὐ πονηροῦς. Attica λιτότητι possis atueque defendere, ut sit pro ἀγαθοῦς. Sed quinam sunt illi alteri, ἐκείνων φυγὴν? Incrustare facile, ἐκείνην τὴν φυγὴν, vel τὴν ἐκείσε φ. Sed videtur excidisse membrum periodi: μετέσχον, [πάσης τιμῆς καὶ χάριτος ἀξίους νομιζῶν ὅσοι δὲ αὐτοῖς μὴ συνεκινδύνεον μὲν, ὅμως δὲ ὅσον ἐδύναντο ἀφέλουσιν,] οὐ πονηροῦς etc. Vide p. 177, 7.

XXIX. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

[171] Statim, ut videtur, post damnatum Ergoelcm. (Circa init. Olymp. 98.) Ἀπογραφή. p. 181, 24.

p. 181, 33. τῶν μὲν ὑμετέραν πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε. Putabam numeralem excidisse; τρίτον αὐτὸν, puta. Sed omnino leg. τῶν ὑμετέραν πολιτῶν —. Propius ad literas πωλητῶν, sed illud verum.

181, 35. εἰ—δλοφροῦνται—οὔτος δὲ—ὑπέστη. Lege, δλοφροῦνται.

181, 43. δέδοκται. Corrupt. Sensus, ἀνάγκη vel προσήκει.

182, 1. Pessime Reisk. περί. Vide mox, ubi haec memoratur ut Ergoclis pecunia. Ergo dele καὶ μὴ κατηγορεῖν. Deterritos ait; ergo κατηγορεῖν conati sunt? Imo, ἡσυχίαν ἦγον.

182, 11. Vide hic p. 181. ad p. 186, 15.

182, 23. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα [τοῖς κλέπταις] συνειδότες Scholion, ut puto, ad τ. α. ἐνέχοντο. Vide an et leg. ἐνέχονται, nam hoc revera factum esse liquet ex ipso loco. Vide hic p. . Sed nunc dubito, an non defendi possit optativus hic et paulo ante v. 15. Bene se habere videntur et duo futura, ut p. . De hac re quaerendum. Vide paulo ante ad 181, 35. Infra hic p. 239. Isocr. c. Lochit. 6. θάυμαστον εἰ—νομιζετε (al. νομιεῖτε)—τοῦς δ'—ἀφίετε. Ibid. 24. εἰ τυγχάνομεν—ἀξιοῖμεν.

[173] 182, 26. ἀθλα—ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. Vide an praepos. uata sit ex vicinis syllabis.

XXX. ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

[175] An idem Nicomachus, de quo p. 110, 8. 111, 3. ! Acerba et acuta, subinde vehemens, minus tamen eleganter scripta quam XXVII et XXVIII. Scripta post Olymp. 95, 1. Pacis tempore, p. 185, 18. Nicomacho mandatum

fuerat, sexennio ante Athenas captas, ut Solonis leges describeret. Belli tempore, vido p. 185, 40. postea eidem est mandatum, ut leges de sacris faciendis in tabulas referret; in quo quadriennium consumpsit. Vide hic ad p. 183, 23. Δοκι-

μασία Solouis et Draconis legum, post XXX. Andoc. de Myst. p. 11, 17. et seqq. (Mitford, t. 5. p. 83. etc.)

p. 183, 7. ἐπ. τοίνυν [καί]—

183, 10. οἶα νέος ἂν αὐτός, malim. et mox v. 33. καὶ αὐτὸς ὡς ἀχ. Vide mox ad v. 26.

183, 16. Malim, ἐταμιεύμεθα, vel saltem, ἐεταμιεύμεθα.

183, 23. Nihil mihi certius videtur, quam Schotti emendatio, ὁμοίαν. Nam interrogare ὁποίαν, ut vult Reiskius, non puto. Vide Porson. . . . . Sed esto ut interroget; an potest aliquid esse planius, quam omnia ista, v. 12. etc. προσταχθεὶν γὰρ — usque ad εὐθύνας ὑποσχεῖν, v. 21. premissa esse de veteribus delictis, atquequam ad ipsam causam veniatur?

183, 26. Lege, μόνος αὐτός, nisi plene dist. ante καὶ τσαυτά.

183, 28. ἡξίωσας ἐγγράψαι, scil. τὸν λόγον. Vide Aristoph. Vesp. ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

[177] 183, 42. τρισηχλίων defendi utcumque potest, nullius oligarchiæ particeps fui, a prima, CCCCVirorum, usque ad ultimam, trium millium. Sed recte emendant πεντακισχ. Alterum mutarunt scribæ, ut accomodarent ad τριακοντίους (quomodo corruptum invenerant textum).

183, 43. δεῖνόν—εἶναι [ὅτι] εἰ—Suspicio, εἶναι εἰ—Vide mox ad 186, 8.

184, 2. An, εἴ τι δ' ὑμᾶς οἶμαι θαυμαστὸν νομίζεις (sed simplicius νομίζω delere cum Marklando, prioribus servatis. Poteras et, εἴ τι δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν, εἰ Νικόμαχος—ἀξιοῖ.), Νικόμαχον ἐτέροις μνηστικαῖν ἀξιοῖν. Scholion est illud ἀδικῶς vel ἀδίκους. νομίζεις ὅτι Νικόμαχος Bekker. e ms. p. 111, 35.

184, 15. Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν. Nomen e vicinis irrepsisse constat, uncinis includit Bekkerus; si tolli vult, non assentior. Sat probabilis Schotti emendatio, Χρέμων.

184, 18. [καί] ὁπόσοι, nisi veritas, illi ipsi, quotquot.

184, 36. [κονοῖς καί] κειμένους. Var. lect. κοινὸς νόμος hic alienum; vide Markland. ad p. 187, 41. Conf. p. 96, 10.

184, 38. κυρβέαν καὶ εὐπλαν. Eleganter Taylorus, ΘΗΛΩΝ, sed vereor ut recte. σπῆλαι absolute essent Nicomachi tabulæ, vide p. 185, 12. Nihil succurrit quod satisfaciatur. Si λόγια est vox prosaica et oratorica, quum ms. det ΟΠΩΝ, pos-

sis, ὍΠΩΝ. Sed qu. an verius βιβλῶν. Ψιλλῶν, (C)CXXII Commentarii ad arcana sacra pertinentes: Demosth. de Cor. p. 313. Fals. Leg. p. 403. ed. Reisk. Isocr. Æginet. §. 6. Hermesianax Athenæi XIII. p. 597. etc. vv. 25. 45. Ceterum αἱ συγγραφαὶ mox p. 185, 11.

[179] 185, 2. συμφέρι. Male Reisk. Respicit ea quæ modo dixerat de fortuna civitatis.

185, 3. Malim, ΚΑΙἈΔΑΤΝ.

185, 9. Marklandum recte reprehendit Reiskius, ipse ab eo deceptus in illis quæ dicit de novem talentis, quæ aut vera sunt aut falsa; certe nil ad Lysiam. Prima ταῦτα in ἄθυστα mutat Marklandus, eodem manente sensu; etiamsi vertendum esset, ut contendit, ἄθυστα, quæ non erant faciendæ: quum debuisset, non facta, ut p. 175, 34. Deinde ἐστὶ ἄ. τριῶν ταλ. etc. verte,

pars sacrorum, quæ constitisset tribus talentis, non facta est. (ἄγρος ὀβολοῦ est vel nostrum a penny loaf, vel a pennyworth of bread. Ar. Eq. ὀβολοῦ κορινθίου. Lys. p. 903. Reisk. ὀκτάδα δυῶν ταλάντων, a cargo worth two talents. Epictetæ testamentum in Mus. Veron. p. 24. v. 181. 187. τυροῦ—στατήρος, a stater's worth of cheese.)

Et magis mirere Marklandi errorem, quod mox ἐξ ταλάντοις, in quo consistit loci difficultas, si qui tamen est difficultas, optime defenderit, by six talents. Nil dicit Lysias, de ipsa summa, sed loquitur de differentia tantum. Hoc dicit: infecta fuit pars veterum sacrorum, ad tria talenta; erogata sunt et consumpta sex talenta, in novis sacris. Si, peractis veteribus, a novis abstinuissimus, τρία ἂν περιεγένετο. Nos, we should have been three talents in pocket. En satis verborum ad probandum 6=3 +3.

[181] 185, 13. Malim, καὶ ταύτας ὁ ἱερ.—ὡς εἰς ἐστέθειαν—

185, 20. Malim, ἢ βουλή ἢ ἀεὶ βουλευούσα. Vide ad Demosth.

185, 25—32. Hiulca oratio. Eadem fere e. Epicrat. p. 178, 11—23. unde hic illata suspicio. Abrupta nimis mentio κλοπῆς, quæ proprie nihil ad Nicomachum; aptissime contra coherent, εἰς ἀπογίας καθίστασι, v. 25. et ἠδύκημεν etc. v. 33. Deinde κλοπῆ inducitur, ut novum argumentum, v. 25. Ceterum cum 185, 25. προστέχουσι τ. νῦν confer p. 186, 28.

185, 28. τὴν natum puto ex ἐσχάτων.

186, 7. Marklandi, αὐτοῦς—πιστεύετε, Hellenisticum esse suspicio. Malim, αὐτοί.

186, 8. ὁ δὲ πάντων δεινότητων [ὅτι] E ms. ὅτι addit Bekk. Sed tum vereor ne leg. τὸ δὲ, ut p. 178, 41. Vide hic ad 183, 43. c. Diogit. p. 907. R. ὁ δὲ π. δ. οὗτος γὰρ—

186, 12. ὑπὲρ τοῦ δήμου κρῖνεσθαι. Friget κρῖνεσθαι. Sensus forsitan, ut piaculum (κάθαρμα) in malam rem atlegari. Verbum uon reperio. An excidit ξενίας?

186, 15. Malim, περὶ μὲν τούτου. de ipso reo. Eadem menda p. 182, 11 et 168, 21.

186, 20. δεῖσθαι [ὡς χρὴ] παύσασθαι. Suspect. Ceterum confer c. Alcib. I. p.

141, 25. unde firmatur lectio Bekkeriana ζητούσιν. Confer et c. Philon. p. 190, 1. An leg. πείσαι; ὡς χρεῖ, ut ante ζητούσιν rursus subaudiatur πείσαι? Sententia: Patroni a reo non impetrarunt, ut legibus obediret; ne vos exorent ne puniatis.

186, 22. ὡς περὶ ἄν—ὄρᾳτε. whatever exertions you see them make. Sed malim abesse ἄν. quomodo nunc videtis.

186, 22. Confer Alcib. I. p. 141, 25.

186, 23. ὅτι [οὔτε Νικίμαχος οὔτε] τῶν ἀγῶν.

186, 28. Accusatores non exorarunt patroni; ne vos, judices, exorent. Eadem supra c. Epicrat. p. 179, 3. et c. Philon. p. 189, 43.

In fine. Malim, τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἄπαντα. Hic p. 94.

XXXI. ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

[183] 187, 5. Male τοῦ λόγου Marklandus. if in my speech I should fall short of the charge.

187, 7. An, sine πάντων, leg. et disting. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, δι' ἀπειρίαν, τῶν τούτου πεπρ. ut constructio sit, εἰρηκῶς ἂν εἶν ἐνδεῶς μὲν τῶν etc. Imo debebam, διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν. Sed suspectam habeo vocem ἀπειρίαν. An possit significare immensitas (quod est apud H. St. sine auctore) nescio; sed dixisset orator potius μέγεθος vel ἐπερβολήν. Aliquando suspicari legendum, ἐνδεῶς μὲν, διὰ ὀπείριαν τῶν τούτων πραγμάτων. Quae verba fere occurrunt alicubi in Lysia.

[185] 187, 13. ἐπιθ. τούτου, scil. τοῦ εἶναι πολίτας. Ineptissime Marklandus τοῦ ἴσου.

187, 31. εἰαί τις. Isocr. junxit plus semel.

187, 33. Malim, ἢ συγκατελθεῖν ἐργασάμενός; (vel — σήμενός;) τι τῶν κοινῆ τῆ πόλει συμφ. ut p. 190, 2. vel τῆ π. κ.

187, 35. καὶ γὰρ — Imo καίτοι, ut Bekkerus, vel saltem καὶ μὲν —.

187, 42. δυναμένους μὴ ἀδικεῖν. Oim. μὴ ms. Nescio an recte Schottus, totum μὴ ἀδικεῖν delens.

188, 7. In re desperata, tento: συγκατελθεῖν [ἀλλὰ ζήν ἐποίησεν αὐτῶν,] (vide p. 187, 29. 30.) καὶ ταῦτα φύσει ἀστὶς γενόμενος. (Vir matimus apud Taylorum, qui etiam sine ms. ἀστὶς detexit, videtur esse Bentleius.) Sed ut verum fatear, expectare potius ὦν, quam γενόμενος: omnino vide c. Alcib. I. p. 143, 20.

188, 25. ἐλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δέ,— Si sensus est, *nucca quidem, sed quod esset satis*, addendus videtur articulus, *ἀναγκαῖα δέ*. Sed vel sic ultima supervacanea. An, ἀνεχόμενοι δέ—.

183, 28. [αὐτῶν] δι' αὐτῶ — Vel αὐτῶ

cum Reik.

[187] 188, 42. ἂν ποιήσαντα. Lege ἂν ποιήσαντα, vel dele ἂν.

188, 43. Μῦτερ α liberis μὴ ὄφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἠγεῖσθαι. Saltem μὴδὲν, alias sensus erit aut nullus aut oratoris menti contrarius. Sed malim, μικρὰ ὄφ. nisi mavis μικρὰ ἢ μὴδὲν ὄφ. Deinde dele ἔχειν.

189, 12. An servandum σωκροῖς, mutata distinctione: κήδυνος καὶ, τοῖς χρευστοῖς ἢ ἀισθάνονται (οἱ πολλοὶται scil.)

189, 19. Pro ἀπορίας conjiciebam τιμωρίας. Sed nescio an aliquid desit, ut hæc non ad Philonem, sed ad civitatem spectent. Vide mox p. 189, 43.

189, 27. σφόδρα γ' ἂν. An l. ἢ σφόδρα γ' ἂν? Cave autem interrogas post ἐτέθη.

189, 32. Non puto mutandam mss. lectionem κολάσετε. Imo necesse io, si vera est obs. Porsoni Opusc. p. 33.

189, 33. ἐδείχθη ἀμφ. ταῦτα. Intelligerem εὐρίθη, ἐπράχθη, ἐνομίσθη, etc. Alienum deditur, de quo mss. ad Dem. Ind. Deinde malia κακοῖς δέ— Ceterum notandum παρασκευῆς, bono sensu. Vide p. 187, 4.

189, 40. καὶ οὕτω συντιμῆθαι. An, ἢ καὶ ἐπωσθῶν τιμῆθαι? to be rewarded before them, or indeed be rewarded at all.

189, 45. τὰ ἄλλα αὐτῆ ἢ πολιτεία ἐκείτο. Lege, πόλις. Hic p. 94.

190, 3. Lege et distingo, — μένον, μόνος δέ, ᾧ β. ut ἢ non minus ad τυχάν quam ad τυχεῖν referatur. Etiam ad ἀπεστέρσειν repetendum τῆς β. Sana omnia, legas modo διαμαρχόμενος cum Markl.

[189] In fine. κοινὰ παραδείγματα. Tentabam, ἰκαίε, vide fragm. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ init. Sed non vix dubium, quin mendosum sit παραδείγματα. Sensus videtur, *commune malum*.

XXXII. ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Oratio habita post finem belli Peloponnesiaci, vide p. 896-7.

p. 89 i, ult. ed. Reisk. φέρειν [αἰσχράς] ἔχει (δὲκ αἰσχρὰ pro Mantith. p. 146, 39. Ἀπ.λ. Δαρ. p. 163, 15.), vel potius specialis vox deest, puta ἰξούλης. Vulgatum defendit Isocrates Trapez. 69.

898, 8. ἀθλίως ἐκπεπτακότες. Hic splendunt, vel etiam addendum, τῶν ὄντων. Sed vel sic vix placet rernm ordo. An transp. οἰκτρῶς — ἐκπεπτακότες post ματέρια? An potius corrupta vox ἐκπ.

901, 4. τὸν εἶν καταλατεῖν. Ambiguum. Verba sonant potius, *rem*, vel *opes*, quam

vitam. Malim igitur λιπών.

905, 3. ὅσοι τρέφεις correxi ad Plut. 1015.

905, 9. Forsan, οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ δέκα μνᾶς, ἐκ π. δ. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶ τίθησι, τὸ δὲ τοῦτοις λελόγισται, partim cum Reiskio. Pro πέντε καὶ δέκα (vel quicumque fuit numerus) facile supponi potuit πέντε καὶ εἴκοσι, ex prava correctione, cum jam inutilis esset locus. Possis etiam, οὐκ ἀναλώσας πλείον ἢ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ π. δ. ὧν τίθησι, τὸ ἡμισυ τοῦτοις λελόγισται.

[191] 906, fin. Malim, μισθῶσαι — ἀππλλαγμένον — πριάμενον. Nominativus non defendi potest e p. 173, 8 (si ibi disting. παρῆλιπον, ἀδικούντες ἡμεῖς) neque

e Porsono ad Orest. . Sed vide an sit anacoluthon, ut procedat constructio, quasi fuisset ἐδύνατο pro ἐξῆν αὐτῶ. Supra c. Philon. p. 188, 14. εἰσνεγκεῖν et ὀπλίσαι defendi possunt, quasi praeaccessisset καταστῆναι. Imo sana videtur vulgata, i. e. ἀππλλαγμένους et πριάμενούς, ut constructio transeat, quasi fuisset, ἐξῆν αὐτῶ ποιεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κείνται τοῖς ἐπιτρόποις, μισθῶσαι — ἀππλλαγμένους —.

908, 1. Malim, τὸ ἡμισυ τοῦτοις ὀφθαλοῖς ὄσσι.

908, 12. Optime Bekkerns, ἔφη μὲν — ῥαδίως δ' —. Nos, he has nothing to do but to score up the outgoings to them, and pocket the returns himself.

XXXIII. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

[193] Habita Olymp. 98, 1. Vide Diodor. apud Taylor.

P. 912, 3. Viri docti, γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι. Possis et γίγνεσθαι.

913, pen. φιλονεκεῖν μὲν ἔστιν εὔπρατόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν. An, τῶν τάναντία? Nempe πραττόντων. Similis sententia, Isocr. Areopag. §. 3.

914, init. Debebat, ἢ μὲν ἀρχῆ — τὰ δὲ τῶν Ἐ. — τῶν δὲ χρημάτων —.

914, 13. καιμένην τὴν Ἑλλάδα — Malim, κακουμένην.

914, 16. ἀπέθητοι Λαόνες. Docta Marklandi nota: adde Antiphanem Athenæi XV. p. 681. C. Ceterum ineptit R. κεκτήσεσθαι corrigens. Nos, that the liberty they have acquired will be eternal.

916, antep. ὕβριν κωλύσαι. Malim κολάσαι.

XXXIV. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

[195] Pacis tempore.

917, 6. διδὸ δὲ. Nil ineptius. Lege, πρότερον δις ἦδη· καὶ τούτων μὲν — δις ἡμᾶς κατεδουλώσατο Theramenes, p. 127, 23. ὀλιγαρχία δις κατέστη, Δημ. κατ. Ἄπ. p. 174, 13. Isocr. Antidos. 342. de Pace 64. 149. Lochit. 14. Sic καὶ, 103, 6. 110, 20. 156, 19. 172, 35. 174, 33.

918, 1. Frustra mutat Reisk. Vide p. 174, 37.

918, 5. οὔτε ἡλικία. Recte opinor Marklandus, οὔτε πλούτω. Alterum sumpsisse videtur Stephanus e p. 149, 40.

918, 5. Au, ἐκποιήσωμεν?

921, ult. Deesse aliquid viderunt omnes. An, εἴτα τοὺς τῶν ἡμῶν ὑπαρχόντων ἀντεχομένους ἐρωτᾷσι. Per τὰ ἢ ὑπάρχοντα intelligo τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. Ceterum confer Isocr. Archid. 67.

922, 7. Lego, εἰ μὲν πείθω, — Μαντ. τὴν αὐτῶν οἰκούντας — sine ceteris quae e seqq. fluxerunt. Deinde ἴσασι γὰρ ἐκείνοις, ὅτι — Recte expl. Reisk.

923, 6. Lege, τοσοῦτῶ ἦττον ἐπιδυμ. cum Reisk.

Frag. κγ'. v. 9. Dele syllabam male geminatam, et lege, δίκαιος δ' εἶ μηδὲν π.

Decemb. 28. 1822.

Iterum legeidī finem feci Jan. 22. 1823.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO SECUNDO.

Taylori Præfatio ad Editionem Londinensem	1
Marklandi Præfatio Conjecturis ipsius ad Lysiam præmissa	21
Reiskii Præfatio	23
Lysiae Vita a Tayloro conscripta	32
Λυσίου Βίος ἐκ τῶν Διονυσίου Ἀλικαρνασσέως	61
Λυσίου Βίος κατὰ Πλούταρχον	84
Λυσίου Βίος, ex Photio	86
Λυσίου Βίος, ex Suida	89
Λυσίου Βίος, ex Lexico inedito Eudociae	89
Testimonia Veterum de Lysia	90
Taylori Lectiones Lysiacæ	94

A. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου	161
B. Λυσίου Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων Βοηθοῖς	184
Γ. Λυσίου πρὸς Σίμωνα	223
Δ. Λυσίου περὶ Τραύματος ἐκ Προνοίας	239
E. Λυσίου ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας	249
ς. Λυσίου κατ' Ἄνδοκίδου ἀσεβείας	256
Z. Λυσίου Ἀρεοπαγитικός ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ	291
Η. Λυσίου πρὸς τοὺς Συνουσιαστὰς κακολογιῶν	309
Θ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Στρατιώτου	320
I. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου A.	331
IA. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου B.	347
IB. Λυσίου κατὰ Ἐρατοσθένους	351
ΙΓ. Λυσίου κατὰ Ἀγοράτου	385
ΙΔ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου A.	423
ΙΕ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου B.	442

ΙϚ. Λυσίου ὑπὲρ Μαντιθέου	450
ΙΖ. Λυσίου περὶ δημοσίων χρημάτων	459
ΙΗ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ	465
ΙΘ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων	474
Κ. Λυσίου ὑπὲρ Πολυστράτου	499
ΚΑ. Λυσίου δωροδοκίας Ἀπολογία	515
ΚΒ. Λυσίου κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν	523
ΚΓ. Λυσίου κατὰ Παγκλέωνος	531
ΚΔ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου	537
ΚΕ. Λυσίου δήμου καταλύσεως Ἀπολογία	547
ΚϚ. Λυσίου κατὰ Εὐάνδρου	560
ΚΖ. Λυσίου κατὰ Ἐπικράτους	570
ΚΗ. Λυσίου κατὰ Ἐργοκλέους	576
ΚΘ. Λυσίου κατὰ Φιλκράτους	582
Λ. Λυσίου κατὰ Νικομάχου	586
ΛΑ. Λυσίου κατὰ Φίλωνος	603
ΛΒ. Λυσίου κατὰ Διογείτονος	616
ΛΓ. Λυσίου Ὀλυμπιακὸς	627
ΛΔ. Λυσίου περὶ τῆς Πολιτείας	631
Λυσίου Ἀποσπάσματα	637
Λυσίου Ἐπιστολῶν Ἀποσπάσματα	665
Λυσίου Ἀποσπασμάτια ἀδηλα	666
Addenda Fragmentis	671
Variantes Lectiones ad Lysiae Orationes	673
Index Græcitatæ Lysiacæ	701
Index Regiminum a Taylora conscriptus	702
Index Historicus	768
Index Geographicus	771
Index Auctorum, qui in hac Lysiae Editione emendantur	772
Index locorum Novi Fœderis quæ a Marklando illustrantur	774
Consensus paginarum Editionis Reiskianæ Lysiae cum paginis et versibus Editionis Tayloranæ primæ seu Londinensis	775

PRÆFATIO TAYLORI

AD

EDITIONEM LONDINENSEM.

TANDEM nova hæc Lysiæ Editio, benevole Lector, serius fortasse quam oportuit, serius certe quam aut destinavi aut prævidere potui, in manus tuas et iudicium publicum venit. Nam sive fuit mea in operis Typographicis novitas et insolentia; sive itineris spatium, quod Chartæ singulæ ultro citroque confecerunt, atque adeo nonnullæ odiosæ difficultates, quæ hominem minus gratiosum in literaria ista consuetudine accomitari solent; sive denique varia et graviora negotia Reipublicæ nostræ Academicæ, quæ, interea dum prelum exercebatur, meam qualemcunque operam ad suas res obeundas publice excitavit, et quæ omnia vitæ meæ officia merito suo maximo vindicare potest; quicquid id demum fuit, per sexennium et amplius productum est opus, quod infra angustiores limites conclusisse forsitan potuerunt aut fortunatiores, aut certe minus exercitati.

Moram in edendo, qualis fuerit, accepisti. Utrum ea sit necne ut ab omni desidiæ turpitudine liberari possim: id, una cum libri, quem hodie versare occæpisti, fortuna, meaque adeo existimatione, quam in eo sitam esse video, tibi, benevole lector, tuæque sententiæ committo. Ea tamen lege committo, ut, si habeas, ubi ingenii solertiam, divinandi felicitatem, atque in literis exercitationem desideres, nolis interea temeritatem exprobrare, quod in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore, infructuosissima omnium studia atque artes plane deciduas excoluerim; quod juxta Poetam,

‘ Laborem provocando, perdomando tædium
Forsitan nec lecta multis e latebris scalpserim.’

Esto sane: sed dum quisque suos patitur Manes, quidni ego non paterer nostros? Cur hereditatem, quæ mihi obvenit, damnosam licet, non cernerem? Nam cum diu est, quod ad vetustos scriptores emaculandos, si minus natura, usu tamen aliquo et studio deferebar, eos maxime, quos scirem et juris antiqui consultissimos, et parentes civilis scientiæ, mihi commendavit Majorum nostrorum auctoritas: qui, in Domo nostra bonarum artium fœcundissima, antiquam Jurisprudentiam incultam esse noluerunt, quorumque

meritis ad me quoque pertinet istius disciplinæ professio. Ita hodie, cum ex nostro ingenio, tum ex aliorum institutis, ad ea studia detrudi me et quasi compingi video, quæ (si qua est in literis prærogativa displicendi, neque certatim frigescent) et serio displicent et frigescent maxime. Miseram sane conditionem vel tuendi vel ornandi Rempublicam literariam! quæ si me fortasse minus deterreat, subagrestem, meis moribus viventem, et durum ad magnorum pollicitationes, nonnullam tamen ægritudinem affert, posse publice hebescere aciem literarum, et præstantissimorum hominum studium tardari, cum ex his literis ne minimus ille capiatur fructus laudis et existimationis, quem semper summum, hodie fere solum eruditi exspectare potuerint.

Quæ cum sit publica fortuna artis nostræ, atque interea domi habeat, quod impendio esse possit (est enim literarum varietate pene infinita et severitate inclementior, cum ceteræ fere omnes in ambitu suo arctissime contineantur, neque ad alienos fines facile excurrant), mirari mecum soleo, unde optima, quæque ingenia ad hæc studia accendi maxime soleant, et in communi bonarum artium naufragio serius restinguantur. Nescio enim, annon ex omni antiquitate summos homines vel abundantia doctrinæ vel ingenii felicitate Disciplina nostra extulerit. Cum et in hoc ipso literarum flexu Academia nostra, ut in omni, ita in hac præcipue eruditionis parte maximos viros et omni præconio dignos informare et excolere non destitit; Bentleium utrumque, Haræum, Mangeium, Thirlbæum, Wasæum, Pearceum, Walkerum, Marklandum, Jortinum, aliosque, quorum publice conticentur nomina, merita maxima non ignorantur.

Verum ex nostratibus nemo fere, aut hoc, aut superioribus sæculis in Jurisprudencia Attica atque Oratoribus Græcis operam suam locabat; in quibus tamen, si eruditionem spectes, maximo cum fructu locari poterat. "Ex horum Oratorum scriptis non antiqui tantum Jurisconsulti Romani profecerunt plurimum, sed post instauratas literas Budæus præsertim et alii suos fundos irrigarunt. Hodie pene ipsa nomina ignorantur. Tantum invisæ quondam Barbaries amatur."* Imo eousque ignorabantur, ut, cum ad Lysiam recudendum accessi, statim sensi, non pauciores fere ad Editionem promovendam excitasse meæ sedulitatis et constantiæ existimationem, quam aut Tanti nominis celebritatem, aut cum hominis fama et scriptis consuetudinem.

Unde tanta Incuria occupavit hanc literarum partem, quæ tam insignem utilitatem secum affert, inter plurimas hanc aliquam rationem esse arbitror: scilicet, quod harum Orationum, quæ circumferuntur, Exemplaria, neque ea tamen facile obvia, La-

* Boecler. de Scriptoribus Græcis et Latinis.

tina interpretatione fere destituantur. Quæ est sane et altera conditio Græcarum literarum non minus dolenda, quod, cum nude prodierint, vix unum aut alterum inveniunt emptorem: cum vicissim nihil quidpiam fere magis ad earum interitum contulerit, quam popularis illa et puerilis versiones Latinas attexendi consuetudo. Ita ex illa parte ignorantur, ex utraque negliguntur. Sed de his fortasse satis: aliquid tamen in hoc limine operis præfandum fuisse duxi, cum de horum studiorum infortuniis, tum nonnihil etiam de mea intempestiva opera in iis excolendis. Superest, ut de Auctoris nostri orationibus aliquid addam: quali scilicet fortuna in utraque ætate usæ sint, tum in ea, quæ extinctas literas præiverit, tum in hac altera, quæ Typographiæ ope novam librorum edendorum rationem introduxit; denique quantum ego præstiti in hac editione adornanda, et quibus subsidiis adjutus id operis in me suscepi.

In Scriptoribus recensendis eo melior fuit antiquorum Criticorum fortuna, quod sæpenumero vetustissima exemplaria nacti sint, et quæ ætate præcederent infinitam istam varietatem lectionis, quam ex describentium vel dolo malo, vel incuria subinde oriri necesse fuit. Eorum usum expediebat, quod nondum optimi et autographi Codd. Barbararum gentium furorem experti sint, neque jam reperto et introducto artis Typographicæ usu incuriosius observari cœperint atque in manibus hominum paulatim esse desiderint. Memorat Athenæus (si bene memini, neque enim ab Athenæi lectione recens sum) Sophoclis Codicem ab ipso auctore scriptum: Pausanias in Bœoticis se vidisse affirmat Hesiodi poema ab accolis montis Heliconis sibi commonstratum antiquissimis plumbeis laminis, proculdubio auctoritate publica in honorem tanti civis (si civis fuit) exaratum. Scriptores emaculare eis que ex apposito chirographo auctoritatem conciliare, eorum erat, qui vel primævas membranas vel eis proximas usurparunt. Ita Aristotelem Tyrannio emendavit (dubium tamen an primus), qui cum Lucullo vixit, ab Aristotelis ætate non longe dissitus.* Antiquissimus proculdubio fuit Mnemo Pamphylus, quem *διωρθωτήν* Hippocratis nominat Galenus, quippe de cujus notis criticis ad Hippocratem postea scripserunt Medici, qui videntur a Plinio laudari. In Romanorum scriptis quanquam ob ludorum celebritatem et ex cultam magis disciplinam Exemplaria et latius propagari et frequentius describi cœperint, attamen intra eam ætatem serio recensita fuisse acceperimus, quæ summa auctoritate destitui non poterant. Ita Tacitum et Apuleii nonnulla recognovit Crispus quidam Sallustius anno Æræ vulgaris 395, qui erat ab excessu utriusque Scriptoris infra trecentimum. Vegetium (ut est in MS. Puteano)

* Strab. l. 13. p. 609. Plutarch. in Lucullo et Sylla. Ammon. in vit. Aristot. Athen. l. 1. Heysch. Illustr.

Eutropius, quisquis demum fuerit, certe Vegetio ipso non multum recentior. Priscianum Flaccus Theodorus Dionysii V. D. Memorialis Sacri Scrinii Epistolarum et Adjutor M. Quæstoris Sacri Palatii in urbe Roma Cpolitana Olibrio viro Clarissimo Cos. Olibrius Cos. erat sine Collega, ut ex Fastis discimus A. C. 526. quo tempore floruit Priscianus ipse. Quin et Theodorus se Prisciani auditorem fuisse profitetur. Non maximo intervallo Virgilius Censorem nactus est Turcium Rufium Apronianum Asterium, prout ex ejusdem manu apparet in vetustissimo Cod. Virgillii, quem servat Bibliotheca Medicea ad D. Laurentium.

TVRCIVS. RVFIVS. APRONIANVS. ASTERIVS. V. C. ET. INL. EX.
COMIT. DOMEST. PROTECT. EX. COM. PRIV. LARGIT.
EX. PRAEF. VRBI. PATRICIVS. ET. CONSVL. ORDIN. LEGI. ET. DIS-
TINXIT. CODICEM. FRATRIS. MACHARII. V. C.
NON. MEL. FIDVCIÀ. SED. EIVS.

et quæ sequuntur, legenda in Gorii Inscriptionibus antiquis in Etruria exstantibus p. 452. De Asterii (qui Consul erat A. C. 494.) genere et ætate, itemque Virgiliani Codicis emendatione videndus est Eminentissimus Card. Norisius, Cenotaph. Pisan. Dissert. 4. Atque hæc sunt omnia fidei sinceræ et quæ laborare nequeat, quum quibusdam MSS. eorum censura et auctoritas publica, sive autographa, sive ad fidem alterius exemplaris descripta, ad finem adhæsit, atque ad nostra tempora devenit.* Illustriora multo et ad propositum meum disertiora, quæ ab Antiquis memorantur de Plauto a Varrone recensito, unde Plauti fabulæ Varronianæ, quas sc. ille admisit: † de opera, quam juxta Eusebium in Chronicis, impendit Cicero scriptis Lucretii, de Cicerone ab Asconio Neronis Imp. ætate emendato, Ennio a Lampadione, ‡ et Virgilio demum vel ipsius Augusti temporibus a Varro, Tucca, et Hygino.

Porro huic felicitati accessit non minor, ea scilicet, quæ Antiquioribus Criticis Auctores integros, adeoque a se ipsis feliciter expoliendos recognoscendosque obtulit. Magnum id erat ingenii adminiculum, Scriptorem ex ore ipsius fingere et colores ducere, quos ipse representaverat. Nos vicissim hariolationibus ex æqualium Scriptorum usu ductis, ex Dialecti, in qua scripsit, genio atque indole, ex Scholæ denique aut Disciplinæ auctoritate, ætatem conterimus. Fortasse etiam aliquando cum larvis luctamur, et So-

* Chirographo suo recensiones a se factas attestabantur vel munitabant Critici veteres. Ἐπει κἀν τοῖς βιβλίοις, ἀ διωροῦτο ταῦτα, ἐγκαταλείπεται σύμβολον. ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ παράγραμμα ἢ ἡ πατρὶς. Aristid. in Oratione funebri Alexandri Cotiaensis.

† Gell. III. 3.

‡ Ut non turbidæ fidei nec ambigunt,

sed ut puræ liquentisque esset, equusne an eques Ennius scriptum reliquisset, librum summæ atque reverendæ vetustatis, quem fere constabat Lampadionis manu emendatum, studio pretioque multo unius versus inspiciendi gratia conduxi, et eques, non equus scriptum in eo versu inveni. Gell. XVIII. 5.

phistarum umbratiles μελέτας, sequioris ævi vel exercitationes vel oblectamenta, magno cum molimine refingimus. Non diffidendum est multa genuinæ Antiquitatis monumenta ideo ætatem non tulisse, quod Censoriam obeli notam sustinere nequiverant. Circumferebantur olim Orationes Lysiæ 400 et quod excurrit juxta Plutarchum et Photium: plurimæ sane ex mente gravissimorum Scriptorum.* Jamdudum autem est, quod conquerebatur Photius Paulum Mysium multas et præclarissimas sua Crisi exstinxisse. † Homerica omnia atque ea, quæ pro Homericis ostentabant variæ antiquorum ἐκδόσεις, penitus fere interierunt, exceptis iis, quæ posteritati consecravit ea sola Editio, quæ ceteras omnes vivendo vicit, cujuscunque demum sit, Zenodoti certe non est, cujus Editio Homerica ab Antiquis commendabatur maxime, quandoquidem plures versus, quos ille obelo notavit, hodie in vulgata habemus: non Aristarchi, qui Ulixeam terminavit libri penultimi v. 296. hisce verbis

Ἀσπασίῳ λέκτροιο παλαιοῦ Ξεμίῳ ἴκοντο.

Quod ideo libentius commemoro, quia nonnulli non intellecto hoc more Majorum, quæcunque ex Homero ab antiquioribus scriptoribus allegata reperiant, qui aliis atque aliis recensionibus utebantur, ea ad præsens Homericum poematis systema temere agglutinant. Inconsultius quidem hoc, et nullo cum acumine admissum. Cum hoc non esset Homerum, sed centonem exhibere ex diversis Homeri recensionibus consarcinatum. Verum singulare aliquid semper habuit Homeri fortuna. Nemo fere ex antiquioribus paulo doctior, qui ad illius recognitionem non accessit: nemo vicissim ex Neotericis, quem vere Criticum dicere possis. Sive id plurimorum præstantium virorum desperatione factum sit, sive (quod fortunet Literarum siquis sit Genius!) reservata fuerit ea famæ et æternitatis conditio summo isti viro, qui incredibili literarum lumine præsens sæculum ornavit, et immortalibus beneficiis futura omnia demerebitur.

Ut ad Lysiam revertar, quis ille Paulus ἐκ Μυσίας, quali lingua, qua conditione et ætate usus est, albus an ater, frugi an nequam, id juxta scio cum inscientibus maxime. Photio certe ætate prior, qui solus, quod sciam, ex antiquis hominem memorat, si Suidam excipias atque præterea Eudociam Imperatricem, quæ ex eodem fonte, unde Suidas, hortos suos irrigavit. Eorum verba sunt: Παῦλος Γερμῖνος σοφιστῆς, ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς

* πλείστους δὲ γράψας λόγους. Dionys. Halicarn. de Lysia. Catonis orationes non minus multæ fere sunt quam Attici Lysiæ, cujus arbitrator plurimas esse. Cic. in Bruto. Multa Lysiæ scripta sunt, nonnulla Critiæ. Id. 2. de Orat.

† ἀπορρίψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοῦ ἀνθρώπου ὠφελείας ἀπεστέρησεν οὐχ εὐρισκόμενον ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἀπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρας τῆς διαβολῆς, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς ἀληθείας γεγενημένης. Phot. Biblioth. Cod. CCLXI.

† Πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους

Ἰφικράτους ἑωρεῦς βιβλία β. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Paulum, credo, ætate anteivere uterque et Dionysius Halic. sc. et Cæcilius, qui ex orationibus Lysię 425. germanas esse volunt, non nisi 230 juxta Plutarchum: aut cum Photio 233. Dionysio multum debet Lysias: gravissimo omnis memorię in rebus præsertim criticis auctori, ut erat ingenio acerrimus et multiplici lectione instructissimus. Præter eam, quæ superest de Lysia Crisin (quod opus emaculatus longe, ut spero, quam in vulgatis repræsentari solebat, huic Editioni præponi curavimus), commentarium* scripsit de dignoscendis Lysię orationibus germanis et adulterinis, hodie magno rei literarię detrimento non exstantem.

Dionysius† ætate et studiis æmulum habuit Cæcilium Rhetorem, natione Siculum, patria Calactinum.‡ Scripsit ille σύγκρισιν Demosthenis et Ciceronis: Demosthenis item et Æschinis: Dictionarium ex ordine literarum: De Demosthenis orationibus germanis et spuriiis: de characterē X Oratorum: singulare commentarium de Antiphonte, atque alia permulta, de quibus Suidas consulendus erit. Laudantur a Longino §. 32. juxta finem ejus in Lysiam commentarii. ὁ Κακίλιος ἐν τοῖς ὑπὲρ Λυσίου συγγράμμασιν ἀπεθάρρησε τῷ παντὶ Λυσίαν ἀμείνω Πλάτωνος ἀποφήσασθαι, ἐνσὶ πάθει χρησάμενος ἀκρίτοις. φιλῶν γὰρ τὸν Λυσίαν, ὡς οὐδ' αὐτὸς αὐτὸν, ὅμως μᾶλλον μισεῖ τῷ παντὶ Πλάτωνα, ἢ Λυσίαν φιλεῖ. Hic est Cæcilius, qui orationem Deliacam Æschini abjudicat, Antiphontis orationes genuinas solummodo 35 admittit, Isocratis 28, in horum Oratorum lectione et Crisi versatissimus.

De Oratoribus Atticis librum adornavit Lysimachides Cæciliano libro oppositum, ut constat ex Ammonio in v. *Φεωρός*, de quo me plura nescire confiteor.

Curiam Atticam illustravit Hero Atheniensis, incertę ætatis: de quo Suidas. Ἦρων. Κότνος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφῶς—ἐξήγησιν Δεινάρχου—περὶ τῶν ἀρχαίων Ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησιν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

* Vid. Dionys. in Lysia.

† Hos conjungit Quintilian. III. 1. φίλτατον vocat Dionys. Halic. in Epistola ad Cneium Pompeium de præcip. Historicis. Laudatur a Quintiliano tanquam auctor antiquior. Cum igitur Suidas ætatem Cæcili ab Julii et Aug. Cæsarum temporibus ad Hadrianum proroget, credibile est, enim, ut solet, duos scriptores immiscuisse, unum, qui sub Augusto, alterum, qui sub Hadriano floruit. De Cæcilio præterea vide Dionem Cassium, Plutarch. in Demosth. init. et in vitis X Oratorum, Athen. l. 6. Longinum sæpius, Photium, Cod. 61. 259, 260. 262. Suid. in Κακί-

λιος et Ἐρμαγόρας. Voss. Hist. Græc. p. 178. et de arte Grammatica l. 5. Casaub. ad Athen. VI. 21.

‡ Sc. ἀπὸ καλῆς Ἀκτῆς, ut eum laudat Athenæus. Conditur ea urbs in Sicilia Olymp. LXXXIII. 3. Mox voce depravata vocabatur Κάλλαντις. Κακίλιος Σικελιώτης, Καλλαπτιανός. Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας. Suid. A Diodoro ad Olymp. LXXXV. 1. πόλις Καλλαπτιῶν. ut dubium an Σιλῆνος, ὁ Καλαπτιανός ab Athen. p. 268. memoratus sit Siculus Calactinus, an ex Calatio urbe Italię. In numis Καλαπτιῶν visuntur symbola Atheniensium.

Diodorus Valerii Pollionis Alexandriini F. sub Adriano vixit et enarrationem scripsit locorum difficiliorum, quæ in X Oratoribus inveniuntur. Suid. in Πωλίων et Διδόωρος.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, qui sub Anastasio vixit, scripsit præter Lexicon Rhetoricum, Commentarios in Demosthenem et Lysiam.* Interfectum a Zenone Imp. refert Cedrenus p. 291. qui Zosimum virum spectabilem vocat. Perierunt utique, quæ in nostrum scripsit: attamen Zosimi Ascalonitæ scholia in Demosthenem diversa ab Ulpiani scholiis servantur hodie inedita una cum Demosthenis orationibus in Bibliotheca Vaticana, ut ex Ryckii Catalogo MS. didici. Excerpta ex ejusdem libro περι πρέσβειων Ῥωμαίων πρὸς Ἐθνικοὺς ibid. memorat exstare idem Ryckius: Zosimi in Demosthenis Philippicas Lexicon in eadem Bibliotheca Labbæus. Ejus in Demosthenem Orationem Leo Allatius Συμμικτῶν lib. 7. Latine vertit. Vid. Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIV. pag. 15. qui ibidem memorat Virum eruditissimum Franciscum Salmonium Præfectum Bibliothecæ Sorbonicæ habere MS. ejusdem lucubrationem εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους.

In eosdem, Lysiam sc. et Demosthenem, scripsit Zeno Citiensis, Zenone Philosopho Stoicæ disciplinæ auctore, qui ejusdem quoque Civitatis erat, multis annis junior. Videtur allegari† a Sulpicio Victore in Institut. Orat. ad Silonem generum, a Scholiaste Hermogenis p. 362. et ab Ulpiano præf. Commentariorum in Demosthenem.

De Antiphontis figuris, de Lysiæ et Hyperidis orationibus scripsit Caius Harpocratio Sophista. De illis, quæ Oratores ignorasse videntur, de formis Orationum, Ementitam esse Herodoti Historiam (sive ut Suidam emendari velit Casaubonus in notis MSS. ad Herodotum περι τοῦ οὐ κατεψεύσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν) ceteraque Ælius Harpocratio. Vid. Suid. Meurs. Attic. Lect. VI. 2.

Utilem certe operam navarunt Callimachus aliique ex Schola Pergamena in tabulis conficiendis, quas πίνακας et ἀναγραφὰς vocarent. In eas auctorum ætatem, genus, et scripta; scriptorum argumentum, initium et numerum distincte referebant, et quæ supposititia erant a veris segregabant. Hujusmodi πίνακα παντοδαπῶν συγγραμμάτων instruxit Callimachus, ut notum est ex Athenæo: In πίνακι seu ἀναγραφῇ ῥητορικῶν (sive ῥητόρων) et ἐν τοῖς ῥήτορσι diserte et speciatim citatur ab antiquorum non nemine. Ex eo scilicet opere fuerunt, quæ laudat Dionysius Halic. de Callimachi laboribus in antiquos Oratores præstitis.‡ Verum cum munus illud

* Ex Suida.

† Zenonis Rhetoris præceptis se maxime usum fuisse testatur Sulpicius initio libri.

‡ Τοῦτον ἐπιγράφει τὸν λόγον [Lysiæ]

Καλλιμάχος περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ Ἄνδροκλείδου κλήρου. Dionys. in Isæo. Ὁ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίππου ῥηθεῖς λόγος [Demosthenis] ἐν ἐπιγράφει Καλλιμάχος ὑπὲρ Ἀλονήσου.

negligenter administravit, sive rei mole et inagnitudine oppressus, sive *δεινότητι* vere Critica, quæ falsa a veris discernit, destitutus (a Photio certe Cod. 265. *οὐχ ἱκανὸς κρίνειν* repræsentatur), istos commentarios minus ægre ferimus interceptos.

Multum utique conferret ad nostros Scriptores illustrandos, si exstarent argumenta Orationum, quæ concinnarunt Antiqui nonnulli. In ea Classe censendi sunt Posidonius Olbiopolita Sophista, Ælius Theo Alexandrinus, Tiberius Sophista, Timæus Tauromenites Philisci Milesii discipulus, aliique. Si exstarent, dixi: quo jure dixerim, sane nescio. Eæ enim, quæ nonnullis Rhetorum antiquorum Orationibus in scriptis Codd. adhærent *ὑποθέσεις*, licet aliquando incuriose et præter argumentam et historiam confictæ, antiquiores esse possunt, quam vulgo haberi solent. Antiphontis una lemma habet præfixum, in quo de Lysię deperdita Oratione ita instituitur Sermo, ut nemini dubium esse possit, quin eam legerit Scriptor ille, quicumque fuerit. Et sane quo tempore desiderari cœperint Nostri orationes, difficile est dictu. Exstiterunt sæculo octavo nonnullæ, quæ hodie non exstant, ut liquet ex Photio. Plurimas diserte nominat Suidas, et verba descripsit, verum ex Harporatione, qui ætate anteivit, mutuatus. Eustathius quidem, qui utrosque sequitur, nonnulla Lysię legerat, quibus hodie non utimur: ut dici debeat plura ad istud saltem ævum superfuisse.

Novo jam sæculo nato et literis feliciter instauratis, Aldus Manutius primus, anno sc. 1513. Lysię, quod supererat, typis evulgavit Græce Fol. una cum Æschine, Antiphonte etc. quos Francisco Faseolo IC. ac Senatus Veneti a Secretis Magno nuncupavit. "Id quod gratius (ait Vir summus) tibi futurum existimavi, quoniam quas plerique horum scripserunt Orationes multis Sæculis abditæ latuerunt: latebant autem in Atho Thraciæ monte. Eas Lascaris is, qui abhinc quinquennium pro Christianissimo Rege Venetiis summa cum laude legatum agebat, doctissimus et ad unguem factus homo, in Italiam reportavit. Miserat enim ipsum Laurentius ille Medices in Græciam ad inquirendos simul et quantumvis emendos pretio bonos libros. Unde Florentiam et cum iis ipsis orationibus et cum aliis, tum raris, tum pretiosis voluminibus rediit," et quæ sequuntur. Editionem igitur suam credibile est Manutium expressisse non ex unico exemplari, sed ex pluribus inter se collatis, quæ adhuc servat instructissima illa Bibliotheca Laurentiana. Eorum notitiam non alienam duxi, quæ hic subjungatur, ut aliorum Industriæ aliquid subministrem, qui Lysiam olim emaculaturi felicitatem nostram in bibliothecis exterorum adeundis superare possint.

Plut. 57. Cod. 4. Orationes Lysię 31, quarum prima contra Eratosthenem, ultima contra Philonem. Fol.

Plut. 57. Cod. 45. Lysię orationes 23, 4to.

Plut. 57. Cod. 52. Lysię vita ejus orationibus præmissa, 4to.

Plut. 74. Cod. 12. Lysię orationes aliquot, quarum prima *περὶ δωροδοκίας*, postrema adversus Nicomachum, 4to.

Plut. 4. Cod. 24. Anonymi [Lysię] Oratio in eos, qui pro patria in prælio quodam occubuerunt. 4to.

Anno 1575. H. Stephanus eosdem oratores emisit Lutetię luculentissime impressos in Fol. Gr. adjuncta Latina versione omnium Æschinis et quarundam Lysię Orationum, sc. *de Eratosthenis cæde* seipso interprete, *in Alcibiadem*, et *Dardanarios*, ex interpretatione Claudii Groularti. Ad Æschinem quidem et aliquot Lysię orationes vett. Codd. ope se fuisse adjectum testatur. Quinam autem qualesque fuerint non memorat: in ea porro, quę inscribitur *ἐπιτάφιος λόγος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς* “cujusdam exemplaris auxilio (hominis ipsius verbis utor) non solum plurimos locos emendavit, sed aliquot etiam lacunulas, necnon magnam quandam lacunam explevit.” Magna erat in eo homine cura, moderatio non minor. Scriptorum Codd. varietatem diligenter et fideliter ad oram paginę suę adnotabat: rarissime in locum receptę lectionis hariolationes suas reposuit, nisi ubi tam crassus fuerit prioris Editionis error, “ut multo etiam crassior futura esset de emendatione dubitatio.” Quam, ut spero, in hac nostra edit. operam navavi, et fidem observavi, hominis istius et laudis et diligentię pro ingenii modulo quam maxime æmulus.

Vertente sæculo, anno sc. 1615. Iodocus Vander Heidius Brabantus Lysię orationes 34. Latine a se redditas et politicis notis illustratas Hanovię edidit, typis Wecheliani in 8vo.* Gręçã recensuit notasque de ea re ad calcem libri adjecit, cujus hortatu atque auctoritate suscepta erat hæc editio, Andreas Schottus Antverpiensis, S. I. quali fide aut divinandi peritia (libris enim calamo scriptis destituebatur) præstat tacere, quam ea inclementer dicere, quę etiam cum veritate dici potuissent.

Porro A. 1683. liber ille recusatus erat Marburgi Cattorum, in 3. procurante I. Burchardo Maio Eloquentię et Historię Professore primario. Quę Editio, etsi testimoniis vett. Dionys. sc. Plutarchi etc. de Lysia, quibus prior instructa erat, carebat, notisque ibidem, quibus Schottus suarum hariolationum rationem aliquam reddidit, ea tamen diligentia ad imaginem prioris expressa est, ut singula pagina in utraque ex æquo responderet et pariter procederet.

* Eodem tempore, quo Heidius Lysiam, rodem ac Demadem Latinitate donavit Alphonsus Miniatus Bononiensis Antiphontem, Andocidem, et Isæum: I. Gruterus Dinarchum, Lesbonactem, Lycurgum, He-

Singulares Orationes aut Latine expresserunt, aut Notis et Commentariis illustrarunt nonnulli, de quibus mox est dicendum. Sc. Orationes duas priores cum Latina versione a se adornata edidit Ianus Vitalis Panormitanus Romæ apud Iacobum Mazochium 1515. nonis Aprilis in 4to. Mario Maffæo Volaterrano, honoris causa, inscriptas. Editionem hanc rarissimam et semel tantum a me visam claudit hoc Epigramma.

OCT. SYLVIUS. LAURELIUS.

“Præcipuum decus est iterum natum esse Lyæo,
 Quique pater fuerat matrem habuisse Jovem.
 Sic LYSIÆ scriptis geminum decus additur, et quem
 Græcia protulerat, nunc polit Italia.”

Anno deinde 1522. 4to in inelyta Basilea ex ædibus Io. Frobenii Cal. Maii, una cum Libanii et Isocratis orationibus aliquot ab Erasmo Latine versis, prodierunt binæ eædem Orationes Gr. Lat. incerto interprete. Ceterum ut comperi ex ea interpretatione elegantius in pergamena exarata in Bibl. Col. Baliol. Oxon. Interpres iste erat Franciscus Philelphus Tolentinas, vir elegantioribus literis vindicandis natus.* Utriusque interpretationem Pallanti Strozæ nuncupavit, quas Epistolas, dignas certe, quæ non perirent, ex eodem Cod. descripsi, et primus, quod sciam, hodie publici juris facio.

“Franciscus Philelphus præclaro Equiti
 Pallanti Strozæ sal. pl. d.”

“Soleo certe nonnunquam, Pallas vir clarissime, majorem in modum queri perniciosam præteriti sæculi adversus nostræ tempestatis doctos homines literarumque cupidos injuriam: et illos vehementi quodam odio detestari, quorum inertis negligentia factum est, ut in amissis Vett. Scriptorum illustribus ac infinitis prope voluminibus tantam ipsi cladem susciperemus. Quid enim claris ingeniis aut acerbis aut calamitosias accidere potest, quam iis carere, quibus sine omni suo splendor omnisque magnitudo et manca et muta est? Nemo profecto, mea sententia, etsi ad equitandum aptissimus sit natura, sine equo equestrem teneat, nemo sine armis militiam, neque navigandi peritiam sine navigiis, neque architecturam, neque fabrilem, neque aliam quamvis sive artem sive facultatem, ubi ejusce rei defuerint Instrumenta, medullitus sane noscere quisque queat. Cujusmodi vero quotque bonarum artium instrumenta, ob tantum hunc tamque indignum veterum librorum interitum, amiserimus, ipse optimus testis sis. Nemo enim est unus

* Vid. I. Henr. Foppii historiam Philelphi literariam ex ipsius Epistolis collectam, tomo V. Miscellaneorum Lipsiensium p. 322—354. qui affirmat Latinam versionem harum Orat. prodixisse Florentia.

omnium inter nostros, qui id te melius scire vel possit vel debeat. Nam et Græce et Latine eam habes eruditionem, qua medius fidius majorem nemo: et si quid apud nostros exterosve librorum relictum sit, id omne, pro tua eximia diligentia ac laudatissimo doctrinæ studio, Tibi vel potius eruditis omnibus jampridem maximis cum laboribus impensisque comparasti. Quid enim Philosophos numerem? qui quo majore numero exstiterunt, eo magis in iis naufragium factum est. Libros circiter 400 Aristoteles, ac prope totidem Theophrastus scripsit, quorum mirum est quanta sit nobis relicta paucitas. Democritus ille magnus tantusque Vir, cujus magnum de Mundo opus talentis quingentis æstimatum perhibent, usque adeo multa scripsit, ut Librarius per cavillum sit ab Epicuro appellatus. Epicurus autem ipse trecenta reliquit volumina: Chrysippus vero, quem librorum Epicuri hujus parasitum Carneades nominat, quinque ac septingenta volumina elucubrasse traditur. Permulta Zenones et Cuticensis (sic) et Eleates scripsere, permulta Heraclitus, permulta Empedocles, et alii cum Græci tum Latini philosophi, quos complecti oratione labor sit. Permulta nobis et maxima suæ sapientiæ et perillustria monumenta reliquerunt. Horum autem omnium nulla prorsus scripta exstant. Quid autem, ut reliquos sive Poetas, sive Historicos, sive alios præstanti aliqua doctrina et ingenio viros omittam, quid, inquam, Oratorum versuras interitusque commemorem? Hosce propemodum omnes ad Brutum scribens Cicero non Latinos solum ab ipso usque M. Cornelio Cethego, quem suaviloquenti ore viguisse Q. Ennius decantabat, vel ab illo potius Bruto repetens, qui vim ex urbe regia extruserit, verum et Græcos ab ipsius usque Solonis Pisistratique memoria et diligenter, ut adsolet, et eleganter adnumerat. In quibus quanta sit strages facta, quanta suscepta calamitas, quis Te nobilissimo equite et homine doctissimo melius omnium unus norit?"

“ Nonne igitur jure illis succensebimus, detestabimur, execrabimur, quorum desidia ignaviaque tantam nobis jacturam factam intuemur? Nam si cum hac veterum librorum paucitate ac penuria, quorum non mediocrem partem, ut scis, tanquam ex Erebo mirus sanctæ vetustatis cultor Nicolaus Nicoli incredibili sua cum diligentia ac studio nobis in lucem contulit, id dicendo assecutos nonnullos cernimus, ut honori apud omnes admirationique habeantur, ne certe dubitandum existimo, quin multos hodie Leonardos, permultos haberemus Ambrosios, si priscis Bibliothecis liceret frui. Quod cum in omnem Italiam pateret, tum potissimum in hac urbe, ubi divina quædam ingenia germinant: Nec diffido, quin aliqui ex hac ipsa urbe brevi emererint, qui sua et cura et industria et ingenio tantæ huic jacturæ eladique medeantur. Ista cum Iannotium manet, tum hunc nostrum et Carolum Aretinum, disertos et doctos

homines, tum alios plerosque ad eloquentiæ eruditionisque decus evasisse tam probe atque indies magis evasuros video. Sed de iis hactenus multa. In eo autem veterum scriptorum naufragio insigne est Lysiæ Oratoris procella. Is enim Orationes 425. scriptitasse fertur; quarum 230 Dionysius Cæciliusque indubitatas illius existimant: reliquæ vero creduntur adulterinæ. Hiscæ autem in omnibus bis duntaxat, et id ob malignitatem causæ eum succubuisse Plutarchus refert. Scripsit et Rhetoricæ artes et conciones et laudationes et epistolas: orationesque tum amatorias, tum funebres, ac Socratis defensionem. Ex hac autem tanta suorum scriptorum multitudine vix 35. orationes exstant: reliqua vero omnia perire. Quanta is vero dicendi luculentia majestateque floruerit, etsi Cicero princeps Eloquentiæ et optimæ nullius expertis disciplinæ plurimis in locis disseruerit, ac nos fortasse propediem alio quodam in loco commodius exposituri sumus, id tamen abunde dignosci potest ex ea funebri oratione, quæ ab hoc ipso Lysia pro iis edita erat, qui adversus Lacedæmonios Corinthiis auxilium ferentes post urbem 30 Tyrannorum solutam jugo, forti et atroci prælio Athenienses interiire. Hanc si frequentissime antea Græce lectitaveris, nunc Latinam a nobis factam, ut et Latine legas, et ceteris legendam des, te vehementer rogo."

" FRANCISCUS PHILELPHUS Clar. Equiti
PALLANTI STROZÆ, Sal. D. pl."

" Fuere nonnulli et prudentes et docti viri, præstantissime Pallas, qui inter Lysiæ Oratoris Platonisque Philosophi scripta maxime interesse judicarent: quod propemodum alii quidem, item et ipsi homines haud vulgares, inter Demosthenem Ciceronemque voluere. Nam huic nihil adjici: illi detrahi nihil posse, quid aliud esse dixerimus, quam vel id quod Platonis esse cernimus, eximiam quandam et exsuperantem dicendi copiam, vel emendatum Lysiæ atque elimatum gravissimumque Orationis filum? Quod quidem acutissimorum hominum judicium, quum semper maximi facere consueveram, tum vero posteaquam Græcas Literas degustassem, admiratus sum adeo, ut vix quicquam aut verius aut subtilius judicatum existimarim. Nam ut reliquos nunc omiserim, quid de Lysia ipso dicam? cujus peregregia dicendi quædam divinaque elegantia, castigata verbis, sententiis affluens, tantum de se stuporem splendoremque legentibus ingerit, ut hunc profecto eum fateri oporteat, qui unus imprimis inter Græcos primas eloquentiæ partes teneat. Hic est ille Lysias e cujus disertissimis orationibus, si quod subtraxeris verbum, et id commode feceris, de summa subtraxisse plane appareas. Usque adeo ab eo sunt omnia mirabili quodam suoque artificio et ordine lucubrata, dicta, posita, colli-

gata. Is præterea quum ceteris in rebus præstiterit plurimum, tum ea quoque styli perspicuitate ac nitore claruit, quem etsi nobilis Rhetor Isocrates imitatus fere sit, neque tamen hunc, neque Demosthenem ipsum Eloquentiæ principem, neque alium quemquam ex illustribus X Oratoribus assequi potuisse omnis una voce testatur Græcia. Quantopere vero hisce omnibus subtilitate antecesserit, ex gravi Ciceronis in libris de Oratore iudicio intelligi licet. Sed de his alias; nunc autem ad rem, de qua agitur, revertamur.”

“Quum igitur hanc Lysiæ uberem luculentamque brevitatem facultatemque dicendi a Majoribus nostris mirifice probatam laudatamque intuerer, libuit, animi gratia, aliquas si possem ex illius orationibus Latinas efficere, quo non solum alieno testimonio, verum etiam re ipsa quasi Oratoris præsentia ac voce ejus vis omnibus divinumque ingenium innotesceret. Quare quum superiorem convertissem ἐπιτάφιον λόγον, volui et illam ad nostros orationem traducere, quæ in *Eratosthenem adulterum* habita esset. Hoc enim in adulterio deprehenso atque interempto sui pro ea causam necis agunt. Nex autem haud negatur, sed Mæchus jure cæsus defenditur. Argumentum omne narratione patet. Nunc ne quem tanti facio imitari omnino neger, id est, ne in brevi oratione prolixior, sim hac de re satis superque, jam Lysias ipse dicere incipiat. Vale.”

Eædem denique orationes prodire Colon. Jac. Soteris 1554. 8vo. interprete Francisco Fabricio* Marcodurano, ut ex Bibliotheca Thuan. et Telleriana didici.

Orationem primam, quæ est *de cæde Eratosthenis adulteri*, illustrarunt et verterunt plurimi. Prodiit Gr. Lat. in 4to. anno 1549 Paris. apud Gul. Morelium ex adverso Ædis Remensium: Renato Guillonio Vindocinæo interprete, et in eandem Antonii Bellaudi Grassæni scholia. Hujus Editionis Exemplar servat Bibliotheca Collegii Merton. Oxon. Eandem Latine reddidit suæque Græcorum Oratorum Editioni subjunxit H. Stephanus A. 1575. Anno deinde sequente Gallice transtulit Iacobus Contesius Vintemillius et Lugd. edidit in 8vo. Proxime (anno sc. 1593 Cantab. in 8vo.) Gr. Lat. evulgavit suis prælectionibus, quas Cantabrigiæ in scholis publicis habuit, illustratam Andreas Dunæus† Hellenismi

* Franciscus Fabricius obiit A. 1573. Collegit historiam Ciceronis. Scripsit Annotationes in Terentium et in Paulum Orosium. Vid. Sweert. Biblioth. Belg. p. 243. Hauck. de S. R. R. p. 2. pag. 144.

† Andreas Dunæus [Downes] ex agro Salopiensi oriundus, literisque institutus una cum inclyto Roberto Essexiæ Comite, cui Lysiam inscripsit, a M. Ashton in regia Grammaticali Schola, quæ est

Salopiæ, admissus erat Discipulus Col. D. Ioan. Cant. pro Domina Fundatrice Nov. 7. 1567. [Registr. Col. Ioan.] A. B. 1570—1. [Regr. Acad.] Socius Collegii pro M. Bayley Apr. 6. 1571. [Registr. Col.] A. M. 1574. [Regr. Acad.] S. Th. Bac. 1582. [ibid.] anno demum 1586. Græcæ linguæ Professor. Postquam numerosam juventutem literis domi informaverat, Chrysostomi editioni Savilliana adornaunda et Biblii in linguam Anglica-

Professor Regius et Collegii D. Ioannis Evangelistæ per plures annos Socius bene meritus. Multum de juventute Academica et renascente Græcismo meruit vir ille laboriosissimus. Verum cum operosum istud prælegendi genus longe absit ab illa disciplina, quam profitemur, vix operæ fuisse pretium iudicavi, ut prelo iterum a me committeretur prolixior ista Commentatio.

Orationem *contra Eratosthenem* 30-virum Latinam a se factam cum Aristidis orationibus integris evulgavit Vir eruditissimus et longiori vita dignus Gulielmus Canterus Basil. 1566. in Fol. et quædam subinde loca in melius immutavit. Eandem Vir doctissimus Simo Groulartus, Præses Senatus Rothomagensis, item duas alias, sc. *contra Alcibiadem* unam, alteram *contra Dardanarios*, in linguam Romanam transtulit Stephanicæ Græcorum Oratorum Editioni 1575. subiunctas. De Groularto nonnulla apud Cl. P. Dan. Huetium de claris Interpret. l. II. p. 161. et Menag. Dedicat. Diogenis Laertii.

Porro in puerorum usum A. 1696. forma minore prodire *Platonis Menæxenus* et *Lysicæ funebris Oratio* cum versione Philelphi et brevibus notis Mic. Busted, Cantabrigiæ. In fasciculo Gr. Lat. I. Iacob Schudt Francof. 1702. 8vo. Lysicæ Orationes binæ, pro *cæde Eratosthenis* una, *contra Eratosthenem* altera. Et Græce Venet. 1710. 8vo. in Vol. III. I. Patusæ Encyclopædiæ, 1. *Defensio pro cæde Eratosthenis*. 2. *contra Eratosthenem, unum ex 30-viris*, et 3. *Oratio* Ἐπιτάφιος. In eundem denique usum, anno uno aut altero elapso, Germanus nescio quis inter alia edidit Orationem, si bene memini, quæ inscribitur *contra Familiares, Obtrectationis*, studio certe parum laudando, cum vel mendis horridiorem, crebriorem lacunulis, argumenti pondere indigniorem aut Orationis denique filo injucundiorem vix aliam omnino quamvis reperire investigando potuit.

Utinam ea fortuna actum fuisset cum Themide Attica, ut mea opera in hoc auctore emaculando minus esset necessaria. Præiudicassent (et præiudicassent utinam) quæ aut interceptit fortuna, aut interrupit conditio Mortalitatæ. Præter explicationem Græc.

nam regio jussu vertendis utilem manum pidem sesquiprimum a Cantabrigia et admovit, unde Præbendam in Ecclesia mortuus et inhumatus est A. 1627. ut ex Wellensi meruit. Cotonæ demum ad la- epitaphio, quod descripsi, liquet

“ Andreas Downes Salop. Coll. D. Iohann. apud Cant. olim Socius, Græcæ linguæ professor regius, quam provinciam summa cum fidelitate et egregia laude per undequadragesima annos exornavit. Vir morum Candore spectabilis, in rebus divinis probe exercitus, totius a. humanioris literaturæ ad stuporem usque callentissimus. Jam Septuagenarius et quod excurrit rade donatur ab Academia, reservato tamen ei consueto honorario, anno ætatis 77. recessit huc in agrum suburbanum, ubi ante annum exactum postridie Cal. Feb. 1627. mortalitatem deposuit.”

Oratorum, quam meditabatur ὁ δεινὰ a Cornario in Dedicatione Parthenii Ἐρωτικῶν laudatus, Annotationes in animo instituit adornare vir maximus H. Stephanus, quas Interpretationi Latinæ reliquarum Orationum aliquando subjungeret, cum variis, quæ in Editione sua Græca prætermisæ fuerint, Emendationibus. Peculiarem etiam promisit Commentarium de locis in iisdem reconditiis, de quibus sibi ipsi in Editione sua non satisfacit et amplius deliberandum censuit.

Idem consilium (Vett. sc. Rhetorum orationes Latine vertendi notisque illustrandi) suscepisse videtur doctissimus Iac. Phil. Maussacus, qui in eruditis notis ad Harpocrationem nonnulla scitissime emendavit, et propter felicitatem ingenii cum assiduo horum scriptorum usu conjunctam, id operis præclarissime exsequi potuisse videtur.

Idem pene expectandum erat a Gulielmo Cantero, qui (Vid. VII. Nov. Lect. 4.) Orationes 10. Oratorum enumerare et fragmenta colligere meditabatur. Id aliquatenus præstitit Ioannes Meursius in Bibliotheca Attica: ubi, sed festinanti similis, ex deperditis Lysiae orationibus plurimas nominatim recenset, adducta auctorum, e quibus excerpit, fide: præstare etiam voluit And. Schottus, ut liquet ex ejus præfatione ad Lysiam.

Sed quod plurimorum, vel omnium potius ad instar erat, vir doctissimus undequaque H. Valesius,* tum vero de hisce literis non vulgariter meritis, non solum Pollucis capita de Rep. Atheniensi illustrare, sed et Oratores quoque Græcos emaculare in animo habuit. Nemo has literas suscepit vindicandis majori cum acumine aut subactiori judicio. Omnia erant in eo homine summa, Atticæ et linguæ et prudentiæ peritia maxima, incredibilis animi magnitudo, et divinandi felicitas plane singularis. Ille est, quem pene audeas perfectum Criticum appellare. Erat enim immensæ ac infinitæ pene eruditionis: eruditioni autem neque acre ingenium defuit, neque, quam ab hac nostra arte excludere isti velint, maxima et morum et literarum elegantia. Hodie quanta turba sit hominum, qui de Valesio ne fando inaudiverint, et tamen summi viri haberi velint! Tantum in literas grassata est unius seculi barbaries.

Quod ad meam curam attinet, nam id demum scire velle videris, B. L., hæc habe. Textum ad Exemplar Stephanicum summa, qua potui, et fide et modestia expressi. Fide dixi, quæ Editorem ma-

* Videlicet Valesius noster, utpote Foro et Juris studio destinatus, eique operam daturus, aut ipse videns consilii et prudentiæ maturus ephelus sibi hanc legem dixit, aut a doctissimis Magistris accepit, non posse vel principia vel origines publici privatiq; Romanorum juris percipi

et intelligi, nisi Græcis notoriam perferentibus, utpote a quibus id adoptaverunt Romani. Id quum sibi infixisset, in reliquiis, quæ supersunt, Oratorum Græciæ — habitare proposuit. Gronov. Dedicat. Notarum Valesii ad Harpoer. etc. Vid. et Vales. ad pag. 58. Notarum Maussaci.

xime decet. Decurso enim spatio Typographico, atque istius, quam dixi, editionis collatione sedulo instituta, paucissima, quæ inventa erant, operarum menda collegi, eorumque notitiam disposui, quæ, in punctis ut plurimum versantia, tam levia tibi videbuntur, ut vix ullam aliam aliquam Græci Scriptoris Editionem per hosce annos in hac laudis parte cum nostra conferendam esse judicem. Ut aliqua saltem spes superesse videatur, vel Chartæ nitorem, vel Typorum elegantiam, vel Typothetæ denique meamque operosam diligentiam exemplaria nostra vindicaturam a fatali illa oblivione et vilitate pretii, quæ nostram familiam tam diu afflixit. Quod ad moderationem spectat, quam Editoris laudem semper esse duxi primæ proximam, vetustam et diutius receptam lectionem rarissime sollicitavi, atque ad oram libri relegavi. Neque enim meorum Codd. auctoritatem tanti, aut meam divinandi solertiam tam magnificam esse judicavi, ut, ubi momenta saltem viderentur esse æqualia, Textus aliqua diuturnitate comprobatus, (Scriptorum antiquorum Terminus ille sacer) novarum rerum studio et libidini cedere deberet: Verum reputans vicissim, quod fœdissimas hallucinationes et crassissimos librariorum errores retinere, ubi vel dormitaverit bonus homo, aut plus æquo se invitaverit, esset otio inclementer abuti, aliquando meas conjecturas etiam scriptorum Codd. auctoritate destitutas in textum admisi, nonnullorum reprehensionem veritus, qui meticulosam religionem et tenuem illam fidem æque ac aliorum effrænata audaciam merito damnare solent.

* * *

Nonnunquam etiam verborum apices et punctorum momenta, immutavi, in quibus Stephanus obdormiscebat; lectore non admonito, ubi admonere tædio fuisse futurum sensi. Illud interea nescius ne esses velim, quod sæpissime, imo infinitis fere in locis, de vulgata parum sollicitus eam lectionem in Interpretatione secutus sim, quæ ex sola conjectura nasceretur. Nam in Latinis, quæ tota nostra sunt, tantam certe auctoritatem habere volui, cum Græca publici potius juris quam mei fuisse existimavi. Et ne aliqua fraus lectori subesset, quæcunque ita verti, ea ut literis, quas cursivas vocant, discernenterentur, sedulo curavi. Singulis præterea Orationibus Argumentum præmisi, ut ad orationem ipsam aditus faciliior quodammodo fieret et jucundior: in quibus et Quæstionis statum, et Actionis genus, et solennis agendi ritus prætermisi, tum ne Meursii, Petiti, ceterorumque scrinia compilarem, tum quia sensi hæc plerumque eo gratiora esse, quo breviora. Postremo utriusque Editionis, quæ meam præcessit, Aldinæ puta et Stephanicæ, paginas in ora nostræ describi volui, ut, siquando usus venerit, minimo negotio conferri et adhiberi possent.

Græcis subjunxi, quia populo aliqua ex parte placere volui,

Interpretationem Latinam, et, quia aliorum olera male cocta recoquere operæ fuisset inficetissimæ, omni ex parte novam. Quam provinciam quali laude gesserim, id, etiamsi id maxime nollem, aliorum jam futurum est iudicium. At priusquam de me calculum ferat quisquam, experiendo sciat velim, quam operosum sit, quanta sollicitudine plenum, quæ eleganter Græcæ dicuntur, bene Latina vertere; ea fide verbum verbo annumerare, ut aliquis ne decedat color; ea venustate ora Auctoris effingere, ut Interpretes esse non desinas; religionem denique temperare cum elegantia. Id enim volui, et si minus assecutus fuero, tametsi in ingenii nostri imbecillitate nonnihilo, imo maximum inesse confiterer, aliquid tamen in rei ipsius difficultate constare arbitrator.

In Notis, quas ad textum recensendum adhibui atque imæ paginæ subjeci, minimæ vel operæ vel laudis arbitrabar fore, si lectiones solummodo variantes, summa licet cum fide atque sedulitate descripsissem. Vicissim temerarii ingenii semper esse iudicavi, eas tantum lectionum discrepantias excerptere, quæ edenti notabiliores esse viderentur. Unde evenire solet, ut vel ex hac parte defraudetur aliquando ingenium legentis, qui ex parvulis istiusmodi scintillulis lucem fœnerari potuisset; vel ex illa summa oritur ariditas et legendi fastidium. Porro ubi scripti Codd. nihil quidquam suppetiarum tulere (quod in plurimis depravatis locis contigit) et divinando res erat agenda, eum modum mihi servandum esse duxi, quem ab homine novo, minimæ aut celebritatis aut expectationis servari fas erat. Deinde autem aliquoties adducuntur ad stabiliendam conjecturarum fidem loca ex probatissimis semper (nam id te scire volui) scriptoribus desumpta. Quorum auctoritate dum utor, si quidquam a me vel lucis vel puritatis, fœnoris loco, acceperint, nolis id a me factum existimare gloriolæ aucupandæ causa, aut ad ostentandum, qualis vir siem; sed partim quia unum scriptorem emaculaturus nihil istiusmodi a me duxi esse alienum; partim quia lector, observaturus similem in pluribus scriptoribus erroris occasionem, emendationibus nostris aliquam vim et auctoritatem accedere non invitatus confitebitur.

Quicquid igitur in Textus medelam afferre potui, id pene omne Textui, ut par erat, subjeci. Cetera, quæcunque de Lysia observanda duxi, ea Lectionibus Lysiæ reservavi perpetuo orationis filo commentanda.

Notis inserui adhuc inedita, quæ dudum ad oram exemplarium suorum allevere Josephus Scaliger et Claud. Salmasius. Exemplar, quo usus est Scaliger (cujus rei Dodwellus in libro suo de Cyclis Græcorum fidem facit), ad Edw. Bernardum Professore apud Oxonienses Savilianum olim pertinuit, hodie in Bibliotheca Bodleiana asservatum. Salmasianæ vero notæ, quas merito que-

raris esse paucissimas, ex editione Stephani, quam servat bibliotheca Academica Lugduni Batavorum, desumuntur. Rationem denique habui omnium, quæ observarunt vel Gulielmus Canterus, vel Iacobus Palmerius, hic in Exercitationibus ad optimos fere Auctores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4to. ille in versione Latina Rhetorum quorundam, Bas. 1566. fol. aut Muretus denique in libris Variorum Lectionum.

Fragmenta deinde sedulo conquisivi, primusque, quod sciam, reliquias hujusce auctoris collegi. Opus sane pluris operæ, quam aut elegantiae, aut gratiæ. Tumultuarium doctrinæ genus, ubi ingenii exiguus, laterum infinitus labor. Ad hæc promissum Indicem adjeci, vitam Auctoris, quam sedulo concinnavi, et testimonia, quibus a Vett. ornabatur Lysias, edentium ad normam studiose undique collegi.

Accedunt præterea Conjecturæ, quas pro egregia sua humanitate, qua insigniter pollet, mecum benignissime communicavit summus Vir Ier. Marklandus, a me semper et amicitiae et eruditionis nomine plurimi habendus, et colendus maxime. Quo sane facto Vir celeberrimus non solum Editionis nostræ nitori, verum etiam aliquantum Editoris famæ consultum ivit: cum deprehendet æquus lector locis aliquammultis a me olim restitutis tanti Viri accedere consilium et auctoritatem.

Præter Lectiones Varias, quas ex Cod. MS. (quem idcirco *Stephanicum* appellare soleo) H. Stephanus deprompsit, Textum Lysiae collatum curavi, gratia atque interventu præstantissimi atque humanissimi Viri D. Bernardi Montefalconii, quo nemo has literas feliciter aut humanius adjuvit, cum Cod. MS. olim *Segueriano*, postea *Coisliniano*, hodie vero *Sangermanensi*. Codex est membranaceus in folio, numero 342. quam diu in Bibliotheca Coisliniana asservabatur, sæculo XV. exaratus. Amanuensis, qui hunc Cod. descripsit, Græcæ linguæ imperitus, multa in lectione novavit, et nonnullas voces barbaras admisit. Vocalis *ι, υ, η, ει, οι*, item *ε* et *αι* sæpissime immiscuit: Quod fortasse non ex sua inscitia admisit, verum ex suo exemplari, quod descripsit, derivare potuit. Jampridem enim earum vocalium tam inter scribendum, quam inter legendum promiscuus erat usus. In eo perpetuo fere exarantur *ἐδύνατο, γιγνώσκειν, ἔνεκα, γίγνονται, ἐφθαρμένοι, τειχιζόντων, ὑπερβαλλόντων* etc. quæ in aliis Codd. leguntur *ἡδύνατο, γινώσκειν, ἔνεκεν, γίνονται, διεφθαρμένοι, διατειχιζόντων, ὑπερβαλλόντων* etc. Et similiter ubique fere desunt notæ illæ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΝΟΜΟΣ ceteraque hujusmodi. Verum Codex infra hanc, quam dixi, ætatem positus, et incuriosius aliquando descriptus sæpenumero vestigium optimæ lectionis expressum reservavit.

Ejusdem præstantissimi Viri adjutu, Orationem secundam, quæ *Funebri* est, collatam curavi cum Cod. MS. membranaceo in eadē bibliotheca asservato, num. 249, qui ad decimum sæculum facile assurgit. Liber ille bonæ frugis plenus atque auctoritate summus complectitur præterea Æschinis Orationes et Epistolas, et Synesii nonnulla. Ejusdem Orationis Exemplar MS. asservat. instructissima bibliotheca Barocciana eadem fere et ætate et fide exaratum: quod cum editis quam accuratissime contuli. Codex ille Synesii quoque nonnulla continet, chartaceus, num. 139. 4to. in principio orationis mutilus. Desunt etenim duo folia integra, atque insuper tertii pars dimidia. Ceteroquin bonæ notæ, neque ea vasta lacuna laborans, quæ in recentioribus Codd. Aldinis sc. et Coisl. 1. ad eam orationem visitur.

Ejusdem porro Orationis Lectiones Varias ex Codd. MSS. desumptas subministrarunt bibliothecæ Cantabrigienses ad oram Editionis Aldinæ diligenter annotatas. Exemplar alterum Collegio D. Ioannis testamento suo legavit Vir elegantissimi ingenii, nuper Patriæ pariter et Collegii deliciæ, Matthæus Prior: alterum in Bibliotheca I. Mori Episcopi Eliensis asservatur, quam totam munificentia vere regia et liberalitate nunquam satis prædicanda Academia Cantabrigiensi donavit Rex Optimus Georgius I. Huic insuper debetur, quod Lysia vita a Dionysio Halic. descripta atque etiam tres postremæ Orationes ibidem servatæ emendatiores aliquanto prodeant.

Exstant præterea in exterorum bibliothecis Codd. alii Lysia MSS. quorum copiam, tametsi id sedulo operam dedi, multum et prece et gratia enixus, nondum tamen comparare potui. Hujusmodi sunt, præter Laurentianos, quos alibi me enumerasse memini, in bibliotheca Ambrosiana Mediolani Cod: operum Lysia, sed manu recentiori: Cæsareus alius in bibliotheca Vindobonensi inter Codd. Philologos num. 59. chartaceus, in fol. antiquus et optimæ notæ: In bibliotheca Vaticana tertius, in Palatina, quæ itidem Romæ est, alius. Erat etiam in bibliotheca Wittiana, cujus ante aliquot annos distractio fuit, Lysias Gr. MS. Ut orationes singulares præteream, verbi gratia, primam in bibliotheca Palatino-Vaticana, num. 117. 4to. priores duas in bibliotheca Regia Parisiensi; ceterosque præterea Orationis II. Codd. MSS. quorum alibi mentionem feci. Lysia Orationes 32. Sermonem Epitaphium et Epistolas 6. exstare Græce in quadam Italiae bibliotheca memorat, nescio tamen qua fide, Gesnerus. Nam de Auctoris nostri Epistolis integris diu multumque quærens nihil unquam certi investigare potui. Horum igitur exemplarium usum, si qua gratia comparari possit, a me summpere, sed frustra, efflagitatum, eis commendari velim, si qui post labores nostros Lysiam edendum susceperint: Codicis maxime

Palatini, quoniam in eo asservari videtur Lysiæ Oratio *contra Niciam* nondum edita et fragmentis solummodo aliquibus nota.

Atque hæc fere sunt, quæ ut scires, tua et mea interesse arbitrabar. Sis interea admonitus, neque enim a loco alienum esse duxi admonere, me in Jurisprudencia Attica pene totum et isti quasi glebæ adscriptitium, Demosthenis totum quod superest, accurate ad fidem Codd. Manuscriptorum recensitum prelo indies parare; eidem æquissimis conditionibus, et, si id velis, Tuis committendum. Cujus editionis rationes, modum et formam mihi ab iis, quorum id intererit, præscribi exoptarem, consilio quasi publico (si tanti esse videbitur, atque ea de re aliquo demum pacto conveniri potest) non meo usus. Ut plurimorum igitur votis aliquo modo satisfacere possim, institui interea in animo meo, tot exemplaribus, quot sc. istud consilium non ingratum fore videbitur lectoribus, *vernacularem*, quam vocant, *interpretationem* subjungere, vel mea vel amicorum quorundam, qui id oneris jam in se susceperint, opera adorandam; ceteris Latinam: sive vulgatam Wolfii, sive aliorum, qui in singularibus orationibus vertendis eum aut fide aut elegantia præverint, sive denique, ubi utrinque res infeliciter cesserit, propriis laboribus de novo concinnandam. Multorum consilio adjungi velim nonnullorum gratiam et auctoritatem, quibus alius pollere potest in Exemplarium Manuscriptorum notitia communicanda, alius in eorum usu et conferendi facilitate expedienda. Meum erit laborem in edendo proprium, fructum alienum judicare. Hæc tamen omnia ea conditione a me dicta, atque hoc consilii susceptum existimes, si nempe mea opera, fides et diligentia, quam hodie in Lysia eris perspecturus, ea tibi videbitur, cui Demosthenem committas: aliter dicta pro indictis, consilium susceptum pro deposito, accipias velim. Neque enim legi tam sitienter expeto, ut non Editoris nomen cum aliquo legentis fastidio conjunctum quam citissime respnerem: neque a rebus aliis tantum otii nactus sim, ut sine Exemplarium collatione domi exercitatus esse non possim. Vale.

Dabam e Collegio D. Joannis Cantab.
Nonis August. MDCCXXXVIII.

IEREMIÆ MARKLANDI

PRÆFATIO

CONJECTURIS IPSIUS AD LYSIAM PRÆMISSA.

ROGATU Eruditissimi Editoris, nonnulla, quæ inter legendum corruptissimum hunc Auctorem observaveram, in has schedas contuli: raptim quidem, ut qui serus huic negotio accesserim. Cæterum brevitati, quantum res sinebat, studui: tum ne forte actum agerem; tum, quia non perpetuum Commentarium scripturus eram, sed *Conjecturas*, res sine MSS. plerumque incertissimas, et quarum probabilitati appositis quidem exemplis multum, verbis vero tuis quantis libet, parum adstruxeris. Hæc itaque mea ita accipias peto, ut, si loca suspecta ex MSS. aliter sanari possint, quæ dixi omnia indicta sint. Et si quando Dictatoria ista, *Lege*, vel *Scribe*, occurrant, scito me nihil aliud velle, quam *Forte legendum*, vel *scribendum*.

Eo vero lubentius hoc opus suscepi, quod nonnulla animadverteram in Lysia, nondum ab aliis, quod sciam, prolata, quæ Novi Fœderis Textui et Phrasibus illustrandis inservire posse existimavi. Hæc igitur, prout suppetebat memoria, protuli: non ut ex Paulo vel Luca Lysiam *Bene* scripsisse, sed ut ex Lysia Paulum vel Lucam *non Male*, probarem. Conjecturas quoque paucas, data (vel, si velis, quæsitâ) occasione, in loca N. F. quæ mihi suspecta sunt, immiscui: quas iudiciis eruditorum, qui in istis Sacris accuratius versati sunt, permitto, ea modestia et ἐποχῇ, quæ debetur τοῖς λογίοις τοῦ Θεοῦ. *Aptior*, forte inquires, *hujusmodi rebus inveniretur locus*. Quæ objectio, ut forte non improbabilis est, ita valeat, quantum valere potest.

Has Orationes Scholiis brevibus, seu conjecturis in loca aliquot, illustrant duo Viri Celeberrimi, Henr. Stephanus, et Andr. Schottus Antverpiensis, e Soc. Jesu: Ille, ad marginem pulcræ suæ Editionis Oratorum Veterum, Paris. 1575. quam in his Notis sequor: Hic, ad calcem Editionis, quam cum Versione sua publici juris fecit Iodocus Vanderheidius Brabantus, Hanoviæ 1615. Et Stephanus quidem in hoc opere feliciter plerumque, ut mea fert opinio, versatus est. De Schotti (doctissimi, et, quod multo potius est, humanissimi Viri) sive Festinatione, sive Mentis intentione aliorum versa, est quod sæpius dolcas, interdum et queraris.

Multa quoque me movent, ut crederem Schottum hæc scripsisse Juvenem, nec adhuc compotem istius usus et peritiæ in Græca Lingua, quam postea assecutus est: hæc, inquam, in Marginem Libri raptim, ut fit, conjecta, atque inde sine accuratiori examine Amico suo subministrata crederem, nisi ipse in præfatione aliud profiteri videretur. Incuriam igitur Optimi Viri animo aliis occupationibus Literariis districto allegemus: sed non ideo dissimulanda fuit, ne alios quoque Schotti nomen et fama in errorem traheret. De Versione Vanderheidii nihil dico: cum enim Contextus adeo esset depravatus, nil mirum, si vara vibiam sequeretur. Vale.

Londini, Jan. IV. MDCCXXXVIII.

I. I. REISKII
A D L Y S I A M

PRÆFATIO.

AD Lysiam præfandi pæne otium mihi fecit Taylori diligentia. Cujus de editione reliquiarum Lysiæ ubi, quoad opportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonstrandum, quid novorum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum sit.

Lysiæ prostant editiones duæ a Taylora curatæ, altera minor, qua nunquam usus sum; altera major, qui fundus est nostræ hujus recensiois. Illa minor, quantum e fama mihi constitit, præter orationem Lysiæ Græcam ejusque Latinam interpretationem a Taylora conscriptam, nihil tenet eorum omnium, quæ multa, et haud contemnenda tenet major. Huic autem, de qua sola imposterum disputabo, titulum hunc præfixit Editor. “ΑΥΣΙΟΥ ΤΑ ΗΕΠΙΓΕΝΟΜΕΝΑ. LYSIÆ ORATIONES ET FRAGMENTA. Græce et Latine. ad finem codd. Mstorum recensuit, notis criticis, interpretatione nova, ceteroque apparatu necessario donavit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiæ olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiæ Marklandi, Col. D. Pet. Soc. Conjecturæ. Londini ex officina Guil. Bowyer, in ædibus olim Carmeliticis. 1739.” Titulum hunc excipit Epistola, qua totum hoc opus “ornatissimo præstantissimoque viro Io. Tempest Armigero” inscribitur. Eam sequitur Præfatio Taylori; tum Vita Lysiæ ab eodem conscripta. cui subjectus est libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lysia testimoniis. Hæc, quæ dixi, omnia paginas in quarto majore implent nonaginta. Inde legitur ipsa Græca Lysiæ oratio, cum substrata interpretatione Taylori Latina, et huic rursus substratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 523. Inde seorsim leguntur excusæ Ieremiæ Marklandi ad Lysiam Conjecturæ a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinensis in numeris paginarum erravit. Posthæc a p. 613. ad p. 669. Fragmenta Lysiæ a Taylora collecta et annotationibus illustrata. quæ Fragmenta Taylor Thomæ Mangeyo, Philonis Judæi editori satis noto, inscripsit. A p. 671. succedunt usque ad p. 722. Taylori Lectiones Lysiæ Guilielmo Clarkio, Canonico Cicesteriensi, inscriptæ. Agmen claudunt Indices aliquot; primus antiquorum

auctorum, qui in editione Lysiæ Londinensi emendantur. 2. Locorum novi fœderis, qui in Marklandi Conjecturis ad Lysiam et Dionysii Hal. libellum de Lysia emendantur, vel illustrantur. 3. Præfatio Taylori ad indicem ab ipso conscriptum, quem Atticum appellare ei placuit, et Index ipse.

Descriptio hæc est Lysiæ Taylorani, quem recudendum operis Lipsiensibus dedi, sed nonnihil immutatum, ut ex iis, quæ nunc dicam pluribus, constabit. Orationem Græcam, seu, quem vulgo usurpant, Textum Græcum, expresserunt operæ nostræ ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo discessit, quod imitandum suis operis proposuerat, imitatus ea in re Stephanum ipsum, qui passim locorum textum Aldinum immutaverat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum esse, ut Tayloranum exemplum, ubi necesse videretur, sive ad codicum Mstorum auctoritatem accommodarem, sive ad primigeniæ Aldinæ fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinx; qua de re, quoties usu venit, tam asteriscis in texto, quam copiosius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quæ in Londinensi seorsim leguntur, copulavi, commoditati lectorum inserviturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiscui, quò, quæ ad hoc diei ad Lysiam annotata uspiam exstarent, ea unis locis in brevi quasi tabella exhiberentur. Unum volumen formæ minoris, cujusmodi hoc est, quoniam omnia non capiebat, quæ major Londinensis exhibet, quæ hoc in primo volumine locum non inveniebant, ea necessario in secundum brevi post insecuturum rejeci. Sunt autem hæc istoc ordine a me suo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori solius: nam ad ea neque Marklandus quicquam annotavit, neque ego animum iis adverti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinensi repetendi; tum alii novi ab ipso me jam concinnati, Græcitatibus puta Lysiæ, et hominum a Lysia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantum in Lysia lectionum. 4. Taylori præfatio ad Lysiam. 5. Marklandi præfatio ad Conjecturas ipsius. 6. Lysiæ Vita a Tayloro conscripta. 7. Libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de suo mihi impertiit Io. Frider. Matthæi V. C. 8. Lectiones Taylori Lysiæ. Superest adhuc aliud haud tacendum a me innovatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, præterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice, et marginibus editionis Stephanicæ collectas. Ego vero quotquot hujusmodi notulæ inessent reliquis Tayloranis immistæ, eas omnes ad Libellum Variantium in secundo nostro volumine exhibendum amandavi. Quod si

ergo eveniat, ut editionem Londinensem cum hac nostra comparantes, ab hoc primo nostro volumine exterminatas cernant ejusmodi quisquilias depravatarum lectionum, rogatos eos velim, ut præcipitare judicium nolint, sed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec secundum volumen prodierit, ubi feces ipsas et stercora editionis Londinensis reddam, locumque calumniæ excludam, ac si mala fraude rem gessissem. Nihil enim eorum omnium, quæ Londinensis editio tenet, sciens volensque præmittam; nisi si quæ ipse profitear me omissurum, quæ sunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori præfationes, unam ad Tempestum, alteram ad Mangeyem, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem servavi et servabo porro sanctissimam. Quas viri docti dedissent ad Lysiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipsis eorum verbis reddidi, tametsi persæpe locorum eas parum probarem. Fidem ipse meam minuissem, meæque editioni auctoritatem detraxissem, si licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quæ displicerent, tollendi, mihi arrogassem. Nihil magis mihi datum hoc existimavi, ut viris doctissimis et de literatura Græca egregie meritis perpetuo oggannirem: quamquam haud raro gravissimæ erant causæ lapsus eorum notandi. Censorem agere atque objurgatorem, odiosum, et putidum videbatur, et malignum. Ipsemet æquo animo laturus non sim, si quis criticus sycophanta, homo Toupianus, infesto dente lucubrationes meas dilaniet. Præterea chartis parcendum videbam esse, lectorumque pudori, hoc est, cavendum ne eorum ingenio diffidere viderer. Ultro, me indicente, animadvertent sagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, hallucinationes. Minus invidiosum arbitrabar esse, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris personam ipse mihi imposuissem, hoc est præconis quodammodo eorum, quæ illi scripta reliquissent. Denique locus etiam videbatur adolescentulis relinquendus esse ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat spissa illa annotationum farrago passim locorum in brevius contrahi, semel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in suspiciones consensus, qui tam sæpe inter se consentiunt, ut miraculo fit, qui fieri potuerit, ut duo prorsus in easdem sententias tam sæpe cogitatione deferrentur; tædio profecto legenti est eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud aridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nusquam non captat occasiones, sæpe invitas et reluctantes, super Novo Testamento disputandi. Mei si res fuisset arbitrii, cunctas illas disputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxissem. Sunto enim, cuicumodi sunt; placento quibuscunque poterunt, per me

licet. Super his enim judicare mihi fas non est, qui a theologorum sacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunt, si voles, quantivis faciendæ. Verumtamen in disputationibus super monumentis Lysiae quis enucleationes quærat abstrusorum Pauli Apostoli sensuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromississet. Decebat utique Marklaudum, qui theologus esset, Pauli lectione delectari. Non invideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commisceto. Verumtamen nefas ducebam alienam in messem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et execrabilis exemplum præire grassationis in aliena scripta, quod alii postmodum in meis, me invitissimo, sint imitaturi. Præterea aliis alii ducuntur. Meum ad palatum si quæ minus sint, dubium non est, quin bene multi sint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel sola Marklandinas ad Lysiam Conjecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religiosus fui in Latina Lysiacæ orationis interpretatione a Taylora conscripta, quam prorsus omisi, gemina de causa: altera, quod decrevissem ab hoc, quod edo, corpore Græcorum Oratorum Latinas interpretationes omnino omnes, quamvis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quæ persæpe locorum ab oratoris sententia aberrasset, et universe parum Latina esset, quamquam haud me fugit, quam sibi Taylorus et in fide atque perspicuitate suæ interpretationis, et in munditie atque nitore Latinitatis placuerit atque exsultarit. Verum ab intelligentia bonæ tersæque Latinitatis aberat Taylor quam plurimum. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes ejus ad Lysiam legens; in quibus haud rari sunt loci, non Apuleianum, sed plane Tertullianum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Est utique Lysiae oratio perobscura, cum ob dictionis, quam affectat, brevitatem, tum ob cæca ratiociniorum vincula: ut inprimis bonum interpretem desideret. Ego vero Taylorum eum esse nego bonum interpretem. Quapropter ipsemet molestiam exantlavi Lysiam, unaque Andocidem et Isæum, Latine convertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum constitui. Istos vero, quos dixi, Latinos feci, olim aliquando edendos: quod ubi factum fuerit, statuent rei intelligentes, operæne pretium fecisse videar. Interim semel vel bis in annotationibus meis ad Lysiam lectores ad hanc meam Lysiae interpretationem ablegavi, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori Græcorum oratorum imponere. Vita si suppetet, et sumtus, atque studium emtorum, recipio edenda aliquot volumina, in quæ compingentur Wolfianæ operum Demosthenis et Æschinis et Dinarchi, meæ Andocidis, Lysiae, Isæi, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptæ, si quæ prostant, interpretationes Latinæ probabiles aliorum e Græcis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lysia Taylorano dixi. Restat, ut quæ nova ornamenta de meo aut in hoc primum volumen jam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis ullus alius auctor Græcus mendis et lacunis obsitus est, Lysias certe est miserime atque desperatissime depravatus. Ut penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab ejus et Marklandi divinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus Mstis conferrem a me usurpatis. Et oppido pauci supersunt Lysiæ codices Msti, et, quotquot ad notitiam nostram pervenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, ut ex uno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc Florentinus, olim a Constantino Lascari e monte Atho allatus, unde Aldus primus Lysiam edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, ut paulo quid plus eniterer, quam decessor meus: verum haud respondit prospera fortuna spei votisque nostris, quamquam non prorsus me frustrata est. Magni faciendus non est Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit Taylor ante, et secundum eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est Vindobonensis, de quo in continente pluribus dicam, fœdissimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud pœnitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis est indicandum. Est in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Bessarionis fuerunt, codex Lysiæ; a quo sperans opis non nihil impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie sunt in Lysiæ exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettium, V. C., illi bibliothecæ præfectum, rogans, ut illius codicis lectiones excerpti et ad me mitti curaret. Ille vero Venetiis negabat esse, qui provinciam illam aut bene gerere nosset, aut suscipere vellet. Nam sibi quidem otium deesse. Interim si quos enotarem singulares locos, de quibus consuli codicem Venetum vellem, se operam hactenus mihi daturum. Invitatus ego humanissimi viri hac pollicitatione, nisi ad eum exemplum editionis Stephani-cæ, in quo locos difficiliore et præ aliis mendosos notaveram. Remisit hoc exemplum Zanettius suis annotationibus conscriptum, unde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice Veneto esset, una intellexi quoque codicem illum, nisi mendosior etiam aliis est Lysiæ codicibus passim prostantibus per Europæ bibliothecas, nihilo profecto esse illis, neque emendatius exaratum, neque plenior. Factum sic est, ut in libello Variantium Lectionum codicem hunc Venetum pæne nusquam allegem, qui pæne nulli usui mihi fuerit. Vix enim semel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque fœdiores etiam corruptelas, quam

sunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonensi, quamquam non tantum, quantum speraveram a Nesseliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem eum editione Lysiae Marpurgensi a I. H. Maio curata contulit Gottlob Christian Storr, V. C. A. M. Stutgardiensis, ministerii Evangelici candidatus, juvenis ut sacrarum literarum, et earum inprimis, quas orientales appellant, præter vulgarem morem peritus, de quo constabit ex opusculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus, quæ opuscula ut quam primum ipsi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam observans, tam studiosus, ut id unum pæne videatur arbitratus sibi datum negotii esse, ut modis quibus posset omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit ejus erga me pietas, ut filii erga parentem vix major esse possit; neque facile recorder familiarium quemquam fuisse, qui hac laude eum superaret. Veruntamen ægerrime fero a juvene doctissimo, quod otium melius collocari poterat, pæne incassum id esse insumtum. Id quod ex iis schedis mihi constitit, quas Vindobona ad me misit, in quibus apertas quoque et manifestas librarii Græci hallucinationes annotavit, sed eas tam crebras, et tam spurcas atque abnormes, ut fieri posse negem, ut usquam locorum alius exstet codex Græcus flagitiosius, atque hic Vindobonensis est, exaratus. Quem si Taylor perinde cognitum usu atque perspectum habuisset, atque ego habeo, profecto non affirmasset, codicem Vindobonensem *optimæ notæ* esse. Sed humanum est, de incompetis bene sperari, et magnifice prædicari. Ego equidem si præscissem futurum, ut illinc plus lolii, quam bonæ frugis colligeretur, profecto non commissem, ut optimo Storrio meo provinciam tam insuavem et tam infructuosam demandarem; quamquam ipse, ultra quam sibi expediret officiosus, hanc provinciam magis efflagitavit, quam ego imposui. Verum enim vero, quod sæpe usu venit, ut ex ingenti scoriarum acervo auri tamen micæ eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentosissimarum codicis Vindobonensis mendarum haud paucas eruere lectiones præstantissimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas: quas pæne omnes in Textum meum recepi. Haud raro quoque conjecturas meas ab eo confirmari, non sine gaudio deprehendi. Possem hic, tanti si facerem, satis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lysiam ex hoc codice Vindobonensi immissarum, longiorem etiam illis, quibus in sua ad Lysiam Præfatione exhibendis Taylor suam diligentiam in emendanda Græca Lysiae oratione demonstratam jactare voluisse videtur. Ego vero satis habui, ubi locorum Lysias e codice Vindobonensi a me emendatus esset, id in subjectis annotationibus statim, aut in libello lectionum mox inse-

cuturo indicare; ubi etiam reliquas codicis hujusdem lectiones repræsentabo, quæ non meræ sint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me situm esset, operæ studiique quicquam passus sum desiderari, quo consequeretur hoc, ut Lysiam vobis traderem mundio rem et emaculatior em, quam ante me lectus et in hominum manibus versatus esset. Consecutus omni ex parte si non sum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, hæc Lysiae fragmenta, quamvis miserrime contruncata, superesse, neque prorsus ejus omnia perisse. Fruamur his, quæ habemus, qualiacunque sunt, indolentes acerbæ sorti, quæ Lysiam fataliter oppressit, et quæ voluit codices ejus non nisi mendosissimos atque miserrime lacunosos ad nos pervenire; nisi si forte aut in Escurialensi bibliotheca mundiores atque pleniores Lysiae membranæ adhuc latent, aut in ea, quæ quondam Heidelbergensis erat, nunc Vaticana est, in qua aiunt, nescio quo auctore freti, servari codicem Lysiae orationes aliquot nondum editas tenentem: de quo quærere non vacavit; vel potius defuit quærendi opportunitas. Erit olim aliquando tempus, age enim solemur bene sperando clades nostras, quod tempus Græcas literas a contemptu vindicet, quo nunc apud Italos oppressæ jacent. Erunt, qui gazas vetustæ literaturæ tot in bibliothecis Italiæ, tamquam in monumentis vetustorum regum, sepultas eruant, illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul jactantia, a qua sum alienus, affirmare possum, opera mea factum esse, ut Lysias nunc prostet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum Latina mea Lysiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quæ vicem perpetui in Lysiam commentarii fungi poterit. Pristinam meam ad hunc oratorem animadversiones, jam anno 1757. editas, pæne ne inspexi quidem nuper has novas conscribens. Quo factum esse interdum suspicor, ut ea prætermiserim, quæ malint nonnulli præterita non fuisse. Sed conferat antiqua cum novis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, si quæ haud pænitenda repererit. Mihi hac uti diligentia neque libuit, neque vacavit. Currente prelo haud raro observavi aut perperam a me scripta, quæ tolli ob rationes typographicas non possent, aut præterita alia, quæ addi festinatio operarum, aut spatiorum angustiae haud paterentur. Illa itaque retractatum, hæc suppletum ibo in illo, quem toties dico, libello Variantium Lectionum. Orationem Lysiae Funebrem, quæ in editione H. Stephani Lysiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Taylorana, nostraque statim a prima secunda est, cum codice Augustano contuli, illo, quem Demosthenicorum meorum quintum appellare soleo. Orationem in Philonem, quæ in editione Aldina postrema est, cum codice bibliothecæ regiae Parisinæ, n. 2944. signato, contulit

meos in usus Schweigheuserus meus, A. M., V. C., Strasburgi. v. Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 136. Quas in libello variantium interdum cito schedas Brulartianas, de iis ibidem jam exposui. Quæ schedæ num sint eadem cum Groulartianis, a Tayloro passim laudatis, mihi certo non constat. Suspiciatus aliquando fui, codicem Lysiæ, cujus a se usurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suæ facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbable non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos hæsisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, ut inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat utique Stephanum diligentius indicare, cujas fuisset ille codex Lysiæ, quo se usum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiæ præmissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa proderet. Animadversiones Taylori disputationibus scatent, præterquam quod caliginosæ sunt, ut conjectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alienissimis. Vanitas hæc est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut pervolutione certe, collectas. A quo morbo ego sum alienissimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsæ sunt, per me licebit, bonæ, et exquisitæ adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Quid attinet e Dactylithecis gemmas ex ære cælatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quæ satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, unde nil discas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te juvet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectavi, ut aut sententias oratoris, sicubi viderentur tenebriosiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, ubi possem, pro modulo meo emendarem, aut saltim indicarem. Ad libellum Dionysii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, una cum meis, variæ lectiones e codice Helmstadiensi, et annotationes I. Fr. Matthæi, V. C. ejusdem, cujus super Æschine oratore disputationem doctam et subtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc discessum a nobis, iter longum et molestum intra paucos dies ingressurus, quod iter deus fortunet atque secundet. Moscoviam, ad Hyperboreos, accessit, ut in ludo publico, qui ibi est, humaniores literas profiteatur. Patriæ pæne succensco, homines literatos, quibus ipsa posset uti, invitos

expellenti; quasi copia laboremus ingeniorum studiis scholasticis innutritorum. Nos vero, si qua re alia caremus, adolescentibus vel maxime caremus, Græce Latineque callentibus, et rei scholasticæ gerendæ deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lysiæ superiori seculo in Germania proditarum, Hanoviensis, et, quæ illam recentavit, Marpurgensis. Verum præstat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla sit auctoritas. Unum hoc sufficiat a me commemoratum esse, Hanoviensem non referre fideliter exemplum Stephanicum, sed vitiosam et contaminatam esse conjecturis, seu Andreæ Schotti, seu Iodoci van der Heiden. Hæc ad Lysiam præfanti mihi post Taylorum, qui meliora quæque dudum occupavit, succurrebant, quæ ut, benevole lector, æqui bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripsi Lipsiæ d. 20. Martii 1772.

LYSIÆ VITA

A IOANNE TAYLORO CONSCRIPTA.

NATUS est Lysias eo tempore, quo res Atheniensium domi forisque, sive rerum gestarum gloriam, sive pacis ornamenta spectemus, ad summam quasi maturitatem erant perductæ.* Barbaris enim nuper terra marique profligatis, et universæ Græciæ libertate feliciter vindicata, ut nemo jam hostis superesset, nisi domi fuisset quærendus, populus Atheniensis, bellicæ quasi laudis satur et gloriæ armis partæ, præstantissima omnis memoriæ iugenia in acie fori atque in umbra Academiæ excolere cœpit. Tum fuit Thucydides et Xenopho, a quibus post Herodotum Historia commota est, ut auderet uberius, quam superiores, et ornatius dicere: Scenam illustrarunt Sophocles et Euripides, et in diverso genere Aristophanes et Menander, qui ceteris pene omnibus ejusdem artis auctoribus nomen abstulere: Tum primum Philosophia, in qua de rebus bonis et malis, deque hominum vita, moribus et officiis disputatur, inventa et exulta esse dicitur; quam ideo Socrates auctor, de cælo, nam illa altera de Natura fuit antiquior, devocasse fertur. In hac denique urbe atque his temporibus primum se Eloquentia extulit, eadem pene tempestate et nata et perfecta; cum decem simul Oratores Athenis ætas una tulerit,† quorum ut diversa

* Diod. Sic. ad Olymp. LXXX. 2.

† Celeberrimi isti X-viri secundum ætatem hoc ordine videntur esse collocandi. I. Antipho antiquissimus, qui floruit κατὰ τὰ Περσικὰ, Themistoclis, Aristidis etc. æqualis. II. Andocides natus Olymp. LXXVIII. 1. III. Lysias Olymp. LXXX. 2. Unde corrigendus Plutarchus in vit. Andocidis, Ἄρχει δὲ αὐτῶ (i. e. Andocidi) τῆς γενέσεως Ὀλυμπιασὶ μὲν ἑβδομηκοντῆ ὀγδόῃ, ἀρχαν δὲ Ἀθηνησι Θεαγενίδης. ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πῶν ἑκατὸν, legendo potius ἔτεσι πῶν ὀκτώ. Quod verum est. IV. Isocrates Olymp. LXXXVI. 1. Iterum corrigo eundem Plutarchum, γενόμενος δὲ (i. e. Isocrates) κατὰ τὴν ὀγδοηκοντῆν ἔκτην Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυρρίνουσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτὰ. Lysimachus eo anno summum Athenis Magistratum gessit, qui domo Myrrhinusius fortasse fuit, sed non novi eam con-

ditionem aut morem describendi Archontas. Sed ita describantur per me licet. Cui tamen connectuntur ista δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν? Nimirum ante vel post Λυσιμάχου excidit vox ἀρχοντος, et pro Μυρρίνουσίου legendum est νεώτερος (quæ vox in MSS. compendiose describi solet) Λυσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν etc. Plane ut Dionys. Halic. Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγενήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοντῆς καὶ ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος, ἀρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου. πέμπτῳ πρῶτον ἔτετι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυσὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου. V. Isæus, qui tempore belli Peloponnesiaci vixit et Demosthenem instituit. VI. Æschines, qui videtur in lucem fuisse susceptus circa Olymp. XCVII. Demosthene paucis annis major. VII. Lycurgus Platonis et Isocratis auditor, cujus inter Oratores Græcos H. Stephani suavissima et lectu dignissima, paucis tamen nota, exstat Oratio

virtus, nam inter se pares non fuerunt, summam pene laudem est consecuta, ita his extinctis, optimum illud genus eloquentiæ studiumque dicendi sensim elanguit. Ad hæc Athenæ non solum Reip. prudenter institutæ, verum etiam cum moderatione administratæ gloria floruerunt, atque ad Jurisprudentiam Romanam condecendam, quæ hisce temporibus XII. tabulis describi cœpit, consilium suum et auctoritatem largitæ, sapientiæ existimationem ad omnem memoriam propagarunt. Talem habuit nascendi conditionem Scriptor noster, qua nulla illustrior aut gloriosior excogitari possit.

Natus est Athenis* Olymp. LXXX, 2. Philocle Archonte. † Patrem habuit Cephalum‡ Syracusanum Lysaniæ F. Cephalii N.,

unica. VIII. Demosthenes natus Olymp. XCIX. 4. IX. Hyperides, ab Antipatro, eodem fere tempore, quo Demosthenes, interemptus. X. Denique Dinarchus natus Olymp. CIV. 4. Horum omnium Scriptorum, si Hyperidem excipiamus, quædam ad nostram ætatem pervenerunt: Eorum vitas literis complexi sunt Plutarchus, et Photius in Bibliotheca. Nonnullorum etiam Philostratus. Γένει μὲν καὶ ἀξιώματι, πολλὸν προύχοντος ἀπάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ Δεκάδι παραβάλλοις ἄν. Lucian. in Scythia. Leont. Antholog. III. 30.

Χειρῶν τὸ δὲ σῆμα, τὴν ἐτρέφεν Ἀθῆναις ἀρουρα εἰκόνα ῥητόρων τῆς προτέρας Δεκάδος.

Erat enim alia et posterior Decas, de qua consulendus Suid. in Νικόστρατος, Philostrat. in Herode, Auctor Prolegom. in Aristidem.

* Athenis certe. Cephalus Pater Athenas commigrat Syracusis XXX. annos ante decessum. Lysias c. Eratosth. Lysias quindecennis profectus est Thurios, patre jam emortuo. Plutarch. in vit. Atque ita Suidas, qui Lysiam Syracusanum vocat (i. e. genere, et majoribus), ait tamen, ἐτίχθη δ' ἐν Ἀθήναις. Justinus quidem et genere et natalibus Siculum esse velit. 'Lysias, Syracusanus Orator, exsul tunc, quingentos milites stipendio suo instructos in auxilium patriæ communis eloquentiæ misit.' V. 9. et Timæus quoque teste Cicerone. 'Catonis autem orationes non minus multæ fere sunt, quam Attici Lysii — est enim Atticus: quoniam certe Athenis est et natus et mortuus, et functos omni civium mœre, quanquam Timæus eum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusas.' De Cl. Oratoribus. Eadem fere, quæ Justinus, habet Orosius II. 27. 'Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, quingentos milites cum stipendiis suis misit.'

† Male Plutarchus (sive auctor recen-

tior, qui Plutarchi nomine abutitur), in Lysia: γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ φιλοκλέους ἀρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀδοποκοτῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος. Corrige: τοῦ μετὰ Φρασικλείδην κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος: τῆς ὀδοποκοτῆς ὀλυμπιάδος. Vid. Palmer. Exercit. Meurs. Attic. Lect. IV, 14. Joos. de Script. Hist. Philosoph.

‡ Præter Cephalum Syracusanum Lysiiæ patrem fuit Rhetor quidam Atheniensis, Cephalus nomine, quos inter se commiserunt imperitiores. Rhetorem hunc et demagogum memorat Dinarch. c. Demosthenem, Andocides sæpius, Athenæus, Suid. in V. Tzetz. Add. Aristoph. Eccles. 248. σχ. ad loc. et ad 253. Fragmentum Cephalii profertur Suid. et Etym. M. in v. Ἐπιτιμία. Ioannes Tzetzes homo bonus Chiliad. V. 34. confundit Cephalum Syracusanum Lysiiæ patrem, Cephalum Rhetorem, de quo in presenti agimus, et Cephalum τὴν παλαιὴν (ut eum vocat Æschines c. Ctesiph. [ξ. ξέ.] qui Aristophontem adversarium nactus est περὶ καλοῦ βίου, uter se. melius ætatem egerit, ubi Cephalus laudi duxit se nunquam fugiέιν, Aristophio se sæpe fugίέιν, ἀλλ᾽ ἄνακτα nunquam. Eam contentionem ita exprimit Æsch. l. c. Ἐτόλμα δ' ἐν ἱμῶν ποτὲ σεμνύεσθαι Ἀριστοφᾶν ἐκείνος ὁ Ἀζηνιεύς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἐβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκείνος ὁ δικαῖον δημοτικώτατος γερονέαι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίως ἐφιλοτιμηέτω, λέγων, ὅτι πλείοντα πάντων γεγραφᾶς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων: καλῶς (οἶμαι) σεμνυόμενος. Ita Tzetzes:

Οὗτος [Cephalus] καὶ δικαιοτάτος ἀπάντων ἦν ῥητόρων,

Παρ' ὅλον τοῦτου τῆν ζοῆν μὴ σχῶν κατηγορίας.

Ἀριστοφᾶν δὲ τοῦμαλιῖν ἐπέχχε τῷ Κεφάλῳ,

Ἄεὶ κατηγορούμενος, νικῶν δὲ ἀντιδίκου.

Neque solum hunc errorem erravit Tzet-

qui Athenas commigravit sive Periclis, cujus hospitio et familiaritate utebatur, suasu, ut auctor est Lysias in oratione *contra Erasthenem*, sive civium injuria, cum adversis Reip. temporibus Gelo Syracusarum imperium capessivit. Is est Cephalus, apud quem domi habebantur a Socrate immortales isti sermones de Republica, quos Plato literis mandavit: ubi de hominis ætate, gratia, moribus et opulentia satis multa memorantur. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν, ἐκίνουν καὶ εἶπον, ὦ Κέφαλε, οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἡγεῖσθαι σε βραδίως τὸ γῆρας φέρειν, οὐ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. — μέσος τις (inquit Cephalus) γέγονα χρηματιστῆς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοί, σχεδὸν τι ὄσσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν, πολλὰκις τοσαύτην ἐποίησε· Ἀνσανίας δὲ ὁ πατὴρ ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν οὔσης· ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τοιούσιν, ἀλλὰ βραχεῖ γέ τι νί πλείω ἢ παρέλαβον.* Neque bonum senem fefellit fortasse aut cura aut augurium. Nam in vexatione Inquilinorum sub XXX-viris, ubi in ditissimum quemque sævitum est maxime, Lysias cum fratre Polemarcho primus avarissimæ istius conjurationis crudelitatem est expertus.

Olymp. LXXXIV, 1. cum Athenienses coloniam Sybarin (i. e. Thurios) deducendam censuerunt, Lysias XV. annos natus cum Polemarcho fratre natu maximo, juxta Photium et Plutarchum, vel una cum duobus fratribus juxta Dionysium (qui erant Polemarchus et Euthydemus)† colonis se adjunxit, hereditatis adeundæ gratia. Sybaris, urbs ubere gleba, et civium‡ mollitie ud proverbii infa-

ctes, verum etiam Cephalum Lysiae P. Thuriium appellat, et Oratoris N. res gestas in debellandis XXX. tyrannis Cephalo assignat.

* Plat. de Rep. l. 1. Eadem pene de Cephalo divitiis habet Tzetzes, futilis ille auctor et recens, verum mutuatus procul dubio a bonæ fidei scriptoribus, *πλούτῳ κομῶν καὶ εὐγενῆς*. Chiliad. V. 34. Cic. 4. ad Attic. 15. 'Feci idem, quod in πολιτεία Deus ille noster Plato. Cum in Piræum Socrates venisset ad Cephalum locupletem et festivum senem, quoad primus ille sermo haberetur, adest in disputando senex: deinde cum ipse quoque commodissime locutus esset, ad rem divinam dicit se velle discedere, neque postea revertitur. Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinisset.' Dum hæc commentabar, et de Periclis etiam fortunis inaudiveram (*πλούτου δὲ καὶ γένους προσόντος αὐτῷ λαμπροῦ*. Plutarch. in Pericle. *Περικλῆς, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτῳ, πρὸς δὲ τοῦτοις δεινότητι λόγου—προέχων*. Diod. Sic.) nescivi, quo pacto

accipienda erant verba Pseudo-Plutarchi de Lysia, quæ cum solertiore lectore relinquam. *Λυσίας υἱὸς τῶν Κεφάλου—μεταναστάτος εἰς Ἀθήνας ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον; πλούτῳ διαφέροντα? an Περικλέους διαφέροντος? an ἐπινοῦν connectemus cum initio, Λυσίας υἱὸς Κεφάλου—πλούτῳ διαφέρων? Ita semper fere accidere solet, ut istiusmodi sorices non solum ἀνιστορησία, verum etiam aliquando indiligenti oratione, atque sermonis ἀνακολούθια seipsos proderent.*

† Εἰς Θουρίους πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσί. Dionys. Halic. Eorum nomina conservavit Plato l. c. Polemarchus natu maximus, et Euthydemus alter, non Εὐδίδος aut Εὐδιδιμος, ut habent Codd. Plutarchi, aut Εὐδιδμος, ut conjecit Xylander. Tertium igitur, Brachyllum, ex eod. Plutarcho, non habuit, si qua fides in Dionysii verbis. Quo tamen errore ductus lune quoque fratrem adjecit Plutarchus fortasse in sequentibus expediemus.

‡ Plura Athenæus l. 12. ubi incredibilia

miam notissima, in ea parte magnæ Græciæ,* seu Italiæ ad sinum Tarentinum sita est, quæ ad Austrum spectat et occidentem solem. Per ea tempora, quibus Græcorum et Atheniensium maxime Fortuna se extulerat, populus ille diutino bello fractus, atque etiam Crotoniatarum vi patriis sedibus ejectus, legatos in Græciam ad auxilium implorandum misit. Ostentabant agri fertilitatem, commoditatem loci, quem in Siciliam navigantibus vel portum amicissimum, vel, si alii occuparent, stationem infensissimam paratum esse dicebant: ad hæc agrorum communionem, civitatem ceteraque ejusmodi præmia pollicebantur. Inflammabant hæc maxime animos Atheniensium, qui jam ad† provincias constituendas et Siciliam alludere cœperunt. Cum igitur a Spartanis, ad quos primos legati Sybaritarum venerant, nihil impetrari potuit, Athenienses Periclis suasu et auctoritate decem triremes patrio more auxilio Sybaritis misere. Ei classi præfuere Lampos† et Xenocritus. Coloniae deducendæ socii fuere tum alii viri et eruditione et rebus gestis illustres, tum etiam Herodotus et Thucydides. Ille ob diutnam in istis regionibus mansiōnem, ubi etiam et historiam condidisse a Plinio§ fertur, Herodotus Thurius appellari solebat. Nam et præmium illud, quod ejus historiæ præponitur, a Plesirrho, uti quibusdam videtur, concinnatum, aliter apud alios legitur. Τὸ δὲ, Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεῶς ἱστορίας ἀπόδεξις ἦδε, πολλοὶ μεταγράφουσιν, Ἡροδότου Θουρίου. Plutarch. de Exsilio. Ita in suo Cod. rep-

narrantur de istius populi luxuria.

* Vocabatur etiam Major et Exotica Græcia. Vid. Scalig. et Dacier ad Festum.

† Καὶ Χερρόνησον καὶ Νάξον καὶ τὴν Εὐβοίαν εἶχομεν πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. Æsch. de euent. legat. [§. vδ'.]

‡ Περικλῆς Μενίππῳ μὲν ἐρχῆτο πρὸς τὰς στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλὴν ἐταπεινώσασε, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε Ἀήφισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίαν οἰκιστὴν ἐξέσωμαψεν. Plutarch. Reipubl. gerend. præcept. Eisdem coloniae duces memorat Diod. Sic. Unde mirari subit, cur idem Plutarchus in Nicia Hieroni assignet istius expeditionis auctoritatem. Ἰέραν ἦν, ἀγῆς τετραμμένους ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Νικίου — προσποιούμενος δ' υἱὸς εἶναι Διονυσίου τοῦ Χαλκιδῆ προσαγγελευνθέντος, οὗ καὶ ποιήματα σώζονται, καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἡγεμῶν γενόμενος, ἔκτισε Θουρίους. Lamponi δεκάτρῳ αὐτῷ assignat σχ. Aristoph. Av. 521. Ὁ δὲ Λάμπων Σύτης ἦν καὶ χρησμολόγος, καὶ μάντις, ὃ καὶ τὴν εἰς Σίβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν εἶνοι περιήπτουσι, αὐτὸν ἠγάσασθαι λέγοντες Ἀθηναίων ὄντα σὺν ἄλλοις δέκα. Ab hoc ergo duce et divinatore Colonia ista in diverbium et jocum abiit. Aristoph. Nub. 331.

Θουριολογία, ἰατροτέχνας, σφραγιδου-
χαρτοκομήτας.

σχ. ad loc. Θουριολογία, οὗ τὸς ἀπὸ Θουρίου μάντις, ἀλλὰ τὸς εἰς Θουρίον περιήφθοντας, ἐπὶ τὸ κτίσθαι αὐτήν. ἐπέμψθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. et quæ sequuntur. Adjunge Suidam in Θουριολογίᾳ: Ἐξέπεμφαν δὲ εἰς κτίσιν τὴν αὐτοῦ Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητῆς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Ita omnes libri Suidæ MSS. X. sc. duces, totidemque naves, ut mos erat Atheniensibus diuturno usu consecratus, qui deuario numero pro ratione tribum Republicam universam domi forisque administrabant. Inficeti editores Suidæ, qui pro δέκα, μυρίους excudi curarant! atque inficetus etiam ille, qui tam violentam mutationem calculo suo comprobare potuit!

§ 'Tanta ebori auctoritas erat Urbis nostræ trecentesimo decimo anno, tunc enim auctor ille [Herodotos] historiam eam condidit Thuriis in Italia.' Plin. XII. 4. Cum constituebantur X-viri legum ferendarum, annus urbis agebatur CCC. Evenit autem, ut eod. fere tempore Romanorum legati Athenas proficiscerentur νομοθεσίας χάριν, et Athenienses dictam Coloniam in Italiam deducerent.

perit Aristoteles, cujus Rhetor. III. 9. hæc sunt verba: Ἡ μὲν οὖν εἰρημένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν. Ἡροδότου Θούριον ἢ δ' ἱστορίας ἀπόδεξις.* His omnibus accedit testimonium Inscriptionis, quam in honorem Herodoti elaboratam conservarunt Stephanus Byzantinus et σχ. Aristoph. Nub. 331.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἢδε θανάοντα,
 Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
 Δωριέων πάτρης βλάστοντ' ἄπο· τὸν γὰρ ἀπλητον
 Μῶμον ὑπεκπροφυγῶν Θούριον ἔσχε πάτρην.

Thucydidem vero Sybarin profectum, et quidem cum Xenocrito, qui dux erat Coloniae, declarat vita Thucydidis ἀδέσποτος, ejus Editt. præfigi solita. Una quoque cum his profectum fuisse Empedoclem philosophum tradit Laertius in Vita. His igitur aliisque colonis in Italiam appulsis, et nova urbe condita, quæ a fonte vicino Thurium vocabatur, primo civitas discordiis agitari, mox discessione facta obtruncari veteres Sybaritæ, et summa rerum potiri, quos auxilio contra populum finitimum nuper accessiverant. Ex eo tempore Urbs non Ἀττικίζειν modo cæpit, sed Attica tota facta est. Populum in tot Tribus distinxerunt novi hospites, in quot domi se fuisse distinctos meminere: Tum primum galeata Pallade, Atheniensium ritu, signari æs Thuriorum, ceterisque istius populi institutis et disciplina administrari nova Resp.

Ab Olympiadis LXXXIV, 1., qui erat Lysiae ætatis XVI., usque ad XCII, 1. annos omnino XXXII., † in Colonia commorabatur Lysias, πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ (verba sunt Auctorum fere omnium, qui ejus vitam literis consignerunt) κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρου λαχῶν, (Plutarch.) quæ postrema verba fortasse emendari debent ex Photio οἰκίαν τε κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχῶν. In ea mansione Tisiam ‡ et Niciam Rhetoras Syracusanos audivit. Atheniensium vero rebus in Sicilia fractis,

* Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινοῦ εἶναι τῆς εἰς Θούριον ἀποικίας. Strab. l. 14. Εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοσωτὴς δοκεῖ. Julian. in Epist.

† Recte Suidas, Ἐκπεσῶν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῶ ἔπανήλθεν εἰς Ἀθήνας. ἄγων ἔτος μζ'. Unde mirum, quo computo usus sit Plutarchus, καθεὶ δέμενε — ἔτη ἐξήκοντα τρία. Longissime certe a vero. ἐξήκοντα legit Plutarchi Cod. Petav. τριάκοντα τρία Meursius, et Palmer. denique ἄστε τριάκοντα. Fortasse bonus scriptor, qui Plutarchum similavit, dum in Fastis duos Callias habuit descriptos, unum, qui Præturam gessit Olymp. XCII, 1. (quo tempore rediit Lysias) alterum, qui C, 4. ad hanc usque supputationem prorogavit, adeoque plures annos Auctori nostro assignavit a Thuriis revertenti, quam vi-

vendo erat assecutus. Verum et erravit quoque in nomine Archontis: Nam dixisse non debuit εἰς Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἀρχοντος, sed εἰς Κλεοκρίτου, ut modo dicturus est, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεοκρίτου ἀρχοντος.

‡ Priusquam Eloquentiæ lacertos suos movit Athenis, quibus tamen et nata et alta esse creditur, Artis istius, sive Rhetoricæ proprie dictæ, præcepta invenisse et excoluisse dicuntur Siculi, quorum princeps existit Empedocles, deinde floruit Corax Hieronis T. familiaris, circa Olymp. LXXVI. Cujus discipulus Tisias esse fertur. De his atque artis origine plura, sed fabulis similia, habet Scholiastes Hermogenis in initio. Ἄτ Aristoteles, cum, sublati in Sicilia Tyrannis, res privatæ longo intervallo iudiciis repetes-

et cum dominorum fortunis commutatis etiam Thuriorum animis, Lysias Ἀττικίζειν αἰτίαξείε solum vertere cogitur, et domum revertitur Callia Archonte, Olymp. XCII, 1.*

Quo tempore Athenas rediit Lysias, magna rerum commutatio atque inclinatio fortunæ consecuta est istam Remp. Duodecimo enim anno post coloniam Sybarin deductam, Olymp. sc. LXXXVII, 1. ortum est bellum inter duos potentissimos populos, qui omnem Græciam in suas partes trahebant, Lacedæmonios et Athenienses; omnium fere, quæ in superiorum temporum monumentis produntur memoriæ, et diuturnitate temporis gravissimum, et fortunæ varietate celeberrimum. Bellum illud, quamvis illustres utrinque habuit eventus, maximeque dignos stylo istius Scriptoris, qui res in eo gestas oratione complexus est, nihil tamen habuit exitu memorabilius atque insolita victoriæ facie. Lacedæmonii enim, accisis penitus Atheniensium viribus, atque æmula urbe potiti, moderatius quidem, quam solent victores, in debellatam gentem consuluerunt; atque iram diuturnis inimiciis et contentionibus accensam terminabant, non in Urbe diruta aut servitute Civium, sed in operam dando factiosis quibusdam Civibus, qui Reip. pertæsi imperium a Populo ad Paucos translatum voluerunt. Ea fuit dominatio XXX-Tyrannorum. In quo gloriæ et imperii flexu nihil populo libertatis avidissimo calamitosius accidere potuit, quam videre se imperiosius a suis civibus tractari, quam ceteri solent ab hoste irritato. Sed hanc Reip. commutationem præcesserat etiam altera, bello nondum confecto, Olymp. sc. XCII, 1. ubi Reip. summa penes CCCC-viros aliquandiu constitit. Quoniam autem in altera Reip. inclinatione Lysias domum a Colonia rediit, et notior ex illo tempore esse cœpit, in altera vero a nemine Civium calamitate superabatur; et cum plurima in ejus orationibus contineantur, quæ ad utramque tempestatem Reip. spectant, ideo necessarium duxi memoriam istorum temporum paulo altius repetere.

Belli Peloponnesiaci anno XVII. Athenienses Syracusanis bellum

rentur, tum primum (quod esset acuta illa gens et controversa natura) artem et præcepta Siculos, Coracem et Tisiam, conscripsisse. Nam antea neminem solitum via nec arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere.⁷ Cic. Brut. 46. Add. Dionys. Halic. in Isoc. Cic. 1. de Orat. 91. 2. de Invent. 6. Quintil. II. 16, 17. III. 1. Marcian. Capell. I. 5. Ammian. Marcellin. XXX. 4. Quis autem fuerit Nicias Rhetor, quem audit Noster, quero hodie qui respondeat. Nam de eo apud omnes auctores præter eos, qui contexuerunt vitam Lysias, altissimum est silentium.

* Ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν, ait Plutarch.

atque idem fere Photius, Ἀττικίζειν αἰτίαξείε μετ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Rectius Dionysius, στασιάζαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὶν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι. Quanquam interea suspicor Plutarcham, qui Lysias tres fratres numerat, Polemarchum, Eudidum et Brachyllum (licet non diserte ab eo dicantur una Italiam navigasse, immo cum fratre uno Polemarcho, quod tamen verum non est, Lysias se ad Thurios contulisse ab hoc scriptore dicitur) scripsisse potius ἐξέπεσε μετ' ἀδελοφῶν τριῶν. Adeo quidam sunt scriptores, quos etiam contra propriam fidem et auctoritatem liquido emendare possis.

indixerunt.* Factum est id potissimum consilio atque auctoritate Alcibiadis, ad quod gerendum ipse dux electus est cum duobus collegis, Nicia et Lamacho. Vix in Siciliam pervenit, cum nuncius ei cum nave Salaminia a magistratu missus esset, ut domum ad causam dicendam rediret. Nam priusquam classis exiret, accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui Athenis erant, dejicerentur, quod non ad privatam rem, sed ad conjurationem pertinere existimabatur, et in Alcibiadem, quia ceteris major erat et potentior, ideoque suspectior, convenire. Insimulabatur præterea Cereris mysteria in domo sua fecisse, quod nefas erat more Atheniensium. Revocatus igitur a bello ad iudicium, cum in magna spe esset provinciæ bene administrandæ, postquam aliquantulum itineris confecisset, clam se a custodibus subduxit, et primum Elidem, deinde Lacedæmonem venit. Magnum ea res Atheniensium fortunis detrimentum attulit, cum intelligerent eundem hominem et prodesse plurimum et obesse Reip. potuisse. Ejus enim consilio Lacedæmonii Syracusanis, Gylippo duce, auxilium decernunt; et Athenienses ibidem bellum per triennium cupidius, quam feliciter gerentes, cum Lamacho et Nicia ducibus atque etiam Demosthene, qui ei bello cum imperio successit, ad interitum profligarunt. Ejusdem opera Ioniam et tributarias Atheniensium civitates in Asia ad defectionem sollicitarunt, pacem cum Dario rege Persarum fecerunt, et Decelea oppido in Attica capto, præsidioque ibi posito, urbem in obsidione tenuerunt.†

Lacedæmonii interea, sive ingenio Alcibiadis versatili diffusi, sive Agidis consilio ducti, apud quem Alcibiadis virtus et res bene gestæ plus invidiæ, quam gratiæ contraxerant (accedebat etiam uxoris infamia, quam Alcibiades adulterio cognoverat), tempus hominem interficiendi quærere instituunt: Ille cognita re ad Tissaphernem præfectum Darii regis clam aufugit: cui cum se celeriter et officii comitate et oris gratia insinuasset, mox commeatus Lacedæmoniis maligne præbere suadet, docens "minime utile esse Darii rebus, unius civitatis opes nimis crescere, ne confecto bello statim ei cum victoribus esset dimicandum." Ubi hanc operam civibus suis præstitit, mox de reditu in patriam cogitare cœpit.

Erat hoc tempore Pisander Prætor Atheniensium apud Samum cum exercitu. Cum eo Alcibiades per internuncios colloquitur. Monet eum "immoderatæ civium licentiæ crudelitatisque erga eos, qui multum in imperiis magistratibusque versati plurimum gratia et auctoritate ceteros antecellebant:" (Erat autem Pisander eodem,

* Vid. Thucyd. l. 6. Diodor. Justin. cessere anni DCCLX. Diod. Sic. l. 13. Studium Atheniensium in hoc bello suscipiendo egregie describit Plutarch. in Alcibiade, quem vide in Nicia quoque. Inter hoc bellum et captam Trojam inter-

init.
† Lys. p. 237. Edit. Tayl. Isocr. de Bigis. Thucyd. Nep. et Plutarch. in Alcibiad.

quo Alcibiades, animo, populique potentiam imminui cupiebat.) Conqueritur “ per invidiam multorum se fuisse, indicta causa, absentem capitis damnatum, publicatis bonis, omniumque sacerdotum religionibus devotum; ejusque devotionis, quo testatior esset memoria, exemplum in pila lapidea incisum esse positum in publico: regis amicitiam suamque operam pollicetur; negat tamen se id conciliare posse, nisi imperium a Populo, qui eum exagitassent, ad Optimates translatum foret.” Alcibiades, quanquam non plurimam spem in Optimatum animis habebat, tamen arbitrabatur fore, id quod postea accidit, ut, discordia inter ordines civitatis facta, ab altera parte in auxilium vocaretur. Pisander itaque domum delatus populum aggreditur, cui jam imminentis belli periculi major erat timor, quam dignitatis cura. Cui quum suasisset, ut sua voluntate abrogaretur imperium, domi post se reliquit ex suo numero quosdam,* qui de Rep. ordinanda interea consulerent, atque ad Tissaphernem, ut de Regis amicitia ageretur, contendit.

Ex hisce initiis crevit Oligarchia, de qua agimus, ab Imp.,† qui Asiæ oram maritimam cum classe tenebant, primo agitata, atque eodem tempore in civitates ceteras, quæ imperio P. Atheniensis parebant, insinuata, quas ad eandem Reip. formam recipiendam sollicitaverunt. Alcibiades interea, sive res parum ei ex consilio cessit (Pisander enim magis id egit, ut imminueretur populi auctoritas, quam ut revocaretur Alcibiades), sive nondum ad mentem satis commota esset Resp., ita egit cum præfecto Regis, ut, cum ad eum legati novæ Tyrannidis venissent, nihil minus, quam amicitia Regis, videretur fuisse expectandum.

Nihilo secius Pisander id, quod instituerat, perfecisse decrevit. Domum reversus vere novo paulo ante annum exeuntem id procuratum a suis deprehendit, ut non plures, quam quinque hominum millia ad Reip. administrationem admitterentur.‡ Ejus autem interventu constituti sunt X-viri Reip. ordinandæ cum summa potestate, quos vocarent Συγγραφέας.§ Qui ad dictum diem ad populum referrent, qua potissimum ratione Resp. optime administrari posse videretur. Ubi advenit dies, concione habita, populum rogarunt, ut “ cuius Atheniensium liceret sententiam quamcunque vellet exponere, atque ut id impune facere liceret.” Eoque aditu ad Tyrannidem patefacto, omni metu vacui sententiam dixerunt in hunc modum: “ Antiquandam esse pristinam Magistratum in urbe rationem: non esse stipendia nisi militibus persolvenda: eligendos esse a Concionis Præsilibus V-viros, a quibus Centum alios esse

* Hi nominabantur *εταῖροι*. Vid. Thucyd. VIII. 48, 65. Lysiam, p. 207. ed. Tayl.

† N. p. 206. Eratosthenes ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν κατιστάς. Thucyd. VIII. 48. καὶ ἐκινήθη

πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐνταῦθεν ὕστερον.

‡ Lys. p. 362. Thucyd. VIII. 65.

§ Lys. p. 215. Harpocr. in V. et Vales. ad loc. Thucyd. VIII. 67. Iidem vocantur πρόβουλοι.

protinus designandos, qui singuli ternos sibi cooptantes imperii summam administrarent cum summa potestate.”* Ita commutata est Resp., soluta populi auctoritate, et ab his CCCC-viris tractari cœpit.

Imperium hoc modo constitutum administrarunt homines diversissimis studiis, et vitæ genere et instituto longe inter se ipsos dissimili. Ex horum numero erant XXX.† illi viri, quorum crudelitatem VIII. post anno iterum expertæ sunt Athenæ. Erant etiam moderati nonnulli, quos non dominandi lubido, sed patriæ communis amor, ne penitus deleteretur civitas, siquid suo consilio efficere possent, ad imperii societatem invitavit. Οὐ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα μήτε τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιτο, μήδ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες εἰσηλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. Lysias p. 357. Nonnullos excitavit suorum civium invidia, qui potentiosem quemque eo in majori suspicione habere consuecebant; nonnullos Alcibiadis gratia et misericordia; nonnullos ejusdem odium et inimicitia.

Fuit in hoc numero Phrynichus.‡ Erant ei cum Alcibiade veteres inimicitiarum causæ; quapropter cum ea res olim in classe agi cœpta est, obnixè operam dedit, ne quid in gratiam Alcibiadis meditarentur.§ A quo consilio destitutus totam rem Astyocho, Lacedæmoniorum classi Præfecto, per nuncios aperit, ceteraque egit multa, ad consilia, quæ tunc capiebantur, impedienda.|| Unde Pisandri opera imperium, quod in classe habuit, deponere coactus est. Constituta autem tyrannide, quæ Alcibiadi minus favere videbatur, nemini aut opera aut consilio cessit in dominatione adjuvanda.¶ Ea cum esset apud suos gratia et auctoritate, ubi importuna Quadringentorum crudelitas et dominatio tædio civibus esse cœpit, neque eorundem auctoritas aliunde confirmari posse videbatur, nisi a Lacedæmoniis adjuvaretur; ad Spartam mittitur cum Antiphone aliisque pacem quibusvis demum conditionibus cum ea civitate facturus. Domum autem re infecta reversus mane in foro a Thrasybulo Calydonio et Apollodoro Megarensi percutitur, quos ob merita in populum Athenienses ideo recuperata civitate decreto publico in Civium numerum retulere.*

* Ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας πάλαισμα. Polyæn. III. 6. Plutarch. in ἐς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅση ἂν ἄριστα γινώσκασιν αὐτοκράτορας. Thucyd. VIII. 67.

† Lys. p. 260. οἱ τριάκοντα — οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευγόντων.

‡ Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπεὶδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δεισαντες τιμαρίας, τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν (sc. τῶν ὕ.) κατέστησαν; Lys. p. 421. Thucyd. l. 8.

§ Plutarch. in Alcib. Thucyd. VIII. 43.

|| Thucyd. VIII. 50. Suid. in Φρύνιχου

¶ Lys. p. 258. et 134. De cæde Phrynichi convenit inter omnes. De modo

Huic Antiphonta et Archeptolemum libens adjungo, quia populus, vindicata libertate, in eadem causa pariter adjunxerunt. Antipho* Sophili F. Rhamnusius totum illud, quod Pisander manu gessit, primus consilio instruxit. Cum facundia ceteros anteiret, ideoque populo formidolosior fuit, nunquam ipse in concione dixit, aut coram Judice causam alicujus egit, dicturos tamen multum et rerum usu et consilio suo adjuvit.† Erant his cum Theramene, homine lubrici ingenii atque ad omnem Reip. fortunam composito, veteris amicitiae rationes: Quorum opera ubi Theramenes Remp. oppresserat, rursus, restituta libertate, Reip. auctoritate usus est idem ad eorum internecionem, suamque impunitatem.‡ Tum demum Antipho ad causam pro se dicendam adactus graviter et luculentissime pro capite peroravit.§ Sententiam,|| qua damnatus est uterque, conservavit Cæcilius apud Plutarchum in Antiphontis vita.

In eadem conjuratione erant Aristarchus et Alexicles; mortis genere, cum continebat novum et insolitum sive justitiæ sive severitatis exemplum, illustrissimi. Interfecto Phrynicho et tumultu de percussoribus nato, populus scivit, ut “ de Phrynicho haberetur

disputatur. Paulo enim aliter atque noster historiam exponit Thucyd. VIII. 92. et Plutarch. in Alcib. aliter Lycurg. c. Leocr. Edit. Steph. p. 164. qui eandem factam fuisse scribit: *νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς Οἰσίοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρασυβούλου.* Thucydides ἔπὸ τινος τῶν περιπόλων, qui idcirco erat e Juventute Attica, quod verum esse non potuit, cum Lysias provocat ad Acta publica, quæ iustius facinoris socios civitate donavit, Apollodorum et Thrasybolum. Plutarchus cum Thucydide fere consentit. Ὑστερον μὲν τὸν Φερινίχον ἐνὸς τῶν περιπόλων Ἐρμῶνος ἐν ἀγορᾷ πατάξαντος ἐγχειρίδιον καὶ διαφθεῖραντος, οἱ Ἀθηναῖοι δίκης γενομένης τοῦ μὲν Φερινίχου προδοσίαν κατεψηφίσαντο τεθνηκότος, τὸν δ' Ἐρμῶνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συστάντας ἐστειφάνωσαν.

* Antiphontes erant plurimi. Antiphontem e Collegio CCCC virorum eundem fuisse ac Antiphontem Rhetorem, permanens hodie et recepta est opinio: adeoque in ea sum, licet dubitanti similior, quam veris victo: Illud interea certissimum habeo, eorum, quæ de Antiphonte Rhetore apud Plutarchum tradantur, nonnulla ad Tragicum Antiphonta pertinere, nonnulla ad Onirocriticum. Id quod in commodiori loco exponam. Ex hac ὁμῶν μιᾷ credo emanare, quod Plutarchus dicit: Οἱ δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνηρέσθαι αὐτὸν [Antiphonta] ἰστοροῦσιν, ὡσπερ Λυσίας. Photius vero sic: Λυσίας φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῶν τετρακοσίων ἀνηρέσθαι (lege ἀνηρέσθαι) Lysias quidem neque hoc, ne-

que illud affirmat, verum hominem plecti a populo post recuperatam libertatem, ideo quod Conjunctionis τῶν CCCC participis fuisset, p. 216. Et id confirmat S. C. quod ex Cæcilio ab eodem Plutarcho est adductum. Idem etiam Photius: Παρέτεινε τὸν βίον ἕως τῆς ὑπὸ τῶν ὑ γεγενημένης καταλύσεως τῆς δημοκρατίας, ἧς καὶ αὐτὸν αἰτίαν μετεσχηκέναι φασὶ παρασχεῖν· εἰδὲ καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τετρακοσίων εἰσαγγελθεὶς ἕάλω, καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις ὑποβληθεὶς ἄταφος ἐβρίφη, καὶ γέγονεν ἄτιμος, οὐκ αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ φύντες. Vid. quoque Marcellinum de vita Thucydidi.

† Thucyd. VIII. 68. Συντάξει δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασὶ, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικῶς λόγους· τῶν γὰρ περὶ αὐτοῦ οὐδεὶς φαίνεται καθεὶς ἐαυτὸν εἰς τοῦτον τὴν ἀγῶνα· οὐδ' ἔστι λαβεῖν δικανικὸν λόγον τῶν Ἀντιφῶντι πρότερον γεγραμμένων. Phot. in Antiph. Add. Plutarch. et Philostrat.

‡ Lys. pag. 216.

§ Thucyd. VIII. 68.

|| Elegantissima et luculenta Formula Actionis et Solennitatis Legitima, mendarum tamen non immunis. sc. l. 2. p. 25. vol. I. Orat. Attic. pro Πελληνεὺς legendum Παλληνεὺς, ut testantur Marmora quamplurima, deinde fortasse l. 15. τοὺς ἤρημένους συνηγόρους: postea deesse videtur post εἰς τὸν, h. p. τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν εἰς τὸν * * * καὶ μὴ ἐξείναι κ. τ. λ. et in fine corrige καὶ τοῦτο θέσθαι, sc. τὸ ψήφισμα.

quæstio Proditionis: Qui si reus perageretur, illico absolventur, qui eum patriæ causa interfecissent, ejusque ossa effossa extra Atticam projicerentur:” Adjecerunt id quoque, ut, “ si qui ad causam hominis dicendam adessent, si cecidisset Phrynichus, eodem judicio tenerentur.” Aderant Aristarchus et Alexicles. Lege agitur de Phrynichi proditione. Damnatum mors Advocatorum et externa sepultura sequebatur.*

Memorantur præterea quamplurimi ab istius ævi scriptoribus; Pisander, Tyrannidis auctor præcipuus, de quo plura in superioribus: Andro,† Theramenes‡, Aristocrates,§ Agno,|| Callæschrus,¶ Polystratus,** Aristopho,†† Læspodias,†† Melesias,†† Aristoteles,‡‡ Melanthius,§§ Onomacles||| ceterique. Illi igitur recepta Rep. nihil omnino de Alcibiade referebant, cujus potissimum gratia ea res primo agitari videbatur, verum ad Agidem Lacedæmoniorum regem legatos de pace mittebant, et ad Samum, qui docerent “ Remp. non pnes CCC. viros esse, sed ad imperii summam quinque millia Civium admitti,” populumque adeo composita oratione delinrent, veriti, ne, id quod postea accidit, aliquid novi contra suam auctoritatem molirentur classarii Atheniensium, qui eo tempore circa Samum stationem habebant, novamque dominationem ægre laturo videbantur.

Comparaverat olim Sami Pisander factiosorum Civium turbam ad CCC., quæ Remp. ad Oligarchiam deduceret. Verum opera Thrasybuli et Thrasylli Atheniensium, qui apud exercitum erant, profligata erat ea manus conjuratorum, et Samiorum Resp. confirmata, cum legati Quadringentorum Samum essent delati.

Dum hæc aguntur, effecit Thrasybulus cum oratione tum auctoritate apud milites, qua plurimum valebat, ut ab exercitu Alcibiades exsul revocaretur; qui protinus Samum deductus, dux inter ceteros classi constituitur. Ille legatos, qui Athenis venerant, blande et comiter exceptos, hac oratione dimisit, “ Quadringenti confestim sua voluntate jura populo redderent, aliter se cum classe affuturum, ut eos auctoritate cogeret.” Quo responso territi, qui novam Tyrannidem impensissime adjuissent, Pisander, Phrynichus, Antipho, Aristarchus aliique, ubi plebem quoque, quæ domi erat, cum exercitu sentire, et quosdam etiam ex conjuratorum numero

* Lycurg. c. Leocrat. Edit. Steph. p. 164. in sequentibus.

† Ille est, qui tulit decretum c. Antiphontem, quod laudavimus modo. Ἄνδρῶν ἃ φησὶν εἶναι Κρατερός ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ψηφισμάτων, τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ Ἀντιφάντος τοῦ ῥήτορος. Ἦν δὲ εἷς τῶν τετρακοσίων ὁ Ἄνδρῶν. Harpocr.

‡ Ἐν τοῖς ζυγκαταλόουσι τὸν δῆμον πρῶτος. Thucyd. VIII. 68. Τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος. Lys. p. 215. De eo plura

§ Lysias, p. 215. Thucyd. VIII. 89.
|| Theramenes Pater, unus τῶν προβούλων. Lys. p. 215.

¶ Lys. ibid.

** Lysias pro Polystrato.

†† Thucyd. VIII. 86.

‡‡ Xenoph. Hellenic. I. 2. deinde XXXvir.

§§ Xenoph. ibid.

||| Vid. Decret. c. Antiph.

de sua salute mature consulere animadvertissent, primo urbem Lacedæmoniis tradere voluerunt, qua spe frustrati partim in exilium profecti sunt, partim eo quo exposuimus modo eversæ libertatis pœnas dedere. Ita exactoratis post imperium IV. mensium Quadringentis, Alcibiades P. A. decreto restitutus atque absens imperio præfectus simul cum Thrasybulo ad bellum adversus Lacedæmonios gerendum summa cura convertitur.

Quod reliquum erat istius belli varia fortuna ab Atheniensibus terra marique gestum est; donec Olymp. XCIII, 4. post XXVII. æstates in ea contentione absumptas totum illud virtute sua et consilio delevit Lysander.* Pugnatum erat ad Ægos flumen tanta strage atque internecone Atheniensium, ut cum classe nomen etiam imperii pene excisum esse videretur.† Quibus rebus gestis Lysander tributarias undique Atheniensium civitates voluntarias recepit, ejectis iis, quos in præsidio reperiret, vel Atheniensium rebus studere suspicaretur, quibus unicam salutis conditionem indulsit, ut nullibi, nisi Athenis, eis salvis esse liceret; ratus, quanto plures in urbem confluerint, tanto ægrius obsidionem, quam parabat, propter plurimorum inedia, sustineri posse. Sciebat enim neque ex advecto frumento multum superesse, eosque mari interclusos novum advehere non posse reputabat. In omnibus itaque urbibus constituta‡ decemvirali potestate, ipse cum navibus ducentis urbem obsidet, atque ut idem terrestribus copiis ab Academiæ parte faceret Pausanias Lacedæmoniorum Rex, literis jubet. Athenienses itaque terra marique obsessi et inedia vexati primo pacem per legatos petivere.§ Quam cum fieri Lacedæmonii negarent, ni

* Plutarch. in Lysandr. Diod. Sic. Xenoph. Helleuc. l. 2. Nepos in Lysandr. Justin. l. 5.

† Ab eo interitu Classis in Hellesponto Oratores exordium sumunt dicendi de Republica translata ad XXX viros. Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς ἀτυχίαις ἡδύμενοις ἢ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε κ. τ. λ. Isocr. Areopag. Ita Lys. p. 207. 233, et 475. ed. Tayl. eodem adita orationis utitur ad publicas calamitates enarrandas.

‡ “Namque undique, qui Atheniensium rebus studuissent, ejectis, decem delegat [Lysander] in unaquaque civitate, quibus summum imperium potestatemque omnium rerum committeret.” Nepos in Lysandr. Hunc Decemviratum Lacedæmonii familiarem constituit idem Sami, Ephesi, in Piræo denique eodem tempore, quo in urbe XXX. Ἐτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτονομία καθίσταται, ἔνθα μὲν δεκαρχίας, ἔνθα δὲ τριακονταρχίας. Καὶ τούτων τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅσως νομίμως ἀρχασιν, ἀλλ’ ὅπως δύνανται βία

κατέχειν τὰς πόλεις. ὥστ’ εἰκότα τε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. Xenoph. Hellenic. l. 6. Plutarch. in Lysandr. Suid. in Δεκαρχίας.

§ Historiam sequor Xenophontis, quam Lysias semper confirmat. Aliter tamen de hac re Æschines π. παραπροσβ. cuius verba infra adducturus sum. Ait enim quorundam civium perveracia, Cleophon-tis maxime (memoratur ille Lysia p. 234. præconio satis honesto, quod ingloriosis pacis conditionibus etiam capitis periculo restitit), rem eo perductam fore, ut, cum possent Athenienses sibi ipsis et gloriose satis et utiliter consulere, hortantibus Lacedæmoniis, odium tamen et inimicitias exercere mallet, licet cum interitu civitatis conjunctas. Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι, δὴ ἠττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων αὐτοῦς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἀγεῖν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λήμονον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκίρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προηρόντο, οὐ δυνάμενοι. Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός (τυροποιός male, ut

demissi ab urbe Piræeum versus muri brachia ad X. stadorum utrinque intervallum dejicerent, ibi Theramenes, animo Reip. penitus evertendæ, legationem in se recepit, populi animos honestiorum conditionum spe deliniens.* Quadrimestri igitur mora in eo munere posita, quo posset Atheniensium animos et fame et obsidione diutina fractos ad quascunque vellet condiciones deducere, cum inter Spartanos sociosque diu multumque† deliberatum est, an

videtur, σχ. Aristoph. Ran. 693. nam a ceteris constanter λυροποιός, vid. Andoc. p. 19. Edit. Steph.) ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν ψείραις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς ποδότης, καὶ διεφθαρκῶς νομῆ ἡχημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠσπίλει μαχαίρα τὸν τράχηλον, εἰ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀωστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεδεμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμονίαν ἀεμοστήν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἱ χίλιοι καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν.

* Hæc omnia confirmantur a Lysia pag. 234. et alibi, cum quo consentit Xenopho, qui per totam Hellenic. l. 2. hanc Reipublicæ conversionem persequitur. Diodorus quidem Siculus longe aliter de Theramene verba facit, eumque ait populi studiosissimum ideo XXXvirum ab illo esse factum, quo posset auctoritate sua cavere, ne quid detrimenti Resp. caperet. Neque ab ea opinione ablutit multum genus mortis, quam factionis istius crudelitate oppetere coactus est, aut quod de eo memoriæ prodidit Cicero. 'Sed quid ego Socratem aut Theramenem; præstantes viros virtutis et sapientiæ gloria commemoro?' 1. Tusc. 42. 'Quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! etsi enim lemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur, qui cum coniectus in carcerem XXX. jussa Tyrannorum, venenum ut sitiens obduxisset, reliquum sic e poculo ejecit, ut id resonaret: quo sonitu reddito, arridens, Propino, inquit, hoc pulcro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. — Lusit vir egregius extremo spiritu, cum jam præcordiis conceptam mortem contineret, vereque ei, qui venenum præbuerat, mortem est eam auguratus, quæ brevi consecuta est.' 1. Tusc. 40. Propo est Plutarchus in Nicia, juxta principium. "Ἐνεστι περὶ Νικίου πρῶτον εἰπεῖν, ὃ γέγραφεν Ἀριστοτέλης, ὅτι τρεῖς ἐγένοντο ἑλιττιστοὶ τῶν πολιτῶν, καὶ πατριεὴν ἔχοντες εἰνοῖαν καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Θουκυδίδης ὁ Μιλησίου, καὶ Θεραμένης ὁ Ἄγωνος. ἦττον δὲ οὗτος ἢ ἐκεῖνοι, καὶ γὰρ εἰς δυσγένειαν ὡς ξένος ἐν Κίῳ λελοιδόρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ καὶ ἐπαμφοτερίζον αἰὲ τῇ προαιρέσει

τῆς πολιτείας, ἐπεκλήθη Κόβορος. Ab Agnone etiam Atheniensi (male in Lysandro ab eod. Plutarcho vocatur Θεραμένης Ἄγωνος) adoptatum fuisse memorat σχ. Aristophanis. De ejus Rhetorica, nam Rhetor erat, i. e. eleganter et graviter dixit, vid. Plat. Apolog. Cic. 1. Tusc. 41. et 3. de Orat. 16. Prolegom. Rhetor. apud Montefalc. Biblioth. Coisl. Plutarch. in Cicer. De eo plura Lysias p. 214. seqq. ejusque consilio in XXX virali potestate constituenda. Adde Justin. V. 9. Harpocr. in v. Suid. in v. et in Ἀργεῶν υἱός. Εὐμεταβολώτερος. Κόβορος. Δέξιος ὁ εὐπαιδ. et Ἀγχιότροφοι. Dionys. Halic. in Isocr. in Nicia. Idem in Lysandro, in Consolat. ad Apollonium et Præcept. Reip. bene gerend. Val. Maxim. III. 2. σχ. Aristoph. Lysistr. 653. Apostol. IX. 29. et X. 30. Hominis versatile ingenium depinxit Poeta in Ran. 999.

Θεραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινός εἰς τὰ πάντα,
 "Ὅς ἦν κακίος που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῆ,
 Πέπτοκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

et alibi sc. 544.

τὸ δὲ μεταστρέφεισθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 Δεξιῶ πρὸς ἀνδρὲς ἔστι καὶ φύσει Θερα-
 μένους.

Cujus loci Græcus enarrator fortasse etiam expediet ea, quæ habet Hesychius in Τεῖα Θεραμένηους. Hunc Therameum ideo Colburnum dictum fuisse ex eo, quod alterutri parti in Rep. ut ille pedi, conveniret, norunt et pueri et puerorum didascalii. Fabulam Cratini vocatam Θεραμένης memorat Athen. IV. 89.

† Narrat Plutarchus in eo concilio (verum post captam urbem celebratum fuisse scribit, contra fidem ceterorum Auctorum) Erianthum Thebanum inimitissimum dixisse sententiam, sc. τὸ μὲν ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον: verum postea inter vinum, cum forte quidam luctuosissima nonnulla ex Euripidii Electra recitaret, conversis studiis fragmi omnium animos, remque videri indignissimam, "eam civitatem, quæ tales Viros

deleri Atheniensium nomen urbemque incendio consumi oporteret, redit tandem istiusmodi conditionibus impetratis, ut, “muri brachia dejicerentur universa; naves omnes, X.* exceptis, Lacedæmoniis traderentur; dirueretur murus, qui Piræeum cingeret; et Resp. denique ad Lysandri arbitrium componeretur.”† Ita Lysandro cum classe Piræeum ingresso, murisque ad tiliarum sonitum dirutis, exactus est Olymp. XCIII, annus quartus, Athenarum expugnatione insignissimus.

Proximus annus titulum sortitus est non a Pythodoro, qui tunc temporis summum magistratum Athenis erat obiturus, cujus idcirco nomen in Fastis omittebatur, sed ἀναρχία πρὸς Εὐκλείδου (is recuperata libertate anno sequenti magistratum gessit) ab antiquis scriptoribus vocabatur. Lysander enim receptis Athenis Xviralem in Piræeo,‡ in urbe XXXviralem potestatem constituit. Collegium illud XXXvirorum legibus scribundis institutum, quibus Resp. in posterum uteretur, summam auctoritatem paulatim ad se convertit. Eorum nomina a Xenophonte Hellenic. l. 2. accepimus. sc. Polyarchus, Critias,§ Melobius,|| Hippolochus, Euclides, Hiero, Mnesilochus, Chremo,¶ Theramenes,* Aresias, Diocles, Phædras, Chærelaus, Anætius, Piso,†† Sophocles, Eratosthenes,** Charicles,‡‡ Ono-

produxerit, solo æquare.” Ita civitati suæ unius Poetæ nomen et claritudo saluti fuit. Alii contendunt negasse Spartanos se ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos.

* XII. Plutarch. in Lysandro.

† Capta urbe ad suos rescripsit Laconice Lysander Ἀλώκῃνται Ἀῤῥῶναι, (Plutarch. in Lysandro et Lacon. Apophthegm.) cui pari brevitate responsum est: Ἀρκεῖ τό γε ἐαλώκειν (lege cum Cod. MS. ἐαλωκένοι). Conditions Pacis Laconica dialecto exaratas idem Plutarch. in Lysandro refert, sed mendose. Rescribo: Τάδε τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔγω, καθβαλόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰ μακρὰ σκέλη, καὶ ἐκβάντες ἐκ πασσῶν τῶν πόλεων, τὰν αὐτῶν γὰν ἔχοντες ταῦτα καὶ δρῶντες τὰν εἰρήναν ἔχοιτε, ἂ χρεῖ δοῖτε, καὶ τοὺς φυγάδας ἀνέντες, περὶ τῶν γὰν τῷ πλήθεος οὐκοῦν τι κατῆν δοκέοι, ταῦτα ποιεῖτε. Male hodie οἰκεῖν τι. Hi muri rursus longo post intervallo a Sylla diruti sunt. Vid. Plutarch. in Sylla. A Piræeo portu ad asta pertingebant V. milia passuum. Vid. Spon. Description des Antiquitez de la Ville d’ Athenes. tom. II. p. 234.

‡ Plutarch. in Lysandro. Ex eo decemviratu Piræensi erant Glauco (Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννήσας καταγράφει καὶ Γλαύκου ὑδρεπότην. Athen. l. 2. Quisnam erant isti Piræei tyranni prorsus se nescire fatetur Casaubonus), Charmides ejusdem fortasse Glauconis filius (Χαρμί-

δος ὁ Γλαύκουος τῶν ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων. Xenoph. Hellenic. l. 2. Genero is erat Critiæ Tyrannorum XXX. crudelissimo, adeoque Platoni et Soloni conjunctus, ut ex hoc stemmate patebit :

Exceestides

Solo Dropidas
Critias

Glauco Callæschrus
Critias XXXvir.

Potone Charmides
Plato.

Vid. Plat. in Charmide 154. A.), Molpis. Vid. Harpocr. in v. Nos in Fragm. de Diogenis hereditate.

§ Lys. c. Eratosth. Justin. Diod. Laclantius l. 3. Val. Maxim. III. 2. Aristid. adv. Platon. de Rhetorica. Nepos in Alcibiade et Thrasylulo. Aliique. “Ἐπειθ’ ἡμεῖς, ὧ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς ἓνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. p. 24. Edit. Steph.

|| Lys. ibid. Harpocr.

¶ Lys. c. Nicomach.

** Lys. passim.

†† Lys. c. Eratosth. passim.

‡‡ Lys. c. Eratosth. Xenoph. Memorab. Harpocr. Andoc. de Mysteriis.

macles, Theognis,* Æschines, Theogenes, Cleomedes, Erasistratus,† Phido,‡ Dracontides,§ Eumathes, Aristoteles,§ Hippomachus et Mnesithides.¶ Hi, ubi paulisper Remp. justitiæ et moderationis aliqua laude gessissent, mox tria millia civium adsciscunt, quibus imperii summam specie communicarent, revera autem satellitum loco haberent summæque crudelitatis ministros. Deinde armis a ceteris præter istos MMM. per vim adeptis, quasi aditus ad Tyrannidem nondum satis munitus esse videretur, aut ad continendam civitatem parum esset in suo satellitio præsidii, DCC. milites, excubiarum nomine, cum Callibio præfecto (ἄρμωστήν vocant Lacedæmonii) a victoribus impetrant. Omni igitur metu liberati tyranni miseris urbis reliquias cædibus et rapinis, Græcas civitates Atheniensium exsulibus undique complent.¶

¶ Jam stipendiariis militibus, quos a Lacedæmotiis acceperant, mercedes erant solvendæ, cum Piso et Theognis iniquissimam in Senatu sententiam dixerunt, ut μετοίκων, qui fide publica Athenis commorati sunt mercaturæ exercendæ gratia, adeoque re lautiori utebantur, denos, vel, secundum alios, singulus ex XXXviri numero singulum comprehenderet, quos morte plecterent, atque in eorum bona involarent.** Lysias noster cum Polemarcho fratre in clypeis fabricandis operam exercebat, mancipiis ad eum quæstum usus ad numerum CXX. Eorum igitur cædibus et officinis exinanitis, direpto cum operis ingenti pondere auri atque argenti, relicto neque vase neque vestimento, Polemarchum†† indicta causa, more patrio cicuta interimunt. Lysias, qui ex eorum manibus fuga se eripuit, ubi fratris indigna nece domum suam funestari vidit, nec quidquam spei sibi reliquum fore, extra Atticam se subduxit, in

* Lys. c. Eratosth. Harpocr.

† Κριτίας καὶ Ἐρασιστράτος ὁ Φαίαιος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδούς. Plat. Eryx.

‡ Lys. c. Eratosth.

§ Plat. in Parmenide.

¶ Huic numero addi posse videtur Callæschrus secundum verba Dionys. Halic. Rhetor. c. 6. Ἀνδράπων γὰρ γενομένη κατὰ τὸν τοῦ Καλλιᾶσχροῦ τοῦ τῶν τριάκοντα, ἐββαίων μὲν οὐδὲν, μὴ ὅτι καὶ τὸ θανεῖν γενομένην, καὶ ζῶντι, εἰ μὴ οἷον τε ἐκτὸς αὐτῆς βαίνειν. Laudat vir doctissimus Critiam Callæschri. Atqui ex Collegio isto non erat Callæschrus, sed Critias filius, ut plane legendum sit: κατὰ τὸν τοῦ Καλλιᾶσχροῦ τὸν τῶν τριάκοντα. Addi quoque posse videntur Satyrus et Cleopho ex Lysia p. 476. ni legas, quæ ibi annotavi. Phædrius ex Demosthen. de ementita legatione, f. idem atque Phædrus. De ista Tyrannide, Cæsar. apud Sallust. Laert. in Zenone. Alexand. ab Alexandro III. 16. Justin. l. 6. Orosius II. 15. Diod. Sic. l. 14. Xenoph.

in lib. 2. Hellen. Nepos in Lysandro et Thrasybulo. Ælian. V. H. III. 17. Senec. de Tranquill. c. 3. Isocr. in Paneg. et c. Callimach. Gell. XVII. 21. Heraclid. de Politis. Plutarch. de Solertia Animalium.

¶ Οὗτω καὶ οἱ τυραννοῦντες ἄρχουσι μισοφονίας, ὡς περὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀπέκτειναν Ἀθηνοὶ τὸν κάκιστον τῶν τυραννοφάντων, ὃς Ἐπιτίδειος προσηγορεύθη, καὶ δεύτερον ὁμοίως καὶ τρίτον, εἴτα ἐκ τούτου συνήθεις γενόμενοι Νικήρατον ἐύρων ἀπολλύμενον τὸν Νικίου, καὶ Θεραμένη τὸν στρατηγὸν, καὶ Πολέμαρχον τὸν φιλόσοφον. Plutarch. de esu Carnu. Eandem moderationem in initio tyrannidis memorant alii auctores omnes. Lysias p. 192. Xenoph. Diodor.

** Avaritiam et crudelitatem τῶν λ in expandendis divitiis legas apud Isocrat. in orat. quæ inscribitur ἀμάρτυρος.

†† Polemarchus Philosophus, qui memoratur a Plutarcho de esu Carnium a XXXviris fuisse interfectus, non alius videtur.

libertate Athenarum instauranda magno civibus auxilio proxime futurus.*

Periere utique in isto incendio Reip. summi viri, quos aut Tyrannorum crudelis suspicio, aut vitæ suæ splendor, et meritorum in Remp. magnitudo ad cædem destinare videbatur. In primis Niceratus† Niciæ istius filius, qui in Sicilia olim bellum gessit, domo nobilis, fortunarum amplitudine nemini Civium cedens, moribus denique et fama illustris. Eucrates‡ ejusdem Niciæ frater, a XXXviris ad tyrannidis societatem invitatus, Leo Salaminus,§ Autolycus,|| Strombichides,¶ Dionysodorus,¶ Aristophanes Cholli- des,¶ Xenopho Iearius,¶ Hippias Thasius,¶ Cleopho,** Calliades,†† Lycophro‡‡ Lycurgi F. Lycurgi præstantissimi Oratoris pater, Antiphlo,||| Theramenes XXXvir,§§ ceterique quam plurimi.¶¶

Erat inter Exsules Thrasybulus Lyci F.,*** rebus gestis, quam domo,††† illustrior. Hic ubi primum Thebis movisset ad patriam liberandam, non plus fere habuit secum, quam XXX††† de suis. Ad Phylen igitur pagum (quod erat castellum in Attica munitissimum, et ab urbe distabat stadia circiter centum) se recipiens copias celeriter auxit, brevibusque excursionibus aciem Tyrannorum in fugam vertit. Utilem in ea re operam navavit Auctor noster, “in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, IO milites cum stipendiis suis,”§§§ mittens. Thrasybulus paucos dies

* Lys. c. Eratosth. Plutarch. et Photius.

† Lys. c. Poliuch. Xenoph. Hellenic. 2. Nicias quidam, in Orat. Isocr. quæ inscribitur ἀμάεργος: ἐπειδὴ οἱ λ κατέστησαν, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειφον, εἰς δὲ τὸν μετὰ Πεισάνδρου κατάλογον ἀνεγράψαν, δεδιώς τὰ παρόντα πρᾶγματα, τὴν μὲν οὐσίαν ὑπέθηκεν — αὐτὸς δ' εἰς ἄγρον ἐλθὼν διητᾶτο.

‡ Lys. ibid. Suid. in Ἄπεστε.

§ Xenoph. Hellenic. Laert. in Socrate. Andoc. de myster.

|| Plutarch. in Lysand. Diod. Sic.

¶ Lys. c. Agorat.

** Lys. c. Agorat. et c. Nicomach.

†† Lys. c. Nicomach.

‡‡ Plutarch. in v. Lycurgi.

§§ Plutarch. in v. Antiph. alius ab Antiphonte Oratore, qui a populo plectebatur propter conjurationem τῶν CD. Unde error Scriptorum, qui ea, quæ ad duos pertinent, ad unum referunt.

||| Circumventus ille a Critia Collega, et mortis datus. Totam rem fuse narrat Xenoph. Hellenic. 2.

¶¶ Τοῖς ἀνοσιωπᾶτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσίν, ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Xenoph. Hellenic. l. 2. Οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις δυναστεύοντες τριάκοντα Τύρανοι κατ' ἡμέραν οὐκ

ἐπαύσαντο τοὺς μὲν φυγαδεύοντες, τοὺς δὲ ἀναιροῦντες. Diod. Sic. l. 14. Interfecerunt MD. juxta Æschinem in superioribus laudatum, eundem c. Ctesiph. et Isocrat. Areopag. ubi de hac re plura et distincta.

*** Thrasybulus Lyci fil. τὸν δῆμον Στειριεύς (Male a nonnullis ὁ Τυριεύς ὀνομαζόμενος). De eo Nepos in vita, Xenoph. Thucyd. Diodor. alique quamplurimi.

††† Ita Nepos. Aliter Justin. et Orosius. Hic II. 17. “Erat inter exsules Thrasybulus, vir strenuus et generis nobilitate inter suos clarus, qui auctor audendi pro patria fuit. Itaque castellum Phylem Atticorum finium collecti Exsules capiunt, maltarumque civitatum opibus adjuti vires capessunt: quibus Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis Eloquentiæ, D. milites cum stipendiis suis misit.”

††† Nep. in Thrasybulo. Alii LXX. Ὀρμηδεῖς ἐκ Θεβῶν ὡς σὺν ἐβδομήκοντα. Xenoph. l. 2. Hellenic. cui concordat Plutarch. de gloria Atheniensium, in it. Τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς Σπαστιατῶν ἡγεμονίας ἀποσταμένους.

§§§ Ita Justin. et Orosius. supra p. 33. Consultissimus iuterea Auctor, qui Plutarchi nomine emendicatio, ex Photii penu Lysiae vitam conscribillavit, rem magis signanter narrat: Ait enim pecuniam ad

in Phyle moratus, sumptis secum, quos ibi collegerat, erant autem ad millia hominum, noctu Piræeum occupat, Munichiaque munita, postero die aciem cum Tyrannis confert, et vincit. In eo prælio Critias et Hippomachus* XXXvirorum sævissimi cadunt, et Char- mides Glauconis F. Xvir Piræensis.

Reverso in urbem exercitu, Tyrannorum animos summa desperatio, ceterorum exsulis populi misericordia tum primum cepit. Tyrannis igitur abrogatur imperium, quod tanta crudelitate gesserant; quibus Eleusinem emigrantibus, locum, quem sibi olim per- fugium pararunt, suffecti sunt X., qui Remp. moderarentur, ex sin- gula tribu P. A. unus. Erant in eo numero Hippocles et Epi- chares,† atque etiam ex Collegio XXXvirali Phido et Eratosthe- nes, quos ideo retinebant, quod exsulum reditioni bene velle vide- bantur. Illi tamen imperio potiti nihil exemplo prioris dominatio- nis perterriti idem cum exsulibus bellum continuabant,‡ et ad do- minatum confirmandum Lysandrum accersebant.

Una cum Lysandro exiit Pausanias Rex Lacedæmoniorum, qui partim Lysandri invidia, partim populi misericordia ductus, ubi bellum paulisper specie tenus gessisset, clam ad exsules nuncium mittit, qui diceret, “ malle se, ut, pace utriusque facta, amicitiam cum Lacedæmoniis colerent, quam cives cum civibus bellum nefa- rium et utrisque exitiosum gererent.” Idem consilium mittit eis, qui urbem tenuerunt. Quæ res cum Lacedæmoniorum Senatui comprobaretur, pax sancita est hisce conditionibus: sc. “ ut do- mum reverterentur exsules cum Thrasybulo Imp., ut ad publicam concordiam colendam invitarentur omnes undique cives, exceptis XXX. qui in urbe, et X. qui in Piræeo dominationem exercuissent (his autem et qui his una se adjungere vellent, Eleusis monstra- tur locus, ubi sine timore esse possint), ut denique, ne qua ex ante actis simultas subesse posset, jurejurando obstringerentur omnes, sanctam et perpetuam discordiarum ἀμνησίαν fore.”§ Interjectis

duo millia drachmarum contulisse, clypeos vero CC., et Hermamanis ejusdam (Her- monon vocat Photius) opera adjutum mi- lites conduxisse auxiliares non numero rotundo (ut hujusmodi res describi solent) CCC., verum CCCII., ἀκριβεία nunquam satis prædicanda; ab hospite denique Thrasybulo talenta impetrasse: quot vero impetravit, non memorat. Mala certe fide exemplar descripsit, quo legebatur: ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύβουλον τὸν Ἡλείου ἐπέεισε, ξένον ὄντα, αὐ- τῷ δυο τάλαντα παρασχέειν. Non igitur apud Plutarchum legendum, milites CCCII., sed milites CCC. et II. talenta. Et hæc est vera Crisis.

* Hippolochus. Justin.

† His adjungatur Rhino. Isocr. c. Calli-

mach. Heraclid. de Politis. Hic: Τού- των (i. e. τῶν λ) δὲ καταλυθέντων Θρασύ- βουλος καὶ Ῥίωνα προεστήκεισαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός.

‡ Lys. p. 211. seqq. Justin. V. 10. Xenoph. Isocr. c. Callimach.

§ “ Ne qui præter XXX. Tyrannos, et X., qui postea Prætores creati superioris more crudelitatis erant usi, afficerentur exsilio, neve bona publicarentur, reique pub. procuratio Populo redderetur.” Nepos in Thrasybulo. Οἱ δὲ διήλλαξαν, ἐφ’ ᾧ τε εἰρήνην μὲν ἔχουν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπείναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους, πλὴν τῶν Τριάκοντα, καὶ τῶν ἑνδεκα (XIViros sc. Li- ctiores publicos, Tyrannidis administros) καὶ τῶν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα. Xe- noph. Hellenic. l. 2. ad fin. Errat Nepos,

diebus, ubi compertum est Eleusinos Tyrannidem recuperare velle, atque ad eam rem conficiendam externum militem præmiis et pollicitationibus sollicitare, indignantes se jam in exilium quasi agi, repente in eos undique fit concursus, ducibusque ad colloquium progressis et per insidias comprehensis, ibi de iis consulitur. Quo tempore Lysias et domesticis inimicitiiis et communi indignatione accensus luculentissimam illam orationem *contra Eratosthenem* XXXvirum (pag. Edit. Steph. 120.) habuit, quam Plutarchus in libro De Gloria Atheniensium, κατὰ τῶν τριάκοντα inscribere videtur. Interfecti sunt Tyranni publico consilio, ceterosque, missis amicis ac necessariis, ut in gratiam redire vellent, perduxerunt.

Eum exitum habuit seditio Atheniensium, intra biennium et incepta et composita.* Plurimis id facinus Thrasybuli saluti fuit,

neque enim X viros in urbe, verum X viros in Piræo pacis beneficio excluderunt. Duplex iste Xviratus Auctoriibus et antiquis et hodiernis plurimis fraudem fecit. Plat. Epist. 7. memorat LI. qui per ea tempora Republicanam tractabant, sc. X viros in urbe, X. in Piræo, et XXX. denique, penes post quos summa erat auctoritas. καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς καὶ πενήκοντα τινὲς ἄνδρες πρόστησαν ἄρχοντες ἕνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ — τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. Ille autem Xviratus non erat novum imperium, sed collegium Licitorum, qui vel XXX vel Xvirorum iussa capescebant: Id quod ex Xenoph. Hellenic. ceterisque liquet. Ad hos igitur pertinebat jusjurandum: Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδὲν, πλὴν τῶν τριάκοντα, καὶ τῶν ἐνδεκα. Præter hos LI. a Platone memoratos constituebatur, ut vidimus, Xviratus Republicæ ordinandæ, post inclinatos animos Atheniensium, remque a Thrasybulo fortiter gestam, quos male Nepos intellexit esse X viros a fœdere exclusos. ideoque X. in urbe et X. in Piræo, ut dixi, nullo consilio immiscuit. Hæc vidi esse fusius exponenda, cum eorum temporum historiam male excipi in monumentis, præsertim tam claris, magno opere erat dolendum.

* Si fidem habeamus Diodoro et Eusebio, per totum Quadriennium permansit novum hoc imperium, sc. Olymp. XCIV, 1. exortum, XCIV, 4. depositum: verum istius Olymp. anno 2. Præturam gerebat Euclides, sub quo res in solidum restituebantur, ut omnes fere uno ore testantur ex Antiquis. Hinc dicitur: Ἀναρχία πρὸ Εὐκλείδου, Νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοντος, etc. etc. Si quaeratur, quamdiu duravit dominatio XXXviralis, tali fortasse computo elicietur responsum. Cum Pythodorus præturam erat iituras, Olymp. XCIV, 1. circa solstitium æstivum (quo tempore annus Atticus incœ-

ptabat), rerum potiti sunt XXXviri, ideoque annus iste indigitabatur ἀναρχία, ut olim vidimus. Nam Lysander, qui istum XXXviratum imperavit, urbem cepit anno superiore exeunte, circiter initium Aprilis: Plutarch. in Lysandro: Ἐλαβε τὰς τε ναῦς — καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων ἕκτη ἐπὶ δεκάτη (corrige ἕκτη ἐπὶ δέκα τοῦ) Μουνυχιᾶτος μηνός. Insequente hyeme Thrasybulus Phylem castellum recepit et cum Tyranni Mounychie conflixit. Ejus rei fidem facit Xenoph. Hellen. l. 2. Vix enim ad Phylem considerant exsules, cum impetus in eos fit ex parte XXXvirorum, quo tempore una nocte nix de cælo cecidit plurima. Βουλομένων δὲ τῶν Ἄ άποτειχίζειν — ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν παμπλήθης. Xenoph. Hellenic. Porro hanc fuisse hyemem, quæ proxime secuta est Tyrannidem, discimus ex eodem. Cleocritus enim post pugnam feliciter a Thrasybulo commissam, ubi adhortaretur oppidanos ad concordiam, de XXXviralium dominatu quasi novo et non ultra VIII. mensium ætatem verba facit: οἱ ἰδίων κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὅκτω μηνσὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Ita computo a mense Mounychione facti VIII. mensium terminus in mediani fere hyemem incidet. Perierunt igitur in Tyrannide Menses circiter XIII. in pace concilianda totidem: nam in Boeotromione mense, qui nobis est Augustus, in urbem cum suis rediit Thrasybulus. Plutarch. de Gloria Atheniensium. Ἐκτη μὲν Ἰσταμῆν (lege Ἰσταμένου) Βοηδορμιάδος εἰσέτι νῦν τὴν ἐν Μαγαδῶν νύκτιν ἡ πόλις ἐορτάζει, ἕκτη δὲ μηνός (lege μεσοῦντος, ita bene respondebit τῷ Ἰσταμένου. ἕκτη μὲν Ἰσταμένου — ἕκτη δὲ μεσοῦντος, et præterea circa Plenilunium rem esse a Chabria gestam scribitur in Camillo: norunt autem omnes Athenienses menses suos cum luna auspiciari) οἰνοχοεῖται τῆς Χαβρίου περὶ

quibus importunissimi tyranni, publicatis bonis, etiam in alienis civitatibus exilium invidere videbantur. Lacedæmoniorum enim edicto, qui tunc in Græcia summa rerum potirentur, civitates omnes exsules recipere prohibebantur, qui tamen Argis et Thebis nacti sunt perfugium. Redierunt itaque, præter multos, quorum nomina historia istius temporis non retulit, Auctor noster, Archinus vir gravissimus, de quo plura in sequentibus, Atrometus* Æschinis Oratoris pater, Chærepho Socraticus,† Anytus,‡ Phormisius,§ Andocides|| e Collegio X. Oratorum, Aristocrates¶ Scellii F., Æsimus,** Ergocles,†† Epicrates,‡‡ Cleocritus§§ ὁ τῶν Μυστῶν κήρυξ, Thrasylus||| Colyttensis, aliique.

Fuit aliquanto illustrior recuperatæ Civitatis Atheniensium æra, quod Resp. bello cum finitimis diuturno, et mox intestino functa, ad civilem disciplinam, qua maxime semper inclaruit, novis institutis sive refingendam sive confirmandam sese accingeret. In tanto strepitu armorum, et præterea in discordiis atque internecionibus domesticis, necesse fuit multa laxari, quæ civitas bene constituta et in solidum vindicata colligari vellet; multa innovari, quæ eadem tollenda esse decerneret; nonnulla etiam prævideri, quæ posterorum usui et saluti esse potuerunt. Neque fortasse alienum erit hoc loco exponere, quanta sapientia et moderatione illa Exsulum manus Remp. tractavit, quam nuper tanta virtute vindicaverat.

Anno post reditum Archon erat Euclides, qui idcirco in Fastis atque in institutis Atheniensium novam quasi æram signabat. Multa me movent, quare credam sub eo Prætorum repertum esse consilium alphabetum Græcum recensendi, introductamque literarum XXIV., pro XVI. quibus prius utebantur, rationem.¶¶ Præ-

Νάξον ἐπινίκια ναυμαχίας. τῇ δὲ δωδεκάτῃ χαριστήρια ἔδωκεν ἐλευθερίας· ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυλῆς (corrige Φυλῆς) κατήλθον. Porro autem locus præfractus valde et lacer Plutarch. Sympos. IX. 6. de Thrasyluli reditu et decore iade Boedromionii mensi addito, de ara item Oblivionis procul dubio eo tempore consecrata, quo Lex ἀμνηστίας (sive, ut Coru. Nepos vocat, Lex Oblivionis) lata fuit, nonnulla habet, sed propter loci impuritatem impedita nimium et intellectu difficillima. Constant tamen utique ea, quæ dixi.

Ex hisce igitur inter se comparatis huiusmodi eruatur Epocha.

ARCHON.	OLYMP.	
Alexias	XCIII. 4.	exeunte, Lysander XXXVI. imperat.
Pythodorus	XCIV. 1.	— Ἀναρχία, ut vocatur.
Euclides	XCIV. 2.	— ineunte, Thrasyluli reditus cum suis.

Ex errore Diodori, qui in ea re fuit minus curiosus, natus est error Chronographorum, Eusebii sc. Pamphili, Chronicis Paschalis, etc.

* Apollonii Vita Æschinis. Idem Æschin. de eumentita legat. p. 38. Edit. Steph.

† Plat. Apolog.

‡ Lys. c. Agorat. Isocr. c. Callimach. Xenoph.

§ Dionys. Halic. in Lysia. V. Aristoph. Ran. et Dinarch. c. Demosth.

|| Plutarch, in Andocide.

¶ Demosth. c. Theocrin.

** Lys. c. Agorat.

†† Lys. c. Ergocles.

‡‡ Demosth. de eumentita legatione.

§§ Xenoph. Hellenic.

||| Demosth. c. Timocrat.

¶¶ Vid. Plutarch. in Aristide juxta initium. σχ. Euripid. Phœniss. 688. Harpocr. in Ἀττικ. γεγραμ. Salmas. ad Inscript. Herodis et Regillæ. Voss. de Grammatic. Petit. Comment. ad LL. Attic. p. 118. Scalig. ad Euseb. Vales. ad Harpocrat.

turam Euclides alius gessit Olymp. LXXXVIII, 2. ad cuius ætatem referri a nonnullis video Atticarum literarum conversionem. Quod si consideremus Theopompum (qui de ea re, sc. quo pacto id consilium atque ea literas exarandi ratio ab Atheniensibus recepta fuerit, olim scripsit) ab Olymp. XCII, 2. historiam suam esse exorsum, continuaturum sc. illam alteram Thucydidis, quæ in ea ætate desinit, usque ad pugnam navalem prope Cnidum, Olymp. XCVI, 3. credibile est sub eo Euclide rem contigisse, qui præturam gessit Olymp. XCIV, 2. intra ætatem Theopompi historiæ, non sub Euclide, qui 24to ante anno eo magistratu functus est. Si cui levius hoc videbitur, meminerit institutam fuisse novam hanc Grammaticam, Archini* potissimum consilio et auctoritate, cujus opera populus in vindicanda et in reformanda Rep. plurimum usus est, ut mox videbimus. Ἡ, ὅτι παρὰ Σαμίους ἐνρέθη πρώτοις τὰ κῶ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνους (l. Ἀρχίνος) ὁ Ἀθηναίου (vel Ἀθηναῖος) ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. — — περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. Suid. in Σαμίῳν ὁ δῆμος. Quibus adde Eusebium: Οἱ ἐν Ἀθήναις Τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχεῖους κῶ χρῆσθαι, πρότερον ἔχρωμενοι.

P. A. ut dixi, reconciliata pace, de abolendo dolore et priorum temporum necessitatibus legem tulere, quam idcirco Oblivionis appellarunt; eamque ἀμνηστίαν jurejurando confirmarunt.† Quod

Montefalcon. in Palæograph. Græc. Spanheim de usu et præstantia Numismatum. Literæ illæ sedecim erant

A. B. Γ. Δ. Ε. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ.

* Thrasymbulo, qui populum virtute sua reducere fecit, Archinum τὸν ἐκ Κόλης (pagus is est Atticæ, quem primus vindicavit optimus Sponius) semper fere conjungant Antiquiores Scriptores, virum et consilio et auctoritate gravissimum,

Ἄλλ' ὁ μὲν ἀρ μύθοισι, ὁ δ' ἔρχεῖ πολλὸν ἔνικα.

Æsch. de eminentia legat. p. 51. Edit. Steph. Τοῦ δῆμον κατελύοντος ἀπὸ Φυλῆς (male in editis φυλῆς litera minuscula) Ἀρχίνου καὶ Θερασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου. Demosth. c. Timocrat. Μυρανόδης ὁ Ἀρχίνου υἱὸς τοῦ καταλαβόντος Φυλῆν, καὶ μετὰ γε τοὺς Θεοὺς αἰτιωτάτος ὄντος τῆς καθόδου τῶ δήμῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ πεπωλοτευμένον καὶ ἐστρατηγηκὸς πολυλάκις. Dinarch. adv. Demosth. Ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῶν συμβούλους, πάλιν ἡγεμὸν ἦν τῶν Ἑλλήνων. δικαίως οἶμαι στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκῶς, οἷον εἶπον ἀργίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχίνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττία. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν

ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. Quem locum lego emendatius, quam est in impressis. Ἄρχοις, ὧ Κηφείσῃ, τοὺς ἀνδρας. ἢ μὲν ἄξιον εἶδέναι πατέραν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἐχόντων. ὁ δὲ μὲν ἐστὶν ἀδελφιδίου Θερασυβούλου Λυσισθέδης ὁ δὲ Τιμόδορος Κόωνος υἱὸς, οὗτοι δὲ Ἀρχίνου παῖδες. Plutarch. de Genio Socratis. Ejus igitur nomen restitue, 1. apud Plutarchum de Glor. Athen. juxta inicit. Ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλησπώντων Ἀλκιβιάδου νεανείματα, καὶ τὰ πρὸς Λέσβου Θερασύλλου, καὶ τὴν ὑπὸ Θεραμένους τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θερασύβουλον καὶ Ἀρχίνον, καὶ τοὺς ἀπὸ Φυλῆς. Male hodie Ἀρχίπτον. 2. in eod. tractatu Plutarchi juxta finem. Τὸν τοῦ Λυσίου λόγον κατὰ τῶν τριάκοντα τῆς Θερασυβούλου καὶ Ἀρχίνου τυραννοκτονίας. Male hodie exaratur Ἀρχίου, quod Xylandrum male habuit. Ut omittam Suidam in Σαμίῳν ὁ δῆμος, de quo proxime.

† Ad istas Συθήκας et Ὀρκους sæpe vocant Oratores, Noster, Isocrates c. Callimach. ceterique. Jurisjurandi quidem formulam ipsis conceptis verbis servavit Andocides de Mysteriis p. 12. edit. Steph.

Ὀρκος κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσης.

Ὁ μνησικακῆσα τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν

humanissimum populi victoris decretum, ut præter eam, quam ex religionibus divinis nancisceretur, auctoritatem, aliquid etiam in jure humano reperiret præsidii, legem suasit Archinus, ut contra eum, qui de rebus præteritis litem intenderet, exceptionis jure (παραγραφὴν vocant Græci) uti liceret: sc. ut Reus priori loco diceret, ejus ἀμνηστίας beneficium imploraturus. Legis disertissima verba producam: Ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιῶς κατελθόντες ἐνίοις ἐωρᾶτε τῶν πολιτῶν συκοφαντεῖν ὠρμημένους, καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειξάμενοι, οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποιήσασθε αὐτὰς, ἀλλ' ἡγούμενοι τῇ πόλει συμφέρειν, εἰπόντος Ἀρχίνου, νόμον ἔθεσθε, ἃν τις δικάζεται παρὰ τοὺς ὅρκους ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράψασθαι, τοὺς δὲ ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσάγειν, λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραψάμενον, ὕστερος δ' ἂν ἡττηθῆ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν. Isocrates ἐν τῷ παραγραφικῷ λόγῳ πρὸς Καλλιμάχον. Ut uno verbo complectar, omnes undique ordines civitatis ad concordiam publicam invitarunt illustrissimo, quod ubivis legitur, exemplo clementiæ civilis, veterumque simultatum memoriæ oblivione sempiterna deletæ. Nam cum ad obsidionem Piræei, quem occupant Exsules Thrasybulo duce, C. talenta a Lacedæmoniiis mutuo sumpserunt, qui in urbe cum XXXviris steterunt: et concordia facta, Lacedæmonii æs repeterent; nonnullis æquum esse videbatur, ut debitum dissolverent iidem, qui contraxerant, non ii, quorum in perniciem contractum fuerat; Placuit tamen atque auctoritate publica sancitum est, quo posset omnis omnino simultatum memoria obliterari, ut communiter ab omnibus solutio fieret.* Clarissimum moderationis exemplum animique ad inimicitias deponendas paratissimi.

Verum ut manum illam Phylensem, quæ tanta virtute Remp. vindicaverat, P. A. quasi beneficiorum immemor non plane negligere videretur, decrevit, eod. Archino ferente, αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα (verbis utor Æsch. c. Ctesiph. qui hujus rei memoriam couservavit) δοῦναι χιλίας δραχμὰς, ἔπειτα στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, καὶ οὐδὲ τούτο εἰκὴ πρᾶξαι, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν

τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκα, οὐδὲ τούτων ἕς ἂν εὐθύνας δοῦναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἔρξεν.

* Ὅρκος τῆς βουλῆς.

Οὐ δέξιμαι ἔνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἕνεκα τῶν πρῶτον γεγενημένων πλὴν τῶν φευγόντων.

* Ὅρκος τῶν δικαστῶν.

Οὐ μνησικακήσω οὐδὲ ἄλλο πείσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Hoc Oblivionis decretum memorant Plutarch. πολιτικ. παραγγέλιμ. Demosth. adv. Bæotum, Æschines, Andocides, Xenoph. Paterc. II. 58. Cic, Philipp. 1. Valer.

Maxim. IV. 1. Oros. II. 17. VII. 6. Lys. c. Agorat. fin. Nep. in Thrasybulo, ceterique. Verum legibus et sacramentis longe antecellebat simultatum et injuriarum memoria. Hinc enim derivatur omne istod Atheniensium odium, quod in Socratem haud din post erupit. Ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς εἶνα τῶν λ' τῶν τὸν ὄρκον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. Add. Plat. Epist. 7.

* Demosth. c. Leptin. in. et Isocr. in Areopagitico.

† Tangit Nepos in Thrasybulo. " Huic

βουλήν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτι Λαικε-
 δαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν. Ejus
 autem rei, quo testatior esset memoria, Actis publicis de hac dona-
 tione in Metroo juxta Curiam talem Inscriptionem affigi cura-
 verunt :

Τούσδ' ἀρετῆς ἔνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαιχθῶν
 Δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τοὺς ἀδίκους
 Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
 Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Hoc plebiscitum publice in honorem civium et facinoris socio-
 rum rogavit Archinus: aliud privatim in gratiam Lysiae pro tantis
 ejus in Remp. meritis Thrasybulus: ejus historiola est hujusmodi.
 Reverso populo (indistincte Plutarchus in Lysia, qui hanc rem nar-
 rat, μετὰ τὴν κάθοδον, ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου) Thrasy-
 bulus rogationem defert, ut Lysias civitate donaretur, idque impe-
 trat. Istud plebiscitum (magis, uti videtur, quo conservaretur mos
 civitatis, quam Lysiae, vel odio, vel invidia ductus) παρανόμων ἐγρά-
 ψατο Archinus,* quod non ad Senatam prius de ea re referretur.
 Eaue ratione hac spe pulsus Orator noster reliquum vitae egit in
 eo gradu, qui proxime infra Civem censetur.† Credibile est Ly-
 siam pro hac rogatione Thrasybuli, i. e. pro Civitate orationem ha-
 buisse: idque colligo ex Plutarchi verbis in v. quæ tamen hodie
 propter mendorum impuritatem nihil omnino istiusmodi præ se
 ferre videntur. "Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος
 ἐγράψατο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν Τριά-
 κοντα ἕτερος. Legendum est procul dubio: "Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος]
 ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο Ἀρχίνος [παρανόμων sc.] τὴν πο-
 λιτείαν αὐτοῦ περιελών. Plane ut Æschines de ementita legatione
 p. 34. edit. Steph. Εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελών ἐτέρῳ περι-
 ζείη.

Denique, ut orationis telam perficere possim, ætas illa populi
 restituti, tum novis legibus condendis, tum autem plurimis, quibus
 prius utebantur, antiquandis, illustrissima fuit. Recensebantur
 publico decreto Legg. tabulæ, et rejectis iis, quæ concordiam modo
 institutam impedire posse videbantur, novisque latis, quibus opus
 erat Reip.‡ nova deinceps ratione ex ea tempestate civitas tractari

[Thrasybulo] pro tantis meritis, honoris
 corona a populo data est, facta duabus
 virgulis oleaginis: quæ, quod amor ci-
 vium, non vis, expresserat, nullam habuit
 invidiam, magnaue fuit gloria."

* Similem Archini constantiam retulit
 Æsch. c. Ctesiph. p. 82. Edit. Steph.
 Ἀρχίνος γὰρ ὃ ἐκ Κόλης ἐγράψατο παρανόμων
 Θερασύβουλον τὸν Στεiriέα, γράψαντά τι παρὰ
 τοὺς νόμους, στεφανῶν ἕνα τῶν συγκατελθόν-
 των αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Nisi ad hanc ipois-

simam historiam de Lysia alludat Orator,
 quod non prorsus absimile est.

† Τὸν λοιπὸν ἄκησε χρόνον ἰσοτελῆς ἂν.
 Plutarch. in vita. Μηδένα τῶν πολιτῶν
 μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων.
 Demosth. c. Leptin. Ἰσοτελεῖς Inquilini
 sunt μέτοικοι, quibus μετοίκιον remitteba-
 tur, adeoque in tributis pendendis, eadem
 æstimatione, qua Cives ipsi, censi.

‡ Andocid. de Mysteriis p. 11. Edit.
 Steph. aliiue.

atque administrari cœpit. Hinc ex locutiones apud Auctores vetustos, ἀκυρα ὡς τὰ πρὸ Εὐκλείδου,* et νόμοις χρῆσθαι ὑπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, etc. Una cum πολιτεία immutari quoque literaturam, ut vidimus, novasque tabulas novis literis exarari credibile est. Nam tametsi Ionica scriptura, quæ elementis constabat XXIV., domi ante Euclidem Atheniensium quisque uti poterat, ejus tamen in Actis publicis usus non invaluit ante hunc populi reditum, et conversionem Reip. Eas omnes leges† recensere, quæ per ista tempora sancitæ sunt, vix esse videtur loci hujusce. Unam tamen aut alteram in medium producam, ut moneam, non omnes, quæ leguntur, Solonis aut Draconis esse leges, aut uvo tempore latas.

Præclarum semper facinus apud Athenienses habebatur τυραννοκτονία: Unde scitissimum erat effatum Antiphontis apud Plutarch. (non tamen Rhetoris, sed alterius cujusdam). Cum enim in convivio quæreretur apud Dionysium Siciliæ tyrannum, quodnam æs præstantissimum esset, atque alii aliud dicerent, respondit, istud ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποιήνται. Verum ex hoc tempore primum legibus erat cautum, teste Lycurgo c. Leocratem,

Ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα.

Non Tyrannum, sed qui Tyrannidem affectabat. Eικότως, ut ibid. disserit Orator: Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρα εἰς δεῖ τεταχθαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δῆμον καταλύσεως, προτέρα εἰς. Εἰ γὰρ ποιήσεσθε (male ita exaratur, lege προήσεσθε) τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν (leg. παρὰ τῶν) ἀδικούντων λαβεῖν: κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας. Eo consilio omnes ad Tyrannidem aditus occluserunt, animumque civilem ultra Solonis scita confirmarunt Athenienses, μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατελλυθότες, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες

* Ἐστὼ ταῦτα ἀκυρα, ὡς περὶ τὰ ἐπὶ τῶν τριάντων, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἰ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προδοσία. Æsch. c. Timarch. Καταλυθέντων τῶν τυράνων [λ' sc.] καὶ γινόμενου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησικακήσωσιν ἀλλήλους οἱ πολῖται, συζήτας ἐπέσταν, ὡς περὶ τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἀκυρα εἶναι. Schol. ad Luciani Tyrannum.

† Legum hæc recensio juxta σχ. ineditum Æsch. c. Timarch. instituta fuit propter labem, quam in imperio XXXvirorum acceperunt Solonis instituta. Cujus verba adducam ad historiam horum temporum elucidandam commodissima, quanquam vetustis nonnullis au-

toribus de occasione legum reformandarum adversentur. Οἱ λ' Τύρανοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν καταλύσαντες ἐλυμήναντο τοὺς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὴν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν εἰλενο πολίτας ὅσουςδὴποτε τοὺς ζητήσαντας καὶ ἀναγράφαντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. Τότε ἐψηφίσαντο καὶ νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἤρξε μετὰ τοὺς λ'. ἐκεῖνοι γὰρ τὸν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθήρησαν, ψήφισμα ἐτίθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προσιδόντων. Verba sunt ejusdem Scriptoris.*

Hinc porro lux affundetur Demostheni adv. Eubulid. Τοῖς χρόνοις τοίνυν οὕτω φαίνεται γεγονῶς, ὥστε, εἰ καὶ κατὰ ξάτερα ἀστὸς ἦν, εἶναι πολίτην προσήκειν αὐτόν. γέγονε γὰρ πρὸ Εὐκλείδου. Hinc quoque Isæo de Cironis hereditate fin. Ἐὰν γὰρ ἕξαπατηθῆτε ὑμεῖς, πεισθέντες, ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολίτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' Εὐκλείδῃ γὰρ ἀρχοντα γεγονάμεν. Nam eo Prætoze legem tulit Aristopho,

Civem non censori nisi qui matre libera natus fuerit.

Ἀριστοφῶν ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου Ἀρχοντος,
Ὅς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόζον εἶναι,

αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιᾶδου τοῦ Κωμικοῦ ἐκ Χωρίδος (f. Χλωρίδος) τῆς ἐταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Athen. l. 13. p. m. 285. Ergo in ætate ante Thrasybuli reditum, visum est ex alterutro parente ingenuo ingenum nasci, deinde non ita. Vide plura apud Demosth. c. Timocratem, et Ulpian. ad loc. Andoc. de Mysteriis ceterosque. Meursius de Archontibus Atticis male refert Aristophontis legislationem ad præturam prioris Euclidis. Et credibile est tunc temporis a quibusdam fuisse actum, ut sauciam Remp. non modo novis legibus sanarent, verum novam etiam faciem inducerent. Phornisius enim rogationem tulit, περὶ τοῦ καταλῦσαι τὴν πατριον πολιτείαν, cui oratione scripta restitit Auctor noster, ut liquet ex Dionysio Halic. in Vita, atque ex istius orationis reliquiis.

In publica istorum temporum memoria ideo diutius hæsi, quoniam res complectitur exitu graves, utraque fortuna notabiles, et varietate, præsertim in tam brevi temporis curriculo, pene incredibiles. Adhæc malui ea, quæ historiam istius ætatis illustrare posse videntur, hic concludi, quam commentatorem agere, et paginam utramque Lysia Annotationum mole obruere. Quæ supersint ad scriptorem nostrum spectantia ubi expedivero, finem faciam.

Obiit Athenis Olymp. C, 2. (vel 3.), annos natus LXXX. (vel LXXXI.) biennio post Demosthenem natum.† Unde miror, cum hæc adeo liquido a vetustioribus tradantur, egregiam istam inconstantiam in Plutarcho. Ἐτελεύτησεν ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούσ· ἢ, ὡς τινες, ἕξ καὶ ἐβδομήκοντα, ἢ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα.

Orationes videtur exarasse in extrema senectute. Quarum enim ætatem eruere possumus, eæ omnes post XXXviratum conficie-

* Plura vide apud Andocid. de My- † Dionys. Halic. in vita. steriis.

bantur. Paucissimas ipse in concione aut in curia dixit: τοῖς ιδιώταις τοῖς πολλοῖς ἐκδούς. Plutarch. in Vita, ubi legendum, ut Photius habet τοὺς πλείους. Memorabile de ea re retulit idem Plutarchus de Garrulitate (si idem sit): Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν* ὃ ἐὲν πολλὰκις ἀναγνοὺς ἦκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλῦν καὶ ἄπρακτον. Ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἵπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

Scholam quoque aperuit et Rhetoricam docuit, si Plutarcho et Ciceroni fides.* Neque docuit solummodo, verum et ejus rei disciplinam literis mandavit, quoniam τέχνας ejus ῥητορικὰς laudari ab Antiquioribus video, Plutarcho, Suida, etc.

Imaginem ejus apud Fulvium Ursinum in marmore si consideremus, videtur fuisse senex, oris majestate simul, ut virili quadam pulcritudine, venerandus. Dimanavit quoque ad posteros nonnulla istius rei memoria, cum venustatem vultus, aut saltem fidem vulgo de ea receptam haud obscure innuat Aristides Serm. Sacr. 4. his verbis: Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπὶ λόγοις ὑπῆρξέ μοι θεάσασθαι, ὁμοίως λογοποιούς τε καὶ ποιητάς. Τὸ δὲ τοῦ Λυσίου καὶ διηγήσεως ἄξιον. ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἴῳ βαρυτάτῳ, καὶ ὄρῳ Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐχ ἄχαριν. ἐπήγει δὲ ἡ τῆς καταβολῆς ἡμέρα, καὶ ὁ πυρετὸς οὐκ ἐπεγένετο, ἀλλ' ἐλύθη τὸ νόσημα ἐν τούτῳ.

Memorant Athenæus† et Plutarchus,‡ ad eamque rem confirmandam testimonio Demosthenis c. Neæram utuntur, Auctorem nostrum cum Metanira consuesse, postea autem, relicta uxore illa usuraria, domum duxisse Brachylli fratris filiam. Neque Metaniram solum habuit, verum et Lagidem quoque, si fides habenda sit eidem Athenæo, ibid. Ἡττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἐταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ. Quod ad Metaniram attinet, fratrisque filiam domum pro uxore ductam, ita accipe ex dicta oratione Demosthenis, ubi inter cetera elucescet mala fide descriptam fuisse a Plutarcho. Verum hoc leviusculum. “Nicareta Charisiiς Elei liberta VII. domi puellas habuit, meretriculas, et prostibulas, unde victum quæritabat: Antiam, Stratolam, Aristocleam, Metaniram, Philam, Isthmiada et Neæram. Lysias, qui Metaniram deperibat, ratus, beneficiorum, quæ in amicam conferre solebat, plurima a domina esse intercepta, adeoque gratum illi aliquid facere cupiens, et quod vetula intervertere nequibat, initiare voluit. Nicaretam igitur oravit, ut Metaniram secum Athenas ad Mysteria

* Παραγενόμενος εἰς Ἀθήνας [Isæus] καὶ σχολάσας Λυσία. Plutarch. in Isæo. “Lysiam primo profiteri solitam artem esse dicendi: deinde, quod Theodorus esset in arte subtilior, in orationibus autem jeju-

nior, orationes eum scribere aliis cœpisse, artem removisse.” Cic. Brut. 48.

† l. 13.

‡ In Vita Lysiae.

§ Χαρισίου Demosth. Κασιῶν Athen.

duceret. Eæ tum Corinthi habitabant. Verum ubi domum ad se recipere noluit, reveritus sc. uxorem Brachylli fratris filiam, atque etiam matrem suam natu grandem, quæ in iisdem ædibus habitabat, mulierculas ad Philostratum Coloneum, amicum suum et familiarem, deduxit. Una cum his sequebatur Νεæρα, ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι, νεωτέρα δὲ οὖσα." Hæc Demosthenes. Habita est ea Oratio *contra Stephanum* quendam, qui, ut Metaniram Lysias, Νεæρα amavit, et præter leges Atticas, mulierem peregrinam in loco uxoris habuit. Emendo hac occasione Athen. l. toties citato, Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταῖρα (lege Νείαιρα, nam Nicareta erat Iena, quæ ex Νεæρα quæstum fecit) ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. Sed hoc obiter. Contendo, quod longe gravius est, ex historia ipsa apparere, hæc ad nostrum pertingere non posse, adeoque duos fuisse Lysias ætate non longe dissitos, quorum res gestæ et fortasse ingenii monumenta incaute ab aliis, etiam vetustis scriptoribus, misceri et confundi solebant. Oratori nostro Brachyllus frater non erat, verum Polemarchus et Euthydemus. Res ipsa constat ex Dionysio Halic.,* nomina ex Platone.† Qui Brachyllum memorat primus, Plutarchus est, vel potius Plutarchi simius, qui ex hoc Demosthenis loco tertium fratrem, Brachyllum nomine, erit. Accedit, quod qui Metaniram habuit, non Rhetor aut Orator dicitur, sed Sophista,‡ disciplinæ longe diversæ, studii et ingenii genere plane alienus. Λυσίας γὰρ ὁ σοφιστής, Μετανείρας ὦν ἐραστής, et quæ sequuntur. Demosth. l. c. Et, quod est adhuc expressius, non solum Sophista vocatur ab Athenæo in eadem historia, sed quodammodo Rhetori ex adverso opponi videtur. Νείαιρα δὲ ἡ ἑταῖρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα.

Subductis temporum rationibus, clarius ea, quæ dico, evincentur. Νεæρα, contra quam scripsit orationem istam Demosthenes, adeoque Demostheni σύγχρονος, minima erat ætate, cum Lysias Orator in extrema senectute diem supremum obiit. Cum igitur Corintho Athenas, una cum Metanira profecta est, jam grandiuæcula, utpote quæ occæperat quæstum, accersente porro homine, qui domi matrem habuit superstitem, qui accersivit, noster non potuit esse. Porro habita est ea causa c. Νεæρα longe post res Olynthiacas;

* In Lysia, juxta init. εἰς Θουρίους ᾤχετο πλείων σὺν ἀδελφοῖς δυοσί. Si tertius fuisset frater, qui domi mansit, annon scripsisset σὺν ἀδελφῶν δυοσί; Eod. modo Suid. σὺν ἀδελφοῖς δύο.

† De Republica.

‡ Aristidis locus, quem adducturus sum, tum id ostendit, Lysiam vix Sophistam vocari potuisse, tum id quoque, quinam apud antiquos et qua de ratione, Sophistæ vocabantur. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν

καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην (i. e. Socraticum); κατηγορῶν οὗτός γε φαίνεται τις ἄν, ἀλλ' οὐχ οἷγε ἄλλοι κατηγοροῦντες ἐκείνων τῶν ἄλλων (i. καὶ τῶν ἄλλων) ὅμως αὐτὸν τούτῳ προσεῖρηκασιν αὐτούς. "Ἐτι δὲ εἰ καὶ Πλάτωνος ἔξῃν κατηγοροῦντα σοφιστὴν προσεῖπεν, τί τούτους γ' ἄν εἴποι τις; ἀλλ', οἶμαι, καὶ Σοφιστῆς ἐπιεικῶς κοινὸν ἦν ὄνομα, καὶ ἡ φιλοσοφία τούτ' ἐδύνατο, φιλοκαλία τις εἶναι καὶ διατριβὴ περὶ λόγους, καὶ οὐχ ὁ νῦν τρέσως ὀστος, ἀλλὰ παιδεία κοινῶς. Aristid. c. Plat. 2.

quarum meminit Orator, inimicitiarumque cum Philippo susceptarum, eo modo, quo quis rerum in superiori ætate gestarum meminisse solet: In Olymp. CVII, 4. incidunt Olynthiaca XXX. post Lysiae decessum anno. Attamen in hac ipsa causa producitur testis Philostratus, cujus familiaritate utebatur Lysias ille (quicumque fuerit), qui Metaniram initiavit. Φιλόστρατος Διονυσίου Κολωνήθεν μαρτυρεῖ — καταστῆσαι ὡς αὐτὸν Λυσίαν τὸν Κεφάλου, φίλον ὄντι αὐτῷ καὶ ἐπιτήδειον. An hæc convenire satis videantur?

Ad Sophistam igitur Lysiam (si quis in ea ætate fuerit, fuisse autem alium Lysiam ex ratione temporum patebit) credo ea omnia pertinere, quæ sub Lysiae Ἐρωτικῶν nomine laudantur a vetustis scriptoribus; cujusmodi sunt *Epistolæ*, quæ olim circumferebantur, *Amatoriæ*, maxime autem Oratio illa (sive potius Sermo) ἐρωτικός, quæ integra conservatur in Platonis Phædro.* Eam si quis arbitretur proficisci posse ex eadem manu, qua profectæ sunt Orationes, quæ hodie publici juris facimus, eum non κρίσει aut acumine, sed omnibus potius sensibus orbum esse judico. Talem æmulum, Sophistam sc., nancisci potuit Isocrates, qui sæpius Sophistæ, quam Oratoris personam sustinuit; unde ducor, ut ea quoque, quæ de eorum inimiciis vel æmulatione dicuntur, Rhetori nostro abjudicem.†

Quæ fortasse Crisis (seu commentum fortasse mavis dicere) expedit quodammodo inextricabile istud portentum, quod sub nomine Epigrammatis in Lysiam conservavit Plutarchus. Nam si reputemus, quam dubia fide monumenta Vett. descripsit neotericus ille magni nominis adumbrator (qui etiam potuit, neque inclementer ago, vel plura Epigrammata conflare, vel unum discerpere), et præterea si advertamus, hæc, quæ sequuntur, de eo dici potuisse, cujus levissima notitia ad nos devenit, Sophistam intelligo, tolerabiliora fortasse videbuntur, quæ in hunc diem præstantissimorum hominum acumen elusere. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαῖδρῳ, ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. Ἐποίησε

* Βουλῆθεις ὁ ἀνὴρ [Plato] ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἢν εἶχεν ἐν τοῖς πολιτικοῖς λόγοις, οὐκ ἠρέεσθη ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ κρείτιστον (ἢ ἀλλὰ καὶ εἰς vel πρὸς κρείτιστον) τῶν τότε ῥητόρων ἕτερον αὐτὸς ἐν τῷ Φαῖδρῳ συνετάξατο λόγον, ἐρωτικὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ οὐδὲ ἄχρι τούτου προελθὼν ἐπαύσατο καταλιπὼν ἐν τοῖς ἀναγνωσομένοις τὴν διάγνωσιν, ὁπότερός ἐστι κρείττων λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἤφατο τῶν Λυσίου, τὰς μὲν λεκτικὰς μαρτυρεῖν τῷ ἀνδρὶ ἀρετὰς, τῶν δὲ πραγματικῶν ἐπιλαμαδάνομος. Dionys. Halic. Epist. ad Pomp. Καὶ γὰρ ὁ Πλάτων τὸν Λυσίου λόγον οὕτε κατὰ τὴν εὔρεσιν ἱπανῶν καὶ τῆς ἀταξίας αἰτιώμενος ὅμως αὐτοῦ τὴν ἐπαγγελίαν (ἢ ἀπαγγελίαν) ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι τῶν ἰνομάτων σαφῶς καὶ στρογγύλως

ἕκαστον ἀποτετόρνευται. Plutarch. de Auditione. "Alius ait, hoc me primum doce: item alius, hoc volo, inquit, discere, istud nolo. Hic a Symposio Platonis incipere gestit propter Alcibiadis comissionem, ille a Phædro propter Lysiae orationem." Gellius I. 9. Vid. Maxim. Tyr. Dissertat. VIII., Hermogenes de Ideis Orationis et σχ. ad locum, Aristid. c. Plal. 1. et de paraphthegm., Theo c. 2.

† Ἰσοκράτης ἀντισοφιστεύει Λυσίαν, καὶ Γοργιάζει. Schol. Hermog. p. 401. Ἄλλα μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλῆν, ὡς Λυσίας Ἰστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Athen. l. 13.

δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος, ὃ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἐτιμῶρος δὲ Λυσίου, εἰ οὐ φανερόν, ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως,

Καλλιππης θυγάτερ, πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
 Εἴ τι φροεῖς * * καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντα, καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμνον,
 Δόντα καταφθιμένον καὶ σοφῶ ἀθάνατον
 Ὅς τοτ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξει φιλέταιρον ἅπασι
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

Quæ ne plane intentata relinquamus, habe B. L. ad vexatissimum ἀποσπασμάτιον Cl. Marklandi conjecturas. En tibi Ipsius Verba. “Corruptissimi hujus Epigrammatis hoc propositum esse videtur: Compellat Musam suam Philiseus, et dicit, Ipsam debere carmen componere in defuncti Amici sui Lysiæ Statuam quandam, quæ, ut videtur, sub Juvenis specie effingebatur. ideo autem Ipsam accurate hoc facere debere, ut et Diis probet sincerum animi sui affectum erga mortuum Sodalem; et simul, ut Hominibus ostendat, quanta Lysiæ Virtus fuerit. Hæc Philiseus, pulero et laudabili argumento Epigrammatis; ejus verba ita lego:”

Καλλιόπης θυγάτερ πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
 Εἴ τι φροεῖς πινυτὸν, καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 Τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
 Σὺν κόσμοισι νέον σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσία ὕμνον
 Δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον Ἀθανάτοισι
 Ὡς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξει φιλέταιρον ἅπασι,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

*Calliopes filia multiloqua, curâ tuâ ostendes
 Si quid sapiens, cogitas, et quid eximium habes:
 In aliam enim speciem qui transmutilus fuit, et, aliis
 Cum ornatibus juvenis, corpus qui accepit diversum,
 Oportet te, quæ præco es virtutis, parere aliquod carmen
 Lysiæ,*
 Qui subiit regionem defunctorum, et tenebras: Diis
 Ut et animi mei studium erga sodalem ostendas omnibus,
 Et defuncti omnibus mortalibus virtutem.*

“In tertio versu et sequentibus Ordo Verborum hic est: Δεῖ γὰρ σε, κήρυκα ἀρετῆς, τεκεῖν τινὰ ὕμνον τῷ Λυσία μεταρμοσθέντι ἐς ἄλλο

* Rectius forte vertatur: Oportet et κήρυκα, non σε κήρυκα. [Ita Markland virtutis præconem parere—carmen: ὕμνον ipse in Addendis.]

σχῆμα, καὶ λαβόντι ἕτερον σῶμα, σὺν ἄλλοις κόσμοισι νέου' Λυσία, inquam, δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον. Statuas vero Lysiae sub Jovenis (νέου) specie formari solitas fuisse (quod et in aliis Viris Illustribus sæpe factum) innuere videtur locus Aristidis Serm. Sacr. IV. p. 335. Ed. Iebb. ubi in somnis se vidisse ait Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐκ ἄχαριν. Lysias vero *senex* mortuus est: adeo ut non concipi possit, quid velit Aristides per istud νεανίσκον, nisi alludat ad Lysiae Statuas hujuscemodi, quas sæpe vidisse, et visas in somnis agnovisse, contigerat. Δύντι καταφθιμένων, sc. χώραν quæ locutio et Ellipsis frequens est. sic δήεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων invenies eum in Jovis vel beatorum habitatione: ex Antholog. III, 6. p. 308. edit. Brodæi. ζόφος pro *Infernis tenebris*, apud Lucianum in Dial. Mort. et alios sæpe occurrit. In versu secundo supplevi πινυτὸν ex mera conjectura. alius forte aliter, et melius: in ceteris nihil difficultatis. Conjectura vero ista, νέου pro βίου, probe scio, quam infirmo talo stet: sed in hujusmodi locis obscuris et desperatis major datur licentia; et, si fallaris, venia paratior. Suspiciatus sum aliquando ista, ἄλλο σχῆμα, et ἕτερον σῶμα, non ad Lysiae statuam aliquam referri, sed ex Metempsychosi Pythagorica explicari debere: ita ut ἄλλοις ἐν κόσμοισι, esset, aliis in mundis. Sed et sic, de voce βίου adhuc quærendum. an βιοῦν scribendum? ut vivat aliis in mundis."

"Nonnulla alia leviora omitto, præsertim in Spiritibus et Accentibus. Sed inter gravissima numerari, et mutatum vellem, si quid inclementius dictum videatur in Cl. Andr. Schottum, Virum de Re Literaria optime meritum."

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.*

Pag.
ed. Tayl.
Ixii

ά. ΛΥΣΙΑΣ ό Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδεύθη τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονώς, εἰς Θουρίου ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς, δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόστι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάζαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι· καὶ παραγεγόμενος αὖτις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἔβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἂν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι. πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικοὺς, ἐρωτικoὺς, ἐπιστολικoὺς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγενημένων ῥητόρων, ἧ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἄτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν

Ixiii

* Præter Hudsonianos nonnulli alii Codd. MSS. in quibus exaratur luculentissimum hoc de Lysia testimonium, puta in Laurentiana bibliotheca unus (LXX. 19.), in Palatino-Vaticana alter (CXXXIV. 4.), Plutarcho id. per errorem assignant. Nescio, unde desumptæ sunt Variæ Lectiones, quas in Editione Rhetorum Aldina snpeditavit Bibliotheca Regia Cantabrigiensis. TAYLOR.

ά. Θουρίου] Hæc urbs olim fuerat appellata Sybaris. de qua v. Dionys. Alex. p. 61. ed. Rob. Steph. Eam funditus eversam a Crotoniatis docet ad h. l. Eustathius, qui de colonia Græciæ hæc habet : ὕστερον δὲ τῆς πόλεως συνοικισθείσης ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ

ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὀμανύμου. et paulo post : ὕστερον μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετανόμασαν. καὶ ἔστιν ἡ εἰς Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις. Vide etiam de hac Colonia Mersurium de fortuna Athen. p. 44, 45. Postea multi in illam urbem contulerunt se securitatis causa. quod de Alcibiade Nepos VII. 4. 4. dicit, et de aliis Andocides contra Alcibiadem p. 30. v. 29. ed. Steph. τοιγάροτι διὰ ταῦτα (propter tributum imperatum ab Alcibiade), πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες, φυγάδες γίνονται καὶ ὡς Θουρίου οἰκίσοντες ἔρχονται. ΜΑΤΤΗΛΙ.

λόγων, καὶ μὰ Δ' οὔτοιγε ταῖς φανλοτάταις εὐδοκιμῶν. τίμη δὲ κέχρηται χαρακτῆρι λόγων, καὶ τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται, τίμη τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων, καὶ πῆ καταδέεστερος, καὶ τί δὲ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

β'. Καθαρός ἐστι τὴν ἐρμηνείαν πάνν, καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανὼν, οὐ τῆς ἀρχαίας, ἣ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἐστὶ τεκμήρασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου, καὶ ἄλλοις συχοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὕπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ, τὸ καθαρεῦν τὴν διάλεκτον, οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὕπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρῶτατος δὴ τῶν ἄλλων, μετὰ γε Λυσίαν, ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνὴρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὐρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν, ἢ καὶ λέγειν, ἐκείνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

γ'. Ἐτέραν δὲ, οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἦν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιοτέρον ἐπεδείξατο. τίς δ' ἐστὶν αὕτη; ἢ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἥκιστα γὰρ

β'. Τεκμήριον] Τεκμήρασθαι recipiendum videtur. nam τεκμήριον aliam constructionem postulat. IDEM.

Κυριώτερον] Lege κυριώτατον. et ita Sylburg. MARKLAND. Non est repudianda lectio vulgata, quam et hic, et alibi tuerentur omnes codices et editiones principes. Saepe enim diversa eīdē (gradus) junguntur. Sic Dionysius ed. Sylburg. p. 94. 15. τὰ πρῶτα καὶ κυριώτερα. ubi male Sylburg. contra auctoritatem editionis Mediolanensis, Hag. Ald. 1, 2. Steph. 1, 2. Basil. 1, 2, 3. et Wolf. scripsit κυριώτατα. p. 94. 42. κατασκευῆς καὶ βραδυτέρα. p. 94. 37. τὴν κοινῶν καὶ συνηθεστάτην. MATTH. Non obloquar viro literatissimo. Verum tamen tenendum hoc est, facillime potuisse in hujusmodi causis errores subreperere ex eo, quod librarii Graeci consuerunt terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere. ut saepissime causae dubitandi incidant gravissimae, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatae sunt, quocircā consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi existentem nil valeant. REISK.

Μίαν] Id est, πρῶτον, quo pacto loqui amant Hebraei et N. F. Scriptores. Sequi-

tur enim, ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν, et τριτὴν ἀρετὴν ἀποφαίνομαι. TAYLOR.

Ζήλου] Lego ζήλου καὶ μιμήσεως, vel, ζήλου τε καὶ μιμήσεως, ut in Lib. de Thucyd. Idiom. ταῦτα ἀξία ζήλου τε καὶ μιμήσεως ἐφάνη. Sic De Struct. Orat. segm. XXVI. ζήλου καὶ σπουδῆς ἐπιτήδειον τυγχάνειν οἰομαι. MARKLAND.

γ'. Ἐτέραν] Scil. ἀρετὴν εὐρίσκω, quod praecessit, et repeti debet. Sine causa igitur Sylburgius inserere vult verbum ἀποφαίνομαι. IDEM.

ἥκιστα] Hunc locum respicit Scholiastes Hermogenis p. 478. laudans Dionysium ἐν τῷ περὶ μιμήσεως, quo nomine etiam laudat p. 411. hunc ipsissimum tractatum Dionysii de vita et scriptis Lysiae. Scripsit sane Dionysius περὶ τοῦ, τίνας ἀνδρας μιμείσθαι δεῖ, ποιητὰς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους καὶ βήτορας. Epist. ad Cn. Pomp. Neque scripsit solommodo, sed edidit: Ἐν τοῖς περιεκδοθεῖσι περὶ τῆς μιμήσεως ὑπομνηματισμοῖς. JUDIC. de Thucyd. init. ubi plura. Hujus operis reliquiae sunt, quae legimus de Lysia, ejusque characterē dicendi, de Isocrate, et Isæo. Quicumque enim conferet notitiam, quam de eo opere imitationis reliquit Dionysius, cum his commentationibus (maxime in initio) reperiet unum esse opus — Ὑπόθεσιν τοῦ λόγου κοινῆν καὶ

ἂν τις εὖροι Λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ περιττὰ καὶ σεμνὰ καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι, καὶ ποιητικῆς οὐχ ἄπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι, τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην, καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττημα- Ixiv
τικῶν καὶ ξένων χρήσει, καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ διαλλαγῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην. δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντίνος, ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικῆν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν, καὶ οὐ πόρρῳ διθυράμβων ἔνια φεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστῶν οἱ περὶ Δικύμνιον τε καὶ Πῶλον. ἤψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ῥητόρων ἡ ποιητικὴ τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἠνίκα Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἰκούοντας

φιλόδηρον καὶ πλείστα δυναμένην ἀφελῆσαι λαβάν. ἔστι δὲ ἤδη, τίνας εἰς ἄξιολογώτατοι τῶν ἀρχαίων ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων, καὶ τίνας αὐτῶν ἐγένοντο προαιρέσεις τοῦ τε εἶου καὶ τοῦ λόγου καὶ τί παρ' ἐκάστῳ δεῖ λαμβάνειν ἢ φυλάττεσθαι. Sed evenit, ut, cum hic Lysiam, ille Isæum, alius alium ex Dionysio exscriberet, divulsa hæc tabulata, ut in naufragia magna nave fatiscente, quænam aut unde essent ignorarentur. TAYLOR.

Ἀπτόμενος] Vel forte ἀπτομένοις, scil. ὀνόμασι. MARKLAND.

Ἄλλ' οἱ βουλόμενοι] Locum sic lego: ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς λόγοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Τοῖς λόγοις legit Sylburgius etiam ad Dionys. et Victor. ad Aristot. Rhetor. qui habet et τὸν ἰδιώτην, pariter ut Cant., Wolf. ἰδιωτικὴν, nulla necessitate. Dionys. enim in seqq. οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι, et alibi, τὴν πρὸς ἰδιώτην ἔχειν ὁμοιότητα. TAYLOR. Repete syllabam postremam vocis penultima, ἐξήλλαττον τὸν ἰδιώτην, scil. λόγον. sic infra: τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Iterum: ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδὴ, μιμουμένη τὸν ἰδιώτην. Diog. Lærtius Stipone: ἦν δὲ ὁ Στίλων καὶ ἀφελῆς καὶ ἀνεπίπλαστος, πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετός. vide eundem in Platone, ubi λόγος dividitur in πολιτικὸν, ῥητορικὸν, ἰδιωτικὸν, etc. quem et ἰδιώτην passim appellant Scriptores: ut non opus sit Wolfii τὴν ἰδιωτικὴν. MARKLAND. In ed. Roberti Stephani, Ald. et Sylburg. locus sic distinctus legitur: προσεῖναι τοῖς ὅλοις, ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Hinc primus Sylburg. le-

gendum censuit τοῖς λόγοις. Sed Henr. Stephanus bene locum distinctixit, ut nunc legitur apud Taylorum et Heid., posito commate post ὅλοις. Ergo locus non eget emendatione τοῖς ὅλοις, i. e. διόλου, ὅλων. Sic Diogenes Laert. de Aristotele p. 177. ed. Steph. τοῖς γὰρ ὅλοις φιλοπονώτατος ἐγένετο, et apud alios, v. c. Demosthenem, sæpe sic occurrit. Cæterum scribendum est τὸν ἰδιώτην. Tantum de verbis. De te, v. Aristot. Rhetor. III. 1. 26, 27. ἔπειδ' οἱ παιπταὶ λέγοντες εὐθὴ, διὰ τὴν λέξιν ἐδοκον ποιήσασθαι τίνδε τὴν δόξαν, διὰ τοῦτο ποιητικὴ πρώτη ἐγένετο λέξις, οἷον ἡ Γοργίου, καὶ νῦν ἔτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαιδευτῶν τοὺς τοιοῦτους οἰοῦνται τοὺς τοιοῦτους διαλέγεσθαι κάλλιστα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔτιερα λόγον καὶ ποιήσεως λέξις ἐστὶ. ΜΑΤΤΗ.

Ἠψατο δὲ — ἡ πειπτική — φράσις] Pro ἤψατο δὲ καὶ οἱ Ἀθ. ῥήτορες τῆς ποιητικῆς τε καὶ τροπικῆς φράσεως. ut paulo post, ἤψατο Ἴσοκράτης αὐτῆς. utrumque recte. IDEM.

Ἠνίκα] Dignus est hac de re locus apud Hermogenis Scholiasten p. 6. qui adscribatur, præsertim cum is in paucorum manibus versetur. Γοργίας δὲ τις Λεοντίνος (Λεοντῆ δὲ ἐστὶ πόλις τῆς Σικελίας) μαθητεύει τῷ σιτία [lege Τισία] καὶ μετὰ τὸ μαθεῖν ὑποστρέφει οἰκადε. εἰσωμεν δὲ καὶ πῶς ἐν Ἀθήναις ἤμασεν ἡ ῥητορικὴ. γενομένου πολέμου μεταξὺ Λεοντιῶν καὶ ἄλλων ἐπιχευρίων, ἐδεδίθησαν οἱ Λεοντῖνοι συμμαχίας ἐκ τῶν Ἀθηναίων· καὶ διὰ βουλεύονται, τίνα ὄφελον στείλαι ἱκανὸν πρὸς αὐτοὺς, καὶ πέμπουσι τὸν Γοργίαν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς εἰδὸτα τὸ πείθειν. ἐλθόντος δὲ τοῦ Γοργίου εἰς Ἀθήνας, ἐπεδείξατο ἐκεῖ λόγον καὶ εὐδοκίμασε πάνυ, ὥστε, ἠνίκα ἐπεδείξατο λόγον ὁ Γοργίας, ἐορτὴν ἀπρακτὸν ἐποίησαν

ἐν τῇ δημηγορίᾳ· ὡς δὲ τάλιηξές ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον αἰεὶ θαυμαζόμενος Θουκυδίδης τοῦνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνεῖαν εἰς ὄγκον ἴμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀηθέστερον. Δυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἐταιρικῶν, καὶ τῶν ἄλλων, οὐς μετὰ παιδιᾶς ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν, πλεῖστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητῆς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὐρηκῶς ἀρμονίαν, ἣ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἠδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὄγκῳδεις μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταί, συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Δυσίαν ἦψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἴσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἐτέρους ῥήτορας ἰσχὺν καὶ δυνάμειν τοσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

δ'. Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἔστι γὰρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γινώριμος. τε-

οὶ Ἀθηναῖοι, καὶ λαμπαδάδας τοὺς λόγους αὐτοῦ ὀνόμασαν. κατέσχον δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, τὴν συμμαχίαν πέμψαντες ἐν τῇ Λεοντίῃ [fort. Λεοντῇ. ἐν αὐτῇ προ εἰς]. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιρῷ [Leg. κατ' ἐκεῖνον δὲ καιρὸν] πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διαπρεφάντων ἐάσαντες αὐτὴν τὴν φιλοσοφίαν [hæc duo vocabula τὴν φιλοσ. abundant] τὴν ῥητορικὴν ἐπαίδευσον. διόπερ φασὶ καὶ Πλάτωνα διαφθοροῦντα ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ [i. ἐπὶ τούτῳ] ποιῆσαι δὲ Γοργίαν, τὸν διάλογον, ἐν ᾧ πολλὰ κατατρέχει τῆς ῥητορικῆς. IDEM.

Ποιῆσαι] Aut delendum hoc voc. est, aut pro ἤσκησεν paulo ante leg. φαίνεται et tum ποιῆσας in participio. verum præfero priorcm rationem. REISK.

Ἐπεὶ] Partem ultimam vocis secundæ, πει, ortam puto ex sequenti syllaba σοι. Forte: καὶ ἔστι ποιητῆς κρείτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως ἰδίαν τινὰ εὐρηκῶς ἀρμονίαν, etc. Vix enim dabitur, quin ultimum istud λόγων ex linea superiori perperam repetitum fuerit. Si Codices addicerent, libenter legerim, καὶ ἔστι περὶ τὴν ποιητῆς κρείτιστος λόγων. MARKLAND. Pro ἐπεὶ leg. videtur ἔστι. reliqua sana sunt. eandem sententiam repetit. MATTH. Mihi videtur leg. καὶ ἔστι ποιητῆς κρείτιστος

ἐκ μέτρου λέξεως. omissis illis λόγων λελυμένης. λέξις ἔκμετρος (uno vocabulo) est dictio metro exsoluta. REISK.

Ἐχοντα] Malim ἔχουσιν. ut ad ἀρμονίαν redeat, non ad ὀνόματα. IDEM.

Ἐγγιστα] Bene hoc conjungitur cùm ἦψατο, melius, quam si dixisset ἄριστα. MATTH.

Ἐπασκήσας] Ἐπαγμάσας Cant. Non longe a vero. In duas classes distribuit Oratores Græcos Dionysius, ut in hujus operis exordio. Ἐσονται δὲ οἱ μὲν παραλαμβανόμενοι ῥήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, Δυσίας, Ἴσοκράτης, Ἰσαῖος· τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἑπακμασάντων τούτοις, Δημοσθένης, Ὑπερίδης, Αἰσχίνης. Lego itaque: τῶν πρεσβυτέρων νέους ἑπακμάσας Ἴσοκράτης. Ille enim inter antiquiores natus (Olymp. sc. LXXXVI, 1. Lysias inter atatem et Isæi) utrosque tam Lysiam, quam Isæum vivendo superavit, et paucis diebus post prælium ad Charoneam commissum obiit, decimo septimo anno ante decessum Demosthenis, annos fere C. natus. TAYLOR. Bene habet ἐπασκήσας, verum vicina non item. Mihi leg. videtur: ἦψατο τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἔθος ἐπασκήσας. perpolius, emendans. REISK.

κμαίρομαι δὲ, ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οὐ δεινότατοι πράγματα ἐξεπιεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἄσπῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἢ δὲ Δυσίου λέξις ἅπασά ἐστι φανερά, καὶ σαφῆς καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμει ἐγένετο τὸ Ἰχv σαφές, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετήν. ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως· ἢ μάλιστα οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Δυσίας χρώμενος. ὥστε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα. τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμῆσθαι, λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἐρμηλείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ

Ἄπασα] F. ἅπασιν. Ita certe Scholiastes Hermogenis p. 379. initio, qui respexit hunc locum. MATTHI.

Καὶ τῷ πάνυ] Ex Demosthenis Philipp. III. ὡς περ περιόδος, ἢ καταβολὴ σωριετοῦ, — καὶ τῷ πάνυ πῶρω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι, προσέρχεται. MARKLAND.

Ἄσπερ τὴν] Locus hic in omnibus Dionysii edit. male interpungitur et male intelligitur. Tu mecum restitue: ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον, καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς· χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα (perspicuitatem sc. et brevitatem) καὶ κεράσαι μετρίως· ἢ μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Δυσίας χρώμενος. Ultima correctio debetur H. Stephani ingenio, quam Sylburgius asserit non potuisse videtur. TAYLOR. Tenebras huic loco offuderunt una et altera levis depravatio, et Distinctione male positæ. Totum ita lego et distingo: καὶ μὴν τῷ γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς (χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως), μάλιστα, ἢ οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων, ἀποδείκνυται Δυσίας χρώμενος. Omittas Parenthesin, et connexionem perspicies. χρώμενος τῷ ἐκφέρειν τὰ νοήματα, est χρώμενος τῇ ἐκφεσῇ τῶν νομάτων, Infinitivus pro Nomine Substantivo. μάλιστα ἢ pro ἢ μάλιστα, Stephano debes. Legi quoque potest, ἢ μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἦπτον etc. MARKLAND. Videtur tō in illis καὶ μὴν τό γε βραχέως defendi posse, ut aptum ex ἄξιον ζηλοῦν. Etiam illa facultas cum brevitate perspicuitatem copulandi digna est

admiratione. Deinde legi velim ἢ [qua ex parte, aut qua de causa] μάλιστα ἢ οὐδενὸς γε ἦπτον — Δυσίας ἐρμηλέως. validus, robustus. REISK.

Σαφούς] Saφῶς preferendum censet Taylor e Cantabrig. IDEM.

Ἄσπερ οὐδὲν] Male me habet οὐδὲν. Fort. ὥστε οὐδὲν — δόξαν παρασχεῖν. aut οὐδένα τῶν δ. χ. ἐχόντων τὸν ἄνδρα — δόξαν λαβεῖν. Cæterum ἀκυρολογίας verbum, vel ἀκυρολογίας, quod habet codex Helmstad. non rejiciendum, nam de proprietate sermonis loquitur. ἀκυρολογία etiam legitur apud Eustath. ad Dionys. p. 9. Sed κυριολογίαν habet Longin. p. 156. ed. Cel. Mori, et κυριολεξίαν Schol. Sophoclis edit. Steph. p. 40. et Eustath. l. l. p. 24. et κυριωνμία p. 29. MATTHI. Dictum quidem est præter morem, οὐδὲν λαμβάνει δόξαν, videtur tamen intelligi et ferri posse. Nullus Lyssie locus capit suspicionem — penes eos, qui eum tractant. ἀκυρολογία recte habet; alterum, quod Helmstad. dat, analogiæ adversatur. κυριολογία recte dicitur ab adjectivo κύριος. verum ἀκυρολογία dici nequit, quia non ἀκύριος, sed ἀκυρος usurpatur. REISK.

Ἀκυρολογίας] Non est hujus loci. Neque enim Brevitati opponitur ἀκυρολογία, sed ἀκαιρολογία. Ita modo: οὐκ — ἐν τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ μακρός συνίσταται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος καὶ πιπύκνεται. Ἀκαιρολογία est, τῶν ὄντων ἀναγκαιῶν τι λέγειν, ut mox loquitur Dionysius. TAYLOR.

Ἐν τῷ μιμῆσθαι] Imo vero ἐν τῷ καλῶς (vel εὖσχημένως, vel πεπνύκτως) μιμῆσθαι. REISK.

μακρόσ' συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσοῦτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν. οὐ μὰ Δί' ἀσθενεία εὐρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γεμῆν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτη δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα, ἀποχρῶν, ὡς δὲ ῥήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι, οὐχ ἰκανός. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου. μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθείη παρ' ἐτέρῳ ῥήτορι.

ε. Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὐρίσκω παρὰ Λυσία πάνυ θρασυαστὴν, ἧς Θεόφραστος μὲν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι Λυσίαν. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ. λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ, εἰ μὴ τοῦτο δοξείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετρίφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιουμαί γε, ὁπότερος ἤρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὅτι Λυσίας μᾶλλον ἐν αὐτῇ δῖνηενκε, τοῦτο θαρρόν ἂν ἀποφηνάμην. τίς δ' ἔστιν ἢν φημι ἀρετὴν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις, καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμίμησαντο, Δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερεβάλετο· πλὴν οὐχ οὕτως εὐτελῶς, οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ Λυσίας, χρῆσάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς Ixvi ἔμοι φαίνεται. ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρὸν.

ς'. Ἐχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἢ Λυσίου λέξις. αὕτη δὲ ἐστὶ δυνάμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούτων λήψεως. ὁ δὲ προσέχων τὴν

*ικανός] Alii dant ἰκανῶς, quos probo. verum tum ἀποχρῆντως quoque erit leg. IDEM.

ε. Ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου] Sententia est hæc: Thrasymachi mediā ætatem cum ætate Lysię mediā si comparamus, inveniemus Lysiam vetustiore esse, seu prius ætatem suam mediā egisse, quam Thrasymachum. IDEM.

τῷ γε τι] Recte Stephanus, τῷ γε τοι. τῷ τετρίφθαι, scil. προέχεν: quod intelligendum est ex præcedentibus. τῷ τετρίφθαι pro τῷ τριβῆ, ut paulo ante τῷ ἐκφέρειν pro τῷ ἐκφέρειν. MARLAND. Ego ex Helmstad. et conjectura mea vetusta protuli τῷ γε τοι, scil. δοξείη. hoc quidem si minus concedatur, istud certe concedetur — ἐκείνου redit ad Thrasymachum, et in τετρίφθαι subauditur τοῦτον, scil. Lysiam. REISK.

ς'. Ἐνάργειαν] In Editt. Dionysii semper ἐνέργειαν. Veram lectionem, quam in Oratorum volumine expressit Stephanus, et

nos enim secuti exhibemus, quoque deprehendit olim et pluribus confirmavit Sylburgius, quem ad Dionysium vide. Eam figuram ceteri Rhetores φαντασίαι vocant, ut Longinus Sect. 15. et Quintilian. VI, 2. "Quas Græci phantasias vocant, nos sane visiones appellamus, per quas imagines rerum absentium ita representantur animo, ut eas cernere oculis ac præsentibus habere videamur." Idem Longin. l. 1. 1. ὧς δ' ἕτερον τι ἢ ῥητορικῆ φαντασία βούλεται καὶ ἕτερον ἢ παρὰ πειρηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε· εὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἐκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. TAYLOR. Etiam apud Aristotel. Rhet. 3. 10. 14. et 3. 11. in eadem re sæpius fit mentio ἐνεργείας. Sed ἐνέργεια rerum est, ἐνάργεια orationis. Exempla idem commemorat ibidem. Latius de tota re disserit Demetrius Phalereus a §. 215. ad 227. quem consuluisse neminem prænitabit. MATTH.

τῶν παρακολουθούτων] Demetrius Phaler. §. 224. τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασιν

διάνοιαν τοῖς Λυσίου λόγοις, οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος, ἢ βραδὺς τὸν νοῦν, ὃς οὐχ ὑπολήφεται τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα ὕψην, καὶ ὡς περ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ρήτωρ εισάγη προσώποις ὀμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτοῦσα εἰ ταθεῖη, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν.

Ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ρητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, καὶ τὰ προσήκοντα ἐκάστοις ἀποδοῦναι πάθη τε καὶ ἦθη καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἡθοποιίαν. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ εὐρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ρήτορι τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἃ τὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι, διανοίας τε καὶ λέξεως, καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅσιν τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοομένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας, ὥστε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἠθεσιν οἰκείαν· ἢ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι, τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἔπαν, ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησιν γε αὐτὴν ἀπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὄρων, ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἦθος. καζύλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἶπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ρητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων τοῦ λόγου, εἴτε ἠδίων συνέβηκεν, εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἁρμονίας αὐτοῦ χαρακτήρ. καὶ

appellat, et §. 222. δὲ τὰ γινόμενα οὐκ ἐνθὺς λέγειν, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, κρεμῶντα τὸν ἀκρατὴν, καὶ ἀναγκάζοντα συναγωνίαν. Hoc fecit Ctesias in narratione de morte Cyri, qui locus plane est egregius. IDEM.

Λήψεως] Imo vero ὑπολήψεως. et sic nullus dubito in codd. fuisse, licet Taylor aberrarit in sede indicanda. REISK.

Ἐπιζητήσει.] Desperatissimum hunc locum, vix una litera mutata, ita refingo: — *προσώποις ὀμιλεῖν· ἐπιζητήσειν τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἂν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν ἴδῃ, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν. qui vero Lysiac orationes attente consideravit, non adeo laevus aut morosus aut hebes erit, ut non ea, quae narrantur, tanquam facta coram cernere, et inter eas, quae induxerit orator, personas, tanquam praesentes, versari se putet: neque probabile est eum amplius aliquid requisiturum, si videat, hos quidem agere, illos vero pati; hos vero cogitare, illos autem loqui. Opponentur δρᾶσαι et παθεῖν, quemadmodum διαγοηθῆναι et εἰπεῖν. Magnum vero*

hoc Oratoris nostri Elogium. MARKLAND. Vehementer admiror et collaudo solertiam et sagacitatem ingenii Marklandiani, proboque postrema δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν. quae dubio vacare videntur. Verum primis in verbis adhuc adhaerescō. Nihil equidem h. l. expedio, nisi hoc fortassis, ut εἰκάζων suspicer leg. esse pro εἰκὸς. et requirit nihil, opinans, alios agere, alios pati, alios cogitare, alios loqui. REISK.

Ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ] Particolam γὰρ addidi ex Helmstad. IDEM.

Οὐδὲ] Οὐδὲν vult Sylburg. IDEM.

Καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδ.] prima tria vocabula addidi, quibus vulgatæ carent. IDEM.

Ἐρμονίας] Lege ἐρμηνείας cum σχ. Hermog. p. 379. qui totum hunc locum citat. Adeo neglectus ille Scholiastes, et unice typis impressus, toties iteratas Dionysii editiones puritate vincit. TAYLOR. Legendum opinor ἐρμηνείας: idem quod ὁ τῆς λέξεως χαρακτήρ, infra. MARKLAND. Male, ut videtur, h. l. Taylor vulgatæ ἁρμονίας

οὐ θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παρὰ σοχοὶ δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δὲ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμένος. πεποίηται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ lxvii ἀποίητον, καὶ δέδεται τὸ λελυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι, τὸ δεινὸν ἔχει. τὴν ἀλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων, καὶ φύσεως μιμητῆς γίνεσθαι βουλόμενος, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι τῇ Λυσίου συνθέσει χρώμενος. ἑτέραν γὰρ οὐκ ἂν εὖροι ταύτης ἀληθεστέραν.

ἢ. Οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρότερον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἦπτον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτήν, πρὸς τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα — ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρότερον — ἀρκοῦντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἡλικία καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδύματι, καὶ βίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς διαφέρει προσώπων τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνάς· πρὸς τε τὸν ἀκροατὴν συμμετροῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῆ τε καὶ ἐκκλησιαστῆ καὶ πανηγυριζοντι διαλεγόμενος ὄχλῳ. διαφορὰς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἢ λέξεις. ἀρχομένην μὲν γὰρ ἐστὶ καθεστηκυῖα καὶ ἠθικὴ, διηγουμένην δὲ, πιθανὴν καὶ ἀπερίεργον· ἀποδεικνύντι δὲ, στρογγύλην καὶ πυκνήν· αὐξοῦντι δὲ καὶ παθαινομένην, σεμνὴν καὶ ἀληθινήν·

præfert lectionem ἑρμηνείας. non enim de elocutione in universoni disputat, sed de parte elocutionis, h. e. compositione, quod e verbis συνέθηκε, σύγκειται, κατεσκευασμένος, δέδεται, et aliis apparet. Eodem autem sensu antea dixit ἁρμονίαν et sæpissime alibi. MATTH.

Πεποιήται] Hunc locum sic legit σχ. Hermog. pag. 411. πεποιήται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον, καὶ οὐ λέλυται τὸ λελυμένον· καὶ τὸ μὴ δοκοῦν δεινῶς κατασκευάσθαι (corrige κατεσκευάσθαι) δεινῶς ἔχει. Alibi, sc. p. 379. καὶ ἐν αὐτῷ τὸ μὴ δοκεῖν — τὸ δεινὸν ἔχει. Hucusque in editis Dionysii, τῷ μὴ δοκεῖν. TAYLOR.

ἢ. Ἡρμοσμένη] Sylburgius legit ἡρμοσμένην, vel ἡρμοσταί. Forte, ἡρμοσμένου ἂν εἴη. MARKLAND. Addidi unam litteram y vulgari lectioni, accusativum, pro nominativo, ἡρμοσμένην, pro ἡρμοσμένη, ad mentem Matthæi, cujus hæc est ad h. l. annotatio: "Facillime restitui potest hic locus sic: οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρότερον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἦπτον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτήν (scil. Lysie dictionem) πρὸς τε τὸν λέγοντα, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρότερον),

ἀρκοῦντως ἡρμοσμένην. Dixit autem πρὸς ταῦτα, quia præcessit πρὸς τε τὸν λέγοντα κ. τ. λ. Perspicuitatis causa intelligere possis ἐξετάζεται. Eodem ferme modo p. 67. 11. ἐν οἷς καὶ περὶ ἄ." REISK.

Συμμετροῖται] Imo vero συμμετρῆι in activo. commensurat, scil. Lysias. Docet insequens διαλεγόμενος. adæquat Lysias verba ad modum cujusque. Aut alias mox leg. sit διαλεγομένη, scil. ἢ λέξις, quod est durum. IDEM.

Δικαστῆ κ. τ. λ.] Tria genera causarum h. l. indicat. Hujus divisionis rationem reddit Aristoteles Rhetor. 1. 3. 1. seqq. MATTH.

κατὰ τὰς ἰδέας] Secundum partes orationis. Nam mox de exordio, narratione, demonstratione, et peroratione exponit. IDEM.

καθεστηκυῖα] Cicero Orat. c. 8. eandem ob rem laudat Demosthenem. Itaque hic — summis ad primo — exsultavit audacious. Ceterum ut hic dicitur λέξις καθεστηκυῖα, ita apud Galeum in Opuscul. mythol. p. 536. διάνοια. Polyb. T. H. p. 593. θάλασσα γαλήνη καὶ καθεστηκυῖα. Philo p. 691. ed. Colon. Allobr. βλέμμα καὶ φωνὴ et p. 872. IDEM.

ἀνακεφαλαιουμένην δὲ, διαλελυμένη καὶ σύντομος. Ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς τάξεως παρὰ Λυσίου.

Ζ'. "Οτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ τὸ φυσικὸν ὑποφαινούσα, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν. δι' ὄχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε, καὶ οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις οὐχὶ καὶ πείρω καὶ ἄκοῃ μαθὼν, ὁμολογεῖ πάντων ῥητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον. ὥστε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

Ι. Πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, ἢν λαμβάνων καὶ μιμούμενος ἂν τις ἀμείνων γένοιτο τὴν ἐρμηνείαν, τὰ μὲν ἄλλα, τοῦ χρόνου στοχαζόμενος, εἴσω' μίαν δὲ ἀρετὴν ἐπι τοῦ ῥήτορος ἐπιδείξομαι, κρίνας καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ μόνην, τὴν μάλιστα τῶν ἄλλων τὸν Λυσίου χαρακτήρα δυναμένην βεβαιῶσαι· ἢν ὑπερεβάλετο μὲν οὐδεὶς τῶν ὕστερον, ἐμμήσαντο δὲ πολλοὶ, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο κρείστους ἐτέρων ἔδοξαν εἶναι, τὴν ἄλλην δύναμιν οὐδὲν διαφέρουντες· ὑπὲρ ὧν, ἂν ἐγχωρῇ, κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι τύπον. τίς δὲ ἔστιν ἢδε ἀρετὴ, ἣτις πᾶσιν ἐπαν- Ixviii
θοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ χάρις· πρᾶγμα παντὸς κρείττον

Διαλελυμένη] Eandem ob causam Aristoteles Rhetor. 3. 19. 6. laudat hæc εἴρηκα. ἀκνιάατε. ἔχεται. κρίνας. Et similia habet Lysias in exitu or. contra Eratosthenem. IDEM.

Ληπτέον δὲ] Com conjecit Wolf. οὐν, vidit aliquid necessarium. Pressius cum MSS. δῆ. Mox pro τάξεως legerem λέξεως, pariter ut paragraphum exorditur Auctor. Οἴομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν. Nihil enim hic agit de dispositione Orationis. TAYLOR.

Τάξεως] Conjectura Taylori, præferentis verbum λέξεως, quod et mihi in mentem venerat, multis argumentis firmari potest. Nam δῆ indicat conclusionem. Disputaverat autem de decoro elocutionis. Deinde τάξις refertur ad τὴν πραγματικὴν θεωρίαν. In hæc autem parte loquitur de virtutibus λεκτικαῖς. Porro infra, ubi est conclusio totius loci, ita colligit: τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς κερύποντας ἐφαρμόττων λόγους. Hic nihil de τάξει. Præterea in dispositione fere non spectatur decorum, sed subtilitas et utilitas. Denique verbum πιθανῶν, quod statim sequitur, et verba πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, quæ paulo post leguntur, indicant hoc loco leg. esse λέξεως. De dispositione seu τάξει disputat infra. REISK.

θ'. Γὰρ πιθανῶν] Pro γὰρ mavult Taylor γοῦν legi. vocabula duo καὶ πειστικὸν abesse a codd. Mstis idem annotavit. Sed bene constare cum τὸ πιθανὸν posse videntur.

τὸ πιθανὸν est valens ad fidem faciendam, et assensum extorquendum. τὸ πειστικὸν autem valens ad mentes movendum atque impellendum aut flectendum. Infra quoque copulantur (§. iά.) ἡ πιθανότης καὶ τὸ πειστικὸν καὶ ἡ χάρις. IDEM.

Ι. Κοινοτάτην] F. δεινοτάτην. Syllburg. Mox καὶ μόνην καὶ μάλιστα, vel τὴν μόνην καὶ μάλιστα. TAYLOR. Pro κοινοτάτην, Syllburg. conjicit, dubius tamen, δεινοτάτην. Forte, κυριωτάτην: ut infra, τὴν κρατίστων τε καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς. Deinde lego: καὶ μόνην (vel, καὶ ἡ μόνην), ἡ μάλιστα (vel, ἡ τὴν μάλιστα) τῶν ἄλλων, τὸν etc. Sic in Libello, περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· ἡ μόνον, ἡ μάλιστα τῶν ἄλλων ἐπανοῦμων. Philo Judæus lib. II. de Vit. Mos. p. 449. Ed. Turneb. de LXX. Interpretibus: συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξέυρον, ἅπερ δὲ μόνον, ἡ μάλιστα, τρανώσειν ἐμμελλεν ἐμφαντικῶς τὰ δηλούμενα· ita legendum pro μόνον μάλιστα: ut p. 442. περὶ ὧν ἡ μόνον ἡ μάλιστα εἰσιν οἱ πόλεμοι. MARKLAND. Mihi videtur καὶ ἰκανωτάτην καὶ μόνην, ἡ μάλιστα τῶν ἄλλων leg. esse. quæ vel sola, aut certe imprimis præter reliquas Lysiae virtutes, valeat vim et indolem ejus certis documentis docere. Ita cohererebit ἰκανωτάτην cum βεβαιῶσαι. REISK.

ἢδε ἀρετὴ] Τίς δὲ ἔστιν ἢδε ἡ ἀρετὴ ἡ πᾶσιν. SYLVBURG.

Χάρις] Vox χάρις, quæ in Quæstione ponitur, debuit esse in Responsione. magna enim prædicat Dionysius de una quadam virtute, Lysiae propria: et Lectorem tenet

λόγου καὶ θαυμασιώτατον. ῥᾶστον μὲν γὰρ ἔστιν ὀφθῆναι· καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτῃ τε καὶ τεχνίτῃ φανερόν, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὐπορον. Ὡστε εἴ τις ἀξιοίῃ λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν, ἥτις ποτέ ἐστιν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν πραγμάτων δυσεκλαλήτων ἀπαιτῶν λόγον. λέγω δὲ, ἐπὶ κάλλους μὲν σωμάτων, τί δῆποτε τοῦτ' ἐστίν, ὃ καλοῦμεν ὦραν· ἐπὶ κινήσεως δὲ μελισμοῦ καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον· ἐπὶ συμμετρίας δὲ χρόνων, τίς ἢ τάξις καὶ τί τὸ εὐρυθμον· καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ἔργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς, καὶ ποῦ τὸ μέτριον. αἰσθήσει γὰρ τούτων ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγῳ. ὥςδ' ὕπερ οἱ μουσικοὶ παραγγέλλουσι ποιεῖν τοῖς βουλομένοις ἀκούειν ἀκριβῶς ἀρμονίας, ὥστε μὴδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐν τοῖς διηγήμασι δίσιν ἀγνοεῖν τὴν ἀκοὴν ἐθίζειν, καὶ

suspensum, et scire avidum et quaerentem tandem, Quenam est haec Virtus et Vis, qua Tu dicis Lysiam a ceteris omnibus Oratoribus distingui? Cui respondet, Est Gratia vel Decor; res, quae verbis exprimi nequit, et maxime admirabilis. Conjicio igitur Dionysium scripsisse: καὶ τίς αὐτῆ ἢ δύναμις; χάρις, πρᾶγμα παντὸς κρείττον λόγου, etc. Haurio hoc ex Sensu et sequentibus, ubi ad haec Quarentis verba manifestus alludit: ὥστε εἴ τις ἀξιοίῃ λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν ἥτις ποτέ ἐστιν, etc. et in praecedentibus mentionem fecerat Dionysius ἀρετῆς ejusdam et δυνάμεως, quas hoc loco repetit Ille, qui Quarens inducitur. Sic et infra: τὸ κράτιστόν (in-sere οὖν) ἔστι τῶν Λυσίου ἔργων (Ilego ἀρετῶν), καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἢ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις. Porro: pro θαυμασιώτερον scribendum puto θαυμασιώτατον. quanquam enim κρείττον παντὸς λόγου (quae verbis non potest exprimi) recte dicatur; valde tamen dubito, an θαυμασιώτερον παντὸς λόγου dici possit, sensu salvo. MARKLAND. Fortasse sic legendus est hic locus: τίς δὲ ἐστὶν ἡδε; χάρις, ἀρετὴ πᾶσιν ἐπανδούσα τοῖς νόημασι. Sic enim mox orationem σχηματίζει in his: καὶ τίς ἢ χάρις; ex qua aequabilitate oritur concinnitas. MATTH. Ego olim sic constituebam (nunc enim in dubio relinqnam ita, ut neutri ideo accedam, neque Marklandi, neque Matthaeo). In v. ἀρετῇ desinit interrogatio. tum incipit responsio: ἢ τοῖς πᾶσιν ἐπανδούσα, τοῖς τ' νόημασι καὶ τοῖς ἔργοις, ἢ χάρις. est, inquam, illa rebus ex omnibus efflorescens, easque res, unde efflorescit, commendans, sive vocabula, sive res, gratia. REISK.

* Ἄριστον] Deest in Mst. locus tamen ad-monet, ut pro eo roponamus ῥᾶστον. TAY-

LOR. Lege, ῥᾶστον, facillimum: cui statim opponitur, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, difficillimum vero verbis declarari. ita enim (non λόγον) cum Stephano legendum. MARKLAND. Ego locum hunc totum ita constitui: θαυμασιώτατον. ῥᾶστον μὲν γὰρ — καὶ τεχνίτῃ, pro vulgari hac lectione: θαυμασιώτερον. ἄριστον μὲν γὰρ — ἢ τεχνίτῃ. item λόγῳ δηλωθῆναι dedi pro λόγον δηλ. REISK.

Λόγον] Quia nimis pauca dixit hac de re Dionysius, consulendus est Demetrius Phalerus §. 128. 189. qui e veteribus rhetoribus, quantum scio, omnium optime de gratia et venusta oratione exposuit, exempla etiam commemoravit, quae in hac re plus valent, quam regulae et praecipula. MATTH.

Μελισμοῦ] Melōn Codd. Quae, si vera lectio sit, ut veram esse suspicor, nullum hic locum habent aut Victor. aut Galeus ad Demetrium Phaler. p. 236. (non 336.) aut Jan. de pictura Vett. ad quos nos amandat Sylburg. TAYLOR.

* Ἔργον τε καὶ πρᾶγμα] Hoc est πρᾶγματός τε καὶ πρᾶγματος. Scribe, λόγου τε καὶ πρᾶγματος. Sic infra, ἀχθόμενος λόγους καὶ ἔργους. MARKLAND. Non idem sunt, sed diversa, ἔργον et πρᾶγμα. Illud est, quod homines efficiunt manibus agitantque consiliis et exercent opera. hoc autem potest esse, quicquid est a natura, et conditio quaecumque hominumve rerumve. REISK.

Μέτριον] Sylburg. vult. μέτρον. IDEM.

* Ὅπερ οἱ μουσικοὶ] Articulum e Sylburgii praeepto addidi. Proximum insequens ὥστε abesse malim. IDEM.

Διηγήμασι] Διηγήμασι, dissonantiis, ex mente P. Victorii Var. Lect. 13. 6. momente Sylburgio. TAYLOR. Victorius illo

μηδὲν ἄλλο ταύτης ἀκριβέστερον ζητεῖν κριτήριον, τοῦτο καὶ γὰρ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Λυσίαν, καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν, ὑποθείμην ἂν ἐπιτηδέειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρῇ τριβῇ καὶ ἀλόγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἴσθησιν. ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Λυσίου λέξεως ἔγωγε πείθομαι, εἴτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν, εἴτε πόνου καὶ τέχνης ἐργασίαν, εἴτε μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἔξιν ἢ δύναμιν, ἢ πάντας ὑπερέχει τοὺς λοιποὺς ῥήτορας. καὶ ὅταν διαπορῶ περὶ τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ μὴ ῥάδιον ἢ μοι διὰ τῶν ἄλλων σημείων τάληθες εὑρεῖν, ἐπὶ ταύτην καταφεύγω τὴν ἀρετὴν, ὡς ἐπὶ ψήφων ἐσχάτην. ἔπειτα ἂν μὲν αἱ χάριτες αἱ τῆς λέξεως ἐπικοσμεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφὴν, τῆς Λυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι πορρότερω ταύτης σκοπεῖν ἀξιώ· ἂν δὲ μηδεμίαν ἠδονὴν μηδὲ ἀφροδίτην ὁ τῆς λέ-

in loco nec a se consulto ita emendatum esse docuit, nec cur ita correxerit dixit, nec interpretationem adjecit, nec hanc ob causam laudavit locum Dionysii, sed ut explicaret, quid sit *ἄλογος αἴσθησις*, nec denique satis diligens fuit in describendo. nam ter in hoc loco ab editis libris Dionysii discrepat. Ergo eodem jure hæc emendatio librario et Victorio tribni potest, nec ulla adest causa, cur consilio potius, quam per imprudentiam, aut quia nihil aliud ei tum in mentem veniebat, ita scriptum esse dicamus. Sylburgii porro interpretatione tota pendet ex etymologia, et ut istud vocabulum caret auctoritate, ita apud musicos dissonans consueto vocabulo *ἀσύμφωνον* appellatur. *διηχὴ* quidem et *διηχῶν* commemoratur, sed utrumque alienum ab hoc loco. Denique si vel maxime *δίηχημα* probatum esset vocabulum, notaretque dissonantiam, tamen non video, cur potissimum fiat mentio *διέσεως* in dissonantiis. His ita examinatis veniebat in mentem e simili loco Dionysii ed. Sylburg. p. 10. 14. et Platonis p. 479. ed. Basil. A. 1556. legere ἐν τοῖς διαστήμασιν, in intervallis. Quam conjecturam auctoritate et judicio veterum musicorum probari, collatis Meibomii auctoribus musicæ in his locis potissimum, intellexi. Aristoxenus enim p. 14. de intervallis hæc habet: οὗτε γὰρ ἡ φωνὴ διέσεως τῆς ἐλαχίστης ἔλαττον ἐστὶ διάστημα δύναται διασαφεῖν, οὐδ' ἡ ἀκοὴ διασφάρασθαι, ὥστε καὶ συνέναι τί μέρος ἐστὶν εἴτε διέσεως, εἴτ' ἄλλου τινὸς τῶν γνωρίμων διαστημάτων. Hic locus plane similis est nostro. Accedit Aristides Quintilianus p. 13. τούτων δὲ τῶν διαστημάτων ἐλάχιστόν ἐστιν ὡς ἐν μελαδία διέσις ἐναρμόνιος, εἰδ' ὡς παχύτερον εἰπαῖν, τὸ ταύτης διασπλάσιον, ἡμιστόνον. Et Martianns Capella de Nuptiis Phli-

lol. IX. p. 179. apud eundem Meibomium: “Dico, inquit, quicquid recte sonuerit, aut tonum esse, aut hemitonium, aut quartam partem toni, quæ diesis appellatur.” et p. 180. “Diesis vero interpretatio est, ut supra dixi, quarta pars toni.” et Vitruv. 4, 5. “Hinc intelligitur, cur alibi *ἀρμονία* seu *συμφωνία* ἢ διὰ πασῶν (octavam dicunt nostri) quatuor et viginti diesis habere dicatur.” Ex his efficitur h. l. legendum esse *διαστήμασιν*, et *διέσιν* h. l. esse quartam seu minimam partem toni. Est ergo sensus hujus loci: Musicæ profitentur discipulorum sensum ita acuere, ut etiam minimum intervallum (vel, ad verbum, quartam partem toni) in intervallis animadvertant. ΜΑΤΤΗ. Nil equidem causæ video, cur Dionysio minus licuerit, quod alii *διάστημα* appellant, id idem *δίηχημα* appellare. Nullus equidem dubitavi γ cum χ mutare, cuicumque inventio istec debebit, sive casui, sive consilio, sive Victorio, sive typographo. REISK.

‘Υπ’ αὐτῷ] Dedi ἡ παρ’ αὐτῷ, secundum Helmstad. et Victorium. IDEM.

Χαρακτηριστικωτάτην] Revocavi hæc vetustarum editionum lectionem, pro qua Taylor nescio cur *χαρακτηρικωτάτην* suffecerit. error enim typographi profecto non fuit. IDEM.

Ψήφων] Opinor ψήφον. Quæ paulo post sequuntur pessime distincta sunt. ita oportuit: — μήποτ' οὐ Λυσίου ἢ λόγος· καὶ οὐκέτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν, οὐδ' ἂν πάντων δεινός εἶναι τὰ γ' οὐν ἄλλα μοι δοκῇ καὶ περιττῶς ἐξεργασμένος ὁ λόγος· τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν, κατὰ τινος γὰρ ἄλλους ἰδίους ἔξεως· χαρακτηριστίας (πολυειδῆς γὰρ τοῦτο), τὸ δ' ἠδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσία. Recte vero κατὰ τινος καὶ ἄλλους: ut De δεινότη. Demosth. p. 197.

ξεως χαρακτήρ ἔχη, δυσωπῶ καὶ ὑποπτεύω, μήποτ' οὐ Λυσίου ἢ ὁ λόγος, καὶ οὐκ ἔτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἰσθησιν, οὐδὲ ἂν πάνυ δεινὸς εἶναι τά γ' οὖν ἄλλα μοι δοκῆ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος. τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατὰ τινὰς καὶ ἄλλους ἰδίους λέξεως χαρακτῆρας — πολυειδῆς γὰρ τοῦτο —, τὸ δ' ἠδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσία τεκμηρίω γούν οὐκ ἄλλω τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῇ καθ' ἠδονὴν ἐρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ πεπιστευμένων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὡς εἰσιν ἐν τοῖς πάνυ γνησίοις Λυσίου, καὶ τά γε ἄλλα οὐκ ἀτόπως ἔχοντας, ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι τὴν Λυσιακὴν, οὐδὲ τὴν εὐστομίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως, ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας εὔρον οὐκ ὄντας Λυσίου. ὢν ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνοσ' ὃν οἶδ', ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτῆρα ἠγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα τῆς ἐκείνου δυνάμειωσ. οὗτος μέντοι ὁ λόγος, ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠρμηνεύσθαι δοκῶν ἰσχυρῶς, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν εἰρησθαι περιττῶς, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, ἀχαρίς ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Λυσιακὸν ἐπιφαίνειν στόμα' μάλιστα δ' ἐγένετό μοι καταφανῆς, ὅτι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένω. εἰ γὰρ ὀγδοηκονταετῆ γενόμενον ζήσει τις τελευτῆσαι Λυσίαν, ἐπὶ Νίκωνος ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου ἀρχοντος, ἐπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἢ τελευτῆ τοῦ ῥήτορος. μετὰ

πολλὰ καὶ ἄλλὰ εἰκῆ τιθεῖς ὀνόματα, et ita alibi. Xenophon. Ἀπομν. lib. III, p. 772. καλὸν γὰρ εἶπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. Thucydides II, 51. πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀεσπίας. MARKLAND. ψῆφον. Huds. Scalig. REISK.

Ἡ ὁ λόγος] Articulum addidi. IDEM.

Λέξεωσ] Dedi ex Taylori praecepto, pro vulgari ἔξεωσ. IDEM.

Τεκμηρίω] Haec quoque male distincta sunt, et leviter depravata. Lego: τεκμηρίω γούν οὐκ ἄλλω τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῇ καθ' ἠδονὴν ἐρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοῖς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, — ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι (I. περιβάλλουσι) τὴν Λυσιακὴν, — ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας, εὔρον οὐκ ὄντας Λυσίου. De hac re, scil. de genuinis et spuris Lysiae Orationibus dignoscendis Libellum scripsit Dionysius. MARKLAND. Delevi ᾗ, quod in vulgatis legitur pone λεγόμενα. verbum προσβάλλειν probum est et conveniens, atque exquisitum adeo, ductum ab aera efflante, adspirante e pomis recentibus, vino, hortis, similibus. REISK.

Ἐκείνης] Potest ferri, ut infra. Si quis tamen ἐκείνου malit (scil. τοῦ Λυσίου), per me

licet. SYLBURG.

Εἰρησθαι] Vocem εἰρησθαι suspectam habeo, tametsi infra dicat ἐνθυμήματα λέγει. An εἰργάσθαι (vel ἐξεργάσθαι) περιττῶς? ut supra dixit: περιττῶς ἐξειργασμένος λόγος: et τῆς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων, infra. MARKLAND.

Ἐπιφαίνειν] ἐπιφαίνειν editi. ὑπεμφαίνειν Steph. cui conscutunt fere codices Sylburgii. Ille tamen vulgatam lectionem tuetur. ὑποφαίνειν Hudson. Scaliger quoque. TAYLOR. Ἐπιφαίνειν vera est lectio. Decepit viros doctos editio Aldina, in qua vitiose legitur ἐπ' ἐφαίνειν. Hanc exprimens H. Stephanus in textum recepit ὑπεμφαίνειν, ad margiē autem scripsit Π. [H. e. πότερον γεαστίον] ὑπεμφαίνειν. Ergo falsus Sylburgius, qui hanc lectionem codicibus tribuit, et Hudsonus supercedere poterat conjectura sua. Nam Rob. Stephanus et Sylburg. et MSS. omnes consentiunt in ἐπιφαίνειν. Et sic Dionysius in edit. Sylb. p. 123. 1. et Diogenes Laert. de re prorsus simili p. 70. ed. Steph. dialogi ὁ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν εὐτοίαν. MATTII.

Ἐγένετό μοι] Sic dedi, pro vulgari ἐγένετο μὲν. REISK.

γὰρ Ἀλκισθένην ἄρχοντα, ἐφ' οὗ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοι τε καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεὺς ἔωρισαν, ἀποδοὺς τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης, ἰδιώτης γίνεται, καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνης ἦν τότε ἔτεσιν ἐπτά πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συντάξει τούτου τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ὑπολογίαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ αὐτὴν εἰς Λυσίαν ἀναφερομένην, οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀτύπως ἔχουσαν, οὔτε τοῖς ὀνόμασιν ἀσθενῶς, δι' ὑποψίας ἔλαβον, οὐκ ἐπανθούσης τῇ λέξει τῆς Λυσιακῆς χάριτος· καὶ παραθεῖς τοὺς χρόνους, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν εὔρον ὑστεροῦσαν τῆς τελευτῆς τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ἐν γὰρ τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ τὴν εἰσαγγελίαν Ἰφικράτης ἠγώνισται, καὶ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκε τῆς στρατηγίας, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται τοῦ λόγου καταφανές. οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπινίκην ἄρχοντας. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι τοῦ ῥήτορος περὶ τε τῆς εἰκόνης καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. ὅτι δ' ἐνὸς ἀμφοτέρου, πολλοῖς τεκμηρίοις ἔχομ' ἂν εἰπεῖν. ἡ γὰρ αὐτὴ προαίρεσίς τε καὶ δύναμις ἐν ἀμφοτέροις· ὑπὲρ ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ

Καὶ τὸ περὶ] Hæc sunt Sphyngris Ænigmata. Conjectio: καὶ πῶς ὁ περὶ τῆς εἰκόνης εἶναι ἂν τοῦδε, ἔτεσιν ἐπτά πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συντετάχθαι τούτου τὸν ἀγῶνα (s. λόγον) Ἰφικράτει; atqui quomodo Lysias esse potest oratio De Imagine, cum Lysias mortuus esset septem annis ante delationem (vel descriptionem) antequam hæc actio intenderetur (vel oratio componeretur) Iphicrati? Fieri quidem potest, ut pro τούτου τὸν ἀγῶνα Noster scripserit ταύτην τὴν εἰκόνα, ita ut vox συντάξει in aliam quampiam mutari debeat, ad hunc sensum, antequam hæc imago Iphicrati decreta fuerat. Sed de his stantur Libri Scripti. Hæc vero imago Iphicrati posita fuit, ὅτι μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Æschines adv. Ctesiph. p. 88. Corn. Nepos in Iphicrate: "hoc exercitu moram (μοῖραν vel μόραν) Lacedæmoniorum interfecit:" ita enim exhibit libri aliquot, pro intercept. forte ex isto loco Æschinis. MARKLAND. Mihi videtur locus hic sic leg. καὶ ὁ περὶ τῆς εἰκόνης ἦν ἀγῶν, τότε ἔτεσιν ἐπτά πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου. et certamen super statua (Iphicrati danda, an neganda) oriebatur, eo tempore, quo Lysias jam septem ante annis vita defunctus fuisset, quam illud de statua ei decernenda decretum majestatis accusaretur. πῶς οὖν συντάξει τούτου τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. Qui ergo composuerit Lysias in gratiam Iphicratis hanc concertationem? id est, orationem forensē. συντάξει h. l. est optativus. Defensio Iphicratis paulo post commemorata, non ad hanc statuæ causam

pertinet, sed ad aliam majestatis vel perduellionis, quæ vigesimo anno post dicta est. REISK.

Ἐλπινίκην] Archon post Agathoclem Olymp. CVI, 1. juxta alios, atque adeo ipsum Diony. in Diarchè fuit Ἐλπίνης. Atque ita habet Cant. in hoc loco. ΤΑΥΛΟΡ. De confusione hujus nominis v. Meurs. de Archontibus 4. 7. Locus in Diarcho est p. 115. 45. ed. Sylburg. qui ad h. l. probat Ἐλπινίης. ΜΑΤΤΗ.

Ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι] Fortasse ὅτου μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι. Ut Athen. l. 5. Ὅτου μὲν ἔστι τὰ ποιήματα, ὃ ἀγαθὲ Λεωνίδα, ἡμῶν ἔστι κείνιν. ΤΑΥΛΟΡ. Delendum videtur τού, nisi accipiendam sit pro τινός, ullius rhetoris: ut apud Xenophontem Ἀπομν. lib. II. p. 758. προσελθόντα τῷ τῶν πλείονα χρέματα κεκτημένων, id est, τινί: et in Agesillao p. 866. B. εἰ μὴ τοῦ ἄλλου ἕνεκα si non ob ullam aliam causam. et Thucydidem I. 106. εἰσέπτεον ἔς του χαρίον ἰδιώτου, cujusdam hominis privati. Quin et legendum ὁ περὶ τε τῆς εἰκόνης, cum articulo, ut supra, ὧν ἔστι καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνης. MARKLAND. Legendum videtur: ὅτι μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ ῥήτορος, τούτ' οὐκ ἂν ἔγωγε οἰκίσαιμι δισχυρίζεσθαι. ὅτου δὲ εἰσὶν οἱ λόγοι οὗτοι ῥήτορος, ὁ τε περὶ τῆς εἰκόνης, καὶ ὁ περὶ τῆς προδοσίας, οὐκέτ' ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. orationes hæc nostræ oratoris haud esse, hoc equidem ausim contendere. Cujus autem sint hæc duæ orationes, altera de statua, altera super proditione, id jam non amplius habeo pro certo dicere. REISK.

παρόντι σκοπεῖν· εικάζω δὲ Ἰφικράτους εἶναι αὐτούς· καὶ γὰρ τὰ πολέμια δεινὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐν λόγοις οὐκ εὐκαταφρόνητος· ἢ τε λέξις ἐν ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἔχει, καὶ οὐχ οὕτως ἐμφαίνει ῥητορικὴν ἀγχίνοιαν, ὡς στρατιωτικὴν ἀνθάδειαν, καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων ἐτέρωθεν δηλωθήσεται διὰ πλειόνων. Ἀνιτέον δὲ ὕψην ἐξέβημεν εἰς ταῦτα. τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἢ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις· ἣν οὐθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγενομένων οὐθεὶς, οὔτε εἰς ἄκρον ἐμμήσατο.

ιά. Καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἀγαθὰ τοῦ ῥήτορος ταῦτα —συγκεφαλαιώσομαι γὰρ τὰ ῥηθέντα— τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων, ἢ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου, τὸ διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα ἢ σαφήνεια, ἢ συντομία, τὸ συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, τὸ ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα, τὸ μηδὲν ἄψυχον ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ ἀνηθοποίητον, ἢ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μιμουμένη τὸν ἰδιώτην, τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους, ἢ πιθανότης καὶ ἢ χάρις, καὶ ὁ πάντα μετῶν καιρὸς. ταῦτα παρὰ Λυσίου λαμβάνων ἄν τις ὠφελήσῃ.

lxxi ιβ'. Ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Λυσίου λέξις, οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία καὶ θαυμαστὴ, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα, οὐδὲ ἀφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰσχυροὺς, οὐδὲ θυμοῦ καὶ πνεύματός ἐστι μεστή· οὐθ', ὡς περ ἐν τοῖς ἠθεσίῃ ἐστι πιθανή, οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρά· οὐθ', ὡς ἡδύναι καὶ πείσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύναται, οὕτω βιάσασθαι τε καὶ παραναγκάσαι· ἀσφαλὴς τε μᾶλλον ἔστιν ἢ παρακεκινδυνεμένη, καὶ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν ἰκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀλήθειαν εἰκάσαι φύσεως.

ιγ'. Καὶ θαυμάζειν ἄξιον, τί δήποτε παθὼν ὁ Θεόφραστος, τῶν φορτικῶν καὶ περιέργων αὐτὸν οἶεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων,

Εἶναι αὐτούς] Lego αὐτοῦ. conjicio autem eas esse ipsius Iphicratis. sic αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα, infra. MARKLAND.

Ἔστι] Deesse videtur οὖν ante ἔστι: concludit enim locum de χάριτι Lysiana. et pro ἔργων supra monui scribendum videri ἀρετῶν. IDEM.

Ἀνθίζουσα] Quære, an simplex hoc verbum sic reperiat usurpatum, an melius conveniat ἐπανθίζουσα. Si est, significabit colorans, pingens. REISK.

Ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου] Vide num hoc de capite actum sit in superioribus. IDEM.

Ἀποποιῶσθε τὸν ἄποποιον.] Ἀποποιῶσθε τὸν ἄποποιον potest

esse rei locoque male conveniens, aliena persona. Interim quia codices in ἄψυχον conspirant, hoc prætulī. IDEM.

Πιθανότης] Post πιθανότης addit Cantabr. καὶ τὸ πιστικόν. quod nescio an minus sit contemnendum. v. dicta ad p. 69. Etiam p. 78. v. 30. τὸ πιθανὸν et τὴν πίστιν conjungit. IDEM.

Δύναται] Miror, cur Taylor Sylburgii conjecturam δυνατὴ probet, cum vulgata nihilo sit deterior. IDEM.

Καὶ θαυμάζειν] Repete ultimam syllabam vocis præcedentis: ὡς καὶ θαυμάζειν ἄξιον, adeo ut mirum sit. sic modo ante,

καὶ τὸ ποιητικὸν διώκειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν. ἐν γοῦν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ πυρομοιώσεις καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακῶτων, καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις καταριζομεῖ καὶ τὸν ὑπὲρ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν ἐπὶ Συρακουσίων αἰχμάλωτος ὢν, ὡς ὑπὸ τούτου γεγραμμένον τοῦ ῥήτορος, παρατιθείς. κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν θεῖναι τοῦ Θεοφράστου· ἔστι δὲ ἡδε. “ Ἀντίθεσις δ' ἐστὶ τριττῶς· ὅταν τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία, ἢ τῷ ἐναντίῳ τὰ αὐτὰ, ἢ τοῖς ἐναντίοις ἐναντία προκατηγορηθῆι. τοσαυταχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ συζευχθῆναι. τούτων δὲ τὸ μὲν ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον, παιδιῶδες, καταπερὲ ποίημα. διὸ καὶ ἦπτον ἀρμόττει τῇ σπουδῇ. φαίνεται γὰρ ἀπρεπές, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, τοῖς ὀνόμασι παίζειν, καὶ τὸ πάθος τῇ λέξει περαιοεῖν. ἐκλύει γὰρ τὸν ἀκροατὴν. οἷον ὡς ὁ Λυσίας ἐν τῇ τοῦ Νικίου ἀπολογία βουλόμενος ἔλεον ποιεῖν, Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἰκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καζίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὄρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.” Ταῦτα γὰρ εἰ μὲν τῷ ὄντι Λυσίας ἔγραψε, δικαίως ἂν ἐπιτιμήσεως ἀξιόιτο, χαριεντιζόμενος ἐν οὐ χαριέντι καιρῷ· εἰ δὲ ἐτέρου τινὸς ἐστὶν ὁ λόγος — ὡς περ ἐστὶν —, ὁ κατηγορῶν ἂ μὴ προσῆκε, τοῦ ἀνδρὸς μεμπτότερος. ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε Λυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον, οὐδ' ἐστὶν οὔτε τῆς ψυχῆς οὔτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμμα, πολλοῖς πᾶν τεκμηρίοις ἀποδειξάμενος, οὐκ ἔχω καιρὸν ἐν τῷ παρόντι λόγῳ. ἰδίαν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ἧ τὰ τε lxxii ἄλλα δηλωθήσεται μοι, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἐκείνοις καὶ περὶ τοῦδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

ιδ'. Nunī δὲ περὶ τῶν ἐξῆς διαλέξομαι, τίς ὁ πραγματικὸς ἐστι

οὐν omittebatur propter praecedens ον. MARKLAND.

Ἐν τούτοις] Potius forte, ἐν τούτοις καταριζομεῖται, τὸν — λόγον — παρατιθείς. Alibi hoc verbo utitur eadem forma. Nisi malis, καταριζομεῖ, καὶ — παρατιθῆσι. IDEM.

Ἐπὶ Συρακουσίων] Pro coram, vel ἔτι. SYLBURG. Ego puto ἐπὶ Συρακουσῶν. TAYLOR.

Ἐναντία] Scribe τὰ ἐναντία, cum articulo: ut ἰο praecedentibus. MARKLAND.

Προκατηγορηθεῖν] Vel προσκατηγορηθῆ. SYLBURG.

Ποίημα] Ἀπ παίγμα vel παίγνια? paulo infra, τοῖς ὀνόμασι παίζειν. Xenophon. Epist. ad Aeschinē, p. 1000. μετ' ὄφρους σοφιστῶν παίγνια διεξίοντων. MARKLAND.

Οἷον ὡς] Illud οἷον ὡς infra quoque sic

usurpatam et apud Aristot. in Rhetor. SYLBURG.

Τὸν ἀμάχητον] ἀμάχητος ὄλεθρος est, cum milites pereunt, negata dimicandi facultate. pari modo ἀναυμάχητος ὄλεθρος est, cum classis perit, cui copia negata fuit cum classe hostili confligendi. REISK.

Εὐμένειαν] Lego εὐγένειαν. Idem mendum in Philone Judaeo lib. II. de Vit. Mos. pag. 448. Contra Actor. XVII. 11. pro εὐγένεστεροι optime legi posset εὐμένεστεροι, magis benevoli. Distinctio autem plena poni debet post ἀποφαίνοντες. Tria enim proferuntur exempla. MARKLAND.

Παρόντι λέγειν] Dedi λόγῳ pro vulgari λέγειν. REISK.

Συνταττόμενος] Vel συνταξόμενος, compositor. sequitur enim δηλωθήσεται, et πει-

Λυσίου χαρακτήρ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς λέξεως ἀποδίδωκά. τουτὶ γὰρ ἔτι λείπεται τὸ μέρος. εὐρετικὸς γὰρ ἔστι τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐνόητων λόγων ὁ ἀνὴρ, οὐ μόνον ὧν ἅπαντες εὐροῦμεν, ἀλλὰ καὶ ὧν μηθεῖς. οὐδὲν γὰρ ἀπλῶς Λυσίας παραλείπει τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ὁμολογεῖ, οὐ τὰ πρόσωπα, οὐ τὰ πράγματα, οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους καὶ αἰτίας αὐτῶν. οὐ καιροὺς, οὐ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἐκάστου τούτων διαφορὰς, ἄρχι τῆς εἰς ἐλάχιστον τομῆς, ἀλλ' ἐξ ἀπάσης θεωρίας καὶ παντὸς μερισμοῦ τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὴν δεινότητα τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ οἱ τε ἀμάρτυροι τῶν λόγων, καὶ οἱ περὶ τὰς παραδόξους συνταχθέντες ὑποθέσεις, ἐν οἷς πλεῖστα καὶ κάλλιστα ἐνθυμήματα λέγει, καὶ τὰ πάνυ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα, εὐπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι ποιεῖ· κριτικὸς ὧν δεῖ λέγειν, καὶ ὅτε μὴ πᾶσιν ἐξῆν χρῆσθαι τοῖς εὐρεθεῖσι, τῶν κρατίστων δὲ καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς, εἰ μὴ καὶ μάλιστα, τῶν γ' ἄλλων ῥητόρων οὐδενὸς ἦττον. τάξει δὲ ἀπλῆ τινὶ κέχρηται τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοειδεῖ. καὶ περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελῆς τις καὶ ἀπερίεργός ἐστιν. οὔτε γὰρ προκατασκευαίς, οὔτ' ἐφόδοις, οὔτε μερισμοῖς, οὔτε ποικιλίαις σχημάτων, οὔτε ταῖς ἄλλαις τοιαύταις πανουργίαις εὐρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἔστιν ἀπεριττός τις καὶ ἐλεύθερος, καὶ ἀπόνηρος οἰκονομῆσαι τὰ εὐρεθέντα. ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν, τὴν μὲν εὐρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὴν σύγκρισιν ζηλοῦν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐνδεστέρα οὔσαν τοῦ προσήκουτος, μὴ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ παρ' ἐτέρων, οἱ κρείττους οἰκονομῆσαι τὰ εὐρεθέντα ἐγένοντο—περὶ ὧν ὕστερον ἐρῶ—, τοῦτο τὸ στοιχεῖον λαμβάνειν.

ιέ. Ἀποδεδωκὸς δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ περὶ τοῦ γένους τῶν ἀμφισβητημάτων, ἐν οἷς ἔστι θεωρήμασιν ἢ πολιτικῇ τέχνῃ. τριχῆ δὲ νενεμημένου τοῦ ῥη-

ρᾶσμοι, in futuro. MARKLAND.

Ἄποδεδωκὸς] Conjeceram ἀφελῆς. sed verius puto Librarium in exscribendo omis-
sisse unam lineam: ἐξ ὧν ὁμολογεῖται ***
οὐ τὰ πρόσωπα, etc. ex quibus inter omnes
consentitur utilitatis aliquid educi posse:
non personas, etc. IDEM. Aperte coherent
omnia. Dicit h. l. de locis, e quibus argu-
menta petuntur. Perspicuitatis causa
locus sic potest intelligi: ἐξ ὧν ὁμολογεῖ τὰ
πράγματα τοῖς λόγοις, καὶ ἐξ ὧν ὁμολογία γέ-
νοιτ' αὐ. id est, e quibus oritur assensus,
persuasio, fides. MATTH. Mihi non liquet.
hoc cerno, sententiam postulare, ἐξ ὧν
ὁμολογία γίνεται vel συμβαίνει. unde con-
fessio existit. REISK.

Τὰ πάνυ] Sic dedi, pro τὰ πάντα vul-

gari. Illud prius etiam Taylor probavit.

IDEM.

Κριτικὸς ὧν] Videtur ἂν interponendum.

IDEM.

Κρατίστων δὲ] Præculi vulgari κρατίστων
τε. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Interposui γ' de meo, et ἦτ-
τον pro vulgari ἦττον. etiamsi non præci-
pue, attamen profecto nil minus, quam
ullus alius orator. IDEM.

Ἄρετῶν] Αἱ ἀφορμῶν pro ἀρετῶν? paullo
enim ante de his duobus egerat: οὐδὲν πα-
ραλείπει τῶν στοιχείων et mox, ἐξ ἀπάσης
θεωρίας, καὶ παντὸς μερισμοῦ, τὰς οἰκείας
ἀφορμὰς ἐκλέγει. Certe non apte conjungi
videntur hæc vocabula hoc in loco. MARK-
LAND.

τορικοῦ λόγον, καὶ τρία περιειληφότος γένη, τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν, καὶ τὸ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικὸν, ἐν ἅπασι μὲν τούτοις ἐστὶν ὁ ἀνὴρ λόγου ἄξιος, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι· κἄν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνὰ καὶ μεγάλα καὶ εὐπορα δυνατῶς. ὁ βουλόμενος δὴ τὴν Δυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν, ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων, ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν, σκοπεῖτω.

ις'. Ἴνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηταί μοι τὰ προσήκοντα Ιxxiii εἰπεῖν, ἔασω μὲν ταῦτα· περὶ δὲ προομίου, καὶ διηγήσεων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου διαλέξομαι καὶ δηλώσω, ποῖός τις ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν ἰδεῶν ὁ ἀνὴρ· διαιρήσομαι δὲ αὐτὰς, ὡς Ἰσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν ἄνδρα κοσμουμένοις ἤρρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προομιῶν.

ιζ'. Φημὶ δὴ πάντων δεξιότατον εἶναι τὸν ῥήτορα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον· ἐννοούμενος, ὅτι ἄρξασθαι μὲν καλῶς οὐ ῥάδιόν ἐστιν, εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ χρῆσθαι βούλοιο ἀρχῇ, καὶ μὴ τὸν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν. οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥήξεν, ἀλλ' ὁ τοῦ προτεθέντος λόγου μηδαμοῦ μᾶλλον, ἢ ἐπ' αὐτοῦ ὠφελήσσει, τοῦτο ἀρχή τε καὶ προοίμιον. ὁρῶ δὲ τὸν ῥήτορα πᾶσι κεχρημένον, οἷς αἱ τέχναι τε παραγγέλλουσι, καὶ τὰ πράγματα βούλεται· τοτὲ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται, τοτὲ δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου—εἰ δὲ τύχοι αὐτὸς προδιαβληθεὶς, τὰς αἰτίας πρῶτον ἀπολύεται τὰς καθ' ἑαυτοῦ—· τοτὲ δὲ, τοὺς δικαστὰς ἐπαινῶν καὶ θεραπεύων, οἰκείους ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πράγματι καθίστησι· τοτὲ δὲ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἰδίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τὴν τοῦ ἀντιδίκου, καὶ τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων ἀμφότεροις εἶναι τὸν ἀγῶνα ἀποδείκνυσι· τοτὲ δὲ, ὡς κοινὰ τὰ πράγματα καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι καὶ οὐκ ἄξια ὑπὸ τῶν ἀκούοντων ἀμελεῖσθαι λέγει· τοτὲ δὲ, ἄλλο τι κατασκευάζεται τῶν δυναμένων αὐτὸν μὲν ὠφελῆσαι, τὸν δὲ ἀντίδικον ἐλαττώσαι. ταῦτα δὲ συντόμως καὶ ἀφελῶς διανοίαις τε χρησταῖς καὶ γνώμαις εὐκαίροις καὶ ἐνθυμή-

Τρία] Notabilis est lectio Cant. καὶ τρία περιειληφότος διάφορα τοῖς τέλεσι γένη. Sed non solummodo *sine* differunt, ut pluribus videre est Aristot. Rhetoric. 1. ΤΑΥΛΟΡ.

Τούτοις δὲ] Dedi pro vulgari τούτοις τε secundum Sylburgii mentem. REISK.

Ἐάσω μὲν] Dedi ad mentem Taylori pro vulgari ἔασω τε. IDEM.

Εἰ μὴ τις] Sensus postulat contrarium. Fort. scribendum εἰ δὴ τις, aut εἰ μὴ τις τῇ προστυχούσῃ. MATTH.

Εἰ μὴ τις τῇ προσηκούσῃ] Dedi de meo εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ. REISK.

Ἐπ' αὐτοῦ] Aut ἐπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, aut ἐπὶ deleto retinendum αὐτοῦ sensu adverbiali. Veniebat etiam in mentem sic legere: οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥήξεν, ἀλλ' ὅ,τι προτεθέν τοῦ λόγου κ. τ. λ. de quo tamen nihil audeo affirmare, cum lectio vulgata sensum habeat commodum. MATTH. Mihi videtur legendum: ἐπ' αὐτοῦ ἀρχομένου ὠφελήσσει. REISK.

Αἱ τέχναι] Articulae addidi auctore Sylburg. IDEM.

Ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται] Sic dedi, partim auctoritate mea, partim Marklandi, cui debetur αὐτὸς pro vulgari αὐτὸ, articu-

μασι μετρίοις περιλαβῶν, ἐπὶ τὴν πρόθεσιν ἐπέγεται· δι' ἧς τὰ μέλλοντα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι λέγεσθαι προειπὼν, καὶ τὸν ἰκροατὴν παρυσκευάσας εὐμαθῆ πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον, ἐπὶ τὴν διήγησιν καθίσταται· καὶ ἔστι μεθύριον αὐτῷ ἑκατέρας τῶν ιδεῶν ὡς τὰ πολλὰ ἢ πρόθεσις. ἤδη δὲ ποτε καὶ ἀπὸ μόνης ταύτης ἤρξατο, καὶ ἀπροοιμιάστος ποτε εἰσέβαλε, τὴν διήγησιν ἀρχὴν λαβὼν, καὶ οὐκ ἄψυχος οὐδ' ἀκίνητός ἐστι περὶ ταύτην τὴν ιδέαν. μάλιστα δ' ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὴν ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτοῦ δύναμιν, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι διακοσίων οὐκ ἐλάττους δικανικοὺς γράφας λόγους, ἐν οὐδενὶ πέφηνεν, οὔτε ἀπιθάνως προοιμιαζόμενος, οὔτε ἀπηρητημένη τῶν πραγμάτων ἀρχῇ χρώμενος, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς· οὐδ' ἐπὶ τὰς αὐτὰς κατενήκεται διανοίας. καίτοι γε τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ὀλίγους γράψαντες εὐρίσκονται πεπονθότες· λέγω δὲ τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβάλλειν τόποις. ἐγὼ γάρ, ὅτι καὶ τὰ παρ' ἑτέροις εἰρημένα λαμβάνοντες ὀλίγου δεῖν πάντες, οὐκ ἐν αἰσχύνη τίθενται τὸ ἔργον. οὐτοσί δὲ καινὸς ὁ ρήτωρ ἐστὶ καθ' ἑκάστον τῶν λόγων· κατὰ γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια· καὶ δυνατὸς ὁ βούλοιο διαπράξασθαι. οὔτε γὰρ εὖνοιαν κινήσαι βουλόμενος, οὔτε προσοχήν, οὔτε εὐμάθειαν, ἀτυχῆσειέ ποτε τοῦ σκοποῦ. κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ιδέαν ἢ πρῶτον, ἢ οὐδενὸς δευτέρου αὐτὸν ἀποφαίνομαι.

ἡ. Ἐν δὲ τῷ διηγέσθαι τὰ πράγματα — ὕπερ οἶμαι μέρος πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς— ἀναμφιβόλως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ρητόρων, ὅσον τε καὶ κανόνα τῆς ιδέας ταύτης αὐτὸν ἀποφαίνομαι· οἶομαί τε καὶ τὴν τέχνας τῶν λόγων, ἐν οἷς εἴρηται περὶ διηγέσεως ἀξιολόγου, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ὑπὸ Λυσίου γραφειῶν, εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς. καὶ γὰρ τὸ σύντομον μάλιστα αὐταὶ ἔχουσιν αἱ διηγήσεις, καὶ τὸ σαφές· ἡδεῖαί τε εἰσιν ὡς οὐχ ἕτεροι, καὶ πιθαναὶ καὶ τὴν πίστιν ἅμα λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε μὴ ῥίδιον εἶναι μήθ' ὄλην διήγησιν μηδεμίαν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδὲς ἢ ἀπίθανον εὑρεθῆναι· τοσαύτην ἔχει πειθὴ καὶ ἀφροδίτην τὰ λεγόμενα, καὶ οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας, εἴτ' ἀληθῆ ὄντα, εἴτε πεπλασμένα. καὶ ὅπερ Ὀμηρος, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσεῖα ὡς πιθα-

lum ὁ αὐτὸς ego de meo addidi. IDEM.

Αὐτοῦ δύναμιν] Delendum videtur αὐτοῦ ἐν secundo loco; nisi in priori legendum: τις αὐτὸ θαυμάσειε, τὴν etc. ut ultima exegetica sint. Par repetitio infra: ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος· ἐν γε τῷ πιστούσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ ἐστίν. ubi ultimum τὸν ἄνδρα, coniectis oculis in verum praecedentem, videtur repetisse Librarius: omnino enim superfluum est, et sensum turbat. MARK-

LAND. Nisi pro secundo αὐτοῦ leg. sit αὐτοῖς, in ipsis praequibus. REISK.

Οὐτοσί δέ] Distingue: οὐτοσί δὲ καινὸς ὁ ρήτωρ ἐστὶ καθ' ἑκάστον τῶν λόγων (κατὰ γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια), καὶ δυνατὸς ὁ βούλοιο διαπράξασθαι. hic vero orator novus est in singulis orationibus, (in Exordiis saltem et Proemiis) et potens quodcumque velit efficere. MARKLAND.

Οὐδενὸς δευτέρου] Interponendum videtur γε. REISK.

νὸν εἰπεῖν καὶ πλάσσειν τὰ μὴ γενόμενα εἶρηκε, τοῦτό μοι δοκεῖ
καὶ ἐπὶ Λυσίου εἰπεῖν.

Ἔ. Ἴσκει ψεύδεια πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὅμοια. Πᾶσί τε καὶ
παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ
Λυσίου, παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας. κράτιστα γὰρ
ἀποδείξαιτο ταύτην τὴν ἰδέαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμη-
σάμενος.

κ'. Ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ
ἔστιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν καλουμένων ἐντέχνων πίστειν καὶ
χωρὶς ὑπὲρ ἐκάστου μέρους διαλέξομαι. τριχῇ δὲ νενεμημένων
τούτων, εἰς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ ἦθος, τὰ μὲν ἐκ
τοῦ πράγματος, οὐδενὸς χεῖρον εὑρεῖν τε καὶ ἐξεῖπεῖν δύναται Λυ-
σίας. καὶ γὰρ τοῦ εἰκότος ἀνὴρ ἄριστος εἰκαστῆς, καὶ τοῦ πυρα-
δείματος, πῆ τε ὅμοιον εἶναι πέφυκε καὶ πῆ διαφέρων, ἀκριβέστα-
τος κριτῆς· τὰ τε σημεῖα διελεῖν τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασι,
καὶ εἰς τεκμηρίων δόξαν ἀγαγεῖν δυνατώτατος, καὶ τὰς ἐκ τῶν
ἠθῶν γε πίστεως ἀξιολόγως πάνυ κατασκευάζειν ἔμοιγε δοκεῖ.
πολλάκις μὲν γὰρ ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς φύσεως, πολλάκις δ' ἐκ τῶν
προτέρων πράξεων καὶ προαιρέσεων ἀξιόπιστα ποιεῖ τὰ ἠθῆ. ὅταν

δοκεῖ] Malim δοκῶ in prima persona.
videor mihi idem posse dicere etiam de Ly-
sia. aut cum MSS. nescio quibus leg. τις
εἰπεῖν. IDEM.

Πᾶσί τε] Sylburg. ita: τὸ μέρος αὐτοῦ, Λυ-
σίῳ παραδείγματα ποιούμενοι τὰς γυμνα-
σίας. TAYLOR. Totum locum ita lego et
distinguo: Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα
τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, αὐ-
τοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιούμενοι τὰς
γυμνασίας omnibusque, et imprimis, hanc
partem exercere suaderem, ipsius Lysiae
exempla facientibus exercitationes suas: id
est, non aliunde, quam ex Lysia, petenti-
bus exempla in exercitationes suas. Scio
verba aliter construi posse, scil. Λυσίου
τὰς γυμνασίας, sed sensus eodem fere re-
cidet. MARKLAND. Fortasse: τὰ τοῦ Λυσίου
παραδείγματα ποιούμενος τῆς γυμνασίας.
Locus similis est pag. 62. 15. καὶ παρα-
κελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γρά-
φειν ἢ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι πα-
ράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς. MATTH. Post
versum Homeri sic videtur leg. δι' ὅ πάσῃ
τέχνῃ καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελυ-
σαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, πρὸς αὐτοῦ Λυσίου τὰ
παραδείγματα ποιούμενους τὰς γυμνασίας.
REISK.

Ἐν γε] F. ἐν δὲ, ut supra, ἐν δὲ τῷ διη-
γεῖσθαι. Mox dele τὸν ἄνδρα. Sylburg.
TAYLOR.

Πιστοῦσθαι] Post πιστοῦσθαι addunt
vulgata τὸν ἄνδρα, quae duo vocabula de-
levi auctoribus Sylburgio et Marklando.

REISK.

Τριχῇ δὲ] Vid. Aristotel. Rhet. 1. 2. 5.
6. MATTH.

Ἄνρ δικαστῆς] Sylburgius conjicit, ἄρι-
στος δικαστῆς, ut ἀκριβέστατος κριτῆς paulo
post. Forte: καὶ γὰρ τοῦ τε εἰκότος ἄρι-
στος εἰκαστῆς, καὶ τοῦ etc. etenim et vero-
similitudinis optimus est conjector, etc. etc.
allusum enim videtur isti Thucydidis lib.

1. de Themistocle: τῷ γεννησομένου ἀριστος
εἰκαστῆς; quem locum citat Dionysius
lib. de Thucyd. Idiomatibus. Euripides:

Μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάξει καλῶς.
MARKLAND. Legendum videtur εἰκαστῆς.
quod proprie dicitur in hac re. Librarius
deceptus videtur a v. κριτῆς. Ita alibi Dio-
nysius, ed. Sylb. p. 98. 37. ἀληθείας εἰκα-
στῆς et p. 136. 33. e Thucydide ἄριστος εἰ-
καστῆς. MATTH. Ego nullus dubitavi pro
vulgari lectione δικαστῆς dare ἀριστος εἰ-
καστῆς. REISK.

Τεκμηρίων] Antea conjiciebam τεκμηρίων.
nunc confirmatus auctoritate codicis Helmi-
stad. plane, quin ita sit scribendum non
dabito. Sensus est apertus. Lysias τὰ
σημεῖα ita callide tractare potest, ut τε-
κμηρίων vim consequantur. quomodo autem
σημεῖα, τεκμηρία, εἰκὸς οἱ παραδείγματα diffe-
rant, diligenter explicat Aristoteles, e quo
totum hunc locum excerpisse videtur
Dionysius. v. Rbetor. I. 2. 38. seqq. et
II. 25. 9. seqq. MATTH.

ἠθῶν γε] Ge aut cum δὲ mutandum vide-
tur, aut sic leg. ἠθῶν τε καὶ παθῶν πίστεως.

δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβη, αὐτὸς ἠθοποιεῖ καὶ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ πιστὰ καὶ χρηστὰ, προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀστείας ὑποτιθεῖς, καὶ πύθη μέτρια προσάπτων καὶ λόγους ἐπεικεῖς ἀποδιδούς· καὶ ταῖς τύχαις ἀκόλουθα φρονούντας εἰσάγων, καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἀδίκους ἀχθομένους καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ δίκαια προαιρουμένους ποιεῖν, καὶ πάντα παραπλήσια τούτοις, ἐξ ὧν ἐπεικεῖς ἂν καὶ μέτριον ἦθος φανεῖη, κατασκευάζων. περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερός ἐστι, καὶ οὔτε αὐξήσεις, οὔτε δεινώσεις, οὔτε οἴκτους, οὔδ' ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλή-

ΙΧΧV

σια, νεανικῶς πάνυ καὶ ἐρρώμένως κατασκευάσαι δυνατός. οὐ δὲ δὴ ταῦτα ἐπιζητεῖν παρὰ Λυσίου.

κά. Κὰν τοῖς ἐπιλόγοις δὲ, τὸ μὲν ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ῥηθέντων μέρος μετρίως τε καὶ χαριέντως ἀπαριθμεῖ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παράκλησις τε καὶ ἔλεος καὶ δέησις καὶ τὰ τούτοις ἀδελφὰ ἔνεστιν, τοῦ προσήκοντος ἐνδεεστέρως ἀποδίδωσι.

κβ'. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἐστὶν ὁ Λυσίου χαρακτήρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἄλλα παρὰ ταῦτα ἔγνωκε, λεγέτω. κὰν ἢ πιζανώτερα, πολλὴν αὐτῷ χάριν εἶσομαι. ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπέισμεθα, εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι προχειρισάμενός τινα λόγον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν. ἐξ ἐκείνου δὲ τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδειξόμεν, ἀποχρῆν οἰόμενοι ψυχαῖς εὐπαιδευτοῖς καὶ μετρίαις, μικρὰ τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος· ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλανκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδιά, διαθήκας ἐποίησατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποθνήσκει· Διογείτων δὲ πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περιὼν κατηγορεῖται πρὸς ἐνὸς

ἴγωσθηθεῖς] Fort. περιτιθεῖς. Sic Dionys. ed. Sylb. p. 189. 1. § [λέξει] κέρχρηται Ἡρόδοτος Ξέρξη περιτιθεῖς τὸν λόγον. et 85. 18. ὁ γὰρ γάμος εὐθὺς καὶ σωφροσύνης δόξαν περιτίθεισι τοῖς ἀνθρώποις. Longin. p. 153. ed. Cel. Mor. τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ Συμῷ τοῦ ἡγεμόνος περιέθηκεν. Diog. Laert. p. 70. ed. Stepli. Κρίτωνι περιθεῖναι τοὺς λόγους. MATTH.

Προσάπτων] Sic dedi pro vulgari προσ-

ῶπαν. REISK.

Προαιρουμένους ποιεῖν] Sic dedi de meo pro vulgari προαιρουμένους ποιῶν. IDEM.

Ἐπαιδευτοῖς] Stephanus et Sylburgius, οὐκ ἀπαιδευτοῖς. minore cum mutatione legas, ψυχῶν εὐπαιδευτοῖς, animis eruditis et modestis. Sic inib. Epist. ad Pompeium: ἐπιστολὴν εὐπαιδευτοῦ et in Lib. de Thueyd. Idiom. τῶν εὐπαιδευτῶν et alibi. MARKLAND.

τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος, κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν Ξυγατριδῆς, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνὴρ. προὔλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανές, εἰ μετρία καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

κγ'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα, κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἀπάσας ἔχει τὰς ἀρετὰς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατεθέντες οἱ τῶν τεχνῶν. ἅπαντες γὰρ δὴ πού παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν ἢ πρὸς οἰκείους ὁ ἀγὼν, σκοπεῖν, ὅπως μὴ πονηροὶ μηδὲ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται· κελεύουσί τε, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἀντιδίκους περιϋστάναι καὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ λέγειν, ὅτι μεγάλα τὰ δικάσματα. καὶ οὐκ ἐνῆν αὐτὰ μετρίως ἐνεγκεῖν· καὶ ὅτι ὑπὲρ ἀναγκαιοτέρων προσώπων ὁ ἀγὼν καὶ ἐρήμων, καὶ ἦπτον ὑπεροφθῆναι ἀξίων, οἷς μὴ βοηθοῦντες, κακίους ἂν ἐφάνησαν· καὶ ὅτι προκαλούμενοι τοὺς ἀντιδίκους εἰς διαλλαγὰς, καὶ φίλοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντες, καὶ τὰ δυνατὰ ἐλαττοῦσθαι ὑπομένοντες, οὐδενὸς ἠδυνήθησαν τυχεῖν τῶν μετρίων. Ταῦτα μὲν δὴ παραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεχνογράφοι, ἵνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξῃ. δύναται δὲ αὐτοῖς εὐνοίαν τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. ταῦθ' ὁρῶ πάντα lxxvi διὰ τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα. Καὶ μὴν εἰς γε τὸ εὐμαθεῖς τοὺς ἀκροατὰς ποιῆσαι, κελεύουσι συστρέψαντας εἰπεῖν τὸ πρῶγμα, ἵνα μὴ ἀγνοῶσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ δικασταί· καὶ οἷάπερ ἂν ἦ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοιοῦτο καὶ τὸ προοίμιον ὑποτίθεσθαι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ δεῖγμα τοῦ πράγματος ποιουμένους, εὐθὺς ἀπ' ἐνθυμημάτων πειραῖσθαι ἄρχεσθαι. ἔχει δὴ καὶ ταῦτα τὸ προοίμιον. Ἐπιπερὶ τῆς προσοχῆς ὠδέ πως τεχνολογοῦσιν· ὅτι δεῖ τὸν προσεκτικὸς μέλλοντα ποιεῖν τοὺς ἀκροατὰς, καὶ λέγειν Ξαυμαστὰ καὶ παράδοξα, καὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν ἀκοῦσαι. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα πεποιηκῶς ὁ Λυσίας· καὶ προσέτι τούτοις τὸ λείον τῆς ἐρμηνείας, καὶ τὸ ἀφελές τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' ἐκείνων προοιμαζομένοις. ἄξιον δὲ καὶ τὴν διήγησιν ὡς ὑκονόμηται

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα] Vid. p. 504. ed. Tayl.

τῶν τεχνῶν] Legi vult Taylor τῶν τεχνικῶν. sine causa, si quid intelligo. REISK.

Μεγάλα ἀδικήματα] Scripsit, opinor, μεγάλα τ' ἀδικήματα, vel τὰ ἀδικήματα. MARKLAND.

Καὶ ἔστι] Forte, ἢ (sc. εὐνοία) ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. IDEM.

Εὐθὺς] Καί, quod huic adverbio præro-

nunt vulgatæ, delevi auctore Sylburgio. REISK.

Ἐπερ ἐκείνων] Sylburgius legit, ἀπ' ἐκείνων, ab illis. A quibus? nihil enim præcessit, quod huic sensui convenire potest. Lege, ἐπ' ἐκείνων, coram illis, sc. δικαστῶν, iudicibus, quæ maxime necessaria sunt iis, qui coram tribunalî proæmiis utuntur: nempe in veris causis, non in fictis Rhetorum et Sophistarum λογομαχίαις. MARKLAND.

καταμαθεῖν, ἔχει δὲ οὕτως. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κδ'. "Ἴνα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτήρ καταφανῆς γένηται, θήσω καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα. τὰς μὲν οὖν ἰδίας πίστεις, ὡς οὐ πολλῶν ἐπι λόγων δεομένας, δι' αὐτῶν βεβαιοῦται τῶν μαρτύρων, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο εἰπὼν, Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες. τὰ δὲ τοῦ ἀντιδίκου δίκαια διχῆ νείμας, ὡς τὰ μὲν ὁμολογήσαντος αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου, τὰ δὲ ἐξάρνου γεννηθέντος εἰληφέναι, κᾶπειτα ἐλεγχθέντος, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον. τὰς τε δαπάνας οὐχ ἄς ἐκεῖνος ἀπέφηνε γενέσθαι λέγων, καὶ περὶ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδιδούς. Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κέ. Ἐν μὲν δὴ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος. καὶ τῶν γε καὶ ἑαυτὸν ἢ πρότερον ῥητόρων ἀκμασάντων οὐδενὸς ἂν δόξειεν εἶναι καταδεέστερος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατὴν, ὥσπερ Ἰσοκράτης, ἢ Δημοσθένης. θήσω δὲ καὶ τούτων παράδειγμα. ἔστι δὴ τις αὐτῷ πανηγυρικός λόγος, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας, ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως, ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς, καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι ἄρξασθαι τε τῆς ἐχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ τε καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην. ἔπεμψε γὰρ ξεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ. μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγή τῶν θεωρῶν ἐγίνετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμασθεῖη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταί] κτικοῖς λόγοις, quam in πάθειν et ἀποδεί-

Vid. p. 505. ed. Tayl.

τοῦ ἀντιδίκου] Articulum praeposui, quo carent vulgatae. REISK.

τὰς δὲ δαπάνας] Distinguo ac lego: ποιεῖται τὸν λόγον, τὰς τε δαπάνας—ἐλέγχων, καὶ περὶ etc. Sylburgius quoque legit τε pro δέ. MARKLAND. Sic dedi, pro vulgati τὰς δὲ δαπάνας. REISK.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί] κτικοῖς λόγοις, quam in πάθειν et ἀποδεί-

Vid. p. 512. ed. Tayl.

ἔφην] Post ἔφην nonnulla deesse videntur. haec enim non cohaerent. MARKLAND. Acute animadvertit Marklandus aliquid hic deesse. Nam ἐν μὲν δὴ indicat conclusionem loci pertractati περὶ τῶν ἀποδείξεων, de quibus inceperat dicere. τοῖς ἐπιδεικτικοῖς autem et paulo post θήσω δὲ καὶ τούτων transitionis ad orationes ἐπιδεικτικὰς vestigia habent. Deinde Dionysius Ly-sium μαλακώτερον dixit non tam in ἐπιδει-

κτικοῖς λόγοις, quam in πάθειν et ἀποδείξεσι. v. p. 80. v. 8. Conf. Dionys. ed. Sylburg. p. 107. 43. ἐν οἷς (ἀποδεικτικοῖς καὶ παθητικοῖς λόγοις) ὁ μὲν Λυσίας ἀπλούστερός τις ἐστίν, et p. 109. 34. ubi etiam male scribitur ἐπιδεικτικοῖς pro ἀποδ. quod aperte docet orationis συνάφεια et Sylburg. ad h. l. Denique nullum exemplum epilogi commemoravit, de quo tamen etiam dicere constituerat. v. p. 77. v. 10. p. 80. v. 12. 18. Ex his satis vuto apparere aliquid deesse. quod etsi sine ope codd. restitui vix potest, interim tamen expleri poterit hoc modo: ἐν μὲν δὴ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ πάθειν καὶ ὅλας τοῖς δικαιοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. τοιοῦτος δὲ τις μοι εἶναι δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις. βούληται—Δημοσθένης, θήσω δὲ καὶ τούτων (scil. τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων) παραδείγματα. MATTH. Nil deest, modo legas, ἐν μέντοι τοῖς. REISK.

ταύτην λαβῶν τὴν ὑπόθεσιν, τοιαύτην πεποιήται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν, κ. τ. λ.

Ixxvii

κς'. Ἐνὸς ἔτι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ· ἵνα καὶ τούτου τοῦ γένους τοῦ λόγου ὁ χαρακτήρ γενήται σαφής. ὑπόθεσιν δὲ περιείληφε περὶ τοῦ μὴ καταλύσαι τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει, καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν· δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς ἐνύπορους ὑβρίζη τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμίστιος τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου, γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσι παραδοῦναι· βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ, τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος, πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας, τῶν ἐπισήμων τιμὴ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε ἄδηλον, σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὕδε. Ὅτε ἐνόμιζον, ὧ Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.

κζ'. Ἄλλ' ἄλλις ἤδη παραδειγμάτων. ἵνα καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ῥητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον. ἔπεται δὲ τῷ ῥήτορι τούτῳ, κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, Ἰσοκράτης. περὶ δὲ τούτου λεκτέον ἐφεξῆς, ἑτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν] Vid. p. 518. ed. Tayl.

Ψηφισαμένου διαλύσασθαι] Hodsonus legi vult τὰς πρὸς τοὺς ἐν ἄστει ἔχθρας. male, ut videtur. centies enim hæc omituntur. v. Æschin. contra Ctesiph. p. 68. 19. ed. Steph. Ælian. V. H. 12. 3. Theophrast. Charact. 13. περὶ ἀκαιρίας, ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. ΜΑΤΤΗ.

φορμίστιος] De hoc loquitur Dinarchus

p. 95. ed. Steph. IDEM.

Φεύγοντας] F. φυγόντας. IDEM. In hoc falsus fuit V. D. Exsules οἱ φεύγοντες usurpantur, non οἱ φυγόντες. Ad insequentem vitam e Plutarcho annotationum ego de meo nihil addidi, sed omnes sunt Taylori.

REISK.

Ὅτε ἐνόμιζον, ὧ Ἀθηναῖοι] Vid. p. 523. ed. Tayl.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

Ικxviii Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου, τοῦ Λυσανίου, τοῦ Κεφάλου, Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλου ὄντα, καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρων· ὡς δὲ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν, ἠνίκα ὑπὸ Γέλωνος ἐτυραννοῦντο· γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους μετονομασθεῖσαν ἔστειλεν ἢ πόλις, ὥχετο σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ — ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο Εὐδίδος καὶ Βράχυλλος —, τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγυνώς πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἄρχοντος. κάκεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισία, καὶ Νικία τοῖς Συρακουσίοις· κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρῳ λαχὼν ἐπολιτεύσατο, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ἔτη ἐξήκοντα τρία. Τῷ δὲ ἐξῆς Καλλία Ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ, τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίοις, καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τε ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς Ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν. Παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ἤδη τῶν τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δὲ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης, καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσαν, ἐπτά ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολεμάρχον· αὐτὸς δὲ διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας, ἀμφιθύρου οὐσης, ἐν ἧ ἐφυλίσσετο ὡς ἀπολούμενος, διῆγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιξέμέ-

Διαφέρων] Anne διαφέροντα? Vid. Nos in Vita Lysiae. TAYLOR.
 Φρασικλῆ] L. Φρασικλείδου. IDEM.
 Καὶ δευτέρας] Dele. IDEM.
 Ἔστειλεν] Ἔστειλε Cod. Petav. IDEM.
 Ἄλλοι δύο] Hoc videtur esse ambigen- dum. IDEM.
 Εὐδίδος] Εὐδῆμος Xyl. Rectius enim

Platone Εὐδῆμος. IDEM.
 Κλήρῳ λαχὼν] Κλήρου τυχὼν Photius. IDEM.
 Κλεάρχου] L. Κλεουρίτου. IDEM.
 Ἐξήκοντα τρία] Alii τριάκοντα τρία le- gunt, alii ὥστε τριάκοντα. IDEM.
 Τριῶν] L. Τριακοσίων. IDEM.

νων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθύδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων ὦψθη, χρήματά τε παρασχῶν δραχμὰς δισχιλίας, καὶ ἀσπίδας διακοσίας· πεμφθεῖς δὲ σὺν Ἑρμῶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τριακοσίους δύο, ἔπεισέ τε τάλαντα δοῦναι Θρασύλαιον τὸν Ἡλείου, ξένου αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν· ἀπενεγκαμένον δὲ Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι, ἔαλω τὸ ψήφισμα· Ixxix καὶ οὕτως ἀπελαθεῖς τῆς πολιτείας, τὸν λοιπὸν χρόνον ὤκησε ἰσοτελεῖς ὦν· καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόξυ, ὄγδοήκοντα τρία ἔτη βιοῦς, ἦ, ὡς τινες, ἕξ καὶ ἐβδομήκοντα, ἦ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὄγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἰκοσιπέντε. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον, καὶ Καικίλιον εἶναι διακοσίους τριάκοντα, ἐν οἷς δις μόνον ἠττήσθαι λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὅν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἕτερος. Ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι ῥητορικαὶ πεποιημέναι, καὶ δημηγορία, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια, καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοί. Σωκράτους ἀπολογία ἔστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ τὴν κατὰ λέξιν εὐκόλος εἶναι, δυσμίμητος ὦν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἔραστὴν αὐτὸν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου τῇ Νεαίρα. ὕστερον δὲ ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερόν ὡς προσέλαβε τοῖς ἕτεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως·

Καλλίππης θύγατερ, πολυηγόρε, φροντίδι εἰζέεις
 Εἴ τι φρονεῖς, * * καὶ τι περισσὸν ἔχεις.

Ἐπεὶ χρησιμώτατος] L. ἐπιχρησιμώτατος. IDEM.

Πεμφθεῖς; δὲ] Πεμφθεῖς τε Cod. Petav. IDEM.

Δύο] Istud δύο pertinet ad comma proximum. Vid. nos in Lysiae Vita. IDEM.

Θρασύλαιον] Θρασυδαῖον alii. IDEM.

Ὀγδοήκοντα] Mira haec differentia, ὄγδοήκοντα τρία ἔτη βιοῦς — ἦ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὄγδοήκοντα. Haecine expectabas ab ἀκριβείᾳ Plutarchi? IDEM.

ἠττήσθαι] ἠττήσθαι Cod. Petav. IDEM.

Ἔστι δ' αὐτοῦ] F. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ὃ ἐγράψατο Ἀρχίνος (sc.

παρανόμων) τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέλαον. IDEM.

Τοῖς πολλοῖς] Vel glossa est ad τοῖς ἰδιώταις, vel legendum τοὺς πολλοὺς (λόγους sc.) vel τοὺς πλείους, ut Photius. IDEM.

Δημηγορία] F. δημηγορίαί. IDEM.

Σωκράτους] Καὶ Σωκράτους ἀπολογία. Cod. Petav. IDEM.

Δημοσθένες] Hæc ex Athenæo l. 13. IDEM.

Καλλίππης] In MSS. nonnullis ᾧ Καλλίππης, in metro quarto pro Ἐν κόσμοι Cod. Petav. habet Ἐν κόσμῳ. in sexto, idem Cod. καταφθιμένων. IDEM. De hoc Epigrammate vid. supra p. 59.

Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρροσθέντα, καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάμνον,
 Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
 Ὃς τότε ἔμῃς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνων Τιμόδεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκα. Ἀναδεξα-
 μένου δὲ Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐδύναις
 ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ Λυσίου
 λόγου. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόδεος ἐξημιώθη πλείστοις
 χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέ-
 γιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἕλληνας κυταλῦσαι Διονύσιον.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX PHOTIO COD. CCLXI.

ΙΧΧΧ Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. φέρονται δ' αὐτοῦ εἰκο-
 σιπέντε καὶ τετρακόσιοι, ὧν τοῖς γνησίοις τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ
 διακόσιοι ἐγκρίνουσι. ἐν οἷς δις μόνον τὸ ἔλαττον ἐνεγκεῖν τῇ
 λέξει πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστὰς πολλακίς ἀγωνισάμενος λέγεται.
 ἔστι δὲ τοῖς λόγοις βραχυτάτος τε καὶ πιθανώτατος, καὶ τῶν δο-
 κεῖν μὴ δεινῶς λέγειν, εἴπερ τις ἄλλος δεινότητος. ἀλλὰ γὰρ καὶ
 εὐκόλος εἶναι δοκῶν, οὐδὲν ἔλαττον δυσμίμητος ἐπιδείκνυται. τοὺς
 μέντοι γε τῶν λόγων πλείους ἰδιώταις ἐκδεδωκέναι λέγεται. συγκε-
 φαλαιοῦσι δὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ δημηγορίαι, ἐπιστολαί, ἐγκώμια,
 ἐπιτάφιοι, ἐρωτικοὶ, καὶ Σωκράτους ἀπολογία. ἔστι μὲν ἐν οὐκ
 ὀλίγοις αὐτοῦ λόγοις ἠθικός. γίνεται δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ὁ ἠθι-
 κός, ὅταν χρηστὴν ἔχη προαίρεσιν, καὶ πρὸς τὰ βελτίω ρέπουσαν.
 ὅθεν οὐ χρὴ ψιλῶς τὰ πραχθέντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην
 συνάπτειν, μεθ' ἧς ἐπράττετο ἕκαστον. οἷον ἂν μὲν χαλεπὰ εἶη,
 καὶ πρὸς φίλους ἢ ἄλλως μετρίους, τὴν ἀνάγκην αἰτιᾶσθαι, ἂν δὲ
 ἀμείνω, τὴν προαίρεσιν. αὕτη δὲ μάλιστα πιθανὴ γίνεται, εἰ τὴν
 αἰτίαν προσλάβοι. τὰς μέντοιγε αἰτίας οὐ χρὴ τοῦ λυσιτελοῦς
 ἕνεκα παραλαμβάνειν. φρονίμου γὰρ μᾶλλον ἢ χρηστοῦ καὶ εὐ-

γνώμονος τὰ τοιαῦτα. χαλεπὸς δὲ ὁ τρόπος φυλάξαι, διὸ καὶ Λυσίας ἐν αὐτῷ φαίνεται πολλάκις διαμαρτάνων. θαυμάζονται μὲν τοι γὰρ αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι καὶ διὸ καὶ ὁ πρὸς Διογείτονα ἐπιτροπῆς· πῖθάνῃν τε γὰρ καὶ κατὰ τὴν δίηγησιν ποιεῖται. ἀλλ' οὐκ εὐδὺς ἐπὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς δεινώσεις, ὑπερ πολλοὶ πίσχουσιν, ὑπάγεται. καὶ γὰρ οὐδ' ἔστιν οἰκεία τὰ τοιαῦτα τῆς πρώτης διδασκαλίας τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χώραν ἔχει καταλέγεσθαι. καὶ πολλὴν δὲ καθαρότητα καὶ σαφήνειαν ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς λέξεσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ λόγου προβάλλεται ἀρχῆς. ὡσπερ καὶ τὸ σχῆμα κατ' εὐδεῖαν ἀρμόζον ἀφηγήσει, καὶ τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν συνεφέλεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἀρμονίας, αὐτοῦ κάλλος οὐ παντός ἐστιν αἰσθάνεσθαι, καὶ γὰρ δοκεῖ μὲν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε συγκεῖσθαι, εἰς ὑπερβολὴν δὲ κόσμον κατεσκεύασται. καὶ ἀπλῶς, ὁ λόγος ἄξιος θαυμάσαι κατὰ τε τὰ σχήματα καὶ τὰ νοήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἑναρμόνιον τούτων συνῆκην, καὶ τὴν εὐρεσιν καὶ τάξιν τῶν ἐνθυμημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος, ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἰδός ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου ἐκ τε τῶν κεφαλαίων δῆλον, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων, ἐξ αὐτοῦ γὰρ τοῦ προοιμίου, τῆς τε διηγήσεως, καὶ τοῦ ἐπιλόγου. πάνυ γὰρ δαιμονίως, καὶ κατὰ τὴν εἰσισμένην τῷ ἀνδρὶ ἐν τῇ ἀπλότῃ lxxxii δεινότητά ἐστιν ἐξεργασμένα ταῦτα καὶ τὸ κατ' ἐνθύμημα, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπιχείρημα προάγειν τὰς ἀποδείξεις, τοῦ Λυσίου μάλιστα τὸ ἰδίωμα ἀπυγγέλλει, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ καθ' ἐν διατρίβοντα μηκύνειν τὸν λόγον, τῆς τοῦ Λυσίου ἐστὶν ἀκριβείας· καὶ τὸ εὐπαγὲς τῶν λόγων καὶ τὸ διὰ βραχύτητος πολλὴν παρέχειν ἡδονήν· ὁ μετὰ γε Δημοσθένην οὗτος μόνος τῶν ἄλλων ρητόρων φαίνεται κατορθώσας· καὶ τὸ κάλλος δὲ τῆς διατυπώσεως, ἐν ᾧ μήτε Πλάτωνος, μήτε Δημοσθένους, μήτε Αἰσχίνου τὸ ἔλαττόν ἐστιν ἀπηνεγμένος. ἰδίωμα δὲ Λυσίου, καὶ τὸ τὰς ἀντιθέσεις προάγειν, μηδαμῶς μὲν ἐμφαινόμενος τὸ ἐπιβεβουλευμένον, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐπεσπασμένον δεικνύειν. Τεκμήριον δὲ τῆς Λυσιακῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ τῶν κώλων εὐάρμοστον, καὶ μετὰ καθαρότητος εὐανδές. Παῦλος δὲ γὰρ ὁ ἐκ Μυσίας, τὸν τε περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον, οὐδὲν τῶν εἰρημένων συνιείς, τῆς τε γνησιότητος τῶν Λυσιακῶν ἐκβάλλει λόγων· καὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀπορρίψαμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν, οὐχ εὐρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἄπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρως τῆς διαβολῆς ὡσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς

Ἄμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ'] F. ἀμφιβάλλεται μὲν παρ' ἐνίοις ὁ π. τ. σ. λόγος. ΤΑΥΛΟΡ.

ἀληθείας γεγενημένης. Ἔστι δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθῆνασθαι, ἐπιτήδειος δὲ τοὺς πρὸς αὐξήσιν διαφεύγει λόγους. Τινὲς μὲν οὖν τῶν περὶ τοὺς ῥητορικοὺς διατριβόντων λόγους οὐκ ὀρθῶς ὑπὲρ χθῆσαν εἶπειν περὶ Λυσίου, ὡς ἀποδείξει μὲν τὰ ἐγκλήματα, παρ' ὄντινα οὖν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, τὸ προκεκριμένον ἔχει· αὐξῆσαι δὲ ταῦτα πολλῶν ἐνδείξει. καὶ γὰρ ἐλέγχονται φανερώς ὑπὸ τῶν αὐτοῦ λόγων, πολὺ τῆς ἐπ' αὐτὸ διασφαλλόμενοι κρίσεως· καὶ μάλιστα γὰρ τούτους ὁ κατὰ Μνησιπτολέμου διελέγχει. Σαυμαστῶς γὰρ τὴν κατηγορίαν πρὸς μέγεθος οὗτος ἠξήσῃ. Καϊκίλιος δὲ ἀμαρτάνει, εὐρετικὸν μὲν τὸν ἄνδρα, εἴπερ ἄλλον τινὰ, συνομολογῶν, οἰκονομῆσαι δὲ τὰ εὐρεθέντα οὐχ οὕτως ἰκανόν. καὶ γὰρ καὶ τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἀρετῆς τοῦ λόγου οὐδενὸς ὁράται φαυλότερος. Εἶδε δὲ μεϊράκιον Δημοσθένην ὄντα· παῖς δὲ γέγονεν ὁ Λυσίας Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, γένος μὲν Συρακούσιος, μετανάστης δὲ γεγωνὸς εἰς Ἀθήνας, πόσῳ τε τῆς πόλεως, καὶ τῆς Περικλέους τοῦ Ξανσίππου φήμης. ἐν ἣ τὰ μὲν πρῶτα συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ, τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν στελλούσης τῆς πόλεως ὤχετο καὶ αὐτὸς σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Πολεμάρχῳ, ἐφ' ᾧ τοῦ πατρῷου μετασχεῖν κλήρου. ἔτος δὲ πέντε καὶ δέκατον ἦγε, καὶ διέτριβεν ἀκροώμενος Τισίου τε καὶ Νικίου τῶν Συρακουσίων, οἰκίαν δὲ κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχὼν ἐπολιτεύετο τῶν πολλῶν οὐκ ἐνδέεστερον, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθηναίου ἀρχοντος. τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μετ' ἐτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Ἀθηναῖοι δὲ παραγεγονὸς, τῶν Τετρακοσίων τὴν πόλιν ἐχόντων, διέμεινεν αὐτόθι· τῶν Τριάκοντα δὲ τὴν πόλιν ἀντικατασχόντων, ἐπὶ μὲν ἔτη διέμεινεν· ἀφαιρεθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολεμάρχον ἀποβαλὼν, αὐτὸς μύλις διαδράς τὸν ἐπικρεμάμενον ὄλεθρον διῆγεν ἐν Μεγάροις. Τῶν δ' ἀπὸ Φυλῆς ἐπιφεμένων τῇ κατὰ τὴν χρησιμώτατος ἀπάντων γέγονε τῇ πράξει. χρήματά τε γὰρ αὐτὸς δραχμὰς δισχιλίας παρέσχε, καὶ ἀσπίδας διακοσίας. σταλείς δὲ σὺν Ἑρμοῖ, ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύδαιον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχεῖν. ἐφ' οἷς γράφει μὲν μετὰ τὴν κάθοδον ὁ Θρασύβουλος πολιτείαν αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν. Ἀρχίνος δὲ διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι τὸ ψήφισμα, γράφεται γραφὴν παρανόμων τὴν δωρεάν. καὶ ἐπεὶ κατεγνώσθη τὸ ψήφισμα, τῆς μὲν πολιτείας ὁ Λυσίας ἀπελαύνεται, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον κατεβίω ἰσοτελῆς ὢν. καὶ τελευτᾷ αὐτόθι, τρία καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγωνὸς. οἱ δὲ ἀφαιροῦσιν αὐτοῦ ἐπτὰ.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX SUIDA.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ρήτωρ· μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου· Ιϝϝϝϝ εἶς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ρητόρων. Ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε· γεγονὼς δὲ ἐτῶν ἰε' ἐς Θουρίους ὤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας· εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῶ ἐπανήλθεν ἐς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγιοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καζαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μμητὴν, πλὴν Ἰσοκράτους. Ἐγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολάς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μεϊράκια.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX LEXICO INEDITO EUDOCIAE N. CCLXXIV.
BIBL. COLBERTINÆ, NUNC REGIÆ,
PARISIENSIS.

Περὶ τοῦ Λυσίου.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ρήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἶς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ρητόρων· λόγιοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτους (ἰ. τούτοις) ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καζαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. Ἐγραψε καὶ τέχνας ῥητορικὰς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολάς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς.

TESTIMONIA VETERUM

DE LYSIA.

CICERO.

lxxxiii 1. *De Orat.* 118. Dissertissimus Orator Lysias.

3. *De Orat.* 16. Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Æschines, vim Demosthenes habuit.

In Brut. 17. Tum fuit Lysias, ipse quidem in causis forensibus non versatus, sed egregie subtilis Scriptor atque elegans, quem jam prope audeas Oratorem perfectum dicere. (Nam plane quidem perfectum et cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris.) Nihil acute inveniri potuit in iis causis, quas scripsit, nihil, ut ita dicam, subdole, nihil versute, quod ille non viderit: nihil subtiliter dici, nihil presse, nihil enucleate, quo possit fieri aliquid limatius: nihil contra grande, nihil incitatum, nihil ornatum vel verborum gravitate vel sententiarum, quo quidquam esset elatius.

Ibid. 31. Quodammodo est nonnulla in iis etiam inter ipsos [*Catonem sc. et Lysiam*] similitudo. Acuti sunt, elegantes, faceti, breves. Sed ille Græcus ab omni laude felicior. Habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur; quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat: quanquam in Lysia sæpe sunt etiam lacerti, sic ut fieri nihil possit valentius.

lxxxiv *Orat.* 15. Dicat igitur Attice venustissimus ille Scriptor ac politissimus Lysias. Quis enim id possit negare? dum intelligamus hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum.

Ibid. 16. Qui Lysiam sequuntur, causidicum quendam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, subtilem et elegantem tamen, et qui in forensibus causis possit præclare consistere.

Ibid. 132. Dum imitari Lysiam vult, alterum pene Demosthenem.

De optimo genere Oratorum. Imitemur, si poterimus, Lysiam, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior: sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit.

DIONYSIUS HALICARNASSENSIS.

De Oratoribus. Ὁ Λυσιακὸς λόγος πρὸς το χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν αὐτάρκεις, καὶ τὸ μὲν αὐχμηρὸν ἐκπεφυγῶς, πάνυ δὲ σύντομος καὶ στενὸς κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, ἔτι δὲ καὶ κομψὸς καὶ ἀληθής, καὶ τῶν Ἀττικισμῶν εὐχαρίς. οὐ μὴν συνεχῶς αὐξητικὸς, πλὴν τοῦ σκοποῦ λεληθότως ἐπιτυγχάνων, μετὰ κεκραμένης τῆς κατὰ τὴν χάριν ἡδονῆς· ὡς ἀναγινωσκόμενον μὲν, οὐχ ὄλον [I. εὐκόλον] νομίζεσθαι, χαλεπὸν δὲ εὐρίσκεσθαι ζηλοῦν πειρωμένοις. μάλιστα δὲ ἐπιτευκτικὸς ἐν ταῖς διηγήσεσιν· ἰσχύνητι γὰρ τῆς φράσεως ἀσφῆ καὶ ἀπηκριβωμένην ἔχουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν.

In Judicio de Isæo §. 3. Ἡ μὲν γὰρ [Λυσίου λέξις] ἀφελής τε καὶ ἡθικὴ μᾶλλον ἐστὶν· σύγκειται τε φυσικώτερον, καὶ ἐσχημάτισται ἀπλοῦστερον· ἡδονῆ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται. ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικωτέρα, κ. τ. λ.

Ibid. §. 16. Τοῦ Λυσίου μὲν οὖν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις, Ixxxv οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ ποιηρίαν, ἀλλ' ὡς φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει· αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν, ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν.

Ibid. §. 18. Δοκεῖ Λυσίας μὲν, τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον· Ἰσαῖος δὲ, τὴν τέχνην· καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως· ὁ δὲ, τοῦ δεινῶς.

Ibid. §. 20. Οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον, οὔτε χαριέστερον γεγενῆναι Λυσίου.

Ibid. Τούτων δὴ φημι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις, διαφέρειν οἴομενος Λυσίαν, καὶ ὡς περ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκείνον τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποίησάμην κανόνα.

In Judicio de Dinarcho §. 6. Λυσίας ἐν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, αὐτὸς αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἰς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν, καὶ σύνθεσιν, αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν.

Ibid. §. 7. Ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι, καὶ ὄντες, Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοίότητα· Τούτων ὁ βουλόμενος ποιῆσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρεῖτω· ἔπειτ', εἰ μὲν ἀρετὴν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδοι, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν, καὶ τὸ μὴδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαρρῶν λεγέτω τούτους Λυσίου. εἰ δὲ μήτε χαρίεν ὅμοιον εὐρίσκη, μήτε τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβές, μήτε τῆς ἀληθείας ἀπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς εἶτω.

De admiranda vi dicendi in Demosthene §. 2. Ἐτελείωσε δ' αὐτὴν [simplicem ideam orationis] καὶ εἰς ἄκρον ἤγαγε τῆς ἰδίας ἀρετῆς Λυσίας ὁ Κεφάλου, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Γοργία τε καὶ Θουκυδίδην γενόμενος.

Ibid. 11. Ἄ δὲ παρὰ τὸν *** καὶ ἀκριβῆ, καὶ καθαρὸν, καὶ ζηλωτὸν, I xxvi

ἀπὸ τοῦ διαλάμψαντος ἐν αὐτῷ· Λυσιακὸς δ' ἂν εἰκότως λέγοιτο·
τοιαῦτα.

Ibid. 13. Ταῦτα οὐ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆ καὶ σαφῆ καὶ διὰ τῶν κυρίων
καὶ κοινῶν ὀνομάτων κατεσκευασμένα, ὥσπερ τὰ Λυσίου; ἐμοὶ μὲν γὰρ
ὑπάρχειν δοκεῖ. Τί δέ, οὐχὶ σύντομα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀληθείας
μεστὰ, καὶ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀκατάσκευον ἐπιφαίνοντα φύσιν, κατὰπερ
ἐκείνα; Πάντων μὲν οὖν μάλιστα. Οὐχὶ δὲ καὶ πιθανά, καὶ ἐν ἡθελι λε-
γόμενά τι, καὶ τὸ πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις τε καὶ πράγμα-
σι φυλάττοντα; ἡδονῆς δὲ ἄρα, καὶ πειθοῦς, καὶ χαρίτων, καιροῦ τε καὶ
τῶν ἄλλων, ἃ πᾶσι τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθεῖ λόγοις, ἄρα οὐχὶ πολλῆ
μοῖρα;

Ibid. Φυσικὴ τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις, ἣ
προὔχει, πλὴν Δημοσθένους, τῶν ἄλλων ῥητόρων.

In Judicio de Thucydide 53. Ἀντιφῶν, Λυσίας, Ἴσοκράτης, οἱ
πρωτεύσαντες τῶν τότε ῥητόρων.

DIO CHRYSOSTOMUS.

Περὶ λόγου ἀσκήσεως. p. 256. Edit. Morell. 1604.

Λυσίαν δὲ βραχύτητι καὶ ἀπλότητι καὶ συνεχεῖα διανοίας, καὶ τῷ λε-
ληθέναι τὴν δεινότητα.

QUINTILIANUS.

Instit. Orat. III. 8. Neque enim minus viciosa est Oratio, si
ab homine, quam si a re, cui accommodari debuit, dissidet: ideo-
que Lysias optime videtur in iis, quæ scribebat indoctis, servasse
veritatis fidem.

Ibid. IX. 4. Neque mihi, quamlibet magnus Auctor, Cicero
persuaserit, Lysiam, Herodotum, Thucydidem parum studiosos ejus
lxxxvii fuisse. Genus fortasse sint secuti non idem, quod Demosthenes
aut Plato, quanquam et ii ipsi inter se dissimiles fuerunt. Nam
neque illud in Lysia dicendi textum tenue atque rarum lætioribus
numeris corrumpendum erat. Perdidisset enim gratiam, quæ in eo
maxima est, simplicis atque inaffectedati coloris: perdidisset fidem
quoque.

Ibid. X. 1. His ætate Lysias major, subtilis atque elegans, et
quo nihil, si Oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil
enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti, quam magno
flumini propior.

Ibid. XI. 1. Lysias, qui tum in dicendo præstantissimus habe-
batur.

Ibid. XII. 10. Nam quis erit hic Atticus? Sit Lysias, hunc
enim amplectuntur amatores istius nominis modum.

Ibid. Quid Periclea? Similemne credimus Lysiacæ gracilitati.

GELLIUS.

II. 5. Favorinus de Lysia et Platone solitus est dicere, Si ex Platonis, inquit, oratione verbum aliquod demas mutesve, atque id commodissime facias, de elegantia tantum detraxeris; si ex Lysiaë, de sententia.

HERMOGENES.

De formis Orat. tom. 2. p. 338. Edit. Port.

Πολλὰ τῶν τοιούτων ἐν ἰδιωτικοῖς τὰ παραδείγματα, καὶ πλείονά γε παρὰ τῷ Λυσίᾳ καὶ τῷ Ὑπερίδῃ. φύσει γὰρ οἱ ἀνδρες ἠθικώτεροι.

Ibid. p. 366. Τοῦ δ' αὖ μὴ δοκοῦντος μὲν εἶναι δεινοῦ, ὄντος δὲ ὡς ἀληθῶς τοιούτου, παραδείγματά εἰσι σχεδὸν ἵπαντες οἱ ἰδιωτικοὶ τοῦ Δημοσθένους λόγοι, καὶ τῶν δημοσίων δὲ οὐκ ὀλίγα μέρη· τὰ γε μὴν τοῦ Λυσίου θαρρῶν ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅτι πάντα.

Ibid. p. 386. Πλεῖστόν γε μὴν αὐτοῦ [i. e. λόγου ἀπλῶς πολιτικοῦ] lxxxviii
μέτεστι Λυσία τε καὶ Ἰσαίῳ καὶ Ὑπερίδῃ. διὸ δὴ καὶ μάλιστα εἰσι πιθινοί. διαφέρουσι δὲ οὔτοι ἀλλήλων, ὅτι τῷ μὲν Λυσίᾳ μετὰ τούτων, καὶ τὰ τῆς ἐπιμελείας μετρίως ὕπεστι, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σφόδρα ἀνεμφάτως.

LONGINUS.

Sect. XXXIV. Ὁ μὲν γὰρ Ὑπερίδης πρὸς τῷ πάντα, ἔξω γε τῆς συνθέσεως, μιμῆσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα, καὶ τὰς Λυσιακὰς ἐκ περιπτοῦ περιείληφεν ἀρετὰς τε καὶ χάριτας.

JULIANUS.

Epist. XLII. Τί οὖν δὲ Ὁμήρῳ μέντοι καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Δημοσθένει μέντοι, καὶ Ἡρόδοτῳ καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Ἰσοκράτει, καὶ Λυσίᾳ θεοὶ πίσσης ἡγοῦνται παιδείας.

THEMISTIUS.

P. 329. Edit. Harduin. Par. 1684.

Καὶ τηρικαῦτα οὐ κατώκνεις οὐδὲ ἐδεδοίκεις μὴ τίς σε μεираκιένεσθαι ὑπολάβοι ἀμιλλωμένην πρὸς Λυσίαν καὶ Θουκυδίδην.

MARCIANUS CAPELLA.

Lib. V. Post hos tamen in diversis agminibus Oratores emeriti, ac præ se ferentes insignium culmen meritaque linguarum Æschinæ, Isocratem, Lysiamque conspiceres.

IOANNIS TAYLORI LECTIONES LYSIACÆ.

CAP. I.

Pag.
ed. Tayl.
675

Lysiae plures. Lysias pro Lysippo. Emendantur Parœmiographi. φιλοδικία Atheniensium. Curia ἐπι Δελφίνιω. Apollo Delphinus. Plauti et Terentii Error. Demosthenes emendatus. Locus Varronis apud Nonium Marcellum fœdissimo errore liberatus. Molendinæ pœna. cetera.

EDITIONI nostræ coronidem jam impositurus, atque ocium nactus a labore omnium, quos unquam sumpsi, improbissimo, institui, ut primus essem, qui messi meæ falcem admoverem, ut quæ a me emendata aut elucidata sint, opera non indiligenti percurrerem. Eo sc. animo, ut, si quid a me inclementer nimis dictum sit, id pro indicto haberem: ambitiose, reciderem: ambigue, arguerem: siquid mutandum, notare: ut obscurioribus lucem, ingeniosis (si tam magnificam orationem, benevole lector, non reformides) auctoritatem adderem; ut denique nonnullorum exspectationibus morem gererem, qui de arido nimis hoc notandi genere conquesti quædam præterea adferri volunt, quæ vel Auctoris indolem et scribendi genus, vel Gentis domi bellicque instituta, vel Fori denique judiciorumque consuetudinem exponere atque illustrare possint. Quorum demum consilium eoque sum secuturus, ut me interea meæ operæ non poeniteret. Neque enim eo sum ab literis ocio, aut, quod isti fortasse verius esse existimaverint, ea ingenii cultura et lepore, ut mihi licere arbitrarer desidi inter delicatulos hodiernæ Criticæ litare, ad trutinam nescio quam imaginariam Auctorem nostrum exigere, troporum schematumque varietates indagare, Vencresque, ut aiunt, orationis expromendo bonam ætatem contere bonamque chartam consumere. Novi profecto ex hoc aucupio facillime me meos labores ex fatali illo vico redempturum, ubi odores veneunt: at ego lævus eas semper in ambitione literaria partis secutus fuerim, ut talis mihi lectores contingere exoptarem, qualis amicos desumerem, paucissimos, sed cordatos. In hac quoque notularum mantissa pulchram satis opportunitatem mihi met comparasse videor, ut subductis probe rationibus et pensitato mecum meo commentandi caractere, nonnullorum hominum reprehensiones deprecarer, si qui id, quod in Criticorum laboribus maxime sit solenne, in nostris exspectarent: nempe, ut quos in eadem palæstra mecum desudasse conspexerim, eos omnis conviciis probrisque prosciuderem, malaque ingererem multa. Meus longe aliter fuit animus et sententia, dinque mecum dolui, humanissima studia profitentis humana omnia a se aliena exi-

stimare. Veterum ea fuit sapientia, ut Mercurium Gratiis *πάρεδρον* locarent, ὡς μάλιστα τοῦ λόγου τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς αἰτοῦντος. Plutarch. Dissert. Moral. III. Quosnam ergo decebit magis ab omni acerbitate orationis abesse, atque (ut Plato de Xenoerate dixit) ταῖς χάρισι θύειν, quam in liberalissimis disciplinis enutritos, in literis cultissimis exercitatos, qui denique in docendo flectendoque animum legentis non mediocrem artificii sui partem poni viderint? Unum quod attinet Andream Schottum Antuerpiensem, siquid a me intemperanter nimis excidit, siquid ejus in republica literaria existimatione indignum, aut mea in eadem novitate, habeto id omne mihi jam defervescente ingenio atque in se redeunte, serio displicuisse :

QVAE. HIC. VEL. ALIAS. SCRIPSI. DIXI. FECI.

676

EX. HUMANITATIS. OFFICIO. SCRIPTA. DICTA. FACTA. SVNTO.

QVAE. SECVS. INSCRIPTA. INDICTA. INFECTA. HABENTOR.

Ad Lysiam redeo, cujus rota currente aderescebat ὁμωνύμων numerus. Adponatur itaque p. 3. ed. Tayl. (XVIII.) Lysias bis Ciliciæ Præses sub Diocletiano Imp. Vid. Surium de SS. historiis ad Aug. XXIII. et Octob. XXX. Ruinart. Act. Sincer. primorum Martyrum, Lipomannum, etc. (XIX.) Lysias natione Græcus, sub eodem Diocletiano et Licinio Imp. Armeniæ finibus tutandis cum exercitu præfectus. Vid. Bolland. de SS. MM. Sebastienis ad Feb. III. et alibi. (XX.) Lysias Christianus unus ex XI. fidelibus, qui Epistolam Actis Martyrum SS. Tarachi, Probi et Andronici præfixam consiguaverunt. Ruinart. ad A. C. CCCIV. Lysiam interea, qui in nostra classe locum obtinet XII. debemus, ut monui, (p. 2.) Adagiorum Centuriatoribus. Vid. Lucil. Tarch. etc. Βοῦς ἐν πόλει. Nam si per bovem, ὃν ἀνέθηκε Λυσίας ἐν Ἀκροπόλει, intelligunt Tauri statuam, quæ Athenis in Arce visebatur, vehementer errant. Bos ille non erat Lysias, sed Senatus Arcopagiticæ donarium. "Ἔστι δὲ καὶ ταῦρος ἀνάθημα τῆς βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείφ πάγῳ, ἐφ' ὅτῳ δὲ ἀνέθηκεν ἡ βουλή, πολλὰ ἂν τις ἐξέλωσιν εἰκάσαι. Pausan. Attic. c. 24. Βοῦς ἐν πόλει χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Hesych. Sed non ea statua, verum prodigium quondam, idque non Athenis, sed Romæ visum proverbio Βοῦς ἐν πόλει, auctoritatem dedit. Procop. de bello Gotthic. IV. 21. "Ἐλεγεν οὖν ὁ Ῥωμαῖος οὗτος, ὡς ἄρχοι μὲν Ἰταλίας ποτὲ Ἀταλάρικος ὁ Θεοδορίχου θυγατρίδοῦς βοῶν δὲ τις ἀγέλη ἐς Ῥώμην ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον ἀμφὶ δειλην ὄψιαν ἐξ ἀγορῶν ἦκει διὰ τῆς ἄγορᾶς, ἣν φόρον Εἰρήνης καλοῦσι Ῥωμαῖοι — ἔστι δὲ τις ἀρχαία πρὸ ταύτης δὴ τῆς ἀγορᾶς κρήνη, καὶ βοῦς ἐπὶ ταύτης χαλκοῦς ἔστηκε Φειδίου (οἶμαι) τοῦ Ἀθηναίου ἢ Λυσίππου ἔργον. ἀγάλματα γὰρ ἐν χώρῳ τοῦτῳ πολλὰ τοῦτον δὴ τοῖν ἀνδρῶν ποιήματα — ἓνα δὲ ταῦρον ἔφη τῶν τηρικᾶδε παριόντων ἐννοῦχον τῆς τε ἀγέλης ἀπολειπόμενον, καὶ ταύτης δὴ τῆς κρήνης ἐπιβατεύσαντα, καὶ ὑπερθε βοῶς τοῦ χαλκοῦ στήναι· τύχη δὲ τιμὴ παριόντα τινα, Τοῦσκον γένος, κομιδῇ ἄγροικον δόξαντα εἶναι, ξυμβάλλοντα τὸ ποιούμενον φάναι (εἰσὶ γὰρ μαντικοὶ καὶ εἰς ἐμὲ Τοῦσκοι) ὡς ἐννοῦχος ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης. Hæc Procopius. Nimirum hic est ille bos, quem Lysippus Sicyonius signis clarns, (de quo plurimum Pausanias, Plinius, Horat. Propertius aliique) ex ære fecit, non Lysias consecravit. Βοῦς Λυσίου sc. pro Βοῦς Λυσίππου, sive ut in MSS. Codd. exarari solet Λυσ^{ου}, quo pacto nonnulli Codd. Steph. Byzantini pro Λύσιππος,

Ἀόσις habent. De nomine Lysiæ hæc dicta sunt. Causam autem hanc nostram, in qua de Eratosthenis neco quæstio agebatur, judicabant Ἐφέται, viri sc. LI. ἀριστίνδην electi, qui ad Apollinis Delphiniū judicabant ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ. De cæde enim apud Atheniensis præter Arcopagum cognoscebat. I. Curia ἐπὶ Παλλαδίῳ, si erat involuntaria: II. ἐπὶ Πρυτανείῳ, si de Auctore non liquet: III. ἐν Φρεάττει, ubi aliquis ob eandem involuntariam solum vertens nova interea teneretur: IV. ἐπὶ Δελφινίῳ denique, ubi quis jure ac recte cæsum contenderet. Nam, ut ait Cic. pro Miloue—"An est quisquam, qui hoc ignoret, cum de homine occiso quæretur, aut negari solere omnino esse factum, aut recte ac jure factum esse defendi?" In hisce omnibus aio quæsitum esse de cæde. Ejus erat leporis scomma, quod in h. populum jaciebat Lucian. Icaro. Menip. Καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῆστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο: et Aristoph. Equit. 1313.

Ἐδῆμειν χρῆ καὶ στόμα κλείειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι
Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἤδε γέγηθεν.

De hisce Curiis plurima plurimi: optime omnium Demosth. c. Aristocr. et Poll. VIII. 10. Adjungant, quibus ea non satisfaciant Pausan. Attic. c. 28. Sigon. de Republica Athen. III. 2. et Meurs. Areop. cap. extr. ut de Lexicis taceam. Neque fuissem hic in propatulo moratus, ni magnis hominibus dubitationem vidissem injectam de loco, ubi agebatur causa. Neque denuo asseram has Curias ita fuisse provinciis distinctas, ut vel rerum necessitati vel diuturnitati temporis earum usus non aliquando cederet. Lege Demosth. c. Bœot. Isocr. Except. c. Callimach. et Valer. Max. VIII. 1. Sed quis ille Apollo Delphinus, cedo, et unde dictus? qui non solum Athenis hujusmodi ædis nactus est, de quibus vide Plutarch. in Theseo et Pausan. in Attic. verum etiam, ut constat ex σχ. in Pind. in honore fuit Æginensibus, et Mensi, Sacris et Ludis nomen dedit, atque apud Chalcedensis itidem nactus est fanum sui cognominis; cujus postea in communionem adscitus T. Flaminius, ut liquet ex Plutarch. in vita.

Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΗΡΑΚΛΕΙ. ΤΟ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΤΟ. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ.

Plane aliena sunt et fabulam redolent, quæ de eo Etymo habet idem Plutarch. in libro de solertia Animalium: quam licet historiam tangit Homerus, sive quis alius, in hymnis, atque ære adhuc servant nummi Tarentinorum: Aliena item, quæ σχ. Lycophronis 208. Apollo, credo, et Diana δελφικοί vel δελφίνοι ideo dicti, quod erant *uterini*. Nam et Diana Δελφινία dicta. Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ ἰδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινίῳ. Poll. VIII. 10. Eamque conjecturam adjuvat locus Laertii in Thaletæ §. 29. Phiala enim a Collegio Sapientum renunciata et ad Thaletem reversa, Ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτως κατὰ τὸν Καλλιμαχόν·

Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι Νειλέω δῆμου
Δίδωσι, τοῦτο δις λαβὼν ἀρστέιον.

Τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει. Θαλῆς Ἐξαμίον Μιλήσιος Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ

Ἑλλήνων ἀριστεῖον δις λαβών. Sed me nimium tenuit πολυώνυμος iste Deus, cujus Epitheta fortasse æque ac Oracula tenebris delectantur suis. Jam meminisse oportet me in Auctore purissimo versari, dissimillimoque istius Dei antistiti, quæ

ἄσπετον χείρα παρμιγῆ βοήν
 Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα
 Σφιγγὸς κελαϊνῆς γῆρυν ἐκμμουμένη.

Simplex, inquam, noster, et purissimus, nullibi tamen simplicior, quam ubi rem gestam narret. Cujusmodi hic habes de uxore domum ducta, ad funus prodeunte, ab adultero denique in stupri consuetudinem inlecta. Ἐπ' ἐφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἢ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθαῖσα χρόνῳ διαφθείρεται. p. 11. ed. Reisk. Effertur. Imus. Funus procedit. Sequimur. Terentius verbis quasi ritualibus. Sed neque Plautus, neque Terentius in palliatis suis tam severe mores Græcorum servant, quin aliquando immisceant domesticos. Nam Simo ille apud Terentium, utut Romæ funus sequi liceret, id tamen Athenis Atticis non potuit. Ita enim instituit Solo, ut videbis apud Demosth. adv. Macart. [p. 1071. 1. ed. R.] Τὸν ἀποθανόντα προτιθεσθαι ἔνδον ὅπως ἂν βούληται ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἂν προθῶνται, πρὶν ἡλιον ἐξέχειν, βαδίσειν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόσθεν ὅταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὀπισθεν. Quæ verba leviter sunt corrupta, cum legi debeat, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ ἂν προθῶνται, ut loqui semper observantur scriptores gravissimi atque Ἀττικώτατοι. e. g. Plato in Sympos. init. Τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθνην αὐτὸς τε καὶ οἱ χορευταί. Idem in Apolog. Socrat. Τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκην ἢ ἢ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον. Sed prius quam manum de tabula, occasione hinc quoque arrepta, more eorum, qui una fidelia duos parietes dealbant, emendamus etiam Varronem de vit. P. R. l. 3. apud Nonium Marcellum. “Propinquæ adolescentulæ etiam Anthracinis: Proximæ amiculo nigello, capillo demisso sequerentur luctum.” Ain' vero, luctum? Immo lectum, si quidquam sit, quod credam aut certo sciam: lectum sc. in quo efferretur. Ego interea ad cetera pergam, ubi lectorem semel admonuero plurima ex hac oratione erui posse, quæ ad domesticas Atheniensium rationes expediendas, atque ad communia vitæ officia elucidanda pertinere possunt: Cujusmodi sunt p. 20. sqq. ed. R. de habitandi ratione, de cerussa feminarum, de obsonatorum ministeriis, de pistrini denique pœna apud Antiquos, quam servis nequam munitari solent in Comoedia: In ancillis maxime. Ter. Adelph. v. 3. 60.

“Atque ibi favillæ plena fumi ac pollinis
 Coquendo sit faxo et molendo.”

Namque ubi dicitur, Exod. xi. 5. “Morietur omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis, qui sedet in solio suo, ad primogenitum Ancillæ, quæ est in Carcere,” Hebræi habent אַחֵר הַרְחִים post molam. Eadem pœna hodie quoque mulctari infrugi mulieres apud Francofurtensis narrat *Burnettus* in Itinerario.

CAP. II.

678 Plures Lysiae Codd. MSS. Plagiarii antiqui. Emendatus Theo et Athenæus.

INTER nitidissimi Scriptoris orationes ea maxime placuisse iudicatur, quæ in nostra Editione, uti et in Aldina pariter, legitur secunda: a p. 49. ad 130. ed. R. Siquidem eam unice descriptam, quasi ceteris omnibus prælatam et lectitatam frequentius hodie servant Bibliothecæ quam plurimæ. Ex MS. Cod. Vaticano, itidemque alio S. Marci Venetiis nonnulla hujus orationis in melius restituit Muretus Var. Lect. XVII. 11. Præter complusculos Lysiae Codd. MSS. quibus instructa est Bibliotheca Laurentiana, quæ est Florentiæ, Plutei IV. Cod. XXIV. hanc orationem continet, uti ex literis humanissimi Bern. Montefalconii V. C. ad me datis atque ex Langii Dani catalogo impresso intellexi. Habetur quoque in Biblioth. Coisl. Cod. CCXLVI. ætate et auctoritate venerabili: itemque in Cod. alio D. de Mesmes in Senatus Parisiensis Curia Principis: in Cod. Barocc. Oxoniis: Perizonii, Lugd. Batavorum in bibliotheca denique Augustana, præter eos Codices, quos nacti sunt istius Orationis H. Stephanus, Fr. Philelphus, alique, atque demum exemplaria, quibuscum conferuntur libri duo in bibliothecis nostris Cantabrigiensi-bus. *Veuustissima* certe oratio, et *pulcherrima*, siquid habeant Recen-tiorum testimonia, Victorii sc. et Mureti, auctoritatis. Gravissimum certe Scriptoris studiis et ætate pene æmuli iudicium, Isocratis, qui ex hoc fonte in Panegyricam suam copiosissimos rivulos deduxit. Εὐροῖς δ' ἂν καὶ παρὰ Ἴσοκράτει ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὰ ἐν τῷ Λυσίου Ἐπιταφίῳ καὶ τῷ Ὀλυμπικῷ (vel melius fortasse Ὀλυμπιακῷ) Theo. c. 1. Add. Plutarch. in Isocrate, Philostratum et Photium, et quæ de ea re acutissime notavit ad auctorem nostrum eruditissimus Marklandus, prærepta mihi omni occa-sione dicendi. Veterum certe minor fuit in hac parte religio; nam ead-
dem animi constantia, qua ex Nostro Isocrates, ex Isocratis vicissim oratione Panathenaica plurima in sua oratione ὁμωνύμῳ expressit Aristi-des. Vitas X Oratorum ita *descripsere* uterque et Photius, et Plutarchus, ut alternim ab altero *exscripsisse* fatearis. Unus est liber ejusdem Plu-tarchi de placitis Philosophorum et Galeni, qui inscribitur *Historia Phi-losophica*. Ita Philistus (si Theoni fides l. c. nam intercidit auctor): τὸν Ἴ�ττικὸν ἔθλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θουκυδίδου μετενήνοχε. Με-nander, teste Cæcilio apud Porphy. de erudito auditu: ἔθλον δρᾶμα ἐξ ἀρ-χῆς εἰς τέλος (quod sane mireris), Ἀντιφάνους τὸν Οἰωνιστὴν μετέγραψεν εἰς τὸν Δεισιδαίμονα. Et si quis Plutarchum in Crasso cum Appiani Parthi-cis (qui hodie exstant uterque) conferre velit, totum locum de Aristidis Milesiacis, spureissimi scriptoris opere improbando, hunc ab illo vix li-terula una immutata inveniet mutuo sumpsisse. In forensibus sane Au-ctoribus nonnullæ erant quasi *voces legitime* et dicendi formulæ solen-niores, in quibus a se invicem discrepare vix poterant, etiamsi id operam dedissent sedulam: Δέομαι — μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι — ποιήσομαι ὡς ἂν δύνω-μαι διὰ βραχυτάτων τοῖς λόγους. ὕθεν ῥᾶστα μαθήσθε — πειράσομαι διδά-σκειν. Demosth. c. Aphob. 1. Ita Noster pro Mantitheo. p. 576, 9. ed. R. Δέομαι οὖν ὑμῶν, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολο-γίαν, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων: et c. Eratosthenem, p. 384. 7.

ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι εἰ ἐλαχίστων διδάξαι. Et similiter, incunte oratione c. Agoratum, p. 449. 7. "Ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾶστα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγείσθαι. Vix tamen arbitror ita excusanda esse, quæ habet Lysias de Aristophanis bonis, iuit. paria, immo omnino eadem, quæ ante eum scripsit Andocides de Mysteriis. Utrumque locum exscribam, eum res sit inlustrior. Nescio tamen, utrum actus agam neene: neque enim Thomasium de plagio literario mihi serio id expetenti adhuc oculis usurpare contigit, qui mihi fortasse tota hac dissertatione supersedere potuisset. Αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς· εἰδότας, ὅτι κἄν ἐξίσου ἀκροᾷσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς, ἐτι δὲ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχοῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑμᾶς πολλὸν ἂν ἴδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν, ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων. οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν 679 ψευδομαρτυριῶντες, ἠνίκ' οὐδὲν ἦν πλείον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηνται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. Andocides [p. 3. 9. ed. R.] Αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾶδι χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγορῶν. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἄν ἐξ ἴσου ἀκροᾷσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὐνοίαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχοῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων, μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἐάλωσαν, ἠνίκα οὐδὲν ἦν πλείον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, μήπω τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγους ἡγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. Lysias. p. 614, 10. ed. R. Si ex Foro in Scenam transeas, eadem pene rerum facies, et egregia ingeniorum paritas. Athen. l. 1. p. m. 13. Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεια δ' ὕμνον νεωτέρων Πίνδαρος ἐπαινεῖ. Εὐβουλος δὲ φησὶ

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν αἰεὶ
 Παρὰ ταῖς ἐταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ
 Μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαρλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντι τοῦ αἰεὶ. Idem l. 3. p. m. 42. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτία

A. Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
 Ὅσπερ πρὸς ἀπλήστους· ἀλλὰ ταῦτι λάμβανε
 Πάρθενε τὰ μῆλα. B. Καλά γε. A. Καλά δῆτ' ὧ θεοί.
 Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
 Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
 B. Παρ' Ἐσπερίδων ᾤμην γε νῆ τὸν Φωσφόρον.
 Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
 Μόν'. A. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πυνταχοῦ
 Καὶ τίμιον.

Ἐριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ τὰ ἱαμβεῖα προσθεῖς ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνου ἐπιφέρει

Παρ' Ἐσπερίδων ᾤμην γε νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
 Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα τουτ' εἶναι τρία
 Μόν'. Β. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
 Καὶ τίμιον· τούτων μὲν ὀβολὸν οὐ πολὺ
 Τίθειμι, λογιῶμαι γὰρ — et quæ sequuntur.

Ubi nimirum voces τὰ τοῦ Ἀντιφάνου credo olim margini a lectore quodam fuisse adlitas e regione *Antiphanis Iamborum*, quos Eriphus suæ fabulæ inseruit. Quid enim in textu Athenæi potuere, nondum video. Pari passu ambulat Æschylus apud Athen. l. 1. p. m. 9.

Ἄλλ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην
 Ἐρρίψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
 Πληγεῖσ' ἐνανάγησεν ὄστρακουμένη
 Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

et Sophoëles *ibid.*

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
 Ἐρρίψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
 Κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.

Eadem porro ratione Theophilus in Neoptolemo:

Οὐ συμφέρον νέα ἐστὶ πρεσβύτη γυνή.
 Ὡσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
 Ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πείσµ' ἀπορρήξασα δὲ
 Ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

quæ iisdem pene verbis ante eum Theognis.

Οὔτοι συμφέρον ἐστὶ γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
 Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
 Οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσµὰ
 Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Pro συμφέρον legit *χρήσιμον* Clemens Alexandrinus Strom. l. 6. quem librum, uti et Euseb. Præparat. Evang. l. 10. adeat, qui τὸ εὐεπίφορον εἰς κλοπὴν τῶν Ἑλλήνων penitus inspicere velit. Plena est eorum messis: ego spicas tantum colligo. Ex Antiquis etiam olim de furto literario scripsere Alcæus de Ephori furtis, non quidem ad normam historiæ conscribendæ, sed per parœdiam. Aretades, cujus opus laudatur a Porphy. apud Eusebium Præp. Evangel. l. 10. περὶ *συνεμπτώσεως*, sive de fortuita Auctorum convenientia. Aristophanes Grammaticus ἐν ταῖς παραλλήλοις Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἔκλεψεν ἐκλογαῖς. Latinus (vel juxta quosdam Cratinus) in libris IV. περὶ τῶν οὐκ ἰδίων Μενάνδρου. Lysimachus in libris II. περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς. Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς. Pollio, qui librum de Herodoti furto conscripsit, itemque Epistolam ad Soteriadam de Ctesiaæ plagiis, et libri, cui nomen inditum est Ἰχθυεῖται, ubi de Theopompo multa leguntur.

CAP. III.

Orationes Fonebres Antiquorum, sc. Platonis, Periclis, Lysiæ, Hyperidis, Isocratis, 680 Demosthenis, et Archini. Emendantur Gellius, Suidas non semel, et Dionysius Halicarnassensis: locus porro Aristotelis vindicatur contra *παραιορθωτὰς* quosdam. Isocrates junior orationem funebrem habuit. *Νοθεύεται* oratio funebris Demosthenis. Emendatur non uno in loco. Ordo tribuum Atheniensium. Emendatur Menander Rhetor. Elegans Marmor in Museo Carpineo. Inusitatæ Latinitatis exempla. Rapsata. Propugnatrix periculatorum. Aristides insigui medela mactus.

ADHUC in ferali hoc argumento moramur, et Antiquorum luctui, si Lectori non ingratum fore videbitur, destinavimus schedas quoque proximas. Eorum ex epitaphiis sermonibus ætatem maximam tulerunt Platonis Menexenus, Periclis oratio quam immortalitatem consecravit Thucydides I. 2. Lysiæ et Hyperidis. "Εχομεν (ait auctor ex recentioribus) Πλάτωνος καὶ Θουκυδίδου, καὶ Ὑπερίδου καὶ Λυσίου τοὺς ἐπιταφίους. Theo. c. 2. Sola ex his ad nos non περιῆλθεν Hyperidis, quam laudant Diodor. Sic. I. 18. Plutarch. in vit. Dionys. Halic. in arte c. 6. Longinus §. 34. Harpocrat. in Πύλαι, ceterique. Ejus fragmentum pulcherrimum conservavit Stobæus, quod hic representavimus. Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὄντας πάθει παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται· ἀλλ' ἡ φύσις ἐκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ὀρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὅμως δὲ χρὴ θάρρῆν, καὶ τῆς λύπης παρανεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον· καὶ μεμνηῖσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἧς καταλελοίπασιν. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρωσ θνητοῦ μὴ μετίσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀκήρατον εἰλήφασιν, εὐδαίμονές τε γεγονάσι κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται· ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὐνοία ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ μὲν ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν ὅμιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. εἰ δ' ἐστὶν αἴσθησις ἐν ἄδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυόμεναις βοηθήσαντας πλείστης εὐδαιμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν. Serm. CXXIII. Quoniam autem de Isocratis funebri oratione nonnulla ab Antiquis memoriæ prodantur; atque etiamnum exstet, quæ Demostheni a quibusdam attribuitur, de iis nonnulla, sed breviter et succincte. Isocratem ἐν Ἐπιταφίῳ (ita enim, non Σωκράτην, quibusdam legere placet magis) laudat Aristoteles Rhetor. I. 9. et III. 14. Quæ si valeat conjectura, intelligendus est Aristoteles de oratione, quam in funere Mausoli Cariae regis habuit Isocrates, confirmante Gellio, X. 18. " Id monumentum Artemisia quum Diis Manibus Mausoli dicaret, ἀγῶνα laudibus ejus dicundis facit, ponitque præmia pecuniæ aliarumque rerum bonarum amplissima. Ad eas laudis decertandas venisse dicuntur viri nobiles ingenio atque lingua præstabili, Theopompus, Theodectes, Naucrises (rescribe Naucrates). Sunt etiam, qui Isocratem ipsum cum iis certavisse

memoriæ mandaverint, sed eo certamine vicisse Theopompum judicatum est." Adjungendus quoque Plutarchus in Isocrate. Ἡγωνίσαστο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μανσῶλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται. Sunt hæc tamen omnia dubiæ fidei, præsertim cum Gellius (Plutarchi enim auctoritatem non moror) tam timide de ea re scripserit. Accedit, quod vox Σωκράτης in loco Aristotelis, non Ἴσοκράτης, retinenda est. Verba enim, quæ ibi philosophus adducit, sunt Socratis, sive Platonis, in Menexeno. Suidas porro, aliquando utilissimus Auctor, juniori cuidam Isocrati Apolloniati eam orationem assignat, quam Gellius memorat. Οὗτος δὲ Ἴσοκράτης καὶ Θεοδέκτῳ (lege Θεοδέκτῃ) τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίφῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκρατίτῃ (vel potius Ναυκράτῃ, ut alibi recte) διηγωνίσαστο περὶ λόγων εἰς τὸν Ἐπιτάφιον Μανσῶλου τοῦ Καρῶς, βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. Confer eundem in v. Θεοδέκτης. Dionysius 681 denique Halicarnassensis, qui Art. Rhetor. c. 6. Thucydidem, Platonem, Lysiam, Hyperidem, Demosthenem, adeoque ipsum Naucratem Isocratis discipulum (ita enim legerem καὶ ὁ τοῦ Ἴσοκράτους, non Σωκράτους, ἐπαῖρος Ναυκράτης, Vid. Cic. 1. de Orat. 23. 244. Orat. 51.), auctores funebrium Orationum recenset, vix, credo, Isocratem prætermisisset, si aliqua de ea re constans valisset opinio. Si desit quod addam, credibilis est longe, quaternos Isocratis discipulos (nam ex eodem ludo sive officina dicendi exierunt Theopompus, Theodectes, Naucrates et Isocrates Apolloniates) inter se ingenii et eloquentiæ laudibus concertasse, quam consummatissimum Magistrum, qui vocis auctoritate et *forensi luce* semper fere *caruisse* dicitur, ad puerilem pene æmulationem descendisse cum iis, quos ipse informaverat. Eam in Isocrate dicendi infrequentiam testatur Cicero, cujus pene verbis utor, et Photius Cod. CCLX. Οὗτος [Isocrates] πρὸς τὸν διαπνυθανόμενον διὰ τί μὴ δύνατο εἶναι ὡν δὲ μὴ γοροεῖν ἄλλους ποιεῖ δημηγόρους, ὅτι καὶ αἱ ἀκόναί, ἔφη, αὐταὶ μὲν τίμνουν οὐ δύναται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσι. Porphyrius tamen apud Eusebium Præpar. Evangel. l. 10. scribit solitum fuisse gloriari Theopompum, præceptorem a se superari. Mitto Isocratis ἐπιτάφιον λόγον, quem in honorem Evagoræ habuit, cum non sit publici instituti, neque ex eo genere laudationum Græcarum, quas in hoc loco pertractari velim, eademque de causa, quem in honorem Hermiæ composuit Aristoteles, ut liquet ex Athenæo l. 15. Conscripsisse orationem funebrem in eos, qui ad Charoneam in proelio occiderunt Demosthenem τὸν πάνυ, et ex Plutarcho liquet, et ex Demosthenis etiam ipsius auctoritate abunde confirmatur. Intercidit vero, neque ea, quæ in Editis Demosthenis orationibus locum XXII dum occupat, tanto nomini temere est adscribenda. Eam confodit olim Dionysius Halicarnassensis, Libanius et Photius, ceterique iudices acutissimi: φορτικός καὶ κενός καὶ παιδαριώδης Ἐπιτάφιος Dionysio dicitur, qui meam fidem non ægre impetrabit. Verum ne auctoritate magis duci, quam veris vinci videamur, excitemus ex suis latebris Sophistam,

“Namque hoc inclusi ligno occultantur A chivi.”

In orationis aditu, vix rota currente; Ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδ' εἶναι μοι δοκεῖ. Itaque Δοκεῖ μοι εἶναι διαλεχθῆναι. Sed ne me nimis inclementem dixeris, aut eas pœnas ab Au-

ctore petere, quas Librarius debeat, locum ita emendari posse concedam: 'Ομοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκῆσιν ἐν θ' ἀδ ε δ εἰν ἐμοὶ δοκεῖ. Sequitur autem: Μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν ταύτην (I. ταύτην) ἤκησαν, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν παρέδωκαν. ὥστε δικαίως ἂν τις ὑπολάβοι τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπὶ ἡλυδας ἐλθόντας πόλεις, καὶ τούτων πολίτας προσαγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παιδῶν· τούτους δὲ γνησίους γόνυ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. Scitum est istud ἐπὶ ἡλυδας πόλεις, vix Tyrone in literis Græcis, nedum Demosthene, dignum. Hesyeb. 'Επὶ ἡλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἐτέρας γῆς, ἐπιλεκτοὺς, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς. Recte sane, neque enim Civitates, in quas migramus, verum nos, qui commigramus ipsi, jure 'Επὶ ἡλυδες vocamur. Porro autem non leviter contra historiam suæ gentis peccat. 'Ερεχθεῖα ἔνεκα τοῦ σῶσαι τὴν χώραν, τὰς αὐτοῦ παῖδας, ἃς Ὑακινθίδα καλοῦσιν, εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. Si ocium esset, quærerem, quid dixerit, qui dixit ἀναλῶσαι θυγατέρας, verum cum illud non habeam nimium, moneo tantum cespitavisse bonum hominem, qui duas historias ridicule contaminaverit, neque enim Hyacinthidas vocari Erechthei, sed *Hyacinthi* Lacedæmonii filias, qui ob simile factum cum Erechtheo nobilitatur. Sequitur: 'Εμμένηντο Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς Ὅμηρος ἔνεκα τῆς μητρός φησιν Αἰθρας Ἀκάμαντα εἰς Τροίαν στείλαι. Id quod Homerus salva historia meminisse non potuit. Æthra enim Thesei erat mater, Acamantis autem *avia*. Noster tamen, ne oscitantia sua lectorem lateret, iterum ἀνιστορησίαν inculcat: Ὁ μὲν οὖν παντὸς ἐπειρᾶτο κινδύνου, τοῦ σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἔνεκα. Homerus interea de Acamaute, nedum de hoc facto, ne unum quidem verbum. Quin et vero simillimum est Æthram ipsam Trojæ non fuisse. Istum enim στίχον Iliad. Γ. 144.

Αἰθρην Πιτθῆος θύγατρα, Κλυμένην τε βοῶπιν,

obelos notaverunt olim, ut videre est apud Plutarch. in Theseo: et Eustathius versum, si genuinus esset, de Æthra Thesei matre dici posse negat. In *Tribuum* recensione, quæ orationem claudit, indistincte καὶ ὡς ἔτυχε, facta, indicia sunt maxima nugacissimi Imitatoris. Nescivit ille Atheniensium fuisse morem, ut Tribuum nomina uno et perpetuo ordine citarent. Eum ordinem, contra ac noster simius, conservarunt Antiqui. Ex Polluce sic se habet, VIII. 9.

ΕΡΕΧΘΗΣ.

ΑΝΤΙΟΧΙΣ.

ΚΕΚΡΟΠΗΣ.

ΛΕΟΝΤΙΣ.

ΑΙΓΗΣ.

ΟΙΝΗΣ.

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ.

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΣ.

ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ.

ΑΙΑΝΤΙΣ.

In bello eadem fuit τάξις, ut credibile est ex his locis Herodoti et Plu- 682
tarchi inter se collatis. Τοῦ μὲν δεξιῦ κέρας ἠγάγετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν· ἠγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμούνται αἱ φυλαὶ, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111. Jam quid velit ὡς ἀριθμούνται, ni certam habuissent domi et *legitimatam* quasi seriem Tribuum numerandarum? Πλεῖστον χρόνον ἀντρεισάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ' ἀλλήλους ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδης. Plutarch. in Aristide. Multa præterea contra puritatem Atticam dicta, multa invenuste opposita prudens omitto. Et quanquam insit numero-

rum quidam flexus, qui auris percellit, quanquam suis locis tota oratio non inconcinne sit instructa, id quod elaborare maxime soleant Sophistarum filii, ille tamen

“Demens, qui nimbos et non imitabile fulmen.”

Fuit Archinus quidam Atheniensis, qui λόγον ἐπιτάφιον scripsit, teste Platone in Menexeno, atque etiam Photio Cod. CCLX. Τάχα δ' ἂν τις καὶ αὐτὸν [Isocratem] αἰτιάσαιτο κλοπῆς, ἐξ ὧν ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ αὐτοῦ πολλά τῶν κατὰ τοὺς ἐπιτάφίους λόγους εἰρημένων Ἀρχίνῳ τε καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Λυσία ὑπεβάλετο. Jam si harum Orationum originem quaeras, ab initio fere Reip. Atheniensis morem invaluisse video, ut in concione, populari oratione eos laudarent, qui in praelio sint interfecti, eamque laudandi consuetudinem ita probari, ut quotannis illa die recitari orationem necesse fuerit. Cic. 1. de Orat. Adjuuge Menandrum Rhetorem, περὶ Ἐπιταφίου. Λέγεται παρ' Ἀθηναίους Ἐπιτάφιος, ὁ καθ' ἕκαστον ἐναντὸν ἐπὶ τοῖς πετωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις λεγόμενος λόγος. Pergit: Οὓς γὰρ ἂν εἶπεν ὁ Πολέμαρχος, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο (1. τοῦτω) τὸ τῆς τιμῆς ἀποδοῖται παρ' Ἀθηναίους. Utrum genus illud dicendi ab Ægyptiis profectum sit necne, qui ad civilem Græcorum vitam excolendam plurimum contulere (ex Ægyptiis certe arcessitum memorat Diodorus Siculus, l. 1.) illud nondum pro comperto habeo; ex omni tamen Græcia Athenis fere solis constitit, et a quibusdam scriptoribus istius populi quodammodo inventum esse perhibetur. Μόνοι δ' ἀπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ' ἐνομίσατε τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν, et quæ sequuntur. Aristid. Atque hæc fuit, ὡς ἐν παρόδῳ, emortualium Orationum apud Atheniensis facies. Ad Romanos deinde ritus ille propagatus et domesticis etiam laudationibus subinde adauctus in tantum accevit, ut conquerantur Liv. VII. 40. et Cic. de Cl. Orat. 16. “istiusmodi laudationibus historiam Romanam mendosiorē esse factam.” Honos ille defunctos quoscunque, si modo genere vel dignitate illustriores fuissent, pro rostris ornandi ad conjunctissimum fere semper deferebatur, licet scribat Quintilianus “pendere frequenter ex publico aliquo officio atque ex S. C. Magistratibus sæpe mandari.” Utrumque fortasse verum, ut publicam personam, Consulem puta aut Prætozem, Magistratus: privatam genere conjunctissimum solenni oratione produceret. Ita Brutum, qui 1^{mus} Consulatum gessit, laudavit Collega Valerius Publicola, ut fusius in sequentibus: Publius Decius Fil. qui primo Consul de Samnitibus triumphavit, IIII Cōs. a Collega Fabio Maximo laudabatur. Aurel. Vict. c. 27. Liv. X. 29. Filium suum laudavit Fabius Maximus. Plutarch. Cic. de Senect. c. 4. Faustum filium Sylla. Appian. B. Civil. L. Metellum patrem Q. Metellus. Plin. VII. 43. Allato in forum corpore Appii, non Xviri, sed alterius, adiens filius Coss. et Tribunum postulavit congregari sibi legitimam concionem, ut more Romano de patre orationem haberet. ex Liv. l. 2. et Dion. Halic. l. 9. Octavius Drusum nepotem. Sueton. in Claud. c. 2. Marcellum itidem, si fides sit Servio ad 1. Æn. 716. Alios alii, de quibus nunc dicendi neque tempus esse video, neque, si tempus superesset, a me, ut dicatur, exspectari. In Municipiis nemo fere publico funere efferebatur sine laudatione. In agro Cordubensi

SEMPRONIAE. VARILLAE.

HVIC. MELLARIENSES.

LOCVM. SEPVLTVRAE.

FVNERIS. IMPENSAM.

STATVAM. LAVDATIONEM.

DECREVERE.

SEMPRONIA. VARILLA. F.

HONORE. ACCEPTO.

IMPENSA. REMISSA.

PIISSVMAE. MATRI.

POSVIT.

Gruter, cccclxvi. 9.

Carpji in Hispan.

683

C. SEMPRONIO. SPERATO. FLAMINI. DIVORVM.

AVGG. PROVINCIAE. BOETICAE.

IMP. NERVA. TRAIANO. CAES. AVG. GERM. III.

VICERIO. ALAIRANO. ET. L. MARCIO. POSTVMO. COSS.

HIC. PROVINCIAE. BOETICAE. CONSENSV. FLAMINIS.

MVNVS. EST. CONSEQVVT. PERACTO. HONORE.

FLAMIN. ET. FECIALI. OMNIVM. CONCIL. ET.

CONSENSVS. STATVAM. DECREVIT. HVIC. ORDO.

MELLARIENSIS. DECREVERVNT. SEPVLTV.

IMPENS. FVNERIS. LAVD. STATVAS. EQUESTRES. DVAS.

VENVSTA. VXOR. HONORE. ACCEPT. IMP. REMISSA.

P.

Gruter, cccxxi. 10.

Ibid.

D. M. S.

L. ACILIVS. L. F. GAL. BARBA. II. VIR.

VIXIT. ANN. LXIII.

ACILIA. L. F. LEPIDINA. N. ME. VI.

L. ACILIVS. L. F. GAL. TARENTIANVS. II. VIR. ANN. LVI.

CORNELIAE. G. F. LEPIDINAE. ANNOR. LX. L. VXORI.

INDVLGENTISSIMAE. MARITVS. PIISSIMVS. FLAMINIC.

M. S. D. D. FVNERYM. INPENSAS. LAVDATIO

NES. LOCA. SEPVLTVRAE. STATVAS. D.

H. S. S. SS. V. T. L.

Gruter, cccxliii. 3.

Primus apud Romanos mortuo Collega Bruto, supremas ejus laudes oratione prosecutus est Publicola, ut liquet ex Liv. II. 7. Aurel. Victor. de viris illustribus c. 10. Plutarcho in vita. Ἀπεδέξαντο δὲ τοῦ Οὐαλερίου καὶ τὰς εἰς τὸν συνάρχοντα τιμὰς, αἷς ἐκκομιζόμενον καὶ θαπτόμενον ἐκόσμησε καὶ λόγον ἐπ' αὐτῷ διεξῆλθεν ἐπιτάφιον, ὃς οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίων ἠγαπήθη καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μεγάλοις ὑπάρχειν ἐξ ἐκείνου τελευτήσασιν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐγκωμιάζεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιταφίων ἐκεῖνος γενέσθαι πρεσβύτερος, εἶγε μὴ καὶ τοῦτο Σόλωνός ἐστιν, ὡς Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ ἰστόρηκεν. Romanis quoque inventum attribuit Dionys. Halic. Antiq. Rom. V. 17. Ὅψι γάρ ποτε Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ ῥόμφῃ, εἴτ' ἀπὸ τῶν ἐν Ἀρτε-

μισίφ καὶ περὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανόντων ἀρξάμενοι, εἴτ' ἀπὸ τῶν περὶ Μαραθῶνα ἔργων. ubi videas plura. In Concionibus Romanis duo sunt præcipue notanda, quod cito in tantum crevit laudandi hæc cupido, ut ab Augusti temporibus laudationes fierent duplices. Imperator ille sororem Octaviam in sacrario Iulio, Drusus pro rostris solenni oratione prosecutus est: Imperatorem mortuum laudarunt Tiberius et Drusus, ille pro æde Divi Iulii, hic pro rostris. Dio. Suetonius. Pium Antoninum M. Antoninus et L. Verus pro rostris uterque. Capitolin. in M. Antonino: Alterum est, quod, quamvis ab initio virorum tantum gesta, nunquam mulieres laudare mos fuisset, quia tamen Camilli temporibus Matronæ Romæ, quum in publico deesset, aurum contulere, quo se Romani a Gallis redimere possent, ut sacro auro abstineretur, tantum fuit S. C. ut ob præclarum hoc facinus (quod tamen Plutarch. in Camillo aliter narrat, ego Livium sequor V. 50.) earum in funeribus, sicut in virorum, solennis laudatio haberetur. Primus itaque Popiliam matrem laudavit Crassus filius. Ita Alexand. ab Alexandro IV. 8. nescio tamen, quo animo vel auctoritate. Porciam Catonis sororem, Domitii Ahenobarbi uxorem, Cicero. Vid. 13. ad Attic. 48. (qui ibidem quoque memorat M. Varronis et Lollii laudationem). Amitam suam Juliam, uxoremque Camillam (qui honos tunc primum femine ætate juniori persolvebatur, ut Plutarch. in Cæsare), laudavit Julius Cæsar. Plutarch. et Suetonius. Aviam Augustus. Sueton. in Aug. c. 8. Iunia, Cassii uxor, M. Bruti soror, quanquam in testamento, cum ferme cunctos proceres

684 cum honore nominavisset, Cæsarem omisit, id tamen non prohibuit, quo minus laudatione pro rostris ceterisque solennibus funus cohonestaretur. Verba sunt fere Taciti 3. Ann. 76. Exstat apud Fabretum p. 168. marmor elegantissimum, sed ætatis vicio tertia circiter parte uniuscujusque lineæ consumptum, in quo continetur honestissimum præconium, quod in honorem conjugis defunctæ habuit Civis quidam Romanus, ejus nomen, fortuna et conditio ad nos non descendit. Elegantiam habet maximam, ætatem optimam, et singulare, quod sciam, exemplum continet orationis publicæ marmoris saxove concreditæ.*

* * *

685 Tempus hujus orationis indicare videntur mentio Cæsaris Augusti, et pacati orbis, quem ejus opera contigisse satis notum est; nomen item M. Lepidi *conlegæ*, non nostri fortasse, ut intellexit Fabretus, sed Augusti in IIIviratu. C. denique Cluvii, adfinitate, uti videtur, oratori nostro conjuncti. Caius Cluvius, ubi suam Julio Cæsari probasset fidem, ab eo cum imperio in Galliam fuit missus. Unus erat ex VIIIviris, quibus idem Cæsar, cum in Hispaniam contra Pompeii filios ire maturavit, præfecturam urbis commisit A. V. C. DCCVII, Cæsare tertium Dictatore, quod indicat nummus æreus cum hac inscriptione, CÆSAR Dictator TERTIUM et in parte postica CAIUS CLOVIUS PRÆFECTUS. Puteolanum fuisse testatur Cic. 13. Epist. 55. quod arguit quoque hæc Inscriptio Puteolis effossa.

[* Exemplar marmoris, e Fabretto exscriptum, quod hic sequitur in Editione Taylorana in 4to, ut minus conveniens nostræ in 8vo, et porro pannum splendidem potius quam utilem, cum Reiskio prætermisimus: in quo enucleando quantum profecerit Taylorus, qui otiatur et scire cupit, facile Fontem ipsum contulerit. Idem dictum velim de tabula ænea ad init. cap. iv.]

C. CLVVIVS. M. F.

III VIR.

IVRI. DIC. II VIR. NOLAE.

III VIR. QVINQVENNAL.

DE. SVO. FACIVND. COERAVIT.

IDEMQVE. RESTITVIT.

IOVI. O. M. SACR.

Memorable feminæ facinus et in adversis viri rebus constantiam plane singularem! memorabile etiam istud, quod *partui diffidens, ex alterius conjugio prudens sciensque parari passa sit fecunditatem; consilium in quibusdam feminis, raro licet exemplo, conspiciendum, in illa tamen minime admirandum ceteris virtutibus conlatum.* Ita enim intelligo et suppleo fatiscens marmor l. 30. Quod ad Latinum sermonem attinet, qui tunc temporis purissimus habebatur, pauca sunt, quæ indigitari volui, lectori meo concoquenda. l. 1. Frustra gloriatur * *me patriæ redditum a se, nam nisi Tu, conjux, parasses, quod servare me poterat, inaniter ille opes suas POLLICERETUR.* l. 11. *acerbissimum mihi accidisse TUA VICE fatebor.* ὑποπ γουτ accouit. l. 15. *indignum in modum RAPSATA.* l. 31. *DOLENS ORBITATE mea* l. 35. *CONDICIONEM QUÆRERES,* non de stupro, sed honestis nuptiis. *Nullum officii genus etiam infame prætermiserat, condicionibus etiam quærendis, atque arcessendis mulieribus, quas corrumperet.* Sueton. in Aug. c. 63. l. 61. *speculatricem PROPUGNATRICEM meorum PERICULORUM.* Magna inusitatæ Latinitatis exempla in tam brevi circuitu verborum, et, quod jure mireris, unicæ fere hæc sunt reliquiæ Romanorum in re funerea eloquentiæ, cum privatarum laudationum et crebra fuisse exemplaria et bene servata necesse est; quoniam unaquæque familia diligentia non mediocri hæc vel quasi monumenta servaret ad usum, si quis ejusdem generis occidisset, vel ornamenta ad dignitatem atque ad memoriam laudum domesticarum. Vergente sæculo plena sunt Ecclesiasticorum Scriptorum monumenta præconiis in funere recitari solitis. Plena etiam Sophistarum, Adriani Tyrii, Himerii, Polemonis, Libanii, etc. Aristidis ἐπιτάφιον in Alexandrum discipulum memorat Magister in v. φύσις, ni Epistola sit potius S. P. que Cotiæensi, unde genus duxit Alexander, quam Oratio dicenda. Aristides, ipse Epistolam vo- 686
cat, exeunte sermone: ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς εἶπον. Rationem magis habet λόγον ἐπιταφίου alia, quæ in Editis Aristidis campræcedit, in Eteonicum sc. Ἐπικήδειος Cyziæi habita. Ea insignissimo mendo liberata finem huic commentationeulæ imponet. Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης Σρηνήσει; τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; τίς χορὸς ἄξιον φερέγεται τοιοῦτον πάθους, ποῖα δὲ Δύσηρις Θεσσαλῆ τοσοῦτο πένθος ἐπένησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται. In hoc commate quædam intelligo, Simonidem se. et Pindarum, quorum Σρηνοὶ ab antiquis laudantur; in quibusdam hæreo, quænam fuit illa Dyseris sive Antiochi mater, sive anus quædam, quæ luctui præfuit: at in his plane cæcutio. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς χορὸς. Nulla vi, nulla faciundia a me impetrabis hæc esse sana. Latet omnino in χορος scriptoris ejusdam nomen, cui si adjungas vocem præeuntem, τις, mecum senties esse *Stesichorum.* Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς Στῆσιχορος. Alibi IIIviratum istum memorat Aristides. Καὶ Κίους δὲ Σιμωνίδην, καὶ Στῆσιχορον Ἱμεραίοις, καὶ Θηβαίοις Πίνδαρον.

CAP. IV.

Amazones. Onatus sive Onasus rerum Amazonicarum scriptor antiquus. Restituitur locus Aristophanis et Apollonii Rhodii. Tollitur gravissimum in Herodoto mendum. Prætorum Atheniensium nomina aliquam multa vindicantur. Emendatur Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, Demosthenes, aliique, Lysias denique, Etym. M. et Cæsar.

DE rebus Amazonicis (v. p. 55. ult.) scripsere inter Antiquos Onatus, σχ. Theocrit. XIII. 46. (quem Onasum vocat σχ. Apollonii Rhodii I. 1208. 1237.) atque inter recentiores laudabilem sane commentarium Petrus Petitus. In monumentis Veterum, quæ *populum* istum *mulierum* adhuc nobilitant (eujusmodi sunt nummi Smyrnæorum, Thyatirenorum ceterarumque civitatum juxta Asiæ oram maritimam, Vide Seguin. p. 23. gemmæ quam plurimæ tabulæque antiquæ. Vid. Canin. Iconogr. XVI. Beger. Thesaur. Brandenburg. vol. III. p. 318. Lucernam antiquam apud Licetum, IV. 55. et *ferro* armari et *equis* vehi semper videri volunt: accomodate ad mentem Lysias, *μόναι δὲ ὠπλισμέναι σιδήρω τῶν περι αὐτὰς, πρῶται δὲ πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι.* Uti Aristophanes Lysistr. 677.

Ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράψαι τοὺς ἵππείας·

Ἴππικώτατον γάρ ἐστι χροῖμα κῆροχον γυνή,

Κοὺκ ἀναπολεῖσθαι (I. ἀπολισηδαίνει) τρέχοντος·

τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,

Ἄς Μικῶν ἐγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

Hic libentius adderem, quantum lucis imago illa apud Licetum affundat Plutarchi verbis in Theseo: Ὁ δὲ Δοῦρις οὐ ποταμὸν εἶναι φησι τὸν Θερμῶ-
687 δοντα, ἀλλ' ἰστάντας τινὰς σκηνὴν καὶ περιορύττοντας, ἀνδριαντίσκιον εἰρεῖν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον, ὡς εἶη Θερμῶδων ἐν ταῖς ἀγκάλαις Ἀμαζόνα φέρων τετρωμένην: quantum tabula Begeriana Lysias: οἷς [equis] ἀνεπίστως, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας. Nemo fere ad laudem Atheniensium accessit, qui bellum Amazonicum resque ab Atheniensibus præclare in eo gestas dissimulavit. Ἔστι δὲ ἡμῖν (inquit dux istius gentis apud Herodot. Calliop. 27.) ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμῶδοντος ποταμοῦ ἐσβαλοῦσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. Quodcunque in corruptissima ista voce ἀποθήκας latet, Gronovii certe τὸ ἀποθήκας non latet. Diu fui in ea sententia, ut locum ita restitueremus: ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀπὸ Θεμισκύρας τῆς ἐπὶ Θερμῶδοντος ποταμοῦ ἐσβαλοῦσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. Nam Herodotus ipse Melpom. 86. Ἐς δὲ Θεμισκύραν τὴν ἐπὶ Θερμῶδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόον. Strabo quoque l. 11. Τὴν δὲ Θεμισκύραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμῶδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὕρη ἅπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι. Pausanias Attic. c. 15. Μόνας δ' ἄρα ταῖς γυναιξίν οὐκ ἀφῆρει τὰ πταίσματα τὸ εἰς τοὺς κινδύνους ἀφειδὲς, εἶγε Θεμισκύρας τε ἀλούσης ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ ὕστερον φθαρείσης σφίσι τῆς στρατιᾶς, ἣν ἐπ' Ἀθήνας ἔστειλαν, ὅμως ἐς Τροίαν ἦλθον Ἀθηναῖοις τε αὐτοῖς μαχομέναι καὶ τοῖς πᾶσιν Ἑλλησιν. Apollon. Rhod. I. 297.

Ἐνθα Θεμισκύραι (I. Θεμισκύραι) Ἀμαζόντες ὠπλίζοντο.

Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 Ἐξανέχει γαίης, ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 Κόλπῳ ἐν εὐδύωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
 Μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπείροιο.
 Ἐνθάδε Δοίαντος πεδίων' σχεδόθεν δὲ πόληος
 Τρισσαὶ Ἀμαζονίδων' μετὰ δὲ συγγερότατοι ἀνδρῶν
 Τρηχίην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσι
 Ἐργατῖναι τοὶ δ' ἀμφὶ σιδηρεα ἔργα μέλονται.

Lycophr. v. 1327.

Theseus

Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δῆϊας
 Μύστη Τροπαιίας μαστὸν εὐθηλον θεῆς
 Ζωστηροκλέπτῃς, νεῖκος ὄρινεν διπλοῦν,
 Στόρνῃν τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο
 Τὴν τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.

σχ. ad loc. Θεμισκύρα, πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. Justin. II. 4. "In Cappadociae orajuxta amnem Thermodonta coudederunt, subjectosque Themisycyrios campos occupavere. — Horum uxores — singulare omnium sæculorum exemplum ausæ auxere Rempublicam sine viris." Nec miretur aliquis ἀποξήκας pro ἀπὸ Θεμισκύρας describi potuisse, aut reclamitet non solere librariorum propria nomina compendifacere. Scio non solere consilio, sed incuria compendifaciunt. Qui enim fieri potuit, ut pro Δημήτριος Δημος, pro Θέσσαλος Θάλλος apud Dionysium Halicarnass. reperiremus? Scholiastes Aristoph. Ran. 33. ait actam fuisse eam fabulam anno post pugnam ad Arginusam, quæ commissa erat ἐπ' Ἀντίου. Hunc autem Prætozem Atheniensem Historici omnes et auctor adeo Argumenti Antigenem vocant. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου Ἀρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένους. Quin et ipse σχ. v. 732. τῷ προτέρῳ ἔπει ἐπὶ Ἀντιγένους. Qui Magistratum summum Athenis gessit Olymp. LXXV. 1. ab aliis Calliam, ab aliis Calliadem appellari, olim monui (pag. 470). Jam tempus est, ut moneam Calliadem recte scribi. Marmor enim Arundell. ad Olymp. LXXXI. 1. Ἀρχοντος Ἀθήνησιν . . . ἀλλίου τοῦ προτέρου. Quod verum est, cum Callias alter præturam gessit Olymp. XCII. 1. Verum esse non potuit, si is, qui LXXV. 1. gesserat, nominaretur quoque Callias. Quid commercii est inter voces Lysiam et Nausimachum? Archon Olymp. LXXXVI. 1. ab aliis Nausimachus, ab aliis Lysimachus, ab aliis denique compendiose Lysias appellatur. Quem Olymp. XC. 1. Astyphilum nominant Marmor Arundellianum et Athenæus, Diodorus Siculus mendose, ut opinor, Aristophylum. Et similiter, qui Aristomnestus XCI. 1. Isæo de Philoctetæ heredit. ille Auctori Argum. Av. Aristoph. et Hesyeh. in Ἐρμοκοπίδαι Arimnestus est. Elpines Archon erat CVI. 1. Diodoro teste et Dionysio in Dinareho, eod. tamen Dionysio in Lysia erat Elpinices. Unde fortasse restituendus Demosthenes pro Corona: Αὐταὶ ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπ' Ἑλληνικῶν ἑκατομβαιῶνος τρίτῃ ἰσταμένον. Male hodie ἐπὶ Νικίου. Vel, quoniam ætas aliquantulum obstat, pro Νικίου Νικήτου restituas, qui paulo ante hanc Orationem habitam eo munere fungebatur. Certe Nicias in Fastis Atticis neutiquam comparet. Observabit bonus lector istum Nicetam a Diodoro Niceratam, ab Arriano de expedit.

Alexandri Anicetum dici. Verum ne extra oleas divagari videar, aut ea diligentius curare, quæ minus ad me attinent, ad Lysiam redeo, quem sic limatiorem reddo. p. 197. 1. ed. Steph. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις, κοινοὶ σύμμαχοι γενόμενος. Vegetari oppositionem velim facta unius literulæ mutatione, et reponi καινοί. Quod a veteribus hospitibus auxilium frustra expectabant Corinthii, id in novis reperere. In eadem oratione p. 194. 4. οἷος μέγας, καὶ δεινός τῆδε τῆ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἑλευθερίας ἠγωνίσθη; Vocem οἷος, quam sollicitarunt Codd. MSS. eam auctoritate Aristidis retinui, neque etiamnum pœnitet retinuisse. Οὐ μὴν ἔμελλον αἰ ἀραὶ λήξῃ δοξήσασθαι. λοιμὸς γὰρ τῆ τῶν Ἐφεσίων πόλει ἐνῆκμαζεν οἷος βαρύτατος. Auctor anonymus apud Snidam in v. Ἀραῖς. In proxima p. 97. 9. pro ἡμννάμην ἐν σ τ ἄ ς, locum ita correxi, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἡμννάμην, ἐκ σ τ ἄ ς ἔβαλλέ με λίθοις. Neque pœnitet correxisse. Ουδείς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξέμασι. Plutarch. in Alcibiade extr. Inter honores, quos regibus suis Barbari conferre solent, recensentur ab Aristot. Rhetor. I. 5. Προσκυνήσεις, καὶ ἐκστάσεις. A via declinationes. Juxta p. 97. 25. Πειραίεως male in textu locum occupat, quam vocem alibi semper ad imam paginam detruxi. Vid. p. 106. 29. Nam qui Atticas locutiones tractant, Mœris et Magister, cum contractam formam istiusmodi Genitivorum Atticis placere tradant, dissolutum ceteris Græcis, hanc ipsissimam vocem omine non lævo in exemplum adducunt. Eis, quæ a me ad istum locum dicuntur, addas Etymol. M. in v. Πηλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς εὐς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στειριεύς, Στειριέως, Στειριῶς, κ. τ. λ. et rursus in Βασιλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ὠς (lege εὐς) ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναρῶνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἐρετριεύς, Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς. Πειραιεύς, Πειραιέως καὶ Πειραιῶς. Ibidem notavi elegantem usum τοῦ πάλιν, et contendi non semper iteratam aliquam actionem designare, sed venuste dici posse, pro invicem, ex opposito. Ita Plutarchus de fraterno amore: Τοῦναντίον αὐ πάλιν πονηρόν. Ita cultissimus apud Latinos scriptor Cæsar: “ Ut ipsi concedi non oportet, si in nostros finis impetum faceret, sic iterum nos esse iniucos, qui in suo jure se interpellaremus.” B. Gall. l. 44. Itaque in illo loco ejusdem Cæsaris initio B. Gall. lib. 4. “ Hi centum pagos habere dicuntur: ex quibus quotannis singula millia armatorum, bellandi causa, ex finibus educunt: reliqui, qui domi manserint, se atque illos alunt: Hi rursus invicem anno post in armis sunt: illi domi remanent.” In isto, inquam loco vox invicem, quæ ex Vossianorum Codd. uno abest, recte quidem mea sententia abest. Sedulus glossator (nam ex ea officina est, et sexcenti fere loci adhuc purissimi istius scriptoris istiusmodi spureitie contaminantur) cavito pro summa sua diligentia, ne rursus minus recte exponeremus, aut inusitatio ejus significatio lectoris aciem effugeret, itaque adlevit invicem. Sequitur p. 102. 2. ed. Steph. Ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται. Aliquantulum fidei ad locum adstruere satagebam conjecturæ viri ingeniosissimi, ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σποῦδῆν ποιοῦνται. Emendationis fidejussores erant Herodotus et Pausanias. Ad Junge incertum apud Suid. in Ἀγώνισμα, Ἀγώνισμα, σποῦδῆν, ἐπιμέλειαν, Ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν. et Herodotum iterum, Erat. 107. Εκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ, ἐποιέετο πολλὴν σποῦδῆν ἔξυρεῖν.

CAP. V.

Andocides. Percurritur ejus vita. Plutarchus in Andocide sæpius emendatur. Stephanus item Byzantinus et Nepos. Mos Atheuieusium. Romanorum. Item alius. Πωζίνου Σελίνου.

Ex Xviratu Oratorum nullum ætate conjunctiorem habuit Lysias, quam Andocidem, quorum utriusque orationes adversariæ ἀσεβείας adhuc servantur. Exstat Nostri pag. editionis Stephan. 103, 17. Andocidis, Edit. Steph. Oratorum Græcorum p. 1. secundi tmematis. Percurram in h. capite vitam Andocidis, tum de fide nonnullorum, quæ illi hodie adsignantur, pauca disputabo, deinde ad cetera pergam. Quæcumque de Andocide prodiderit Plutarchus in libello de vitis X Oratorum, ea tanta fide expresserit Photius, ut hunc ab illo commodato accepisse dixeris. In ea tamen sententia non sum, et judico potius Sophistam, qui Plutarchum simulare voluit, historiæ suarum monumenta, reumque gesta- 689
rum fidem a Photio emendicare coactum esse, qui solus eo tempore commentarium de vita Oratorum conscriptum habuit. Utcumque cedat ista divinatio, lectori fortasse meo non displicebit, si bigam istam historicam, ut pariter fiat, procurarem. Hem! accipe.

PLUTARCHUS

Tom. Moral. Edit. Græc. Bas. 1574. pag. 448.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ, τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμόνους εἰρήνην Ἀθηναίους, τὸν δῆμον δὲ Κυθαζήναιος ἢ Θουρεῖς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δὲ Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ, καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος. διὸ καὶ προχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος, σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφερομένου πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν, ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περιέψας, καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια, διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κωμάσαντα, θραύσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσιγγελέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐζήτουν οἱ κατηγοροὶ δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι, καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον γενέσθαι. ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰσπεμφάντων Λεοντίους τε καὶ Αἰγισταίου ἀνδρᾶς ἰδίᾳ μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περιέκοψαν, ὡς Κράτιππὸς φησι. προσαμαρτῶν μυστήρια, κριθεὶς τε ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδῆν δὲ πᾶσαν ἐνεγκάμενος, ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἁμαρτάνοντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνησε, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι· τὸν δὲ πατέρα ἐβύβαστο, καίτοι δεδεμένον ἦδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ἦλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους, καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας. εὐδοκίμων δὲ ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις, ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεύσει καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτῶν Ἀρστέιδου θυγατέρα ἀνεψιῶν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκίων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέξθη. διαδράς δὲ ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα, δεθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὅποτε κατελύθη ἡ Ὀλιγαρ-

χία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν ᾧ τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκίσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον, καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα, καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. Δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγέγραφεν. οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσι, οἱ δὲ καθόδου δεομένου· σώζεται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἠκμαζε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν ἐβδομηκοστῆ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πού ἑκατόν. Τούτου δὲ ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγιηίδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρὺς τοῦ πωρίνου σελίνου· ἔστι δὲ ἄπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

PHOTIUS

Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἀνεγνώσθησαν Ἀνδοκίδου λόγοι δ'. οὓς τέως εἶδωμεν ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, ὁ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου, ὁ περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, καὶ τέταρτος ὁ κατὰ Ἀλκιβιάδου. Ἔστι δὲ ἐν τούτοις ὁ ἀνήρ ἄπλοῦς τε καὶ ἀκατάσκευος, ἀφελείας τε φίλος, καὶ τῷ ἀσχημάτιστῳ σχηματιζόμενος. συνακμάσαι δὲ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ λέγεται, καὶ ἀρχὴν αὐτῷ τῆς γενέσεως γενέσθαι ὀγδόην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. πᾶς δὲ ἐχρημάτιζε Λεωγόρου, ἐξ εὖ γεγονότων καταγόμενος. Ἑλλάνικος δὲ φησι καὶ τῆς πόρρω τῆς γενέσεως ὄχτετος ἦκεν εἰς αὐτὸν ἐξ Ἐρμού. αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἐρμῶν περικοπῇ, καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ἕβρει, ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μνηύσειν τοῖς ἀδικούντας· σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος, εὔρε τοὺς εἰς τὰ ἱερὰ ἀμαρτήσαντας, οἷς καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συγκατεμήνησεν· ἀλλὰ γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγχους φωράσας ἀπολέσθαι κατεπράξατο, τὸν δὲ πατέρα καίτοι δεδεμένον ἤδη ἐξείλετο ὑποσχόμενος ἐν πολλοῖς αὐτὸν λυσιτελέσει (Steph. λυσιτελῆ. Ἰ. λυσιτελήσειν absque γενέσθαι olim scriptum) γενέσθαι τῇ πόλει καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ὁ γὰρ Λεωγόρας πολλοὺς διήλεγε χρήματα δημόσια νοσφισαμένους, καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρανομοῦντας. εὐδοκμῶν δὲ ἐπὶ τοῖς πολιτεύμασιν ὁ Ἀνδοκίδης ἐπέθετο ναυκληρίαν (I. ναυκληρίᾳ) καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις, ἠνίκα καὶ θυγατέρα μὲν Ἀριστείδου, ἀνεψιὰν δὲ αὐτοῦ, τῶν οἰκείων ὑπεκκλέψας δῶρον ἔπεμψε τῷ Κυπρίων βασιλεῦ. μέλλων δὲ εἰς δικαστήριον ἐπὶ τῇ κακοουργίᾳ εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἀπὸ Κύπρου κλέπτει, καὶ ἄλοῦς ὑπὸ τοῦ Κυπρίων βασιλέως, δεσμοῖς παρεδόθη· κἀκείθεν δὲ διαδρὰς ἐπεδήμησε τῇ πόλει κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ἠνίκα τοῖς τετρακοσίοις τὰ πολιτικά μετεχειρίζετο πράγματα· δεθείς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων πάλιν διέφυγεν. ἠνίκα δὲ ἡ ὀλιγαρχία κατελύθη, ἐφυγαδέυθη τῆς πόλεως· καὶ ἐν Ἡλίδι τὸν τῆς φυγῆς χρόνον διατρίψας, τῶν περὶ Θρασύβουλον κατεληλυθότων, καὶ αὐτὸς συγκατελήλυθεν· αἰρεθείς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα πρεσβεύειν, καὶ ἀδικεῖν δόξας ἔφυγε. Τούτου δὲ ἐστὶν ἐπώνυμος καὶ Ἐρμῆς, ἀνάθημα μὲν φυλῆς Αἰγιηίδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διότι πλησίον αὐτοῦ Ἀνδοκίδης ἦκει.

690Si unum legeris, utrumque legeris, nisi quod [illa,] quæ Photius commentatus est, alter mendose et σολοικοφανῶς exscripsit. Andocides Leogoræ fil. (hucusque saltem recte, et juxta marmor apud Fulv. Ursinum

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΛΕΩΓΟΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ) erat juxta Plutarchum Κυδαθηναίος ἢ Θουρεύς. Κυδαθηναίεὺς esse potuit, et credo fuisse, verum ita in Plutarcho rescribas. Harpocratio etenim et Steph. Byzantinus, Δημος φυλῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναίεὺς. et similiter marmor Athenis,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

ΑΥΛΟΥ.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.

itemque alterum ibidem,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΥΡΩΝΟΣ.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ.

Proxime: Istud Θουρεύς, est depravatam quoque. Θοραὶ erat populus Ἀντιοχίδος φυλῆς, unde popularis denominandus erat, non Θουρεύς, ut Plutarchus, neque denuo Θορεύς, ut Stephanus Byzantinus, sed Θοραίεὺς, ad quam lectionem ibi prope accedit MS. Gronovii Θορακίεὺς. Unum interea me male habet: Si fuerit domo Κυδαθηναίεὺς, ex tribu erat Pandionide, si Θοραίεὺς, Antiochide: Ille interea extra utramque Tribum habitabat, in Ægeide sc. si omnes Historici non mentiantur: Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν φυλῆς Αἰγιήτιδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. Plutarch. et similiter Photius. “Accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui in oppido erant, Athenis dejicerentur, præter unum, qui ante januam Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est.” Nepos in Alcibiade. Qui locus in manuscripto vetusto melius hoc pacto legitur — ante januam Andocidis erat: Itaque ille postea Mercurius Andocidis vocatus est. Hæc, inquam me, male habuissent, ni crederem unumquemque non ea tribu aut populo (ita enim cum Cicerone δημον interpretor) existimari, ubi degebat, sed ea, cui ab origine sua gens et familia accensebatur. Perinde ut apud Romanos, qui Romæ habitabant, Magnates in rusticas potius tribus nomen lubentissime dederunt. Inde est, quod Fabiensis et Scaptiensis tribulis suos dixit Augustus apud Sueton. in Octav. 40. Ita marmor Brixienne apud Gruterum CXXVI. 3.

C. IVLIO. C. F.

FAB. SCAPT.

CAESARI.

AVGVSTO.

Et quod in honorem Tiberii tribulis itidem sui monumentum consecraverunt Pontifices Albani. Gruter. CXXV. 8.

TI. CAISARI. DIVI. AVG. F.

DIVI. IVLI. N. AVGVSTO.

PONT. MAX. COS. V. IMP. VIII. TRIBVN.

POTEST. XVIII.

PONTIFICES. ALBANI.

Q. IVLIVS. Q. F. FAB. RVFVS.

C. IVLIVS. C. F. SCA. BASSVS.

TI. IVLIVS. TIB. F. FAB. MERVLA.

M. IVLIVS. C. F. FAB. SENICIO.

Quemadmodum fere Cives nostri Londinenses non istorum sive Collegiorum sive Sodalitatum jure utuntur, quorum quaestibus, verum ut unicuique nomen profiteri conlibitum est maxime. Deinde Plutarchus, jam non Librarii vicio, sed suo expurgandus, in prosapia Andocidis deducenda maluit Photium sequutus, Oratorem ex Mercurio, quam seipsum in vita Alcibiadis, ex Ulysse derivare. Neque hæc dico nescius perinde esse, teste ipso Ulysse apud Ovid. Met. XIII. 146.

“ Est quoque per matrem Cyllenis addita nobis
Altera nobilitas:”

verum ut moneam, quantum scheda Photianæ ob oculos positæ valuerint præ ipsius Plutarchii commentariis, qui fortasse ad manum scriptoris in his vitis coercinandis non erant. Verum pergit, et eum classe XX navium refert Andocidem missum ad auxilium Coreyrcæ ferendum contra Corinthios. Instructa erat classis illa Olymp. LXXXVI. 1. quo tempore annum agebat Andocides 33tium. Confirmat vero Lysias [p. 129. ed. Tayl.] eum quadragenarium nunquam obiisse munus ἰππέως, ὀπλίτου nunquam, non τριηράρχου, non ἐπιβάτου. Qui igitur classi præfuit, erat Andocides, Leogoræ quidem filius, nostri vero avus paternus, ut olim vidimus.

691 Solenne fuit Atheniensibus nomina in familiis alternare, τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνεσθαι, ut loquitur Orator c. Macartat. Lex fortasse id non jussit, jussere tamen mores, jussit consuetudo: eoque animo intelligo locum istum ejusdem auctoris: Τὰ δ' ὀνόματα ἐξέμην τούτοις — τῷ μὲν πρεσβυτάτῳ τὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἱμαντοῦ ὄνομα Σωσίαν, ὡς δίκαιόν ἐστι· καὶ ἀπέδωκε τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο τὸ ὄνομα. Idem contra Bæotum: ἀξιότ' εἴ αὐτὸς, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν τοῦνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου. Inde Miltiades Cimonis filius et Cimo Miltiadis, et quod ait Aristoph. Av. 284.

Ἴππόνικος Καλλίου κἄξ Ἴππονίκου Καλλίας.

ad quem locum vid. Palmer. in Exercit. Spanheim. ad Nub. Aristoph. 64.

“ Vota pater solvit, nomenque imponit avitum:
Iphis avus fuerat.”

Ovid. Met. IX. 707. Iterum Plutarchus. Andocides erat Leogoræ filius, istius sc. qui pacem cum Lacedæmoniis fecit. Ut in superioribus Avī res gestas ad Nepotem, hic ad Filium transtulit. Testis est Andocides ipse in Orat. de pace: Καὶ ἤρέθησαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες· ὢν ἦν Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. Notabile est, quod ubicunque hic scriptor ab exemplari Photiano discedat, ibi in errores maximos incidat. Addit idem circa finem, Andocidem in ædilitate victorem tripodem posuisse ἀντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Neminem vidi, quem non exercevit istud πωρίνου σελίνο: Porini Selini, ut vertunt. Quod miror. Nihil frequentius, quam ut Græci dicant λίθινον Ἐρμῆν pro lapidea statua Mercurii. Idem fere esset, si dixissent πώρινον: Πώρινος, λίθινος, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος, Hesych. Vid. Herodot. Terpsich. 62. Συγκειμένον σφι Πωρίνου λίθου ποίειν τὸν νηδν, Παρίου τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεποίησαν. Pausan. Eliac. II. 19. Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπίς ἐν τῇ Ἄλτει. Porum lapidem memorat Plin. XXXVI. 6. fin. et XXXVI. 17. “ Mitior est autem servandis corporibus nec absumendis chernites, ebori simillimus, in quo Darium conditum

ferunt: Parioque similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui pornus vocatur." Inde pro *σελίνου* (quod nihil est) lego *Σιδήνου*, et intelligo statuam istius Dei ex lapide, qui pornus dicitur, factam. Andocides noster jam adultus vixit, si quis alius, vitam vere *ἀβίωτον*. p. 105. ult. ed. Steph. Singularis in eo fortunæ inconstantia, non quod utramque alternatim expertus sit, sed quod adversam varie. Age ergo, ut cum Auctore meo a me emendato loquar: *Σκέψασθε Ἀνδοκίδου τὸν βίον, εἴτε τοιοῦτος ἢ ἑτερός ἐστίν.* p. 105. 12. Juventutem petulanter egit, et, ex auctoritate Plutarchi, propter nocturnas commessiones venit olim in suspicionem Hermarumque obruncatorum et profanatae Cereris religionis. Ex eo crimine, cum servum, quem productum vellent adversarii, domi retinuit, iterum incidit in similem infamiam, cum una nocte ante exitum classis, quæ Aleibiade duce in Siciliam erat navigatura, omnes Herinæ, qui in urbe erant, dejicerentur, præter unum, qui ante Andocidis januam erat. Hæc Plutarchus solus et admodum indistincte. Priorem istam *αἰτίαν* ceteri omnes partim ignorant, partim negant. Thucydides quidem haud obscure innuit VI. 28. accidisse, ut ante notabile istud Hermocopidarum facinus juvenes quidam temulenti Hermas præciderent per ludibrium et petulantiam: sed ex ejusdem verbis elicitur quocunque nullam de ea re habitam fuisse quæstionem, nullum indicium, donec erumperet hæc, sive Aleibiadis, sive cujusquam alius, audacia. Verba ejus adponam, ne fidem ægre mihi adeommodos: *Μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νωπέρων μετὰ παιδείᾳ καὶ οἴνου γεγενημένοι.* In magna illa trepidatione et timore populi ob dejectos Hermas, in qua Aleibiadis potentia suspectior erat (cujus rei historiam legere possis apud Photium in Andoc. Plutarch. in Alcib. et Nicia, Lysiam c. Andocid. atque Andoc. ipsum *περὶ μυστηρίων*, Thucyd. Diodor. aliosque), crebræ factæ sunt delationes, quas vide apud Andoc. p. 2. 3. seqq. ed. Steph. Andocidem denique ipsum insimulat Diocles, ibid. p. 6. inter alios quadraginta, quorum plurimi cognatione vel affinitate illi erant conjuncti. Fuerunt autem Leogoras Andocidis pater, Callias Teleclis f. qui Andocidis sororem, quam unicam habuit, uxorem duxit, Euphemus Teleclis f. Calliæ frater, Charmides Aristotelis et Leogoræ sororis filius, Tanreas Leogoræ patruelis, Nisæus Tauræ filius, Callias Alemæonis filius, Leogoræ itidem patruelis, aliique, ibid. p. 7. Ibi Andocides in jus vocatus ultro se vincendum obtulit, ni servum, quem secum habuit, coram sisteret. p. 105. 14. Res, ut videtur, in ejus arbitrio stetit, an erat argenti aestimatio faciendâ, qua teneretur ni sisteret, an vinculis coercedendus, usque dum servum proferret: ille tamen sana mente exturbatus vincula prætulisse dicitur, cum interea sciret, servum, ne delator fieret, a se morti fuisse datum. Hæc eo paulo fasius, quia et locum Lysiae illustrent, meas ibi emendationes confirmant, Plutarchi denique de servulo isto Andocidis fidem, qualis sit, perspicendam lectori exhibeant. In iis vinculis post annum fere integrum, proposita immunitate patrem cognatosque omnis simul insimulat et absolvitur. Senex aliis iudiciis de ærario factis gratiam populi meruit, seque pœna eripuit, quæ ceteros omnis confestim insecuta est. Hæc habet historia, quæ dum infirmare vellet Andocides in luculenta ista, quam pro se habuit, defensione, illud interea vel ex ipsius testimonio constat: fuisse eum in ista conjuratione:

ejus facinoris auctorem et caput exstitisse Euphiletum quendam; atque Hermem denique, qui ob Andocidis januam solus in urbe non deiceretur, ideo incolumem mansisse, quod Andocides, qui in eam operis partem designatus erat, id temporis æger ex vulnere in lecto decumbebat. Eo periculo liberatus homo noster mercaturæ quæstum occipit, atque amicitia cum Rege Cypri facta, civem Atticam sibi affinem clam e tutela eduxit, novo hospiti in servitutum et delicias. Istius lenocinii causa metuens sibi a suis civibus, dum puellam furto repetere vellet, a Rege in vincula conjectus est. Elapsus domum revertitur, rursusque a CCCCViris, qui tunc Remp. tenebant, in carcerem et verbera datur. Cerruente Rep. sub XXXviris dura omnia exsilii, restituta cum Thra-sybulo, infensos civium animos expertus est. Binas ibi Ἐνδείξεως causas sustinuit, quarum unam egit Lysias Orat. VI. Postquam diutinam ætatem in vinculis egisset et bona in judiciis dissipasset, legatus ad Lacedæmonios de pace ineunda missus, et domi postea παραπρεσβείας condemnatus, reliquum quod erat vitæ in exsilio peregit, relicta domo vacua, splendissimaque familia in ejus funere clausa. Eum exitum habuit Andocides, vir auctoritate inter suos magnus, eloquentia inter posteros clarus, omnino major, si facundia, quam in periculis suam salutem eleganter exercebat, in Reip. discrimine ad communem utilitatem salutariter fuisset usus. Ea facundiæ monumenta commentario proximo materiam suppeditabunt.

CAP. VI.

Andocidis Orationes IV. Laus Iosephi Wasæi τοῦ μακαρίτου. Andocidis oratio prima περὶ μυστηρίων. Eadem est Ἐνδείξεως. Gravissima oscitantia Scriptoris vitæ Andocidis. Secunda falso inscribitur. Ter emendatur. H. Stephani temeritas. Vindicatur emendatio Lysiaca. Tertia νοθεύεται. Tollitur ex ea mendam fædis-simum. Disputatur de quarta sive postrema. Emendatur plurimis in locis. Εὐαν-δρία. Ostracismi exitus. Num videatur hæc oratio a Lysia fuisse conscripta? Quem revera habuit auctorem. Locus Platonis vindicatur contra ejus Interpretem. Emendantur Lycurgus et Plutarchus.

Ex Orationibus, quas scripsit Andocides, IV, hodie superstites, legit Photius. Plutarchus, qui Photianis non contentus Vitam addidit, pueriliter peccavit, mihi eo nomine poenas proxime daturus. Si exstitissent commentarii, quos in Andocidem scripsisse olim Valerium Theonem testatur Suidas, aut si prodissent curæ, quas non ita pridem huic scriptori impendisse viros doctos in exteris regionibus didici ex Cl. Wasæi Bibliotheca Literaria, minus, credo, mihi fuisset necessarium, ut hic dissererem, quæ ad singulam Andocidis orationem olim adnotavi. Dum hæc scribo Calendis Decembribus MDCCXXXVIII, de obitu clarissimi istius viri et de Republica literaria optime meriti, Iosephi nempe Wasæi, primus allatus est nuncius, Dolebam sane, primo quod tanto hortatore studiorum meorum, mihi que multis officiis conjunctissimo privatum me viderem, tum vero quia interitu talis viri in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore exstincti, dignitatem bonorum studiorum, nostrique præsertim ordinis statim imminutum iri sensi. Magna ille vixit et cum summis viris gratia et cum eruditis auctoritate. Nam et ingenium nullis

literarum limitibus, humanitatem nullo officiorum genere concludi et circumscribi voluit. Testes meæ orationis esse possunt plurimorum nostrorum hominum tum etiam et exterorum voces, quibus illius nunquam aut in laboribus suscipiendis consilium, aut in exsequendis opera defuit. Atque profecto dolorem nostrum non minimum auxisset, ni ex isto literarum consortio et conjunctione, quam semper cum viris eruditissimis excoluit, spes aliqua superesset, Diodorum aliquando non minus limate aut emendate minus proditurum. Hac quasi parentatione defunctus eo unde divorti redeo. Inscritur prima oratio Andocidis *Περὶ Μυστηρίων*. Præter eam superesse quoque sua ætate voluit alteram *Περὶ Ἐνδείξεως* Plutarchus. Si superfuit una, superfuisse sat scio alteram, cum una sit. Ἐνδείξις erat ea actionis species, quæ, si quis legibus aut iudicio publico, aliquo aut loco aut munere exclusus, eum tamen aut locum adire, aut munus ambire voluit, reum deferebat. Andoeides, qui et *mysteria* fecisse insimulabatur, et cetera nefaria commisisse, adeoque eo piaculo constrictus, talem Ἐνδείξεως causam in hac oratione egit, itaque ab Antiquis pro arbitrio orationem vel Ἐνδείξεως vel *Περὶ Μυστηρίων* (nam utroque modo scribunt) habuisse dicitur. Vocem *Ζητητής* ex oratione *Περὶ Ἐνδείξεως* laudat Harpocratio, quæ in illa, quam hodie habemus, *Περὶ Μυστηρίων* aliquoties occurrit. Causam denique expedit ipse Andocides, eujus verba Edit. Steph. p. 2. hæc sunt: *Πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ὅθεν περ ἢ ἔνδειξις ἐγένετο, εἰότερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων (ἀπολογήσομαι sc.)* Tunc, mi homo, sub leonino Plutarchi nomine os istud tuum asininum latere posse arbitreris! Neque adhuc tam laute corium tuum dedolasse mihi videor, quin iterum, ubi usus venerit, a me vapulabis. Sic soleo, qui genus, qui ingenium mentinuntur. Secunda oratio nomen vulgo sortita est *Περὶ τῆς ἑαυτοῦ Καθόδου*. In ea luculentissima sane oratione *conqueritur* multum de quorundam civium injuriis, qui negaverunt suum indicium de Hermocopidarum conjuratione Reipublicæ quidquam attulisse salutis: *exponit* suam infelicitatem in consiliis c. Rempublicam initis, vitamque ex ea tempestate quam duxit vere *ἀβίωτον*: *orat* denique, quæ causæ fuit summa, ut immunitatem (*ἄδειαν* vocant Græci) quam olim illi ob indicia *ἐψηφίσαντο*, postea autem mutato consilio revocarant, ratam esse nunc demum paterentur. *Ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον ἔεομαι τὸ ψήφισμα, ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτὸ, ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ψήφισμα. Τουτὶ τὸ ψήφισμα, ὃ ἠκούσατε, ψηφισάμενοί μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ὑφέλεσθε, χάριν ἐτέρῳ φέροντες.* Rectius ergo inscriberetur *Περὶ τῆς Ἀδείας*, quo nomine laudat Harpocratio in v. Ὁρῶδεῖν. Eam tamen non prius dimittam, quam contra H. Stephani temeritatem vindicavero. Ille enim, ut olim in Lysia, dominationis τῶν CCCC oblitus (gravius aliquid dicere nolim) ter in hac Oratione, Aldinam, et MSS. lectionem *τετρακοσίων* et *τετρακοσίοις* in *τριακοσίων* et *τριακοσίοις* imprudentissime mutat. V. not. p. 171. pen. ed. Steph. Tu ubique restituas in his locis, quod ille exclusit. Hæc erant cum adnotatu necessaria, tum etiam emendationi meæ ad Lysiam aliquam auctoritatem addunt. *Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκε*, p. 105. 30. ubi ex historia dudum correxi, *Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γάρ, etc.* Quod potui etiam hoc loco adductus Andocidis: *Ἡνθό-*

μενοι δὲ τινές με ἤκοντα τῶν τετρακοσίων ἐζήτουν τε παραχορῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλὴν. εὐθὺς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος κ. τ. λ. Sequitur tertia oratio De Pace, quam Harpocratius, et, juxta auctorem ὑποθέσεως, Dionysius quidam, proculdubio Halicarnassensis, Oratori nostro abjudicant. Et recte quidem mea sententia abjudicant. In Orationis initio insumpta est fere una pagina Edit. Steph. in monumentis suæ gentis recensendis, ut hoc planum faceret audientibus, majores eorum non modo nullo cum impendio, sed maxima semper cum utilitate pacem cum Lacedæmoniis fecisse. Totum autem locum, iisdem pene per omnia verbis, emendicavit Sophista ex fine Orationis Æschinis de ement. legat. Quas autem reponit ille gratias pro tantis auxiliis? Ista sc. quas solent, qui exseribunt nempe ut describant perperam. In Andocidis editis ita: Ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἤμῃν ἐν Εὐβοίᾳ — καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον, καὶ ὄντα ἐν Χερρόνησφ κατεδέξάμεθα ἐν αὐτῷ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαμεν εἰς Λακεδαίμονα, προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πέντε, καὶ ἐνμείναμεν ἀμφοτέροι ταῦτα ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. Hoc est digitis computare! Audi vero alterum: Καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον — Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδα-
694 μονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετείς ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. Æsch. π. παραπροσβ. non procul a fine. Ad quartam vero properat, in qua magnopere exultat, Crisis mea. Habita est, si Mysis placet, *Contra Alcibiadem*. Ita Harpocratius cum alibi, tum in voce Εὐανδρία. Εὐανδρία. Παναθηναίους Εὐανδρίας ἀγῶν ἤγετο. Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου δηλοῖ, καὶ Φιλόχορος. Primum itaque restituamus eam vocem orationi, nam hodie in ea neutquam comparet. Locum autem habebit in ipso exitu orationis, Καίτοι τυγχάνω νικηκῶς ἐν ἀνδρία, καὶ λαμπάδι, καὶ τραγωδοῖς. Vox ista Ἀνδρία suspecta fuit doctissimo Palmerio, qui de eo agone nihil unquam se legisse profitetur; quoniam autem Λαμπαδηφορία ἀγῶν (ab Oratore proxime memoratus) celebrabatur in Academia, dubitat, num Andria vox irreperit pro Academia, quæ forte per abbreviationem quondam scripta fuerat. Tu autem pro ἐν ἀνδρία lege εὐανδρία. Quis negat? Ego interea majus opus moveo. 1. Disputatur in hac causa quemnam potius ex tribus decennali isto exsilio, quod ostracismum vocant, proleterent Athenienses: Ὁ μὲν οὖν ἀγῶν ὁ παρῶν, οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρηὴ μὴδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν. οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας ὧν ἀναγκαῖον ἕνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν. Edit. Steph. p. 29. (2.) Deinde, Orator, quicumque fuerit, memorat, se domo esse humili potius et ignobili, quam illustri: Εἰ δεῖ κατὰ γένος (vel ut feliciter saltem Stephanus καὶ τὸ γένος) σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, p. 33. (3.) Porro legationes suas recenset, quibus honorifice et in civitatis salutem functus est: Ἐγὼ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοσσίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους ὄντας ἐμήλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδεῖους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἰχθρῶν ἀπέστησα. p. 34. Jam meum est, ut veris, si possim, vincam hæc quasi eris lineamenta Andocidem minime referre, deinde ut producam, quem referant maxime. Interea autem, dum me ista cura exerceat, expendenda est Athenæi auctoritas, qui hanc orationem in quodammodo Lysiae nostro assignet: cum l. 9. sub

ἔπειτα laudet ex ejus oratione adv. Alcibiadem voces Τοῖς χρυσοῖς χερνυβίοις καὶ θυριατηρίοις, qui locus continuo legitur in oratione præ manibus, p. 33. πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνυβίοις (l. χερνυβίοις) καὶ θυριατηρίοις. Attamen eam locutionem usurpare potuit uterque, et Lysias et noster, sive Andocides, sive quisquam alius: vel in Auctoris nomine cespitaverit summus ille scriptor: certe ad Lysiam multo minus spectat, quam ad Andocidem. Aio autem neque ad Andocidem. Primo enim id confirmo, quantum sc. ea res confirmari possit, *negando*. (1.) Nam Andocides, quantum ex historiæ monumentis liquet, nunquam cum Alcibiade et Nicia de ostracismo decertavit. (2.) Deinde non ea fuit Andocidi generis condicio, ut hanc domus suæ obscuritate liquido affirmare possit, qui alibi nominis sui splendorem jactare soleat: Καίτοι οὐκ ὄνειδος ἡμῖν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὔσα, qui inajorum res gestas: οἱ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας, πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἡμῖν ὑπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες κ. τ. λ. qui denique Mercurio satus generis sui summam et religiosam antiquitatem: οἰκία δὲ πασιῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη αἰεὶ τῶν δεομένων. (3.) Tertio autem Andocides, ut dicimus ex Lysia, Siciliam, Italiam, Peloponesum, Thessaliam, Hellespontum, Ioniam, Cyprum peragravit, sed privatus, sed in ἀποδημίᾳ: nostrum autem vides in Thessalia, Macedonia, Molossia, Thesprotia, Italia, et Sicilia legationes præclare obisse: Quæ quam diversa! Jam ergo ut declarem, quis Orationem hanc conscripserit, primum, id quod paucissimis ante me contigisse video, monendum est frustra in bibliothecis quaeri, quem hodie commendo: novus tibi hodie salutandus est hospes, priusque tibi commonstrandus, quis sit, quem velim, quam quod ea, quæ velim, conscripserit. Totum exente Argiletum, non erit ex Sosii, qui tibi confirmabit, PHÆACEM quendam sibi unquam æra meminisse. Quotus quisque est ex crumenimulga ista disciplina, qui non protinus exclamet, Mi homo! operam ludis. Canonistæ quidem apud nos non vaneunt, neque Scoti familia familiam meam alere possit, at ceteros interea omnis novi perquam familiariter, religavi, distraxi (addet fortasse EDIDI), doctos, indoctos; antiquos, neotericos; eos, quos Minores legunt quotidie, eosque, qui Majores legerint nunquam; eos, qui scripserint ut legendo bene sit aliis, eosque, qui ut comedendo bene sit sibi. Meam autem ceram nunquam signavit Phæax. Valebis. Quod si in Eruditorum bibliothecis hominem velis demonstrari quis sit, aut quem pluteum habitet, tibi commonstrari, tantundem est. Quem igitur legis, ut noris, accipe. Phæax, qui cum Alcibiade vixit, δεινὸς ῥήτωρ memoratur ab Aristoph. σχ. ad illa Equitum v. 1374.

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

Συνεργτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,

Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφῆς καὶ κρουστικὸς,

Καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

695

Ille (ut τὸ δεξιῶς οὐκ ἀπέθανε exponit Scholiastes) causa capitis dieta *ἐπαντοφόρω*, facundiæ debuit salutem. Concordant omnia. Confirmat enim noster Orator se olim capitis causam dixisse; fuisse sententiis iudicium absolutum; duos deinde, qui in eadem secum fuerint causa, dissimili tamen usos esse fortuna et mortem subiisse. Locum producam, ut

una emendem. Exstat autem pag. Edit. Steph. 34. ineunte: Καίτοι οὐ δῆπου, ὦ Ἀθηναῖοι, ὄστρακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιος· οὐδὲ κρινόμενος μὲν, ἀποφυγεῖν, ἀκριτος δὲ, φεύγειν. ὁ δὲ (rectius οὐδὲ) τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος δικαίως (1. ἀδίκως) καὶ νικήσας, πάλιν δόξαμι δι' ἑκείνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγορῶν, ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνεον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐβρώμευστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν· οἵτινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. Verum ut disertius explicetur, quemadmodum ea, quæ cum Andocide pugnant, Phæaci competere videantur, (1.) liquet primo ex Plutarcho in Alcibiade, et Nicia, disputari olim de ostracismo inter PHÆACEM, AL-CIBIADEM, et NICIAM. Plutarch. Edit. Bryan. tom. 2. p. 16. ubi dicitur, Alcibiadem, cum primum ad Remp. accessit, nactum esse adversarios duos præ cæteris, Phæacem Erasistrati et Niciam Nicerati: Phæacem cum in aliis rebus, tum in oratione maxime Alcibiadi cedere. Nam quanquam ex eo loco, quem in Rep. tenuit, necesse fuit, ut populum nonnunquam concione compellaret, plus tamen semper in colloquiis privatis et sermonibus domesticis profecisse, quam valuisse forensi eloquentia, ut de eo Eupolis comicus scriberet

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Hunc igitur IIIviratum, ubi populus ad solatium potius invidiæ, quam timoris, cujusdam Hyperboli hortatu, in exsilio decennalis discrimen impulit, καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐνὶ τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐποίουσι, verbis ipsissimis Plutarchi utor, ibi Alcibiades adunatis consiliis cum Nicia, vel, juxta alios, cum Phæace, metum omnem et periculum in Hyperbolum convertit nihil tale cogitantem. Non enim in homines aut obscuro genere natos aut infamia aliqua constrictos, sed in summos ubique et populo ob fortunas aut potentiam suspectiores id genus pœnæ semper cadebat, unde de Hyperbolo Plato Comicus,

Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
 Αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια,
 Οὐ γὰρ τοιούτων εἶνεκ' ὄστραχ' εὐρέθη.

Eum exitum habuit ista contentio, eum quoque et ipsa pœnæ ratio. Pœnituit enim Republicam Hyperbolum hominem nequissimum, fæcēcem populi, et cruce magis, quam testa dignum, ea pœnæ dignitate ceteris, qua fortissimum quemque civem, Themistoclem, Aristidem, ceterosque olim censuissent. Desivit ergo et assumta est in hoc pœnæ errore pœnæ quoque natura, neque ultra Hyperbolum, qui istam nobilitatem exsilio quasi contaminasse videtur, quisquam alius ostracismum subisse dicitur. (2.) Secundo autem, Phæax Erasistrati neque domo admodum nobilis, neque majoribus clarus, recte ea, quæ dixit, potuit proferre. Gens Erasistrati nullum in Vett. monumentis dignitatem consecuta est; primus erat, qui nobilitavit, noster Phæax, cujus deinde nepos ex fratre Erasistratus inter XXXvirov fuisse videtur: nam de eo intelligo verba ista Platonis in Eryxia, iuit. 'Ετυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, ἐγὼ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσελθόντων ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδούς· quem locum Interpres duplici-lumbifragio ornavit, *Critias et Erasistratus Phæacus* (quasi esset nomen gentile) *Erasistrati ex fratre nepos*. Verte, ut debes, *Critias et Erasistratus Phæacis Erasistrati filii ex fratre*

nepos. (3.) Quod autem erat ultimum, B. Peloponnes. anno 10mo noster Phæax cum duobus Collegis missus erat ab Atheniensibus legatus in Italiam atque Siciliam ad confirmandos sociorum animos, ceterorumque, si fieri potuit, irritandos adv. Syracusios, quorum potentiam Athenienses imminutam cupiebant maxime. Cui quidem legatione aliqua ex parte satisfecit. Hæc dabit Thucydides V. 4. Si cui hæc parum satisfaciant, unum hoc addam uulla vi infirmandum, quod suppedabit locus hujus Orationis cum Plutarchi alio in vita Alcibiadis conferendus. Uterque tamen antea a me sanandus. Locus Phæacis (sinito, ut ita tandem auctorem nostrum compellem) exstat Edit. H. Steph. p. 33. init. *Ἴνα — τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε [Alcibiades] τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῆ προτέρᾳ τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος, τῆ ὑστερία πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χειριβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὀρῶντες ὑστέραν οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου, τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς.* 696

Tentabat Palmerius τῆ πρώτῃ καὶ τῆ ἐπιούσῃ, ut sit *prima et secunda dies Mysteriorum*. Nam, ait ille, ἡ ἐπιούσα est *Dies, quæ aliam sequitur, unde forte secundus a primo Mysteriorum ἡ ἐπιούσα dicebatur, Sic nos Gallice, Le lendemain de la feste. Verum fallitur Vir doctissimus. Quod nos Postridie Festi diceremus, id Græci hoc modo efferunt. Plutarch. de fortun. Roman. Ἐφη γὰρ τὴν ὑστέραν ἐρίσαι πρὸς τὴν ἑορτήν, λέγουσαν, ὡς ἐκείνη μὲν ἐστὶ κομπώδης καὶ ἄσχυρος, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύουσι μετ' ἡσυχίας. Miror maxime Palmerium latere potuisse medicinam tam facilem, tam expeditam, qua sola hoc ulcus sanari potuit. Quantillum interest inter *θυσίας* et *οὐσίας*, attamen quantas turbas hic dedit pauxillula ista differentia? Τῆ προτέρᾳ τῆς θύσίας, *Pridie Festi*. Similem, imo simillimam labem eluo ex Lycurgo Edit. H. Steph. p. 168. ἀλλ' ἤκη ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθέξων. Male hodie excensum οὐσιῶν. Verum ut ad causam, quam proxime accedam, locus ille quem memoravi modo et expurgavi, confirmatur scribi a Phæace, et quidem in ejus oratione c. Alcibiadem. Qui confirmabit, is, ut monui, est Plutarchus, verum non nisi ad Codicis emendationis fidem atque auctoritatem prius restitutus. Ille enim in Alcibiade, ubi dixisset Phæacem *ἐντευκτικὸν* potius fuisse, quam *ἀγῶνας φέρειν δυνατὸν*, subjungit continuo, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίακος γεγραμμένος, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται, κ. τ. λ.* Quid autem istud δέ? Quænam aut qualis ista correctio? Dicere ne quaeso, “*Quaquam Phæax in foro et in concione causas minus frequenter egit, nibilo minus in manibus versatur oratio contra hunc et Alcibiadem habitata?*” Ridicule. Fac restituas cum Cod. MS. Aldino, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου ὑπὸ Φαίακος γεγραμμένος.* Ibi quid scribitur? Nam in eo eram, nisi vulgatæ lectionis vitium me interpellasset. Ibi μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται καὶ ὅτι τῆς πόλεως πολλὰ πομπεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κεκτημένης, Ἀλκιβιάδης ἐχρήτο πᾶσιν αὐτοῖς ὡς περ ἰδίους πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαταν. Tu, qui legis hæc, memineris disputationem hanc omnem non indiligenter admodum a me esse tractatam, aut, quod multi faciunt, me commentum proculdisse novantiquum; verum constanter, ubi tempus ad eam rem tulerit, inææ famæ periculo cites ORATIONEM PHÆACIS CONTRA ALCIBIADEM.*

CAP. VII.

Disputatur de Fide libelli, qui inscribitur *Βίαι τῶν δέκα Ῥητόρων*, et Plutarcho vulgo attribuitur. Percurritur Vita Antiphontis, quæ et aliquoties emendatur.

QUICUNQUE antiquos Scriptores sive Græcos sive Latinos evolvit, eisque non indiligentem animum advertit, næ ille facile intelliget, multa hodie circumferri, quæ Antiquitas non novit; et eadem opera mirabitur eorum hominum vesaniam, qui cum ipsi fuerint nullo acumine a fæce Romuli discreti, maxîmorum interea ex omni antiquitate ingeniorum splendissima nomina ementiantur. Ista fide nobiscum egit, ut pluribus ubique argui, ineptus scriptor Vitarum X Rhetorum, quæ sub Plutarchi, at quali! nomine passim vaneant. Nam si in ipso limine operis sistamus, atque de sola Antiphontis vita, qui Oratorum ætate primus fuit, quæstio habeatur, quot mendacia contextuit deglutienda, quas fabulas mussitandas a pueris et ab iis, qui pueriliter, i. e. levi cum iudicio Plutarchum lectitare soleant? Ne autem a me *καταρρήτορευέσθω*, aut Sycophantam agere videar, agendum lege mecum, si velit, immo etiamsi nolit, experiatur. Tu autem, præco, fac silentium. *Ἀκούετε, λεώς Ἀδικεῖ Πλούταρχος, περὶ τῶν ἔκα ῥητόρων ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐνόμιζον οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ κανὰ καὶ τερατώδη εἰσφέρων, καὶ τῶν νέων τὰς ἀκροάσεις διαφθείρων.* Ut igitur distinctius omnia et dilucidius cognoscantur, dispiciendum est primum sedulo et sigillatim de condicione nonnullorum hominum, qui *nominis* solummodo ANTIPHONTIS communione videntur inter se ipsos esse conjuncti: unde convincam, ea, quæ de diversis diserte ab optimis scriptoribus tradantur, ad hanc portentosam vitam conflandam undique conveuisse. (1.) ANTIPHON Sophili F. Rhamnusius Oratorum primus. Tyrannidem ille τῶν CCCC impensissime adjuvit, adeoque a populo recuperata libertate, damnatus. Thucyd. Photius aliique. Nos in vita Lysiae p. xxxix. seqq. 697 (2.) ANTIPHON Sophista, Atheniensis quoque, quem memorat Xenoph. Memorabil. 1. extr. cum Socrate quondam disceptasse. De eo Hephæstio Grammaticus, teste Athenæo l. 15. commentarium integrum scripsit, *περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι Ἀντιφῶντος.* Eundem fuisse Antiphontem, qui cum Socrate disputavit, atque *Τερατοσκόπον*, sive *Ὀνειροκρίτην* a plurimis laudatum testatur Laertius in Socrate ξ, 46. *Τούτῳ [Socrati] ἐφιλονεῖκε Ἀντιλόχος Λήμιος, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος.* Suidas etiam et *τερατοσκόπον* vocat et *σοφιστήν*, et ab Antiphonte Rhamnusio discernit. Eosdem discernit etiam Hermogenes de formis Orat. l. 2. *Πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες· δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες — ὧν εἷς μὲν ἐστὶν ὁ Ῥήτωρ· οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι, καὶ δημηγορικοὶ, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι ἕτερος δὲ ὁ καὶ Τερατοσκόπος καὶ Ὀνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἱ τε περὶ τῆς Ἀληθείας λέγονται λόγοι, καὶ ὁ περὶ Ὁμοιοίας, καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός.* Ubi male oī δημηγορικοὶ utrique attribuantur, et male quoque, ut videtur, ὁ πολιτικός posteriori. Ita igitur lege in superiori commate καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι. sc. quoteunque ad Rhetoris officium spectare videntur. Ad hunc Antiphontem omnino pertinet, quod habet Theodoret. Serm. vi. de Dei providentia. *Ἀντιφῶν δὲ, τινὼς ὕσχεράνατος, καὶ οἰωνῶν χαλεπὰ τινα σημαίνειν νομίσαντος, ὅτι ἡ ὕς*

τὰ οἰκεία κατέφαγεν ἔγγονα, Χαῖρε, εἶπεν, ἐπὶ τῷ σημείῳ, ὅτι πεινώσα τὰ σὰ οὐ κατέφαγε τέκνα. Eadem refert Clem. Alexandr. Strom. 7. Memoratur inter Onirocriticos a Tertullian. de Anima c. 46. Καὶ τὸ μαντεύειν, οὗ προειστέθεικε προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὄνειρων ὑποκριτής, ταύτης ἐπὶ τοῦ ἕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. Lucian. V. Histor. 2. Coniunge Artemidorum II. 14. Fulgentium, Melampodem περὶ παλμῶν. Landat Senec. Controv. l. 2. “Otho Junius — edidit quatuor libros colorum, quos belle Gallio noster *Antiphontis* libros vocabat. Tantum in illis *somniorum* est.” Laudat item Cic. II. de Divinat. 70. “Quid? ipsorum Interpretum conjecturæ, nonne magis ingenia declarant eorum, quam vim consensumque naturæ? Cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. Mane ad Conjectorem. At ille, Vincas, inquit: id enim celeritas significat, et vis equorum. *Post idem ad Antiphontem*. Is autem, Vincare, inquit, necesse est. Annon intelligis Quatuor ante Te cucurrisse?” Alius igitur ab Antiphonte Rhetore, sed et ætate et gente conjunctus Antipho Sophista et Onirocriticus. (3.) Eadem Civitas procul dubio, quanquam id non diserte traditur, quæ duos priores, tulit etiam Antiphontem Tragicum. Is a Dionysio Siciliae Tyranno in convivio interrogatus, quodnam æs ei optimum esse videretur, Illud, inquit, ἐξ οὗ κατεσκεύασαν Ἀθηναῖοι τὰς Ἀρμυδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας. Quod cum Regi vehementer displicuit, verito sc. ne ea res ad seditionem pertineret, ab eodem est interemptus. Vid. Plutarch. de discrimine Amici et Adulatoris, et in libro de Stoicorum repugnantibus. Tu ergo de his semper distincte, ut debes, neque interea sis nescius plures fuisse Antiphontas, quos fortasse ille commisit. Sed jam tempus est, ut dispiciamus, quid scripsit. Antipho, ait ille, Sophili F. μαθητεύσας τῷ πατρί. Procedente tamen oratione refert Cæcilium, qui commentarium de Antiphonte scripsit, credidisse hominem Thucydidis fuisse discipulum. Eadem fere habet Photius. Οὗτος τῷ οἰκείῳ πατρί Σοφίλῳ σοφιστεύοντι μαθητεύσαι λέγεται Κεκίλιος δὲ Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως μαθητὴν γεγονέναι φησὶ τὸν ῥήτορα. De utraque schola pauca, quoniam hominem sua ipsius auctoritate vincam. Qui Athenas Atticas norunt, sciunt illi, etiam me non admonente, serius illic disciplinæ istius ludos aperiri, quam ut Antiphontis pater profiteri posset. Aiunt plurimi Antiphontem ipsum primum artem profiteri, in quibus est ipse Plutarchus proximo fere commate. Porro autem Sophilus, ut hic scribitur, non solum Antiphontem filium, sed Alcibiadem quoque erudit, ita enim intelligo verba ista, quantum se. verba parum Græca intelligere possum. Ὡ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἐτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι. Hæc non sat tibi temporibus distincta, Dave. Antiphontem ipsum non nisi senem vidit Alcibiades. Hoc ex monumentis istorum temporum colligitur, tuaque adeo oratione in hoc ipso commentariolo. Modo enim: τούτους εὔροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτην ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνουον. (l. Ἀρχίνουον). De Sophili schola tantum: Non feliciter cessit altera Thucydidis. Nam per ætatem video non eum Antiphontem, sed Antiphontem Thucydidem instituisse potius. Atque id diserte tradunt Suidas, Marcellinus in vita Thucydidis, et Hermogenes. Quod verum esse arbitror. Et fortasse ita scripsit Auctor noster. Plutarchi enim Codd. MSS. nonnulli, inter quos sunt Turnebi et Vuleobii, pro Θουκυδίδου μαθητὴν, Θουκυδίδου διδάσκαλον reponunt. Sed de his satis. Sequitur, Καὶ δόναμιν λόγων κτησάμενος — ὥρ-

μησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε. Næ Tu fortunæ ludibrium, Antipho! Nimirum hoc est, quod dicitur, de *Consule Rhetor*. Sed quo pacto se in ea palæstra exercuit, sc. διατριβὴν δὲ συνέστησε καὶ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο, ὡς Ξενοφῶν ἰστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπόμνημονεύμασιν. Non audio. Alium fuisse docui. Deinde, Καὶ τινὰς λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας. Credo sane, nam id diserte dicitur a Thucydide l. 8. qui hunc præceptorem suam senem descripsit: sed quid sequitur, πρῶτον ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς. Ex iis, quæ sequuntur, liquet, primum fuisse Antiphontem, qui hoc dicendi genus tractavit. Dicitur enim τῶν γούν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδένος φέρεται δικανικὸς λόγος. Ita Clemens Alexandrinus Strom. 1. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους, καὶ τὰ ῥητορικὰ ἰδιώματα εὐρεῖν καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον Ἀντιφῶντα φυλῆ Ῥαμουσίον. Dixisset itaque potius πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς' uti Photius: Συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασὶ, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικούς λόγους. Jam sequitur hominis ætas: Γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστήν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ. Quid Photius? Contrarium prorsus. Χρόνος καθ' ὃν ἤκμαζεν, ἐν ᾧ διαπέπρακται τὰ Περσικὰ, ὀλίγω πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονώς. Deinde interemptum fuisse a XXXviris memorat auctoritate Lysiae et Theopompi. Quid Theopompus, nescio: Quid Lysias, tantundem. Excidit enim oratio. Id interea scio: exstare aliam orationem Lysiae, p. 427. 7. ed. R. ubi diserte dicitur, Antiphontem a populo capite plecti post repressam CCCXvirorum dominationem. Ergo non ea dixit Lysias, aut de alio Antiphonte omnino dixit. Quod, ne quid dissimulem, video Scriptori nostro in mentem venisse: subjungit enim, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Δυσιδωνίδου πατρός' καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει; quæ verba, ut aliquem exinde sensum elicere possem, neque inclementius cum scriptoris fama, quam par est, agerem, ita restitui posse existimo: "Οτι δὲ ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν, ἰστορεῖ Θεόπομπος -- ἀλλ' οὗτός τε ἂν εἴη ἔτερος, Δυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. In proximis non contentus tanta varietate supplicii, Tragicum facit et a Dionysio Tyranno interemptum narrat, vel quod istud æs præstantissimum se habere dixit, unde conficerentur statuæ Harmodii et Aristogitonis, vel quod Regis tragoedias exhibilaret. Tu, qui priora legisti, noris hæc esse errores et portenta magna. Sequitur, Κεκομψῶνται δὲ εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος σὺν Πεισάνδρῳ. Nonnulli pessime hæc interpretantur: *Eum sc. fuisse et a Platone et a Pisandro exagitatum*. Expediet Photius. Κωμωδῆ αὐτὸν Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. Laudatur ab Athenæo et scholiaste Aristophanis ceterisque bene multis Fabula Platonis Comici, cui nomen dedit Πεισάνδρῳ' in qua et Pisandrum et Antiphontem potuit proscindere, adeo ut recte se haberet et Photius et Plutarchus, Κωμωδεῖσθαι sc. Antiphontem a Platone vel σὺν Πεισάνδρῳ, vel ἐν Πεισάνδρῳ. Deinde, Λέγεται δὲ τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονύσιῳ τῷ τυράννῳ. Iterum miscet non miscenda. Tragoedias scripsit non Rhaannusius, sed Tragicus. Et, licet eodem fero errores erraverit de Antiphonte uterque et Photius et Philostratus, eos tamen Plutareho, homini acerrimo, condonabo nunquam. Talem commentarium scripsisse Plutarechum notum est, idque testatur Lamprias F. Quæ hodie leguntur, nugivendoli sunt scriptoris, propagantis Photianos errores, eosque suis ineptiis et deliramentis mactantis.

CAP. VIII.

Fames, illegitimum pœnæ genus. Vindicatur emendatio *Lysiae*. Quid sit *καταράσασθαι πρὸς Ἐσπέραν*. Hierophanta. Emendatur Pausanias, et Isæus.

INEUNTE oratione *contra Andocidem* p. 190. 2. ed. R. notatur Sacrilegus quidam (nomen ejus in neutra adversariarum Orationum occurrit) *luctuosissimo* mortis genere interiisse, *fame divinitus immissa*. *ὄστος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ, sunt verba Lysiae. Λιμὸν καὶ λοῖμον θεήλατα κακὰ* vocat Philo de vita Mosis l. 1. p. 619. Edit Galen. *Lugubrem famem* dixit Plaut. Cistell. I. 1. 47.

“Nam si hæc non nubat; lugubre mihi fame familia pereat.”

Homer. Odys. M. 341.

Ἴάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,

Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

Lucian. Asin. *Ἐνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ οἴκτίστῳ ὀλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τευνήζομαι*. Plin. II. 63. “Illa [*Terra*] medicas fundit herbas, et 699

semper homini parturit. Quin et venena nostri misertam instituisse credi potest: ne in tædio vitæ *fames, mors terræ meritis alienissima*, lenta nos consumeret tabe.” Sallust. Fragm. l. 3. “Quem contra astatem projectum ad bellum sævissimum, cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, *fame, miserrumma omnium morte*, confecistis.” His conjunge Callimach. Hymn. in Cererem passim. Addidi *divinitus immissa*, licet id in *Lysia* non diserte dicitur, quoniam mirum est, quanta religione ab hac pœnæ sive acerbitate, sive foeditate potius dixerim, cavet jus humanum. Inde fit, ut cum Marcianus JCtus ait Judices non tantam sibi usurpaturos esse damnandi licentiam, ut necessariis impensis victum intelligi oportere: neminem sc. ut fame pereat, esse condemnandum.

Vid. Cuiac. in l. ex ea parte 120. §. in insulam D. de V. O. Idcirco apud antiquos Romanos cum Vestalis Virgo ob violatam pudicitiam sub terram deloderetur, lucernam, panem, aquam, lac et oleum una adjecere, ne videretur inedia perire. Nam ab illa, ut dixi, severitate temperabant maxime. V. Plutarch. in Numa p. 145. Edit. Bryan. Sic apud Sophocel. Antigon. 784.

Ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος,

Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,

Φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεῖς

Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.

σχ. ad loc. *Ἔθος πλαιῖον, ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιῶσθαι βραχὺ τξέντα τροφῆς, καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσιν λιμῷ ἀναρεῖν τοῦτο γὰρ ἀσεβές*. Verosimile quidem est, id, quod Marcianus ait, ad minores tantum Judices et privatam jurisdictionem pertinere: ad principem ipsum aut P. R. majestatem trahi non oportere, qui sæpe numero inedia santis plectebant. Ita turbulentam suam vitam confecit Jugurtha, ceterique. Eadem oratione exeunte, ad has voces, *Καὶ ἐπὶ τούτοις ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς Ἐσπέραν*, p. 252. ult. importunissimum istud ἱερεῖα memini me meo qualicumque obelo distinxisse, et ἱερεῖαι reponere voluisse. *Voluisse* dixi, quoniam nescio

quo infortunio aut operarum incuria, adhuc *ιερεΐα* locum non suum, id est in textu, occupat. Si post ea, quæ ad locum dixi de feminis Cereris sacra facientibus, aliquid sit dicendum, habe. 'Ερῆμην δ' αὐτοῦ [Alcibiadis] καταγρόντες καὶ τὰ χρήματα δημεύσαντες, ἔτι καταρῶσθαι προσεψηφίσαντο πάντας ἱερεῖς καὶ ἱερείας, ὧν μόνην φασὶ Θεανὼ τὴν Μένωνος Ἀγραυλῆθεν ἀντειπεῖν πρὸς τὸ ψήφισμα, φάσκουσαν εὐχῶν οὐ καταρῶν ἱερείαν γεγονέναι. Plutarch. in Alcibiade. Ἴστρος δὲ Δήμητρος εἶναι στέμμα φησὶ τὴν μυρρίνην καὶ τὴν σμίλακα· καὶ τὸν ἱεροφάντην καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν ἀδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 674. Adde ex Mazoch. et Grutero,

CASPNIA. P. F.
SACERDOS. CERERIS.
PVBLICA.
POPVLI. ROMANI.
SICVLA.

Vides sacerdotem *Siculam*: atque hinc fidem libero quam ibidem nexu obligavi, et inlustrari velim *actum* istum *legitimum* *κατηράσαντο* πρὸς ἐσπέραν. Romæ, ait Livius VII. 6. “M. Curtium, silentio facto, *templa* Deorum immortalium, quæ Foro imminent, Capitoliumque *intuentem*, et manus nunc in cœlum, nunc in patentis terræ hiatus ad Deos Manis porrigentem se devovisse.” Hic Cereris Sacerdotes ad *occidentem solem* conversi, unde Cereris sacra petebantur (allata sunt enim ex Sicilia ad Atticam), hominem religionibus suis devovebant. “Aditum est ad libros Sibyllinos; in quibus inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum ex amplissimo Collegio Xvirali Sacerdotes P. R. cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum, tamen usque Eunam profecti sunt. Tanta enim erat auctoritas et vetustas illius religionis, ut cum illuc irent, non ad ædem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur.” Cic. 4. Verrin. Ita Ovidius IV. Fast. 21.

“Grata domus Cereri: multas ibi possidet urbes,
In quibus est culto fertilis Henna solo.”

Ita Pluto, qui dum

“curru atrorum vectus equorum
Ambibat *Siculæ* cautus fundamina terræ,”

Proserpinam *vidit et abripuit*, a Sophocle in Œdip. Tyran. vocatur ἔσπερος θεός. Diod. Sic. l. 5. init. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιώται παρειλήφασιν παρὰ τῶν προγόνων, αἱ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνουσιν, ἱεράν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης. “Ἐνιοὶ δὲ τῶν Ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Ηλοῦτῶνος καὶ Περσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῇ νύμφῃ δεδῶσθαι ταύτην τὴν νῆσον· τοὺς δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανούς αὐτόχθονας εἶναι φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τὰς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι— Καὶ τὰς θεὰς δὲ ταύτας εὐροῦσας [σίτον] ἀκολούθως τοῖς εἰρημένους, ὄραν ἐστὶ μάλιστα τιμωμένας παρὰ τοῖς Σικελιώταις. Epigramma Aristoclis.

Δάματερ πολὺκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργής
Καὶ παρ' Ἐρεχθεΐδας· ἐν δὲ τι τοῦτο μέγα

Κρίνετ' ἐν Ἐρμιονεῦσι τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
 Ταῦρον, ὃν οὐκ αἰείρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα,
 Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὐατος ἔλκει
 Τὸνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ματέρι παῖς ἔπεται.
 Σὺν τόδε, Δάματρο, σὺν τῷ σθένος, Ἰλαος εἶης,
 Καὶ πάντων θάλλει κλῆρος ἐν Ἐρμιόνη.

Sequitur p. 256. 2. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος ἡμέτερος. F. legendum, Διοκλῆς ὁ Ζάκορος τοῦ ἱεροφάντου, *Diocles ædituus, qui Hierophantæ erat ab officiis; non Diocles Zacori Hierophantæ filius.* Ratio suspicionis est, quoniam Hierophantæ apud Atheniensis uxorem ducere non licebat. Hieron. Epist. ad Gerontiam de Monogamia. "Hierophanta apud Athenas eviratur et æterna debilitate fit castus." Origen. c. Cels. l. 7. Καὶ εἷς μὲν πον παρ' Ἀθηναίους ἱεροφάντης, οὐδὲ πιστευόμενος ἑαυτοῦ τὰς ἀρσενικὰς ὁρέξεις, ὡς Κύριος αὐτῶν εἶναι δυνάμενος, καὶ κρατεῖν αὐτῶν εἰς ὅσον βούλεται, κωνειασθεὶς τὰ ἀρσενικὰ μέρη, καθαρὸς εἶναι νομίζεται πρὸς τὴν νενομισμένην παρ' Ἀθηναίους ἀγιστείαν. Pausan. in Corinth. c. 14. Τῆς δὲ πόλεως [Philunte] αἱ Κελεαὶ πέντε πον σταδίους μάλιστα ἀπέχουσι, καὶ τῆ Δήμητρι ἐνταῦθα δι' ἑνιαυτοῦ τετάρτου τὴν τελετὴν καὶ οὐ κατὰ ἔτος ἄγουσι. ἱεροφάντης δὲ οὐκ ἐς τὸν βίον πάντα ἀποδέδεκται κατὰ δὲ ἐκάστην τελετὴν ἄλλοτὲ ἐστὶν ἄλλος σφίσιν αἰρετὸς, λαμβάνων, ἦν ἐθέλη, καὶ γυναικα, καὶ ταῦτα μὲν διάφορα τῶν ἐν Ἐλευσίνι ὀνομάζουσι (l. νομίζουσι). Verum enim vero salva esse potest et debet Lysiacæ vulgata lectio, quoniam ex monumentis hujus populi aliunde adparet, Hierophantam ante susceptum Pontificatum et uxorem ducere et liberos suscipere potuisse. Unde ait idem Hieron. c. Jovinian. l. 1. fin. "Hierophantas Atheniensium usque hodie Cicutæ sorbitione castrari, *et, postquam in Pontificatum fuerint electi, viros esse desinere.*" Isæus de Apollodori hereditate: Δέξετο τὴν οὐσίαν, καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμοὶ (l. ἐμοῦ) δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δὲ ἀδελφῷ, εἰδοὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῇ νῦν Ἱεροφάντῃ γεγενημένῃ. Atque hæc hæcenus.

CAP. IX.

Indicantur duo fontes mendarum, quibus scatet Glossarium Hesychianum. Emendatur octoginta circiter in locis. Tentatur Homerus.

MEMINI me ad orationem istam, quæ inscribitur *περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας*, p. 800. ult. ed. R. admonuisse Hesychium pluries emendari posse unico medicinæ genere. Non te latet, mi lector, initialis, ut vocant, dictionum literas in unoquoque istius Glossographi articulo *vel* a describente nonnunquam relinqui minio olim pingendas, quod minium casu aliquo pingi negligebatur, *vel* ita tenuiter exarari, ut aliquando literarum ductus *vel* Lynceos oculos effugeret. Constat certe ita evanuisse, cum descriptor Ἰέρας, loco τοῦ τέρρας, σημείον exposuit, et locum tam magnificentæ, tam pulchre coetæ glossæ dedit inter voces, quæ ab I incipiebant. Dubitare me non sinit doctissimi et (sive privata officia recolam, sive publica in Rem literariam merita) nunquam a me satis prædicandi I. Alberti Harlemensis spectatissima solertia, quin Hesychius jam ab eo prelo committendus et istiusmodi curationem et mea monita minime

expectet. Condonabit tamen Vir æquissimus, et patienter a me dici audiet, quæ ille propediem tanto dicturus est melius. Mos semper fuit, ut nos novi homines in hac Republica lacero illo glossatore qu. προσόδω uteremur ad honores et dignitatem. Ibi est, quod unusquisque nostrum ἀρχινοίαν suam in insuetum iter libret, et in ea palæstra se exerceat,

“ Dum conderet urbem,
Inferretque Deos Latio.”

Cum ergo Hesychius aliquid a me dici expectet, age experiamur, nunquid proferre possim, quod aliorum fugiat industriam. Et potissimum in duplici isto mendarum fonte versabitur commentatio nostra, quem nuper indicavi, sc. ubi Vox alienam sedem occupaverit, aut quod exciderit 701 litera initialis, aut quod imaginem suam et vestigia dissimulaverit. Neque ceteros fontis, ubi usus venerit, negligemus. In Δ. δύρεσθαι exponitur ὀδύρεσθαι (ut, non exponi, sed legi oportuerat) κλαίειν, θρηνεῖν. In eadem litera δνάζει φλναρῖ est menda ipsa. Primo enim Δ et Λ literarum similitudo librarium decepit, et Δνάζει pro Λνάζει scripsit. Vidamus ergo, quid Δνάζει. Λνάζει, φλναρῖ, μωρολογεῖ, στασιάζει. Nondum recte. Legendum enim φλυάζει. Verum neque ea vox rectius fere vel in sua sede exaratur. Ibi enim legere oportet Φλάζει, (non φλονάζει, ut editur) φλναρῖ, ληρεῖ. Similiter in Λ. Λάζων, Ille interpretatur, Tu autem rescribas ἀλάζων. In Π. πίτνας ἐκτείνων τίμια φασί, multa sunt menda. Primo enim evasis litera Ε, qua retracta ex fuga, lege porro non Ἐπίτνας, verum Ἐπιτείνας, quod recte ille exponit ἐκτείνων, ut debuit: Deinde, quod sequitur, sc. τίμια φασί, repetuntur ex articulo superiori desinente τὰς τιμωρίας πιτίμια φασίν. Pergit glossographus et mendosæ glossæ Πιτνάς subiungit alteram Πιτνεῖ, πίπτει, ἐκτείνει. Falsa hæc. Πιτνεῖ quidem est Cadere, verum ἐκτείνει, quæ est altera expositio, poscit ἐπιτείνει. Quod Tu in posterum non dubitabis legere. Eodem pacto Ληχόιον καροῦν οὐ λοχόιον restitues οἰληχόιον καροῦν οὐλοχόιον, et tibi conferenti fidem faciet glossa Οὐλοχόιον. In Μώδιξ articulo non major sanitas. Substituas enim pro Μώδιξ, Φλόξ, φλυκτίς, Σμώδιξ, Φλέψ, φλυκτίς. Confer Σμώδιξ et Φλέψ. In Ι legimus Ἰγνυντο, ἡνοίγοντο. Hoc erat οἴγνυντο, ἡνοίγοντο. Ibidem iερὸν, ἐνυγρον, ἀγαθόν, μέγα, ὅσιον καὶ ναός. Sit sane μέγα, sit ὅσιον et ναός. At interea ἐνυγρον est διερόν. Διερόν ὑγρόν χλωρόν ζῶον ἔναμιον, etc, †, Διερός λαμπρός ζῶν περιφανής. †. Διερός, διύγρους. In litera Θ excidisse arbitror non literam, sed syllabam. Θαζόμενος, σκῶπτων. Legrem enim ex Hesych. in Θωθάζω, Τωθαζόμενος. Hæc vox iterum corrumpitur. Nam pro Θωτάζει, ἐμπαίζει, χλευάζει, legerem Τωθάζει. In Ρ. legimus Ρίσαντες, φιλονεικῆσαντες. Lego ἐρίσαντες. In eadem litera ράιδηλες ἐμφανές. Ubi credo non extritam esse literam ducem, sed transpositam, et legi recte ἀρίδηλες. Ibidem legitur ῥήγων βοηθών. Quod nihil aliud est, quam ἀρήγων. In Τ. τήτυμα, ἀληθῆ. Lege ἐτήτυμα. In horum nonnullis serius didici meam Crisin esse præceptam. Non ignoro aliquando literam principem delicere ex populi alienjuss aut gentis consuetudine. Ita Ἰγα, σιώπα Κύπριοι. Ergo non temere Librarii socordiae imputabis, quod populi alienjuss consilio vel saltem usu est introductum. Hesychius enim, qui gentium sermones memorat centum fere et triginta, aliquando, immo sæpissime, auctoritatem suam reiect, dissimulato nomine istius populi, qui dialectum formavit aut celebravit. Βάλλει

apud eum est ἀμέλγειν. At cujatum? Atticorum nempe, ut alinnde discimus, sc. ex σχ. Theocr. ad Idyll. II. 56.

Ἐμφὺς, ὡς λιμνᾶτις ἄπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας,

Ubi dicitur: Εἴρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὃ ἐστὶν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. Quæ verba scholiastæ leguntur fere, verum sine nomine gentis, apud Hesych. in Ἐβδηλλάμην. Eodem modo vox Θρόνα vel Τρόνα apud alias gentis et scriptores alias et maxime diversas nacta est significationes, ut discimus ex eod. σχ. ad II. 59. Θρόνα, Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα· Κύπριοι δὲ τὰ ἄνθηνα ἰμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὡς φησι Κλείταρχος· Ὁμηρος δὲ τὰ ῥόδα. Ex his nonnullas habet Hesychius (habebit saltem propediem, sc. ubi emendavero), non tamen nobiscum ea fide egit atque scholiastes. Prodidit enim, quid dicantur, non quis dixit. Ecce in Θρόνον. Θρόνον τετράπουν καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον, καὶ ἐκπεποικιλμένον. Scripsit procul dubio τετράπουν ἐκπεποικιλμένον, lacertam sc. aut animal simile, quod Thessali vocant Θρόνον. (Dum in his regionibus subsistam proximam vocem et emendari ejusque interpretationem vindicari velim. Θρονίτης, πρῶτιστος. Fab. Χρώτιστος. Temerarius ille homo vix, credo, se ipsum intellexit. Tu retineas πρῶτιστος, et emendes Θρονίτης. Hesych. in θαλάμιος. Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος· ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης.) In Τρόνα dedit Cyprium usum. Τρόνα ἢ Τρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθηνα. Fortasse scripsit βάμματα, vel, quod potius suspicor juxta scholiasten modo laudatum, ἰμάτια, ἄνθηνα. More hoc Hesychii observato, cum et Εἶδαρ et Ἰδαρ expronat βρῶμα, non utique extemplo adfirmabis extritam esse alicujus incuria literam E in Ἰδαρ, ne, quod communiter Εἶδαρ dicitur, id Cyprius, vel Ætolus, vel Syracusius, mallet pronunciare Ἰδαρ. Idem pene est, ut moneam de Εἰάμεναι et Ἰάμεναι, Εἶαρ et Ἰαρ, Εἶθαρ et Ἰθαρ, Εἶλαρ et Ἰλαρ, Εἶρωνεία et Ἰρωνεία. Expronit ille Εἶκων, ὑποχωρῶν et Ἰκοντες, ὑπακούοντες, παραχωροῦντες. Εἶλαπίνη, θυσία, ἑορτή, et Ἰλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. Εἶλεός dicitur ἢ τοῦ θηρίου κατάδυσσις, ἢ τοῦ θηρίου φωλέος: Similiter Εἶλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι, συστρέφεσθαι, et Ἰλιγγιᾶν, συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι. Ita, Ἐρήνη. κόρος· τέλος. (Tu fac emen- 702 des εἶρήν. κόρος, τέλος) et Ἰρίνες (potius Ἰρήνης. Vid. Kust. ad Suid. v. Μελείρην, et Lexic. Herodot.) μελέφηβοι. Nolis itaque emendaturienti similis, αἵμονα ἐπιστήμονα, ἐμπειρον, protinus existimare reponendum esse δαίμονα, qu. δαήμονα. quod ille pariter fere interpretatur: verum in Homero subsistere II. E. 49.

Υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης.

Sæpissime innuere videtur, utroque modo et dici et scribi. Ita Ἰρεται, ἢ εἶρεται, συνάπτεται. Ἰπύα, σιπύα. Quasi dixisset cellam panariam, vel ἀροτόζηκην, ab aliis Σιπύαν dici, ab aliis Ἰπύαν. Δέκрана ἢ ὠλέκрана τοῦς ἀγκῶνας: unde non dubitabis corrigere ὠλέκρανον ὃ Ἀγων sic, ὠλέκρανον ὃ Ἀγκῶν. Aut, si dubites, consulas glossam Ἀγοστούς. ὠλέκрана. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Eandem porro adhibebis dubitationem in emendandis iis glossis, in quibus literæ principalis figura propter similitudinem exarandi librarium fefellisse potuit. Nam et hæc est altera pars disputationis meæ. Non ergo protinus, si quid a B incipiat, quod Ego vel Tu per Φ describere-mus, id in Φ corrigendo corrumpes: quoniam si ore Macedonico usus

esses, intactum utique relinqueres. Plutarch. enim Quæst. Græc. 9. Τῷ Β ἀντὶ τοῦ Φ χρῶνται Μακεδόνες, Βίλιππον καὶ Βαλακρὸν καὶ Βερονίκην λέγοντες. Nescire non possis hæc nos dicere et nominare Φίλιππον et Φαλακρὸν et Φερονίκην. Verum id non patiuntur Macedones. Eodem teste Β pro Π Delphici oris est et loquelæ. Adspirationem variæ gentes varie exprimunt. Lacones per Β. Ita Hesychius Βάγος, κλάσμα ἄρτου, μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης (corrigere στρατηγός). Λάκωνες. Eam vocem antiquissimi Attici exarassent ΗΑΓΟΣ, Æoles ΓΑΓΟΣ: nos communiter non adspiramus, verum scribimus ΛΓΟΣ. ut Hesych. Ἄγος, ἡγεμῶν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλῆθη, et alibi Ἄγος, κλαῦσμα, τραῦμα (lege ex eod. Hesych. in ν. Βάγος, κλάσμα ἄρτου), ἀρχηγός. Eiusdem commatis sunt Βεΐκατι εἴκοσι. Λάκωνες. Βεικηλά, νωχελῆ (scribe ἀνωφελῆ), ἀρχεῖα. Λάκωνες. Unde non dubitabis et has voces ad Laconismum referre, quanquam id non admonuit Auctor. Βεΐρακες, ἰέρακες. Βεΐκας, μακρόθεν. Βέκας, μακράν. Βέκως, μακρόθεν. et sexcentas alias. Eodem adspirandi more delectantur Cretes, qui Laconice loquebantur. Βαλκιώτης, συνέφηβος. Κρήτης. Tu ergo cave, neque tibi hæc esse prædicta non dixeris. In iis autem, quæ sequuntur, securo ut sis animo, jubeo. Ibi enim experiundo scies et facillimum describentis errorem, et certissimam emendantis fidem. Γ simplex Gamma Græcorum ea est infelicitate figuræ, ut ad plurimas literas similitudine accedat, atque capropter foedissimas turbas excire soleat. Si in latus inclines, lineæ duæ, quibus describitur, in angulum fastigiatae representabunt literam Δ. Deinde Δ et Δ et Α unius lincolæ discrimine a se invicem determinantur. Porro Γ, si tenuior foret transversæ suæ lineæ ductus, in Ι recidet, et vicissim simili fere vitio ex Τ enascetur. Aliquando insinuabit se in locum congeneris sui, si formam et familiam respicias, Digammatis Æoliei F. Est ubi scribitur loco notæ episemæ, quæ potestatem ejusdem digammatis exprimit. Exempla nonnulla proferemus, quæ ceteros fortasse hactenus fugere. Notæ T in Γ solitam et levem esse mutationem joculari errore suo testatur Theod. Gaza Gram. l. 3. exeunte, p. 99. b. Εὐλογώτεροι μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύττω, κατὰπερ κἂν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὀρώμεν. Tanta erat auctoritate, tanta contagionis diritate una et levissima in Exemplaribus litura, ut pene artem ipsam contaminaret, et jam scholis jura esset datura. Ammonius ad voces ἦν δὲ — ὦρα ὡσεὶ ἔκτην. Ioan. XIX. 14. Ὁ δὲ καλλιγράφος ἀντὶ τοῦ Γάμμα στοιχείου, ὅπερ σημαίνει τὸ τρίτην, ἔγραψε τὸ ἐπίσημον, ὃ καλοῦσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς γαβέξ, ὃ δηλοῖ τὴν ἔκτην, πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ διὰ τοῦ γραφικοῦ σφάλματος γέγονεν ἡ διαφωνία. Ἀντὶ γὰρ τρίτης ὥρας, ἔκτην ἔγραψε. Observarunt plurimi, quorum in numero sunt præstantissimus Galeus noster in erudito suo commentario ad Demetrii Phalacensis librum De Elocutione (quem hominem ob morum suavitatem atque eruditionis elegantiam nemini fere in disciplina nostra secundum pono), et nuper summi ingenii et doctrinæ vir I. Albertus (qui literarum bono uatus corruptissimum hunc Auctorem integre expoliendum emaculandumque in se suscepit), innumeras fere glossas sub litera Γ latere, quæ duplici F Æolensium exarari debent. Quo pacto Γιστία, Γισχὺν, Γοῖνος, Γέντερ, Γέαρ, et sexcentæ aliæ emendandæ sunt Γιστία, Γισχὺν, Γοῖνος, Γέντερ, Γέαρ. Exponuntur enim ἐσχάτη (i. ἐσχάρα) i. e. Vesta, ἰσχὺν, Vini, οἶνος Vinum, κοιλία, i. e. Venter, ἔαρ Ver, Salsmasium quidem virum maximum

in commentariis ad Herodis et Regillæ uxoris inscriptiones latuit medela tam facilis et expedita. Neque enim illi assentior adfirmanti quasdam gentis posse duplex gamma (vel adspirationis notam) ut simplex gamma vel exarare vel ex ore proferre. Accidit hoc proculdubio ex corruptela Codicis Hesyehiani. In ceteris Lexicographis istius consuetudinis nullum vestigium, Photio puta, et Suida, etc. Nemo superest præter Phavorinum, qui corruptissimum auctorem Hesyehium descripsit, et proinde Hesyehianæ auctoritati nihil quidquam ponderis adjudicare vel potest vel debet. Verum non ubique velim, ut tali medicina mactetur Hesyehius. Descripsit ille nimirum Homericas dictiones ad unam fere omnis, ea autem incuria, ut aliquando particulas, quibus scatet πολυώνυμος ille scriptor, inconsultissime sequenti vocabulo agglutinaret. Inde si scripsisset Homerus γ' οἶδα, proclive fuit Lexicographo nostro Γοῖδα exinde procudere (quod tamen nescio, quo errore, error enim errorem gignit, per οὐκ οἶδα interpretatur) si γ' ἔτος, Γέτος. Inde fit, quod tot voces in Δ, in Θ, in Τ et Ρ reperiantur, quæ Homericis ε', θ', τ' et ρ' originem debent. Δαιάζω, ἀναβοῶ, στενάζω exponitur, eodem modo quo Λιάζω. Neque eodem modo exponuntur Λιάζω et Δαιάζω solum, verum et Ἀδαίζω quoque. Ejusdem commatis est ἀδεάζων, ἀναβοῶν, ἀναστενῶν. Hinc quoque exponitur διψαί, βλάψαι. Natum est vocabulum ex locis Homeri nonnullis male lectis. Ubique enim occurrit Ἴψαι, semper particulam δ' a tergo sequitur, ut II. A. 454. et II. 237.

Τιμήσας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

et B. 193.

Νῦν μὲν πιρᾶσθαι, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.

Ex simili fortasse fonte θολκάζει χαλιναγωγῆ. sc. θ' δλκάζει. Nam in ο' Ὀλκάζει, ἔλκει, χαλιναγωγῆ. Inde portentum lectionis θαστρεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι: quod Tu, amice lector, ex Homer. Iliad. O. 512. procurabis,

Ἡ δὴ θαστρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δῆϊοσῆτι.

Adde, si lubet, aut minus probasse videar, Hesyehium in Ἡ δῆθα στρεύγεσθαι et in Στρεύγομαι. Arrepta hac occasione emendare non te pigebit corruptissimam glossam Στραγγγέυει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Potius omnino Στραγγέυει, ἀναβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Similis fere error aliquibus vocalis articulos suos adjuuxit, ut ἡ δόκωσις ἡστέγη: quemadmodum et recte in Δ interpretatur δόκωσις. Ita in Hesyehio legimus in O. Ὀδειμάλεος, Ὀδοῖπος, i. e. Δειμάλεος et Δίοπος. Ita Ὀδέγμην προσεδόκω ne corrigas cum Guieto Ἐδέγμην, sed cum viro docto ὀδέγμην, id quod expectavi. Notabilis est error glossæ ὀδαῖος ὀλίγος — πράσιμος, ὠνήτης. Recte fortasse πράσιμος et ὠνήτης, ut supra in Ὀδαῖον et Ὀδαῖων. Ὀδαῖων, ὠνίων. ὀδήσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι. At quomodo aut qua machina est ὀλίγος? Nempe pro ὀδαῖος substituas Ὀ Βαῖος, et consulas Βαῖον in suo loco. Infra legimus Ὀπροστρόπαιος ὀ ἀποστρέφων. Tu fac divides Ὀ Προστρόπαιος. Deinde Τηαλέσθην, τὴν ἡμάξαν. Lege τὴν ἀλέσθην. Supra enim Τῆ ἀλέσθην, τῆ ἡμάξην. Ut ad Æolismum revertar, et monstra, quæ peperit; digamma istud quamvis in suum simplex frequentissime, aliquando tamen in Τ, quod etiam proclive fuit, degeneravit. Nam Τέπτα, ἐπτά exponitur, i. e. Φεπτά. et, quod est lucidissimum, Τενεκοῦντι, ἐνοικοῦντι. Λιολεῖς. Adducor equidem, ut credam in dictionibus Æolicis, quales multæ apud Homerum et antiquos leguntur, ibi semper fere in concursu vocalium ad hiatum declinandum eorum digam-

ma se inseruisse, maxime cum id Romanis solenne fuerit, qui ab Æolensibus linguam suam mutuo sumpsere. Inde quod hi Δαφος, Ταφων, Οφης, Βοφος exarabant, illi literis suis dixerunt *Davus, Pavo, Ovis, Bovis*. Priscianus certe se scriptum reperisse testatur in vetustissimo Apollinis tripode, qui erat in Xerolopho CPoleos, Δημοφάφων Λαφοκόφων. Recte sane, atque idcirco Hesychius in ν. προτιάπτω, προπέμπω, ad Homericum locum respiciens, qui initio Iliados legitur

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων,

si emendetur προφιάπτω, προπέμπω (quidni autem ita emendetur?) fidem faciet antiquissimos Homeri codices ita fuisse exaratos, qua itidem ἀκριβεία, suam editionem, quam non minori ingenii felicitate molitur quotidie, quam nos omnes vehementia exspectationis efflagitamus, describi curabit bonarum omnium artium stator et vindex, clarissimus Bentleius. Ut redeam, hoc quasi

“ regens vestigia filo,”

vexatissima ista ῥήγεα vel ἡνία, εἶματα, δέσματα, σιγαλόεντα, quæ passim apud Homerum leguntur, ut Iliad. E. 226.

Ἄλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι.

Iliad. X. 154.

Καλοὶ, λαίνεοι, ὄβι εἶματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι.

Ibid. 468.

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέει δέσματα σιγαλόεντα.

704 emendari jubeo semper σιγαλόεντα. Qui a σίγη deducunt vel potius cogunt, operam ludunt. Σιαλώσαι apud Hesychium est ποικίλαι. Recte igitur Σιγαλόεν (corrupte Γ pro F) exponitur ab eodem, ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρὸν etc. † Σιγαλόεντα, λαμπρὰ, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια. Porro quo pacto miscentur Γ, F et T, ita nonnunquam propter cognationem Α et Λ. Ita Αἰταὶ θυγατέρες Διὸς αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι, rescribe cum H. Stephano Λιταί. Ita enim Homerus Il. I. 498.

Καὶ γὰρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο.

Et similiter in media voce Ἰαλάσι δεσμοῖς. Lego Ἰλλάσι. Quæ est iterum vox Homericæ, Iliad. N. 571.

Τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγορουν.

Vicissim Λῆται, ἄνεμοι. Rescribe Ἀῆται. Iterum emendat vocem eandem, et in Α pro ἄνται, ἄνεμοι, rescribo optimo jure Ἀῆται ἄνεμοι. Et hæc fortasse est labes glossæ istius βαϊμάζειν, βασιλεύειν ἢ βαστάζειν. Ibi repono primum Βλιμάζειν. deinde confirmo, Βλιμάζειν primo et proprie est mulgere, quasi θλιβομάζειν. Id Etymon debeo erudito Scholiastæ Aristoph. Av. 530. Ita Hesychius Βλιμάζειν τὸ τηθολαβεῖν οἰονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζειν. f. θλιβομαστάζειν cum scholiaste. Deinde, ubi omnia manuangebantur, quoniam principum erat et potentiorum plebis crumenas mulgere, exponit Hesych. in secundo loco βασιλεύειν, Didymus κακοῦν, ἀποτίλλειν, κατεσθίειν. Significat denique tertio loco ventrem avium contrectando de carum bonitate experiri: Ita Aristoph. Av. 526.

Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρυθειντῆς
 Ἰστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
 Ἐρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
 Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
 Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

Nihil tamen horum omnium ad βαστάζειν pertinet. Quid ergo? Nempe ut in prima voce litera literam similem similayerit, ita in hac altera alteram excluserit. Lego enim Βλαστάζειν. Hesych. Βλαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοὶ i. e. Siculi. Sed nondum ex his me expedivi. Sequetur enim articulum Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι, legendum esse Βλιμάξαι, βλαστάσαι, ἀτιμάσαι, atque etiam βαίνη, ἕβρις, Βλίμη, ἕβρις. Ita enim Βλίμη, προπηλακισμός, ἕβρις. Atque hæc quidem hactenus. Deinde eodem jure pro Βαίταν. Βαιτάς. Βαιτάδα. Βαιτῶνα, quibus nominibus οἱ παλαιοὶ secundum Suidam, vel Ἕλληνες sec. Hesych. significabant homines nequam et nullius precii, rescribe Βλίταν. Βλιτάς. Βλιτάδα. et Βλιτῶνα. Confunduntur Α. Δ. et Α. δάσος, σύνδενδρος τόπος. I. Ἄσος. Si desit, quod addam auctoritatis aut fidei causa, notabis iisdem verbis explicari Ἄσος suo in loco. Ἄσος, σύνδενδρος τόπος. Vox hæc similiter corrumpitur infra in Δρυμός. Δρυμός, δάσος, σύμφυτος τόπος — σύνδενδρος. Lege Ἄσος et me habebis fidejussorum. Similis error est in Λαγεινὰ, δεινὰ. Corrige Ἄλγεινὰ. Nihil verius. Jam eodem filo usus luce et Hellenismo donabis barbaram istam glossam ad caput literæ Δ. Δαγμυὸς, οἰκτρὸς, πένης, ἐλεινός. Tu enim, sat scio, leges Ἄλγεινός, et eod. modo infra Δαεινὸν, κλαύσιμον. Puto Αἰλινὸν, κλαύσιμον. Permiscentur T. et X. Τήτει, σπάνει. Lege Χήτει. Nam sequentibus suo in loco, Χήτει, στερήσει, ἐνδεία, σπάνει. Ita etiam lubenter legerem Χῆτος, ἀπορία. Non, Χή, ἔξος, ἀπορία. Pauca adjiciam ex glossis inter se turbatis. Κοιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. † Κονωροπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Lego Κοιπόδες, κονωροπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Vid. Plutarch. Quæst. Græc. I. Voces ὑποδήματα μοιχικά locum hic habere nequeunt, f. spectant ad glossam Κονίσαιοι, ἀφροδίσια. Ut plene sit Κονίσαιοι, ὑποδήματα μοιχικά, ἀφροδίσια. Legimus in H. Ἐγγυῶτο ὁ λαμβάνων ἤγετο † Ἠγε, αὐτη, ἤτις. video hic tris glossas. † Ἠγγυῶτο (sic enim legas) ὁ λαμβάνων. H. e. qui mutuo sumebat (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. edit. nostræ est quodammodo vox usuraria) fidem dedit, sponsionem præstitit. Eo ritu sæpissime in Lexicis voces exponi solent, id quod duplicem operam præstat: ostendit enim, quid sit Ἐγγυῶν et quid Ἐγγυῶσθαι. Pergo autem ad proximam glossam a me fabricandam. Quæ est hujusmodi † Ἠγετο, ἤγε. Deinde † Ἠγε, αὐτη, ἤτις. Jam in iis, quæ leguntur in Δ. sc. Δαίω μάθω, † Δαίων, καίων † Δαίω καὶ ἐξάπτω † Δάη ἐλύπησε. Fortasse hoc pacto Δαίων καίων † Δαίω μάθω καὶ ἐξάπτω. Certe † Δάη ἐλύπησε. Modo enim Δάκνει, λυπεῖ. In Ω. cave putes hæc esse interpretamenta, † Ὀικέτευεν, ὤκει † Ὀκοδόμουν (rescribe Ὀικοδόμουν), ὠνοχόουν, verum quatuor voces, quæ interpretatione destituantur, hoc pacto digeres:

Ὀικέτευον

Ὀικει

Ὀικοδόμουν

Ὀινοχόουν.

Ohc! jam satis.

CAP. X.

705 Jus Atticum commendatur. Promittitur Commentarius de republica Atheniensi. Nonnulla observantur ad eam rem spectantia. Emendantur Harpocratio et Hesychius.

SI Scriptor, quem hodie non minori fere ex obscuritate vindicamus, quam Manutius, qui typis evulgavit primus, ex eorum numero esset, qui ob sermonis elegantiam et colorem quendam orationis, sterilem et infructuosam delectationem solummodo impertiant; næ ego is non fuissem, qui tantos labores in expoliendo insumerem: Nullius fuisset tanta in me auctoritas, ut Scriptorem evolverem, excuterem, evulgarem, qui neque civilem vitam emendare, neque domesticam ornare potuisset. Tantum neque ocio, quod mihi minimum est, neque mea in literis auctoritate, quæ fortasse minor est, fuissem abusus. Habet enim quodammodo disciplina nostra auctoritatis imaginem: est quædam in recognoscendis expolendisque auctoribus commendatio eorum, quos expolimus: atque artem profitemur, maxima licet cum severitate, nonnulla tamen, hæc certe, cum dignitate conjunctam. Si quid igitur hæc nostra edendi ratio in se habeat consilii, studiosus semper fui, ut istud qualecunque consilii aliquam etiam contineret utilitatem. Omnium gentium, quæ moribus et legibus vivere, ea semper prudentissima habebatur, in cujus disciplina et natus et educatus est Scriptor noster. Quod si Lysiam, Demosthenem, ceterosque Fori scriptores Fortuna nobis non conservasset, qui sæpenumero solennis legum formulas atque ipsa verba legitima produxerunt, producta illustrarunt, celeberrimam istam disciplinam, atque Atticæ sapientiæ imaginem in Jurisprudencia solummodo Romana adumbratam vidissemus. Verum precariam istam P. A. gloriam abunde recreavit suorum Oratorum fortuna, quæ aliquatenus oblivionem superavit. Laudabilis fuit S. Petiti industria, qui istius Jurisprudenciæ naufragia singulari et erudito commentario complexus est. Multum ad hoc argumentum illustrandum passim contulit vir incredibilis eruditionis ὁ μέγας Salmasius, qui neque fama, neque meritis Petiti deterritus novam et integram commentationem de LL. Atticis in animo meditabatur. Meditabatur quoque vir doctissimus H. Valesius, aliique, quorum qui merita non ignorant, interventa consilia tantæque et tam solidæ eruditionis jacturam mecum quotidie dolent. Fuere autem I. Phil. Maussæus, eruditus commentator Harpocratiæ. Vid. ad v. Ποδοστράβη, et Ηερίπολος. Lambecius, ut ex ejus Prodomo liquet. Josephus Scaliger, cujus Collectio Legg. Atticarum inedita servabatur in Bibl. Academiæ Lugduno-Batavæ. Vid. Salmas. I. Epist. 120. Ea usus est Petitus, G. Critonius Professor Reg. Paris. cujus Præfatio in Draconis et Solonis leges est in Cod. MS. CDXLIX Biblioth. Cæsareæ. Ex antiquis scripsit Demetrius Phalereus περί τῆς ἐν Ἀθήνῃσι νομοθεσίας. V. Diog. Laert. Harpocr. in Ἐρκείῳ Ζεῦς et Παράστασις. Laudatur istius operis liber 3. a Suid. et Harpocr. in Σκαφηφόροι. In Solonis Ἀξίνας scripsere utique Aristoteles, Seleucus, Didymus. Citatur Apollodorus ἐν βῆ' περί νομοθετῶν a Laertio in Solone. Περὶ νομοθετῶν scripsit Theophrastus, ut li-

quet ex eod. Laertio, et Harpoer. in *Φαρμακός*. Ejusdem de Legibus liber citatur ab Harpoerat. et in Digestis. Callimachum ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων laudat Athenæus l. 13. p. 585. Heraclidem Ponticum περὶ νόμων Laertius. De Legibus scripsit Pittacus, ut constat ex Suid. De Atheniensium legibus et moribus, itemque de dicasteriis Atheniensium Telephus, ut liquet ex eodem: a quo etiam in v. Ζαμύλις laudatur Helanicus ἐν νομίμοις. Hemippi librum primum περὶ νομοθετῶν laudat Athenæus l. 4. p. 154. et Origen. l. c. Cels. librum secundum Porphyrius 4to. περὶ ἀποχῆς, librum sextum Athenæus l. 14. p. 619. Plethonem Theodoro Gazæ æqualem ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας λόγοις laudat ipse Theodorus in libello de Mensibus. Quantum ista disciplina debeat nostræ quoque industriæ, malim intelligi ex commentario de Rep. Atheniensi, quem indies paro, quam ex ea luce, quam adepta est Themis Attica ex hodierna Lysiæ editione; quanquam nonnulla fortasse, neque ea levisima, et hic quoque legantur, quæ aliorum industriam clusere. In eo opere, cui (ubi paucillulum oculi ab infinitis fere curis circa caput salientibus nactus sim) maxime semper cum delectatione incumbere soleo, non eundem mihi ordinem servandum esse duxi, quem Petitus aliique sibi 706 statuere. Nam ubi historiam gentis breviter persecutus fuero et ad quandam quasi maturitatem perduxero, cum sc. quæ et rerum gestarum legumque condendarum gloriam terminare judicabitur, nonnulla præfaturus esse mihi videor de νομοθεσίας historia et ratione: de Legum scribendarum abrogandarumque ritu: de condicione, ætate, fama, fortunisque Legumlatorum, qui plurimi fuerint: de nummis denique et monumentis: de formularum pactionumque publicarum solennitate, et quæcunque ad actus legitimos et moderationem Reipublicæ pertinere videbuntur. Deinde in Legibus recensendis cum modum ordinemque tractandi mihi præscripsi, quem unusquisque nostrum vivendo describimus. Nam jam inde a natalibus civem Atheniensem meditor deducere, ritusque et patria instituta una persequi, quæ singulam ætatem et condicionem respiciant: qualem se. se gerere oporteat domi sub patris imperio, qualem foris sub præceptore; quid ab armato milite, quid a consulente sene exspectetur; quis modus in judiciis, quis in curia statuatur. Eo nempe consilio et scribendi ratione expositurus ero vitam Atheniensium non solum publicam et civilem, verum etiam una privatam et domesticam; deinde cum Legum uberi tractatione Antiquitatum etiam thesaurum complexurus simplici quodam et naturali ordine digestum. Mihi quidem, ut meam mentem exponam, præ ceteris eruditionis partibus vehementer semper placuit ista commentatio: Hujus populi et bello et pace clarissimi Annalis et Jurisprudentiam semper cum delectatione evolvi; sive quod naturali æquitate et honesta quadam sapientia ea Jurisprudentia polleret maxime; sive quod, ut ceterarum rerum præclarissimarum, ita et νομοθεσίας quoque primordia cum jucunditate recolere soleamus. P. enim A. primus fortasse inter profanas gentis Reipublicæ legibus et institutis firmatæ exemplum edidit. Quod licet inventum, ut cetera egregia omnia, ab Ægyptiis repetatur, ego potius, propter communionem, quæ inter eas gentis olim intercessit, existimarem unum fuisse, qui utrisque leges dedit, unamque ambabus fuisse νόμων διάθεσιν. Vel fortasse multa ab Ægyptiis utiliter reperta *illachrymabili nocte ugentur*

Atheniensibus enim id præconium non deficit, neque ea ratio immortalitatis:

“Fama minor factis: ipsos nam credere dignum
Cœlicolas, tellus quibus hospita semper Athenæ,
Cen Leges hominemque novum, ritumque sacrorum,
Seminaque in vacuas hinc descendente terras,
Sic sacrasse loco commune animantibus ægris
Confugium.”

Stat. XII. Theb. 499.

“Primæ frugiferos fœtus mortalibus ægris
Dididerunt quondam præclaro nomine Athenæ,
Et recreaverunt vitam, Legesque rogarunt.”

Lucret. l. 6. init.

Non mirum est igitur, gentem ea Civilis Scientiæ celebritate et antiquitate ceteris fere omnibus et leges et jura imponere, quemadmodum testatur Pericles apud Thucyd. l. 2. Cicero quidem pro Flacco. “Ad sunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, Jura, Leges ortæ, atque in omnis terras distributæ putantur.” Quantum contulit ad Jurisprudentiam Romanam, quæ huic populo diuturnius et latius imperium, quam Virtus, peperit, satius est discere ex istius gentis et Historiæ et Juris monumentis, quæ supersunt. Ammian. Marcellin. l. 22. “Solo adjutus sententiis Ægypti Sacerdotum latis justo moderamine Legibus Romano quoque Juri maximum addidit firmamentum.” Ille certe, si non νομοθεσία Ægyptiorum, eorum tamen et consiliis et sapientia usus multa in sua Jurisprudentia symbolice instituit; uti Pythagoras ejusdem sapientiæ consultus, multa in Italica Schola condenda suæque philosophiæ præceptis tradendis, Ægyptiacum ad morem per ænigmata rerumque simulachra docuit. Hujusmodi est sapientiæ, quod Solo ἄξονας sive tabulas Juris, in quibus officia Civium describerentur, illas præscriptiones verborum, ad quas unumquemque se accommodare et componere oporteret, Ἀνάγκης ἄτρακτον, *Necessitatis fusum*, vocavit. Instituit idem, ut ex Poll. I. 12. discimus, τὰς νόμφας ἰούσας ἐπὶ τὸν γάμον φρύγετρον φέρειν σημεῖον. Admonuit scilicet novam nuptam, vas istud domesticum, cujus ope fruges torreret solitæ, illi domestica omnia officia rerumque familiarium administrationem curæ esse oportere. Si φρύγετρον per *Farreum* exponat Plinius, credo eum duorum populorum instituta commiscuisse, *Confarreationem* sc. Romanorum, atque hunc Solonis ritum, ubi ait XVIII. 3. “Quin et in sacris nihil religiosius *Confarreationis* vinculo erat. Novæque nuptæ *Farreum* præferbant.” Ego autem pergo: Cavit idem Legislator τὴν νόμφην τῷ νυμφίῳ συγκατακλίνεσθαι μῆλον κυδωνίου συγκατατράγουσαν, ut refert Plutarchus in Solone et in libello *Præceptorum Conjugal.* αἰγυ-
707 τόμενος, juxta eundem auctorem, ὅτι εἶ τὴν ἀπὸ στόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδέϊαν. Porro multa habemus in Themide Attica, quæ Ægyptiacam originem referre videantur. In hoc populo nefas habebatur *servum hominem occidere*, non quod apud profanas gentes tanta erat mancipiorum cura aut reverentia, verum, ut rationem exponit gravissimus auctor Diod. Sic. l. 1. διὰ τῆς τῶν δούλων φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πολλὰ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μὴ δεῖν ὄλως ἐξαμαρτάνειν. Eadem erat omnino apud Atheniensis cura, quorum erat sapientia, non expectare, ut suppliciorum severitate vindicarent, quod fieri non oportet.

luerat, verum extemplo prohibere, ne eveniret id quod infectum esse voluerint. Ita in Tabulis, quæ ab ingenuorum puerorum corporibus vim et contumeliam arcebant, in calce legis subjiciebant: *ἐνοχοὶ δὲ ἔστωσαν ταῖςδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες*. Cujus constitutionis ne quis aut insolentiam aut inæqualitatem miretur, *nihilo sc. majoris censei ingenuos quam servos*, continuo exclamat præstantissimus Orator c. Timarchum: *Τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει*. Non quod de mancipiis sollicitus erat Legislator; οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσει πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε, μηδ' εἰς τοὺς δοῦλους ὑβρίζειν. Inde cum Lex erat *de adulterum in uxore justa deprehensum interficiendo*, οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης, ut Lysiae verbis utar, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος ἀξίας τὴν αὐτὴν εἰκὴν ἐπέθηκε. Easdem sc. pœnas et in *Uxoribus* et in *Pellicibus* injuria statuit, in utraque gravissimas, ut adulterii semina quodammodo radicibus evelleret, *legitimique connubii jura sanciret* etiam custodia *usurarii*. Neque videtur sapientissimus Legislator in ea pœnæ acerbitate istius Scholæ auctoritatem commendare, quæ *peccata*, ut cum Cicrone loquar, “non momentis rerum aut eventu, sed vitis hominum metitur,” et quæ argutius quam verius contendit, quod “siquidem peccare est lineas virtutis transilire; quam longe progrediare, cum semel transieris, id ad augendam transeundi culpam nihil pertineat.”

“Nec vincet Ratio hoc, tantundem ut peccet idemque
Qui teneros caulis alieni infregerit horti
Et qui nocturnus sacra Divum legerit.”

Nam et alibi, uti in unoquo delicto supplicium commensuratum esse voluit Solo, atque ut adesset

“Regula peccatis, quæ pœnas inroget æquas,”

namque id prudentissima sanctione legitimisque verbis instituit: ita in hoc quoque criminis genere, ut loquitur Lysias: *εἴ τινα εἶχε ταύτης μείζων τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐποίησεν ἄν' νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὦν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἡξίωσε γίνεσθαι*. Gravissimis ergo pœnis aliquando *minora* delicta coercuit, quæ ad *majora* fenestram patefaceret: hæc vero iisdem, quoniam acerbiores excogitare nequiverat. Draco quidem, qui pleraque nimis severe censuit, inter alia sanxit in iis legibus, quas tulit, *Furem cujusmodicumque furti supplicio capitis puniendum esse*. Gell. XI. 18. “*Ἀπασιν τοῖς ἀμαρτάνουσι, μίαν ζημίαν, θάνατον* inrogavit, τοὺς λάχανα κλέψαντας ἢ ὀπίωραν ὁμοίως τοῖς ἱεροσάλοις καὶ ἀνδροφόνοις κολαζόμενος, ut ait Plutarchus in Solone. Ad quam severitatem, quæ modum et proportionem excedebat omnem, procul dubio respexit Horat. 1. Sat. III. 115. verbis a me modo memoratis. Hoc igitur et pleraque alia ultimæ immanitatis capita sustulit Solo, et omnia impendio molliora decrevit, et ad rationis verique normam revocavit. Mihi hæc commentanti videtur omnino potior esse sententia, Solonem non omnis Draconis leges sustulisse, ut quidam tradidere, verum severitatem ejus per omnia exstinxisse potius atque ad lenitatem inclinasse. Multa etenim a Dracone graviter et civiliter admodum instituta legimus, quæ, verum citra pœnæ acerbitem, a Solone instituta fuisse una discimus. Pro exemplo erit Constitutio Attica

de Ocioso. Quam memorat Valer. Maxim. II. 6. 3, 4. “Apud Atheniensis *Inertia* e latebris suis, languore mareens, *in forum perinde ac delictum* aliquod, protrahitur, fitque ut facinorosæ, ita erubescendæ rea culpa. Est et ejusdem urbis sanctissimum consilium Arcopagus: ubi quid quisque Atheniensium ageret, aut quonam quæstu sustentaretur, diligentissime inquiri solebat, ut homines honestatem (vitæ rationem memores reddendam esse) sequerentur.” Eam ex Laertii auctoritate aiebat Lysias in oratione c. Niciam, Δράκοντα γεγραφέναι, Σόλωνά δὲ τεθεικέναι. Licet Harpocrat. in Bibl. Reg. Cant. in articulo inedito adfirmet id fragmentum Lysiae desumi ex ejus deperdita oratione c. Aristonem: Ἀργίας δίκη. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησὶ. “Ὅτι Δράκων ἦν ὁ θείεις τὸν νόμον, αὐθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ ὀρίσας, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ’ ἀτιμίαν, ἐάν τις (corrige ἐάν τις) ἀλῶ, τίσας ἂν δ’ ἀπαξ, ζημιῶσθαι δραχμὰς ἑκατόν. Utcumque ea res sit, liquet, Draconem, qui *furta* (ut cum Alexandro ab Alexandro loquar) *morosissime pensavit*, *inertiam*, non minus ac *latrocinia*, quæ ab ea derivantur, capitali supplicio coercere voluisse. Nam, quod ait Diphilus Comiens apud Athenæum l. 6. de paupere sumptuoso, ad ociantem æqualiter spectat.

Ὅκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινὸς
 Τοῦτον· συνίης· ἀλλ’ ἀναγκαίως ἔχει
 Ἡ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
 Ἡ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισίν,
 Ἡ συκοφαντεῖν κατ’ ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
 Ψευδῆ· τοιούτων ἑκκαθαίρομεν γένος.

Solo istam immanitatem poenæ exosus, verum lentitudini occurrendum arbitratu, homines ociosos, ἀχθος ἀρούρης, non capite, sed infamia punivit. Variant tamen Antiqui. Nam see. Poll. VIII. 6. Draco infamia, non morte, Solo non nisi tertio ocii convictum plectebat. Id institutum, ut erat ad Ægyptiacos mores accommodatum, (unde derivasse dicitur qui Athenis tulerit. Vid. Herodot. Enterp. 117. Diod. Sic. 1.) ita Lacedæmoniorum Jurisprudentiæ ex diametro contrariabatur. Adversariæ enim istæ Resp. non *armis* magis, quam *institutis* inter se perpetuo dimicabant. Nam ut Athenis unusquisque artem aliquam profiteri aut quæstum facere tenebatur, ita et Lacedæmone vile semper habebatur id inglorium. Exstitit olim, dubito annon hodie Romæ exstet, in Cod. MS. Lysiae oratio κατὰ Νικίον, ἀργίας. Laudantur ab Antiquis Orationes Lysiae κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, ἀργίας, et demum κατὰ Νικίου, φόνου. Ex his omnino eadem est κατὰ Νικίδου, et κατὰ Νικίου, ἀργίας. Quoniam legem *de Ocioso* laudat Laetius ex oratione κατὰ Νικίδου, et ubicumque a ceteris laudatur Oratio ἀργίας, alii Codices Νικίου, alii Νικίδου legunt. Ad eam etiam causam jure referri possunt quæcunque laudantur ex oratione κατὰ Νικίου. Optimo certe jure retuli voces Κηττοὶ, Ὀβολοστατεῖ, Πόταμός. Vel enim ita discrete laudantur, vel istorum vocabulorum usus ostendit ea in istiusmodi actione locum obtinere. Hoc de Ὀβολοστατεῖ non negabis. Sed unde Ποταμός; Κηττοὶ unde? Nomina sunt, inquires, pagorum Atticorum: Tu hominem Ocii insimulas. Mane. id ipsum est, quod velim. Nam ut unusquisque pagus sive *populus*, in quos tota Attica sciudebatur, loco dirimebatur situque, ita aliquando moribus, vitæ genere et condicione, usu et ingenio dirimi erat necesse.

Αἰζωνεῖς ad mare habitabant, Phalerum inter et Sunium, ubi ob portus commoditatem vœnibant, non odores fortasse, sed ostrea, pisciculi, atque id genus edulia. Unde proverbium *Αἰζωνίδα τρίγλην* de nullo præstantiori. Nausicrates Comicus apud Athenæum l. 7.

Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἰκπρεπεῖς φύσιν
 Αἰ ξανθοχρῶτες, ἄς κλύδων Αἰζωνικὸς
 Πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται,
 Αἷς καὶ θεὰν τιμῶσιν φωσφόρον κόρην,
 Δείπνων ὅταν πέμπωσι ὄωρα ναυτίλοι.
 Β. Τρίγλας λέγεις.

Ad eum igitur locum, *Belini* veluti ad *ostia*, concurrebant undique pueri, vetulæ, salsamentariorum, bajulorum, portitorum nautarumque familia, cui scholæ sua non deerat Rhetorica, aut naturalis color orationis. Inde *Æxonenses* apud Antiquos maledici semper et ad mala multa ingerenda proclives. Hesyeh. *Αἰζωνεύεσθαι, κατηγορεῖν*. Minime, sed *κατηγορεῖν*, ut alibi emendavi. Harpocr. *Ἐκομφδοῦντο* [*Æxonenses*] *εἰς βλασφήμους* (l. ὡς βλάσφημοι) *ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνεύεσθαι* ἔλεγον — Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν· Οὐδὲν ἔρω πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπης *Αἰζωνία εἶναι*. Eodem modo Prospaltii et *Thymœtadæ* erant *φιλόδοκοι* supra cæteros Atheniensis. *Acharnenses*, qui in fodinis carbonariis ætatem exercebant, ita graphice a Comico in *Acharn.* 178. describuntur,

*Ἐσπευδον, οἱ δ' ὠσφροντο πρεσβύται τινές
 Ἄχαρτικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνιοι,
 Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι,

Potamii denique, et vicini, ex ead. sc. tribu, *Cottoenses* exagitabantur perpetuo, ut homines *ἰγναῖ* et rem suam instrenne administrantes. Harpocrat. in *Ποταμῶς*. *Ἐκομφδοῦντο δὲ ὡς βράδιως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Διδύμαις*. Sed jam tempus est, ut ad alia pergam.

CAP. XI.

Recensentur Leges Atticæ apud *Lysiam* repertæ, et varia de ea re disputantur. 709

RECENSEBO in hoc capite (ea tamen brevitate, qua decet Editorem, qui ex mole libri atque vendendi lege auguratur nihil quidquam fere ad sexennis suos labores compensandos restare, præter memiciam jucunditatis, quam ex ipso labore cepit) ea instituta Atheniensium, quorum notitiam cultissimo nostro Scriptori debemus. Quæ dum percurram, dijudicare possit eruditus lector, utrum mea opera inutiliter necne fuerit collocata in eo Scriptorum expoliendo, qui civilibus Atheniensium officiis tantum lucis adtulit. Et si nonnulla a me vel recte animadversa, vel in melius restituta, vel feliciter explicata viderit, consilium fortasse nostrum non improbabat aut studium Jurisprudentiam antiquam magis indies demerendi. Ejusmodi commentarium, quem Editioni suæ *Oratorum Græcorum* subnecteret, meditabatur olim H. Stephanus vir maximus. Hoc ex ejus præfatione liquet.

Adulterium gravissime semper excepit Majorum nostrorum severitas. Nam illicitam illam et volgivagam Venerem, familiarum jurisque hereditarii ludibrium, ea supplicii acerbitate compesci voluit prudentissimus Atheniensium legislator, ut in dolentis Mariti arbitrio modum poenæ stateret, ejusque iras justissimas armaret etiam auctoritate publica. Neque ei solummodo gladium concessit, sed ab omni etiam vexatione Fori, quantum sc. humana sapientia præcaveri poterat, et ab Adversariorum ultione immunem præstitit. Humanissimam eam cautelam ex duobus institutis mihi videor eruisse, quorum utrumque conservavit Lysias in elegantissima oratione, quam pro Marito conscripsit, qui Eratosthenem mœchum in uxore deprehensum patrio jure usus domi suæ occidit. Primum igitur esto:

I.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΗ Ο ΤΙ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΧΡΗΣΘΩ.

II.

ΤΟΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΦΟΝΟΥ ΟΣ ΑΝ ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΠΟΙΗΣΗΤΑΙ.

Quod ad priorem constitutionem adinet, eam diserte adserit Noster in legibus contineri. *Κελεύουσιν*, inquit ille, *οί νόμοι, εάν τις μοιχόν λάβη, ὅ, τι ἂν βούληται χρῆσθαι.* p. 48. 7. ed. Reisk. Inde ubi Eratosthenes adulter a Marito deprehensus *ἠντιβόλει καὶ ἰκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι*, respondet ille, *ὅτι οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πάλως νόμος.* p. 28. 9. Pergit deinde notabili euphemismo, *Οὕτως, ὡ ἄνδρες, ἐκείνος τούτων ἔτυχεν, ὡν περ καὶ Νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας*: Et alibi, *Οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενός, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.* p. 7. 3. Eodem artificio propter verbi invidiam usus est Cic. pro Milone. "*Fecerunt id Servi, dicam enim non derivandi criminis causa, sed ut factum est, neque imperante, neque sciente, neque presente domino, quod suos quisque servos in tali re facere voluit.*" Quod ad secundam adinet, id eadem fide verborumque solennitate evincitur. *Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὡ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ἡμῖν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαβρήδην εἴρηται τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὅς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχόν λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσῃται.* p. 34. 8. Auctoris verba exscripsi, ut dijudicet lector, uter nostrum Jurisprudentiam Atticam rectius attigimus, ego, qui binas constitutiones de eo facinore revocavi, an Petitus, qui posteriore neglexit. Prioris quidem legis naturalem quandam æquitatem pluribus confirmat Lysias p. 38. ubi contendit, *eos, qui alienas Matresfam. in adulterium pellicunt* (nam in eos Lex maritos armavit, non si quis invitatus vi compresserit) *ita earum animos contaminasse,* 710 *ut amorem et necessitudinem omnem, quæ maritis debetur, in se ipsos derivent; domesticas omnis rationes in mæchi arbitrio poni: liberosque demum incerta condicione nasci, omniaque hereditatis jura misceri penitus vel extinguî. Pro quibus* (inquit ille) *Legislator θάνατον ἐποίησε τὴν ζημίαν. Ut alibi. Γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὡν μοιχεύειν καὶ διαφθεῖρειν*

ἔλευθέρως ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοιχός. καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ.
 p. 489. 1. Supplicium nempe, quod Maritus ipse *sumere*, non a Curia
expectare poterat. Ἐμοῦ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνω-
 κότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν.
 Quod si deinde postularetur non juxta legem fecisse, quod sc. *privatas*
simultates ficta conjugis injuria obtexuerit: quod uxorem ipse lenocinatus
fuert; hominemque nec opinantem in fraudem inlexerit; quo pacto in h.
causa contendebant Eratosthenis necessarii, ibi rursus intercessit Legis-
latoris sapientia, et, quæ erat Constitutio altera, CAUSA COGNITA, inquit
ille, CÆDIS OMNINO NE CONDEMNATOR QUI MOECHUM IN UXORE DE-
PREHENSUM DOMI OCCIDERIT. Quia (ut ait Imp. Alexander I. 4. C. ad
L. Jul. de Adulter.) “quod legitime factum est, nullam pœnam mere-
tur.” Memorabilem hanc dispositionem juris, legibus nostris et usui in-
cognitam, Antiquorum Resp. plurimæ sive naturali jure ductæ, sive
exemplo et fama Solonis permotæ, sua etiam civitate donarunt. Μόνους
γοῦν τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλὰ τῶν πόλεων Ἡποιοιεὶ ἀπο-
κτείνειν, δηλονότι διὰ ταῦτα, ὅτι λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυ-
ναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι. Xenoph. in Hierone. Quinetiam
Veterum ante Resp. legibus confirmatas eadem fuisse videtur mens et
sapientia. Sophocl. Ajace,

Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ’ ἧ
 Λαβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ’ ὁ φυτεύσας πατήρ
 Ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθῦσιν διαφθοράν.

Pausan. in Bœotie. c. 36. Πρῶτος δὲ οὗτος ὁ ὕψτος δίκην μοιχίας λαβῶν
 δῆλός ἐστι, καὶ χρόνῳ ὕστερον Δράκοντος Ἀθηναίους θεσμοθετήσαντος, ἐκ τῶν
 ἐκείνου κατέστη νόμων, οὓς ἐγραφεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἄλλων τε ὁπόσων ἀδειαν
 εἶναι χρῆ, καὶ ἑὴ καὶ τιμωρίας μοιχοῦ. Xenarch. Comic. apud Athen.
 l. 13.

Πῶς ποτ’, ὧ εἴσποινα ποτνία Κύπρις,
 Βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
 Ὅποταν ἀναμνησθῶσι προσκυνούμενοι.

Ut obiter id notem, legem illam Dracontis, quam memorat Pausanias,
 conservavit Demosth. c. Aristocrat. qui etiam Pausaniam perperam ali-
 quando intellectum egregie inlustrabit. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκον-
 τος —

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗΙ

Η ΕΝ ΑΘΛΟΙΣ ΑΚΩΝ
 Η ΕΝ ΟΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ
 Η ΕΝ ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΓΝΟΗΣΑΣ
 Η ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ
 Η ΕΠΙ ΜΗΤΡΙ
 Η ΕΠΙ ΑΔΕΛΦΗΙ
 Η ΕΠΙ ΘΥΓΑΤΡΙ
 Η ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΚΗΙ
 Η ΗΝ ΑΝ ΕΠΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΕΧΗ

ΤΟΥΤΩΝ ΕΝΕΚΑ ΜΗ ΦΕΥΓΕΙΝ ΚΤΕΙΝΟΝΤΑ.

Quod inter Romanos statuit olim Jus Papirianum, hodie fere nescitur.

Leges enim Regiæ in desuetudinem abeuntes citissime describi atque a peritis conquiri desivere: vel in XII. Tabularum complexionem et auctoritatem migrantes, fluviorum ad instar in magno isto Oceano Juris, et nomen et dignitatem penitus amisere. Romulus interea unde unde adripuit, nam et ante Solonem vixit, neque quidquam fere ea ætate Romæ cum Græcis aut artibus aut disciplina commercii, ille, inquam, quantum ex Catonis oratione apud Gell. X. 23. augurari licet, adulterium Græca severitate pensavit. “Verba M. Catonis adseripsi ex oratione, quæ inscribitur de Dote, in qua id quoque scriptum est, *in adulterio uxores deprehensas jus fuisse maritis necare* — De jure autem occidendi ita scriptum. In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, *sine judicio impune necares*: Illa te, si adulterares, digito non auderet contingere; neque jus est.” Gell. l. c. Similia omnino de Romuli institutis refert Dionys. Halic. Antiq. Rom. l. 2. Ἀμαρτάνουσα δὲ τι [Uxor] ἔκαστην τὸν ἀδικούμενον ἐλάμβανε, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς τιμωρίας κύριον. Ταῦτα δὲ οἱ συγγενεῖς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς εἰκαζον, ἐν οἷς ἦν φθορὰ σώματος καὶ εἴ τις οἶνον εὐρεθείη πιόουσα γυνή. Hanc sive severitatem sive necessariam justitiam temperavit aliquatenus sequioris ætatis humanitas, et maxime Lex Julia. Ea enim armavit potius *Patrem*: et, cum Marito istud jus non concessit, nisi in infami adultero, (puta, si leno fuerit, quive artem ludicram fecerit, judiciove publico damnatus etc. v. l. 24. in princ. D. ad leg. Jul. de adulter. Quamobrem ab Ulpiano l. 7. §. ult. D. quod met. caus. dicitur. “Non omnem adulterum licet occidere:”)

711 Patri adulterum *quemlibet* sive domi suæ, sive generi, in ipsa turpitudine deprehensum occidere permisit, modo una filiam interfecerit. Quod explicat Papinian. l. 22. §. 4. D. ad L. Juliam de adult. “Ideoque Patri, non Marito, mulierem et *omnem* adulterum permissum est occidere, quod plerumque pietas paterni nominis ecusilium pro liberis cepit, ceterum mariti calor et impetus facile decernentis fuit refrænandus.” Remittet enim aliquid de severitate, tardiusque ad cædem accedet, qui non nisi per sua quodammodo viscera et domesticum funus accessurus erit. Ceterum quod jus maritus *aliquando* in adultero, id nunquam Romanis in legibus videtur in uxore habuisse: ideoque qui uxorem occiderit, pro homicida habetur, verum lege Cornelia de Sicariis non tenebitur, quoniam justo ejus dolori pœnas *ultimas* condonarunt humanissimi Imperatores, in eamque sententiam rescripsit M. Antoninus et Commodus apud Ulpian. l. 38. §. 8. eod. et ante eos Antoninus Pius ibid. et l. 1. in fin. D. ad l. Cornel. de Sicar. Cujus rescripti verba sic se habent: “Ei, qui uxorem suam in adulterio deprehensam occidisse se non negat, ultimum supplicium remitti potest, cum sit difficillimum justum dolorem temperare: et quia plus fecerit, quam quia vindicare se non debuerit, puniendus sit: sufficet igitur, si humilis loci sit, in opus perpetuum eum tradi: si qui honestior, in insulam relegari.” Recte ergo eam juris benignitatem exprimit Ulpian. l. 3. §. 3. D. de Senatuse. Silan. “Si Maritus in adulterio deprehensam uxorem occidat, quia *ignoscitur* ei, non tantum mariti, sed etiam uxoris servos pœna liberari, si justum dolorem exsequenti domino non restiterunt.” Eadem erat humanitas, si quis interfecerit adulterum noctu deprehensum ejus condicionis ut per legem Juliam impune occidi non potuerit. “Si *legis auctoritate cessante* inconsulto dolore adulterum interemit, quamvis homicidium perpetratum sit

tamen quia et nox et dolor justus factum ejus relevant, potest in exilium dari." L. 4. C. ad legem Juliam de adulteriis. Ita Julius Paulus Recept. Sentent. l. 2. tit. 26. §. 5. "Maritum, qui uxorem deprehensam cum adultero occidit, qui hoc impatientia justis doloris admisit, lenius puniri placuit." Profecto Romæ ante Legem Juliam Marito non videtur fraudi fuisse in adultero iræ suæ indulgere, ut plurimis exemplis confirmat, quæ argumentum hoc summa cum eruditione tractavit, Brissonius ad L. Julianam de adulteriis. Varia, quæ variæ gentes de adulterio decernebant, congressere Scheffer, ad Ælian. V. Histor. XII. 12. et Asinius in Comment. ad Tit. de Relig. et Sumpt. Funer. D. pag. 119. Nationes certe, quæ sapientiam et auctoritatem Juris Civilis æmulari videbantur, antiqua severitate continebantur. Ita in Wisigothorum legibus, quæ in hac parte pene cum Solonis contendere videantur: Lib. 3. Tit. 4. Lex. 3.

SI CIVISLIBET VXOR ADULTERIVM FECERIT ET DEPREHNSA NON FVERIT ANTE IUDICEM COMPETENTIBVS SIGNIS ET INDICHS MARITVS ACCVSET. QVOD SI MVLIERIS ADULTERIVM MANIFESTE PATVERIT, ADVLTET ET ADVLTETRA SECVNDVM SVPERIORIS LEGIS ORDINEM IPSI TRADANTVR: VT QVOD DE IIS FACERE VOLVERIT, IN EIVS PROPRIO CONSISTAT ARBITRIO.

Et in lege proxima :

SI ADVLTETRV M CVM ADVLTETRA MARITVS VEL SPONSVS OCCIDERET PRO HOMICIDA NON TENEATVR.

Gundebaldus, qui Burgundionibus legis tulit, non hospes in Romano jure, lege sancivit LXVIII. de Adulteriis.

SI ADVLTETRANTES INVENTI FVERINT, ET VIR ILLE OCCIDATVR ET FEMINA. Septentrionalium quidem jura, quibus utimur magis, in compositione et argenti æstimatione plerumque consistunt, ut Leges Saliæ Lindenbrogii cura editas legenti patebit. Veterem tamen disciplinam revocavit Jus Baivariorum Tit. de Uxoribus et causis, quæ sæpe contingunt, L. Si cum uxore alterius quis concubuerit.

SIVIS CVM VXORE ALTERIVS CONCVBERIT LIBERA COMPONAT HOC MARITO EIVS CVM SVO WEREGELDO ID EST CLX SOL.

ET SI IN LECTO CVM ILLA INTERFECTVS FVERIT PRO IPSA COMPOSITIONE QVAM DEBVIT SOLVERE MARITO EIVS IN SVO SCELERE IACEAT SINE VINDICTA.

Supplicii severitatem sustulit Imp. Fridericus Constitut. Neapol. l. 3. tit. 43. de adulter. et lenocin. hisce verbis : " Legum asperitate lenita, non ut olim contra adulteras et adulteros, ad aliorum conjuges accedentes, gladio est agendum, sed rerum ad eos pertinentium confiscatio inducetur, si filios legitimos ex eo matrimonio violato, vel alio non habuerit: periniquum enim eos successione fraudari, qui nati sunt eo tempore, quo hujus thori lex legaliter servabatur. At viro tradenda est mulier, nullatenus vitæ periculum subitura, sed ultionem thori violati, nasi truncationis, quod sævius et atrocius inducitur, persecutura: ultra enim neque viro, neque parentibus servire (f. sævire) licebit: Quod si vir ejus in eam vindictam dare noluerit, nos hujusmodi maleficium non sinemus inultum, sed ipsam præcipimus publice flagellandam." Nam ante eum tulit Rogerius l. 3. tit. 49. de pœna uxoris in adulterio deprehensæ.

SI MARITVS VXOREM IN IP SO ACTV ADVLTERII DEPREHENDERIT TAM ADVLTERVM QVAM VXOREM OCCIDERE LICEBIT NVLLA TAMEN MORA PROTRACTA.

Fusius fortasse hæc quam oportuit, verum non ingrata videbitur commentatio, si quis majorum sensa de eo delicto perspicere cupiat, ejus unius fere supplicium non a foro, sed dolore patientis æstimari volnere. Quod reliquum est breviori ambitu concludam; memor me in hoc commentariolo non leges *Lysiacas* illustrare, sed recensere tantum.

III.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΑΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 34. pen.

Ubi primus repositi *διπλήν* pro *διπλοῦν*. Longe inclementius de *illecebris*, quam de *violencia*, statuerunt leges Atticæ, et quidem contra omnium fere gentium usum et disciplinam. Apud Romanos enim, “Qui vacantem mulierem rapuit vel nuptam, ultimo supplicio punitur.” Marcian. l. 5. §. 2. D. ad leg. Juliam de vi publica. Id quod sancivit Imp. Justinianus l. unic. C. de raptu Virgiium: “Raptores virginum honestarum vel ingenuarum, sive jam desponsatæ fuerint, sive non, vel quorumlibet viduarum seminarum, licet libertinæ, vel servæ alienæ sint, pessima criminum peccantes, *capitis supplicio* plectendos decernimus.— Et merito *mortis damnantur supplicio*: cum nec ab homicidii crimine hujusmodi raptores sint vacui.” Pergit Imp. “Quæ multo magis contra eos obtinere sancimus, qui *nuptas mulieres* ausi sunt rapere; quia duplici tenentur crimine, tam adulterii, quam rapinæ: et oportet acerbius adulterii crimen ex hac adjectione puniri.” Adde Jul. Paul. Recept. Sent. lib. 2. tit. 26. §. 12. “Qui masculum liberum invitum stupraverit, *capite* punitur.” Apud Atheniensis quidem, qui momentum facinoris exitu æstimabant, vis adulterium relevabat. *Illa* enim, ut contendebant istius juris periti, corpus solummodo, non animum stuprabat: qui vero dolo et *blanditiis* mulierem adulteravit, animum ipsum infecit atque a marito alienavit. Idcirco istud delictum pecunia, hoc capitis pœna coercerant. Sanane id philosophia et civiliter institutum, disquirendi non competit: Legem interea, sive potius legis particulam, ita mecum interpretari et intelligere possis.

LEX de Raptore et Moecho.

QVI HOMINEM PVERVMVE INGENVVM VI CONSTVPRAYERIT DVPLVM LVITO: QVI ETIAM MVLIEREM MVLIERESVE IN DOMINIO MARITI POSITAS (in quibus sc. moechum deprehensum lege occidere possis) EODEM IVRE TENETOR. MOECHVS AVTEM***

Fortasse autem quoniam de *vi* et *suadela* legem agere certum est ex *Lysiac* argumentis et ratione legis laudandæ, tota concinnatur ex *Lysia* et *Æschine* c. Timarch. h. p.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΑΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ (sc. ΓΑΜΕΤΑΣ) ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΑΓΩΓΕΤΣΗ, ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ.

Quid voluit Jus Atticum per *διπλήν βλάβην*, fortasse expedient loci pro-

xime a me laudandi. Οἱ περὶ τῆς βλάβης οἱτοὶ νόμοι πάντες — ἂν μὲν ἐκὼν βλάβῃ, διπλοῦν, ἂν δ' ἄκων, ἀπλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίειν. Demosth. c. Mid. ' Ἄλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι. Di-nareh. c. Demosth. ' Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείη νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διεργάσθαι, τὸν τοῦ τελευτήσαντος δεσπότην ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον· ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλὴν. Plato de Legg. l. 9. Atque hæc fere sunt, quæ apud Lysiam matronarum pudicitiam et con-nubiorum jura defendunt, ob inusitatum genus a Plutarcho, in vita So-713 lonis notata. "Ὅλως δὲ πλείστην ἔχειν ἀτοπίαν οἱ περὶ τῶν γυναικῶν νόμοι τῷ Σόλωνι δοκοῦσιν. μοιχὸν μὲν γὰρ ἀνελεῖν τῷ λαβόντι ἐδέωκεν· ἔαν δ' ἀρπάζῃ τις ἑλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσθῃ, ζημίαν ἑκατὸν δραχμᾶς ἔταξε (ita enim a Solone olim institutum) — τὸ δ' αὐτὸ πρᾶγμα ποτὲ μὲν πικρῶς καὶ ἀπαι-τήτως κολάζειν, ποτὲ δὲ εὐκόλως καὶ παίζοντα, πρόστιμον ζημίαν τὴν τυχοῦσαν ὀρίζοντα, ἄλογόν ἐστι. Ut hunc titulum concludam, quanquam leges ge-neraliter quodammodo loquantur, μοιχὸν ἀνελεῖν τῷ λαβόντι ἐδέωκε, et ' Ἐὰν τις μοιχὸν λάβῃ, istud tamen jus interficiendi videtur semper ad ma-ritum solummodo pertinere.

IV.

ΟΥ ΝΟΜΙΜΟΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΛΕΓΕΙΝ. p. 165. 2.

Cautum hoc de actionibus Areopagiticis, quæ maxima solemnitate, addo quoque et severitate, instituebantur. ' Ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἢ βουλή [Areopagitica sc.] καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ προοίμιον εἶπῃ πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέροισι ἀπεργάσαιο αὐτοὺς, ἢ οἶκτον, ἢ δεινώσιν ἕξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κήρυξ κατεσιώπησεν εὐθύς, οὐκ ἔω ληρεῖν πρὸς τὴν βουλήν, καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέπειν. Lucian. in Anacharside. Morem hunc tangit iterum Lysias in principio Orationis de Milite, in Oratione Areopagit. de Oliva, et Lyeurgus c. Leoceratem Edit. Steph. p. 149. Καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀρείφ πάγῃ συνέ-δριον. ὁ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολο-γεῖσθαι τοῖς ἀλίσκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἕξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. Add. Poll. VIII. 10. Προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξήν, οὐδὲ οἰκτιζεσθαι. et Aristot. Rhetor. in it. Athenis quoque "vetari actorem affectus movere, et recisam fuisse oraudi potestatem" memorat Quintilian. II. 16. et VI. 1. "Exemplo legis Atticæ Martiique judicii causæ patronis denunciatur Præco neque principia dicere neque miserationem commovere." Apul. Nescio, annon ex hac disciplina profectum sit, quod Dionys. Halic. observet antorem nostrum sæpenumero ἀπροοιμιάστως causas suas intulisse. Contrarium omnino Caius l. 1. §. 1. D. de O. I. "Deinde si in foro causas dicenti-bus nefas, ut ita dixim, videtur esse, nulla præfatione facta, Judici rem exponere, quanto magis," et quæ sequuntur.

V.

EN ΑΡΕΙΩΝΙ ΠΑΓΩΙ ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΑΔΙΚΕΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ. p. 210. ult.

Nam “ Confessus pro judicato est, qui quodammodo sua sententia damnatur.” L. 1. D. de Confessis. Atque ita rescripsit Imp. Antoninus, “ Confessos in Jure pro judicatis haberi placet.” L. unic. C. de Confessis.

VI.

ΑΝ ΤΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΣΩΜΑ ΤΡΩΣΗ ΚΕΦΑΛΗΝ Η ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ Η ΧΕΙΡΑΣ Η ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΦΕΤΞΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΘΕΝΤΟΣ ΠΟΛΙΝ Η ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΗΙ ΕΝΔΕΙΧΘΕΙΣ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙ. p. 212. 3.

De vulnere *cum animo occidendi* inlato judicabat inter alia Curia Areopagitica. Lucian. in Anacharside. Ælian. V. H. V. 15. Demosth. c. Aristocr. et Midiam. Galen. Comment. 1. in Hippocr. Prognost. (ubi verba transponi debent *τοιούτον γούν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Σόλωνι: δικάζειν δὲ τὴν βουλήν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου καὶ τραύματος καὶ πυρκαϊᾶς ἐκ προνοίας, καὶ φάρμακον ἐὰν τις ἀποκτείνῃ δούρς. lege τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαϊᾶς*) Maxim. Prolog. ad Dionys. Areopagit. Hellad. Chrestomath. Poll. VIII. 10. Petit. lib. 7. tit. 1. pagg. 504. 525. qui male binas leges procederit de hac actione, vocabatur *δικη τραύματος ἐκ προνοίας*. Hac lege “ non exitus rerum, sed hominum consilia, ut eum Cicerone loquar, “vindicantur,” aut cum D. Hadriano l. 14. D. ad Legem Corneliam de Sicariis, “ in Maleficis voluntas spectatur, non exitus.” Nam qui alium verberavit per rixam aut in vino, ille tenebatur lege *αἰκίας*, quæ actio erat *privata*, et minoris æstimabatur. Lysias p. 159. 5. *οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε δέντες, οὐκ εἴ τινας μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάζαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ τούτοις ἠζήωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι — ἀλλ’ ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, et quæ sequuntur.* Similiter in Jure Civili, l. 1. §. 3. D. ad legem Corneliam de Sicariis. “ Divus Hadrianus rescripsit, eum, qui hominem occidit, si non occidendi animo hoc admisit, absolvi posse: et qui hominem non occidit, sed vulneravit ut occidat, pro homicida damnandum: et ex

714 re constituendum hoc. Nam si gladium strixerit, et in eo percusserit, indubitate occidendi animo id eum admisisse: sed si clavi percussit aut cuccuma in rixa, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam ejus, qui in rixa casu magis, quam voluntate homicidium admisit.” Itaque rescripsit Imp. Antoninus l. 1. C. cod. “ Frater vester rectius fecerit, si se Præsidi provinciæ obtulerit. Qui si probaverit, non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii pœna secundum disciplinam militarem sententiam proferet: crimen enim contrahitur, si et voluntas nocendi intercedat. Ceterum ea, quæ ex improvise casu potius, quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxæ imputantur.” Acute limites ponit inter causas *Κατηγορίας, Αἰκίας*, et *Τραύματος ἐκ προνοίας* Orator c. Cononem, qui locus omnino est conferendus. In hac lege primo restitui vocem *πάγου* ex Cod. MS. deinde docui ista *ἡ τραύματος ἐκ προνοίας* margini fuisse adlita h. p. ἤγουν τραυμ.

ἐκ προνοίας, ut ostenderet adnotator aliquis, qualis esset lex Areopagitica, quam Orator laudat. Nihil ea emendatione verius.

VII.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ ΑΦ ΗΒΗΣ.

Legem hanc *de atate militari*, quanquam non ea diserte a Lysia laudetur, adduxi, quoniam in nota ad p. 244. illam multo labore viudicavi. P. A. usque ad annum 60 (sive, quod perinde est, ad annum 42 ἀφ' ἡβης) militiae operam dedit. Non ergo Quadragenarii *simpliciter*, ut omnes fere ante me sensere, sed Quadragenarii ἀφ' ἡβης a militia vacabant. Gravissima erat Petiti in hac de re hallucinatio, quam pluribus l. c. redargui.

VIII.

ΔΟΥΛΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. p. 274. 6.

Quanquam Athenis *Servo testimonii dictio non erat*, ut discimus ex Comœdia: quanquam itidem Romæ, vel propter *lubricum consilii*, vel *condicionis* infamiam raro ad *testimonii fidem* admittebatur (vid. l. 3. §. 5. D. de Testibus. Rescripserunt enim Imp. Diocletianus et Maximian. "Servos pro Domino, quemadmodum adversus eum interrogari non posse: pro facto autem suo interrogari posse non ambigitur:" L. unic. D. eod. Unde Cic. pro Deiotaro, iuit. "Nam cum more Majorum de servo in dominum ne tormentis quidem quæri liceat, in qua quæstione dolor veram vocem elicere possit, etiam ab invito etc.), abunde tamen constat in *jure Atheniensi* *publico* atque in Reip. negotiis libertatem Servis sponderi indicia facientibus, dummodo vera esse comparuerint. Vid. Lysiam pag. 187. ed. Reisk. et Andocid. p. 2, 3. Edit. Steph. ubi Alcibiadis facinora deferebant maxime Servi. Non pœnitebant enim Remp. *admoneri* suæ salutis vel ab infima plebecula: *fidem* rerum gestarum non nisi ab ingenuis accipere voluit. Male hanc partem Juris Attici neglexit, quem tamen ob diligentiam summopere miror, Sam. Petitus.

IX.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΙ ΛΟΙΔΟΡΗΙ ΖΗΜΙΩΣΑΙ. p. 320. ult.

Vertitur, *Si quis Magistratui forum agenti maledixerit, multa ei inrogator*. Tu verte, *Siquis omnino in Foro convicia fecerit, multa ei inrogator*. Quantum nostro ingenio debeat Lex ista, malui ex loco disci adlegato, quam hic repetere. Repectam tamen perpauca. (1.) Qui legem adducit, deferebatur quod *in Foro* λοιδορήσε, non quod Magistratui convicia fecerit. (2.) Cum legem alibi in h. oratione adducat, vel rem gestam narret, de *loco* (quod est præcipuum caput legis) omnia; de *persona* nihil. Τοῦ μὲν νόμου διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημοῦν. Et rursus p. 325. 8. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τοὺς ἐν τῷ πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν δφείλειν. (3.) Solo, qui *gravissimam* pœnam statuit eis qui *ubivis* Magistratui convicia fecissent (erat enim vel ἀτιμία juxta Demosthenem, juxta Ulpianum mors ipsa), non utique *leviorem* (muletam sc.) statuerit eis qui conviciarentur eidem *in Foro* atque in *jure* dicundo. Nam sec. Paul. Sentent. Recept. §. 10. tit. de Injuriis: "Atrox injuria æstimatur aut

loco, aut tempore, aut persona." Et similiter Papian. Responsorum libro tit. 5. "Si quis forte temerarie aut vulnus aut fracturam ossium infligerit, aut in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in iudicis arbitrio et æstimatione consistat secundum regulam Gaii sub tit. de injuriarum actione. Est enim gravis, quæ in 715 publico, vel *in foro*, vel ab humiliore persona illustri infertur." Ita l. 7. §. D. de injuriis. "Atrociem autem injuriam aut persona, aut tempore, aut re ipsa fieri Labeo ait. Persona atrocior injuria fit, ut cum Magistratui, cum Parenti, Patrono fiat. Tempore si ludis et in conspectu. Nam *Pratoris in conspectu* an in solitudine *injuria* facta sit, multum *interesse ait: quia atrocior est, qua in conspectu fiat.*" Add. l. 16. §. 4. D. de poenis. (4.) Exstat Lex Solonis a Plutarcho in ejus vita laudata, quæ *omnia omnino convicia εν δικαστηρίοις εἰ ἀρχείοις* repressit eodem poenæ genere quod hic memoratur. (5.) Denique *ἀρχὴν* vel *τὴν ἀρχὴν* commode exponi potest per *ομπνιο*, ut pluribus. l. c. ostendi, quibus addas istud Luciani V. Hist. iuit. *γράφω τοίνυν περιῶν μήτ' εἶδον, μήτ' ἐπαθον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπιθόμην. ἔτι δὲ μηδὲ ὄλωσ ὄντων, μηδὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.*

X.

ΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΑ ΚΑΚΩΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΦΑΙΝΗΙ ΩΣ ΕΣΤΙ ΑΛΗΘΗ ΤΑ ΕΙΡΗΜΕΝΑ. p. 373. 2.

Videtur ergo ex hoc jure *veritas convicii conviciantem excusare*. Quædam autem fuerunt convicia, quæ diserte Lex vetabat, ut ex proxima constitutione discimus. Ea autem vocabantur *ἀπὸ ῥήτηα*.

XI.

ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙΝ

οἶόν

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝ ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ.

ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΗ ΚΑΚΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΝ Η ΜΗΤΡΑΛΟΙΑΝ ΜΗ ΕΙΠΕΙΝ.

*ΕΑΝ ΤΙΣ ΦΑΣΚΗ ΑΠΟΒΕΒΑΗΚΕΝΑΙ ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΥΠΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Collegi hæc capita τῶν ἀπορρήτων ex oratione κατὰ Θεομνήστον, p. 339. atque ibidem nonnulla vindicavi. Oratio illa plurimas leges continet alibi vix reperiundas. Sunt autem, quæ sequuntur.

XII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΑΠΟΒΕΒΑΗΚΟΤΑ.

Colligō ex his verbis, p. 342. 1. *Δυσίθεος Θεόμνηστον εἰσηγγελλε τὰ ὄπλα ἀποβεβληκότα, οὐκ ἀξιῶν αὐτὸν (ita lego pro ἐξὸν αὐτῷ) δημηγορεῖν.* Ita in lege, quæ titulum habuit ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΡΗΤΟΡΙΝ et laudatur ab Æschine c. Timarchum. Et hæc erat ἀτιμίας species. Porro Andocides de Mysteriis cum recenset eos, ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο, habet καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας, ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Gravius adhuc in militia Romana. "Miles, qui in bellō arma amisit vel alienavit, capite punitur: humane militiam mutat." l. 3. §. 14. D. de re militari.

XIII.

Ο, ΤΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΛΕΣΗ, ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙΟΙΣ· ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ' ΕΝ ΤΗ ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΙΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΣΗ Η ΗΛΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ.

Primus hic restitui ποδοκάκκη pro ποδοκάκη. Male hic quoque in Editis Lysiae p. 356. ult. pro ήμέρας πέντε, ήμέρας δέκα, et pro εάν μὲν προστιμήσῃ, εάν μὴ προστιμήσῃ. Exstat integra Lex apud Demosth. c. Timocr. unde descripsit Petitus L. 7. Tit. 5. de Furtis. Nam de Fure diurno agitur, quem *dupli pœna vindicari* voluit Solo, ut discimus ex Gellio XI. 18. Posterius membrum, quod solum apud Lysiam legitur, explicat, quatenus sc. per menda potuit, idem Petitus L. 4. Tit. 9. de pœnis, ratus alterius legis fragmentum esse. Quod secus est.

Sequitur

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ· ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΕ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Fide jubeto juratus Apollinem — fugerit sibi metuens litis causa. Petit. Nemo ex his sensum elicere quivit. Memor esto Lysiam in b. loco p. 359. 5. non leges ad usum forensem citare, verum legum particulas, quæ antiquatas aliquas et vetustate obsitas contineret loquendi formulas. Ita iu superiori ποδοκάκκη erat Soloni, quod in Lysiae ætate εν τῷ ξύλῳ δεδίσθαι. Hic ἐπιορκήσαντα est ὁμόσαι, et δρασκάζειν ἀποιδράσκειν. Habes ergo duarum legum fragmenta.

XIV.

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ.

XV.

ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Spectabat fortasse hoc postremum ad solennitatem iudicii Areopagici, ubi Reus post priorem defensionem (nam bis dicere potuit) si causæ suæ diffidebat, tuto se fuga subduxit. Τὸν πρότερον ἔξεστιν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι· καὶ οὐθ' ὁ διώκων οὐθ' οἱ δικάζοντες, οὐτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κωλύσαι. Demosth. c. Aristoer. Add. Poll. VIII. 9. tit. περί Πωλητῶν. et VIII. 10. init. Apud Suid. in Ἐν ἄλφ δρασκάζειν vox ea exponitur *latitare*. Apud Hesych. utrumque et *aufugere* et *latitare*, Δρασκάζειν κρύπτεσθαι, ἀποιδράσκειν. Corrige eundem in Δραγκάζειν, κρύπτειν, i. e. Δρασκάζειν.

XVI.

ΟΣΤΙΣ ΑΠΕΙΛΑΗΙ ΤΗΙ ΘΥΡΑΙ ΕΝΔΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΙΠΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

Quicumque a janua prohibuerit, cum fur intus esset.

Vulg. ἀπίλλῃ, p. 359. ult. quod emendavimus. Furtum facere videtur, qui furi exitum et salutem parat, ceteros a foribus arcendo.

XVII.

ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΣΤΑΣΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦ' ΟΠΟΣΟΝ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ Ο ΔΑΝΕΙΖΩΝ. p. 360. 3.

Usurarum modus est pro arbitro fœeneratoris.

Atticorum leges usurariae, quarum hæc videtur esse antiquissima, erudite a Salmasio explicantur, et maximo cum eruditionis apparatu. Quem tu interea consulas. Sequitur

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 561. 1.

Quæ publice prostant, etiam servorum injuriæ obnoxia sunt. Petit. Vulg. apud Lysiam ὅσοι. Verum tu totum ita distinguas et corrigas.

XVIII.

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ.

καὶ

XIX.

ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 362. 1.

Prior particula pertinet ad istam legem, quam adduxit alicubi Demosthenes. PRO MOECHO NE DEPREHENDITOR IN MERETRICE QVAE, VEL IN LYRANARI QVAESTVM FECERIT VEL PVBLICE PROSTITVERIT. Vel etiam spectare potest ad aliam a Plutarcho laudatam. 'Εάν τις προαγωγέυη, ζημίαν είκοσι δραχμάς έταξε [Solo] πλήν ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. Quod ad alterum pertinet membrum, id, cum tota lex nusquam, quod sciam, legatur, explicationem meam non admittit. Spectat procul dubio ad jura famulorum famularumque. Οἰκήος καὶ δούλης. Nam prorsus utique inficeta est lectio vulgata, Οἰκήος καὶ βλάβης τήν δούλην εἶναι δφείλειν.

XX.

ΟΣΟΙ ΕΑΝ ΜΑΧΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΤΗΣΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΗ ΠΕΖΗ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΜΗ ΠΑΡΩΣΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ. p. 520. ult.

Solonis leges contra τὸν ἀστράτευστον, contra τὸν λελοιπότα τήν τάξιν, et contra τὸν δειλὸν (εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καίτοι θανατάσειεν ἂν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί· εἰσὶ. ut loquitur Orator. c. Ctesiph.) laudat idem Ibid. Poena erat ἀτιμία. Ἀστρατείαν, Λειποτάξιον et Δειλίαν, ut quæ specie differant, recenset Andocides, cujus verba legas supra Leg. XII. Vide, quæ de hac re conscripsit eruditissimus Marklandus ad has orationes c. Alcibiadem. De legibus, quæ Ignaviam coerceant, nonnulla adnotavit Spanheim. ad Julian. Orat. p. 239. De jurisdictione et potestate τῶν στρατηγῶν doctissimus Perizonius ad Ælian. V. Hist. V. 13. Ἀστρατείας lex erat apud Longobard. L. 1. Tit. de Exercitalibus, l. 14. SI QVIS LIBER HOMO, CONTEMPTA IVSSIONE NOSTRA, CETERIS IN EXERCITV PERGENTIBVS, DOMI RESIDERE PRAESVMPSERIT, PLENVM HERIBANNVM SECVNDVM LEGEM FRANCORVM, ID EST XL SOL. SCIAT SE DEBERE COMPONERE. Λειποταξίου apud eosdem lex proxima, SI QVIS CONTVMAX ADEO AVT SVPERBVS EXTITERIT, VT DIMISSO EXERCITV ABSQVE IVSSV

ET LICENTIA REGIS DOMVM REVERTATVR ET QVOD NOS TEVDISCA LINGVA **HERJLIȚ** FECERIT, VT IPSE SIT REVS MAIESTATIS, VITAE PERICVLVM INCVRRAT, ET RES EIVS FISCO NOSTRO SOCIENTVR. Quid ea ætate fuerat *exercitum dimittere*, optime explicat Capit. Karoli et Ludov. Imp. lib. 3. tit. 70. QVICVNQVE ABSQVE LICENTIA VEL PERMISSIONE PRINCIPIS DE HOSTE REVERSVS FVERIT, QVOD FACTVM FRANCI **HERJSLIȚ** DICVNT, VOLVMS, VT ANTIQUA CONSTITVTIO, ID EST, CAPITALIS SENTENTIA, ERGA ILLVM PVNIENDVM CVSTODIATVR. Vice hujus legis in nonnullis Exemplaribus leguntur, quæ proxime ex Longobardorum constitutionibus descripsimus.

XXI.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΣ ΙΠΠΕΥΗ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ. p. 523. 3.

717

Eadem pœna, quæ militiæ munera detrectantem, quæ ordinis sui desertorem in bello, quæ ignavum et timidum sequebatur, in eos etiam interrogabatur, qui ex gravi armatura (ubi laboris et periculi plus erat) se in numerum Equitum sine legitimo delectu contulerint. Quæ hic adduxi, verba sunt legis solemnissima: quæ in superiori commate potius sunt Oratoris legem explicantis. Jussit sc. Lex, ut infamia notaretur, qui *ἀδοκίμαστος ἰππεύῃ*. Inde inquit Lysias, eodem reatu teneri, qui in bello ordinem suum propter ignaviam deseruerit, et qui in gravi armatura (*ἐν τῷ πεζῷ στρατῷ*) Equitibus nondum legitime adscriptus, non comparuerit.

XXII.

ΜΗΔΕΝΑ ΣΙΤΟΝ ΠΛΕΙΩ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΦΟΡΜΩΝ ΣΥΝΩΝΕΙΣΘΑΙ. p. 716. ult.

Ne quis omnino ultra L phormos frumenti mercetur.

Lex erat contra annonam incendentis, et capite plectebat si quis *annonam compresserit*. *Compressam enim annonam* vocat Livius l. 48. quum precium per coemptionem auctum fuerit. *συμπριμένους καταδέσθαι* vocat noster infra. *Annonam flagellare* Latini. Ita fere Martial. V. 13.

“ Quippe rogabatur fidusque vetusque sodalis,

Et cujus laxas arca *flagellat* opes.”

Athenis ergo non licuit, conjuratione facta, ultra L. phormos coemere; ne observata caritate, mari intercluso, eam annonam, quam minoris coemissent, pro suo arbitrio venum darent. Solebant enim Dardanarii, ut auctoris nostri verbis utar, navigatione intercepta portubusque oclusis, *ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύειν τῇ πόλει ἐν ᾧσπερ οἱ πολέμοι*. p. 722. 2. Observare Reipublicæ calamitates id erat apud Romanos JCtos *Annonam adtentare*, quorum in jure ab hujusmodi insidiis et avaritia, non ea tamen severitate, qua apud Atheniensis, lege cautum erat. “ Annonam adtemptare et vexare vel maxime Dardanarii solent: quorum avaritiæ obviam itum est tam Mandatis, quam Constitutionibus. Mandatis denique ita cavetur. Præterea debetis custodire, ne Dardanarii ullius mercis sicut: *ne aut ab his qui coemptas merces supprimunt*, aut a locupletioribus, qui fructus suos æquis precii vendere nollent, dum minus uberes proventus exspectant, annona oneretur. Pœna autem in hos varie statuitur: nam plerumque si negociantes sunt, negociatione eis tantum interdicitur: interdum et relegari solent, humiliores ad opus publicum dari.” l. 6. in prin.

D. de extraordinariis criminibus. Item l. unic. C. de Monopoliis. "Jubemus, ne quis — monopolium audeat exercere, neve quis illicitis habitis conventionibus conjuret aut paciscatur, Ut species diversorum corporum negociationis non minoris, quam inter se statuerint, vendantur." Crimine stellionatus tenebantur hujusmodi malefici. "Qui merces suppressit, specialiter hoc crimine postulari potest." l. 3. D. de crimine Stellionatus. Placuit ergo extra ordinem plectere, ut ait Ulpianus l. 2. D. cod. "Poena autem stellionatus nulla legitima est, cum nec legitimum crimen sit. Solent autem ex hoc extra ordinem plecti, dummodo non debeat opus metalli hæc poena in plebeiis egredi: in his autem, qui sunt in aliquo honore positi, ad tempus relegatio vel ab ordine motio remittenda est." Athenienses, quibus contra annonæ incendium providendum erat maxime, (quanquam enim frumenti sationem, ut gloriantur, ceteras nationes docuere, πλείστω τὰμὲν ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτω σίτῳ utebantur) ceteris rebus venalibus quibuscunque magistratus, quos ἀγορανόμους vocabant, præfecere, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς Σιτοφύλακας constituebant: καὶ πολλάκις (inq. ille) παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοίτ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. p. 722. ult. Unde elicitur (quanquam et alibi constat, supra enim, Εἰπέτε μοι, μέτοικος εἶ; Ναί. Μετοικῆς δὲ πρότερον κ. τ. λ. p. 715. 3.) nonnullos quæstus adeo civibus Atheniensibus interdici, cujusmodi erat hæc frumentaria, ut non nisi ab Inquilinis exerceri poterant: nonnullas item mancipiis ablegari. Ita in Veterum didascaliiis auloedi vel tibicines nunquam ex Civibus. Inscriptiones apud Fulv. Ursinum:

ΑΙΓΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΔΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ.

718 Et alibi apud eundem,

ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΕΥΓΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΘΕΩΝ ΘΗΒΑΙΟΣ ΗΥΛΕΙ.

Ejusdem condicionis proculdubio fuit, cujus memoriam conservavit Marmor apud Sponium,

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝΙΚΑ ΘΕΩΝ ΗΥΛΕΙ
ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ ΗΡΧΕ.

Ita, ἀύλει τωσαν οὖν ἔφη [Alcibiades] Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις etc. Plutarch. in Alcibiade. Ita Ἀντιγενίδαξ Σατύρου Θηβαῖος ἀδελφὸς Φιλοξένου. Suid in voc. Videtur omnino idem esse, quem memorat Noster in Orat. πρὸς Νίκαρχον τὸν ἀθλητὴν, uti laudatur ab Harpocrate. Steph. Byzant. v. Ἀραβία. Ὡς ἡ παροιμία Ἀράβιος ἀθλητῆς, ἦν ἕαττον ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγόμενων. ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκεπάζασθαι τὴν ἀθλητικὴν, ὡς οὖσαν βάνουσον, καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάροις ἀθληταῖς χρῆσθαι· Διὸ καὶ Ἀράβιος ἀθλητῆς, ὅς

Δραχμῆς μὲν ἡῦλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

Vile ergo apud Antiquos Musicæ omnis ministerium, uti præsumit Aristot. Polit. I. 1. Ὅπως εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκιζον ἀνταί, καὶ τὰ πλῆκτρα ἐκιδάριζεν, οὐδὲν ἂν εἶδει οὔτε τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ὑπηρετῶν, οὔτε τοῖς δεσπόταις δούλων. Verum hæc, inquires, extra oleas. Volui autem aliis dispiciendum proponere, quare Athenis solis Dardanariorum quæstus illiberalis haberetur, et ingenuo homine indignus. Nunc redeo.

XXIII.

ΤΟΥΣ ΤΑ ΑΠΟΛΑΛΥΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΚΛΕΠΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ
ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 832. pen.

Quoniam videtur furti conscius *opem* suam, aut saltem *consilium* adhibuisse. Ait vero Paulus Sent. Recept. I. 2. tit. de furtis §. 10. “Non tantum, qui furtum fecerit, sed etiam is, ejus ope aut consilio furtum factum fuerit, furti actione tenebitur.” Nam, “Pedins ait, sicut nemo furtum facit sine dolo malo, ita nec consilium vel opem ferre sine dolo malo posse.” l. 50. §. 2. D. de furtis. Atque ita in legibus Wisigothorum lib. 7. tit. de furibus et furtis §. 7. “Non solum ille, qui furtum fecerit, sed etiam quicumque *consciens* fuerit, vel furtim ablata sciens susceperit, in numero furantium habeatur, et *simili vindictæ subjaceat.*” Frustra hanc juris particulam in Petiti commentario diutius quæsivi.

XXIV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΔΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΗ ΑΡΧΗ ΤΗ ΑΥΤΗ.
p. 865. 1.

Triginta dies, et quod excurrit, scribatus munere fungi cautum erat. Iterum sub eodem Prætoze ad id officium admoveri non poterant. Tam sedulo sibi cavit a ministris publicis Civitas Atheniensium.

XXV.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ΤΑ ΒΕΑΤΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΕΙΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΙΝ ΕΙ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΟΙΔΕ ΤΩΝ ΛΑΧΟΝΤΩΝ ΑΝΕΠΙΘΗΔΕΙΟΝ ΟΝΤΑ
ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ.

Habes hæc capita p. 887. 5. Secundum a Petito negligitur.

XXVI.

ΕΙ ΤΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΙ ΠΡΟΥΔΩΚΕΝ Η ΝΑΥΝ Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΙ ΕΝ ΩΙ ΜΕΡΟΣ ΤΙ
ΕΤΥΓΧΑΝΕ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΖΗΜΙΑΙΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ. p. 886. 2.

Quemadmodum in jure Romano, “Proditores, transfugæ, plerumque capite puniuntur et exactorati torquentur: nam pro hoste, non pro milite, habentur.” l. 7. D. de re militar. Quod Jus Atticum *ἰσχάταις ζημίας*, Romanum *Capite*. Aliquando eadem loquendi sollemnitas in utroque jure conspicitur. Celsus enim l. 21. D. de poenis, ait, “*Ultimum supplicium* mortem solam interpretatur.”

XXVII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΝ ΣΤΑΣΕΙ ΠΟΛΕΩΣ ΜΗΔΕΤΕΡΑΙ ΜΕΡΙΔΙ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝ.
p. 869.

719 Memorat hanc legem Solonis, recte tamen ait a posteris reprobari, Plutarchus de solertia Animalium, in libro de sera numin. vindict. et in Solone. Memorat etiam Cic. 10. Epist. ad Attic. 1. “Ego vero Solonis popularis tui, ut puto, etiam mei, legem negligam, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterius utrius partis fuisset.” Memorat etiam Gellius II. 12. et Alexander Aphrodisensis in Topic. Aristotel. In eo jure vertitur oratio Lysiae c. Philon. qui tamen jus istud potius *moribus* fuisse receptum innuit, quam *scriptis* sancitum. Sed contrariae fuisse sententiae video Gellium l. c. “In legibus Solonis illis antiquissimis, quae Athenis axibus ligneis incisae sunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: SI OB DISCORDIAM DISSENSIIONEMQVE SEDITIO ATQVE DISCESSIO POPVLI IN DVAS PARTIS FIERET, ET OB EAM CAVSAM IRRITATIS ANIMIS YTRINQVE ARMA CAPIENTVR, PVGNABITVRQVE, TVM QVI IN EO TEMPORE IN EOQVE CASV CIVILIS DISCORDIAE NON ALTERVTRI PARTI SESE ADIVNXERIT, SED SOLITARIVS SEPARATVSQVE A COMMVNI MALO CIVITATIS SECESSERIT, IS DOMO PATRIA FORTVNISQVE OMNIBVS CARETO EXSVL EXTORRISQVE ESTO.” Optima ratione videtur a Solone institui, ne quis publicam salutem privatis suis rationibus posthaberet. Quid enim esse potest tam incivile, quam domi desidem suis fortunis iuvigilare, ab omni periculo semotum, et communi incendio patriae minime exturbatum; sibi soli se nasci arbitratum, et περιμένοντα, ut Plutarchi verbis utar, ἀκινδύνως τὰ τῶν κρατούντων? Quibus si non Solo, communis hominum consuetudo et res ipsa ἀτιμίαν inussisset. Merito enim utrisque displicet qui utrisque minime displicere satagit. Id suadet ratio et comprobavit usus. Atque haec haecenus.

CAP. XII.

Lysias emendatur sapius. Εἰς τὸν χλωρὸν τύπον. Emendatur Hesychius, Philo Judeus, Marcianus in Digestis, et Terentianus Maurus denique plurimis in locis.

SUPREMUS hic Commentarius et spicas leget, et veniam, si quid commerui, pro me deprecabitur. Nemo nostrum erat, quem non misere cruciavit desperatissimus ille locus in oratione, quae habita est c. Alcibiad. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὦν παρ' Αχαιδῆμυ τῷ Γλάμῳνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ἀφρημένῳ, πολλῶν ὀρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτοματί κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν, ἀνηβος, ἐταίραν ἔχων, μμούμενος τοῦς ἑαυτοῦ προγόνους, et quae sequuntur. p. 536. 1. Hodie hariolandi lineam facio, ceterosque omnis ut vacuo sint animo jubeo. Lego etenim, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος. Lucianus in *vitae auct.* Καὶ γὰρ οὐ τῶν σωματικῶν ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλὴν. ἀμέλει, κἄν ὑπὸ ταύτων ἱματίων μοι κατακείνται, ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν, et paucis interjectis, Καὶ ταῦτα, ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον. Athenaeus l. I. non procul ab initio, Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρῶνῳ νόμοις. Οἱ δὲ Τυρρῶνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ

ἰματίφ. Hæc fueram commentatus, atque idem sibi in mentem venisse literis ad me datis significavit, adducto etiam Luciani loco, Vir præstantissimus, cui plurimum et Ego, et Tu, Lector, debemus, Jer. Marklandus. In fine orationis c. Paneleon. legitur p. 738. 1. Ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἷδ' ὅτι τὰ τε δίκαια καὶ τάληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἂ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι. Quod et salve legitur, neque facile displicere potest, Ἀττικώτερον tamen longe εἶδ' οἷδ' ὅτι. Familiarissimum loquendi genus, quod Oratores Attici non temere omitunt. Noster certe hoc in loco non omisit, ubi inter voces διαμνημονεύητε et οἷδ' infelix illa vocula εἶδ' sita (ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΕΥΟΙΣΔ') describentis aciem facile effugit. Ita in altero loco consimili, in Orat. sc. c. Agorat. p. 473. 6. Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδείξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου. κἄν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδείξαι. Ubi loquendum esse monui (literis non aliunde accersitis, verum earundem quibusdam repetitis, quæ propter adfinitatem cum proximis inter exarandum negligebantur) Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδείξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδείξαι. Orationem c. Tyrannum Eratosthenem habitam ad popularis 720 suos hisce verbis claudit Lysias. p. 447. 1. Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἐώρακατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε. Huc adludit procul dubio Aristoteles Rhetoric. 3. extrem. Τελευτηὴ δὲ τῆς λέξεως ἄρμόττει ἡ ἀσύνδετος, ὅπως ἐπίλογος, ἀλλὰ μὴ λόγος ἢ εἴρηκα. ἀκηκόατε. ἔχετε. κρίνατε. Porro ut exempla mutuatus sit magnus ille artifex dicendi ex Auctore nostro (mutuatur autem sæpenumero, neque tamen vel semel nomine laudat) ita aliquando imitari studuit Romanæ Eloquentiæ princeps Cicero. Ita quod incunte hac ipsa oratione dixit Lysias, p. 381. 1. Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὃ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαί μοι γέγοντι. id adumbravit Cic. pro lege Manii. non procul ab initio: “Hujus autem orationis difficilium est exitum quam principium invenire.” Plura dabit Victor. Var. Lect. XX. 16. et Muret. XIX. 20. Eadem oratione locus iste, p. 415. 7. Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τάληθῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, ita emendabatur, me insciente, ab Herald. Animadv. in Salmas. III. 7. 4. καὶ Β. καὶ Α. οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Acute quidem, neque incredibile est, istud τάληθῆ repetitum fuisse ex superioribus. De Meursio, Schotto, et Palmerio nonnulla, qui ante me hoc saxum volvebant. Meursium dixi, p. 271. not. errore meo in Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Prætoris Atheniensis nomen apud Lysiam emendasse. Quod ad priorem locum spectat, id secus est, nam ibi neutquam emendat. Ille tamen Attic. Lect. II. 14. qui locus me omnino latuit, lacunam in oratione c. Alcibiadem supplerere voluit p. 560. 4. Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ τὰ δέησονται. legendo nimirum Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ πάρεδροι δέησονται. Ad quem locum conieci στρατηγοί, Marklandus ταμίαι. Nonnulla tentaverat ad Lysiam Andr. Schottus in libro, qui inscribitur, *Observationes humanæ*, qui mihi serius in manus venerat, quam ut singula suis in locis insererem. Ille, ut videtur ex Observat. IV. 5. postquam auctorem nostrum in gratiam Iod. Vander Heidii amici et contubernalis recensisset, interea dum sub prelo sudaret, locum intacta his Observationibus immiscuit. Ille itaque l. c. Harpocratonis auctoritate adductus orationem c. Andocidem vindicavit, atque, uti nos olim, ab initio supplevit. p. 188. Deinde sua harioatione

non contentus, qua Heidlī editionem beavit, locum istum asperrimum in orat. c. Theomnest. p. 353. ita legit: Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν φεύγοντα φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, δεῖξαι καὶ ἀπολογῆσαι, ὅτι ὁ δῖώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο: et statim pro κατηγορίας, legit κακῆγορίας, et pro εἰπέ τίς σε, εἰπόντι σε. Idem IV. 9. pro Αἰδησον, p. 108. quæ fuit H. Stephani importunissima conjectura, veterem lectionem mecum ex Thucydide confirmat. Cetera habes suis in locis. Palmerii denique veniam oratam velim, qui voces Πωρίων Σελίνου in Andocidis Vita ex Plutarcho, me nesciente, expediverat: cui igitur laudem resiguo meæ conjecturæ, quæ legitur harum Lectionum cap. 5. His igitur valere jussis, restat, ut cetera persequar, quæ habeo dicenda. In oratione c. Panceleonem fugitivum servum dicitur εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν, p. 733. 2. i. e. ad *Forum Casei recentis*, locum sc. ubi venum darentur, Attico dicendi genere et elegantī. Poll. IX. 5. Βιβλία οὕτω τὸν τόπον, οἷ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον. ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν, ἀπῆλθον εἰς τοῦψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοῦλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὐπόλιον, περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ ἀρωμάτων, καὶ περὶ τὰ γέλυγῃ. Et 10. 11. Οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον λέγοντες, εἰς τοῦψον καὶ εἰς τὰ μύρα καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν καὶ εἰς τὰ ἀνδράποδα. Ita Æsch. c. Timarch. p. Edit. Steph. 9. Τίς γὰρ ὑμῶν ὅς οὐ πρόποτε εἰς τοῦψον ἀφίκται καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; Alexis Comicus apud Athenæum I. 3. p. m. 53.

Τοῖς ἰχθυοπόλαις ἔστιν ἐψηφισμένον,
 "Ὡς φησι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
 Στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
 "Ἐχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ.

Aristoph. Vesp. 784.

—δραχμὴν μετ' ἑμοῦ πρώην λαβῶν
 Ἐλθὼν διεκερμάτιξέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

σχ. ad loc. ἐν τοῖς ἰχθυοπόλαις, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών.
 Id. Av. 13.

Ἡ δεινὰ γὰρ εἶδρακεν ὄγκ τῶν ὀρνέων
 Ὁ πινακοπόλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν.

σχ. Οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ, ὀρνεοπωλείων. ὡς τῶν χυτρώων, ἀντὶ τοῦ, χυτροπωλείων. Ita Hesych. Χύτρα, τὰ χυτροπόλια (I. χυτροπωλεῖα). Et in Ἰχθύς. Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἔλεγον. Id. Ran. 1103.

Κᾶν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκυψεν.

σχ. Παρὰ τὰ ἰχθυοπόλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὐπόλις

Περιῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

Id. Equit. 1371.

Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων,
 Τὰ μείρακια ταῦτ' ἐλέγω τὰ ν τῷ μύρῳ
 "Ἄ στωμυλεῖται τοιαῦτ' καθήμυα.

Mala fide Interpres, *unguentis illitis*, cum adnotavit σχ. Οὕτως Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες. Theophr. περὶ βδέλυγας. Καὶ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρνα, ἢ τὰ ἀκρόδρα κ. τ. λ. Eodem modo Euripid. Med. 67.

Ἦκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν
Πεσσοὺς προσελθὼν —

σχ. ad loc. Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ἰνόμαζον τοὺς τόπους πεσσοὺς γὰρ νῦν, τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν, ὡς ὄψον καὶ μύρα, ἔνθα ταῦτα συνήθως ἐστίν. Consulendi sunt Kuster. ad Suid. in Τοῦψον. Fornerius Rerum Quotid. II. 23. Casaub. ad Theophrast. Charact. περὶ ἀναισθησίας. Græv. Lect. Hesiod. cap. XIX. H. Steph. Append. de Ling. Attic. c. 16. p. 211. Meurs. Attic. Lect. VI. 32. III. ult. et Ceramic. c. 16. Pergo. In Orat. c. Alcibid. p. 531. et in altera, quæ inscribitur Δήμου καταλύσεως, p. 769. not. notavi, qua facilitate Librarii descripserint πραττόμενα et πραττομένων pro προσταττόμενα et προσταττομένων. Adde, quæ acutissime observavit de ea re Cl. Marklandus ad Orat. XIV. Ita vulgo legitur apud Phil. de vita Mosis l. 2. Τούτων τοίνυν (i. e. librorum Mosis) τὸ μὲν ἐστὶν ἱστορικὸν μέρος, τὸ δὲ περὶ τὰς πράξεις καὶ ἀπαγορεύσεις. Ubi legit Cl. Editor, quem honoris causa nomino, προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις, plane uti in initio ejusdem libri. Πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγορεύσεις τῶν οὐ πρακτέων, ἴδιον νόμον. Quemadmodum quoque legem definit Chrysippus apud Marcian. l. 2. D. de legib. προστατικὸν μὲν, ὃν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ, ὃν οὐ ποιητέον. Ubi accuratissima Tanrelli Editio Pandectarum habet, uti debuit, προστακτικόν. Verum nihil mirum, si Græca, quæ leguntur in Latinis scriptoribus, a Latinis Librariis descripta, fœdissimis mendis scateant. Quantum hodie supersit in Prisciano quantum in Digestis! Luculentissimum exemplum addam ex auctore, quem maximi semper feci, qui, ut cum Mureto loquar, “asperitatem Grammaticarum præceptionum inusitata quadam numerorum suavitate condidit.” Is est Terentianus Maurus, qui de diphthongis disserens hæc habet, 421.

“Quin et Y loco priore *ἰῶτα* si subjunxeris,
Effici Diphthongon unam posse, nec pluris reor,
Υῖες ut dicunt, ΑΕΙΑΟΤΙΑ *μῦια* et talia.”

Memineris tu primo pro Y Latinorum rescribendum esse Y Græcorum, et *ἰῶτα* quasi *Giota* sonari, aliter versus constare nequit, uti nec pariter in iis Trochaicis, quæ sunt in vicinia, 403.

“*Ἰῶτα* tantum et Y videmus subditas vocalibus.”

nbi iterum rescribe Y et *Iota* pronuncies, et 451.

“Scribimus siquando *νῖκος*, *ἰῶτα* solum sufficit.”

Hæc tamen obiter. Quid Tu tamen sentis de ista voce *ἀειλογία*? Annon est quoddam præclarum? Si adducatur, ut diphthongum *vi* repræsentet (quo pacto hic adduci video Υῖες et μῦια), frustra est: quoniam repræsentat nihil minus. Si non exempli loco, sed veluti epitheton muscæ, ut voluit Enarrator ad locum, quid est ab omni Græcismo alienius? Quocumque demum modo allegetur, legem metri violat. Nam præterquam quod ejus

penultima nulla *libertate Græcorum*, nullo *musarum favore* produci possit, tamen sive *pausam metri Trochaici* aperte violat. Vix enim *metricus* auctor in legibus condendis legem metri violaret, vix *suam*, qui v. 314. modum sibi ipsi constituisset,

“Regulam servans ubique *finis* ut *quarti* pedis
Nominis verbive *fine* (comma primum terminet:
Hac enim toma probatur) metron hoc trochaicum.”

Quid ergo? Tu sanabis hoc pacto

“Υἱεῖς ut dicunt ΑΧÆΙ, γυῖα, μῦια et talia.”

Ita modo, sc. v. 464.

“Sic et Αἰεῖαν Achæus, noster *Ænean* vocat.”

et similiter, 664.

“Quanquam Ἴτρν dicunt Achæi, hanc βίτρν gens *Æolis*.”

Verum, ut cum Sidonio loquar Carm. IX.

“Non *Marsus*, *Pedo*, *Silius*, *Tibullus*,
Non quod *Sulpiciæ* jocus *Thaliæ*
Scripsit blandiloquum suo *Celeno*,
Non *Persi* rigor aut lepos *Properti*,
Sed nec centimeter *Terentianus*,”

quem tamen in sinu quotidie fere gesto, hodie mihi tanti sunt, quanti *Lysias*, quem plurimi facio, tantique fecerim, ut eum millenis circiter in locis restitutum, nitidum et pene novum, Tibi, Lector, tuoque genio commendem. Quædam præterea in schedis meis raptim video congesta de *Oberto Decembri*, qui, ex *Gesneri* auctoritate, Auctori nostro bonas horas impenderat: de *Philisco*, qui portentosum istud *Epigramma* de *Lysia* olim concinnavit: de *Zosimo* et *Zenone* antiquis *Lysiæ* Commentatoribus: nonnulla de *Rutilio Lupo*, qui tot *Lysiæ* Latine conservavit, et cujus ætas, studium et condicio fere ignorantur. Verum instant *Typographi*; instant amici, vel de mea fide propter moram editionis solliciti, vel propter molem de fortunis. Tu his fruere.

Λ Υ Σ Ι Α Σ.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ΦΕΥΓΩΝ δίκην φόου Εὐφίλτος τὸν Ἐρατοςθένην Οἶσεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα
Pag. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε. SCALIG. MS.

Pag.
ed.

Reisk.

H. Steph.

91.1 α'. ΠΕΡΙ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὧ ἄνδρες, τὸ τοιούτους 2
ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, 3

ΛΥΣΙΟΥ] In hujus nominis societatem venere plurimi. Occurrit præter nostrum longe *δογμαστότατον* (I) Lysias in Marm. Chron. Arundel. Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a Tlesia, quem Pausanias in Messen. solita discrepantia ad Olymp. XXIII. 4. relegavit. (II) Lysias Atheniensium dux, qui navali prælio ad Arginusas interfuit *δέκατος αὐτὸς*, a populo demum capite damnatus: ex notissima historia. Vid. Xenoph. Diod. Sic. quorum hic tamen semel pro Lysia *Ly-saniam*, ille uno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita vicissim pro Lysania (*τῷ τεπεράρχῃ* sc.) Lysias apud Ioseph. et Euseb. (III) Alius fortasse nostro itidem aequalis, qui memoratur infra in Orat. de Aristoph. bon. (IV) Lysias, qui duobus dialogis Speusippi Platonici pro istius scholæ genio nomen dedit. (V) Philosophus Tarsensis Epicureus, ex Sophista Tyrannus factus, cujus historiola occurrit apud Athenæum l. 5. p. m. 215. Adde Rhodigin. lect. antiq. V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri successor diem obiit, ut prodit Laert. in Epicur. videant otiosores: immo an omnino fuerit, nam eruditissimo Menagio non arrisit *ἔτελεύτα παρὰ Λυσία*, sed *παράλυσει*. (VI) Pharmacopola ejusdem ætatis atque Diogenes Cynicus. Laert. VI. 42. (VII) Eximius sculptor, cujus "opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex uno lapide Romæ in magna auctoritate habebatur," ut testatur Plin. XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M.

successoris, in bello contra Demetrium. Polyæn. l. 4. (IX) Alius junior sub Antiocho Epiph. ex regia prosapia, quem debellavit Iudas Macchab. deinde una cum Antiocho Eupatore Demetrius morte multavit. 1 Macchab. cap. 3. 4. 7. Ioseph. Antiq. l. XII. cap. 11. 15, 16. Appian. in Syriac. Polyb. in Hist. c. 17. et in Excerpt. Legat. Hegesip. de excid. urb. Hierosol. II. 13. et L. Florus Epitom. Histor. Liv. I. 46. (X) Claudius Lysias tribunus militum a D. Luca in Act. Apost. memoratus. (XI) Medicus incerti ævi a Celso laudatus V. 18. (XII) Lysias quidam, qui *βοῶν ἀνέδνηκεν ἐν ἀκροπόλει*, ut habent Apostol. Cent. V. 85. And. Schott. Vatic. Append. Cent. l. 25. Ni tamen Lysippo, ut alibi dicitur, fucum fecerint Paræmiographi. (XIII) Lysias, quem colloquentem inducit Plutarchus in l. de Music. (XIV) Lysias, ad quem extat epistola Libanii III. 104. (XV) Alius, cujus occurrit mentio Marm. Oxon. IX. 3. edit. Mattair.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΥΣΙΟΥ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro ejusdem farisæ, cujus nomen visitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ,
ΛΥΣΙΟΥ.
ΛΑΙΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lysias Fresbyter (ita Codd. non *Λουσία*) cui dantur duæ epistolæ Nili monachi, III. 109, 110. Ut taceantur (1) Lysias, quem somniavit

4 οἰοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ¹ εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἄλλων ἔχετε ἢ
5 περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς γε- 5
γεννημένοις ἀγανακτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ τῶν τὰ τοι-
αῦτα ἐπιτη δεούτων τὰς ζημίας μικρὰς ἠγοῖσθε. καὶ ταῦ-
τα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν 92. 1
ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος
καὶ ἐν δημοκρατία ² καὶ ὀλιγαρχία ἢ αὐτὴ τιμωρία τοῖς
ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδεδόται,

¹ εἴητε Taylor. Auger.

² καὶ ἐν ὀλιγ. A.

Ions. de Script. Hist. Philos. auctorem fuisse tractatuli de plagiis literarum, cum noster omnino fuit, qui orationem conscripsit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lysias Tetrarcha, de quo supra, non alius quam Lysanias. (3) Lysias epistolarum auctor corrupte in Indice ad Laert. in Catalog. Codd. MSS. Col. Bafilol. Oxon. apud Meurs. Eleus. c. 20. apud omnes fere Codd. Cic. Offic. et alibi (V. Fr. Fabrit. ad Offic. 1. 155.) pro Lyside. (4) Lysiae nomen προσποιήτων ab Ἑρωτικῶν scriptoribus, Luciano, Aristæneto et Alciphrono frequentatum. (5) Lysias qui videri potuit, uti profecto nonnullis visus est, Isocratis amitam in uxorem duxisse. Plutarch. in Isocr. sub fin. Nam revera fuit mulierculæ nomen Λύσιον, ut Phrone-sium, Leontium, Glycerium, quæ nupsit Isocratis filio adoptivo. (6) Lysias Peripateticus, Stratonis auditor. Cic. de Fin. V. 13. Nam *Lycæ*, adjuvantibus nonnihil MSS. rescribi olim optima fide jusserunt Scaliger et Lambinus. (7) Lysias Quietus Maurus. Euseb. Chron. ad A. C. CXVI. qui rectius apud Xiphilin. et Spartian. (V. Casaub. ad Spartian. in Hadrian. n. 24.) Λούσιος, Lusius nominatur. Κύντος Λούσιος Μαῦρος, Dion. Cocceian. in excerpt. apud Valesium. Uti Λούσιος apud Plutarch. in Sertorio et Mario. Caius enim Lusius C. Marii nepos fuit ex sorore. Visitur etiam Lusius Varus, Lusius Geta, Lusius Saturninus apud Tacit. atque hodie in inscriptionibus, quarum plures exstant in Gruteri corpore, nonnullos adjecti Fabrettus ad Columnam Trajanam, qui hoc nomen summa diligentia expeditavit et restituit. Exsulet ergo *Lisius* ille e Cæl. Aurel. Chron. IV. 3. et revocetur Lusius ad formam præcedentem, uti quoque apud eundem auctorem, sc. II. 1. 7. recte occurrit. (8) Lysias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. Volcob. et Turneb. Plutarchi in Isocrate, quem tamen alii Lysimachum, alii Nausimachum faciunt. TAYLOR.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ ΔΟΓΟΣ. CONTIUS. Perperam; neque enim adulterii Eratosthenes in hac oratione accusatur, sed jure cæsum Eratosthenem, quippe in adulterio deprehensum, ostenditur. SLUITER.

Εἰ ἦτε] Lectionem hujus loci non improbo. Minus ideo necessaria videatur, ingeniosissima licet, conjectura Schotti Scaligerique reponentium: οἰοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. TAYLOR. Contraxi in unum vocabulum εἴητε ista duo, male distracta, εἰ ἦτε. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. *πεπονθότες* idem est, atque si dixisset εἰ ἐπεπόνθειτε. REISK. Utraque lectio potest probari. AUGER.

Περί] Malim καὶ περὶ, etiam de aliis. REISK.

Τὰς ζημίας] Videtur *μεγίστας* interponendum esse. vel maximas, gravissimas, acerbissimas quasque pœnas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimari. IDEM.

Μακρὰς ἠγεῖσθε] Sic vulgatæ. H. Stephanus ex conjectura *μικρὰς ἠγοῖσθε*. Infra: Οὐδένα οὕτως ὀλιγάρως διακεῖσθαι ὅστις — *μικρὰς ζημίας ἀξίως ἠγεῖται τοὺς* — istud ἠγοῖσθε præterea fidem nanciscitur ex Coisl. TAYLOR. Leg. *μικρὰς*. CONT.

Οὐκ ἂν εἴη] Et nescio, an hæc in mæchos constitutæ pœnæ, non apud vos solos, sed in universa quoque Græcia ratæ et sancitæ sint. REISK.

Ἄλλ' ἐν ἀπάσῃ] Alius quicumque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπ. Sed hæc est Lysiae nostri breviloquentia, quæ etiam de *περὶ*, quod modo annotabamus, excuset. IDEM.

Καὶ ὀλιγαρχία] Leg. καὶ ἐν ὀλιγαρχία. CONT.

Πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους] Ad verbum interpretare, non, *adversus eos qui maxima pollent potentia*; sed, *in comparatione eorum qui &c.* AUGER.

ὥστε τὸν χεῖριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ·
 6 οὕτως, ὡ ἄνδρες, ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δει-
 νοτάτην ἠγοῦνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας
 ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐ-
 δένα οὕτως ὀλιγόρως διακειῖσθαι, ὅστις οἶεται δεῖν συγ-
 γνώμης τυγχάνειν ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἠγεῖται τοὺς
 τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους· ἠγοῦμαι δὲ, ὡ ἄνδρες, τοῦτό
 με δεῖν ἐπιδειξάσαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα
 7 τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς
 ἐμοὺς ἤσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν 10
 ἐμὴν εἰσιῶν, καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν
 πλὴν ταύτης, οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα

Τῶν αὐτῶν] Subaudi δικαίων. REISK. AUGER.

Τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet. REISK.

Ταύτην] Scil. ἢ ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, ut omnes homines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrocissimam. IDEM.

Τῆς ζημίας] Imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Sensit etiam interpres, expressit certe. IDEM. Non recte. Sic enim procedit orator: injuria de qua agitur graviter puniri debet si vere illata est; atqui vere illata est; id quod mox probare intendit, ἠγοῦμαι δὲ κ. τ. λ. AUGER.

Αἰτίους] Eos, a quibus istiusmodi flagitia prolisciscuntur. Colligit sic: Certum est, mæchos, pœnis dignos esse, quæ passunt excogitari acerbissimæ. (Demonstravit hactenus hanc positionem, ut vulgo usurpant, majorem.) Jam subsumit: Sed Eratosthenes mæchus est. id quod tota docetur oratione. Unde ultro consequitur, recte sumtas fuisse ab eo pœnas. REISK.

Ἐμοίχευεν] Leg. ἐμοίχευσεν. CONT.

Ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, sed rotundis et nervosis, enormitatem et scdeditatem hujus flagitii docet, et cur mæchus dignus sit, in quem tam graviter animadvertatur. Injurias enim facit et mulieri ipsi, quam stupro polluit, et marito ejus, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum; sancte receperat, cum odisse, arcana ejus prodere, ridiculum ad alios facere, minuere ipsius rem familiarem, furari, sicanque uxori in jugulum mariti tradit; rescindit vinculum matrimonii, in

culpa est, ut uxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, ut ignominia, et penuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique pestem ipsi extremam consciscit. Ita de muliere meretur is, qui eam a se amari simulat, sed ita amat, ut lupus oviculum, ut vulpes anserculum. Porro contrahit liberis tam flagitiosæ matris hoc dedecus, ut in publico et impune a quocunque e stupro nati appellentur, et mater ipsorum scortum. Et profecto impudicæ ejusmodi et perfidæ uxores omnino sunt omnes scorta. Denique marito, forsitan non male, aut bene etiam, de se merito malam hanc refert gratiam, ut cornua ipsi imponat; quæ fraus ubi percrebuit, ridetur, sibilatur, digitis omnium demonstratur. Possint, si locus ubi ferret, aut postularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parvi fiat hodie, ut derisui sit, qui serio de eo cogitet, nemo non culpæ reos, tanquam re bene gesta, ut homines subtiles, miretur, et laudet adeo, passum injuriam rideat; colligere inde est, quam corrupti sint seculi mores. REISK.

Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιῶν] Videtur actor hujus causæ, cui nomen est Euphiletus, ὕβριν, contumeliam sibi factam, non in eo posuisse, quod cornutus esset ab Eratosthene factus, sed in hoc, quod Eratosthenes in domum suam, se inscio, et invito adeo, esset ingressus. Illud furis est, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo insolens et arrogans inter alia hoc quoque demonstrat, si invito et ringente domino in domum ejus invadat, in eaque pro habitu grassetur. IDEM.

Χρημάτων ἕνεκα] Ut cædem a se patratam purget, causam ejus sibi ait legitimam fuisse. Nam Eratosthenem mæchum in uxoris suæ amplexibus deprehendisse.

8 πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς
 πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

β. Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ
 ἔμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τὰ- 15
 ληθῆ· ταύτην γὰρ ἔμαυτῶ μόνην ἠγοῦμαι σωτηρίαν, εἰάν
 ὑμῖν εἰπεῖν ἅπαντα ¹ δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ
 ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναῖκα ἠγαγόμεν. εἰς
 τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε
 9 μῆτε λυπεῖν μῆτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ τι ἂν ² θέλη
 ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν
 10 ὡς περ εἰκὸς ἦν· ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίνεταί, ἐπίστευον 20

¹ δυνηθῶ ἅπαντα T. Reisk. A.

² θέλοι T. R. A.

Sed leges permittunt mœchum in ejus-
 modi habitu deprehensum hand secus at-
 que furem, occidere. Et profecto fures
 uxorum sunt mœchi. Alia quacun-
 que causa hand legitima se negat ad cædem
 patrandam inductum esse; odia privata
 cum Eratosthene nulla unquam exercuisse;
 neque cupiditate acquirendarum opum se
 captum sicam suam venalem cuiquam
 præstare aut præstitisse unquam ad homi-
 nem aliquem clam de medio tollendum,
 qui conductori esset inimicus, aut exosus.
 IDEM.

Λυπεῖν] Ausculta, quæso. Tenuissi-
 mum quod vidi orationis filum mendum
 non tenue occupavit. Hodie enim me
 nunquam argumentis vinces his verbis
 ullam vel minimam subsesse ἀντιστοιχίαν.
 Age trutines. οὕτω διεκείμην, ὥστε μῆτε λυ-
 πεῖν, μῆτε — quid? ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν
 λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι. Profecto hæc non
 placerent Plutarcho, qui in libro de Ex-
 sul, opponenda opposuit. Ita ille: Φυ-
 γὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὡς περ αὖ τοῖναντιόν,
 στεφάνους καὶ ἀρχᾶς — οὐ τὴν αὐτῶν φύσιν,
 ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἔχοντα τοῦ λυπεῖν
 καὶ ἐδφραίνεσθαι. Non Euripidī.

Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλεόν ἢ
 λυπεῖν. Alcest. 233.

Non Demostheni. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασ-
 ται, νομίζων δεῖν καὶ σφρότερον, καὶ ἐπειδὴ
 οὗτοι ἐλύπουν αὐτὸν διμαζόμενοι καὶ πρά-
 γματα παρέχοντες, ἐμὲ τοῖναντιόν εὐφραίνειν
 ἅπαντα ποιούσθ', ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλ-
 λοιμι. Orat. Contra Bæol. de dot. ma-
 tern. [p. 1011. ult. ed. R.] Verum ne par-
 cus sim, esto ut ex his verbis hujusmodi
 possis expiscari sententiam: Neque *tristem*,
 neque *facilem* maritum me gessi. Esto:
 Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*,
 sed *patremfam.* universa dein oratio spe-
 ctat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν —

ἐπίστευον — πάντα ἐκείνη παρέδωκα — οἰκο-
 νόμος — φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα.
 Quippe cum rerum domesticarum cura
 jam inde ad uxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χροῖ τίεται ἄλλη,
 ὄσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον
 ἔχουσι. — Hom. Odys. H. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites repo-
 nere: ὥστε μῆτ' ἐλλίπεῖν, μῆτε λίαν ἐπ'
 ἐκείνη εἶναι ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum
 librarium hæc minima poterant in frau-
 dem inducere. Cujusmodi etiam medela
 et Sophoclem quoque mactari velim, Electr.
 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῖμὲ μὴ λιπεῖν μόνον
 Βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 Cedo enim, cui λυπεῖν in isto Tragici loco
 placere possit. TAYLOR. Vox λίαν oti-
 oiosa est. Lego: μῆτε ἐᾶν ἐπ' ἐκείνη εἶναι
 etc. ita me gessi, ut neque eam *contrista-*
rem, neque contra *permitterem* illi *liberta-*
tem faciendi quodcumque vellet. Quod erat
 Humani, et Prudentis simul mariti. Iso-
 crates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν
 πόλεων μὴδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν ἐᾶν εἶναι κυρίας,
 ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista,
 μῆτε λυπεῖν, μῆτε εἶναι, non videtur esse
 proba. MARKLAND. Quod Taylor dat,
 id ne Græcum quidem est, et sententia ca-
 ret; quod Markland, est id quidem bene
 Græcum, et scitum adeo, ut ipse sim, si
 codices auctores fiant, amplexuror. ve-
 rumtamen non ideo prorsus est necessa-
 rium. Etiamsi ἐᾶν admittam, λίαν tamen
 utique tuebor. Verum locus hic, ut jacet
 in vulgatis, bene habet, eique hæc est sen-
 tentia: Ita me gerebam erga uxorem, ut
 neque molestus ei essem severitate mo-
 dum excedente, neque rursus ipsi admo-
 dum liceret, quæ vellet, agere. Justo et
 æquo neque difficilior eram, neque facili-
 or. REISK.

ἤδη καὶ πάντα τὰ ἑμαυτοῦ ἐκείνη παρέδωκα, ἠγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὡς Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ, καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικουσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἔτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπὶ ἐκφορᾷν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνδρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν δερᾶπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορᾷν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες, — δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν διηγήσασθαι — οἰκιδίου ἐστὶ μοι διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνίτιν καὶ κατὰ τὴν

Ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] Idem est ac si dixisset: τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἷτιον, vel τοῦτο πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικί, καὶ παραδίδουαι αὐτῇ ἅπαντα. IDEM.

Φειδωλὸς ἀγαθὴ] Recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione οἰκονόμος δεινὴ. nam ut ibi οἰκονόμος, quod proprie adjectivum est, pro substantivo est usurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque esse. tametsi Graeci potius φειδεσθαι ἀγαθῆς usurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego sim, ut legatur: φειδωλῶς (adverbialiter) ἀγαν καὶ ἀκριβῶς διοικουσα. IDEM.

Ἐπὶ ἐκφορᾷν αὐτῇ ἀκολουθήσασα] Deesse videtur Atticum γὰρ post ἐκφορᾷν. Solenne hoc et pæne perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur quoque Orat. XII. Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, ut γίνεται paullo ante. neque opus est, ut in præterita mutentur, nisi ita stantiant MSS. MARKLAND. Add. γάρ. CONT. AUGER.

Τούτου] Agit cum Eratosthene, jam perempto, tanquam cum præsentē; reapse agit cum perempti necessariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. τούτου est, hoc, quem omnes novimus, ejus causa nunc agitur. REISK. Np. Eratosthenis. Hic pronomē οὗτος, sicut millies alibi, et quemadmodum iste Latino sermone, de eo intelligi debet contra quem lis intenditur. AUGER.

Ἀπώλεσεν] Ad malam rem convertit. Sic Latini perditos homines appellant depravatis et profugatis moribus. SALMAS.

Αὐτὴν] Scil. uxorem rei. AUGER. Διηγῆσασθαι] Malim προδιηγῆσασθαι, praefari, praenarrare. REISK.

Οἰκιδίου ἐστὶ μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἑρμηνείας, (Segm. 194. edit. Gale) in exemplum τοῦ ἰσχυροῦ χαρακτηρισμοῦ, tenuis seu subtilis note: in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro οὐδέποτε ὑπάπτεισα, legi potest, οὐδέπω τι ὑπάπτεισα, nihil adhuc suspicatus sum. MARKLAND.

Γυναικωνίτιν] Ita Suid. et auctores plurimi. Hesych. Γυναικωνίτης, οἶκος γυναικῶν. Dixisse affirmo γυναικωνίτης. Ita enim Pollux in Onomast. (Quem igitur Palmerii non pigebit, qui γυναικωνίτης reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνίτις, dari confirmat scripta veterum. Ego ultra adagaliam non divagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβούλετο ἀπολυθεῖς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανούς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ τὸ λεγόμενον, ἐνεύσας τὴν ἀνδρῶν τι εἰς τὴν γυναικωνίτιν κωμᾶσαι. Auctor apud Suid. in Κωμᾶσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Ἀθήνησεν εἰς Λακεδαιμόνα ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος ἔφη εἰς τὴν ἀνδρῶν τι ἐπιτεῖναι. Theo. Progymn. "Eum Molossum cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in ἀνδρῶν τι τὴν, Macedonem esse ad Persas quasi in γυναικωνίτι τὴν." Gell. XVII. 21. Γυναικῆν Ionicī Scriptores. Γυναικῆνα LXX. Vid. Esth. II. passim. Romani variant. "Neque sedet uxor, nisi in interiore parte aedium, quæ Gynaconitis appellatur." Præf. Æmilii Probi. Ita Vitruv. VI. 10. qui de hac re disertius Gynaecium, Cic. Philipp. II. 95.

ἀνδρωνίτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐ-
τὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὅποτε λούεσθαι δέοι, ¹κινδυνεύη
κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώ- 30
μην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ οὕτως ἤδη συνειδισμένον ἦν,
ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῆει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παι-
δίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῶ καὶ μὴ βῶα. καὶ ταῦτα
πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ὑπώπτουσα,
14 ἀλλ' οὕτως ἡλιθίως διεκείμην, ὥστε ὦμην τὴν ἑμαυτοῦ
γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει.

δ'. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὧ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσ- 35
δοκῆτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὸ παιδίον ἐβόα
καὶ ἐδυσκόλαινε, ὑπὸ τῆς θεραπεΐνης ἐπίτηδες λυπούμενον,
ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἀνδρωπος ἔνδον ἦν· ὕστερον γὰρ
ἀπαντα ἐπυθόμην. καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον
καὶ δοῦναι τῷ παιδί τὸν τιτθὸν, ἵνα πάυσηται κλαίων. ἡ δὲ
τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἠθέλεν, ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυῖα ἦκον-
τα δὴ διὰ χρόνου· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμενη καὶ ἐκέλευον 40
αὐτὴν ἀπιέναι, ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾶς ἐνταῦθα τὴν
παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἴλκεις αὐ-
τήν. καὶ γὰρ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιούσα
προστίθησι τὴν θύραν, προσωιοιμένη παίζειν, καὶ τὴν

¹ κινδυνεύει T. R. A.

Plaut. Mostell. II. 3. 68. Ter. Phorm. V. 5. 22. Lector, credo, meus vix se moneri patitur, obtinuisse apud antiquos, ut mulieres in sola superiore aedium parte, σωφροσύνης ergo, aetatum agerent. Hinc apud Homerum frequentius:

Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα — et huic loco disertius, Odys. A. 328.

Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θε-
σπῶν ἀοιδῶν

Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβῆσατο οἷο
δῆμοιο.

Quin et Hebraeis suae erant γυναικωνίτιδες. Ita Isaacus dicitur novam nuptam duxisse וַיִּבְרַח אֶת־הַחַמְרָה Gen. xxiv. 67. Quod superest, hunc locum Lysiac, ad totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat Demetr. Phaler. Ἰσχυροῦ χαρακτῆρος exemplum, ejus Ideæ, ut technice loquar, neque antiquius, neque illustrius monumentum ullibi exstare contendo.

TAYLOR. Videtur sic leg. ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνίτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνίτιν. in superiori contiguatione secretum mulierum, in inferiori autem (vel in humili et plano) marium diversorium. REISK. Sensus potest elici ex textu ut se habet; sed velim legi juxta Reiskium. Cæterum ad τὰ ἄνω subaudi κατά. AUGER.

Συνειδισμένον ἦν] Subaudi, aut, si mavis, adde τοῦτο ἡμῖν. REISK.

Οὐδέποτε ὑπώπτουσα] Volebat, quod modo vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. toto illo tempore nunquam, ne semel quidem. Mutandum si quid sit, quod nil est, malim οὐδέπω τότε ὑπ. nondum tum temporis. IDEM.

Εἴλκεις] Εἴλκεν habuit Ald. quod magnum Scaligerum in frandem induxit. μεθύοντα εἴλκεν αὐτὴν, inquit ille. TAYLOR.

Προστίθησι τ. θ.] Simile est apud Petronium. "Adduxit repente ostium, me-

κλειν ἐφέλκεται. καὶ γὰρ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος οὐδ' ὑπονοῶν ἐκάθευδον ἄσμενος, ἦκων ἐξ ἀγροῦ. ἔπειδή δὲ ἦν

93. 1 πρὸς ἡμέραν, ἦκεν ἐκεῖνη καὶ τὴν θύραν ἀνέωξεν. ἐρομένου 15 δὲ μου τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ¹ ἐνάψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἠγούμην. ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμουθιωῦσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὕτω τριάκονθ' ἡμέρας· ὅμως δ' οὐδ' 16 οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ὠχόμην ἔξω σιωπῆ.

94. 1 εἰ. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταιί μοι τις πρεσβύτες ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς ² ὑποπεμφθεῖσα ἦν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι 10 ὁμοίως ἐφοῖτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν ἕως ἐξεῦρεν ὅτι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγυὺς ἢ ἄνθρωπος τῆς οἰ-

¹ ἀνάψασθαι T. R. A.

² ἐπιπεμφθεῖσα T. R. A.

que nihil tale exspectantem inclusit, exemitque raptim clavem." SALMAS.

Ἐφέλκεται] *Ad se trahit*, hoc est, a pesulo revulsum secum auferit. REISK.

Ἐνάψασθαι] *Se curasse accendi, vel imperasse ancillæ, ut apud vicinorum quempiam lychnum rursus accenderet.* IDEM.

Ἐψιμμουθιωῦσθαι] *Vides, mi lector, non heri neque pridie Cerussam suum habere usum et existimationem. "Psimythium quoque, hoc est, Cerussam, plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis — Vis ejus eadem, quæ supradictis, levissima tantum ex omnibus præterque ad candorem feminarum."* Plin. XXXIV. 54. Variant scripturæ ad extremum. Præter quæ ad candorem feminarum adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. Bibl. Reg. Cantab. Propter quæ *ad candorem feminarum adhibetur.* Legitur hic loci apud Coisl. *Ἐψιμμουθιωῦσθαι cum simpliciter ἠ. quod ferri potest ex mente σχ. Aristoph. Καὶ ψιμύθιον δὲ ἐνός μ, καὶ ψιμυθῖον διὰ δυοῖν μ μ λέγεται. Eccles. 1064. Non desunt utriusque scriptiōnis exempla.*

Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψι μ ὑ θ ι ο ν.

Aristoph. Plat. 1065.

Idem Eccl. 924.

Ἦγχουσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψι μ ὑ θ ι ο ν.

ψι μ μ υ θ ι ὠ ἀλείψει. Plat. Lyside, et Alexis apud Athen. I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβέλιον.

Συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψι μ μ υ θ ι ὠ.

Λευκόχρους λίαν τίς ἐστι; παιδίζωτ' ἐν τρέβεται.

Utroque modo pariter diversis in locis Etym. M. et auctores, quos laudat.

² Ε ψι μ μ υ θ ι ὠ σ θ α ι. Προσπεμφθεῖσαι τρέμματι λευκὸν τὸν χροῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζη, τῷ δὲ ψι μ μ υ θ ι ὠ εἰς ὄλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem: Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ καὶ ψι μ μ υ θ ι ο ὕ σ θ α ι καὶ ἐγχουσίχουσαι τὸ πρόσωπον. Et: Ἰδὼν ποτε αὐτὴν ἐν τετρεμμένην πολλῶ μὲν ψι μ μ υ θ ι ὠ, ὥσως λευκότερα ἔτι δοκῆ εἶναι ἢ ἔν, πολλῇ δὲ ἐγγούση, ὥσως ἐυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adjicere mihi sit Religio, ne puellarum scrinia complasse videar. Admonerem tamen ψι μ μ ὕ θ ι ο ν esse quasi Ἄττικώτερον. Ita fere Mæris: Ψιμυθῖον διὰ τοῦ Ἄττικῶς. Supplevit Hudson: ψιμυθῖον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud Dioscor. V. 103. et Plutarch. in Alcib. fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψι μ μ ι θ ι ο ὕ σ α ν. TAYLOR.

Αὐτὴ] *Legendum αὐτή, ab αὐτός quippe, non ab αὐτός. IDEM.*

17 κίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηρούσα, Εὐφίλητε, ἔφη, μηδεμίᾳ
 πολυπραγμοσύνη προσεληλυθέναι μενόμεριζε πρὸς
 18 γυναῖκα ἐχθρὸς ἂν ἡμῖν τυγχάνει. εἰ οὖν λά-
 βης τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς [τὴν] ἀγορὰν βαδί-
 19 ζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν, καὶ βασανίσῃς,
 ἅπαντα πεύσῃ. ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένους Οἴηθεν

¹ σοῦ T. A.

² τὴν γυναῖκα T. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν R.

³ εἰς ἀγορὰν T. A. εἰς * τὴν ἀγορὰν R.

Ἐμῆς] Aut deest post hoc pronomem ἐξιόντα, praestolans me exeuntem, h. e. specularans, quondam essem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς est post ἢ ἀνθρώπος collo-candum, ut sic legatur: προσεληλυθῆσα ἂν μοι ἢ ἀνθρώπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηρούσα. anus itaque illa, quae me esset prope domum meam speculata vel praestolata, cum ad me accessisset. REISK. Construe ἐγγὺς cum τῆς οἰκίας. AUGER.

Εὐφίλητε] Ὡ φίλτατε. CONT.

Πρὸς σοῦ] Subaudi οἰκίαν. AUGER. Ad mentem Codd. et VV. DD. H. Stephani, Scaligeri, Contii, Taylorig, et Reiskii, πρὸς σε dedi.

Τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: ut paulo post, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέ-φθαρκεν. Lucianus Solœcist. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὴν ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σὴν: ut prius sit, quando corpus tuum ab aliquo male tractatur; posterius, quando aliquis tuorum, ut Uxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiae locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper observatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρισεν: non recte, si Luciani regula standum sit. Dixisse enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem potest, ut participium διαφθείζων desit post τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὴν, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρα. quam distinctionem alibi in hac Oratione servat: ἐκείνην τε διέφθειρε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρισεν. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: ut in Midiana, ἐμοῦ μὲν ὑβρισεν εἰς τὸ σᾶμα, ἐξ Midia loquens, qui ipsam Demosthenem κοινῶν καὶ verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione. MARKLAND.

Τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita superius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obsonandi enim partes ancillis aliquando cessisse pluribus ostendunt Casaub. ad Athen. l. 4. c. 21. et Duker. in nupera et praeclara admodum edit. Thucyd. II. 78.

Qui hoc munereungebatur, ἀγοραστής olim audivit. Ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ἀνοίμενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἑρ. ἀπομνημονευμάτων, οὕτωςι λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον θέλομεν προῖκα λαθεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἔστι κοινότερον ἐν Φανία, Φειδαλῶς ἦν τε καὶ ἀγοραστής μέτριος. Ὁ φῶν δ' εἰρηκεν Ἄριστοφάνῃς ἐν Ταγνησταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte summus ille Criticus. Quod Graecis ἀγοραστής, suae aetati erat ὀψωνάτορα.

DIS.

MANIBUS.

TAURIONIS.

OPSONATORIS.

ΡΟΠΑΕΑΕ. AVG.

Spon. Miscell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter Hesychium jubeo. Ἀγοράσματα ἄνια. † Ἀγοράται λέγει. Immo Ἀγοράσαι λέγει vel λέγουσι. H. e. Veteres obsonantem ἀγοράσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, ut monet Suid. Ἀγοράσαι τὸ ἀνήσασθαι. Ἀγοράσαι λέγουσι, τὸ δ' Ἀγορᾶν βάρβαρον. Et praeterea tali utitur interpretamenti forma aliquoties praestantissimos ille Glossographus. Οἶόντε. δυνατὸν λέγουσι. TAYLOR.

Ἄπαντα πεύσῃ] Audies omnia, quae scil. tua scire interest. totam rem cognoscas. REISK.

Οἴκοθεν] Felicissime videmur Manutii lectionem restituisse veterumque Codd.; pro qua Stephanus, mente, credo, captus, insulsissimum istud οἴκοθεν infercivit. Οἴη δῆμος erat Atticae, cujus populares denominabantur Οἴηθεν, uti notum est ex Lexicographis. Ita Polemo apud Laert. erat Οἴηθεν. Ita Ἀριστοκλῆς Οἴηθεν apud Demosth. c. Apatur. Male hodie Οἴηθεν praeter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Ὀα, unde Ὀαθεν, Ὀν, unde Ὀνηθεν dicebantur. Verum haec omnia Meursio non satis placebant, qui Stephani οἴκοθεν in Οἴηθεν vertendum suadet. Sed hoc ut praeter rem et scriptionem, ita et infe-

15 ὁ ταῦτα πράττων, ὃς οὐ μόνον τὴν σὴν γυ-20
ναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλὰς
ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα,
ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἔταραττό-
μην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσήει, καὶ μεστὸς ἦν
ὑποψίας, ἐνθυμούμενος μὲν ὡς ἀπεκλείσθη ἐν τῷ δωματίῳ,
ἀναμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἢ μέταυ-

liciter quoque. Istius enim pagi δημόται (fait enim et Οἶον, idque duplex) non Οἶο-
θεν, sed ἐξ Οἶου proferebantur. Vid. Har-
pocr. in Οἶον. Steph. Byzant. in Οἶον, Ἄβρο-
τονον et Μετάχοιον. Atque ita scriptores
constanter. Unde supplendum fortasse
marmor G. Wheeleri.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΟΥ. Ε.Ε. Ο . . . ΠΑΙΩΝ ΔΙΟΜΗ
ΔΟΥΣ. ΠΑΛΛΗ Σ. ΝΕΥΣ.

Quidni ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ (nam illud alterum
nunquam, quod sciam, legitur) ΕΞ ΟΙΟΥ?
Testantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.

SPON. ITIN. t. 9. p. 448.

ΔΕΟΝΤΙΚΟΣ, (vel ΔΕΟΝΤΙΚΟΣ potius)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. ΣΟΥΝΙΕΥΣ.
ΒΑΣΣΟΣ. ΓΑ — ΤΙΟΣ

(ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ procul dubio, ut Epicu-
rus apud Laert.)

ΑΗΝΑΙΟΣ. ΕΞ. ΟΙΟΥ. Id. ib. p. 463.

Occurrit apud Herodot. Terpsich. men-
tio χωρίον in Ægina insula, cui nomen
erat Οἶν. TAYLOR. Restitue pristinam
et veram lectionem Οἶηθεν, ex Æa, Æen-
sis; quam eiecit Stephanus, quod mirum,
substituta illa οἶκοθεν, quæ nihil dicit.
Quisvis enim est οἶκοθεν: describendus
vero hoc loco erat Reus signanter, ex δῆ-
μῳ seu pago, ex quo esset. Æa autem
pagus in Tribu Pandionide. Harpocra-
tiou, V. Οἶηθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἢ Οἶν.
Ad quæ vide doctiss. Valesium, qui plu-
ra exempla vocis Οἶηθεν soppeditabit, qui-
bus adde hoc Diog. Laertii in Polemone:
Πολέμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος,
τῶν δῆμων Οἶηθεν. Stephani meritis facile
hoc condonabant æqui Literarum Judi-
ces. MARKLAND.

Ταῦτα] De quibus nempe ego te nunc
admoneo, indicium rei velut eminus osten-
dens; et quæ tu cognosces plenius, ubi
vuleris investigare. REISK.

Τέχνην] Hanc artem exercet, hinc
quæstum et victum habet. aliter ab im-
puris mulierculis, quæ quos nummos mar-
titis suffurantur, eos mæchis ingerunt.

IDEM.

Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυ-
λος θύρα καὶ ἡ αὐλεις. Ald. ὁ μέταυλος καὶ
ἡ αὐλεις θύρα. Vales. ad Harpocr. sed
inscite. Janua intelligitur, non, ut ille
velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἢ
μέταυλος. Quid? Cum Harpocr. μέταυ-
λος ex hac oratione disertè laudet? Pro-
fecto Atticismum jugulas. μέταυλος
ἢ μέση τῆς ἀνδρανήτιδος καὶ γυναικινήτιδος
θύρα. Ἀττικῶς. μέσαυλος Ἑλληνικῶς.
Mær. Quid expressius? Adī tamen, si
libet, Æl. Dionys. ex Eustath. ad Iliad.
Λ. Ita quoque exponit Hesych. Μέταυλον,
quasi rarioris usuræ per μέσαυλον, ut ali-
bi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud
Atticos erat janua trium media, quarum
prima αὐλεις ἢ ἀπὸ τῆς οἴου πρώτῃ θύρα
τῆς οἰκίας, ut loquitur Suidas, Anticum sc.
vestibulum, seu atrium claudens: Extre-
ma παράθυρος, Posticum nempe.

“Atria servantem postico falle clientem.”

Hor. 1. Ep. v. 31.

N. alibi: Ταῦτα διανοήσεις ἔφευγον, ἐκείνων
ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρα τὴν φυλακὴν ποιοῦμένων
Τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς εἶδει με διελθεῖν,
ἀπασαι ἀνευγμέναι ἔτυγον. Plut. Sympos.
Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τύ-
φον ἀποκυλιόντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ.
“Duarum in atrio januarum (nam παρά-
θυρον negligit) quæ plateam spectabat αὐ-
λεις, quæ εἰς ἀνδρανήτην ferebat Μέσαυ-
λος, θύρα dicta.” Du Cang. Atque ita
porro Philo de Legg. Special. Θηλεί-
αις δὲ οἰκουσίαι καὶ ἔνδον μόνῃ, παρθένοις μὲν
εἴσω κλισιάδων τὴν Μέσαυλον ὄρον πεποι-
ημέναις· τελείαις δὲ ἥδη γυναιξὶ τὴν αὐλήιον.
Aristoph. in Pace 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἄναχωροῦσι —

Plutarch. de Curiosit. Ὡν δὲ ἐνεκα κλείς καὶ
μοχλὸς καὶ αὐλεις, ταῦτα ἀνακαλύπτων
καὶ φέρον εἰς τὸ μέσον ἐτέροις. Vid. Vales.
ad Evagr. IV. S. et ad Harpocr. in
Μέταυλος. TAYLOR. μέσαυλος. CONT.

- 21 λος θύρα καὶ ἡ αὐλεις, — ὃ οὐδέποτε ἐγένετο —, ἔδοξέ τέ 20
- 22 μοι ἡ γυνὴ ἐψιμμυδιῶσθαι. ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῆει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. ἐλθὼν δὲ οἴκαδε ἐκέλευεν ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεραπείαν εἰς τὴν ἀγοράν· ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινα ἔλεγον ὅτι ἐγὼ πάντα εἶην πεπωσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ· σοὶ οὖν, ἔφην, ἔξεστι δυοῖν ὀπότερον βούλει ἐλέσθαι, ἢ μαστιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιοῦτοις συνεχομένην, ἢ 25 κατειποῦσαν ἅπαντα τάληθῆ μηδὲν παθεῖν κακὸν ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων. ψεύση δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τάληθῆ λέγε. κακείνη τὸ μὲν πρῶτον ἔξαρονος ἦν, καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ
- 23 φοιτῶν εἶη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἔξεπλάγη ἠγησαμένη με 30 πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά μου πεσοῦσα, καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πείσεσθαι κακὸν, κατηγορεῖ πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν¹ αὐτῆ προσίει, ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγεῖλειε καὶ
- 24 ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ² πεισθεῖν, καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις

¹ αὐτῆ Α.² προθείη T.

Harpocrates videtur accepisse μεταυλος θύρα de janua, quam dicimus Gallice porte de la cour. AUGER.

Οὐδέποτε] Subaudi πρῶτον aut πρῶτον.

REISK.

Μου] Ego μοι malle. verum multum non interest. IDEM.

Ταῦτα μοῦ πάντα —] Repetit hæc orator quæ mox dicta sunt quasi resumendo se. Gallice dicemus, tout cela, dis-je, me revenoit à la fois dans l'esprit, &c. AUGER.

Τοιοῦτοις] Qualia nempe mala sunt servulorum pistrino conclusorum. REISK.

Βούλομαι] Melius utique conveniret βουλόμην et βούλωμαι. Nolim tamen ideo vulgatam dampnare, qui videam, Græcos in modis non admodum diligentes fuisse, sive librariorum culpa id factum est, sive ipsorum auctorum judicio, quos par est existimare linguæ suæ indolem melius calluisse, auresque habuisse teriores, quam nos. IDEM.

Τὸτ' ἤδη] Rectius τότε δὲ. In edit.

min. TAYLOR. Malleu τότε δὲ. MARKLAND. Præter rem. Vulgata proba est. nota hæc gravisque formula significat tum demum, ita demum. REISK.

Πεσοῦσα] Alius προσπεσοῦσα dixisset. verum tenet Lysias antiquitatis, cujus tenax est, morem, simplicia compositis præferentis. IDEM.

Αὐτῆ προσίει] Αὐτῆ προσίει. et inox αὐτῆ. SCALIG. Ad se (ancillam puta) accesserit, Eratosthenes nempe. REISK. Αὐτῆ, sibimetipsi ancilla. Deinde αὐτῆ, uxori Eratosthenis, heræ suæ. AUGER.

Εἰσαγγεῖλει] Scil. Eratosthenem ad heram. αὐτὴ rursus ad ancillam redit. REISK.

Προθείη] Vitium merum est istud προσθείη, nec quam rem hic agat prorsus video. De antiqua scriptura nullus hæreo, προσθείη. Hesych. Προθέντα. Προελλόμενον. Ἐπαγγελιάμενον. Indigna sane corruptela nec sublata difficilis, sed quæ præter Lysiam nostrum ceteros quoque invasit. Ecce tibi Diodorum τὸν ἐκ Σικε-

προσίοι, καὶ ὡς Θεσμοφορίοις ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος ἄρχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τὰλλα τὰ
 35 γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἶρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ, ὅπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων¹ πεύσεται· εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν σοι κύριον²⁵ ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὁμολογημένων. ἀξιῶ δὲ σε ἐπ' αὐτοφάρω ταῦτά μοι ἐπιδειῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων, ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ οὕτως ἔχει. ὁμολόγει ταῦτα ποιήσεν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡς ἐγὼ

¹ πεύσεται T. A.

λίαι. Ita ille in adita. Καθίλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὅποιον ἂν ἢ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστήσῃ. Steph. ad luc. πραχθέν. Vera lectio est προστεθὲν vel caeco iudice. Τὸ προβαλλόμενον Hesyhii. Ita et apud Demosth. quoque de eument. legat. Εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλιανθρωπίαν αὐτὸν κῆρυν ταύτην προσθέντα ἀξίον τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶνθηβαίων πράξει. Cod. Lutet. sincere προσθέντα. Atque hæc Inactenus. Jam vero quid si ex sanato loco sanioerem etiam reddam? Σεμνίσσθαι nou est meum. Sed vide, quid profecerim! Modo dixerat τελευτᾶσα, post diutinas sc. moras, et plusculum temporis interjectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Apne hoc Lysias ἀκριβείαν et castitatem sapit? Non quidem, si quid ego sapiam. Corrige ergo: καὶ ὡς ἐκείνη (uxor sc.) τοὺς χρόνους προσθεῖν καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρίποις προσίοι. Sero didici non aliud placuisse Philopho doctissimo interpreti. "Utque illa et tempus et aditus accedendique modum constituerit." TAYLOR. Auctoritate sua dederat Taylor προσθεῖν, pro lectione vulgarum librorum προσθεῖν. unde ego marte meo προσθεῖν effeci. tempore tandem, post longas internuntiationes, moras, et recusationes uxorem meam precibus Eratosthenis concessisse. REISK.

Καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρίποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quasi idem valeret, atque si Lysias sic dixisset: καὶ κατηγορεῖ ἡθεράμωσανα τὰς τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρίποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναικα. Ego vero nullus dubito locum hunc leviter esse corruptum, et posse gemino modo sanari, sive ut pro προσίοι legatur ποιοῖν. quibus modis fueret ingressus in domum meam. Sive,

quod malim, ut καὶ post εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam hæc duo. (1) Eratosthenem itare, venitare ad domum meam, scipius in eam me clam ingredi. (2) modos, quibus illa ad heram accederet. REISK. τὰς εἰσόδους regitur a κατηγορεῖ, quod præcessit. AUGER.

[Θεσμοφορίοις] Θεσμοφορία erant festa Athenis in honorem Cereris celebrata magno cum apparatu. Deinde τὸ ἱερὸν sine aditamento intelligebant Attici, templum Minervæ. AUGER.

Πεύσεται] Sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidam: t. I. p. 31. REISK.

Τῶν πρὸς ἐμὲ ὁμολογ.] M. τῶν πρὸς σε ἐμοὶ ὁμολογημένων. H. STEPHAN. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν προσωμολογημένων? in Æsch. c. Ctesiph. Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. Natus est vitium ex initio vocis subsequentis. TAYLOR. Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σε ὁμολογηθέντα. pacta conventa inter nos ambob. nisi quod hæc intercedat differentia, prius illud significat, que tute tibi a me depectus es, posterius, que ego mihi abs te depectus sum. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

² Ἄλλὰ τὸ ἔργον] Id est, ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον φ. γ. sed hæc γινώσκω, ut res ipsa dispalescat. REISK.

[Ἡ πέντε] Post v. πέντε deesse videtur hæc sententia: καὶ ἐπ' αὐτοφάρω τὸν μισθὸν ἐνδὸν ἔλαβον. In his enim duobus causæ cardo versabatur, (1) τὸν μισθὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. (2) ἐπ' αὐτοφάρω, ut non alius, sed ipse maritus, matrem in stupro uxoris deprehenderet. hæc duo necesse erat argumentis certis et invictis demonstrari. IDEM.

μεγάλους ὑμῖν τεκμηρίους ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διηγήσασθαι 40
26 βούλομαι τὰπραχθέντα τῇτελευταίᾳ ἡμέρᾳ.

5. Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτηδείος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίου
δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. εἰδὼς δ' ἐγὼ ὅτι τη-
νικαῦτα ἀφιγμένος ἰουδῆνα [ἂν] καταλήψοιτο οἴκοι τῶν
27 ἐπιτηδείων, ἐκέλευον συνδειπνεῖν· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς
ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῶον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ὤχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευ- 94. 1
δον. ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὡς ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ Φερά-
παινα ἐπεγεύρασα μέ εὐθύς φράζει ὅτι ἔνδον ἐστί. καὶ γὰρ
εἰπὼν ἐκεῖνη ἐπιμελεῖσθαι τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ
ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνούμαι ² ὡς τὸν καὶ τὸν, καὶ τοὺς ³ μὲν
ἔνδον κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας εὔρον. παραλα-
βῶν δ' ὡς οἶόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον. 5
28 καὶ δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ⁴ ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερ-

¹ οὐδὲν ἂν T. R. A.

³ μὲν οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλ. A.

² εἰς T. A.

⁴ ἐγγυτάτου T. R. A.

Μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίους] Profecto με-
γάλα illa τεκμήρια diutius frustra quaesivi.
Mi homo, quare pollicitus non fidem tuam
liberasti? Mancam olim esse hanc oratio-
nem jam aliunde suspicabar. Nunc su-
spicandi finem feci. TAYLOR.

Σώστρατος] Recte Coisl. Σώστρατος, uti
inferius quoque legitur. Nomen vulgari-
ter usurpatum, et, ut id quoque adjiciam,
ex genio linguae Graecae. Περὶ μὲν οὖν Σω-
στράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπται μοι,
καὶ δεδήλωται μέγεθος τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος
ὑπερβολὴ καὶ ἔργα οὐκ ἀπωδᾶ τοῦ ὀνόμα-
τος. Lucian. in vit. Demonactis. TAY-
LOR. Σώστρατος. CONT.

ἰόντι] Raro sensu, pro ἐπανίοντι, vel
ἐπανήκοντι, revertenti, redeunti. REISK.

Ἀφιγμένος] Scil. ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὸ
ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκίους. Saepe ἀφικνεῖσθαι
usurpatur pro ἐπανερχεσθαι vel κατιέναι.
IDEM.

Οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, οὐδῆνα
ἂν, vel οὐδὲν ἂν etc. neminem suorum domi
inveniret. Sic infra: Καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κα-
τέλαβον. Et rursus: οὐκ εἰδὼς ὄντινα οἴκοι
καταλείφομαι (1. καταλήφομαι) καὶ ὄντινα
ἔξω. Demosthenes in Everg. καταλαβῶν δὲ
αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα. MARKLAND. Immo
οὐδὲν ἂν (quæ est ipsissima scriptura) κα-
ταλήψοιτο τῶν οἴκοι ἐπιτηδείων. neminem su-
orum domi inveniret. In edit min. TAYLOR.

Τῶν ἐπιτηδείων] Hic loci neutrius gene-
ris est. id temporis, tam sero diei domum
si redeat, alimentorum, unde reficiatur,

nil reperiturum esse, cæna a necessariis
jam dudum confecta, non existimantibus
futurum, ut Sostratus tam sero rure do-
mum rediret. REISK. Rerum necessariorum.
AUGER.

Συνδειπνεῖν] Scil. ἐμοί, aut ἡμῖν. mecum
et cum uxore mea cænam participare.
REISK.

Εἰς τὸν καὶ τὸν] Ἐς τὸν καὶ τόν. CONT.
Ἐνδον] Imo vero οὐκ ἔνδον. alios quidem,
cum urbe non excessissent, tamen domi
suæ non reperiebam. alios audiebam ne in
urbe quidem esse. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Malim οὐδ' ἐπιδημοῦ-
ντας. REISK.

Εὔρον] Id est, ἔμαθον, ἐπιστόμην. IDEM.
Ἐγγυτάτου] Non admodum incuso ἐγ-
γυτάτου. Sed dedisset, credo, Atticus
scriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum utroque
numero et genere concordat in structura
adverbium istud. Οὐτοσὶ ἐγγυτάτω ἂν γέ-
νους ἐπετερόπτευεν. ISSENS. Ἐπὶ τιν ἐγγύστα
νῆσον διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγύτατα
τῶν πολεμίων. Xenoph. Anab. l. 2. Πολε-
μίων τῶν ἐγγυτάτω καὶ χαλεπωτάτων.
Plat. de Legg. l. 1. 1. Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα
γένους συνοικίῃ. Lysiae fragm. ex orat. de
Hegesandri heredit. Ἄμα τῷ ἡλίῳ δυσμένῳ
εἰς τὰς ἐγγυτάτω κόμας κατεσκίνησεν.
Xenoph. Anab. l. c. TAYLOR. Ἐγγύτατα.
CONT. Possit quoque, si quid mutandum
sit, quamquam nil necesse est, ἐγγύτατα
adverbialiter legi. quam lectionem subjicit
Vindobonensis, in quo cerno vestigia hu-

χόμεθα, ἀνεωγμένης τῆς θύρας καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου
 παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου οἱ
 μὲν ¹ πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἶδομεν αὐτὸν κατακείμενον
 παρὰ τῇ γυναικί, οἱ δ' ὕστερον ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἐστη-
 κότα. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτὸν, καὶ
 10 τῷ χεῖρι περιαγαγὼν εἰς τοῦπισθεν καὶ δῆσας ἡρώτων δια-
 τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κακείνος ἀδικεῖν
 μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἰκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι
 ἀλλ' ἀργύριον πρᾶξασθαι. ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι οὐκ ἐγὼ σε
 ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, ὃν σὺ πα-
 ραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίη-
 σας, καὶ μᾶλλον εἴλου τοιοῦτον ἀμάρτημα ἕξα-
 μαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς
 15 τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς, ἢ τοῖς νόμοις πείθε-
 σθαι καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὡς ἄνδρες, ἐκεῖνος ²⁹
 τούτων ἔτυχεν ² ὥνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πρᾶττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ' ἐπὶ τὴν
 ἐστίαν καταφυγὼν, ὥσπερ οὔτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἂν,
 ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ ³ πληγεῖς κατέπεσεν εὐθύς, περι-

¹ πρῶτον T. A.

² ὥνπερ καὶ νόμοι T. A. ὥνπερ καὶ οἱ νόμοι R.

³ ποδηγῆς T.

jus lectionis, quæ olim videtur in quibus-
 dam libris fuisse versata, ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα
 καπηλείου. REISK.

Καὶ ἐπὶ τῆς] Delet istud καὶ Scaliger,
 quod non inconcinnum sensum evocat:
 foribus apertis a muliere ad eam rem instru-
 cta. Sed utor præsentibus. TAYLOR.
 Καὶ recte servavit Taylor. est enim prorsus
 necessarium. REISK.

Ἵβρίζει] Intellige absolute, insolenter
 agit. AUGER.

Τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphiletotum
 erat proles, præter filiolum. verum sic
 loquebatur in foro Attico (et Latini quoque
 morem illum loquendi imitati sunt, quæ res
 nota est) ipsi adeo improles, pariterque,
 quibus nati non essent, nisi unus aut una,
 spe nascendorum. Tanquam præsentibus
 jam præcipiuntur fictione absentes et adhuc
 futuri. REISK.

Καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum,
 καὶ οἱ νόμοι: ut paulo ante, τοῖς νόμοις
 πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita
 passim infra. MARKLAND. Forte καὶ οἱ
 νόμοι. In edit. min. TAYLOR. Οἱ νόμοι.
 CONT.

Κελεύουσι] Subaudi τυχεῖν. REISK.

Οὐκ εἰσαρπασθεῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ] Pro quo,
 Orat. III. dicit συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ.
 quod (vel ἐξαρπασθεῖς) melius puto. Orat.
 XII. versus finem: τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν
 συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. MARK-
 LAND. Melius συναρπασθεῖς. In edit. min.
 TAYLOR. ἀφαρπασθεῖς. CONT.

Ἐν τῷ δωμα. ποδηγῆς] Barbarum istud
 ποδηγῆς confixit Dunæus, sed trepidanti
 similis, ut debuit. ποδήρης. Tentarunt lo-
 cum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς, Scaliger.
 Est cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque
 olim πεδήτης conjectavi, nam deesse ali-
 quid judicabam de compedibus, quæ hominem
 fugiendi impotem efficerent. Verbum autem
 fuisse ex dominantibus et in communem
 usuram receptum jam olim fidem dedere
 Cratinus et Callias, qui fabulam eo nomine
 insignitam publici juris fecerunt uterque:
 Ita Hesych. Πέδησεν ὑποχειρίον ἐποίησεν.
 Πέδαι δέσμα, περισκελίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto
 medelam quasi digito comunstrat Cod. Coisl.
 ποδηγῆς, a quo non longe abest παταγῆς.
 Ut supra πατάξας καταβάλλω αὐ-

- 30 ἔστρεψα δ' αὐτοῦ τῷ χεῖρει, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ὧ τούς εἰσελθόντας ἀν' ἡμίνατο. 20
 ἀλλ', ὧ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τὰληθῆ,
 31 ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι.

ζ'. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS.

οὐκ ἡμφισβήτηται, ὧ ἄνδρες, ἀλλ' ὠμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἰκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἔτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμῆματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἡξίου εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοσάτην εἶναι ἠγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

τόν. Alibi c. Agorat. ὁ μὲν Θερασύβουλος τύπτει τὸν Φρίνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. Locum autem sic interpungas: λέγουσι (πῶς γὰρ ἂν, — ἡμίνατο;) ἀλλ' κ. τ. λ. TAYLOR. Conjeceram πεδότης, vinculus compedibus. Sed non placet, quia nulla compedum (quemadmodum est manicarum) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγείς. supra enim dixerat Lysias, πατάξας καταβάλλω αὐτόν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρίνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Cæterum male distinguitur hic locus, et Parenthesis continuari debuit a voce πῶς usque ad ἡμίνατο: et minor tantum Distinctio ponenda post εἶθως, et post χεῖρει. MARKLAND. Restitui πληγείς e Vindobonensi, prout Toup quoque ad Suidam t. II. p. 298. emendavit. Olim suspicabar de πρηνής. quod etiam non alienum sit. qui statim uno ictu dejectus præceps corruerit in cubiculo. focus erat in penetrabilibus ædium quidem, attamen non in cubiculo. REISK. ἐν Σοιματίῳ ποδισθεῖς. CONT. Ποδηγής aliqui explicant pedibus e lecto tractus; sed dedi πληγείς. AUGER.

Σίδηρον] Malim σιδήριον, ut p. 95. 35. ed. Steph. Illud est ferrum, metallum, unde enses, cultri, falces, alia cudentur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo. REISK.

Μὴ τὰ δίκαια] Possit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. baud ego tamen infitiabor, me hoc malle, præsertim cum a libris quibusdam articulus τὰ absit. IDEM. Τὰ omittit Contius.

Καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] Quo pertinet, ut alios subornent, qui mendacia istorum testimonio suo adjuvent. REISK.

NOMOS] Usus invaluit in Græcis editionibus veterum oratorum, ut quoties nuntiantur recitanda esse, vel lex, vel testimonium, vel aliquod ejusmodi, quamvis id non compareat quod recitandum est, ejus tamen titulus scribatur. Ita hic loci, quamvis non compareat lex recitanda, scribitur titulus NOMOS, quum scribi debuisset non titulus LEX sed historice duntaxat legem hic recitanda fuisse. Huic ego mori obsecutus sum, licet cum non recte se habere intelligerem. AUGER.

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς
30 ἐξ Ἀρείου πάγου.

² ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου
πάγου, ὃ καὶ πατριὸν ἐστὶ καὶ ἐφ' ὕμῶν ἀποδέδοται τοῦ 32

¹ ΜΑΡΤΥΡΕΣ Α.

² Deest ΝΟΜΟΣ. Τ.

³ ὕμῶν Τ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Scribendum puto ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Et ita quoque infra, ubi omnia eadem verba. Sed non affirmo: scio enim unum et alterum exemplum contra asserri posse. Vide ad Orat. III. MARKLAND. Prætuli ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sed posset utcumque servari ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, quum in usu esset ut vel ipsi testes sua proferrent testimonia vel eorundem, ipsis presentibus, testimonia legerentur. AUGER.

Τοῦτον τὸν νόμον] Hic, ut infra et millies alibi, significat legem quam is qui loquitur scribæ indigitat. IDEM.

Τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, πάγου. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι etc. Sic enim scribendum, ὦ ἄνδρες, ut præne vigesies in hac Oratione. Vulgo deest δ. MARKLAND.

Ἐφ' ὑμῶν] Ἀφ' ὑμῶν. SCHOTT. Si Musis placet. Quasi idem Jus poterat esse πατριὸν (originarium nempe) et collatiivum vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. Οὐσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἢ προσεστάναι τῶν Ἑλλήνων πατριὸν. Demosth. de ement. legal. Ἐξέλιπεν Ἀργείουσ ποτὲ τῷ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλευσθαι πατριὸν ἦν αὐτοῖς. Plutarch. de fortuna Alexand. Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio Æsch. c. Timarch. Ἡμεῖς οἱ Ἄρεο παγγίται οὔτε κατηγοροῦμεν — οὔτε ἀπολογούμεθα· οὐ γὰρ ἡμῶν πατριὸν ἐστίν. et Lucian. Anachars. Ἐπειδὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥπερ τὰς φοινικὰς ἡμῶν δίκας δικάζει, πατριὸν οὔτω ποιεῖν. Nasutior paulo fuit Dunaeus, qui veram lectionem eruisse visus est, sed quem sefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiae natalibus prior auctor, labefactam fuisse hujusce Curiae auctoritatem uno ore prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam præstante Ephialte. De quo historici. Χάριτι

τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν. Et rursus: καὶ τὰ πατρία καὶ περιβόητα νόμιμα καταλύσαι. Diod. Sic. ad b. annum. Plutarch. in Pericle et Cimone, et alibi non semel. Heraclid. Pontic. de Polit. Aristot. de Rep. II. 12. et Harpocrat. in Ὁ κάτωθεν νόμος. Eo vulnere illato Senatūs nervis suis accisus ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibile in his rebus existimationem de Cæde cognoscere ei erat denno in integrum repositum. Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τὰς φοινικὰς δίκας ἀφέλεσθαι τετόλμηκεν. Demosth. c. Aristocr. Id igitur Juris silentium et redintegrationem intelligit ὁ ἀπολογούμενος, ita sententia redintegrata: ὦ καὶ πατριὸν ἐστὶ καὶ ἐφ' ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν. Recte opponuntur πατρία et τὰ ἐφ' ὑμῶν, ut ap. Dem. παλαιὰ atque eadem forma. οὐ τόνυν τὰ παλαιὰ ἂν τις ἔχοι μόνον εἰσεῖν, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν ταυτῶν τῶν ἐτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι. Orat. de ement. legal. Τούτων, ὦ ἄνδρες, δευτέρα οὐ γέγονεν οὐδὲ μετρίῳ πράγματι ἐφ' ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, οἶμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρὸς Θεὸν χροῶν. Id. ibid. TAYLOR. Lego: καὶ ἀφ' οὗ (vel ὑφ' οὗ) ὑμῶν ἀποδέδοται etc. et a quo vobis attributum est de cædibus judicare. In Delphinio enim hæc causa, non in Areopago, agebatur. Hæc vero Curia (Delphinium), et ut cætera Tres, quæ diversarum Homicidii Specierum cognitionem habebant (de quibus vide Jul. Pollucem VIII. 10.), jus et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam Delphiniū nomen auditum fuerat, iudicis de Cæde destinatus erat locus. Vide doctiss. Perizonium ad Æliani Var. Hist. V. 15. “And. Dunaeus pro ἐφ' ὑμῶν, vestro tempore, vestra memoria.” Quod sane non intelligo. MARKLAND. F. ἀφ' οὗ ὑμῶν ἀποδέδοται. Vid. Lect. Lys. c. 1. et Jul. Poll. VIII. 10. In

φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδη εἴρηται, τοῦτον μὴ κα-
 33 ταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν
 34 λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσεται. καὶ οὕτω σφόδρα
 ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγή-
 σατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττους
 ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον ὅτι, εἴ τινα 35
 εἶχε ταύτης μείζω ¹ τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν
 ἂν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὡν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις
 ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἤξιωσε γίνε-
 σθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ² ὧ ἄνδρες, ὅτι κελεύει, εἴαν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον
 ἢ παῖδα αἰσχύνη βία, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· εἴαν δὲ

¹ τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐπ. T. A.

² Deest ᾧ. T. R. A.

edit. min. TAYLOR. Ἐφ' ἡμῶν. CONT. ἐφ' ἡμῶν, vestris temporibus. Constat ex historia magnopere labefactam esse senatus Areopagitici auctoritatem, nec plenissime restitutam fuisse, sed ipsi saltem redditum jus de cæde cognoscendi. AUGER.

Τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου] Bene si habet, inversa est locutio, pro illa solita τούτου μὴ καταγινώσκειν φόνον. contra illum non pronuciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malum. REISK. Reiskium exscribit Augerus.

Ταύτην τὴν τιμ. π.] Id est, τὸν μοιχὸν φονέουσα. REISK.

Εἶχε] Scil. ἐπιτιθέσθαι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἂν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἂν. IDEM.

Τὴν αὐτὴν] Post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ' αὐταῖς, aut saltem τῇ, scil. τεθειμένην vel τεταγμένην τιμωρίαν. IDEM.

Καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribæ recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, ut mæchus super uxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est hæc, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctæ pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit. IDEM.

* Ἄνδρες] Ὡ ἄνδρες. CONT.

Διπλῆν] Ut existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum volvebant, atamen διπλοῦν relinquebant in-

tactum, non operæ, non laboris parvus eram, si qua fortuna aut constructione hæc lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidici. Dixit quidem Gellius, XI. 18. "Is in fures non mortis, sed Dupli pœna vindicandum existimavit." Itemque Cic. III. Offic. 65. Verum hoc non rem attigit. Ceteri uno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσιν. Dinarch. c. Demosth. ἡ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχετάω διπλῆν. Plato de LL. l. 9. διπλοσίας ζημίας ἀξιοῦ. Thueyd. I. 86. Et quod illis ignoscendum non erat, noster fere eodem spiritu. Τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην. TAYLOR. Διπλῆν. CONT. Duplum ejus mulctæ, quam luit, qui corpus servile stupravit. REISK.

* Ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνων ἐξεστίν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐλέχεσθαι] Locus est mutilus, corruptus, male distinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, ut, si quis hominem ingenuum vel puerum vi vitasset, duplicem mulctam solveret: si quis vero Nuptam PERSUASIONE stuprasset, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime se defendit Reus noster, ejus Uxor ab hoc Eratosthene non vi subita, sed, ut ille ait supra, χρόνον διέφθασται, post aliquod tempus, arte et illecebris, corrupta fuerat. Hæc eo prefatus sum, ut planius appareat deesse vocem περιθᾶ,

40¹ γυναῖκα, ἐφ' ² αἷςπερ ἀποκτείνεν ἕξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς 35
ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὧ ἀνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος 37

¹ γυναῖκα; T. R. A.

² αἷςπερ τοὺς πείσαντας ἀποκτ. A.

persuasione, quæ opponatur βία, vi: ex qua oppositione et distinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: ἐάν τις ἀνθρώπων ελεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βία, δι-
πλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐάν δὲ γυναῖκα (sc. γαμετὴν) πείθοι, etc. Clarum est ex eo, quod sequitur, ubi ad verba ipsa Legis alludit: οὕτως, ὧ ἀνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἠγίσταο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. Et statim: ἠγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττόμενους βία ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τοὺς δὲ πείσαντας, οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθεῖρειν, ὥστε etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Convivio, ubi Lysiae sententiam et præne verba exscribit: καὶ μὴν ἔτι γε οὐ θιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητός. ὁ μὲν γὰρ βιαζόμενος, ἐαυτὸν ποιῶν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πείθων, τὴν τοῦ ἀναπειδομένου ψυχὴν διαφθεῖρει. Et quidem quod non vi agit, sed persuadet, propterea magis odio dignus est. Qui enim vi agit, improbitatem suam palam ostendit: qui vero persuadet, mentem corrumpit ejus, cui persuadetur. De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Judæus, de Potipharis uxore: βία λοιπὸν πρὸ πειθοῦς ἔχερτο: prout bene emendavit Doctiss. Mangeius, pro πάθος, Lib. de Josepho. Vile et Demosth. in Midiana, et Orat. de Fœdere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit hæc Lysiana hujus Legis explicatio, ut eam iterum videatur alludere Cyropæd. lib. III. Armenius autem hoc modo locutus est: Neque illi, O Cyre, qui versos alienos cum uxuribus suis familiaris versantes deprehendunt, ob hanc causam eos interficiunt, quasi frugi melioris reddituri uxores suas, ὡς σωφρονε-
στέας ποιούντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζον-
τες ἀφαιεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φι-
λίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῆνται·
sed quod existiment eos auferre ab istis amo-
nent sibi debuit, idcirco non hostibus eos
habent. Ita enim, cum Doctissimo Lysiae Editore, locum istum legendum et expli-
candum esse puto: ut ποιούντες (non ποι-
ούντας) ad maritos, αὐτοὺς (non αὐτὰς) ad
mæchos referatur. MARKLAND.

¹ Ἐφ' αἷςπερ ἀποκτείνεν ἕξεστιν, ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἐνέχεσθαι.] Elegans phrasid leviter
corrupta, et Distinctio male posita, inter-
pretibus imposuerunt. Lego et distinguo:
ἐάν δὲ γυναῖκα πείθοι, ἐφ' ὅσπερ ἕξεστιν
ἀποκτείνεν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad ver-
bum: Si vero nuptam persuasione, eorum
reum teneri, propter quæ fas est occidere:

id est, crimini capitalis reum esse; adeo
ut per Leges marito liceat eum interficere.
Idem est ac si scriptum fuisset, ἕνοχος ἐστὶ
ταῖς αἰτιάταις, ἐφ' αἷςπερ ἀποκτείνεν ἕξεστι,
vel ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία, prout loquitur
Noster Orat. XIII. et Æschines adv.
Ctesiph. p. 89. et alii passim. Locutio-
nem paucis confirmabimus. Æschines
περὶ Παραπτεροβ. p. 37. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ'
ὅσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγγράφει. Dinarchus
adv. Demosth. p. 95. εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς
ἕνοχος εἶναι κελεύουσιν (sc. οἱ νόμοι) ὅσπερ ἂν
τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἄρειου πάγου κατῆ.
Andocides de Myster. p. 7. οὗς εἶδει τοῖς
αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν ὅσπερ οὗς ἠγγυῖσαντο.
Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Æschines adv.
Ctesiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων—ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἐπιτιμίοις ἤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστρά-
τευτον, καὶ τὸν λελοιστότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν
δειλὸν ὁμοίως. Ubi plenam phrasin habes.
Andocides de Myster. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ
ἐνέχεσθαι. Sic ἕνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem
p. 11. Demosthenes in Leptin. apposite
ad Rem, de Draconis Legibus loquens:
ἕμους οἷκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν ἀλλ'
ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἕξεῖναι ἀποκτινῶν καὶ οὕτω
τις δρᾶση, καθαρὸν διάρτιον εἶναι. IDEM.
Ἐφ' ὅσπερ. CONT. Multa ista, et quæ
haud dubito quin multi futuri sint, quibus
acute et solerter excoGITATA videantur
esse, ingenioque Marklandi digna, in
cassum tamen omnia projecta sunt, ut toto
cælo a rei veritate et Lysiae sententia
aberrantia. Deest quidem aliquid, non
vero id, quod iste volebat. Deest nempe
post ἐφ' αἷςπερ, τοὺς πείσαντας. Legem
hanc, brevitatis dictionis subobscuram, ut
sunt ferre leges omnes Græcæ, propter
concisam, quam affectant, dictionem in-
tellectu perquam difficiles, ad Scholiastæ
fere modum juvat explicare et integrare
sic, ut ancis includamus ea, quæ a lectore
quoque ipso tacite subijci debent, a legis-
latoe præterita. ἐάν δὲ γυναῖκας [βία τις
αἰσχύνῃ], ἐφ' αἷςπερ [καταληφθέντας] τοὺς
πείσαντας [vel τοὺς πείθοι διαφθειραντας]
ἀποκτείνεν ἕξεστιν, ἐνέχεσθαι [τοὺς βιασα-
μένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν ὅσπερ ἐνέχονται οἱ
παῖδας εὐεθύρους βία αἰσχύναντας]. Senten-
tia legis hæc est: Quicumque corpora li-
bera per vim stupret, ei pendendum esse
duplum illius mulctæ, quæ irrogetur a
lege stuprantibus corpora servilia. Ead-
em pæna [dupli puta præstandi] teneri
etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi
stupraverint. nam qui lenociniis et blan-
ditiiis obstrinxissent sibi ad moremque
2 A

- 38 ζημίας ἀξίους ἠγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. τῶν μὲν γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην, ἠγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βία ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθεῖρειν ὥστ' οἰκειότερας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις 95. 1 τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν μοιχῶν· ἀνδ' ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν.
- 39 ἢ. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ, πότερον χρῆ τούτους 5 ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ ¹ μὲν γὰρ οἶμαι πά-

¹ Deest μὲν. T.

sibi gerendum pellexissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, ejusmodi corruptores impune licere occidere. REISK.

Τῶν μὲν γὰρ] Scil. τῶν πεισάντων. IDEM.

Τοῖς δὲ] Scil. βιασαμένοις. IDEM.

Αὐτῶν] Idiligentibus paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, ut hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes ultro conjectura id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses, scil. τῶν πεισθεῖσάν. IDEM.

Καὶ τοὺς παῖδας, etc.] Adulterium, uti videtur, apud Græcos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, sed in *Conjugatam*, in ἑπανδρον solum cadere potuit, uti pariter apud Romanos, Græcæ νομοθεσίας probos interpretes.

“Proprie Adulterium in Nupta committitur, propter partum ex altero conceptum composito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Græci φθορὰν appellant.” l. 6. §. 1. D. ad Leg. Jul. de adulteriis coercendis. Ita porro: “Adulter, qui alienam Matremfam. corrupit,” l. 225. D. de verb. signif. ὅς ἂν μοιχεύσῃται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου. Levit. XX. 10. Vid. quæ nos modo de Furto et Adulterio. Inde adeo Legg. Civiles, quæ Societatis ut plurimum beneficia adstruere satagunt, alia prorsus respiciunt atque Canonice. Plenior est, quem consuli velim, Cl. Harpprecht. ad Instit. l. 4. Tit. 18. §. 4., Anton. Perezii Prælectiones ad C. de lege Julia., et I. Fred. Bockelman. Different. Jar. Civil. et Canon. c. 49.

Ad maritum tamen stuprantem detorqueatur aliquando vox Adulterium, qui, uti dixi, Mæcibus seu Adulter fieri non potest, nisi in aliena uxore: Ita in his locis, quæ tamen majorum sapientissima instituta referunt de dissimili in dissimili sexu atrocitate. Fragm. Cat. apud Gell. X. 23. “In adulterio uxorem tuam si deprebendis, sine judicio impune necares? Illa te, si adulterares, digito non auderet contingere. Neque jus est.” Item l. 1. C. ad Legem Juliam etc. “Publico judicio non habere mulieres adulterii accusationem, quamvis de matrimonio suo violato queri velint, lex Julia declarat: quæ cum masculis jure mariti accusandi facultatem detulisset, non idem feminis privilegium detulit.” Hinc est quod lamentatur muliercula apud Plaut. Mercat. [act. iv. ad fin.]

“Ecce, lege dara vivunt mulieres Multoque iniquiore miseræ quam viri. Nam si vir scortum duxit clam uxorem suam, Id si rescivit uxor, impune est viro. Uxor vero si clam domo egressa est foras, Viro fit causa, exigitur matrimonio. Utinam lex esset eadem uxori, quæ est viro. Nam uxor contenta est, quæ bona est, uno viro, Qui minus vir una uxore contentus siet?” TAYLOR.

Ἐν ὑμῖν ἐστὶν] Scil. διορίζεσθαι. REISK.
Ἐγὼ γὰρ] Ἐγὼ μὲν γάρ. CONT.

σας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ
 ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκε-
 ψώμεθα ὅ τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὗτοι τοίνυν περὶ τῶν
 τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρα-
 κελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ
 10 μὴ, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς 41
 κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι, εὐ εἰδόμενος ὅτι, εἰάν
 ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ
 φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν
 ἀψεται. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοι-
 χείας χαίρειν ἔαν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον ¹ τὴν ὑμετέραν δεδιέναι·
 αὕτη ² γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 42
 15 θ'. Σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· κατηγοροῦσι γὰρ μου ὡς ἐγὼ
 τὴν Θεράπωναιαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν
 νεανίσκον. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον ³ μὲν ἂν ποιεῖν ἡγού-
 μην, ὥτινισϋν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθεύραντα

¹ Deest τῶν. T. A.

² γὰρ ἐπὶ A.

³ μὲν] ἐμὲ T. R. A.

Περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, ut pendent, a sequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. Audocidem: Καίτοι ὅποτε οὐτος παρ' ἑτέρου ἤξιασε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἥσσο ἑτέρος γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εἰσεῖς ἐστίν. TAYLOR. Mihi non videtur vulgata lectio sollicitanda esse. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. est atque ἐν τοῖς τοιούτοις. in ejusmodi causis. REISK.

Ἔς καὶ τοὺς κλέπτας] Non sine stomacho et gravissima Judicum reprehensione hoc dicit Lysias; si eorum sententia ea sequeretur legis dispositio, ut adulterii αἰτία tutior sit futura atque ad salutem accomodatior, quam illa furti. Longe aliter statuerunt gentes, quarum instituta ad nos in memoria pervenere. Optime de his rebus Rex sapientissimus, cujus mentem, quia multum ad eam rem facit, non gravabor exscribere. Ἀποδώσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἡ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πῶδας οὐ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad uxorem vicini ejus) οὐκ ἀθωοῦθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, εἰάν τις ἄλλῳ κλέπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· εἰάν δὲ ἄλλῳ, ἀποτίσει ἐπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δούς ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ περιποῖεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθή-

σεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδεὶς λύτρου τὴν ἐχθρῶν, οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δῶρων. Prov. VI. fin. TAYLOR.

Τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi postulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν. Post hæc scripta inveni posteriorem conjecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi. REISK. Cui ita assentior, ut velim ego eandem lectionem in textum admisisse. AUGER.

Ἐπὶ πάντων] Vel ἐστὶ. Cum vero dicit, Hornum Judicum sententiam præcipuam esse omnium in Urbe, intellige, quoad hanc rem, et de hujus modi cædibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, malleum παρὰ. MARKLAND. Ἔστι. CONT. Ἔστι πάντων primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, præsertim enim a Brulart. et Coisl. confirmetur (quæ, ut videtur, gemina auctoritas nescio an una sit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo possit. REISK. Reliqui ἐπὶ πάντων, subaudiendo ad phrasim ἐστὶ. AUGER.

Σκέψασθε] Nimis abrupta hæc est oratio, ut suspicer aliquid deesse. REISK. Σκέψασθε δὲ ὦ. CONT. Reiskio assentitur quoque Angerus. Cf. Olynth. Γ. §. γ. Δίκαιον ἐμὲ] Δίκαιον μὲν. CONT.

λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἡδίκουον ἄν· εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὥτινιούν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, 20 σωφρονεῖν ἑμαυτὸν ἠγοούμεν. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται· ῥαδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἔμοι γὰρ, ὦ 43 ἄνδρες, — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακεείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμάς συνεδείπνει, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ὤχετο. καίτοι πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐνδυμήθητε ¹ ὅτι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἔπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἐτέρωθεν δειπνεῖν ἢ τὸν συνδειπνήσοντά 25 ² μοι εἰσαγαγεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ἦττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν τὸν συνδειπνοῦντα ἀφείς μόνος καταλειφθῆναι καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἑμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμω- 44 ρεῖτο; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδέοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς ³ οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον ἢ ἔπειδὴ τά- 30 χιστα ἡσθόμην τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, οὐκ εἰδὼς ὄντινα οἴκοι καταλήψομαι καὶ ὄντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἀρμόδιον μὲν

¹ [ὅτι] R.² Deest μοι. T. A.³ οἰκίαν τινὸς τῶν A.

Σωφρονεῖν] Quid? Putavi me recte fecisse, si quomodocunque — Immo putasem. σωφρονεῖν ἂν ἑμαυτὸν ἠγοούμεν. Ut supra. Δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἠγοούμεν ὥτινιούν τρέψα λαμβάνων. TAYLOR.

Ἐπει δὲ] Coisl. ἐπειδὴ. Id quod optavi bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἄναβάντες ἔδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ὤχετο. TAYLOR. Ἐπειδὴ. CONT. Abundat δέ. Lego: καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: ut supra, ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

Ὅτι, εἰ] Ὅτι abundat non vitiose, sed more Græco et Attico. AUGER.

Ἡ τὸν συνδειπνήσοντα] Ἡ καὶ τὸν συνδειπνήσοντά μοι. CONT.

Κελεύειν] Malim κελεῦσαι ob præcedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι. REISK.

Ἴνα — ἐτιμωρεῖτο] Obvium erat τιμωροῦτο. Sed cave quidquam mutes. Infra: Ἴνα εἰσῆεν, et ἐπιοίμην. Orat. IV. Ἴνα ἐγένετο. et ita sepe Attici. Ἴνα εἶχεν ἂν, Orat. VII. Ἴνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Symposio, p. 11. Ed. Oxon. ubi pro παιδῶν moneo

legendum παιδῶν. Xenophon Cyropæd. lib. I. Ἴνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπύπτων ἐνέδν. Isoerates Evagora, initio fere: Ἴνα οἱ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τοῦς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἱ τε νεώτεροι φιλοτιματέως διεκείντο πρὸς τὴν ἀρετὴν. Demosthenes adv. Androt. Ἴνα ἐκινδυνεύομεν: et Ἴνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hæc formam forte exigendum istud D. Pauli ad Corinthios 1 Epist. IV. 6. Ἴνα μὴ ἐφυσιοῦσθε: ubi vulgo scribitur φυσιοῦθε. MARKLAND.

Οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινὸς aut τοῦ encliticum. REISK.

Καταλείψομαι] Vidit istud καταλείψομαι magnus Salmas. nti profecto cæcus sit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedat in tali re possit fides ex Cod. nostro Coisl. TAYLOR. Leg. καταλείψομαι, ut statim, et supra. Error forte operarum: qualis est ἔξω, pro ἔξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis hu-

καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας — οὐ γὰρ ἦδειν —, 45
 ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον, οὐς δ' οἷός τε ἦν
 λαβὼν ἐβιάδιζον. καίτοιγε, εἰ προῆδειν, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν
 καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι καὶ τοῖς φιλοῖς πα-
 35 ραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέςτατα μὲν αὐτὸς εἰσῆειν — τί
 γὰρ ἦδειν εἴ τι κάκεινος εἶχε σιδήριον; —, ὡς μετὰ πλεί-
 στων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν
 εἰδὼς τῶν ¹ ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτί, οὐς οἷός τε ἦν παρελά-
 βον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

² ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ
 παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως περὶ τούτου τοῦ πράγματος, ζη-
 40 τούντες εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα γεγένηται ³ πώ-
 ποτε πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὐρήσετε. οὔτε γὰρ
 συκοφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς
 πόλεως ἐπεχείρησεν, οὔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, οὔτε συνῆδει 46

¹ ἔσ. ἐν ἐκείνῃ Α.

² ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ T. R. A.

³ πώποτε γεγένηται T. R. A.

juse ipsius Editionis et Impressionis exemplaribus. MARKLAND. Καταλήφομαι. CONT.

^{ἦλθον}] Subaudi τινάλλως. frustra. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Judicabit aliquis ita restituendam fore hanc periodum οὐς οὐκ ἐπιδημοῦντας. una sc. vocula revocata, quæ ante scripturam sui simillinam facile excidere potuit. Aut fortasse h. p. melius. Ὡς Ἀρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἔλθων οὐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ἦδειν· ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adjuvandus, sed nihil silentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἦδειν] Repete tacite a communi, οὐκ ἐπιδημοῦντας. REISK.

Ὡς μετὰ πλείστων] Mibi videtur ὡς jungendum cum πλείστων. ὡς μετὰ πλείστων, coram quam plurimis. AUGER.

Ἐκείνῃ τῇ νυκτί] Restitue Præpositio-nem, ἐν ἐκείνῃ. Ita supra, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Infra, πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Ioan. XXI. 3. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν. Sequitur: καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, etc. Scribe, ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ut supra monui. MARKLAND. Malim ΜΑΡΤΥΡΕΣ. AUGER.

Γραφάς] Sæpissime, ut et hic factum

est, duo istæc vocabula, γραφαί et δίκαι, secum ab oratoribus Atticis comparantur. Illæ sunt causæ publicæ, ad remp. pertinentes, quas uno nomine majestatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, sive maxima illa erat capitis imminutio, seu extremum supplicium, sive minima, hoc est, exsilium. quocirca recte, foroque Attico convenienter subjungit Lysias ταῖς γραφαῖς exsilii pœnam; non autem ταῖς δίκαις, seu privatis causis. REISK.

Οὔτε συνῆδει — ἐπιβουλεύουσι] Vis argu-menti hæc est: Nullam fuisse causam, cur Eratosthenem Euphiletus occideret, nisi commissum ab illo adulterium; neque enim antea inter ipsos inimicitias existisse, neque fuisse Eratosthenem Euphiletu criminis alicujus conscium, idque celasse, atque ideo hæc metuentem ne indicaret facilius voluisse eum interficere, quæ homicidio-rum non raro causa fuerit, idque vel hinc est manifestum, quod Eratosthenes illi pecuniam obtulerit, quod facturus non fuisset, si minus eum terrere potuisset; eamque non accepturum Euphiletum facile potuisset intelligere, si solus criminis ejusdam ei conscius fuisset. Hæc me movent rationes, ut scribendum existimem: οὔτε εἰ τοιαῦτα διεπράξαμην, ἠλωσιζεν ἂν με

κακὸν οὐδὲν ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, ἔπεθύμουν αὐ-
 τὸν ἀπολέσαι, οὔτε, εἰ ταῦτα διεπραξάμην, ἤλπιζον
¹ [μὲν] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων
 ἔνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι. τοσούτου τοίνυν
 47 δεῖ ἢ λαιδορία ἢ παροινία ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγο- 96. 1
 νέναι, ὥστε ² οὐδὲ ἑωρακῶς ἦν τὸν ἀνδρωπον πώποτε πλήν
 ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί ³ ἂν οὖν βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦτον κίν-
 δυνον ἐκινδύνεον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων ἦν ὑπ'
 αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας
 ἠσέβουν, ἔξόν μοι, εἴπερ ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, 5
 μηδένα μοι τούτων συνειδένα;

ιά. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ νο-
 μίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πό-
 λεως ἀπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὀρῶντες οἷα τὰ
 ἄθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων, ἦττον εἰς
 τοὺς ἄλλους ⁴ ἔξαμαρτήσονται, εἰάν ⁵ καὶ ὑμᾶς ὀρῶσι τὴν
 48 αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν
 κειμένους νόμους ἔξαλειψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς 10
 μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώ-
 σουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἀμαρτάνειν πολλὴν
 ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιοτέρον ἢ ὑπὸ τῶν

¹ Absunt unci. T. R. με Α.

² οὔτε T.

³ Deest ἂν. T. A.

⁴ ἔξαμαρτήσουσιν T. R. A.

⁵ καὶ] δὲ T.

χρήματα λήψεσθαι. *neque si tale quid pa-
 trassem, sperare potuisset, me pecunia posse
 placari, quum hunc impune occidendi ejus
 metuque me liberandi occasionem haberem.*
Obtulisse autem Eratosthenem pecunias,
si vitæ parcere vellet Euphiletus, narratur
p. 173. 9. SLUITER.

"Ἠλπίζον μὲν] Μὲν ἄβεςσε malleum, aut
 certe cum με mutari. *sperabam me pro pa-
 trata illa cæde mercedem accepturum.*
 REISK. Quod Continus eiecit non subrogan-
 do με. AUGER.

Θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι] Usitatus
 est ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι, sine τῷ θάνατον:
 et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen
 defenditur loco Andocidis, Orat. adv. Al-
 cibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπι-
 βουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε
 Καλλιᾶ. Paulo ante, pro Ἠλπίζον μὲν,
 scribo, Ἠλπίζον ἂν, *sperare potuissent.*
 MARKLAND. Pro ἀλλήλοις malim ἄλλους.
 AUGER.

Οὐδέ] Sic dedi de meo. *ne viderim qui-
 dem.* olim erat οὔτε, quod ab hoc loco est

alienum. REISK. Οὐδέ. CONT.

τί οὖν] τί ἂν οὖν. CONT. Ego velim,
 fateor, sic legisse, quamvis ἂν possit sub-
 audiri. AUGER.

Ἐάν δὲ] Ἐάν γε mavult Steph. ut con-
 jungatur cum præcedentibus. Cordate.
 Tametsi δὲ non fuisset pro nihilo. *Tum
 demum cum emphasi.* TAYLOR. Malleum,
 ἔάν καὶ: et locum aliter distinguerem:
 ἦττον εἰς τοὺς ἄλλους ἔξαμαρτήσουσιν, εἰάν
 καὶ ὑμᾶς ὀρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας:
 si vos quoque conspexerint etc. Mox, ad
 finem Orat. deest Articulus ante πόλεως:
 τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: ut supra hac Orat.
 et passim. MARKLAND. Ἐξαμαρτήσονται,
 εἰάν τε ὑμᾶς. CONT.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας] Eundem ani-
 mum habentes, np. ac ipsi injuria affecti.
 AUGER.

Γνώμην] Subaudi τοῖς νόμοις. REISK.

Θεῖναι] Malim θέσθαι. AUGER.

Ταῖς ζημίαις] Videtur ἐσχάταις aut με-
 γίσταις interponendum esse. REISK.

Οὕτω] τοῦτο. CONT.

νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἱ κελεύουσι μὲν, εἴαν τις
μοιχὸν λάβῃ, ὅ τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες
δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς
15 νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ
νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ περὶ
τῶν ἄλλων ἀπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς ¹ τῆς πόλεως νό-
μοις ἐπειθόμην.

¹Deest τῆς. T. A.

Οἱ κελεύουσι μὲν] *Breviloquentia Lysia-* *quod contingit, si leges quidem —. REISK.*
ca hæc est, orationem interdum efficiens ^{Ἐπειθόμην]} *Post ἐπειθόμην Contius hanc*
conturbatiorem. perinde est ac si dixisset: *annotationem ponit: πολλὰ λείπει. AU-*
ᾧ γίνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id GER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

Pag.
ed.
H. Steph.
190. 15

Pag.
ed.
Reisk.
50

20 α. ΕΙ μὲν ἡγούμην οἶόν τε εἶναι, ὧ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλώσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμφάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἕξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ ¹ δὲ πᾶσιν ἀνδρώποισι ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν

¹ δὲ τοῖς πᾶσιν T. R.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ] Pulcherrima et ornatisima oratio Lysiae, qua eos laudavit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, ut et ceteras Ὀρχαμος τυπογράφων ita emendatam edidit, ut tamen aliorum industriae aliquid reliqui fecerit. MURET. *Var. Lect.* XVII. 11. Bellum hoc contra Lacedaemonios gestum incidit in Olymp. XCVI. duce Iphicrate. Vid. Diod. Sic., Xenophon. in Hellenic., Nep. in Iphicrate, Pausan. in Lacon. et Messen., et Palmer. ad Plut. Aristoph. 173. Memoratur haec oratio a Theone, Capp. 1. et 2. ab Harpocr. in Γεγρανία. Laudatur item ab Aristotele in Rhetor. III. 10. (dissimulato tamen nomine auctoris) et a σχ. Ἐσχίνι inedito. TAYLOR. Plutarchus in Vita Isocrat. refert, nonnullos dixisse Isocratem transtulisse nobilem illum *Panegyricum* suum ex scriptis Gorgiae Leontini, et Lysiae. De Gorgia quidem nescio: sed quod ad Lysiam attinet, verissimum est, quod isti dixerunt. Conferenti enim hanc Nostrae Orationem cum Isocratis Panegyrico, patebit clare, plurima esse non solum ad Res et Historias et earum Dispositionem spectantia, sed etiam Verba et Sententias, ex hac in illam transcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius persequi non vacat. Ipse Isocrates Lysiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur istis *Panegyrg.* p. m. 108. καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν ἔστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατελημμένων, καὶ

περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλὰ κίς εἰρήκασιν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forsitan videbitur, Nostrom, cui tam multa debere voluit, virgula Censoria non dubitavit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero hujusce generis Ἐπιτάφιοις scripsit Lysias, prout testantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quae, opinor, comprehenduntur sub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lysiae, quorum meminit Halicarnasseus, et in quibus Stylum solito elatiorem agnoscit: quae crisis verissima est. Hanc Orationem semel citat Harpocration, V. Γεγρανία. MARKLAND. Orationem Funerariam licet constans veterum iudicium Lysiae tribuerit, multa tamen sunt, quae mihi persuadeant, non ipsum Lysiam esse auctorem. Est enim dictio magis ornata et inflator etiam, quam pro illius aevi hujusque scriptoris simplicitate, plena quæsito ornata. Antithetorum fastidiosam habet multitudinem et cumulationem, totaque sophisticum quoddam spirat ingenium. Nos igitur auctorem secuti Valckenarium (ad Herod. I. VII. p. 566. 36. b. p. 579. 53. a.), ipsaque re id suadente, hanc Orationem Lysia abjudicamus, quod et post Valckenarium fuit iudicium Reiskii ad h. or. p. 64. SLUITER.

Ἐπ' αὐτοῖς] Junge cum λέγειν, dicere de his rebus, vel de his viris, de quibus nunc dico. AUGER.

ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἡγουμένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ 51 τούτων, ὁ δ' ἄγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν 25 παρεσκευάσεν ἢ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς 52 πρῶτεροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελειφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν· 53

Ἐξ ὀλίγου] Sub. χρόνου. IDEM.

Ὅμως] Malim ὅλως. universe. REISK.

Λόγος — ἄγῶν] Simili fere elegantia Diod. Sic. l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρους, τὸν ἄγῶνα δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένους ὑπέρχειν. TAYLOR.

Ἐπ' αὐτοῖς] Imo vero ἐπ' ἄλλοις. *super aliis*, item, ut hi sunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramicis sepultis. Alias τούτων erit ambignum, et natans, modo enim tum sepeliendos, modo dudum sepultos idein vocabulum significabit. REISK.

Ποιεῖν] Viden', quantum afflatui poetico tribuat ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμένοις — εἰπεῖν βουληθεῖσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἄλλὰ μὴ ποιεῖν μὴδὲ συγγράφειν. Plato in Ly-side. Disertius adhuc et huic loco accommodatius Isocr. in Paneg. Τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμέων κ. τ. λ. Nec mirum hæc esse tam diserta, cum ex Nostri fanebri pleraque transtulit Isocrates in suam Panegyricam. Vid. Plutarch. in Isocrate, Photius itidem, Theo Progygm. c. 1. Redeo autem. Μόνον δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξεν ἔργα ψευδόμενον, ποιήσαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῶν φθονεῖ. Aristid. in obit. Alexand. Ita Socrates, qui Tragedias cum Euripide composuit, dicitur a Laertio in vite initio συμποιεῖν Εὐριπίδην. Add. Eustath. proöm. ad Comment. in Homer. Steph. ad l. c. Laertii. In vernaculam etiam defluxit.

What is he for a Lad you so lament?

Is Love such pinching pain to them that probe?

And hath he skill to make so excellent,

Yet hath such little Skill to bridle Love?

Spencer, Eclog. 4.

The God of Shepherds Cityrus is dead,

Who taught me humbly as I can to make.

Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad Chaucerum. TAYLOR. ποιεῖν est carmina scribere. Lucianus pro laps. int. salut. p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω, versus in Apollinem scribens. Dion. Halicarnasæus περὶ Συσθ. Segm. XX. οἱ κρᾶτισστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, præstantissimi scriptores prosaici, et poetæ. Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

Ἐκείνοις παραλελειφθαι] Id est, ὑπ' ἐκείνων. *ab illis esse omitta*. Verum, nescio qui, haud satis placet hæc lectio, in se illa quidem sic satis tolerabilis. primum enim supervacaneum est, et nemo desideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς πρῶτοις legerit. Porro perspicuum satis est, hic tres hominum ordines inter se comparari, priores, qui nunc sunt, et postmodum futuros. horum primi et ultimi commemorati, medij taciti transmissi sunt. Veni igitur in suspicionem, Lysiam dedisse πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελειφθαι. *sed et nobis multa esse relicta*. καταλείπει, qui alteri, quod suppleat, relinquat. παραλείπει, qui a se dicenda, seu data opera, seu per secundiam, indicta præterit. REISK.

Ἐξῆν εἰπεῖν] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout postulabat constructio, Mendium ortum ex vice Diphthongi ei et η: quale istud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας etc. pro ἐκείνη, id est, ἐκείνη, scil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνή, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quæ dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. præcedentis, reliquis intermediis parenthetice sumendis: εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη ἐκείνη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim ista parenthesis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον, secundum Fædus requisitum fuisse, quæ erat ultima Positio in comm. septimo: post quam probatam redit ad priorem Positionem ejusdem 2 B

54 οὔτε γὰρ γῆς ἀπειροὶ οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς, πανταχοῦ
δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ ¹ αὐτῶν πενθοῦντες
κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Β'. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προ- 30
γόνων δίειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβῶν· ἄξιον γὰρ
πᾶσιν ἀνθρώποις κακείνων μεμνήσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν
55 ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν ² μνήμαις,
τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν
τοῖς ³ τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας.

¹ αὐτῶν T.

² γνώμαις R.

³ τῶν om. T.

commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν
πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἀμεμπτον, prius illud
Fædus culpa non vacasse, id est, imperfec-
tum fuisse. Multi Codd. omittant σκηνή:
quæ quidem omitti potest, ita tamen, ut
verba Apostoli connectantur, quemad-
modum dixi, et τὸ πρῶτη, sit διαθήκη, non
σκηνή. Sed verosimilius puto resumptam
fuisse vocem ἐκείνη propter longam di-
gressionem. Video eandem Conjecturam
Doctiss. quoque Mangeio in mentem
venisse. MARKLAND. Melius conveniret,
mea sententia, περιεῖναι (pro περιέσσεσθαι)
superatura, vel superfutura esse. REISK.

Ἄπειροι] Dicitur ille ἀπειροὶ γῆς, eo
quidem sensu, quo Lysias hanc dictionem
hic loci usurpavit (nam aliam quoque
fert), eajus nomen ad illius regionis in-
colas hanc pervenit. IDEM. Significat,
neque terra neque mari incogniti, vel inau-
diti. post οὐδεμιᾶς snb. οἱ τοῖ εἰσι. ad παν-
ταχοῦ δὲ sub. etiam aliquid, v. g. ἐνδοξοί
εἰσι. deinde pro παρὰ πᾶσιν malim παρὰ
τούτοις, et tunc καὶ erit etiam, nam in ul-
tima parte phraseos, non de omnibus ho-
minibus agit, sed de iis duntaxat qui
cum Atheniensibus consilixere. AUGER.

Πανταχοῦ] Πανταχοῦ] codices. Quod for-
tasse displicere emanctioribus non potest.
Quid enim, amabo, interest inter παν-
ταχοῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At Magis-
tro profecto neutrum placet. Nam pro
πανταχοῦ et πανταχοῦ, ἐκασταχοῦ rectius
ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

Αὐτῶν πενθοῦντες] Habe αὐτῶν me fide-
jussore. Nostrorum hominum virtutem
non nisi cum suorū calamitate conjan-
ctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τὴν
τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν
ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. IDEM. Scribe,
αὐτῶν: sua mala, seu infortunia, deflentes.
Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos
in bello occisos lugent, Fortitudinem eorū,
qui occiderunt istos, simul prædican-
cant. MARKLAND.

Μνήμην] Μνήμη. SCALIG. μνήμην bene
habet, significans h. l. rem gestam, quæ
refertur ab eo, qui ipse non interfuerit
totum, cum gereretur, ex aliena fide, seu
famæ, seu monumentorum literis consi-
gnatorum. REISK.

Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀθθς.] Γὰρ redit ad oc-
cultam sententiam a legente quoque tacite
supplendam, priora cum insequentibus
vincientem. Memorias dicendorum, ait,
a fama traditas habeo. quas memorias fa-
cile fuit adipisci, passim obvias, et omni-
um in ore versantes. Decet enim omnes
homines —. REISK. πάντας ἀνθρώπους.
CONT.

Κακείνων] Non suorū tantummodo, qui
populo cuique proprii sunt, majorum, sed
etiam illorum, qui majores sunt Athenien-
sium. REISK.

Γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνή-
μαις, a Stephano aut profectam, aut pro-
ditam certe ab illo priore, servarat. Ego
Aldinam revocavi, magis ob consensum
codicum, quam ob lectionis præstantiam.
In Augustano codice, quem ad editionem
Taylori exegi, videtur tique μνήμαις esse,
quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. ex-
scripsi. Constat utrique lectioni sua ra-
tio. Stephanica hoc dicit, in commemora-
tionibus virorum fortium. Aldina, cum
gnomæ virorum fortium recitantur. Gno-
mæ, seu dicta bonæ mentis plena τῶν ἀγα-
θῶν h. e. virorum virtutis et sapientiæ
laude clarorum, magno numero leguntur a
Diogene Laertio, libro primo, aliisque re-
lata. Ejusmodi sententiæ igitur, ait ora-
tor, cum recitantur, decet omnes homines
exempla virtutis a majoribus nostris edita
oratione commemorare; quibus exemplis
illæ gnomæ, veluti perspicuis quibusdam
invictisque documentis illuminentur, et
confirmentur, eoque altius in animis audi-
entium defigantur. Comparat inter se
poesin et prosam: ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς
et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim il-

γ'. ³ Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυ-56
 γατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, μόναι
³⁵ ² μὲν ὠπλισμένοι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν
 πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβαῖναι, οἷς ἀνεπίστως δι' ἀπειρίαν
 τῶν ἐναντίων ἤρου μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς
 διώκοντας, ἐνομίζοντο ³ δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες ⁵⁷
 ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναικες· πλεόν γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν
 ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ἰδέαις ἐλλείπειν. ἀρχουσαι δὲ
 πολλῶν ἔθνων, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλω-
⁴⁰ μέναι, λόγῳ δὲ περὶ τῆςδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα,
 πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι

¹ Ἀμαζόνες μὲν γὰρ T. R. A.

² δὲ T.

³ [δὲ] R.

larum gnomarum pars erat prosa con-
 cepta. IDEM.

Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] In-
 connexi aliquid esse videtur in Composi-
 tione ex abundantia particularum μὲν et
 δὲ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος τοπα-
 λαῖν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερ-
 μῶδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὠπλισμένοι —
 πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent.
 Μόναι μὲν est a Moreto, pro μόναι δὲ. Vide
 Isocratem Paneg. p. 106. Genev. Ann.
 1621. MARKLAND. et in edit. min.
 TAYLOR. Primum μὲν quanquam a Mark-
 lando confixum est, et a plerisque codi-
 cibus abest, tantum tamen absom, ut con-
 demnem, ut potius servandum tuedum-
 que censeam. Nam ut posteriori μὲν re-
 spondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ
 παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum
 eunt, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7.
 ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστου δὲ καὶ
 Πολυνείκου. Ab Amazonibus ad Adrastum
 transit atque Polynicen. Illas cum his
 comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδράστου δὲ
 — Mirifice et ad fastidium laxuriat hac in
 oratione Lysias, cum antithetis molestis-
 simis, frigus et nauseam creantibus, tum
 illa perpetua oppositione, sæpe perquam
 inepta, et puerili, inter μὲν et δὲ. REISK.

Μόναι — τῶν περὶ αὐτάς] Solæ ex iis qui
 circa ipsas erant, i. e. solæ populorum vi-
 cinorum. AUGER.

ἤρου] Ita Steph. et Codd. saniores:
 ἤρου Ald. quod vidit Scaliger. Locus
 huic omnimodo germanus, vindices modo
 ab Interprete, Xenoph. de re eq. ineunte
 oratione: Οἱ γὰρ ἵπτους τῶν πόνων (de
 equis habetur sermo) οὔτε αἰρεῖν οὔτε ἀπο-
 φεῖν δύναντο ἂν. Nec attollere, nec eva-
 dere. Quam ingeniose! Vides istud αἰρεῖν,
 quod ille sequitur, locum non capere,
 addo neque agnoscere editionem prin-

cipem. TAYLOR.

Τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλωμένοι] Mu-
 retus τὰ pro τοὺς, ut ad ἔθνων referatur.
 Nescio e libris, an conjectura. Nihil
 tamen mutare, supra enim pariter loquitur:
 μόναι μὲν ὠπλισμένοι σιδήρῳ τῶν περὶ
 αὐτάς, id est, τῶν ἀθηρώων. Demosthenes
 in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτοὺς ἀρχοντες.
 Mox pro ἔδοξαν εἶναι γυναικες, forte ἔδειξαν
 εἶναι γυναικας, ostenderunt se esse fæminas
 tantum. MARKLAND. τὰ περὶ. CONT.

Ἐλπίδος χάριν] Dictio pæne ad tragicam
 magniloquentiam assurgens hæc est, cum
 κλέος μέγα, magnam fumam, appellat πολλῆς
 δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, gratiam,
 vel suavem et delectabilem fructum, am-
 plissima gloria et ingentis spei. h. e. rem,
 unde due jucunditates existerent, altera
 præclaræ opinionis apud audientes de ho-
 minibus tam claris. altera spei, qua ten-
 tentur hi, qui bellum adversus eos susci-
 pere relit, de magnitudine et prædæ et
 famæ ab illis devictis reportandæ. Vel
 etiam χάριν significat h. l. propter. et hæc
 posterior interpretatio est illa priore ali-
 quanto planior. REISK. χάριν regit geni-
 tivos præcedentes, et significat causa,
 gratia. AUGER.

Παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus
 ex Isocr. in Paneg., Justin. II. 4., Pausan.
 in Atticis, aliisque. Attamen de exitu
 hujus pugnae non ita facile est homines
 conciliare. Noster πρὸς ἠδονὴν ἀκρόασις
 modo τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε
 συμφερέαν ἀνάγκην κατέστησαν. Ad laudem
 quidem magnifice: ceterum ad veritatem
 in regnum reversas fuisse, verum etiam
 ibi ad Maceдонicum usque imperium
 durasse produnt. Pausan. Attic. c. 15.,
 Justin. l. c. Neque hæc commentandi
 animo dico, τοιαῦδ' ἐπ' ἐχθρῶς τυὺς ἐμούς

58 τὰ μαχιμώτατα τῶν ἔθνων ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωματίων ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες. μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἔξεγένετο ἐκ τῶν ἡμερη- 191. 1
 59 ἐποιοῦσιν περὶ τῶν λοιπῶν ἀμεινον βουλευσασθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραι αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετὴν· αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆςδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην
 60 τὰ αὐτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μαινομένων τοὺς ἄνω 5

δ'. Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντων καὶ ἠττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐόντων ² Καδμείων θάπτεται τοὺς νεκρούς, Ἀθηναῖοι ἠγησάμενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω
 60 τὰ ³ αὐτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μαινομένων τοὺς ἄνω 10

¹ αὐτῶν T. R. A.² τῶν Καδμ. T. R. A.³ αὐτῶν T. R.

ἔλθοι Κύπρις! sed ut præmoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, si usu venerit, non semper ex Historiæ monumentis, aut rerum gestarum Fide esse erudendam. TAYLOR.

Ἐδοξαν εἶναι] Non satis attentam se cautumque h. l. Marklandus gessit, qui proderet se malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne Græcum quidem esse. Græci non sic loquuntur, sed ἔδειξαν οὔσαι. quod idem est atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες, unde constat vulgatam ἔδοξαν probam esse lectionem. REISK.

Οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Isocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' οὖν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum istius loci colorem ex hoc Nostri duxit. MARKLAND.

Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

Τῶν Καδμείων] F. τε Καδμείων. TAYLOR. Nescio quare. REISK.

Καδμείων] Cadmeorum, i. e. Thebanorum, qui hic nominantur Cadmei a Cadmea Thebanorum arce. AUGER.

ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχέιν vel ὑποτελέσαι.

Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse: ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta), εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἀδραστον καὶ Πολυνείκην) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην], illis, si qua obblata fuisset injuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo, eo scil. quod cecidissent ipsorum hostes. aut sic: ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis), εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς Καδμείους), ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (αὐτοποσχέιν) τὴν μεγίστην. illos (Argivos), si quam Cadmeis injuriam obtulissent, eam morte sua luisset, pænasque ejus dedidisse, quæ dari possint maxime. REISK.

Οὐ κομίζεσθαι] Ab Aug. abest οὐ. qui si nun est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse: τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν δεῖν κομίζεσθαι. deos autem inferos debere jura sibi debita hauri imminuta adipisci, iisque perfrui. quibus in iuribus hoc quoque erat, ut vita defuncti humarentur. IDEM.

Κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione sollemnem et notissimum habet usum. Eurip. Suppl. 24.

Ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἔμῳν πείσαις λιταῖς
 Νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγῳσιν ἢ δορὸς
 Ῥάμῃ γενέσθαι.

θεοὺς ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο 63
αὐτῶν δοῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν

Id. ib. 126.

Κομίσαι σε, Θεσεῦ, παῖδας Ἀργείων
θέλων.

Et Apollon. Rhod. I. 166.

Γηράσκοντ' Ἀλεὼν, λίπετ' ἄμωσολιν, ὄφρα
κομίζῃ.

Ælian. V. H. VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον προελ-
θεῖν τρυφῆς, ὅστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρούνας
ἐκείνοισι ἔχαιρειν ἐκκομίζεῖν ἀποθανόντας
δημοσίᾳ. Confer Spanheim. ad Aristoph.
Plut. 1009. Ceterum non eandem hic loci
vim habet, sed plano et liquido sensu pro
accipere dictum video. Τὰ αὐτῶν, legas,
οὐ κομίζεσθαι. suo jure defraudari Manes
Defunctorum. Τοὺς κάτω. Quibus apud
antiquos quasi sepulturæ solennitate pa-
rentabatur. Religiosus Cenotaph. L. Cæ-
sar's apud Pisanos: APVD. EAM. ARAM.
QVOT. ANNIS. A. D. XII. K. Sept. PVB-
LICE. MANIBVS. EIVS. etc. "Ingratus
Catilina, parum est illi capere patriam,
nisi everterit, nisi Allobrogum in illam
cohortes immiserit, et trans Alpes accitus
hostis vetera et ingenita odia satiaverit,
ac diu debitas inferias Gallicis bustis
duces Romani persolverint." Sen. de
Benef. V. 16. "Priamus quanto pretio
sepeliendum Hectorem redemit, rogavit
furentem, supplicavit armato, vitamque
suam exponere maluit, ut Cadaveri debita
non negaret." Cassiod. Var. II. 22.
Quantæ erat Religionis in bello cæсорum
funera procurare, atque etiam hostium
non negligere, abunde discimus ex mo-
numentis, legg. et historiis antiquorum.
Vide inter ceteros Guther. de Jure Ma-
nium. Grot. de Jure B. ac Pacis, II. 19.
Eam sollicitudinem satis expresse indicat
lucerna antiqua apud Bellorium. * * *
"Addebatur etiam saccus undecimus, in
quæb tota legio particulam aliquam con-
ferēbat, sepulturæ scilicet causa, ut si quis
ex contubernalibus decessisset, de illo un-
decimo sacco ad sepulturam ipsius prome-
tetur expensa." Veget. II. 20. Indeque
tot monumenta, quæ exstruxerunt commi-
litiones.

D. M.

M. AVRELI. SENECIO
NIS. MILI. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPVVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romæ apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.

C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.

D. CIL.

C. IVLI. LEIBERTVS.

PERRYPTIS. MONTIVS. HVC. TANDEN.

VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE

GERET. CINERES.

APOLLO. TVAM. FIDEM.

VIXIT. ANNOS. XLI. MESS. III.

DIES. XIII.

HOR. NVL.

T. FVLVIVS D. D. L.

COMMILITO. COMMILITON.

VALE. LONGINE. AITERNV.

S. T. T. L.

Genevæ ex Grutero.

Atque inter cetera, quæ ex lege Romana
militiæ competeabant privilegia, non erant
extremæ notæ, quæ ad funus pertinebant.
"Cetera item funebria quibus luctus au-
getur, XII. sustulerunt. HOMINI, inquit,
MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST
FVNVS FACIAT. Excipit bellicam pere-
griamque mortem." Cic. de Leg. II. 60.
Hunc titulum Institutionum Decemvira-
lium, ut obiter id commoneam, erudite et
enucleate præ ceteris explicat Cl. Ræ-
vardus in Comment. ad Legg. XII. Tabb.
Hujusmodi quoque fuit, quod discimus ex
Digestis. "Si quis in bello ceciderit,
et si corpus ejus non compareat, iugebitur."
L. fin. §. fin. de his qui not. infam.
TAYLOR.

Μιαινομένων] Præstat utique lectio,
quam video Codd. exhibere compluscu-
los, μὴ γενομένων. Præstat, inquam, et
de Sacris non profano ritu peractis; sed
omissis prorsus et neglectis habitis, uti res
postulat, optime dicitur. Quanquam non
ignoro hæc verba eleganter aliquando
usurpari pro eo, quod dicimus, οὐ καλλι-
εῖσθαι. Xen. Hist. Græc. I. 3. Ἐπεὶ δὲ
δυομένω αὐτῶ οὐκ ἐγίγνωτο τὰ ἱερὰ τῆ
πρώτῃ, τῆ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ οὐδὲ
ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο σάβην τῆ τρίτῃ. Ita
Plutarch. in Pyrrho: Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν
ἱερῶν τῶ Μανίῳ γενομένων. cum modo
dixerat: Μάντεων αὐτὸν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀπο-
τρεπόντων. Perinde utuntur Latini voce
Litare. Suet. Aug. c. 96. "Circa Peru-
siam sacrificio non litante, cum augeri
hostias imperasset —" et Jul. 81. "Dein
pluribus hostiis cæsis cum litare non
posset, introiit curiam spreta religione."
et Plant. Pæd. II. 1. 8. — "Quoniam
litare nequeo, abii illic illico Iratus,
vetui exta prosicariet." Ita Herodot.

ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπι-
στούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι
τὴν εὐψυχίαν ἐπιδεικνύσθαι· οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυ-
χεῖν ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον
πρὸς Καδμείους ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χα- 15
ριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεώτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες
τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφο-
τέρων ἐκινδύνευσαν· ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνε-
ώτας ἐξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν,
64 ὑπὲρ δὲ τῶν ¹ ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλ-
θωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου 20
στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοη-
θέντες, καὶ ταῖς ² ἐν τῷ πολέμῳ τύχαις κοινὰς ἀπάντων
ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ
δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον, ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ οὐχ
65 ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμω-
ρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν

¹ ἑτέρων om. A.² ἐπὶ T. R. A.

Calliopr. 60. "Ὅστε πειρομένον τῶν Σπαρ-
τιπέων, καὶ τῶν σφαγιῶν οὐ γινομένων
(χρηστῶν interponit Cod. unus importunissimus), ἀποβλέψοντα τὴν Πausaniῆν πρὸς
τὸ Ἡραῖον τὸ Πλαταιεῖον ἐπικαλέσασθαι τὴν
θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα
μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Πausaniῆν ἐγίνετο δυο-
μήνοισι τὰ σφάγια χρηστά. Ubi in po-
sterioribus habes plenam locutionem, at-
que apud Demosth. pariter in Exord.
Conción. 63. Ἐθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι
καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γέγονε καλὰ
καὶ σωτήρια ταῦτ' ἡμῖν τὰ ἱερά. ἐθύσαμεν
δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι
καὶ ἐκαλλιεροῦμεν καὶ ταῦτα. TAYLOR.
Ego vulgatam servo tueorque. Polluc-
bantur enim fana deorum per carnes et
ossa cadaverum inseputorum et a canibus
avibusque rapacibus rapta et per fana te-
ctaque fanorum sparsa et tractata. REISK.

[Ἐτέρων] Non equidem damnabo, tamen
etsi alii pæne omnes in re simili omit-
tere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν
(sine ἑτέρων), prius τῶν h. l. ad Thebanos
redit, posterius ad Argivos. IDEM.

[Μὴ πρότερον] Subaudi πρὶν ἢ τοὺς Ἀθη-
ναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαι. IDEM.

[Ἀτυχήσαντες — στερηθέντες — ἡμαρτη-
κότες] Poterat orator horum uno quocun-
que defungi et omnia complecti. Verum
idem Lysias, brevitatis ille assecutor tam

acer, ut studio concisæ dictionis sæpe in
orationis obscuritate incidat, vocabula
præter necessitatem exaggerat idem si-
gnificantia, cum alias, tum in hac præ-
cipue oratione funebri, ubi numerus cap-
ta, quod orationi convenit, qualis hæc
est, pompaticæ. Veruntamen hæc ῥητο-
ρεία scholæ Isocraticæ pyxides redolens
cum ab ingenio Lysiae reliquis in ejus
monumentis demonstrato quamplurimum
abhorreat, dudum est, quod suspicari
cœpi, hanc funebrem non ejus, sed alius,
nescio cujus esse, ut parum movear a con-
stanti antiquitatis testimonio, eam Lysiae
nostro tribuente. IDEM.

[Ἐλπίδος] Omnes enim homines futurum
sperant, ut fati suis defuncti a supersti-
tibus saltim humentur, etiamsi reliquis ho-
noribus carendum sibi fuerit. IDEM.

Τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχαις, κοινὰς ἀπάντων
etc.] Pro ἐπὶ notat Schottus (ex Mureto,
opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Isocrates
simpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, sine men-
tione belli. MARKLAND. ἐν. CONT.

[Ἐνίκων μαχόμενοι] Aliter Plutarch. in
Thes. et Isocr. in Paneg. TAYLOR.

Παρὰ Καδμείων] Malim articulum τῶν
interponi, ut paulo ante p. 188. 15. Di-
xerat quidem in continenti πρὸς Καδμείους.
sed et ibi τῶς addendum videtur. REISK.

[Ἀντὶ τῆς εἰσεβείας etc.] Ἀσεβείας re-

25 ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἄθλα ὧν περὶ ἕνεκα ἀφίκοντο, τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι. περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἑπτὰ 66 ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γέγονασιν.

ἐ'. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων

pono. TAYLOR. CONT. Conjeceram ἀσεβείας. Et ita Muretus. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: sed illis, pro IPSORUM impietate, SUAM virtutem exhibuerunt. MARKLAND. Nil videtur opus esse, ut αὐτῶν inseratur, id quod facillime a legente quoque a praemissis ἐκείνοις tacita cogitatione suppleatur. Non solus Lysias, sed omnes omnino Attici, ipsique adeo Latini hanc breviter amant, et homines quotquot usquam sunt articulate loquentes. REISK. Marklandum exscribit Taylorus in Edit. min.

ἄθλα] Præmia laborum in bello exaltatorum. Sic appellat Argivorum cadavera; prout ipse orator exponit, per modum supernarrationis addens τοὺς Ἀργείων νεκροὺς. Posui ergo comma pone νεκροὺς, ut pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτοὺς facile tacite suppleatur. REISK.

Ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι] Herodot. Calliop. 27. Τοῦτο δὲ Ἀργείους τοὺς μετὰ Πολυδείκους ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καθμείους ἀνελεῖσθαι τε τοὺς νεκροὺς φαμέν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρας ἐν Ἐλευσίνι. Ita Aristid. in Eleusin. Ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς. Nam nequiquam otiosum erat istum τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι, cum Cereri Eleusiniæ plura erant templa per Græciam dicata. In Bœotia alterum, ubi contra Mardonium et Pœtas secunda fortuna pugnatum est, περὶ ποταμῶν Μολίεντα, Ἀργιόπιόν τε χρόνον καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν ἦσται. Herodot. Calliop. 56. In Ionia aliud, ubi eodem pariter die et successu contra Barbaros Græci militarunt, juxta Γαίτανά τε καὶ Σκολοπίεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν, τὸ Φίλιππος ὁ Πασικλῆος ἰδρύσατο, Νεῖλεω τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστῶν. Id. ibid. 96. Nam secundum eundem Historiographum καὶ τότε ἔτερον συνέσπεσε γινόμενον Δήμητρος τεμμένα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρων τὰς συμβολὰς εἶναι: καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιίδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, οὗ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἐμελλε ὡσαύτως εἶσθαι. Herodot. ibid. 101. Ceterum de his rebus notabilia quædam infra proferentur ad Orat. c. Andocid. TAYLOR.

Ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη] Ex Religione,

credo, Gentium hæc, quarum disseminata est opinio, Semideorum et Heroum mortem non esse vitæ excessum, sed rectam quasi ad cœlum migrationem. Ἐπει δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους ἐζήτησε τοὺς παῖδας Εὐρυσθέως. Pausan. Attic. c. 31. Ἐπει γὰρ Ἡρακλῆς μετέλλαξε τὸν βίον θεὸς ἐκ ἀνθρώπων γενόμενος. Isocr. in Pæneg. Ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν. Id. ibid. Μεταστάτης δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. Biblioth. I. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ἰσουργίας χάριν τὴν τῶν τόξων δουρεῶν ἤφε πυράν. εἰθὺ δὲ καὶ κεραιῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἢ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰάσον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἰστολογίαν καὶ μηδὲν ὄλωσ ἔσθον εἰσόντες ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλέα τοῖς χρισμοῖς ἀκολουθῶς ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μετέστασαι. Diad. Sic. I. 4. p. m. 196. fin. “ Abiit ad Deos Hercules: nonquam abiisset, nisi, cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset.” Cic. I. Tusc. 32. “ Postquam Hercules migravit in terris, nepotes ejus,” et que sequuntur. Serv. ad Virg. Æn. VIII. 341. “ Anno octogesimo post Trojam captam, centesimo et vigesimo, quam Hercules ad Deos excesserat.” Paterc. I. 2. Eandem porro ἀποθεώσεως sententiam peperit de summis Philosophis Veterum Superstitio. Ὁ μὲν οὖν (i. e. Socrates) ἐξ ἀνθρώπων ἦν. Laert. in Socrat. Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. Lysis. Epist. ad Hipparch. Et de Imp. Romanorum adulatio. Hor. III. Carn. 3. 9.

“ Hac arte Pollux et vagas Hercules Enisus arces attigit igneas Quos inter Augustus recumbens Purpureo bibit ore nectar.”

Add. Inscript. vet. apud Gruter. XLV. 2.

HERCVLI.

AVG.

CONSORTI.

D. N.

AVRELIANI.

INVICTI. AVGVSTI.

RESPVB. PIS.

CVRAM. AGENTE.

C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.

DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

68 ἤφανίσθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, ἔξη-
 λαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν
 69 τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικό-
 μνοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἰκέται ἐπὶ ¹ τῶν ἑωμῶν ἐκαθέ- 30

¹ τὸν ἑωμὸν T. R.

Hoc autem Herculis ad cælum iter egre-
 gie his verbis depingit Ovid. IX. Met.
 239.

“Jamque valens et in omne latus dif-
 fusa sonabat,
 Securusque artus, contemptoremque pe-
 tebat
 Flamma suava.”

Et modo, Jove immortalitatis fidem fa-
 ciente,

—————“Cætas spernite flammæ;
 Omnia qui vicit, vincet quos cernitis
 ignes.
 Non nisi materna Vulcanum parte po-
 tentem
 Sentiet; æternum est a me quod tra-
 xit, et expers
 Atque immune necis, nullaque doma-
 bile flamma.
 Idque ego defunctum terra cœlestibus
 oris
 Accipiam.”

TAYLOR.

Οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα,
 etc.] Isocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους,
 φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide
 et confer totum locum cum hoc Lysiae.
 Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβου-
 μένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, quos
 quidem puduit factorum Eurysthei, poten-
 tiam vero ejus metuébant. Τοῖς ἔργοις αἰ-
 σχυνομένων, sc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non Her-
 culis, ut male Interpres Brabantus, qui
 Activo sensu accepit Participium αἰσχυ-
 νομένων, oblitus loci istius infra, οὐχ ἦττον
 ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνομένοι, ἢ etc. et ali-
 orum in hac Oratione. Paulo post, καὶ
 ἤξιον ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Isocrates
 p. 100. ἠρώμεθα τοῖς ἀσθενεστέρους, καὶ
 παρὰ τὸ συμφέρον, βοθηεῖν, μάλλον ἢ τοῖς
 κρείττοσι, τοῦ λυσitelῶντος ἕνεκα, συναδι-
 κείν. Omnia eadem. MARKLAND.

Τοῖς ἔργοις] Id est, ἐπὶ ταῖς γιγνομένοις.
 pudebat quidem eos eorum, quæ fiebant;
 h. e. ab homine Græco in Græcos hæc
 statui exempla immanitatis, et Græcos
 non intercedere. Perinde est, sive cum
 Marklando ἔργα illa ad Eurysthem refer-
 ras, ut sit facinorum Eurysthei, an cum
 cæteris quoque Græcis communices, qui
 Eurysthem ita inulto sævire in Heracli-
 das ipsisque sibi insultare sinerent, ut
 sit, pudebat quidem Græcos ignavia sua, et

immemoris erga Herculem animi sui, cujus
 liberos expellerent et pæne proderent
 hosti eorum. REISK.

Ἐπὶ τὸν ἑωμὸν] Dispicit vehementer
 lectura Codd. Ioann. et Coisll. duorum,
 ἐπὶ τῶν ἑωμῶν. Non animadvertentur
 sacrilegi illi novatores, quibus ἐπὶ τὸν
 ἑωμὸν καθίζεσθαι nove et quasi parum
 grammaticè dictum videbatur, unicam et
 celeberrimam Aram Misericordiæ sc. quam
 Heraclidarum fortunæ memoriæ conse-
 crarunt, hinc necessario intelligendam ve-
 nire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκιδόντων αὐτῶ
 τοῖς Ἡρακλείδαις πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βω-
 μὸν καταφυγόντας. σχ. ad Aristoph. Equit.
 1148. Διακόμονται δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ
 καθεσθέντες ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου
 βωμὸν ἠξίουσαν βοθηεῖσθαι. Apollodor. Bi-
 blioth. l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμη-
 τραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικουῖντα, καὶ
 τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅταν καὶ
 τὸν ἐλέου ἐστήσαντο ἑωμὸν, κ. τ. λ. Phi-
 lostrat. Epist. 70. Πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου
 βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφυγῶτων,
 Ἀθηναῖοι μὴ ἐκιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα
 πόλεμον ὑπέστησαν. Zenob. Cent. II. 61.
 “ Postquam Hercules migravit e terris,
 nepotes ejus timentes insidias eorum, quos
 avus afflixerat, Athenis sibi primum Asy-
 lum, hoc est, templum Misericordiæ, col-
 locarunt.” Serv. ad VIII. Æn. 341.
 “ Primi Heraclidæ condidere Asylum
 Athenis sub titulo Clementiæ.” Pompon.
 Sabin. ad II. Æn. 761. Laudatissima fuit
 hæc ara et Atheniensibus in ingentem
 gloriam cessit, qui primi et quidem diu-
 tissime soli Aram Misericordiæ statuere.
 Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν
 οὐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἐλέου βωμὸς,
 ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπων εἶον καὶ με-
 ταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ὠφέλιμος, μόνος
 τιμὰς Ἑλλήνων νέμοσιν Ἀθηναῖοι. Pausan.
 Attic. c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἐ-
 λέου καθίδρυσάμενοι τοῦτον ἐν τῇ πόλει
 τῶν Συρακοσιῶν εἰρήσοσιν. Diod Sic. I.
 13. p. m. 342. Εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς,
 θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν
 Ἑλλήνων μυθολογῶν κατὰ, πῶς Ἡλεῖοι πανη-
 γυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ δεσπίζουσι, τίς ὁ παρ'
 Ἀθηναίοις ἐλέου βωμὸς. Philostrat.
 in v. Pollux. Porro autem credibile est
 hunc Ἑλεὸν non alium fuisse a Jove, qui
 Μειλίχιος, Ἰκέσιος et Ξένιος passim audit,

ζοντο· ἔξαιτουμένου δὲ αὐτοὺς Εὐρυσθέως, Ἀθηναῖοι οὐκ 70
ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον
ἠδοῦντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξίου 71
ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι
μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδι- 72
κουμένους ἐκδοῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ

et in Foro Civitatum poni solebat. Aliter non concordabant verba Euripidis de his ipsis Heraclidis.

Ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς Βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μαινέται.

Heraclid. 70.

Hoc fortasse voluit σχ. Aristoph. Equit. 498. Ὡς Ζεὺς Ξένος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, οὕτως Ἀγοραῖος. Cultu erat notabilis hujus cognominis Dens tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Hesych. Ὡσπερ ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτοῦ (Socrate) τῷ πατρὶ χειριστὸς ἀπεδέσσωσιν. ἔαν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅτι ἂν ἐπὶ νοῦν ἦη πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παράγειν, ἀλλ' ἐφίνας τὴν ὁρμὴν τοῦ παιδὸς, εὐχόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ Διὶ ἀγοραίου, καὶ Μούσαις. Plutarch. de gen. Socrat. Tum in exteris Civitatibus. Καὶ ἐμυνάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γὰρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναστάντες ἀπέκτειναν καταφρονῶντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. Herodot. Terpsich. 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. Pausan. in Eliac. in Lacon. Æsch. Eumenid. 979. Tum autem in fide et elementia totus est Jupiter. Οἱ δέοιμοι προτείναι εἰδώσασιν Δία ἰκέσιν· οἱ δὲ συνοικούντες ἐφέστικον· οἱ δὲ φίλοι φίλων· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμφορᾷ καταλεγόμενοι ἐταρεῖον· οἱ δὲ ξένοι ξένιον· οἱ δ' ἐν ὄρκῳ συμφωνίας ποιοῦντες ὄρκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ὀμόγγιον. σχ. Euripid. ad Hecub. 345. Περιφρονεῖν δὲ τῆ συμφορῆ δεινῶς ἐκάλεε μὲν Δία καὶ ἀθάροτον, μαρτυρούμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξένου πεπονθῶς εἶη, ἐκάλεε δὲ ἐπιστιόν τε καὶ ἐταρήγον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. Clilo, 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἰκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (1. ξένιος) οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος οὕτω δίκαιε καὶ μέτεισι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. Amator. Post hæc quæ diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud Luciani in Timone. Φίλος δε ἢ ξένος, ἢ ἐταρτος, ἢ ἐλέου βωμὸς, ὕψλος πολὺς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destituit illud quoque Aristoph. Equit. 408.

Ἡ μήπωτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχθοισι παραγενόμεν.

Redde ad delicias hominum Librarios,

qui pbrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθεζίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνηχιάσιν. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturas sum, ubi isthic loci pervenero, nec parum sænerabitur illa emendatio ex iis, quæ hic dicuntur.) N. c. Agorat. Καθεζίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν est eo confugere animo sedendi supplicandique. Ἐρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθεζίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Æsch. c. Timarch. Πρὸς τὰ ἴερα ἰκετῶν καθεζόμενων. Thuc. III. 70. Ἰκέται ἰζέμενοι ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐδίδουσαν σφέας αὐτοῦς. Herodot. Erat. 108. Eadem pariter ratione N. infra Ἐπ' Ἀρετεμίσιον ἐβοήθησαν. Et Herodot. Uran. 50. Ἰκέται ἐκλεισπέτων ἐς Πελοπόννησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem Erato 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μόναρχος ἐκ τῆς Ἰουκας ἐκιδιόρηκε ἐς Ἰμέραν, ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίαν. Similiter Dionys. Halic. I. 1. Antiqq. Rom. Ὀλίγους δὲ τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἄντρον ἀποκρούπτεται. Cai consonat Cæs. B. Gall. I. 12. "Reliqui sese fugæ mandarunt atque in proximas silvas abdidērunt." Sueton. August. c. 16. "Nec prius sarrexisse ac militibus in conspectum fuisse quam a M. Agrippa fugate sint hostium naves." Cic. pro L. Manil. 13. "Quid nobilissimas urbes — commemorem, cum vestros portus atque eos portus, quibus vitam et spiritum ducitis, in pradonum fuisse potestatem soiat." Vid. Casaub. ad Suet. l. c. et Gell. I. 7. TAYLOR. Ἐπὶ τὸν βωμὸν reliqui, convitio Taylori perterrefactus; verumtamen est, quod ejus ægre feram, et rursus est in altera lectione, quod præferam. A lectione ἐπὶ τὸν βωμὸν ægerrime fero ἐλέου abesse. Res foret alia, si non alia, præterquam Misericordiae, ara Athenis fuisset. Ergone in posterum legemus ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν? Ego vero facio cum mstis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidæ ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque considebant. REISK.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἔχοντων etc.] Isocrates p. 100. Πελοποννησίαν δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσ- 2 C

τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἔχόντων, οὐκ ἐγγυς 35
 τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον
 73 γνώμην ἢ πρὸς πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἴδια ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνους ¹ τ' οὐκ εἰδότες ὅποιοί
 τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι,
 οὐ προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρυσθέα, οὐδὲ
 κέρδους προκειμένου πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυνον
 ὑπὲρ αὐτῶν ἤρασαν, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλεοῦντες, τοὺς
 δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειροῦντες, 40
 τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες, ἡγούμενοι ἐλευθερίας μὲν ση-
 μεῖον εἶναι μῆδὲν ποιεῖν ἄκοντας, δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδι-
 κουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δ' ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰ
 74 δέοι, μαχομένους ἀποδυσήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνου ἀμφο-
 τεροί, ὡς δ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως οὐδὲν παρ' ἐκόντων
 ἐζήτουν εὐρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουσαν Εὐρυσθέα 192. 1
² αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας ³ αὐτῶν ἐξελεῖν. παραταξά-

¹ δ' R. A.² αὐτοὶ ἱκετεύοντες A.³ αὐτῶν A.

βαλόντας, ἐπεξεθόντες ἐνίκησαν μαχομένοι.
 Vides, ut, mutatis aliquot vocabulis, idem
 dicit uterque. MARKLAND.

Ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες] Hæc librorum
 vulgatorum est lectio, prima specie illa
 quidem veritatem assimilans, diligentius
 autem ubi inspexerit et membra inter se
 comparaveris, et constructionem articu-
 latim fueris persecutus, intelligas recte
 monere codices δ' pro τ' sufficientes.
 quod exemplum ego sum imitatus. Probo
 factum si neges, demonstratum dabo, pro-
 ximum superius μὲν non habere δὲ sibi
 respondens. Fac enim verum esse τε, et
 illi μὲν respondere δὲ, quod legitur pone
 δίκαιον, cernes, pro ἤρασαν paulo post leg.
 esse ἄρασθαι, et tum aliquid sententiæ
 deesse. Verum bene habet ἤρασαν, et u
 verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι nova in
 sententia. Mutandum igitur τε cum δὲ,
 ut feci. REISK.

Ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohæret ἄνδρες
 non cum ἔσονται, sed cum γενόμενοι. ἄνδρες
 γενόμενοι idem est atque ἀνδρωθέντες. IDEM.

Δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] Scil. τοῦτο,
 illud, de quo in continenti commemorat,
 scil. τὸ ἄρασθαι τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν
 Ἡρακλειδῶν. IDEM.

Μετ' Εὐρυσθέως] F. παρὰ vel περὶ Εὐρυ-
 σθέα. TAYLOR. In Aug. est παρ' Εὐρυ-
 σθέως. et nullus dubito eandem in Barocc.
 quoque olim fuisse. Neque improbabilis
 hæc est lectio, οἱ παρ' Εὐρυσθέως scil. πεμ-

φθέντες sunt legati ab Eurystheo ad Athe-
 nienses missi. REISK. Nemo nescit οἱ
 μετ' Εὐρυσθέως idem valere ac Εὐρυσθέως
 simplex. AUGER.

Παρ' ἐκόντων] Scil. τῶν Ἀθηναίων. legati
 Eurystheci nihil studebant per gratiam ab
 Atheniensibus consentientibus et ultro
 dantibus impetrare. bene habet hic locus.
 Qui libri ἀκόντων dant, qui numero sunt
 multi, suspicor in illis fuisse, non sim-
 plex οὐδὲν, sed ὕδεν οὐ. nihil non, h. o.
 omnia ab invititis extorquere conabantur.
 REISK.

Αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξε-
 λεῖν] Lego: Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουσαν, Εὐρυ-
 σθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν
 ἐξελαύνειν. Athenienses vero non dignaren-
 tur, ipsi supplices Eurystheo facti, suos
 supplices expellere. Schottus quoque con-
 jecerat ἱκετεύοντες. MARKLAND. Εὐρυσθέα
 αὐτὸν ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας ἑαυτῶν ἐξελεῖν.
 CONT. Bene videtur h. l. habere. Eu-
 rystheum, qui ipse tantum non supplex
 rogaret, (Heraclidas scil. sibi dedi) sup-
 plices sibi factos homines ereptum ire.
 REISK. Quæ interpretatio (sc. Reiskiana)
 plane contrarium est veterum hac de re
 narrationibus. Omnes enim referunt, Eu-
 rystheum vi supplices eripere Athenien-
 sibus voluisse, tyrannum superbum, qui
 ad preces non descenderet. Locum ar-
 bitror integrum fore, si unam addamus
 particulam ἂν: Εὐρυσθέα ἂν αὐτὸν ἱκετεύ-

μενοι δ' ἰδία δυνάμει τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν 75
 ἔλθουσαν ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τῶν ¹ Ἡρακλέους παίδων
 τὰ μὲν σώματα εἰς ἀδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες δὲ
 5 τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ ² δὲ τὴν τοῦ
 πατρὸς ἀρετὴν ³ ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. 76
 τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρὸς·
 ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὦν ἀγαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀν-
 θρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὐτῷ κα-
 ταστήσας τὸν βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν,
 Εὐρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα
 οὐχ οἶός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε
 10 τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρᾳ τὴν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν καὶ
 τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν.

5'. Πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μιᾷ
 γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. ⁴ ἢ τε γὰρ

¹ Ἡρακλέους om. T.

² δὲ om. T. R. A.

³ ἐκείνους δὲ τοῖς T. R. A.

⁴ ἢ μὲν γὰρ R.

οντα — Athenienses vero supplices sibi eri-
 pere Eurystheum non passi essent, licet sup-
 plex id rogasset Eurystheus. Ita descri-
 bitur animorum summa contentia utrius-
 que partis, et est antithesis quædam,
 qualibus hunc Rhetorem delectari supra
 monui. SLUITER.

Τοὺς ἰκέτας] Lectionem retinimus ut-
 pote longe integerrimam, quam ex suis
 Codd. expresserunt Ald. et Steph. Mirum
 est, quantum variant ceteri. Τοὺς ἰκετεύον-
 τας παρ' ἑαυτῶν ἐξελεῖν. Coisl. 2. Discre-
 pantius adhuc Cod. alius, quem visit
 Stephanus, et Cant. noster. [nec non Aug.]
 Τοὺς ἰκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Simi-
 liter fere Baroc. Τοὺς ἰκετεύοντας παρ' αὐτῶν
 ἐξαιτεῖν, eum ἐξελεῖν tamen a manu secunda:
 et Ioan. ἢ τοὺς ἰκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαι-
 τεῖν. Sibi soli visus est aliquid agere cum
 pro αὐτῶν ἰκετεύοντα reposuit αὐτῶν ἰκετεύ-
 οντες Schottus, loco non intellecto, ut usu
 venit. Deficit præterea in Baroc. ante αὐ-
 τῶν ἰκετεύοντα integra, uti videtur, linea,
 quam propter Cod. corruptelam difficile
 erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέραν, εἰ δέοι; μαχομένους . . . . . lacer-
 rato folio.

δ' ἐφρόνου ἀμφοτέρω ἀσδ' οἱ π . . . . .
 αὐτῶν ἰκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

'Ἐξελεῖν] Eripere, servare. Melius for-
 tasse legeretur ἐξελεῖσθαι. AUGER.

Τῶν παίδων] Τῶν Ἡρακλέους παίδων.
 CONT.

'Απαλλάξαντες] Ita hunc locum luben-
 tissime legerim, aliorum exemplarium
 aliis in partibus auctoritate fretus: 'Απα-
 λάξαντες δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέ-
 ρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρα-
 κλέους τοῦ πατρὸς Cod. Steph. quod supra
 erat desideratus ad Codd. συμφωνίαν)
 ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν.
 Τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγέν-
 οντο τοῦ πατρὸς. TAYLOR.

'Ἐκείνους] Dubium, quo referatur. Nihil
 si desit, necesse est, ut ad Heraclidas
 redeat. Sed illis videtur αὐτοὺς, quam
 ἐκείνους convenientius esse, quod pronius
 ad Peloponnesios vergat. Quod si ita
 est, suspicior hano ferme sententiam de-
 esse: ἐκείνους μὲν οὖν μάχη κρατηθέντας σὺν
 αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ
 τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. illos qui-
 dem igitur (Peloponnesios puta, Eurysthei
 copias) acie victos cum dedecore suo
 depoleront, hos vero (Herculis liberos)
 laboribus et periculis suis coruabant, h. e.
 victores reddebant. victorum enim insi-
 gnia erant coronæ. REISK. Malim αὐτοὺς
 deinde ἐστεφάνωσαν, coronaverunt, i. e.
 victores effeceront. AUGER.

Τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ] Inscere Præpo-
 sitionem, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: ut Orat. I.
 τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. etc. et
 passim. MARKLAND. AUGER.

'Ἡ μὲν γὰρ] Sic dedi de meo. vulgati
 dant ἦτε γὰρ. huic μὲν respondet δὲ, quod
 pone præτοι legitur p. 196. 4. REISK.

ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία· οὐ γὰρ, ὡς περ οἱ πολλοὶ, παν-
 ταχόθεν συνειλεγμένοι καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες τὴν ἄλλο-
 77 τριάν ὤκησαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο
 μητέρα καὶ πατρίδα. πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ 15
 χρόνῳ ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας
 δημοκρατίαν κατεστήσαντο, ἡγούμενοι τὴν πάντων¹ ἐλευθε-
 ρίαν ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην, κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ
 τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς
 ἐπολιτεύοντο, νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς
 78 κολάζοντες, ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι ὑπ' ἀλ-
 λήλων εἶα κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ πρῶσῃκειν νόμῳ μὲν 20
² ὀρίσασθαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πείσασθαι, ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπη-
 ρετεῖν, ὑπὸ νόμου μὲν³ βασιλευομένους, ὑπὸ λόγου δὲ⁴ διδα-
 σκομένους.

ζ'. Καὶ γὰρ τοὶ καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια,

¹ ἕλ. καὶ ὁμόν. Α.

³ βασιλευομένοις Τ. Α.

² ὀρίσαι Τ. Α.

⁴ διδασκομένοις Τ. Α.

Πανταχόθεν συνειλεγμένοι] Desunt hæc verba in Baroc. non recte. "Quippe non advenæ, neque passim collecta populi colluvies originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quæ illis sedes, eadem origo est." Justin. II. 6. TAYLOR.

Τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὴν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλεῖσαι προσήκει. Quin et quæ præcedunt, ex nostro plane exscripta sunt. MARKLAND.

ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari posse puto de sensu et veritate hujus γνώμης. Multo dilucidius, ut mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ' οἰδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστήσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, ὡς ἂν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμοιοῦσιν. Lucianus Dial. p. 314. ἢ γὰρ ἰσοτιμία πᾶν δημοτικόν. Nisi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: ut idem Lucianus Herimot. p. 520. ξὶν εὐνομία, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερία, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demosthenes περὶ παραφρ. ex Elogiis Solonis:

Εὐνομία δ' εὐκοσμία καὶ ἀξία πάντ' ἀποφαίει.

MARKLAND. Mihi probabile videtur, Lysiam dedisse τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. Libertatem et concordiam civium omnium, summam esse felicitatem. REISK.

Ἄρισται] Ὄρισσασθαι Ioan. Baroc. (quibus accedit Cant. ὀρίσασθε). Rectius fortasse. Nῦν οὖν πάλιν σαφέστερον ὀρίσαι. Plat. Charmid. Καὶ κακῶς γε νῦν ὀρίζη, ὃ Σάκρατες, ἰδόνῃ τε καὶ ἀγαθῷ ὀρίζομενος τὸ καλόν. Id. Gorg. Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι κακῶς ὀρίζονται τὸ ἐλευθερον. Aristot. 5. Polit. TAYLOR. Ego dedi ὀρίσασθαι. id est, operam dare, ut certi termini rerum agendarum cavendarumque sibi a legibus præfiniantur, eosque terminos sibi pati constitui, iisque se circumscribi. REISK.

Τούτοις] Legi puto, et orationi, seu rationi oratione declarata et prodita: ambabus famulari opera præstanda, seu ministerio executionis eorum, quæ seu a lege imperantur, seu ab oratione commendantur atque persuadentur. REISK. Np. νόμῳ καὶ λόγῳ. AUGER.

Γνόντες ὅμοια] Potest hæc sententia gemino modo exponi. ant (1) sentientes similiter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo præcessit. id est, præclare et honeste. aut (2) concordantes inter se. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, seu τὰ αὐτὰ φρονούντες ἅπαντες ὁμοθυμαδόν. priorem exponendi rationem videtur Taylor secutus esse. posteriorem ego præferam. Contendit enim orator hoc

πολλά μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε 79
 κειμένων εἰργάσαντο, αἰμίμηστα δὲ καὶ μεγάλα καὶ παν-
 ταχοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν
 25 ἀρετὴν κατέλιπον. μόνου γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος 80

loco planum facere, e libertate et concordia civium, quarum illa ex hac existat, felicitatem summam coalescere. REISK.

Μόνου] Vulg. μόνου γὰρ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος — διεκινδύνευσαν. Non ab eo a receptis sino gravissimo rationum momento, quas, amabo, mecum expendite. Primum istud ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος præter lectionis necessitatem Codicum, etiam est plurium et præstantiorum, Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret. et Coisl. 2. [et Aug.] a qua scriptura item non longe abest solus nostrorum qui superest Coislinianorum alter. Ea erat Manutiū fortuna, ut ex infinita pene varietate Exemplarium hujus orationis, in ea sola incidere, quæ erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod si iidem Codd. vel etiam editi præ se tulissent ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, vel id non invitum recepissent. Οἰόμενοι δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἑλλήσιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ βαρβάρους ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Plat. Menex. In ceteris autem σπεύον istud, ut dicitur, ἐρώτημα ab iis exspecto, qui *cornicum oculis ament configere*, cur eam vet. Codd. auctoritatem, quam in superioribus tanti feci, jam hebescere et nullius fere pretii esse sinam? Reperitur enim in Codd. Steph. Muret. Baroc. a manu altera, et Cant. pro μόνου, μύριοι, fidemque habet ex historia. “Instructis *decem millibus* civium et Platæensibus auxiliariibus mille adversus sexcenta millia hostium in campos Marathonios in prælium egrediuntur.” Justin. II. 9. Deinde istud δις ἐκινδύνευσαν, quod prætulimus, nihil adeo præ se fert, nisi unius Cod. Mureti solitudinem. De μύριοι postea videbimus, districto prius Mureto, qui *utramque* lectionem, tam μύριοι, quam μόνου, posse ait defendi. Quid hec ad Criticem, ubi *alterutra* solummodo est admittenda, nisi *utramque* existimet ab auctoris manu esse perfectam? In momentis inæqualibus vulgaris erat et quotidianæ laudis, si tamen laudis esset, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, ubi ingenii aciem acueres. Δις itaque ἐκινδύνευσαν malim quam διεκινδύνευσαν, quia in hoc quasi limine et summa narrationis aditum sibi quaerit Orator ad *utramque* historiam rerum, sc. tum Marathonie tum Salaminc gestarum, non ad quam solam exornandam. Neque inco-

riget lectionis, quod hæc videantur veritate historica destitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris hæc non ad *fidem*, sed ad *gloriam* esse dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem suorum civium *fortuna* impune posse esse *fabrum*. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίσι ἐπαινεῖν, ut scite dicitur. Hoc in aliis præter nostrum cernitur. Ἐκείνοι τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνου δις ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demosth. in Epitaph. Accedit testis non contentuendus, utpote non studio patriæ abductus, Historicus Halicarnassensis, qui suam sententiam de posteriori Persarum expeditione ἐπίφθορον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων, ut ipse ait, sed τῆγε ἐφαίνοτο ἀληθές, ita exponit: Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἂν τις λέγων σωτήρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι τάληθές· οὗτοι γὰρ ἐπὶ ἐκάτερα τῶν σπηρημάτων ἐτρέποντο, ταῦτα βέβηεν ἔμελλε. ἐλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδιε, αὐτοὶ οὗτοι ἔσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλιῆα μετὰ γε θεοῦ ἀνωσάμενοι. Herodot. Polymn. 139. Recte editi, non ἀπωσάμενοι, ut conjecit Stephanus. Ἀνώσαντες, ἀνωστρέφαντες. Hesych. Et alibi Herodot. Uran. so. 109. Νέφος τοσοῦτον ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι. Hæc si constiterint, de μύριοι nemo deinde verbum unicum addiderit. Nam ut de prælio Marathonio stricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe est oppositio, μόνου ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, quam μύριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. Nou enim obscurum Lysiam nostrum, ut vulgus Atheniensium Scriptorum semper solebat, id in oratione obstinate contendere, ut omnibus planum faceret, Athenienses eam in bellicis rebus auctoritatem, istud τὸ ἄλλοις προηγέσθαι, neque sine jure vindicasse, neque gessisse sine gloria. Ita in iis, quæ mox sequentur: Ἐν ἅπασιν δὲ τοῖς κινδύνοις δύντες ἐλεγχοι τῆς ἐπιπέδων ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μεθ' ἂν ἐκινδύνεον, καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἦγε μέγες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος. Et paucis interjectis: Ὡν ἕνεκα δὲ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡγεμόνας τῶν πύλων γίνεσθαι. Sic Plato Menex. ἦγε μέγες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἶν ἡ Περσῶν δύναμις. Et alii sapc. Οὗτοι ἔσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν

82 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων ¹ διεκινδύνευσαν. ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην ² δουλώσασθαι, ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. ἠγησάμενοι δὲ, εἰ τῆνδε τὴν πόλιν ἢ ἐκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο ἢ ἀκούσαν καταστρέφαιτο, βραδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξεν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίσαντες οὕτως ἂν ἐρημοτάτους ³⁰ εἶναι συμμαχῶν τοὺς ³¹ Ἕλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος, ὧς τινὲς χρῆν τρόπῳ τοὺς ἐπίοντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων ³⁴ περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει, ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ⁴ ἴασιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πο-

¹ δις ἐκινδύνευσαν T.

² δουλώσασθαι T. R. A.

³ Ἀθηναίους A.

⁴ ἴασιν T. R. A.

Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνον τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud Athenaeum l. 12. in init. TAYLOR. MS. Steph. μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος etc. recte, quod ad ultima: male μύριοι. Haec quoque tacite mutatus est Isocrates Paneg. p. 113. πρὸς τοὺς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπῆνταν, τὴν οἰκειαν δύναμιν ἔχοντες, id est, μόνον. MARKLAND. ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. CONT. μόνον servandum esse, quamvis μύριοι quoque contemnendum non sit, ex opposito patet, quod est inter μόνον et ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἀπῆνταν τῶν Ἑλλήνων. Tota haec oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, una cum frigore, tadium creat. Sophista tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere: μόνον γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ. Duo sic habebis antitheta pro uno, primum μόνον cum ἀπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitrer indignam, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam ut artifex antithetorum haberetur. REISK.

Διεκινδύνευσαν] Revocavi veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, scil. δις ἐκινδ. Non enim bis, sed ter Graeci domi suae cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem, et ad Plateas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine. IDEM.

sed decennio post ad Salamina tot Persae dicuntur cum Graecis pugnasse. IDEM.

ἠγησάμενοι] Tametsi μυριάδες praecessit, quod est generis feminini, quia tamen Persae designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαινόμενον, ut vulgo usurpat. IDEM. Nr. οἱ Πέρσαι. AUGER.

Παρειστήκει] [sic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus Coisl. 2. παρειστήκει, et Baroc. itidem a manu secunda. Εἰ οὖν τινὲς ἡμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. de Myster. p. 8. Immo adeo totus est hujus loci, eumque quem volumus sensum profert, ut istud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando junctum reperitur, impune abesse sinat. Ἐτι τοῖνυν εἰ τῶν οἰκειῶν παρῆστοι μοι μηδὲν φροντίζεν. N. de S. Oliva. Καὶ μηδὲν τοῦτο παρῆστον, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγοροῦ. Id. c. Eratosth. Οὐχὶ ταῦτα παρῆστοι μοι γινώσκον, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὐδ' ἀκούω. Demosth. Olynth. 3. statim exorsus. Ὡστε μοι παρῆστασθαι ἐκείνον μὴ εἰς ἄδου ἰόντα ἀνευ θείας μοίρας εἶναι. Plat. Phaed. pr. Ἰνα τότε μαθούσι τὴν ἀλήθειαν ἢ προσήκει καὶ περὶ τῆς πόλεως τῆσδε παραστῆ φρονεῖν. Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδῶλε, καὶ ζῶντος Σακράτους καὶ τεθνηκότος οὕτως ἐνοεῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρῆσταται. Plutarch. de Genio Socratis. Adde et Thomam. παρῆσταται καὶ ἐπέρχεται. ὡς τὸ, παρῆσταται μοι διαρρῖν τε καὶ δεδιέναι περ' Ἀριστείδην ἐν τῇ σφῆρι τοῖς βασιλείας ἐπιστολῆ. TAYLOR.

λεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἤξουσι βοηθή-
 35 σοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον¹ ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν
 Ἑλλήνων τολμήσειν ἑτέρους σώζοντας φανεράν ἔχθραν πρὸς
 ἐκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταδέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν² τοιαῦτα
 διενουῶντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ³ δόντες τοὺς 85
 ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θά-
 νατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, οὐκ
 ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ
 40 μᾶλλον ἐπίστευσαν. καὶ αἰσχυρόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι 86
 αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι
 τοὺς συμμάχους, οὐδ' ὤθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας
 χάριν εἰδέναί, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας.
 ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς
 πολλοὺς· ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων

¹ ἀφίξονται R. A.   ² ταῦτα T. R. A.   ³ εἰδότες T. R. A.

Ἑτέρους σώζοντας] Opinor σώσοντας, ut
 βοηθήσοντες, in futuro. Ἐχθραν καταδέσθαι
 dicitur, quemadmodum χάριν καταδέσθαι,
 gratiam prestare, Actor. XXIV. 27. quod
 χάριν θέσθαι vocat Æschylus Prom. Vinc.
 v. 731. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Josephus
 Ant. Jud. XI. 6. segm. 5. δόξαν καταδέ-
 σθαι, Thucydides IV. 87. Μοχ, λογισμῷ
 εἰδότες etc. Ultimam vocem suspectam
 habeo. Sensus postulare videtur μετροῦν-
 τες, vel tale quidpiam. MARKLAND.

Ἐκείνους] Persas puta. REISK.
 Ὑπὲρ αὐτῶν] Pro Atheniensibus. IDEM.
 Οὐ λογισμῷ εἰδότες] Post λογισμῷ vido-
 tur χεῖραμενοι desse. non utentes sodata
 meditatione, propositum animi cum even-
 tis id necessario consecuturis comparante,
 atque futuros casus prospiciente, tametsi
 bellorum bene nosset discrimina. [οὐ
 λογισμῷ εἰδότες] sub. μόνον, ἀλλὰ καὶ
 πέρα τῇ σφῶν αὐτῶν. non e ratiocinatione
 solunnmodo tenentes molestias et mala bel-
 lorum, sed ipsi suis quoque docti periculis.
 In Var. Lect.] REISK. Ex Cod. Marciano
 dedi δόντες. Var. Lect. ἰδόντες, quam multi
 MSS. exhibent, ex punctulo adscripto ad
 fin. v. λογισμῷ nata videtur.

Νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν
 καταλείπειν λόγον] Mallem, περὶ τῶν ἀρε-
 τῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris)
 καταλείπειν λόγον. Ut paulo post, ἐνόμιζον
 — μνήμην ἰδίαν καταλείπειν. MARKLAND.
 Vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris, vel
 παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς, apud bonos viros. TAY-
 LOR. παρὰ τῶν ἀγαθῶν. CONT. Nil equi-
 dem causæ video, cur proba lectio solli-

citetur, et perspicua sententia obscuratur:
 mortem præclaram esse relicturam ser-
 mones æternam duraturos de fortibus
 viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lysia hoc
 sensu sic nude, sine ἀνδρες quod alii addero
 amant, usurpatum est. REISK. Scil. ἀν-
 δρῶν. AUGER.

Πυθέσθαι] Philelphus videtur scriptum
 reperisse πείθεσθαι. expectare noluerunt,
 quoad socii persuasi auxilio venirent. Ca-
 jus tamen lectionis apud nostros Codd.
 nec vola nec vestigium. TAYLOR.

Οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς
 συμμάχους] Transpone: οὐδὲ πυθέσθαι
 βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους. non sustinerunt
 ne rogare quidem socios, ut sibi auxilium
 ferrent. Brevius Isocrates, οὐ περιέμειναν
 τοὺς συμμάχους, p. 113. οὐδένα ἐτόλμησαν
 μετασπέμψασθαι, noster infra. MARK-
 LAND. Bene habet hic locus. tenendum
 modo, τοῦτο subaudiri. Sententia dictio-
 nis hæc est: Athenienses committere no-
 luerant, ut socii hoc tantum dedecus (de-
 scensionem puta a Persis in solum Atti-
 cum factam) vel fama acciperent, neque
 exspectarunt, donec aut id fieret, aut socii
 sibi succurrerent. REISK.

Ἀποθανεῖν] Ingens vituperatio lacuna, non
 tamen id dissimulante scriba, in iis Codd.
 quos pro sua infelicitate versavit Manu-
 tius. In nostris suppletur (præter pri-
 orem Coisl. ubi relicta est quoque pagina
 vacua) itidemque in iis, quos usurparunt
 Stephanus et Muretus. Integræ quoque
 erant membranæ Fr. Philelph. et Pet.
 Fabri, quem vide in Semestribus, I. 19.

87 προσήκειν, ¹ ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν
 ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ 193. 1
 τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. ἤξιον δ', οὐς μὴ
 μόνοι νικῶεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ ἡττη-
 θέντες μὲν ὀλίγω τῶν ἄλλων προαπολειῖσθαι, νικήσαντες δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν. ἄνδρες ² δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι,
 καὶ τῶν μὲν σωματῶν ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ
 88 φιλοψυχῆσαντες, καὶ μᾶλλον τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους αἰσχυ- 5

¹ ἀγαθοὺς Α.

² οὖν Α.

Deerat ab ἀποθανεῖν usque ad τὴν πεζὴν
 στρατιᾶν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην me-
 diam circiter paginam proximum Step-
 hani. In ipso tamen aditu lacunæ, quod
 me pene movisse fugerat, Codd. a nostris
 dissentienter, non tamen idcirco magis
 sanos, videtur tractasse, quem proxime
 laudavi, Philadelphus. Sic enim, quantum
 ex versione augurari liceat, in qua certe
 erat homo religiosissimus, locum lectita-
 vit: Ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ
 πάντων προσήκειν, ἀγαθῶν δ' εἶναι μετ'
 ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θά-
 νατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνή-
 μην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non sine gra-
 vissimo elegantie dispendio in unum con-
 flantur duo commata pulcherrima. TAY-
 LOR. Poterant hæc planius atque certius
 sic enunciari. Post ἐνόμιζον γὰρ esse in
 Aldina vacuum spatium aliquot versuum,
 eoi nihil aliud sit inscriptum, quam hoc
 breve, λείπει πολλά. deinde sequi τὴν
 στρατιᾶν ἐκ τῆς Ἀσίας. Ergo desunt illi
 omnia, quæ hinc a verso 43. p. 192. ed.
 Steph. ad versus 19. p. 193. ejusdem
 editionis legantur. Primus, quod sciam,
 lacunam hanc Henr. Stephanus explevit.
 REISK.

[Ἀγαθοὺς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοὺς δ' εἶναι,
 scil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς.
 MARKLAND.

[τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι] Ita
 supra: ὁμοίας ἐκτῆσαντο τὰς ψυχὰς
 τῆ φύσει: id est, monstrabant se habere
 animas seui similes; de Amazonibus vic-
 tis. Eadem phrasus Luc. XXI. 19. ἐν τῇ
 ὑπομονῇ ἡμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχὰς, animas quasi
 ad se non pertinentes: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις
 ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, ut de hac re,
 et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates.
 IDEM.

[Μετὰ συμμάχων] Μετὰ τῶν συμμάχων.
 CONT.

[Ἐπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχῆσαντες]
 Conjeceram εὐψυχῆσαντες. Sed verius

puto Mureti οὐ φιλοψυχῆσαντες. Tyrtaeus
 apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμ-
 φέρον τῆς πόλεως φιλοψυχεῖ, εἰδὼς ὑποκει-
 μένην αὐτῷ τιμασίαν; Hoc est istud quod
 Ioannes XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυ-
 χὴν αὐτοῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν,
 animam prodigere, Virgilio. MARKLAND.

[Ἐπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς] Ἐπὲρ alii, inquit
 Schottus. Quos utinam laudasset, nam
 video fere necessarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε
 καὶ προθυμίας Πλαταιέες — συνεσλήρουν
 τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. Uran.
 inquit. Idem Schottus pro δὲ legeret τε.
 TAYLOR. ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo
 proferendæ, ibi loci atque temporis, ubi
 documentis est approbanda. REISK.

[Οὐ φιλοψυχῆσαντες] Prodigiosum istud
 ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχῆσαντες somnolen-
 tum certe habuit Editorem. (Stephanum
 velim, de altero nihil dico.) Non enim
 credo hæc ita ex membranis exiisse. Scio
 ne ex una quidem de nostris.

Ἄλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ
 θυμῶν.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Tyrtaeus apud Lycurg. in orat. c. Leocrate-
 tem. TAYLOR. οὐ quoque addit Contius.

[Καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἐστῆσαν. Marg.
 Baroc. Quo consilio quisvis facile carere
 poterat. Restitui curavimus ex optimo
 Cod. Coisl. 2. et ex mente duorum exem-
 plarium Mureti. Secunda etiam manus
 ille vitæ oræ Baroc. et agnovit Philadelph.
 Eadem fere habet noster c. Aleibiad.
 Ἄλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβείσθε τοὺς τῆς πό-
 λεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίν-
 δυνον. Cui loco vicissim et ille præ ma-
 nibus aliquando gratias rependit. TAY-
 LOR. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβούμενοι,
 quæ sunt in Aug. quoque, primus addidit
 Taylor. desunt enim Stephani quoque edi-
 tioni, tametsi ille magnam, quæ h. l. in
 Aldina est, lacunam explevit. REISK.

νόμμενοι ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐν 89 τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὄρους τῆς χώρας· οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίν- 90 δυνον ἐποίησαντο, ὥστε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τὴν ¹ τε ἐνθάδε ἀφίζιν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν τῶν προγόνων 10 νίκην. καὶ γὰρ τοι οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλ- λοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθε- ρίας ἦσθησαν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, ² πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων, ὥσπερ καινῶν ὄντων ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀρετὴν 91 αὐτῶν ὑπὸ πάντων ἀνδρώπων ζηλοῦσθαι.

¹ τε om. T.

² παλαιῶν ἔργων T.

Ἔστησαν] Marti Codd. jam soli. Ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ὑπὲρ χρη- μάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων [Ioan. ἐμβαλλόντων] παρὰ τοὺς ὄρους. De fide illa juramentis vehementer ambigo. Cetera complanata sunt felicissime. Porro autem istud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quan- quam aliter habeat N. contra Poliuchnm, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρό- παιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noster infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν βαρβάρων. Plat. Menex. Πολλὰ τρό- παια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἡμῖν ὑπέδειξαν. Andoc. de My- ster. ad fin. TAYLOR.

Ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλ- λοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὄρους τῆς χώρας] Emendaveram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τοὺς ὄρους: ex patria sua, pecunia gratia, in alienam terram invadentium, praeter fœdera: ejectis istis τῆς χώρας, ut- pote glossemate phraseos τῆς αὐτῶν. Postea deprehendi Muretum ex MSS. ita restituisse. Xenophon Cyropæd. I. οἱ δ' αὖ γεραιότεροι οὗτοι στρατεύονται οὐκέτι ἔξω τῆς αὐτῶν. Ubique occurrit, tum apud nostrum, tum omnes alios. MARKLAND. ἐκ τῆς αὐτῶν ὑπὲρ — CONT. Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐ- τῶν sunt insequentia παρὰ τοὺς ὄρους τῆς χώρας. Suo in solo, propter ipsos agri sui fines statuerunt monumenta victoriae a se de barbaris reportatae, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accensi, suum in agrum irrupissent. Proba est lectio ὄρους, vitiosa ὄρους. Nullum jus- surandum, nulla pacta Græcis erant cum Persis. Conturbatio quidem est in vul-

gatis verborum collocatio, non tamen ideo movenda; quam mente sic in ordi- nem redigas: ἔστησαν ἐν τῇ αὐτῶν (scil. χώρα) παρὰ τοὺς τῆς χώρας ὄρους τρόπαια τῶν βαρβάρων, ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων. REISK. Sub. χώρα. AU- GER.

Ἐμβαλόντων] Refertur ad βαρβάρων, bar- barorum qui cupiditate alienorum bono- rum accensi in alienam terram irruerant, et praeter fines agri Attici erant transgressi. IDEM.

Τὴν ἐνθάδε] Τὴν τε ἐνθάδε Cant. Baroc. Deest ἐνθάδε Ioan. Quod minime velim. Τὴν ἐνθάδε εὐνομοφῶρᾳ dixit noster inenuto oratione. Τὸν ἐνθάδε σύλλογον. Id. in Olym. c. Dionys. Τὴν παραυτικά ἡδονήν. Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν περὶ ἡ δρόμων ἀσκίωσιν μάλλον σύμμετρος. Plat. de Legg. 1. init. Ita usurpantur ἔγγιστα, πλοσίον, πρόσθεν, αἰεὶ, etc. Αὕτη δὲ μελι- τώεσσα ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῳ ἐναισιμου- μένη τότε ἦν ἀψαυτος. Herodot. Uran. 41. Qua vice quoque funguntur Adverbia Hebraica; הוּרַרְוּ יְהוָה כְּבָב יְהוָה הוּרַרְוּ Psal. XVII. 1. TAYLOR.

Προγόνων] Non respectu eorum, de qui- bus praedicatur, ἀπήγγειλαν (illorum enim non πρόγονοι, sed ἕλικες erant; imo vero victoriae praecones ipsi quoque erant victores). sed respectu eorum, ad quos verba facit Lysias. REISK. Np. τῶν ἡμε- τέρων. AUGER.

Ἀκούσαντες] Scil. ἑαυτοὺς ἐπὶ τῶν Ἀσθναίων περικινδυνευσάντων ἐλευθερωθῆναι. REISK.

Πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. IDEM. τῶν παλαιῶν ἔργων. CONT. Αὐτῶν] Scil. τῶν ἔργων. quicquid in gene- re suo est eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id est ejus ἀρετῆ. REISK.

ή. Μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθὴς δ' ὦν κακῶν καὶ ἀπειρος 15
 92 μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἀπειρον τὸ πλῆθος ἤγευ, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἂν ἔργον εἴη καταλέξαι. ¹ τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἔξον γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ ² στενώτατον τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ 20 ἠθέλησεν, ἠγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ', ὑπεριδὼν καὶ τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρᾶ-

¹ ὁ Α.

² στενώτατον Τ. Α.

Ξέρξης] Ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathonam accepisset, quam Darius accepit. IDEM.

Δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix discrepantibus Julian. de Laude Constantii: Τὸν Ξέρξην χρίον ἐτῶν οὐκ ἑλάσσονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκείνον παρασκευάζεσθαι. Uterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathoniam ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuisset. Hæc cum alias, tum ex computo Arundelliano, facile patebunt.

ΑΦ ΟΥ Η Ν ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΑΣ . . . ΕΘΗ ΗΗΔΑΠΗ. CCXXVII.

ΑΦ ΟΥ ΞΕΡΞΗΣ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΝ ΕΖΕΥΞΕΝ ΕΝ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΩ, Κ. Τ. Α. ΕΘΗ ΗΗΔΑΠΗ. CCXXVII.

Adjungamus Historicis. "Hic (Darius) ante quadriennium, quam decederet, apud Marathonam pugnavit celeberrimo Græcis Romanisque historiis prelio." Sulpit. Sever. Hist. Sacr. II. 9. "Igitur Xerxes bellum a patre coeptum adversus Græciam quinquennium instruxit." Justin. II. 10. Recta hæc et ad calculum: Neque aliter Diod. Sic. I. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευταίας παρασκευῆς πεποιημένους μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκείνος ἠπτημένος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς δίκειντο πρὸς τοὺς νεοκνηκτάς Ἀθηναίους. Ἀλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας ἐμεσολαβήθη τελευταίας. Eisdem plane rationes inducit Herodot. Cl. 18. Ταῦτα ποίειον (Alyattes) ἐπολέμεε ἔτεα ἰά, atta-

men subjungit: Τὰ μὲν νυν ἐξ ἔτεα τῶν ἑνδεκα Σαυάττης ὁ Ἄρδους ἐτι Λυθῶν ἤρχε· τὰ δὲ πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Ἄλυάττης ὁ Σαυάττεω ἐπολέμεε. A doctissimo Spanhemio in eruditiss. notis ad Julian. I. c. vapulat Vossius, qui aliis machinis nodum hunc dissolvere conatur. TAYLOR.

Χιλίαις —] Διακοσίαις μὲν καὶ χιλίαις. CONT.

Τὸ πλῆθος] Τι πλῆθος, et v. pen. οὕτω πολλήν. WAKEFIELD.

Μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμιήππου. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν, et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Isocrates p. 138. ὄπισσεται ἡμεῖς δὲ τοῦ στρατηγού, μεθ' ὅ στυμκολοῦσσαν: et alibi. Vide plura apud doctiss. Lambertum Bos Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKLAND. ἀκολουθεῖν μετὰ τινοσ δαμνάντ Atticis. Vide Phrynichum, virosque doctos ad Phrynichum. In Edit. min. TAYLOR.

Τὸ δὲ μέγιστον] Ὁ δὲ μέγιστον. CONT. Quod Taylora quoque magis Atticum videtur.

Τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρᾶγματα] Scribo: τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προστάγματα. res a Natura fixas, et dispositiones Divinas. Demosthenes in Aristogit. I. ταῦτα τόνον Ἀριστογείτων, τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ἐμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναίρει, καὶ μεταρρίπτει. Fædum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. in. 110. ubi de Bonitate Dei ait: ὁ κατὰ συμβεβηκός ἐστιν αὐτῷ καὶ συνυπά-

γματα καὶ τὰς ἀνδρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν διὰ τῆς 93
 θαλάσσης ἐποίησατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέ- 94
 σθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω,
 ὑφισταμένου οὐδενός, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακούοντων,
 25 τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν
 ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι· ἀμφοτέρω δ'
 ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέδρος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δ', οὔτω
 διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες
 ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβόηθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμ-
 μάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἠγούμενοι διὰ τὴν
 στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσσεσθαι διαφυ-
 30 λάξαι. γενόμενου δὲ τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
 Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ ¹ ἦτ- 95
 τῶντο ² οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους

¹ ἦττῶντο om. T. R. ἐδυστύχησαν A.

² οὐδὲ T. οὐδὲν R. A.

χον etc. Scribe κατὰ συμπεφυκός, connati-
 valiter. De mutatione vocum πράγματα
 et προστάγματα fusius dicam ad Orat.
 XIV. MARKLAND. In medio relinquam,
 deditne Lysias τὰ φύσει ἀπορα πεφυκῶτα,
 an id quod vulgati circumferunt; in quo
 ego equidem durī aut repugnantis nihil
 cerno. τὰ φύσει πεφυκῶτα sunt τὰ διὰ φυ-
 σικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥστε
 μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐστὶ. Tres re-
 rum classes, a Xerxe spretarum, facit hic
 Lysias. primam constantem, immutabilem
 et vinci nesciam rerum naturalium ratio-
 nem, eujusmodi res sunt, terræ, maria,
 montes. hæc natura rerum non consilio
 regitur, sed cæcæ servit necessitati. al-
 teram divina imperia, ominibus atque por-
 tentis demonstrata; quo pertinet defectio
 solis, de qua Herodotus. tertiam, consilia
 atque instituta humana. REISK.

Ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποίησατο,
 πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύ-
 ξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν
 Ἄθω] Isocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν
 ἐξῆρε καὶ συννάγκασεν, ὃ πάντες θευλλοῦσιν,
 ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς
 ἠπειροῦ, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν
 μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διο-
 ρύξας. Hic est ille celebris Oratorum
 campus, et locus communis, quem deridet
 salsus ille Samosatensis, Rhét. Præcept.
 p. 320. Καὶ αἰεὶ ὁ Ἄθως πλεῖσθω, καὶ ὁ
 Ἑλλήσποντος πεζεῦεσθω. MARK-
 LAND.

Προδιδόντων] Scil. aut τὴν Ἑλλάδα, aut
 ἑαυτούς. REISK. Np. τὴν Ἑλλάδα. AUGER.

Οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] Sabandi ἦσαν.
 Sic defendi vulgata possit. videtur tamen
 potius aliquid hic deesse post partici-
 pium, e. c. οὐκ ἐβούλοντο, vel οὐκ ἠθέλησαν,
 scil. ἀμύνεσθαι. alii vero patria succurrere
 nolebant, propterea quod largitionibus es-
 sent ad segnitiam atque proditionem cor-
 rupti. REISK.

Ἀμφοτέρα] Videtur in quibusdam co-
 dicibus fuisse hæc lectio: ἀμφοτέρους δ' ἦν
 αὐτοὺς, in aliis istæc: ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐ-
 τοῖς, id quod e varietate lectionis colligo.
 ambobus illis erant causæ, quibus move-
 rentur. IDEM.

Γενομένου] Post γενομένου δὲ videtur ἀμ-
 φοῖν deesse, quod insequentia κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον satis perspicuo postulant. dis-
 crimine sub idem tempus ambobus con-
 gruente, Lacedæmonis puta et Athenien-
 sibus. IDEM.

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς
 γενόμενοι etc.] Claudicat constructio, de-
 fectio Verbi. legendam forte ἐγένοντο pro
 γενόμενοι: et ponenda ὑποστιμητὴ post ἐμμελ-
 λον. Sequitur: οὐχ ἠττηθέντες τῶν ἐναν-
 τίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ὅσπερ ἐτάχθησαν μά-
 χεσθαι. Isocrates: οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε
 θέμις εἰπεῖν, ὡς ἠττηθήσαν οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν
 φυγεῖν ἤξισεν. Lycurgus pæne ad verbum,
 ex nostro, opinor: οὐχ ἠττηθέντες, ἀλλ'
 ἀποθανόντες ἐνθὰ παρετάχθησαν (ἐ. ἔνθα περ
 ἐτάχθησαν) μάχεσθαι. MARKLAND. Post
 hæc verba Λακεδαιμόνιοι δὲ videtur ἐδυστύ-
 χησαν aut συμφορῆ ἐχρήσαντο, aut tale
 quid deesse. REISK.

Οὐδὲν] Sic de meo dedi. vulgati dant

ψευσθέντες, καὶ οὐς φυλάξειν ὄντο καὶ πρὸς οὐς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παροῦδος κρατησάντων, 35
 96 οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τῆνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρό-
 γονοὶ πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίοις συμφορὰν, ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δ' ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ¹ ἀλώ-
 97 σονται, ἀμφοτέρωθεν οὐ δυνήσονται, ἀμύνασθαι τε καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοι, πότερον 40
 χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομέ-

¹ ἀλώσεται T.

οὐδέ. οὐδὲν idem est, atque κατ' οὐδέν. nulla in re passim suam animam aut fortitudinem desiderari. IDEM. οὐδέν. WAKEFIELD.

Καὶ οὐς] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦ τούτων (scil. πηλίκου) οὐς φυλάξειν ὄντο, καὶ τοῦ τούτων, πρὸς οὐς κινδυνεύειν ἔμελλον. vehementer cepti numero multitudinis, tam ejus, quam erant ipsi toitari, quam illius, adversus quam dimicaturi. h. e. eo quod et Græci pauciores numero, quam pro spe sua, suis in castris coissent, et a Persarum turba multo majore opprimerentur, quam opinati fuissent. REISK.

Μάχεσθαι] Hæret sententia, nec quidquam tamen in scriptis libris adjumenti. TAYLOR. ἡττῶντο ex cod. Laurentiano supplevi. inferiores evadebant — οὐχ ἡττηθέντες κ. τ. λ. non ab hostibus victi, sed animas efflati etc.

Εἰδότες δ'] Illud δὲ abesse malim. ca-tam enim subjicit, cur incerti ac dubii fuissent, quidnam in re tam ancipiti sequerentur. REISK.

Ἀπαντήσονται] Et ἐμβήσονται, ad Athenienses refertur, medium interjectum λήψονται ad Persas. Est quidem hæc æstusatio velut orationis, uno quasi spiritu ab aliis ad alios transsilientis, et rursus ab his ad illos resultantis, nulla addita nota, unde discernatur, utri designentur identidem, labeis quædam. Verum eorum talia non excidunt, præsertim contententi, cui tanto paratior esse debet venia, quod ipsa rerum expositarum natura lectori cuique subjicit, quo quidque sit referendum. IDEM.

λήψονται] Nr. οἱ Βάρβαροι. AUGER.

Ἀλώσονται] In tanto strepitu vocum

ομοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται, ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil novum, si Calligrapho tiniebant aures arrectæ magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἀλώσονται [quod dum vulgate et Aug.] ceteris adscribere, cum tamen neque Barbari neque Atheienses, sed urbs ipsa intelligitur. TAYLOR. Revocari ἀλώσονται, quod Taylor auctoritate mere sua cum ἀλώσεται mutaverat. Redit ἀλώσονται ad Athenienses. Non tantum is, qui vivus captus in potestatem hostis venit, dicitur ἀλίσκεσθαι, sed etiam is, eujus postquam captæ et corruptæ sunt fortunæ, pessumdatum ipse est. quod hic loci obtinet. REISK.

Ἀλώσονται] Nr. οἱ Ἀθηναῖοι, vel τὰ Ἀθηναίων πράγματα. AUGER.

Δυοῖν δὲ] Scil. πηγαμάτοι, vel potius αἰρέσειον. REISK.

Καταλιπεῖν] [Sic vulgate et Aug.] Πρὸ τῶ ἐκκλίνας Codd. Ald. et Coislinianorum tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adjuncta quoque a Cantabrigiensibus. Optima tamen fide nobiscum agit Baroc. exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non levem auctoritatem meretur ex vulgata Græcorum phrasi. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν. Noster hoc ipso fere in loco. Et deinde: ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσθάντες. Et Isocr. in Paneg. τοὺς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. historia: καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπίοντα τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter Polymn. 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταρρόδησαντες τὸν ἐπίοντα κίνδυνον ἐξέλιπον

194. 1 νους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἠγησάμενοι κρεῖττον 98 εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν ἢ μετ' ὀνειδούς καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ 5 μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν· ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμίνα, συνήθροισον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμαχῶν ναυτικόν. οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ καὶ τὸ ναυτικόν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς ¹ ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφοβήθη, ² ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῆδε τῆ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς 5 τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν δὲ γνώμην εἶχον ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐκείναις, οὔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου ³ καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ 99 οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν

¹ οὐκ ἂν ἰδὼν T. R. ἰδὼν ἂν οὐκ A.

² οἶος T. R. A.

³ καὶ προσιόντος τοῦ A.

τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἐρῆξ, κ. τ. λ. Et Erat. 96. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐποίουν, οἱ ἄλλοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον οἰχοντο φεύγοντες εἰς Τήνον. Et Uran. 41. Σημνιάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱερείας, μᾶλλον τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν. TAYLOR. Propius videtur esse ἐκλιπεῖν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119. unde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demosthenem adv. Androt. τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμίνα. MARKLAND.

Ἴν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν] Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. MARKLAND.

Οἶος μέγας] Variant. Codd. ἦς μ. εἰς μ. plures. [et in bis Aug.] alii ἢ εἰς. Sed recepta non moveo. Aristid. Sacr. Orat. 4. Ἐκαμον γὰρ τριταῖον οὐα βαρύτερον. Auct. anon. apud Suidam in v. ἀραῖς. λοιμὸς τῆ πόλει ἐνήμμαζεν οἶος βαρύτερος. TAYLOR. οἶος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametsi inventa rariusculam, tamen alibi quoque observasse. veram neque annuntiavi in adversariis, neque memoria subijcti ubi. Interim hæc conscribenti mihi occurrit similis locus in Scholiaste Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἀρα

οὖν. ubi hæc ait: ἐνεῦθεν ἀποδείκνυται οἶου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδούς, pro ὡς πάνυ μεγάλου. REISK. οἶος μέγας, idem ac ὡς μέγας! cum exclamatione; nisi mavis conjungere cum ἰδὼν linea præcedenti, videns qualis magnus. — AUGER. Ἀπίστου] Ita positum est in bivio, ut tam ad σωτηρίας, quam ad κινδύνου referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἀπίστος, discrimen infidum, est id, cujus de futuro exitu certi nihil pronounciari potest. REISK.

Καὶ τοῦ] F. καὶ προσιόντος τοῦ κινδύνου. TAYLOR. Mallem, si Codd. faverent, καὶ παρόντος τοῦ κινδύνου, vel τοῦ κινδύνου παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen præstat, καὶ τοῦ κινδύνου προσιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν οὐδεὶς, τοιοῦτου κακοῦ προσιόντος, ῥῆξαι φωνῆν. Passim ille ita loquitur. MARKLAND.

Ἵπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι, dictionis hujus ὑπὲρ τῆς φιλότητος, sicut superenarratio. Non rare sunt, sed obvia apud auctores, cum alios, tum ipsos illas adeo, quod mireris, qui alias brevitas sunt studiosissimi, hujusmodi superenarrationes. Sed paulo insolentior mihi quidem accidit hæc dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλότων usurpant. Super, vel pro carissimis, pro illis inquam pignoribus, quæ tanquam præmia quædam futuris victoriis reposita et reservata essent in Salamine. REISK.

ἄλλων τῶν ἐν¹ Σαλαμῖνι, οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιει-
 στήκει πλήθος πολεμίων; ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς
 εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ
 100 αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν,² [ἂ] ὑπὸ τῶν βαρ- 10
 βάρων εὐτυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι.
 ἦπου διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιά-
 σαυτο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰ-
 δότες μὲν τὰς σφετέρας καὺς ὀλίγας οὔσας, ὀρῶντες δὲ
 πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν
 ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην καὶ μεστὴν τῶν
 101 βαρβάρων, ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν
 δεινῶν, ἀκούοντες δ' ἐν ταυτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ 15

¹ Σαλαμίνις; τοσοῦτον T.

² ἂ om. T. uncas om. R. A.

τῶν ἐν Σαλαμίνις; τοσοῦτον πανταχόθεν
 etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον
 etc. MARKLAND. et in Edit. min. TAY-
 LOR.

τῷ αὐτὸν προειδέναι] Verosimile istud
 τῷ αὐτὸν natum esse ex τὸν αὐτῶν. Non
 habuit Philophi Cod. Nostri tamen con-
 stanter. Liberum ergo esto unicuique
 iudicium. Nos utramque sententiam in
 versione expressimus. Pene tamen au-
 guror, quam præferent eruditi. TAYLOR.
 αὐτὸν, Np. τὸν θάνατον. AUGER.

Μεγίστην δὲ] Luxatam sententiam unius
 vocula detrimento ita commode redinte-
 grari posse video. Μεγίστην δὲ συμφορὰν,
 ἂ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐδεξιάσαντο] Et alia sequentia verba
 refer, non ad eos qui pugnabant in navi-
 bus, sed ad eos qui relictī erant in litore.
 Observa totum hunc locum paulo esse
 perturbatiorem, sive aliquid desit, sive
 orator perturbato loquendi modo pertur-
 batum rerum ordinem exprimeret voluerit.
 AUGER.

τῶν βαρβάρων ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάν-
 των δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν] Forte: τῶν
 βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς
 ὄντα τὰ δεινὰ. ex Isocrate: οἵτινες ἐτόλμη-
 σαν ἐπιθεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομέ-
 νην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλῶ-
 μενα καὶ νεὸς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ
 καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γι-
 νόμενον; Scribo ex Lysia, ἅπαντα δὲ δεινὰ,
 καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc
 Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib.
 de Demosth. δεινῶν. p. 188. omisso nempe
 τῶν καὶ. Sed et verum fatear, suspicor
 has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quæ
 sequuntur, e loco suo motas esse, et poni
 debere post τῶν διαφθειρομένων, posita

ὑποστιγμῇ post eam vocem. saltem ita
 distinguendum propter sequentes: τῶν
 διαφθειρομένων καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς
 τῶν νεκρῶν, scil. οὔσης, absolute. et melius
 omitteretur καὶ. MARKLAND. Si quod
 hic subest vitium, id quod in dubio relin-
 quam, levi opera poterit id tolli ad hunc
 modum, ut pro utroque δὲ sufficiat τε.
 ἱερῶν τε καιομένων, ἀπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων
 τῶν δεινῶν. ubi subauditur e præmissis
 μεστὴν. plenam barbaris, plenam fanis
 deorum ardentibus, plenam tetrīs et diris
 ominibus, iisque proxime assitis et in
 conspectu versantibus. v. proximam an-
 notationem nostram. REISK. Reiskio as-
 sentitur Augerus.

Ἀκούοντες δ' ἐν ταυτῷ συμμεμιγμένου
 Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ Παιῶνος, παρα-
 κελυμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς
 τῶν διαφθειρομένων καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς
 τῶν νεκρῶν, etc.] Hic est locus, quem
 innui Præfat. ad hanc Orationem, obno-
 xius censuræ Isocratis: qui Paneg. p.
 118. postquam ex Lysia, quod ad rem
 suam foret, sumsisset, ad hanc pugnae de-
 scriptum ordine historiae delatus, cum
 hac nota fastidii præterit: καὶ τοὺς μὲν
 δορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ
 τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελύσεις,
 ἃ κοινὰ πάντων εἰς τῶν ναυμαχοῦντων, οὐχ
 ὁρᾷ τί δὲ λέγοντα διατρίβειν: et tumultus,
 qui in ea re inciderunt, et clamores, et co-
 hortationes, quæ communi sunt omnium,
 qui navibus pugnant, non video, quorsum
 attineat commemorando immorari. Plane
 hunc locum et Descriptionis nimietatem
 videtur tangere. Sed, si de tantis Inge-
 niis iudicium liberum ferre fas sit, neque
 hic Censor forte culpa omni vacabit. Ut-
 cunque enim incepta hæc Descriptio Ly-

καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ 102
 κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν
 νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλιῶν καὶ
 πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρόνον οὔσης τῆς
 ναυμαχίας, δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι,
 τοτὲ δ' ἠττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἦπου διὰ τὸν παρόντα
 20 φόβον πολλὰ μὲν ᾤψθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ'
 ἀκοῦσαι ὧν οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο 103
 ἢ θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παιδῶν καὶ γυναικῶν πόθος,
 οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμός τε, εἰ δυστυχῆ-
 σειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν θεῶν
 ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου; ἢ τίς ἀν-
 θρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν
 25 ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάν-
 των ἀνθρώπων διήμεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλευμάσι καὶ ἐν
 τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπώντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς

siana sive esset, sive Isocrati ita vide-
 retur; tamen, opinor, nunc non erat his
 locus: neque τῷ Πρέποντι adeo consulere
 videtur, qui in celeberrimo Græciæ con-
 ventu, in Historiæ Atticæ parte nobilis-
 sima occupatus, Argumentum subito deserit,
 et de recto itinere et Via Regia
 decedit, ut colaphum alicui impingat.
 Nonne hoc est, dum Classicum canit,
 conchas et lapillos legere? Nonno alio
 potius loco, alii operi censuras hujusmodi
 servatas oportuit? Si convivio exciperes
 amicos, (ut facite Lucianus, De Conscrib.
 Hist. p. 637.) omniaque fuerint appurata,
 num inter media bellaria, et aviculas, et
 patinas tam multas, et apros, et lepores, et
 sumina, SAPERDAM quoque apponeres; et
 pulmentum ex leguminibus? Sed de his
 quisque, prout sibi videatur, judicet.
 MARKLAND.

Ἀκούοντες] Hoc participium et alia quæ
 sequuntur hærent suspensa, nec pbrasis
 finitur. Post v. 2. ad μεστῆς, subaudi vel
 adde οὔσης. AUGER.

Παρακελευσμοῦ δ'] Rursus idem hic
 quoque videtur subesse vitium, eademque
 adhibenda medicina, ut pro δὲ subjiciatur
 τε. Declarat ipse, quid illo vocabulo
 παιᾶνος significatum ierit, scil. παρακελευ-
 σμοῦ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν δια-
 φθειρομένων. clamorem utrinque ad certa-
 minis alacritatem accendentem, et lamen-
 tabiles cadentium voces. hæc duo appellat

παιᾶνα. REISK.

Πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν.
 MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ'
 ἀκοῦσαι, sine dubio quod ἂν insequatur.
 Ergo etiam πολλῶν δ' ᾤψθησαν ἰδεῖν eadem
 de causa. Atqui hoc absurdum. Constat
 virum doctum festinantem aliquid humani
 passum esse, non animadvertentem πολλὰ
 ὧν idem esse atque πολλὰ τούτων, ἂ —
 REISK.

Ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι] Ποῖαι δ' οὐκ ἢ ἰκε-
 τεῖαι. CONT.

Θυσιῶν] Quas victimas nempe pericli-
 tantes diis a se offerendas novebant,
 si ab ipsis e periculo erepti fuissent.
 REISK.

Ἵπὲρ τοῦ μεγέθους] Parum absam, ut
 hoc ὑπὲρ pro scholio babeam lectoris ali-
 cujus, admonere tironem volentis, in di-
 ctione ἐλεεῖν τινὰ τινος subaudiri ὑπὲρ vel
 χάριν vel ἐνεκα, vel tale quid. Possis item
 suspicari post proximam κινδύνου deesse
 ἀγωνιῶντας. quo admissio, ὑπὲρ tenebit
 locum. IDEM.

Ἠγάσθη] Τῆς τῶν τετελευτηκῶτων ἀγα-
 σθέντα ἀρετῆς. Demosth. Orat. Funeb.
 TAYLOR.

Ἦ πολὺ πλεῖστον] Defendi possit hæc
 lectio e p. 208. ult. si ἢ pro profecto ac-
 cipiatur. Ego vero nullus dubito Ly-
 siam etiam hic pro more suo dixisse, una
 litera minas, ἦπου πλεῖστον. REISK. Hic
 ἦ, sane, profecto. AUGER.

104 τὰς ναῦς δ' ¹ ἐμβάντες, τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὔσας
 ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ ² καὶ
 πᾶσιν ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ'
 105 ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν
 βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ 30
 κάλλιστα ἐκείνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβά-
 λοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἰκανώτατον εἶπειν καὶ
 γνῶναι καὶ πράξαι, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἀπάντων
 συμάχων, ἀνδρας δ' ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἀν τού-
 τοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἤρισαν γνώμη καὶ πλήθει καὶ
 ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν ³ ἀναμφισβήτητα τὰριστεῖα τῆς
 ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυ- 35
 χίαν ὁμοιοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γρησίαν δὲ καὶ
 106 αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν
 ἔπεδειξαντο.

θ'. Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιοῦτους αὐτοὺς παρα-
 σχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ

¹ ἐσβάντες T. R. A.

² καὶ om. T.

³ ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα T.

Ἐσβάντες] Perinde, erit, quoad Atticismum, si cum editis ἐσβάντες, aut cum Baroc. et Coisl. 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Οουκυδίδης λέγει. Magister. TAYLOR. Ita supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Usitatus tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάσονται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οἶκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβάσι. et adv. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priori forma utantur. MARKLAND.

Κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν praefertur ex nostris duo, Baroc. sc. et Coisl. 2. Movent, sed nihil promovent. Δουλεύειν item Philelph. cujus versio parum ideirco sapit. Tu vero sapere aude. Κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ἐτέρων δουλείας. TAYLOR. Sophistam si judicamus, diligenter orationis membra membris quaeque suis comparasse, atque ita ex adverso opposuisse, ut vocabulo cui-

que par sum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deesse par ex adverso, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εὐνομουμένων, vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς vel ἐτέρας deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophistam sic dedisse: κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας; Sed nescio, an putidum sit, ut Sophista ita λεπτολογεῖν, ita critico sic ad vivum secare. REISK.

Καίτοι] Non convenit huic loco. docet enim et confirmat praemissa. melius conveniat, ni fallor, καὶ γὰρ ται. etenim. IDEM. Et AUGER.

Δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inserendum post μὲν. MARKLAND.

Ἄναμφ. ἀριστεῖα] Baroc. videtur legisse ἀναμφισβήτητα, quod strenue commendo. TAYLOR. Sine dubio fuit in Baroc. quo usus est Taylor, idem, quod in Angustano reperi. scil. ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τὰριστεῖα. REISK.

Ἄομοιοῦσαν] Suspicio de ἐμοιογοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a se exantlatorum respondentem. De ἐ-

ἰδία ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν ¹ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτίησαντο ὕστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ
 40 ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἑλληνας περιιδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γὰρ αὐτοὶ ² ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὐτ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν 107

195. 1 οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεται τὴν τῆς ³ θαλάττης ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομιζόντες αὐτοὶ μὲν ἀδικὰ τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραίνειν, ἐβροήθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τά-
 5 ξων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ ⁴ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες, Ἑββαῖον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον
 10 τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς ⁵ τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἠγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

¹ καὶ om. T. A.   ² ὑπὸ τῶν Ἑλ. A.   ³ θαλάσσης T. R. A.
⁴ Τεγεᾶται T. A.   ⁵ τοὺς om. T.

τυχίαν, an potius εὐψυχίαν sit, aliis relinquo iudicandum. IDEM.
 Ἔσεται] Atqui Peloponnesios hoc ante Salaminian pugnam agitasse constat ex Herodoto. IDEM.
 Ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex sensu, et Isocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν. MARKLAND. Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus est. Saepe locorum Lysias brevitate studens, hoc pronomen omittit, ut p. 190. ult. ubi pariter Markland αὐτῶν insertum ibat.

possit etiam locus alter eadem p. 192. 3. τοῖς ἔργοις huc trahi. REISK. τῇ σωτηρίᾳ adde vel subaudi ἑαυτῶν. AUGER.
 Ἐξουσιν] Fort. ἔξωσιν. TAYLOR.
 Ἐπὶ Ἑλλήνων] Malim articulum τῶν interponi. REISK.
 Ἐκείνοις] Redit ad Persas, ut τούτοις ad Lacedaemonios, qui praeter ceteris appellatione τῶν Ἑλλήνων versu proximo modo appellati sunt. IDEM.
 Ἀκινδύνως] Sine praelio. κίνδυνος enim praelium, pugna conflictus. passim in hac Oratione. MARKLAND.
 Διδασκ. δέ] Malim δέ. REISK. AUGER.

108 ἰ. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάν-
 τος, διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
 νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρουοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων
 ἕκαστοι ¹ δέομενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας 15
 καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριή-
 ρεις αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
 109 χρόνον Αἴγυπτον τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης
 ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρατεύματι, Κορίνθιοι
 καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν
 ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελεθόντες
 πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν 20

¹ δέομενοι ἐκινήθησαν ναυμαχίας δὲ Ἐθ. Α.

Ἑστέρῳ] Ita malim, quam ἐτέρω cod. Baroc. cuius margo lectionem antiquam servat. TAYLOR.

Καταστάντος] Ἐπιστάντος. CONT.

Ζῆλον] Ζῆλος, hic est magnifica prædicatione rerum gestarum, ut φθόνος invidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta. REISK.

Τῶν πεπραγμένων] Post τῶν πεπραγμένων videtur συνεββάησαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in contenti post ναυμαχίας addendum δέ. IDEM.

Μέγα μὲν] Non a me impetrabis, ut hæc confitear sana esse atque integra. Ἐλάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc præcedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedæmonii? Num Athenienses? Num Æginetæ? Novi quidem fuisse Athenienses, attamen eam gratiam deo Historiciis, non loco desperatissimo. V. Thucyd. I. 105. TAYLOR. In ambiguo quidem relictum est sine definitione, utri cepissent, Athenienses an Æginetæ; verumtamen sponte sua elucescit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus prædicandis tota versatur oratio. REISK.

Ἐλάμβανον] Np. εἰ Ἀθηναῖοι. deinde, πολιορκούντων, sc. τῶν Ἀθηναίων. πολιορκούντων — Αἴγυπτον, i. e. πολεμούντων ἐν Αἴγυπτῳ. AUGER.

Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον revocandum nescio quod Αἰθιοπῶν. Marg. Steph. Hic sc. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit Thucyd. I. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους εἶσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἴγυπτῳ ἐν δὲ καὶ Βοηδοῦσιν ἀπὸ Αἰγίνης

ἀναστήσασθαι αὐτοῖς. Pro deridiculo est istud, quod modo a prima manu Cod. Baroc. profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἀπάσης. TAYLOR.

Ἄξειν] Malim ἀπάξειν. REISK.

Πανδημεὶ γέραν εἴ κατέλαβον] Lego Γερανεῖαν κατέλαβον. Est autem Γερανεῖα mons et angustia, per quas Corintho Athenas itur. PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. præter Aldinos, qui nihil hic nisi sordes et impuritatem ipsam nobis obtundunt. Veram lectionem monente præterea Palmer. in Exercit. vocemque hanc ex Lysia Orat. Funerib. laudante Harpocrate. (Cujus in editis male Γερανία. Cod. Reg. Cant. MS. Γεράνεια sine litura.) Meminere Thucyd. sæpe, Pausan. in Attic., Lucian. Icaro-Menipp., Plin. VII. 4., Plutarch. in Cleom., Scylax., Steph. Byzant., Etym. M., Phavorin. etc. TAYLOR. Γερανεῖαν, vel Γερανίαν. CONT.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic distingue. Cæterum pro Γερανεῖαν Harpocrate scribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον Stephanus conjicit Αἰθιοπῶν. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I. 105. Edit. Oxon. in hac ipsa historia, iisdem pæne verbis utitur: ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἴγυπτῳ. Vide segm. 104. unde discis, qua de causa in Ægypto tunc versabatur Atheniensium exercitus. Si vero Ægyptus, tota Regio, minus proprie dici possit πολιορκεῖσθαι (quæ res, opinor, Stephanum movit), forte legi potest, πολεμούντων — Αἴγυπτον τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lysias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intellige Μεγαρικὴν, in qua Geranea erat; non Ἀττικὴν. MONTAIGNE.

ἀπόντων τῶν δ' ἔγγυς ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμ- 110
 ψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν
 ἐπίοντων καταφρονήσαντες οἱ γεραιτέροι καὶ οἱ τῆς ἡλι-
 κίας ἐντὸς γεγονότες ἤξιον αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιή- 111
 σασθαι, οἱ μὲν ἐμπειρία τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι,
 καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ ἐκεί-
 νους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἀρχεῖν ἐπισταμένων, 2
 τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
 ρωνίδου ¹ στρατηγούντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
 γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἀπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων
 τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὕτω δυναμένοις, ² τοὺς εἰς
 τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν 112
 ἀπαντήσαντες, τρώσαιον δὲ στήσαντες καλλίστου μὲν αὐ-

¹ Στρατηγούντος οὖν Μυρωνίδου Α.

² πρὸς τοὺς Α.

Ἀπόντων] Rerum gestarum si pateretur veritas, magis atque conveniret τῶν μὲν οὐ πόρρω ἀπόντων, quamvis alia pars civium laud procul abesset, alia esset in propinquo, tamen a se non impetrabant, ut eorum quemquam accesserent. Optime sibi sententia sic constaret. verum obstat, quod dixi, historica fides. Ægyptus enim ab Attica procul abest. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπαπόντων, quamvis alteri jam reditum in patriam pararent, vel in reditu essent. Vulgatam si tenebimus, id quod fieri par est in loco dubio, vel sic tamen πόρρω abesse videtur, contrarium alteri opposito ἔγγυς, et sententia tamen claudicabit. dedignabantur quenquam accessere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abessent. In quo parum salis est. REISK.

Ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quasi hæc verba designant Adultos, ἐν ἡλικίᾳ constitutos, in ætate στρατευσίμῃ, quod est præter mentem auctoris, bonus scriba in una Cod. nobis propinavit ἡλικίας οὐκ ἐντὸς γεγονότες. Infra ætatem militarem [under age. in edit. min.], οἱ νεώτατοι, ut Thucyd. loco toties laudato: Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἱ τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνούνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγούντος. Atqui hi ipsissimi sunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Ἐντὸς Infra, non Intra. Zenob. Cent. III. 79. ἐντὸς ἐβδόμης] Ἀπειράτο Ἀθήνησι (lege στρατιᾶν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μνησὸς ἐβδόμης. Atque eodem pacto Plato, si fides habenda sit Lexicographis, dixit ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονῶς de eo, qui nondum attigit tricesimum annum ætatis. [under thirty. in edit. min.] TAYLOR. οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες

recte redditur *impuberes, aut ætate nondum maturi. tres erant ætates pænes Græcos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ætatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea ætate jam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra justam militiæ ætatem constituti, qui eam nondum attigissent.* Dio Cass. p. 182. 38. ἐντὸς τῶν Ἀλπεῶν ἐμένομεν. ad Alpes non accessimus, eas non superavimus. p. 232. 41. ἐντὸς τοῦ Τίγριδος. antequam ad Tigridem perveniatur. item p. 757. 12. REISK. Πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] Ἀγαθοὶ πολλαχοῦ. CONT.

Μυρωνίδου στρατηγούντος etc.] Constructioni et perspicuitati melius consulatur ita: Μυρωνίδου οὖν στρατηγούντος etc. Istud οὖν amissum fuisse videtur in præcedente syllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Plena h. l. et integra est oratio. ἐνίκων aptum est e καὶ proximo superiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ. REISK.

Αὐτοὶ] Id est, ipsi soli, a nemine sublevati. IDEM.

Τοῖς] Id est, διὰ τῶν, per eos, qui partim jam fessi ætate et viribus exinaniti essent. IDEM.

Τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non esse Græcum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας — ἀπαντήσαντες. Ælianus V. H. VIII. 12. sensu diverso, eadem tamen Constructione: ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Est epexegetis superiorum, et hi accusativi τοὺς ἀξιώσαντας apti sunt ex

τοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι 30
τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὐπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμ-
φότεροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν
αὐτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ
τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

113 **ιά.** Καθ' ἕκαστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν κιν-
δυνευθέντα ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ 35
πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος
ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μνηῦσαι τὴν τῶν εὐθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν; μετὰ πλείστων γὰρ πόνων καὶ
φανερωτάτων ἀγώνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέραν
μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέδειξαν τὴν
ἑαυτῶν πατρίδα, ἐβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης
ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμαχούς,
οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ
τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμα- 40
χοὺς ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κακείνους ἰσχυροὺς καθι-
στάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες,
ὡςθ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει,
114 ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. καὶ

eodem ἕνεκεν, e quo aptum quoque est τὴν
ἐκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deest, ne-
que alias corruptum est h. l. noli a Mark-
lando moveri. REISK.

[Ἔργου] Construe cum τρέπαιεν quod præ-
cessit. AUGER.

Κρείττους] Potest pro simplici ἀγαθῶ
accipi. Sæpe Atticis βελτίων et κρείττων
idem valet, atque vir fortis et strenuus,
item probus et honestus, ut e contrario
χειρῶν ipsis est, homo nequam, impurus,
consceleratus, idem qui nobis ein Schelm.
Videtur tamen h. l. utique vim compara-
tivi obtinere. quod si est, necessario erit
ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipsi aut
alias essent, aut per ætatem moresque
esse possent. IDEM.

Εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν
λοιπῶν ἐβουλεύοντο] Isocrates Paneg. p.
116. οἴκαδε καταπλεύσαντες, οὕτως ἐβουλεύ-
σαντο περὶ τῶν λοιπῶν. MARKLAND.

Τῶν λοιπῶν] Videtur h. l. a masculino
οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπὰ,
repetendum esse. prospiciebant sapientia
suorum consiliorum saluti reliquorum ci-
vium. REISK.

Κινδυνουθέντα] Sunt res cum periculo ca-
pitis magnaque contentione corporis per-

actæ. IDEM.

[Ἐδίδου] Ἐδεῖδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ.
SCHOTT. O naves vere parasiticas,
quem vere arbitrator posse ex ipsa “flam-
ma petere cibum!” Quasi in neglecto au-
ctore adeo rarescerent nævi, ut necesse
haberes ingenio materiam querere etiam
in ejus integritate! Expectamus, cum
eo sis acumine, quam mox ostendas,
quantum pateat inter ἐδεῖδε et ἐφοβεῖτο.
Deinde autem restat hic nodus secundus:
si nec aliena appetebat, pro suis vero per-
timit, quænam erant illa λοιπὰ περὶ
ἧν ἐφοβεῖτο? En cumulum insipientiæ!
Sed cumulatore dixeris. Δείδω cum
suo παρατατικῶ δια est, quod insol esce-
bant, cum Δέδοικα et Ἐδεδοίκεν in eorum
vices succedere. Ἐδεδοίκεν, Ἐδεδίειν, Ἐ-
πεφρίκειν, Ἐπεπέθειν. Παρατατικῶν ταῦτα
σημασίαν ἔχουσιν Ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων πα-
ρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. Τ.
Magister. Ἴσθι δὲ, ὅτι ἴσθι ῥήματα, ἐν οἷς
τῶν παρακείμενων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώ-
των, οἷον Δέδοικα, Δέδοικα, Πέφρικα, οἱ τού-
τῶν ὑπερσυντελικῶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντι-
παραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται.
Ἐδεδοίκεν, καὶ Ἐπεπέθειν καὶ Ἐπεφρίκειν.
Moschop. in Lexic. Atque ita Demo-

οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἑλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη· τῷσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὦν ἕνεκα ¹δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ²ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίνεσθαι.

ιβ'. Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακία εἴτε θεῶν διανοία, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχίσασιν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ἐδήλωσαν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ὅτι ἢ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦντες τοὺς Ἑλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν ³θάλατταν οὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, ⁴δουλεύουσι δὲ πόλεις τῶν

¹ ἔδει Α.

² γενέσθαι Α.

³ θάλασσαν T. R. A.

⁴ ἐδούλευον Α.

stheneis: Εἰ γὰρ ἐκείνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἐδέδεικε, κἂν τούτους αὐτῶν ἤξιον: Orat. adv. Conon. Lysias quoque: "Ὅστε οὐκ ἐδέδισαν ἑαυτοὺς εἶναι. Orat. c. Agorat. Non memini me vidisse sententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funestari. TAYLOR. Schottus legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ. quod miror, cum verba proxime sequentia sint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφορεῖτο. Neque Lysias, neque forte quisquam alius, scripsisset ἔδειδε, sed potius δέδοικε vel ἔδειδει. Recte habet ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτοῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους, partem muri. Andocides de Myster. p. 17. λήφεται τῶν κοινῶν χρημάτων, accipiet aliquid ex pecunia publica. Passim in Evangeliiis hæc forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id est, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

Δεῖ — γίνεσθαι] Lego, εἶδει γενέσθαι. Loquitur enim de Majoribus eorum, et de rebus præteritis, et factis ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND. Marklandi εἶδει si probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, necesse erit, ut γενέσθαι quoque legatur. REISK.

³ Ἀπολλυμένων] In pugna scilicet ad Αἰγὸς ποταμοῦς, de qua Xenophon et alii. PALMER. Lego cum Coisl. 2. et Baroc.

ἀπολομένων. N. c. Nicomach. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπολομένων τῶν νεῶν ἢ μετὰστασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἡγεμόνος] ἡγεμόνων. CONT. ἔδηλωσεν] Lege cum Ioann. ἐδήλωσαν. TAYLOR. Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more suo exscribit Isocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάτων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. MARKLAND. In Augustano, quem ad Taylorianam contuli, prælegente hanc uxore, pro certo haud dixerim, aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum sit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid ejus est, illinc nihil differentię annotavi. Vulgatum ἐδήλωσεν ego equidem haud spernerem. referri enim commode posse videtur ad αὐτὴν ἢ συμφορὰ, hæc calamitas planum fecit. Interim quod Taylor semel constituit, id ita maneto, per me licet. REISK.

⁴ Ἐπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

Δουλεύουσι] Inter aoristos præmissos et perfectum insequens interceptum præsens, haud satis huc convenire videtur, melius ἐδούλευον. aut, si δουλεύουσαι suspiceris hic leg. esse, deerit ἔστυον vel simile quid pone Ἑλλήνων. REISK.

Ἑλλήνων, τύραννοι δ' ¹ ἐγκαθεστᾶσιν, οἱ μὲν μετὰ τὴν ἡμε-
 τέραν συμφορὰν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥστ' ¹⁰
 117 ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ
 πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγκαταβαπτομένης τῆς
 αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχῆς μὲν ἡ Ἑλ-
 λὰς τοιούτων ἀνδρῶν ὄρφανὴ γενομένη, εὐτυχῆς δ' ὁ τῆς Ἀ-
 σίας βασιλεὺς ἐτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος· τῇ μὲν γὰρ τού-
 των στερηθεῖσιν δουλεία περιέστηκε, τῷ δ' ἄλλων ἀρξάντων
 ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων διανοίας. ἀλλὰ ταῦτα ¹⁵
 118 μὲν ἐξήχθη ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ἑλλάδος· ἐκεί-
 νων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνησθαι,
 οἷ, φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι
 καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάζσαντες, πάντας πολε-

¹ ἐγκαθιστᾶσιν T.

Τύραννοι] Tyrānnois. WAKEFIELD.

Ἔστ' ἄξιον] Scholia MSS. in Æschin. que possideo, literato orbi, ubi tempus ad eam rem tulerit, destinata, ad illa c. Ctesiph. Οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι, hæc habet: Οἱ Ἕλληνας ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κίρην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείραντο. Ὀμηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρνηκόμεντας καλεῖ. Ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινάνδας, Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν. [V. Pausan. in Bœotic. c. 15.] Ἀσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων Κοιτοῖς, ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Vides ne unum Iota hiscere. Non tamen, varia ut sint, credam alio digitum intendisse Aristot. Rhetoric. III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διότι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευταυσιάντων κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς συγκαταβαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας. Noster autem τῷδε τῷ τάφῳ et τοῖς ἐνθάδε κειμένοις propterea quod in Ceramicō verba habuit communi illo sepulchro omnium in bello cæсорum. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] In hoc Ceramicō, ubi tum temporis, h. e. paulo post acceptam ad Ægospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Helleponto perenti. REISK.

τῇ Ἑλλάδι] τὴν Ἑλλάδα. CONT.

Αὐτῶν] Np. τῶν Ἑλλήνων, nam τῇ Ἑλλάδι quod præcessit idem valet ac τοῖς Ἑλλησι. AUGER.

Ὡς δυστυχῆς etc.] Ilego, ὡ δυστυχῆς

μὲν ἡ Ἑλλάς etc. et ita Interpres: O infelix Græcia etc. Paulo ante, ὡς συγκαταβαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάξη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. MARKLAND. Ilego ὡ δυστυχῆς— In Edit. min. TAYLOR. Videtur ὡς bene habere. quam infelix! REISK. ὡς, quia, etenim. Deinde accipe γενομένη quasi legeretur ἐγένετο. δυστυχῆς γενομένη est nominativus quidam absolutus. AUGER.

τῷ δὲ] Np. τῷ Περσῶν βασιλεῖ. mox ἐγγίνεται præsens pro præterito. IDEM.

ἄλλων ἀρξάντων] Postquam, vel quod alii, Lacedæmonii puta, principatum Græciæ, susceperunt. REISK.

τῶν προγόνων] Suorum puta, Darii atque Xerxis, consilia bellum Græciæ inferendi. IDEM.

τῆς τῶν προγόνων διανοίας] Ferri potest διανοίας. Expectarem tamen ab Attico, Persis natura infestissimo, ἀνοίας, recordiæ: ut supra de Amazonibus, καὶ δοῦναι δίκην τῆς ἀνοίας, ob factum simile, nempe Atticæ invasionem. Demosthenes Oral. περὶ τῶν συμμοριῶν· εὐχασθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκείνων, ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους ἀπκού. De Regē Persarum loquitur. MARKLAND.

Ἐξήχθη] Ad hæc, quæ videri possint ab hoc tempore locoque aliena, evectus, et ab impetu perturbatæ meæ mentis, cui resistere non poteram, adactus sum, ut evagarer, invitus et oblitus meī. REISK.

Πάντας] Post πάντας videtur τοὺς Πελοπονησίους deesse. IDEM. πάντας intellige, et civēs et exteros. AUGER.

μίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου
 20 ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς
 κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν ¹ τῶν προγόνων μιμησάμενοι,
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτη-
 σάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι ἢ βίου μετὰ
 δουλείας, ² ὡς οὐχ ἦττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι ἢ
 τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουλευθέντες ἐν τῇ αὐτῶν
 ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμαχούς
 25 μὲν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότε-
 ρον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως 119
 οὐ τὸ πλήθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμα-
 σι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων
 ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγύς ὄντας τοῦδε
 τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ
 γὰρ τοὶ ³ μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν,
 ὁμοιοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ
 30 τῶν καθρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν,
 ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων
 ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ' ἐπὶ σω-
 τηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ, οὐτ' ἐλαττοῦσθαι δυ-
 νάμενοι οὐτ' ⁴ αὐτοὶ πλεόν ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν 120

¹ τῶν προγόνων ἀρετὴν T. R. A.
³ καὶ μεγάλην R.

² ὡς om. T. R. A.
⁴ αὐ. A.

Αἰρούμενοι] Προαιρούμενοι, vel μᾶλλον αἰρούμενοι. CONT. Sub. μᾶλλον. AUGER.

Πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄσπερος. Vide Orat. XII. et XIII. MARKLAND. Bene habet vulgata. tametsi hand dilitebor, in usu magis esse, ut dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lysiae si placuit ita loqui, ut hic fecit, quis reprehendet? Marklandi rationem si probes, debebis etiam καὶ proximum delere, ut τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν sit explicatio illorum τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας. Nam si diversi sunt hi vetusti Atheniensium amici ab ipsorum civibus, velim scire, qui fuerint. Novos ego equidem nullos novi inimicos Atheniensibus tum existitise, qui antea eorum amici fuissent. REISK.

Κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνοι θέντες. Alioqui vix erit Græcum, ni Græcum sit quod Hellenistæ scribant. TAYLOR.

Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille sibi non constabat hæc scribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ σώματι Græcum non erit, κίνδυνοι τιθίναι erit? Ubi mens ci erat? IDEM.

Παρέχονται] Præsens pro præterito. AUGER.

Καὶ οὐτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, οὐτ' αὐτοὶ πλεόν ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοί, in ultimo membro sententiæ, monstrat oppositum deesse in priori. Scripturam Lysiae, nisi fallor, restitui; καὶ οὐτε ἐλαττοῦσθαι τοὺς ἐτέρους διανοούμενοι, οὐτ' αὐτοὶ πλεόν ἔχειν δεόμενοι, etc. et neque in animo habentes, ut CÆTERI inferioris essent conditionis, neque ut IPSI superioris, etc. Isocrates Paneg. p. 151. quis nescit ea esse προστάγματα (jussa) τὰ τοὺς ἐτέρους ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon Ἑλλην. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν τε ἡλικιωτῶν πλεόν ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, scribe eis τὴν αὐτῶν, non αὐτῶν, in patriam suam: ut su-

ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν ¹ μετέδωσαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἤξιωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ² ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακία ³⁵ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἢ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους, εἰς παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὐτῶν ¹²¹ οἰοί τε ³ ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥαδίως ἂν ὁμοιοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο.

ιγ'. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται. ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ⁴⁰ ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἱ, τῷ πλήθει βοηθήσαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποίησαντο· ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπέμβησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς.

ιδ'. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις

¹ μετέδωκαν T. R. A.

² ἀπελογίσαντο T.

³ ἐγένοντο T. R. A.

pra, ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομόνοντες vel ἀνεχόμενοι, haud sustinentes, haud valentes a se impetrare: ut sustinerent ab aliis iura sua minui, aut se laedi et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud est, quam αὐ, rursus, ex altera parte. REISK. οὐτ' αὐ τὸ πλέον. WAKEFIELD.

Ἀπελογήσαντο] Testantur quidem pro ἀπελογήσαντο testes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR. ἀπελογήσαντο. CONT. Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitivo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam sine testibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate esse recusavit, nescio cor. REISK. ἀπελογήσαντο. nam plerumque λόγοις apologiae constant: hic ipsis factis apologiae confiebat. In Char. Aphrod. l. viii. c. i. p. 649. D'ORVILLE.

Ξένους] Thebanos intelligit, qui exsultant contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

Πατρίδα] Πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, ubi locus virtuti sit aut suae profereudae, aut aliorum oppressae relevandae. REISK. Interpretor: patriam existimantes locum ubi virtuti ipsorum

locus esset. AUGER.

Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera utebantur. Unde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in proverbium abiit. Meminit Demosth. Philipp. 1. "Ὅτι καὶ πρότερον ποτ' ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὐ Πολύστρατος ἠγεῖτο, καὶ Ἴφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινές, καὶ ἡμῶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττομένους μεθ' ἡμῶν ἐνίκαν οὗτοι οἱ ξένοι, καὶ ἡμεῖς μετ' ἐκείνων. Quibus confer, quae habet Harpoc. in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et Ulpiam. in novis σχ. ad I. Demosth. c. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Aristoph. Plut. 173. Ubi consulenda sunt potius, quam credenda, quae habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στρατεύματα μισθοφορικῶν, ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ Κόων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἴφικράτης, ὑστερον καὶ Χαβρίας. ἃ χρῆσάμενοι τὴν Λακεδαιμονίαν μάθραν κατέκοψαν, στρατηγούντος αὐτοῦ Ἴφικράτους καὶ Καλλίου. Moschop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR. θαπτόμενοι cohaeret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθεῖν. οὐκ ἔχοντας idem est atque ὅτι οὐκ εἶχον. quasi dixisset: ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς Λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad πατρίδα καὶ ξένους parenthesis sunt habenda.

197. 1 ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις ¹ καινοὶ σύμμαχοι γενό- 122
 μενοι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες — οἱ
 μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους
 αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ
 τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι —, πᾶσιν 123
 5 ἀνθρώποις φανεράν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ² ἐπεδείξαντο. ἐτόλ-
 μησαν γὰρ, μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον
³ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς
 τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποδνήσκειν· τοῖς γὰρ Λακεδαι-
 μονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο.
 νικήσαντες μὲν γὰρ ⁴ ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἠξίου, δυστυχή-
 σαντες δὲ βέβαιοι τὴν δουλείαν τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 κατέλιπον.

124
 10 καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόν-
 τες ζηλωτοὶ, παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγα-

¹ καινοὶ T.

² ἐπιδείξαντες T.

³ περὶ T.

⁴ ἐκείνους ἂν τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἠξίου A.

Quapropter ea signis quoque parenthe-
 seos inclusi. Omnia sic inter se apta et
 connexa sunt, ut bene secum constant.
 REISK.

Καινοὶ] Fortasse oppositio postulat ut
 legamus καινοί. In Edit. min. TAYLOR.
 Pro καινοὶ vulgatorum librorum dedi de
 meo καινοί, vetustos amicos novis sociis op-
 ponit sobbista, per totam hanc orationem
 lusus verborum, vitrea fracta, spargens.
 Lacedæmonii, Corinthiorum veteres ami-
 ci, nunc inimici sunt, Athenienses, olim
 inimici, nunc socii. de ipsis enim Athe-
 niensibus, non de militibus eorum merce-
 nariis, id quod Taylor perperam autuma-
 vit, hic agit orator. nullos Corinthiis mi-
 serant Athenienses milites mercenarios,
 sed ipsi venerant. REISK. Vid. Taylor.
 Lect. Lysiv. c. 4.

Μεμνημένοι] Id est, διότι τῆς προτέρας
 ἔχθρας οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν
 τῶν Κορινθίων παρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ
 ἐποιούτω. quippe qui, vel, propterea quod
 pristinae suæ cum Corinthiis simultatis
 non jam amplius meminissent, sed præ-
 sentem amicitiam magni facerent. REISK.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντες] Nullus
 est præcedentis sententiæ exitus. Lego,
 ἐπεδείξαντο. Orat. XVIII. φανεράν ἐπε-
 δείξατο τὴν εὐνοίαν. Vide quæ notavi ad
 Orat. XII. Quæ vero præcedunt, corrupta
 sunt et male distincta. Scribe: οὐ τὴν

αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ μὲν
 γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόουν, οἱ δὲ ἀδικου-
 μένους αὐτοὺς ἠλέουν) οὔτε (non οὐ) τῆς προ-
 τέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο.
 MARKLAND. ἐπεδείξαντο. CONT. Mark-
 landum exscribit Taylor in Edit. min.

Περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν] MS.
 ὑπὲρ, quod rectius puto. Sic infra: ὑπὲρ
 μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες. Su-
 pra tamen dixit, περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν
 μαχόμενοι. Utrovis modo interdum recte
 dicitur: interdum cum Distinctione. Vide
 ad Orat. III. Mox, legendum puto, βέ-
 βαιοι ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον, reliquissent.
 Vulgo deest ἂν. MARKLAND.

Ἐκείνοις] Nr. τοῖς Πελοποννησίοις. AUGER.
 Οὗτοι] Scil. οἱ τελευταῖοι Ἀθηναῖοι.
 deinde ζηλωτοὶ, sub. εἰσὶ, vel ἦσαν. IDEM.

Παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων
 ἀγαθοῖς] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces
 alibi sæpe confusas scio. Orat. XIV. τὰς
 τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init.
 ἀποφαινοῦντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς.
 MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.
 Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ
 sunt majorum non modo præclare ad-
 gestæ, sed etiam honesta instituta, id
 omne, quod Latini decora et ornamenta
 appellant. quo pertinent sapienter dicta,
 fortiter facta, solerter et salutariter insti-
 tuta, disciplinae pueriles etc. quæcumque
 civitatem exteris amabilem una admirabi-

Φοῖς, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τὴν τ' ἐκείνων δόξαν διασώσαντες
 καὶ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ
 καλῶν αἴτιοι γεγένηται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνόρωθωσαν
 δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν
 τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὡς περ 15
 χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τρο-
 φεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρήψασι λύπας καταλιπόντες.
 ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν καὶ σφᾶς αὐτοὺς
 125 ὀλοφύρεσθαι καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοί-
 που βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἐτι ἡδονὴ καταλείπεται, τοιούτων
 ἀνδρῶν θαπτομένων, οἱ, πάντα περὶ ἐλάττους τῆς ἀρετῆς
 ἡγούμενοι, αὐτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖ-
 κας ἐποίησαν, ὀρφανούς δὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον, 20
 ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστη-
 σαν; πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας
 αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναι οἴων πατέ-
 ρων ἐστέρηται· ἐξ ὧν δ' οὔτοι γεγονάσιν, οἰκτεῖρω, ὅτι
 πρεσβύτεροι ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυστυχίας τῆς ἑαυ-
 τῶν. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν
 καὶ θρέψαι¹ καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρα ἀδυνά- 25
 126 τοὺς μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν
 ἐλπιδῶν ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι, ὑπὸ δὲ τῶν αὐ-
 τῶν πρότερον ζηλοῦσθαι καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι, ποθεινότερον δ'

¹ καὶ θάψαι om. A.

lemque, et formidabilem reddunt. REISK. In praeclaris majorum institutis. AUGER. Rescribo: ἐν ταῖς τ. π. ἀγωγαῖς. WAKEFIELD.

Ἵφ' ἑτέρων] Intelligo ὑπὸ συμμάχων. AUGER.

Ὡς τε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν] Scribo, πενθεῖν. Eadem sententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. Et supra: ὥς τε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθεῖσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum est ποθεῖν, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Αὐτῶν] Αὐτοῖς Ioann. Cant. Baroc. uti modo: Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιοτέρον περὶ πολλοῦ ποιήμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, sed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. T. Magister.

Ita fere in Orat. superiore, Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτάδειος: In inferiore, τινὰς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. TAYLOR.

Τούτων] Codices si tunc dicitur, haud repudiam. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad insequentia, quae significant et copiosius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus sit orator. ἢ τεκεῖν idem est, ac si dixisset: δηλοῦν τὸν τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι — REISK. ἀνιαρώτερον τούτων explico: luctuosius his quae dicuntur, his quae sequuntur. AUGER.

Καὶ θάψαι] Malim haec duo vocabula abesse, ut sententiae officientia, et quae facillime et proximis καὶ θρέψαι nasci poterint, quibus sunt sono simillima. Nam sepultos ab ejusmodi miseris parentibus esse liberos, satis indicant insequentia, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων. REISK.

αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσα γὰρ ἄνδρες ἀμεί-
 νους ἦσαν, τοσοῦτω τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μείζον.
 πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς
 πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε ¹ αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς 127
 30 ἄλλους μεμνήσθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;
 ἀλλ' ἱκανὸν λυπῆσαι, τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευ-
 τηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαύόντων τῆς τούτων ἀρετῆς.
 ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίῳις κινδύνοις, ὅταν ὀρῶσι τοὺς μὲν πρότερον
 ὄντας φίλους φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τοὺς δ' ἐχθροὺς
 μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς ² τούτων; μόνην
 35 δ' ἂν μοι δοκοῦμεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι
 χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως ὥσπερ ἐκεῖνοι περὶ
 πολλοῦ ποιούμεθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζόμεθα
 ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες, ταῖς δὲ γυναῖξιν εἰ τοιούτους
 βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν οἷοίπερ ἐκεῖνοι ζῶντες
 ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν εἰκότως μᾶλλον τιμῶμεν τῶν ἐνθάδε 128

¹ αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνήσθαι Α.

² αὐτῶν Α.

Ὅσα γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσοῦτω
 τοῖς καταλειπομένοις πένθος μείζον] Loquitur
 de vita functis. sed verbis præcedentibus agit de parentibus eorum, προεινότερον
 δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; unde
 sine dubio hic legendum: ὅσα γὰρ ἄνδρες
 ἀμείνους ἐκεῖνοι ἦσαν, τοσοῦτω etc. sc.
 mortuū. Perspicuitas et recta scribendi
 ratio hoc poscit. Deinde: πῶς δ' αὐτοὺς
 χρὴ etc. Sensus videtur postulare πότε,
 quando. Vide, quæ sequuntur. Sed forte
 nihil mutandum. Demosth. Philipp. I.
 πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; cui quæstioni
 respondet: ὅταν ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 etc. MARKLAND. πότε. CONT. Ad hunc
 locum quæ Marklandus annotavit, acute
 sunt illa quidem excogitata, problemque
 ipse, si Lysias sic reliquisset. Sed equis
 unus omnium mortalium tam diligens, tam
 attentus ipse sibi, tam cautus atque cir-
 cumspectus in dicendo atque scribendo
 est, quis ita plane de lectorum auditorumve
 desperat ingenio, ut nihil relinquat
 ipsis cogitatione inveniendum atque sup-
 plendum; præsertim ubi res ipsa cique
 viam ad veram sententiam monstrat, ut
 hic loci. Equis enim est, quem nexus
 orationis et rerum hic traditarum natura
 non doceat, ad quos verbum ἦσαν referatur.
 Nimis hoc est ad vivum rescare. Denique
 si vitium hoc est orationis, debebat jam
 aliquoties notatum esse. REISK.

ἦσαν, pr. οἱ τελευτήσαντες. AUGER.
 Αὐτῶν] Bene si habet hæc lectio, necesse est, ut αὐτῶν redeat ad parentes liberis orbos. Consentaneum est, ut alii ipsos quoque commemorarent, nominatim appellantes hic verbis. Hic et ille quoque filium amisit. id quod eos audientes non potest non vulnerare. Verumtamen aliena hæc videtur ab oratoris mente hæc sententia, et istæc potius requiri: ἀλλὰ τότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνήσθαι. atqui recordantes publica mala, ut sua quoque privata recordentur, necesse est. Nisi hæc est loci sententia: Consentaneum est alios horum mala esse recordaturos, quanto itaque magis hi ipsi malorum suorum erant memores. REISK.
 Ἰκανὸν λυπῆσαι] Nullus dubito lacunam hic subesse. REISK. Pro ἱκανὸν forsan legendum ἱκανοί, nisi mavis intelligere ἱκανὸν quasi legeretur προσῆκον, tanquam ad λυπῆσαι subaudire αὐτοὺς μᾶλλον, et ἐστὶ ad ἱκανόν. AUGER.
 Μόνοι δ' ἂν μοι] Μόνην δὲ μοι. TAYLOR.
 Δοκοῦμεν] Δοκοῦμεν. SCALIG.
 Ὅσπερ αὐτὰ πατέρες] Scribe αὐτοί, nosmet ipsi. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.
 Τίνας γὰρ ἂν] Cultello Marklandiano ad vivum rescare si velimus, necesse sit, ut τῶν τετελευτηκότων hic desit, quippe oppositum τῶν ζώντων. Verum sic grassari si

κειμένων; τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιοτέρον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ 40 μόνου γηυσίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν.

15. Ἄλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ¹ ἅπαξ ὄντες θνητοί. ὥστε 129 τί δεῖ, ἀ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν ἀχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ τοὺς 198. 1 πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοι- 130 πὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας· νῦν δὲ ἢ τε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς ἀπαραί- 5 τητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων ² κινδυνεύοντες οὕτως

¹ ἅπαξ om. T. A. ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς R.

² κινδυνεύσαντες; T.

juvet, næ totus Lysias prorsus recoquendus sit. REISK.

Δ' ἂν] Malim hic loci αὖ, rursus, e contrario. IDEM.

Οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obvia emendatio, τῆς μὲν ζώντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, ἀποθανόντων δέ. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. τούτων bene habet, non in hoc, et in ἀποθανόντων inest vis antitheti, sed in ἴσον et μόνου. virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non soli, sed æquata cum aliis civibus portione perciperunt, illa virtute ad alios quoque cives universos redundante; luctum autem, si verum volumus, parentes soli tolerant. REISK. τούτων, et τούτοις, refertur ad bellatores. AUGER.

Ἐλανθάνομεν] Ἐλανθάνομεν ἅπαξ cum Cod. Steph. Codd. nostri [et Aug.] præter Coislinianos: Ita tamen, ut in Baroc. deletat manns secunda. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί] Stephanus ὄντες θνητοί, vel ὄντας θνητοὺς. utrovis modo recte. Mibi tamen magis placeret, οὐ γὰρ λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί, ipsi enim non ignoramus nos

esse mortales. MARKLAND.

Ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] Interposui ἅπαξ. semel, citius tardius. aut pro ἅπαξ ἀπλῶς, certo certius sine dubitatione, aut exceptione. αὐτοὺς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fingerit se mortalem esse, donec id nunc a me disceat. Toup ad Suidam t. II. p. 124. vult ἐλανθάνον μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. quam suspicionem ego hic non ut dignam commemoratu refero, neque enim est. REISK.

Ἀθανάτους εἶναι] Opinor ἀθανάτους, propter præcedens τοῖς διαφυγοῦσιν. Orat. XXXIII. οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτροπῶ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. οὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὐτοῖς ἐυλοκίμοις γεγενῆσθαι πονηροῦς. Exempla ubique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτοὺς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

ἥττων] Ad ἥττων et ἀπαραίτητος sub. ἐστὶ. AUGER.

Κινδυνεύσαντες] Κινδυνεύοντες Baroc. Pottior omnino lectio, si me audias. TAYLOR. Dedi κινδυνεύοντες, id est, ἐν τῷ κινδυνεύειν. REISK.

τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ
 τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ'
 ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. ¹ καὶ γὰρ τοὶ ἀγήρατοι μὲν
 αὐτῶν αἱ μνήμαι, ζηλωταὶ ² δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ
 10 τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοὶ, ὑμνοῦν- 131
 ται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. καὶ γὰρ τοὶ θάπτον-
 ται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ
 σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ
 τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τι-
 μαῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου
 καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι 132
 15 γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθά-
 νατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ'
 ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔδει χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας
 τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

¹ καίτοι γὰρ T. A. καὶ τοίγαρ R.

² δὲ αὐτῶν ὑπὸ T. δὲ [αὐτῶν] ὑπὸ R.

Περὶ αὐτῶν] Τὰ περὶ αὐτῶν. CONT.

Καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γὰρ τοὶ, itaque, vel etenim, ut paulo post, καὶ τοίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et supra, καὶ γὰρ τοὶ μεγάλῃ μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν. etenim magnam etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. tametsi enim. MARKLAND. Scribe καὶ γὰρ τοὶ. Quod aliud longe est. In Edit. mihi. TAYLOR. Distinxi vocabula sic: καὶ τοίγαρ. Novitatem particulae τοίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τοίγαρῶν et τοίγαρτοι sapissimè frequentari. quæ si offensione carent, quid est, quod τοίγαρ improbetur? REISK.

Καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου] Sic Orat. XXXIII. inii. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε (sc. Ἡρακλῆς), φιλοτιμίαν δὲ πλούτου (f. πλούτου), γνῶμης δ' ἐπίδειξεν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. de Bigis, p. 696. καὶ τοὺς Ἕλληνας; (ὄρων) ἐπαίδειξαι; ἐν αὐτῇ σοιοιμέ- νους πλούτου, καὶ βώμης, καὶ παιδείσεως. MARKLAND.

Ἄξιους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιοῦτους, id est, τῶν λόγων ὄντων: quasi ejusmodi sermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt! Sic Actor. XXVI. 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, absolute, pro γνώστου ὄντος σου. Mox: ἀθανάτου μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Hæc quoque ha-

bet Isocrates, et quæ præcedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδωκαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθανάτον τὴν μνήμην κατέλιπον. de Semideis loquitur. MARKLAND. Vid. Ind. Attic. in Accusativo.

Τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους] Τιμαῖς ταῖς ἀθανάταις. CONT.

Ζηλῶ] Post ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deesse. requiritur enim oppositum τοῦ θανάτου. REISK. Ad τοῦ θανάτου sub. ἐνεκα. AUGER.

Αὐτῶν] Potest conjungi vel cum μνήμην vel cum ἀρετὴν. IDEM.

Θαπτομένους] Sic peregrinus orationem summorum utriusque ævi virorum prædicationibus nobilitatam; non carentem illam utique suis luminibus. Verumtamen hodie si quis hoc modo parentet, equis ferat oratorem, nedum ut probet, ut laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, sæpe illis quæsitis et frigidis, obtundentem, leco parum convenientia disputantem, oblitum opportunorum atque necessariorum. videte modo. Laudationem memoriæ civium consecratam eorum, quorum alii in bello cum XXXtyrannis, pro libertate patriæ restituenda dimicantes occubuisse, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inscriptionis enim brevitatis, a Lysia certe non profectæ, sed a grammaticis, argumento est angustior; formulam elogii decebat hanc ferme esse: laudatio conditorum in Ceramico), illam igitur laudationem consumit orator

in prædicandis majorum factis a prima stirpe reipublicæ repetitis. Locos nobiles, istiusque coronæ audientia dignos, et inculcatu adeo necessarios, de caritate patriæ, de dignitate virtutis pro patria contententis ipsamque mortem oppetentis, de excellentia famæ honestis artibus partæ, similesque alios locos ex hujusmodi argumento efflorescentes, vix perstringit; quibus in locis alius orator copiis philosophiæ instructus exsultasset. Verum laborant hoc vitio, quod nobis quidem vitium videtur, non Lysias modo, sed etiam Demosthenes, cæterique omnes oratores Græci, qui orationes ejusmodi seu funebres seu panegyricas conscripserunt: non

errore judicii sui decepti; melius enim videntur eloquentiæ veræ præcepta finesque novisse; neque ex severitate philosophica judicandi, sed hactenus ferendi et excusandi, quod auribus non possent non servire populi vani, laudum avidi, participare suam inertiam et ignaviam fortia majorum facta existimantis, aut volentis certe, minus præceptorum subtilitate atque jejunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum adspernatur sapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipsa vanitate haud dedignatur in loco uti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perveniat. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege τραύματος ἐκ προνοίας quicumque mortem meditans civem Atheniensem vulnerabat, causam dixit coram Senatu Areopagitico, et δέξας ἀδικεῖν exsulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero caeditur Simo, in jus vocat.

Pag. ed.

Pag. ed.

H.Steph.

Reisk.

96. 22

α'. ΠΟΛΛΑ καὶ δεινὰ συνειδῶς Σίμωνι, ᾧ βουλή, οὐκ 133

ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἠγησάμην ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην, ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδι- 134

25 κούμενον ἐγκλημα ποιήσασθαι καὶ οὕτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὄρκον διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἐμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμεν τὸν κίνδυνον, ὄρων ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν ἐλπίζω 135

30 τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀγανακτῶ, ᾧ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων εἰπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς,

ΛΥΣΙΟΥ κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. Aldini, neque, quem ejusdem familiae duco, Vaticanus, Lysiae nomen profiteatur, id eruditum lectorem murari non debet. Hoc sapissime in aliis orationibus usu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, hujus non meminit totum quod superest Antiquitatis. A Lysia tamen si non exiit, ex ejus tamen schola certissime est profecta. Ubique istius disciplinae vestigia et characteres praeclearis significationibus impressos mihi videor videre. TAYLOR

Ὁρκον] Adigebantur scilicet actorque reusque, antequam actionem capesserent, jurejurando, justa se probabilique causa mihi, nihilque nisi vera ad judices esse praedicaturos. REISK.

Εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Isocrates Trapezitico: οὐδεμίαν αὐτῶ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσελθῆ. Demosthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσελθόν, καὶ ἀπέ-

φυγον. Noster Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσόντες, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: nempe, *judices adire, coram tribunali se sistere.* Noster tamen Orat. II. ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem sensu: ut nihil mutem; praesertim cum alibi dicat, nisi fallor, ἤκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσάμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic simile. MARKLAND. ὡς ὑμᾶς. CONT.

Περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, *πραγμάτων.* vulnera enim non tam pudenda erant, quam vulnere causa: ea vero erat *παιδεραστία.* Hujusmodi res non nisi necessitate coactum in medium prolatum se dicit. Clare infra: οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε etc. Et ad finem Orat. ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων, εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας καταστῆναι. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. ubi haec voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus scri-

ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυρόμενος, εἰ μέλλοιεν πολλοὶ μοι συνεί-
 σεσθαι, ἤνεσχόμην ἀδικούμενος. ἔπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοι-
 αύτην ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἅπαντα
 136 διηγῆσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. ἀξιώ δὲ, ὦ βουλή,
 εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· εἰ δὲ περὶ
 τούτων ἀποδείξω ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, 35
 ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ
 ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεῖς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς
 137 μὴδὲν με χεῖρω νομίζειν, εἰδόμενος ὅτι ἐπιθυμῆσαι μὲν ἅπασιν
 ἀνθρώποις ἔνεστιν, οὗτος δὲ βέλτιστος ἀν εἶη καὶ σωφρονέ-

psertit τοῦ πρᾶγματος in Timon. p. 56. ubi nunc legitur τοῦ τραύματος. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Conjectura Marklandi, pro τραυμάτων sufficientis πραγμάτων, prima fronte haud displicet. Verumtamen diligentius rem ubi pensites, occurrunt nonnulla assensum suspendentia. primum hoc, quod ipsa in oratione nihil occurrat, vulgatae quod refragetur. tum quod verosimile haud sit librariorum, vulgaria pro rarioribus arripere solitos, hic a more suo descivisse. denique, quod utramque lectionem, tam vetustam illam, quam hanc novam pariter premit, hoc est; articulus τῶν importunus est. utram sequaris lectionem, eo sublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. est τραυμάτων. Num ex eo efficiemus τραυματῶν. de prastigiis, imposturis. Sed haud convenit. REISK.

Εἰ μέλλοιεν] Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, ut sensus constet. PALMER. Quam insipienter! TAYLOR.

Ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Uti profecto τὸν ἀδικούντα decet. Sed jam ventum est ad Judices, ubi non, quid sit factum, sed confirmatum, spectatur. Ibi enim dominantur Allegata et Probata, sive, ut Græci loquuntur, τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. c. Nicomach. Ἦδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς — συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr. Orat. de Aristoph. bonis. Ἄν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἶπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ δόξας ἀδικος εἶναι. Ita, nam ita certissima emendatione mox reponam, c. Andoc. Ἐὰν δὲ ἀμφοισθητῆ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν. Non minus explicate Demosthenes ineunte orat. c. Conon. αἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ παρανεομῆσθαι δοκῶ, βοηθησαί μοι τὰ δίκαια. Et c. Bæot. de dote matern. Δέσμαι γούν

ἀπάντων ὑμῶν — μετ' εὐνοίας γέ μοι ἀκοῦσαι — καὶ ὑμῖν δευτὴ δοκῶ πεποιθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι. Et rorsus c. Neær. καὶ μὲν ἔλη τὸν εἰρξάντα, καὶ δόξῃ ἀδικῶς ἐπιβεβουλεύσθαι, ἀθῶν εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἀππλάχθαι τῆς ἐργασίας· εἰ δὲ δόξῃ μοιχῶς εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς τῷ ἐλόντι. Nihil ergo verisimilius, quam ut δοκῶ verbum adeo forense et iisdem plane elementis constans in isto ἀδικῶ suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque ita auctor sumi legeudī. TAYLOR. Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πείραχά τι, οὐ παραιτούμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime. MARKLAND. Bene habet vulgata. poterat Taylor ista annotatione supersedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne sapies et cum tædio meoque lectorumque iterare necesse habeam, quæ Taylori Marklandive aut aliorum sine nota tacitus prætermittam, ea non ideo a me probari. Sæpe dissimulando consulimus virorum doctorum existimationi, et non innum nobilitati parcimus; quæ lenitas est honesta. Nostræ item dignitati cavemus, ne acerbi, ne putidi videamur, insidiantes opportunitatibus, obtrectatione aliorum nos jactandi. Non deerunt, qui, quæ nos consulto transmittimus, ea sint notaturi. REISK.

Μὴδὲν με χεῖρω νομίζειν] Facile venias in suspicionem, μηδεὶς legendum, me nihilo esse nequiores, quam est ullus alius. videtur tamen vulgata defendi posse, si μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο subaudias. me ideo χεῖρων ne existimate. nolim ideo vobis χεῖρων videri. Atticis χεῖρων audit, qui Latinis impurus, infamis, consceleratus est; nobis cin schelm, ein bösewicht [a scoundrel, a reprobate]. IDEM.

Ἐπιθυμῆσαι] Verbum hoc pro ἐξῆν paulo rarius occurrit usurpatum. recarrit tamen hoc sensu in continentī. IDEM.

στατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται.

¹ οἷς ἅπασιν ἐμποδῶν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ 138
 ὑμῖν ἐπιδείξω.

40 β'. Ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ᾧ βουλῇ, Θεοδότου, Πλαταιικοῦ μεираκίου· καὶ ἐγὼ μὲν εὖ ποιῶν αὐτὸν ἡξίου εἶναί μοι φίλον, οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ τι βούλοιο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταυτ' ὑμῖν προσήκειν ἀκούσαι. πυθόμενος γὰρ ὅτι τὸ μεираκίον ἦν παρ'

97. 1 ἐμοί, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκκόψας 139
 τὰς θύρας εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνίτιν, ἔνδον οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν, αἱ οὕτω κοσμίως βεβιώκασιν ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκειῶν ὀρώμεναι αἰσχύνησθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὑβρεως, ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἡγοῦμενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ 5
 παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παιῶνας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξήλασαν βία. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων, ὥστε ἐξευρῶν

¹ οἷς, ἐν ἅπασιν, Α.

Συμφορὰς] Amor enim, praesertim furiosus et impotens, rerum praesertim turpium et contemnendarum vel odio adeo dignarum, malum est divinitus immissum, κακὸν θέλατον, ut omnes morbi corporisque animique. Colligit sic: Oportet vos, ait, vobiscum sic reputare, hominum esse neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi necessitatem esse inevitabilem. quam qui sedatissime atque modestissime ferat, eum esse pudicissimam atque honestissimum. Ego autem quo minus amoris aestrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem atque vincerem, obstitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς designat vulnera a Simone rivali accepta, aliasque ejus injurias, et hujus litis molestias. IDEM. Posset etiam intelligi τὰς συμφορὰς de amoribus insanis, qui sunt veluti morbi et calamitates, sed praetuli alteram sensum [sc. incommoditates a cupiditate profectas] ut magis congruum cum reliqua oratione. AUGER.

ἅπασιν] Quamvis illa sint omnia, in quibus Simonem sibi obstilisse defensor queritur, haud satis liquet. duo tantum ipse commemorat. 1. ne amandi necessitati ab ipsa natura impositae serviret. 2. ne tranquille atque decenter, sine per-

turbatione pacis publicae, morbo suo defungeretur. REISK. Addidi ἐν, quod deest in vulgata, ita ut οἷς non jungatur cum ἅπασιν. Ad verbum interpretor: quibus mihi in omnibus impedito fuit, i. e. ut verti Latine, quae ne fierent mihi in omnibus impedito fuit. AUGER.

ἡξίου εἶναί μοι φίλον] postulabam, ut mihi benevolus esset. Sententia facile ferenda. fuit tamen cum suspicarer legesse, quod sitne, necne, in dubio relinquam: ἡξίου ποιεῖν εἶναί μοι φίλον. dignum mea persona censebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, ut mihi amicus esset. REISK.

μεθύων] Μεθύσκων. CONT.

Ἐκκόψας] Demosthenes ἐκβαλὼν dixisset. Ipse Lysias p. 98. 24. ed. Steph. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit, non tamen ideo vulgatum damnabo. REISK.

τῶν ὑβρισμένων] Id est, τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὑβρεων. ὑβρίσματα sunt facinora per ὑβριν, contumeliam, petulantiam, superbiam commissa, jus sibi arrogautem, alios aequo jure secum nentes violandi et insultandi. IDEM. Eorum quae ab ipso facta erant per vim. AUGER.

Ἐξευρῶν οὐ ἐδειπνοῦμεν] Ego puta meique sodales, et in his Theodotus, puer 2 c

οὐ ἔδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον
 ἐποίησεν, εἰ μὴ τις εἰδείῃ τὴν τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας
 γὰρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύ-
 140 πτειν ἔπεχειρήσεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἡμυνάμην ἐστάς, ἔβαλ-
 141 λέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δὲ, 10
 ὃς παρ' ἐμέ ἦλθε μετ' αὐτοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ
 μέτωπον.

γ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλῆ, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν,
 αἰσχυρόμενος δὲ — ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον — τῇ
 142 συμφορᾷ, ἠνειχόμεν, καὶ μᾶλλον ἡρούμην μὴ λαβεῖν τούτων
 τῶν ἀμαρτημάτων δίκην ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶ-
 ναι, εἰδὼς ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρία πρέποντα ἔσται τὰ

¹ ἡμυνάμην, ἐκστάς ἔβ. T. A. ἡμυνάμην, ἐστάς ἔβ. R.

mibi adamatus. Constat enim ex inse-
 quantibus (p. 99. 5. ed. Steph.) defenso-
 rem hujus causae domi tum non fuisse,
 cum Simo in eam irrumperet. REISK.

ἡμυνάμην ἐκστάς] Resistendo, inquis.

Ita quidem Thucyd. III. 23. Οἱ δ' ὑπερ-
 βαίοντες τῶν Πλαταιῶν, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν
 ἀναεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς
 φύλακας διαφθερίζαντες ἐκεκρητήκεσαν, τὰς
 τε δίοδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἐκστάντες
 ἐφύλασσαν μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ.
 ad loc. ἐναντιωθέντες. Et similiter hunc
 Lysiae locum ad eum sensum confirman-
 dum produxit Steph. in Thesauro. Sed
 omnino praeter rem. Nihil enim hic agitur
 minus. Mirarer enim, si περὶ ἀμυνομένου
 hoc dicatur, qui aliter, absque resistendo,
 ἀμύνεσθαι non potest. Ἀρχίας itaque ἐλέγ-
 χεται. Neque hoc sufficit. Audi enim,
 quæso, quam bellule procedat sententia ex
 lectione vulgata: *Simo me pugnus adoritur*:
Cui cum fortiter obsistam, et cominus res
agatur, ibi — quod sequitur, sodes? me
lapidibus petit. Una misellula literula
quas turbas dedit! Simo ubi se pugnus
nihil profecturum animadvertit, et parari
sibi adversarium sensit, ibi a via paulu-
lum declinans, stepping aside, ἔβαλλε λί-
θοις. Puncto igitur ad suum locum revo-
cato, et ex ἐκστάς facto ἐκστάς, concinna-
bitur orationis filum. Ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν
ἡμυνάμην, ἐκστάς ἔβαλλε με λίθοις. Ita
voce utitur Herodot. Thal. 76. Ἔν τε δὴ
τῇ ὁδοῦ μέσῃ στείνοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ
Πηριχάσπεια γεγονότα ἐσυνόριοντο. ἐνταῦθα
ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ ἰδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι
λόγους. Confirmat Phavorin. Ὑπερίστα-
μαι καὶ ἐξίσταμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδοῦ.
ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quid-
em, sed apposite Demosth. pro Coron.
Νὺν δ' ἐκστάς τῆς ὁδοῦ καὶ δικαίας ὁδοῦ —

Et c. Æsch. de eminentia legat. Eius τοῦτο
 τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἤξειν ἀκούω,
 ὥστε πάντας τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα
 κ. τ. λ. TAYLOR. Pro ἐκστάς, quæ lectio
 librorum ante Taylorum vulgatorum erat,
 ipse suo Marte atque periculo dedit ἐκ-
 στάς, quam mutationem ul probarem at-
 que porro per hanc editionem propaga-
 rem, a me impetrare non potui, neque id
 effecit Taylor exemplis asserendis iis, quæ
 id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκστῆ-
 ναι τῆς ὁδοῦ significare, *decedere de via*;
 non id, quod docendi eramus, ἐκστῆναι
 simplex idem significare. Nemo erit
 Græce doctus, qui legens hic in Tay-
 lorana ἐκστάς, verbi insolentiam, vel po-
 tius significationis ei imputatæ, non mire-
 tur. Alias enim significat usitato modo,
mente sibi non constare. Verum ἐκστάς
aptum probumque est. Non satis habe-
bat Simo, ait, accusatus, me pugnus verbe-
rare. Etiam ἐκστάς urgens me atque fu-
gientem persequens, saxis me petebat.
Orator id si voluisset, quod Taylor ei
tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν στάς.
Potest ἐκστάς etiam ad reum referri, et
comma transponi sic, ut quod nunc ante
ἐκστάς collocatum est, pone idem colloce-
tur. ut hæc existat sententia: Quia vero
ego eum repellebam et ulciscebar instans
et urgens verberibus, petiit me saxis.
Possit quoque συστάς legi. congressus.
Verum nil opus est mutatione. vulgata
bene habet. quapropter eam revocavi.
 REISK, Intelligo ἐκστάς, in quod mutavi
 ἐκστάς, paululum recedens. AUGER.

Παρ' ἐμέ] Id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. do-
 mum meam una cum Simone venerat, ut
 me ibi quærerent. verum absens ego tum
 domo fueram. REISK.

Ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ,

- 15 πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελάσσονται τοιαῦτα
 πάσχοντος τῶν φθονεῖν εἰδισμένων, εἰάν τις ἐν τῇ πόλει
 προδυμῆται χρηστὸς εἶναι. οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ
 τι χρῆσαίμην, ὧ βουλῇ, τῇ τούτου παρανομία, ὥστε ἔδοξέ
 μοι κράτιστον εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὲ
 τὸ μειράκιον — ἅπαντα γὰρ δεῖ ταληρῶ λέγειν — ὠχό-
 μην ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ἄμην ἰκανὸν εἶναι τὸν χρόνον
 20 Σίμωνι ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μεταμελῆσαι δὲ
 τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνουῦμαι πάλιν. καὶ γὰρ μὲν
 ὠχόμην ¹ εἰς Πειραιᾶ, οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἦγοντα
 τὸν Θεόδοτον καὶ διατρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ὤκει
 πλησίον τῆς οἰκίας ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσέ τι-
 νας τῶν ² τούτου ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἤριστων καὶ
 ἔπινον, φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ ³ τέγους, ἵν' ὅποτε
 25 ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ 143
 καιρῷ ἀφικνουῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιῶς, καὶ τρέπομαι παριῶν
 ὡς τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες ⁴ ἐξερ-
 χόμεθα ἤδη μεθύοντες· οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ
 οἱ μὲν τινες αὐτῶ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠβέλησαν συνεξα-
 μαρτεῖν, Σίμων δὲ οὐτοσί καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ
 Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μειράκιον. ὃ δὲ ρίψας τὸ ἱμάτιον ὠχετο
 30 φεύγων. ἐγὼ δὲ ἠγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους
 δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους
 ἀποτρέψεσθαι, ⁵ ταῦτα διανοηθεῖς ἐτέραν ὁδὸν ὠχόμην ἀπιῶν·

¹ εἰς T. R. A.

² αὐτοῦ A.

³ στέγους T. A.

⁴ ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δ' R. ἐξερχόμεθα· οὗτοι ἤδη μεθύοντες A.

⁵ ταῦτα δὲ διανοηθεῖς R. A.

contra eum: ut mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτου ἐπιτηδείων, mallet, τῶν αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ. MARKLAND.

Παρανομία] Παρομία. CONT.

Στέγους] Τέγους. SCAL. Observes amabo, ut litem dirimat Magister! Στέγους λέγει. τὸ δὲ τέγος παισικόν. ΑΛΛΩΣ. Στέγους κοινόν, τέγους Ἀττικόν. Jam neque dicendum est τέγους, quia Poeticum, neque στέγους, quia κοινόν. Haec sunt lepidissima. Mihi tamen, si quid post hunc hominem dicendum erit, videtur στέγους a Poetis, τέγους ab Atticis frequentari, quamquam non ignorem haec aliquando inter se variari, uti praeterea passim confunduntur in MSS. TAYLOR. Ἐπὶ τοῦ στέγους, in tecto. nam domus vulgo humiles erant, et

tectum erat plana superficies. AUGER.

[Ἠδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR. Olim in libris editis sic ferebatur interponitur: ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ — Schotti quae sit sententia, Taylorum nacta subscriptorem videtis. Ego verborum ordinem sivi immotum, modo aliter interpunxi, sic scilicet. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ — Tam longe a principio sententiae rejectum δὲ mirari quenquam nolim. Non rarum inventu id est. Exemplum collegit Dorvillius ad Charitonem. Mutandum tamen si quid sit, malim verba ἤδη μεθύοντες collocari post ἐφ' ἡμᾶς. REISK. [Ἐκφεύξεσθαι] Ἐκφεύξασθαι. CONT.

οὕτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμεν, καὶ πάντα ¹ ταῦτα ὑπὸ
 144 τούτων γιγνόμενα μεγάλην ἑμαυτῶ συμφροσὴν ἐνόμιζον. καὶ
² ταῦτα μὲν δι' αὐτὴν φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, ³ ἔνθα
 οὔτε τούτων οὔτε ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν 35
 οὔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν ⁴ ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τοὺς παραγενομέ-
 νους ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ὅτι μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὡς Βουλῆ, καὶ
 ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγε-
 145 νομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν μειρά-
 κιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὗτοι δὲ συνεισπεσόντες ἤγον
 αὐτὸν βία, βωῶντα καὶ κεκραγότα καὶ ⁵ μαρτυρόμενον.
 συνδραμόντων δὲ ἀνδρώπων πολλῶν καὶ ἀγανακτούντων τῷ 40
 πράγματι καὶ δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν
 λεγομένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
 ἄλλους τινὰς ⁶ ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν. ἤδη δὲ
 αὐτοῖς οὔσι παρὰ τὴν ⁷ Λάμπωνος οἰκίαν ἐγὼ μόνος ἐαδί-

¹ ταῦτα om. A.² ταῦτα μὲν ἵνα φησὶ T. R. ταύτη μὲν ἵνα φησὶ A.³ ἔνθα om. T. R. A.⁴ ἔπαθεν T. R. A.⁵ μαρτυρούμενον A.⁶ μεταμύνειν R. A.⁷ Λαμποῦς R.

Ταῦτα] Aut cum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, ut per errorem librarii e πάντα proximo natum. Sæpe inter se permutantur hæc duo vocabula literarum similitudine inter se finitima. REISK.

Καὶ ταῦτα] Π. καὶ ταύτη. H. STEPH. Forte, κἀνταῦθα, atque illic, vel hic. MARKLAND. κἀνταῦθα. CONT. Arduum est in loco desperato conjecturæ periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando suspicatum esse (etsi divinus magis quam statuens hæc prodo) Lysiam scripsisse: καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ᾱ [id est πρώτῳ] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι. atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigisse. REISK. Dedit ταύτη, subaudiendo χώρα. mox ἵνα, ubi. AUGER.

Οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ] Lege et distingue: οὐδὲν ἔπαθεν ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quantum rerum testes etc. Vulgo ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. male, cum ad μάρτυρας provocaverat; recte, si ad μαρτυρίας. Utrisque emendationis confirmationem hanc sume ex Orat. XX. Ὡν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Isæus de Hæred. Dicæog. p. 51. Ὡν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ita legendum: vulgo deest vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. MARKLAND. ἔλα-

βεν. CONT.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Melius utique conveniet, μεταξὺ δὲ τούτων. interea dum hæc geruntur. nisi vulgata hoc solummodo dicere vult, porro, ut reliqua persequar. eoque nihil sit aliud, quam formula rhetorica transeundi ab argumento satis jam declarato ad aliud adhuc declarandum. REISK.

Μεταμύνειν] Revocavi hanc probam ex Aldina lectionem, rejecta quæ adhuc libris insederat lectione ἐπαμύνειν, quæ siue dubio ab Heur. Stephano est inventa. Verbum μεταμύνειν, tametsi nusquam alias mihi, quod meminierim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, pone aliquem currere, ut eum ab ejus raptore liberes et vindices. [Lectioni ἐπαμύνειν haud parum ponderis hoc addit, quod p. 152. 2. ed. Reisk. Aldina vitiose dat μετεβούλευον, ubi alii recte dant ἐπεβούλ. cf. infra ad p. 241. ult. Var. Lect. ut fere me nunc prænitentat præcipitati assensus ad lectionem Aldinæ haud satis confirmatam. Cf. item Var. Lect. ad p. 173. 9. In Var. Lect.] IDEM. ἐπαμύνειν. CONT. Reiskium exscribit Augerus.

Παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν] Prior lectio erat Λαμποῦς. mutavit Stephanus in Λαμπωνος. nou opus erat mutatione, opinor,

ζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἠγησάμενος εἶναι καὶ αἰσχυρὸν
 98.1 περιιδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβρισθέντα τὸν νεανί- 146
 σκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὔτοι δέ, διότι μὲν τοιαῦτα
 παρηνόμου εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες·
 ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομέ-
 νης, ὡς βουλῇ, καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς καὶ
 5 των, ἔτι δὲ τυπτόντων¹ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ
 ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικουμένοις ἡμῖν
 ἀπάντων ἐπικουρούντων, ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ συντριβόμεθα
 τὰς κεφαλὰς ἀπαντες. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ τούτου
 παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστα με² εἶδον μετὰ ταῦτα,
 ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ' ὡς 147
 δεινὰ πεπωϊηκότες· καὶ ἐξ ἐκεῖνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν
 10 παρεληλυθότων οὐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς. Σί-
 μων δ' οὕτοσι, ὁ πάντων³ τῶν κακῶν αἴτιος γενόμενος, τὸν
 μὲν ἄλλον χρόνον ἠσυχίαν ἤγε, δεδιὼς περὶ αὐτοῦ· ἔπειδὴ
 δὲ δίκας ἰδίας ἤσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον ἐξ ἀντιδόσεως,

¹ αὐτῶν R. ἐμαυτὸν A.

² εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδ. Γ.

³ τῶν om. T. A.

nisi accentu ὅς, Λαμπρῶς. cur enim non
 Λαμπρῶ, ut Σαπφῶ, Βαυβῶ, Βασιλῶ in Eri-
 grammatē Callimachi, Βασιλῶ κάθθαι
 παρθενική: et innumera ejusdem formæ.
 MARKLAND. Λάμπωνος. CONT. Lectio-
 nem Λάμπωνος a Stephano primo prodi-
 tam, sive quod ipse excogitasset, sive
 quod in libris mstis reperisset, Taylor re-
 tinuerat. Mihi visum fuit dubiæ Stephani
 auctoritati certiore Aldi præferre. Ne-
 que prorsus abhorret a more Atticorum,
 dnmos locosve et mulieribus appellare,
 tametsi rariuscule fit, v. Var. Lect. REISK.

Καὶ τούτων ἡμᾶς τυπτόντων κ. τ. λ.]
 Quovis pignore decertarin hæc verba
 βαλλόντων et τυπτόντων alterum alterius
 locum occupasse. Unusquisque enim æ-
 quus pugnae spectator extemplo consti-
 bitur ea acie fuisse concertatam, ut Theo-
 dotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀπολογούμενος
 βάλλεσθαι omnino nequiverit. Contraria
 omnia video. [Verti proinde ac si scriptum
 fuisset: τούτων ἡμᾶς τυπτόντων, ἔτι δὲ βα-
 λόντων αὐτῶν. In Edit. min.] TAYLOR.
 Post βαλλόντων nondibil deesse, penes me
 dubium nullum superest. Fortassis deest
 hæc sententia: συτέρεχον πολλοὶ πολλα-
 χόθεν. REISK.

Τυπτόντων] Imo vero πιπτόντων. et πρᾶ-

terea ruerent præ temulentia, statu et incessu
 incerto, quippe quibus crapula caput præ-
 gravaret. αὐτῶν ε prius scriptis retineo :
 cætera induci velim. Nihil hic deest. In
 Var. Lect. REISK.

Αὐτῶν] Sic dedi de mco. Subauditur
 ἐμέ. illis adhuc me cadentibus. IDEM. At
 quid demum est, cum nos lapidibus aliis-
 que missilibus peteret et me caderent et hoc
 quidem præ ebrietate? Mihi vel volgata
 lectio retinenda videtur vel scribendum,
 quod magis placet, ἔτι δὲ πιπτόντων αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς μέθης. quum adeo etiam tunc ebrii
 essent, ut interdum stare erecti non possent,
 sed vacillarent et caderent. Idem quod hic
 Lysias ebrietati, nimio studio et ardori in
 pugna, quæ sine ordine committitur, tri-
 buit Euripides in Helen. v. 1620. σπουδῆς
 δ' ὕπο Ἐπιπτον, οἱ δ' ἀεθούντο. SLUITER.

Εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] Sic distin-
 ctum est in vulgato. quam distinctionis
 pravitatem hoc modo correxi: εἶδον μετὰ
 ταῦτα, ut primum postmodum (vel tempo-
 re post) mihi occurrerunt, (aut me vide-
 runt et necum congressi sunt), ἐδέοντό μου,
 deprecati sunt veniam, excusarunt sese,
 illi, Simonis puta familiares caque in pu-
 gna satellites. REISK.

Ἀγωνισάμενον] Sabaudi ἐμέ. IDEM.

καταφρονήσας μου οὕτωςι τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας πάρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15

ε'. Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐβουλόμην δ' ἂν, ὦ βουλή, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ἵν', ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες ἀληθῆ, ῥαδίως ἐγνώτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῶ οὐδὲν μέλει τῶν ὀρκῶν ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν οὗτος ἔψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν ὡς αὐτὸς
 148 μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας πρὸς 20 αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἶπερ ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς πλείστους κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐτῶν. οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποιήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων καὶ νύκτωρ εἰσιῶν ἐπὶ γυναικῆς ἐλευθέρας. ἂ χρῆ μάλιστα, ὦ βουλή, τεκμή- 25 ριον νομίζειν ὅτι ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ ὡς ἄπιστα εἶρηκε. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πενήτηκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο· καίτοι θαυμαστόν εἰ τὸν ἐταιρήσοντα πλείονων ἐμισθώσατο ὧν αὐτὸς τυγχάνει κερτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἤκει τόλμης, ὥστε οὐκ ἔξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῶ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κερκομίσθαι φησί· καίτοι 30 πῶς εἰκός ἐστι τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἔξαμαρτάνειν οἷα κατηγορήκεν οὗτος, ἀποστερηῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμὰς, ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀπο-

τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ] H. c. pari, atque me, religione jurisjurandi moveri, quo nos ambo, antequam ad causae actionem admitteremur, adacti fuimus, atque spondimus, nos velle rem, prout vero acta fuisset, ita enarrare. Quod jusjurandum, ut ille contempsit et violavit, falsa referens, ita ego contra vera referens sancte colui. IDEM.

Ἐγνώτε] Ἰνώτε. CONT.

Συνθήκας] Habemus hic exemplum rei vere gestae, quam nunquam evenisse negat Aeschines in or. adv. Timarchum, scil.

ἐταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον. REISK.

Περὶ αὐτῶν] Aut hac de causa universa, aut de tercentum illis drachmis peculiari-ter. IDEM.

Ἄμ'] Absit inane istud et otiosum vocabulum, quod crevit ex vicinia τοῦ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

Ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδ.] Ψεύσασθαι, τοῦ δεδ. CONT.

Κερκομίσθαι] Scil. παρ' ἡμῶν. REISK.

Βουλόμενος] Βουλομένους. et p. 231. 5. αὐτῶ, et ibid. τοιαῦτα. CONT.

δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλημά-
των, μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γὰρ, 140
ὦ βουλή, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται.
35 καὶ δοῦναι μὲν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς
αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου τοιαῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ
μειράκιον, ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν
ἐγκαλέσας οὐδέπωτ' ἀργύριον οὐδὲ μνεῖαν περὶ τούτου οὐ-
δεμίαν ποιησάμενος.

ς'. Φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ' ἐμοῦ δεινῶς δια- 150
τεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια
40 ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων· καὶ
ταῦτα πλεόν ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνδρώπων, ἕξαρνός ἐστι.

ζ'. Λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τού-
του ὄστρακον ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπέιλουν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτε-
νεῖν, καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ ¹ δὲ ἠγοῦμαι, ὦ
βουλή, ῥάδιον εἶναι γνῶναι ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς
εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασιν. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν, ὡς ἐγὼ προνοηθεῖς
99. 1 καὶ ἐπιβουλεύων ἤλθον ἐπὶ τὴν Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν,
μετὰ τοῦ μειρακίου, τοσούτων ἀνδρώπων παρ' αὐτῷ συνει-
λεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμεν ὥστε ἐπιθυμεῖν
εἰς ὧν πολλοῖς μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως

¹ δὲ om. T.

'Αφειμένους] Qui credible est nos fuisse tam tardos et tam supinos, ut restituere-
mus quidem illi nummos suos, cautionem
autem illam omitteremus, ut nempe syn-
grapham ab eo exigeremus ipsis manu
conscriptam, qua testaretur, non modo
nummos a nobis acceptos tulisse, verum
etiam eo facto jus suum nobis remisisse,
ob illa verbera aliasque injurias nos in
jure persequendi, et quicquid inter se at-
que nos intercessisset simultatum atque
rixarum, id omne hoc pacto decisum at-
que expunctum esse. Ejusmodi enim
syngrapha Atticis ἀφειςι appellabatur, et
qui eam impetrasset, ἀφειμένος. REISK.

'Υβρίζειν τὸ μειράκιον] Malim εἰς τὸ μείρ.
non quo nesciam, perinde dici ὑβρίζειν τινὰ,
quam εἰς τινὰ. neque hoc me fugit, defendi
posse τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιούτοις.
Sed planius atque mollius illud est, quod
commendo. IDEM.

'Εγκαλέσας οὐδέπωτ' ἀργύριον] Recte: non
accusans me pecunia injuste detentæ. Iso-

crates Trapezit. inquit. εἰ δὲ δόξα μηδὲν προση-
κόντως τοσαῦτα χρέηματα ἐγκαλεῖσθαι,
διαβληθεῖν ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον: tantum
pecuniam petere, vertit Wolfius: parum
plene. Dion. Halicarnass. in Isocrate,
hunc locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit
ἐγκαλέσαι: forte rectius: et προσήκον pro
προσηκόντως: quod melius puto. MARK-
LAND.

'Ὀστρακον] Testam vinariam ingentem,
quo illam in ipsius, Simonis puta, capite
confringeremus, eoque ipsum neccaremus.
REISK.

'Εγὼ ἠγοῦμαι] Π. ἐγὼ δὲ ἠγ. H. STEPHAN.
Particulam δὲ interposui ex mente Stephani,
qua vulgate caret. poterat tamen
etiam alio modo locus emendari; scilicet sic
— πρόνοια. ἂ ἐγὼ ἠγοῦμαι. Quam facile
factu sit, ut ἂ in concursu cum extrema
litera vocabuli πρόνοια absorberetur, nemo
non ultro cernit. REISK.

'Ασμένως] Fortasse ἄσμενος erat Ἄτ-
τικώτερον. Ita de cæde Eratosth. ἀσμένως

ἂν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ, ὅς καὶ ἐπὶ τὴν
 ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσῆει βία, ¹ καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς οὔτε
 151 τῶν ἀδελφιδῶν ² φροντίσας ζητεῖν με ἐτόλμα, καὶ ἐξευρὼν οὐδὲ
 δειπνῶν ἐτύχανον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με; καὶ τότε μὲν
 ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἶην, ἡσυχίαν ἤγον, συμφορὰν
 ἐμαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν. ἐπειδὴ δὲ χρόνος διε-
 γένητο, πάλιν — ὡς οὗτος φησιν — ἐπεθύμησα περιβόητος
 γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μεираάκιον, εἶχεν
 ἂν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῶ, ὡς ἄρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυ-
 μίαν ἠναγκαζομένην ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ ¹⁰
 τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων
 μάλιστα, παρ' ἐμοὶ δ' ἐτύχανε δισαιτώμενον. ὥστε τῶ ὑμῶν
 πιστὸν ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως
 ἔχων τὸ μεираάκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ
 152 ³ ἀφικόμην πάλιν, ἤγον ⁴ αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος,
 οὐδὲ πλεῖστα ἐμελλόν ἔπραγματὰ ἔξειν; καὶ ἐπεβούλευον μὲν

¹ καὶ om. A.³ ἀφικόμην, πάλιν ἤγον T. R. A.² φροντίσας, καὶ ζητεῖν A.⁴ αὐτὸς A.

με ἑωρακυῖα, et paucis interjectis ἐκάθευδον
 ἄσμενος ἦκων ἐξ ἀργού. ΤΛΥΛΟΡ.

Πάλιν ἦγον] Bene ferri potest recepta
 punctura, non nego. Πάλιν, vice versa, ex
 contrario. Ita modo: Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ
 περιβόητος εἶην, ἡσυχίαν ἤγον — ἐπειδὴ δὲ χρό-
 νος διεγένετο, πάλιν ἐπεθύμησα περιβόητος
 γενέσθαι. Et Sophocl. Electr. 648.

Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὺς τελεσφόρα,
 Εἰ δ' ἔχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν
 μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν.

σχ. εἰς τοῦπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Aesch. c.
 Timarch. Ἄμα δὲ καὶ βούλομαι διεξελεῖν
 πρῶτον περὶ ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ
 τῆς πόλεως πάλιν δὲ μετὰ τούτου ἀντεξε-
 τάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμαρχοῦ. Oppo-
 nere mores hominis moribus civitatis.
 Plat. Charmid. Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι
 σώφρων, ἄμα μὲν ἀποπον αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ
 τοιαῦτα λέγειν, ἄμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε
 ψευδῆ ἐπαιδεῖω — ἐὰν δ' αὖ φῶ, ἴσως ἐπα-
 χθὲς φανεῖται. Plutarch. Sympos. lib. i.
 Probl. 3. init. Ῥωμαῖοις ὁ τῆς μέσης κλί-
 νης τελευταῖος, ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι
 τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνόις, ὡς περὶ
 Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος.
 Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μὴ μιν Φρίξιο θεᾷ σὺν παισὶ φέβεσθαι

Ὡρσεν ἀτυχομένην· ὑπερέει δὲ οἱ ἐν φρεσὶ
 θυμὸς

Ἰάνθ. μετὰ δ' ἦγε παλίσυτος ἀδρία
 κόλπον

Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχέυατο φω-
 ριαμοῖο.

Josephus denique scriptor, ut quibusdam
 placere video, Ἀττικίζων Antiq. III. 11.
 2. Καὶ περὶ τῶν ζῶων δὲ διεκρίνειν ἕκαστον ὅ,
 τι τρέφονται, καὶ οὐ πάλιν ἀπεχόμενοι δια-
 τέλοιν. Haec, inquam, et lautiora fortasse
 adduci poterant, quæ tamen ex meo animo
 delere non possunt lectionem, quam diu
 elegantiores esse mihi persuaseram: Ἐπει-
 δὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτὸν κ. τ. λ.
 postquam redierim, &c. Noster paulo su-
 perius: Ἐπειδὴ δὲ ὄμην ἱκανὸν εἶναι τὸν
 χρόνον — ἀφικονῶμαι πάλιν. Isocr. Pa-
 negyr. Λέγεται δ' οὐν περὶ μὲν Ἀμαζόνων,
 ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλ-
 θεν. Demosth. de falsa legat. Ἄλλ' ἐ-
 πειδὴ πάλιν ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας
 ταύτης. ΤΑΥΛΟΡ.

Αὐτὸν] Convententius videtur αὐτός, ipse
 egomet, ultro, sponte mea. nam αὐτὸν, ipsum
 per se, a legente quoque facile subauditur
 post præmissum τὸ μεираάκιον. At voca-
 bulum, in quo caput rei versatur, omitti
 non debet. REISK.

Καὶ ἐπεβούλευον] Imitatur huic locum
 Cicero in ea pro Milone. SALMASIUS. καὶ
 μετεβούλευον μὲν αὐτός. CONT.

15 αὐτῷ, οὕτω δὲ ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους
 μήτε οἰκέτας μήτε ἄλλον ἀνδρῶπων παρακαλέσαι μη-
 δένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν μοι
 οὐκ ἂν ἠδύνατο, μνηῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἴ τι 153
 ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ¹ ἄμαθίας ἀφικόμεν,
 ὥστε ἐπιβουλεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἶόν
 τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ ² ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλ-
 20 θον οὐ αὐτὸς ἐμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθῆσεσθαι τε καὶ
 συγκοπήσεσθαι, ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευ- 154
 ρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὕβρισθείην. ἔτι
 τοίνυν, ὧ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥάδιον
 γινῶναι ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον, ὡς ἔγνω, ῥίψαν
 θοιμάτιον, φεῦγον ὥχετο, οὔτοι δὲ ³ αὐτὸν ἐπεδίωκον, ἐγὼ
 δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ὠχόμεν. καίτοι ποτέρους χρῆναι
 25 τίους τῶν γεγεννημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς φεύγοντας, ἢ
 τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι πᾶσιν
 εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι

¹ ἄμαθίας T. R. A.

² ἢ μεθ' ἡμέραν om. T.

³ αὐτὸ T. R. A.

⁷ Ἡ βασανιζόμενον] Servus ergo erat Theodotus. neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et constat Plataeenses civitate Attica donatos fuisse. Nodum hunc non expedio, nisi si quis majorum Theodoti se ultro in servitutem dedit. REISK.

λαβεῖν] λαβεῖν. SCAL.

⁸ Ἡ μεθ' ἡμέραν] Laevum hominem et quotidiani cerebri, qui Lysiam adeo ἀμούσως his verbis incrustavit! Tu dele securus, quod ille obdormiscens infixit. Sensus et oppositio est: ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur Antiph. Κατηγορ. φόνου ἀπαράσμη. Οὐ γὰρ ἀνεῖ τῶν νυκτῶν, οὐδ' ἐν ἐξημέραις ἐλοιδοροῦντο. TAYLOR. Sic, ut nunc restitui, dant superiores editiones, Taylorana vetustiores, omnes. Unus Taylor ausus est verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione sua excludere, nescio qua mente, aut qua de causa. Quam enim prodidit, illa nulla est. Ergone de die quoque fortunis vitæ alicujus insidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem satis non esse, ut eum noctu aggrediaris. potest enim fieri, ut ab aggressore, quamvis noctu, oppressus, tamen stipatores secum habeat, a quibus protegatur, aut, si res in loco celebri geratur, ut multi ad clamorem concurrant.

Nisi solum, in loco deserto opprimis, nil agis. Lux tenebraeve perinde valent ad eadem sen accelerandam, seu impediendam. REISK.

⁹ Συγκοπήσεσθαι] Ita ex facibus Aldinis, σκοπήσεσθαι, egregia et jam solita laude restituit Stephanus. Dolet post hæc non sat habuisse Schottum, aut putasse suum συγκουφίζεσθαι aliquid posse. Quanquam arbitror eum ita legisse, neglecto monitu: οὐ αὐτὸς ἐμελλεν ὑπὸ πλείστων ὀφθῆσεσθαι τε καὶ συγκουφίζεσθαι. TAYLOR. συγκοπήσεσθαι. CONT.

¹⁰ Ὡσπερ κατ' ἐμαυτοῦ κ. τ. λ.] Conjectavi verba sic esse legenda, cum sint sine dubio mendosissima: ὥσπερ παρ' ἐμὴν τὴν προτέρην διάνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet h. l. et significat, ac si actionem adversus me ex titulo vulneris cædisve præmeditatæ ipse excogitasset atque machinatus essem. Quod Taylor conjecit, id a Græca structura et indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset: ὡς παρὰ τὴν προτέρην ἐμοῦ διάνοιαν. Sed abit ea sententia, quam oratori impn-tat, ab ejus mente, et biat oratio, si eam sequimur. nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur. REISK.

¹¹ Ὡς ἔγνω] Scil. τὰ γινόμενα, vel ὅτι διώκεται. IDEM.

δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι κακόν. οὐ τοίνυν ¹ ταῦτα εἰκό-
 155 τα, ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν ἔπρακται, ἀλλὰ καταλαβόν-
 τες τὸ μειράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἤγον βία· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ
 τούτων μὲν οὐχ ἠπτόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμεν·
 οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἤγον βία καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ' ³⁰
 ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν εἶ
 περὶ τούτων ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχά-
 νουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεπονηκότες. τί δ' ἂν
 ποτε ἔπαθον, εἰ τὰναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολ-
 λούς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἔμα-
 χόμην αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλα-
 βὼν ἄγειν βία ἐζήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεπονηκότες ³⁵
 ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα κατέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πα-
 156 τριδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἑμαυτοῦ ἀπάσης κινδυνεύω; τὸ
 δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς
 καὶ ἐπιβουλεύθεις ὑπ' ἐμοῦ, ὡς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τეტ-
 τάρων ἐτῶν ἐπισκῆψασθαι εἰς ² ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι,
 ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ συγκο-
 πῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρηῖμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὐ- ⁴⁰
 τος δὲ χρόνοις ὕστερον.

ή. Ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλῆ, οὐδενὸς αἰτίος εἰμι τῶν γεγε-
 νημένων, ἰκανῶς ἀποδεδειχθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι
 πρὸς ταῖς ἐκ τῶν τοιούτων ππραγμάτων διαφορὰς, ὥστε καὶ

¹ ταῦτα μὲν εἰκότα R. A.

² ἡμᾶς T.

Ταῦτα μὲν εἰκότα] Particulae μὲν de meo addidi, quae libris omnibus deest. non itaque licet occurrere, probabilia quidem haec esse; neutiquam autem illos [Simonem ejusque sodales] ita reapse egisse. IDEM.

"Ἄλλως"] Ἄλλο. et v. S. τοῦ μειρακίου. CONT.

Ἐπράκται] M. ἐπίπλασται. H. STEPH. Non dico nullo cum ingenio: hoc leve est, sed errore putidissimo. Sensus est: Non sunt haec bellulae argumentationes, et vero tantum similes, cum res ipsa aliter interea se habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, sed quod factum est. Nihil aliquando levioere gratiam inquit, qui veram auctoris lectionem asserit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

Τούτων μὲν οὐχ] Τούτου μὲν οὐχ. SCAL. Περὶ τούτων] Ea de causa, illas ob res. περὶ ὧν, qua de causa, vel quas ob res.

REISK.

Ἐδίωκον] Post ἐδίωκον aut addendum, aut certe subaudiendum est τὸ μειράκιον. sed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri possit. IDEM.

Εἰς ἡμᾶς] Sic dedi de meo. vulgati dant εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit. per universum quadriennium nobis diem dicere non sustinuit. Verum hoc significato ἐπισκῆψασθαι τιμὴ dicitur, non εἰς τινα. quod posterius multum diversum quid significat, scilicet deferre ad forum vel iudicium aliquod actionem in aliquem. Cum iudices designantur, usurpatur εἰς. cum reus, tum datus. Dedi ergo εἰς ἡμᾶς. ad vos appellare. alloquitur iudices hujus actionis de vulneribus praemeditatis, senatum puta Areopagiticum. IDEM.

Χρόνοις ὕστερον] Χρόνοις καὶ ὕστερον. et v. ult. συμφορὰς. et p. 235. v. 1. κατεργεί. et v. 2. ἐπισκῆψασθαι. et v. 4. ἐξέλασαι. CONT.

ἀλλὰ πολλὰ ὑβρισμένοις ὑπὸ Σίμωνος, καὶ ¹καταγείς τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι, 158
 100. 1 ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ ²παιδῶν ἐφιλονεικήσα-
 μεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς
 ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἡγούμεν 159
 πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος

¹ καταγείς T. R. A.

² παιδικῶν R.

Καταγείς] Licet τὸ καταγείς bene inclinetur ab ἄνω frangere secundum leges, tamen non est in usu, et alibi me legisse non memini, et credo legendum καταγός. PALMER. Non sua laude fraudandus est vir ingeniosissimus, quemque propter summam eruditionem semper maximi merito feci. Lucian. Dialog. meretric. Cochli. et Parthen. statim ab inuit. Τί δακρύεις, ᾧ Παρθενῆ, ἢ πῶθεν καταγότασ τοὺς αὐλοὺς φέρεις; Aristoph. Plut. 155.

Ἀντὶ δὲ Θράνου, στάμου κεφαλὴν καταεργόσθω.
 Demosth. item adv. Conon. Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι καταεργάσαι φήσομεν. Et est plane Attica locutio. Sed καταγείς, licet non dicatur istorum hominum more, pace Palmeri dico esse in usu, cum καταγὴν ὁστοῦν video laudari ex Galeno. Si quid tamen mutandum erit, suadeo legere non καταεργός, sed καταεργείς. Ea enim resolutio Atticorum invenitur, extra παρακείμενοι. "Ἐστέρον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κινωσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὁ μόνιν ἀναβάς (Θαύματα hæc, non ῥήματα, si fas sit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ἡμιθνεῖον ἀναβάς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συντερίσων, καὶ τὴν κεφαλὴν καταεργήν. Andoc. de Myster. Et Aristoph. Vesp. 1418.

Ἄνῃς Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος καὶ πῶς καταεργή τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

"Ακουε, μὴ φεῦγ' ἐν Συβάρει γυνή ποτε κατέαξ' ἐχθῖνον.
 Sed reperitur etiam extra Indicativum. Modo noster ἀλλήλων καταεργάγτες τὰς κεφαλὰς. Usurpat etiam Etymolog. M. quem minime deceret, si abnorme fuisset. Ἠγαλέην κάλπιν ἀερομένην . . . τὴν καταεργήσαν ἢ κολοβαθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν κ. τ. λ. Καταεργῶσιν item apud Aristoph. si fides Lexicis. Ita Epictetus, c. 3. καταεργάσεις γὰρ αὐτῆς, οὐ παραχθήσῃ. Et 25. "Όταν του γείτονος ἄλλο παιδάριον καταεργή τὸ ποτήριον, πρὸχειρόν ἐστίν εὐδὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινόμενῶν ἐστίν. Ἴσθι οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν καταεργή, τοιοῦτον εἶναι σε δεῖ ὅποιον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου καταεργή. Hæc dixi, ut planum faciam ambiguum esse omnino fidem eorum, qui nobis Atti-

cas locutiones venditant. V. Magister in Καταγῆναι, quem hic locus Lysiae non uno vulnere confodit. TAYLOR. Potius καταεργείς. hæc enim forma utitur sopra, καταεργή τὴν κεφαλὴν: et infra, καταεργάσας τὰς κεφαλὰς. Demosthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι καταεργάσαι φήσομεν. Paulo ante: οὗτος δὲ χρόνιος ὕστερον. Vox χρόνιος denotat longum tempus. quod plenius offert Lucas VIII. 29. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτὸν, longo enim tempore illum corripuerat. Aelianus Var. Hist. IV. 25. de quodam dementi Thrasyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἄρρωστίματι τούτῳ. Et ita Josephus Ant. Jud. XVI. 4. p. 716. Ed. Hudson. Supra: τὸ γὰρ μετρίκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν etc. quid istud ὡς ἔγνω? Coniunctio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paulo ante, recte Stephanus συγκοπήσασθαι. Schotti συγκομφίξασθαι bescio quid velit. MARKLAND.

Ἐπισκήψασθαι] Ἐπισκέψασθαι Ald. Veram lectionem submonuere Steph. et Scal. Vide Harpocrat. et ad eam Vales. Est tamen ubi hæc Stephani diligentiam desideres. Isæus de Pyrrhi hereditate. pr. ἐπισκεψάμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ἡμᾶς εἰσαγαρόντες κ. τ. λ. ubi pariter legendum ἐπισκεψάμενοι. TAYLOR.

Παιδῶν] Melius παιδικῶν, ut infra. IDEM. Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λαιδορίας, etc. ubi vulgo male distinguitur post φιλονεικίας. MARKLAND. Malim ex mente Taylori παιδικῶν. AUGER.

Τινὰς] Malim τῶν in singulari. REISK. Ἐπειτα δὲ καὶ] Malim δὲ abesse, quod post ἔπειτα omitti solet. IDEM.

"Όστις] Vir doctissimus mihi subinducavit ὁ τις esse legendum, τραῦμα sc. Acute! Quaquam et vulgatam lectionem tolerari posse non negat. Quod potius laudo. Consimile est enim, quod habet Polyæm. Strateg. præm. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅστις ἀκλῆ χηρσάμενος πολομῆϊν μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR. Lege et distingue: τραύματος, ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτραωσε. vulneris, quod aliquis, sine animo occidendi, infligit. Lucianus Dial. Apoll. et

ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ
 προνοεῖται ὅπως ἔλκος τις αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται;
 ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ
 5 τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάζαντες τὰς κε-
 φαλας, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσα-
 σθαι — ἢ πολλοὺς γ' ἂν ἐξήλασαν — ἀλλ' ὅσοι ἐπιβου-
 λεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ
 ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας οὕτω μεγάλας
 160 κατεστήσαντο, ἠγούμενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν καὶ προῦ-
 νοήθησαν, ὑπὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ 10
 μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἦττον ¹ τό γ' ἐκείνων πεποιῆσθαι. καὶ
 ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε
 περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν ² ἂν εἴη, εἰ ὅσοι, ἐκ μέθης
 καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λαιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας
 μαχόμενοι, ἔλκος ἔλαβον, ³ εἰ ὑπὲρ τούτων ὧν, ἐπειδὴν
 βέλτιον φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει, ⁴ οὕτως ὑμεῖς με-
 161 γάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ⁵ ποιήσεσθε, ὥστε ἐξελαύ- 15
 νειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος.

θ'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας. οὐ γὰρ

¹ τό γε ἐπ' ἐκείνων T. R. A.

² ἂν am. T. R. A.

³ ἢ T. R. A.

⁴ οὕτω καὶ ὑμεῖς T. A.

⁵ * ποιήσαισε R.

Merc. p. 236. καὶ μάλιστα ὁπόσα (so. τραύματα) ὑπὸ τοῦ Βέρουκος Ἀμύκου ἔτρώθη. MARKLAND. Bene habet ὅστις, recteque defenditur a Taylora. idem est ac si dixisset: ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τούτων εἶναι, ὅστις — REISK.

Νόμους ἐνθάδε] Num interponendus sit iteratus articulus τοὺς, in dubio relinquam. certum hoc est leges solummodo eas designari, quæ in hoc foro, Areopagiticò puta, obtinent, et secundum quas hi senatores, Areopagite puta, decernunt. IDEM.

Ἐβούλευσαν] Verba βουλεύειν et βούλευσις in foro Attico usurpantur de facinoribus præmeditatis, ut vulneribus, cæde. IDEM.

Κατέσχον] Id est, ἐπέτυχον. obtinuerunt, potiti sunt speratis et propositis. κατέχειν sive simplex, sive cum πινος copulatum, pro κρατεῖν τινός, compos alicujus rei fieri, bene Græcum est, et a Diodoro Siculo crebro usurpatum. IDEM. κατέσχον, vel κατέσχισαν, vel κατέσχηκαν, vel κατέκτανον. CQNT.

Τό γ' ἐπ' ἐκείνων] Malim dativum pro genitivo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipsis voluntatis atque studii esset, quod per eos staret. Aut alias cum Vindobon. legendum est τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect. REISK.

Εἰ ὅσοι] Idem est atque εἰ ὑπὲρ τούτων, ὅσοι — IDEM.

Οὕτω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri: οὕτω ὑμεῖς καὶ μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥστε κ. τ. λ. Schottus interea nescio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. TAYLOR. Voces καὶ ὑμεῖς delendas censet Schottus. Et sane supervacua sunt. Sed pauca delenda sunt ex hoc Auctore, qui Defectibus sæpius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: οὕτω ζημίας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥστε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας ἀποφίναμι. Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo post lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND. Sine dubio dederat Scaliger οὕτως ὑμεῖς. ut ego dedi. illud καὶ nasci potuit e similitudine, quæ literæ ς cum sigla καὶ significante intercedit. REISK. Potest tamen explicari καὶ vos quoque (np. sicut et Simon) ita magnas, &c. AUGER.

Τούτου] Imo vero τούτων. in primis autem hunc miror propter ejus rationem cogitandi. Vocab. διανοία; bene habet. REISK.

Τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονομίας, dissen-

τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἔρα̃ν τε καὶ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων. ἔβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε ὅτι πολὺ ¹ ἂν δικαιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ 162
 20 τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα εἰάσω· ὃ δ' ἠγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι καὶ τεκμήριον ἔσσεσθαι τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γὰρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν ² στρατείας, ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάαχητι καὶ ἔτυπεν αὐτὸν, καὶ πανστρατιαῶ τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας ³ κοσμιώτατος εἶ-
 25 ναι ⁴ καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατηγῶν 163
 ἐξεκηρύχθη.

ί. "Ἐχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗτοί εἰσιν οἱ βία εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βία ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. ὦν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μή ⁵ με περιιῶητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως

¹ καὶ A.

² στρατιᾶς A.

³ ἀκοσμιώτατος R. A.

⁴ καὶ om. T.

⁵ με om. T. A.

⁵ionis secum, ut loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

Πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον—ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima: Καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθεῖν, ἢ—Et Isocr. περὶ ἀντιδοσ. "Ὥστ' εἰ συγχαρήσασμαι τῷ κατηγόρῳ.—πολὺ ἂν μᾶλλον δικαιότερον ἐπιεικῆς εἶναι δοκοῖν ἢ ζημιωθεῖν. Rursus noster pro Milit. "Ἐχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἔξ ὧν ἀφελοῖμην ἂν πολὺ δικαιότερον ἢ τῶν ἀντιδικῶν ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR. Sed hic ἂν potest subandiri. AUGER.

Ἐπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας—κινδυνεύω. Alia res est κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Huc est reorum, et in judiciis, de patria, ne exsulent, periclitantium: istud, fortium et bonorum Civium, bellis, aut alinquit, pro patria periclitantium. Exempla in quavis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: ut

Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

Στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istam librariorum scopulum removi. Hoc exspectaverim ab aliud agente. Novi tamen Codices, qui quasi dedita opera in ea Charybdi perpetuo laborant. TAYLOR. Lege, στρατείας, expeditionis: ut Orat. XVI. MARKLAND. Ἀκοσμιώτατος] Sic auctore dedi Tyloro. in vulgatis est κοσμιώτατος. rudiori atque disciplina militari adversantissimus atque negligentissimus. REISK.

Πονηρότατος] Καὶ πονηρότατος Coisl. Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea est notio τοῦ δόξας (non repetenda credo, quæ alibi dixi) ut societatem cum κοσμιώτητος hic loci plane refugerit. Fortasse: δόξας ἀκοσμιώτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

Περιιῶητε] Reiskius ante περιιῶητε et Contius post addunt με, quod omisi addere, et mihi videtur necessarium. AUGER.

30 ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδεὶς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως ἀν' ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεηθεῖν, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὡς Σίμων βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθη ἐκ τοιούτων πραγμάτων εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

Ἐλεηθεῖν] Πρ. γρ. ἐλεκθεῖν. τ. δ. ἐλεγ- isti παραδιορθοῦται, quos memorat Stepha-
 χθεῖν. ἀλλ' ἐν τῷ παλ. γρ. αἰ. ἐλεηθεῖν; nus legisse ἐλεγχθεῖν! TAYLOR.
 καὶ αὐτῇ ἡ γραφὴ βελτίαν. H. STEPH. ἐλεχ- Εἴ τι πάθοιμι] Ὡς μὴ τι πάθοιμι, veī
 θεῖν. SCAL. Quemnam salem habuerunt εἰς τὸ μὴ παθεῖν τι. WAKEFIELD.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem jure hæc quæstio sedem habet, quo superior. Cum serva communi ære redempta duo Cives Athenienses communiter consueverent. Litæ tandem oborta, et habita bonorum permutatione (jus illud Atheniensibus proprium, de quo vide Demosth. Orat. integram adv. Phænippum de ea re habitam, Petit. LI. Attic. p. 281. et seqq., Sigon. de Rep. Athen. IV. 4., Budæum Comment. L. Gr. p. 91. Edit. Rob. Steph., Vales. ad Harpocr. p. 342.), amicorum tamen opera facta est redintegratio, et res utrinque in solidum restituantur. Mulierem tamen ὁ δικάων, quisquis fuerit, domi apud se conclusam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum est ad manus, et postulat

latur τραύματος ἐκ προνοίας.

Pag. ed. Reisk.

100. 39 α'. ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ γε, ὡς βουλῆ, τὸ διαμάχεσθαι περὶ 164
τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν
ζεύγος καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ 165
τὴν ἀντίδοσιν ¹ ἔλαβε, μὴ αὖ δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ

¹ ἔλαβεν T. A. ἔλαβον R.

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ] Multis modis mihi videtur hæc declamatiuncula in umbra Scholæ μελετᾶσθαι, ad imaginem superioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in scriptis Codd. ut fieri solet, perpetuo ad hæsit, Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὄν. Caius et Titius erant sequioris ævi oblectamenta, non ejus, quod Lysiam tollit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, ut Librarius ob auctorum in hac causa ignoracionem, addo etiam orationis portentosam depravitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὄν ἀδελφον. Valesius ad Harpocr. v. Ἀπολαχεῖν conjecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσειδίππου, scilicet nimis argumento inanis. Utcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR. Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἀδελφον. REISK. Quod totum interpretare: incertum est de quo et adversus quem agatur. Apparet et hoc esse scholium librarii alicujus, qui voluit indicare ignota esse actoris et rei nomina.

AUGER. Post ON in titulo notat Contius λόγος ἀκέφαλος.

² Ω βουλῆ] Alloquitur senatum Areopagiticum. REISK.

Τὸ διαμάχεσθαι] Hic videtur non solummodo τουτουῖ, hunc, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est Ποσειδίππου, interponendum esse. Nam hæc est, non actio, sed defensio. IDEM. Post διαμάχεσθαι videtur desiderari vel τουτουῖ, istum, i. e. eum contra quem lis agitur, vel nomen actoris quod ignotum est. AUGER.

³ ἔλαβον] Cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio elucescit ex historia, quam vide in hypothesi. TAYLOR. Non satis habuit Taylor hanc novam lectionem ἔλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, ejecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animadvertens, insequente consonante, saltim ἔλαβε dandum fuisse. Verum hoc leve est. Gravius hoc, quod hæc nova lectio rei gestæ adversatur. Revocavi ergo vete-

166 ¹ ἀπέδωκε, φανερώς δὲ περὶ ² πάντων διαλελυμένον ἀρνεῖσθαι
τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι.
καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος,
168 τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν ἀπέδωκεν ἂ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι 101. 1

¹ * ἀπέδωκα R.

² τούτων T. R. A.

rem lectionem ἔλαβον, quæ est prima persona singularis. quæ ego ex illius fundo ceperam atque abstulcram. REISK.

[Ἀπέδωκα] Sic, in prima persona singulari. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, ἀπέδωκε. infititari nequit, me illi reddidisse omnia, quæ ex ejus re rustica vel familiari abstulsem. ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδédωκα est idem atque φάσκειν ὅτι οὐκ ἀποδédωκα, affirmare me non reddidisse. negativa particula post verbum ἀρνεῖσθαι iterari solet. IDEM.

[Περὶ τούτων] Περὶ πάντων. Coisl. Quod multo melius. TAYLOR. περὶ πάντων. CONT.

[Μὴ κοινῇ ἡμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μὴδὲ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: neque, neque concedere nos ea communiter uti. Constructio hoc postulat. MARKLAND. Μὴ bene habet. Constructio hæc est: ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπου κοινῇ. infititari nos unquam concessisse in usum illius ancille communem. REISK.

[Ἔμᾶς] (Sic vulgo.) Restituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odiosa segnitias, quæ tam crassum errorem nobis reservavit expiandam. TAYLOR.

[Καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Gravissimum comma, et tribus Anticyris vix sanabile! Ex istis vulgatorum librorum φανερός ἐστὶ ποιησάμενος, quis non protinus exclamabat, vindicæ aliquis actutum hæc in Barbarium, quam decet, καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλε. Sed utcumque emendari possunt levi opera. Quo pacto, admonearis ex sequentibus. "Ἦν ὑμῖν φανερός ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Noster post pauca: Διότι φανερός ἐστὶν ἐγκαλέσας οὐδέποτε ἀργύριον. Id. ο. Sim. φανερός εἶ δαπανηθεῖς. Isæus de Dicæog. hæred. Et eadem ratione, Isoc. de permutat. ἐδήλωσαν δ' οὕτω διακεῖμενοι. Herodot. Erat. 21. Ἀθηναῖοι — δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένηα ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα ἐς Δημάρχον, δέιμα ἔλαβε Σπαρτιντέων. et eodem spiritu: καὶ δὴ καὶ εἰς Νάνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προσεστῶτας ἀγινέων. Æsch. π. τῆς παραπρεσβ. Edit. Steph. p. 33. Ἐνταῦθα ἦδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανῆς ἦν. Xenoph. ἀναβασ. l. 2. fin. στέργων δὲ

φανερός μὲν ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Plutarch. in Pericl. Γενέσθαι πάντων ἐπιφανέστατος ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Insigniter omnium maxime Demosth. c. Mid. Οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλεμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἦδη φανερός. Expe-divimus Græca. Quid restat? γέφυρος. Sphinx ipsa. Age, divinia. Civis Atheniensis æger animi et dimidiatæ Veneris impatiens, scortum, quod deamavit, maluit solus in somnis amplecti; atque, ut erat ingenuus amor, tale aliquid commentum comminiscitur, quo posset tam pretiosa supellex in ejus domum tota transire. Facta est utriusque agrorum, servitutum etc. permutatio. Constat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός (ut monui) ἐστὶ ποιησάμενος. Jam vero βουλούμενος τάληθ' λέγειν (audis veritatem veritate veriore) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἢ (sic vulg.) ἔλαβεν, permutationis sc. reciprocæ, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. Superest ut complanem: Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστὶ ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἂ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ. Supra: "Ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβεν (nunc saltem deprehendis necessitatem istius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ ἀπέδωκε. TAYLOR. Lege: φανερός ἐστὶ ποιησάμενος patet eum fecisse. Sic paulo post: φανερός ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Isæus de Hæred. Dicæogenis, p. 55. εἰς τοὺς φίλους φανερός εἶ δαπανηθεῖς οὐδὲν, patet te in amicis nihil impendisse: ita bene emendavit Stephanus, pro φανερός. Centies in Libris commutantur o et ω. unde puto Matthæum scripsisse οὕτως, ubi nuuc legitur οὕτος, cap. V. 19. ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ οὕτως, μέγας κληθήσεται etc. præcessit enim, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui respondet altera pars sententiæ. ut enim ibi διδάξῃ οὕτω, ita hic διδάξῃ οὕτως: et ut illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. MARKLAND.

[Ἀπέδωκεν, ἂ ἔλαβεν] Ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur (fac Possidippum esse), in res defensoris impressione facta, res ejus pari modo abstulerat, atque defensor actoris. REISK.

εἰπεῖν — βουλόμενος τάληθῆ λέγειν — ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν κριτὴν Διονυσίους, ἵν' ὑμῖν φανερός ἐγένετο ἔμοι διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ ἔγραψε¹ μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλίνος καὶ Διοκλῆς ἴσασι· ἀλλ' οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι μὴ διομοσαμένοις περὶ τῆς αἰτίας² ἢ ἐγὼ³ φεύγω, ἐπεὶ σαφῶς ἐγνωτ' ἂν ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἴνεκα ἐκαθέζετο. Ἄλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· δίδωμι γὰρ αὐτῷ

¹ μὲν τὸ ὄνομα Α.

² ἦς Α.

³ φεύγω. T. R. A.

¹ Ἀπολαχεῖν] Locus hic in Lysiacorum difficillimis. Aut sententia caret ἀπολαχεῖν, sive id est, quod vult Taylor, sive id, quod Harpocrationi majori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult esse, sorte carere, a sorte non renunciari. hic contra, a sorte ad munus aliquod designari, eique praefici. Aut locus in mendo cubat, et desunt nonnulla. Aut denique, si nihil hic deest, quod aio, recteque se omnia habent, necesse est, ut ἀπολαχεῖν h. l. significet, sententia sua causam alicui abjudicare. quod si admittitur, liquida et expedita sunt h. l. omnia, et haec est sententia: Vellem illum, judicem in Dionysiis cum ageret, tribui meae victoriam non abjudicasse, quo victoria tribui meae adjudicanda testatum fecisset, inter nos gratiam esse reconciliatam, quemadmodum etiam se, si sors sibi secunda eveniret, judicaturum esse tabulis ea de re conscriptis sponderat, antequam a sorte ad iudicandum admitteretur. Verum postmodum fidem datam sefellit, alique alicui tribui victoriam adjudicavit, nostrae abjudicavit, quo facto animam adhuc infestum prodidit. Ad proximum κριτὴν subauditur ὄντα vel λαχόντα. REISK. Contius interpretatur ἀπολαχεῖν κριτὴν, ut ego interpretatus sum, per sortem non obtinuisse ut foret iudex. Juxta Harpocrationem ἀπολαχεῖν sumitur pro simplici λαχεῖν in Antiphonte, Aristophane, et apud Lysiam κατὰ Ποσιδίππου. Sed quum hic ἀπολαχεῖν non videtur sumendum esse pro simplici λαχεῖν, videtur hanc orationem non eandem esse ac illum κατὰ Ποσιδίππου. AUGER.

Διονυσίους] Dionysia, festa in honorem Bacchi: nam Δίονυσος erat Bacchi cognomen. IDEM.

Ἴν' ἡμῶν κ. τ. λ.] Fugitivam particulam ἂν reduci moneo, quam, tametsi non video ejus necessitatis, ut locus sine ea plane

constare nequiverit, necessariam tamen, ex hoc loco post cognatum sonitum facile excidere posse arbitror: ἵν' ἂν ὑμῖν φανερός ἐγένετο. TAYLOR.

Ἴν' ὑμῖν φανερός ἐγένετο etc.] Non opus est, ut legamus γένοιτο. vide ad Orat. primam. Ceterum haec et quae sequuntur obscuriora sunt, et depravata: praesertim ista, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quae mihi mera aenigmata sunt. Mox, pro ἀποκτείναν, scribe ἀποκτείνων, occisurus. MARKLAND.

Ταῦτα] Video nonnullis placere τὸνομα. Nomen inter competitores referre. N. c. Agoratum: ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος. Omnino consulendus locus Arriani in Epictet. l. 19. Σήμερον τις ὑπὲρ ἱερουσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Λυγούστου. Λέγω αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρῶγμα. Δαπανήσεις πολλά εἰς οὐδέν. Ἄλλ' οἱ τὰς φανὰς (Casaub. in notis MSS. φορμούλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες, γράφουσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. De ludis Nicopolensibus. TAYLOR.

Ἢ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Περὶ τῆς αἰτίας, ἦς ἐγὼ φεύγω. Et punctum post διομοσαμένοις adjecti. TAYLOR. ἦς. CONT. Aut ἦς, aut potius ἦν est legendum. REISK.

Αὐτὸν οἱ] Sine οἱ Scal. Recte Coisl. ut extulimus: ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες. Vitiose Ald. ἐμβάλλοντες, quod confixit quoque idem Scal. TAYLOR. ὅτι ἡμεῖς ἦμεν οἱ αὐτὸν κριτὴν ἐμβαλόντες, vel λαβόντες. CONT. Trajectio est Atticis haud infrequens, pro οἱ αὐτὸν. nos fuisse, qui operam dedissemus, ut nomen ejus inter sortientes referretur. REISK.

Ἐκαθέζετο] Ἄλλὰ τοῖς μὲν μουσικοῖς κριταὶ καθεῖνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβεύεται. Poll. III. 30. Adde Lucian. in Hermotimo. TAYLOR. Ad ἐκαθέζετο adde vel subandi ἂν. AUGER.

τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει. οὐκοῦν ἤλθον ¹ αὐτὸς αὐτὸν
² ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βία εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλ-
 θον. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα, **10**
 καὶ τοσοῦτον κρατήσας ὥστε καὶ τὴν ἀνδρῶπων λαβεῖν;
 φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδεὶς
 γε ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι θάπτον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεῖς ἀπέθα-
 νεν, ἢ πύξ παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμε-
 νος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν, ἀλλ' ὄστράκῳ φησὶ
 πληγῆναι. καίτοι φανερόν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ πρόνοια
171 γεγένηται. οὐ γὰρ ³ ἂν οὕτως ἤλθομεν, ἀδήλου ὄντος εἰ **15**
 παρὰ τούτῳ εὐρήσομεν ὄστρακον ἢ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦ-
 μεν, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντας ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολο-
 γούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ ⁴ μετ' οἴνου ἐλ-
 θόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι
 οὐδαμῶς. Ἄλλ' οὗτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερός ἐστι,

¹ [αὐτὸς] R.² ἀποκτενῶν T. R. A.³ ἂν om. T. R. A.⁴ μεστὸς R.

Αὐτὸς] Videtur delendam, ut e proximo
 ἀπὸν natum. REISK.

Πρόνοια] (sic vulg.) Lego πρόνοια in casu
 recto: Ut et in sequentibus. N. in su-
 periori oratione: Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ
 πρόνοια. TAYLOR. Lege, πρόνοια, casu
 recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ'
 ἔστι πρόνοια, itaque, quomodo hac censeri
 possunt πρόνοια, sive, de industria? Sic
 Æschines κατ. Κτησιφ. p. 55. οὐκ ἔστι ταῦ-
 τα ἀρχή. Noster Orat. III. καὶ ὡς τοῦτό
 ἐστιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina,
 ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια (non προνοία) ἐγένε-
 το, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον — ἐπιδείκεται. Ante
 que verba Schottus putat nonnulla desi-
 derari, quod verum puto. MARKLAND.

Οὕτως] sic, ut hic adstamus, coram ju-
 dicio, sine armis, sine telis, sine instru-
 mento cædis. REISK.

Ἢ οὕτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo
 reformes: καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν.
 [Marklandam exscribit in Edit. min.]
 TAYLOR. Forte: ὄστρακον, ἢ ἔπῳ αὐτὸν
 ἀποκτενοῦμεν. testam, aut aliquid, quo eum
 occideremus. Xenophon Cyropæd: VII.
 ἀμυνόμενος ὄπῳ ἐδύνατο. Ceterum omnia
 ab ἀδήλου usque ad ἀποκτενοῦμεν Parenthe-
 si includenda sunt. MARKLAND. οὕτως,
 hoc modo, lagena vini puta, testa perquam
 fragili et ad necem inferendam inlabili.
 bene habet hic locus. REISK. Prius οὐ-
 τως significat sic ut nunc sum, i. e. inar-
 mis; posterius, testa armatus. AUGER.

Νῦν δ' ὁμολογούμεθα κ. τ. λ.] Fatemur.
 Heiçidiu. Acute sane! Sequentia tolerari

nullo pacto possunt. Attamen in Codd.
 obstinatum silentium. Procul dubio ita
 argumentum instituit Orator: *Palam est,*
atque etiam adversariis in confesso, nos co-
missatum ivisse, non solum puerorum tibi-
cinumque grege stipatos, verum etiam bene
madidos, ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια.
 TAYLOR.

Μετ' οἴνου] Μεστὸς οἴνου dedi de meo.
ad temulentos. REISK. Cont. μετ' οἴνου, et
 quidem soletur. Sed melius forsan legere-
 tur juxta Reiskium μεστὸς οἴνου. AUGER.

Δύσερός] Erudite explicat hanc vocem
 Heins. Lection. Theocritic. c. 4. consu-
 lendum omnimodo. Sed ista explicatio
 hanc loco competere nequit. Addo ne-
 que ulla. Amor, neque infelix neque ni-
 minus sensum expedit. Legendum est
 δύσερις. Vel si Attice mavis δύσειρις.
 V. Mærin. Ælian. V. H. II. 21. Οὔτε
 γὰρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δύσειρις οὔτε ἀρροκίαι
 πράττω τοῦτο. [Hic autem homo contra quam
 alii perdit amantes, utrumque vult etc. Si
 mavis δύσειρις, veritas præter ceteros con-
 tentiosus. In Edit. min.] TAYLOR. Vide
 de hac voce doctiss. Jungermannum ad
 Polluc. VI. 42. MARKLAND. Rem tur-
 pem qui amat, vitiosam, amore indignam,
 quam alii detestaturi sint, is est δύσερος.
 tum, qui in rem a se amatam insumere
 nolit. Amoris enim est, in rem, quam
 amplexus sit, erogare, neque sumptibus
 parere. Est hoc quoque miseri et pravi
 amoris, atque occæcati, quod aucillam ad
 tormenta tradere recusaret eam, per cujus

καὶ ἀμφοτέρα βούλεται, τό τε ἀργύριον μὴ ἀποδοῦναι καὶ 172
 20 τὴν ἀνδρωπὸν ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου ¹ παρωξυμ-
 μένος ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν· ἀνάγκη δὲ ἀμύνα-
 σθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτόν φησι
 ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐραῖσθαι. καὶ ἐγὼ
 μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς
 τοῦτο βαρυστοιχείας ἤκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ² τραύματ'
 ὀνομάζων τὰ ὑψώπια, καὶ ἐν κλίνῃ περιφερόμενος, καὶ
 25 δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι ἕνεκα ³ πόρνης ἀνθρώπου,
 ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν ἐμοὶ ἀποδόντι τὰρ-
 γύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλεύειν καὶ πρὸς
 ἅπανθ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖ, ἐξὸν δ' ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασα- 173
 νισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι οὐκ ἠθέλησεν· ἡ πρῶ-
 τον μὲν τοῦτ' ἀν κατεῖπε, πότερα κοινῇ ἡμῖν ἢ ἡ ἰδία
 τούτου, καὶ πότερα τὸ ἡμισυ τοῦ ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλό-
 30 μην ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ
 ἦμεν, ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἦλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέ-
 σαντος, καὶ εἰ οὗτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος
 τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἐν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων
 οὐδὲν ἦν ὅ τι οὐ βραδίον ⁴ αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ
 τούτοις ποιῆσαι.

β'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦ-
 35 τόν, ὧ βουλή, ἐκ τοσοῦτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν
 ἐπιδέδεικται· ἀξίω δ' ὅσον ἀν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς
 τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσ-

¹ παρωξυμένος T. A.
³ πόρνης ἕνεκ' R.

² τραῦμά γε T. A. τραῦμά τε R.
⁴ αὐτῇ om. T. A.

testimonium consequi posset hoc, ut causam vinceret, periculoque iudicii liberaretur. REISK.

¹ Ἀργύριον] Pretium meretricis a lenone emptæ. IDEM.

Βαρυστοιχείας] Βαρυθυμίας, SCHOTT. Infeliciter pro more. TAYLOR.

² Ἡ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἀν κατεῖπε] Legocum Schotto ꝑ. TAYLOR. Lege: ἡ (sc. ἀνδρωπὸς, serva) κατέσπῃ. quæ dicat. MARKLAND. ꝑ. CONT. Debat insequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non semper tam diligentes sunt auctores, ut puncta quæque annumerent, relinquunt ista sæpe lectoribus supplenda. Iterata καὶ insequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, etc. REISK.

³ Ἐρχε] Ἦξε. CONT.

⁴ Βραδίον αὐτῇ] Hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic feminae, ancillæ, erat, et singula ista, quæ modo commemoravi, questionis capita, et reliquorum ad hanc causam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipsis adversariis meis. REISK. Ad βραδίον adde vel subaudi αὐτῇ. AUGER.

⁵ Ὅτι μὲν οὖν] Desiderari nonnulla arbitratur Schottus. Ego potius aliquid ad initio. TAYLOR.

⁶ Ἐκ τοσοῦτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν] Ubi sint tot ac tanta argumenta et testimonia, nullibi comperit; nude conjicias totam orationem ad nos non pervenisse. AUGER.

174 οὗτον ἔμοι τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι οὐ-
 τος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον,
 καὶ μὴ τοσοῦτον ἰσχυῖσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν
 αὐτὴν ἔλευθέραν εἶναι ὁμοίως γὰρ προσήκει καὶ μοι τῆς
 ἔλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται,
 175 καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. ἢ δεινὸν γε¹ εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώ- 40
 ματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον² ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἂν μοι
 χρῆσθαι αὐτῇ ὅ τι ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς
 πατρίδος οὐδὲ πυνθέσθαι παρ' αὐτῆς τάληθῆ ἐκγενήσεται
 περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν κατέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν
 δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτία βασανισθεῖν ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ
 τῶν πολεμίων λύσει πραθεῖν, ὅσω παρὰ μὲν ἐκείνων βουλο-

¹ εἰ om. A.² ἐκ τῶν πολεμίων, εἰ ἔδωκα τὸ ἀργύριον, ἐξῆν A.

Τοσοῦτον ἰσχυῖσαι] tantum valere, ut scil. me condemnatis, aut, quantum adversarius meus vult. REISK.

Προσῆκει καὶ μοι τῆς ἔλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἔλευθερίας, quod de Libertate ejus dicitur: negotium istud Libertatis ejus. Lucian. in Prom. es in verb. p. 18. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς (καὶ γὰρ κλεπτικὴ ὁ θεὸς) ἀπαγεῖ τοῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ θεός, furax enim est ille Deus, scil. Prometheus, qui Deus erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Æschylum in Prometheus Vincito. Sic et Matt. XXI. 21. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, non solum, quod ad ficulneam attinet, facietis. Obscure vulgata, de ficulnea. Sensus est: quod ficulneæ accidit. MARKLAND. Ad me quoque pertinet ejus libertas, in arbitrio meo quoque situm est, serva sit an libera. Partem pretii a me in eam erogatum, si ei remitto, sinoque liberam esse, erit; sin autem recuso, serva erit, ut est. Locus hic bene habet, προσήκει μοι τινος bene Græcum est. REISK.

Ἄλλὰ ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non novum fuisse, nec politissimis Græcorum incognitum loquendi genus, quo utitur Iohannes I Epist. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν. Vide et cap. I. 6. Sic et Orat. XIII. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ ἐκόντα, μνηστει. MARKLAND.

Ἡ δεινὸν γε] Excidit particula ὅτι. Tu fac reducem. Ἡ δεινὸν γε, εἰ, ὅτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἂν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. [F. εἰ ἢ εἰς &c. In Edit. min.] TAYLOR. ἐξῆναι εἰ μοι ἐκγενήσεται. Ad Char. Aphrod. I. iii. c. vii. p. 321. D'ORVILLE.

Εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba attente legas, videbis aliquid sensui deesse. Le-

go: εἰ ἢ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος. Amittebatur ἢς in sequente εἰς. MARKLAND. Contius censet vel transponendum esse ἐκ τῶν πολεμίων, ut ego transposui; vel delendum. AUGER. Locus hic planus et sanus est. Vellem Lysia omnes alios locos, omniumque auctorum tam sanos et tam expeditos esse, atque hic est. Ad ἢ δεινὸν γε subauditur εἴη. foret utique indignum. Tria hæc verba sententia sunt per se subsistens, absoluta et perfecta, quiete quadam spiritali, vestigio velui suo insistentis, ab insequentibus separanda. Novam ordiantur sententiam istæc: εἰ μὲν εἰς λύσιν — Ejusmodi intercisæ et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque stomachantes. Scetlet Demosthenes, cum aliis oratoribus Græcis, ejusmodi exemplis. v. Nostri p. 104. 31. et 117. 19. ed. Steph. REISK.

Πραθεῖν] Ita Coisl. Scal. Steph. προθεῖν Ald. Quæ sequuntur, si sana sint, eas habent argutias, disputandique subtilitatem, cui me imparem esse assequendæ lube prædicem. In fine commatis, ubi se ipsam prodit corruptela, legere mavult Steph. ἐκαλεῖν αὐτὸν πειρῶνται. Mecum dispice, quod submonuit vir sollarissimus, nostra tamen prædicatione major. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκαλεῖν σπουδὴν ποιῶνται. Nostræ sit laudis ingeniosissimæ conjecturæ fidem adstruere. Τούτου δὲ εἴνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Λεωνίδης μόνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. Polymn. 205. Id. Cl. 4. Τὸ μὲν οὖν ἀρσάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζουσι ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἀρσασθεῖσθαι σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρεῖν, ἀνοήτων. Et Pausan. Attic. c. 4. Δελφούς διαρπάσαι μάλιστα εἶχον σπουδὴν. [Pro αὐτὸν legas σπουδὴν, et vide ad locum ipsum atque in

102. 1 μένων ἀπολύσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν εὐπορήσαντι κομισθῆναι, 176
 ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον 177
 λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν¹ αὐ-
 τὸν ποιοῦνται. ὡςδ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι
 αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιούντος βασανισθῆναι τὴν ἀνθρω-
 πον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκῆπτετο εἶναι, ἀλλὰ πολὺ
 5 μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγ-
 χον οὕτως ἀκριβῆ ἕξαπατήσειν ὑμᾶς ῥαδίως ᾤήθη. οὐ γὰρ
 δὴ πού τὴν γε τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν
 δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἡξίου βασα- 178
 νίζεσθαι. ἀ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦ-

¹ ἑμαυτὸν περὶ πλείστου ποιοῦνται Α.

Lect. Lysiac. c. 4. ex eunt, quo pacto fidem istius emendationis confirmavimus. In Edit. min.] TAYLOR. παρθεῖν et περιεῖνται. CONT. Quam ut ea vendatur, si necesse sit, aliaque nulla pateat via mei ex hostium captivitate redimendi. REISK.

"Ἄλλοθεν] *Alio quocunque modo*, non per ancillæ venditionem. possis enim, etsi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipsorum hostium, pecunia quoque tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo sumta, quo minus necesse habeas ancillam vendere. IDEM.

Κομισθῆναι] Simplex bene si habet, idem valet atque compositum ἀνακομισθῆναι, id est, κατέρχεσθαι, *domum, in patriam redire*. REISK. κομισθῆναι hic idem valet atque ἀνακομισθῆναι, subaudi eis τὴν πατρίδα. AUGER.

Γενόμενον, οὐ δυνατόν] *Lege, γενομένην* (scil. αὐτὴν) οὐ δυνατόν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hostibus* quovis alia tempore captiva, data pecunia, redimi potuisset; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, sed *exilium* et exitium *Adversarii* sui expetunt. Pro ἄλλοθεν *lego ἄλλοτε, alio tempore*: argumentatione, si recte capio, hunc sensum postulante. Attente legas totum *Enthlymema*, ab istis ἢ *δεινόν γε*, ad hunc locum; et videbis *Exemplum* acuminis ejusmodi, quod longe abest ab *Subtilitate* ista, quam in *Lysia* mirati sunt *Veteres*. MARKLAND. *Sin autem ego semel potestati meorum inimicorum permissus fuero, fieri nequit*, ut patriam reciperem. nam in οὐ δυνατόν subauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέρχεσθαι. REISK. Sub. κομισθῆναι. AUGER.

Αὐτὸν ποιοῦνται] *Interponendum videtur* περὶ πάντων, aut περὶ πλείστου, aut προὔργου. *rebus aliis anteponunt omnibus, aut hoc unum omni vi contendunt, ut ipsum*

temet e patria exterminent. opponantur hic inter se autem, id est, seautem, temet ipsum, et ἀργύριον, pecuniam tuam. pecunia tua haud moventur: at temet ipsum laborant patria evertere. REISK.

Μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] Μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους αὐτοῦ. SCAL. *Infra modo: Οἴκου δεῖ ἡμᾶς, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥαδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους*. TAYLOR. Bene habet αὐτοῦ. subauditur τὸν λόγον. perinde usurpatur ἀποδέχεσθαι τινος atque τινα, et λόγον τινός. REISK. Adde vel subaudi τὸν λόγον. AUGER.

Τούτου πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum est, vel propter istud, quod sequitur, τὸς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND. τούτου. CONT.

Ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR. ἐφ' ἧς. CONT. Non hic vitium, sed in proximo est; id quod statim demonstrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque est, atque ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, super quibus ille servos suos obtulit quaestioni per tormenta. Hæc est sententia loci. Unde constat post ἡξίου deesse ταύτην. Nostra sponsio, *πρόκλησις*, vel provocatio, hæc erat, *βασανίζεσθαι τὴν ἀνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ὄστος ἡξίου τοὺς οἰκέτας βασανίζεσθαι*. Rogat *judices*, ut hanc sponsionem soam ne patiantur sibi minus probari, quam sponsionem adversarii. REISK. i. e. ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς, *ideo quod*. AUGER.

Ἐλθόντας ἡμᾶς] Hæc est superenarratio illorum, quæ modo dixerat, ἀ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν. nam quæ illi (servi) puta norant, ea ipsi nos fatemur; ut proinde tormentis opis nihil sit, ad ea explorandum, quæ nemo infitiat. Ecquid autem servi tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id est, ὅτι ἤλθομεν ὡς τοῦτον, norant nos ad hunc venisse. nil aliud. REISK.

τον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ,
καὶ πρότερον¹ πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον
179 ἂν ἦδει. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτου οἰκέτας, ἰδίους ὄντας τού-
του, εἰ ἐβασανίζομεν, ² ἀνοήτως ³ ἂν τι τούτῳ χαριζόμενοι
καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ κατεφεύσαντο· ⁴ αὕτη δὲ
ὑπῆρχε κοινή, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικό-
των, καὶ μάλιστα ⁵ ἦδει. διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πρα-
180 χθέντα ἡμῖν γεγένηται, καὶ οὐ λήσει ⁶ οὐδὲν αὐτὴν. καίτοι
ἔγωγ' οὐκ ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεικινδύνευον

¹ πρότερος R. A.² εἰκότως A.³ ἂν ἢ τούτῳ T.⁴ αὕτη T. A.⁵ ἦδη διὰ ταύτην T. A. ἦδει, ὅτι διὰ ταύτην R.⁶ οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον T. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον R. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον A.

Καὶ ἡμεῖς] Id est, ταῦτα καὶ ἡμεῖς.
IDEM.

Μεταπεμφθέντες] Scilicet a communi re-
pete ἡλθομεν ὡς τούτων. IDEM.

Πρότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege:
πρότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra:
ἢ ἐγὼ πρότερος τούτων ἐπάταξα. Eadem
depravatio init. Orat. VIII. MARKLAND.
et in Edit. min. TAYLOR.

Ἄν ἦδει] Bene si habet ἂν, debet ἦδει
accipi sic, ac si dixisset: διὰ τῆς ἐκείνης
μινύσεως ἐφανερῶτος ἂν. constitisset per hu-
jus ancillae iudicium. Sin autem ἦδει: solito
modo etiam hic significat, norat, malim
pro duobus vocabulis ἂν ἦδει legi uno συν-
ἦδει. conscia erat. REISK.

Ἄνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen:
Ἄνοήτως ἂν ἢ τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ
κατεφεύσαντο. Ne minimo aliquando inter-
vallo in MSS. distant τι et η. ut notum
est tractantibus. Repone mox αὕτη. [vel
ἀνοήτως ἂν, ἢ τούτῳ, vel εἰκότως ἂν τι τού-
τῳ. In Edit. min.] TAYLOR. VOX ἀνοή-
τως sine dubio depravata est. Forte: εἰ
ἐβασανίζομεν ἂν, εἰκότως ἂν τι — ἐμοῦ κα-
τεφεύσαντο. si questioni subijecissemus, pro-
babile est eos, hujus (domini sui) gratia,
quidvis in me, etiam praeter veritatem, men-
titos fuisse. Nisi malis ἀπροσώτως, temere.
MARKLAND. Revocavi lectionem Aldi-
nae ἂν τι, pro ἂν ἢ, quod Taylori conjectura
debetur. Caeteram facili opera locum
hunc sanes, aut sic, ut pro τούτου εἰ legas
uno vocabulo τούτου. aut sic, ut ἐβασανί-
ζομεν geminetur, ad hunc modum — τού-
του, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἂν ἀνοή-
τως, ἂν (id est, ἐάν) τι. servos hujus, qui
hujus proprii sunt, si torsissemus, torsissemus
temere (si scilicet servamus ἀνοήτως, aut,
si ἀνοήτως legimus, in cassum,) si quid, in
gratiam heri sui, meumque in damnum,
mentiti fuissent. REISK.

Κατατεθεικότων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῆς.
IDEM.

Ἦδη] Ἦδει (sic) Coisl. Pro sequenti-
bus meam praestabo fidem: καὶ εἴ ἦδει
ὅτι οὐδὲ ἐκ ταύτης ἔγωγ' ἂν ἴσον εἶχον
βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεικινδύνευον τούτο.
TAYLOR. Dedi partim e libris, partim
de meo, ἦδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, scilicet
ἦδει dant libri complures. ὅτι de meo addi-
di, vel potius jam Taylor viderat id ad-
dendum esse, tametsi a vera loci sententia
quamplurimum si aberravit. Poterat
etiam sine ὅτι locus sic emendari: ἦδει —
γεγενῆσθαι, καὶ οὐ λήσειν (in infinitivo). no-
rat (adversarius puta meus) propter hanc
mulierem maxime nostras rixas existitisse
omnes, nihilque per eam mansurum esse oc-
cultum. REISK.

Καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ] Lege: καὶ οὐ
λήσει οὐδὲν ταύτην: et nihil hanc latet, to-
tam rem ab initio intelligit. Demosthe-
nes de Fœd. cum Alex. οὐ γὰρ δὴ κέληθέ
γε αὐτοῦς οὐδὲν τούτων. Sequitur: ἔγωγ'
ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit
sibi in verbis proxime sequentibus. Lege:
ἴσον οὐκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem,
si ista quaestioni subjecta fuisset, adeo non
aequam conditionem subissem, ut in hac
parte etiam periculum adissem: multo
enim pluris illum quam me ista facit: et
tamen etc. Sic Orat. VII. τοῦ τοῖς νική-
σασι τὸ ἴσον οὐκ εἶχετε. Ita et ibi legen-
dum. vulgo deest οὐκ. MARKLAND. Sub-
audi βασανισθείση. in illa, ubi tormentis
subjecta fuerit, nihil latebit, h. e. omnia in
lucem prodibunt, per ipsius confessionem
tormentis expressam, totam illa rem pate-
faciet. Etiam hic locus bene habet.
REISK. Ad ἐν ταύτῃ, sub. βασανισθείση.
AUGER.

Ἐγωγ' ἂν ἴσον εἶχον] Sic vulgati. De-
di de meo ἐγὼ τ' ἴσον εἶχον. et ego impar
essem habiturus, h. e. conditione futurus
fuissem iniquiore, quam ipse est. aut si ἂν
malimus hic servari, sic epit leg. ἂν ἴσον
εἶχον, eadem manente sententia. REISK.

15 τούτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τούτου ἢ ἐμὲ φαίνεται ποι- 181
 ησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τούτου ἐμὲ ἠδίκηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ'
 οὐδὲ πώποτε εἰς τούτον ἐξαμαρτούσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν
 εἰς ταύτην κατέφυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ.

γ'. Οὐκ οὖν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βουλή, τηλικούτου ὄντος τοῦ
 κινδύνου, ῥαδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ' ἐν-
 θυμουμένους ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ
 20 ¹ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ² ποιεῖ- 182
 σθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν
 ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας, ὡς οὐδὲν εἰς τούτον ³ προὔνοιθην.
 ἀγανακτῶ δ', ὦ βουλή, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον 183

¹ ἀγὼν. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ T.

² ποιεῖσθαι, T.

³ προνοηθῆναι T. R. A.

'Αλλ' ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. sententia minas, itaque ruituram sustentavit: 'Αλλ' ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν, ἔν τινι μὲν ὑπολόγῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicavit Viri laudatissimus: ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν ἔστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, sed non ita, ut accuratius fieri non possit. Lego enim: 'Ενθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἔστηκεν, ὑπόλογον [vel ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ. In Edit. min.] ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας· ὡς οὐδὲν εἰς τούτον προνοηθῆναι. Dinarch. c. Demosth. Καὶ Τιμοθέω μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεῦσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκυρα ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνανος υἱεῖ τοῦ τοῦ Ἑλλήνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἰκοσι πύλεις, οὐ ἐποιήσασθε ὑπὸ λόγῳ, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὄρκων, οὓς ὁμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς ἐυεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ὑπόλογον. Αὐσίας περὶ ἀμβλύσεως εἰ γνήσιος, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οἰκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου οὐδὲς ὑπόλογος βουλήν γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. De voce ὑπόλογον vide quae diximus ad fragm. περὶ τῆς Ἀμβλύσεως. Quae sequuntur ante finem orationis turbata sunt et fortasse imperfecta. TAYLOR. Sed minore mutatione, vel nulla potius, res geri potest, ita: — ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τούτον προνοηθῆναι. Totam sententiam adduxi, prout distingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocratio-

nem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τούτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τούτο, est, hujus rei rationem habere, sere cum significatione excusationis vel absolutiois. Vide nostrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem sensu utitur Andocides Orat. κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας, quasi diceret, non absolverunt eum propter victorius. et Demosthenes alicubi de Corona: et Aeschines adv. Ctesiph. p. 82. νεωστὶ γεγεννημένων αὐτῶ τῶν ευεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί. de Thrasybullo, in causa quadam damnato. Dinarchus adv. Demosth. p. 91. Τιμοθέω οὐχ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. Timotheum non excusavistis. Et ita p. 110. ubi haec omnia repetit; et unde locus iste in Orat. adv. Demosth. emendari potest, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII. 6. segm. 62. et Harpocratorem. MARKLAND.

'Ως — προνοηθῆναι] Προνοηθῆναι. CONT. Haud me crebrius εἰς interdum cum infinitivo construi. Creberrime hoc schema Diodorus Siculus usurpat. Veram Atticis, si bene memini, haud est frequentatum. quare suspicor εἰς esse delendum, ut ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod si tamen ὡς servetur, suspicor paulum quid deesse, ut integra sententia hunc ad modum procedat: ὡς εἰκὸς ἔστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τούτον προνοηθῆναι. plane non esse consentaneum me vitae ejus insidias comparasse. REISK. Hic ὡς, si nihil desit, cum infinitivo construitur. Sed loco προνοηθῆναι malim προὔνοιθην. AUGER.

Καὶ δούλην] Καὶ διὰ δούλην Vind. quod si plane non contemnimus, sed putamus alicujus momenti esse, leg. erit: καὶ, ἢ Δία, δούλην. id quod docet sic dicere personam graviter stomachantis. REISK.

περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα, τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος, ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτῶν; οὐδὲν γὰρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ¹ τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ
 184 μείζω συμφορὰν ἑμαυτῷ διὰ τούτους ἐπαγαγέσθαι. πρὸς 25
 οὖν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἔχόντων ἰκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με καὶ μὴ περιϊδήτε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλλητε· οὐ γὰρ ἄξιός οὗτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

¹ τῷ τῶν πασῶν Α.

Ἄλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Hæc profecto non sunt satis sana, sed levi opera restituenda. Adversarii invidiam, hujusque litis atrocitatem nihil mirum, si hominis bona ubique existimatio et summa, qua floruit, gratia sibi concitavit. Idque ab omnibus uno ore verum esse predicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῷ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἑμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. TAYLOR. Corrupta hæc esse scio· sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo. MARKLAND. Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων, quæ bene habet, nisi quod sic distinguendum est, ut distinxī λόγῳ, τὸ τῶν πάντων, poterant quoque hæc tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheses includi signis. Verum hoc leve et vix dignum commemoratu est. Post illa vero verba parum quid deesse mihi videtur. e. c. βραχέα (αὐτὸ μικρὸν τι) ἡμαρτηκώς, sed sola criminatione tenuis peccati mediocris reus factus incidit in periculum cladis per hos, vel propter hos, mihi consciscendæ multo maxime. Supplementum ejusmodi nisi admittas, in quo crimen exiguum commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicujus verbis tautummodo insinulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, αὐτὸ φιλῶ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα, vel ἔδος, vel ἔργον. id quod ejusvis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insinulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant. REISK. Locum obscuram et valde difficilem ut-

cunque emendavi mutando τὸ in τῷ pro τῶν, et πάντων in πασῶν ad quod subaudio συμφορῶν. Hic supponendum, quod certe potest supponi, reum adversarios suos aliquibus dictis læsis. AUGER. Reiskii interpretatio non magis intelligi potest quam contextus ipse. Equidem mihi videor facili emendatione sanitate huic loco reddidisse; verba nempe male divisa sunt et hinc postea corrupta. Lysiam credo ita scripsisse: ἀλλ' ἀλογώτατον πάντων κινδυνεύω etc. sensus est: nihil ego unquam neque in civis neque in patriam peccavi, sed iniquissime omnium jam in periculo sum, ne propter adversarium hunc meum et servam multo majoris mihi ipse auctor sim calamitatis, quam si patriæ maximum intulisset damnum. πάντων superlativis additur ad majorem efficaciam: vid. v. 9. Aristoph. Av. 1530. Eccles. 1028. ut autem εὐλογον, æquum, justum, notat v. c. p. 115. 15. ed. Steph. et sæpe alibi, ita ἀλογον, injustum, iniquum. Thucyd. l. vi. c. 84. ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους τοὺς ἑνθάδε ἐλευθεροῦν. et c. 85. ἀνδρὶ δὲ τυράνῳ οὐδὲν ἄλογον ὅτι ξυμφέρον. SLUITER.

Τούτους] Cum contemptu et indignatione est pronuntiandum. propter hos, ancillam patet, et ne illam quidem frugi, sed quæstum meretricium exerceant, ejusque herum, qui idem hærns ejus et amicus atque defensor est. Cæterum nil video, quare Lysiae abjudicari debeat hæc oratio, quæ ingenium ejus respiret. Cum superiori oratione commune nil habet, præter forum idem, causæque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Versæ in crimine cædis præmeditatae ambatur. reliqua omnia diversa sunt. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ

Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hujus δευτερολογίας argumenti adornandi potestatem nobis invidit temporis injuria. Ἱεροσυλίας agitur Callias, advena, uti videtur, non ille tunc temporis nomine satis celebris, Hipponici filius, (cujus genealogiam deducit Palmer. Exercit. p. 754.) Accusatus Servi.

Pag.
ed.

Pag.
ed.

Reisk.

H. Steph.

102. 35 ΕΙ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος, ὧ ἄνδρες δικασ- 185
 ται, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἂν μοι καὶ τὰ παρὰ 186
 τῶν ἄλλων εἰρημέναι· νῦν δὲ μοι δοκεῖ αἰσχροῦ εἶναι, κε-
 λεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ — ἕως
 ἐξῆ — τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλ-
 40 λήλους γεγεννημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλία τὰ δίκαια ὅπως
 ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύ-
 τη τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινὸς τεύξεσθαι
 παρ' ὑμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον
 καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἤττον ἐπι-
 κίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μὴδὲν ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολ-
 λῶν κακῶν αἰτίοις οὔσιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν
 103. 1 θεραπώντων λόγους πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων ἀπί-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Oratiuncula hæc quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tametsi fieri possit, ut pars ejus, eaque nescio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in suspicionem induxerit, hic causam sacrilegii agi. Vel solum illud, quod ipso in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere suspicionem debebat; Ergone sacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ἐπὲρ τοῦ σώματος, sed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur Atticis ille periclitari, de quo certatur, utrum servilis sit conditionis, an ingenuus. Denique aut hæc non

est δευτερολογία, aut Taylor illi voci novam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. δευτερολογία est, cum reus idem ad actoris secundam actionem respondet. Hæc autem oratio est advocati Calliam reum defendentis. Verum videtur Taylor hæc duas res, quæ diversæ sunt, rei defensionem posteriorem, cum ipse iterum pro sese dicit, cum intercessione amici ad patrocinandum advocati commiscuisse. REISK. Post ΑΠΟΛΟΓΙΑ in titulo Contius notat λόγος ἀτελής. AUGER.

Εἰρημένα] Sabandi ὑπὲρ αὐτοῦ. REISK.
 Τούτων ἀπίστους] Horum, np. patronorum Calliæ. AUGER.

στους, ἐνδυμουμένους ὅτι Καλλιᾶ μὲν οὐδείς πώποτε οὐτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν οὔτε ἀρχων, οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, οὐδεμίαν δὲ σχῶν αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῆκται, οὔτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίοι γεγεννημένοι περὶ ἐλευθερίας νυνὶ 5 ποιοῦνται τοὺς λόγους. καὶ οὐ θαυμάζω· ἴσασι γὰρ ὅτι ἂν ψευδόμενοι ἐλεγχθῶσιν, οὐδὲν μείζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται, εἰάν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν 187 ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιούτους οὔτε κατηγόρους οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρὴ νομίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες εἰς 10 κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι οὐ τούτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει· οὐ γὰρ τούτοις μόνοις εἰσὶ θεράπωντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἱ πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες οὐκέτι σκέψονται, ὅ τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας ἐλεύθεροι γένοιτο, ἀλλ' ὅ τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν ¹ μνηύσαντες.

¹ μνηύσαντες * * * T.

Οὔτοι] Hic per οὔτοι designat orator servos qui Calliam herum suum testimoniis premebant. IDEM.

Κερδαίνοντες] In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανούντες, in Futuro. Cæterum τὸν ὑπὲρ Καλλίου citat Harpocration V. Τίμημα, sine ulla νοθείας suspitione; nulla tamen ἱεροσουλίας mentione facta: adeo ut utrum hanc Orationem voluerit necne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque κατὰ Καλλίου, Ἐθέρεις, meminit Jul. Pollux III. 8. segni. 76. MARKLAND. Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi conjectura κερδανούντες si probetur, etiam pro ἐσθούντες legendum sit βοηθόντες. quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum ut alii cuiquam in mentem veniat. REISK. Malim cum Marklando κερδανούντες. AUGER.

Τούτων ἴδιον] Horum, sc. Calliæ et aliorum qui sunt in eadem causa. Ad eandem refer τούτοις. IDEM.

Τούτοις] Calliæ puta et advocatis ejus. vel universe inquilinis omnibus, cujusmo-

di Callias erat. REISK.

Τούτων] Utrorum, dominorum, an servorum? nam utrumque convenit. ego tamen servos potius hic arbitror designari. IDEM. Hic τούτων intelligo servorum Calliæ. AUGER.

Μνηύσαντες] Dcesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Utrumque incertum est, hoc certum, argumentis certis demonstrari non posse, μείζον esse. Nihil ei ad perfectionem sententiæ deest. Et advocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes intercessorias ad deprecandum pro reo compositas, breves fuisse, non credibile modo, sed certum adeo est. λέιπει, quod hic in Aldina legitur, non ad hujus orationis finem, sed ad initium insequentis pertinet. Asteriscos itaque hinc detraxi. REISK. Ad λέιπει quod Aldus, spatio vacuo interposito, habet post μνηύσαντες, Contias addit τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου τούτου. Equidem arbitror nihil deesse in hac oratione, ob rationes in versione mea Gallica allatas. AUGER.

I. OTT. SLUITERI

AD

ORATIONEM CONTRA ANDOCIDEM

PRÆFATIO.

ORATIONEM Andocideam *de Mysteriis* postquam percensuimus, haud abs re erit de Lysiae Oratione *contra Andocidem*, quæ contraria illi vulgo habetur, nonnulla subjicere, ut, quæ ad illam causam pertineant, omnia uno quasi in conspectu ponamus. Priusquam vero ad criticas animadversiones progrediamur, de auctore hujus Orationis propius est videndum; quam Orationem simul ac legi, suspicatus sum non a Lysia esse scriptam; relectam sæpius illo prorsus indignam judicavi. Nam, sive in Lysiae intueamur ingenium, sive hanc Orationem cum contraria Andocidis comparemus, in eam incidamus cogitationem necesse est, non illam a Lysia fuisse conscriptam, neque in fori lucem productam, sed in scholæ umbraculis ad formam Orationis forensis confictam, fœtumque Oratori temere suppositum. Est enim Lysias constanti veterum iudicio habitus subtilis, acutus, tennis, elegans, facetus, brevis, qui nihil habeat insolens neque ineptum, sordibus immunis, veritatis studiosus: in narratione præsertim concisus, neque rem verborum ampullis exornans; sed id, quod proposuerit, sensim efficiens et quasi furtim: "habet" denique, ut ait Quinctilianus (Inst. Or. l. IX. c. 4.) "maximam gratiam simplicis atque inaffectedati coloris."

Harum vero virtutum quamnam in hac Oratione inesse dicamus? Subtilitatemne aut tenuitatem? At nusquam apparent. An simplicem Lysiae narrationem veritatisque studium? Sed hæc quoque frustra quæras. Fictus hic Orator semper rem auget, declamat, nihil probat: in causa tam gravi neque Legem affert, neque testem producit, contra morem Lysiae, qui, licet de rebus agat in vulgus notis, numquam tamen sine testimonii dictione rem peragit. Neque dicat quis non integram nobis Orationem superesse, sed tantummodo fragmentum: nihil enim præter exordium deesse videtur; cum narratio, quamvis alieno loco, brevissima, nullisque argumentis confirmata, exstet tamen et post multam declamationem sequatur

p. 105. v. 13. seqq. ed. Steph. Adeo autem hic perturbata sunt omnia, ut subinde nexus nullus neque cogitationum, neque orationis, appareat. Auctor hujus declamationis omnia permiscet, ordinis nullam habet rationem: largus est verbis locisque communibus, sententiarum et argumentorum parcus, ut sophisticæ ornatum facile detegas. Sophistarum quippe est, dum veram causam negligunt, in locos communes evagari, qualis hic præsertim est locus *de ira Numinis et vindicta divina, quæ lento, sed certo, gradu impios consequatur*: is igitur locus a Pseudo-Lysia ad satietatem usque inculcatur. Neque enim subsistit in ῥήσει ista longiori p. 105. v. 6. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει cæt. quam tamen, quicumque Andocideam *de Mysteriis* legerit, facile videat ad verba Andocidis esse effictam, non autem scriptam ab Andocide defensionem (p. 18. v. 12.) ut Lysiacæ disputationi *de sera Numinis vindicta* responderet: longum igitur istum pannum Philosophum seu Ethicum consuisse declamatori non sufficit, sed in ira illa divina sæpius recoquenda genio indulget: 'Ὁ θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν. — Εφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεοὺς. — Ἄ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγεννημένων ἄσεβημάτων. — Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ ἡμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσσεσθαι. — Ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν. — Πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν; — passim hæc per totam Orationem sparsa sunt. Nihil vero rhetorem magis sapit et declamatorem, quam injecta Diagoræ Melii mentio, p. 104. v. 39. ubi Andocides dicitur Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἄσεβέστερος, hyperbolice adeo et per αὔξησιν sophisticam, ut, quod ei simile sit, in Lysiacæ Orationibus non reperitur.

Deinde quum Andocides in Oratione, quam huic dicunt contrariam, præsertim id agat, ut ostendat Isotimidis Psephisma ad se non pertinere, et abrogatum esse per Psephismata Patroclidis et Tisameni, Legemque ἀμνηστέας: tum vero se quoque contineri pactis post reditum populi initis, et jurejurando illis temporibus præstito, facile intelligitur, id fuisse caput accusationis, Andocidem psephismate Isotimidis arceri a templis, neque ad ipsum Decreta illa Patroclidis et Tisameni pertinere. Hic vero neque Psephismatis neque Legum illarum ulla mentio: pacta et jusjurandum leviter tanguntur, nec subtiliter de iis disputatur, ut solet Lysias, sed clamat homo et perorat.

Porro quis credat Oratorem tota antiquitate celebratissimum sæpius per ignorantiam in errores esse lapsum, aut sibi ipsum contraria dixisse? quod in hac Oratione sæpius factum esse videmus. Ita v. g. p. 104. v. 15. dicitur Andocides accusasse Aristippum, φάσκων ἄσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῶον; quasi Hermes ille a majoribus suis esset consecratus, quem constat fuisse dona-

riam Tribus Ægeidos: meritoque Palmerius Exerc. in A. Gr. p. 658. miratur, "Lysiam hoc loco non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus," aliique quos supra citavi. "Forte," addit, "id ignorabat, et sequebatur communem errorem." Tempore autem Lysiæ communis iste error seu vulgaris opinio nondum invaluerat, cum Hermes Andocidis ab ipso demum Oratore famam nomenque in historia acceperit; quoniam, cæteris Hermis truncatis, solus ille, qui prope januam Andocidis erat, integer manserat. Sed postea demum, cum rationem appellationis haud satis perspicerent vel ignorarent homines, πατρῶον Andocidi fuisse crediderunt. Inter eos, qui falsam opinionem sequebantur, Duris fuit, patria Samius, secta Peripateticus, teste Harpocrate v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. Et hæc quidem res scriptæ Orationis ætatem non obscure indicare videtur, eam nempe, qua, ad exemplum Demetrii Phalerei, pro veris in foro causis, fictas in scholis agere, atque in umbra declamare cœperunt. Sed alios porro Rhetoris errores recenseamus. Pag. 105. v. 13. narrat Andocidem, quum esset accusatus de Hermis violatis, litem æstimasse vinculis, cum potuisset pecunia æstimare, et noluisse servum conscium tradere, sed curasse ut necaretur: quæ videtur enucleatius tradere Pseudo-Plutarchus in Vit. Andocid. ut monui Cap. 3.—Pag. 107. v. 17. seqq. dicitur Andocides nunquam militasse, qui classi præfuerit cum imperio. Ibid. v. 39. a sacerdotibus devotus fuisse perhibetur Andocides, de quo dixi Cap. 4. Hæc omnia ita et perturbata sunt et falsa, ut a Lysia proferri in judicio non potuerint. Neque vero errores tantum hæc Oratio complectitur, quorum unum vel alterum fortasse Lysiæ quis condonare possit, sed adeo sui oblitus est, qui illam conscripsit, ut sibi ipse interdum obloqueretur, prouti p. 105. v. 18. καὶ ἐμήνυσε δεδεμένους κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τάληθῆ μὲνῆσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὅποτε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἰσχίστα ἐποίει, μὲνῶν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα — ἔδοξε τάληθῆ μὲνῆσαι, καὶ ἐλύθη. Nonne igitur illi spes salutis erat, cui pœnæ immunitas erat promissa, si alios indicasset, et qui revera hoc facto pœnam effugit? de qua re conferri possunt, quæ dixi Cap. 3. Aliud exemplum addam p. 105. in fin. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, δις ἐν τῷ αὐτῷ (ἐν ἑαυτῷ non male inserit Reiske) ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα αἰεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἢ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ (recte Marklandus καίτοι) ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον. Contra vero p. 103. v. 28. p. 104. v. 4. seqq. p. 106. v. 7. seqq. dicit Andocidem jam pollere in Republica, in senatum venire, alios honorem petentes suo suffragio improbare,

et fortasse brevi Archontem fore; p. 107. v. 27. divitem esse Andocidem suisque bonis reipublicæ egestatem posse sublevare.

Præterea plures sunt in hac Oratione locutiones, quæ sophistam sapiant et a veteri simplicitate et Lysiae more abhorreant: ut p. 105. v. 4. ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα. *ibid.* v. 24. ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι αἰέμνηστοί εἰσι. *ibid.* v. 36. καταπλεύσας εἰς δημοκρατίαν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. *cujusmodi locutionum nullum apud Lysiam exemplum inveni.*

Denique cum tres fuerint accusatores Andocidis, Cephisus, Epichares et Melitus, a nullo eorum hæc Oratio dicta videtur: non a Cephisio, quoniam dicit Auctor Declamationis p. 106. in fin. ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει ὃ, τι λέγοι τὰ γὰρ ἀληθῆ χρῆ λέγειν. *cæt.* Quapropter inconsiderate fecit, qui et hæc de Cephisio dicat, et locum Andocidis p. 13. v. 1. κατηγορήσαν δὲ μοῦ καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς ἄρα θεοὶ διὰ τοῦτο μὲ ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθῶν δεῦρο (ὡς ἔοικεν) ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην: ita in suam Orationem transtulerit p. 105. v. 2. οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει (*ita lego*) ἐψῆ δίκη: quasi Oratio a Cephisio habita esset: Andocides enim ad quoddam Cephisii in Accusatione dictum de negotiationibus suis transmarinis manifesto respicit. Igitur Cephisius turpissimos mores ipse suos fassus sit, dixeritque Κηφισίου ἀντικατηγορήσει. Neque etiam ab Epichare pronunciata fuit hæc Oratio, quum dicat Andocides p. 13. v. 27. Epicharem impurum scortorum amorem sibi exprobrasse; cui ne simile quidem hic invenimus. Melito pessimo Sycophantæ Lysiam stilum venalem præbuisse, eo minus est credendum, quo minus is, qui poetica facultate se efferret, literarumque profiteretur scientiam et usum, qui in foro et accusationibus versaretur, aliena opera indigebat, ut reos, quibus male cuperet, scripta calumnia disperderet. Phileas hic in censum non venit, a quo accusatum Andocidem narrat Suidas v. Φιλέας. Φιλέας, inquit, Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο ὡσπερ οὐκ αὐτὸς ὦν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Hæc quippe et longe alia res est, et unius Suidæ nititur auctoritate. Nusquam enim Phileæ mentionem facit Andocides, nedum ut accusatoris.

Si cui meam his argumentis sententiam minus probaverim, sed aliorum is auctoritatem desideret, hac quoque minime caremus. Nam et Ruhnkenius *Hist. Crit. Or. Gr.* p. 50. non germanam hanc Orationem iudicavit, et dubitasse etiam Valckenaerium iudicavit mihi Vir Clar. Ioannes Luzacius. Neque hi tantum viri eruditissimi, sed Grammatici quoque antiqui spuriam eam censuerunt. Certe Harpocration, qui tribus locis eam memorat, bis addit εἰ

γνήσιος: primum v. Καταπλήξ — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας (p. 107. v. 34.), εἰ γνήσιος ὁ λόγος: deinde v. φαρμακὸς — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας (p. 108. v. 4.), εἰ γνήσιος: at v. Ῥόπτρον, (quod exstat initio fragmenti) nullam notam suspicionis addidit. Quis autem Declamationis auctor sit habendus, non est exploratum; neque de hac re certo ausim statuere. Non tamen illam ab æquali Andocidis esse scriptam ipse stilus et scribendi ratio docere videtur, quippe quæ multum abhorret ab antiqua illa Atticorum simplicitate et tenuitate; neque naturalem illum habet et Atticum colorem, sed nitorem quendam fucatum. Quapropter eam potius a rhetore vel sophista posterioris ætatis, quam ab æquali quodam Lysiæ profectam esse censeo: forte auctor ab ætate Demetrii Phalerei non longe fuit remotus. Probabile autem est, causam tam celebratam pulcherrimam rhetoribus præbuisse materiem, in qua sibi elaborandum putarent, fœtumque suum Lysiæ tribuerent, quem scirent Andocidis fuisse æqualem. Atque hinc factum esse existimo, ut plures Lysiæ nomine contra Andocidem Orationes olim exstiterint, quarum nullam tamen germanam habuit Harpocration: hic enim v. Πλειστηριάσαντες laudat Lysiam ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος, et v. Ἐπίγνον ejusdem Orationem κατ' Ἀνδοκίδην ἀποστασίον, εἰ γνήσιος. Ex omnibus autem Oratoribus Atticis nullus fuit, cujus nomine ita abusi sint Rhetores, uti nomine Lysiæ. Hujus enim ex 425 Orationibus fere 200 ab antiquis habitæ sunt spurix: vid. Photius in Lysia (Cod. 261.) et Suidas v. Λυσίας. Facilius autem Lysiacam tenuitatem, quam aut numerum Isocratis aut vim dicendi Demostheneam imitari se posse illi confidebant: unde frequens ista ad Lysiæ Orationes Grammaticorum nota, εἰ γνήσιος.

Quamvis autem Lysiæ falso tribui credam hanc Orationem, haud tamen indigna est, in qua emendanda elaboremus. Nam multis etiamnum scatet nævis, quos alii nondum expurgasse videntur. Nonnulla etiam, quæ aliorum diligentiam fugerunt, ex Valckenærianis depromemus. Sic ad ipsum initium Orationis notat Valckenærius, Taylorum, qui in Lect. Lys. c. 8. nonnulla collegit de tristissima morte per inedia, omisisse tamen locum, quem Auctor Orationis expressit Thucydideum p. 205. v. 63. εἰλόμεθα ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῶ τελευτῆσαι. “Forsan et hic, inquit, posuerat αἰσχίστῳ pro ἀλγίστῳ, uti Lysias p. 247. v. 14. ἡναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἠπόλλυσθαι. Ita et Polyænus p. 77. v. 6. λιμῶ αἴσχιστα ἀλώσονται. Aliis tamen etiam θάνατος ille dicitur οἴκτιστος, locis quæ Taylorus designavit.”

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cantum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμω liceret templa adire, aut rebus civilibus sese adjungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Mystera atque Hermas obmutilatos, ἀτιμία olim notabatur, ea lege se teneri noluit. Ei igitur Ἐνδείξεως scribitur dica. Quam cum agit Cephisius quidam, δευτεραγωνιστῆς Orator prae manibus. Utrique adversariam et quidem inculentam orationem habuit Andocides, sub alieno tamen nomine, sc. περὶ τῶν μυστηρίων adhuc delitescentem. Non igitur utique periit ejus περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, quam memorant Plutarchus in vita et Harpocrat. in ζητητής.

Acta est causa non diu post sublatos triginta viros, in Eleusinio, mense Boedromione, postridie sc. τῶν μυστηρίων, quo die pariter et loco voluit Solo quaestionem haberi, Rege referente, de iis qui in proximis Religionibus quidquam peccavissent.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.

188 * * * ἔδῃσε τὸν ἴσπων ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ ὡς 103. 17
190 ἀποδιδούς, τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὗτος οὖν ὁ ταῦ-

H. Steph.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] In Editt. vulgatis, Aldi puta Stephauice hærebant hoc fragmentum cum præcedenti, cum quo tamen nihil habet commune. Resecavimus, et ab initio supplevimus. Istius fidem faciunt multa: utriusque quæ sequuntur. Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Ἐδῃσε τὸν ἴσπων ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem syllabis ibidem ejus compilerator Suidas. Ἀπὸ τοῦ ῥόπτρου, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιούς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαίτα, εἶδος ξίφους ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίνον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ, Ἐδῃσε τὸν ἴσπων ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ, κατὰ Ἀνδοκίδου ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦτο εἰπών. Eustath. ad Il. A. Quem itidem verbum verbo exscripsit Phavorinus, nisi quod ἐπίσπαστρον legat, quod emendari jubeo. Similiter Moschop. περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κριμὸς, ὡς παρὰ Λυσία, Ἐδῃσε τὸν ἴσπων ἐκ τοῦ ῥόπτρου (lege ῥόπτρου) τοῦ ἱεροῦ. In his mihi aliqua ex parte præcesserunt viri, eroditi. V. Canter. Nov. Lect. VIII. 4., Maussac. ad Harpocr. l. c., Kuster. ad Suid. v. φαρμακός, et Palmer. Exerc. p. 657. Male Scalig. Λυσίου κατ' Ἀνδοκίδου περὶ Ἑρμῶν ἀποκοπῆς. λείπει ἢ ἀρχή. Quid Meursius interea? Exstat, inquit ille in Biblioth. Attica, κατ' Ἀνδοκίδου ἱεροσυλίας oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento arripuit, crimen ex superiore). Alteram κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας

intercidisse existimat, et, quod jure mireris, notitiam non aliunde, quam ex Suid. in v. ῥόπτρον, desumpsit. TAYLOR. Mutila est hæc oratio, et multa initio desunt. Adducebat orator, ut conjicere licet, multa exempla impiorum qui penas dederant, hicque narrationis historia; alicujus finem habemus. Contius quoque novam incipit orationem cum hoc titulo ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ, et addit ex Harpocrate voces ἔδῃσε τὸν ἴσπων. AUGER.

Ἐκ τοῦ ῥόπτρου] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocratio V. ῥόπτρον, Ἐδῃσε τὸν ἴσπων ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Idem passim citat hunc λόγον, adjecto soleuni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium πρὸς Ἀνδοκίδην, Ἀποστασίου, εἰ γνήσιος, Voce Ἐπίρουν. et simpliciter κατ' Ἀνδοκίδου, εἰ γνήσιος, V. Πλοστηριάσαντες. Adeo ut tres esse possint contra Andocidem scriptæ Orationes. MARKLAND.

Ἐφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus expromptari. At profecto ex Andocide ἀπολογουμένω tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere: Καὶ γὰρ ὁ λόγος τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀνωρθάζον, καὶ λόγους εἶπον, ὡς πρότερον ἔτερον ἀμαρτάνων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῶ θεῶν, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas

τα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀγρίστῳ ἀπώλετο, λιμῶ· πολλῶν
 20 γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων,
 ὅζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον, καὶ οὐκ
 ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱερο- 191
 φάντου ¹ λέγοντος. ² ὅτι Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγ-
 γενεῖς καὶ φίλους ³ ἀπώλλυε, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς 192
 εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε
 λεχθέντα ἀναμνηῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ
 25 τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸν τοῦτον ὑφ' ⁴ ἐτέρου. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ, περὶ

¹ λέγοντος, T.
³ ἀπολλύων T. R. ἀπώλλυ A.

² [ὅτι . . . εἶναι.] A.
⁴ ἑαυτοῦ μνηυῆναι. ἀδύν. A.

quidam. Certe tempora non ablundant. Ecce enim. Φιλίας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγγράφατο, ὡς περ οὐκ αὐτὸς ἂν ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Suid. in Φιλίας. Expectatisne fide digniorem, qui hæc commemorat? Præstabo. Ὄσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυγιάδας πανουργίαν ὀνειδίζετον ἢ Φιλίας ὁ τὸ Γοργόνιον (corrige sodes) ὑφελόμενος. Isocr. c. Callimach. Ita enim credo legendum, non Φιλεργός, ut in hunc diem obtinuit sine alicujus naris offensione. TAYLOR.

Ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς μάζης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilego (quem spectat hæc imperfecta historia) multis et exquisitis edulis, vivitquodque eorum illi videbatur olere (τοῦ ἄρτου) panem istum, et (τῆς μάζης) mazam istam: neque edere potuit. Unde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinæ surripuisse panes sacros, et sacram mazam: fame vero divinitus immissa, pœnas dedisse ex ea parte, qua peccaverat. Cæterum ex Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet, discimus, plura hujusmodi Impietatis in Cererem et Proserpinam, et pœnæ exempla, ab Accusatoribus adducta fuisse. Unde liquet non pauca huic Orationi doesse. MARKLAND. Tantundem hic valet ὅζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde est, ac si dixisset: ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὅζειν κάκιστον, id est, ἀποφέρεσθαι ὀδμῶν κακίστην. existimabat e pane et e maza odorem ad se afflare vel allabi terribitum. Veteres opinabantur et dictitabant, si qui in Cererem deliquissent, deam illos hac pœna ulcisci, ut furoris hoc genus illis injiceret, ut quicquid ciborum attingerent, id sterces oleret; quo fieret, ut in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res est e Callimachi hymno in Cererem. Genus

hoc morbi simile est hydrophobiæ. Credebatur quoque Ceres bulimiam injicere iis, quibus irata esset, ut quamvis multa vorarent, ad crepandum usque, tamen haud satiarentur. REISK. Interpretor: ex pane et maza videbatur pessimus odor ipsi afflari. AUGER.

Λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius præstolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — fastidio. Tum autem, credo, πλωθυρέλλητος ista historia de Andocidis indicio Hierophantam auctorem desiderabat! Punge cum Aldo post λέγοντος. et cetera mutila licet in sine, ut contemptamti videbitur, ita procedent: ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR. Distinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur, ἀπολλύων pro ἀπώλλυεν. MARKLAND. L. ἀπώλλυεν. In Edit. min. TAYLOR. Post Ἀνδοκίδης add. ἔπαθε. CONT. Mutavi comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conspicitur puncto, et particulæ ὅτι primam literam, quæ vulgo parva est, cum majore. Nova enim orditur sententia, vel potius novum hujus orationis excerptum. Solent auctores ejusmodi excerptorum singula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e solo Photio constat. Et videntur hæc verba: ὅτι Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ (sic enim leg. esse suspicor pro ἀπολλύων) φάσκων συνεργοὺς εἶναι. non Lysiae, sed lectoris alicujus esse, librariive, in memoriæ suæ gratiam ista in margine annotantis. Verba actoris ipsa, ni fallor, ab istis δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt. REISK.

ὑφ' ἐτέρου] Ipse sese, quisquis est hujus causæ actor, designat. IDEM.

τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν Ψῆφον, ἢ κατελεῖσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι ¹ ἐναργῶς

¹ ἐναργῶς περὶ τὸ Α.

Ἡ κατελεῖσαι.] Verbum κατελεῖν mihi insolens accidit; et ne Græcum quidem erit, si existimemus cum dativo constructum esse, ut est proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil necesse est ita existimare. Num ergo simplex ἐλεῖσαι hic præferemus? IDEM.

Ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] Τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat Coisl.) unde Scal. nullo negotio: ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ μέλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. Schottus interea in nescio quo hiatu ingenio suo perflugium quaerit. Quamquam non is sim, ut rem ita se posse habere sedulo et constanter pernegem, vocem tamen unam atque alteram, quæ certissimum interea cubant in mendo, utriusque de tota periodo statuatur, tam levi digito perstringi non oportuit. τῷ θεῷ τούτῳ. Cuiam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleusinio templo, atque adeo de Eleusiniis, de Cereris et Proserpinae sacris agitur, dedit ille τὸ θεῷ τούτῳ. Quod si plura igitur non desideratur, ita suadeo reponi: Ὅτι ἐναργῶς περὶ τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖσθε τοὺς ἀδικούντας. Ita Andoc. in orat. adversaria: Οὐδὲ ἐστὶ μοι ἀμάρτημα περὶ τῷ θεῷ, οὔτε μείζον, οὔτε ἕλαττον οὐδέν. Et Plutarch. in Alcib. Εισήγγειλεν ἀδικεῖν περὶ τῷ θεῷ, τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην. Est etiam fortasse, cui displiceat istud ἐναργῶς (mihi profecto non placeat sincere) quod ad Rhetorum officinam suo jure pertinere videtur. Ἐχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἡ Λυσίου λέξις. αὕτη δὲ ἐστὶ δύναμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγρουσα τὰ λεγόμενα. Dionys. Halic. de Lyc. Ὡς δ' ἕτερόν τι ἢ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται, καὶ ἕτερον ἢ παρὰ ποιηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε, οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἐκπληξίς, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. Lougin. c. 15. "Insequitur ἐνάργεια, quæ a Cicerone illustratio et evidentiâ nominatur, quæ non tam dicere videtur quam ostendere." Quintil. VI. 2. Add. VIII. 3. Cic. Acad. IV. 17. ἐνάργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης, καὶ φανότης. Ἐνάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etyim. M. Ita enim fere Phavorin. Ἐνάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης. ἐνάργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἀθρόα προσβολή. Invenitur tamen extra scholam, sed raro. Ita ἐναργῆς ὕβρις Demosth. c. Mid. p. 615. Et, ἐξελέγγετα ἐναργῶς. Id. ibid. p. 622. Istiusmodi, inquam, elegantioris stomachi propino: Ὅτι εὐαγές περὶ τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex

monitu viri amicissimi, elegantem et ad ipsam Criticem. Cum olim Andocides suos cognatos, suos familiares supplicio tradidit in causa vix aliena, ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶ περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν Ψῆφον ἢ κατελεῖσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς περὶ τῷ θεῷ αὐτὸς τιμωρεῖται τοὺς ἀδικούντας: ἐλπίζαι οὖν χερὶ πάντα ἀνθρώπων αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἐλεῖσθαι. TAYLOR. Scribe, τὸ θεῷ τούτῳ, Dualiter, has Deas: nempe Cererem et Proserpinam, quæ vocabantur τῷ Θεῷ, et quarum erant Mystera hæc, in quæ Andocides ἡσεβικνεῖαι arguebatur. Pollux X. 24. segm. 97. ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις, αἱ κείναι ἐν Ἐλευσίῃ, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τῷ Θεῷ δημοσία πραθέντα ἀναγέγραπται. ubi pariter in MS. erat περὶ τῷ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipso Andocido de Myser. p. 5. ubi his respondet: οὐδὲ ἐστὶ μοι ἀμάρτημα περὶ τῷ Θεῷ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τῷ Θεῷ. Vide cætera, quæ hæc Lysia maxime illustrabunt. Nihil deesse puto huic loco post ἀδικούντας. Suspectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: sub qua latere puto aliquid ab Adjectivo ἐναργῆς, piacularis, sacet, sensu malo. quale esset, ἐναργῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. MARKLAND. Recte viderunt viri docti pro dativis singularis numeri τῷ θεῷ τούτῳ sufficiens esse accusativus duales τῷ θεῷ τούτῳ. quorum in auctoritate fui. Cætera parum expederunt. quod ipsis vitio si dem, inhumani sim. equid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum desperatos persanct, a face codicum Mstorum destitutum? Non commemorabo τιμωρεῖται hic positum pro τιμωρεῖσθε me paulo ægrius ferre, quamquam exemplum est unum alterumve apud Lysiam verbi activi τιμωρεῖν in significato puniendi usurpati. Posit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. ut sententia sit: vos perspicue punire eos, si qui sint in hæc duo numina (Cereris atque Proserpinæ) injuriæ atque impij. Non dissimulabo tamen mihi videri Lysiam sic dedisse: τὸ θεῷ τούτῳ τιμᾶτε κολάζοντες τοὺς ἀδικούντας (scil. αὐτῷ). qui sciatis, vos sine controversia (vel hand dubium) honorem habere his numinibus puniendo eos, si qui illas deas impietate violaverint. ἐναργῶς τινὰ τιμᾶν, est, cum honorem illi habere, ut constet inter omnes, honorantem summa contentione id egisse, ut voluntatem suam eum honorandi, quem honorarit, proderet. REISK.

¹ τῷ θεῷ τούτῳ ² τιμωρεῖται τοὺς ἀδικούντας. ἐλπίσαι οὖν 193
 χρῆ πάντα ἀνθρώπων ³ ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσε-
 σθαι.

β'. Φέρε ⁴ γὰρ, ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀθῶος ἀπαλλαγῇ 196
 ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννεά
 30 ἀρχόντων καὶ λάχῃ βασιλεὺς, ἄλλο τί ηἴ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
 δυσιάσει καὶ εὐχὰς εὐξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν

¹ τῷ θεῷ τούτῳ T.

³ ὄντινα καὶ A.

² τιμωρεῖτε T. R. τιμωρεῖσθε A.

⁴ δὴ A.

τῷ θεῷ] τῷ θεῷ. CONT.

καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine sensu. *Lego*: καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρῳ φέισεσθαι. *et sibi et aliis parsurum esse. sequitur Ratio.* Porro ἀνθρώπων ὄντα est, quod Latini dicunt *hominem natum.* MARKLAND. Non in his verbis, sed in voc. ὄντα videtur vitium inesse, pro quo videtur Lysias ὄντινα dedisse. Sententia hæc est: Existimare licet, qui sibi quisque penes se in sua conscientia et existimatione de se sit, eum penes alios quoque esse alisque videri. Jam Andocides ipse sibi, (ait orator) impius videtur: impietatis enim ipse sese detulit in iudicio. Necessè igitur est, ut aliis quoque Græcis impius habeatur. Qui autem convenit, qui sibi quoque aliisque impius videatur, eum regem sacerorum consecrari, sacrisque faciundis præfici? Quid Græci de vobis cogitant, quo animo erga hanc civitatem, erga hæc sacra, erga hoc templum Eleusinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatæ impietatis? Potest etiam hæc sententia loco tribui: Quales vobismet ipsi vos videmini, tales Græcis quoque videbimini. Jam si conscii vobis sitis, vos pœnas debitas a violatoribus numinum repetisse, eoque diis honorem habuisse, fiet, ut aliis quoque pii et deorum studiosi videamini; eoque amabant vos confluentque frequentes ad sacra vestra participandum. Sin autem impios ulcisci neglexeritis, ipsi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis consciscetis; quo fiet, ut urbs hæc parum frequentetur ab exteris, ut pauci aut nulli sint posthac futuri, qui sacris Eleusiniis initiari velint. Idem est ac si dixisset: πάντα ἀνθρώπων ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id est, δόξειν) τοιούτων, οἷς ἐστίν (id est, δικαί) καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ. REISK. Totum locum sic intelligi: oportet igitur sperare omnem hominem futurum esse aliis qui erit et sibi. AUGER.

"Ἄλλοτι ἢ] Divide, ἄλλο τί, sc. ποιήσει: *nim quid aliud faciet, quam sacrificabit?*

i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de *Myster.* p. 15. εἰ γὰρ ἔθνηκα, — ἄλλο τί (sc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπάλλων; si enim posuissim — *nim quid aliud, quam me ipse perdidissim?* i. e. nonne me ipse perdidissim? Demosthenes in *Mid.* τούτων ἄλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in *Aristocratem*: ἄλλο τί ἢ δεήσει; MARKLAND. Scribe ἄλλο τί ἢ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* TAYLOR.

τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνιῳ ἱερῷ] Hæc sonant vitium. *Legge*: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνισι ἱερῷ. Fuit Athenis locus sacer, Eleusinium dictum, ut notum est ex *Thucydide* l. 2. ex ipso *Lysia* p. 107. ult. (*Steph. sc. Edit.*) ex *Andocide* infra p. 15. ex *Plutarcho* περὶ φυγῆς, ex *Philostrato* in *Herode* et aliis. Ubicumque ergo occurrit Ἐλευσίνιον, de loco, qui Athenis erat, intelligi debet, ubi etiam fiebant sacra Cereris, ut ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ἐλευσίνιον, aliud τὸ Ἐλευσίνισι ἱερῷ. Illud Athenis erat, hoc vero Eleusine. PALMER. Neque nihil, neque omnia vidit *Palmerius*. Neque enim τὸ Ἐλευσίνιον ad eas aedes, quæ Athenis visebantur Acropoli subjectæ, necessitate quadam refertur, cum utraque et τὸ Ἐλευσίνιον et Ἐλευσίνις, obtinuit, ut dicatur. Aedes ipsas ais vocari Ἐλευσίνια. Aio, et constanter. Plenus est *Aristides* in *Orat. Eleusiu.* unde illustrissima quæ sunt excerpant. Τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδων εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅστις οὐ κοινὸν τι τῆς γῆς τέμενος τὴν Ἐλευσίνια ἠρέϊτο; et mox: *Γενομένων δὲ τοῦ Μηδικῷ στόλου — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἱερῶν ἐμπέριται, τῇ δ' Ἐλευσίνι τοσοῦτον περιῆν, ὥστ' οὐκ ἀπόρρητος μόνον, ὡς εἰπεῖν, διεγένητο, ἀλλὰ κ. τ. λ.* Deinde: *Πολέμου δὲ συμβάντος τοῖς Ἑλλήσι, πρὸς ἀλλήλους — μόνον δὲ τρέψον γέ τινα Ἐλευσίνις ἠρέμει, καὶ οὐτε Βωιωτῶν ἴσπος, οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ οὐ τοῦ περιεβόλου προσήψαντο, οὐ τὸν νεῶν εἶδος*

¹ τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ ² Ἐλευσίνι ἱερῶ, καὶ
199 τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσονται ³ ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὅπως ἂν
μηδεὶς ἀδικῆ μηδὲ ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην
οἴσθε ἔξειν τοὺς μύστας τοὺς ⁴ ἀφικνουμένους, ἐπειδὴν

¹ τῆ ἐνθάδε Ἐλευσίνι T.

² Ἐλευσινίῳ T.

³ ἐν τοῖς om. T. R. A.

⁴ ἀφικνουμένους T. R. A.

ἐτέρους ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demosth. quoque, sive quis alius, c. Neær. in fin. "Ἄξιον δὲ κἀκείνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια κατὰ θυσίας, ἐκολάσατε ἱμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινάπη τῆ ἑταίρα ἑλπίσας ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι προσαγοῦση ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Aristoph. *Nub.* 301.

Οὐ σέβας ἀρῆτων ἱερῶν, ἴνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἀγίας ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. τὴν Ἐλευσίνα λέγει. "Omitto Eleusinam sanctam illam et augustam,

Ubi initiantur gentes orarum ultimæ."

Cic. 1. de N. Deor. sub fin. Ita Phædra de Hippolyto,

"Tempore quo vobis ioita est Cerealis
Eleusin,
Glossia me vellem detinisset humus."

Ovid. *Heroid.* IV. 67. "Pinxit in templo Eleusine Phylarchom." Plin. N. Hist. XXXV. 11. "Ἐτάφη δὲ [Isocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνι ἐκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in vita. Has autem ades distinguimus eadem pariter ratione atque hic apud Lysiam: Τοὺς Ἀργείων νεκρῶς εἶσθαι ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι. N. Orat. *Funeb.* Στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελίσσασαι τε τοὺς νεκρῶς φαρμέν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρας ἐν Ἐλευσίνι. Herodot. *Calliop.* 27. Τί δὲ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ ναῦ τῆς Πολιάδος κεινέυται; Ἴσμαρος δὲ Εὐμόλπου, καὶ Δαείρας οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεινέυται τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει, αἱ δὲ Κελεῦ θυγατέρες ἐν Ἐλευσίνι, τετάφαται; Euseb. *Præp.* Evang. l. 2. Recte igitur et sine mendo Arnob. adv. Gentes l. 6. p. 193. "In templo Minervæ, quod in arce Larissæ est, conditus scribitur atque indicatur Acrisius: Erichthopius Poliadiis in fano: Dairus et Immarus fratres in Eleusinis consepito, quod civitati subjectum est." Non, ut nonnulli male feriat, vel Eleusini vel Eleusinio. Lego enim apud Lysiam: τὰ

μὲν ἐν τῇ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. TAYLOR. Aldus et Stephanus sic dederant, ut modo initio annotationis Palmerianæ relatum fuit. Tylorius illius lectionis nihil mutaverat aliud, nisi quod pro τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι dedit τῇ ἐνθάδε Ἐλευσίνι. quo locus mihi visus non est persuaatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis solummodo aliam in sedem trans tuli, hunc ad modum: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ Ἐλευσίνι ἱερῶ. *alia in fano Cereris, Eleusinio dicto, quod hic in Urbe (Athens) est; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleusine est, oppido illo agri nostri notissimo.* Ἐλευσίνι dicitur, pro *apud Eleusinem*, non Ἐλευσίνισι, ut Palmerius dedit, si unquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare. REISK.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῶ] Egregia et vera est ad h. l. Valckenaerii animadversio, Taylori rationibus contraria. "Corrigendum videtur, inquit, vocibus transpositis: τὰ μὲν (sacra faciet vel vota Rex concipiet) ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ ἱερῶ, τὰ δὲ ἐν Ἐλευσίνι καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, ὅπως ἂν μηδεὶς — ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά. Pæne verum vidit Palmerius: τὸ Ἐλευσίνιον Athenis erat arci subjectum. Ostendere nititur Taylorus, ædes ipsas dici Eleusia; frustra: in locis omnibus urbs ipsa Eleusis intelligi debet, ut apud Philostratum p. 545. med. Secundum τέθραπται πρὸς τῇ Ἐλευσίνι. Egregius est Herodoti locus, quem advocat Taylorus, distinguentis τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει et Ἐλευσίνα. Vel is ostendit urbem intelligi; neque enim in templo credibile sepultas Celei filias. Cæterum frustra vocem μυστηρίοις sollicitat Marklandus. — In Eleusinio Athenis, postridie festi, ἔδρα erat secundum Legem facienda; vid. Meursii *Elcusia.* p. 43. Andocides hic causam videtur dixisse; atque in Eleusinio quoque huius Orationis, ni fallor, fingitur sedes: hinc ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ." SLUITER.

Μυστηρίοις] I. e. in die mysteriorum. TAYLOR. Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. MARLAND. Bene habet, absolutus is datus est, pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. *mysteria vel sacra Cereris aicana cum aguntur.* REISK.

ἰδῶσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ
 35 ἡσεβημένα αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, οἱ ἔνεκα ταύτης
 τῆς ¹ ἑορτῆς, ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βουλόμενοι ἢ 200
 θεωρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνῶς ὁ Ἄνδοκίδης οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε
 τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἡσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ
 τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιή-
 σαντας γινώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώχληκε πόλεις
 40 πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννη- 201
 40 σον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον· βασιλέας

¹ ἑορτῆς ἔρχονται δεῦρο, ἢ Α.

Οἱ ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Οἱ δεῦρο συν-
 ἦλθον ἔνεκα. COXT. Deesse videtur πάγει-
 σιν, *adsunt*, post ἑορτῆς. Andocides p. 5.
 οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem
 sensu. MARKLAND. Post hoc vocabulum
 ex Andocidis loco a Marklando allato
 suppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται.
 Non omnes exteri, qui per dies majorum
 minorumve Mysteriorum Athenas conve-
 nirent, illuc eo conveniebant, quo sacris
 initiarentur, sed multi, ut votis a se con-
 ceptis exsolverentur hostias offerentes,
 alii, ut spectarent solummodo ritus et fe-
 stivitates, publica quoque hilaritate fruere-
 tur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν est *hostiam ma-*
ctare diei festi causa [sic quoque Auger-
 nus], seu *quam ritus sit eo die mactari*, seu
quam tu voveris illo loco dieque festo, non
alibi neque loci neque temporis, mactandam.
 REISK.

Ἡ θύειν] In promptu esset, si res ita fer-
 ret, *fugitivum* aliquid verbum revocare
 ad sententiam sustentandam. proinde ut
 pariter cum Andocide dicat: ὑπὲρ τῶν
 Ἑλλήνων, οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν ἔρχονται
 δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo *aufu-*
git, sed hic *latitat* post principia. Θύειν
 εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec
 θύειν de non initiatis. Atqui de his habe-
 tur sermo, τοὺς μύστας—ἢ τοὺς ἄλλους
 Ἑλληνας. Et his ne limina quidem templi
 transire liceatis, notissima est religio.
 “Acarneans duo Juvenes per initiorum
 dies *non initiati* templum Cereris impru-
 dentes religionis cum cetera turba ingressi
 suut. Facile eos sermo prodidit absurde
 quaedam percunctantes: deductique ad
 Antistites templi, cum palam esset per
 errorem ingressos, tanquam ob infandum
 scelus *interfecti sunt*.” Liv. XXXI. 15.
 Refinge igitur: ἢ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, οἱ
 ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἔλθωσιν εἰς ταύ-
 τὴν τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. ΓΑΥ-
 ΣΙΟΝ.

Ἐπειτα δὲ] Nemini adhuc suboluit la-

cuna, quanquam istud ἔπειτα δὲ tam diserte
 flagitet cui ionitur. Credibile est id
 omne, quod Andocidi domi et in regioni-
 bus Atticæ conterminis *παραινέμματα*, in
 medio esse relictum. IDEM. Nihil hic
 deest ad efficiendum, ad constat Andoci-
 dem nemini ignotum, sed clarissimi no-
 minis hominem esse. quam ad rem Lysias
 gemino ulitur argumento 1) Andocides
 insigne scelus commisit, facinorum autem
 enormitas non minus, quam splendor rerum
 præclare gestarum, hominum oculos
 in auctorem contorquet, sermonesque om-
 nium ubique locorum de eo concitat,
 etiamsi domi maneat, neque usquam pe-
 regrinetur. Verum præterea quoque 2)
 multas adiit Andocides urbes, multas per-
 vagatus est regiones, cum multis congressus
 est. REISK.

Διώχληκε πόλεις πολλὰς—Σικελίαν, Ἰτα-
 λίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem
 πόλις significare *totam regionem*: Siciliam
 enim, et Italiam, et Peloponnesum etc.
 vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Mar-
 cus (V. 20.) et Lucas (VIII. 39.) in his-
 toria dæmoniaci Gadareni, a Jesu sauvati.
 Marcus enim scribit: et abiit, et cepit
 prædicare ἐν τῇ Δεκαπόλει, quanta sibi
 fecisset Jesus. Lucas vero: et abiit, καθ’
 ὄλην τὴν πόλιν, prædicans etc. Erudite
 vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quæ
 regio erat, decem urbes comprehendens.
 majoris lucis gratia addidit ὄλην. Bene
 quoque Vulgat. Intepr. vertit, *per univer-*
sam civitatem. Vide doctiss. Davisium ad
 Cæsar. B. Gall. VII. 4. “expellit ex civi-
 tate.” MARKLAND. *Multas civitates*, i. e.
 multas regiones. AUGER.

Βασιλέας πολλοὺς κεκολάκευεν] Non satis
 exprimit vox κεκολάκευεν. *adulatus* est.
 gravius aliquid de Andocide expectandum
 erat. Scripsit opinor κεκάκωκεν, *damno*
affecit: quod ποιεῖν κακὸν *mox* vocat. Sic
 τὸν δῆμον φαίνεται κακάσας. Orat. XIII. de
 Agorato: et alibi. MARKLAND.

πολλοὺς κεκολλάκευκεν, ¹ ὧ ἂν συγγένηται, πλὴν τοῦ Συ-
 202 ρακουσίου Διουσιίου. οὗτος δὲ ἢ πάντων εὐτυχεστάτος
 ἔστιν ἢ ² πλείστον γνώμη διαφέρει τῶν ἄλλων, ὅς μόνος
 τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς
 τοιοῦτου, ὅς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν
 ποιεῖν κακόν, τοὺς δὲ φίλους ὅτι ἂν δύνηται κακόν. ὥστε μὰ

¹ οἷς Α.² πλείστον Τ.

Ἔ ἂν] F. οἷς ἂν, vel οἷς αὐτός. CONT.
 Συγγένηται] Malim συγγεγήται. TAY-
 LOR.

Πλείστον] Π. πλείστον. H. STEPHAN.
 Πλείστον dedi ex mente Stephan, pro
 πλείστον, quod est in omnibus olim vol-
 gatis. quamquam suspicio penes me nata
 est, vocabulum hoc πλείστον posse hinc
 abesse, minus autem paulo post, ante se-
 cundum κακόν. si scilicet illud secundum
 κακόν servandum censemus. Taylor enim
 id exponctum it. Posset ad hunc modum
 sic legi hic loci : γνώμη διαφέρει (sine πλεί-
 στον), et postmodum : ὅτι ἂν δύνηται πλεί-
 στον κακόν, aut ὅτι πλείστον ἂν δύνηται κα-
 κόν. REISK.

Κακόν] Dele meo iudicio. Sic erit ro-
 tundius. TAYLOR.

Ὅς τέχνην — δύνηται κακόν] Vocem κακόν
 in fine sustulit Taylorus. Melius, e qui-
 dem iudice, e medio eam tollebat Valcke-
 naerius, scribens : τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν
 ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν.
 SLUITER.

Ὡστε μὰ τὸν Δία — λαθεῖν τοὺς Ἕλλη-
 νας] Duriuscula quidem hæc videntur;
 corrupta tamen dicere non ausim, cum
 sæpius οὐκ et οὐδὲν ita conjuugantur: quo
 pacto vim habent vehementioris negationis,
 quale est illud Aristophanis in Plato,
 v. 137.

Ὅτ' οὐδ' ἂν εἴς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
 Οὐ βῶν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδέεν.

Demosthenes in Timocr. p. 765. 16. ed.
 Reisk. οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν οὐδετέρου κοινὸν
 εἰεργέτημα οὐδέεν: in Aristocr. p. 665. 17.
 οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πύλει τοιοῦτον
 οὐδὲν ἐψηφισμένη φαίνεσθαι. Eleganti tamen
 conjectura hæc mutabat Valckenaerius:
 verba ejus hæc sunt. "MS. Coislin. αὐτό:
 scribatur ἀνδο. Facilis erit emendatio: οὐ
 ῥάδιον ἔστιν ἡμῶν Ἀνδοκίδῃ χαριζομένοις κ. τ.
 λ. Audaciora licent in mutilis et corru-
 ptissimis, qualis hæc certe est Oratio.
 Paulo post est, non potestis simul uti
 Legibus patriis et Andocide, νόμοις τοῖς πα-
 τριεῖς καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι." Mox de auda-
 cacia et impudentia Andocidis Athenas
 reversi ita loquitur Orator p. 264. v. 4.

εἰς τοσοῦτο δὲ πόλμης ἀφίεται, ὥστε καὶ λέ-
 γει περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθήρηται ὁ περὶ αὐτοῦ
 κείμενος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσέναι εἰς τὴν
 ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων
 ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. De loco fere desperato
 et ab aliis tentato, si vanitatis suspicionem
 effugiam, dicam quod sentio: pro illo ἂν
 ἔτι, quod sensum non habet, probabiliter
 mihi conjecisse videor ἀνατί, ἴμρινε; pro
 quo alii scribunt ἀνατεί. Harpocration:
 Ἀνατεί ἀντί (f. leg. ἀνατεί καὶ ἀνατί, ἀνευ
 ἄτης cæt.) ἀνευ ἄτης ἀνευ κακοῦ. Ἰσαῖος ἐν
 τῷ πρὸς Ἀπολλοδώρον. Hesychius. Ἀνατος
 ἀβλαβής. — Ἀνατί, ἀνευ ἄτης καὶ ἐλαβής:
 prouti exponit quoque Scholiastes ad illud
 Euripidis in Medea v. 1357. (οὐκ ἐμελλε)

Κρέων ἀνατί τῆς δὲ μ' ἐμβαλεῖν χθονός.

Conf. Æschylum Eumen. v. 59. et 76.
 Sophocem Antig. v. 491. Aristophanes
 Ecclesiaz. v. 1011.

Ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν γέν
 Ἐλκειν ἀνατί λαβομένης τοῦ παττάλου.

Scholiastes μὴ τιμακρομένης ὑπὸ (f. ὑπὲρ)
 τῆς βίας: Plato de Legg. l. IX. p. 871.
 e. ἀνατεί κτενέτω, ubi notat Stephanus,
 l. XI. p. 917. c. ἀνατεί τυππέτω, et
 p. 935. v. κολαζέτω ἕκαστον ἀνατεί. Apud
 Diodorum Siculum tom. II. p. 450. v. 32.
 e MS. vocem confirmavit Wesselingius.
 Suidas quoque ἀνατί exponit ἀβλαβής καὶ
 ἀνευ τίσεως καὶ τιμαρίας: quæ est signifi-
 catio hujus loci; convenit nempe cum
 νηποινεῖ, quau vocem eodem sensu habet
 Plato de Legg. l. IX. p. 874. c. νηποινὲ
 Demosthenes in Aristocr. p. 639. 6. ed. R.
 Atque in talibus terminatio ἰ et εἰ utraque
 adhibetur. Apud Homerum Il. Θ. v. 197.
 ubi est αὐτονοχεῖ, Apion et Herodianus
 habent αὐτονοχί. Plura dederunt Valesius
 ad d. l. Harpocrationis, Berglerus ad Ari-
 stoph. et Interpretes Hesychii ll. cc. Quæ
 sequuntur καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ,
 non ita facili opera sanari posse mihi vi-
 dentur: audaciori esse si liceat, suspicere
 sententiam postulare: καὶ γνώμην ἀποφαίνε-
 σθαι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod Andocidi item
 ut crimen objicit p. 106. v. 7. ed. Steph.
 εἰς τοσοῦτον δὲ ἀνασχυντίας ἀφίεται, ὥστε

104.1 τὸν Δία οὐ ράδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ ¹ οὐδὲν ² χαρισαμένους
 παρά τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν ἐν
 ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστα-
 σθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἶόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἄμα

¹ ἰτιοῦν A.

² χαριζομένους T. R. A.

καὶ παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ ἡδὴ δημηγορεῖ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ καὶ συμβουλευεῖ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ Συσίων, καὶ προσδῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντεῶν (ita hunc locum scribendum censeo). Γνώμην ἀποφαίνεσθαι locutio est Oratoribus usitata. Demosthenes de Contribut. p. 169. 11. καὶ προδεί-
 ναι περὶ τούτων τῆ βουλευμένη γνώμην ἀποφά-
 νασθαι: de Coron. p. 291. 17. πρὸ τῶν
 πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται: ubi
 Ulpianus γνώμην exponit λογισμὸν, βουλὴν
 De Fausa Legat. p. 390. 6. τὸ μὲν πρῶτον
 ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφανομένου μετὰ
 ταῦτα δὲ ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος: et γνώ-
 μης ἀπόδειξις: est apud eundem in Aristot.
 I. p. 772. 8. Sensus hujus loci est: tantam esse audaciam Andocidis, ut dicat, sibi jam licere impune in templa venire et in forum, et sententiam dicere in curia, ac senatorio munere fungi. Si cui tamen audacior videatur hæc nostra emendatio, is fortasse malit cum Clar. Luzacio legere καὶ λέγειν Ἀθηναίων ἐν τῇ βουλευτηρίῳ: quod nec mihi displicet. Nam primum haud ita longe abeunt ductus literarum λέγειν et νῦν; deinde λέγειν usurpatur ut apud Latinos dicere de ferenda et confirmanda sententia in senatu: sic Cicero Phil. V. in fin. "Dixi ad ea omnia, Consules, de quibus retulistis." Forte addenda voce Ἀθηναίων vim quandam et efficaciam con-
 sectatus est Rhetor. "Audet sententiam dicere in augusto et spectabili Reip. Atticæ senatu." Eandem vero γνώμην vocem restituendam credo Isocrati, cujus in Laudat. Evagor. p. 203. v. hæc leguntur: τὶ γὰρ ἀπέλιπεν εἰδαιμονίας, ὅς — τοσοῦτον καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ψυχῇ διήνεγκεν, ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἄξιός ἐναι τυραννεῖν. Mihi quidem ineptum videtur, si quis propter solam corporis pulcritudinem et robur regno dignus dicatur, animi virtutes nullum in censum veniant. Neque minus ineptum τὴν γνώμην, quæ jam in laude corporis inest, per partitionem huic subjungi. In toto autem Epilogo, cujus hæc est particula, corpus et res externæ tantam laudantur, animo nullas locus tribuitur, in quo tamen laudibus efferendo multus fuit p. 193. seqq. quodque caput esse in laudando docet Cicero de Or. I. I. c. 11. et

84. Ita supra p. 193. c. de Evagora dixerat: τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν. Quamobrem et hic legendum videtur: καὶ τῷ σώματι — καὶ τῇ γνώμῃ. Non raro σώμα et γνώμην junguntur apud scriptores antiquos. Andocides de Red. p. 22. v. 38. ed. Steph. εἰ γὰρ ὅσα ἀνθρωπὸν γνώμῃ ἀμαρτάνουσι, τὸ σώμα αὐτῶν μὴ αἰτίον ἐστὶν κ. τ. λ. Lysias in Or. Olympica apud Dionysium Halic. p. 92. v. 9. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ πλοῦτος, γνώμης δ' ἐπίδειξιν: Xenophon Cyrop. I. I. c. 3. §. 10. ὑμᾶς ἐύρων καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς γνώμαις σφαλλομένους: Dionysius Halic. Antiq. I. III. p. 177. v. 36. κἀμναν τὸ σώμα πάθεισι παντοδαπαῖς, καὶ οὐδὲ τῆς γνώμης ἔτι τῆς αὐτοῦ καρτερῆς διαμένων: Euripides in Electra v. 372.

Γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι*

apud Aristophanem Plut. v. 559. pauper-
 tas dicitur τοῦ πλοῦτου παρέχειν βελτίονας
 ἄνδρας, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ιδεάν. Sæpius hæc duo vocabula in MSS. confusa
 esse videntur; saltem apud Xenophontem
 γνώμη in γνώμην abierat, quod vitium felicit-
 er ac vere correxit amicus et literarum
 studiis et familiaritate conjunctissimus
 Ph. Guil. Van Hensde, in erudito, quod
 nuper edidit, Specimine Critico in Platonem
 p. 18. Hæc ὡς ἐν παρῶν dicta sunt: redeamus ad Pseudo-Lysiam. Hic igitur
 p. 266. v. 9. per πρόληψιν ea, quæ dicta-
 ras esset Andocides, refutans ait: καίτοι
 οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν
 ἄλλων κατηγορήσει. ubi Taylorus recte καὶ
 pro καίτοι reponi vult. Reiskius verba
 nonnulla injicit. Mihi videtur unum in-
 tercidisse adverbium ὅπως ita restituendum: καὶ οὐχ ὅπως ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται.
 non solum se ipse non defendet, sed et reli-
 quos accusabit, qui idem crimen commiserunt. De vi formulæ οὐχ ὅπως postea
 dicemus. IDEM.

Αὐτῷ οὐδὲν] Οὐδὲν αὐτῷ. SCAL. Οὐδὲν si
 abesset, nil equidem sim desideraturus.
 Locum si tuebitur, accipiendum erit pro
 τι, cujus vices eo gerit, quod οὐ præces-
 sit, eni accommodatum fuerit, si scilicet a
 Lysia h. l. exaratum fuit relictum. Solent
 Græci negationes sine causa accumulare.
 REISK.

τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι· ἀλλὰ
δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστίν, ἢ ἀπαλλα-
κτέον τοῦ ἀνδρός.

- γ'. Εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφίκται, ὥστε καὶ λέγει 5
203 περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθήρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος καὶ
ἐξέστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά
1 * * * 2 ἀν' ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καί-
204 τοι Περικλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῶν περὶ τῶν ἀσεβούν-
των, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξη-
γοῦνται, οὓς οὐδεὶς πω κύριος ἐγένετο καθελεῖν οὐδὲ ἐτόλ-
μησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι· ἠγεῖσθαι 10

¹ asteriscos om. T. R. A.

² ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν A.

λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat Andocides p. 10. Edit. Steph. ut prædixerat ὁ δῖος Πλάτων. Opera autem hic sequuntur, graviter sunt deformata. Ἱερά ἔτι, Steph. excluso ἄν. At profecto cum loquatur de supplicii gravitate, de extremis quibusque ἀτιμίας, credo me non longe a Lysia mente nec oratione aberrare, dum sic lego: λέγει — ὡς — ἐξέστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά, καὶ μετέχειν τῶν Ἀθήνησι κοινῶν ὡς οὐκ ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeunte oratione: Νέμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἰρησθαι τῶν ἱερῶν αὐτῶν, ὡς ἀλιτηρίον ὄντα. Andoc. 7. pag. Πρὸς δὲ τοῦτοις ἀναγκαφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur scriptores gravissimī de i's, quibus non jus civitatis modo, sed pene gentium ademptum esse videtur, qui εἰσργοντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιαῶν, ἀγώνων, ἀπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις, ut dixit Antipho. Ecce enim Demosth. tibi sistam, Philip. 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμαχῶν αὐτῶν (sc. Artimium Zeliten) καὶ γένος, καὶ ἀτίμους εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἢν ἂν οὐτασοί τις φήσκειν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελεῖτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνησι κοινῶν μὴ μετέχειν ἔμελεν; Rursus Demosth. id. adv. Eubulid. statim ab initio: τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετεῖχον. TAYLOR.

Εἰς τὰ ἱερά ἂν ἔτι καὶ νῦν] Stephanus ejicit ἂν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. immo et nunc est in Senatu Atheniensium. Sic enim dicit infra: καὶ συμβουλευεῖ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιόν, περὶ θυ-

σιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντείων. Vide, quæ præcedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: "in Senatum venit; publici consilii sit participes." MARKLAND. Deesse hic aliquid dubio caret, neque difficile est, conjectura propemodum assequi, quid desit. Sententia hæc ferme subijcit: ἀνέτως, καὶ φαίνεται ἀναστρεφόμενος ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem Lysias reapse dederit, ab integrioribus codicibus exspectabimus donec discamus. REISK.

Ἐξηγοῦνται] Distinguas: ἐξηγοῦνται (οὓς οὐδεὶς . . . ἴσασι) ἠγεῖσθαι γὰρ ἂν εἶ. In Edit. min. TAYLOR. Dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a consentibus, quid agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus vel scrupulis conscientiae, ut vulgo usurpant) de jure sacrorum respondent, consilia dantes, quid ex præscripto legum sacrarum agendum cavendumve sit. Veterum illi ἐξηγηταὶ sunt nobis hodie sio dicit Casinæ. REISK.

Ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτῶν] Forte: ἀντειπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτῶν τὸν θέντα ἴσασι. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, licet ipsum legistatorem ignorent. Sequitur ἠγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτούς, etc. οὐβίον δέιν αὐτούς, sc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβούντας, de quibus sermo est. nisi ἂν δίδοναι malis sumere pro δώσειν. Quæ vero præcedunt, οὓς οὐδεὶς πω, etc. usque ad ἴσασι, parenthesi includas. MARKLAND.

Οὐδὲ αὐτῶν τὸν θέντα ἴσασι] Ne ipsum quidem norunt earum latorem qui fuerit. αὐτῶν serves, au αὐτοῦς scribas, nil intererit. Cum nemo sciat, a quo profectæ illæ leges sint, eoque dubium fiat, utrum ab homine mortali, an ab ipso immortalī

γὰρ ἂν αὐτοὺς οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 205
 τοῖς θεοῖς δίδοναι δίκην. Ἄνδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπε-
 φρόνηκε τῶν θεῶν καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν 206
 μᾶλλον ἢ ἦττον ἢ ἐπιδεδημηκέναί δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει
 προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
 ἔλαχεν Ἄνδοκίδης, ¹ καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος πεποίηκε περὶ
 15 τοὺς θεοὺς· καὶ ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν, φάσκων τὸν
 Ἄριστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῶον. 207

¹ καὶ οὗτος πεποικῶς ἂ πεποίηκε Α.

deo late sint, eo sunt religiosius obser-
 vandæ, ne forte fiat, id quod in re incerta
 facile fieri potest, ut illas leges violando,
 non humanam auctoritatem, sed divinam
 violes. REISK.

Ἠγεῖσθαι] Sabaadi ἔφη. obliqua est
 oratio, apta ex illo superiori φασὶ τὸν Πε-
 ρικλέα. se enim existimare (ita nempe fer-
 runt Periclem tum affirmasse). REISK.
 AUGER.

Αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀσεβοῦντας εἰς τοὺς
 θεοὺς. REISK. AUGER.

Οὕτως] Si nempe nos, proat ipse nobis
 auctor factus sit, non e civili tantum
 jure, sed etiam e divino impios puniamus.
 REISK.

Ἐν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν
 ἐκείνοις est eorum causa ulcisci vel pœnam
 sumere. Sæpe ita loquitur tum Noster,
 tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et
 Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐ-
 τῶν ante ὧν. Volt Religiones. Mox, μᾶλ-
 λον ἢ ἦττον: nisi hæc delenda sint, nescio
 quid de illis fiet. Intellego pbrasin μᾶλ-
 λον ἢ οὐχ ἦττον: sed quomodo ea hæc ap-
 plicari possit, non video: et tamen Attici-
 smus forte aliquis his subest: in præsens
 igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita distin-
 gnis: πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ἄνδοκί-
 δης, καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος πεποίηκε περὶ
 τοὺς θεοὺς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν
 νοῦν) φάσκων τὸν Ἄριστιππον ἀσεβεῖν περὶ
 τὸν Ἑρμῆν τὸν πατρῶον· ὁ δὲ Ἄριστιππος (non
 Ἄρχιππος) ἠντιδίκη, etc. Spiritus et Indi-
 gnationis hæc plena sunt, præsertim istad
 ἔλαχεν Ἄνδοκίδης: quæ ultima vox cum
 emphasi pronuntianda est: quale istud
 Senecæ, *Medea fugiam?* vel hoc Serva-
 toris nostri Marc. XIV. *Σίμων καθεύδεις;*
 Tunc, *Simon, idem iste, qui de zelo tuo*
tot ac tanta modo prædicavisti, Tunc dormis?
Vocem vero ἠντιδίκη adde iis, quæ
viri docti de hac voce dixerant ad Polla-
cis VIII. 5. segm. 23. MARKLAND. Idem
est, ac si dixisset: καὶ τούτων (scil. κα-
ταπεφρόνηκεν), ἕτερον εὖ contempsit, εὖς
δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν, quos oportet factas diis

injurias in auctoribus ersequi. REISK. Ἐν
 resolve in τούτων οὖς. τούτων i. e. τῶν ἀν-
 θρώπων, ἐκείνοις n. p. τοῖς θεοῖς. AUGER.

Πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac col-
 luvie τῶν ἀκλίτων? πρὶν μᾶλλον ἢ ἦττον.
 Glossematica puto vel e cujusdam ἀκριβο-
 λογούτιος manu profecta, quali vitiligine
 hæc oratio potissimum laborat. Hujasmo-
 di credo aliquando exstitisse scripturam:
 ὥστε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναί δέκα ἡμέρας. [Di-
 ci enim potuit, ἦττον ἢ δέκα ἡμέρας. Ut nos
 utroque modo: *Before he had been ten*
days at home, vel, He had not been ten days
at home. Sed cum prior locutio πρὶν, magis
proba visa fuerit, annotavit aliquis in
marginè μᾶλλον ἢ ἦττον. In Edit. min.]
 Ingeniosus deinde Aristarchus Lysiae
 pbrasin suo calculo commendans, rectius
 dici fatetur πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας, quam ἦττον
 (μᾶλλον ἢ ἦττον) ἢ δέκα ἡμέρας. Mox sor-
 des in textu. TAYLOR. Miror utique
 Marklandum in re tam plana atque obvia
 tricari. Ecquis non intelligit *decem plus*
minus dies. quamquam utique malim hæc
 vocabula μᾶλλον ἢ ἦττον non eo loco, quem
 nunc tenet, sed post δέκα legi. REISK.
 Gallice, *plus ou moins.* Hæc tria verba
 velim cum Reiskio transponi post δέκα.
 AUGER.

Ἄνδοκίδης] Post Ἄνδοκίδης addendum vi-
 detur ἂν. REISK.

Καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος] Primum et po-
 stremum vocabulum abesse mallet. aber-
 erunt utique sine damno sententiæ. IDEM.

φάσκων] Hoc participium suspensum
 hæret, sed hujus affectatæ inordinationis
 multa occurrunt exempla apud antiquos
 oratores. Itaque accipe pbrasin quasi le-
 geretur ἔφασκε. AUGER.

Ἄριστιππον] Primum in hoc loco no-
 tanda est diversitas nominis, et primo loco
 pro Ἄριστιππον legendum est Ἀρχιππος,
 vel secundo pro Ἀρχιππος Ἄριστιππος.
 Deinde notandum est Andocidem movisse
 litem de Herma sive statua Mercarii
 quasi sua et a suis majoribus posita: At
 contra Æschines et Plutarchus in Ando-
 2 M

ὁ δὲ ¹ Ἀρχιππος ἠντιδίκει, ἥ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιαῖ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὡν περ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου τοιούτου ὄντος πρᾶγμα ² ἔχοι, δούς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἤξιωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἥπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν.

20

δ'. Ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μνηυτῆς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ μνηυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεδέξουσιν. καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, 208 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσιν, καὶ τοῦ αὐτοῦ 209 ἀσεβήματος αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς ³ αὐτοκράτορες ἦτε, καὶ

¹ Ἀρίστιππος, et mox ἡ Α.

² ἔχη T. R. A.

³ αὐτοκράτορες, αὐτοὶ ἐστὲ οἱ ἀφ. τ. τ. τ. θεῶν, ἡμεῖς αὐτοί, ἀλλ' οὐχ οὗτοι Α.

cid. aiunt eam statuam non fuisse majoram Andocidis ἀνάθημα, sed Ἐγεῖδης tribus, sed eo, quod erat sita in vicinia domus Andocidis, sic vocatam fuisse. Adde et forte eo, quod in jus vocaverat Archippam sive Aristippum propter hujus statuæ mutilationem, ideo magis vocata est Andocidis Hermas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lysiam non notavisse hominis vanitatem, si ea statuam non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus. Forte id ignorabat, et sequeretur communem errorem. PALMER. Pro Ἀρίστιππον mavult etiam Ἀρχιππον Schottus. TAYLOR. Contius Ἀρίστιππος. Deinde pro ἡ μὴν legit ἥ μὴν, quod solum probum est, et omisi in textum iudicare. AUGER.

Αὐτοῦ] Lege αὐτοῦ, Andocidis sc. non Archippi. TAYLOR.

καίτοι οὐχ] Istud καίτοι debuit esse καὶ, ut procedat sententia, quæ aliter procedere nolit. IDEM. Nullus dubito hic parum quid deesse, forsitan in hanc sententiam: καίτοι πᾶς οὐχὶ δεινὸν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογ. atqui, qui fieri possit, ut minus indignum sit, si non solummodo pro se nil afferat, quo excusetur, sed etiam præterea alios incuset. REISK.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Merito questus est Schottus de hujus loci obscuritate, cum historiam non intellexit, unde elucescere possit. Vidit quoque depravatam esse, sed eadem causa, restituere non sustinuit. Inclinata fortuna Atheniensium, fractisque viribus, placuit τοὺς ἀπίσιους ἐπιτίμους ποιῆσασθαι, ut plenus est in ea re Andocides. Ἐπιτίταται domum καταδέξασθαι. Atque hæc omnia non per

religionem, sed duram temporis necessitatem, rebus omnibus retro lapsis, et excussis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum: Εἰ δ' ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, οὐκ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοὶ αἴτιοι ἔσονται. Vos deorum religiones non violastis, sed qui vos in eam necessitatem conjecere, αὐτοὶ αἴτιοι. TAYLOR.

ἄλλους] Alios, præter Andocidem, sacrilegii item reos factos. REISK.

Καταδέξασθαι] Non intelligo, nisi forte scripserit, κακὰ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide sequentia. Sensus loci exprimit Philonis istud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγέφεσθαι ἀδικοῦντι. Nihil deesse videtur ante verba τοὺς μὲν οὖν, etc.

MARKLAND. Recipere in civitatem, ab exsilio revocatos, aut exsillii pœna iis remissa. Sententia hæc est: qui vobis imperarunt, ut alios quospiam ob crimina nescio quæ exsilio mulctatos revocaretis, idque ab invitis vobis et necessitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam sibi contraxerunt, non vos vobis contraxistis. Videtur Lacedæmonios notare, aut Athenienses tyrannidis et Lacedæmoniorum studiosos. REISK.

Τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος] Quo scil. illi ipsi sacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulsi patria fuissent, nunc a Lacedæmoniis per vim reducti sunt. IDEM.

Ἦτε καὶ] Ἔστὲ καί. CONT. Videor mihi in his duobus vocabulis vestigia cuius ὄντες cernere. H et N modis inter se simillimis exarantur in libris, et ε atque sigla καὶ repræsentans pariter inter se sunt tam similes, ut discerni sæpe nequeant. unde

ἔστε οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἵ- 210
 25 τιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν
 ταύτην περιτρέψαι, ἔξόν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπὸ η-
 λάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμνημένα,
 οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγω, ἐν 211
 τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν
 ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, εἰάν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ
¹ πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὐκ οὖν ὁμοίαν χρῆ γνῶμην 212

¹ πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν T. R. πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν A.

constat, quam facile ex ONTES existere potuerit HTE και. Hoc sic sumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αυτοκράτορες ὄντες, αὐτοὶ ἔστε οἱ ἀφελόντες etc. (nisi potius legi mavolemus ἀνέλόντες. quod ni rectius est, est certe usitatus) *sini autem vos, qui* (vel cum, vel licet) *juris vestri spontisque vestrae sitis* (et a nemine cogamini), *tollatis deorum vindicias ipsi, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὗτοι αἴτιοι ἔσονται, vos eritis ipsi piaculi rei, non autem illi.* (Lacedaemonii puta, aut sacrilegi, quos recipere mœniis vestris inviti coacti fuistis.) *τιμωρίαί θεῶν* sunt, cum leges pœnas in sacris leges sancientes, tum judicia, quæ super ejusmodi causis sacrilegii habentur, pœnæ denique ipsæ, quæ sœntibus infliguntur. Hæc enim tria cum exerceantur, vindicta pro diis contentis atque violatis ab eorum læsoribus repetitur. Possit quoque sententia eadem manente pro *τιμωρίας* legi *τιμᾶς*. Verumtamen ego equidem causæ nil video, cur eo confugiatur. REISK.

Τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte potest: ut τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν sint pœnas, quæ deorum causa exiguntur. mallem tamen τῶν ἀθεῶν, *atheorum*, impiorum. Quæ sequuntur, ἀλλ' οὗτοι etc. artificiosa sunt. Dicere voluit: Si pœnarum arbitrium penes Vos esset (et quidem est) impii non punitis, Vos sœntes eritis: sed a Directo rationem convertit, offensionis vitandæ causa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔστε etc. ponit οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ἀλλ' enim ornatui tantum inservit, ut sæpe. Pari omnino artificio Paulus ad Festum, Actor. XXV. 11. εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὃν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, Tu non potes, (vel debes) sed, Nemo potest. alterum enim liberioris faisset compellationis. Demetrius περὶ Ἔργμ. Segm. 311. et seqq. pulcre agit de hac λέξει ἔσχηματισμένη: et utilitatem ejus notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Græca Lysia distinguenta sunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad sensum hujus loci illustrandum, non

possam non exscribere alterum suavissimi et acutissimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λευκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾗ ἀκριτα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστιν ἔπει- δὲν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξεληθούσιν. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Illi reliqui sacrilegii item rei, quos jussu Lacedaemoniorum denuo urbe vestra recepistis. REISK.

Ἐμολογεῖ] Stropha hæc est sophistica, oratore honesto indigna. In illa quidem, quæ hodie superest, Andocidis defensione sui hac in causa sacrarum violatorum tantum abest, ut Andocides sacrilegii se ream fateatur, et potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a se amoliat. IDEM.

Πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικ.] Καὶ πολλοὺς οὐδὲ δόξας ἀδικεῖν. CONT. Pro πολλοὺς habent πολλοῦ Codd. Steph. et Coisl. πολλοὺς remponit Scal. Videtur tamen Schottus veram pene sententiam deprehendisse: Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλέγχεται, ὥστε δόξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφίεσται. At quales, O Masæ, circutiones! Pressius sic et verbis pene consentientibus: Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, εἰάν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, argumentis sc. et probationibus res agitur (Hesyeb. Ἐλέγξει. Ἐσαπίσει. Aristoph Lysistra. 485. Ἄλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πιθοῦ, καὶ πρόσφερε πάντα ἐλέγχου: Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδῶνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτο πᾶγμα μεβέντας), καὶ ἀπολύεται οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν, [ut vertimus: vel καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. In Edit. min.] ΤΑΥ- ΛΟΝ. Lego: καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum negantes, re in judicium delata, absoluti fuerunt sententia Judicum, pronuntiantiam, *Videntur non deliquisse*. At in hac causa, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim *fateatur* se fecisse. confessionis vero multa Legibus statuta, est *Mors*. Alludit ad Formulam sententiæ Absolutoriæ in istis οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοῖς κατηγοροῦς, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν, id

ἔχειν περί τε τῶν ἀρνούμενων καὶ περί τῶν ὁμολογουμένων. 30
 Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μὲν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ,
 κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ
 τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου πάγου φεύζεται τὴν τοῦ ἀδικη-
 θέντος πόλιν, ¹ ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ ² εἰάν κατῆ,
 213 ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζῆμιωθήσεται· εἰάν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα
 ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε
 τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν 35
 δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἔστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὕψ'
 ὦν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν
 Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ'
 αὐτοῖς ³ ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ
 ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ
 214 ὑμέτερα. Τοσοῦτῳ δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέ-

¹ ἦγον Α.

² εἰάν μὲν κατῆ T. R. εἰάν μὲν κατῆ Α.

³ ἱερῶν τῶν ὑμετέρων τινὰς ἐξείργειν Α.

est, *absoluti fuerunt*. Enormiter hoc loco agit Schottus. MARKLAND. Nescio, an sic dederit Lysias: καὶ πολλοὺς ἦδη ἀφῆ-
 καν (scil. οἱ δικασταί, vel οἱ ἐκ τοῦ Ἀρείου
 πάγου βουλευταὶ) οὐδὲν δέξαντας ἀδικεῖν. mul-
 tosque absolvent (Areopagitæ), qui vide-
 rentur nihil deliquisse. REISK.

Οἷκον ὁμοίαν χερὶ γνώμην ἔχειν] “Sensus
 postulat (inquit Valckenærius) οἷκον ἰσῶς
 ὁμοίαν χερὶ γνώμην ἔχειν, scilicet quam
 Areopagitæ.” SLUITER.

Ὅμολογουμένων] Imo vero ὁμολογούντων.
 REISK.

Κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου φεύζεται]
 Primum inserenda vox πάγου post Ἀρείου.
 Deinde, e regione horum verborum vide-
 tur studiosus aliquis in margine apposuisse
 ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet
 noverat Areopagitas iudicasse de Vulne-
 ribus ex industria illatis. Proprie vero
 ἐνδειχθεὶς. vide Harpocrat. v. Ἐνδειχθεις, et
 Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum
 infra, δις ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARK-
 LAND.

Ἡ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi ite-
 rum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad il-
 lustrandum, quales essent leges, quas
 modo laudavit, Areopagiticæ, margini
 allevit homo catus, ἦγον τραύματος ἐκ
 προνοίας. In MSS. non longe absimilia
 sunt ἢ et ἦγον, immo omnibus præter
 oculatissimos eadem. TAYLOR. Ego ar-
 bitror ἢ delendum esse, ut natum e simi-
 litudine cum N ultima litera proximi vo-
 cabuli πόλιν. quo admissio ad τραύματος
 subandietur ἔνεκα. Sin autem hæc litera

η omnino servanda sit, leg. erit: τῆ τραύ-
 ματος, subaudi προφάσει aut καταδικῆ, per
 legem vulneris præmeditati, aut sub eo titu-
 lo. REISK. Contius legit: ἢ τραύματος ἐκ
 προνοίας ἐνδειχθεὶς, θανάτῳ etc. recidendo
 καὶ εἰάν μὲν κατῆ. Sub. ἔνεκα. AUGER.

Μὲν κατῆ] Dele istud μὲν, quod hic
 locum noui habet ullum. Neque enim huic
 commati ἀναποδοῖσθαι vicinum istud ἐάν
 δέ τις, sed superioribus, ἂν μὲν τις ἀνδρὸς
 σῶμα. Non leve est aliquando neque mi-
 nimæ gratiæ sententiam in proprias sedes
 dispertiri. TAYLOR.

Οὐδ' Pro οὐδ' malim οὐκ. IDEM.

Αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone
 Notam Interrog. post τὰ ὑμέτερα. MARK-
 LAND. Videtur αὐτῶν bene habere, cohæ-
 ret οὐδὲ cum ἐπιβαίνειν. ne ipsa quidem li-
 mina calcare, nedum in fana ipsa ingredi.
 ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur esse, atque
 ἐπιβαίνειν τῶν οὐδῶν τῶν ἱερῶν. REISK.

Καὶ μὲν δὲ] Idem est in Lysiaca dic-
 tione, atque καίτοι, aut καὶ μόντοι. atqui.
 IDEM.

Πολλοὺς] Aut post hoc vocabulum, aut
 post ἀσεβήματα proximum deesse videtur
 τινὰς, aut τῶν ὑμετέρων τινὰς, ἐνθένδε ἐκπε-
 σόντας. a Græcorum haud paucis nostrati-
 um quosdam propter impietates commissas
 hinc ejectos suis quoque fanis exclusos fuisse.
 Aut certe αὐτῶν excidit, multos Græcorum
 aiunt Andocidi aditu fanorum suorum in-
 terdixisse. IDEM.

Ποιεῖσθε] ποιήσεσθε. CONT.

Τὰ ὑμέτερα] Melius interrogasset in-
 crepanti similis. TAYLOR.

40 στερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἰερά καὶ ἑορτὰς ἤσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικούσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ ἰερά· τὸ μὲν γὰρ ὡς περ ἀλλότριόν ἐστιν ἀμάρτημα, τὸ δ' οἰκειῖον. καὶ μὴ οὖς μὲν ἔχετε ἀδικούντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου 105. 1 δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δοῦτε τοῖς Ἕλλησι κομπάζειν μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν, ναυκληρία 215 ἐπιθέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν,

Αὐτοῖς ἀδικ.] M. ἀστοῖς ἀδικ. H. STEPHAN.

Περὶ ταῦτα τὰ ἰερά] Ad hæc verba notarat Valckennerius: "Cur ista sacra? τὰ ἰερά adjectum ab alio ex superioribus: Lysias scripserat tantum περὶ ταῦτα, nempe περὶ τὰ ἰερά καὶ τὰς ἑορτὰς (v. 2.) ἤσέβει." SLUITER.

Ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι (i. ἢ ἀνάγοντι), καὶ (i. ἢ) ἀποκτείναντι τινὰ τῶν δικασθέντων, i. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysiae locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικηρευχένας. Huic mori alludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι. alicui pecuniam per praconem promittere.

MARKLAND.

Ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohærenti hæc cum illis paulo ante præmissis: οὗτος δὲ ἔργῳ ἤσέβει. quasi dixisset: Anducides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatum est, et quasi ostentavit ad Græcos, se numen deorum nullum putare. REISK.

Τὰ πεποιημένα] Id est, τὰ ἐπίχειρα τῶν ἰφ' αὐτοῦ πεποιημένων. IDEM.

Ἐπλει.] Edit. pr. ἐπῆδα. Novi quibus placebat ἐπέρα, ut passim Thucyd. περιαιούσθαι. Vide σχ. 1. Thucyd. 26. Περιαιούμενοι, πλεόντες. Coisl. ἐπίδει. Sed lectio Stephanica longe est anteferenda. Andoc. p. 18. 4. ed. Steph. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνδρώποισι ἢ χειμῶνος ὕρα πλεῖν τὴν θάλατταν; TAYLOR. Lectio hæc, ἔπλει, a Stephano profecta est; speciosa utique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquiescerem, si sine Aldina foret, in qua pro-

stal ἐπῆδα. Videor mihi in hac lectione ἐπέρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem est atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in navicularios et mercatores mare arantes, nave comparata, cujus ipse dominus esset. REISK.

Ἐπλει] Hemsterbusius ad Hesychium p. 94. e lectione Aldina ἐπῆδα efformabat ἐπληᾶτο, lectionem Stephani ἔπλει languidam vocans. At vero, pace viri summi, notabat Valckenærius πλεῖν τὴν θάλατταν similiter esse in Oratione Andocidae, idque bene etiam vidisse Taylorum, et in Cod. Coisl. esse ἐπίδει, litera tantum superflua. Deinde ἐπληᾶτο, cum ariminius vagatus est, infracturum fuisse argumentum Oratoris, — si a Diis impius ille mari fuisset vexatus. Porro dici quidem p. 275. 6. ἀλάμενος διάγει: sed ἐπαλάσσει prorsus esse Homericum; Homereis autem Lysiam non tantum abstinere, sed adhibere e medio dontaxat usu petita. Πλεῖν τὴν θάλατταν locutio est aliis etiam Oratoribus Atticis frequentata. Vid. Isocratem de Pace p. 163. B. Demosthenem Phil. I. p. 49. 24. ed. R. in Apat. p. 393. 27. Conf. Aristidem p. 209. r. Jam subiungit: ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμάρτηματα ἐπὶ τῇ ἑμῇ προφάσει δῶν δίκην. Hanc lectionem jam sollicitavit Marklandus, ejus loco reponens ἐπὶ τιμῆς προφάσει, ingeniose quidem, ut solet, non item, ut opinor, vere. Reiskius non audet lectionem sollicitare, quoniam non satis intelligit. Mihi facilis videtur emendatio ἐπὶ τῇ ἑμῇ φάσει: Deus ipsum periculis eripuit, ut, ad locum reversus, ubi peccata ista commisit, per meam accusationem pœnas lueret. φάσει peculiariter quidem dicitur delatio eorum, qui erga vectigalia et redditus publicos peccarint, Sycophantarum, et Tu-

ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ¹ ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει ὅ
 216 δὴ δίκην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην· θαυμά-
 σιον δὲ ² οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα
 217 κολάζει, ἀλλ' αὕτη μὲν ἐστὶν ἀνθρώπινη δίκη. πολλαχόθεν
 δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὄρων καὶ ἐτέρους ἡσεβηκότας
 χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ τῶν

¹ ἐπὶ τιμῆς προφάσει A.

² οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο R. οὐδὲν ἐστὶν ἂν τοῦτ' οὐπω ἐγένετο A.

torum mala fide gerentium. Sed universe etiam omnem accusationem notat: vid. Pollux I. VIII. s. 48. ibique Jungermannus, Budæus Comment. L. Gr. p. m. 182, φάσις δὲ, ait Suidas, καὶ μήνησις, ἀγγελία (leg. εἰσαγγελία, ΕΙΣ absorptum est a præcedenti syllaba ΣΙΣ). et φαίνειν crebro accusare vel συκοφαντεῖν notat apud Aristophanem; v. g. Acharn. v. 541. 819. seqq. 908. 912. item apud Oratores. Similis est Lycurgi locus in Leocr. p. 159. v. 14. ἐπεὶ γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, ὄμαι θεῶν τινα αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχη, καὶ οὐς προῦδακε, τοῦτοις ἱποκρίριον αὐτὸν καταστήσειεν. SLUITER.

Ἐπιγίνωσκον] Θεοὶ σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμιμα δικαίως χρεώμενος ὑπήγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. Uran. 106. V. Hesych. in Ἐπιγινώσκον. TAYLOR. Verbum ὑπάγειν in hac re proprium est. subauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει. REISK.

Ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δὴ δίκην. Confirmat ipse Andocides Orat. de Reditu suo, p. 21. ed. Steph. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαυθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero, quod de navigatione ejus Accusatores hic dicunt, sollerter respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. [Marklandum usque adhuc pæne exscribit Taylorus in Edit. min.] Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nempe, δὴ δίκην εἰς τὰ ἀμαρτήματα: quod idem erit ac τῶν ἀμαρτημάτων, ut Orat. in Diogit. ἐπιτρόπων εἰς τοὺς παῖδας, pro τῶν παίδων. sic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demosth. Orat. I. in Aphobum: quod usitatus dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum sit, ponenda est minima distinctio post ἀφικόμενος. Ultimam vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν, καὶ δώσειν non δώσειν δίκην. MARKLAND. Non satis tenemus omnia ad hanc causam spectantia, quare non au-

sim lectionem hanc sollicitare, quæ possit hoc significare, per occasionem mei, me litem adversus Andocidem instruente, cujus causa necesse illi fuit huc reverti. Nescimus, qui actor fuerit. (Nam Lysias certe non fuit, tametsi actori calamum suum venalem præstitit.) neque magis novimus, quam ille causam Andocidi re-deandi dederit. Dictio εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι significare videtur, venire in loca delicti commissi, ubi supersunt adhuc res vel homines, in quibus scelus commissum fuit, supersunt item testes, ut infiltationi locus nullus sit. REISK.

Θαυμάσιον] Immo, inquit Valckenae-rius, θαυμαστόν. SLUITER.

Οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] Sic dedi de meo, vulgatæ pro tertia voce dant μοι. Sæpissime in libris Mstis excusisque η et ο inter se permutantur. Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, si id minus fiat. h. e. si Andocides diis scelerum pœnas nullas det; aut, si hoc e judicio absolutus excedat. malim tamen legi: ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. si hoc (ut nempe pœnas det) non statim fiat. REISK.

Οὐτῆ] Imo vero οὐδέ. nam ne deus quidem in continenti puniit. IDEM.

Δίκη] Post voc. δίκην deesse videtur hæc sententia: τῆς δὲ θείας οὐδὲς κρείττων, aut τὴν δὲ θεῶν οὐδὲς πω διαπέφυγεν. nil mirer, ait, si Andocides hoc e judicio effugiat. humanum hoc est judicium, in quo sedent homines, errori obnoxii, falli faciles. divinum autem judicium nemo unquam effugit. IDEM.

Εἰκάζειν] Subaudi ὅτι τοῦθ' ὁ λέγων, ἀληθὲς ἐστὶ, vel γενήσεται. causæ mihi multæ sunt, multaque argumenta suspicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut sic eventurum esse, ut scil. Andocides, si non statim, certo certius tamen olim aliquando pœnas det sacrilegii. IDEM.

Χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα] Notatu digna sunt hæc propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi præcepto. Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ θεοὺς οὐτ' ἂν

τὸ δικαστήριον, ἔδῃσεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ
 221 παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ δ' ἤδει οὐ δυνασόμενος παρα- 15
 δοῦναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τούτου ἀμαρτήματα ἀπέθανεν,
 ἵνα μὴ μνηστὴς γένοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τού-
 του γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾶον ἠγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι
 222 ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τι-
 μήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἑνῆαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος

(Cod. MS. ἡ χάρις περὶ ἐκάστου, F. μὴ χω-
 ρίς περὶ ἐκάστου) ἢ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ — ἢ
 ἕληκ τὸν ἐπιστάτην — κυριευέτωσαν οἱ Πρόεδροι
 μετὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἀξίος ἐστὶ ζη-
 μίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ἢ δραχμῶν
 supra prolatum κύριοι sunt ἐπιβάλλοντες κα-
 τὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἀξίος ἐστὶ ζη-
 μίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ἢ δραχμῶν
 εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλήν. Usi sunt deni-
 que quotquot in ea civitate ad ullam
 reip. partem accessere. Ὡς τοῖνον καὶ τὴν
 τῶν τευχιστοῦν ἀρχὴν ἔρχεν — καὶ τὰ δημό-
 σια γράμματα διεχέριζε, καὶ ἐπιβολὰς
 ἐπιβάλλει, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἀρχον-
 τες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε,
 τούτων — μάρτυρας παρεξέμαι. Id. Aesch.
 c. Ctesiph. p. 57. In MSS. niniium con-
 funduntur Ἐπιβολὴ et Ἐπιβολή. Philo MS.
 Περὶ τῶν τοῦ δικησιόφου Κείν ἐγγύων. Ex
 Cod. Vatic. Ὡς μὴδὲ κατὰ τὰς ἀκραφνεῖς
 καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολὰς ψεύ-
 σασθαι δύνασθαι. Ut locum lecturus est
 doctissimus Editor. Atque hæc eo expli-
 catus, quia nemo adhuc de iis explicatè
 satis. Juvenem tamen φιλέλληνα non prius
 dimittam, quam ei ἀκραφνεῖς χάριν Xenopho-
 nem defecatum præstitero. Hist. Græc. l. 1. p. 448. Edit. 1625. Ἀρχέδημος
 ὁ τοῦ δήμου τότε προσετικῶς ἐν Ἀθῆναις
 — Ἐρασίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατη-
 γόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu sine
 ulla fraudis suspicione monstrum illud,
 neque uno piaculo dignum, ἐπιβολὴν.
 TAYLOR.

[Ἐδῃσεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ] Egre-
 gia h. l. est conjectura Valckenaerii, cu-
 jus hæc sunt verba. “Sic Taylor (Ald.
 ἐδέησε) vertens, se ipsum in vincula con-
 jecit, eum sibi pœnam astimans, εἰ μὴ παραδοίη
 τὸν ἀκόλουθον. Correctione vera restituo:
 λέληθεν — ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ. Cur
 autem λέληθεν? Quia θεῶν τις τὴν τούτου
 γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾶον ἠγήσατο δεσμοῦ τι-
 μήσασθαι ἢ ἀργυρίου, videlicet ex pœnæ
 astimatione, quam reus faciebat: v. pen. ἐκ
 τούτου τοῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἑνῆαυτὸν.
 Ostendere militur a Deo demeratum: sic
 p. 274. v. 3. tantam ipsi Deus λήθην ἔδω-
 κεν, ut se daret in manus inimicorum.”
 SLUITER.

[Ἴνα μνηστὴς] (Sic vulg.) Lege cum

Steph. ἵνα μὴ μνηστὴς. Syllaba syllabam
 similis similem, ut fieri solet, deturbavit.
 TAYLOR.

Μαρτύριον] (Sic vulg.) Attento fac sis
 quæso animo, dum Lysiae gratiam alternis
 vicibus meo merito sim iuiturus. Vox ista
 μαρτύριον rarissimæ est usuræ. Reperitur
 quidem apud Aristot. Plutarch. Immo, et
 Thucyd. quoque non semel, uti l. 33.
 Μετ' αἰμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν κα-
 τάθησθε. Il'ius tamen insolentium digito
 ibid. commonstrat σχ. Μαρτύριον οὐδετέρως
 λέγει. Nihil tamen minus hæc delicia a
 Magistro laudantur. At legatur per me
 licet, dummodo hic facessat. Lego enim
 emendatione nunquam pœnitenda: Ῥῶον
 ἠγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου
 ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ. Ea demum erat τιμη-
 μάτων species, quæ adhuc in tantis loci
 hujusce sordibus desiderabatur. Demosth.
 c. Timocrat. Ἐὰν δὲ ἄλλῳ τιμᾶτω ἢ Ἡλιαία
 περὶ αὐτοῦ ὅτι ἂν δοκῆ ἀξίος εἶναι παθεῖν
 ἢ ἀποτίσαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῆ,
 δέδωθε τε ἕως ἀνετίσει. p. 270. pen. ed.
 R. Confer. Id. c. Mid. p. 523. 1. et 529.
 21. sqq. Γραφὰς ἕβρεως εἶναι πεποικίκεν,
 καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅτι χρεὶ παθεῖν ἢ
 ἀποτίσαι. Aesch. c. Timarch. p. 3. At-
 que hæc non semper ex judicium sententia,
 sed ad Reum relatum est, quam potissimum
 pœnam se commeruisse fateatur,
 uti hic Andocidi usa venit. Τιμωμένων
 (referentibus ntiq̄ue) τῶν δικαστῶν, τί χρεὶ
 παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτίσαι, πέντε καὶ εἰ-
 κοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in So-
 crate. IDEM.

Ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ] Eadem spe in
 utramvis partem proposita ad exitum judi-
 cii sive prosperum, sive adversum. h. e.
 potuisset, sponsa depositave summa qua-
 dam pecuniaria, ire quo vellet, salutem-
 que fuga quærere, si necesse vidisset,
 sorte judicii in partem deterioreni incli-
 nante; quo liberatus esset a dura neces-
 sitate aut capite suo luendi, aut necessa-
 rios prodendi, quod est flagitium fedis-
 simum. Nihil habuisset tum, neque spe-
 randum magis, neque metuendum, quam
 postmodum habuit carcere conclusus.
 REISK.

κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τάληθῃ μνηῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε
 20 ψυχὴν ἔχειν, ὅποτε τὰ μὲν ἔσχατα ¹ καὶ τὰ αἰσχιστα ἐποίει μνηῶν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανῆς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονῶς ἦν οὐς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τάληθῃ μνηῦσαι καὶ ἐλύθη καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἰργεσθαι τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ² ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς ³ γὰρ που, ἐξ ὅσου 223
 25 Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοι εἰσὶν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ⁴ ἠτιμώθη. δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρῆ ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιασθαι; Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπλευσεν ὡς τὸν ⁵ Κιτιέων βασιλέα, καὶ προδιδούς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη καὶ οὐ μόνον τὸν θάνα- 224
 τον ἐφοβεῖτο ἀλλὰ καὶ τὰ κατ' ἡμέραν αἰκίσματα, οἴομε-

¹ [καὶ τὰ αἰσχιστα] R.

⁴ ἠτιμώθη δικαίως. T.

² ἀδικουμένον A.

³ δήπου A.

⁵ Κιτιέων T. R. A.

Τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἰσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e scholio ortum esse. IDEM. Pro ἔσχατα melius forsau legeretur ἀλόγιστα. AUGER.

* Ἀφανῆς? Annon potius ἀφανῆς ἦν αὐτῷ? TAYLOR.

* ἱερῶν] Γερῶν, Ald. γέρρων. CONT.

* Ἀδικουμένῳ] Lege ἀδικούμενον. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. et CONT. Recte vero admonuit Markland ἀδικούμενον esse legendum, si δύνασθαι bene habet. verum si ἀδικουμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit matandam. Satis tamen hoc non est. pro μὴ leg. quoque est μηδὲ, ut ne lasus quidem injuritis posset ab inimicis jus suum repetere. REISK.

Που] Imo vero πω. quod de tempore usurpatur. οὐδεὶς πω, nondum quisquam. Sed quid sibi vult γὰρ? Estne indicium ὑποφωρᾶς seu objectionis, quæ refutatur subjecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo unquam, ex quo Athenæ ad nominis immortalitatem enisæ sunt, talem ob causam infamia notatus est. Hæc fictus Andocidis patronus pro eo affert. Respondet actor. Audio, vera ais, at ille meritas eam pœnam dedit. Aut, si negas hypophoram esse, deficit aliqua sententia, a lectore saltem tacite subjicienda, si auctor eam brevitatis studio suppressit; in hunc ferme modum: Qua severitate judicii vos declaravistis, vos censere, et Andocidem

sacrilegii reum esse, et sacrilegos omnes esse puniendos. Nam tametsi debitam ex promisso daretis Andocidi spiritus immunitatem, pœna tamen beneficium hoc, dira quadam inauditi quæ exempli circumscriptis. Nam, ex quo Athenarum fama cœpit esse immortalis — Totus in hoc est orator, ut doceat Andocidem sacrilegum, ideoque puniendum esse. testari hoc deos ipsi iratos, a quibus conjectus sit in vitam quacunque alia vita miserima miserioiem. IDEM.

* Ἀείμνηστοι] Vir amicissimus ἀνάμνηστοι. TAYLOR. Quam conjecturam melius suppressisset. REISK.

* ἠτιμώθη δικαίως] Interpungas: Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ἠτιμώθη. Δικαίως. Id est εἰκότως. TAYLOR.

Προδιδούς] Hic videtur nomen urbis aut arcis, aut nescio cujus rei deesse, quam prodere voluisse dicatur Andocides. REISK.

Τὸν θάνατον] Non mortem solummodo metuebat. Leve enim sic simpliciter vitam amittere, cito, sine cruciatibus: acerbum autem et horrendum, corporis sui per singulos artus, et lente carpenti lanienam videre, ut si hodie manus dextra, cras sinistra, tertio die pes unus, quarto pes alter, et sic porro per dies singulos singula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipsa morte multo est atrocius, et lentam, et fœdum dictu visque et infame, et cruciatu intolerabile. IDEM.

νος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεται. ἀποδράς δὲ ἐκ
 τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ¹ πόλιν 30
 225 ἐπὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς
 ἡδίκημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ
 226 ἔδεθη καὶ ἠκίσθη· ἀπώλετο δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ
 ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδι-
 κήσας εἶρχθη. ² ἀποδράς δὲ καὶ τούτων, ἔφευγε μὲν τοὺς
 ἐνθάδε θεοὺς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς
 τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κα- 35
 κοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε;
 καταπλεύσας δὲ ἐκείθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐ-

¹ πόλιν, ἔπει τῶν τετρακοσίων Σ. λ. ἔδωκεν. Τ. πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ὁ γὰρ θεὸς
 τσαύτην αὐτῷ λήθην ἔδωκεν, Α. ² ἀποδράσας τούτων Τ. R.

Ζῶντος] Subaudi ἑαυτοῦ. IDEM.

Ἀποτμηθήσεται] Ἀποτμηθήσεται Ald. quod retinet Contius, addendo ὅτι post οἴμνος. AUGER.

Ἐπει τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ἄστε etc.] Editorem audivi dicentem legendum esse ex Historia ἐπὶ pro ἐπεί, unde facile fuit locum ita supplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τσαύτην τούτῳ λήθην ἔδωκεν, ἄστε εἰς τοὺς ἡδίκημένους αὐτοὺς (non αὐτοὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, hoc, aut simili modo, videtur a Lysia scriptum fuisse, quam sententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ Θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. Vide et nostrum paulo inferius, ἀ τούτῳ ὁ Θεὸς etc. Θεοβλάθειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnassensis de Struct. Oral. segm. 18. et διαφεραν τῶν φρενῶν. Hesychius: Θεοβλαθειαν, οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν, scribendum Θεοελάθειαν: et mutuum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter similem ejus usum in S. S. ut Rom. XI. 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξας: et 2 Cor. XII. 7. quemadmodum Latini malum et infortunium dare. MARKLAND. Pro ἐπει vulgatorum dedi ἐπεί. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, hujus paginae v. ult. REISK.

Λήθην] Quare λήθην, cum constet ex Photio et Plutarcho Andocidem sub ipsa dominatione τῶν 400 reddidisse? Neque secundo possis λήθην eam socordiam vel inertiam interpretari, quæ consuescendo fit, quo modo a Demosthene usurpanti video. Τὸ χεῖρον γενεῖσθαι μετὰ τὴν πρῆσθειαν πολλὴν, δέδωκα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεπιπίκει (lege ἐμ-

πεπιπίκει, cui fovet Cod. Lutet.). Demosth. π. παραπρεσβ. Ea enim Tyrannis non ultra animum se extenderat. Tum autem porro quare erat hæc λήθη divinitus immissa? Et ejusmodi denique tibi videatur totius sententiæ ambitus et connexio? Lege: Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἡδίκημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel ἐπιθυμῆσαι. [Marklandum exscribit Taylorus in Edit. min.] TAYLOR. Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τσαύτην, tantum stuporem deus menti ejus injecit, tantam tarditatem atque somnolentiam. ἔδωκεν, pro ἐπέδωκεν, etsi dictio est inventa paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Ut enim ἰγίθειαν, πλοῦτον, τάχαδᾶ, et contra χαλάζας, πυρετοὺς, λιμοὺς, λοιμοὺς, et alia, διδόναι dicuntur superi, ita rursus non video, cur deus dici nequeat aliquid λήθην, μανίαν, διδόναι, pro ἐπιπέμειν. REISK.

Ἀποδράσας τούτων] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoristi primi participio usurpari. potius particip. aoristi secundī in usu est. donec itaque certiora hac de re discam, legam: ἀποδράς δὲ καὶ τούτων. IDEM.

Εἰς] Istud εἰς non est necessarium, et ortum videtur duxisse ex voce sequenti. Mox fortasse ἀφίκετο. TAYLOR. Fortasse, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεύων αἰετὰ μᾶλλον τοῖς ἀγνώστοι τῶν γνωρίμων. MARKLAND. Bene habent h. l. omnia. Idem est ac si dixisset: ἔφευγε τούτων τοὺς τόπους, εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. ut primum aliquo appulerat, ita statim rursus illinc aufugiebat. REISK.

Ἐκείθεν] Unde? Antecedens non video, sed lacunam certissimam. Mox fortasse: εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὐτοῦ πόλιν.

τοῦ πόλιν τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν 227
 προσαγάγοιεν ¹ ἐνθάδε· ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς
 πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσα-
 σθε. καὶ τὸν ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος,
 40 οὐ πόλις ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν
 χρόνον, ἐξ ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεῦον αἰεὶ
 μᾶλλον τοῖς ἀγνώσιν τῶν γνωρίμων διὰ τὸ ἠδίκηκέναι οὓς
 γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν
 δις ἐν τῷ ² αὐτῷ ἐνδεδείκται. καὶ τὸ μὲν σῶμα αἰεὶ ἐν δε- 228
 σμοῖς ἔχει, ἣ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων
 γίνεται. ³ καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ
 τοῖς συκοφάνταις ⁴ διανέμη, τοῦτ' ἔστι τὸ ⁵ [βιοῦν] τὸν

¹ ἐνθάδε T.

² αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἐνδεδείκται A.

³ καίτοι A.

⁴ διανέμει T. R. A.

⁵ uncus om. T. A.

ut paulo superius ex adverso locutus est :
 κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν
 τετρακοσίων. TAYLOR. E Cypro puta,
 locisque iis omnibus, a quibus vix sala-
 tatis statim refugisset. REISK.

Εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν]
 Idem est ac si dixisset : εἰς τὴν ἑαυτοῦ πό-
 λιν ἣν ἤδη δημοκρατοῦμένην. REISK. AUGER.

Καταπλεύσας δὲ ἐκείθεν δεῦρο εἰς δημοκρα-
 τίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, τοῖς μὲν πρυτανεῦ-
 σιν ἔδωκε χρήματα κ. τ. λ.] Licet Lysia-
 cam Oratorem esse non credam, tantam
 tamen verborum effusionem ne in eo qui-
 dem expecto, qui se illius imitatore[m]
 profiteatur. Audocides tunc secunda vice
 rediit Athenas : illud dixisse videtur Ora-
 tor atque ita scripsisse : καταπλεύσας δὲ
 ἔπειτα δεῦτερον. postea iterum rediens in pa-
 triam. Hoc vero inde etiam confirmatur,
 quod mox eadem dicatur ratione : τὸ δὲ τε-
 λευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν. SLUI-
 TEN.

Ἐνθάδε] Ἐνθάδε. SCAL. Fort. cum Scal-
 lig. ἐνθάδε. TAYLOR. Opinor ἐνθάδε, huc.
 MARKLAND. Ἐνθάδε dedi, e Scaligeri at-
 que Marklandi sententia, pro ἐνθάδε libro-
 rum omnium vulgatorum. huc, in concio-
 nem. Nam coram populo, aut in Heliaea
 maxima agebatur hæc impietatis causa.
 REISK.

Τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους] Utcun-
 que hæc lectio defendi possit explicando
 τοῖς θεοῖς in honorem Deorum, vel Deorum
 causa, mihi tamen inulto probabilius vide-
 tur Lysiam scripsisse τοῖς ἔργοις : non ver-
 bis tantum, sed ipsa opere et factis : nempe
 ex civitate Andocidem expellendo. MARK-
 LAND.

Οὐ πόλις] Videtur vitiose redundare,

ideoque amputari debere, propter præ-
 missum οὐ δῆμος, cum quo videtur idem
 dicere. Verumtamen bene habet. πόλις
 paulo quid est amplius, quam δῆμος. Ex
 causa, Atheniensis populus Athenis habi-
 tans erat δῆμος. verum tota respublica
 cives complectens etiam per colonias in
 Asia, Thracia, Ponto, sparsos, ea erat
 πόλις. Sic Ephesii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc
 sensu paulo ante v. πόλις noster usurpa-
 verat p. 261. antep. REISK.

Τῶν γνωρίμων] I. e. ἢ τοῖς γνωρίμοις. AU-
 GER.

Δις ἐν τῷ αὐτῷ] Nullus dubito post hæc
 vocabula excidisse ἐνιαυτῷ, quod facillime
 fieri potuit ob similitudinem hujus voca-
 buli cum ἐν τῷ αὐτῷ. bis eodem in anno.
 REISK.

Καὶ ὅταν τις] Opinor καίτοι ὅταν τις.
 MARKLAND. Recte, ni fallor. REISK.

Διανέμει] Διανέμοι. CONT. Malim in
 conjunctivo, διανέμη. REISK.

Τοῦτ' ἔστι τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον] Vo-
 cem βιοῦν inseruit Stephanus : sine causa,
 nisi in MSS. reperiretur : quod non credo,
 cum multo elegantius sit, τοῦτ' ἔστι τὸ,
 Τὸν βίον ἀβίωτον. Hujusmodi enim locu-
 tiones, quæ proverbiorum vicem obtine-
 bant, cum ab omnibus intelligerentur, non
 ad plenum efferebantur, ab audientibus
 supplendæ. Nihil vero tritius hac phrasi
 βίος ἀβίωτος. Æschines ea passim utitur,
 et Gorgias, et Philo, et ceteri omnes fere
 Græci Scriptores. Sic apud Matt. V. 38.
 ἠκούσατε, ὅτι ἐρήθη ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλ-
 μοῦ, καὶ δόντα ἀντὶ δόντος. reticetur Ver-
 bum, quia omnes bene intelligebant, quid
 vellet ὁ εὐλογητός. Inspicere quamlibet
 Adagiorum Collectionem. MARKLAND

βίον ἀβίωτον. ἀ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν 105. 1
 δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων.
 220 τὸ δὲ τελευταῖον νυνὶ παραδέδωκεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅτι
 ἀν βούλησθε, ¹ οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαι-
 μονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. οὐκ οὐκ χρῆ, μὰ τὸν Δία,
 οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὀρώντας Ἀνδοκίδην ἐκ 5
 τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰρ-
 230 γασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι ἡμῖς
 ὁ βίος βιῶναι ² κρεῖττον ³ ἀλύπτως ⁴ ἐστὶν ἢ διπλάσιος
 λυπουμένῳ, ὡς περ οὔτος.

¹ οὔτω T.² κρεῖττον T. R. A.³ ἀλύπτω A.⁴ ἐστὶ διπλάσιος T. R. A.

Vocabulum βιοῦν uncis inclusi, ut admodum suspectum. Sententia potius postulare videtur: τοῦτ' ἐστὶ τὸ πειεῖν εαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc: τοῦτ' ἐστὶ τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἀγειν. hoc illud est, quod proverbio vulgari jactatur, vitam haud vitalem agere. REISK.

Ἄ τούτῳ] Potest servari ἀ, sed malum ταῦτα. mox ad τῶν γεγ. ἀσεβημάτων, sub. ἕνεκα. AUGER.

Ἐπινοεῖν] F. ἐπινοῶν, ut conjecit vir eruditissimus. TAYLOR.

Αὐτὸν] Male Schott. lectionem Aldi αὐτὸν revocare satagit. IDEM.

Οὔτῳ] (Sic vulg.) Π. οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν. H. STEPHAN. οὐ τῷ μὴ ἀδικ. CONT. Immo οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν, ipsissima scriptio. Andoc. tamen iocente oratione adversaria, ad modum lectionis Stephanicæ: ὁπίσσι δὲ πιστεύσαντες μὴδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Istud est sapere! TAYLOR. Stephanus, οὐ τὸ μὴ, prope veritatem, quæ erat, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, non innocentia sua fretus. Ipse Andocides de Mysteriis, sub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν. Demosthenes in Aphob. Ψευδομαρτ. οὐχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινα αὐτοῦ καταμαμαρτυρηκέναι ἐξελέγξει πιστεύων, ἀλλ' ἠγούμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat Schottus. Mox, pro ἀλύπτως bene Stephanus ἀλύπτω. et pro τισὶ paulo post legendum pato τινάς. MARKLAND.

Καίτοι ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συνοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον ἀ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν δίδωσιν — οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης] Mirum vero si ita Deus quem puniat, ut intelligat miserum esse,

bona sua Sycophantis distribuere, quo ab accusando revocetur. Inepito plane loco collocata sunt verba ἀ τούτῳ ὁ θεός — ἀσεβημάτων, quorum verus locus esse videtur post illa ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. Volens ipse sua sponte iudicium subiit, non cause sue æquitate fretus, sed divina necessitate coactus. Hanc vero illi mentem Deus dedit, non ut servetur et evadat, sed ut pœnas luat eorum, quæ ante peccavit. SLUITER.

Αὐτῷ] Malim αὐτῷ. Generalis enim videtur hæc γράμη et quasi publici juris. Neminem sibi celutum facinus conscientem, propter dilatas Andocidis pœnas impunitatem sibi quoque audere polliceri, et de divina justitia prave ideo sentire. Οὐκ οὐκ χρῆ οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὀρώντας Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ (sibi sc. unumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Usitatissima constructio. Οὐ γὰρ μόνον εἰς πᾶτέρ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἄνω προγόνων, κατ' ἀνδρα ἀνευρεκέναι ἐκ ἀσπρω τὴν φύσιν ἐστίν, ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῆ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demosth. Orat. Funeb. TAYLOR. Bene habet αὐτῷ cum spirita leni. Taylor ad b. l. quæ affert (vir doctus et industrius, sed criticus haud usquequaque felicissimus, multa moliens, et magna vi, sed nulla de causa, nullo effectu, in irritam), ea haud intelligo. Saltim συνειδότα in singulari dedisset. Verum aberravit ab oratoris sententia, quæ hæc est: cum videant Andocidem e discriminē iudicii salvam abeuntem, quamvis probe norint eum scelera multa patrasse. REISK.

Ἀλύπτως] Ἀλύπτω mavult Steph. ut ex æquo respondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem cave de tam rigida constructione. H. p. melius: ἡμῖς ὁ βίος βιῶναι κρεῖττον ἀλύπτος ἐστὶ διπλάσιος λυπουμένου. Lasci-

έ. Εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφίεται, ὥστε καὶ
 παρασκευάζεται ¹ τῇ πόλει καὶ ² πράττει καὶ ἤδη δημη-
 γορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων ³ τισί, ²³¹
 10 καὶ συμβουλευεῖ εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν περὶ θυσιῶν καὶ
 προσόδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντειῶν. καίτοι τούτῳ πειθόμε-
 νοι ποίοις θεοῖς ἠγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴε-
 σθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πε-
 ποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ
 δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκῶς ἠσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ²³²
 ὡς περ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ⁴ ἀδίκησαντας, ⁵ οὕτω
 15 διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως ⁶ ἐτέρων μείζον δυνή-
 σεται, ὡς περ οὐ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν

¹ ἐν τῇ Α.

² πράττει ἤδη καὶ δημ. Α.

³ τινὰς Α.

⁴ ἀδίκησαντας. R. A.

⁵ οὕτω δὲ διανοεῖται Α.

⁶ ἕτερον Γ.

vivent Codd. nostri, ἡμῖτος. κρεῖττον. ἐπιδι-
 πλασίον. διπλάσιος. TAYLOR. Ego facio
 cum Stephano, cui Marklandus quoque
 subscripsit. Aut alias leg. sit λυπευμένος
 in adverbio. Sed illud praefero. REISK.

Οὕτως] Scil. ὁ βίος τοῦ Ἀνδοκίδου. AU-
 GER.

Παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει]
 Valeat Critice, si hac sint sana! Fortasse:
 παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράτ-
 τεῖν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων
 τισί. Anne sincerum? TAYLOR. Post
 vocab. παρασκ. videtur deesse λυμαινεσθαι.
 accingitur jam ad grassandum in republicam.
 REISK. παρασκευάζεται τὰ πολιτικὰ
 πράττειν. In Diatrib. in Eurip. c. XXIII.
 p. 254. VALCKENAER.

Καὶ ἤδη] Aut delendum est ἤδη, ut na-
 tum ex initio proximi vocabuli δημηγορεῖ,
 aut illa duo vocabula sunt transponenda
 hunc ad modum: καὶ πράττει ἤδη, καὶ δη-
 μηγορεῖ. Pari modo versus proximo trans-
 ponenda videntur verba sic: καὶ ἐπιτιμᾷ
 τῶν ἀρχόντων τισί, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ
 συμβουλευεῖ. aut certe, reliquis manentibus
 immotis pro τισί leg. erit cum Marklando
 τινὰς. REISK. τινὰς. CONT.

Προσόδων] Πρόσοδοι h. l. sunt, non recti-
 galia, sed supplicationes, cum ad pulvina-
 ria deorum aditur. REISK. AUGER.

Ἀξιοῖ] Corruit venustissimæ periodi
 decor et forma. Tu fac nobis medicanti-
 bus gratulere: Ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκῶς
 ἠσυχίαν ἔχειν, ἀλλ' ὡς περ αὐτὸς ἐξευρὼν
 τοὺς τὴν πόλιν ἀδίκησαντας, οὕτω διανοεῖται
 πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως
 ἐτέρων μείζον δυνήσεται, ὡς περ οὐ διὰ πραό-
 τητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκίως
 ἴμην δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι

de publica vita, de rebus civitatis geran-
 dis. Ælian. V. H. III. 17. Δημῆτις δὲ ὁ
 Φαληγεὺς Ἀθήνησιν ἐπιφανίστατα ἐπολι-
 τεύσατο. Plutarch. in Phoc. init. Δη-
 μάδης ὁ βῆτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις
 διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδό-
 ναν καὶ Ἀντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ
 λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς
 πόλεως καὶ τὸ ἥθος, ἔλεγε συγγνώμης ἀξίος
 εἶναι πολιτευόμενος τὰ ναυάγια τῆς πό-
 λεως. N. c. Polieuch. Εἰς τίνος ἂν ἐσουλ-
 ῆμεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οἷμ ἐῖς τοὺς
 οὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας.
 Adjungo Xenoph. 1. Hellen. quoniam mi-
 li duplicem operam prestabit: Ἐπιβου-
 λευθεῖς ὑπὸ τῶν ἑλαττων ἐκείνου δυνα-
 μένων, μαχθηρότερον τε λεγόντων, καὶ πρὸς
 τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων. TAYLOR.
 ἑτέρων. CONT.

Ὡς περ οὐ — οὐ δεδωκίως] Pro οὐ δεδωκίως
 sensus plane postulat οὐδὲ δώσαν — δίκην
 εἰς οὖς etc. ita se gerit, quasi non daturus
 pænus etc. Voces vero ἴμην et τῶν inter
 legendum pronuntiandæ tacite cum Em-
 phasi. inest enim in iis tacita Oppositio,
 et Allusio ad priora Andocidis delicta et
 impunitatem. MARKLAND.

Ἀσχολίαν] Ἀχολίαν. CONT. Bene vide-
 tur habere. duas edit causas, cur Ando-
 cides adhuc tum impune abierit. primam,
 clementiam civium, alteram, tumultum
 negotiorum, qui passos non sit de Ando-
 cide puniendo quenquam aut cogitare,
 aut referre. Fuit cum suspicaret ἀχολίαν,
 bilis defectum. esse leg. quod postmodum
 etiam in schedis Brulartianis reperi. Vo-
 cabulum illud bonæ notæ est, et huic loco
 imprimis convenit; quod si cui probabitur,
 haud intercedam. REISK.

οὐ δεδωκώς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἀμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεται τε καὶ δώσει δίκην.

ς'. Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ¹ ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες
233 παρ' ἀμφοτέρων ἀμεινον διαγνῶτε. φησὶ γὰρ ἀγαθὰ με-
γάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μηνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ
ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένε- 20
νετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἴτα τῶν μὲν
ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν
1 αὐτῷ διδόντων τὴν ἀδειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κα-
κῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐστέ, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; οὐ
δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο² τούναντίον ἐτάραξε³ μὲν οὗτος
τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς.

234 ζ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι, ὡς
αἰ συνθήκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις 25
Ἀθηναίοις⁴ καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἴεται πολλοὺς
ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφι-
εῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν,
περὶ τούτου λέξω, οὔτε, μὰ τὸν Δία, τῶν πρὸς Λακεδαι-
μονίους, ἀς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε⁴ τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ

¹ αἰτοῦ T.

² τούναντίον. T. R. A.

³ μὲν γὰρ οὗτος A.

⁴ τῶν ἄς πρὸς Λ.

Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ] Sic Valckenaerio emendandum videbatur pro τούτῳ. SLUITER.

φησὶ] Haud quidem improbable est φήσει, ob praecedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconstantia oratorum Atticorum in usu temporum, admonui ad Æschium p. 404. et 422. et nescio in alibi quoque. REISK.

αὐτοῦ] Leg. αὐτῷ. SCALIG. CONT. TAYLOR. MARKLAND.

τῆς δ' ἀρχῆς] (Sic vulg.) Lego τῆς δὲ ταραχῆς meliorem sensum. Ea voce usus est paulo supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. PALMER. τῆς δὲ ἀρχῆς τῶν κακῶν. CONT.

τῆς δ' ἀρχῆς] Schottus, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II. 21. ὅπως ἂν μὴ τι θεῖον ἐκ τῆς ἠσομένης ταραχῆς παρόντες πάθειεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo post, pro αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι, scribit αὐτοῦ. MARKLAND.

οὐδέπουθεν] Οὐ δήπουθεν. CONT. οὐδέποθεν. SCALIG.

Ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο] Malim ἄλλ' αὐτὸς οὗτος

τούναντίον. sed hic ipse potius e contrariio. Aut alias τούτο erit delendum. REISK. Sed hoc ipsum contrarium, nr. hujus quod reipsa est. AUGER.

Μὲν οὗτος] Interponi velim γάρ. Nam hic quidem civitatem conturbavit et pertrefecit. REISK.

Ἀπολογήσεσθαι] (Sic vulg.) Leve est fortasse, quod moneo, sed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum est a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticistas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσσειν, οὐ μέλλω ποιῆσαι, et quae sequuntur. Thomas, et similiter Moschop. in Lex. Μέλλει συντάσσειται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἥτοι ἐνεστώτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δὲ τι ἢ μέλλοντος πρώτου οἷον μέλλει ποιήσσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adjunge Phrynich. Ἐμελλον ποιῆσαι, ἔμελλον θεῖναι, ἀμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις οὕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἢ τῷ ἐνεστώτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσσειν. τὰ δὲ συντελικὰ οὐδενὶ τρόπῳ ἀρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

οὔτε τῶν πρὸς τοὺς —] F. οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄσπει ἄς εἰ ἐκ Πειραιῶς. CONT.

ἄσται οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσοῦτων ὄντων τὰ
 30 αὐτὰ ἀμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ
 τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ² μὲν δὴ ἔνεκά γε τού- 235
 του διαφερόμενοι, ³ ἔπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν τῶν συνθη-
 κῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ ⁴ ἔνεκα ἐνὸς ἀνδρός, ἀλλ'
⁴ ἔνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστειος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθήκαι 236
 ἐγένοντο καὶ οἱ ὄρκοι· ἔπειτα τοι δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδο-
 κίδου ⁵ ἀποδημοῦντος ⁶ αὐτοῖ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, 237

¹ ἡμῶν] τῶν συνθηκῶν R. A.
³ (ἔπειδὴ . . . συνθηκῶν) T.
⁵ ἀποδημοῦντες; T. R. A.

² μὰ Δί' ἔνεκα R. A.
⁴ ἔνεκεν T. R. A.
⁶ αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς A.

TAYLOR. Deest ἄς ante οἱ: ut in priori sententia: parte, ἄς ἡμεῖς συνέθεσθε: cui hæc respondet. MARKLAND. Aut obsequendum est his auctoribus, aut pro τῶν leg. est ἂν. ut sit: οὔτε ἂν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς, scil. ἐποιήσαντο. REISK.

Τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] Ἀπολαῦσθαι Scal. Pro ἡμῶν reponit Schott. ἡμῶν. TAYLOR. ἀπύλλυσθαι vel ἀπελάσθαι. CONT. Lege ex sensu, et distingue: οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἀπολαῦσαι. nequosquam similia erant Andocidis delictis, adeo ut iste eodem quo vos jure uteretur. τῶν αὐτῶν ἡμῶν, iisdem quibus vos: ut supra, τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἐπιτίμιοι ὄντες μετέξομα, eodem sensu. MARKLAND. Visus mihi sum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod sententia hujus loci postulat, satis clarecernere. quare nullus dubitavi de meo dare: τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι. REISK.

Μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Μετεδώκαμεν τ. σ. CONT. Argumentatio postulat: μετέδωκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν. nam si ita fuisset, (ita verte ἐπειδὴ) sane et hunc participem fecissetis compositionis. Συνθήκαι enim sunt αἰτίας ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, ut eas definit Isocrates in Panegyrico. MARKLAND. Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, ut Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coisliliano μετέδομεν restituit. Sententia hæc est: Non enim hercle propter hunc Andocidem tum dissidebamus, neque fœdera tunc demum inter nos sanximus, posteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendī stipulati essemus. Propterea signa parentheseos quoque sustuli. quibus Taylor hæc verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluse-rat. REISK.

Πειραιέως] Ita semper fere. (Nisi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum est. Πειραιῶς Ἀττικῶς. Πειραιέως Ἑλληνικῶς. Μω-

ris. Πειραιῶς Ἀττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magist. Vid. Lect. Lysiac. c. 4. extrem. TAYLOR.

Ἐπίτοι] In hoc commate vix habemus miserum semivocabulum unum atque alterum, quod Librarium omnia confidientium cruentas manus incolume evasit. Ἐπεμελήθημεν περὶ Ἀνδοκίδου. Quas elegantias! Deinde antem porro quem non miseresceret infelicissimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum est? ὅπως ἐξαλειφθεῖν ἄλλα ἀμαρτήματα. Ergo, ut verisimile est, alia crant οὐκ ἐξαλειπτέα. Age, lectoris gratiam non amplius morabor: Ἐπίτοι δεινὸν ἂν εἴη, εἴπερ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοῖ ἐνδεεῖς ὄντες [vel ἐνδημοῦντες, in Edit. min.] ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθεῖν αὐτοῦ [αὐτῶ in Edit. min.] τὰ ἀμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς παρὰ αὐτοῖς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου; ὅτι ἔπασον ἀγαθὸν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ἡμεῖς κ. τ. λ. Ita in sequentibus, dum interrogationes alias super alias exaggerat: Πόττερον ἂς στρατιώτης ἀγαθός; — Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἀλλὰ visitur punctum in Codd. Ald. et Coisl. IDEM.

Ἀποδημοῦντες, αὐτοῖ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel τῶν τι quoquam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοῖ ἐνδημοῦντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθεῖν αὐτῶ τὰ ἀμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτοῦ; ἀλλ' ἡμεῖς ἐπεμελήθημεν γὰρ αὐτοῦ; Ita distinguendum. Dicit: mirum sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissetus, ut scilicet delicta ejus obliterarentur. Atqui num Lacedæmonii nullam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem ejus habuistis? Vox ἀλλὰ hoc modo po-

ὅπως ἔξαλειφθεῖν αὐτῷ τὰ ¹ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακε- 35
 δαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν
 Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' ² αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς
 238 ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολ-
 λάκις δι' ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ ἀληθῆς αὕτη ἡ ἀπολογία· μηδ'
 ὑμεῖς ἔξαπαταᾶσθε. οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγκείμε-
 να, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι 40
 δίκην, ἀλλ' εἰάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινα
 τιμωρῆται.

ἦ. Ἴσως οὖν καὶ ³ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει
 ὅ τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρη λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς ⁴ οὐκ ἂν
 δύναισθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὸν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν

¹ ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδ. T.

² αὐτοῦ; οὐ. ἀλλ' R. αὐτοῦ; οὐ δῆτα. ἀλλ' A.

³ Κηφισίου T. R. A.

⁴ οὐδ' T. R. A.

sita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. MARKLAND. Ipse quoque ἀποδημῶντος probo, in genitivo singulari. non propterea quod Andocides, non exsularet, sed peregre solummodo viveret in solo alieno, dedimus operam, cum ipsi egeni essemus, ut crimina ejus expungerentur. Nou enim exsulabat Andocides, quippe cui a legibus et iudicio solo patrio non esset interdictum, sed voluntate sua, a nemine coactus, in peregrinationes se dederat. Sin minus hæc placebunt, leg. erit: ἀποδημῶντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδείεις ὄντες, cum nos ipsi extra patriam ageremus, egenes rerum omnium. Cæterum distinctionem in vulgatis, in ipsa adeo Taylorana pravam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim sic edebatur: ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γὰρ — Ab his ἀλλὰ Λακ. γὰρ incipit objectio, vel interrogatio per absurdum concludens. Istud ἀλλὰ γὰρ per tmesin divulsus est. REISK.

Αὐτοῦ. ἀλλ'] Interposui de meo οὐ. quæ est responsio ad superiorem interrogacionem. At Lacedæmonii tamen (sic interrogat subsannans) in pactis, quæ nos cum ipsis iniimus, Andocidi ideo prospexerunt, quod ab eo bonis essent nescio quibus ornatī? Respondet οὐ. Neutiquam. tum novam subjicit dubitationem sub forma interrogacionis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consulaistis? Quod ob ejus meritum? respondet interrogandus. IDEM.

Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι — ἀγαθόν τι ὑπ' αὐ-

τοῦ] Ridicula videtur Reiskii conjectura οὐ inserentis post hæc verba: qua ratione quis veterum unquam esset locutus? Duplex adest emendandi ratio, si signum interrogacionis ponatur post nomen Ἀνδοκίδου, ut vel legamus: ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; vel, quod malim: τί παθόντες ἀγαθόν ὑπ' αὐτοῦ; ita mox: ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐπεμελήθητε Ἀνδοκίδου; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; est hic loquendi modus et usus particulae ἀλλὰ antiquis usitatus: simile est illud Euripidis in Phœnissis v. 1619. seqq.

Τίς ἠγεμῶν μοι ποδὸς ὁμαρτήσαι τυφλοῦ;
 "Ἡδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσα γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 Ἄλλ' εὐτεκνος ξυνορίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι·
 Ἄλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 Πόθεν; —

Vid. ad i. l. Valckenaerius. SLUITER.

Δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, ut nunc res se habeat. Credibile est, quæ sequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. TAYLOR.

Κηφισίου] Ubique apud Andocid. Κηφισίος, nisi uno in loco Κηφίσσιος. IDEM.

Λέγει] (Sic Ald.) Λέγοι, et v. ult. αὐτῆ. CONT.

Οὐδ' ἂν] Malim οὐκ ἂν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον designat Andocidem, ut τὸν κατηγοροῦντα Cephisium. Dicit Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus sc. Respondet actor. His nunc nil opus est. dic tu jam, Andocide, causam tuam. purga te. de Cephisio deinceps videbimus. REISK.

κατηγοροῦντα κολάσαι· ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρὸς
 ἔστι γνῶναι τὰ δίκαια, ἕτερος δὲ ¹ ἕξει ² Κηφισίῳ καὶ
 107. 1 ³ ἡμῶν ἐκάστω, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται. μὴ οὖν ⁴ καὶ δι' 239
⁵ ἑτέραν ⁶ ὄργην τούτου ἀδικούντος νῦν ἀποψηφίσθητε. 240

Ἰ. Ἀλλὰ λέξει ὅτι μηνυτῆς ἐγένετο, καὶ ἕτερος οὐδεὶς
 ὑμῖν ἐφελήσει μηνύειν, ⁷ ἐὰν κολάζητε. Ἀνδοκίδης δὲ ἔχει
 τὰ μῆνυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, ἐτέρων

¹ ἕξει Α. ² Κηφισίῳ T. R. A. ³ ἡμῶν T. ⁴ καὶ οὐμ. A.
⁵ ἑτέρων R. ⁶ ὄργην καὶ τούτου A.
⁷ ἐὰν κομίζητε T. R. ἐὰν τὰ μίνυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται A.

“Ἐτερος δὲ ἕξει Κηφισίῳ” Scribe : Ἐτερος
 δὲ (sc. καιρὸς) ἕξει Κηφισίῳ. *Cephisio suum
 tempus veniet. Orat. XII.* “Ἦκει δ' ὑμῶν
 ἐκείνος ὁ καιρὸς, ἐν δ' etc. Demades: πάλιν
 τοῖνον ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demo-
 sthenes Olyub. II. νυνὶ καιρὸς ἦκει τις οὗτος
 ὁ τῶν Ὀλυυθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic
 et supra. In Andocide de Myster. p. 5.
 perperam scribitur Κηφισίος: sed recte
 emendavit Stephanus isto loco; ut mirum
 sit in hoc neglexisse. MARKLAND. Pot-
 est utneque servari ἕξει, sed malim ἕξει,
 illudque velim in textum admisisse. AUG-
 GER.

Ἰμῶν] Ἡμῶν Coisl. rectius. TAYLOR.
 Ἐτέρω] Dum mihi explicet aliquis,
 quid sit ἕτερον ὄργην, ego interea totum
 hunc locum ita lectitabo: Μὴ οὖν καὶ δι'
 ἐτέρων ὄργην τούτου ἀδικούντος νῦν ἀπο-
 ψηφίσασθε. Ἐτέρον ὄργην eleganter di-
 ctum pro ὄργην κατὰ τῶν ἐτέρων. Exempla
 quædam delibavero illustria et eruditiss
 aurbus digna.

Ἀλλὰ με σὺς τε πῖθος, σά τε μήδεα,
 φαίδιμα Ὀδυσσεῦ,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσύνῃ μελιήδεα θυμὸν ἀπνύρα.
 Hom. Odys. A. 201.

Ἄπαντα γὰρ σοὶ τὰ μὰ νοῦθετῆματα
 Κείνης διδασκὰ, κοῖδδεν ἐν σαυτῆς λέγεις.
 Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτος Εὐβοεὺς ὡς Ἄγιν περὶ ἀποστάσεως
 τῶν Ἀθηναίων ἐπρεσβεύσαντο. Thucyd.
 VIII. 5. Οἱ αἰσθάνονται τοὺς Λακεδαιμονίους
 φόβω τῷ ἡμετέρω πλεμνησιόντας. Id.
 I. 33. Ἀθηναῖοι οὐ μὴν ἐληγόν γε διὰ τοῦτο
 τῆς Λακεδαιμονίων φιλοτιμίας περὶ
 τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. I. 13. p. m. 349.
 Καὶ εἰ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων
 ἐπαίνους χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς
 τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. Xenoph.
 Memorab. I. 2. Atque ita fortasse acci-
 pienda sunt verba Cic. 1 Tusc. 27. “Ita-
 que unum illud erat insitum priscis illis,
 quos Cascos appellat Ennius: esse in
 morte sensum, neque excessu vitæ sic de-

leri hominem, ut funditus interiret.” Non
 enim excedit vita, sed nos a vita. Ita
 Liv. I. 27. “Plus tamen vis potuit quam
 voluntas patris aut verecundia a tatis.” Et
 ita fortasse etiam Apostoli ad Corinthios,
 I. 15. 31. Νῆ τιν ὑμῶν καυχῆσιν, Per
 gloriam, quam ex vestris meritis concipio.
 Vid. Voss. de Construct. c. LVII. IDEM.
 Lego: δι' ἑτέρον ὄργην, propter iram vestram
 in alios. MARKLAND. Dedi ἑτέραν. Idem
 est ὄργη ἑτέραν, atque ὄργη καθ' ἑτέρον, vel
 πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92.
 37. dixit σπουδῆ ἐκείνων, studium eorum vel
 erga eos. ἡ τοῦ κοινοῦ εὐνοια, Dio Cass. p.
 90, 45. benevolentia erga remp. ἐπιστροφὴ
 σφῶν p. 89. 7. animadversio in eos. REISK.
 ἑτέραν ὄργην intelligo, iram adversus alios
 conceptam; sic Virgilius dixit, “alienum
 vulnus,” i. e. vulnus alteri destinatum.
 AUGER.

Καὶ ἕτερος] Καὶ ὅτι ἕτερος. CONT.
 Κομίζητε] Π. κολάζητε. τὸ γὰρ κομίζητε
 οὐ δοκεῖ ἀρμόζειν. H. STEPHAN. κολάζηται.
 SCALIG. κολάζητε. In Edit. min. TAYLOR.
 et CONT. Alii alias tentarunt emendandi
 vias, mihi huic placet, ut legatur: τὰ μίνυ-
 τρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. si ipse (Andocides
 puta) præmio iudicii fraudetur. REISK.

Σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν] Hinc discimus
 hanc phrasin Matt. XVI. 21. et Luc. IX.
 24. esse bene Græccam. Lesbonax: οὐ
 μόνον τῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι με-
 νόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III.
 in Plat.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιῶν ἠδὲ Πλά-
 τανα.
 Τὸν μὲν, ἴνα ψυχὴν, τὸν δ', ἴνα σῶμα
 σώσι.

Eodem sensu σώσαι τὸ σῶμα dicit Noster
 Orat. XII. necpe, vitam servare. opponi-
 tur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III. 4. περιποίησιν
 ψυχῆς, Heb. X. 39. (vide et Xenophon.
 Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπόλεια
 ψυχῆς; sic enim distinguendum: οὐκ ἐσμὲν
 ἵπποτολμῆς ἀπόλειαν, ἀλλὰ πρίστους εἰς περι-
 πόησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα me-
 20

211 διὰ ¹ ταῦτα ἀποθανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς
 τούτῳ αἰτιοί ἐστε, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύνων ⁵
 αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἀδειαν ἐφ' ἣ
 μνηυτῆς ἐγένετο. οὐκ οὖν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μνηυταῖς
 ἀδικεῖν — ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα —, ἀλλὰ παραβαί-
 νοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μνηυταί, ὅποσοι ² ἔω'
 242 αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, ἐν
 γοῦν ἐπίστανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδίκημένοις, ἠγούμενοι,
 ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξουν εἶναι, ἐπίδη- 10
 μοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἡδίκημένοις πονηροὶ
 δόξουν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων πονηρότατος ³ Βά-
 τραχος πλὴν τούτου, γενόμενος ἐπὶ τῶν τριάκοντα μνηυτῆς

¹ ταῦτα Α.² μετ' αἰσχροῦς αἰτίας T. R.³ Βάτραχος, πρὶν τούτου γεν. T.

lius videtur διὰ ταῦτα, propter eadem delicta. MARKLAND.

Ταῦτα] Legendum omnino ταῦτα. Eadem sc. quibuscum ille tenebatur, ἐσῶθη tamen. TAYLOR. Redit ταῦτα, aut ad μνήυτρα, aut potius ad rem universam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μνήυσαι τὸν Ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν. REISK.

Τῶνδε] Aut horum malorum publicorum, quibus universa civitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ ἴδιμ παρῶντων, quibus ipse nunc laborat et septus est. IDEM.

Μετ' αἰσχροῦς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχροῦς αἰτίας. qua multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem. MARKLAND. Nihil muto. TAYLOR. Geminum his inest vitium, alterum leviculum, scil. pro genitivo in singulari, sufficiens est accusativus in plurali, μετ' αἰσχροῦς αἰτίας, post turpes criminationes, postquam turpium criminum iusimulati fuissent, alterum paulo est gravior. Leg. enim est: οὕτω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι (vel si navis, ἐξεληλεγμένοι), nondum convicti. convictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, sed illi, qui nondum argumentis tormentisque ad confessionem facinoris adactus fuerit. Deinde, equis ipse sese indicat, posteaquam convictus fuisset? Hæc inter se non constant. Si convictus es, nil est, quod tute temet indices. Etsi te ipse indicasti, quid refert te convinci? REISK.

Πρὶν τούτου] Non sat divisa sunt hæc temporibus. Facta est delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Tringitaviralis dominatio, seu Batrachii delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque

præcedit Batrachus Andocidi, sed Andocides Batrachio, idque per integrum decennium. Sed fortasse hæc voces πρὶν τούτου non sunt referendæ ad tempus indicii, sed ad ea quæ præcedunt verba, πάντων πονηρότατος. i. e. si Andocidem unum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batrachio πονηρότερος. TAYLOR. Ego de meo pro πρὶν, dedi πλὴν. hominum omnium nequissimus Batrachus, præter hunc unum Andocidem, qui eo adhuc est nequior. REISK.

Βάτραχος, πρὶν τούτου κ. τ. λ.] Andocidem cum Batrachio perditō homine com-ponit, atque eo etiam improbiore dicit. Ὅστις οὖν, addit, καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος Βατραχίου ἐστὶ, πάντῳ δὲ ἀγαπῆτος ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν σωθέντα. Cujus loci cum nullam sententiam esse videret Reiskius, plures proposuit emendationes. Proxime ad verum accedit ea, qua conjecit: πάντῳ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπῆτως. mihi quidem legendum videtur: πάντῳ δεῖ ἀγαπᾶν ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν σωθέντα. hunc admodum contentum esse oportet, quod a vobis sit servatum, non vero etiam civibus suis esse molestum. Ita Isocrates Panath. p. 234. c. οὐκ ἀγαπῶ ζῶν ἐπὶ τούτοις: Demosthenes de Halones. p. 78. 8. ed. Reisk. τὰ ἐν τῇ Σαλατῆτι χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνα λαμβάνοντες: de Contribut. p. 175. 3. ἡ πόλις ἡμῶν τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾶ κατασκευάζουσα: ibid. 18. καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδοῖσι, λαμβάνοντες: p. 176. 8. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες: Aristophanes Vesp. v. 670.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀρ-
 γελόφους περιτρέωναν.

καὶ οὐσῶν αὐτῶ συνθηκῶν καὶ ὄρκων καθάπερ τοῖς ¹ Ἐλευ-
 σινόθεν, δείσας ὑμῶν οὐς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρῃ πόλει ᾤκει.
 Ἄνδοκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἀδικήσας περὶ ἐλάτ-
 15 τος αὐτοὺς ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερά, ἢ Βάτραχος τοὺς
 ἀνθρώπους. ὅστις οὖν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος ² 243
 Βατράχου ἐστὶ, πάνυ ² δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν
³ σωθῆναι.

¹ Ἐλευσινίθεν T.² δὴ ἀγαπητὸς T. δὴ ἀγαπητὸν A.³ σωθέντα T. R. A.

Jam vero pergit Rhetor, ostendens, nulla unquam in re patriæ profuisse Andocidem, ne tum quidem, cum exsules Piræeum tenerent, urbs a Tyrannis oppressa haberetur. Mala, quæ perpessi erant Athenienses, prius depingit; deinde addit p. 286. v. 5. Ἄνδοκίδης δὲ, ἀπαθῆς τούτων τῶν κακῶν γενόμενος εἰς τὴν σατυρίαν τῆ σατυρίδι, ἀξιοὶ νυὶ μετέχειν τῆς πόλεως ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. Modo Reiskius γινόμενον recte convertit in γενόμενον; hic minus recte nonnulla deesse censet; est enim sententia suis numeris absoluta, ἀπαθῆς γενόμενος τῶν κακῶν idem est ac si dixisset οὐδὲν παθῶν τούτων τῶν κακῶν: Thucydides I. I. c. 26. προεῖπεν, Ἐπιδαμνίαν τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθῆς ἀπεινᾶι: I. V. c. 16. ἐν ᾧ ἀπαθῆς ἦν, καὶ ἡξιοῦτο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν: Lysias Epitaph. p. 193. v. 15. ed. Steph. ἀπαθῆς δ' ἂν κακῶν καὶ ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. Andocides autem, inquit Orator, qui tunc temporis illis calamitates pro patriæ salute non perpessus est, nunc civium jure uti vult in ea civitate, in qua religionem improbe violavit. Ἄλλα πλουτῶν γὰρ, addit, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλευσιν ἐξενόμενος καὶ τυράννοις ἂ νυὶ (ita ieg. ex Cod. Coisl.) κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο. Ita quidem legitur in vulgatis Editionibus, sensa nullo. Mihi, ne aliorum conjecturas in memorem, legendum videtur: — τυράννοις (ἂ νυὶ κομπάσει ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους) ποίαν εἰσφορὰν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἐποιήσατο. Solebat etiam Athenis, si respublica pecunia indigeret, civibus imperari, ut certam bonorum quantitatem in commune conferret, quo publica inopia levaretur. Illæ collationes dicbantur εἰσφοραὶ, quæ vero sociis et subditis gentibus imperabantur tributa, φέροις et προϊστάξεισιν audiebant: χρημάτων εἰσφοράς ποιῆσαι dixit Isocrates de Pace p. 161. v. Neque solum nullum unquam tributum contulit Andocides, sed et ἐπι-
 στάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πό-
 λιν γινόμενον, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρ-
 θεῖς σίτον εἰσάγων ὀφελῆσαι τὴν πατρίδα.

Mibi videtur antiquitus scriptum fuisse οὐκ ἐπήρθη σίτον εἰσάγων ἂ. τ. π. et ἐτόλμησεν ex interpretatione margini adscripta in contextum venisse: ἐπήρθη, impulsus est, inductus est. Isocrates Or. ad Philipp. p. 31. c. ταῦτα δὲ διανοθεῖς,—ἐπήρθη πάλιν συγγράφαι περὶ αὐτῆς: Demosthenes in Amator. Orat. p. 1403. 3. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον ἐπήρθη τούτων γράφαι τὸν λόγον.— Andocides, cognito sibi periculo, in quo patria versaretur, ad eam juvandam, quamvis posset, non est inductus; sed inquieti et hospites invehendo frumento civitati profuerunt: σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ᾧ Ἄνδοκιδῆ; ποῖα ἀμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος; ποῖα τροφεία ἀνταποδοῖς; Reiskius hic φαίρη aut ἐφαίνου vult interponi: quod minime videtur necessarium, dummodo pro ποιήσας scribamus ἐποιήσας. Cæterum ἀνακαλεσάμενος cum Marklando mutari malim in ἀνακαλυφάμενος. SLUTTER.

Ἐλευσινίθεν] Sic dedi de meo pro vulgato Ἐλευσινίθεν. non ab adjectivo Ἐλευσίνιος hoc repetitur, sed a nomine urbis Eleusis proprio, a cujus genitivo Ἐλευσίνιος fit Ἐλευσινίθεν. REISK.

Αὐτοῦς] Malim αὐτός. IDEM.

Ἄμαδέστερος] F. αἰθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR. Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθῆς est Græcis, qui Latinis tardus. Andocidem appellat, non solummodo nequiorum Batrachus, verum etiam stupidiorum, ut qui rem ignoraverit, quam ipsa natura rerum nempe doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importaniorum atque scæviorum, moribus magis rusticanis. REISK.

δεῖ ἀγαπητῶς] Sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanctus est locus. Nam post δεῖ desunt hæc duo vocabula ἡσυχάζειν, ὄρῶντα, vel μνημονεύον. oportet enim quiescere, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum civilium sese abstinere, cum videat, vel meminerit, quam agre sit a vobis servatus. Aut possit quoque legi: πάνυ δεῖ ἀγα-

214 *ί. Φέρε δὴ, ¹ τί σκεψαμένους χρῆ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου ² ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἰππεὺς οὔτε ὀπλίτης, οὔτε τριήραρχος οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλεόν ἢ τετταράκοντα*

¹ εἴ τι. T. εἰς τι A.

² ἀποψηφίσασθαι, T.

πᾶν ἀγαπητῶς ὑφ' ὑ. σ. debet contentus esse, sibi que congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quanquam agre, fuerit dimissus. Sed tum autem sit omitendum. Ego priorem rationem praefero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητός. IDEM. ἀγαπητόν. CONT.

Αὐτὸν σωθέντα] Hæc verba nec præcedentibus nec sequentibus jungi possunt. Hic locus est procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix sauari poterit hoc ulcus, aut impleri hæc lacuna. PALMER. Bonum Cadomensium suum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertia, non melioris Cod. ope ulcus sanavit vir ingeniosissimus: Πάνυ δὴ ἀγαπητόν ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι. TAYLOR.

Αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτόν. et statim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallet τί, vel εἰς τί σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

Φέρε δὴ] Ita mecum. Φέρε δὴ. τί σκεψ. Atque insuper adice punctum interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. Grammaticæ in sequentibus aliter non potest provideri. TAYLOR.

Πότερον ὡς] Sub. ἐστὶ, nisi mavis quod malim, legere στρατιώτου ἀγαθου, referendo ad Ἀνδοκίδου quod præcessit. AUGER.

Τετταράκοντα] Οὐδέπωποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum jam sit Quadragenario major. Tute hæc omnia, atque intra spem venia; siquidem inter septuagenarios jam proxime erigit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem, cum in lucem susceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem, cum hæc verba facta sint, nisi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit intervalli. Hs autem pro tempore missis, incredibilis videri potest tota criminatio, οὔτε τριήραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponnesiaci quadam quasi velitatio, classis Atheniensium præfuit non sine laude, ut disertis verbis Thucyd. l. I. et Plutarch. in vit. Verum profecto dux ille Atheniensium potuit esse nostri Avus, nam et ille, more Attico, identidem ut noster, fuit Andocides Leogoræ. Et per statem libentius credo cum fuisse. Ad hæc tamen non animos advertabant σχ.

Thucyd. neque mendax ille Plutarchus, qui vitas Oratorum dolis et erroribus consutas olim conscribillavit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita rejicies. Recte. Cum ea sit apud Athenenses stipendiorum faciendorum ætas ultima. Quasi dictum fuisset: Ille nunquam pro patria militavit, cum tamen ea sit ætate, ut jam etiam nunquam sit militaturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem attulit. Et quædam sunt, quæ fidem facere videntur. Ita Ulpian. Νόμος κελεύει παρ' Ἀθηναίους μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρχαίμενους ἀπὸ ἡκτωαίδεκα ad illa Demosth. Olynth. 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θεοῦ βουη γιγνομένων παρ' ὑμῶν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Ubi adjecit id. Ulpianus: Αὐτοὶ τότε καὶ οὐκ οὐκ ἐκέλευεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμείν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδὴν. Atque hac fide adductos video principes viros in re literaria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, stipendia facienda esse ab anno ætatis decimo octavo ad quadragesimum. Vid. Petit. LL. Attic. lib. 8. Tit. 1. I. 1., Maussac. ad Harpocr. in v. Περίπολος, Thys. de Rep. Atheniensium, ceterosque. Multis contendit idem Petitus Quadragenariis militiæ esse vacationem, et ex Plutarcho in Phocione male intellecto tibicenium quærit. Ἐκέλευσε τὸν Κήρυκα ἀνεπιπεῖν, Ἀθηναίον τοὺς ἄχρι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥθης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐδύς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Θεοῦ βουη δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βούωντων καὶ ἀναπηδόντων, οὐδὲν, ἔφη, δευόν. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγκοκοστῶν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. Præter legem enim est, inquit vir doctus, quod incipientibus cogeret. Obtinuit quidem apud Romanos similis fere προδεμαία, ut neque ante annum ætatis decimum septimum neque post quadragesimum sextum, ad arma cogentur. Vid. Gell. X. 28. Latin. Latinium ad Sigon. de antiquo Jure Civium Romanorum, aliosque, quos laudat Pitiscus in Ætas militaris. Ita in Tabb. Cremonensibus,

20 ἔτη γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόντῳ ¹ συνε- 245
 τριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κα- 246

¹ συντριηράρχουν Α.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANA. PARTHICI. F. DIVI.
 NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG.
 PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P.
 IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA.
 MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTO
 NE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS.
 DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonensibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIA
 NVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXI
 MVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI.
 CENSOR. PERPETVVS. P. P.
 PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHO
 RTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM.
 CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIO
 NIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PON
 PONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA.
 AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HO
 NESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS.
 LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM.
 DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

Sed omnia longe aliter apud Græcos: neque ante annum 60. (seu 42. ἀφ' ἡβης) erat militia vacatio. Διττοὶ εἰσιν οἱ Ἐπάνουμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ. ἕτεροι δὲ δύο καὶ τετταράκοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν μέχρι ἐξήκοντα. Harpocrat. et Suid. in Ἐπάνουμοι. Nam, ut ait Aristoteles de Rep. Atheniens. χρωῖνται τοῖς Ἐπανύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπουσι, προσγράφουσι ἀπὸ τίνος Ἀρχοντος Ἐπανύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι. Verba laudantur ab Harpocr. in Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπανύμοις. Diserte Pollux non indiligens Antiquitatum Investigator. II. 9. Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα γερονῶς ἔτη. Petitus igitur, qui in Harpocratiōe et Suida pro ἐτῶν μέχρι ἐξήκοντα legit τετταράκοντα, nondum id, quod velit, assecutus est, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incepta et in 40. finita stipendia quadraginta duo (tot scilicet quot erant Ἐπάνουμοι, a quibus putabantur anni militiae) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatissimo fucus factus, dum annos semper computat ab ineunte aetate, non, ut debuit, ἀφ' ἡβης: dum vitam intelligit naturalem, non στρατεύσιμον. Ita Plutarchum l. c. ut dixi, male intellexit, τοὺς ἄλλοι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἡβης, quasi nihil essent omnino verba

postrema, licet quæ sequantur, interpretentur. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem Plutarch. in Agesil. Ὅ γὰρ Ἀγησίλαος ὡς ἔτη τετταράκοντα γερονῶς ἀφ' ἡβης, καὶ στρατείας ἔχων ἀφῆσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque hæc est fortasse mens Ulpiani, cuius fere sola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεῦσθαι ἀρξάμενους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα, ut intelligantur anni οἱ ἀφ' ἡβης, quadraginta duo sc. seu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non ægre concesserim, dormitavit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipsam Demosthenem, Lysiamque præ manibus atinet, næ ista τετταράκοντα mutanda sunt in ἐξήκοντα (in numeralibus facilis est permutatio. Certe in loco Demosthenis facillima; comoda aures: Τετταράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἐξήκοντα.), vel necessario intelligenda sunt verba ἀφ' ἡβης, ut Antiquiores sibi constare possint. Jam recte omnia in Auctore nostro. *Andocides sexagesimum annum superans (nam per aliquot annos snperaverat) nunquam extra civitatem meruit, et cum ea sit ætate, nunquam deinde erit meriturus.* TAYLOR.

Καὶ ἕτεροι] Hic καὶ accipe pro καίτοι, quod legi velim. AUGER.

Συντριηράρχουν] Velim cum Reiskio et Tayloro in textum admisisse συντριηράρχουν. IDEM.

247 κῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε καὶ τὴν πόλιν,
 248 πολλὰ μὲν τοῖς σώμασιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀνα-
 λώσαντες χρήματα καὶ ἰδία καὶ δημοσία, πολλοὺς δὲ καὶ
 ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταδάψαντες διὰ τὸν ¹ γενόμενον
 πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθῆς τούτων τῶν κακῶν ² γε-
 νόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατρίδι, ἄξιόι νυνὶ μετέχειν τῆς ²⁵
 πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ καὶ δυνά-
 μενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ ³ τυ-
 249 ράνοις; ἀ νυνὶ κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους
 τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν ⁴ * * * τούτῳ ἀγαθὸν ⁵ γένοιτο,

¹ γινόμενον T.² γενόμενος καὶ οὐδὲν εἰσενεγκῶν εἰς Α.³ τυράννοις (ἀ ν. κ. ἐ. τ. ὀ. τ.) εἰσέφερε * * * Ποίαν εἰσφορὰν; ἐφ' ἣ τί ἂν τούτῳ ἀγ. γέ-
 νοίτο; ὅς ἐπιστάμενος Α.⁴ asteriscos om. T. R.⁵ γένοιτο T. R.

Γενόμενος] Post γενόμενος videtur aliquid
 deesse in hanc ferme sententiam: οὐδὲν
 εἰσενεγκῶν, aut οὐδὲν τολμήσας συμπνεεῖν,
 aut ἀσύμβολος ᾧν. REISK.

Εἰς τὴν σωτηρίαν] Εἰς τὴν αὐτὴν σωτηρίαν.
 CONT.

Ἐξενωμένος] Ἐξενωμένος. SCHOTT.
 Quem intelligo parum. Quasi recepta
 lectio non esset commodissima, aut Schotti
 vel sensum vel Hellenismum saperet! Τῶς
 τε Κυπρίαν βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
 δοκίμοις ἐπεξενώθη. Auctor. vit. Andoc.
 quod ex Photio arripuit, sc. Τῶς τε Κυ-
 πρίαν βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς
 ἄλλοις δοκίμοις. TAYLOR.

Νῦν εἰ] Lego ex Cod. Coisl. νυνί. Se-
 quentia ita emendantur a viro doctissimo:
 Ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους κόπους ποίαν
 εἰς εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο. Ego
 proxima: Ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπ'
 Ἀθήνας σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πα-
 τρίδα. IDEM.

Ἐπιστάμενος] Potest gemino modo
 reddi, sive per quio, sive per etsi. 1) quia
 vestros novit animos, h. e. vanitatem et
 levitatem vestram, aviditatemque res no-
 vas audiendi, qua ductitamiui, stupentes
 ad narrationes de itineribus maritimis lon-
 ginqus, de tyrannus et eorum luxu atque
 insania etc. 2) etsi bene novit, quo sitis
 animo erga tyrannos, eorumque familiares;
 quam vehementer totum hoc genus aver-
 semini, et ne sermones quidem de iis æ-
 quis feratis animis. REISK.

Ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Ποία
 εἰσφορὰ —. CONT. Quinque sunt voces, et
 quinque menda. sed et quæ præcedunt, et
 quæ sequuntur male habent. Totum
 locum exscribam, quo modo legi et dis-
 tingui oportuisse puto: Ἀλλὰ πλουτῶν
 γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασι-

λεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις; ἀ νυνὶ ἐπικομ-
 πάσει (non εἰ κομπάσει), ἐπιστάμενος τοὺς
 ὑμετέρους τρόπους. Ποία σὺν εἰσφορᾷ τούτων
 ἀγαθῶν ἐγένετο; ὅς καὶ ἐπιστάμενος etc.

Ἐπιφορὰν movet Orator, ut eam amoliat.
 Atqui Andocides dives est, atque opibus po-
 tens, atque hospes Regum et Tyrannorum. hæc
 atque hujusmodi nunc pompaticè proferet,
 utpote qui vestros mores et gustum bene
 perspectos habeat. Quæro igitur, quidnam
 ex his tam magnis commoditatibus Reipubli-
 cæ contulit Andocides? qui, etsi sciret ci-
 vilitatem maximo æstu et periculo agitatum,
 et ipse navis dominus esset, non tamen ausus
 est frumentum invehendo patriam suam ju-
 vare. Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda est
 minima distinctio post τρόπους. eodem re-
 cidet. Vocem ἐπαρθεῖς Interpres verlit,
 sublatis anchoris. Sensui bene conveniret
 ἀπάρας, e portu solvens. Sed nihil temere
 in hac voce mutandum. Cæterum pro ἐξε-
 νωμένος Schottus conjicit ἐξενωμένος. non
 potuit magis infeliciter, et saue increpa-
 tione digna est hæc Viri Docti negligenti-
 a, qui de sensu Auctoris, quem juvare in
 se recepit, tam secure, tam sæpe, ludit.
 Quod vero de Andocidis κομπασμῶν vati-
 cinatus est Noster, completum fuit. Vide
 ad finem Defensionis suæ, Orat. de Myster.
 p. 19. ubi Reges atque Tetrarchas loqui-
 tur. MARKLAND. In loco desperato ne-
 minem spero ægre laturum aut vitio mihi
 daturum esse, si ego quoque conjecturam
 tentavero, ulcus utique deterius non red-
 dituram. Post τρόπους videtur εἰσέφερε
 deesse, quod aptum erit ex ἄλλῃ πλουτῶν
 γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel simili vocabulo
 desinet hypophora. At fortasse, ut homo
 dives—contulit? occurrit indignandus,
 gravi cum reprehensione ποίαν εἰσφορὰν;
 cequamnam ille contulisset collationem? ἐφ'

καὶ ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν
 1 γενομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεῖς σίτον εἰσά- 250
 30 γων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι
 ἔνεκα τῆς μετοικίας ὠφέλουν τὴν πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ 251
 τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη, ποῖα ἀμαρτήματα
 ἀνακαλεσάμενος, ποῖα τροφεῖα ἀνταποδοῦς, 2 * * *

ιά. Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ἀνδοκίδη, ἐν-
 θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἐορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν προὔτι-
 μήθητε. ἀλλ' ἐστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἀμαρτημάτων ἤδη
 35 καταπλήγεις διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ὥστε 252
 οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ προσέχετε
 τὸν νοῦν, δοκεῖτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὄραϊν ἢ οὗτος ποιεῖ, καὶ
 διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐνδύς στολήν, μιμούμενος
 τὰ ἱερὰ ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυήτοις καὶ εἶπε τῇ φωνῇ τὰ
 ἀπόρρητα· τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θε-
 ραπεύοντες καὶ ἀγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τού-
 τους περιέκοψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ἰέρειαί καὶ ἱερεῖς στάντες

¹ γινομένην T. A.

² asteriscos om. T. R. A.

ἢ τί ἂν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; cuius fructum
 escriptam percipiat? ὅς, ἐπιστάμενος—
 qui cum sciret—. REISK. Potest servari
 γὰρ, sed malim γε. AUGER.

Ἐπαρθεῖς] Post ἐπαρθεῖς videtur κέρδει
 deesse, illectus lucro. REISK. ἐπαρθεῖς in-
 terpretor, navi devectus, delatus. AUGER.

Εἰσάγοντες] Scil. σίτον. IDEM.

Σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] Post vocah. postre-
 mum addendum videtur φαῖν aut εἰφαίνου.
 equod bonum, vel ornamentum, in remp. tu
 contulisse visus es? h. e. quodnam est
 illud bonum, quod a te ad remp. profectum
 viderimus? REISK.

Ποῖα ἀμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego,
 ἀνακαλυφάμενος; quæ facinora (sc. in rem-
 publicam admissa) detegens? Ita enim se
 gessit Andocides, quasi Ipse ἐξευρῶν τοὺς
 τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, ut ait Noster supra.
 Huic contrarium est τὴν ἀμαρτίαν συγκεύ-
 ψαι, Andocid. p. 9. MARKLAND. Vulgata
 h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἀμαρ-
 τήματα idem est atque ἀκείσθαι, malefacta
 aliis benefactis emendare, compensare, vel
 uti sarcire. quod Latini pariter dicunt
 reprehendere. h. e. rem, quæ jam manu
 effugisset, injecta manu rursus prehendere,
 retrahere e fuga, et a lapsu præservare,
 atque in locum pristinum statumque
 integrum restituere. Conjectura Mark-
 landi a loci sententia abhorret. præterea-
 que, etiamsi quadraret, tamen non in me-

dio ἀνακαλυφάμενος, sed in activo ἀνακα-
 λύψας convenisset. Verum, quod dixi,
 locus hic in salvo est. REISK.

Ἀθηναῖοι] Est apostrophe vehementer
 ad auditores. Forsan leg. μνησθήτε, ὦ Ἀ-
 θηναῖοι. AUGER.

Καταπλήγεις] Harpocration: Καταπλήξ,
 ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρῶτῳ
 Αἰσχίνῃ τὸν Σακερατικὸν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀν-
 δοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, ita legen-
 dum. in Edit. Iac. Gronovii deest καὶ.
 MARKLAND. καταπλήξ, h. l. est, qui ma-
 lorum crebritate et magnitudine, a se to-
 leratorum, ita occalluit et obbruit, ut ni-
 hil porro sentiat. Scitum est artificium,
 quo actor auditores excitare voluit ad in-
 tuendum Andocidis atrocitatem scelerum.
 Vos ea, ait, jam tam sæpe vidistis et
 audivistis, ut, cum sint atrocissima, sen-
 sus tamen vestri sint hebetati; et eoque opus
 habetis admonitorem, qui fœditatem illorum
 vobis ob oculos ponat. REISK. Qui assidue
 percutitur, i. e. qui verberum crebritate
 jam nihil sentit, qui ad verbera obdu-
 ruit et occalluit. AUGER.

Ποιεῖ] F. ἐποίει. TAYLOR.

Εἶπε τῇ φωνῇ] Post εἶπε videtur λαμ-
 πρᾶ deesse. REISK. AUGER.

Θεραπεύοντες] Malim θεραπεύομεν. REISK.
 ἱερεῖαι] (Sic vulg.) ἰέρεια. CONT. Lege
 ἰέρεια. "Cereri quoque, quam more Gna-
 co venerari instituerant, sacerdotem a Vc-

253 κατηγάσαντο πρὸς ἐσπέραν καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν, κατὰ 40
τὸ νόμιμον τὸ ¹ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὠμολόγησε δὲ οὗτος
ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔδεσθε, εἰρ-
255 γεσθαι τῶν ἱερῶν ² αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα
βιασάμενος εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔδυσεν ἐπι

¹ πάτριον Α.² αὐτῶν Τ.

lia *Calcitanam* petere, vel, ut alii dicunt, *Calliphanam*, ne *Deo* vetusti ritus *perita* deesset *Antistes*." Val. Max. I. 1. 2. "Sacra *Cereris* summa majores nostri religione confici *cerimonique* voluerunt. Quae cum essent *assumpta* de *Græcia*, et per *Græcos* semper *curata* sunt *sacerdotes*, et *Græca* omnia *nominata*. Sed cum *illam*, quæ *Græcam* illud *sacrum* monstraret et *face-ret*, ex *Græcia* deligerent, tamen *sacra* pro *civibus* *civem* facere voluerunt, ut *Deos* *immortales* *scientia* *peregrina* et *externa* *mente* *domestica* et *civili* *precarentur*. *Has sacerdotes* video fere ad *Ncapolitanas* aut *Velienses* fuisse, *fæderatarum* sine dubio *civitatium*. Mitto *vetera*. *proxima* dico, ante *civitatem* *Veliensibus* *datam*, de *Senatus* *sententia* *C. Valerium* *Flaccum* *Prætorum* *urbanum* *nominatim* ad *populum* de *Calliphana* *Veliense*, ut *ea* *civis* *R.* esset, *tulisse*." Cic. pro *Balb.* 55. Add. *Liv.* XXII. *Valer. Max.* I. 1. 16. TAYLOR. Opinor, ἰερείαι καὶ ἱερεῖς, *antistita* et *sacerdotes*. et sic *Æschines* contra *Cles.* p. 56. MARKLAND.

Πρὸς ἐσπέραν] Non ad *Vesperam*, dulcissime *interpres*, sed *versus occasum*, ut *alibi* *plenus* *dicturus* sum. TAYLOR. Cohæret cum *στάντες*, quod h. l. idem est, atque *ἐστῶτες* *βλέπωντες*. *stando*, vel *inter standum*, *spectantes* *versus occidentem*. *Deos* *superos* *orantes*, aut *rem* *auspicatam* *agentes*, *stabant* *vultu* *ad orientem* *converso*. *contra inferis* *sacra* *facientes*, aut *Diris* *aliquam* *devoentes*, *versus occasum*, *ubi regnum* *Orci* est. *Res* *nota* est e *scriptoribus* *antiquitatum* et *Græcarum* et *Romanarum*. REISK.

Καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] *Purpureas vestes* *excusserunt* vel *concusserunt*. SALMAS. Num ad *indicandum* *hoc ritu* *veniam* *volentis* *cuique dari*, *devotum* *ubique* *locorum* *impune* *occidendi*. REISK.

Παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. Utrumque *obsecro?* Lege: κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πάτριον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum *pacto* *ius* *originarium* et a *majoribus* *traditum* *opponitur* *Recentiorum* *plebiscitis* *pro re nata* *rogatis*. *Lysias* *extrem*. *Funeh. Orat.* "Ὁμῶς δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ἠλαφρῆσθαι τοὺς θαπτομένους. *Andoc.* de

Myster. p. 11. *Τισαμένους* εἶπε *πολιτεύεσθαι* *Ἀθηναίους* *κατὰ τὰ πάτρια*. Id. p. 15. *Νόμος* δὲ ἔν πάτριος, ὅς ἂν δῆ ἱερατρίαν *μυστηρίους* *τεθνάται*. *Isocr. Paneg.* Καὶ μὴ *παρορῶν* *τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθήσκοντας* *ἀτάφως* *γυνομένους*, *μηδὲ* *παλαιὸν ἔθος* *καὶ* *πάτριον νόμον* *καταλύμενον*. *Diod.* Sic. Καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα *καταλύσαι*. *Porphyr.* περὶ *ἀποχῆς* *τῶν ἐμφύχων* l. 4. *Θεὸς τιμῶν καὶ* *Ἡρώας ἐγγωρίους* *ἐμπονίμοις* *νόμοις* *παιτρίοις*. [Verum *motus* *auctoritate* *Cl. Marklandi* *παλαιὸν* *retineri* *posse* *judico*. In *Edit.* min.] TAYLOR. Ego *equidem* *παλαιὸν* *laud* *mo-verim*. *potest* *aliquid* *παλαιὸν* *esse*, *quod* *ἀρχαῖον* *ideo* *non* *item* *sit*; et *versus* *ἀρχαῖον*, *quod* *non* *sit* *παλαιὸν*. Est *autem* *παλαιὸν*, *antiquum*, et *solummodo* *rationem* *habet* *temporis*. *ἀρχαῖον* *autem* *est*, *quod* *ab* *initio* *rerum*, *aut* *reipublicæ* *cujusdam*, *semper* *ita* *fuit* *actitatum*, *ut* *semel* *antiquo* *ritu* *fuit* *institutum*. Jam si *respublica* *quædam* *est* *non* *admodum* *vetusta*, *potest* *institutum* *aliquid* *esse* *quidem* *ἀρχαῖον*, *quod* *non* *ideo* *statim* *est* *παλαιὸν*. In *republica* *contra* *pervetusta* *potest* *aliquid* *esse* *παλαιὸν* *quidem*, *at* *non* *idem* *ἀρχαῖον*, *si* *scil.* *alia* *instituta* *præcesserunt* *anti-quiora*, *per* *hoc* *abrogata*. Conjngit *quoque* *duo* *hæc* *vocabula* *Libanius* *oratione* *secunda* *editarum* *a* *Bongio* *anno* *p.* 17. 12. *item* *Philostratus* *p.* 246. 1. *Eusebius* *Hist.* *Eccles.* *p.* 16. 22. *Themistius* *p.* 232. 5. *Ita* *quoque* *Plinius* *in* *Panegy.* "Vident *docem* *Romanorum* *unum* *ex* *ulterioribus* *illis* *et* *priscis*." REISK.

Παρελθὼν] *Dictio* *παρέχθεσθαι* *τὸν νόμον*, *pro* *παρεβαίνειν*, *mih* *paulo* *iusolentior* *accidit*. IDEM.

Αὐτῶν] *Lego* *εἰργεσθαι* *τῶν ἱερῶν* *αὐτῶν* *ὡς* *ἀλιτήριον ὄντα*. TAYLOR. Lege, *αὐτόν*. *Supra*: οὐδ' αὐτὸν *κωλύετε* *τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν*; *ubi* *pariter* *erat* *αὐτῶν*. MARKLAND. *Dedi* *αὐτόν*. *ut* *ipse* *pro* *sua* *persona* (ut *cum* *barbaris* *loquar*), *vel* *in* *propria* *persona* — *nam* *liberis* *atque* *necessariis* *ejus* *aditu* *templorum* *haud* *esse* *interdictum*. *modo* *ipse* *illa* *vitet*. *Fuit* *cum* *pro* *αὐτῶν* *suspicaretur*. *leg* *esse* *ἀπάντων*. REISK.

ἔδυσεν ἐπὶ τὸν βωμόν, ὃν οὐκ ἔξην αὐτῷ] Forte: ἐπὶ τὸν βωμόν, οὐκ ἔξην αὐτῷ, καὶ ἄ-

1 τῶν βωμῶν ὧν οὐκ ἐξῆν αὐτῶ, καὶ ἀπάντα τοῖς ἱεροῖς
περὶ ἃ ἠσέβησεν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχειρίψατο
108. 1 ἐκ τῆς ἱεῖας χέριμβος. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον
φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν, χρὴ τούτῳ χαρισά-
μενον κρύβδην φανερώς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν οὖν χρὴ
νομίζειν τιμωρομένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου
τὴν πόλιν καθαίρειν ὅτι ἀράν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομ-
5 πείσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλ-
λάττεσθαι, ὡς ἐν τούτων οὗτός ἐστι.

256

ιβ'. Βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ
ἱεροφάντου, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις
ὑμῖν ὅτι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελεύοντων
γὰρ ἐτέρων ἀκριτον παραχρήμα ἀποκτείνει, παρήνησε κρῖ- 257
ναι τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, ἵνα ἀκούσαιντες καὶ ἰδόντες σω-
φρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὧσι τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα οἴκοθεν ἕκαστον,
10 ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῶ κεκρικότα
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, —

1 βῶμῶν T.

2 ὧν T. ἐφ' ὧν A.

3 uncas om. T. R. A.

πάντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τῶν
βουλῶν ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῶ, ἀλ-
λων γε κατεργασαμένων. Demosthenes (sive
Dinarchi sit Oratio) κατὰ Θεοκρίτου συκο-
φαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξόν
αὐτῶ. MARKLAND.

ἱεῖας χέριμβος] ἱεράν χέριμβα vocat τὰ
περιβραστήρια. SALMAS.

Φαρμακὸν] Φάρμακον Ald. Recte resti-
tuit depravatam accentum Steph. Vid.
omnino Harpoer. et Suid. in voc., Ammon.
de different. vocabul. Sed hæc leviuscula
et vix tyrocinio Critico digna. Videamus,
numquid notari possit, quod aliorum fugit
acumen. Contendo enim neque orationem
tam hiulcam et particulis suis impariter
fulcitam a scriptore elegantia, neque tan-
tam luxuriam a curto exire unquam po-
uisse. Spectate enim: Τὴν πόλιν καθαίρειν —
ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρ-
μακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίου ἀπαλλάτ-
τεσθαι. Rarum erat istud φαρμακὸν, quod
sedulum glossatorem non fugit. Arrepta
igitur tam bellula occasione, quod dixit
Lysias φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille
ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis vi-
deamus locum multo elegantiores factum:
Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν
πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεῖ-
σθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλι-
τηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Accommode satis

Plato de Legg. I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν
καθῆρασθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι
τὸν οἶκον χρεὼν ἔστω κατὰ νόμον. TAY-
LOR. Piaculum, Valesius. Pro Nomine
Proprio Viri sumit Harpocration, ex hoc
Lysias loco, et ex Istri lib. I. τῶν Ἀπόλ-
λωνος Ἐπιφανειῶν. MARKLAND. φαρμακός,
sacer et devotus, detestandus et execrabilis.
AUGER.

Ζακόρου] Vix puto Ζάκωρον fuisse nomen
proprium virile Athenis usurpatum. num
Ζωπύρου. tametsi barbaricum hoc est no-
men, videtur tamen Athenis usitatum
fuisse. REISK. Vid. tamen D'Orville ad
Char. Aphrod. I. III. c. VI. p. 314.

Θεῶν ἕνεκα] Quo diis eorumque juribus
et religionibus satisfiat; ne dii ob immi-
nuta jura sua irati humano generi multas
dirasque pestes immittant. Sententia est:
deorum causa, ut eorum iram sibi patriæ
que ne consciscat, debet iudicium unus-
quisque ita in forum venire et ad judi-
candum accedere, ut domo secum afferat
præmeditatum decretamque sententiam de
pœnæ genere sacrilego irrogandæ. eaque
a sententia non pati se ulla oratione ul-
love pacto dimoveri. REISK.

Εἰς τὸ δικαστήριον] Π. δεῖ εἰς τὸ δικαστή-
ριον. H. STEPHAN. Nondum tamen video
sententiam medicatam, neque quo pacto
hæc possint dici τῶν θεῶν ἕνεκα, uti su-
2 P

ἐπίστασθε γὰρ ἂν δεῖ ποιῆσαι — μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ
 τούτου. φανερώς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα· εἶδετε, ἤκούσατε
 τὰ τούτου ἀμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἰκετεύσει ὑμᾶς·
 μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ
 ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

periora τῶν ἀνθρώπων. Ea scilicet in lacrymabili hiatu sepulta ad nos non pervenerunt. TAYLOR. Non cepit (sc. Stephanns) mentem Lysiae et pulcherrimam sententiam, a prava distinctione deceptus. ponenda erat ὑποστιγμῆ, non τελεία στιγμῆ, post ὅσι, divisione nondum completa. deinde, minor distinctio post ἕνεκα, et altera post κενερότα. quo facto, videbis verbum εἰσιέναι pendere non a δεῖ, sed a παρήνεσε. MARKLAND. εἰσιέναι refer ad παρήνεσε. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ
 ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ
 ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Olea apud Athenienses erant vel privatae vel publicae. Illas non ultra binas quotannis fas erat excindere nisi in usus vel sacros vel funebres: Aut pecuniae res agebatur. Liquet hoc ex lege quam descripsit Demosth. adv. Macartat. Has (quae μοριαί vocabantur, quarumque stipes σηκός) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exsulabat. Hujusce postulatur quidam a Nicomacho.

Pag.
ed.
Reisk.

108. 19 *α΄. ΠΡΟΤΕΡΟΝ μὲν, ᾧ βουλή, ἐνόμιζον ἐξείναι τῷ βουλο- 258
 μένω, ἥσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· 259
 νυνὶ δὲ οὕτως ¹ ἀπροσδοκῆτοισι αἰτίαισι καὶ πονηροῖς συκο-*

¹ ἀπροσδοκῆτως T.

ΣΗΚΟΥ] Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γήσιος λυσίου, et quae sequuntur. Photius in Lysia. Scrupulum iniecit maxime Paulus Germinus Sophista. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγίτικὸς ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Photius et Harpocratō semper περὶ τοῦ σηκοῦ strictim et nude. Ain vero semper? Ego id dico sedulo. Nam quod ad locum Harpocrationis attinet in v. σηκός. Ἐπιγράφεται τις λόγος λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, quem Blancardus, Gronovius Valesiusque frustra tentarunt, sic restituo adjutus Cod. Msto Cantabrigiensi. Ἐν τοῖς τῆς ἀσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Ut dici solent λόγοι φοικαὶ, βίαισι, λόγοι ὕβρεως. Theo. Progymn. c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου (μετενήνοχε) τὰ τε λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. V. omnino Harpocr. in Βαίων et Mansac. ad loc. TAYLOR.

Ibid.] Ἀρεοπαγίτικὸς ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, κατὰ Νικομάχου. SCALIGER.

Ibid.] Ita Suid. in Μοριαί. Ἐλαίαι ἱεραὶ

τῆς Ἀθήνας. Ἐξ ᾧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ἰβ'. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν — τῆς δὲ μοριαίς ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκός ἐκαλεῖτο. Aliter idem Suid. et Harpocrat. in σηκός. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας, μοριαίς σηκόν δὲ, ὡς εἶοικε, καὶ μοριαίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiscretim sumi. Vid. Meurs. Attic. Lect. IV. 6. Lexic. Juridic. Bibliothec. Coisl. p. 488. TAYLOR.

Ἀπροσδοκῆτως] Structura omnino poscit ἀπροσδοκῆτοισι, ut pariter fieret. Ἀπροσδοκῆτοισι αἰτίαισι — πονηροῖς συκοφάνταις. Aeschin. de B. L. λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκῆτους διαβολὰς. TAYLOR. Lege ἀπροσδοκῆτοισι. Sic ἀπροσδοκῆτους διαβολὰς Aeschini περὶ Παραστρ. et ἀπροσδοκῆτον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Caeterum hanc Orationem sine ulla suspitione νοθείας bis citat Harpocrat. V. Ἐπιγνώμονας, et V. σηκός. Lysiaē eam asserit Photius Biblioth. CCLXI. MARKLAND. Dedi ἀπροσδοκῆτοισι ab adjectivo communi ὁ καὶ ἡ ἀπροσδοκῆτος. Potest scrivari πονηροῖς συκοφάνταις, sed malim

φάνταις περιπέπτωκα, ὥστ', εἴ πως οἶόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν
 καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων
 260 ἔσεσθαι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι ¹κοινοὶ γίγνον-
 ται καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικούσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν.
 οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά- 25
 φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς
 τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
 261 προσήεσαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικοῦντά με
 οὐδὲν εὐρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνὶ με σηκὸν ²ἀφανίζειν, ἡγούμενοι
 ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ³ἀποδείξειαι,
 262 αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ τι ἂν βούλωνται λέγειν. ⁴καὶ 30

¹ οἱ κοινοὶ T.² ἀφανίζειν ἡγούμενοι, T. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμ. A.³ ἀπολύσαι A.⁴ καὶ δὴ δεῖ μὲν με R. A.

ποιηταῖς συκοφαντίας. AUGER.

κίνδυνοι οἱ κοινοὶ] M. κίνδυνοι κοινοὶ, ἄνευ οἱ.
 H. STEPHAN. Dele οἱ. In edit. min.
 TAYLOR.

Καὶ πρὸς τοὺς] Miror Stephanum, qui primus moriā puncto frenavit, et legit deinde καὶ πυνθανόμενοι, vel οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Facillima sunt omnia. Πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν. Nempe ut testes corradereut. Καὶ ἴεναί ἐκέλευον λαδόντα μάρτυρας, ὁπόσους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους — τούτους ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τοῦ χρυσουτοῦ. TAYLOR. Neutro opus est, si recte distingatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν. ἐπειδὴ δ' ἐν τούτου etc. delatus eram primo quidem oleam ex terra sustulisse: et accesserunt adversarii mei ad eos, qui redimunt fructus sacrarum olearum, de hac re interrogantes. postquam vero ne sic quidem etc. MARSLAND.

Ἐωνημένους τοὺς καρποὺς —] Solebant vectigalia publica a quibusdam seu privatis, seu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, ut hoc e loco discimus, qui fructus ex oleis publicis reduentes certo pretio redimerent, arario dependendo. quod hominum genus nos Paclter, quasi pactors, appellamus. REISK.

Προσήεσαν] Accedebant ad hos redemptores olearum perontiam, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quaeunque essent bona numerata et scripto consignata erant penes illos redemptores. Jam si scirent, quot oleae penes defensorem publicae essent, poterant posse, utrum earum quaedam desiderarentur, et utrum excidisset nonnullae.

neo ne. IDEM. Nr. ii qui nunc me accusant. AUGER.

Ἀφανίζειν] M. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν, ἢ, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶνται ἄλλο τι βῆμα. H. STEPHAN. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγ. CONT. Non puto opus esse ulla additione, cum modo praecesserit ἀπεγράφην; ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum ἀπογράφουσι, deferunt, post ἀφανίζειν, ut neque Auditor, neque Lector, in hac re errare poterit. Distingue vero: νυνὶ με σηκὸν ἀφανίζειν ἡγούμενοι ἐμοὶ, etc. MARSLAND. Post ἀφανίζειν subintelligas ἀπογράφουσι, quod facile suppletur potuit auditor ex ἀπεγράφην quod modo praecesserat. Deinde ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν etc. In Edit. min. TAYLOR. Sine dubio circa ἀφανίζειν deest aut φασίν, aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται. REISK.

Ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξειαι] Mihi videtur leg. ἀπορωτάτην ἀποδείξειαι, sine εἶναι, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo super ἀποδείξειαι scripta. Scilicet super ai scripsit aliquis εν ad indicandum, legi oportere ἀποδείξειαι in futuro, ex illis duabus terminationibus infinitivorum εν et ai couflatum est postmodum vitiosum εἶναι. IDEM.

Καὶ δεῖ μὲ] M. λέπει τι μετὰ τὸ ἦκει, καὶ μετὰ τὸ τεράγματος. H. STEPHAN. Deesse amplius noluit Schottus, atque hiantem locum ita ingenio suo supplevit: Καὶ δεῖ με περὶ ὧν εὗρος ἐπιβεβουλευκὸς ἦκει ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκρίνεσθαι, ἀλλ' ἔμιν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ τεράγματος εὐχομαι ὡς εὐμενεῖς εἴητε ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατριδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, si quid suppletum velis. Solertem dabo: Καὶ δεῖ με περὶ ὧν εἴτε: ἐπιβεβουλευκὸς ἦκει

δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἤκει, ¹ ἐν ὑμῖν τοῖς δια- 263
γνωστομένοις περὶ τοῦ πράγματος ² ἀκούσασι, καὶ περὶ τῆς
πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ³ ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ πειρά-
σομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι.

β'. Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χωρίον· δημευ-
θέντων ⁴ δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου, Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς
δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγε-
35 ὥργει, ὀλίγω δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ
πριάμενος ἐξεμίθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης
οὐσης ἀνούμην. ἠγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀπο-
δειξάσαι, ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὔτ' ελαία οὔτε
σηκὸς ⁵ ἐνῆν ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρό- 264
νου, οὐδ' εἰ ⁶ πάλαι ἐνῆσαν ⁷ μυρίαί, οὐκ ἂν δικαίως ζημι-
οῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισμένοι, οὐδὲν προσ-
40 ἠκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων ὡς ἀδικούντας
κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πόλεμος καὶ ἄλ-
λων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται, καὶ τὰ μὲν πόρρω

¹ ἀλλ' T.

² ἀκούσαντες T. ἄπαντος R. A.

³ ἀγωνίζεσθαι T. R. A.

⁴ δὲ om. T.

⁵ ἦν T.

⁶ πάλαι A.

⁷ μυρίαί T. R. A.

παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωστομένοις περὶ τοῦ πρά-
γματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐ-
σίας ἀγωνίζεσθαι, sine ἀκούσαντες. Scalig.
ἀκούσαντας Coisl. et περὶ τῆς οὐσίας. At-
tamen suo in mendo interea, dum melio-
res Codd. suffecerint, cubet locus deplo-
ratissimus. Criticum enim ingenium
debet esse: fumivendolum nullo pacto.
TAYLOR. Recte notat Stephanus aliquid
deesse post ἤκει, et post πράγματος. To-
tus locus ita legi et suppleri potest: καὶ
δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκεν, ὡς
ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωστομένοις
περὶ τοῦ πράγματος, μετ' εὐνοίας ἀκού-
σαί τε προσήκει, καὶ ἐνθυμεῖσθαι,
εἰ μὲν νῦν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας
ἀγωνίζεσθαι. Sed hæc et omnia hujus-
modi sunt juris arbitrarii, et ab aliis ali-
ter, a nemine certo et indubitate suppleri
possunt sine MSS. Hoc tantum volo,
Lysiam ita forte scribere potuisse; non,
ita scripsisse. Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iste
est, qui Phrynichi cædi interfuit. Vide
Orat. XIII. MARKLAND. Totum locum
sic, arbitrato meo, constitui: καὶ δὴ δεῖ
μὲν με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἤκει, ἐν
ὑμῖν τοῖς διαγνωστομένοις περὶ τοῦ πράγματος
ἄπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς
οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in
libris vulgatis: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος

ἐπιβ. ἤκει, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγμα-
τος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ
περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. REISK. καὶ δεῖ
με μὴ περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἤκει,
παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωστομένοις περὶ τοῦ πρά-
γματος, ἀλλὰ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ
οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. CONT.

Πεισάνδρου] Pisandrum intelligo factio-
sum civem, qui dominatum Quadringio-
rum erexit. V. plura apud Thucyd. l.
8. Apollodorus item Megarensis agrum
Pisandri publicatum a civitate dono ac-
cepit, ideo fortasse, quod Phrynicum
ejusdem Tyrannidis socium obviam fa-
ctum interfecit, ut noster infra c. Agora-
tum. TAYLOR.

Δημευθέντων] Conjeceram: δημευθέντων
δέ. et ecce Coisl. δημευθέντων τῶν ὄντων δ'
ἐκείνου. IDEM.

Ἦν] Ἐνῆν Codd. Steph. et Coisl. Ut modo:
οὐδ' εἰ πάλαι ἐνῆσαν μυρίαί. Et exeunte
oratione: Ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν
σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR. MS. ἐνῆν. re-
cte. Sic ad fin. Orat. οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ
χωρίῳ. Non quin et alterum probum sit:
sed sequendi sunt scripti Codices. MARK-
LAND.

Πάλαι] Imo vero πολλάι, etiamsi per-
multæ ibi fuissent oleæ, quæ nunc desidera-
rentur. REISK.

ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο, τὰ δ' ἐγγυὸς ὑπὸ τῶν φίλων
 διηρηπάζετο· ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ ¹ τῶν τῆ πόλει
 265 γεγενημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην δίδοιην; ἄλλως τε
² καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον
 ἦν ³ πλείω ἢ τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν ⁴ δ' εἰ τότε τὰς μο- 109. 1
 ρίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν
 266 ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε δὲ, ᾧ βουλή, ὅσοι ⁵ μάλιστα τῶν
 τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα
 ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις ⁶ ἐλαίαις, ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέ-
 κοπται καὶ ἡ γῆ ψιλῆ ⁷ γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν

¹ τῶν τότε τῆ Α.² καὶ ὅπου τοῦτο Α.³ πλείονα T. R. A.⁴ δ' om. T. R. A.⁵ μάλιστα ὅσοι Α.⁶ ἐλαίαις καὶ μορίαις T.⁷ γεγένηται τῶν αὐτὰ καὶ Α.

Τῆ πόλει] Fieri potest, ut aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, ut ὑπὲρ τῶν τῆ πόλει γεγενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην δίδοι. Neque id adeo de Te, tuaque causa dico, sed ut ostendam, argumentum, cui inniteris, admodum esse ficulneum. Melius τῶν ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Jam quæ ab armato milite intemperanter et præter legem acta sunt, recte ostendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR. Bene habet vulgata. Nimum nasutus hic est Taylor, aut potius, ne satis quidem, non animadvertens, quæ contra vulgatam disputat, eadem posse in lectionem ab ipso commendatam retorqueri. Fieri enim potest, ut aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, ut Taylor hic cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysia oratio neminem facile moratura, quæ hoc vult: quo jure a me nunc pœnæ repetantur earum calamitatum, quibus respublica tunc oppressa fuit. Foret tamen oratio utique dilucidior, altiusque in animum descendere vis oppositorum, si τότε adderetur. REISK. Nihil novarum facile. D'ORVILLE.

Ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο sive servetur, sive exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπου addendum videtur post καὶ, ut sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admissio erit tantundem atque ὅτι vel ὅτε, vel ἐν ᾧ, vel tale quid, et tum nil opus erit Marklandi supplemento. REISK.

Ἄπρατον] Ἄπρακτον. CONT.

Πλείονα] F. leg. πλείον. SLUITER.

Τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν εἰ etc.] Mallem, τρία ἔτη. Τί οὖν θαυμαστὸν, εἰ τότε etc.

Sic Philo Judæus p. 596. Ed. Turneb. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τοῦναντίον etc. Excidit forte τί propter præcedentem syllabam τη: quod his in Orationibus frequentissime accidisse video. MARKLAND. οὐ δὲ θαυμαστὸν etc. CONT.

Ἐπίστασθε] N. infra: Αὐτοὺς τοῖν ἡμᾶς τοῦτων μάρτυρας παρῆγομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἐκάστου μνῆς, γνώμονας (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πέμποντας καθ' ἕαστον ἑνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnes Areopagiticos pertinuisse ex æquo hæc enra, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallet, si Codd. adjuvarent, ordine iverso: μάλιστα ὅσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

Ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] Ἰδίαις καὶ μορίαις καὶ ἐλαίαις. CONT. Ordinem huic, qui in Aldina, in Coisl. et in Vindobon. est, revocandum censui. vulgati dant ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις. quod ad rem ipsam, perinde est, modo tum μορίαις non pro substantivo, sed pro adjective habeatur. id quod etiam est. Recte dicitur μορία ἐλαία, et sic Noster quoque p. 110. ult. dixit, et hæc est plena dictio, altera, cum μορία sola appellatur, sine addito ἐλαία, quasi nomen substantivum sit, est elliptica dictio, ubi semper ἐλαία debet subaudiri. Olea sacra ideo dicebatur μορία, quod esset ἐν μόρα, h. e. ἐν τεμένει. Notum est τέμενος esse fundum a reliquo profano agro separatum et sacris usibus consecratum, publicisve alicujus civitatis, ut illum fundum sibi arrogare privatisve usibus exerceere privato minus liceret. Erat ergo ἐλαία μορία olea stans in τῆ μόρα, vel pertinens ad eam. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Legendum: τῶν αὐτὰ — κεκτημένων. Vide, quæ præcedunt. Recte Stephanus pro ἀξιοῦται legit ἀξιοῦτε.

5 τῆ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων ἵ οὐκ ἀξιοῦτε παρ' 267
αὐτῶν, ἐτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς
διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε,
ἥπου χρὴ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζη-
μίους γενέσθαι.

γ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλῆ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενη- 268
μένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπει-
δὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέ-
10 σθαι, ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδάρου ἀρχον-
τος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν 269

1 ὧν οὐκ ἀξιοῦτε Α.

MARKLAND. Locus hic bene habet. Constructio hæc est, ac si dixisset: ἡ γῆ καὶ τούτων ἐφίλωται, οἱ αὐτῶν, ὄντες οἱ αὐτοί, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτητο. ager arboribus denudatus est, non eorum solummodo, qui fundos post restitutam pacem emerunt, ut ego feci, sed illorum ipsorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace possederunt. Concludit a minori ad majus sic: Si vos, ait, dominos in jus non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obsiti essent oleis, nunc nudi sunt, arboribus incertum, qua fraude quave injuria excisis, quanquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederunt, quæ fraus sive ante bellum sive post fuit: qui æquum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc fuito demam bello et post restitutum jam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in jure atque potestate mea esset. — Ratio a me proposita si cui videbitur contortior, hanc ei planiorem et simplicioream proponam, ut aliud nihil mutet prætereaquam distinctionem, ponens comma pone γεγέννηται. et tum καὶ τῶν αὐτῶν . . . κεκτημένων erunt genitivi consuetudinæ, sic exponendi: et quamvis iidem domini eosdem fundos tam in pace quam in bello possedissent, tamen —.

RISK .

οὐκ ἀξιοῦται.] Π. οὐκ ἀξιοῦτε. H. STEPH. ἄξιοῦτε. CONT. Malim: ὧν οὐκ ἀξιοῦτε. cuius rei, aut quarum rerum satisfactionem, non censetis æquum esse repeti ab illis. facile potuit fieri, ut ὧν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur. REISK.

Ἄφ' ὑμῶν] Istud ἀφ' ὑμῶν est plane otiosum. Non dici potest πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Græcismus. TAYLOR.

Atqui supra dixerat se ab Anticle emisse hunc fundum. Distingue et lege: πριαμένους, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι. a vobis non mulciari, vel, a multa immunes esse. MARKLAND. Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse του encliticum. a vestrum quoriam. verum videtur viri docti, id quod sæpe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit a vobis emere pro eodem haberi, atque a vestrum quoquam emere. ἀφ' ὑμῶν non cohæret cum ἀζημίους, sed cum πριαμένους. quanquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene Græcum sit. REISK.

Πέντε.] De quinque diebus consulto addit; quo tacite subjiciat, tam brevi temporis intervallo facile factu sibi non fuisse, ut oleas excinderet; postquam autem elocasset, multo fuisse difficilium, vel potius plane negatum. IDEM.

Γενέσθαι.] Malim διαγενέσθαι vel ἐπιγενέσθαι. IDEM. Malim cum Reiskio διαγενέσθαι. AUGER.

Δύο δ' ἔτη] Hanc locum et alium, qui proxime occurrit, laudant Suid. et Harpocrat. sed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR. Paulo aliter, et forte melius, hanc locum citat Harpocratium, V. Σηκός. ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticæ specimen subjungit Harpocratium de significatione et distinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκός. et forte, inquit, privatas oleas vocant ἐλαίας: publicas vero, μορίας: σηκὸν vero, μορίαν quoque, ut videtur, appellant. Atqui quomodo idem esse possunt μορία et σηκός, cum tam clare distinguat Lysias, οὔτε ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν? quodnam opus ultimo Article, si is in præcedenti comprehendebatur? et, si σηκός idem significat quod μορία hoc in loco,

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἔπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ.
 15 φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουσιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν ² τις φανερώς ἐξελέγξει ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἶόν τε, ἀ πρότερον 272 μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλῆ, ἐν μὲν τῷ τῆς χρόνῳ, ὅσοι με
 20 φάσκουσιν δεῖν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτου ἂν, ἠγούμενος μᾶλλον ³ λέγεσθαι ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἠγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχειροῦν, καὶ ὅ τι κέρδος ⁴ ἐγένετο 273 τῷ ⁵ ἀφανίσαντι, καὶ ἢ τις ζημία ⁶ τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν

¹ ΜΑΡΤΥΡΕΣ Α.
⁴ ἐγένετο Α.

² τις μᾶλλον φανερώς Α.
⁵ ἀφανίζοντι T. R.

³ λέγεσθαι ἢ ὡς Α.
⁶ τῷ μὴ ποιήσαντι Α.

nium, i. e. proximum superius. Sed ante τέθηκε, quod vocabulum bene habet, excidisse videtur πέγυσι. qui Alcias anno superiore vivis excessit. aut πρώην, aut ἑναγχορ. nudam τέθηκε, sine nota temporis plus minus certa, vix ferri posse videtur. IDEM.

Σουσιάδου] Apud Diodorum Λουσιάδης hic Archon nominatur, non Σουσιάδης. PALMER. Ita quoque Meurs. Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Recte, credo. Nam per hæc tempora Lysides in Fastis occurrit, et calculo hic facto pulcre respondet: Suniades usquam. TAYLOR.

Πῶς ἂν τις] M. πῶς οὐκ ἂν τις. H. STEPH. SCAL. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noster in Δήμου Καταλ. Ἄπολ. verbis vix discrepantibus: Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμει μὴ ἤξιόν μοι μεταδιδόσαι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένου ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγοροῦς. TAYLOR. Verius mihi videtur: πῶς ἂν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξει ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένου ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγοροῦς; ubi eadem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inseritur ante φανερώς: quo jure, quæve injuria, nescio. MARKLAND. Φανερώτερον. CONT. Mihi videtur sic leg. πῶς ἂν τις μᾶλλον (vel ἑναγέστερον) φαν-

ρώς, quomodo quis magis, aut luculentius, arguat aliquem aperte et perspicue mentientem. nam φανερώς non cum ἐξελέγξει cohæret, sed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερώς ἐλέγχειν, sed φανερώς ψευδεσθαι. REISK.

ἠγανάκτου ἂν] Ἄν delendum videtur. non enim dicit se indignatum fuisse, sed indignari consuevisse. IDEM.

Ὡς μοι προσῆκε] Ὡς μοι πρ. SCAL. Tu revoca tamen ἢ. ἠγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε. Atque etiam infra: Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποιήκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς σφέως ἠναγκαζόμην. TAYLOR. Græca lingua postulat μᾶλλον — ἂν μοι προσῆκε: id est, tribuisse mihi majora et plura, quam mihi convenirent. Sic 1 Cor. XIV. 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Isæus p. 78. καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον. Noster Orat. XVI. εἰπεῖν μᾶλλον ἐτέρου. MARKLAND. Ego malim sic legi: ὡς μοι προσῆκε εἶναι, ἢ ὡς ἦν. rotius hoc dici, qualis deberem esse, quam qualis essem. REISK. Ὡς αὐτοῖς σὺνφέρεν, ἢ ὡς μοι προσῆκε. CONT.

Τῷ ἀφανίζοντι] Margø Edit. Steph. ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter sequens ποιήσαντι: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de dano in 2 q

λαδῶν διεπραξάμεν καὶ τί ἂν φανερός γενόμενος ὑφ' ὑμῶν
 ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὑβρέως ²⁵
 ἀλλὰ κέρδους ἔνεκα ποιούσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν,
 καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι,
 ἀποφαίνοντας ἢ τις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο.
 οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδείξαι, οὐδ' ὡς ὑπὸ πενίας
 ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὐδ' ὡς τὸ χωρίον
 μοι διαφθείρεται τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὐδ' ὡς ἀμπέλοις ἐμπο-
 δῶν ἦν, οὐδ' ὡς οἰκίας ἐγγυς, οὐδ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν ³⁰
 παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων ¹ἔπραττον. πολλὰς ἂν
 274 καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας ²γενομένης ἀποφύναμι· ὅς
 πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκόν, ὡς περ οὐ
 πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους ³εἰδέναι. καὶ
 εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἂν τις τῶν
 παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς
 μεγίστης ζημίας ἐκινδύνεον. πῶς ⁴δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτα-
 τος ἀνθρώπων ἀπάντων, εἰ τοὺς ἐμαυτοῦ φεράποντας μη- ³⁵
 κέτι δούλους ἐμελλον ἔξειν ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον,
 τοιοῦτον ἔργον συνειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς
 ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν οἶόν τε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν
 λαμβάνειν· εὐ γὰρ ἂν εἰδείην ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ
 275 τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέρους γενέσθαι.

¹ ἔπραττον, T. R. A.

² γενομένης οὐ προεῖδον. Καὶ γὰρ δὴ ἐμνησίμην δ; A.

³ εἰδέναι· ἔπειτα δὲ τοῖς ἐμαυτοῦ οἰκέταις σφδὸς τοιαῦτα ἐχρώμην. καὶ εἰ μὲν A.

⁴ οὐκ T. R.

re familiari; non de mulcta. Vide infra. MARKLAND.

Διεπραξάμεν] Verbum διαπράττεσθαι h. l. significat, callidis artibus efficere, consequi lucrum aliquid magni laboribus atque periculis quaerendum. Sed vide, an non hoc membrum prorsus idem dicat cum proximo superiori. REISK.

Διαφθείρεται] Forte διέφθαται; ut ἠναγκάσθην, et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

Εἴ τι τούτων] Videntur hic pauca quaedam excidisse, forsitan haec duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et versu proximo post, pro ὅς leg. αὐτός. ut ἐγὼ in principio sententiae cum αὐτός eam claudente cohaereat. ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc

exstitura. Aut si in illo ὅς latere potius πῶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, nervique ejus fortius intendantur, leg. erit sic: ἐγὼ γὰρ αὐτός, εἴ τι τούτων — ἀποφύναμι. tum subjicit citissimam, unius syllabae brevitate circumscriptam, sed vehementem interrogationem, πῶς; qui? respondet πρῶτον μὲν — quae cum sanna fastidii et indignationis plena pronuntianda sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cujus insimulor, de die nemp oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc facinoris insaniam, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentiam. Mens mihi si constitit, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus. REISK.

Εὐ γὰρ ἂν εἰδείην] Ich müsste, oder sollte doch wohl von Rechtswegen wissen. Oper-

Ἐτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν ¹ παρῆσθη μοι μηδὲν φροντίζειν,
 40 πῶς ἂν ἐτόλμησα, τοσοῦτων μεμισθωμένων καὶ ἀπάντων
 συνειδότην, ἀφανίσαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα,
 προθεσμίας δὲ οὐδεμιᾶς οὔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργα-
 σμένοις ἅπασιν τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῶον τὸν 276
 σηκόν, ἵν' εἴ τις αὐτοὺς ἠτιάτο, εἶχον ² ἀνενεγκεῖν ὅτῳ παρ-
 ἔδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς
 αὐτοὺς, εἶπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάν-
 110. 1 τες. Εἰ τοίνυν καὶ ³ ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός
 τ' ἦν πάντας πείσαι τοὺς παριόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἳ
 οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν ἀ πᾶσιν ὄραν ἔξειστιν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ ᾧ ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναί, καὶ
 περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν τούτων οἱ μὲν φίλοι,
 οἱ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. οὐς ἐχρήν 277
 5 ⁴ τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολ-
 μηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρει-

¹ παρῆσθη R. A.

² ἀν ἐνεγκεῖν T. R. ἀν ἀνενεγκεῖν A.

³ τούτους R. A.

⁴ τούτων T. R. A.

tebat hoc saltem me scire. IDEM.

Εἰκότων] (Sic vulg.) οἰκητῶν. PALMER. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Scal. Ita in Orat. I. Antiph. Οἷ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἀν ἔησαν, εἰ μὴ ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ' ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obscuro, οἰκετῶν, ut modo dixerat: Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπὸ τε τῶν οἰκετῶν ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

Παρῆσθη] Παρῆσθηκοί Ald. illud erat παρῆσθηκοί. TAYLOR. Παρῆσθηκοί. CONT.

Τοῖς εἰργασμένοις] Egregiæ hanc esse subtilitatis orationem, locisque suis, ut aiunt, bene instructam non nego. - Iisque iudicii fretus Lysiae olim adjudicavit Photius. Sed hæc, si sana sint, vel nullam omnino subtilitatem habent, vel tantam, ut assequi non possim. TAYLOR. Frustra queritur Taylor de hujus loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προθεσμίας οὐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ οὔσης, significat, cum nullam esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intentandæ. præscriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viveremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne existeret aliquis, qui nomina nostra ad judicem deferret. Insequentia hoc volunt: Uniuscujusque eorum, qui agrum a me colendum conduxissent, intererat, ut provideret, ne σηκὸς exscin-

deretur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepisset. REISK.

Ἐνεγκεῖν] Bene potest habere, neque litem ei movebo. ἐνεγκεῖν (subandi τούτων) ferre, li. e. exhibere præsentem, producere in judicio. Solent tamen oratores Attici, si bene meminî, ejusmodi in re ἀνεγκεῖν usurpare, referre τούτῳ, id est, eis τούτων, ad eum, ei imputare. Et quam facile fieri poterit, ut ἀν omitteretur a supino librario in concursu cum ἀν particula, sponte sua quisque intelligit. IDEM.

Τούτους] Sic dedi de meo, pro ταῦτα, quod est in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permovissem, ut meam in gratiam mentirentur, aut saltem tacerent facinusque meum celarent. REISK. Reiskium pæne exscribit Augerus.

Μηδένα εἰδέναί] Contius ante μηδένα dat ὡς τε, quod potest subandiri. AUGER.

Περὶ τῶν ἐμῶν] De jure possessionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia sibi arrogantes, et mihi eripere conantes. REISK.

Τούτων] Eorum puta, quæ accusator jactat, et quorum me insinulat. IDEM.

Ὅς] Refertur ad omissum τὸν κατηγοροῦν, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione subjici debet. oportebat accusatorem suarum criminantium testes edere — qui accusator —. IDEM.

στήκειν, οἱ δ' οἰκείται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναφόμενος δὲ
 278 ὁ Βοηλάτης ἄρχετο ἀπάγων τὰ ξύλα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε,
 χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας,
 καὶ φανερόν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν
 ἀπολογία ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν
 279 τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἂν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ τῆς 10
 πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκει
 εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότ' ἂν πλεῖ-
 στον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίαν
 ἄλλην ἠγούμην ἂν εἶναι μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πείσαι. τούτων
 τοίνυν οὐδὲν ποιήσας, διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπο-
 λείσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν
 ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ, 15

Τὰ πρέμνα] H. l. sunt rami crassiores. Nam e p. 302. 14. patet, σικλὴν non esse arboretum, silvulam Minervæ consecratam, sed unam solummodo arborem. IDEM.

Βουλευτῆς] Ita in omnibus, quantum auctor, Codd. et impressis et MSS. Ἄλλ' οὐ φρόντις Ἰπποκλείδῃ. Quid? Tautamue renu tam negligenter agere? Neque potuisse aliam præter Senatorem tibi adjungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plaustro et Jumentis. Audi enim Atticistas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον Ἄττικῶς. Ἐπιθεῖναι Ἑλληνικῶς. Mæris. Ita et Thomas quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humiliter et obscure, facessente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi Βοηλάτης. The Waggoner. Occurrit vox apud Ælian. V. H. IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ — καὶ ἐκεῖνος μῆτε ὡς Βοηλάτην μὲ, ἔφη, Σεράπεν, μῆτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quæ habet σχ. Apollon. Rhod. IV. 1342. Βουπελάται Οἱ Βουκέλοι, εἰρηται ἦτοι τοῦ περισεύοντος, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed hæc de Bubulco, de Armenti Magistro, inquires. Fateor. Sed eadem sit formatio necesse est de plaustrario. Ut dicitur ἰππηλάτης, ἀστραβηλάτης, ὄνηλάτης. Hesyeh. Ἀμαξεύς· ζευγηλάτης. Missas autem fuisse sub plaustrum boves docent tum alia, tum notissima earum operæ distinctio. Πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων. Arat. Aliæ quippe terram colebant, aliæ trahabant plaustrum. Ἀμαξεία βοῶν. Achill. Ἰat. I. 2. init. Desertius Ælian. l. c. V. 14. Βοῶν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγῶν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ ἀμάξῃ, μηδὲ τούτων θύειν. Pausan. Attic. c. 19. init. Θεσεὺς δὲ ἄλ-

λο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν οὐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, τῆς ἀμάξης τοὺς βοῦς, ἢ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. Bubulcus item apud Latinos pro Plaustrario. Cic. de Divin. I. 57. "Hoc vero somnio eum commotum mane bubulco præsto ad portam fuisse; quæsisse ex eo, quid esset in plaustris." V. Hadr. Imp. Rescript. Græc. 16. Gell. II. 21. Hist. Sacr. 1 Sam. VI. 7. Tam antiquitas enim obtinuit, ut tam Vitulus quam Plaustrum in Hebraica dialecto ex uno fonte emanarent. TAYLOR. Βοηλάτης. CONT. Pro inepta hac voce conjeceram ζευκός, lignator. Sed me monuit Eruditiss. Editor legendum esse Βοηλάτης. quod verissimum puto. Sic εἰ ὄνηλάται, agasones (in negotio simili apud Demosthenem adv. Phænipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπεισῶν κωλύσαι τοὺς ὄνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delecterem ἐν, ortum ex præcedente ἦν. Paulo superius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor. MARKLAND. Dele ἐν. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] Præpositio ἐν sic posita in hac forma dicendi, paulo est inusitator. quare suspicatus aliquando sum, aut sic esse leg. atque distinguendum: εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἂν με τετιμ. inimicus tibi si tum fuisset, ultus me esses. aut sic: εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ, hac una ratione me maxime esses ultus. Verumtamen potest ἐν ferri ut redundans, forsitan e communi loquendi modo. REISK.

Ἐθέλει σοι] Ἐθέλοι μοι. Codd. Steph. et Coisl. F. συμμαρτυρεῖν, vel ἐθέλησειε μαρτυρεῖν. TAYLOR.

¹ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας 280
 ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν
 ἐτέρων ἔδει σοι μαρτύρων· ² οὗτοι γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν
 ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγιγνώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ
 πράγματος. δεινότερα οὖν πᾶσχω· ὅς, εἰ μὲν παρέσχετο
 μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν
 20 αὐτῶ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν οἶεται χρῆναι γενέσθαι.
 Καὶ ³ τούτου μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν
⁴ ἄλλα, τοιοῦτων γε λόγων ⁵ ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς
 δ' οὐκ ἀξίῳ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίστασθε γὰρ 281
 ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς

¹ φῆς μὴ δεῖν T. φήσας μ' ἰδεῖν R. A.

⁴ θαμὰ R. τινάλλως A.

² οὗτω T. R.

³ ταῦτο T. R.

⁵ ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει R. A.

Καίτοι εἰ] Ingeniose satis Scal. Καίτοι εἰ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In sequentibus stertit. εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ sc. οἱ ἐπιγνώμονες) adducendi erant testes, ut recte Coisl. ἐπήγαγες. Confirmant, quae proxime veniunt: Οὗτω γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγιγνώσκειν (Coisl. διαγιγνώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR. Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφησ με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. ut qui, si quando te dicebas vidisse me hanc sacram oleam succidentem, ad novem Archontas abduxisses, etc. MARKLAND. μ' ἰδεῖν τ. μ. ἀφ., εἰς τοὺς, etc. CONT.

M' ἰδεῖν] Olim sic edebatur: καίτοι εἰ φῆς μὴ δεῖν. nude effeci partim marte meo: καίτοι εἰ, φήσας μ' ἰδεῖν. quod si tu, aiens me vidisse, cum oleam sacrum excinderem, aut novem Archontas, aut alios quospiam ex Areopugitico senatu, in rem presentem adduxisses. Ἐπήγαγες recte est a Taylora Lysiae restitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem presentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquentis ei exhibetur, tota res coram demonstratur. REISK.

Οὗτω] Οὗται. CONT.

Δειν. οὖν πᾶσχω] Δειν. οὖν ἰσὺ σου πᾶσχω. IDEM.

Ὅς, εἰ μὲν] Animadvertite vocem ὅς hære suspensam, sed hoc non inusitatum est apud oratores Græcos. AUGER.

Ἄν ἠξίου] Aut post ἂν aut post ἠξίου videtur ὑμᾶς deesse. REISK. Τούτοις ἂν μ' ἠξίου. CONT.

Ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] καὶ delet Scal. TAYLOR. Ἐμοὶ γε. CONT. Opinor legendum, καὶ ταύτην, hac quoque ex parte. MARKLAND.

Τούτω] Dedi τούτου, nr. Nicomachi. AUGER.

Θαμὰ] Sic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, jugiter, perpetuo calumnians. REISK. Legi τινάλλως, temere. AUGER.

Καὶ μαρτύρων] Ironice. nullos enim testes habuit Accusator. Non delendæ sunt hæ voces, quod voluit Schottus. Mox, οὐκ ἀξίῳ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξίῳ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: ut Luc. XIX. 14. οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς, pro, θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς: petimus, ut hic ne sit Rex noster. alterum enim nimis insolens, quam pro subditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI. 3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides sæpe ita scribit. MARKLAND. Λόγων καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. et v. antep. ὑμᾶς δὲ ἀξίῳ. CONT. Dedi de meo: εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. ejusmodi quidem causationes ei nunquam deerunt, etiamsi testes desint. Post μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuisse, testis est codex Vindobonensis, unde nullus dubitavi id addere. Lysias solet vocabula, quæ sine damno sententiæ abesse possint, et alius omisisset, in eoque elegantiam affectasset, repetere, vim quandam et gravitatem orationi inde quærens. REISK.

Πυρκαϊὰς] Legendam mihi videtur πειύκας, non πυρκαϊὰς. SALMAS. Recte. Nam aliud est πυρκαϊὰς. Lucian. in Amoribus: Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊὰς, ἢ ἢ Δία φαρμάκων ἀγασσιζόμενος κ. τ. λ. Demosth. adv. Aristor. Δικάζειν τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ σπονείας, καὶ πυρκαϊὰς, καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. TAYLOR. Συκαμινείας. CONT. Bene habet vulgata, pences me

ἄλλοις τοῖς ἑμοῖς χωρίοις· ἄς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσωπερ ἦττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν ἔμελλε δῆλον 25
 282 ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ὡςπερ καὶ τὴν ἀλλήν οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναι μοι τὸν κίνδυνον.

ε'. Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρῆξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμπου-
 τας καθ' ἕναστον ἑνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' ¹ ἐζημίωσεν ὡς ² ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ
 δῆπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, 30
 283 τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενός ἡγοῦ-
 μαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μορίαν, ἣν οὐχ οἶον τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων νυνὶ κρίνομαι.

ς'. Πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὧ βουλῇ, δημοκρατίας οὐσης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βου- 35

¹ ἐζημίωσεν ἡμᾶς ὡς Α.

² ἐργαζομένους Τ. R. A.

quidem *πυρκαϊαὶ* sunt officinae oleariae, ubi e concisis truncis olearum oleum excoquitur, et universe oleum paratur, sive exprimendo ex oleis per torcular, sive etiam in spissiore resinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἑμοῖς χωρίοις idem est, ac si dixisset: ἐν τοῖς ἄλλοις ἑμοῦ χωρίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον nou videtur h. l. quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde Pediasii sunt dicti. REISK. Juxta Reiskium hic τὸ πεδίον non videtur quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde Pediasii sunt dicti. Vel mutandum *πυρκαϊὰς* in *πεύκας*, vel accipiendum quasi *πεύκας*. AUGER.

Ἐπιμελομένους] Ἐπιμελομένους. CONT.

Γνώμονας] Ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκού. Harpocr. TAYLOR. Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocratio: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκού. Hesyehius: Ἐπιγνώμων ἐπίσκοπος. Paulo ante, pro τῆν ἀλλήν οὐσίαν, Schottus vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de causa sane nescio. MARKLAND. Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque

consuevisse, ut a redemptoribus reliquorum vectigalium, ita a redemptoribus quoque silvarum, et olearum imprimis, rationem repetere pecuniarum mense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspicendum res silvarum, ut omnium, ita olearum quoque imprimis. REISK.

Ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: ut infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιώσαι: ita recte emendavit Stephanus pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. p. 125. τουτοῦ τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος. MARKLAND. μ' ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζόμενον. CONT. Mihi videtur post ἐζημίωσεν inserendum esse ἡμᾶς. quo vocabulo defensor secum complectitur mancipis seu conductores fundorum suorum, item servos. REISK.

Καὶ οὐ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo: Καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. TAYLOR. δυνάμενος simplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in invidiam, odium et contemptum adductus. ἀποβάλλει hoc sensu non usurpatur. REISK.

λομένῳ τότε μάλλον ἐξῆν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε ¹ τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν
 ποιήσας φανήσομαι. Πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων
 ἑμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ
 τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ
 δένδρον μὲν οὐδὲ ἐν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκός, ὡς οὗτός
 40 φησιν εἶναι, κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γεί-
 τονες περιοικοῦσιν, ἀερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτρόν
 ἔστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων,
 ἐπιχειρῆσαι τοιοῦτω πράγματι; Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι
 ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον προσ- 284
 τέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ² ἔπερ-
 γαζόμενον πῶποτε ζημιῶσαι μήθ' ὡς ³ ἀφανίσαντα εἰς κίν-
 111. 1 ἄδνον καταστήσαι· τοῦτον δ', ὃς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγ-
 χάνει οὔτ' ἐπιμελητῆς ἡρημένος οὔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ
 τῶν τοιούτων, ἀπογραῖψαι με ⁴ ἐγγὺς μορίαν ἀφανίζειν. 285
 ζ'. Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιούτους λόγους
 πιστοτέρους ⁵ ἠγήσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ

¹ τοιοῦτο T. A.

² ἀπεργαζόμενον T. R.

³ ἀφανίζοντα T. R. A.

⁴ εὐθὺς A.

⁵ ἠγήσεσθαι T.

Ἐξῆν ἀδικεῖν] Hic ἐξῆν magis congrueret quam ἐξῆν. AUGER.

Ἄερκτον] Vid. Harpocr. et Suid. in voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR. εὐερκτον. CONT.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Hoc eo dicit, ut indicet, eosdem iudices curam silvarum perpetuam gerere, neque provinciam hanc esse ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis transeantem; sed qui rem hanc tractant nunc, eosdem jam decennio, jam viginti, jam triginta annis ante eam tractasse, eoque silvarum rationes probe cognitatas natum expectas habere. quod secus est in magistratibus annuis; quos qui capessunt, eos multa discere oportet; quæ cum vix degustarunt, rursus abeundum aliisque concedendum est. REISK.

Τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego, καὶ ἐλαιῶν. Non enim sacrarium tantum, sed et aliarum publicarum olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἀερκτον, quæ præcessit, citat Harpocratio ex Lysia; sine dubio hunc locum respiciens. MARKLAND. Dictionem hanc μορία ἐλαία exposui et vindicavi iam supra p. 294. pen. REISK. Ante ἐλαιῶν Cout. addit καὶ, male, ut supra. AUGER.

Ἀπεργαζόμενον] Π. ἐπεργαζόμενον. οὐτως ἐν τοῖς πρώτοις εἶπεν ἐπεργάσασθαι. H. STEPHAN. ἐπεργαζόμενον. CONT. Defendi possit hæc lectio, si quis argutari velit, solamque respicere etymologiam, usum linguæ insuper habere. Nam si ἐπεργάζεσθαι est super vel in aliqua re exercenda quastum facere et vitam sustentare, quidni sit etiam ἀπεργάζεσθαι idem atque ἀπὸ τινος, ab aliqua re victum quaerere. Verum usus linguæ potius hic ἐπεργάζεσθαι postulat. REISK.

Πῶποτε] Malim με πῶποτε. IDEM.
 Ἐγγὺς] Dele. Natum est enim ex socio. [vel, reponere enim εὐθὺς. In Edit. min.] TAYLOR. Nihil est vox ἐγγὺς. putares Scribam repetisse eam, ut fit, ex præcedente versu, sed versus puto Lysiam scripsisse: ἀπογραῖψαι με εὐθὺς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent continuo. MARKLAND.

Τοὺς τοιούτους λόγους] Mallem, τοὺς τοῦτου λόγους: ut infra, τῶν τούτου λόγων. Recte Stephanus ἠγήσασθαι pro ἠγήσεσθαι, non ita Schottus, qui mux pro τῷ ἄλλῳ legit τῆς ἄλλης, sine ulla causa. IDEM.
 ἠγήσεσθαι] Π. ἠγήσασθαι. H. STEPHAN.

σύνιστε, ταῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ¹ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμενη, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τὰλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἦττον ² πολυτελῶς τῶν πολιτῶν. καίτοι

286 ταῦτα μὲν μετρίως ποιοῦν ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὐτ' ἂν περὶ φυγῆς οὐτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμενη, πλείω δ' ἂν ἐκεκτῆμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας ἂ οὗτός μου κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἐμαυτὸν δ' εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἠγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπανσα ἢ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

287 ἢ. Ἐτι τοίνυν, ᾧ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. 15 μάρτυρας ³ παρέχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάντες εἰσὶν οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτῆμην ἐπειδὴ παρέλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἔτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιο, παραδοῦναι βασιανίζειν, ἠγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον

¹ ἢ ὡς A.² παντελῶς T.³ γὰρ ἔχων R. A.

λεγόντων] Malim ψευδῆ λεγόντων. REISK. "ἄλλης] "ὄλης. SCHOTT. Hic ἀγύρτης semper in re luta artem jactitat, in periculosa silet. TAYLOR.

Ἔτι] Monuisse me meminī: ἢ ὡς ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR. Imo vero leg. est ἄν. promptius et alacrius peragebam, quam ea, quae facere cogerer. REISK.

Παντελῶς] Optime Cod. Steph. et Coisl. πολυτελῶς. TAYLOR. πολυτελῶς. CONT. Orat. XIV. καὶ τὰλλα λειψιούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND. Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris sic fuisse exaratum: οὐδενὸς ἦττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν. Vocabuli πάντων reliquiae videntur adhuc in vulgata παντελῶς superesse. REISK.

Ἄλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio sensum hujus loci, pro μὴ legendum καὶ. Supra, ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα. Orat. XVI. τὰ προσταττόμενα ἐποιοῦν προθύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λειτουργῶσι. Hoc sensu προθύμως crit lubenter, ἀνευ γογγυσμῶν. Si aliter capias, μὴ προθύμως opponetur τῷ μετρίως, et

significabit non liberaliter. MARKLAND. Bene habet h. l. ad μετρίως. subauditur μόνον. mediocriter et parce solummodo, non autem libenter atque liberaliter. REISK.

Ταῦτα δὲ] Praecessit modo ταῦτα μὲν. exspectes igitur h. l. ἐκείνα δέ. Verum Lysias in dicendo non est diligentissimus. IDEM.

Τοῖς μεγάλοις] Subaudi ἢ τοῖς μικροῖς. Indicia minuta sunt rumores obscuri, nullo idoneo auctore nixi, criminaciones adversarii, onus, inimici, rerum ignari, levis, cupidi, famosi, conscelerati. Magna sunt, testimonium consentiens universe civitatis, vita ante praclare acta, fama honesta, dignitas vitae, argumenta alia ex ipsius rei praesentis natura existentia. IDEM.

Λέγων] Π. λέγων. H. STEPHAN. λέγων. CONT.

Μάρτυρας γὰρ ἔχων] Sic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. testes enim mecum habens. REISK.

Εἰσὶν] Subaudi ζῶντες ἔτι. simplex pro composito περιέσι. superesse adhuc et in potestate mea esse. IDEM.

γενέσθαι τῶν τούτου λόγων ¹ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος
 δ' οὐκ ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. 288
 20 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ² δεῖν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζό-
 μενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ
 τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν
 εἴλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλά-
 χθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δὴ, ὡς βουλή, φανερόν
 οἶμαι εἶναι ὅτι, εἰ Νικομάχου ἔξαιτοῦντος τοὺς ἀνθρώπους 289
 μὴ παρεδίδου, ἐδόκου ἂν ἐμαυτῷ ζυνειδέσθαι· ἐπειδὴ τοίνυν
 25 ἐμοῦ παραδιδόντος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον
 καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν, ἄλλως τε καὶ

¹ ἐκ R.   ² δεῖνὸν om. T. R. θαυμαστὸν A.

[Ἐκ τῶν ἔργων] Sic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. fidem, vel approbationem, e rebus meis gestis multo fortio- rem, seu certio- rem existituram, quam ex illorum oratione. IDEM.

[Οὐκ ἤθελε] Οὗτος δ' οὐκ ἠθέλησεν. CONT. Videri possit hic deesse παραλαβεῖν vel δέχασθαι. verum nil deest. repetendum solummodo e superioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδοῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους. IDEM.

[Δοκεῖ εἶναι] Π. δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. H. STEPHAN. Malleu. δοκεῖ δεῖν εἶναι, eodem sensu: non ut a Stephano dissentirem; sed quia δεῖν facilius videtur omitti posse a Scriba hoc loco, quam θαυμαστὸν. Hæc vero significatio vocis δεῖν pro mirò et inusitato, passim occurrit in Lysia. Orat. III. ὥστε δεῖν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεῖν εἶναι, εἰ etc. Orat. XXIX. versus init. καίτοι δεῖν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND. δοκεῖ δεῖν εἶναι. CONT. Hic deest aut δεῖν- νον αὐτ θαυμαστὸν, αὐτ ἀπεικί, αὐτ παράλο- γον, αὐτ tale quid aliud. Nisi complu- scula desunt, in hæc ferme formulam: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ βασανος πασῶν σαφεστά- τη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἀποπον εἶν, εἰ—. Mili vero hæc exploratio videri omnium certissima atque validissima esse. Nam si supponimus confessioni tormentis expressæ nil esse fidendum, consequetur hoc absurdum, servos sensu communi carere, qui sæpe se, quos omni- um habent carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominis nil eloquantur, quos odio inter- necino prosequantur, tametsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam sibi libertatem esse, qua præsentibus e malis evadant. REISK.

[Εἰπεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰ- πείν. et ista lectio vera est. TAYLOR. Pro εἰπεῖν conjeceram ἰδεῖν. Sed Lysia scripturam puto fuisse πᾶσιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἠγούμαι ἔλλογ εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐξήτουν κατένια. Orat. XXII. καὶ μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἠγούμαι φανερόν εἶναι, ὅτι etc. ubi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἠγούμαι πᾶσιν εἶναι φανερόν, ὅτι etc. Ubique occurrit apud Oratores. MARK- LAND. Possit alias vetus lectio Aldinae εἰπεῖν sic satis bene defendi. autumo me- tem certam et liquidam dicturum, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Tay- lor semel εἶναι pro εἰπεῖν sufficit, Codices- que in id plurimi consentiunt, reliqui, ut est. REISK.

[Ζυνειδέσθαι] Subandi κακόν τι ἐργασασμένω. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἰ τι ἔλεγον, scil. οἱ δούλοι, subauditur pariter κακόν αὐτ δυσχερές. IDEM.

[Ἐμοῦ παραδιδόντος] I. e. παραδιδόναι θέ- λοντος. Infra ad exitum orationis: ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας — παρα- λαβεῖν οὐκ ἤθελε. Ita Herodot. Cl. 68. ἐμισθοῦτο το παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. ibid. 69. Πέμφαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ἀνέοντο — Κροῖσος δὲ σφι ὄννομε- νοῖσι εἶδωκε δωτήν. Plutarch. in Pyrrh. Ἐξαιτρυμνίον τῶν πολέμων, Καστόνδρου δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος, οὐκ ἐξέδω- κεν. Consimile hoc: Ὑπνωμένω καρτε- ρῶς τοῦ μάγου, ἤφασε τὰ ἄτα. μαδούσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ἄτα, πέμφασα ἐσήμνη τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. Tbal. 69. Vide Æmyl. Portum ad Euripid. Andro- mach. 810. TAYLOR. Vid. Not. Mark- land. p. 308. v. pen.

[Περὶ τούτου] Post τούτου, aut in hac re- gione, videtur ἡμᾶς deesse. REISK.

τοῦ κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροισ ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, ¹ οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὠμολόγουν ἂ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾶ ζῆμιά ἐνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρήν, ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυ-
 290 μίας ἀφικόμην, ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βα-
 σάνων καὶ ἐκ μαρτύρων καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος τᾶληθῆ πυθέσθαι. ἐνδυμεῖσθαι δὲ χρῆ, ὧ βου-
 λῆ, ποτέροισ χρῆ πιστεῦειν μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυ-
 ρήκασιν ἢ ὧ μηδεὶς τετόλμηκε, καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον
² τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ μετὰ τοσοῦτου κινδύνου
 τοιούτου ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ πότερον οἶεσθε αὐτὸν
 ὑπὲρ τῆς πόλεως βοηθεῖν ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι; 35
 ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἡγοῦμαι ³ νομίζειν ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
 291 ἐχθρῶν πεισθεῖς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
 οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον
 παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσω γὰρ ⁴[οἱ] τοιοῦτοὶ εἶ-
 σιν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσοῦτω

¹ οὐδὲν ἀπολογ. T. A.

² τούτῳ T.

³ νομίζειν om. T. R. εἰδέναι A.

⁴ [οἱ] om. T. οἱ R. A.

Οὐδὲν ἀπολογήσασθαι] Prætulit: οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι. ne verba quidem pro me faciendi facultas mihi fuisset data. IDEM.

Προσῆκει] Lege, προσῆκεν, ut ἐχρήν. Mox pro μητ' ἐμοῦ bene emendavit Stephanus μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι est pro me facere, quando de Rebus sermo est: a parte mea stare, quando de Personis. Orat. ult. pæne ad fin. πιστευόντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Exempla sunt obvia. Et hinc intelligitur Phrasis ista, quæ in Novo Fœdere toties occurrit, ut Ioan. VIII. 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Actor. X. 33. ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. quam locutionem ab Hebræis forte, ut innumeratas alias, mutuati sunt Græci Veteres. MARKLAND. l. προσῆκεν. In Edit. min. TAYLOR.

Μητ' ἐμοῦ] Π. μετ' ἐμοῦ, et v. 7. ὑμᾶς. Ἔστι δὲ τὸ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀντιγράφου. Π. STEPHAN. ἡγούμενος τὸ δίκαιον μετ' ἐμοῦ καὶ ἐκ βασάνων τε καὶ — et v. 7. ὑμᾶς. CONT. μετ' ἐμοῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, periunde vitiosum est, atque vetus vulg. μήτ' ἐμοῦ,

quæ ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur præς ἐμοῦ. e re mea esse. REISK.

Τούτῳ] Τοῦτον. CONT. Melius τοῦτον. TAYLOR. Lege, τοῦτον: cui opponitur ἐμέ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσοῦτου etc. MARKLAND.

ἡγῶμαι ἡγοῦμαι, ὅτι etc.] ἡγῶμαι ἡγοῦμαι ὄρεῖν, ὅτι. CONT. Schottus inserit πιστεῦειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid hujusmodi deest. MARKLAND. Procul dubio deest aliquis infinitivus, aut unus eorum, quos Schottus posuit, aut ἐρεῖν, aut συνδεῖν, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφανεῖσθαι. REISK.

ὅσω γὰρ οἱ τοιοῦτοι] Articulum οἱ quo vulgatæ caret, de meo addidi. Ejusmodi certamina criminationibus atque invidiæ quam maxime patent, locosque defensionis habent quam iniquissimos et difficillimos. IDEM.

Ἀπορώτατοι] Ἀπειροτάτοι. SCHOTT. Sed ineunte oratione dicitur: Οὕτω δ' ἀπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν. TAYLOR. Si Literas tantum spectes, prope scorpum; si

πάντες αὐτοὺς φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὦ βουλή, οὐκ ἤξιουν, ἀλλ' ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρῆσχον ἑμαυτὸν
 40 ὅ τι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τούτου ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν 292
 ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερώς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ ἅυτὸν ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδὲν, τοιοῦτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως καταστήσομαι, ἅπαις μὲν ἂν καὶ μόνος, ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου 293
 112.1 γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκῶς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἑμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.

θ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλή, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ'

¹ ἕνεκα T. R. A.

² ἥδη T.

³ αὐτὸς R. A.

Sensum, ab eo quam potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἐμπεριότατοι, usu peritissimi. Verte: quanto magis enim Nicomachus et hujusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum forensium gnari, tanto magis eos cateri omnes timent et fugiunt. Ego vero non ita facerestatuī: sed etc. Non affirmo Lysiam scripsisse ἐμπεριότατοι, sed ad eum sensum scripsisse pæne ausim affirmare, nec mutatio adeo magna est in vocibus. MARKLAND.

Αὐτοὺς] Scil. τοὺς τοιοῦτους κινδύνους: actiones de sacris violatis. REISK.

Οἱ κ ἤξιουν] Scil. φεύγειν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. IDEM.

Ὁ ἕνεκα] Ἑνεκα. CONT.

Οἱ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inscitia in textum grassatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas suadet. Sicarius, non Criticus. Lego mecum: οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR. Acumen hujus loci perdidit vox depravata ἥδη. Lego: οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. qui mihi maledicunt lubentius quam scipos laudant. Pulcrum sane hoc est. Ignoscendus vero Vir Doctas toties citatus, qui, non percepto ubi latuit depravatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι ejecit. MARKLAND.

Οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν] L. οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρει. deinde ὑποπέμπουσι. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐπιπέμπουσί μου] Mallem, ὑποπέμπουσι. "Submissum et subornatum accensatorem," Apuleius Apolog. ex MS. Fulvii Ursini. ὑποπέμπουσι denotat clandestinam molitionem; cui opponitur φανερώς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI. 11. Andocides tamen Orat. II. nitur εἰσπέμπειν significatu submittendi. Vide locum, huic similem. Paulo ante pro αὐτὸν Schottus legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba disponerem: οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lysiam non sapere videtur. MARKLAND. Verbum ἐπιπέμπειν probum est, et in hac re proprium, ut cum venatores feris canes immittunt, aut mæchi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt. REISK.

Ἐρημος δὲ τοῦ οἴκου γενομένου] Ἐρημος οἶκος fit, quando quis moritur sine Liberis, vel certo et designato hærede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat. Isæus de Hæred. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαδέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπει τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. Vide et de Hæred. Apollodori p. 66. Isocrates Ἐγινετικό: ὅς οὐτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita passim Oratores. neque hæc nunc notassem, nisi ut inde intelligeretur vis ejusdem phrasæ Matt. XXIII. 33. et Luc. XIII. 35. Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. quæ maximam desolationem denotant. MARKLAND.

1 ὅ τι δεῖ λέγειν· ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ 5
χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμεν καὶ τεκμήρια. ἂν χρῆ
μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ 2 ἀξι-
294 οῦν παρὰ τούτου πυθέσθαι ὅτου ἔνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφάρω
ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστη-
σεν ἀγῶνα, καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λό-
γων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδι-
κοῦντα ἀποδείξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θε-
ράποντας, οὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ
ἤθελεν.

1 ὅτι T. A.

2 ἀξιοῦν ἢ ἄρα T.

*H ἄρα] Παρά. CONT. Praetolor: τί ἀν-
ταποδοθήσεται. ἢ ἄρα τούτου πυθέσθαι, ἢ —.
Sed fallit exitus orationis non exspectatus.
Eamque vidisse videor praematurius, quam oportuit claudi, tametsi non hinc admonitus fuisset. TAYLOR. Forte: καὶ ἀξιοῦν μὴ ἄρα τούτῳ πείθεσθαι ὅτου ἔνεκα, ὅς, ἐξὸν, etc. et statuere nulla in re huic homini auscultare, qui, cum illi licuerit in ipso facto deprehensum (ut ait) me redarguere, tanto tempore post, etc. Observanda vero paulo ante vox μάχης de praeliis terrestribus, opposita τῷ ναυμαχίας. et ita ea utuntur optimi Scriptores. Noster Orat. XXX. πολλὰς μάχαις καὶ ναυμαχίαις. Demosthenes περὶ τῆς Συνταξ. οὐδ' ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμίῳ ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Ἀθηναίων οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πύλεις. quae αὐτολεξεῖ repetit Orat. in Aristocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. segm. 69. et III. 54. MARKLAND. Duo haec vocabula ἢ ἄρα in unum παρὰ meo Marte contraxi. quam facile in libris Mstis a scribis et a lectoribus ab η ad π et contra aberrari possit, vel oculi conjectus ipse docet. REISK.

*Ἀπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo usitatus est in hac re παραδιδόντος, cui ex adversa parte respondet παραλαμβάνειν. Ita supra: καὶ ἔταμος ἤμην, εἴ τινα εὐλοιοτο, παραδόντων βασανίζειν. et paulo infra. Sic et loquuntur Aeschines, Demosthenes, Antiphon, Isæus, Lycurgus, unde patet proprie locutum esse Matthæum XVIII. 34. ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς εσσανισταῖς. Recte tamen habet διδόντος, ut apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. Ἐκδόνται de re eadem Idem p. 134. et Isæus p. 96. Cæterum διδόντος hoc loco est dare parato; et Voluntatem, non Effectum respicit: Adversarius enim accipere noluit. Sic Aelianus V. H. XI. 9. δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῶ τῶν ἐταίρων, ὅδε οὐ προσήκατο. ci. m. vero sodales ejus decem talenta ei DARE VELENT, ipse ea non accepit. Sic et Isocrates Paneg. p. 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς, quos illis rex DARE VOLUIT. sequitur enim, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς, munera ejus perdidierunt. Ita quoque Actor. XXV. 3. ἐνέδραν ποιοῦντες, insidias TENDERE VOLENTES. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non est lutulentius. Diodorus quidam aliisque quibus utebatur ὁ δικάων familiarissime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non desistebant. Qualis erat actio Κακολογίας, qualis itidem Κακηγορίας (nam gradu distabant), dabit Salmasius ὁ πάνω in Observat. ad Jus Atticum et Romanum. Ex lacerata hac oratione neque quid sit lege actum, neque quid rei gestum inter litigantes eruere potest oculatissimus. Hoc saltem scio me cum Schotto nihil habere commune.

Pag.
ed.

H. Steph.

112. 16

Pag.
ed.

Reisk.

ἀΐ. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν 295
εἰπείν ἐβουλόμην πάλαι· πάρεσι μὲν γὰρ οἷς ἐπεγκαλῶ, 296
πάρεσι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμψασθαι τοῖς ἀδικούσιν
ἐμέ. καίτοι πολλῶ πλείων ἐστὶ σπουδῆ πρὸς τοὺς παρόν- 297

* Ad titulum addit Scaliger ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΩΡΟΥ. TAYLOR. Inter Lysianas (si tamen Lysiae sit) haec Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offenticulum insuperabile, ut nunc habet contextus: καίτοι πολλῶ πλείων ἐστὶ σπουδῆ πρὸς τοὺς παρόντας. modo enim dixerat: Se jam nactum esse commodam occasionem dicendi, quae dudum voluerat; quia scilicet aderant Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, Atqui multo majus studium erga praesentes, cum Ambo, tam Inimici quam Amici, essent praesentes? Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus: πρὸς τοὺς παρόντας * * * ὡς μὲν γὰρ etc. Puto Scribam versiculum unum omisisse. Reliqua sic lego: τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι ἀδικήσιν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείους ἀνεπιτηδείοις δόξω συνείναι (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βουλομένῃ ἀν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ἐπὶ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος. Istud τοὺς μὲν, ad inimicos referendum est: τοῖς δὲ, ad amicos. Facile possent caetera explicari, et ex Rationali γὰρ probabilis Suppletio

sensus inveniri: sed quantacumque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. MARKLAND. Cujus hoc sit opusculum, Lysiaene an alius, equis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensam hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandae amicitiae; cujusmodi formulam aliam superesse, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notae illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et impervia manere. Eniteatur tamen quoad poterimas. REISK.

Πάρεσι μὲν γὰρ] Imo vero ἀπεισι. absunt enim hi, de quibus queror. REISK.

Τοὺς μὲν γὰρ] Scil. ἀπόντας. absentes, inimicos, obtrectatores mei. REISK. Pro γὰρ forte legendum γῶν; sed potest servari γὰρ, quod apud Graecos non semper indicium est probationis, sed aliquando tantum indicat transitionem ab alia re ad aliam. AUGER.

τας· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς ¹ ἀνεπιτή- 20
 δείοις ἀνεπιτήδαιοι δόξουσιν εἶναι — τὴν γὰρ ἀρχὴν οὐδ' ἀν
 ἐπεχειροῦν ἕξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ —, τοῖς δὲ βουλοίμην ἀν
 δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρό-
 τερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων,
 ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς ἐλπίδος κακῶς
 πάσχω, καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φίλους ἀδικοῦντας εὐρίσκω.

Β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς 25
 ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσῃται τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω
 298 ² [οὖν] τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν ἢ πέπονθεν, ἢ
 τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν ὧν ἐγὼ τε δυνατὸς ἦν καὶ κείνος
³ ἐπήγγειλε. τί δῆτά με κακῶς τὰ μὲν λέγειν τὰ δὲ
 ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε, καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλ-
 λειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ⁴ διεβάλλετε; καίτοι ⁵ οὕτως

¹ ἐπιτηδείοις Λ.² npos om. T. R. vñ Λ.³ ἀπήγγειλεν T.⁴ διαβάλλετε Α.⁵ οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν, ὥστε Α.

Τιμήσειν] Ἰδιήσειν, vel ἀτιμήσειν.
 CONT. Imo vero *προτιμήσειν*. *reus non esse habituros*. REISK.

Ἀνεπιτηδείοις] Γ. ἐπιτηδείοις. TAYLOR.
 CONT. Non improbabiliter. REISK. Ob-
 serva ἐπιτηδείοις construi non cum δόξουσιν,
 sed cum ἀνεπιτήδαιοι. AUGER.

Τὴν γὰρ ἀρχὴν] Scil. εἰ τοῦτο *προτιμή-
 σαν*. si cavissent unquam, ne amicis in-
 commodi viderentur. REISK.

Τοῖς δὲ] Scil. amicis meis, inter quos
 nunc versor. IDEM.

Τάχα δὴ βοηθῶν] Τάχα διαβοηθεῖς.
 CONT.

Πορίσῃται] Imperfecta est hæc enun-
 ciatio, et deesse videtur ἔχου, ut legatur
πρόφασιν ἔχου πορίσῃται: vel si nihil de-
 est, legendum *πορίσεται*, et erit aoristus
 primus medius subjunctivi. PALMER. Πο-
 ρίσεται. SCALIG. CONT.

Πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum præpo-
 sitione *περὶ* effert Ioannes XV. 22. *πρό-
 φασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας*. Mox,
 pone minimam Distinctionem post οὖν, et
 Notam Interrog. post πέπονθεν et ἀπήγγε-
 λεν. Pro ἀν recte Stephanus ἦν. MARK-
 LAND.

Οὖν] Malim οὖν. REISK.

Ἐγὼ κ. τ. λ.] Legendum: ὧν ἐγὼ τε
 δυνατὸς ἦν (nam vulg. ἀν hic legitur), κα-
 κείνος ἀπήγγειλλεν. Ἀπαγγέλλειν idem
 quod ἀπαγορεύειν. SALMAS. Pro neces-
 saria ista lectione τοῦ ἦν stant cum Sal-
 mas. Steph. Scal. et Cod. optimus Coisl.
 Non accedo tamen ad viri doctissimi in-

terpretamentum: *quæ ego perficere potui,
 ille autem non potuit*. Vereor enim, ut
 idem sint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν.
 Cod. Coisl. mutato tempore pro ἀπήγγε-
 λεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. Steph. ἐπήγγε-
 λε. Quæ fortasse est vera lectio. Nam
 tametsi parum intelligam, illam alteram
 intelligo minus. TAYLOR. δυνατὸς ἦν κα-
 κείνος ἐπήγγειλε. CONT. ἐπήγγειλε dedi.
quæ illi poscenti poteram administrare.
 REISK. L. ἐπήγγειλε, commendavit, jussit,
 postulavit. AUGER.

Καίτοι κ. τ. λ.] Insignem aliquam la-
 cucam in his locis suspicor. Nam præ-
 ter tenebras satis spissas, deflectitur oratio
 nemine monente, a pluribus adversariis
 ad personam unicam et notabiliorem.
 Quod Schottum cum fugit male habuit.
 Nam numerum multitudinis in sequenti-
 bus usque adstruere elaborat. ἐποήσατο,
 ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποίησατο,
 ἔλεγε, ὑπερείδε etc. TAYLOR. Hæc emenda-
 tione indigent; laborant enim et a mendo
 et a mala interpolatione. Lege: καίτοι
 οὗτος ἐνοχλεῖ, ὅς τε περὶ πλείονος ἐποίησατο
 δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατεπι-
 πτεῖν; ἀ δ' ἔλεγε [nam Aldus habebat δ']
 πάντα μὲν οὐκ ἀν εἴποιμι, id est, nam et
 ille turbam facit, qui multo pluris fecit vi-
 deri mei curam agere, quam contra me ali-
 quid dicere: *quæ vero dixit, omnia non di-
 cam*. PALMER. καίτοι οὕτως ὥς τε ἐνο-
 χλεῖν vel ἐποίησατο δεκεῖν. Schott. et
 deinde ἐλέγετε vel ἔλεγον. Stephanus:

30 ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποίησατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδε- 299
 σθαι, ¹ καὶ ² μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν. ἀ δ' ἔλεγε, πάντα μὲν 300
 οὐκ ἂν εἴπωμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν. οὐδ' ἂν ὑμῖν
 ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ³ ἐμοῦ ταῦτα, δόξαιμι· καὶ γὰρ
 ἂν ἀπολούομι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταυτὰ λέγοιμι
 περὶ ἐμαυτοῦ. ἀ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ καταγελάστους
 ὑμᾶς αὐτοὺς ἐποίηεῖτε, ταῦτα λέξω.

γ'. Βία ⁴ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέ-

¹ ἢ T. R. A.

² ἄλλαν πρὸς ἐμὲ A.

³ ἐμοῦ, ταῦτα λέξαιμι. A.

⁴ γὰρ ὑμῶν ὑμῖν A.

ἐποίησε τὸ δοκεῖν. Cod. Coisl. ita: καὶ τοιοῦτως ἐνοχλεῖ, et proxime καὶ μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum sanavit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel scribe μᾶλλον ἢ. TAYLOR. Coniunctio: καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιῆσθαι τὸ δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ κατειπεῖν. et tamen adeo putidi et molesti estis, ut malitis speciem prae vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium. Nimirum mala de eo dicebant, sed interea magnum amorem et curam rerum ejus prae se ferebant. Paulo ante, pro διαβάλλετε, MS. διεβάλλετε: rectius, MARKLAND. καίτοι τοῦτους οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε. CONT. L. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. Intelligo ἐκεῖνος de illo qui sermones malevolos ad hunc qui dicit retulerat, de quo saepius agitur in hac oratione. AUGER.

[Ἐνοχλεῖ] Malim ἐνόχλει scil. ὁ ταῦτα πρὸς ἐμὲ μνηύσας. quiaquam qui ista de vobis ad me retulit, molestiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, ut—. REISK.

[ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Forsitan leg.

ἢ ἄλλαν πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν. quam alios ad me deferre. IDEM.
 "A δὲ ἔλεγε, πάντα οἷκ ἂν εἴπωμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολούομι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἀ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἀ δὲ ἐλέγετε, πάντα οἷκ ἂν εἴπωμι· (καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν) οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταῦτα λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολούομι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ) ἀ δὲ ὑβρίζειν etc. quae vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum audivi, moleste tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixistis, eadem contra vos dixero (vos enim a culpa absolverem, si, dum me defendo, protulero contra vos eandem, quae vos contra me); ea vero sola commemorabo, quae vos ad mei contumeliam

proferentes, vosmet ipsos deridendos prae- buistis. Omitte, quae in Parenthesibus inclusa sunt, et conoexionem videbis. Ἐμῖν ταῦτα est eudem, quae vos: nempe coniciencia. notavi supra ad Orat. VI. MARKLAND. ἀ δ' ἐλέγετε. et v. 4. δόξαιμι. CONT.

[Ἐπικαλῶν] Credo ἐπεκαλῶν. TAYLOR. Bene habet vulgata. Graeci ἐπικαλεῖν pro incusare usurpant. REISK.

[Δόξαιμι] Aut ante δόξαιμι, aut post, deest καταγελάστους. IDEM.

[Ταῦτα λέγοιμι] Omnino lege ταῦτα. TAYLOR.

[Εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ] Hic idem est ac si diceretur: εἴπερ λέγοιμι περὶ ὑμῶν ταῦτα ἀ ὑμεῖς λέγετε περὶ ἐμαυτοῦ. AUGER.

[Οἷκ ἐκεῖνο πῶς] (Sic vulg.) Corruptus quidem hic est locus, quem nos facile ita emendamus, certissima et indubitata conjectura: οἷκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. SALMAS. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in Biblioth. Bodl. allitam. TAYLOR. καὶ ταῦτα, πάντα ποιούντες, ὅπως ἀπαλλαγῆτε. CONT.

Βία γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιούντας, οἷκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ μου; Hæc quoque corruptissima. Lego: εἷα γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιούντας, οἷκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. vobis enim invitis dicebatis me vobiscum conversari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, ut ego discederem. Βία ὑμῶν est vobis invitis. Orat. II. βία παρόντων Πελοποννησίων, invitis Peloponnesibus qui aderant. Demosthenes ad Leptin. ἀνέσχον τὰς πόλεις ὑμῖν, εἷα τῶν πολλῶν, invita multitudinē. Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ζυμμάχους δῆχεσθε εἷα ἡμῶν, et iterum segn. 68. ejusdem libri, et IV. 99. εἷα

γεσθαι, καὶ πάντα ποιῶντες οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλα-
 301 γῆτέ μου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσινιάδε 35
 1 ξυνθεωρεῖν. καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολο-
 302 γεῖν, ἀποφαινέτε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἵτινες ²[μὲν]
 ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ³ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδο-
 ρεῖτε, φανερώς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ
 κακῶς λέγειν ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερώς ἀπειπόν-
 τας ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰσχρὸν ἠγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν
 ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἠγεῖσθε; 40
 καὶ μὴν οὐδὲν ⁴αὐτὸς ἐξεῦρον ὀπόθεν ἂν εἰκότως ⁵ὑπερείδε-
 τε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους ⁶ἑώρων
 303 ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους
 ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ
 δὲ πενόμενον, οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἐμαυ-
 τὸν δὲ διαβεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυ-
 νεύοντα, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰ- 113. 1
 304 κότης ⁷ὑπώπτευον ἀχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ',

¹ συνθεωρεῖν T. R. A.

² uncus om. T. R. A.

³ λάθρα ἄνδρα T.

⁴ οὗτος ἐξεῦρεν T. τοιοῦτον ἐξεῦρον R.

⁵ ὑπερείδε T.

⁶ θεωρῶν T.

⁷ ὑπώπτευον ὑμᾶς ἀχθ. A.

sp̄w̄n, se invitit. et V. 21. οὐκ ἔχειν ὅπως, ut Lucian. Dial. Apoll. et Merc. p. 214. οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο. Plato in Sympos. οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — οὔτε ὅπως εἶπεν ἀσελαγαίνειν. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: nec, quamvis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate avellere. MARKLAND.

Οἴεσθε μὲν — ἀποφαινέτε] Lego: οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀποφαινέτε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς. in Praeterito, ut ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ὀνομάζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, nou ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis: εἰ δὲ αἰσχρὸν ἐστ. IDEM.

Οἵτινες] Εἴ τινες Ald. et Coisl. Modo, conjectaveram olim: τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. Coisl. TAYLOR. Et sic quoque CONT.

Ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπειπόντες. SALMAS. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. TAYLOR.

Οὐδὲν οὗτος ἐξεῦρεν ὀπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδε etc.] Recte Schottus αὐτὸς ἐξεῦρον, ipse invenit. nec enim potest accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, HUNC HOMINEM velles si tradere) propter

id quod sequitur, τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν. Recte igitur Schottus. Idem pro ὑπερείδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδετε: quod verissimum puto. MARKLAND. Dedi de meo: οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. ego tale nihil reperire, comminisci, potui. REISK. F. leg. οὐδ' ἐγὼ αὐτὸ ἐξεῦρον —. Similiter Xen. Mem. I. III. c. 20. §. 14. εἰρηκας αὐτὸ, δι' ὅπερ ἔγραφε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείστου ἀξια νομίζω εἶναι.

Οὔτε γὰρ] Si stet θεωρῶν, credo legendum οὔτε γούν. TAYLOR. Leg. ἐθώρων. per se patet. MARKLAND. Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum est illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus sic legeretur exaratum: σοφωτάτους θ' ἑώρων, ἐμαυτὸν τ' ἀμαθίστατον (per tau), ut ibi fuerit pro vulgato δέ. profecto si δὲ serves, convenientius sit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verumtamen in proximis insequentibus quoque μὲν omittit. REISK.

ὑπώπτευον] Post ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deesse. IDEM.

Καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] Εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ἐλέγχετε. SCHOTT. Corruptissima sunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευταῖντες (vel τὸ τελευ-

ὅτι ¹ πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν, οὓς ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν. κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὁμιλεῖτε.

5 δ'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαινοῖτε πυν-
 θανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ² ἐρήσεσθε τὸν εἰπόν- 305
 τα μοι πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ ³ ταῦτ' ἀποιήσομαι αὐτὸν ἄπερ
 ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγ-
 γελλεν ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν
 γὰρ ἐμοὶ χαριζόμενος ⁴ ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίους,
 ὑμεῖς δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε.
 10 καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, ⁵ ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δέ·

¹ πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἐλέγετε οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἐκεῖνον ἡμῖν· Α.

² ἄρ' εἴσεσθε Α.

³ ταῦτα T. A.

⁴ ἀπήγγελλε T. R. A.

⁵ ἐλέγχειν. Γ.

ταῖν) ἐλέγετε οὓς οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. et quod illis denique hac dixistis, quos non putavistis renuntiaturos esse nobis, ibi quoque praeclara vestra sapientia se prodidit; nempe, ut vos omnes vestram ipsorum accusationem circumferretis, fatentes malorum hominum societate vosmet sponte vestra uti. Τελευτῶντες est ad ultimum, denique: ut infra, κατέστη τελευτῶν ἀντίδικος: et sic saepissime. Sensus postulat οὐκ post οὓς (quæ vox causa forte omissionis fuit), et ἀπαγγελεῖν. omisi εἶναι post καλὸν, ut sensui ineptissimum. ortum videtur habuisse a sequenti εἰ. MARKLAND. ὅτι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους ἐμοὺς ἔλεγεν. CONT. In extremis vocabulὶ τελευταίους literis video mihi terminationem ἐστᾶτους deprehendere, sive est a vocabulo συγγενεστάτους, an προσφιλεστάτους, an simile quodpiam aliud. v. paulo post illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίους. Vocab. ἔλεγεν referatur ad τὸν δέινα, qui calumnias malevolorum ad actorem retulerat. REISK.

Ἀπαγγέλλειν] Malim in futuro ἀπαγγελεῖν. IDEM.

Σόφισμα καλὸν —] Etsi irritum est in locis ita, ut hic est, conclamatis conjecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, si ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitiosior, atque jam est. post illa quæ posui vocabula, videtur mihi hac sententia deesse: τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δεκτὸν εἶναι, ἢ περιήλθετε. hoc enim quid aliud est, quam: circumambulantibus vosmet ipsi accusantes —.

Det, qui valet, meliora. REISK. καὶ τοῦτο σόφισμα. CONT.

Πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μὲν γὰρ τί εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. TAYLOR. Distingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; primum enim, vosne qui hac dixistis, interrogabit quis fuerit, qui mihi nuntiaverit? adeone obliviosi, ut ab alio querendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς οὐκ ἴστε, ut Marc. IV. 46. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII. 21. πῶς οὐ συνίετε; MARKLAND. Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. esse εἴσεσθε, ut ἄρ' εἴσεσθε. vos qui dixistis, scietis proculdubio ad quem dixeritis. Primum, ait, frustraneum est, me vobis id dicere, quod ipsi jam nostis: deinde, foret hæc quoque datae fidei violatio. Possit quoque sic legi: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπὼς, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. stultum sit, vos, qui ipsi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit. Sufficit vos ista dixisse. Pro εἰπόντες possit quoque εἰδότες legi. REISK.

Εἰ ταῦτα ποιήσομαι] Lege, ταῦτα, eadem. MARKLAND.

Ἐμοὶ ἀναγκαίους] Ἄλλ' ἐστὶ καὶ ὀλίγω ὑστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. H. STEPHAN.

Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deesse aliquid suspicatur Schottus. Quæ sequuntur adeo sunt mendis oblitæ, ut eadem opera, qua lacrymas ex siliça, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR. Totum

¹ Ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς ² πρὸ τοῦ, καὶ ἐμοὶ ση-
 306 μεῖα ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστίν, ἐκείνα δὲ τούτων ἱκανά.
 πρῶτον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέ-
 307 σεως τοῦ ³ ἵππου, προσῆγε μαχόμενον κάμνοντα τὸν ⁴ ἵπ-
 που. ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν
 ἐπειράτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μυνῶν
 Πολυκλέα, ἀλλ' ⁵ ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ ¹⁵

¹ (Ξυμβαίνει γ. κ. ταῦτα τ. π. κ. ἐμοὶ) T.

² προτοῦ T. R. A.

³ ἵππου, προσῆγε μαχ. T. R. ἵππου ἑξηπατάτε. προσῆγ γὰρ ὁ Πολυκλῆς μαχ. A.

⁴ ἵππου, ἀνάγειν με βουλόμενον. T.

⁵ ἀποδώσειν τότε T. ἀποδώσειν. καὶ ὁ τότε A.

hunc locum a καὶ ταῦτα μὲν ad ταῦτον p. 316. 6. minoribus literis excudi curaverat, unicisque inluserat Taylor, et Latinam ejus interpretationem omiserat. id quod admonendum videbatur, quo annotatio ad l. possit intelligi. REISK.

Ἐλέγχε[ν] Ἐξελέγχε[ν]. CONT.

Nῦν δὲ Ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte distinguitur νῦν δέ. est enim Aposiopesis: quasi dixisset: Nunc vero non opus est, ut ea redarguam et probeo. Sic Orat. XII. ἴμας δὲ ἐγὼ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit Stephanus ἴμας δ' ἐγὼ τε γὰρ etc. cum aliter, ut ipse notat in Margine, in MS. fuerit. MARKLAND. Subnudi ad νῦν δέ, οὐκ ἀπιστῶ, vel οὐκ ἠπίστων. REISK. Est enim hic quedam reticentia, quæ mihi quidem paulo durior videtur. Itaque malim addi quam subaudiri οὐκ ἠπίστων. AUGER.

Ταῦτα] Cum Scil. ταῦτά. TAYLOR. ταῦτα intellige, ea quæ nunc sunt. AUGER.

Δι' ὑμῶν] Malim δι' ἱμᾶς. REISK.

Ἴσπου] Post ἵππου desunt quædam. IDEM.

Προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένον καὶ κάμνοντι τὸν ἵππον. SALMAS. Quæ quidem lectio deinde poscit βουλόμενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? TAYLOR.

Προσῆγε] Scil. πρὸς ἐμέ. REISK.

Μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. Διόδωρος οὗτος etc.] Totam sententiam ita lego et distingo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντός μου περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἵππου, προσῆθε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μοι βουλομένον Διόδωρος. οὗτος ἀποτρέπειν ἐπειράτο, φάσκων, etc. primum quidem, cum de oppigneratione equi omnia fecissem vobis auctoribus, et vellem Polycli restituere equum vitiosum et morbidum, ut me accessit Diodorus. ille

me dehortari conatus est, dicens etc. Sed ut hæc intelligas, scienda quoque est (frivola sane) hujus equi historia, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noster Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitiosum et morbidum deprehensum, restituere voluit, et pecuniam a Polycli reportare. intercessit Diodorus, Nostri amicus, ut putabatur, et συνουσιαστῆς, qui illum a restitutione equi dehortabatur, dicens Polycletem sine controversia pecuniam redditurum esse, si moreretur equus. re ad arbitros et postea in judicium delata, contra Nostrum Diodorus vertit cornua, et a Polyclis partibus stetit, affirmans, pecuniam non posse jure a Polyclete repeti. Cæterum θέσεως verti oppigneratione: de quo vide Valesium ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, est quem ἀπειθεῖ vocat Pollux I. 11. ἀνάγων et ὑβριστήν, et ἀπειθεῖ, et φιλόκεινον Xenophon, κακοῖθι Hesi-chius, V. γλοιός. De vocis ἀνάγειν sensu juridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII. 6. segm. 34. 35. Cætera sunt conjecturæ, quas quis vel admittat, vel, me libente, respuat. profecto enim hæc, si sana essent, vix tanti sunt, ut bis legantur, nedum ut multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταῦτας, sc. μνᾶς. MARKLAND. Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus est. μαχόμενος idem est atque ἐν τῇ μάχῃ σθαι, vel ὑπὸ τῷ μάχεσθαι. Corruptum elegantiam dictionis qui καὶ interponunt. REISK.

Ἀνάγειν] Reducere e pugna ad dominum equi, vel stabulum. IDEM.

Ἀποδώσειν] Videtur Polycles cum domino equi, auctore hujus objurgationis, inisse sponsonem, ut si equus periret, ipse Polycles pro eo duodecim minas dederet. IDEM.

τὸν θάνατον τοῦ ¹ ἵππου κατέστη τελευτῶν ² ἀντίδικος μετὰ τούτων, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἶη κομίσασθαι τὸ ἀργύριον. ³ καίτοιγε ἐφ' ὧν γε ⁴ αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ³⁰⁸ ἂ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν, ἦπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὦμην φιλοσοφούντας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον ²⁰ λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον. καὶ ³⁰⁹ διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη Πολυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ ⁵ ταῦτα. παρόντων τῶν ⁶ διαιτητῶν, ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν ⁷ δοκοῖν, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ⁸ λέγοιεν. ἄρᾶ γε ταῦτα ζυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπήγγειλεν ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέπειν φάσκετε,

¹ ἵππου. T.² ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων T.³ καὶ ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' ὧν δικαίως ἀν αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ παρὰ τούτων A.⁴ αὐτῶν T. R.⁵ ταῦτα παρόντων T. R. A.⁶ διαιτητῶν ὀριζόμενοι. ὁ T. διαιτητῶν, ὀριζόμενος ὁ R. διαιτητῶν ὀριζόμενος γὰρ ὁ A.⁷ δοκοῖν T. R.⁸ ἔλεγον A.

¹ Ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων ὡς —] Sic olim erat distinctum, ego sic distinxi: ἀντίδικος μετὰ τούτων, *adjuncti se parti adversarium, factus mihi est una cum his adversarius, λέγων, ὡς* —. Et sic distinguendum esse Taylor quoque admonerat. IDEM.

Ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ἂ etc.] Videtur Schotto locus esse vitiosus. TAYLOR. Hæc mihi obscurissima sunt: ut et ista, quæ mox sequuntur, ὀριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς, ante quæ nonnulla deesse pato. Post, pro ἀποτρέπειν φάσκετε, sensus videtur postulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter istud ἦδη. Paulo ante, pro δοκοῖν, scribendum δοκοῖν. MARKLAND. Rursus hic nonnulla desunt, quo fit, ut locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic desunt quædam, quæ conjectura restaurare nequeo) ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγοροῦν. — ex illis ipsis, quæ illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. nam si mihi ab istis nulla re læso nil erat, quod jure quereretur, utique decebat eos communem inter se causam habere. REISK. ἀφ' ὧν. CONT.

Φιλοσοφούντας] φιλοσοφῆν hic accipitur, ut Latinis philosophari est interdum. SALMAS. φιλοσοφεῖν, b. l. est, quæstionem propositam more philosophorum, præsertim academicorum, æquo et suspensio animo, neutramque in partem inclinatio, agitare,

ut collatis inter se libratisque momentis veritas tandem eruat, exercitationis tantummodo scholasticæ ergo in disputando. REISK.

Τὸν ἐναντίον λόγον] Alias τὸν ἥττω, causam iniquam, partem causæ deteriore, inferiorem, oppositam parti causæ justæ, æquæ, veræ, probabili. Iudebant sic philosophi in quæstionibus controversis utramque in partem disputando agitandis, exercendi aut ostentandi ingenii causa. IDEM.

Ἐριζόμενοι] Ὀριζόμενοι. CONT. ὀριζόμενος dedi secundum Markl., in mstis est ὀριζόμενος in singulari. vulgati dant ὀριζόμενοι in plurali. tum deesse videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὀριζόμενος, ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δοκοῖν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is est ipse Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota causa est obscurissima, ut suspensio timidoque gradu hic, ut in spissa caligine loco salebroso et incilibus interciso incedere oporteat. REISK.

Ἄρᾶ γε ταῦτα] Num. leg. Ἄρᾶ γε καὶ ταῦτα. Num etiam hæc, quæ nunc statim dicam, consentiant cum illis, quæ ab illo certo homine de vobis ad me relata sunt? ταῦτα sic non ad præmissa referetur, sed ad insequentia. IDEM.

Αὐτὸς] Idem, qui illa ad me retulit, quorum causa suscepta est tota hæc voliscum expositulatio. IDEM.

Ἀποτρέπειν] Ἀποτρέψειν. CONT. Malim

τοὺς δὲ τινὰς ἤδη ¹ κωλύσαίτε. καὶ ταῦτα ² τί με δεῖ φα- 25
 310 νερώτερον ³ ἐξελέγχειν; φέρε γὰρ ⁴ ἦδει ποτ' ἐκεῖνος, ὅτι
 311 Κλειτοδίκου δεηθεῖς ⁵ ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ γὰρ δὴ
 παρῆν τούτοις, ἕπει κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς
 ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς
 ἀναγκαίους πλάσασθαι ⁶ ταῦτα.

εἰ. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι ⁷ ζητοῦντας πρό-
 φασιν, ἠνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς ⁸ λέγειν
 δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἡρώτων αὐτὸν εἰ δι' ἐμέ κακῶς ⁹ λέ- 30
 γοι Διόδωρον· ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ
 γὰρ δεῖν, ἔφη, δι' ὄντινσὺν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ
 ταῦτα προσάγοντος ἐμοῦ, προθύμως ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξε-
 λέγχεσθαι, περὶ ὧν ¹⁰ οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ ¹¹ πάντα μᾶλ-

¹ κωλύσαίτε T.² εἰ A.³ ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε T. ἐξελέγχειν ἔτι. φέρε R. ἐξελέγχειν, τί, φέρε A.⁴ ἦδη ποτὲ ἐκεῖνος· T. ἦδη ποτὲ ἐκεῖνο, R. τί δήποτε ἐκεῖνο, A.⁵ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἔτυχον; A.⁶ ταῦτόν. T. R. ταῦτά. A.⁷ ζητοῦντας ὑμᾶς πρὸς. A.⁸ λέγειν κακῶς T. R. A.⁹ λέγει T. A.¹⁰ αὐτός A.¹¹ πάντων T. R. A.

ἀποτρέψειν. REISK. Recte malit Reiski-
 us ἀποτρέψειν, scd potest tolerari praesens.
 AUGER.

Κωλύσαίτε] Sic dedi de meo. nonnullos
 jam a vobis cohibitos fuisse. REISK.

"Ὅτι φέρε γὰρ ἦδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.]
 Schottus utrumque ὅτι [tam hoc, quam
 proximum superius] excludit, et legit
 ἐκεῖνο, ad hunc modum: ἐξελέγχειν. φέρε
 γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου —. TAYLOR. Cum
 aliqua Veri specie hoc in loco, opinor,
 versati fuimus, totum sic legendo et di-
 stinguendo: καὶ ταῦτα εἰ με δεῖ φανερώτερον
 ἐξελέγχειν, τί, φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι
 Κλειτοδίκου δεηθεῖς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ
 γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἕπει κέρδος — πρὸς
 ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι —
 πλάσασθαι ταῦτα. atque haec si me redar-
 guere manifestius necesse sit, quale, age,
 quale tandem fuit istud, quod Clitodicum
 obtestatus, ut causam meam peroraret, non
 obtinuit? adversariis enim meis patrocina-
 tus est (me enim apud vos calumniari in lu-
 cro ponebat) adeo prompte et libenter, ut
 operam dederit eadem signenta ad necessa-
 rios meos deferre. Explicatione non indi-
 gere puto. Ceterum κέρδος ἦν διαβάλλειν
 ἐμὲ, tale est, quale istud Pauli ad Philip-
 penses I. 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide
 et Orat. XXIV. Excitantis Formula est
 usitatissima φέρε γὰρ. Pro ταῦτόν MS.
 ταῦτα; unde feci ταῦτά, eadem, nempe
 qualia vos finxeratis. Λέγειν est, quod in-

fra plenius efferri, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. MARK-
 LAND. ἐκεῖνο dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e
 Schotti sententia. sabandi σκοπῶμεν. Et
 nescio, an hoc ipsum addendum sit. age
 etiam illud spectemus. facile fieri potuit, ut
 ipsius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars
 nescio quo casu periret, sola prima li-
 tera superesset et cum ἐκεῖνο coalesceret.
 REISK.

"Ὅτι φέρε] Ἐπέφερε. CONT.

Πλάσασθαι ταῦτόν] Nam ταῦτ' αὐτόν.
 Verum totus hic locus, ut universum hoc
 opusculum, mihi spississimus est atque
 intricatissimus. REISK.

Ζητοῦντας] Addendum, aut certe subau-
 diendum est ὑμᾶς. IDEM.

Ὅ δὲ τοσοῦτον —] Ὅ δὲ (τοσοῦτον ὑπερεῖ-
 δε τὸ δι' ἐμέ) πολλοῦ γὰρ —. CONT.

καὶ ταῦτα] Same adverbialiter, atque
 etiam. AUGER.

Προσάγοντος ἐμοῦ] Scil. Thrasymachem
 ad Diodorum. REISK.

Οὗτος ἔλεγ.] Ille non nominatus susur-
 rator, qui sermones illos clandestinos ad
 actorem retulerat. Sed proximum οὗτος
 ego ad Diodorum refero. IDEM.

Πάντων μᾶλλον] Opinor: πάντ' ἂν μᾶλλον
 διεπράττετο. quidvis potius faceret. Quae
 sequuntur, sic distinguenda: μετὰ τοῦτον
 Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θερασμάχῳ ἔλε-
 γειν, Εὐρυπτόλεμον etc. MARKLAND. Sen-
 tentia postulat aut διεπράττετο, aut διετρέ-
 πετο. eadem utrumque sententia. REISK.

λον ¹ διεπράττετο. μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης ἐμοῦ παρόν- 312
 τος Θρασυμάχῳ ἔλεγεν Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι,
 35 φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ· τὸν ἀπαγγέλλοντα
 δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον
 ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κακείνος οὔτε ἀκούσαι πώποτε ἔφα-
 σκεν οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον, καὶ οὐ ταῦτα
 μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προ-
 φάσεις προφασίζόμενοι τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυ-
 μάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροί, νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκκλειόπασιν
 40 ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με ² κακῶσαι λείπετε
 οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν ³ μοι
 ταῦτα παθεῖν, ⁴ ὅτε καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν αὐτῶν ⁵ ἐλέ- 313
 γετε κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε
⁶ πάντες, εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς. κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυ-

¹ διεπράττετο. μετὰ τοῦτο Α.

² κακῶσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν. T. R. κακῶσαντες, κλέπτετε οὐδέν. A.

³ με T. R. A.

⁴ ὅταν T. R. A.

⁵ ἔλεγε T.

⁶ πάντες, εἶρ. π. ὑμᾶς, κατὰ τι δὴ τι ταῦτα ἐφυλαττόμεν, T. πάντες, εἶρ. π. ὑμᾶς, κατὰ τι δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν; R. πάντες, εἰρήκαμι δὲ πρὸς ὑμᾶς, κατὰ τι δὴ ποτε ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν. A.

Μετὰ τοῦτον] Correxī μετὰ τοῦτο, post hac, postea. AUGER.

Ἐστὲ] Malim ἦτε in imperfecto. post φανεροὶ deest ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ ἔαρυνόμενοι, aut πρὸς ἐμὲ δυσουστέροι ὄντες, vel tale quid. REISK.

Κακῶσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν.] Κακῶσαντες, κλέπτετε οὐδέν. et v. antep. ἔλέγετε. CONT. Lego et distinguo: νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκκλειόπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακῶσαντες, κλέπτετε οὐδέν. nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, sine ulla simulatione aperte me invaditis. ita vertit Interpres Brabantus: ad Sensum non male. Κλέπτειν vero pro clam agere vel latere notissimum est. Mox, προ ἔλεγε κακῶς legendum ἔλεγετε. MARKLAND. Duas postremas literas v. κακῶσας amputandas esse, facile liquet. sed tum dubium est, utrum λέγετε an ποιεῖτε desit. In κλέπτῃ videtur κλέπτετε latere, nisi plura desunt. Sed nimis confusus hic est locus a scabie et vermibus, quam ut sanari queat. REISK.

Με γιν. ὄφ. με] Ms secundū loco malim μοι legi. aut utrumque copulari, ut sit ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν. Non dicitur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγὼ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, sed ὀφείλεται μοι τοῦτο. IDEM.

Ἐλεγε] Hic saltem oligerem ἔλεγετε. TAYLOR. Et sic dat Hanoviana. et ego

secundum illam idem dedi. REISK.

Κατὰ τι δὴ τι ταῦτα ἐφυλαττόμεν, εὐθὺς τι ἔπαθον] Καθότι, τι δὴ ταῦτα ἐφ. CONT. Lego: κατὰ τι δὴ ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμεν εὐθὺς τι παθόν. dixi vobis quam ob rem hac vitavi, vel, in his cautus fui: stulte quidem ego: orinabar enim etc. κατὰ τι δὴ ποτε, ut apud Dion. Halicarnasenum De Struct. Orat. segm. 22. κατὰ τι δὴ ποτε βούλεται μὲν εἶναι βραχέια ἢ πρῶτα συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν. et ita passim. Statim, ἀπόδετος φίλος elegantissime dicitur, metaphorā sumta a Vino vel aliis pretiosis κειμηλίοις, quæ ἀποτίθενται, seponuntur. amicus interioris nota. Sic sepositum togom diei Tibullus, non quotidiani usus, et ideo in majori pretio. ita civitate Athenis donari vocatur δωρεὰ ἀπόδετος τοῖς ἐγγεργάταις, donum benefactoribus sepositum, apud Auctorem Orat. in Nearam, quæ vulgo Demosthenis nomen præfert. Xenophon Ἀναξας. II. p. 279. de palmarum glandibus: τὰς δὲ τῶες ξηραίνοντες, τραγῆματα ἀπετίθησαν. pro bellariis reposuerunt, vel seposuerunt. MARKLAND. Dedi de meo κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν; ecquid tamen ego istac hand cavi? respondet εὐθὺς τι ἔπαθον. REISK. F. περὶ Π. ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε (πάντα γὰρ εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς, κατὰ δὲ δὴ τοιαῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν) εὐθὺς τι ἔπαθον ὄμνη γὰρ etc.

λαττόμην; εὐηδές τι ἔπαθον· ὦμην γὰρ ἀπόθετος ὑμῖν
 314 εἶναι φίλος¹ καὶ μηδὲν ἀκοῦσαι² κακὸν δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι
 πρὸς ἐμὲ τοὺς³ ἄλλους ἐλέγετε, ⁴ παρακαταθήκην ἔχων
 ὑμῶν παρ' ἐκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων.

114. 1

5. Ἐγὼ τοίνυν ἐκὼν ὑμῖν ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, ἐπεὶ
 τοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ὅ τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνῶν
 ὑμῖν· οὐδὲ γὰρ ὠφελούμην ξυνῶν. πότερον γὰρ, ὅταν ἦ τί
 μοι πρᾶγμα, τότε ποδέσομαι τὸν ἐροῦντα καὶ τοὺς μαρτυ-
 ρήσοντας; ⁵ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν λέ-
 γοντα πειράσθε κωλύειν, ἀντὶ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρ-
 315 τυρεῖν τὰ δίκαια ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς ⁶ ἀντιδίκους καὶ μαρ-
 τυρεῖτε. ⁷ ἀλλ' ὡς ⁸ εὖνοι ὄντες ἐμοὶ τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ
 ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς ⁹ λέγετε. τὸ μὲν
 οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς
 αὐτοὺς πείσεσθε· ἐπειδήπερ ὑμῖν ἕδος ἔστιν ἓνα τῶν ξυνόν-
 των αἰὲ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν· ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ ¹⁰ μὴνί-

¹ τοῦ T. R. A.² κακὸν, δι' T. R. A.³ ἄλλους κακῶς ἐλέγετε A.⁴ καὶ παρακαταθήκην T. R. A.⁵ ἀλλὰ καὶ A.⁶ ἀντιδίκους ἐμαρτυρεῖτε T.⁷ ἀλλ' om. T. R. A.⁸ εὖνους T.⁹ ἐλέγετε T.¹⁰ μὴνίσω T. R. μὴ συνῶ A.

Εἰρήκαμι] Accipio pro futuro ῥήσω, vel
 ἔρω. AUGER.

Ἀπόθετος] Repositus in arcano quodam
 thesauro, ut vestis splendidior, quam in
 arca servamus, ne inquinetur. inde pro re
 omnia cara, sacra, quam servare ab omni
 macula et noxia salvam quam diligen-
 tissime cavemus. ut Arabicum مجان
 REISK.

Τοῦ μηδὲν] Rectius καὶ μηδέν. TAYLOR.
 Imo vero τοῦ bene habet. subanditur χάριν
 vel ἔνεκα. sæpe usurpatur pro ὥστε. con-
 structio hæc Græcis est usitatissima. po-
 test reddi, respectu, vel ratione, vel quod
 attinet. REISK. AUGER.

Τοὺς ἄλλους ἐλέγετε] Interpone aut adde
 κακῶς. REISK.

Ἐχων] Imo vero εἶχον aut ἔσχον. IDEM.
 Πρᾶγμα, τότε ποδέσομαι] Nam πρᾶγμά
 ποτε, τίθ' ἔξομαι παρ' ὑμῶν τὸν συνεροῦντα.
 hoc posteriori συνεροῦντα colligo ex ἀναίρου-
 ντα, quod est in Vindobonensi. IDEM.

καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deest aliquid.
 Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: ut sit Responso ad
 suam ἰσοφορέαν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν
 ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum
 pro ἐλέγετε. Τὸ νῦν opponitur τῷ τότε
 præcedenti. MARKLAND. Aut καὶ cum οἱ
 est commutandum. aut utraque est co-
 pulandum sic: οἱ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν. REISK.
 Ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνους etc.] Ἀντιδίκους,

καὶ μαρτυρεῖτε τὰ φευδῆ κατ' ἐμοῦ. πῶς οὖν
 ὡς εὖνοι ὄντες ἐμοί, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ
 ἐμοῦ; CONT. F. ἢ μαρτυρεῖτε. TAYLOR.
 Puto legendum: οἱ οὐκ ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνους
 etc. vosne, qui ex benevolentia ergo me te-
 stimonium pro me ferre nolulistis, vos, in-
 quam, aliquid boni de me dicetis? unde hoc
 futurum datur sperare, cum etiam nunc
 me maxime omnium maledictis incessitis?
 Indignationis hæc sunt plena. MARK-
 LAND. Dedi de meo ἀντιδίκους, καὶ μαρ-
 τυρεῖτε. hic finit sententiā. tam incipit ve-
 hemens et acerba inimicorum objurgatio
 ὡς εὖνοι ὄντες (sic enim leg. in plurali, et
 sic dedi de meo, pro εὖνους vulgato). vosne
 optime de me prædicabitis, tanquam bene
 mihi volentes? Post hæc scripta μαρτυρεῖτε
 inveni in Vindob. quoque. REISK.

Λέγετε] Sic dedi de meo pro ἐλέγετε
 vulgato. presens tempus postulat præmis-
 sum καὶ νῦν. IDEM.

Ἐμποδῶν] Per me quidem haud stabit,
 quo minus res vestras ex animi vestri
 sententiā agatis. vel sic: Haud ego equi-
 dem sorti intercedam, quæsanque vos
 mauet, et quam nunc vobis eo prædictum.
 IDEM.

Τοιοῦτον] Quale scilicet nunc statim di-
 cam. IDEM.

Ἐγὼ μὴνίσω] Lege: ἐγὼ μὴ συνῶ (vel
 ξυνῶ). postquam ego inter vos versari de-
 siero. et mox: πρὸς ὑμᾶς αἰτοῦς τρέψεσθε.

10 σω, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ¹ τρέψεσθε, καίπειτα καθ' ἓνα ἕκα- 316
στον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε, τὸ δὲ τελευταῖον ² ὁ εἷς ὁ
λειπόμενος αὐτὸς ³ αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον,
ὅτι ⁴ πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ'
ὑμῶν πείσομαι· τοὺς μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν κακῶς καὶ
λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πώποτε.

¹ τρέπεσθε T.

² ὁ om. T. R. A.

³ αὐτὸν T. R.

⁴ πρῶτιστος ὑμῶν A.

in vosmet ipsos convertemini. συνῶ vel ξυνῶ (τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) atque ita ὑμῖν sæpe occurrit in hac Oratione, et ubique. Gorgias Orat. pro Palamed. ἀλλὰ μεθ' ἐτέγων; τίνων; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (I. συνόντων.) πῶτερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέρους γὰρ ὑμῖν σὺνειμι. Precedentia vero sic distinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδὴν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε· καίπειτα, καθ' ἓνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum αἰεὶ, cui respondet οὐ πώποτε in fine sententiæ: et ita supra dixit: αἰεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam esse hanc Orationem, prout patet ex istis: κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι·

(τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio. pendente adhuc πρῶτον μὲν, sine Redditivo suo ἔπειτα δὲ, vel saltemi δὲ, sive ultima includas Parenthesi, sive non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND. μυνύσω videtur bene habere, et hæc esse sententia: ubi ego vobis significavero, qui vestrum quem cætus vestri verbis contumeliosis insectatus sit. REISK.

Ἀπαχθήσεσθε. τὸ δὲ τ., εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτὸν] Π. ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τ. εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτὸν. H. STEPHAN. ἀπεχθήσεσθε. CONT.

Πρῶτον μὲν] Præstolor ἀνταπίδοσιν. TAYLOR. Nihil hic deesse videtur. solammodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρῶτιστος ὑμῶν. REISK.

Πώποτε] φαίνεται λείπειν τι. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter privatas simultates rursus catalogo adseribitur. Quo eum parum profecissent inimici (uti verisimile est, nam in hac parte deficit oratio), postulatur convicti, νόμον διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιῶν. Æstimata mulcta, nondum vero exacta, Quæstores, in quorum tabulas relata erat, causam cognoscunt, fortasse præter legem, hominemque absolvunt. Jam ventum est ad iudices.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.

H. Stepli.
114. 20

317 **Α.** ΤΙ ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχειρήσαν διαβάλλειν;
318 **Β.** πότερον ἀγνοοῦντες ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τὸδε μὲν ἐπίσταται, ἠγούμενοι δὲ λήσειν περὶ τοῦ παντὸς πλειῶ λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες ἀλλὰ τοῦ πράγματος τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μὲντοι ὑμᾶς οἴονται δι' εὐνοίαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαι μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. ὥμην μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρό-

¹ ὅ,τι Α.

² οἴντε T.

³ ἄνοιαν Α.

* ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ. Coisl. Pro ὑπὲρ, περὶ Harpocr. in Δικαίωσις, qui merito quoque ambigit, εἰ γνήσιος hæc Oratio. TAYLOR.

Ο, τι] Pro ἔτι Aldinæ editionis Steph. mala prorsus fide. Non quid dicendum sit, sed omnino dicendum esse. Nam ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, cujasmodi sit mores hominis exagilare, causam negligere, veritum est in quibusdam Actionibus Atticis. Vid. Lysiac orationem excurrentem Apologet. adv. Simon., Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1., Poll. VIII. 10., ceterosque, et quæ nos quoque dicturi sumus de Legg. Atticis apud Lysiam repertis. IDEM.

Περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. MARKLAND. Aut cum Marklundo faciendum est, aut leg.

περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est, τοῦ ἐπιόντος). quicquid in buccam, vel in mentem, venit. REISK. Recte velit Marklandus τοῦ εἰσι. AUGER.

Οἴντε] Οἴονται. CUNT.

Εὐνοίαν] Imo vero ἄνοιαν. per vel propter stultitiam suam opinantur. REISK.

Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι] Demens esset reus, qui coram iudicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τὸ ἂν θαυμάσαιμι? MARKLAND. Non video, cur non reus coram iudicibus hac oratione uti possit, a qua iudicium dignitati nil derogatur, neque nota eorum noniui inuritur. Non mirer, ait, si adversarii tam stulti sint, ut futurum sperent, ut vos a calumniis decepti jus æquum pervertatis. Stultitia ignominia hic non in iudices, sed in adversarios confertur. REISK.

που, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι· διαβαλλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων ἀπολογία ποιή-
30 σασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. 319

β'. Ἀφικόμενος ¹ προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, οὐπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκῶς κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθῆν ² ὑπετωπούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι ἐστρατευμένος εἶην, ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων· προ-
35 πηλακίζομενος δὲ ἠγανάκτου μὲν, ἠσυχίαν δ' εἶχον. ἀπο-
35 ρούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενός τινι τῶν πολιτῶν τί ³ χρή-
σωμαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος ³²⁰
ἐνδημοίη. κάμοι μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο ἐπὶ τῇ Φι-
λίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους τοῦ ἀρχοντος, ἀπαγγεῖλαντός τινος ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπα-
γορεύοντος ἕάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ, παρὰ τὸν

¹ πρῶτερον T. R.² ὑπετωπούμην T.³ χρήσομαι T. R. A.

Περὶ πάντων] Scil. ὃν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι. REISK. De omnibus. Declarat is qui loquitur se responsurum esse omnibus sibi objectis. Attamea in orationis decursa nullibi respondet iis quæ sibi extra causam objecta sunt. AUGER.

Πρῶτερον] Imo vero προπέρυσιν, anno ab-hinc retro tertio. Confirmant hanc suspi-cionem insequentia voc. v. antep. de Ctesicle archonte, collata cum p. 322. v. 2. ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς, Ctesiclis puta. REISK.

ὑπετωπούμην] ὑπετοπούμην. SCAL. ὑπετωπούμην dedi, idem est atque ὑπετόπα-ζον. suspicabar. REISK.

Ἐστρατευμένος εἶην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ἔσαι ἂν αὐτῷ προσ-ετάχθασαν, ut loquuntur Oratores Attici. V. Aesch. c. Timarch. p. 5. edit. Steph. init. TAYLOR.

Ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν] ἐπυ-θόμην ὡς με ἀπόλειαν. SCAL.

Λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Sensum funestavit lacuna deploratissima, quam ante comam proximum cuius sobodorari licet. TAYLOR. Ctesicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuisse, de quo defensor modo commemoraverat, una cum assessoribus suis. Nihil hic deesse videtur. Verum principio orationis deesse nonnulla ut suspicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα, nisi malimus existimare, hoc vocabulo significari partem illam orationis ab accusatore habitæ, qua is verba retu-

lisset contumeliosa, a defensore in Ctesiclem conjecta. REISK. Intelligo τὰ προειρημένα, de conviciis dictis a reo contra magistratus, de quibus conviciis antea dixerant accusatores. AUGER.

Πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyænum fuisse causæ hujus defensorem, et Callicatem tribunum illius manipuli, in quo Polyænus militaret. Sententia hæc est: Non debere Polyænum, qui miles gregarius esset, ægre ferre, neque queri, quod in castra exire tam cito juberetur. Callicatem, ejus tribunum, illac jam esse profectum. Iuquam esse militem, qui postulet, diuturnus in urbe etiam sibi, quam tribuno, concedi. REISK. Reiskium pæno exseribit Augerus.

Διείλεκτο] Id est, ἐξητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων. IDEM.

Κτησικλέους] Ctesicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At Lysias maturius supremum diem obierat. TAYLOR. οἱ μετὰ Κτησικλέους, videtur novo modo dictum esse, pro illo solito οἱ περὶ Κτησικλέα. Ctesicles, Archon, ejusque assessores in tribunali rerum bellicarum. REISK.

Ἀπαγγεῖλαντός] Subandi αὐτοῦς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν αὐ τοῦς. IDEM.

Ἐγὼ λοιδοροῖμι] Ἐγὼ ἀρχὴν λοιδοροῖμι. CONT.

Τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἕάν τις κ. τ. λ.] Cum lex vetaret Magistratui in ipso senatu

νόμον ζημιῶσαι ἤξιωσαν. ἐπιβαλόντες δὲ τὸ ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς 40 γράψαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδωσαν. οἶδε μὲν

nulla legitima de causa convitium facere. Interpres acutus et juris Attici consultissimus. Quid? Licebatne ergo Magistratum extra Senatium convitia quaecunque ad ravim usque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solum non caviti. Attamen profecto ignosci potes, cum Petito viro optimo hæc ipsa imposuerunt. Imposuerunt dico, nam et ille hunc locum non intellexit. Convitia in Magistratum evomendi licentiam ab omni ore et ubique removit Jurisprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel Privatorum, id quod in hoc loco voluit Lysias. Illo probato hoc facilius sequetur. Et ecce. Ἐάν Θεομοδέτην, ἢ τινὰ τούτων, οἷς ἂν ἡ πῆλιξ τινὰ ἀδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῶ, ὑβρίση τις, ἢ κακῶς εἴπωρ, ἀτιμῶς ἔστω καθάπαξ. Demosth. c. Midiam. Videtis nullam προσθεσμίαν, nullam omnino vel loci vel temporis vel alicujus circumstantiæ haberi rationem: attamen ἀτιμῶς ἔστω καθάπαξ. Jam vero quid statuit eadem Jurisprudentia de Privatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκόλυσε πρὸς ἱεροῖς, καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις, καὶ θεωρίας οὔσης ἀγῶνων ἢ τρεῖς δραχμᾶς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in Solone. Τοῦ μὲν νόμου διαφρίδων ἀγορευόντος τοῦς ἐν τῷ συνεδρείῳ λοιδοροῦντας ζημιῶν ἀκνύατε. Noster precedente oratione. De Rabilis in Concionibus verba facientibus maxime id caviti. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγη ἐν βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, μὴ χωρὶς περὶ ἐκάστου, ἢ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορήται ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ — ἀφειμένως τῆς ἐκκλησίας, ἢ τῆς βουλῆς, κυριεύτωσαν οἱ πρὸς δρομοὶ μεχρὶ ἑν δραχμῶν κ. τ. λ. Æsch. c. Timarch. Quamquam et alibi quoque convitiantem reprimunt. Non ergo in his verbis somniantum est de Magistratu, sed ἀρχὴν per omnino exponi velim. Passim ita. Ὅντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἶπαι. Herodot. Uran. 128. Οἱ στασιῶται ἰσφι γενήμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στρατίτι τῷ Χίου τυράνῳ, ἔοντες ἀρχὴν ἐπτά. Id. ibid. 132. Ἀμμοφάρετος δὲ ἀρχὴν τε οὐδαμᾶ Πανταίνην πολμήσειεν σφῆδς ἀπολιπέιν κ. τ. λ. Id. Calliop. 56. Add. 59. 79. et Clío. 9. Ita Sophocle. Electr. 441.

Ἄρχὴν γὰρ, εἰ μὴ πληρονοσῆται γυνὴ Πατῶν ἔβλαστε, τάδε δυσμενέης χροῆς Οὐκ ἂν ποῶ' ἔν γ' ἔκτεινε, τῷ δ' ἐπέστεφε.

Joseph. Antiq. 1. 3. 8. Σῶφρον γὰρ εἶναι τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς μὴδὲ χαρίσασθαι τὴν ἤδοντα τούτους διαφθεῖναι. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' οὐδ' ἀρχὴν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνθέντες ἀπίασι. V. Cl. Hudson. ad locum priorem, qui laudat Jenson in Lection. Lucian. Jam quemnam non tædebit misellulorum homuncionum, qui et hæc quoque præcepta νομοθεσίας Atticæ miserrime interpretantur: ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημῆναι. ἀρχὴν ὑπεύθυνον ἐκ στεφανῶν. etc. eujasmodi sunt illa ex juramento Heliastarum, quam formulam expressit Demosthenes in oratione Timocrat. Οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὐτ' ἄλλον οὐδένα ἐάσω, οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω, ὥστε ἀρχὴν ὑπεύθυνον ἔντα ἐτέρας ἀρχῆς? Ubi ἀρχὴν pro Magistratu est incisissimum. TAYLOR. Aut detrahenda est vocabulo ἀπαγορευόντος prima syllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc significatio licet est usurpatum rariusculum, pro simplici ἀγορευόντος aut προειπόντος. cum lex edicatur, denunciet, his verbis: IN CURIA SI QUIS MALEDICAT MAGISTRATU. subaudi τούτον ζημιῶν. hunc magistratus multa pecuniaria damnato. Mutavi distinctionem veterem, quæ hæc erat λοιδορῆ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι. Verum illa vocabula παρὰ τὸν νόμον coherent cum ἤξιωσαν ζημιῶσαι. Ctesicles cum satellitibus suis, nulli dubitarunt mihi præter omne jus et fas multam irrogare. Verba ἐάν τις ἀρχὴν [id est, ἀρχοντά τινὰ, ὄντινόν] ἐν τῷ συνεδρείῳ λοιδορῆ, verba sunt, ut Taylor appellat, legitima, h. e. ipsius legis formula, ut ζημιῶν addatur, necesse non est; si adsit, baud sim repudiaturus. REISK. ἀγορευόντος. CONT. Hic forsitan melius quam cum infra p. 324. v. 2. mutat ἀγορευόντος in ἀπαγορευόντος. AUGER.

Ἐπιβαλόντες] De ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. TAYLOR.

Τὸ ἀργύριον πράξασθαι] Comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, sustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, sive ad ἐπιβαλόντες, sive ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitivum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro usurpatur. REISK.

Λεύκωμα] Λεύκωμα. PALMER. SCAL. CONT.

Οἶδε μὲν τάδε] Οἶ μὲν τάδε. CONT.

Οἶδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἶδε μὲν οὖν τάδε. Sed in Lysia fero breviter

τάδε διεπράξαντο· οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖςδε δια-
νοηθέντες, ¹ ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας καὶ τὴν γρα-
φὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ ³²⁴
τὸ γεγενημένον, ² ἐννοοῦμενοι οἷα πεπονθῶς ἦν, τὸ μὲν πρῶ-
τον ἔπειθον αὐτοὺς ἀφεῖναι, διδάσκοντες ὡς οὐκ ἐπιεικῆς
115. 1 εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας ἀναγράφεσθαι·
ἀποροῦντες δὲ μεταπειῖσαι αὐτοὺς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον
ὑποστάντες ἀκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν.

γ'. Ὅτι μὲν οὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐπίστασθε·
προσήκειν δὲ ἡγούμενος ³ καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ³²⁵
ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους
5 καὶ ἄλλας δικαιοῦσεις παρασχέσομαι. καί μοι λάβε τὸν
νόμον.

¹ ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παραδόντας τὴν ἀπογραφὴν Α.
³ καὶ am. Α.

² ἐννοοῦντες Τ. Α.

vincientes particulas omittentem. οἷδε
redit ad Ctesiclem ejusque assessores.
REISK.

Διεπράξαντο] Callidis machinationibus
et clandestinis inter se deliberationibus
hoc perficiebant, ut hæc tam legibus et
juri adversantia peragerent. IDEM.

Ἀνακαλεσ. δὲ] Δὲ hoc malim abesse.
IDEM.

Τοὺς παρόντας] Malim τοὺς παραδόντας.
IDEM.

Καὶ τὴν γραφὴν] Nisi desit Participium
aliquod post has voces, scribendum vide-
tur: κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας
τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguen-
dum: — λοιδορῆ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι
ἠξίωσαν. MARKLAND. Pro simplici γρα-
φὴν malim ἀπογραφὴν. non enim libellus
accusatorius hic erat exhibitus, neque ac-
cipere poterant quæstores libellos accu-
satorios, id quod solis licebat pratoribus
juri dicundo constitutis; sed solas ἀπο-
γραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in qui-
bus scripta essent nomina ærariorum, seu
debentur ærario; a quibus ut debita re-
digerentur, opera danda erat quæstoribus.
REISK.

Ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας] Sine dubio καὶ
hic deest. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖ-
σθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, potest
σκοπεῖσθαι. considerabant tabulas sibi tra-
ditas, quibus Polyænus ut ærarius esset
inscriptus; unaque considerabant, vel ex-
plorabant causam offensivonis vel crimina-
tionis, h. e. cur Ctesicles et ejus assesso-
res ita offensi essent Polyæno (ita enim

juvat defensorem appellare) ut eum qua-
storibus pro ærario traderent. IDEM.

Αὐτοῦς] Ctesiclem puta cum sociis.
IDEM.

Διὰ τὰς ἔχθρας] Idem est atque, διὰ τὰς
ἰδίας ἔχθρας. propter privatas similitates.
nam contentio cum aliquo in republica,
ea ἔχθρα non est. IDEM.

Ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι.
In militiam sc. Similis fere error oratione
exeunte. TAYLOR. Vulgata bene vide-
tur habere, idemque valere, atque ἀπο-
γράφεσθαι, vel ἐγγράφεσθαι, in tabulas æra-
riorum referri. REISK.

Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] Paulo du-
rius atque obscurius dictum, bene si ha-
bet, hæc erit sententia: Per hanc, quam
nunc edo, demonstrationem innocentiae
meæ, per hanc purgationem meam in qua
cum maxime versor. Subauditur τῆς ἐμῆς
μετριότητος, aut ὅτι ἀδικούμαι καὶ συκοφαν-
τοῦμαι. Sententia postulat: καὶ διὰ τῶν
ἄλλων ἀποδείξεων. IDEM.

Ἀπηλλάχθαι] Ad ἀπηλλάχθαι mihi vide-
tur addendum esse adverbium aliquod:
arbitratus me debere, propter hanc denun-
tiationem in jus, judiciali modo effugere
accusationem. AUGER.

Πλείονας] Refer et ad νόμους et ad δικαιο-
ῦσεις. Lysias, inquit Harpocrates ad voc.
δικαιοῦσις, accipit τὰς δικαιοῦσεις pro δικαι-
λογίας. Ceterum haud video quid intelli-
gat orator per πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλ-
λας δικαιοῦσεις, quoni nulla adhuc leges
recitatæ, nulla judicialia argumenta pro-
ducta fuerint. IDEM.

ΝΟΜΟΣ.

τοῦ μὲν νόμου διαρρήδη ἀγορεύοντας τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιουῖν ἀκηκόατε. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμεν, ἀδίκως δὲ ζημιωθείς οὐτ' ὀφείλω οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἔλθῶν εἰς τὸ συνέδριον, ὃ δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἡδίκηκώς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, ¹ ἔχθρα δὲ ἄνευ τούτου ¹⁰
 326 ² παραλόγως ζημιωθείς. συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἡδίκηκότες· οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, οὔτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύρια κατέστησαν. εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οἶδε προσηκόντως, ἐκύρωσαν ³
 327 δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν, ³ τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως

¹ ἔχθρα T.² παραλόγως T.³ καὶ τῶν A.

ΝΟΜΟΣ] Ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρεσχόμεν. REISK.

Ἐγὼ δ'] Aliquid deesse suspicatur Schottus, credo, propter istud μάρτυρας, quod sequitur. At non necesse est suspicari hunc locum. TAYLOR.

Μάρτυρας παρεσχόμεν] Ubinam sunt hi testes, quos dicit se exhibuisse? certe nulla eorum in præcedentibus mentio. aut igitur defectus est alicubi in Contextu, aut legendum: μάρτυρας παρασχόμεναι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

Ἐχθρα] Conjecit Steph. ἔχθρα, quod probō. Sequentia fortasse ita concinnari possunt: Ἐχθρα δὲ ἀντὶ τούτου παρανόμως ζημιωθείς. παραλόγως Scal. et Coisl. TAYLOR. Recte Stephanus ἔχθρα, casu tertio. Sed quis cætera explicet, uti nunc habent? Lego: ἔχθρα δὲ ἄνων (i. e. ἀνθρώπων) τούτων παρανόμως ζημιωθείς. Notum est vocem ἀνθρώπων in MSS, ita scribi solere ἄνων. inde forte istud ἄνευ. Tale mendum emaculavimus ex Philone Judæo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἀγρεσται τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θερέμμα καὶ οὗτος, οὐκ οὐν οὐ βλάστημα. scribe: οὐκ οὐνοῦ (id est, οὐρανοῦ) βλάστημα. ita enim vox οὐρανοῦ concipitur in MSS. ὕνος. Porro: παρανόμως ζημιωθείς, ut supra, παρὰ τὸν νόμον ζημιώσει, et ἀδίκως ζημιωθείς, cui mox opponitur ἐνόμως ζημιωθείς. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam parvum esse discrimen in Libris scriptis inter μ, ν, et γ, ut παρανόμως in παραλόγως facile

abire poterit. MARKLAND. ἄνευ τούτου bene habet. Significat solummodo, mera ex similitudine, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset: ἔχθρα μόνη, ἄνευ τοῦ ἡδικηκέναι μέ τι. REISK. παραλόγως. CONT.

Συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita: συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησίν. Pro quo Scal. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φήσασιν ὡς ἡδίκηκότες εἴεγ. TAYLOR. μετέγνωσαν. CONT.

Εἰ δ' οὖν κ. τ. λ.] Convertit hic omnia Schottus: Εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν (MSS. ἐπιβολὴν). Sed de his actum satis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοις εἴην. εἰ μὲν γὰρ κύρια ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφείναι ἀνόμως ζημιωθείς εὐλόγως ἂν ἀφείθην· εἰ δ' οὐκ ἔξεστι κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, ut et tota oratio, horridus, et præfractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse videor, Schottum in hoc loco nihil potesse, et, quæcunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse levi immutatione in postremo inciso, totum sanabitur: Εἰ δ' ἔξεστι μὲν ταμίαις ἀφείναι, δίδασσι δὲ αὐτοὺς ἵπτερ ἂν διαχειρίζων κ. τ. λ. TAYLOR. Ad ἐζημίωσαν et ἐκύρωσαν sub. ἂν. AUGER.

Οἶδε] Ctesicles puta ejusque sodales. REISK. Ctesicles et ejus asseclæ. AUGER.

Δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] δ' ἐν ἡμῖν τὴν ἐπιβολὴν. CONT. Lego: ἐκύρωσαν δ' ἴνομον

ἀν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. ¹εἰ μὲν γὰρ κύριοι
 15 ἦσαν πράττειν ἢ ἀφείναι, ²ἐνόμως ζημιωθεῖς εὐλόγως
 ἀν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεισι μὲν αὐτοῖς ἀφείναι, δίδοσι δὲ ³28
³αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἀν διαχειρίζωσιν, εἴ τι ἠδικήκασιν, τῆς
 προσηκούσης βραδίας δίκης τεύχονται.

δ. Ὡς μὲν τρώω παρεδόθη καὶ ἐζημιώθη, ἐπίστασθε·
 δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς ἐχθρας τὴν πρόφασιν ⁴εἰδέναι. Σωστράτῳ γὰρ
 20 φίλος ἐγενόμην πρότερον μὲν τῆς τούτων ἐχθρας, εἰδὼς ⁵δὲ
 περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενημένον. γνώριμος δὲ γε- 329

¹ οἱ Α.² ἐνόμως δὲ ζημ. Α.³ αὐτοὶ εὐθίνας ὑπὲρ Α.⁴ εἰδῆσαι Τ.⁵ δὲ ἐκείνον περὶ Α.

τὴν ἐπιβολήν: *legalem vero multam sanctissent.* Ita ἔνομος ἐκκλησία, Actor. XIX. 39. ἔνομος πολιτεία, Æschines κατὰ Τιμάρχου, p. 1. et ἔνομος κέργμα, idem contra Ctesiph. p. 57. ἔνομος κολάσεις, Philo Judæus Vit. Mos. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν Schottus legit ἀπηλλαγμένος εἶην: forte recte. non ita paulo ante, ubi legit οὐδὲ προσκλήτως, οὐδὲ ἐκύρωσαν. sana enim est vulgata. MARKLAND. Bene habet ἐν ἡμῖν. in judicio vestro. alloquitur Heliastæ, ant potius Logistas. REISK.

Εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] Quæstores puta. verum pro prima voce εἰ malim οἱ. *hi quidem, quæstores puta, habebant in potestate sua arbitrioque, debitum a me exigere, aut missum me facere.* IDEM.

¹Ἐνόμως ζημιωθεῖς] Interpone δέ. *legaliter autem, h. e. legibus convenienter, si multæ fuisset a Ctesicli tribunali adlictus, semper tamen debuisset, seu ærarius fuisset, idque summo jure, etiamsi quæstores me absolvissent.* Nam quæstorum absolutio juri vestris nil derogat. IDEM.

Διδόσι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἀν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contextu. in priori membro sententiæ pro ἔνομος et ὤφειλον, Schottus conjicit ἀνόμως et ἀφείδην: et initio hujus inserit οὐκ ante ἔξεισι. Mihi adhuc tenebræ: et defectu laborare locum suspicor. De his vero Quæstoribus vide Doctiss. Kühnium ad Pollucem VIII. 9. segm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, si sana sit. MARKLAND. Sive dubio leg. αὐτοὶ εὐθίνας. ipsi autem rursus rationes vobis reddunt. REISK. Mihi pridem visum est verbum εὐθίνας latere in αὐτοῖς: postea vidi Reiskio in mentem venisse δίδοσι δ' αὐτοὶ εὐθίνας, attamen in eadem maneo sententia, neque αὐτοὶ adendum arbitror. δίδοσι: εὐθίνας, rationes

reddere gesti magistratus, est dictio Atticis scriptoribus ipsique Lysiae frequens et nsitata. p. 143. 18. ed. Steph. οὐδέποτ' ἔλθων εὐθίνας ἐτόλμησε δοῦναι. p. 172. 7. ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν εὐθίνας δεδωκότες. Cf. Andocid. p. 12. 19. ed. Steph. Dicitur item εὐθίνας ὑποσχέσθαι supra p. 324. 10. et p. 170. 35. ed. Steph. item λόγον δίδοιαι et λόγον ὑποσχέσθαι ap. Xen. Hellen. l. I. c. 7. §. 2. εὐθίνας δίδοιαι pro δίκην δίδοιαι est ap. Aristoph. in Pac. v. 1187. et hinc etiam confirmatur hæc conjectura, quod διαχειρίζων proprie et peculiariter dicitur de publicarum rerum administratione. p. 170. 35. οὔτε χρέματα διαχειρίζας τῆς πόλεως δίδουμι λόγον αὐτῶν. Vid. et Andocid. de Myst. p. 19. 12. de Red. p. 21. 42. Æsch. in Ctesiph. p. 55. fin. ed. Steph. Hoc εὐθύνων judicio omnes tenebantur Athenis, qui magistratum gessissent, vel ullam partem publici muneris attigissent, vid. Æsch. d. l.; soli excipiebantur Heliastæ auctore Aristophane in Vesp. v. 585.

Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνος δεῶμεν τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀσχί.

Eoque judicio condemnati erant infames. Vid. Lys. p. 172. 17. Andocid. de Myst. p. 10. 15. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 822. Pollux l. VIII. §. 45. 88. et 100. Harpocrat. et Suid. voc. εὐθύναι. SLUITER.

ἠδικήκασιν] Redit ad quæstores, τεύχονται autem ad Ctesiclem et ejus collegas. facile *hi u me et a quæstoribus repetent pænas debitas, si quid quæstores deliquerint, h. e. multam a Ctesicle mihi irrogatam præter fas mihi miserint.* REISK.

Παρεδόθη] A Ctesicle puta quæstoribus pro ærario. IDEM.

Εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενη-

νόμενος διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησά-
 330 μην οὔτε φίλον εὐηργέτησα· ζῶντος μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀνά-
 γκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον, ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον
 οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαψα οὐδένα τῶν κατηγορούντων,
 ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην ἂν πολὺ δι-
 καιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πᾶσχοιμι. τὴν μὲν 25
 331 οὖν ὄργην διὰ τὰ προειρημένα συνεστήσαντο, προφάσεις
 οὐδεμιάς πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὁμόσαντες μὲν οὖν

μένον] Primo legendum, εἰδῶς γε. aliter, nihil erit in sequentibus, quod respondeat isti δέ. nisi aliquid desit post γεννημένον: quod sane suspicor. Deinde, licet ἄξιον λόγου suo loco probum sit, tamen quum sermo sit de viro, qui de Civitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et usitatissimum est ἄξιον πολλοῦ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς οὕτω πολλοῦ ἄξιου γεννημένου καὶ ἡμῶν καὶ τῆ πόλει. Orat. XV. in it. πολλοῦ ἄξιου τῆ πόλει γενόμεσι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἄξιου. Plato in Sympos. de Amore: πολλοῦ ἄξιου καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quæ vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμενον οὔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας est durante ejus potestate. et ita intelligendum potest difficile istud 2 Petr. III. 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. sub quibus, ille tunc mundus etc. i. e. quibus ita existentibus, sub quo rerum et creaturæ statu. MARKLAND.

Οὔτε φίλον εὐηργέτησα.] Has tres voces delcet Schottus: Quæ tamen adeo non sunt delendæ, ut locus sine his constare nequeat. TAYLOR. Has voces omittendas censuit Schottus: verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret hæc Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se usum fuisse Potestate Sostrati nulla omnino in re: modo loquendi satis usitato, quo Universalitas (ut ita dicam) rei alicujus designatur per duo Opposita, quæ totam rem exprimunt et comprehendunt. sic "dicenda tacenda" Horatio sunt omni-modi. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἀρῆτα ἰνομάζαν. "Noti ignotique," id est, omnes homines, Petronius c. 112. Propertius III. 5.

"Ultima quæ pacto noxque diesque fuit,"

id est, ultimum tempus vitæ: imitatione Γινῶρι Ργθ. IV. μοιριδιον ἡμαρ καὶ νύκτες,

i. e. μοιριδιος χρόνος. Isocrates ad Philip-pum: ἀγοραὶ δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Ulpianus ad Demosth. adv. Aristocrat. ubi explicat phrasin ἀνω καὶ κάτω per πανταχοῦ, rationem addit: διὰ γὰρ τῶν δύο ἐχθῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et sic apud Æschinæ adv. Ctesiph. p. 68. πάντ' ἡματα καὶ πάσας νύκτας, est æi. Ju-venalis Sat. III. 10-1.

"Melior, qui semper, et omni Nocte dieque potest aliena sumere vultum
 A facie: jactare manus," etc.

ita legendus et distinguendus iste locus. vulgo, alienum sumere vultum. A facie jactare manus etc. Quin et ita intelligendum istud Matt. XII. 32. οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. neque in hoc aeno, neque in futuro: id est, nunquam. et istud 1 Tim. IV. 8. ἐπαγγελίαν ἐχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id est, omnis temporis: quod modo vocaverat πάντα, sc. χρόνον, et illi opposuerat ἐλίγον, nempe χρόνον: quemadmodum postulat Argumentatio. Porro par huic Lysiae loco est ille Orat. XXV. ἵπ' ἐμοῦ φανήσεται οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδὲς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων οὐδὲ πεπονθώς. Cujus oblitus erat Schottus. MARKLAND.

Διὰ τὰ προειρημένα.] Hinc patet Defectus, quem supra memoravi, post voem γεννημένον. nulla enim iræ aut inimicitiarum causa in prædictis apparet: ut necesse sit totam hanc partem intercidisse, in qua ista narrabatur. MARKLAND. Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρη. colligi posse orationis principium esse mutilatum. potest enim hæc dictio sigi-ficare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Sostrato, ejus auctoritas et potentia Ctesiclem ejusque amicos gravabat. REISK. Sc. propter potentiam Sostrati de qua modo diximus. AUGER.

Προφάσεις] Subaudi ἰδίας, aut ἰδία παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς δεδομένης. REISK. Videtur

τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὄρκους. προὔθεσαν δὲ τῷ πλήθει ¹βουλευῆσαι περὶ τοῦ σώματος, ζημιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν λοιδοροῦντα, κατολιγωρήσαντες δὲ τοῦ δικαίου, βιαζόμενοι βλάπτειν ἐξ ἄπαντος ³³² τοῦ λόγου· πᾶν ²ἂν ἐπραξάν, μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσειν, οἵτινες οὐδετέρου τούτων ὑπάρχοντος πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. ἀλλὰ γὰρ ³εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλῆ- ³³³ θους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἤξιώσαν, ἀλλ' οὕτως ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογησασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπεχειρήσαν· τὸ ³³⁴ δὲ τελευταῖον, νομίζοντες οὐχ ἱκανῶς με τιμωρηθῆσθαι, τὸ

¹ βουλευσασθαι π. τ. σώμ. τοῦ ἐμοῦ· ζημ. Α.

² ἂν om. T. R. A.

³ εἰ Α.

addendum, vel saltem subaudiendum ἄλλης. AUGER.

Βουλευῆσαι] Imo vero βουλευσασθαι. in deliberationem ire. REISK.

Περὶ τοῦ σώματος] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. debeamne in posterum quoque libertate mea civili salva perfrui, an ea privatus, atque infamia notatus pro servo venire. Colligitur hoc e loco, si quis magistratui munus fungenti insultasset, eum eo genere infamiae fuisse notatum, ut non modo foro arceretur, sed etiam pro mancipio venderetur. Quod nescio an ex alio nullo vestitus auctoris, qui hodie quidam exstet, loco confirmari possit. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Post ea, quæ dicta sunt, nemo gravabitur mecum restituere ἐν ἀρχείῳ. Nam neque Magistratui convitiatus est, neque si convitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis locus, in quo convitium fecisse insinuat, disertissime postulat notari. TAYLOR. Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὴν ἀρχοντα. colligit sic: Magistratus quidem dignitatem honoris sui suorumque corporum læsam tam severe ulciscuntur, ipsi autem jus violare nulli dubitant, cui tuendo præfæcti sunt publice. REISK.

Βιαζόμενοι ἐλάττω. Conati. SALMAS. βιαζόμενοι δὲ βλάπτειν. CONT. Fort. με est interponendum. dum committatur omni nervorum contentione me lædere, quocumque tandem id fiat modo, nihil non egerunt, ut illo vulgari utar, nihil intentatum sibi reliquerunt. REISK.

Ἐξ ἄπαντος τοῦ λόγου πᾶν ἐπραξάν] Videntur hæc ita distinguenda et legenda esse: ἐξ ἄπαντος (τὸ τοῦ λόγου) πᾶν ἐπραξάν. In illis ἐξ ἄπαντος subauditur τρέπου

vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τοῦ λόγου subaudi ἔπος, ut in proverbio dicitur. idem est ac si dixisset: ὃ ἐστὶ τούτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῆ μοι χρῆσθαι ἐκείνῳ τῷ παρομοιώδει. Equodnam autem est illud proverbiale, cui a se usurpando veniam præfator? Est nempe πᾶν ἐπραξάν. Proverbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, ut, mettre le diable a quatre. IDEM.

Οὐδετέρου τούτων] Refer ad μεγάλα ἐμὲ βλάψειν et πολλὰ ἑαυτοὺς ὠφελήσειν. AUGER.

Πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλειόνου. Vel πάντος περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τὸ δίκαιον. SCHOTT. Quod postremum, ægre ubi tandem intellexi, nauseabam. TAYLOR. Omnino contrarium dicere voluit. Forte scribendum: πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ ἀδίκου. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἱ legendum. MARKLAND. τοῦ δικαίου bene habet. Sententia hæc est: Affectant sanctimoniam tuendi juris, volunt casti et severi juris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, ubi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento sibi quaerendo; sen, ubi neque sua necum similtas, neque spes lucelli intervenit. REISK.

Εἰ κατεφρόνησαν] F. καί. TAYLOR. Bene habet εἰ. Sententia est: Etiam si hoc ipsis ignoveris, quod vestram multitudinem (tot numero homines, cives suos) contemserint; at satis illis hoc non fuit. Etiam deos spreverunt. Qui hoc feretis? Idem est ac si latius et plenius sic dixisset: ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τοῦτ' ἦν πῶς οἰστέον καὶ θλιγορητέον, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλῆθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνο γε οὐκ ἦν ἀνεκτόν, ὅτι οὐδὲ τοὺς θεοὺς φοβηθῆναι ἤξιώσαν. REISK.

Τὸ δὲ τελευταῖον] Videri possit hæc ver-

πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω πα-
 335 ραιόμως καὶ βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδε-
 νὸς ἐποίησαντο, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν
 ἡδίκηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι καὶ λοιδοροῦσι, τοῖς μὲν
 ἔμοις ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολαῖς ἐπιφέροντες,
 τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις ¹ τὰς οἰκείας καὶ συνήθεις.

εἴ. Οἶδε μὲν οὖν ἐκ πάντων τοῦ τρόπου προδυμῶνται
 με τῇ δίκῃ ἀλῶναι· ὑμεῖς δὲ μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς 40
 336 ἐπαρθέυτες ἔμοῦ καταψήφισθηθε, μήτε τοὺς βέλτιον καὶ

¹ [τὰς] R.

borum idem significantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti post τὸ πέρας, ferenda, et nescio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a graviore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne sit quidem hæc tautologia. τὸ τελευταῖον potest significare, ut id dicam quod in dicendis postremum habeo, πέρας autem, quæ est injuriarum postrema, et quasi coronis aut cumulus, quas illi mihi injurias multasque alias et peracervas dedere. IDEM.

[Ἐξήλασαν] Ejicere voluerunt; neque enim adhuc eum ejecerant in hac causa condemnatum, neque ante in priori; prout patet ex præcedentibus. innuitur igitur Voluntas, non Effectus: cujus exempla vide ad fin. Orat. XIII. si sanus sit locus: οὗς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ἑμᾶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεπέριψε· quos hic quidem Agoratus crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum servavit. Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε, lapidare vultis: et com. 33. λιθάζομεν, lapidare volumus. Quæro, an ex hac loquendi Forma explicandum sit istud Luca: Actor. VII. 58. καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλου. et statim sequitur, καὶ ἔλιθοβόλου τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, ut idem iterum diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλου significat lapidare statuebant, volebant: in sequenti, lapidabant, seu lapidibus pctebant: ut in isto Intentio, in hoc Factum denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc verosimile videtur: ne possum credere, vel Historicum δις τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interjecto spatio, tam diversis notionibus usurpatum. Forte igitur Lucas scripsit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθολόγου, lapides legebant vel eligebant, quod postquam factum fuisset, et testes (quorum id negotium imprimis erat) vestimenta exteriora deposuissent, deinde ἐλιθοβόλου Stephanum. Nimirum in La-

pidationibus Judæorum Judicialibus (qualis hæc Stephani fuit) eligebatur Lapis magnus, quem Testes in damnatum primi mittebant vel demittebant. hic, utpote insignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξοχὴν, lapis ille: et inde explicandum puto Ioannem VIII. 7. ὁ ἀμαρτήτης ἐν ὑμῖν, πρῶτος τὸν λίθον θαλίτω. qui vestrum sine hujusce generis peccato est, primus in eam lapidem ILLUM mittat: id est, velut Testis legitimus, jus habeat primi mittendi magnum istum lapidem. nisi ita sumatur, otiosus plane et superfluous erit Articulus τὸν: cujus Pleonasmī pauca admodum exempla ex scriptis N. F. proferri posse existimo, in quibus mira est, et major, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Jam vero, si Testes magnum illum lapidem primi mittebant, quinam sunt isti, qui ἐλιθοβόλου Stephanum priores, et antequam Testes vestimenta exsuisent? Ne Fulgus faceret, obstitit Mos, et Legum metus, et Religio: et præcipue, quod ab initio usque ad finem totus hujus Tragœdiæ processus ad præscripta Legum et Judiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, ut videtur, ἐλιθοβόλου καὶ ἐλιθοβόλου Stephanum; sed forte ἐλιθολόγου vel ἐλιθοφόρου prius, et deinde ἐλιθοβόλου: prout Natura Rei et Ordo Narrationis postulare videntur: vide Ioan. VIII. 59. et X. 31. MARKLAND.

[Διατεθέντες] Id est, διακείμενοι οὕτως, ἡ τσαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν. REISK.

[Παραγαγόντες] Scil. εἰς τὸ δικαστήριον. IDEM.

[Τὰς οἰκείας] Pro τὰς malim πάνυ. IDEM. Malim ad Reiskii mentem πάνυ. AUGER.

[Ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέυτες] Quod supra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πιστεύοντας. Recte vero ἐπαρθέυτες: ut nox, ἐπαρθέντα ἔλπιδι. ἀρεθὲς τὰς ἐλπίσι. Herodian. III. 40. MARKLAND.

δικαίως βουλευσαμένους ἀκύρους καταστήσητε. οἶδε μὲν γὰρ ἅπαντα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔπραξαν, ¹ καὶ ἡδίκηότες ² μὲν οὐδὲν φαίνονται, λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων μὲν οὖν ἀδικούντων μετρίως ἂν ἡγανάκτου, ἡγούμενος τετάχθαι τοὺς 116. 1 μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους εὖ· παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου στερηθεῖς πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθεῖν. δι' ἐχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς σπεπονθέναι, διὰ κακίαν ³ δὲ τῆς πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἀγωνίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν 337 δικαίων ⁴ — ⁵ πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ — μείναιμι ⁵ ἂν ⁶ ἐν τῇ πόλει· ⁷ παραχθεῖς δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδραίνην ἂν. τίνι γὰρ ἔπαρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπο- 338 λιτεύεσθαι, ἢ τί με χρῆ διανοηθέντα, εἰδότα μὲν τῶν ἀντι-

¹ καὶ om. T. R. A.² μὲν γὰρ οὐδὲν T. R. A.³ δὲ ἐκπεσεῖν τῆς Α.⁴ parenthesesos signa om. T.⁵ πιστεύων T.⁶ ἐν om. T.⁷ παραθεῖς R. παραχθεῖς A.

βουλευσαμένους] Quæstores designat, qui Polyænum multa absolverant; ad quos etiam proximum οἶδε redit. REISK. AUGER.

Τούτων] Redit ad Ctesiclem ejusque collegas, qui Polyæno multam dictaverant. REISK. AUGER.

Τετάχθαι] Malim φύσει τετάχθαι, a natura rerum ita esse constitutum, hanc esse legem a natura imperatam, οὕτω πεφυκέναι. REISK.

Ποιεῖν] Subaudi τινὰ, aut ἕκαστον ἡμῶν. IDEM.

Διὰ κακίαν τῆς πόλεως] Latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodavi, unde sententia existit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum est, Lysiam dedisse: διὰ κακίαν δὲ [subaudi τὴν ἑμὴν] στερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως, sed propter improbitatem meam urbe ejectus, exsilio multatus fuisse. REISK. Sc. τὴν ἑμὴν. AUGER.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph. ἀπογραφῆς: quod verum est. sic initio fere Orat. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἡμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, scribe τς: et pone ἰσποτιγμῶν, non τελείαν, post ἐν τῇ πόλει, ut recte legit Stephanns. cum antea deesset Prepositio. MARKLAND.

Πιστεύω] Ultimam litteram censeo detrahendam esse, et verba ista πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ, confido autem vestrae be-

volentia etque aequitati, pro parenthesis habeo. Post hæc scripta reperio πιστεύω in Vindobona. et sic nullus dubitavi id sumere, atque locum pro sententia mea distinguere. REISK.

Ἄν τῇ πόλει] Π. ἂν ἐν τῇ πόλει. H. STEPHAN. CONT.

Παραχθεῖς] παραθεῖς Ald. Sed utrumque nihil est. Fortasse hoc modo: πρὸς ἐχθροὺς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδραίνην ἂν. TAYLOR. Mallem, παραχθεῖς, adductus, productus, sc. in judicium. ut supra: παραγαγόντες, δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἡδικηότα με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. MARKLAND. A Stephano excogitatum et obtrusum παραχθεῖς, aut potius ab ejus operis, rursus expulsi, et genuinam lectionem παραθεῖς ex Aldina revocavi. Venditus antem, aut adductus ad eam necessitatem, ut mihi sub corona veneundum sit, id quod certissime fiet, si hoc judicio damner, quoquam si damner, præter fas et jus damner; affugiam ex urbe. Idem est ac si dixisset: εἰ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ οὕτω συμβαίη) δεόν ἔμε ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τούτων παραθῆναι, τῶν ἑμῶν ἐχθρῶν, ἀποδραίνην ἂν. REISK.

Με χρῆ διανοηθέντα] Aut in με χρῆ latet μέτριν, aut illis servatis addendum est μείναι, aut ἐπιτηδεύειν. quid æquum et tolerabile sperantem me oportet in urbe manere?

δίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ' ὄψεν χρὴ τῶν δικαίων
 τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου οὖν ποιησάμενοι τὸ δίκαιον,
 καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων
 συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μὴδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς
 ἔχθρας μὴ περιϊδῆτε ἀδίκως τοῖς μεγίστοις ¹ ἀτυχήμασι
 περιπεσόντας.

¹ ἀδικήμασι T.

REISK. Ad διανοθέντα, sub. συμπολιτεύ- studiumque atque contentionem modis
 εσθαι, quod praecepit. AUGER. omnibus mihi nocendi. REISK.
 Προθυμίασ] Animum odio mei ardentem,

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ.†

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio hæc scripta est, exprobratam sibi dicit a Theomnesto, patrem se occidisse. Theomnestus dictum non negat, sed negat id ad Κακηγορίας legem pertinere, quæ prohibebat ἀνδροφόνον aliquem appellare, quo probro non affecisset eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is qui agit, ex eo quod etsi verba quibus læsus fuerat, non essent in lege nominatim expressa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex ἀνδροφόνον quenquam appellare contumeliæ causa. Qui autem aliquem dicit patrem suum occidisse, eum ἀνδροφόνον dicit, et plus quam ἀνδροφόνον.

Desid. Herald. Animadvers. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. II. 13.

Pag. ed.

H. Steph.

116. 15

ἀ'. ΜΑΡΤΥΡΩΝ μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὧ ἀνδρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὄρῳ δικάζοντας τῶν τότε

Pag. ed.

Reisk.

339

342

* ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ] Cum historiolas, hujusmodi maxime, curta deceat brevitatis, nolui, quæ præter Heraldiana observari volebam, argumento attexi, verum hic post principia latitantia minus occupatos solummodo morari. Ablata erat civibus Atticis non una sola lege conviciandi licentia. Nam 1. QUI ALIQUID IN ALIQUEM CONTUMELIÆ CAUSA DIXERIT, ἐὰν μὴ ἀποφαίη, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα, ut dicit noster in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τούτων, ὅς ἂν ελασφημῆ τινα, οὐκ ἔχων ἀποδείξαι περὶ ἂν λέγει σαφές οὐδέν; Dio Chrysostom. Orat. 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis solummodo sacris, et publicis consessibus removit, drachmarumque quinque ζημίαν constituit, quarum tres solvendæ erant ei, cui injuria facta esse dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duæ ærario publico: Plato vero in suæ νομοθεσίας l. 11. non solum a templis et in jure dicendo, sed ubique arceri voluit, pœnamque arbitrio magistrati reliquit. Quem secuti sunt Romani. Papias. l. Responsor. tit. 5. "Si quis — in convicia atrocita forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat." At erant 2. quædam gravioris

notæ, δεινότεραι quædam contumeliæ, in quas vehementius surgebat lex antiqua et ab omni ore excussit, non nisi quin-gentis drachmis redimendas. Hujusmodi jurisprudentia Attica nominavit ἀπόρρητα, Κακηγορίας sc. lege designatas et nominatim interdictas. Isocrates c. Lochit. Νόμος μελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Utpote si quis ἀνδροφόνον quempiam appellaverit. Noster: Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς οὐκ ἐστὶ τῶν ἀπορρήτων, ἐὰν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεντονένας· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταύτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐὰν λέγειν. Inscitissime, ut id obiter notem, Meurs. Them. Attic. I. 15. hac constitutione homicidis linguæ usuram ademptam esse voluit, οὐκ ἐὰν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuisse! Et recte inter ἀπόρρητα homicidæ appellatio refertur, cum ad eam sermonis atrocitatem nunquam devenit jurisprudentia ipsa, nisi in iis solis, qui ἐαλακότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνον erant. Demosth. adv. Aristocrat. Τοὺς δ' ἀνδροφόνους ἐξείναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμναίνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποιναῖν, ἢ διπλοῦν ὀφείλειν. ἔσον ἂν καταβλάβῃ κ. τ. λ. Ἠκούσατε μὲν τοῦ νόμου σκέψασθε δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὖσεβῶς

τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεκτονέναι τὸν ἑμαυτοῦ. 344
 20 ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ἠτιάτο, συγγνώ-
 μην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημέων — φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ
 οὐδενὸς ἄξιον ἠγούμην —, οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορρήτων
 ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ — ¹ ἀνελεύθερον γὰρ καὶ
 λῖαν φιλόδικον εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι —
 νυνὶ δὲ αἰσχροῦ μοι εἶναι δοκεῖ περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολ-
 25 λοῦ ἄξιου γεγεννημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρή-
 σασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλο-
 μαι πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἕξαιρετόν
 ἔστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὃ τι ἂν βού-
 ληται.

Β'. Ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτη ² εἰςὶ τριάκοντα 345
 τρία, ἕξ, ὅτου ³ δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί. 346

¹ ἀνελεύθερον γ. κ. λ. φιλοδίκου Α.

² εἰςὶ τρία καὶ τριάκοντα, ἕξ Α.

³ δ' om. T.

Οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν ἐν ἐκείνῳ γὰρ
 etc.] Explicanda sunt hæc ex Antiphonte
 Orat. de Saliat. p. 145. ὃ γὰρ νόμος οὕτως
 ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῆς φόρου δίκην, εἰργε-
 σθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII. 7.
 segm. 66. Unde miram, quid in animo
 habuerit Schottus, cum pro δημηγορεῖν
 conjecerit ἀπαγορεύειν. Sæpe hanc Ora-
 tionem citat Harpocration: plerumque
 tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. MARK-
 LAND.

Ἐφασκεν] Theomnestus puta. REISK.

Αὐτὸν] Patrem Theomnesti puta. IDENT.

Εἴ τι ἄλλο] Εἴ τῶ ἄλλῳ. Ald. Hæret
 Scal. Nam ex ea lectione refinxit: οὐδὲ τῶ
 ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYLOR. εἴ τι ἄλλο.
 CONT.

Τῶν ἀπορρήτων] Τὰ ἀπόρρητα explicat
 Harpocration τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις,
 legibus interdicta, nr. convia. Quæ
 porro, inquit ille, alter alteri objicere per
 leges vetaretur, Lysias declaravit oratione
 adversus Theomnestum. At, ut ex ipsa
 oratione patet, non omnia quidem, sed
 nonnulla tantummodo. AUGER.

Ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λῖαν φιλόδικον etc.]
 Lego, ἀνελεύθερον et φιλοδίκου, Casu se-
 cundo. MARKLAND.

Τριάκοντα τρία, ἕξ ὅτου] Nescio, quo
 fato evenerit, ut quæ ab Auctore exiit
 oratio impetivius, δευτέραν tamen ejus
 φροντίδα vincat hodie castitate! Id quod
 mox per plura evincam. Vel hic quam
 bellule procedat calculus! Nescio sane,
 quibus digitis hic homo annos computet.
 Rectius posterior: Ἐτη γὰρ ἔστι μοι δύο
 καὶ τριάκοντα, ἕξ οὗ δ' ὑμεῖς κατέλθετε, εἰ-

κοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ἂν,
 ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνηκεν.
 Vidit hæc Schott. Palmer. et Bentleius
 denique in dissertationibus de ætate Phal-
 laridis. Attamen si supponamus annum
 integrum elapsum fuisse inter illam scrip-
 ptam atque hanc habitam, meliore via me-
 dicatus est Scal. ἔτη εἰςὶ τριάκοντα τρία.
 Et cetera concordabunt. TAYLOR. Non
 convenit cum Seipso: in Oratione enim
 secunda (quemadmodum vulgo inscribitur)
 triginta duos annos sibi attribuit, et
 mox, quod in hac τρισκαιδεκῆτης, in ista
 δωδεκαέτης dicitur: unde Schottus hunc
 locum ita refingit: ἔτη εἰςὶ δύο καὶ τριά-
 κοντα: et pro τρισκαιδεκῆτης, ex ista δωδε-
 καέτης hic emendatum vult. Sed cum
 istam Orationem omnino spuriam esso
 putem, nec ipsius Lysiae, sed Abbrevia-
 toris ejusdam; hæc priori potius stau-
 dum esse judico, et legendum hoc loco:
 ἔτη εἰςὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα
 τρία ἕξ ὅτου δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν
 τουτί. quemadmodum ibi legitur: ἕξ οὗ δ'
 ὑμεῖς κατέλθετε, εἰκοστὸν τουτί. Et sane
 ex isto Epitomatorem hoc capimus com-
 modo, quod, licet nonnullis in locis Lysiae
 verba interpolaverit, et ad usitatiores lo-
 quendi formas pro libito, vel ævo suo,
 reduxerit (quemadmodum hic, pro Lysiae
 ἕξ ὅτου, Ille substituit vulgaris istud ἕξ
 οὗ), Sensum tamen retinet, et ad veram
 Lysiae scripturam sæpe nos manu ducit.
 Optandum foret, ut Demosthenicarum
 aliquot Compendia hujusmodi haberemus.
 MARKLAND. ἔτη ἔστι δύο καὶ τριάκοντα.
 CONT.

φαίνομαι οὖν τρισκαιδεκέτης ὡς ὅτε ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπεθνήσκει. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, ¹ οὗτ' εἴ ἐστιν ὀλιγαρχία ἠπιστάμην, οὔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς τῶν χρημάτων ³⁰ ἔνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφός

347 Πανταλέων ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπέυσας ἡμᾶς τῶν πατρῶων ἀπεστέρησεν, ὥστε πολλῶν ἔνεκα, ὧ ἄνδρες δικασταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι, οὐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε ἅπαντες ὅτι ἀληθῆ λέγω. ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι.

MARTYRES.

35

γ'. Ἴσως τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτων μὲν οὐδὲν ἀπολογήσεται· ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητὴν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, εἰάν

348 ² τις εἶπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέειν· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ εἶν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι

¹ ὅτ' εἴ ἐστιν T. οὗτ' ὅ, τι ἐστιν A.

² τις τινὰ εἶπῃ A.

Ὅτ' εἴ ἐστιν] Οὗτ' εἴ ἐστιν Codd. Steph. et Coisl. Scal. quoque. Rectius tamen Steph. οὔτε ὅ, τι ἐστιν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τοῦ δευτέρου λόγου ἀρχῇ. TAYLOR. Sed MS. habet, οὗτ' εἴ ἐστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 335. ἀλλ' εἴ μὲν καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX. 2. Ἄλλ' οὐδὲ εἴ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. Mutavit, opinor, Abbreviator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucae loco pro ἐστιν Codex Vetusissimus Academiae Cantabrigiensis a Beza donatus habet λαμβάνουσί τινες: quod est Interpolatoris, vel non intelligentis phrasin, vel metueantis, ne ex hoc responso viderentur Discipuli Ephesii dixisse, Se nescivisse Existentiam Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβούλευσα ἂν αὐτῷ, insidiatus fuissim illi. vulgo deest ἂν. MARKLAND. οὗτ' εἴ ἐστιν. CONT.

Οὐκ ὀρθῶς] Videtur ἂν interponendum. vitæ patris si fuissim insidiatus, quo bonis potiver, non recte, non sapienter fecissem. REISK.

Πανταλέων] Si ingenio fuissim vel medioeriter φιλοδικῶν, ingentem utique dicam isti Pantaleonti scripsissem. Nomen fratris minime erat necessarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, ubi le-

gitur: ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφός πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferantur per ἅπαντα παρέλαβε, proclive erat in nomen proprium Πανταλέων commigrare. TAYLOR. Non intelligo hanc Ratiocinationem, nisi pro παρέλαβε legatur παρέλαβε, praeceperat, scilicet ante patris mortem: quod factum non probabile est, et reclamare videntur, quæ sequuntur. Ut nunc sunt, pessime Argumentator. Dilucidius hæc effert Abbreviator, omissis ὀρθῶς et ἐπιτροπέυσας ἡμᾶς (ita enim legendam, non ὑμᾶς), quæ ultima difficultatem injiciunt sententiæ. Ceterum contra Pantaleonta quendam scriptis Orationem Noster, cujus meminit Pollux IV. 3. segm. 23. An hinc fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, ut paulo post. MARKLAND.

Ἀνάγκη μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἦν deesse. REISK.

Σχεδὸν ἐπίστασθε] Videtur γὰρ interponendum. IDEM.

Ἐάν τις] Interpono τινα, si quis ab aliquo dicat patrem ejus esse interfectum. Nam e vulgata hæc existat sententia, alienissima quidem illa: si quis aiat a se patrem suum esse interfectum. IDEM.

ὕμᾱς, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι
 40 ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι, ὅσοι
 ἀνδροφῶνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασι τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν
 τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν
 δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπῶν περὶ πάντων ¹ ἔδη-
 λωσεν. οὐ γὰρ δήπου, ὧ Θεόμνηστε, εἰ μὲν ² τίς σ' εἴποι
 πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν ὄφλειν σοι 349
 δίκην· εἰ δέ τις εἴποι ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα ἔτυ-
 πτες, ὧου ἂν αὐτὸν ἀξίμιον δεῖν εἶναι ὡς οὐδὲν τῶν ἀπορ-
 117. 1 ρήτων εἰρηκότα. ἠδέως γὰρ ἂν σου πυθοίμην — περὶ τοῦτο
 γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν —, εἰ
 τίς σε εἴποι ρῖψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἰρητο, εἰάν
 τις φάσκη ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου
 αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήκει ἂν ³ σοι ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι
 οὐδὲν σοι ⁴ μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ἐστὶ ρῖψαι καὶ ἀποβε- 350
 5 βληκέναι· ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἑνδεκα γενόμενος ἀποδέξαιο, εἴ
 τις ἀπάγοι τινὰ φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι ἢ τὸν χι-
 τωνίσκον ἐκδεδύσθαι, ἀλλ' ⁵ ἀφείης ἂν τὸν αὐτὸν τρῶπον,

¹ ἔδηλου T. R.² τίς εἴποι T. τίς σ' εἴποι R. τίς σε εἴποι A.³ σοι, ὅτι σ' εἶπεν ἐρριφέναι A.⁴ σοι μέλλει in ed. 4. μοι μέλει in B. T. σοι μέλειν A.⁵ ἀφείης T. R. ἀφείης A.

Τῆς τούτων διανοίας] Abbreviator, τῆς
 τῶν ἔργων διανοίας. Lysias infra: εἴπερ
 μάχη τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις
 τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τούτων.
 MARKLAND. Post διανοίας videtur ἔχεται
 deesse. REISK.

Καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius hæc
 et expressius in proxima oratione, ubi bis
 ἀπεκτόνασι, quod has sordes Helle-
 nismi (ἀπεκτείνασι puta, quod est in vulg.)
 mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quo-
 que Coisl. TAYLOR. ἀπεκτόνασι. CONT.
 Hic legi velim, ut in altera oratione: ὅτι
 ὅσοι ἀπεκτόνασι τινάς, καὶ ἀνδροφῶνοι τῶν
 αὐτῶν εἰσὶ· καὶ ὅσοι ἀνδροφῶνοι τινός, καὶ ἀπε-
 κτόνασι τουτοῖ. AUGER.

Ἐδήλου] Ἐδήλωσεν Cod. Steph. quam
 quoque scripturam clare exhibet oratio
 sequens, quæ ubique fere est correctior.
 TAYLOR.

Εἰ μὲν τις εἴποι] Lege: τίς σε εἴποι. Sic
 in secunda: εἰάν μὲν τις πατραλοίαν ἢ μη-
 τραλοίαν καλῆ σε: ita legendum, non κα-
 λέση. Pro ἔδηλου paulo ante MS. habet
 ἐδήλωσεν: et ita Abbreviator. MARKLAND.
 Φύσαντα] Φυτεύσαντα habet oratio al-
 tera. TAYLOR.

Τούτο] F. περὶ τούτου γὰρ δεινὸς εἶ —
 λέγειν. IDEM. A codice Veneto Bessari-

onis abest δεινός. quod ut non laudo, ita
 aio ferri posse. περὶ τι εἶναι est bene Græ-
 cum. circa aliquid versari, ei deditus esse.
 Verum vulgata h. l. bene habet. REISK.
 Φάσκη ἀποβεβληκέναι] Contius addit τὴν
 ἀσπίδα.

Ἐξήκει —] Videtur hic locus sic ferme
 sarcienus: ἐξήκει ἂν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐρ-
 ριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, οὐδὲν σοι μέλειν.
 in infinitivo. acquiesceres in hoc (noque ad
 iudicii certamen rem deferres), causans,
 tua nihil referre, neque te animo angi, pro-
 pterea quod adversarius dixisset, te scutum
 ἐρριφέναι, non autem ἀποβεβληκέναι. REISK.

Μέλλει] Recte olim confixere scelera-
 tum istud μέλλει Seal. et Steph. quorum
 ille nobis μέλει, hic μέλειν propinavit.
 Verum mehercule dum Auctoris sensa
 liquide perspicere videor, oratio tamen
 ipsa nescio quid Insubrici et præfracti
 retinere videtur. TAYLOR. Mallet, οὐδὲν
 μοι μέλει. et mox, pro ὀνομάζεται scribe
 ὀνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λα-
 ποδύτην ὀνομάζεν. MARKLAND. λέγοντι ὅτι
 οὐδὲν σοι μέλει. CONT.

Ἀφείης] F. ἀφίης. Verbum certe. TAY-
 LOR. Postremum quid sibi velit, haud
 intelligo, ut alia Taylori quamplurima.
 Optativum equidem hic malim ἀφείης, ob

ὅτι οὐ λωποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ' ¹ εἴ τις παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθεῖη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι· εἴπερ ² μαχῆ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν ³ προσέξεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόματα πάντες τίθενται.

δ'. Ἐτι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὗτος ¹⁰ γάρ μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ μαλακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν ἐκείνῳ ³⁵¹ τῷ χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ θόνου δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὰς διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι' ³⁵² οὐπερ ἐγὼ ⁴ κακῶς ἀκήκοα. ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε δόμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη

¹ εἴ τὴν παῖδα T. εἴ τις τὴν παῖδα A.

³ προσέχεις T. R. A.

² μάχη T. R. A.

⁴ κακῶς T.

praemissum ἀποδέξαιο, et insequens φάσκοις. REISK.

Ὅτι οὐ λωποδύτης] Nescio qua mente Contius eciat οὐ. AUGER.

Τὴν] F. τὴν. Τὴν τamen legit Herald. in Salmas. IV. 7. TAYLOR. Hujus loci hic est sensus: οὐκ ἂν φάσκοις ἀνδραποδιστὴν, quia scilicet in servitutum adduxit non virum, ἀνδρα, sed puellam, τὴν παῖδα. AUGER.

Ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud Livium. SALMAS.

Ἐτι τοίνυν σκέψασθε] Id insuper considerate, judices: hic orator orationem convertit a Theomnesto ad judices, quia nempe, quam Theomnestus propter animi ignaviam in Areopagum non ascenderit, ignorare debet quae illic agantur. AUGER.

Οὗτος γάρ] Ratiocinium cohæret sic: Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam prae mollietie et ignavia nunquam ille mihi videtur in Areopagum ascendisse). vos igitur omnes nostis. REISK.

Διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος] Vult dicere, formula jurisjurandi utriusque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non hæc est: οὗτος ἐστὶν ἀνδροφόνος τοῦ δέινα, neque ἐγὼ οὐκ εἶμι ἀνδροφόνος τοῦ δέινα. sed istæ: οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δέινα. et ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δέινα. IDEM.

Ἀλλὰ δι' οὐπερ κ. τ. λ.] Locum mendosum esse ausim pronunciare. Lego: ἀλλὰ δι' οὐπερ ἔργον κακῶς ἀκήκοε. SALMAS. Fallitur vir doctissimus. Lego enim certissima emendatione: ἀλλὰ δι' οὐπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα. Ita Calumnia solet describi apud Græcos. Sensus est: In acti-

onibus Areopagiticis juramentum utrinque concipitur non in verbis legis, non diὰ τούτου τοῦ ὀνόματος, de quo nunc agitur, scil. ἀνδροφόνος, sed iis ipsis, quibus me lædē conqueror. Διόκων enim διώκονται, ὡς ἔκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Noster c. Familiar. Εἰπάτω τίς ἰμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν; proxime: Οὐκοῦν δεινόν, εἰ, ὅταν μὲν δέησῃ σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Hæc spectant, quæ sequuntur: Οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι, — πρότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; TAYLOR. Lego κακῶς ἀκήκοα, male audivi, i. e. vituperans sum. Dicit: In Areopago, quando de Homicidio quæstio fit, Formula jurisjurandi concipitur per hoc ipsum verbum (κτείνειν) quo contra me usus est Theomnestus, quando mihi cadem patris mei exprobravit, δι' οὐπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim jurat, ὡς ἔκτεινε hunc vel illum Reus: Reus vero contra jurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notissima phrasis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND. κακῶς. CONT.

Ἐκτεινε] Ad primam ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, reus; ad secundum αὐτός. REISK.

Οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptas Schotto: qui ut aliquid contulisse videatur ad emendandum, istud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum judico, sed loco moveri arbitrator. Locus est laceratus et absorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτείνειαι * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι τὸν φεύγοντα * * * ὅτι οὐκ ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR. Sed hæc voces [sc. τὸν φεύγοντα], licet alio loco positas, postulat Argumentatio, quæ ad certissimum, ut mihi videtur, hujus loci restitutionem

15 τὸν ¹δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ
διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα,
ὧν οὗτος ἔρει, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας
ἐδικάσω ²εἰπὸντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν ³⁵⁴
τοῦ ρίψαι οὐδὲν ³τῷ νόμῳ εἴρηται· εἰάν δέ τις εἶπῃ ἀποβε-
βληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειεν κε-
λεύει. οὐκοῦν δεινὸν, ⁴εἰ, ⁵ὅταν μὲν ⁶δεήσῃ κακῶς ἀκούσαντα
20 τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ
νῦν, ⁷λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἶπῃς ³⁵⁵

¹ δόξαντα κτεῖναι ἀποφύγειν, φάσκοντα R. A. ² εἶπε τις σὲ T. ³ ἐν τῷ A.

⁴ εἰ om. R. A. ⁵ εἰάν R. ⁶ δεήσῃ σε κακῶς T. δὴ σε κακῶς R. A.

⁷ ἐκλαμβάνειν R. λαμβάνειν A.

ducit. ea est hæc: οὐκοῦν ἀποπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα, τὸν δεῖχθέντα κτεῖναι, φάσκειν οὐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; nonne igitur absurdum foret, si Reus, qui demonstratus fuit occidisse, diceret se non esse ἀνδροφόνον (homicidam), quia Actor jurabat illum esse ἀνδροφόνον? quod enim est inter hæc discrimen etc. Possis retinere οὐκοῦν, igitur, sine Interrogatione: sed istud vividius est. De cæteris, vix dubitari posse puto. MARKLAND. Ego locum hanc saltem ad tolerabilem et convenientem sententiam sic reformavi, ut pro vulgari δείξαντα, sufficerem δόξαντα, et ἀποφύγειν adderem, utrumque de meo. Perabsurdum sit, eum, qui visus fuerit iudicibus eadem commisisse, quanquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolvi (ἀποφύγειν, aut, si magis probes ἀξιῶν ἀποφύγειν, postulare, ut absolvatur) ideo, quod actor in iure jurando affirmaverit, reum occidisse, κτεῖναι, nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non usurpari, sed vocabulum ἀνδροφόνου. REISK. Ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διαμόσατο, intellige quasi legeretur, διωμόσατο ὡς ὁ φεύγων ἔκτεινε. AUGER. F. leg. οὐκοῦν ἀποπον ἂν εἴη τὸν δράσαντα ἀφείναι, φάσκοντα etc. Demosth. p. 983. 17. ἄλλ' ὁμῶς ἀπάντων τούτων ἕως καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τίτακται, τὸ πείσθοντας ἀφείναι, et mox v. 21. οὐδὲ γὰρ, ἂν ὁ παθὼν αὐτὸς ἀφ' τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα, οὐδὲν τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξῃστιν ἐπεξίεναι.

Αὐτὸ μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω, εἰσὲς τις σε] (Sic. vulg.) Cod. Steph. et Coisl. αὐτὸς μὲν Θέωνι. Lege itaque: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω εἰπὸντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κακηγορίας vidit Schottus. Ego met quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnes recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo

totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima: αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπὸντι σε ρίψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR. Præcedentia recte emendarunt Viri Doctissimi: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda:—ἐδικάσω εἰπὸντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te ρίψαι (abjecisse) clypeum: cum tamen de hoc verbo ρίψαι in lege nihil dicitur, sed etc. Clare Abbreviator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπὸντι σε ρίψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ρίψαι οὐ γέγραπται, ἀλλ', εἰάν τις φῆ ἀποβεβληκέναι sic et ibi legendum puto, cum vulgo desit τὸ ρίψαι, ex sensu et Lysia splendulum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout postulat Coniunctio εἰ, et sequens ἀξιῶς, et pro δεήσῃ σε forte δὴ σε. MARKLAND. καὶ αὐτὸς μὲν, Θεόμνηστε, κακηγορίας ἐδικάσω, εἰ εἶπέ τις σε ἔρριφέναι. CONT.

Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι κ. τ. λ.] Malo alite usus est Criticorum princeps Salmassius, cum hæc tractavit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι τὴν ἀσπίδα ἢ ἀποβεβληκέναι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι est ipsissimum verbum juridicum: Et hominem, quem alibi semper suspicere non sine aliqua reverentia soleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere posse videtur. TAYLOR.

Οὐκοῦν δεινὸν, εἰάν μὲν δεήσῃ σε] F. δεήσε. In Edit. min. TAYLOR. CONT. Sic dedi, pro vulgaribus istis: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μὲν δεήσῃ σε. Postremum hoc δεήσῃ a Stephano profectum est. Aldus dederat δεῖ. unde potius δεῖ debet effici. Illa læctio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris esset, εἰ, in aliis, εἰάν, in aliis ὅταν. Ego ἐάν prætulix altero exemplo. REISK.

Λαμβάνεις] Lega λαμβάνεις. TAYLOR.

κακῶς, οὐκ ¹ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν βούλη, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις, ἢ τοσοῦτον δύνασαι, ὥστ' οὐδέποτε οἶει τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμωρίας τεύξεσθαι; εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνόητως διακείμενος, ὥστ' οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποιήκας τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἶει δεῖν πλεονεκτεῖν; ² καί-25 τοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

εἰ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμᾶς μὲν πάντας εἶδέναι ἠγοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω 356 σκαιὸν εἶναι ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα. βούλομαι οὖν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι, ἂν πως ἀλλὰ ³ νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῆ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους ⁴ τοὺς Σόλωνος τοὺς παλαιούς. 30

ΝΟΜΟΣ.

357 Δεῖσθαι ὃ ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἡμέρας ⁵ πέντε τὸν πόδα, ἐὰν ⁶ μὴ ⁷ προστιμήσῃ ἢ Ἡλιαία.

¹ ἀξιοῖν R. A.² καί μοι A.³ νῦν γ' ἐπὶ R.⁴ τοῦ T. R. A.⁵ δέκα A.⁶ μὲν T. om. A.⁷ προστιμήσῃ A.

Οἷός τ' εἶ] Οἷός εἶ. SCAL.

Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ut paulo post: καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. et ita passim. Infra, ἂν πως ἀλλὰ νῦν. mallem ἂν πως ἄρα νῦν, si forte ullo modo nunc apud tribunal discat. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Non videtur lex περὶ τῆς κακουργίας, de prænis maledicentium, sed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου, de prænis homicidarum designari. REISK.

Τὰ λεγόμενα] Scil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. vim et sententiam hujus legis non percipere, vel disputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges esse interpretandas, sed ex destinatione legislatoris et ex natura rerum. IDEM.

Ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. ὅπως ἄρα νῦν. TAYLOR. Si quid iustandum sit, malim ἂν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — si nondum, at nunc saltem — Verum videtur vulgata defendi posse, idemque dicere, atque εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε, si non citius, at nunc saltem. Ego equidem γ' addidi de meo. REISK. Idem valet ac si diceretur: εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε ἐπὶ — si nondum prius, at nunc saltem deoceanur.

AUGER.

Τοὺς παλαιούς] Id est, scriptos illo casu, obsoleto sermone prisorum Atticorum. Consultum duxit orator de hoc admonere ob insequentia. alias potuisset etiam τοῦ παλαιοῦ dicere. REISK.

Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in oratione Timocratea, ejus fide adductus nostrum, (id quoque vidente Herald. Animadv. III. 3.) emaculavi: "Ὁ, τι ἐάν τις ἀπολήσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλοασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μὴ, τὴν δεκαπλοασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκῃ, ut mox monituri sumus) τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἢ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βυλλόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμώματος ᾖ. Male in duas leges disperditur Demosthenicam et Lysiacam Petit. Legg. Attic. TAYLOR.

Ποδοκάκῃ] (Sic vulg.) Admonuit Moschop. π. σχ. εδ. p. 82. vocem hanc per duo κκ esse scribendam. Ποδοκάκῃ διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμοῦ τριῶ ξύλων, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita scribunt. Theonem, quoniam locum insignissimum habet in Prognymasm. afferre imprimis

ἡ ποδοκάκκη αὐτὴ ἐστίν, ὧ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξεληθὼν ἐν ταῖς εὐθύναις 359 τῶν ἑνδεκά κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ αὖν ἡλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; λέγε ἕτερον νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

35 Ἐπεγγυῶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.

Iubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ἔταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ἢ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἢ ποδοκάκκη καὶ ἢ ἡμεδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγούνται,

Χαλκίω δ' ἐν κέραμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita Harpocrat. Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἥτα παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κάσσωα, ποδὸν τις κάκκωσις οὔσα, ἢ κατὰ συγκροπὴν, ὡς φησι Διδύμιος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοῦτομα. φησὶ γάρ, ἢ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quæ verba lucem affundunt Hesychio. Nam idem velle videtur, sed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiscari licebit, quod per duo κκ scribitur, ἥτα παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκροπὴν ποδοκατοχή. Qui Varinum de hac voce consulat, inveniet unum articulum, quasi vestem, ex diversis et hinc inde sumptis pannis consutum. Sed idem emendabit Glossas Nomicas. Quarum hæc sunt verba: Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἰρητῇ, ἐν ᾧ τοὺς σόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι), ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσπος. Aliud est Κοῦσπος. Lege ex Varino κῆππος. Quas turbas dedit H. Steph. in Thesauris, qui putat ex hoc loco male intellecto Lysiam distinxisse inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξεληθὼν κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ. TAYLOR.

Μὴ προστιμήσῃ] Revocavi veterem probam lectionem Aldinae, a Taylora nulla de causa vitatam et cum μὲνῆπυτῃ. Oritur hic e loco Demosthenis dubitatio, servandamne sit, an expungendum illud μὴ. Nil interesse arbitror, sed utriusque posse probari. In Lysiae loco μὴ exhibente, hæc obtinet sententia: Vincitor, nisi si quid præterea mulctæ pœnæve superaddiderit Heliæa. Quod si sit, præter carcerem, etiam hæc pœnæ accessio a damnato erit repetenda. In Demosthenico autem, μὴ omittente, istæc: Præter restitutionem

rerum furto ablatarum, si carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa, hanc quoque sons dato. Hanc autem pœnæ accessionem quicumque sciscere voluerit, ejus rei jus ipsi esto. Nobis in ejusmodi discidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos sumus, quid olim legislator vere scriptum reliquerit, utraque lectione cum sententia conveniente? REISK. ἐὰν προτιμήσῃ ἢ Ἠλιαία] interpretor commentando: si præter restitutionem rerum ablatarum, carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa. AUGER.

Ἡ Ἠλιαία] De tribunali hoc vid. Poll. VIII. 7. Harpocr. in v. Menrs. Areopag. c. 11. Restitui debet apud Antiph. σ. τ. Χορευτ. Ἐλεξε μὲν γὰρ φιλοκράτης οὕτωσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θερμοδετῶν τῇ ἡμέρῃ, ἢ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακῶν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ἡλιαίαν. TAYLOR.

Καλεῖ] (Sic vulg.) lege καλεῖται ex Harpocr. in v. Ποδοκάκκη, modo allegato. IDEM. Lege καλεῖται. Harpocratio, hunc locum citaas; ἢ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκκῃ, seu ποδοκάκκῃ, vide, quæ habet Doctissimus Hemsterhusius ad Pollucis VIII. 7. segm. 72. Ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, ut Actor. XVI. 24. τοὺς σόδας αὐτῶν ἡσφαλισατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήσῃ ἢ Ἠλιαία] Scribe, προστιμήσῃ, multa pecuniaria puniat. Pollux VIII. 5. segm. 21. de Verbis, quæ pœnam significant: τὰ δὲ ῥήματα, τιμαρῆσθαι, κολάζειν, etc. προστιμῶν, ἐπιτιμῶν etc. Demosthenes adv. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ τὸν σόδα πίνδ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἢ Ἠλιαία. ita habet edit. Heruvag. p. 510. mendose forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, ut apud Lysiam, MARKLAND. καλοῦμεν. CONT.

Ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitas atque ὀρκήσαντα. Corrigendus Harpocr. Ἐπιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὀρκήσαντα ὀμώσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. Cantab. ἐπιορκήσαντα. Qui si non jussisset, jubet tamen hic locus Lysiae. [Memor esto Lysiam hic citare

τούτων τὸ μὲν ἐπιτορκήσαντα ὁμοῖαι ἐστὶ, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.

360 Ὅσοις δὲ ¹ ἀπίλλει τῆ θύρα, ἔνδον τοῦ κλέπτου ὄντος.

τὸ ² ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο ³ διαφέρει.

Τὸ ἀργύριον στάσιμον εἶναι ἐφ' ⁴ ὀπόσω ἂν βούληται ὁ δανειζων.

τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστιν, ὧ βέλτιστε, οὐ ζυγῶ ἰστάναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὀπόσον ἂν βούληται. ἔπανά- 40

361 γνωθὶ ⁵ τουτουῖ τοῦ νόμου τὸ ⁶ τελευταῖον.

¹ ἀπέλλη T. R. ἀπίλλη A. ² ἀπέλλειν T. R. ³ διαφέρειν T. R. A.
⁴ ὀπίσον T. ⁵ τουτὶ T. ⁶ τελευταῖον. ΝΟΜΟΣ. ὅσα Α.

leges Civitatis non ad usum forensem, ut alibi solet, sed ut exempla verborum obsoletoium produceret. Citat ergo membratum, et duo capita diversarum legum, in quibus vetustum aliquod verbum continebatur, uno quasi spiritu recenset, ut hic: Ἐπεγγυῶν ἐπιτορκήσαντα τὸν Ἀπόλλων. καὶ Δεδίετα οἴκῃς ἔνεκα δρασκάζειν. Ita infra: Ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. καὶ Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλαβὴν ὀφείλειν. In Edit. min.] TAYLOR.

Ἀπίλλη] Ἀπίλλει Ald. ἀπίλλει τὴν θύραν Coisl. Nihil rectius. Pro ἀπίλλειν ἀπείλλειν vult doctissimus Valesius ad Mansuetum (aliquantulum adjuvat Cod. Harpocr. MS. Cant. ubi sedes vocis Ἀπίλλειν est inter Ἀπατούρια et Ἀπειπίειν.) Derivatur enim ab εἶλλειν. Hesych. Εἶλλη, εἶργη, κωλύη. Εἰλλόμενοι, εἰργόμενοι. Suid. Εἶλλειν, εἶργειν, κωλύειν. Παλαιὰ ἡ λέξις. [Leg. τὸ ἀπέλλειν τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. In Edit. min.] TAYLOR.

τῆ θύρα] Orpinoz, τὴν θύραν. Sequitur: τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπέλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, τὸ στάσιμον τοῦτο, et νῦν ὀνομάζεται, ut versu precedenti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notavi Orat. VIII. MARKLAND. Bene habet vulgata. τῆ θύρα idem est atque διὰ τῆς θύρας. Janua excludere, h. e. per januam, adminiculo januae intercedentis et oppositae. REISK.

τὸ ἀπέλλειν τὸ ἀποκλείειν] Videtur legendum: τὸ ἀπέλλειν ταῦτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται. IDEM.

διὰ τοῦτο] Subaudi ὅτι μὴ ταῦτὸν ἐστὶ κατὰ τὸν φθόγγον. IDEM. Sub. ὅτι μὴ ταῦτο φθίγγεται. AUGER.

στάσιμον] στάσιμον, ut videtur, apud veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod voluit Hesychius, atque adhuc vult, si suppetias feramus. Στα-

σάμενον. δασυάμενον. Labes. Lege δανεισάμενον. Explicat quodammodo in Ὀβολοστάτης. ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς ἔλεγον. ἐδίδουν δὲ σταδμῶ οἱ δανειζότες, διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἰστάνειν (ἰστάναι) φασίν. Vid. in Ἰστάμεθα. Ἰστάνειν. Ἰστασθαι. TAYLOR.

ἐφ' ὀπόσω ἂν] Revocavi veterem probam lectionem Aldinae, a codibicis mstis confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, quae ἐφ' ὀπόσω dedit. Non dicitur ἐπι μέγαν τόκον δανείζεσθαι, sed ἐπι μεγάλη. ἐπι in talibus conditionem indicat, ut detur faenas, (nam in ἐφ' ὀπόσω subauditur τόκω) quantum creditor postulet et sibi depreciscatur. REISK.

τουτὶ τοῦ νόμου] Scribe, τουτουῖ τοῦ νόμου, ut Ἀργάτοιο τουτουῖ Orat. XIII. et alibi saepe. Vide Dionys. Halicarnasensem περὶ Συνθέσ. Ὄνομ. segin. VI. ubi Demosthenes laudatur, quia, στοχαζόμενος τῆς συνθέσεως, dixit τουτουῖ pro τοῦτο. Quae sequuntur ita distingue ac lege: Ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλοῦνται καὶ Οἰκῆος (Harpocration οἴκως) τὴν βλαβὴν καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Istud καὶ non est pars Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem Transitiō. Pari plane modo peccatum esse puto Lucæ XXI. 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπι τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες: Ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικε. haec ultima vulgo confunduntur, καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικε, quasi essent Christi verba in sua persona loquentis; cum revera sint ea, quibus usuri essent Impostores, Libertatem sectatoribus suis promittentes, et, Nunc Tempus esse, praedicantes. Sic et Matt. XI. 19. καὶ Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς; ubi post καὶ repetendum est λέγουσιν, ut paulo ante. sensum verborum optime explicat istud Salviani Massiliensis lib. IV. de Gubern. Dei: Talis secta est, quales et sectatores. Vulgo haec confunduntur, καὶ

"Οσαι δὲ πεφασμένως ¹ πολοῦνται, ² καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλιν.

προσέχετε τὸν νοῦν. τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς, ³ πο- 363
λεῖσθαι δὲ βαδίζειν, τὸ δὲ οἰκῆος φεράποντος.

5'. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστίν, ὧ ἄνδρες δικασ-
ταιί. ἀλλ' εἰ μὴ ⁴ σιδηροῦς ἐστίν, οἶομαι ⁵ αὐτὸν ἔννου
γεγονέαι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταῦτά ἐστι νῦν τε καὶ 364

¹ πολοῦνται T. R. A.

² . καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλιν A.

³ παλεῖσθαι T. R. A.

⁴ σιδηροῦς T.

⁵ αὐτὸν νῦν γε ἔννου A.

ἐδικαιώθη etc. MARKLAND. *Lege toutou.* In Edit. min. TAYLOR. Admisi in textum Marklandi conjecturam, *toutou*, pro vulgari *τουτι*, *hujus legis*, quam tibi jam trado recitandam. REISK.

"Οσαι] (Sic vulg.) *Lege* ὅσαι ex Plutarch. in Solone. Monuit Petit LL. Attic. lib. 6. tit. 5. Agit Lex de mulieribus, quæ palam prostant et quæstom corpore faciunt, ὅσαι πεφασμένως πολοῦσι, h. e. ut interpretatur noster legum peritissimas, ὅσαι φανερώς βαδίζουσιν. Atque itidem Plutarchus ἐμφανῶς φοιτᾷσι: Et recte. Παλεῖσθαι (lege Παλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (i. καὶ) πολλαῖς φοιτᾷν. Hesych. Vel ut explicat Didymus apud Harpocr. ὅσαι φανερώς πορεύουσι. Παλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις ὕβην καὶ τὸ πορεύειν, ὅπερ ἐστὶ περιναίαι. Vid. Hesych. in Πῶλος. Brodeus ad Euripid. Rhæ. 261. Varin. in Παλεῖται (Harpocracionem ipsum non moror, qui Παλοῦνται proprie dici velit pro Venditare). Verum de his metricalis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλιν. Hoc est secundum mentem Petiti. *Eas vel servorum injuriis obnoxias esse, eisque parere jubet lex.* Quæ si vera sint, næ ta inclementer nobiscum egisti, Lysias, qui in Ποδοκάκη, in Ἐπιτορήσαντα, Δρασκάζειν, Ἀπειλλεῖν, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen exprompsisti; in his autem, quæ quanta quanta sint, nihil nisi teuebræ sunt, nos novos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate pervenit, plane destitisti. Potuimus profecto de Ποδοκάκη divinando investigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δούλην, quod nos injuriis esse obnoxiam nemini jurato, præter te unicum, crediderim. Legit igitur Schottus: καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην εἶναι ὀφείλιν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δίκην εἶναι ὀφείλιν. Ego cum Herald. Animadvers. in Salmas. V. 8. judico hæc ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, ut velit idem homo, esse depravata. Duæ igitur

leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

"Οσαι πεφασμένως πολοῦνται — καὶ Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλιν.

Est enim omnino aliquid hujusmodi. TAYLOR. Suspicio sic restaurandam hanc legem: Οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὀφείλιν, id est, ὕφλιν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δούλου βλαπτομένου, ἢ ὑπὲρ δούλης βλαπτομένης. multam pro servo pendendam (enque generis honestioris, urbano, nam is est ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων), ubi læsus illo fuerit, duplam esse debere multæ pro ancilla pendendæ læsæ (sordidiore imprimis et contentiore). τῆς tum non coheredit cum δούλης, sed cum omissio, sed subaudiendo, ἐλάβης, quasi dixisset: διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δούλης βεβλαμμένης. REISK.

Οἰκῆος] Ammonius in Οἰκότεριψ. Οἰκότεριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότεριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς φεραπὸν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δούλος ὁ ἀνηπάτος. Παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσι Οἰκεὺς κέκληται ὁ Οἰκότεριψ. TAYLOR.

Παλεῖσθαι] Πολεῖσθαι. SCAL. Credo auctoritate Hesychii. Quæ in hoc loco, ut paulo ante vidimus, nulla est. IDFM.

Εἰ μὴ σιδηροῦς ἐστίν] Π. εἰ μὴ ἐκ σιδήρου. H. STEPHAN. σιδηροῦς. PALMER. In Edit. min. TAYLOR. et CONT. Propius mihi videtur σιδηροῦς ἐστίν. Philo de Josepho p. 362. προσέλεψα δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηροῦς ἐγώ; MARKLAND. Cessi auctoritati codicum mstrom magis, quam virorum doctorum, ut σιδηροῦς darem, pro vulgari σιδηροῦ, quod alias non movissem; quippe quod nil habet, quod minus probetur. REISK. σιδηροῦς, ferreus, i. e. plumbeus. AUGER.

ἔννου] ἔννου Ald. Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννου. Solus tamen Scal. οἶομαι αὐτὸν εἶναι ἔννωκεναί. TAYLOR. ἔννου. CONT. Fortassis νῦν γε est interponendum. nunc tandem aliquando sapere incipere vel incepisse. ἔννου γεγονέαι pro συνιδεῖν et ἐργακέναι dictio est paulo rarior inventu. REISK.

πάλαι, τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν 118. 1
 1 τε καὶ πρότερον. δηλώσει δὲ οἰχήσεται γὰρ ἀπῶν ἀπὸ
 τοῦ βήματος σιωπῆ. εἰ δὲ μὴ, δέομαι ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασ-
 σταὶ, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι πολὺ μει-
 ζον κακὸν ἐστίν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα² ἀπεκτονέαι ἢ τὴν
 365 ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἀν πάσας τὰς
 ἀσπίδας ἐρρίφεναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πα-
 366 τέρα. οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν ὦν τῇ αἰτία, ἐλάττονος δὲ
 οὐσίας αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἠλεήθη,
 ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα ἠτίμωσεν. ἐγὼ δὲ ἐωρακῶς
 μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα, ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ
 σώσας τὴν ἀσπίδα, ἀκηκῶς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν
 πρᾶγμα, μεγίστης δὲ³ οὐσίας μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀπο-

¹ τε om. T. R. A.

² ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα om. T. R.

³ ἐσομένης Α.

Δηλώσει δὲ] Scil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμοῦ μεμάθηκε. IDEM.

δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obviolum sit ἐνθυμουμένους, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innovandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἀξίον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κακίαν μεμῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μῆμαις etc. Infra, hac ipsa, quæ sub manu est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι etc. ubi eadem verba. Dinarclus κατὰ Δημοσθένους p. 104. οὐ προσεκτήεν ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰ δότας ὅτι etc. Andocides ndv. Aleibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθίσταμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κίρην τῶν δένδρων etc. Denique, ita scribit Paulus Ephes. I. 18. δόξῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμένους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μείζον κακὸν ἐστίν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime Schottus, τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreviator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκούσαι τῷ. MARKLAND.

Ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] Hic locus est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. Id omnino patet ex sequentibus. PALMER. Ita Schott. Non solum patet ex sequentibus, sed ex oratione sequenti. Βουθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι μείζον ἐστὶ κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπι-

δα ρῖψαι. TAYLOR. et CONT. Constat hic aliquid deesse, quod quid sit, facile sententia ipsa subjicit. Aut hoc modo: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἀπίνα καταγνοσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. gravius malum esse, te damnatum e iudicio discedere, quod probrum porricida merito tibi obiectum audieris, quam si discedas e iudicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata sic scuti abjectio. Aut etiam sic: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκούσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grandius malum est, si tu inimicum ulcisci nequeas eum, qui te cædis in patre tuo tua manu commissæ insimularit, quam illum, qui te dixerit scutum abjecisse. REISK.

Ἐρρίφεναι] Post ἐρρίφεναι videtur δοκεῖν abesse. me eum videri, qui scuta, quotquot sunt, omnia abjecerim. IDEM.

Περὶ τὸν πατέρα] Num πρὸς τ. π. est quidem hoc usitatum. nisi sic scripsisse nobis persuaderimus orationem: τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. quam vobis eam de me opinionem insidere, me potuisse tantum facinus in patre committere. IDEM.

Τῇ αἰτία] Scil. ἐφ' ἣ διεβέβητο, crimine cum teneretur eo, cuius insimulatus fuerat, scuti puta abjecti. IDEM.

Τὸν μαρτυρήσαντα] Scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abjecti testimonium adversus Theomæstum prestiturum. IDEM.

Ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] Id est, ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα. IDEM.

Εἰ ἀποφεύξεται] Insulte Schott. εἰ μὴ ἀποφεύξεται. Quod sequitur, licet correxit Steph. Aldinum exemplar ἀξίως

- 10 φεύζεται, τούτῳ δ' οὐδενὸς ¹ ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώ-
σεται, οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; τίνος οὗτος ἐμοῖ 367
πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ'
οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων
ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι
ἀποβεβληκῶς τὰ ὄπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι;
ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει ² κατεσκευάσται. ἀνα-
15 μνήσθητε δὲ ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν ἐκείνην δωρεὰν αὐτῷ 368
δεδώκατε· ἐν ἣ τὶς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν Διονύσιον, τοιαύτη μὲν
συμφορᾷ περιπεπτωκότα, ἀνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κιν-
δύνοις γεγεννημένον, ἀπίοντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ
λέγοντα ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἶημεν στρατείαν
ἐστρατευμένοι, ἐν ἣ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, αἱ δὲ σώ-
σαντες τὰ ὄπλα ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν
20 ἐαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν ἢ οἰκαδ'

¹ ἀξίωσι T.² κατεσκευάσται T.

εί, est etiamnum mendosissimum. Forte : τούτῳ δ' οὐδενὸς ἐξ Ἰσοῦ εἰ κακηγορίας (Cod. noster solito errore κατηγορίας) ἀλάσεται. Ubi punctum quoque est mutandum. TAYLOR. Vereor, ut hic Stephanus in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οὐκοθεν. Antiqua Lectio; ut Ipse in margine notat, erat ἀξίος εἰ: pro quo Ille admisit in contextum ἀξιώσει. quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione: τούτῳ δ' οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλάσεται. cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit: Mors vel exsilium: huic vero parvum, si convitii damnatus fuerit; nempe, quingentæ drachmæ. συμφορὰ οὐδενὸς ἀξία, est calamitas parva et vili astimanda; quæ parvo taxatur: qualis erat muleta τῶν κακηγορούντων, 500 tantum drachmæ. Sic ἐχθρὸς ἐλάττωτος ἀξίος, apud Isocratem Orat. de Bigis, inimicus minoris momenti. ζημία μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία, muleta parva et nullius momenti, Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλῶν ἀξίων, Andocidi Orat. I. et Nostro XI. XII. et passim. Tollenda vero plena Distinctio post ἀλάσεται, et ponenda minima pendet enim adhuc sententia, quæ incipit ab istis, ἐγὼ δὲ ἑωρακῶς, — οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; MARKLAND. ἀξίας, εἰ. CONT.

Βέλτιον] Βελτίαν. Ita lege cum Schotto. TAYLOR. Pro βέλτιον recte Schottus βελτίαν. usitata Oratoribus Formula. Demo-

sthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῶν βελτίων τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adv. Androtion. εαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

Λόγος.] Post vocabulum hoc videtur περιῆμοῦ deesse, aut περιῆμῶν. de me et de Theomnesto. REISK.

Κατεσκευάσται] Emenda ex Abbreviatore, κατέσπαρται. Ille habet διέσπαρται, quod idem est. λόγος ἐσπαρται, Aristophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropæd. lib. V. οὗτος ὁ λόγος πολλὸς ἔδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀταλαίπωρον ἐκεῖνος (λόγος) διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 548. Mox, pro δῶρον, recte Schottus δωρεάν. MARKLAND. Leg. κατέσπαρται. In Edit. min. TAYLOR. δωρεάν. CONT. Dedi de meo κατεσκευάσται. sparsus est. Sic dudum ante emendaveram, ut e prima editione mearum ad Lysiam animadversionum p. 49. constare potest, quæ editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendaverat nescio qui vir doctus in codice Brulariano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo. REISK.

Μεγάλην καὶ καλὴν] Est amara cavillatio. IDEM.

Δῶρον] Δωρεάν. SCHOTT. PALMER. Καὶ λέγοντα] Malim καὶ abesse. REISK.

ἐλθόντι τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκούσαντα Θεό-
 μνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ
 λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν
 ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατὴρ
 οὕτως¹ αἰσχυρὰς αἰτίας² ἀκηκόοι; ὃς πολλάκις μὲν ἔστρα-
 369 τήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλοις κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύ-
 νευσε· καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον
 ἐγένετο, οὔτε τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὤφλεν εὐθύνην,²⁵
 ἔτη δὲ γεγονῶς ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα ἐν ὀλιγαρχίᾳ δι' εὐνοίαν
 370 τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀπέθανεν. ἄρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ
 εἰρηκότι, καὶ βουθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς
 ἀκηκόοτος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀναιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ
 τεθνᾶναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν
 παίδων; οὗ ἔτι καὶ νῦν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ
 371 μνημεῖα πρὸς τοῖς³ ὑμετέροις ἀνάκειται, τὰ δὲ τούτου καὶ 30

¹ αἰσχυρὰν αἰτίαν R.² ἀκηκόοτος; πολλάκις T.³ ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκ. A.

Ἀκηκόοτος; πολλάκις μὲν ἔστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλοις κινδύνους etc.] Ἀκηκόοτος; ὃς πολλάκις etc. CONT. Lego: ἀκηκόοτος; ὃς πολλάκις μὲν ἔστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ μεγάλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreviator: εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἔστρατήγησε, πολλὰς (i. σολλάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνευσε. Amittebatur ὃς in precedente syllaba τος. Cæterum πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους, ut Orat. XII. πολλὰν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων. et ita sæpe. Demosthenes Orat. in Epist. Philippi: πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. Retineri tamen potest καὶ ἄλλως. Vide ad Dion. Halicarnassensis Lysiam notata. Mox distingue: ἔτη δὲ γεγονῶς ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι' εὐνοίαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, ἀπέθανεν. Secunda, ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα maluit ἔβρομάκοντα. Ne putes has diversitates χρονικὰς esse ab Lysia. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Olim sic legebatur h. l. οὕτως αἰσχυρὰς αἰτίας ἀκηκόοτος, πολλάκις. Possit pluralis pro singulari positus ferri, præsertim in ejusmodi re, ubi orator affectus citre contendit, ausus tamen sum, nescio an satis circumspicte, αἰσχυρὰς αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκόοτι, ὃς, quod e vulgari ἀκηκόοτος effeci, haud pœnitent. neque enim de hoc superesse potest dubitatio. REISK.

ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα] ἔβρομάκοντα in oratione altera. TAYLOR.

Ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν sine commate. Nam in sequenti oratione ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et supra ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν τριακόντα ἀπέθνησκε. IDEM.

Τί γὰρ ἂν τούτου ἀναιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν etc.] Putares superfluum esse vel tούτου vel ἦ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. ubi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀναιρότερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρῆψαι καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν; qui locus hæc est simillimus. MARKLAND. Cod. ἀναιρότερον. Emendante Steph. et Scalig. TAYLOR. Qui tamen in Edit. min. ἀναιρότερον excudi curavit.

Παίδων] Post παίδων Contius addit τεθνᾶναι sine ulla necessitate. AUGER.

Πρὸς τοῖς ὑμετέροις] Ἱεροῖς adiciendum esse censet cl. Wasseus. Eam vocem conservavit oratio altera. TAYLOR. Add. ἱεροῖς. CONT. Lege: πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. in templis vestris suspenduntur. Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Isæus de Hæred. Diæwog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antisthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς ἱερὰ τὰ τοῖς θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter similitudinem cum præcedentibus τεροις. MARKLAND. Ut

¹ τοῦ τούτου πατρός τῆς κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἢ δειλία. καὶ μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὅσω μείζους εἰςὶ καὶ νεανίαί τὰς ὄψεις, τοσοῦτω μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι· δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσιν.

ζ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἐπὶ τοῦτον τὸν 372
35 λόγον ² τρέπεσθαι, ὡς ὀργισθεῖς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διουσύω. ὑμεῖς δ' ἐνδυ-

¹ τὰ T.

² τρέψεσθαι A.

ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror esse. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Atheniensi accommodatius est; scilicet patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata sunt prope monumenta vestrae virtutis, h. e. in templis vestris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solum actoris patrem, id quod invidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod imprimis facit ad conciliandam actori iudicium gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius. REISK.

Καὶ τὰ τούτου] Dedi καὶ τοῦ τούτου, ubi τοῦ ad πατρός refertur. IDEM.

Πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] Scilicet μνημείους τῆς ἀρετῆς. monumenta ignaviae, qua nobilitati sunt hic Theomnestus ejusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam ubi illi tropaea erexerunt, ibi suspenderunt quoque scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, ut ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείους τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad hujusmodi auctores brevitatis in dicendo studiosos asserendus domo est sensus communis et aequitas animi, ut sententias ipsis ne affingamus, neve obtrudamus invitis, absurdas, eorumque propositis repugnantibus, cum videantur ex ipsorum dictione existere, sed, si quae implicatae, inconcinnae, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus. IDEM.

Ὅσω μείζους] Constructio verborum grammatica manifesta manca est, quam sanabimus scribentes: ὅσω μείζους εἰσὶν οἱ νεανίαί τὰς ὄψεις. quo altius evolvunt juvenum consilium, eo magis iis est irascendum. SLUITER.

Τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] Varie tentavi hunc locum, modo ὅσας δὲ τὰς ψυχὰς (scilicet

corporibus) οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam si sit qui defensum eat, ei dicendum erit, subaudiri e praemissis νεανίων debere, ac si dictum sit, τὰς δὲ νεανίων ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. quod venereor ne durum sit atque improbabile. REISK.

Ἀκούω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεῖς εἴρηκεν: in Futuro. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Διουσύω] Ex Lysitheo, ut olim monui, prodit, ut vides, amice lector, Dionysius. Credo antiquos non vacuum elementa in hominibus compellendis religiose trutinare, sed ad significatum potius sive Etymon animam advertere. Ita Sophocles ab aliis Sophili, ab aliis Diphili, et deinde ab aliis Theophili filius dicitur, non Codicum errore, sed veterum circa eas res inconstantia. Idem enim valet Theophilus, Diphilus et Sophilus. (Sophili nomen in memoriam revocat turpissimam hallucinationem, quam in Lexico Varini Camertis nuper recedendo admisere Bibliopolae Veneti. Bibliopola, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operae impendisse nullus credo. Ecce autem. Ἀντιφῶν. εἰς τῶν δώδεκα ῥητόρων, φιλοσόφου μὲν υἱός, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ἀμνυούσιος. Lege ex Harpocr. Suid. Plutarch. Phot. ceterisque: Ἀντιφῶν εἰς τῶν δέκα ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱός, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ῥαμνυούσιος. Mi homo! pene verba mendis aequasti.) Redeo autem. Hinc oritur discrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim sonat Dionysius ac Lysitheus. Vocatur enim Bacchus Λύσιος θεός. Hesych. Λύσειοι (f. Λύσιοι. Vid. Suid.) τελεταί. οὕτως ἐλέγοντό τιες τελεταί, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγοντο Διόνυσος. Plutarch. Sympos. 7. Sap. Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τὰ τε ἄλλα δεῖν ὄντα, καὶ Ἀύσιον ὑπὸ σοφίας προσσηγορούμενον. Pausan. Boeotic. Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προιτίας θέατρον οἰκοδόμηται, καὶ ἐγγυράτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναὸς ἐστὶ ἐπίκλησιν Αὐ-
Q Y

373 μείσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ νομοθέτης ¹ οὐδεμιᾶ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ ² τὸν λέγοντα, εἰὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δις ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ πω ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ³ ἔχετε.

ἦ. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· ἐγὰρ ⁴⁰ δὲ ὑμῶν δεομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγὼν μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, ὃς μόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθη, ἐπέξῃλθον τοῖς Τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὦν μεμνημένοι καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅροις οἷς ὀμωμόκατέ.

¹ οὐδεμίαν Α.

² τὸν κακῶς λέγοντα Α.

σίου. Θεβαίαν γὰρ αἰχμαλάτους ἄνδρας ἔχρμένους ὑπὸ Θερακῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἀλιαρτίαν ἐγένοντο, ἔλυσεν ὁ θεός, καὶ ἀποκτεῖναι σφισι τοὺς Θεᾶκας παρέδωκεν ὑπνωμένους. Add. Plutarch. Sympos. 3. et 7. Eodem credo spectare nomina alia. Lycaeus, Liber, Ἐλευθέριος. Cognatus fere λυσμελῆς ὕπνος.

Ὁ νομοθέτης οὐδεμιᾶ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] *Lexo, ουδεμιαν: et ita Abbreviator. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Bene habet ουδεμιᾶ, nulli ira, h. e. nulli injuriæ per iracundiam oblata, quacunque tandem e causa exorta fuerit illa iracundia. REISK.*

Τὸν λέγοντα] *Videtur κακῶς interponendum esse. IDEM.*

Ἰδόντας] *Theomnestum puta scutum abjicientem. Verum tamen duriusculum hoc cum videatur esse, malim duo illa vocabula μὲν ἰδόντας in unum μένοντας contrahi, aut sic legi: τοὺς μὲν μένοντας, scil. ἐν τοῖς ὅπλοις, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM.*

Οἷς] *Proprie dicendum fuerat οἷς. verum accommodavit casum, pro more, casui proximo superiori. IDEM.*

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HYMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.

Lindavii Helvetiorum.
TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ . *

Pag.
ed.
H. Steph.

119. 4

α'. ΟΤΙ μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεικτονέναι, πολλοὶ
 συνοΐδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ¹ πεποιήκα, 375
 ἔτη γὰρ ἐστὶ μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλ-
 θετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ἂν, ὅτε ὁ 376
 πατήρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὡς τ' οὐδ' ὅτι ὀλι-
 γαρχία ἦν ἡδεῖν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοθηεῖν οἴος τε ἦν. ἀλλὰ
 10 μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ
 πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς.

Pag.
ed.
Reisk.

¹ πεποιήκα δῆλον. Α.

* ΔΕΥΤΕΡΟΣ] ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. Coisl. Scal. ad oram sui exemplaris, οὗτος ὁ λόγος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρου ἐστὶ. Jamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur hæc orationcula, neque hic quidquam exspectabis dici, quod non dictum sit prius. TAYLOR. Supra dixi spuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile persuaserit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, nisi ubi paullum immutare Explicationis causa, vel pro libitu suo, exscriptori visum fuerit. At quare Cramben suam repeteret Noster, sine ulla vel minima ad Accusationem accessione, vel Epilogo? Mihi non dubium est, quin Studiosi ejuspiam hoc sit opus, Exercitationis et μελετήματος causa in Epitomen redigentis præcedentem Lysia: Orationem. MARKLAND. Hanc orationem minoribus literis excudi curabat Tylor, et Latinam ejus Interpretationem omittobat.

Ἐφασκον] Corrige ἔφασκεν ex oratione antecedenti. TAYLOR. Lege, ἔφασκεν, ut in superiori. MARKLAND.

Καὶ μαρτυροῦσι κ. τ. λ.] Καὶ μαρτυροῦσι

δέ μοι, ὅτι οὐ πεποιήκα. Steph. Aliud jubeo. Scilicet post πεποιήκα, vel ex genio linguæ vel ex vitio librarii supplendum est δῆλον, aut aliquid simile. Eum hæc dicit, testimoniis vestris comprobatum est: ὅτι δὲ οὐ πεποιήκα, δῆλον ἔτη γὰρ κ. τ. λ. TAYLOR. Nihil mutandum, præter distinctionem: καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι. ὅτι δὲ οὐ πεποιήκα· ἔτη γὰρ ἐστὶ μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ἡμεῖς etc. Stephani Conjectura falsidicam inducit. Judices enim, quos appellat et ad quos provocat Orator, non potuerunt testari eum non occidisse Patrem suum: sed testari potuerunt se andivisse Theomnestum hoc illi objicientem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem Stephanum sefellit βραχυλογία ista, ὅτι δὲ οὐ πεποιήκα: ubi subintelligendum est δῆλον patet, vel ἀποδείξω demonstrabo, vel aliquid ejusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαέτης, quam Lysia: τρισεκαέτης, nescio. MARKLAND.

Οἴος τε ἦν] Recte Steph. Cæteri omnes longe absunt a vero. ἀεργός τις ἦν, Ald. Unde ἐνεργός τις ἦν, Scal. TAYLOR. ἐνεργός vel κάτεργος. CONT.

Πάντα λαβὼν] Πανταλέων. IDEM.

β'. Ἴσως δ' ἔρεϊ ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, εἰάν¹ τις φῆ
 τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγο-
 ρεύειν, ἀλλ' ἀνδρόφονον οὐκ ἔαν λέγειν. ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ
 περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων
 διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι² ὅποσοι ἀπεκτόνασι τινας,
 καὶ ἀνδρόφονοι τῶν αὐτῶν εἰσὶ, καὶ ὅσοι ἀνδρόφονοι τινός, καὶ
 ἀπεκτόνασι τουτονί. πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ¹⁵
 πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει·
 ἀλλὰ περὶ ἐνός εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δὴ που
 εἰάν μὲν τις πατραλοῖαν ἢ μητραλοῖαν³ καλέσῃ, ὑπόδικός
 377 ἔστιν· εἰάν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα⁴ τύπτῃ,
 ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις⁵ εἴποι ρίψασπιν, ἀθῶος ἔσται·
 τὸν γὰρ νόμον, εἰάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέαι,
 ζημίαν τάπτειν, ἀλλ' οὐκ ἂν τις ρῖψαι φῆ αὐτήν. ὁμοίως δ'²⁰
 ἂν καὶ τῶν ἔνδεκα γενόμενος οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγό-
 μενον,⁶ ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἴ μὴ
 378 λωποδύτην ὠνόμαζεν·⁷ οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἔξῃγεν, ὡς ἀνδρα-

¹ τις εἴπῃ T. R. τίς τινα εἴπῃ A.
² ὅσοι A.
³ καλῆ σε A.
⁴ τύπτοι T. R. τύψαι σε εἴποι A.
⁵ εἴπῃ T. R. A.
⁶ εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ A.
⁷ εἴ μὴ τις παῖδ' T. R. μηδ' εἴ τις τὴν παῖδ' A.

Ἐάν τις εἴπῃ τὸν] Ἐάν τις φῆ τινὰ τόν. et
 v. 13. εἰάν τις εἴπῃ τινὰ τὴν. IDEM.
 Ἐργων] Τούτων in orat. præced. LYS-
 IOR.

Ὅποιοι] Π. ὅποιοι. H. STEPHAN.
 Καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν] Supra monui
 legendum καλῆ σε. Coaluerant voces, ut
 apud Pollucem VIII. 9. segm. 86. καὶ δι-
 κας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι: ubi non
 recte legitur διαστὰς ἀπὸ, nisi sit error
 Operarum. Sic et in Suida: Ἀξὸς λειμῶν
 κινώτερος καὶ εὐθαλής· scribe, καὶ νοτερός, et
 humidum. Pro ἔστιν verius puto ἔσται, ut
 ἀζήμιος ἔσται, et ἀθῶος ἔσται. MARKLAND.
 Forte καλῆ σε. In Edit. min. TAYLOR.

Τύπτει] Stephanus: τύπτειν εἴπῃ, vel,
 τύψαι λέγῃ. ad sensum recte: ad vestigia
 vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴ-
 πα: quod confirmat Lysias, εἴπαι ὡς ἐτυ-
 πτες. MARKLAND. Forte τύψαι σε εἴποι.
 In Edit. min. TAYLOR.

Ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνί-
 σκον] Iερο: εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος
 εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον. ex Lysia istis: εἴ τις
 ἀπάγει τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεύσθαι,
 ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεύσθαι. Hoc pacto
 uterque idem dicit: sed brevius, et pro

instituto suo, Pseudo-Lysias. MARK-
 LAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Εἴ μὴ τις κ. τ. λ.] Corrigennda hæc ex
 superiori. IDEM. οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἔξῃγεν,
 ἀλλὰ τὸν ὡς ἀνδραποδιστήν. ἢ αὐτὸς μὲν ἐδι-
 κάσω κακηγορίας. CONT.

Εἴ μὴ τις παῖδ' ἔξῃγεν] Iterum ex Lysia
 corrigendum: μηδ' εἴ τὴν παῖδ' ἔξῃγεν, ὡς
 ἀνδραποδιστήν, sc. ἀπεδέχου ἄν. Ille ita:
 οὐδ' εἴ τὴν παιδα ἐξαγαγὼν ληφθεῖν, οὐκ ἂν φά-
 σκεις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Luderet,
 inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδρα-
 ποδιστής, quia in servitutum non deduxi
 vel abduxī ἀνδρα virum, sed τὴν παιδα
 puellam. quasi aliquis diceret, Non sum
 Parricida, quia non patrem occidi, sed fra-
 trem tantum. Atqui ut Parricidii actio
 non solum in eum dabatur, qui parentem
 interemisset, sed et in eum, qui fratrem oc-
 cididerat (Isidorus Orig. V. 26.), sic et ἀν-
 δραποδιστής erat non solum qui liberum vi-
 rum, sed et qui servum vel servam (serva
 enim comprehenditur sub servo) alienam
 abduxisset, Pollux Onomast. III. 8. segm.
 78. Horum vero pœna erat Mors, si con-
 sultentur, vel convincerentur. unde Agra-
 rati frater ob tale delictum ultimo sup-

ποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε
 ρῖψαι τὴν ἀσπίδα. ¹ καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται, ἀλλ'
 εἰάν τις φῆ ἀποβεβληκέναι. πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰάν ² μὲν τις
 25 σὲ εἶπη, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως ὡς περ ἐγὼ νῦν, καὶ
 τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπης, οὐκ ³ ἀξίον δοῦ- 379
 ναι δίκην; βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι ὅτι μεῖζόν ἐστι
 κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα ρῖψαι. ἐγὼ
 οὖν δεξαίμην ⁴ πάσας ἀποβεβληκέναι ἢ τοιαύτην γνώμην
 περὶ τὸν πατέρα ἔχειν. καί γε τοῦτον μὲν ἐώρακα ποιοῦντα,
 ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε δια
 30 τί οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνας ἐγκλήματός μοι
 ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φή-
 σαιτε. ἀλλ' ⁵ ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξίω-
 σειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκῶς τὰ ὄπλα σώσαντι δικάζο-
 μαι; ἀλλ' οὐχ οὔτος ὁ λόγος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν.
 μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσηκόντα ἐλεεῖτε, μηδ'
 ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην
 35 ἔχετε· καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας
 ἐστρατήγηκε, ⁶ πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν ⁷ κινδύνους κεινδύ-
 νευκε, καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν οὔθ' ὑμῖν
 εὐθυναυ ὦφλεν, ἐβδομήκοντα δ' ἔτων ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας

¹ καίτοι περὶ τοῦ ρῖψαι ἐν Α.

³ ἀξίον Α.

⁵ ὡς τούτου βελτίονος Α.

² μή τις γε εἶπη T. R. μὲν τις σε κακῶς εἶπη Α.

⁴ πάσας τὰς ἀσπίδας ἀποβ. Α.

⁶ πολλὰς T. R. ⁷ κινδύνους om. T. R.

plicio afficiebatur, ut narrat Noster Orat. XIII. MARKLAND.

Καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται] Supra monui legendum: καίτοι τὸ ρῖψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lysias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri suppetias fert. IDEM. et in Edit. min. TAYLOR.

Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe necum: Πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰάν μὲν τις σε εἶπη, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὡς περ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπης, οὐκ ἀξίον δοῦναι δίκην. TAYLOR. Lege et distigue: εἰάν μὲν τις σε κακῶς εἶπη, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπης, οὐκ ἀξίον (non ἀξίον) δοῦναι δίκην; Lysias: οὐκοῦν δεινόν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσει (vel δέη) σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθρούς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὡς περ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἶπης κακῶς, οὐκ ἀξίως δοῦναι δίκην. Omnia eadem in interrogue, nisi quod Interrogative hæc ef-

ferat Abbreviator. MARKLAND. εἰάν μὲν τις γε —. CONT.

Ἐγὼ οὖν δεξαίμην] Melius Lysias: ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν. MARKLAND.

Πάσας ἀποβ.] Πάσας ἀσπίδας ἀποβ. CONT.

Καί γε τοῦτον μὲν ἐώρακα] Καίτοι γε τοῦτον μὲν τοῦτο ἐώρακα. IDEM.

Ἄλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τούτο ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND. Legendum: ἀλλ' ὡς βελτίον ὄντος; sunt enim hæc expressa ex oratione præcedente, cujus hæc est epitome, ubi p. 118. v. 12. ed. Steph. hæc in eandem sententiam: ἀλλ' ὅτι βελτίον καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ. SLUITER.

Πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν κεινδύνευκε] Legendum cum præcedenti: πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κεινδύνευκε. CONT. TAYLOR. Lege πολλάκις. patet ex sensu et Lysia. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

ἔτελεύτησε διὰ τὴν ὑμετέραν εὐνοίαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι
 380 ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον ἀκούσειεν, εἰ τε-
 θνηκῶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνη-
 ρῆσθαι; οὐ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἰε- 40
 ροῖς ἀνάκειται, τῆς δὲ τούτων κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολε-
 μίων;

γ'. Ἐρεῖ δὲ ὡς ὀργισθεῖς εἶρηκεν. ὑμεῖς δ' ἐνδυμεῖσθε ὅτι
 ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζη-
 μιῶι¹ τὸν λέγοντα, εἰ μὴ ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δις
 περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν
 ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε.
 δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ διώκω μὲν κα- 120. 1
 κηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, οὐ
 μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς μόνος δοκιμασθεῖς τοῖς
 Τριάκοντ' ἐπέξῃλθον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ' οὖν κα-
 κείνω κάμοι.

¹ τὸν κακῶς λέγοντα Α.

Διὰ τὴν ὑμετέραν εὐνοίαν] Propter vestram
 benevolentiam, i. e. propter benevolentiam
 in vos. AUGER.

Ἀληθῆ] Sub. λέξαντα. Prior oratio dat
 plenus: ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. IDEM.

Ἰδιώτας] Ostendi superius lectionem
 esse ἰδόντας. Ita legit et Schott. TAY-
 LOR. Schottus ἰδόντας, optime. Lysias:
 τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND.
 ἰδόντας. CONT.

Κατηγορίας] Κατηγορίας. SCAL. SCHOTT.

Atqui Stephanus, qui hæc reliquit, vix
 unica pagina elapsa idem mendum sustu-
 lerat. TAYLOR. Iterum recte Schottus,
 κατηγορίας. Lysias: νῦν γὰρ διώκω κατηγο-
 ρίας. Isocrates Panegyrico: χρεὶ δὲ κατη-
 γορεῖν μὲν ἠγρεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ἐλάβη λοιδοροῦν-
 τας: ita scribendum puto pro κατηγορεῖν.
 Sic et initio Orat. de Bigis, pro κατηγο-
 ρίας scribendum forte κατηγορίας. MARK-
 LAND.

Μόνος] Μόνος. CONT.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Ε Ρ Α Τ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ *

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratosthenes cum unus de triginta Tyrannis esset, Lysiae fratrem, Polemarchum nomine, indicta causa necari jusserat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lysias.

Pag.
ed.

H. Steph.

120. 10

Pag.
ed.
Reisk.

381

α΄. ΟΥΚ ἀρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι· τοιαῦτα αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τσαῦτα τὸ πλήθος εἰργασται, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγοῖσαι, μήτε τάληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλι-

15 383

* ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ] Κατ' Ἐρατοσθένους. Κατ' Ἐρατοσθένους ἐνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ἐρατοσθένους ἐνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. Harpocr. in Δαρεικός. Θέρονις. Θεραμίνης. et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum sedulitas, quæ adjuñxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noster enim, qui plurimas causas scripsit, nullam fortasse egit, hac unica excepta, eam diligentiam annotandi flagitat. Contra fere Demostheni usu venit, ut non quas ipse egerit, sed quas aliis agendas scripserit, curiosius erant indicandæ. Athen. l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γήσιος, ὃν Ἀπολλόδορος εἶρηκεν. Egit enim Apollodoros quidam, cujus gratia scripta fuit a Demosthene, si tamen a Demosthene. Tu interea, Dalechampi, non bene de Apollodoro Critico somniasti. "Demosthenes Rhetor in oratione contra Nearam, si modo germana est," ut Apollodoros censuit. TAYLOR.

Οὐκ ἀρξασθαί —] Initium orationis no-

tante V. D. in M. Ald. expressit Cicero pro Leg. Manil. c. 1. "Hujus autem orationis difficilior est exitum, quam principium invenire." SLUITER.

Τοιαῦτα] Cont. τοιαῦτα γὰρ, addendo γὰρ, quod et ego velim in textum induxisse. AUGER.

Αὐτοῖς] Eratostheni ejusque collegis atque satellitibus. REISK. AUGER.

Ἀνάγκη] Ἀνάγκην εἶναι Stephano placet magis, præter rem religioso. Nam quamvis præ Stephanica lectione tolerari possit ἀνάγκη in tertio casu pro ἀναγκάως, ego tamen quasi absolute dictum integrum relinquo. N. de Evandri probat. Ἐὰν ἐπὶ τοιούτῳ λόγον τεράπονται ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχερεῖ ἄλλον ἀποκληῶσαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἔαν αὐτὸν ἀποδοιμάσῃτε, ἄβυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι κ. τ. λ. Hujusmodi est in Orat. c. Andoc. Οὐχ οἷον τε ὑμῖν ἐστὶν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοῖς νόμοις ἐξαιρεϊπτόεν ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. Et Lucian. in Amorib. Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρῃεν εἶδεν ὡς θῆλυ δυοῖν

πεῖν. τὸναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ¹ πρὸ τοῦ χρόνου. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδείξαι, ἥτις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἔξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκειάς ἔχθρας καὶ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασιν πολλῆς²⁰
 384 ἀφθονίας² οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἐμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνατῶς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι· ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν²⁵ δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι.

β'. Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπέεισθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ἠῆκε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδι-

¹ πρὸ τοῦ T. R. A.

² οὔσης οὐχ ὑπὲρ A.

θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως. TAYLOR. Non opus puto ut quidquam mutetur: subintelligas modo ἐστὶ post ἀνάγκη. Ceterum Orationem hanc quinquies nominatim citat Harpocratione sine ulla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικός, Θεογνίς, Θηραμένης, Πείσαν, Πολέμαχος. Scripsit quoque Orationem Noster ὑπὲρ τοῦ Ερατοσθένους, pro Eratosthene, quodam: Idem V. Αἰθύντης. MARKLAND. Sub. ἐστὶ. AUGER.

ἢτις ἦ] Π. ἦτις ἦ. Μᾶλλον δὲ, ἦτις ἦν. H. STEPHAN.

ἂνθ' ὅτου] Aut ἀνθ' ὅτης leg. ut ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτου, scil. ἐξου, vel γεγονότος, vel συμβάντος. et cuius facti aut casus ergo. REISK. Sub. πράγματος. aliqui vellent legi ἀνθ' ὅτης referendo ad ἔχθρα, quod malim. AUGER.

Πολλῆς ἀφθονίας οὔσης] Deest οὐ μᾶλλον post οὔσης. CANTER. Si deesset μᾶλλον, attamen non οὐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abest per dolum librarii. Absesse solet. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμεν ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρριφέναι ἢ τοιαύτην γνάμην ἔχειν. N. in orat. praecedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας

Οἰκαδὲ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι

ἢ ἔλθῶν ἀπολίσσθαι ἐφίστιος.

Hom. Odys. γ. 232.

Οὕτω ἂν ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέραι ἢ πέρ Ἀθηναίους. i. e. δικαιοτέρων. Herodot. Calliop. 26. δικαίως ἂν τις τούτους ἢ τοὺς — Diod. Sic. l. 11. Ita Latini. “Eo tacent, quia taicita bona st mulier semper quam loquens.” Plaut. Rud. IV. 4. 70. Qui plura velit adeat Bosii Ellips., Vechner. Hellenolex., et Scholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῶν γὰρ πόκος οὐ κνῆπιετι. TAYLOR. Ad verba πολλῆς ἀφθονίας οὔσης subauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κινῶν. tum post verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων desunt istec pauca εἰῶθασι μᾶλλον. sed quia, quantum satis et superest cuiusque malorum privatorumque publicorumque, tamen homines majores iras concipere et exercere solent super privatis injuriis, quam super publicis. REISK. Ante ὑπὲρ addidi οὐχ, subaudiendo μᾶλλον, quod haud raro subaudiunt scriptores Attici. AUGER.

Ἰμο γὰρ μετόικησε. Cephalus enim cum liberis, non cives erant Athenis, sed μέτοικοι, inquilini. REISK. Et quidem recte. AUGER.

κασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ' οὕτως ὠκοῦμεν δημοκρα-
 τούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ
 30 τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ Τριάκοντα πονηροὶ μὲν
 καὶ συκοφάνται ὄντες ¹ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκον- 385
 τες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς
 λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι·
 καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ
 περὶ τῶν ἑμαυτοῦ πρώτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων 386
 ἀναμνησαίμενοι πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν
 35 τοῖς Τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες τῆ πολι-
 τεῖα ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι
 μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι, ² πάντως δὲ τὴν μὲν

¹ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες, φάσκοντες δὲ χρῆναι Α.

² πάντως δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν δεῖν γενέσθαι, τὴν πόλιν δεῖσθαι χρημάτων Α.

Πονηροὶ μὲν] Πονηροὶ μὲν αὐτοὶ συκοφ. et
 mox φάσκοντες δὲ χρῆναι. CONT. μὲν ab-
 esse malim, turbat enim sententiam, non
 habens sibi respondens δέ. praeterea quo-
 que, periodum hanc utcumque verso et
 volvo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam
 eam esse, et ἐπειδὴ carere sua anta-
 podosi. videtur utique post ἐτόλμων hanc
 brevis sententia deesse, πάντα ταῦτα ἀνε-
 τράπη, vel similis quæpiam. tota hæc nostra
 pristina felicitas concidit et eversa fuit.
 perversa sunt ista omnia, scil. quæ modo
 dixerat de quietâ sua Athenis habitatione,
 etc. REISK.

Τραπέσθαι] F. τρέπεσθαι. TAYLOR. Nulla
 est connexio vel exitus sententiæ, nisi vel
 supra pro φάσκοντες legas ἔφασκον, et hic
 pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod
 potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες,
 etc. omisso καί. Παιεῖν ἐτόλμων est facere
 sustinebant, id est, faciebant: ut Orat. III.
 οὐκ ἐτόλμησα ἐπισκήφασθαι αὐτῷ, actionem
 illi non intendi. et Orat. II. οὐδὲνα ἐτόλμη-
 σαν μεταπέμφασθαι, non in animum indu-
 xerunt quemquam accersere, id est, nemi-
 nem accerserant. Et ita smnenda hæc vox
 passim in N. T. ut 1 Cor. VI. 1. et Ioan.
 XXI. 12. οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἐξετάσαι αὐτόν,
 nemo eum interrogabat, Tu quis es? pro-
 pter Rationem, quæ sequitur, scientes (i. e.
 sciebant enim) quod Dominus est. nihil igitur
 hic cum audacia: neque in isto loco
 Isocratis Panathen. οὐκ ἐξιδιάσασθαι τὰς
 χάρας ἐτόλμησαν. quem Wolfius vertit, non
 in suum peculium convertere ausi fuerunt.
 rectius fuisset, converterunt, vel, conver-
 tere sustinuerunt, in animam indaxerunt.
 MARKLAND. Bene habet vulgata τραπέ-
 σθαι. In simili re, ubi de animi in melius

commutatione agitur, aoristus secundus
 magis, quam imperfectum usurpatur.
 REISK.

Καὶ] Post præmissum πρώτον debebat
 ἔπειτα καὶ sequi. verum in scriptore bre-
 vitate consequentem facile fero hanc indi-
 ligentiam. IDEM.

Ἀναμνησαί] H. e. διὰ παραδειγμάτων
 διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. plarium vobis
 facere conabor, per exempla, quæ vobis in
 memoria revocabo. IDEM.

Τινες] Scil. τῶν μετοίκων. IDEM.

Πάντως κ. τ. λ.] Τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι,
 τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι. CONT. Laudo beilulos
 interpretes, qui hæc concoquere potue-
 runt. Lege autem: πάντας δὲ αἰσθή-
 σθαι τὴν μὲν πολιτείαν ἀρχὴν δεῖσθαι
 χρημάτων. De vi τοῦ ἀρχὴν dixi bene
 multa in superioribus. Scalg. adhuc non
 intelligo: πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι,
 τὴν δὲ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR.
 Nullus in his Sensus. Lego: τὴν μὲν πό-
 λιν πένεσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων.
 civitatem pauperem esse, imperium vero
 (vel Magistratus) pecunia indigere. Orat.
 XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων.
 et ita Orat. XVIII. Pausillo post: ἔδοξεν
 αὐτοῖς δίκαια συλλαβεῖν. Xenophon Ἑλλην.
 II. p. 469. dicit triginta, non decem. Di-
 cam de hac re ad Orat. XXV. MARK-
 LAND. Mihi venit aliquando in mentem
 πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet at-
 que γὰρ, quomodo δὲ haud raro usurpatur)
 τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ' ἀρ-
 χὴν δεῖσθαι χρημάτων (aut τὴν ἀρχὴν δεῖ-
 σθαι χρημάτων). universe enim, et prorsus
 necessario debere civitatem eo redigi, ut nulla
 sit, principes autem pecuniam indigere. πόλις
 ἄπολις, est, ea civitas, quæ nomine civita-
 2 z

121. 1 βούλοίτο με σώσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολ- 389
 λὰ εἶη. εἶπον οὖν ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἔτοιμος εἶην δοῦναι·
 ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστάμην μὲν οὖν ὅτι
 οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόν-
 των ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λα-
 βεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν
 5 ἐπαρώμενος, λαβὼν τὸ τάλαντον μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ
 δωμάτιον τῆν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι· Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰς- 390
 ἔρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόητα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο, καὶ
 τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον ἴμο-
 λόγησα εἶχεν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀρ- 391

1 ὠμολογεῖν T. ὠμολογήκειν R. A.

bere, in tabulas referre. Hesych. Ἀπογρα-
 φή, ἀριθμησις, ἢ ἡ γινόμενη μῆνυσις. Recte.
 Et utroque modo utitur noster, et Descri-
 bere et Deserre. Ὁ Ἄξωνος Θεραύλας ὁ
 Πυθοδώρου διέτεθῃ ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης,
 ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγέ-
 μενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἀπε-

γράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστειλε καὶ δικάζει.
 Cook a Bill of their Lading. He-
 raclid. Pontic. apud Athen. l. 12. extrem.
 Ubi lego Ἀἰξωνεύς. Ita enim proferun-
 tur et quidem constanter istius δῆμου Po-
 pulares. Hesych. Αἰξωνεύσθαι. κατηγορεῖν.
 Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΘΗ. ἘΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ. . . . .
 ΑΥΤΩΙ. ΥΙΩΝΟΙ Μ . . . . . ΛΟΠΗ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
 ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
 ἘΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
 ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.
 Monument. Antiq. Græcum Venetiis. ΤΑΥΛΟΚ.

Ωμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, si
 me audias: ὠμολόγησεν — ἐπαρώμενος
 — σώσειν. Ut D. Matthæus: Μεθ' ὅρκου
 ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήση-
 ται. XIV. 7. IDEM.

Ἐαυτῷ] Ἐαυτοῦ, Ald. Sed perperam.
 Corrige Antiphon. de cæd. Perod. juxta
 init. Ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ
 ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. IDEM. εἰαυτῷ.
 CONT.

Αἰσθόμενος] Scil. ἐμὲ ἀνοίγνυσα τὴν κιβω-
 τὸν, ἢ πολὺ ἐν ἐαυτῇ τὸ ἀργύριον. REISK.

Ὁμολογεῖν] Ὁμολόγηον. SCALIG. Ste-
 rphanus: ὠμολογήκειν, promiseram. Potes
 etiam ὠμολόγηον. Paulo aute, τὰ ἐνόητα,
 quæ insunt, vel inerat; ut Luc. XI. 41.
 πλὴν τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην, sed
 date eleemosynam quæ insunt: nempe in
 calice et catino; hoc est potum et cibum;
 prout postulat Scenus et Argumentatio,
 quam corrupti prava distinctio com. 30.
 ubi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ἡμῶν
 γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur
 ἔσωθεν cum ἡμῶν: eum ita distingui oportet,
 τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τοῦ ποτηρίου καὶ
 τοῦ πίνακος, ut paullo aute, τὸ ἔξωθεν τοῦ

ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος) ἡμῶν γέμει ἀρπαγῆς
 καὶ πονηρίας: internum (ita loqui liceat) vero
 calicis et catini, plenum est rapina et ne-
 quitia vestra: id est, deliciis, quæ paratæ
 sunt ex opibus rapina partis, et ad intem-
 perantium versis. Pergam, quoniam ibi
 sum. Sequitur: Stulti, nonne qui fecit
 quod deoris est, etiam id, quod deus est,
 fecit? id est, Stolidi ratiocinationes! si in
 honorem Dei, vel ad vitandam offensionem
 ejus, externum calicis et catini a materiali
 pollutione purum tam sollicite servatis;
 nonne multo fortior Ratio postulat, ut
 internum eorum a morali pollutione pu-
 rum servetis? nonne enim idem Deus, qui
 externum eorum fecit, internum quoque fe-
 cit? Sed vobis monstrabo veram munditi-
 arum viam: date eleemosynam pauperibus
 ea quæ insunt vestris calicibus et catinis, et
 ecce, (observate quid dicturus sum, ἰδὼν)
 omnia (calix et catinum, internum et ex-
 ternum, potus et cibus) vobis munda erunt.
 ita interpretor πάντα: quia necesse est,
 ut ejas significatio restringatur ad ea, de
 quibus sermo fit: ut cap. XXI. 32. Ἐως
 ἀν πάντα γένηται: scil. omnia ista, de

γυρίου καὶ τετρακοσίους κυζικηνοὺς καὶ ἑκατὸν δαρεικοὺς
 392 καὶ φιάλας ¹ ἀργυρᾶς τέσσαρας, ἐδέομην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι
 δοῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω. ¹⁰
 ἐξιοῦσι ² δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ
 Μνησιδεΐδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες, καὶ καταλαμ-
 βάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπως βα-
 διζοίμεν· ὁ δ' ἔφασκεν εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα
 καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέ-
 λευον εαδίξιν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίπ-
 που. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγαῖν ³ μοι παρεκελεύετο καὶ
 393 θάρξεῖν, ὡς ἤξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θεό- ¹⁵
 γνιν ἐτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ᾗχοντο.
 ἐν τοιοῦτῳ δ' ὄντι μοι ⁴ κινδυνεύειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἄπο-

¹ ἀργυρίου T. R. A.² δέ μοι T. R. A.³ με T. R. A.⁴ ἀποκινδυνεύειν A.

quibus paullo ante locatus fuerat. At unde Tu, inquires, hanc novam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem disertim affirmantem video Mathæum XXIII. 25. καθαρῖζετε τὸ ἔσωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροφίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν (sc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροφίς. non dicit τὸ ἔσωθεν ἡμῶν γέμει) ἐξ ἀεργαῆς καὶ ἀκρασίας, scil. ἡμῶν. Satis idoneus hic Sponsor. vide et comm. 26. MARKLAND. Præter alia, quæ Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, possit quoque ἀμολογούμεν et ἀμολογούμεν probari. Ego Stephani conjecturam prætuli. REISK. Cont. ἀμολόγουν, proponendo et aliam lectionem ἀμολόγει. AUGER.

Καρικῶς] (Sic vulg.) Librarios omnes fefellit istud portentum, homines nasutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctissimus Maussacns ad Harpocr. in Δαρεικός, quem vide. Nummi hujus meminer ex antiquis Arrian. expedit. Alex. l. 4., Plutarch. in Apophthegm. Lacon., in lib. de fraterno amore, in Agesil. Artaxerx. et Lysandro, et alibi, Thucyd. VIII. 23., Plato in Lyside, Xenoph. in Cyripæd. et in Expedit. Cyri junioris, Herodot. Polym. 23. Melpom. 166., Lucian. Dial. Meretric., Aristoph. Eccl. 593. vide σχ. Ælian. V. H. l. 22. præter Lexicographos, Pollucem, Hesychium, Harpocrat. et Suid. Ex neotericis explicant et illustrent Gronov. de pecuniis Vett., Sperling. de nummis non cusis, Hostus, Brerewoodus, O. W. de Monetis, Bernard. de mensuris et pond., Brissonius de regno Persarum, Alexand. ab Alexand.

Genial. Hier. IV. 15. ceterique quam plarimi. TAYLOR. Recte Schottus Δαρεικός, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendose legatur δαρικῶς) et confirmat Harpocratation. MARKLAND.

Μηλόβιος] Unus e XXX. tyrannis, de quo apud Harpocratationem. AUGER.

Εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ] Ad domum fratris mei. Hinc illustratur Lucas II. 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου, in domo patris mei. Sic Josephus Ant. Jud. XVI. 10. segm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ ἐν τοῖς Ἀντιπάτρου, hospitio autem Antipatri domo utebatur. Sic ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου, juxta Pytholori ædes, Demosthenes adv. Cononem. Miror aliquos hunc Latæ locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quæsisisse, et non statim scivisse, ubi futurus eram, ubi enim quærendus erat Filius, nisi in domo Patris sui? Emphasis quoque est in istis, τοῦ πατρὸς μου. Maria enim supra dixerat, ὁ πατὴρ σου, de Josepho loquens: Jesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, Deum, non Josephum, Patrem ejus revera esse. MARKLAND. εἰς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ etc. CONT.

Ἐν τοιοῦτῳ κ. τ. λ.] Locus asperimus. Quis non arripiat: ἐν τοιοῦτῳ δ' ὄντι μοι κινδύνα φεῦ γενεῖν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἦδν. TAYLOR. Subauditur καιρῶ vel τόπῳ. Alias solent ἐν τοιοῦτοις usurpare. REISK.

Κινδυνεύειν] Ego equidem compositam ἀποκινδυνεύειν hic præferrem, tentare fortunam, aleam jacere, experiri, successurumne sit, nec ne. IDEM.

θανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας¹ δὲ Δάμνιωπον λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε, ἐπιτήδειος μὲν μοι τυγχάνεις ὦν, ἤκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδὲν, χρημάτων δ' ἔνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πᾶσχοντί μοι
 20 πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδόκει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θεόγνιν μνηστῆναι· ἠγάγειτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνου δὲ διαλεγομένου Θεόγνιδι — ἔμπειρος γὰρ ὦν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδευ ὅτι ἀμφίδυρος εἶη —, ἐδόκει μοι ταύτη πειρᾶσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, εἰ μὲν λάθω, σωθήσομαι,
 25 εἰ μὲν δὲ ληφθῶ,² ἠγούμην μὲν, εἰ Θεόγνις εἶη πεπεισμένος ὑπὸ 394 τοῦ Δαμνίωπου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἦττον ἀπεθῆσθαι, εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρα τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεωγμένα ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκείνου πέμπω εἰς ἄστυ, πειυσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἤκων δὲ
 30 ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπαγάγοι. καὶ ἐγὼ τριαῦτα πεπυσμένος τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαράδε.

δ'. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ Τριάκοντα τὸ³ ὑπ' ἐκείνων εἰδισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἣντινα⁴ ἔμελλον ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπε- 395

¹ οὖν A.² ἠγούμην, εἰ μὲν Θ. A.³ ἐπ' R.⁴ ἔμελλον T. R. A.

Καλέσας δὲ] Δὲ bene si habet, usurpatum hic est pro οὖν, quod sententia postulata. Et sane nullas non formas sententiarum induit δέ. IDEM.

ἠκω] Duo subjicit hæc momenta. 1) versor nunc in domo tua. quapropter te decet hospitem tuum tueri, salvumque servare jus hospitii. 2) opportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi major est, quoniam tibi recessus et latebræ et exitus domus tuæ tibi noti sunt. IDEM.

μνηστῆναι] Μνηστῆναι. CONT.

ἠγούμην μὲν, εἰ] Verba malim sic strui: ἠγούμην, εἰ μὲν —. REISK.

Ἄομοίως] Perinde ac si mansissem, nullo facto elabendi periculo. IDEM.

Εἰς Ἀρχένεω] Sub. δῶμα, AUGER.

Ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Usitatius est συλλαβῶν. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σάξιντα αὐτὸν — ἐν συλλαβῶν ἀπήγαγεν. et ita sæpe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthæus XXVI. 55. συλλαβεῖν με, comprehendere me. Nihil tamen mutò. Vide Orat. I. Mox, pro τριαῦτα πεπυσμένος, scribe ταῦτα. MARKLAND. Leg. ταῦτα. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐπ' ἐκείνων] Revocavi bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano frustra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutata, quam Stephani conjecturam instituit editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων est eorum ætate, illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur. REISK.

Ἀποθανεῖσθαι] ἀποθανεῖν. CONT.

φέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεώς, τριῶν ἡμῶν οἰκιῶν οὐσῶν οὐδέμιας εἶασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι 35 προὔθεντο αὐτόν· καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων αἰταῦσι οὐδὲν ἔδωσαν εἰς¹ τὴν ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅτι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον καὶ ἐπιπλα καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα 40 οὐδὲ πώποτε ὄντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωσαν, εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἐλι- 396 κτῆρας, οὐς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε² τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο.

ε'. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἐλέου 122. 1 παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὄργην ἔχοντες, οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλαὶς δ' εἰσφορὰς³ εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας καὶ 5 πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κερτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους,

¹ τὴν om. T. R. A.² τοπρῶτον T. R.³ ἐνεγκόντας T.

Ἐκαστος] Vel potius ἐκάστω. TAYLOR. Lego: ὁ, τι ἐκάστω ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφῶν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἰ τις ἦν ἐκάστω αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III. 5. 6. ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, cervicalia, etc. Herodianus VIII. 13. vocat τὰ ἐπιθήδεια εἰς ταφάς. ubi inepte legitur τροφάς. MARKLAND. Bene habet vulgata. Ad ἕκαστος subauditur διδούς, aut ἔχων, aut φέρων, aut θέλων. REISK. Vel lege ἐκάστω ἔτυχεν, vel ad ἔτυχεν sub. ἔχων. AUGER.

Ἐλικτῆρας] (Sic vulg.) Inaures veterum nominabantur ἐλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Stephan. et Scalig. Ἐλικτῆρας quoque habet Cod. Coisl. Ἐλικτῆρες, ἐνωπίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide Bartholini opus posthu-

mun, Casp. Bartbii librum singularem, Isidorum, aliosque, non tamen ut omittam præclarissimum Dempster. Paralipom. ad c. 20. Antiquitatum Rosini L. 1. TAYLOR. Reete Stephanus ἐλικτῆρας. Hesychius: Ἐλικτῆρες, ἐνώτια. Latine, inaures. MARKLAND. Contius ἐλικτῆρας, male, non enim Grecum est. AUGER.

Ἀξίους ὄντας] Refer ad eis ἡμᾶς, quod præcessit; nisi referre malis ad τοιοῦτων ἤξίωσαν, quod sequitur. IDEM.

Πάσας τὰς] Interponi velim μὲν. REISK. Εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et sæpissime. Vide Pollucem VIII. 15. segm. 157. MARKLAND.

Αὐτοὺς παρέχοντας] Αὐτοὺς. SCALIG. Quod nollem. TAYLOR. παρασχόντας. CONT.

- τοιούτων ἤξιωσαν, οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας ὡς περ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες ἀτάφους ἐποίησαν, πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας ἀτίμους τῆς 397
- 10 πόλεως κατέστησαν, πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι ἐκάλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὡς δ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τὰ γαδοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει οὔτε πρὸς ἐμέ· τὸν ἀδελφὸν
- 15 γὰρ μου, ὡς περ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένους ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὄρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρεσθαι, ὡς ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ 398
- 20 πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι σὺν μοι καὶ ἀποκρίναι εἴ τι ἂν σε ἐρωτῶ.

ς'. Ἀπήγαγες Πολεμαρχον ἢ οὐ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅτε οἱ λόγοι ¹ ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτείνειν ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἴνα ² μὴ ἀποθάνωμεν; Ἴνα μὴ ἀποθάνητε. Ἠγού-

¹ ἐγένοντο T.

² μὴ om. T. R. A.

Πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν] Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum satis fuisset ἀτίμους κατέστησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀπὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους πείσθητε. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἀτίμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel post. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND. Aut delenda sunt ista duo vocabula cum Marklando, aut leg. est sic: ἀτίμους καὶ ἀμόρους τῆς πόλεως κατέστησαν. REISK. Intelligo ἀτίμους τῆς πόλεως, iuribus et munis civitatis orbatos, malim tamen abesse τῆς πόλεως. AUGER.

Περὶ τούτου] Omitti possent hæ voces sine aliquo sensus spendio. sed non ideo eji-

ciendæ sunt: hujusmodi enim Pleonasmis satis sunt frequentes. Vertendum vero, de hac re: non, de hoc homine, prout fecit Vanderheidius. Pone etiam minimam Distinctionem post ὠφελεία. MARKLAND.

Ἦσον καὶ ἀσεβές] (Sic Ald.) ὡς ὃν καὶ εὐσεβές. et mox ἀπήγαγες. CONT.

Ἴνα ἀποθάνωμεν] Interponi velim μὴ. Nam cum respondisset Eratosthenes, se XXX Tyrannis oblocutum fuisse, consentaneum erat, aut Lysiam interrogandi finem hic facere, aut, si quid tamen ultra vellet, hoc interrogare: Nemp̄e quo nos morti ne daremur? cui respondet Eratosthenes iisdem verbis: Scilicet, quo nos morti ne daremini. REISK. Sub. πότερον ἐπραττες, AUGER.

μενος ἡμᾶς ἄδικα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἄδικα. Εἶτ', ὡ σχε-
 τλιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν ἵνα σώσεις, συνελάμβα- 25
 νες δὲ ἵνα ¹ ἀποκτείναις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν
 κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φῆς τοῖς βου-
 λομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο
 καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπή-
 γαγες; εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντειπῶν οὐδὲν ἀφέλησας,
 ἀξιοῖς χρηστὸς νομιζέσθαι, ὅτι δὲ συλλαβῶν ἀπέκτεινας,
 οὐκ οἶε ἐμοὶ καὶ τουτοῖσι δοῦναι δίκην;

30

ζ'. Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεῦναι, ² εἴπερ
 399 ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν, ὡς αὐτῷ ³ ἐτάχθη. οὐ γὰρ
 δὴ που ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον.
 400 ⁴ ἔπειτα τῷ ⁵ ἦττον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντειπῶν
 γε ἐτύγχανεν καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς
 ἦν ἦττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι ἢ τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκείνοι
 ἐβούλοντο πραχθῆναι; Ἐτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις 35
 ἰκανή μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων εἰς τοὺς
 Τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς Τριάκοντα,
 ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ⁶ εἰκὸς ὑμᾶς ἀποδέχε-
 σθαι; εἰ μὲν γὰρ τις ⁷ ἦν ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα

¹ ἀποκτείναις T. R. A.² (εἴπερ . . . ἀντειπεῖν) T. R.³ προσετάχθη R. A.⁴ ἔπειτοι τῷ πιστὸν ἐκείνῳ προσταχθῆναι, ὅστις A.⁵ πίστιν T. ἦσσαν R.⁶ ὑμᾶς εἰκὸς T. R. A.⁷ ἦν om. T. R. A.

Τοῦτο] Np. negotium de peregrinis.
 Construe hanc vocem cum *προσετάχθη*, in
 quod mutandum duxi vulgatae simplex ἐ-
 τάχθη. IDEM.

Ἐπειτα κ. τ. λ.] Jamdudum vidi locum
 ita rescribi debere: ἐπειτοι [ἔπειτα, in
 Edit. min.] τῷ (i. e. τῷ) ἦττον εἰκὸς ἦν
προσταχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἦττον et πί-
 στιν scriptione quam propissime absunt.
⁷ ἦττον quoque, quod serius vidi, subjeit
 Canterus. TAYLOR. Delendam puto vo-
 cem πίστιν, utpote a Librario ex præce-
 denti male repetitam. pro ea bene legi
 posset ἦττον, (sublata Interrog. nota post
προσταχθῆναι) nisi a vestigiis vulgatae ni-
 mis recederet. πίστιν vero nequaquam ad
 rem. Quæ paullo ante sunt, sic distin-
 gnas: καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πι-
 στεῦναι, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντει-
 πεῖν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη. ac ne in hoc quidem
 illi credere par est, (si concedamus illum
 vera dicere, cum affirmat se CONTRA-
 DIXISSI) ex mandato illum egisse. Alludit
 ad verba Eratosthenis, in Responsione
 ejus supra allata, ἀντέλεγον, et *προστα-*

χθέντα ἐποίουν. Porro, πίστιν ἐλάμβανον est
fidem accipiebant, scil. *per jusjurandum*,
 ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνδρώποισι πίστις, ut
 loquitur Noster Orat. XIX. satis in his
 Orationibus usitata phrasis. Interpres
 tamen male cepit. MARKLAND. Bene ha-
 bet ἔπειτα. est enim hoc alterum argumen-
 tum. Sed πίστιν cum ἦσσαν mutavi. *eccei*
alii videntur tyranni hoc minus fuisse man-
daturi; sen aliis verbis, cuiusque alii
 potius, quam tibi, videntur hoc negotium
 demandaturi fuisse. Olim suspicabar ita
 scriptum fuisse: ἔπειτα τῷ πιστὸν, ἐκείνῳ
προσταχθῆναι, ὅστις — *eccei credible est*,
hoc demandatum fuisse ei, qui —. REISK.
 Quid si? ἔπει τούτῳ οὐ πιστὸν ἐκείνῳ (sc.
 πίστιν) *προστεθῆναι*, ὅστις etc.

Ἐβουλεύοντο] (Sic vulg.) Sanior est
 lectio Cod. Coisl. quam et ego quoque vi-
 di fuisse necessariam, priusquam eam au-
 ctoritatem consentium essem, ἐβούλοντο.
 TAYLOR. Ilego ἐβούλοντο. Sic Orat. XII.
 ἵνα βελτίως ἂ βούλοντο διατρέττωτο. et sic
 passim. MARKLAND.

Εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego: εἰ μὲν γὰρ

αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἀν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἶχετε· νῦν
 40 δὲ ¹ παρὰ τοῦ ποτέ καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς
 Τριάκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προστα-
 χθέντα ² ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, 401
³ σώζων αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, συλλαβῶν ἀπή- 402
 γαγεν. ὑμεῖς δὲ ⁴ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλ-
 θον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέ-
 ρων τινός. καίτοι, εἰ χρῆ ⁵ τούτοις διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

¹ παρ' αὐτοῦ ποτέ T. A.

² ἐποίουν, καὶ μηδὲν δὴ οὐκ T. R. ἐποίουν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένοις. καὶ μὴν εἶδει οὐκ A.

³ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τ. τ. ἐψ.. ἐν συλλαβῶν T. R. σώζων αὐτὸν, ἐν συλλαβῶν A.

⁴ πάντες τούτοις ὀργίζεσθε A.

⁵ τοῖς A.

ἢν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR. Post ἀρχὴ
 Cont. addit ἦν, non male quidem quam-
 vis hæc vox possit subaudiri. AUGER.

Αὐτῆς] Malim ταύτης. REISK.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit
 præter Canterum. Nῦν δὲ παρὰ του. [νῦν
 δὲ παρὰ του ποτέ. jam autem abs quo de-
 mum. Ita et MS. Venet. In Edit. min.]
 TAYLOR. Malle παρ' αὐτῶν, sc. τῶν
 τριάκοντα, ex subsequentibus repetendum.
 Post καὶ forte deest πᾶς. Interrogative hæc
 legenda sunt, usque ad ἐποίουν. Legi quo-
 que bene potest παρὰ τοῦ, καὶ ποτέ, λή-
 ψεσθε, etc. τοῦ pro τινός, ut apud Isæum p.
 66. λαβῶν παρὰ του τῶν φίλων, et Plato-
 nem in Symposio, χρήματα βουλόμενος
 παρὰ του λαβῆν, volens pecuniam ab aiiquo
 accipere. Demosthenes in Aristogit. I.
 εἰτά σοι συγγνώμη; πόθεν, ἢ παρὰ τοῦ;
 MARKLAND. Dedi παρὰ τοῦ, id est, παρὰ
 τίνος, a quonam? REISK.

Καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum insigni
 medela macto. Nam et gravissime ex-
 ceptus est, et cæteri ante me fere omnes
 conclamarunt potius, quam adjumento
 præsto erant. Punge igitur post ἐποίουν.
 Perfecta est ea sententia. Tum autem
 pergās: Καὶ μὴν ἦδη [δὴ, in Edit. min.]
 ἄλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα,
 ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβῶν
 ἀπήγαγεν. Ubi vides istud ἦν ante συλλα-
 βῶν oriri ex priori voce exeunte. Cetera
 omnia eadem fere sunt literæ. Prævit
 aliquo modo Canter: Καὶ μὴν εἶδε κ. τ. λ.
 Groulartus hæc interpretatione non dona-
 vit. TAYLOR. Lege, καὶ μὲν δὴ, ut in
 quavis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ
 μηδὲν δὴ βουλεύειν, restituit Stephanus καὶ
 μὲν δὴ. MARKLAND. Ut paucis rem pera-
 gam, totum hunc locum sic ponam, ut
 Lysias, si non ita reliquit, videtur saltim
 voluisse scribere, sententia illuc lectorem
 deferente. Nam verba ipsa dare negatum

nunc est. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναται προφα-
 σίσεσθαι (vel οὐδὲ τοῦτο ἀφελήσειεν ἀν αὐτὸν
 λέγοντα), ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ,
 σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα
 σοιῶν, Πολέμαρχον συλλαβῶν ἀπήγαγεν.
 neque hoc poterit ad sui excusationem uf-
 ferre (vel, nil ei proderit hoc excusare), quod
 Polemarchum in carcerem abduxerit a se,
 non domi ejus, sed in via publica compre-
 hensum; quem comprehendisset ipse ideo,
 quod salutis ipse suæ cavisset, et paruisse
 mandatis XXX virorum. REISK.

Καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suspicor
 has voces ex loco suo motas esse, et per-
 tinere ad præcedentem sententiam hoc
 modo: εἴπερ ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν,
 ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα, καὶ
 τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ
 οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν
 συλλαβῶν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζε-
 σθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλθον
 τὰς ὑμετέρας, etc. Certo omnia sic optime
 coharebunt. Pro αὐτὸν rescripsi αὐτὸν,
 seipsum, de Fratre enim suo loquitur: et
 delevi ἦν, natum forte ex præcedente syl-
 laba. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς:
 quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatiss-
 sima est. MARKLAND. Leg. ὀργίζεσθε. In
 Edit. min. TAYLOR.

Πάντες] Aut cum πᾶσιν est mutandum,
 aut utrumque est copulandum, ut sit πάντες
 πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim. REISK.

Ποιούμεν] (Sic Ald.) ποιούμενοι, et mox
 χρῆ τοῖς. CONT.

Τούτοις] Videtur quidem oppositio esse
 inter τούτοις et ἐκείνοις. verum si τούτοις
 servatur, sententia exit impedita, aut potius
 nulla. non enim video, quo referri
 possit alio, quam eodem, quo τούτοις pro-
 ximum superius redit, scil. ad XXX ty-
 rannos. Verum nemo tum XXX tyrannis
 ignoscebat ideo, quod alios pessumde-
 dissent sui conservandi causa. quare ma-
 3 A

403 ἑτέροισι ἀπολέσασσι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἂν δικαιοτέ- 123. 1
 ρον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἔλθειν καὶ κα-
 ταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν
 εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἀπήνησεν, ἔπειτα ὅτι οὐκ¹ εἶδεν ταῦτα
 γὰρ οὐτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν βουλομένων οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι. χρῆν δέ σε,
 ὦ Ἐρατόσθενες, εἶπερ ἦσθα χρηστός, πολὺ μᾶλλον τοῖς⁵
 μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μνηστῆν γενέσθαι ἢ² τοὺς
 404 ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα
 φανερὰ γεγένηται οὐχ ὡς ἀνιωμένου ἀλλ' ὡς ἠδομένου τοῖς
 γιγνομένοις, ὥστε τοὺςδε ἐκ τῶν ἔργων χρῆ μᾶλλον ἢ ἐκ
 τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἀΐσασι γεγενημένα, τῶν τότε
 λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ
 αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν πα- 10

¹ οἶδεν T. R. A.² τοῖς ἀδίκως ἀπολλούσι A.

lim τοῖς h. I. legi. quanquam si venia debetur iis, qui alios pessumdant, quo ipsi salvi maneat, nullo maximo jure debetur ea venia iis, qui, a XXX tyrannis ablegati, in domus civiom irrumpebant, et cives illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratosthene secus est, qui Polemarchum non domo extractum, sed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccaverint, et majore venia digni sint hi, si qui cives domibus extraxissent, quam qui e semita publica corripuissent. Nam, ait, qui missi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperisse, quos reperissent, capite suo culpam luebant. Verum infitiri a se visum aut noscitatum esse, cui in via publica occurrisset, id vero periculo carebat. REISK.

Ἐκείνοις] Scil. qui cives e domibus suis extractos in carcerem agerent. IDEM. AUGER.

Δικαιοτέρον ἔχετε] Scil. quam illis, qui cives media de via publica abripunt. REISK.

Μὴ ἔλθειν] Scil. eam in domum, in quam missi fuissent. IDEM.

Ἐρατοσθένει] Quippe qui Polemarchum non domo extraxisset, sed e via corripuisset, ut e p. 121. 29. ed. Steph. constat. IDEM.

Βουλομένων] Scil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδομένον. IDEM.

Τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui statim opponitur, τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους. MARKLAND. Leg. δικαίως ἀποθανεῖσθαι. In Edit. min. TAYLOR.

Ἡ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν] Si συλλαμβάνειν sensu vulgari hic accipitur, pro comprehendere, vocabula secundum, tertium et quartum sunt supervacanea, iam modo praecesserant. Sin autem sensu adiuvandi, operam navandi, accipies, et antitheton hic subsesse censibus, quod vero simile nemini non videbitur, qui Lysiam norit, leg. erit: ἢ τοῖς ἀδίκως ἀπολλούσι συλλαμβάνειν, quam operam navare sceleratis insontes opprimentibus. REISK.

Τῶν τότε λεγομένων] Eorum sermonum, quos Eratosthenes tum ad XXX tyrannos revera habuit, ad pestem insontibus civibus consciscendam, non horum, quos nunc jactat a se habitos pro defensione nostri, quos sermones ille nunquam habuit, sed comminavit modo nunc, sui purgandi causa, quo vos fallat, atque e manibus vestris elabatur. IDEM.

Ἡμῖν παρῆναι] Lege, ὑμῖν, vobis, scil. τοῖς Τριάκοντα, vestris consultationibus. ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, sed ne illis quidem (sc. damnatis) adesse permissum fuit. Artificiose et ut Invidiam augeat. ORAT. XIX. ἀκριτοὶ ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τιτὰ αὐτοῖς ἐλεγχόμενοις ὡς ἠδίκου. Mox pro ποιήσαις scribo ποιήσεαις. MARKLAND. Bene habet ἡμῖν, neque eo carere potest oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime potest; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ὑμῖν e praemissis facile subauditur. nobis non solum non licuit interesse vestris deliberationibus, sed ne esse quidem domi nostrae, manere in domiciliis nostris, verom exsulandum nobis propter vos fuit. idem

ρεῖναι οὐκ ἔξην, ἀλλ' οὐδὲ παρ' ¹ αὐτοῖς εἶναι, ὡστ' ἐπὶ τού-
 τοις ἐστὶ πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν πάντα 405
 τὰγαθὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ'
 ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ τί ἂν ποτε
 ποιήσαις συνειπῶν, ὅποτε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πο-
 15 λέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ
 ἢ καὶ υἱεῖς; ² ἀπεψηφίσασθε; δεῖ γὰρ, ὡ ἄνδρες δικασταί,
 Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδείξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν
 αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ³ ὁμολόγηκεν
 ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε βράδιαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν περὶ
 αὐτοῦ πεποίηκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ
 τῶν ξένων ἤκουσιν εἰσόμενοι τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔχετε.
 20 ὧν οἱ μὲν ἄυμέτεροι ὄντες πολῖται μαθόντες ἀπίασιν ὅτι ἢ 406
 δίκην δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν
 ἐφίενται τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυστυχήσαντες δὲ τὸ
 ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἰσονται πότε-
 ρον ἀδίκως τοὺς Τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ
 δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες λαβόντες
 ἀφήσουσιν, ἤπου σφᾶς αὐτοὺς ἠγήσονται περιέργους ὑπὲρ
 25 ὑμῶν ⁵ τειρομένους. οὐκ οὐκ δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγούς,
 οἱ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ⁶ ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἰοί τ' ἔφα-
 σαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώ- 407

¹ αὐτοῖς T.² ἀπεψηφίσασθε A.³ ὁμολόγηκεν T. R. A.⁴ ἡμέτεροι T. R.⁵ τειρομένους. οἰκοῦν T. A.⁶ ἔτε T. A.

est ac si dixisset: παρ' ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἶκα μένειν. REISK. παρεῖναι, adesse, np. in publico. AUGER.

Παρ' αὐτοῖς] Lege: παρ' αὐτοῖς, TAYLOR. παρ' αὐτοῖς εἶναι, apud nosmetipsos esse, i. e. domi manere. AUGER.

Ποιήσαις] F. ποιήσεις. TAYLOR.

Τί ἂν] Scil. ἐποιεῖτε, aut ἐποίησατε. nisi potius alterutrum addendum est. REISK.

Ἀπεψηφίσασθε;] Vel deesse videtur ἂν, vel legendum ἀποψηφίσασθε. MARKLAND. Videtur post hoc vocabulum ἀπεψ. deesse responsio οὐ. absolueretisne? neutiquam. REISK.

Διαψήφισιν] Exponit Vales. ad Harpocr. pag. notar. 46. TAYLOR.

ἡμέτεροι] Imo vero ἡμέτεροι. Lysias, qui civis Atheiūensis non esset, dicere non poterat, civis noster, at poterat vester dicere, id quod iniquissimum decebat. REISK.

λαβόντες] Scil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ἢ φ' ὧν κακῶς πεπόνθασι. REISK.

Τειρομένους] Τειρομένους. CANTER. Non assequor. Lege: περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τειρομένους [τειρομένους in Edit. min.]. TAYLOR. Lego, τιμαρομένους, vestri gratia panas sumentes: ut infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμαρήσασθε. Mox, pro ἔτε mallem ἔτι. Ista vero periondus longa ita distinguenda est: τούτους δὲ, οἱ ἰδιώται μὲν ὄντες, καθίσον ἐδύναντο, ἐποίησαν — ἀποκτινύναι, οὐκ ἄρα χρεὶ αὐτοῦς — κολάζεσθαι. Male plene distinguebatur post ἀποκτινύναι. MARKLAND. Leg. ἔτι. In Edit. min. TAYLOR.

Οἰκοῦν] Vel οὐκ οὐκ. IDEM.

Τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] Potest ferri, si necesse est, ut multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse: τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ. REISK.

σατε, ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν¹ τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ² δὴ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθ' ὅσον ἐδύναντο³ ἐποίησαν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτινύναι, οὐκ ἄρα χρῆ αὐτοὺς³⁰ καὶ τοὺς παῖδας⁴ ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

ἦ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἤξιουν ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῶν φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι·
 408⁵ ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ὥστ' οὐκ οἶδ'⁶ ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθάνοντες δίκην δοῦναι δύναντ' ἄν. οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τούτο³⁵
 409⁷ αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰδισμέ-

¹ τεθνεώτων T. R. A.² δὴ οἱ μ. T. A.³ ἐποίησαν ὑμᾶς ἡττηθ. A.⁴ ἀφ' T.⁵ ταῦτα T. τότε A.⁶ ὅτι T. A.⁷ αὐτοῖς T. A.

Τεθνεώτων] Recurrit hæc forma p. 371. 4. usitator tamen est altera, quæ pro diphthongo simplex ε dat, quam formam ubique locorum Lysiæ restituendam arbitrator. IDEM.

Ἐποίησαν] Aut ante aut post hoc vocabulum deest ὑμᾶς, in culpa fuerunt, ut vos pralio navali vinceremini. designat illam Atheniensibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. IDEM.

Ἀφ' ὑμῶν] Ἐφ' ὑμῶν. CONT.

ἤξιουν] Sequi debebat aliquid huic respondens. Incipit sic: ego equidem existimabam, oportere, quæ adhuc attuli capita, ad accusandum sufficere. Jam sequi debebat quod non sequitur: ἀλλ' οὐκ ἔα με ἐν ταῦτα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμους καὶ ἀισχυρῶς Ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatebor equidem expressis verbis hæc non legi. Verumtamen insequentia idem dicunt quoad sententiam, ut nihil deesse videatur. REISK.

Ταῦτα γὰρ ἐσχάτην etc.] Τότε γὰρ ἐσχ. CANTER. Opinor ταύτην, hoc modo, scil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτη μὲν ἄρα ψεύδος ἐν Θεῷ οὐκ ἔστι. hoc igitur modo (vel, hac parte) falsum in Deo non est. ubi vulgo stulte legitur, ποιητῆς ἄρα ψεύδης, poeta falsus. MARKLAND. Leg. ταύτη. In Edit. min. TAYLOR. Cont. δύναται, retinendo ταῦτα. AUGER.

Αὐτῶν] Deberet legi αὐτοῦ referendo ad τῶν φεύγοντι: sed quum τῶν φεύγοντι sumatur in genere, est veluti nomen collectivum, et idem valet ac τοῖς φεύγουσι. IDEM.

Δίκην δοῦναι δύναντ' ἄν] Si his, inquit, pro singulis eorum factis moriantur, non possunt pœnas dare. Dicere debuit justas pœnas, ut bene Interpres. hoc vero videtur esse, δίκην δοῦναι ἄξιαν δύναντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἄξιαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανήν. et ita Demosthenes de Corona: οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἄξιαν λαβεῖν. Sed clare Noster Orat. XXVIII. οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῶν, πολυλάκις ἀποθανόντων δοῦναι δίκην ἄξιαν τῶ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγούμαι αὐτοὺς δίκην ἄξιαν δεδωκέναι, etc. Vide et Isocrat. in Busirid. eucomio. MARKLAND. Ad δίκην videtur addendum aut saltcm subaudiendum ἄξιαν vel ἱκανήν. AUGER.

Αὐτῶ] Vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, ut e Taylora didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῶ. cum sic jam correxissem, reperi postmodum in Vindobonensi pariter αὐτῶ legi. Poterat quæque et lectione Coisliniani αὐτῶν effici, pari jure, parique convenientia, ut necu-

νον ἔστιν, πρὸς μὲν τὰ ¹κατηγορημένα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ²ἐνίστε ἕξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοὶ εἰσιν, ἢ ὡς πολ-
 40 λὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, ³ἢ πό-
 λεις πολεμίας οὔσας φίλας ἐποίησαν· ἔπει κελεύετε ⁴αὐ- 410
 τὸν ἀποδείξει, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν
 ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας
 αὐτοὶ ⁵παρέδωκαν, ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτή-
 σαντο, οἷαν τὴν ⁶ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ
 ὅπλα τῶν πολεμίων ⁷[τοσαῦτα] ἐσκύλευσαν, ὅσα περ ὑμῶν
 ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν
 124. 1 πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν
 φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ

¹ κατηγορούμενα T. R. A.   ² εἰ οἶν τε, ἕξαπατῆσαι A.   ³ ἢ om. T.
⁴ αὐτοὺς A.   ⁵ παρέδωκαν T. R. A.   ⁶ ὑμετέραν T. R.
⁷ τοσαῦτα om. T. R. uncus om. A.

sativus cum infinitivo ποιῆσαι consentiret. Ego vero dativum cum προσήκει coherentem prætulit. REISK.

Ἔστιν] Post hoc vocab. deesse videtur εἰῶθαι γὰρ πολλοί. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογεῖσθαι. IDEM.

Ἔτερα] A causa aliena. num etiam a veritate? ut significet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεξευγμένα. IDEM.

Ἐνίστε ἕξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἕξαπατῶσαι. TAYLOR. Constructio videtur postulare ἕξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἕξαπατῶσαι δέ. Sed et porro: quomodo hoc est ἕξαπατῆσαι, decipere, si, quod sequitur, demonstrant Rei se esse strenuos milites, vel aliter bonos cives? a causa quidem abducere hoc est, sed non decipere, si revera monstrant se tales esse, quales præ se ferunt. Παραλογισμὸς hic esse videtur: et suspicor vocem ἀπατῆσαι, occurere, latere sub ista ἕξαπατῶσιν. MARKLAND. Bene habet h. l. vulgata. non enim semper fallebant iudices ejusmodi præstigiis, sed interdum solummodo, si sic contingeret. REISK.

Τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et distingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἔπει κελεύετε αὐτοὺς ἀποδείξει etc. Si enim hujusmodi dicant, jubete illos demonstrare etc. sic distinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἷαν τὴν ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ἑρμηνίας: Ποίαν τοιαύτην

πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἷαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπάλεσαν; Sensum et præne verba Lysias exscribit Aristoteles. MARKLAND. Ita quoque Taylor in Edit. min.

Αὐτὴν] Π. αὐτοῦς. H. STEPHAN. Αὐτὴν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de XXX tyrannis tum Athenis supererat, et in judicio stabat, utpote reus. ἀπέκτειναν autem una cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus superesset, scelerumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere jubetur. REISK.

Ἐμετέραν] Imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysias inquitlini hominis, non civis. IDEM.

Τῶν πολεμίων] Subaudi τοσαῦτα, nisi addere mavis. IDEM. Contius addit τόσα post ὅπλα. AUGER.

Ἐδουλώσαν] (Sic vulg.) Nihil verius correctione nostra. Quam etiam utcumque tuetur Cod. Coisl. TAYLOR. Lego: καὶ ὑμᾶς ἐδούλωσαν· οἱ οὐδὲ τὴν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς (non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτοῦς τε, scribe, αὐτοῦς τε. MARKLAND. καὶ ὑμᾶς ἐδούλωσαν. CONT.

Ἐπι οὐδὲ τὴν Πειραιᾶ προσταττόντων Λακεδαιμονίων καθεῖλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν ἐνιμίζον εἶναι] Hæc lectio si sana sit, vide quam falsus sit narrator Lysias in re omnibus cognita. Constat enim cum e Xenophonte Hellen. l. II. c. 2. tum ex hac Or. p. 126. ed. Steph. non Triginta-viros jubentibus Lacedæmoniis noluisse Piræci muros diruere, sed contra Theramenem eo redigisse civitatem,

411 Λακεδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' ¹οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι.

θ'. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶν αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι καὶ τοὺς τοιούτους ⁵ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ ²ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἑτέρων ἂν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο τάναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι
412 ἔπραττεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρῆξομαι. 10

MARTYRES.

τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἐταίρων, συναγωγεῖς μὲν

¹ οἷς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς A.

² ἐναντία οὗτος ἔπραξεν A.

ut duram hanc conditionem accipere deberet, quum prius Lacedæmonii tantum utriusque longi muri decem stadia dejici postulassent. Itaque legentem me hæc subiit cogitatio, ὅτι ortum ex αἴτ' compendio scripturae vocabuli αἴτινες, cujus hic elegans est et efficax repetitio: totumque locum ita fortasse non male restituas: αἴτινες τὸν Πειραῖα οὐδὲ (vel melius οὐ) προσταττόντων Λακεδαιμονίων περιεῖλον, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι. qui Piræei muros diruerunt, non jussu Lacedæmoniorum, sed quoniam imperium sic firmius sibi fore existimabant. Cæterum pro ὑμῶν ἐδόλωσαν recte Taylorus [fallitur V. D.] et Marklandus correxerunt ὑμᾶς ἐδόλωσαν: similis est locus in Polichum p. 149. v. 37. ed. Steph. ἐπιδείν τὰ τείχη καθαιρούμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομένας, καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον. SLUITER.

'Αλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. [ἀλλ' ὡς, et mox αὐτούς τε. In Edit. min.] TAYLOR. οἷς sume, ut sæpius sumitur, pro δι' ὧν, et idem valet ac ἔστι, quia, quatenus. AUGER.

'Ἐπαινεῖν] Deesse aliquid vehementer suspicor. TAYLOR. Animadvertens Taylor oὐ γὰρ non stringere, hic aliquid deesse suspicatus est. Deest utique aliquid

ad sententiam. verum utrum auctor ipse id reticuerit acuto et attento lectori de suo supplendum, an supinitas librorum, an alia quæpiam fraus temporum, ea, quæ ille scripta reliquisset, oppresserit, id pro certo non ausim arbitrari. Utcunque est, articulatorum, nunc quidem hiantium, hic est nexus. ὅτι δὲ οὗτος τοιούτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo, scilicet qui et ipse scelera committere haud dubitet, aliosque facinorosos laudet. REISK. Hic γὰρ, ut millies alibi, indicat transitionem ad aliud quid. AUGER.

Τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidisse vox οὗτος, vel Ἐρατοσθένης. MARKLAND.

"Ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν] Gemino modo hæc possunt accipi, aut pro parentheticis. (unde quoque molitionem suam rerum novarum auspiciati sunt.) aut pro interrogatione. unde tandem res novus moliri cæpere? ut respondeat πέντε — quinqueviri —. REISK.

'Ἐτέρων] Lego ἐταίρων. ut et infra, ubi legitur ἔτεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego ἐταῖροι. Et hæc emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀκολουθία et ex ipsis Lysiae verbis infra, ubi de Critiæ et Chariclis ἐταιρεία loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam

τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῶν 413
 15 ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας
 ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστη-
 σαν, καὶ ὅ τι δέοι χειροτονεῖσθαι καὶ οὐστίας χρῆ ἄρχειν
 παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι
 ἦσαν· οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλευέσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν
 μηδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ 414
 καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περι-
 20 γενέσθαι, κακῶς δὲπραττόντων δυνήσονται· καὶ ἡμᾶς
 ἠγοῦντο, τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγήναι,
 περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφό-
 ρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρῆξομαι, οὐ τοὺς τότε συμ-
 πράττοντας — οὐ γὰρ ἂν δυναίμην —, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ
 Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας. καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, κατε-
 μαρτύρουν ἂν αὐτῶν, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων

¹ ἡμᾶς T.

singuli suas εταιρείας et factiones, quibus opprimebant temp. et iis utebantur ad sua privata emolumenta. Thucyd. lib. 3. Ἐλθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος καὶ οἱ εἰκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ἕλληνας νεανίσκοι, οἷς ἐχρᾶντο, εἴ τι που δεῖα χειροεργεῖν. Quos autem hic Ly-sias vocat ἐφόρους, Thucydides endem li-bro videtur vocare πευτάναις. PALMER. ἐταίρων. CONT.

Συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] Idem est ac si dixisset, quod utique fuisset planius: ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἀρχόντες τῶν συνωμοτῶν. orrhorantur hic speciosa turpibus, συναγωγεῖς honestum et blandum, ἀρχὸν invidiosum. πολιτῆς molle et civile, συνωμότης horribile; ut conciliatores concordia civilis facibus atque tubis discordiarum et factionum. REISK.

Φυλακὰς] Ita vertit Groulartus: Hi tribunos in custodia constituerunt. Sed corrigendum φυλάς. Populus enim per φυλάς suffragia tulere, quorum hi κύριοι erant futuri. TAYLOR. Plaque legendum, φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλάς κατέστησαν. Vide sequentia. MARKLAND. Est utique prima fronte speciosum φυλάς, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim φυλάς repeti nil opus erat, quod salis in φυλάρχους esset con-

spicuum. deinde potius ἐπὶ τῶν φυλῶν αὐτ' ἐπὶ ταῖς φυλαῖς videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. constituebant phylarchos ad custodias vel vigi-lias obeundis, et ad præsidentium in locis urbis opportunis. REISK.

Ἄρχειν] Videtur hic locus ita constituendus: καὶ οὐστίας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ἀστίας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον. IDEM. Ψηφίσεσθε] Imo vero λήψεσθε. ut neque bonum quodpiam adipisceremini. IDEM. ψηφίσησθε — ἔσησθε. CONT.

Πραττόντων] Sub. ἡμῶν. AUGER. Καὶ ἡμᾶς ἠγοῦντο] Scribe ἡμᾶς. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Ἐσωφρόνουν] Np. οἱ συμπράττοντες. AUGER.

Κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Itege, αὐτῶν: contra seipsos testimonium dicerent. Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND. Itege αὐτῶν. In Edit. min. TAYLOR. Reddit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiverant, quum ipse Eratosthenes ore suo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui socii atque ministri, vel principes potius scelerum Eratostheni fuerant. Hi, si saperent, testimonium erant adversus eos, XXX tyrannos puta, et in his Eratosthenem, dicturi. REISK.

Αὐτῶν] Scil. XXX tyrannorum. AUGER.

ἀμαρτημάτων σφόδρα ἀν' ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὄρκους, εἰ ἔσω- 25
φρόνουν, οὐκ ἀν' ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς
ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαι-
νον. πρὸς μὲν οὖν τούτους τσαυῖτα λέγω· τοὺς δὲ μάλιστα
415 μοι κάλει. καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε.

MARTYRES.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν
ἀρχὴν καταστάς ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ¹ κακῶν δὲ
πολλῶν. καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἐχρῆν ἀν' πρῶτον 30
μὲν μὴ παρανόμως ἀρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γί-
νεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν,
² καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλ-
λά ³ τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι,
416 συγκεῖμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δὴ, ὡς
ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει,
οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ⁴ ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγον- 35
τες καὶ πράττοντες ὧν οὐχ οἶόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέ-
σθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὖνοί φασι εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦ-
θα ἔδειξαν, αὐτοὶ τε τὰ βέλτιστα λέγοντες καὶ τοὺς ἕξα-
μαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

ἰ. Ἴσως δ' ἀν' ἔχοι εἰπεῖν ὅτι ἔδεδόκει, ⁵ καὶ ὑμῶν τοῦ-
το ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται. ὅπως τοίνυν μὴ φανήσεται ἐν τῷ

¹ ἄλλων T. R.   ² καὶ ὅτι Βάτρ. A.   ³ τάληθῆ ὑπὸ T. R. τὰ ἀληθῶς ὑπὸ A.

⁴ ἑταῖροι T.

⁵ (καὶ . . . ἔσται) ὅπως τι μὴ T. R. A.

Μάρτυρας] Testaturos nempe, se audi-
visse ex Eratostheue, cum affirmaret, in
collegio Ephorum se quoque fuisse.
REISK.

Ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ
πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: ut su-
pra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ'
οὐ μεγάλων κακῶν γεγεννημένους. Dix-
isset potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide
Orat. III. ad finem. MARKLAND. κακῶν.
CONT. Durior atque contentiosior si sis,
haud scio, an ἄλλων defendere possis.
Neque cuim despero exempla inveniri,
ubi ἄλλα usurpatum sit pro κακά. præ-
sertim cum de bonis, quæ illorum sunt
contraria, mentio, ut hic factum est, præ-
cesserit. Sic Latini quoque secus et se-
cius usurpant. REISK.

Καὶ Βάτραχος κ. τ. λ.] Locus non sine
meliorum Codd. ope sanandus. TAYLOR.

Οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τάληθῆ—

εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circulus
iste Epicharmi: τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἦν,
τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγὼν. Scribo vero:
ἀλλ' ἄτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλα-
σθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. sed tanquam
vera, a trigintaviris conficta, deferunt.
MARKLAND. Scribe ἄτ' ἀληθῆ, vel dele
ἄτ' ἀληθῆ, nata ex superioribus. In Edit.
min. TAYLOR. Pro posteriori τάληθῆ aut
τὰ solummodo, merus articulus, nil aliud,
videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα
ὑπὸ τ. τ. REISK.

Ἐταῖροι] Ἐταῖροι, ut monnit Palmer.
supra. TAYLOR. Adeo amplexus fuerat
hanc Palmerianam depravationem Taylor,
ut eam textui suo inferciret. Ego vete-
rem probam lectionem ἕτεροι revocavi.
REISK.

Ὅπως τι μὴ φανήσεται] Forte ὅπως μὴ
τι φανήσεται. Vide tamen Demosthenem
Philipp. IV. ἂν τι μὴ νῦν ἐπανορθώμεθα.

40 λόγῳ τοῖς Τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, ¹ ἐνταῦθα δη-
 λος ἔσται ὅτι ἐκεῖνά τε αὐτῷ ² ἤρεσκε, καὶ τοσοῦτον ἐδύ- 417
 νατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν.
 χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν
 προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς
 πολλὰ ἐζήμαρτεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμι-
 ζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὡς ἀμφοτέρω
 125. 1 ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς
 ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινο-
 μένας, ³ ὁπότεροι ταῦτα πράξουσιν καὶ τῆς πόλεως ἀρξουσιν.
 καὶ ⁴ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ⁵ ἔστασίαζον. ποῦ δὲ κάλ- 418
 λιον ἢ ἀνδρὶ ἀρχοντι, ἢ Θρασυβούλου Φυλὴν κατειληφότος,
 τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ ⁶ συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ

¹ ἐνταυθα R. A.

² ἤρεσκεν, ἢ καὶ Α.

³ ὁπότεροι μοι ταῦτα T. R. A.

⁴ γὰρ εἰ ὑπὲρ R. A.

⁵ ἔστασίαζον, ποῦ κάλλιον ἂν ἦν T. R. A.

⁶ εὐνοίαν Α.

Paullo ante, pro αὐτῷ τε, iterum rescri-
 bendum αὐτῷ τε, ipsique. MARKLAND.
 ὅπως μὴ τι, et mox αὐτῷ ἤρεσκε. CONT.

Εἰ δὲ μὴ] In hac regione deesse ali-
 quid paret, sive post ἐναντιούμενος, sive
 post εἰ δὲ μὴ. Si prius, sic ferme hiatus
 sarcias: ἐγὼ δὲ καὶ πάλα ὑμᾶς ἠγοῦμαι
 τοῦτον συνεαρκάνει ψευδόμενον. ego vero
 vos jam dudum hunc Eratosthenem autumo
 noscitisse mentientem. sin autem minus hoc
 reprehenderitis, saltem nunc—. Sin autem
 posterius verius habebimus, sic firme
 — ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἀλλοθεν, ἀλλ'
 ἐντύθεν δηλός—. sin autem aliunde non
 constiterit, hinc saltem constabit. REISK.
 Sub. εἴπη. AUGER.

Αὐτὰ ᾧ ἤρεσκε etc.] Αὐτῷ ἤρεσκε. PALM-
 ER. CANTER. Confusa hæc et indistin-
 cta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δηλός ἐσται
 (vel δηλόν) ὅτι ἐκεῖνα τοῦτῃ ἤρεσκεν, ἢ καὶ
 τοσοῦτον ἐδύνατο etc. TAYLOR. Si Era-
 tosthenes illis non contradixerit, sequitur,
 illum causensisse: vel si non consenserit,
 tantæ erat apud istos Tyrannos auctori-
 tatis, ut hæc dissensio impune illi cesserit.
 Istud, malitiam ejus; hoc, potentiam Ty-
 rannicam et plus quam civilem redarguit.
 MARKLAND. Leg. δηλός ἐσται ὅτι ἐκεῖνα
 τοῦτῃ ἤρεσκεν, ἢ τοσοῦτον ἐδύνατο. In Edit.
 min. TAYLOR. Vocabulo ἐκεῖνα signifi-
 cat tyrannorum in civium vitas fortunæ-
 que nefanda consilia, insidias et grassatio-
 nes. REISK.

Προθυμίαν] Contentionem, assiduitatem
 in re gerenda, ardorem cum fidentia, quæ
 in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur.
 IDEM.

Οὔτος] Eratosthenes pnta. IDEM.

Πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] Non Thera-
 menis cum Eratosthene simulates, sed uni-
 versorum tyrannorum inter se mutua odia.
 IDEM.

Ταῦτα πράξουσι] Mallem, πάντα πρά-
 ξουσι. Demosthenes in Zeuthemin: καὶ
 ὅλας ἐστὶν ὁ πάντα πράττων οὔτος. et ita
 adv. Macartatum. Thucydes. I. segm.
 110. ὅς τὰ πάντα ἐπραξε περὶ τῆς Αἰγύ-
 πτου. MARKLAND. Vellem etiam μοι enu-
 cleasset. Mihi dubium nullum est, leg-
 esse: μόνι πάντα περ. utri soli omnia sint
 acturi, h. e. rebus in omnibus dominaturi,
 nihil non pro arbitrio suo et ex libidine
 sua gesturi. REISK. Utri mihi (mihi, i. e.
 privatis omnibus; se solum nominat pri-
 vatum, ut vim addat orationi) facient hæc,
 np. ea de quibus nunc queror. AUGER.

Ἀρξουσιν. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc.] Leg. ἀρξου-
 σιν. εἰ γὰρ ὑπὲρ etc. SCHOFI. Leg. ἀρξου-
 σιν. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. CANTER. Lege:
 ἀρξουσιν. εἰ γὰρ etc. MARKLAND. Leg.
 ἀρξουσιν. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. In Edit. min.
 TAYLOR. Lectionem Cod. Laurentiani
 dedimus, ubi καὶ γὰρ forsitan exposueris
 tamen pono, ponamus tantisper. Sensus,
 ni fallor, Pindaro haud inaptus in Pyth.
 carm. ix. v. 75.

Ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ συνουσίαν;] Opi-
 uor, εὐνοίαν. Orat. XVIII. τὴν γε πρὸς
 ὑμᾶς εὐνοίαν — ἐπιδείξε. et paullo infra,
 φανεράν ἐπιδείξατο τὴν εὐνοίαν. Sic et paul-
 lo ante hac ipsa Orat. XII. et ita De-
 mosthenes de Corona. Ferri forte po-
 test συνουσίαν: ita tamen, ut εὐνοίαν præ-
 stare putem. MARKLAND. Nullus dubi-
 3 B

ἐπαγγελίασθαι τι ἢ πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῆ, 5
 ἑλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσί-
 νάδε τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμοτή-
 ριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἀπάντων θάνατον κατειψηφίσα-
 419 το. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν καὶ αἱ ταραχαὶ γε-
 γεννημέναι ἦσαν καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο,
 πολλὰς ἐκάτεροι ἐλπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι 10
 ὡς ἀμφοτέροι ἐδοξάν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ ¹ Πειραιῶς κρείττους
 ὄντες εἶασαν ² αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες
 τοὺς μὲν Τριάκοντα ἐξέβαλον, πλὴν Φεῖδωνος καὶ Ἐρατο-
 σθένους, ἀρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἶλοντο, ἡ-
 γούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοὺς τε Τριάκοντα μι-
 420 σεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φεῖ-
 δων ὁ τῶν Τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἴπποκλῆς καὶ Ἐπι- 15
 χάρης ὁ ³ Λαμπρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώ-
 τατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτία καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρεία, ἐπειδὴ
 421 ⁴ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω στάσις

¹ Πειραιῶς Α.² ἀστοὺς Α.³ Λαμπρεὺς Α.⁴ αὐτῖς R. αὐτῖς Α.

to Marklandum verum vidisse; quan-
 quam mihi quoque ἐνοιῶν in mentem
 venerat, et cui non veniat plana et obvia
 emendatio? Locus p. 374. 6. τοὺς τ'
 ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatæ patrociniari
 videtur, huc nil facit, neque debet huc
 trahi. REISK.

Καὶ αἱ ταραχαὶ γεννημέναι ἦσαν] Leg.
 videtur: καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεννημέναι
 κατέστησαν. prioresque tumultus conquie-
 rant. IDEM.

Ἐδοξάν] Canterus malebat εἰδειξάν. Sed
 vulgata bene habet. Sententia est: ἀμ-
 φοτέρους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους,
 οἳ ἐδοξάν (id est, προσεδόκηθησαν) ἔσεσθαι.

Ἐσπερᾶν nempe exsules futurum, ut ab
 oppidanis in patriam reducerentur ejectis
 tyrannis, et rursus oppidanis sperabant, si
 principes sibi præficerent ex iis, qui XXX
 tyrannis essent inimicissimi, futurum, ut
 et exsules redirent, et tyranni extermina-
 rentur, omnesque turbæ sopirentur. Quæ
 spes ambos sefellit. IDEM. Ad ἔσεσθαι
 sub. τὰ παράγματα. AUGER.

Πειραιῶς] Lege Πειραιῶς. Vid. supra
 pag. 279. TAYLOR.

Ἐἶσαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἀ-
 στούς? et paullo post lego, ἢ τοὺς (non
 τοῖς) ἐξ ἄσπεος, id est, ἐπὶ τοὺς, ut ante.
 MARKLAND. αὐτοὺς designat oppidanos,
 a Piræensibus acie devictos. hos sinebant
 exsules in Piræo collecti salvos in urbem

redire. REISK. Dedi ἀστοὺς, scil. oppida-
 nos a Piræensibus acie devictos. AUGER.

Ἐξέβαλον] Conabantur eos expellere,
 jubebant eos ex urbe emigrare, quanquam
 id non statim fiebat. REISK.

Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes
 Λαμπρεῖς. Quorum fides sincerior
 est, quam exscriptentium ex voce alterius.
 Inscriptio Attica, apud Sponium Itiner.

... ΧΙΡΙΑ. ΟΜΙΛΟΥ.
 (Ἄλλῃ ΔΙΡΙΑΟΜΗΛΟΥ.)

I.

ΠΑΤΡΕΥΣ.
 ΟΜΗΡΟΣ, ΛΑΜΠΡΕΥΣ.

Atque iterum, ibid.

ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜ-
 ΠΡΕΥΣ.

ΑΝΟΣΘΗΡΙΩΝΑ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ.
 ΛΑΜΠΡΕΥΣ. etc. etc.

Alia, ex schedis ineditis,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΝΑΥΘΙΩΝΟΣ (corrige ΝΑΥΣΙΩΝΟΣ)
 ΛΑΜΠΡΕΥΣ.

Solus, quod sciam, Harpocratio retinet
 Λαμπρεὺς. Unde ceteri corrigendi. TAY-
 LOR.

Αὐτοὺς] F. αὐτοὺς, [seipsos, vel legen-
 dum κατεστήσατε. In Edit. min.] IDEM.

Κατέστησαν] Scribendum κατεστήσατε:
 vel αὐτοὶ pro αὐτοῖς. patet ex sequenti-

καὶ πόλεμον ἐπὶ ¹ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. ² ἢ καὶ φανερώς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον,
 20 οὐδ' οἱ ³ τεθνεῶτες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ μείζον δυνάμενοι, καὶ θάσσον πλουτοῦντες. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχαίς καὶ τὴν πόλιν ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε Τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι. καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως,
 εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ Τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ ⁴ δὴ ἐτέ- 422
 25 ρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ

¹ τοῖς A.² οἱ δὲ T. οἱ καὶ A.³ τεθνεῶτες; T. R. A.⁴ δι' T. R.

bus. et oī καὶ ex MS. pro οἱ δέ. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND. Ego de meo dedi αὔτις; rursus, deum. ut deum principatum adipiscerentur. nam jam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante sic correxeram, quam excerptæ variantes e codice Veneto ad me pervenerent. quo in codice est αὔτοις. quod illuc ducit. Sapissime illa duo αὔτοις et αὔτις; vel αὔτις inter se permutantur a librariis. REISK.

Τοῖς ἐξ ἄστεος;] Lege τοὺς ἐξ ἄστεος. TAYLOR. Verti ac si ἡ prorsus abesset. REISK.

Πολὺ μείζον στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν] Taylor legit ἢ τοὺς ἐξ ἄστεος, non satis feliciter, me iudice, contra historię veritatem. Ostendere vult Lysias tantum abfuisse, ut decemviri, ejectis XXX tyrannis constituti ad seditiones tumultusque sedandos et exsules reducendos, hoc agerent, ut contra bellum motusque auxerit civiumque animos multo magis exacerbarent ac rempublicam perturbarent. Non enim fecerunt seditionem bellumque gravius exsulibus, quam urbanis, quom illi, omnia depopulantes atque ad ipsa mœnia accedentes, urbem timore miscerent, et urbanos in maximas angustias compellerent. Hoc igitur dixerit Lysias, si ita scripserit: πολὺ μείζον στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν vel ἐνεποίησαν. Unam delemus particulam ἢ ex ultimis literis verbi præcedentis temere repetitam. SLUITER.

[ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis est οἱ δέ. in Cod. Stephani οἱ καί. quod Taylor laud paulo melius vulgato iudicat esse. In Vindob. est ἢ καί. unde ἢ καί

effeci. quo etiam. REISK.

Εἰ δ' ὑμεῖς;] Manifesto hic deest aliquid. Ut brevis sim, sic autumo locum esse leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον (tyranni puta), ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε. Si tyranni sic meriti ex urbe sunt expulsi, vobis in eo facta est injuria, quod ab his Decemviris prohibiti fuistis a recuperatione sedium et fortunarum vestrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem jure merito vos exsulastis, injuriam tyranni fecerunt hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Verum enim vero vos præter jus et fas patria caruistis, tyranni autem sic meriti caruerunt. IDEM.

Εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως;] Reiskius sensit ad sententiæ nexum et perspicuitatem aliquid deesse, sed nondum dissecat, non solvit, existimans hæc verba esse addenda: ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Sane fraudi fuit librariis illa verborum δικαίως et ἀδίκως repetitio, quæ si suo ordine composuerimus, nihil arbitrator neque ad perspicuitatem neque ad elegantiam defutorum. Verus ordo hic esse videtur: εἰ μὲν ἐκεῖνοι ἀδίκως ἔφευγον, ὑμεῖς δικαίως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως. Sic enim simul illud affirmatur, quod Reiskius voluit: quale Ciceroni dicitur "argumentum ex contrario," de Orat. I. II. c. 40. SLUITER.

Δι' ἐτέρων;] Π. δὴ ἐτέρων. H. STEPHAN. F. δὴ ἐτέρων, ut sit λαβόντες αἰτίαν ἔργων. In Edit. min. TAYLOR. Non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per hæc, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt. REISK.

Αἰτίαν λαβόντες;] Accipiens criminatorem, i. e. criminatione petiti. AUGER.

τούτων. ὥστε σφόδρα χρῆ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων, αἰρεθεῖς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει μετεῖχε καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους ¹ αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἔτοιμος ἦν, ² ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμόνα ἔπειθεν αὐτοὺς ³ στρατεύεσθαι, διαβάλλων ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων οἷς ὤετο ³⁰ πείσειν μάλιστα. οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε ⁴ καὶ τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν ὄντων εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἔδανείσατο, ἵνα ⁵ ἔχοι ἐπικούρους μισθῶσθαι. καὶ Λύσανδρον ἀρχοντα ⁶ ἠτήσαντο, εὐνούστατον μὲν ⁴²³ ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει, μισοῦντα δὲ μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες, καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους καὶ τῶν συμμάχων ὀπό- ³⁵ σους ἐδύνατο πείσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς, ⁷ οὓς ὑμεῖς ⁴²⁴ ζηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκεῖνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοί,

¹ αὐτῶν T. ἀσπῶν A.² ἡμῖν T.³ στρατεύεσθαι T. R. A.⁴ καὶ om. A.⁵ ἔχρ T. R. A.⁶ ἠτήσατο T. A.⁷ οἷς ὑμεῖς δηλώσατε T. R. A.

τούτων] Scil. τῶν ἀδικῶν. quæ in Eratosthene et in ejus collegis, Phidone reliquisque decemviris noto. REISK.

Κρείττους αὐτῶν] Se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat. IDEM.

Ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ἡμῖν: ut paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND. ἡμῖν. CONT.

Αὐτοῖς] Np. Lacedæmonios. AUGER. Εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] Illud καὶ videtur delendum, ut vitiose redundans. REISK.

Αὐτῶν] Redit ad Lacedæmonios. IDEM.

ἠτήσαντο] ἠτήσατο. et paullo ante ἔδανείσατο. CONT. In singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offenderer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitavi lectionem Aldinæ ἠτήσαντο revocare, mutuo sibi dari ad certi temporis usuram rogabant, Phido puta et Hippocles, et Epicheares, sociique reliqui. REISK.

Μάλιστα] Subaudi πάντων Ἀθηναίων. IDEM.

Καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πελεμῖους? Cui mox opponitur συμμάχων. certe non

placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. MARKLAND. Bene habet πόλεις. quascunque possent civitates Græcas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. REISK.

τῶν συμμάχων] Scil. τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων. IDEM.

Εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς] Scil. ἐκαλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη. IDEM.

Δηλώσατε] Ζηλώσατε ε Schotto et interpretibus magis aridere video et demiror simul. Lectio est: οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR. Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari οὓς, quod in libris Lysiae excisus ante Taylorum versabatur. Cohæret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. quorum jus læsum ita vos ulciscimini, pænas ab eorum inimicis repetendo, ut hac ultione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre. Aldinæ οἷς qui servare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς οὓς, ad quos, vel erga quos declarete. quod nescio an a Lysia sit potius profectum, quam οἷς. REISK. οὓς ὑμεῖς ζηλώσατε etc. quos, pænas ab inimicis repetendo, ad spem impellite, ut ipsis quoque vos gratiam debitam sitis relaturi.

καὶ οἷδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ¹ ὅμως δ' ἐγώ
40 τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδῖον ὡς πλεί-
στον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν.

MARTYRES.

ιά. Φέρε ² δὴ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς ³ ἀν δύνωμαι διὰ
βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ'
ἑμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδεὶ τούτο παραστῆ, ὡς
⁴ Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ· ⁵ πυνθά- 425
νομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνους
φίλος ἦν καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετείχε. καίτοι σφόδρ' ἀν
126. 1 αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον προσποι-
εῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη, ὅποτε
⁶ καὶ μετὰ Θηραμένους ὅπως καθαίρεθήσεται. οὐ γὰρ μοι
δοκοῦσιν ⁷ ἴσου ἀξίους γεγενῆσθαι· ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων 126

¹ ὅμως δ' ἐγώ T. ὅμως δέ· ἐγώ in edit min. T. R.

² δὲ T. R.

³ ἀν om. T. R. A.

⁴ ἀπολογήσασθαι A.

⁵ ἐκείνῳ A.

⁶ δὲ T. A.

⁷ ἴσων T. ἴσων R.

Ἄρατος δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Mouni ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. veruntamen producam testes: etenim et ego interquiescere paulisper opus habeo; et vos etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. sed desino mirari, quando in mentem venit etc. Vide locum. MARKLAND. ὅμως δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

Ἄρατος δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Mouni ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. veruntamen producam testes: etenim et ego interquiescere paulisper opus habeo; et vos etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. sed desino mirari, quando in mentem venit etc. Vide locum. MARKLAND. ὅμως δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

Ἄρατος δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Mouni ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. veruntamen producam testes: etenim et ego interquiescere paulisper opus habeo; et vos etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. sed desino mirari, quando in mentem venit etc. Vide locum. MARKLAND. ὅμως δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

Ἄρατος δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Mouni ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. veruntamen producam testes: etenim et ego interquiescere paulisper opus habeo; et vos etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. sed desino mirari, quando in mentem venit etc. Vide locum. MARKLAND. ὅμως δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

quod si ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriæ machinatus fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse iudicandum eoque nomine puniendum. REISK.

Θηραμένους κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσασθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνους φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themistoclis et Theramenis, collatus cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND. F. ἀπολογήσασθαι. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐκείνους] F. ἐκείνῳ, Theramenis puta. IDEM.

Αὐτὸν] Np. Eratosthenem. AUGER.

Ὅποτε δέ] Dedi ὅποτε καὶ, sub. πολιτευόμενος ἔπραττεν. REISK.

ἴσων ἀξίους] Π. ἴσων ἀξίους. H. STEPHAN. ἴσων ἀξίους. CONT. Mallem ἴσων ἀξίους: ut videtur concursus Vocalium. Ante voces οὐ γὰρ nonnulla dcesse puto: nisi corrupta sit vox γὰρ. MARKLAND. Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas juncturas; quo multum negotii facessit lectori viuacula orationis vestiganti.

ἀκόντων ἀκοδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς πολίτας ἕξαπα-
 τήσας καθεῖλε. περιέστηκεν οὖν τῇ πόλει τὸνναντίον ἢ ὡς
 εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένου⁵
 πρῶσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τὰναντία
 πράττων· νῦν δὲ ὄρω τάς τε ἀπολογίας εἰς ἐκείνον ἀναφερο-
 μένας, τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὡς-
 περ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γε-
 γενημένους. Ὅς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας
 αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων
 πολιτείαν ἐλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατήρ αὐτοῦ τῶν προβούλων¹⁰
 ὧν ταῦτ' ἔπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς
 πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἠρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτι-
⁴²⁷ μᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πεί-
 σανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα¹ πρῶτε-
 ρους αὐτοῦ² γινομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι
 βουλόμενον τούτων ἀκροᾶσθαι, τότε ἤδη διὰ τε τὸν πρὸς
 ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος μετέσχε τῶν Ἀρι-¹⁵
 στοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει δο-
 κεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτά-
 τους ὄντας³ αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν· εἰς τοσοῦτον δὲ
 κακίας ἤλθεν, ὥστε ἅμα μὲν διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν
 ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους
 ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος,
 αὐτὸς ἐπαγγειλόμενος σώσειν τὴν πόλιν αὐτὸς ἀπώλεσε,²⁰

¹ προτέρους A.² γινομένους R.³ αὐτῷ T. A.

Deest autem ejusmodi quid hic loci, sal-
 tum tacite a legentium quoque supplend-
 um: οὐκ οὖν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει
 ἐπιχείρησεν ἀπολαυσάτω. mercedem ergo fert
 Eratosthenes eandem cum Theramene. Aut:
 οὐκ οὖν ὄρω τάς τε τοῦτον ἐκείνῳ ἀντιτιθείς.
 ergo recte in eo fucio, quod Theramenem
 Themistocli oppono. In δοκῶσιν subauditur,
 Themistocles, atque Theramenes. REISK.
 ἄξιον, sc. Theramenes et Themistocles. Vel-
 lim addi ἐκείνῳ post δοκῶσιν. AUGER.

Καὶ τοὺς φίλους] Non solum Therame-
 nem, sed ejus quoque amicos una cum
 ipso perire et funditus exstirpari. Post
 γὰρ subaudiri debet ἦν, tametsi additum
 mallem. REISK.

Αἰτίους — γεγενημένους] Nullus dubito
 leg. esse αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὅς cum
 reliquis insequentibus. IDEM.

Πρῶτεροι] Præterituros voluerunt Canterus
 et Schottus. Sententia subjicit προκριτο-
 τέρους. majoris fieri, quam se. REISK. F.
 προῖργιαιτέρους.

Τούτων] Redit ad Theramenem ejusque
 patrem. REISK. Intelligo de Theramene et
 ipsius patre; malim tamen αὐτοῦ. AUGER.

Πρὸς ἐκείνους] Pisandrum et Callaeschrum.
 REISK.

Τὸ παρ' ὑμῶν δέος] Ne a vobis ob su-
 periora scelera male mulctaretur. IDEM.

Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστο-
 φῶντα legit, et nos, credo demonstrationis
 gratia, amandat ad Thueyd. l. 8. c. 10.
 12. Qui vulgatam Lysiae lectionem confir-
 mat. Adde Platarch. in Antiph. Phot.
 in eodem, et vit. Thueyd. per Anonymum.
 TAYLOR.

Αὐτὸς — αὐτὸς] Idem. primum videri

φάσκων πρᾶγμα εὐρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέ-
 σχετο δὲ εἰρήνην ποιήσῃν μῆτε ὄμηρα δούς μῆτε τὰ τείχη 428
 καθελὼν μῆτε τὰς ναῦς παραδούς· ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν
 οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῶ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὡ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρᾶπτούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰ-
 25 δότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων¹ εἵνεκεν
 τὰ πῶρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις
 οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ' ἀπὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν
 ἔρεῖν, ὅμως² ἐπετρέψατε αὐτῶ πατρίδα καὶ παιῶδας καὶ
 γυναικᾶς καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὢν μὲν ὑπέσχετο οὐ-
 δὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο ὡς χρῆ μικρὰν καὶ
 ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν, ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὐ-
 30 τε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ'
 ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζό-
 μενος, ἀλλ'³ αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πει-
 ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν 429
 καταλῦσαι, εὐ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀπο-
 στερηθήσεσθε, ταχειᾶν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομι-
 εῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὐ πρότερον
 35 εἶασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου
 καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο

¹ οὐνεκεν T. R. A.² ἐπέμψατε T.³ αὐτοῖς T.

possit ultro, sponte sua, secundum, suismet
 manibus. REISK.

Πρᾶπτούσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια,
 salutaria civitati. Mox, pro ἐπέμψατε
 recte Stephanus [Canterus, et Contius]
 ἐπετρέψατε. saepe ita loquitur Noster.
 Vide infra. MARKLAND. Vulgatum qui
 defendat, possit ille dictionem πρᾶπτειν
 τὴν σωτηρίαν accipere pro, oratione, literis,
 legationibus, consiliis, opera sua denique
 omni pacem atque salutem contendere con-
 ciliare. Verum penes me dubium nullum
 est legi oportere προστατούσης et σωτή-
 ρια. Defectus ipse artificiali in vulgata vi-
 tium statim prodit. REISK.

Ταῦθ' ἀπὸς] Ταῦτα πρὸς Cod. Vind.
 quod si probatur, leg. ἐκεῖνος δὲ ἀπὸς τῶν—
 IDEM.

Αὐτῶς] Malim αὐτός. Atque ita Can-
 terus correxerat. TAYLOR. Lege αὐτός,
 ipse. MARKLAND.

Ἐως] Aliquando ἢ ἕως leg. esse suspi-
 cabar, aequanimum morem Lysiae tenerem.

Sed bene habere h. l. vulgatum docet
 alius simillimus p. 141. 42. ed. Steph. μὴ
 πρότερον— ἕως ἂν ἰδοικμάσθησαν. REISK.

Ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ'
 ἐκείνων, sc. Λακεδαιμονίων: tempus ab illis
 constitutum. MARKLAND. Idem suavit
 Taylor quoque, sed bene habet h. l. vul-
 gata. Utrouque, tam ἐκείνων, quam αὐτοῦ,
 ad eundem Theramenem redit. poterat
 utique ὑπ' αὐτοῦ sine damno sententiae
 abesse. Verum haec est Lysiae brevitatis.
 Saepe deficit in necessariis, saepe redundat
 cum dedecore et ad fastidium. Mutan-
 dum tamen si quid h. l. sit, malim ἕως
 αὐτῶν legi. praedictum ab ipso tempus (a
 Theramene puta), religiose ab ipsis
 (Lacedaemoniis nempe) servatum esset.
 REISK. Malim ὑπ' αὐτοῦ, neque recursus
 harum duorum vocum mihi displiceret.
 AUGER.

Μετεπέμψατο] Imo vero μετεπέμψαντο
 in plurali, Lacedaemonii puta. Horum
 enim erat imperatorum suum ex Asia ar-

μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ
 τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων,
 430 καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου,
 περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἵνα μῆτε
 ῥήτωρ μηδεὶς ¹ αὐτοῖς ἐναντιοῖτο μῆτε ἀπειλοῖτο, ὑμεῖς τε
 μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κείνοις δο- 40
 κοῦντα ² ψηφίσαισθε. ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν
³ ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ
 πολιτείᾳ χρῆσθαι ἣν Δρακοντίδης ⁴ ἀπέφαινε. ὑμεῖς δ'
 ὁμῶς καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθορυβεῖτε ὡς οὐ ποιήσοντες
 ταῦτα· ἐγνώσκετε γὰρ ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὡς ἄνδρες
 δικασταί, — καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξο- 127. 1
 μαι — εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ⁵ μέλει τοῦ ὑμετέρου θορύβου,
 ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράτ-
 431 τοντας ⁶ αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις
 λέγει. μετ' ἐκείνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ
 τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ⁷ ἔχει, καὶ
 ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ ⁸
 λόγος, εἰ μὴ ⁸ ποιήσαισθε ἅ Ἐθηραμένης ⁹ κελεύει. τῶν δ' ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρα-
 σκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν
¹⁰ εἶχον, οἱ δὲ ὥχοντο ἀπίοντες, τοῦτο γοῦν σφίσι αὐτοῖς
 συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει εἰψηφίσαντο· ὀλίγοι δὲ
 τινες καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέν-
 τα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν οὐς

¹ αὐτοῖς μηδεὶς T. R. A.² ψηφίσαισθε T. A.³ ἡμᾶς T.⁴ ἀπέφηνεν R.⁵ μέλοι T. R. A.⁶ αὐτῷ T. A.⁷ ἔχει T. R. A.⁸ ποιήσαισθε T. A.⁹ κελεύει T. R. A.¹⁰ ἔχον T. R. A.

cessere. Therameni jus nullum et potestas nulla in Lysandrum erat; proinde etiam illum accessere nequibat. REISK.

Μῆτε ἀπειλοῖτο] Videtur ἄρχων interponendum esse, ut sibi membra respondeant: μῆτε ῥήτωρ — μῆτε ἄρχων. IDEM.

Ἐκέλευσεν ἡμᾶς] Ὑμᾶς. CONT. Iterum scribe ἡμᾶς. MARKLAND.

Περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] Scil. ὁποῖαν αὐταῖν τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἔστιν ἐκτεῖν. utram earum imposterum sitis habituri. Verumtamen suspicor Lysiam dedisse: καὶ οὐκ

ἐλευθερίας. super servitute, non autem libertate, imposterum habenda. REISK.

Μέλλει] (Sic Ald.) μέλει. et v. 17. λέγει. CONT.

Τὴν παρασκευὴν] Παρασκευὴ est oratoribus Atticis conjuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, ut operæ fraudisque et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent, ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis opprimatur. REISK.

Θηραμένης ἀπέδειξε χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστη-
 κότες ἔφοροι κελεύσειεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων· οὕτω γὰρ
 τὴν ἑμμετέραν ἀσθένειαν ἐύρων καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπί-
 σταντο, ὥστε πρότερον ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ ² δεῖ πιστεῦσαι ἀλλὰ 432
 ἐκείνῳ. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ ἀπο-
 15 λογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν
 κατέλθοιεν, ³ [οὐδὲν] φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
 ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν
 πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ αὐτὸς αἴτιος
 γεγενημένος ⁴ τούτων ⁵ τυγχάνει, πολλὰς πίστεις ⁶ αὐτοῖς
 ἔργῳ δεδωκώς καὶ παρ' ἐκείνων ὄρκους ⁷ εἰληφώς. τοσούτων
 οὖν καὶ ἐτέρων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ 433
 20 καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων ⁸ αἰτίου γεγενημένου τολμήσουσιν
 αὐτοὺς φίλους ὄντας ⁹ ἀποφαίνειν, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
 θανόντος Θηραμένου, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ¹⁰ αὐτοῦ πονηρίας, καὶ
 δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος — ἤδη γὰρ αὐτὴν
 κατέλυσε —, δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ὑμᾶς
 κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόν-
 των ἐπιθυμῶν, καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινο-
 25 τάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς.

¹ ἡμετέραν T.

² δοκεῖ T.

³ Absunt unci T. R. A.

⁴ τοιούτων T. R. A.

⁵ τυγχάνει R. A.

⁶ αὐτῷ T. R. A.

⁷ εἰληφώς, καὶ τοσούτων καὶ T. R. A.

⁸ αἴτιοι γεγενημένοι T. R. A.

⁹ ἀποφαίνειν; T. R.

¹⁰ αὐτῶν T. A.

Πρότερον] Subandi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλη-
 σίαν. REISK.

Δοκεῖ] Ἄξιόν. CONT.

Ἐκείνῳ] Therameni puta. REISK.

Εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος, etc.]

Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλε-
 γεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ
 ἔργῳ δεδωκώς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτός.
 MARKLAND. Pari modo Taylor quoque
 auctor fuerat, ut vulgarium librorum in-
 terpunctio h. l. corrigeretur. Et parui.
 Defensionem hanc Therameni Xenophon
 in Hellenicis retulit. REISK.

Τοῖς φεύγουσιν] Non illis, qui a Phyla,
 pest sublatam XXX tyrannorum tyran-
 nidem, domum redissent, qui reditus caede
 Therameni est posterior, sed his, qui post
 CCCC viros, dudum ante. IDEM.

Δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ
 etc.] Lege: ὅτι δι' αὐτοῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν
 φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐ-
 τῶν, sc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

Αὐτῷ ἔργῳ] Haud scio an pro αὐτῷ scri-
 bendom sit αὐτοῖς, quo pacto major in his
 verbis erit efficacia. SLUITER.

Καὶ τοσούτων] Hic absoluta excursio
 de Theramene, redit orator ad propositum
 conficiendum, quod hoc est: Eratosthe-
 nes fudit Therameni amicitia, per eamque
 sperat se elapsurum. atqui Theramenes
 inimicus reip., vestrae fuit infestissimus.
 ergo Eratosthenes quoque est. ergo pun-
 niri debet. REISK.

Αἴτιοι γεγενημένοι] Scil. Eratosthenes
 cum sodalibus. Ego vero malim legi αἰ-
 τίου γεγενημένου. ut ad solum Theramenem
 referatur. audebunt se amicos ferre
 Therameni ejus, qui cum tanta mala consci-
 visset reip., cecidit, non pro vobis, sed ob fa-
 cinora sua. IDEM.

Κατέλυσε] Id est, ἐπειράτο καταλύειν.
 IDEM.

Ἄν ἐν] Interponi velim καί. IDEM.

Καὶ τῷ καλλίστῳ κ. τ. λ.] Innuat agno-
 men, quod Therameni vulgo tribuebatur,
 3 c

434 β. Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανά μοι ἔστι τὰ κατ-
 ηγορημένα· ἦκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώ-
 μην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ
 παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τουτουῖ συναρχόντων δίκην
¹ λαμβάνειν, μηδὲ μαχομένους ² μὲν κρείττους εἶναι τῶν
 πολεμίων, ψηφισζομένους δὲ ἥττους τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν
 φασὶ μέλλειν πράττειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίη-
 σαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς Τριάκοντα ³ ἐπι- 30
 βουλευέτε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἢ τούτους
 παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατη-
 γορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς
 ἀπολογίας ἀνοίσει καὶ μεθ' ὧν αὐτῶ ταῦτα πέπρακται. ὁ
 μέντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει· οὗτος
 μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν ⁴ γινομένων,
 ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσταμεν. 35
 καίτοι οὔτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικούντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν,
 ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξι-
 οὔτε κρίνειν παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην
 λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήμασι,
 435 λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν
 ἔργων δεδωκότες; πότερον εἰ αὐτοὺς ⁵ ἀποκτείναιτε καὶ
 τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν, 40

¹ λαθεῖν T. R. A.² μὲν om. T. R. A.³ ἐπιβουλεύετε A.⁴ κρινομένων A.⁵ ἀπεκτείνετε T. R. A.

κόσμοιο; scilicet, quod ei nomen inditum fuit ob ejus mutationes et parum constantem in partibus animum, eo quod eothur- nus species erat calcemantem tragicæ, quod utrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR. Nomen illud pulcherrimum atque honestissimum, quo Thezaurus ad velandum fraudes suas abutebatur, erat studium tuendæ reip. pacisque reconciliandæ. REISK.

Μαχομένους κρείττους] Interponendum videtur μὲν. Idem postmodum in schedis Brulartianis quoque reperi. IDEM. Contius quoque addit μὲν post μαχομένους.

Τῶν τοιούτων φίλων] (Sic Ald.) τῶν τουτουῖ φίλων. CONT.

Οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει] Dictionem ἀναφέρειν τιλ τὴν ἀπολογία, vel τὴν αἰτίαν, nusquam alibi me videre memini, semper dicitur εἰς τινα. Quare et hic credo emendandum εἰς οὗς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει: præpositionem εἰς sequens οὗς suo loco expu-

lit. Sic plane p. 126. v. 6. ed. Steph. ὧν δὲ ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας: p. 122. v. 6. εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν: v. 37. ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι: p. 134. v. 42. ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μείστροτον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν: p. 164. v. 42. οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκεῖνους ἀνέφερον. Conf. Euripides in Oreste, v. 76. Baccbis, v. 29. Ione, v. 827. Demosthenes c. Aphobum II. p. 838. v. 14. ed. Reisk. SLUITER.

Κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, idem. Philo de Josephi. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις εἶσθαι καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

Τῶν γινομένων] Imo voto τῶν κρινομένων, reorum in jus vocatorum. REISK.

Ἄν παθόντες] Alius καὶ interposuisset, item alius dixisset: εἴησαν ἂν τῶν ἔργων. IDEM.

Ἰκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν] Miror neminem animadvertisse scribendum esse λάβοιτε, cum in universa hac sententiâ Ly-

128. 1

ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς ¹ ἀκρίτους ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερά ² δημεύσαίτε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἧς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἔπειδὴ τοίνυν πάντα ποιοῦντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν ³ δύνασθε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἠντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἠντινά τις βούλοιο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἠκεῖ ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις ὅτι οὗτ' ἂν ⁵ ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὗτ' ἂν ⁴³⁶ νῦν ἐπεχείρησαν ⁴ ἐλθεῖν μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθῆσθαι· οἱ οὐ τούτοις ἠκούσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἠγούμενοι πολλὴν ἀδειαν σφίσιν ἔσθαι τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε.

19 ἰγ'. Ἀλλὰ καὶ τῶν ⁵ συνεργούντων αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν, πότερον ὡς ⁶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ⁷ αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν ⁴³⁷

¹ ἀκρίτους T. R. A.

² δημεύσαίτε T.

³ δύνασθε T. R. A.

⁴ ἐλεῖν T. R. A.

⁵ συνεργούντων T.

⁶ καλοὶ ἢ ἀγαθοὶ T.

⁷ τοὺτους ἐξαιτήσονται Δ.

sias secunda, uti dicunt, persona utatur. Neque etiam μέτακος Lysias cum civibus ἐν τῷ δίκῃ λαμβάνειν sine invidia se poterat componere. SLUITER.

Λαβεῖν] Post λαβεῖν videtur ἰκανὴν deesse. REISK. Post λαβεῖν videtur addendum ἰκανὴν vel ἀξίαν. AUGER.

Τῆς τούτου πονηρίας] Pro τούτου velim αὐτοῦ, et ita sum interpretatus. IDEM.

Τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita distinguendum. nec opus est, ut, cum Stephano legamus δὴ vel γε, pro δ'. MARKLAND. Aut delendum est hoc δὲ, aut cum ἢ est mutandum. REISK.

Ἐνθυμουμένοις] Ἐνθυμουμένους. SCALIG.

Ἐλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel ἐπειεῖν, vel aliquid simile. TAYLOR. Forte, ἐρεῖν: cui opponitur præcedens ποιεῖν. sic infra, οὔτε τὰ δίκαια πάποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lysia hoc modo scriptus fuisse videtur: ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὗτ' ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὗτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. singula singulis respondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND. et in

Edit. min. TAYLOR. Mihi videtur sic leg. οὗτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν (scil. ἐνθάδε). neque nunc ausurus fuisse huc venire, ad causam capitis dicendum. REISK. Ad ἐλεῖν sub. τὴν γραφίην, causa vincere. in alim tamen ἐλθεῖν, subaudiendo εἰς ἡμᾶς. AUGER.

Τῶν πεπραγμένων] Malim ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀδειαν non cum hoc genitivo coherere, sed cum ποιεῖν. REISK.

Τοῦ λοιποῦ] posthac, deinceps. Ad ποιεῖν subaudi ἂν, vel multa in ποιεῖν, arbitrari se posthac facturos; nisi velis iterare τοῦ, ita ut prius τοῦ cohereat cum ἀδειαν. AUGER.

Καλοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοὶ καὶ ἀγαθοί. Canterus etiam Π. ὡς καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἀπολογήσονται. TAYLOR. Dedi καλοὶ καὶ ἀγαθοί. neque dubito idem in Vin-dobonensi esse, tametsi ex eo non nisi καλοὶ est annotatum. REISK.

Αἰτήσονται] Bene habet. est idem atque ἐξαιτήσονται, rogabant Eratosthenem ejusque complices sibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dedisset (et nescio an sic dederit): ὡς κακοὶ καὶ ἀγαθοὶ αὐτὰ ὄντες ἐξαιτήσονται. v. p. IDEM.

ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς ¹[τούτων] πονηρίας· ἐβουλόμην μὲντ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὡς περ οὔτοι ²ἀπολλύουσι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογησονται καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἀξία ἀποφανούσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν ³οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχειρήσεν εἰπεῖν.

ιδ'. Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἀξίον ἰδεῖν, οἱ τούτοις μαρτυροῦντες ⁴αὐτῶν κατηγοροῦσι, σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ ⁵εὐθελῆς νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀδεῶς ἠγοῦνται τοὺς Τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν ⁶τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. ⁷καίτοι οὔτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώ- ²⁰

¹ τούτων om. T. R. uncus om. A.

² ἀποδοῦναι T.

³ οὔτε T.

⁴ αὐτῶν T.

⁵ τεθνεώτων T. R. A.

⁶ καὶ τοιούτοι T. A.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετὴν. *SUA IPSORUM merita majora esse ostendentes, quam horum improbitas fuerit. Vide sequentia. MARKLAND. Assentior Marklando, aiens, aut tούτων aut ἐκεῖνων interponendum esse. REISK.*

Ἀποδοῦναι] Προδοῦναι. *CONT. Lego, ἀπολλύουσι. Utinam, inquit, Hi tanto studio SERVARE (σώζειν), quanto Isti PERDERE rempublicam, vellent. Eadem oppositio infra: καίτοι οὔτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιούτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, supra monui scribendum αὐτῶν, se ipsi accusant. MARKLAND. F. ἀπολλύουσι. In Edit. min. TAYLOR.*

οὐδὲ] Sic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne justa quidem et aequa. REISK.*

Διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Ultima vox videtur servare vestigia verbe Lectionis; quae, nisi me fallit Ratio, est ἐλέου. *inimicum, inquit, si per vestram misericordiam hi nunc serventur, ipsi olim adeo crudeles et immisericordes, ut in civium a se occisorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiserint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶον τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι, ut de iis narrat Aeschines adv. Ctesiph. §. πς'. MARKLAND. Bene videtur πλήθους habere. Lysias, antithetorum venator, multitudinem plebis Atheniensis opponit paucitati tyrannorum. REISK.*

τεθνεώτων] Ὀλίγω ὕστερον, τεθνεώτων. H. STERPHAN.

Αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratosthenem vero et collegas ejus non licuit, ne defunctorum quidem funera prosequi. MARKLAND.*

οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita restituere mediatur Schottus: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἤξουσιν, ὅπως οἱ θανεῖν ἀδίκως αὐτοὶ παρεσκευάσαντο. *Jam mihi quotidianus erit ille Œdipus, qui Lysiam corrigit, præ illo, qui a te correctum intelligit. Facilius mecum sanabis: οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, ὅπως ἐπ' ἐκφορὰν ἤξουσιν αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι βοηθεῖν παρεσκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuisse διὰ Ἐρατοσθένην, τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domesticam calamitatem sc. et funus Polemarchi respiciens: jam autem comparatione facta grave istud et indignum clamitat, periclitari eos, qui sub triginnavirali dominatu ad amicorum injuria sublatores exsequias ire: eis autem sicariis ipsis tot civis in eorum calamitate subvenire. TAYLOR. Non pænitet conjectura in hunc desperatissimum locum: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολλυμένοις αὐ τοῖςδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὅπως τὸ θανεῖν τοσοῦτοι οὗτοι παρεσκευάζοντο: inimicum igitur foret, si amicis eo-*

τῶν οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπο- 439
 λέσασιν ἕπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὥστε ²βοηθεῖν 440
 τοσοῦτοι παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ³ῥᾶον ἠγοῦμαι
 εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι
 πεποιθήκασιν ἀπολογησασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατο-
 σθένης ἐλάχιστα τῶν Τριάκοντα κακὰ εἴργασται, καὶ διὰ
 τοῦτο αὐτὸν ἀξιούσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 25 πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτὸν
 ἀπολέσθαι. ὑμεῖς δὲ δεῖξατε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν 441
 πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δηλοῖ ἐσσεσθε
 ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε,
 ὀφθησεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ
 οὐχ ἔξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα
 ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν
 30 ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ
 τούτων ἀποψηφισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι.
 μηδ' οἴεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον ⁴εἶναι· φανερὰν γὰρ τῇ
 πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

¹ ἢ που Τ. ἤπου ἐπ' R. A.² βοηθεῖν T.³ ῥᾶδιον T.⁴ εἶναι om. T. R. οἴσειν A.

rum, qui injuste perierunt, ad horum, qui
 rempublicam perdiderunt, nunc invicem per-
 uenitum, funera venire non licuerit; multi
 numero venturi, quandoquidem isti (οἱ Tra-
 ginta) causa mortis tam multis exstiterint.
 Usitator ordo scribendi est, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν
 ἤξουσι πολλοὶ, ὥστε, etc. et hinc in Ver-
 sione, perspicuitatis causa, secutus sum:
 sed alterum fieri solet, et venustatem suam
 habet. Hæc ultima acutissima sunt.
 Schotti Conjectura de hoc loco, nimis
 vaga et libera, per se ipsa refutatur. Mox,
 pro δεῖξατε, sensus postulat δεῖξετε, *osten-*
detis. MARKLAND. In hoc loco primum
 pro εἰ leg. videtur ἦ vel εἴη. Sic οὐκ εὖν
 δευὸν ἦ. *grave et infandum sit.* hic insistit
 oratio paululum. tum de novo sic orditur
 τῶν μὲν ἀδικῶς—deinde pro ἢ που ἐκφορὰν
 legendum arbitror ἢ που ἐπ' ἐκφορὰν uti-
 que, profecto, procul dubio, exsequias
 ibunt, honoris causa. tertio βοηθεῖν e Tay-
 lori annotatione adscivi, pro vulgari von-
 θεῖεν. Et sic perlevi opera sanatum ha-
 bebimus hunc locum. REISK.

¹ ῥᾶδιον] Π. ῥᾶον. H. STEPHAN. CONT.

Ἀντειπεῖν] Id est h. l. κατηγορεῖν. REISK. AUGER.

Περὶ] Ὑπερ Coisl. Hæc loco moveri
 video. Lege itaque: ῥᾶδιον—περὶ ἂν
 ἰμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι

πεποιθήκασιν ἀπολογησασθαι. TAYLOR. Vid.
 not. Brem. ad Demosth. Olynth. A. vol.
 i. p. 12. ed. Nost.

Τῶν ἄλλων Ἑλλήνων] Rectius, ut mihi
 videtur, scripsisset τῶν ἄλλων πολιτῶν.
 Comparatio eum nimis extenditur, et ul-
 tra rem profertur. Suspicer vocem Ἑλ-
 λήνων ortum habuisse ex præcedente ἄλ-
 λων. MARKLAND. Ego equidem Ἑλλή-
 νων tuebor. Sententia plausa est. Era-
 tosthenes, etiamsi verum sit, quod aiunt
 ejus defensores, eum omnium tyrannorum
 minimum vobis malorum injunxisse, ta-
 men omnium Græcorum unus plurima
 mala vobis dedit. Vel in omnibus Græcis
 simul sumtis, qui vos bellis unquam exa-
 gitabant, nemo est, qui vos pluribus affe-
 cerit damnis, quam hic unus Eratosthe-
 nes. REISK.

Οὐκ οἴονται] Subaudi διὰ τοῦτο. IDEM.

Ἀπολέσθαι] Melius conveniret interro-
 gationis nota post ἀπολέσθαι. *Annon ar-
 bitrantur eum morte plecti debere?* Modo
 δεῖξετε. Vos vero ostendetis, &c. In Edit.
 min. TAYLOR.

Ὡς] Malim aut plane deletum, aut in
 ejus locum suffectum πάσω. REISK.

Οἴεσθε] Οἴσεσθε. SCALIG. Οἴσετε. CAN-
 TER. Οἴεσθαι, ὅτι οἴσετε κρύβδην. CONT.
 Legendum, οἴσετε: neque clam suffra-

1. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας καταβαί-
 νειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ ¹ Πειραιῶς, ἵνα τὰς
 ὑμῖν διὰ ² τοῦτον γεγεννημένας συμφορὰς παραδείγματα
 ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεός 35
 ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε,
 ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πο-
 442 λεμῆν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἠττηθέντες μὲν τοῖς νικήσασι
 τὸ ἴσον ³ ἔχετε, νικήσαντες δ' ἂν τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
 τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγάλ-
 λους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον 40
 ἐλάττους ³ ἔχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἤξιουν,
 συνδιαβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον, εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας
 ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινούμενοι πιστοὺς ὑμᾶς
 ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὖνους ᾤοντο εἶναι.
 ἀνθ' ἧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θάρραλέῳ ὄντες, καθ' ὅσον δύνασθε,
 443 καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ ¹ Πειραιῶς τιμωρή-
 σασθε, ἐνδυμηθέντες μὲν ὅτι ὑπὸ τούτων ⁴ πονηροτέρων 129. 1
 ὄντων ἤρχεσθε, ἐνδυμηθέντες δὲ ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων
 πολιτεύεσθε καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε καὶ περὶ τῆς
 πόλεως βουλευέσθε, ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς
 οὗτοι φύλακας τῆς ⁵ σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δου-

¹ Πειραιῶς A.² τούτων T. A.³ εἔχετε T. R. A.⁴ πονηροτάτων R.⁵ ὑμετέρας T.

gium laturū estis: ut max, ποιήσετε. Di-
 narchus adv. Aristogit. περὶ τῶν ἄλλων
 ἀποφάσεων οἷσεν τε τὴν ψῆφον. Demosthe-
 nes in Mid. καὶ περὶ τοῦτου τὴν ψῆφον οἷ-
 σε τε νῦν ὑμεῖς. Ubique occurrit phrasis.
 Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφίζόμενος
 ἕκαστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ γνώ-
 μιν τοῖς θεοῖς. MARKLAND. Ego equi-
 dem οἷσεν τε servem, at οἷσεν addi velim
 post ψῆφον. REISK.

Τὸ ἴσον εἶχετε] Excidit Negativa οὐκ,
 vel οὐκ ἂν, αὐτε εἶχετε. Dixi ad Orat. IV.
 ubi idem mendum. MARKLAND. Bene
 habet vulgata. in quo si vinceremini, pari
 eratis loco futuri atque victores, h. e. per-
 inde servi XXX tyrannorum, atque illi,
 a quibus victi fuissetis, erant. REISK.

Ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἀπραγμα-
 ταν, rapinis. Eshelines adv. Ctes. §. π'.
 τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριπράρχους ἀρ-
 πάγματα. Seio quidem πράγματα inter-
 dum significare turbas. MARKLAND. Vul-
 gatum rursus ausim defendere. Subaudi-
 tur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Sæpe vocab.
 πράγματα malo sensu usurpatur pro mo-

lestiis, negotiis turbulentis et luctuosis. ex
 illis negotiis calamitosis, in quibus versaban-
 tur. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

Ἐλάττους] Ἐλαττον. CONT.

Συνδιαβάλλεσθαι] Eadem invidia, eo-
 demque odio, quo ipsi apud cives a se
 crudeliter vexatos ardebant, conflagrare,
 eorumque, qui alias amici vobis futuri
 fuissent, animos erga vos exulcerari.
 REISK.

Ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amussim inter se
 responderere debent, prodit insequens νῦν
 hic inserendum esse τὸς (id est τότε).
 verum nil est eur autemnus Lysiam tam
 misere diligenter verborum libripendem
 fuisse. Satis indicat imperfectum ἤρχε-
 σθε tempus præteritum. Sed ais, satis in-
 dicat πολιτεύεσθε tempus præsens, ut addi
 νῦν nihil opus esset. eur ergo addidit
 baud habeo, quod respondeam. IDEM.

Πονηροτέρων] Malum eum Reiskio πονηρο-
 τάτων. AUGER.

Ἑμετέρας] Sensus postulat: οὓς οὗτοι
 φύλακας τῆς ἐαυτῶν ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμε-
 τέρας δουλείας — κατέστησαν. TAYLOR.

- 5 λείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἶπεῖν, τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ ¹ Πειραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὄπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολ- 444
λαὺς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὐσης, ἀφηρέθητε τὰ ὄπλα· ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἢν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδωκαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν
- 10 πόλεων ² ἐζητοῦντο. ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὡς περ' ὅτ' ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν ἃ πέπονθατε ὑπ' αὐτῶν· οἱ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως ³ ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν ⁴ ἀφελόντες φονεῶς αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶασαν τυχεῖν, ἠγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν εἶναι τῆς
- 15 παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ, πολλῶν ἐναντιουμένων ἦλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε,
- 20 τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχῆσατε καὶ τούτων ἠμάροτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δεῖσαντες ἐφεύγετε, μὴ 445
πάθητε τοιαῦτα οἷα καὶ πρότερον, καὶ οὗτ' ἂν ἱερά οὔτε ἑωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων τρόπους ἀφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικούσι ⁵ σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο, οἱ δ' ἐπὶ ξένης μικρῶν ἂν ἔνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων.
- 25 ις'. Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἶπεῖν· οὐδὲ

¹ Πειραιῶς A.² ἐζητοῦντο T.³ ἀπέκτανον A.⁴ ἀφελόντες R.⁵ σωτήρια T. A.

Legē: τῆς σφετέρως ἀρχῆς. custodes imperii sui, vestrae vero servitutis, constituerunt. Ita supra, τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων, peccatorum suorum. Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Dedit ad mentem Marklandi σφετέρως pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter se

ipsorum (XXX tyrannorum) dominatio et vestra servitūs. REISK.

[Ἰμᾶς] Subandi τοὺς ἐξ ἄσπεος. IDEM.

[Ἐζητοῦντο] Π. ἐζητοῦντο. H. STEPHAN.

CONT.

[Ἀφελόντες] Melius forsā legeretur ἀφελόντες. AUGER.

Τοὺς δ'] Num leg. αὐτοὺς δέ. vosmet ipsos

- γὰρ ἑνὸς κατηγοροῦ οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν.
 ὅμως δὲ τῆς ἑμῆς προθυμίας ¹ [οὐδὲν] ἠλλέλειπται ὑπὲρ τῶν
 446 ἱερῶν, ἀ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον,
 ὑπὲρ τε τῆς πόλεως ἢν μικρὰν ἐποίουν, ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων
 ἀ καθεῖλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ
 ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. 30
 οἶμαι δ' αὐτοὺς ² ἡμῶν τε ἀκροᾶσθαι καὶ ὑμᾶς ³ εἴσεσθαι
 τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἀν τούτων ἀπο-
 ψήφισθησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι, ὅσοι δ' ἀν
 παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας ⁴ πε-
 ποιημένους.
- 447 Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε, ἐωράκατε, πεπόνθατε,
 ἔχετε. δικάζετε.

¹ οὐδὲν om. T. uncus om. R. A.² ἡμῶν T. R.³ εἴσεσθαι τοὺς τὴν T. A.⁴ πεποιημένους φανήσεσθαι. παύσομαι A.

autem in patriam reduxistis. REISK.

ἠλλέλειπται] Οὐδὲν ἠλλέλειπται. CANTER. Nescio quo animo. TAYLOR. Sensus videtur esse: Verumtamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere: vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiæ adicienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἀρίστα κατηγορεῖκα. ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum. Scribi forsitan potest: ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἑμῆς προθυμίας οὐ λείπειται. Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: ut τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. ubi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 703. et τὰ τῆς ὀργῆς ἡμῶν, pro ἡ ὀργῆ, Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις, et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest: ὥστε τῆς ἑμῆς προθυμίας ἠλλέλειπται: adeo ut voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris etc. MARKLAND. Inter προθυμίας et ἠλ-

λείπειται interpositi οὐδὲν. ego studium contentionemque meam haud passus sum desiderari. REISK.

Τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legisse ἀπέδοντο. vertit enim spoliarunt. Sed nihil muta. intelligit enim Orator vasa, donaria, et cæteras res sacras in Templis repositas, quas Illi vendiderunt surreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Agesil. p. 672. MARKLAND. Venduntur templa multis referta pretiosisque donariis et vasis argenteis aureisque, ei, cui potestatem facimus ea templa spoliandi. REISK.

Ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, auditoros: ut εἴσεσθαι. Nisi εἴσεσθαι sumendum sit in significatione Temporis Præsentis. MARKLAND.

Ὅσοι δ' ἀν] Pro ἀν malim b. l. αὐ. REISK.

Τιμωρίας πεποιημένους] Videtur φανήσεσθαι interponendum. IDEM.

Παύσομεν] (Sic Ald.) Παύσομαι. CONT.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Α Γ Ο Ρ Α Τ Ο Υ
Ε Ν Δ Ε Ι Ξ Ε Ω Σ .

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, sub trigintavirali dominatione multa nefaria commisit, eorum tyrannidis satelles atque administer. Dionysodorum maxime, actoris affinem, aliosque de rep. bene meritos civis delatione sua interfecit. Postulatur cædis, rep. redintegrata. Causa est Ἐνδείξις, quam inter alios optime explicat Pollux VIII. 6.

Pag. ed. H. Steph. 129. 38 Pag. ed. Reisk. 447

ἀ. ΠΡΟΣΗΚΕΙ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῶν τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οἱ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ καμοὶ οὐχ ἥκιστα· κηδεστής γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός. τυγχάνει οὖν μοι ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγοράτον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα· ἐπραξέ γάρ οὗτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ

130. 1 εἰκότως μισεῖται, ὑπὸ τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλη, δικάως ¹ τιμωρηθήσεται. Διονυσόδωρον γὰρ τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν καὶ ἐτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἀνδρας ὄντας ἀγαθούς περὶ τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἀπέκτεινε, μνηστὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζήμῴωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. ἐγὼ οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὀσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ

¹ τιμωρήσεται T.

ΑΓΟΡΑΤΟΥ] Nomen est servile, significans τὸν ἡγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in foro emptum, de castata. REISK.

Ἀπέκτανε] (Sic vulg.) Ejeci, quoniam est semibarbarum. Th. Magister: Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτεινε prætuli, eodem licet refragante Magistro, cujus vadimonia nuper fruebar, tum quia est

ipsissima lectio Cod. Cnisl. tum quia est verbum Lysiæ familiare, idque sæpe in hac oratione. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde: Οὗς σὺ Ἀγέσαστε — ἀπέκτεινας. Et paucis interjectis: οὗτ' ἂν ἐκὼν οὔτε ἄκων τοσοῦτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi sæpissime. ΤΑΥ-
ΛΟΚ.
S D

καὶ ὑμῖν ἅπασι τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται·
καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ'
ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίνεσθαι. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες
449 Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀκούσαι,
ἵν' εἰδῆτε πρῶτον μὲν ὧ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη 10
καὶ ὑφ' οὗτου, ἔπειτα ὧ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου
ἀπέθανον, καὶ ¹ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν·
ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκριβῶς ἂν μαθόντες ἡδῖον καὶ ὀσιώ-
τερον Ἀγοράτου τουτοῦ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν ἡμεῖς
τε ῥᾶστα διδάζομεν καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν
ἄρξομαι διηγείσθαι.

β'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν καὶ
450 τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέστερα ² ἐγεγένητο, οὐ 15
πολλῶ χρόνῳ ὕστερον αἱ τε νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν
Πειραιᾶ ἀφικνουῦνται, καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους
περὶ τῆς εἰρήνης ³ ἐγίνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βου-
λόμενοι νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίνεσθαι ἐπεβού-
λευον, νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι καὶ ⁴ μάλιστα
ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο,
⁵ καταστήσασθαι. ἡγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν ἐμποδῶν 20
εἶναι ἢ τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας καὶ τοὺς στρατηγούν-
τας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν ἐβούλοντο ἀμωσγέπως

¹ διότι in Edit. 4. δὴ ὅτι in Edit. 3. T.

² ἐγίνοντο T. A.

⁴ μάλιστα ἂν ἐν A.

² ἐγεγέννητο T. R. A.

⁵ καταστήσασθαι in Edit. 3. T.

Νομίζω — ἂν γίνεσθαι] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιῶσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψασθαι. Et ita ubique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facete, ut exscribere sit opera pretium: ἔλεγε τοὺς (f. τὰς) ἐν ἄδου μάλλον ἂν κολάζεσθαι, εἰ ὀλοκλήροις καὶ μὴ τετρημένοις (f. τετρημένοις) ἀργείοις ὑδροφόρουσιν pro κολασθήσεσθαι. dicebat Bion, Danaïdas apud Inferos majores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasis aquam ferrent. Paulo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί, vulgo deest Interjectio. MARKLAND. ἂν γίνεσθαι idem valet ac γενήσεσθαι. AUGEN.

Καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem: καὶ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν. Ald. habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fere ante me sustulere. TAYLOR. Lego· καὶ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν.

ψαν. et praeterea quid jam morituri mandarunt: nempe, puniri Agoratum; ut ex multis infra locis patet. sic εἴ τι ἐπισκέπτοι, num quid mandare vellet, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro καταστήσασθαι legendum videtur καταστήσεσθαι. MARKLAND.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] In pugna scilicet ad Aegopotamos, ubi universa fere classe amissa Atheniensis a Lysandro victi sunt, et res eorum omnino depressæ. PALMER.

Ἐγεγέννητο] Ἐγεγένητο. CONT.

Νομίζοντες —] Νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ· καὶ μάλιστα τὰ πράγματα, ὡς etc. WAKEFIELD.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deesse, quo admisso καταστήσασθαι (in aoristo) poterit probari et servari. REISK.

"Ἄλλως γέ πως] (Sic vulg.) Videtur legendum ἀμωσγέπως. Hesyeb. ἀμωσγέ-

ἐκποδῶν ποιήσασθαι, ἵνα ῥαδίως ἂ βούλοιντο διαπράττειν- 451
 το. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι ἐπέθετο ἐκ τρόπου τοιού-
 του. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίνετο,
 καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἤκοντες ἔλεγον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι
 25 εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ κατασκαφεῖη
 τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου, τότε
 ὑμεῖς τε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες
 περὶ τῶν τειχῶν τῆς κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν
 πάντων ἀναστὰς ἀντιῆγεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἶόν τε εἶη ποιεῖν
 ταῦτα.

γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει
 τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει ὅτι, εἰάν αὐτὸν ἔλθῃτε περὶ τῆς
 30 εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ¹ ποιήσει ὥστε μήτε τῶν
 τειχῶν διελεῖν μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττώσαι μηδέν·
 οἶοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πό-
 λει εὐρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἴλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευ-
 τὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτο-
 νηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες εὖνουν εἶναι τῷ
 πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα
 35 ² ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμέ- 452
 νους, εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλήθος ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον καὶ διὰ
 τὸν πόλεμον ³ [καὶ ⁴ τὰ κακὰ] τοὺς ⁵ πολλοὺς τῶν ἐπιτη-

¹ ποιήσειν T.² ἔμεινεν T. R. A.³ uncus om. T. R. A.⁴ τὰ τούτου κακὰ A.⁵ πολίτας in Editi. 8. T.

πως, ὄπωσθήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.
 Etym. M. Ἀμωστῆπας, ὄπωσθήποτε, καθ'
 ὄντινασὺν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων
 τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἐνὶ γέ τιτι. ἔστι δὲ ῥη-
 τορικὴ ἢ λέξις. Atque hinc quoque emen-
 dandus Harpocration. Ἀμωστῆπας, ἀντὶ
 τοῦ ἐνὶ γέ τιτι τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ'
 Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Ubi re-
 ponendum, si forte ad hanc locum respec-
 tit, Ἀγοράτου. V. Meurs. Biblioth. Attic.
 TAYLOR. Scribe, ἀμωστῆπας, quoquo mo-
 do, ὄπωσθήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, ut
 hanc vocem explicat Hesy chius. Luciani
 Scholiastes p. 40. t. I. ἀμωστῆπῃ ἀντὶ τοῦ,
 κατὰ τινα τρόπον. Vide Harpocrationem,
 qui Lysiam citat hac voce alibi utentem
 sensu paullum diverso, pro ἐνὶ γέ τιτι τρό-
 πῳ, uno aliquo modo. MARKLAND.

Κλεοφῶντι.] Plura de Cleophonte habeo
 infra in orat. c. Nicomach. TAY-
 LOR.

Ἐκατέρου] Ad ἑκατέρου sub. μέρους, et

utraque parte. AUGER.

Ποιήσειν] Π. ποιήσει. ἢ παρέλκει τὸ ὅτι
 μετὰ τὸ λέγει. H. STEPHAN.

Διελεῖν] Subaudi primum δεῖν, quod so-
 let in talibus infinitivis omitti, deinde μη-
 δὲν, quod in proximo situm est ambubus
 infinitivis, διελεῖν et ἐλαττώσαι, commune.
 Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδένα ad-
 dendum, id in medio relinquam. REISK.
 Subaudi δεῖν et μηδὲν. AUGER.

Εἰδὼς] Ὡδὼς Ald. Unde ὦδ' ὡς, Scalig.
 TAYLOR. εἰδὼς. CONT.

Ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere solent
 ἀπορία συνεχίμ. aut κατεχίμ. Nescio
 tamen, an istac locutio Lysiae, ut ipsi pro-
 pria, relinquenda sit. REISK.

Τὰ κατὰ] Videtur τούτου interponen-
 dum. ejusque, belli puta, mala. IDEM.

Τοὺς πολλοὺς] Ferri forte potest, ut in-
 telligatur vulgus, major pars. Forte tam-
 en τοὺς πολίτας. MARKLAND. et in Editi.
 min. TAYLOR.

δείων ἐνδεεῖς ὄντας, νομίζων, εἰ διαδείῃ ὑμᾶς ἀπόρως, ὡς περ
διέθηκεν, ἀσμένως ὅποιαντινοῦν ἐδελέσσαι ἀν εἰρήνην ποιή-
σασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες κατα-
λῦσαι τὴν δημοκρατίαν εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστάσι,
πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἤλθεν εἰς τὰ ὄπλα ¹ ἀναπαυσόμενος, 40
τὸ δ' ἀληθές ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν μὴ καθαιρεῖν τὰ
τείχη. ἐκεῖνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες καὶ
εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι
ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ.

- 453 δ'. Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαιμόνος.
προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε ² στρατηγῶν τινὲς καὶ τῶν ³ τα-
ξιάρχων, ὧν ἦν Στρομειχίδης καὶ Διονυσόδωρος, καὶ ἄλλοι 131. 1
τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν, ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον,
ἠγανάκτου σφόδρα. ἤλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν
ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν· πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν
καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα
ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ, ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν
μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι, ⁵
ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὐρέσθαι, τάς τε ναῦς
παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ
454 τείχος περιελεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες ⁴ τῷ μὲν ὀνόματι
εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυο-
μένην, οὐκ ⁵ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι, οὐκ ἐλε-

¹ ἀναπαυσόμενος in Edit. 3. T.

² στρατιωτῶν in Edit. 4. T.

³ ταξιάρχων T. R. A.

⁴ ὀνόματι μὲν T. R.

⁵ ἔφασαν ἀν ἐπιτρέψαι A.

Ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρα-
τίαν] Rarior hæc dietio, sed nullo modo
improbanda, idem dicit atque usitatior :
ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρα-
τίας. quasi dixisset : βουλεύόμενοι μετ' ἐπι-
βουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημο-
κρατίαν. REISK.

Ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος.
MARKLAND. Bene videtur vulgata ha-
bere. quo respiraret aliquantisper, in urbe,
domi suæ manens, atque requiesceret a la-
boribus militiæ. REISK.

Ἐν τῇ προφάσει] Alii aut plane omittunt
in ejusmodi loco præpositionem, aut ἐπὶ
pro ἐν usurpant. Neque tamen ideo da-
mnare ausim ἐν, bene gnarus, ut cuique
alii auctori, ita Lysie quoque suum esse
proprium loquendi morem, cumque ipsi
relinquendum. IDEM.

Στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν, et com-
muniter per totam hanc orationem, κατὰ
τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. Mo-
do τοὺς στρατηγούοντας καὶ ταξιάρχου-
τας. TAYLOR. Lege, στρατηγῶν : ut vox
hæc voces conjunguntur : κηρυτὴν κατὰ τῶν
στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. ite-
rum infra : ἐπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
ταξιάρχων. et statim : περὶ τῶν στρατηγῶν
καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rursum inferius :
in quibus omnibus locis de iisdem viris
sermo fit. MARKLAND.

Ἐγνωμεν] Decesse suspicor post ἔγνωμεν.
TAYLOR.

Ἐπιτρέψαι] Π. ἐπιτρέψειν. H. STEPHAN.
Locum consimilem, qui infra occurrit,
idem neglexit. Si tamen hoc sit negligen-
ter agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθόμενοι οὐκ
ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι.

- οὔντες, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κη-
 10 δόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται —
 οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἐκάστῳ προσῆκεν —
 ἀλλ' αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλήθος
 καταλυθησόμενον, οὐδ' — ὡς φασί τινες — οὐκ ἐπιθυμοῦν-
 τες εἰρήνην γίνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης
 1 εἰρήνην τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ 455
 δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου
 15 τουτουὶ ἀπώλοντο. γνοῦς δὲ ταῦτα Θηραμένης καὶ οἱ ἄλλοι
 οἱ ἐπιβουλευόντες ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες οἱ κωλύσουσι τὸν δή-
 μον καταλυθῆναι καὶ ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας,
 εἴλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι,
 2 τούτους πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστήσαι,
 ἵνα μηδεὶς 3 ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους 4 ἀντιλέγοι.
 εἰ. Ἐπιβουλὴν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. περὶ τούτου γὰρ
 20 Ἀγόρατον τουτουὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
 5 ταξιαρχῶν γενέσθαι, οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, οὐδὲν — οὐ γὰρ δήπου ἐκείνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν
 καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων 6 πρῶτ-
 τόντες Ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ εὖνον, δούλον καὶ ἐκ δού- 450
 λων ὄντα, παρεκάλεσαν —, ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπι-
 τήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν

1 εἰρήνης T.

2 τοῦτον T.

3 ἐκείνων T.

4 ἀντιλέγη T. R. A.

5 ταξιαρχῶν T. R.

6 [πρῶττοντες] R.

TAYLOR. Miror eam præterisse alterum locum infra, ubi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum esse aliquid in ambobus his locis non dubito (non enim credo ἐπιτρέψαι, per se positum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν): sed mallet repetitam esse syllabam præcedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim usitatissimum est. ita supra, ἐβελῆσαι ἂν pro ἐβελῆσιν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσιν: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istod Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V. 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, sed scribendum puto δέξασθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

Εἰρήνης] Εἰρήνην. CONT.

Ποιήσασθαι] Vel accipe sensu passivo, fieri; vel subaudi Λακεδαιμονίου. AUGER.

Ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπὲρ. Sed utrovis modo videtur recte dici posse hoc loco. MARKLAND.

Τούτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed istud ἐκείνων est sublestæ fidei. Codd. enim Steph. et Coisl. exhibent potterem lectionem: ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ. TAYLOR. Lege, τούτους. patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Ἐκεῖ] Ibi, in concione puta. sic dedi, pro vulgari ἐκείνων. REISK.

Οὐ γὰρ δόπου] Hunc locum laudat Priscian. l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Πρῶττοντες] Ut supervacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, unciis inclusi. Sin tamen existimetur in eo non nihil exquisitius latere, susciper latere perquirantur. REISK. Non male utrumque, sed potest servari πρῶττοντες. AUGER.

καὶ μὴ ἐκόντα μνηύειν, ὅπως ¹ πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο.
 ὡς δὲ ἐκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων ²⁵
 αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν
 Τριάκοντα βουλευούσων Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου
 καλούμενον· ὁ δὲ Θεόκριτος αὐτὸς ἐταῖρος ἦν τῷ Ἀγοράτῳ
 καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ ² ἢ πρὸ τῶν Τριάκοντα βουλευ-
 457 οῦσα διεφθάρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει, ὡς ἴστε, μάλι-
 στα. τεκμήριον δὲ οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς
 τὴν ³ ὕστεραν βουλὴν ⁴ [τὴν] ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἐβούλευον. ³⁰
 τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφί-
 458 σματα ⁵ [τὰ] ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοία τῇ ὑμε-
 τέρα ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα
 ἐλέγετο, καὶ ὡς ⁶ τοιούτοις οὔσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ⁷ μὴ ⁸ προσ-

¹ πιστότερος Α.² ἢ om. T.³ ὑμετέραν T.⁴ τὴν om. T. uncos om. R. A.⁵ [τὰ] om. T. R. A.⁶ τοιούτοις οὐκ οὔσιν T.⁷ μὴ om. T. A. * ἦσον R.⁸ προσείχετε T. A.

Ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιστότερος, fide dignior: scil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, Stephanus notat in MS. esse, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod verissimum puto: et patet ex sequentibus. MARKLAND. Vel potius post ὑμῖν deest τὰ μνησθέντα. REISK.

Ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν—ὡς ἴστε, μάλιστα] Magnupere demiror fastidiosam illam repetitionem in scriptore brevitatis interdum extra modum studioso a nemine fuisse animadversam. Alterutra senatus descriptio prorsus vacat et sine ullo perspicuitatis damno abesse potest magno cum elegantiae lucro, quae repetitiones ejusmodi inanes respuit; altera autem senatus descriptio necessaria erat ad oppositionem τῆς βουλῆς τῆς ἐπὶ τῶν τριάκοντα v. 9. SLUITER.

Πρὸς] (Sic vulg.) Lege πρὸ. Postrema sc. βουλῆ, quae habita erat ante triginta virorum dominatum. Et haec lectio confirmatur a Codd. Steph. et Coisl. TAYLOR. πρὸ. CONT.

Καλούμενον] Patre incerto et quasi vulgo quaesito. Ita Aesch. c. Timarch. Τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἔδυσχερανε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον—ἡ Μησιθεὺν τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; TAYLOR.

ἴστε, μάλιστα] Velim πάντες interponi. optine prope modum. nam alias hand apparet, quae vis sit illi μάλιστα h. l. REISK.

Ἐμετέραν] Est vox nihili. Lego ὕστερα ἢ ὕστερα ἢ ὑστεραῖαν βουλὴν. Demosth. σκ. παραπροσβ. Ὅ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραίᾳ (sc. βουλῇ) πάντων ἀκούοντων ὑμῶν

εἰς τὴν ὕστεραῖαν, ἐν ἧ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι κ. τ. λ. *Alio senatu dixit Plin. V. ep. 4.* Τῇ ὕστερῃ Ὀλυμπιάδι: Herodot. *Erat. 103. i. e. proxima Olympiade.* Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alteram solertia emendatos sibi que invicem lucem affundentes. ἡ βουλὴ ἢ πρὸ τῶν τριάκοντα. et deinde: οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὕστεραῖαν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. TAYLOR. Ex sensu facile restituitur hic locus, τῇ ὕστερα βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Distinguit inter concilium prius, quod erat ante XXX Viros, et posterius istud, quod eorum tempore ἐβούλευον. Infra: εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rursus: ἡ βουλὴ ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλευούσα. MARKLAND.

Τὰ ψηφίσματα—ἐλέγετο] Forte ἐγένετο. Infra: ἐπειδὴν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο. Xenophon. *Cyropæd. II.* ἕνεκα τῶν ἁμοσίμων γενέσθαι αὐτοῦ τὸ ψήφισμα. Demosthenes contra Everg. τοῦτου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος γεγεννημένου. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἰρηται, *Orat. contra Aristocr.,* et alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. MARKLAND. P. ἐγένετο. In *Edit. min.* TAYLOR. Videtur ἐλέγετο servari posse. Psephismati cuique praescribatur auctor cum nomine suo εἶπε. ut e. c. Κτησιφῶν—εἶπε. REISK.

Καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὔσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν προσείχετε] Vel delendum videtur οὐκ, vel pro οὐκ οὔσιν scribendum ἀκούουσιν, posita ὑποστιγμῇ post ἐγένετο. Forte etiam scripsit Lysias προσείχετε. MARKLAND. οὐκ junge cum προσείχετε. Accipe τοιούτοις οὔσιν αὐτοῖς in neutro genere. AUGER.

έχητε. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορρήτῳ
 Θεόκριτος μνηύει ὅτι συλλέγονται τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς
 35 τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ
 ἔφη αὐτῶν ἔρεῖν καθ' ἕκαστον ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκένοι
 τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἑτέρους οἱ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα,
 αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ποτε ποιῆσαι ¹ ταῦτα. καίτοι εἰ μὴ ἐκ
 παρασκευῆς ἐμνηύετο, πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἢ βουλὴ εἰ-
 40 ² ποιήσασθαι; νυνὶ ³ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ⁴ εἴφησῖσθε. 459

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ς'. Ἐπειδὴ τοῖνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα εἴφησῖσθη, κατέρ-
 χονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες
 τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῶ ἐν ἀγορᾷ ἐζήτου
 ἄγειν. ⁶ παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης καὶ ἄλλοι
 τινές, ὀρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει
 132. 1 ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν ⁷ προήσεσθαι,
 ἀφηροῦντο δὲ καὶ ἠγγυῶντο καὶ ὠμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν
 βουλὴν. γραψάμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγ- 460
 γυωμένων καὶ κωλύοντων, ἀπίοντες ὥχοντο εἰς ⁸ τὸ ἄστν.
 ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν

¹ ταῦτο A.² post ποιήσασθαι asteriscisci, lacuna notæ, habent T. R.³ δὲ om. T. R.⁴ ψήφισσεσθαι T. R.⁵ ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.⁶ παραγενόμενος T.⁷ προήσεσθαι T.⁸ τὸ om. T. R. A.

Ταύτην τὴν βουλὴν] Intellige de senatu ante trigintaviros constituto. IDEM.

Καθισταμένοις] Velim legi κατασταθησόμενοις. IDEM.

Ποῖσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, post ψήφισσεσθαι videtur excidisse vox ΨΗΦΙΣΜΑ, ut bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

Ἐμνηύετο] Malim in activo ἐμνήυε. REISK.

Ποιήσασθαι] Λείπει πολύ. Ald. In Cod. tamen Coisl. continenter hæc sunt scripta, quasi nolla intercesserit lacuna. Deinde habet Cod. Steph. νυνὶ δε τοῦτο τὸ ψήφισμα ψήφισσε τε. Atque ita Coisl. nisi quod non legatur δὲ post νυνὶ. TAYLOR. Nihil decesse sædet consensus codicum Coisl. et Bessar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est: νυνὶ δε τοῦτο τὸ ψήφισμα εἴφησῖσθε. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοῖνυν. Ad

εἴφησῖσθε subauditar ἢ βουλῆ e continente. REISK.

Διαιρεθέντες] Malim simplex αἰεθέντες, nam alterum illud compositum in hac re baud est usitatum. Δι facile potuit ex AI enasci. REISK. Intelligo διαιρεθέντες, seorsim electi. AUGER.

Ἐν ἀγορᾷ] Lego: ἐν τῇ ἀγορᾷ. REISK. Reiskio assentitur Augerus.

Οἷα] Bene si habet, aut usurpatum est raro modo pro ὡς, aut leg. est: οὐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα. REISK. Non qualia optima, pro non optima simpliciter, modo apud scriptores Græcos asitato. AUGER.

Ἄγειν] Idem est atque ὡςτε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν. REISK.

Προήσεσθαι] Προήσεσθαι. CONT.

Κωλύοντων, ἀπίοντες] Videtur ἄγειν interponendum. REISK. Ad κωλύοντων subaudi ἄγειν, quod addi velim. AUGER.

Μουρυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ ¹ ἐκάθισαν, ἐβουλεύοντο τί χρὴ εἰ
 ποιεῖν. ἔδοκει οὖν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
 ἐκποδῶν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ὡς τάχιστα. καὶ ² παρορ-
 461 μίσαντες δύο πλοῖα Μουρυχιάσιν ἔδεοντο αὐτοῦ παντὶ τρό-
 πῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖ-
 σθαι, ἕως τὰ πρᾶγματα κατασταίῃ, λέγοντες ὅτι, εἰ κο-
 μισθείῃ εἰς τὴν βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκασθή-
 σεται ὀνόματα εἰπεῖν Ἀθηναίων, ὧν ἂν ³ ὑποβάλωσιν οἱ
 βουλόμενοι κακὸν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκεί- 10
 νων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν
 ἐτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς
 Ἀγόρατος οὕτως. καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, εἰ μὴ τί σοι ἦν
 παρεσκευασμένον καὶ ἐπίστευες μὴδὲν κακὸν πείσεσθαι,
 πῶς οὐκ ἂν ὄχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων καὶ τῶν
 ἐγγυητῶν ἐτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ
 σοι ⁴ ἦν, καὶ οὐπὼ ἢ βουλή σου ἐκράτει. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐχ 15
 462 ὁμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε. πρῶτον μὲν γε Ἀθηναῖοι
 ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα
 σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες ἐτοιμοὶ ἦσαν συνεκπλεῖν
 μετὰ σοῦ, ἠγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν ἢ τῶν
 πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδίκως ἀπολέσθαι.

¹ ἐκίνησαν T. R. ἐκεῖ ἦσαν A.

² παρορμήσαντες T.

³ ὑποβάλλωσιν T. R. A.

⁴ ἦν om. T. A.

Ἐκίνησαν] Ἐκάθισαν. SCHOTT. Nos autem jubemus Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν. V. postre edit. p. 193. TAYLOR. Propius est ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII. 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας etc. Paulo post: κακὸν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, ut infra, ἐάν τις ὑμᾶς μεγάλα κακὰ ἐργάσῃται. MARKLAND. Non dubitasset ἐκεῖ ἦσαν sufficere, nisi adhuc ambigerem, utrum hoc, an ἐκείνη ἦσαν, dedisset Lysias, quod ἐκείνη prorsus idem est atque ἐκεῖ. Potest quoque Lysias existimari ἐπειδὴ δὲ κοινὴ ἦσαν dedisse, ut autem una erant. In hac incertitudine lectionis visum fuit satius antiquum vitium servare. REISK.

Παρορμήσαντες] Π. παρορμήσαντες. H. STEPHAN. Auctor sum recipiendi lectionem Steph. et Coisl. παρορμίσαντες. (Nam παρορμῆμα est ἀμετάβατον.) Quanquam miror Stephanum, vocem,

quam restituit, in suo Thesouro non agnovisse. TAYLOR.

Καὶ ἐπίστευες] Tacite a communi repete εἰ μὴ. quasi scriptum esset: καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες, et nisi certus fuisses, tametsi μὴ iteratum utique mallet. REISK.

Ἐτι γὰρ οἷόν τε] Ἐτι γὰρ ἦν οἷόν τε. CONT. Quod potest subaudiri. AUGER.

Ἀλλὰ μὲν δὴ] Imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ —, at enim vero. In οὐχ ὁμοία videtur subaudiri τὰ διαφέροντα. non idem tuaque illorumque intererat, aut, non erat tua conditio illorumque pari loco, h. e. major tibi erat necessitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab urbe facilius, quam illi, avelli, animoque equiore desiderium ejus ferre, quæ tibi patria non esset, illis esset. Interim haud celabo lectores conjecturam, cujus olim in mentem venit, speciosam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud ausim. ἄθλα δὲ μὰ Δι' οὐχ ὁμοία. REISK.

σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι,
 20 ἔπειτα οὐ πατρίδα ἀν σαυτοῦ ἀπέλιπες. ὥστ' ἐκ παντὸς
 τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν, εἰ μὴ
 τι ἦν ᾧ ἐπίστευες. νῦν δὲ ἄκων μὲν προσποιῆ, ἐκὼν δὲ πολ-
 λούς καὶ ἀγαθούς Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. ¹ ὡς δὲ παρε-
 σκευάσθη ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ 463
 αὐτὸ τὸ ψήφισμα ² οὕτω τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει.

3 ΨΗΦΙΣΜΑ.

25 ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη καὶ ἤλθον οἱ ἐκ
 τῆς βουλῆς Μουνοχιάζει, ἐκὼν ἀνέστη Ἀγοράτος ἀπὸ τοῦ
 βωμοῦ καίτοι νῦν γε βία φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς
 τὴν βουλήν ⁴ ἐκομίσθη, ἀπογράφει Ἀγοράτος πρῶτον μὲν
 τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν
 καὶ τῶν ⁵ ταξιάρχων, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν.
 ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε

¹ ᾧστε παρ. T. R.

² σοῦ τὸ R. A.

³ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Α.

⁴ ἐκομίσθησαν T. R. A.

⁵ ταξιάρχων T. R.

[ὑπομείναντι] Aut idem valet h. l. compositum cum simplici μέναντι, aut hoc illi est præferendum. REISK.

[συνέφερεν] Adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἂν, id quod etiam tu factururus eras, nisi —. IDEM.

[ἄκων μὲν προσποιῆ] Bene si habet, subaudi debet ex insequentibus ἀποκτεῖναι verum hoc paullo durius est. quare suspirior μένειν vel μεῖναι aut μηνύσαι deesse. IDEM. Subaudi ἀποκτεῖναι. AUGER.

[Ὡστε κ. τ. λ.] Lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Infra [p. 134. v. 16. ed. Steph.] πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψήφισματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς — καταμαρτυρεῖ.

TAYLOR. Totam sententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (νομ οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ etc. Vulgo deest ΜΑΡΤΥΡΕΣ; quam tamen vocem præcedentia videntur postulare æque ac ΨΗΦΙΣΜΑ: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, ut alibi notavi.

MARKLAND. Probo ὡς δὲ, sed pro ἃ legi malim ἧ, qua ratione ego aio. καὶ μάρτυρές εἰσι, idem est, ac si dixisset τούτων καὶ μάρτυρές εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες. REISK.

[τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Cohæret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te testabitur. Diversum hoc est psephisma, ab illo, quod p. 391. 9. recitatam fuit, similis tamen argumenti. REISK. Vulgata tamen, quoquo modo se res habeat, nonnihil defenditur ex Isæo π. τ. Κίερον. κλήρ. p. 74. v. 7. ed. Steph. ὅς μοιχὸς ληψείας, καὶ παθῶν ὃ τι προσήκει τοὺς τὰ τριαῦτα ποιῶντας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.

[εἰς τὴν βουλήν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐξῆν Ἀγοράτω τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλήν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνοχιάσει, σωθῆναι: ita distinguendum. Mox: ἀπίσκειναι δὴ μοι. Ἐβούλοντο τείνν etc. post vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις; ad Accusarios Quæstiones, post quas pergit Orator ad novam materiam. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Minervæ Μουνοχίæ considerant, Strategî puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga prævertebant periculum, si sibi male metuebant? REISK. Sc. Agoratus et ii senatores, qui Μουνοχίαν venerant. AUGER.

464 τὰ ὀνόματα, οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μὴ, 30
ἐπ' αὐτοφάρω ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δὴ¹ μοι.

² ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ζ'. Ἐβούλοντο τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλείονων
³ αὐτὸν τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ
βουλὴ κακόν τι⁴ ἐργάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς
ἀπαντα τάληθῆ πω κατηγορηκένοι. τούτους μὲν οὖν ἀπαν-
τας ἐκὼν ἀπογράφει, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ
τοῦτο προσαπογράφει ἐτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ
ἐκκλησία Μουουχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὕτω σφό- 35
δρα τινὲς ἐπεμελοῦντο ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρα-
τηγῶν καὶ τῶν⁵ ταξιαρχῶν μήνυσις γένοιτο, ⁶ — περὶ⁷ δὲ
τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη, —
465 ὥστε καὶ⁸ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον· καὶ μοι ἀποκρι-
ναί, ὧ Ἀγόρατε·⁹ οὐ γὰρ οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι ἀ-
ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων¹⁰ ἐποίησας.

¹ μοι, ὧ Ἀγόρατε· Ἀρ' ἀπέγραψας τὰ τούτων ὀνόματα περὶ ὧν λέγω; . . . Οὐδ' οὗτος δῆπου ἔξαρνος ἔστιν. Ἐβούλοντο Α.

² ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A.

³ αὐτοῖ T.

⁴ ἐργάζεσθαι· αὐτὸς δ' οὐκ T. R. A.

⁵ ταξιαρχῶν T. R.

⁶ parentheases signa om. T. R.

⁷ γὰρ A.

⁸ ἐκεῖ τούτου παραγ. A.

⁹ ἀλλ' οἶμαι T. R. οὐ γὰρ ἂν οἶμαι A.

¹⁰ ἐποίησας. Ἀρ' ἀπέγραψας ἐν τῷ δήμῳ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ταξιαρχούς; . . . Ὁ-μολογεῖ Α.

Δὴ μοι] Post δὲ μοι deesse nonnulla paret. REISK.

Ἐβούλοντο] Conciliabulum illud latro-
num, quod βουλὴν appellat. REISK. Np.
senatores. AUGER.

Αὐτῶ] F. αὐτόν. TAYLOR.

Ἀπὸς δ'] Consentiant multi codices in
hanc lectionem et distinctionem: οὕτω σφό-
δρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐ-
τόν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, ut mihi vi-
detur, haud contentenda, dummodo in
fine legatur οὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. tam ge-
stiebat, vel ruebat senatus ei (Agorato) ma-
lum dare. Oratio, id quod paret, est iro-
nica. Verum non videbatur (Agoratus)
illis (latronibus) —. REISK.

Μετὰ τούτῳ] Post hæc v. deest δὲ, quod
respondeat præmisso μὲν. IDEM.

Μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et
articulum interponunt codices μὲν, unde
efficio μόνη. ut constructio verborum paulo
conturbatiorum hæc sit: ἀπέχρη μόνη ἡ ἐν
τῇ βουλῇ γεγενημένη. REISK. Continus legit et
distinguit, ut ego legi et distinxī. AUGER.

Ἄλλ' οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Ἄλλ'

οἶμαί σε οὐκ ἔξαρνον γενέσθαι. CONT.
Scribe γενέσθαι, vel ἂν γενέσθαι: sed ne-
gatum te reor. Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν
αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ἡμῶν τοῦ
δήμου ἀνανύσσεται. ita distinguendum: et
legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψήφισματα.
Iterum post vocem ἐποίησας desunt Ora-
toris Quæstiones, et Agorati Responsa,
sen Ἀποκρίσεις. Quæ paulo ante præce-
dunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ
δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ
γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν
δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum
precedentibus οὕτω σφόδρα ἐπεμελοῦντο.
Lege etiam: ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γε-
γενημένη. MARKLAND. et in Edit. nlp.
TAYLOR. Mihi videtur leg. esse: οὐ γὰρ ἂν
οἶμαι. non enim videris mihi ea infititurus
esse —. REISK.

Ἐποίησας] Id est, hic loci, εἴπας. nam
qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid,
presertim in senatu vel concione, is quo-
que agit. Locutio est actio. Verum post
hoc vocabulum deesse videtur titulus Α-
ΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ. IDEM.

1 ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

40 ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτοὺς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψήφισματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται.

2 ΨΗΦΙΣΜΑ.

466

ή. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὕτως τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλληφθέν-
 133.1 τες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τείχη³ κατεσκάφη, καὶ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ Τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν
 5 τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ραδίως ἂν ἐσώζοντο·

1 ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A.

2 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. A.

3 κατεσκάφησαν, οἱ T. κατεσκάφησαν, καὶ οἱ R. A.

Ἄομολογεῖ μὲν] Post μὲν videtur οὖν vel δὴ deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indulgentior atque parcior. IDEM.

Τοῦ δήμου] Imo vero τὰ τοῦ δήμου. Verumtamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari ψήφισμα plurale ψήφισματα substituendum. aut contra. IDEM.

Ἀναγνώσεται] Nr. ut millies alibi ὁ γραμματεὺς. AUGER.

Καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] Subaudi ἀπογραφέντα. REISK.

Καὶ οἱ τριάκοντα] Copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est usitator, et p. 398. 15. est usurpatus in hac ipsa formula. IDEM.

Ἐψηφίσατο] Decretum plebs scisccebat, quo suum in hac causa iudicandi jus a se

in senatum e XXX viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absolvendi aut damnandi. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo: Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ραδίως ἂν ἐσώζοντο· ἀπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, οὐ ἦν κακοῦ ἢ πόλιος· νῦν δ' εἰς τὴν βουλήν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν· ἐν ᾗ οὐδὲν ἐτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Postremum membrum jampridem suis sedibus avulsam et istud ἢ continuo in ᾧ deformatam elegantissimam junctoram misere fanestavit. ΤΑΥΛΟΡ. ἐν ᾧ bene habet, idem significans atque ὅτε vel ὅπου. cum, quando, ubi. nihil hio est transpositum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obscurus, hic est: In iudicio populi libero atque legitimo, si de illis lata fuisset sententia, absoluti abis-

467 ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε οὐ ἢ κακοῦ ἢ πόλις, ἐν ᾧ
 οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοῦς
 τὴν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσάγουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη
¹ ἐγένετο, οἷαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ ¹⁰
 Τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις
 καθέζονται· δύο δὲ τραπέζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν Τριάκοντα
 ἐκεισθήν· τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανεράν
 ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι, ² τὴν μὲν ἐπὶ τὴν
 πρώτην, τὴν δὲ καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν· ὥστ' ἐκ τί-
 νος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν σωθῆσεσθαι; ἐνὶ δὲ λόγῳ,
 ὅσοι εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσῆλθον κρι- ¹⁵
 θησόμενοι, ἀπάντων θάνατος κατεγινώσκετο, καὶ οὐδενὸς
 468 ἀπειψήφισαντο, πλὴν Ἀγοράτου τουτουῖ· τοῦτον δὲ ἀφείσαν,
 ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τε-
 θνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι.

³ ONOMATA.

Θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, θάνατος αὐτῶν
 κατεγινώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται
 εἰς τὸ δεσμοτήριον, ὃ μὲν ⁴ ἀδελφὴν, ὃ δὲ μητέρα, ὃ δὲ γυ- ²⁰
 469 ναῖκα, ὃ δ' ⁵ ἥτις ἦν ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ

¹ ἐγένετο T. R. A.

² τὴν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν πρῶτην ὥστε T. R. A.

³ ONOMATA om. T. R.

⁴ ἀδελφὸν T.

⁵ εἶ T. R. A.

scent. noratis enim eos insontes esse, per-
 iode atque multos alios, qui per illorum
 temporum calamitatem in iudicium inducti
 fuissent, nullius noxiæ rei, capitisque da-
 mnati. cernebat enim labem reipublicæ,
 sed mederi non item noratis. REISK.

Πρόσθεν τῶν τριάκοντα] Τῶν τριάκοντα
 mihi videtur scholium quod in textum ir-
 repsit, ac proinde recidi velim. AUGER.

Τις αὐτῶν] Interponi velim ἄν. REISK.

Ἀναγνῶναι] Adde ONOMATA ΤΩΝ ΥΠΟ
 ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΤΑΙΝΩΣΘΕΝΤΩΝ.
 CONT. Post ἀναγνῶναι deest titulus, aut
 ΑΝΑΙΝΩΣΙΣ, aut ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ, aut ONO-
 ΜΑΤΑ. REISK.

Ἀδελφὴν] Sic de iheo dedi, pro vulgari
 ἀδελφόν, ob insequentia nomina, quæ sunt
 omniafæminina. Neque enim licebat nexis,
 mox morti dandis, mares ad se accedere
 necessarios, sed fæminas solummodo, quæ
 defunctos lavarent, vestirent, exponerent,
 quæ munia sunt, non virilia, sed mulie-
 bria. IDEM.

Εἴ τις ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego,
 προσήκων. quare enim *Famulus* tantum ac-
 cerserent condemnati? quin et statim dicit
 ἀσπατάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante di-
 xerat, τὸν ἀδελφόν ab hoc vel illo accersitum
 fuisse. Paulo ante legendum: βούλο-
 μαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. ONO-
 ΜΑΤΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Valgo deest
 ONOMATA. quemadmodum in *Andocide*
 de *Myster.* p. 3. ed. Stepb. καὶ μοι λάβε καὶ
 ἀνάγνωδι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ONOMATA.
 Τοῦσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνησεν, Ἀλκιεῖδην,
 etc. Sic et ibi legendum, cum ante de-
 esset ONOMATA: paulo post enim recte
 habetur: καὶ μοι λάβε καὶ ἀνάγνωδι τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν. ONOMATA. Τοῦσδε Τεῦκρος
 ἐμήνησε, Φαῖδρον etc. et ita rursus p. 5.
 Quin et idem iterum defectus videtur
 esse p. 7. ejusdem Orationis, post voces
 καὶ αὐτοῖς ἀναγνώσκε. MARKLAND. F.
 προσήκων. In Edit. min. TAYLOR. Co-
 dices bene multi ἢ τις. ambigo, utrum
 præstet. utrumvis præferas, semper post

ῥστατα ἀσπασάμενοι ¹ τοὺς αὐτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτή-
σειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελ-
φὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὔσαν.
πυθομένη δ' ἐκεῖνη ἀφικνεῖται, μέλαν ² τε ἱμάτιον ἡμφιε-
25 σμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτη συμφορᾶ
κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος
τά τε οἰκεῖα τὰ ³ ἑαυτοῦ διέθετο, ὅπως αὐτῷ εἶδοκει, καὶ
περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν ὅτι αἴτιος ἦν τοῦ θανάτου,
καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ
αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρα-
τον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν
30 κύειν ἐξ αὐτοῦ, ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
νομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ
κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς φονεὰ ὄντα. ὡς οὖν ἀληθῆ
λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου
ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκποδὼν ἐποιή- 470
σαντο οἱ Τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὡς
35 πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο· ὧν οὗτος
ἀπάντων αἰτίος ἔστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους. ἀνῶμαι μὲν οὖν
ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πόλει, ἀνάγκη
δ' ἔστιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε
ὡς σφόδρα ὑμῖν ⁴ [μὴ] ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν

¹ τὰς Α.² γε Α.³ αὐτοῦ T. R.⁴ [μὴ] om. T. A. οὐκ R.

προσῆκουσα subaudiri debet ταύτην. REISK.

Μέλαν τε ἱμάτιον] Π. μέλαν γε ἱμάτιον.

H. STEPHAN. Forte, μέλαν Σοιμάτιον:

nempe, solennem illum habitum lugubrem.

MOX, pro τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, scribe αὐτῆς.

MARKLAND. Aut τε est delendum, aut

deest hæc ferme sententia καὶ δακρύουσα

vel δεδακρυμένη (nam periode est), aut καὶ

πενθοῦσα. REISK.

Ἄνδρες αὐτῆς] Leg. ἀνδρὶ αὐτῆς. TAY-

LOR.

Αἴτιος ἦν] Malim aut ἦ aut εἶη. REISK.

Ἐλεεῖν] Recte habet Cod. Steph. μὴ

ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Iro-

nam rarissima est in auctore nostro. Hæc

familiarissima. Modo in superioribus:

Ὡν τοίνυν ἀπάντων τῶν κακῶν αἰτίος τῇ πόλει

ἐγένετο, καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλε-

εῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c.

Eratosth. Ἦκει δ' ὑμῖν ἐκείνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ

δεῖ συγγραμμὴν καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ἱμε-

τέραις γνώμαις. TAYLOR. Hæc accipienda

ironice, malim tamen ante ἐλεεῖν addi μὴ

vel οὐκ. AUGER.

Ὡς σφόδρα ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον]

Vitiosam esse hanc lectionem non opus est

arguere: meliorem præbet Codex Ste-

phani μὴ ἐλεεῖν, quam nihil crasse vide-

tur Reiskius, cum de suo præposuerit οὐκ

ante vocem ἐλεεῖν, quod mihi quidem frigidum

videtur. Vehementius quoddam verbum

requiritur ad sententiæ gravitatem: forte in

lectione, quam præbet Margo Stephani μὴ ἐλεεῖν, hæc latet antiqua et

germana: ὡς σφόδρα ὑμῖν μισεῖν προσήκει

Ἀγόρατον. Ita p. 147. v. 29. ed. Steph.

γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἷοι
 ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ οἷω ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπώ-
 λοντο· ἴστε δὲ τοὺς ἐξ Ἐλευσίνος, ὡς πολλοὶ ταύτη τῇ 40
 συμφορᾷ ἐχρήσαντο· μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς
 ἰδίας ἐχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσμοκτήριον. οἱ οὐδὲν
 κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ
 ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι, οἱ μὲν γονέας σφετέρους
 αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἱ ἠλπιζον ὑπὸ τῶν σφε-
 τέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν
 τὸν βίον, ταφήσεσθαι, οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους, οἱ δὲ παῖ- 134. 1
 471 δας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. οὓς, ὡς ἄνδρες
 δικασταί, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τούτου ἔχειν, ἢ
 ποίαν τινὰ ἀν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἔω' ἐκείνοις ¹ γένοιτο, ἀπο-
 στερηθέντας διὰ ² τοῦτον τῶν ἠδίστων; ἔτι δὲ τὰ τείχη ὡς
 κατεσκάφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ ³
³ τὰ νεώρια καθηρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπολιν
⁴ ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη,
 ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς
 δὲ τούτοις τὰς ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσατε, καὶ τὸ τελευταῖον
 συλλήβδην ἅπαντες ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος
 472 ἐξηλάθητε. ταῦτα ἐκείνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι οὐκ
 ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὡς ἄνδρες δικασταί, ποιήσα- 10
 σθαι· οὓς σὺ, Ἀγόρατε, ⁵ βουλομένους ἀγαθόν τι πράξαι

¹ γένοιτο T. A.² τούτων T.³ τὰ om. T. A.⁴ ἡμῶν T.⁵ βουλόμενος T.

χρῆ — οὐκ εἴ τις τολμᾷ διὰ τοῦτο μισεῖν :
 v. 39. οὐκ ἄξιον ἀπ' ὀφειωσ, ὃ βουλῆ, οὔτε
 φιλεῖν, οὔτε μισεῖν οὐδένα. P. 159. v. 18.
 ὡς τε ὑπὸ πάντων τῶν πεπραγμένων μιση-
 θέντες ἀπελθεῖν. Antiphon p. 145. v. 17.
 ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγορούς ἀξίους οὐ μόνον
 ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάν-
 των καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Demosthenes
 in Pantænetum p. 982. 12. ed. Reisk. ὡς
 ὅς ἂν σοὶ δαιεση, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι
 προσήκει. SLUITER.

Περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τούτων, per
 hos, nempe Agroratum et τοὺς XXX. Hic
 itaque scribendum περὶ τούτων, aut illic
 διὰ τούτου. Pro γένοιτο, forte leg. γένοιτο.
 εἰ res esset arbitrii illorum. MARKLAND.

Γένοιτο] Malim γένοιτο. TAYLOR. Sub-
 auditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον. REISK.

Διὰ τούτων] Dedi. propter hunc, Agora-
 tum puta. IDEM.

Ἐτι δὲ] Subandi a communi e superio-
 ribus repetendam μέμνησθε. IDEM.

Τὴν ἀκρόπολιν ἡμῶν — τῆς πόλεως — τῆς
 ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν] Molesta est
 eadem vox toties repetita in eadem sen-
 tentia. suspicor ultimam τὴν πόλιν esse a
 Glossatore Grammatico. nisi supra, ἢ δύ-
 ναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς
 πόλεως scribendum sit τῆς πολιτείας. MARK-
 LAND.

Τούτοις τὰς] Videtur καὶ interponendum
 esse. REISK.

Οὓς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa sunt in
 hoc commate, quæ mihi stomachum mo-
 vent. 1. Istud τῇ πόλει usque ad nauseam
 ingeminatum, ἀγαθὸν τί πράξαι τῇ πόλει
 ἀπέκτεινας, μνύσας αὐτοὺς τῇ πόλει —
 καὶ αἴτιος εἰ ἀπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν
 τῶν γεγενημένων: quorum omnia non sunt
 Græca. 2. Istud βουλόμενος etc. est præ-

τῆ πόλει ἀπέκτεινας, μνηύσας αὐτοὺς τῆ ¹ πόλει ἐπιβου-
λεύειν ² [καὶ] τῷ πλήθει τῷ ³ ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἀπάν- 473
των τῆ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. νῦν οὖν μνησθέν-
τες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων καὶ τῶν κοινῶν
τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

15 **ιά.** Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὃ τί ποτε
τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀπο-
δειξάει, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδ' αἴτιος
αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου, ⁴ ὅπερ οὐκ ἂν δύναίτο οὐδέποτε
ἀποδειξάει. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ
τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καταμαρτυρεῖ, διαρρήδην ἀγο- 474
ρεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν
20 ἐκρίθη ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαρρήδην λέγει,
διότι φησὶν ἔδοξε τὰ ληθῆ εἰσαγγεῖλαι. ⁵ καὶ μοι
ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ] ⁶ τὰς γραφάς.

¹ βουλῆ R. A.

² [καὶ] om. T. R. A.

³ ἡμετέρῳ R. A.

⁴ κἂν δύναίτο T. ὁ οὐκ ἂν δύν. R. A.

⁵ καὶ μοι . . . . γραφάς om. T. uncōs om. R. A.

⁶ τὴν γραφὴν A.

ter rem, sed hoc facilem medicinam reci-
pit, legendo βουλομένων, quæ verissima
est lectio. 3. Falso id dicitur delationem
Agorati hujusmodi esse, hos homines ἐπι-
βουλεῖν τῷ πλήθει. Infra enim: Δεῖ τοίνυν
αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν,
ὅρῶν αὐτοὺς ποιητὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεα τῷ δήμῳ
τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν
τούτου αὐτὸν ἐπιχειρήσαι ἀποδεικνύει. 4. De-
nique male usurpatur τῷ πλήθει τῷ ὑμε-
τέρῳ, cum ad Agoratum oratio convertit-
tur. TAYLOR.

Ἄγαθόν τι πρᾶξαι τῆ πόλει] Forte, τὴν
πόλιν. Isocrates Panegyrico: ὅστις οὖν
οἶετα τοὺς ἄλλους κοινῆ πρᾶξαι ἀγαθόν. De-
mosthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶ-
ξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX. 15.
altera forma utitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς
ἀγίοις σου. et Isocrates Orat. de Bigis, ad
finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540.
ἐνόμισε καταπρᾶξαι ἂν τι τῆ πόλει ἀγαθόν.
MARKLAND. F. τὴν πόλιν. In Edit. min.
TAYLOR. Disserre credo πρᾶξαι ἀγαθὸν
τὴν πόλιν, et πρᾶξαι ἀγαθὸν τῆ πόλει. hoc
significat urbi aliquod bonum conciliare,
comparare, illud urbem aliquo bono afficere.
Animadv. Char. Aphrod. l. ii. c. vi. p. 191.
D' ORVILLE.

τῆ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμε-
τέρῳ καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungend-
um post ὑμετέρῳ, et legendum, καὶ τῷ

πλήθει: distinguit enim τὴν πόλιν a τῷ πλή-
θει. exempla passim. Editio Vanderheidii
in Parenthesi male includit hæc quatuor
vocalia, τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, quasi es-
sent exegetica tantum vocum τῆ πόλει.
Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἀπάντων τῆ πόλει
τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas
lædet, nisi fallor, hic ordo verborum. po-
tior foret: καὶ αἴτιος εἶ ἀπάντων τῶν κακῶν
τῶν τῆ πόλει γεγενημένων. MARKLAND. F.
τῆ πόλει ἐπιβουλεύειν καὶ τῷ πλήθει. In
Edit. min. TAYLOR. Pro vulgari τῆ πόλει
dedi de meo τῆ βουλῆ, id est πρὸς τὴν βου-
λήν. qui ad senatum detuleris, vel denun-
ciaveris, hos viros plebi nostræ insidiari.
REISK.

Κἂν δύναίτο, κ. τ. λ.] Delet hæc Schot-
tus. Sed festinanter nimis, si me audias.
Lege: ὁ οὐκ ἂν δύναίτο οὐδέποτε ἀποδειξάει.
Aliquatenus prævit Scaliger. Vid. Lect.
Lysiac. c. 12. TAYLOR. ἀλλ' οὐκ ἂν δύ-
ναίτο οὐδ' ἐπιδειξάει. CONT.

αὐτοῦ] Quare iterum hoc delet Schot-
tus plane nescio. TAYLOR. Ita distin-
guendum: et construendæ voces αὐτοῦ κα-
ταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ. Par-
va sunt hæc, fateor: sed hæc parva Virum
magnum, Schottum, in errore induxe-
runt, ut putaret ejiciendam esse vocem
αὐτοῦ, quam tamen postulat sensus. MARK-
LAND. Cum Marklando facit Augerus.

¹ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ² ΓΝΩΣΙΣ. ³ ΓΡΑΦΑΙ.

ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' ἀν ἀπο-
 475 δεῖξαι· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνησε ταῦτα ἀποφαί-
 νειν, ὄρων αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ
 ὑμετέρῳ πράττοντας. οἶομαι ⁴ δ' οὐδ' ἀν ⁵ τοῦτο αὐτὸν
 ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύειν. οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν ²⁵
 476 δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες
 μὴ ⁶ καταλυθεῖν ἀνὸς δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀν
 αὐτοὺς ἀπέκτειναν, ἀλλ' οἶμαι πολὺ τούναντίον τούτου.
 ιβ'. Ἄλλ' ἴσως φήσει ἄκων τσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι.

¹ ΨΗΦΙΣΜΑ. T.

² ΓΝΩΣΙΣ om. T. R. A.

³ ΓΡΑΦΗ T. A.

⁴ δ' om. T.

⁵ τοῦτό γε R. τούτων T.

⁶ καταλυθεῖσαν, ὁ T.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. Stephani bene inserit, καὶ μοι ἀνάγνωθι. Pro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: duo enim erant, unum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, ut paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem est κρίσις seu Consultum τῶν XXX. cuius particulam modo citaverat, Δίῃσι εἶδοξε etc. MARKLAND. In vulgatis locus hic sic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν οὖν. Ego collatis inter se codicum lectionibus hanc conflavi, quam arbitror a vera Lysiae manu proxime abesse: εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰ ψήφισματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν οὖν — In plurali dixit τὰς γραφάς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφή h. l. a Lysia sensu rariuscule nsorpatum est pro ἀπογραφῇ. Designat illos duos indices ab Agorato, id quod e superioribus constat, alium post alium, exhibitos, in quibus perscripserat nomina a se delatorum. Paulo post, sub exitum hujus paginae recurrit voc. γραφή hoc sensu indicis, d' une liste. REISK. Hic γραφή interpretor sententia iudicium, cum vulgo intelligi debeat libellus accusatorius. AUGER.

Ταῦτα] Malim πάντας. delatos a se cunctos merito delatos esse. REISK.

Αὐτοῖς] Np. illos quos detulit Agoratus. AUGER.

Οἶομαι κ. τ. λ.] Π. οἶομαι δὲ οὐδ' ἀν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύειν. H. STEPHAN. CONT. TAYLOR.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte jam tandem Schottus sustulit otiosum istud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in ejus verba semper fere jurat, ὁ δῆμος τιμωροῦντες. Utrique communiter etiam deletis delendis imposuit hujus loci prava distinctio. Emendabit lector nasutus mecum:

Οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθεῖσαν [καταλυθεῖν ἀνὸς δῆμος, in Edit. min.], τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR. Ego et distinguo: οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθεῖν ἀνὸς δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. si enim isti populum (vel, statum popularem) Atheniensem in re qualibet læsissent, Trīgintaviri non punissent eos morte, popularis status gratia, vel metu ne Democratia dissolveretur: immo contra, mueribus eos affecissent. Ὁ δῆμος est Democratia, status popularis. ubique occurrit tum apud Nostrium, tum Æschinem, Lyeurgum, Diog. Laertium, etc. Male bas voces delet Schottus. par hinc mendum Orat. XIX. ubi pro ὡς ἔθεσαν Stephanns restituit ὡς ἔθη ἀν. Mox, pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο μεμνησθαι, forte scribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri potest. MARKLAND. Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione uniusque literæ redundantia misere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter sanatus est, restitui. REISK.

Εἰργάσαντο] Redit ad delatos ab Agorato. IDEM.

Τούναντίον τούτου] Occisi sunt scil. e contrario, quod salutaria reipublicæ consilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica jugularetur. Vel sic potius: Imo vero plurimi eos fecissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi. IDEM.

Τσαῦτα] Gravier dictum. Nam cum hand sit inconstantem, aliquem improdentem et invitum aliquando labi, errore suo, alienove impulsu, tum est admodum improbable, eum invitum sæpe ruere. con-

ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδ' ἐάν τις ὑμᾶς ὡς
 30 μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσῃται, ὧν μὴ οἶόν τε γε-
 νεσθαι ἐστὶν ὑπερβολὴν, οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύ-
 νεσθαι. εἶτα δὲ καὶ ¹ἐκείνων μεμνήσθαι, ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτω
 τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ⁴⁷⁷
 ἐκάθητο Μουνηχιάσι, σωθῆναι· καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκευά-
 στο καὶ ²[οἱ] ἐγγυηταὶ ἔτοιμοι ἦσαν συναπιεῖναι. καίτοι εἰ
 ἐκείνοις ἐπέειθου καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, οὐτ'
 ἂν ἐκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν
 35 δὲ πεισθεῖς ὑφ' ὧν τότε ἐπείσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ
 τῶν ³ταξιάρχων τὰ ὀνόματα μόνον εἴπωις, μέγα τι ὧου
 παρ' αὐτῶν ⁴διαπράξασθαι. οὐκ οὖν τούτου ἕνεκα δεῖ σε
 παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκείνοι παρὰ
 σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὐς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἰωπίας μὲν
 ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεύς, οἱ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ
 τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον, ⁴⁷⁸
 40 ὁ μὲν στρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ ⁵Ἰωπίας * * * * διότι

¹ ἐκείνο T. R. A.² [οἱ] om. T. uncos om. R. A.³ ταξιαρχῶν T. R. A.⁴ διαπράξασθαι A.⁵ Ἰωπίας οὕτω διότι T. R. A.

tra vero, quo sæpius peccet, hoc certius con-
 venat eum data opera peccare volentem.
 IDEM.

[ὑπερβολὴ] Π. ὑπερβολὴν. H. STEPHAN.
 Οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι]
 Idem est ac si dixisset: οὐκ οἶμαι δεῖν
 ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. non autumo
 vos ideo oportere ultionem omittere. De-
 nihque sitne οὐ δεῖν, ut est in libris, servan-
 dum, an οὐδὲ δεῖν legendum, id medio relin-
 quam, et nil magnopere interest. REISK.

Εἶτα δὲ καὶ] Εἶτα δὲ καί. CONT.

Μεμνήσθαι] F. μεμνησθε. TAYLOR.
 Haud repugnabo. verum neque in vul-
 gata video, quod obstat. Aut enim potest
 infinitivus hic pro more solito Græcorum
 accipi pro imperativo, ubi deī subauditor,
 aut potest a communi e superioribus rep-
 peti οἶμαι ὑμᾶς. arbitror vos meminisse.
 ἐκείνων possit ferri, æquipollens τῷ ἐκείνου
 in singulari. meminisse illius, quod statim
 sequitur. REISK. Sub. οἶμαι ὑμᾶς. AU-
 GER.

Καὶ ἐγγυηταὶ ἔτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγ-
 γυηταί, ut supra et infra. Paulo ante, dis-
 tinguendum post Μουνηχιάσι, non post ἐκά-
 θετο. MARKLAND.

Διαπράξασθαι] Lege, διαπράξασθαι, te
 consecuturum esse. IDEM.

Καριεύς] Nullus fuit demus Καρία in At-

tica, unde gentile formari possit Καριεύς.
 Tu lege meo periculo Ἰκαριεύς a pagu seu
 demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεύς inven-
 nitur apud Demosthen. c. Conon. et de
 illo demo, quem alii Ἰκαρίον, alii Ἰκαρίαν
 vocant, marmoris Arundeliani Chronicon
 loquitur pag. 3. lin. 55. tum Harpocratio,
 Stephanus, Suidas, et alii. PALMER.
 Vide quoque Meursium de Pagis. TAY-
 LOR.

Οὕτω] Si fas sit non omnia scire, sit
 istud portentum inter ea, quæ juxta sciam
 cum maxime inscitantibus. IDEM. Eodem
 modo: scil. quæstioni subjectus. sed vocem
 οὕτω mihi suspectam reddunt Distributiva
 ista μὲν et δὲ, quæ Dissimilitudinem ali-
 quam pœnarum inouere videntur. Modus
 aliquis supplicii, quod patiebatur Hip-
 pias, forte latet sub ista voce. Vide Pol-
 lucem VIII. 7. segm. 71. ubi recenset in-
 strumenta carnificis, quæ erant ξίφος, βρό-
 χος, τύμπανον, φάρμακον, κώνειον. Plura
 vide apud Aristophanem in Ranis. MARK-
 LAND. Miror ambos hosce viros doctis-
 simos in re plana et obvia æstare, et de
 obscuritate queri, et inscitiam suam fateri,
 neque recordari eorum, quæ bene norant,
 et alibi recte ipsi tradiderant. Velim
 omnes auctorum Græcorum locos sale-
 brosos ita esse planos et expeditos, atque

479 ¹ οὐκ ἄξιοι ἔδοκουν τοῖς Τριάκοντα σωτηρίας εἶναι — οὐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν — Ἀγοράτος δὲ ἀφείθη, διότι ἔδοκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεπωοικέναι.

ιγ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν ² γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο· ὁ Μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀγοράτου καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο· Ἀγνόδωρος δ' ἦν Ἀμ- 135. 1
φιτροπαιεὺς, δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστῆς τοῦ τῶν Τριάκοντα. οὗτος οὖν, ὅτε ἡ ἐκκλησία ³ Μουνοχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ⁴ ἐγένετο, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ ὡς πλείστους ἀπογραφέντας
480 ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον, καὶ ⁵ εὐρίσκονται αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν.

6 ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέστρατος 5

¹ οὐκ ἂν ἄξιοι T. οὐκ ἀνάξιοι R.

² ἀπογραφῶν A.

³ ἐν Μουν. T.

⁴ ἐγένετο T. R. A.

⁵ εὐρίσκων τε T.

⁶ ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.

hic est. οὗτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ στρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem est atque simpliciter morti dari, sine praemisso tormentorum cruciatu. οὗτως idem est atque ἀπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui supplicio capitis launt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronov. Aristophanis Ranas v. 638. Markland. ad Demosth. Midianam p. 89. 6. Ego ipse quoque hoc de usu particulæ οὗτως, vi fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli. REISK. οὗτω, simplici mortis genere, sive tormentis. AUGER.

Οὐκ ἂν ἄξιοι] Istud ἂν est in hoc loco importunissimum et recte abest a Coisl. codice. TAYLOR. Esse ἂν h. l. importunissimum aienti Taylora largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a Coisl. abesse. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in unum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippas videbantur triginta tyrannis non indigni, qui servarentur propterea, quod civem Atheniensem nullum pessumdedissent sua delatione. Non indigni salute sunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis esse (sic). propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quenquam superesse. REISK.

Ἀπώλλυσαν] Hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippas, nemini causam

exitii denunciatione sua attulerant, h. e. neminem indicaverant. IDEM.

Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτροπαιεὺς, Ald. Coisl. κηφισιατὴν ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Aesch. c. Timarch. TAYLOR.

Ἐν Μουνοχιάσιν] Lege Μουνοχιάσιν absque ἐν, ut semper alibi solent noster, atque uti legebat quoque Ald. Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92. IDEM.

Εὐρίσκων] Rectius εὐρίσκε, [vel εὔρισκε. In Edit. min.] IDEM. Lege: καὶ εὐρίσκε γε (vel εὐρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myst. p. 5. Τεῦχος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὐρόμενος. In Stephani Edit. deest ΨΗΦΙΣΜΑ, quod in suam inseruit Vanderleidius, ex conjectura, opinor. certissimum tamen restitutionem puto. Mox sic distingue et lege: ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ἡμεῖς δὲ πολλῶν χρόνῳ ὕστερον λαβόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δήμῳ παρεδότε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Schottus quoque conjecerat τῷ δήμῳ, carnifici, pro τῷ δήμῳ. MARKLAND. Duo vocabula, in vulgatis h. l. versantia εὐρίσκων τε, in unum εὐρίσκονται contraxi. impetrant, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, ut ei venia spiritus darentur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti. REISK.

καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. τοῦτον μέντοι οἱ μὲν Τριάκοντα ἀφείσαν, ὡς περ' Ἀγόρατον τουτονί, δόξαντα¹ ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῶ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνου ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ² δημίῳ παρέδοτε, καὶ ἀπετυμωανίσθη. καίτοι εἰ³ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἥπου Ἀγόρατός γε δι- 481
 10 καίως ἀποθανεῖται, ὅς γε τόν⁵ τε Μενέστρατον ἀπογράψας αἴτιος⁶ ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;

ιδ'. Ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ, ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνυχιάσιν ἑτοιμὸς ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ'⁷ ἐκεῖνον εἶναι ἐσώθης, καὶ οὗτ' ἂν 482
 15 Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλεσας οὗτ' ἂν αὐτὸς⁸ σὺ εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτήρα τὸν σαυτοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ⁹ ἀπέγραψας καὶ ἐκεῖνον καὶ

¹ τάλθηθ' Α.² δῆμῳ Γ.³ ἐκεῖνος δικαίως ἀπέθανεν, ἥπου Ἀ. πολλὸ δικαιοτέρον ἀποθανεῖται Α.⁴ ὡς τε Γ. R.⁵ τε om. Α.⁶ ἐκείνῳ τε αἴτιος ἦν τ. Σ., κ. τ. ὁ. Μ. ἀπογραφεῖσι. Τίς γὰρ ἂν ἄλλος αἰτιώτερος Α.⁷ ἐκείνῳ R. Α.⁸ σὺ om. Γ. R. Α.⁹ ἐπέτριψας R.

τῷ δῆμῳ] F. τῷ δημίῳ. SCHOTT. Quod ad veritatem pulcre accedit. TAYLOR.

Ἐκεῖνος ἀπέθανεν] Videtur δικαίως interponendum. Universe mallem hanc sententiam sic enunciatam fuisse: καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Menestratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανεν δὲ δικαίως) ἥπου Ἀγόρατός γε πολλὸ δικαιοτέρον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν Μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι, τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος—. REISK.

Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam atroque modo scribitur pro temporum ratione diversitateque exarandi. V. Harpocr. et Mansac., Mcursum et Sponium de pagis Attic., σχ. Aristoph. Acharn. 405., Demosth. c. Theocrin., Steph. Byzantin., Reines. Inscript. II. 69., Prid. ad Marm. Oxon. p. 83. TAYLOR. Χολλείδῃ legisse videtur Harpocraton: Χολλείδαι, Λυσίας' δῆμος τῆς Λεοντίδος. sed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide Valesium ad locum: et Casaubonum ad Diog. Laertium Platone. Demosthenes adv. Iacritii Παραγωγ. Διονύσιος Δημοκρατίδου Χολλίδης. MARK-

LAND.

Ἐπ' ἐκεῖνον] Ep' ἐκείνῳ. SCALIG. CONT. Quod multo melius. TAYLOR. Scribendum forte ἐκείνῳ. et quantum in ipso erat, servatus fuisset. Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινότεροις κινδύνους καθεστῆκατε: quantum in his fuit. Thucydides VIII. segm. 43. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκεῖνοις εἶναι. Lucianus Hermet. p. 506. ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ: ita legendum pro ὅσω. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV. 28. ἐκέλευεν ἦντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, ἐπιχειρεῖν· ubi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὡς τε τὸ μὲν ἐπ' ἐκεῖνοις εἶναι, ἀποβάλατε. MARKLAND. Vid. tamen Not. Porson. ad Orest. v. 1538.

Ἀπέγραψας] Ἐπέγραψας. Ald. continuo fere errore. Vide quæ diximus de hæc voce ad principium orationis superioris. Ἀπογράψας, Coisl. TAYLOR. Dedi de meo ἐπέτριψας, pressumdedisti, pro vulgari ἀπέγραψας. REISK. Vel ἀπέκτεινας.

483 τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦτον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα ἐβούλοντό τινες βασιανισθῆναι, καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπειθουσι ¹ψηφίσασθαι.

²ΨΗΦΙΣΜΑ.

μετὰ τοῦτο τοίνυν προσίοντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ πρῶτοντες τότε τὰ πρᾶγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ ²⁰ἔσχατα παθεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη ³οὐδέποτε· οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὥστε εἴλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατειπεῖν καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπολλύ-
484 μενος τοιουτοσὶ ἐγένετο, ⁴καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς καὶ Ἴππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδώς, πεισθεὶς δὲ ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις ²⁵

¹ ψηφίσεσθαι. T. R. A.

³ οὐδέποτε ποιήσιν. εὔτω A.

² ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.

⁴ καὶ ὁ Ξ. T. A.

Τοῦτον] Aristophanem puta Chollidem. REISK. Sc. Aristophanem, malim ἐκεῖνον. AUGER.

Ἵς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα] Lege: ὡς οὐ κατὰ ῥῶς Ἀθηναῖον ὄντα. Lucian. in Timon. Τύπτεις ἐλευθέρους οὐ κατὰ ῥῶς ἐλευθέρους οὐδ' ἀστὸς ἄν. Liban. in vita Demosthenis: τὸ μητρῶον γένος τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἦν καθαρῶς Ἀττικὸς. Heliodorus Aethiopic. initio: ἦν δὲ οὐ πολέμου καθαρῶ τὰ φαινόμενα σύμβολα, ἀλλ' ἀνεμέμικτο καὶ εὐωχίας λείψανα. TAYLOR. Scribo: τοῦτον μέντοι, ὡς οὐκ ἄλλως (vel οὐχ ὅλως) Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασιανισθῆναι: καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπειθουσι ψηφίσεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Μετὰ τοῦτο etc. hunc igitur, utpote cateroquin (vel, omnino) non Atheniensem, voluerunt nonnulli quaestioni subijci, etc. Civis enim Atheniensis tormento subijci per leges non potuit, ut supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Athenienses στρεβλώσαντες occiderunt: si tamen iste Civis revera fuit, et non hoc nomine ab Aeschine falso donatus, ad invidiam Demostheni faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασιανισθῆναι prior lectio erat καταγνωσθῆναι quod vult, opinor, καταγνωσθῆναι, condemnari. et hoc verum videtur. Iternum restitui vocem ΨΗΦΙΣΜΑ: quae ommissio adeo usitata est, ut bis acciderit in una pagina

Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. post verbum ἀπέκτεινε, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε: intellige, κατειπεῖν ἄν. ille autem pertinaciter affirmavit se nunquam delatorem fore. MARKLAND. Καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς. REISK.

Βασιανισθῆναι] Καταγνωσθῆναι, et deinde καταγνωσθῆναι. SCALIG. Et hoc postremum forte recte se habet. Modo enim ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας. TAYLOR.

Οὐδέποτε] Post οὐδέποτε videtur ποιήσιν deesse. REISK.

Ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ] Post καὶ videtur αὐτὸς deesse. IDEM.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς, καὶ Ἴππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θάσιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς στρεβλωθεὶς? mirum ni ista vox exciderit. et ita eos recensuit supra, καὶ Ἴππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς, ut aut abijciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum Καριεὺς, sed hoc potius. Sic infra, Θερασύβουλος τε ὁ Καλυδῶνιος καὶ Ἀπολλοδώρος ὁ Μεγαρεύς. MARKLAND.

Μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τότε πολιτείας: ut Orat. XVI. οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πρᾶγμασι. Dion. Halicarnasensis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῆ τότε καθεστῆσθαι. Sequitur, ἀπεργάφη:

τῆς ἴτε πολιτείας καθίσταμένης, ἀπέγραφες καὶ ἀπέ- 485
κτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς.

ἰε'. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδείξαι οἶων
ἀνδρῶν ὑπ' Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν ² οὖν οὐ πολλοὶ
ἦσαν, καδ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε, νῦν δὲ συλλήβδην
περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις
30 μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρεδίδοσαν· 486
οἱ δὲ ἐτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἀρξάντες καὶ τριηραρχίας
πολλὰς τριηραρχήσαντες ³ οὐδέπωποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν
αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σω-
θέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὡμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν
κατεγνώσθη, ἣ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυ-
γόντες ⁴ γὰρ ἐβθένδε, καὶ οὐ συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες

¹ τότε R. A.² οὖν om. T. R. A.³ οὐδέπωποτε οὐδ' ὑφ' ὑ. οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν T.⁴ [γὰρ] R. om. A.

καὶ ἀπέκτεινας etc. scribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, detulisti et occidisti. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος etc. Hæc sunt arena sine calce: decet enim Verbum his Nominativis. Lego et distingue: οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, (οὓς οὗτος ἀπέκτεινεν ὡμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐβθένδε, — τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν, etc. Notavi supra ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte sumendum esse pro occidere voluit, sed, ut verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπέκτεινεν ἂν ὁμοίως, similiter occidisset, nisi Fatum servasset. Delevi γὰρ post φυγόντες, Constructione ita postulante: nisi post σωθέντες intelligendum sit ἦσαν: quo tamen modo Lysias non solet scribere. IDEM. F. τότε. In Edit. min. TAYLOR.

Ἀπεγράψης] Lege ἀπέγραφες. IDEM.

Εἰ μὲν οὐ] Εἰ μὲν οὐν οὐ. CONT. Lysiam si nescirem copulandæ orationis paulo esse negligentem, suspicarer hic deesse aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἱ εἰ μὲν οὐ leg. esse. REISK. Nemo dubitet, quin legi oporteat: εἰ μὲν οὐν οὐ — hanc copulam requiri manifestum est, ne hiulca sit oratio. SLUITER.

Περὶ πάντων] Scil. ἀκούσσετε, aut ἀκούετε, aut ἔρω. quorum unam aliquid addi, quam subaudiri malim. REISK.

Οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto: Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

Στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] Cum vobis sæpe Strategatu functi fuissent. Vobis,

h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategæ, jussu vestro et auctoritate vestra legitime et rite constituti. πολλάκις autem significat illos honores ab iis gestos fuisse non semel, sed sæpe numero. Honores Athenis erant anni. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot intervalla, aut per annos plures continuabantur. ut Romæ e. c. Marius septies Consul factus est. Æschines fratrem suum Polemarchum prædicat Strategum esse jam in annum tertium. quo significat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuisse delegatum. REISK.

Σωθέντες] E periculo judicii coram XXX tyrannis. IDEM.

Ἀπέκτεινεν] Quoad voluntatem scilicet tametsi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametsi res effectum caruit. IDEM.

Ὠμῶς] Lege ὁμῶς. [Quos ille nihilominus perdidit, i. e. quantum in se fuit. Porro ab οἓς οὗτος usque ad περιεποίησε parenthesi sunt includenda, et delendum est γὰρ post φυγόντες. In Edit. min.] TAYLOR. Mera hæc est depravatio bonæ lectionis. Vulgata recte habet. REISK.

Φυγόντες γὰρ ἐβθένδε] Inclusi conjunctionem γὰρ uncis, ut inotilem et amputandam, et constructioni officientem. Illa enim si servatur, necessario deest aliquid in superiori membro, neque habent illi nominativi περιγεγόμενοι et σωθέντες prædicatum, cui innitatur. Sublato autem γὰρ, innitatur omnes hi nominativi, velut fulcro communi, uni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν. IDEM.

487 τὴν κρίσιν, κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς 35
 ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες. Τούτους ἔμντοι τοιούτους ὄντας
 Ἀγόρατος τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ φυγάδας ἐντεύθειν
 ἔποίησε, τίς ἂν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δούλος
 καὶ ἐκ δούλων ἐστίν, ἵν' εἰδῆτε εἶος ἂν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο.
 τούτῳ μὲν γὰρ πατήρ ἦν Ἐυμάρης, ἐγένετο δὲ ὁ Ἐυμάρης
 488 οὗτος Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους. καὶ μοι ἀνάβητε μάρ-
 τυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

40

15'. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔσα κακὰ καὶ
 αἰσχροῦ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται,
 πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος
 ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγρά-
 φετο ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον
 λέγειν· συλλήθεον γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε, καὶ 136. 1

¹ ὄντες· τούτους T. R.² μὲν T. R. A.³ ἐποίησε. T. R. A.⁴ Εὐμάρης· Γ.

Εὐμάρης — Π. Εὐμάρης· ἐγ. δὲ ὁ Εὐμά-
 ρης οὗτος Νικοκλέους τοῦ Ἀντικλέους. H. STE-
 PHAN.

Ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος, Νικοκλέους καὶ
 Ἀντικλέους] Probare vult Agorator fuisse
 Servum, ex Patre Eumare iidem
 Servo. Igitur Εὐμάρης Νικοκλέους ejusdem
 est formæ ac hujus Βυρρηθίαν apud Teren-
 tium, subaudita voce δούλος, quam ob εὐ-
 φημισμὸν veteres malebant reticere, ne
 servitutem cuiquam exprobrare videren-
 tur. Demosthenes παραγὰς, pro Phor-
 mione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κακείνος ἦν τινῶν, εἴτ'
 ἀππλάγη τὴν αὐτὸν τρέπον, ὅνπερ οὗτος ἀφ'
 ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασι τὰς μαρτυρίας, ὡς
 ἐγένετο Πασίχῳ Ἀρχεστράτου. verum-
 tamen, quod et ille quoque ERAT QUORUN-
 DAM, (scil. dominorum servus,) deinde
 manumittebatur eodem more, quo Phormio,
 a vobis, accipe hæc testimonia, quæ testan-
 tur Pasionem fuisse ARCHESTRATI, scil.
 servum. Tollenda vero distinctio post
 οὗτος. Pro καὶ Stephanus conjicit τοῦ.
 nihil muto: quia Eomares Dorum Domi-
 norum servus esse potuit, vel simul, vel
 diversis temporibus; Nicoelis primum,
 deinde Anticlis: ut in exemplo ex De-
 mosthene modo allato, ubi Pasion servus
 erat Antisthenis et Archestrati trapezita-
 rum; vel amborum communis, vel istius
 primum, deinde hujus. Cæterum pro

Εὐμάρης scribendum puto Εὐμάθης. scrip-
 sit Isæus Orationem ὑπὲρ Εὐμαθοῦς: de
 qua re vide Dion. Halicarn. in Isæo.
 Εὐμάθης quoque quidam erat unus ex Tri-
 giuta-Viris. MARLAND. Ad Νικοκλέους
 et Ἀντικλέους subaudi δούλος. AUGER.

Ἄσα] Constructio h. l. paulo est impe-
 ditior. Ἄσα si servas, subaudiri ad πολλὰ
 debet ἐστίν. et tum pro πολὺ leg. erit ἄ
 πολὺ. multa sunt, quæ ille fraterque pa-
 traverunt facinora. quæ perquam operoso
 omnino sit omnia enumerare velle. Possit
 etiam sic legi: πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικα-
 σταί, ὅσα κακὰ καὶ αἰσχροῦ, ἢ καὶ τούτῳ —
 REISK. Idem est, in fallor, ac si dixisset:
 ὅσα τοίνυν πολλὰ κακὰ etc. ut infra γραφὰς
 ὅσας pro ὅσας γραφὰς. Demosth. p. 1124.
 10. εἰ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ ἐμοὶ οἱ
 παῖδες οἱ τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέραν ἐδικά-
 ζοντο.

Γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] Secundum hoc
 ὅσας servari si debet, necesse erit, ut ter-
 tium quoque iteretur, et post ἢ ἀπογραφὰς
 rorsus addatur. Ego vero malim secun-
 dum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod
 aliquando in mentem venit ejus loco δημο-
 σίας legendum esse, id nihil est. Non
 enim dicitur γραφὴ δημοσία, sed γραφὴ sim-
 pliciter. quanquam oppositio sic futura
 sit hoc luculentior inter δίκας ἰδίας et
 γραφὰς δημοσίας. REISK.

ἠφλῆσεν ὑμῖν μυρίας δραχμὰς, ὥστε τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ 489
 ὑμῶν ἀπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν
 τοιοῦτος ἂν μοιχεύειν καὶ διαφθεῖρειν ἐλευθέρας ἔπεχειρήσε,
 καὶ ἐλήφθη μοιχός· καὶ τούτου θάνατος ἢ ζημία ἐστίν. ὡς
 δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει.

5

MARTYRES.

ιζ'. Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, τέτταρες
 ἀδελφοί. τούτων εἰς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρα-
 φρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπε-
 τυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδρά-
 ποδον ἐξήγαγεν, ἐκείθεν δὲ παιδίσκην ¹ ἀστῆς ἐξαγαγὼν 490
 ἀλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε· τὸν
 10 δὲ τρίτον ² Φαινιππίδης ³ ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε, καὶ
 ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγρόντες
 αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. ὡς δὲ ἀληθῆ 491

¹ αὐτὸς T. R. A.² Φαινιππίδην T.³ ἐνθάδε T. R. A.

Τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἀπάντων με-
 μαρτύρηται] Illustrant hæc D. Ioannis
 ista Epist. III. com. 12. Δημητρεῖον μεμαρ-
 τύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀλη-
 θείας. Demetrio testimonium redditur ab
 omnibus, et ab ipsa veritate. MARKLAND.
 Hic mèn non habet ad insequens, sed non
 inusitatum est apud scriptores Græcos.
 AUGER. F. ὥστε τοῦτῳ μοι ἰκανῶς ὑπὸ etc.
 ἰκανῶς Bekkeri, τοῦτο Codicum, est.

Ζημία] Πρ. γρ. ζωὴ μία. ἀλλὰ τὸ ζημία
 οὔτω καὶ ὀλίγω ὑστερον· Ὡν ἑκάστου ἀμαρ-
 τήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἢ ζημία
 ἐστί. H. STEPHAN. Ζημία. CONT.

Παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum lau-
 dat levi cum discrimine Suid. in Παραφρυ-
 κτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

Ἀνδράποδον ἐξήγαγεν] Clamat totos lo-
 cus, ut ita rescribamus: Ὁ δὲ ἕτερος εἰς
 Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξηγάγετο·
 ἐκείθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἀλίσκε-
 ται. Non probaturus sum luce clariora.
 IDEM. Ἐξήγαγεν bene habet. Nam si
 frater Agorati, quodcumque ei nomen fuit,
 puerum Athenis Corinthum curasset per
 alium exportari, non ipse exportasset,
 Lysias videtur non ἐξηγάγετο, sed ἐξέπεμ-
 ψε, dicturus fuisse. Proximum inse-
 quens αὐτὸς non ad exportationem refer-
 tur, quasi prius servile corpus per alium,
 pasterius per se exportasset, sed ad cap-
 tionem respicit. Ut ipse antea alios ce-
 perat, quos pro mancipiis venderet, sic

rursus, e contrario ipse capiebatur, quo in
 carcere periret. REISK. Post ἐξήγαγεν
 subaudi aliqua in hunc ferue sensum:
 Et tunc mortem effugit. AUGER.

Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. CONT.
 TAYLOR. Lege: Φαινιππίδης ἐνθάδε λω-
 ποδύτην ἀπήγαγε. Phænippides hic (sc.
 Athenis) vestium furem abduxit, nempe,
 ad iudices. Phænippides erat unus τῶν
 ἑνδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, ut
 de iis refert Pollux VIII. 9. segm. 102.
 Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἀλίσκεται
 forte ἠλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἠλίσκετο,
 convictus erat eduxisse puellam, vel servam.
 MARKLAND.

Ἐνθάδε] Hinc, e concione vestra, in qua
 ego nunc stans coram vobis, vobiscum
 ago. Agebatur enim hæc cæusa in
 concione coram Heliæa. Phænippides fra-
 trem hunc Agorati non nominatum for-
 tuito in concione stautem conspicutus, il-
 linc manu sua extractam ad undecimviro
 adduxerat, a quibus in custodia tantisper
 asservaretur, donec causa ejus a populo
 per Heliæam judicaretur. REISK. Quo-
 cum facit Augerus.

Ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] Videntur de-
 esse voces τῷ δημίῳ, carnifici: ut supra,
 τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη.
 Ferri tamen potest Vulgata. Sic Orat.
 VII. καὶ ἔτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιο, πα-
 ραδοῦναι βασιανίζειν. Vide Orat. XXII.
 initio. Sic et παρέδδην absolute Matt.

λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τούτου, καὶ μάρτυρας
παρεξόμεθα.

MARTYRES.

πῶς οὖν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφίζεσθαι;
εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἑνὲς ἀμάρτημα θανάτου ἤξιώθη,
¹ ἥπου τοῦ γε πολλὰ ἐξημαρτηκός καὶ δημοσία εἰς τὴν 15
πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν, ὧν ἕκαστου ἀμαρτήματος
ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἢ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θά-
νατον αὐτοῦ καταψηφίσασθαι.

ἡ'. ² Λέξει δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐξαπατήσαι ὑμᾶς
πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε,
καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν ³ Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-
492 σθαι, ψευδόμενος, ὧ ἄνδρες δικασταί: οὔτε γὰρ Φρύνιχον
ἀπέκτεινε, οὔτε ³ Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. 20
Φρυνίχῳ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, κοινῇ Θρασύβουλος τε ὁ
Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν·
ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῶ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος
τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ
Ἀπολλόδωρος οὐχ ἤψατο, ⁴ ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίνεται,
καὶ ὄχοντο φεύγοντες. Ἀγόρατος ⁵ δὲ οὔτοσὶ οὔτε παρε-

¹ ὑπὸ τοῦ T. ἥπου τούτου R. A.² λέξει T.³ Ἀθηναίων R.⁴ ἀλλὰ τούτῳ T. A. ἀλλ' ἅμα τούτῳ R.⁵ τε T.

IV. 12. Ἰωάννης παρεδόθη. et passim in
Evangeliiis. Mox, pro ὑπὸ τοῦ γε, Schot-
tus legit, ἥπου γε. optime. MARKLAND.

Ἐπὸ τοῦ γε] Feliciter Schott. ἥπου γε,
vel forsā paulo rectius ἥπου τοῦ γε. Quod
tu rescribas. TAYLOR. ἥπου γε τοῦ πολ-
λά. CONT. Pro vetusta prava lectione
ὑπὸ τοῦ γε dedi, partim de meo, ἥπου,
τούτου γε. Non cohaeret hic genitivus
τούτου cum καταψηφίσασθαι (nam hoc cum
αὐτοῦ cohaeret), sed est genitivus absolutus,
ut vulgo usurpatur, vel consequentiae. τού-
του ἐξημαρτηκός idem est atque ὅτι οὗτος
ἐξημαρτηκε. REISK. Legi juxta Reiskium
τούτου in genitivo absoluto, nisi mavis con-
struere eum καταψηφίσασθαι quod sequi-
tur, et tunc αὐτοῦ abundabit. AUGER.
Τοῦ—ἐξημαρτηκός cum καταψηφίσασθαι
construe. Pronomen αὐτοῦ, ut saepius ali-
bi, constructionem eleganter redintegrat.

Λέξει] Vel λέξει credo. TAYLOR.

Φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-

σθαι] Scribe, αὐτὸν, se. haec enim verba sunt
Agorati, de seipso loquentis. aliter mox,
οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. re-
cte ibi αὐτόν: Orator enim de Agorato lo-
quitur. Hae voces αὐτός et αὐτός tam saepe
in his Orationibus confunduntur, ut
paene molestum sit monere. De morte
vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et
Thucyd. VIII. segm. 92. qui rem aliter
narrat. MARKLAND.

Οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινε] Confer
cum hoc loco Lycurgum de c. Leocrat. Ex
eo hanc historiam de morte Phrynichi li-
cebit melius noscere. PALMER.

Ἄλλ' ἅμα τούτῳ] Sic dedi de meo. si-
mul atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ
τούτῳ. REISK. Ἄλλ' ἐν τούτῳ. CONT.
Τούτῳ, np. Phrynicho. Et hanc phraseos
partem sic interpretor: Sed a Phrynicho
clamor tollitur. AUGER.

Ἀγόρατος τε οὔτοσὶ] Scribe, Ἀγόρατος
δέ. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

25 κλήθη οὔτε παρεγένετο οὔτε αἶδε τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς
δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὅτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος
δῆλον. οὐδαμοῦ γάρ ἐστιν Ἀγόρατον Ἀθηναῖον εἶναι,
ὡσπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον· καίτοι εἶπερ ἀπέ-
κτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵνα περ¹ Θρα-
30 σύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναῖον πεποιημένον. τὰ
μέντοι ὀνόματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύ- 493
ριον τῷ ῥήτορι, προσγραφεῖναι εἰς τὴν στήλην, ὡς² εὐεργέ-
τας ὄντας. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα
ἐλέγξει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ ἂν

¹ Θρασύβουλος καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀθ. πεπ. γεγράφθαι. τὰ μ. ὄν. πολλοὶ διαπράττονται Α.
² εὐεργετῶν ὄντων Α.

Πεποιημένον] Πεποιημένον εἶναι. CONT. Credo non unam vocem aut alteram, sed plures desiderari inter hanc periodum et sequentem. TAYLOR. Post πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deest γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρασθαι, aut simile quid. REISK. F. leg. ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ εἶναι παρὰ [νεστ] Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλ. &c. Ex qua positione totum hoc argumentum pendet. Xenoph. Sympos. c. 1. §. 8. Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαδέζετο, ὡσπερ εἰκός, οἱ δ' ἄλλοι κατεκλίθησαν. Μοχ εὐεργέτας refer ad τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν, h. e. σφῶς αὐτοῦς.

Τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deesse puto. MARKLAND. Post αὐτῶν aut post διαπράττονται deest πολλοὶ aut τινές. [Suspiscabar olim in hac regione nonnihil deesse. verum nihil deest. conclusio solummodo est paulo abstrusior. cujus hæc est sententia : Quanquam facillime sit, ut codices, in quibus nomina civium publice perscribuntur, fraude sceleratorum contaminentur, furtim ingentium nomina eorum, qui cives non sunt ; tamen in ista facilitate corruptelæ publicarum tabularum, et in ista crebritate hujus fraudis, non evicit Agoratus ut nomen suum in illam stelam inculperetur, qua testatus est populus Atheniensis, se Thrasibulo et Apollodoro jus et honores civi-

tatis suæ detulisse, sic de se meritis. In Gav. Lect.] REISK. Immo videtur Agoratus, eandem ac Thrasibulos Apollodorusque causam, nempe Phrynichi intercessionem, prætendens, evicisse ut in aliam, sc. Anagyrsiorum, stelam inscriberetur ; et hac ipsa de causa arguit Noster Agoratum esse hominem παρῆγεγραπτον, quippe quibus causa eadem, idem psephisma, stela, positura, fuisset.

Εὐεργέτας ὄντας] Postulat quidem constructio nominativum εὐεργεταῖς ὄντες, si ad διαπράττονται referatur, aut genitivum εὐεργετῶν ὄντων, si ad αὐτῶν. Verumtamen intutum est hic aliquid moliri, quia nescimus, quid intercederit. REISK.

Τοῦτο τὸ ψήφισμα] Videtur hoc decretum, quod hic afferitur, in eos iatum fuisse, qui se falso cives Athenienses gererent, cum malis fraudibus in civitatem irrepissent, scripti quidem in albo civium, verum haud legitime, fraude quorundam Ictorum, quos mercedula corrupissent, nunquam ab ipso populo jure civitatis donati. IDEM. Velim legi τὸ αὐτὸ ψήφισμα, arbitrator enim idem esse decretum sequens ac illud quod antea recitatum fuit. AUGER. De hujusmodi civibus, fraude in album insertis, vid. Petit. in Leg. Attic. l. ii. t. iii. §. 10. sqq., deque eorum maleficiis id temporis, quo Noster orabat, Æschin. φ. Παραπρ., p. 50. 40. sqq. ed. Steph.

494 Ἀθηναῖος καὶ ἐδίκασε καὶ ¹ἐξεκκλησιάσθη καὶ γραφὰς τὰς
 ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, ἐπιγραφόμενος ²Ἀναγυράσιος εἶναι.
 495 ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον ὡς οὐκ ³ἂν ἀπέκτεινε 35
 Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖός φησι γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος
 γὰρ οὗτος τοὺς Τετρακοσίους κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ⁴ἐκεῖ-
 νος ἀπέθανεν, οἱ πολλοὶ τῶν Τετρακοσίων ἔφυγον. πότε-
 ρον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ Τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἢ ἐπὶ τῶν
 Τριάκοντα βουλευούσα, ⁵οἱ πάντες ἦσαν τῶν Τετρακοσίων
 τῶν φευγόντων, ἀφεῖναι ⁶ἂν λαβόντες τὸν Φρύνιχον ἀπο- 40
 496 κτείναντα ⁷ἢ ⁸τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου καὶ τῆς φυγῆς

¹ ἐκκλησίαζε T. R. A.

² Ἀναγυράσιος A.

³ ἂν om. A.

⁴ ἐκεῖνοι ἀπέθανον T.

⁵ οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες T. R. A.

⁶ ἀναλαβόντες T.

⁷ ἢ om. A.

⁸ τιμωρ. ἂν ὑπὲρ A.

Καὶ ἐδίκασε καὶ ἐξεκκλησίασθη] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίασθη. et ita hic forte scribendum, *judicio contendebat, quemadmodum civis Atticus.* et tamen Orat. XXVI. habet. καὶ τοῦ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν καιῶν μετέδοτε. unde lis de utraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίασθη, jure optimo moveri potest. Demosthenes contra Timocrat. εἰάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND. F. ἐδίκασε καὶ ἐκκλησίασθη. *forum et conventus publicos celebravit, tanquam civis Atticus. In Edit. min. TAYLOR. Ἐξεκκλησίασθη. In Animadv. ad Char. l. iv. c. v. p. 404. D' ORVILLE. et in Var. Lect. REISK.*

Γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distant: Ὅτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκκλησίασθη καὶ ἐσυκοφάντε: πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος. Ubi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud Æsch. c. Timarch. τὸ δὲ τελευταῖον, δίσσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς. quam exponit sch. ineditus: ἢ τὰς ἀπολλύουσι δυναμένους καὶ οἰνεῖ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἅς εἰκὸς ἀνθρώπου παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud Æschin. rescripserunt dudum plurimi, uti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξ ἀνθρώπων, immiles, crudeles. Vid. quæ congressit Needhamus ad Vit. Hierocl. a Suida descriptam. TAYLOR. Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἐγράφετο: et dicas scribebat, quasi Atheniensis fuisset. sic infra: καὶ ἐσυκοφάντε: πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribatur Ἀναγυράσιος, vel potius Ἀναγυράσιος

Agoratus; saltem, ita præ se tolit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Ἀθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV. 26. pro, ἢ δὲ ἂν Ἰερουσαλὴμ, Montfauconius Palæogr. Græc. V. 1. notat se in Codice quodam invenisse, ἢ δὲ ἀνθρώπων Ἰερουσαλὴμ. MARKLAND. Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc: Causarum forensium nullum non tractavit genus; nullus est in universo jure titulus, ex quo agi in quenquam possit, quem titulum Agoratus intentatum sibi reliquerit. nullum accusacionis genus excogitari potest, quo non aliquem exagitaverit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipse ad Æschinam agnovit atque retractavit. REISK. Intellige, accusationes publicas quæ ab homine vel adversus hominem fieri possunt, i. e. accusationes publicas in omni genere. AUGER.

Ἀναγυράσιος] (Sic vulg.) Ἀναγυράσιος. Coisl. Quæ est lectio inscriptionum, auctorumque omnium. TAYLOR.

Ὡς οὐκ ἂν ἄ.] Ὡς οὗτος οὐκ ἀπέκτ. CONT. Ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανε. SCHOTT. CONT. TAYLOR. Legge, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, sc. Φρύνιχος. Mox, pro ἀφεῖναι ἀναλαβόντες, Stephanus ἀφεῖναι ἂν λαβόντες: quod certissimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, etc. admodum solerter et ingeniose excogitatum est Argumentum. MARKLAND. Laudo Stephanum. TAYLOR.

Τῶν φευγόντων] Qui tum statim post cædem Phrynici in exsilium sponte sua exissent, unde postmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, redissent. REISK.

ἥς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀποκτείνας προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγὼ φημι· εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς καὶ φῆς Φρύνιχον ἀποκτείνειν, δῆλον ὅτι μείζων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας τὴν ὑπὲρ Φρύνιχου αἰτίαν πρὸς τοὺς Τριάκοντα ἀπελύσω· οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας ἀφείθης
 137.1 ἂν ὑπὸ τῶν Τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκεστα κακὰ εἰργάσω. εἰ μὲν οὖν φάσκη Φρύνιχον ἀποκτείνειν, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· εἰ δ' οὐ φάσκη, ἔρεσθε αὐτὸν διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. εἰ μὴ ἔχη ἀποδειξάσαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ¹ἐδικάζετο καὶ ²ἐξεκλησίαζε
 5 καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τούνομα ἐπιγραφόμενος.

ἰθ'. Ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι, ³ὡς ἐπὶ Φυλὴν τε ὄχετο καὶ συγκατήλθεν ⁴τοῖς ἀπὸ Φυλῆς· καὶ τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ
 497 τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλὴν — καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἀνδρωπος μιαιώτερος, ὅστις, εἰδὼς ὅτι εἰσὶ τινες ἐπὶ
 10 Φυλὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους; —· ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες ἀγούσιν ἀντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὔπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἰ τινα ληστὴν ἢ κακοῦργον ⁵ λάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλὴν οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα, λέγων ὅτι ⁶οὐχ οὕτω διακέοιντο ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυ-
 15 χίαν ἔχειν, εἰ δὲ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμω-

¹ ἐδικάζε A.

² ἐκκλησίαζε T. R. A.

³ ὡς καὶ ἐπὶ T.

⁴ τοῖς om. T. R. A.

⁵ συλλάβοιεν T. R. A.

⁶ οὕτω T. R. A.

Τιμωρεῖσθαι] Ego malim aut τιμωρῆσθαι, ut modo præcessit, aut eodem sensu τιμωρῆσθαι. IDEM.

Ἄς ἐγὼ φημι] Redit, non ad proximum ἀδικεῖ, sed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτανῆναι τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείναν. IDEM.

Διότι φησὶν] Διὰ τί φησὶν. CONT.

Ὅτι καὶ ἐδικάζετο κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδικάζε καὶ ἐκκλησίαζε. Vid. supra. TAYLOR. Tutius visum fuit vulgatum revocari. REISK.

Τοῦτο μέγιστον] Pone alterutrum horum

vocabulorum deesse videtur ἀπὸ τῶν. et hoc ei firmum imprimis esse propugnaculum, quo fidat. ἀγώνισμα h. l. idem est atque ἐλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum adversario, utaturque ad causam suam evincendam. IDEM.

Μιαιώτερος] Subaudi τούτου. et tum parenthesis in hoc vocabulo μιαι. est claudenda. IDEM.

Τινες ἐπὶ Φυλὴν] Similis dictio illi notae οἱ ἐπάτῃ ἐπὶ Θίβας. subauditur συνελθόντες. IDEM.

ρήσονται τοὺς ἀδικούντας. ταῦτα λέγων αἴτιος ἐγένετο τοῦ
 ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλὴν· ἀνάγκη δὲ ἦν στρατηγοῦ
 498 ἀνδρὸς ἀκροῦσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσθαι. ἀλλ' ἔτε-
 ρον· οὔτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ οὐδεὶς φανήσεται οὔτε
 σύσκιμος γενόμενος, οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν κατατά-
 499 ξας, ἀλλ' ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο.
 καί μοι κάλει τὸν ταξίαρχον.

20

MARTYΣ.

ἐπειδὴ δὲ διαλλαγὰι πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμ-
 ψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν³ εἰς πόλιν, ἤγει-
 το μὲν Αἰσιμος τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ οὕτω τολμηρὸς καὶ

¹ ἦν τοῦ στρατηγοῦ R.² ἕτερον τι ἐποίησαν· οὔτε A.³ εἰς τὴν πόλιν R.

Στρατηγοῦ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τοῦ
 στρατηγοῦ ἀνδρὸς. Stephanus Articulum
 ejecit. Forte scripsit Lysias, τοῦ στρατη-
 γοῦντος ἀκροῦσθαι: ut supra στρατηγῶν δὲ
 ἄντος. MARKLAND. Revocavi τοῦ ex
 Aldina, quod Stephanus seu prætervide-
 rat, seu exterminaverat. Verum tum leg-
 erit: τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρας φυγάδας ἀκροῦ-
 σθαι. REISK.

Ἄλλ' ἕτερον] Imo vero ἀλλ' ἐτήρουν. ve-
 rumtamen acribus oculis observabant, aut
 ἐφευγον devitabant, eum, ab ejus consortio
 refugiebant. REISK. τι ἐποίησαν addidit, sed
 aliud quid fecerunt, i. e. aliud ipsi pœnæ
 genus inflixerunt. AUGER.

Φυλὴν] Erravit Stephanus, qui hoc lite-
 ra majuscula scripsit, quasi agatur de
 Phyle castello, de quo circa hunc locum
 agitur plurimum. εἰς φυλὴν enim atque εἰς
 τάξιν κατατάξαι perinde sunt. Infra de
 eadem re: εἰ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν
 τιὰ κατέταξεν. Populus enim per tribus
 dispertitus suffragia tulere, et per tribus
 etiam dispertitus in acie stabant. Λακε-
 δαιμονίαν στρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς
 τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς δε-
 μπσάντων ἐπ' αὐτοὺς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ
 τῆς φυγῆς ἔβητο μετὰ τῶν φυλετῶν εἰς
 λόχον τὰ ὄπλα. Plutarch. in Pericl. Idem
 in Aristid. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν
 Ἀθηναίων τοῦ μέτου πονήσαντος, καὶ πλείστον
 ἐνταῦθα χερόν τῶν βαρβάρων ἀντερείσαντων
 κατὰ Λεντιάδα καὶ Ἀντιοχιδα φυλῶν, ἠγωνί-
 σαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ' ἀλλήλους, ὅ-
 τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ
 Λεντιάδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχιδῆς. Et postea:
 φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρμην λάβωσιν τῶν
 ἀμυνόμενων, ταῖς μὲν ἐννεα φυλαῖς ἠπέριγοντο
 πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ κατήνυσαν αὐθημερόν, ἐν δὲ
 Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτῷ φυλῆς Ἀριστείδης
 ἀπολειφθεὶς φύλαξ. κ. τ. λ. Ita in eodem

bello Marathonio. Τοῦ μὲν δεξιῷ κέρεος
 ἠγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμαχος· ὁ γὰρ νό-
 μος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρ-
 χον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἠγεομένου δὲ τούτου
 ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμούνται αἱ φυλαὶ,
 ἐχόμενοι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 110.
 TAYLOR. Est hic φυλὴ idem fere quod
 τάξις, ordo peditum, Gallice une compa-
 gnie. AUGER. Apparet h. l. aliquid de-
 esse. Taxiarchus enim non præerat φυλῆ,
 sed τάξει. videtur itaque sic leg. οὔτε τα-
 ξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, οὔτε φύλαρχος εἰς
 φυλὴν. non constabit, taxiarchum, seu cen-
 turionem, quenquam in suam centuriam (vel
 manipulum) allegisse Agoratum, aut phy-
 larchum, seu præfectum turmae equestris,
 in turmam. Vid. p. 413. antep. REISK.
 Cf. Lect. Lysiac. c. 3.

Ἠγεῖτο μὲν Αἰσιμος τῶν πολιτῶν] Lego,
 τῶν ὀπιτιῶν. patere videtur ex sensu et
 sequentibus, λαβῶν τὰ ὄπλα, et ἔβητο τὰ
 ὄπλα. Vide Thucyd. VI. 59. Præterea,
 cum πολῖται modo præcessisset, non scri-
 psisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si
 de civibus iterum locutus fuisset. Mox,
 pro ἐκείνος recte Schottus ἐκεῖ: et infra,
 πύλαι: pro φυλαῖς Idem. MARKLAND. et
 in Edit. min. TAYLOR. Vulgatam τῶν
 πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius
 pompæ, seu processionis armatæ, univer-
 sæ, non modo peditum, sed etiam equi-
 tum, erat Ἄσιμος. Neque pondus addit
 Marklandi conjecturæ insequens τὰ ὄπλα
 ἔβητο. Nam ὄπλα ibi non solos hastatos
 atque scutatos, sed universam aciem, pe-
 destrem una equestremque complectitur.
 Pari modo paulo post p. 413. 18. vulgatam
 tuebor. REISK.

καὶ ἐκείνος] καὶ ἐκεῖ. SCHOTT. τολμηρὸς
 ἐκείνος. CONT. Quid si? καὶ κύνειος τότε
 ἰγείτο.

¹ τότε ἐγένετο· συνηκολούθει γὰρ λαβὼν τὰ ὄπλα, καὶ ⁵⁰⁰
 συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ.
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα,
²⁵ πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἰσίμος αἰσθάνεται, καὶ
 προσελθὼν τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε καὶ ἀπιέ-
 ναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν
 ἀνδροφόνου αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ.
 τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάδη. ὡς δ' ἀληθῆ λέ-
 γω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

³⁰ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ
 ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας διέκειτο· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶ
 διελέγετο ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι, τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος
 ἐγένετο αὐτῶ αἴτιος. ἐὰν οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῶ ἀπολογία ⁵⁰¹
 χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρῆ, εἰ Ἄνυτος αὐτῶ ἐγένετο ² αἴ-
 τιος μὴ ³ ἀποθανεῖν ἐτοιμῶν ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ ⁴ εἰ
 ἔρριψεν αὐτοῦ Αἰσίμος τὴν ἀσπίδα καὶ οὐκ εἶα μετὰ τῶν
 πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπὴν, καὶ εἰ τις αὐτὸν ταξίάρχος
³⁵ εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν.

κ'. Μήτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχεσθε, μήτε ἀν λέγη
 ὅτι πολλῶ χρόνῳ ὕστερον τιμωροῦμεθα. οὐ γὰρ οἶμαι οὐ-

¹ ἐκείνος T. ἐκεῖ R. A.

² αἴτιος τοῦ μὴ R. A.

³ ἀποθανεῖν, ἐτέρων ἐτοιμῶν A.

⁴ εἰ om. T. R. A.

Φυλαῖς] Lege ταῖς πύλαις, ut patet esse
 legendum ex superioribus. PALMER.
 SCHOTT.

Ἐθεντο τὰ ὄπλα] Armati in acie consi-
 stenter, quo lustrarentur a tribunis. *sich*
in Wachparade stellen, oder flunden, oder
paradirten. REISK.

Ἐπὶ Φυλὴν] Ἐπὶ Φυλῆς, vel ἐν Φυλῆ.
 CONT.

Ὀπίτας] Reposui πολίτας. Fidem
 faciet res ipsa. Non semel hæ voces con-
 funduntur invicem, ut videbimus in se-
 quentibus. TAYLOR. Hic vice versa Sen-
 sus postulat πολίτας. MARKLAND. πρὸς
 τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere,
 tametsi inverse dictum. Expectasses
 enim πρὸς αὐτὸν ἃ πολῖται διέκειντο. Pla-
 cuit autem Lysiae ἀντιστρέφως enunciare.
hic erat Agorati adversus cives habitus, seu,
hæc ei cum civibus erat ratio, vel situatio,
ut barbaristæ nostri usurpant. REISK.

Αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν] Αἴτιος τοῦ μὴ ἀπο-
 θανεῖν. CONT. Restitue Articulum τοῦ μὴ
 ἀποθανεῖν: ut paulo ante. Thncydides
 quidem Articulum omittit, lib. I. segm.
 18. Καλύματα αἰζηθῆναι. *impedimenta ne*
crecerent. Sed hoc nihil ad Lysiam.
 MARKLAND. Articulum interposui, quo
 saltim planior fieret oratio solitæque si-
 milior; tametsi vulgata, cui τοῦ deest,
 quodammodo defendi queat. ὑπολαμβάνειν
 h. l. idem valet atque ὑποβάλλειν, *occurrere*
interrogando. proprie significat, *alterius*
sermonem suo excipere, illo desinente loqui
incipere. REISK.

Ἐτοιμῶν ὄντων] Videtur ἰμῶν interpo-
 nendum, quod facile potuit accidere in ista
 similitudine cum fine vocabuli ἐτοιμῶν.
 nam veteres *ei* et *υ* promiscue habebant
 in exarando, et nescio, an etiam in pro-
 nunciando. IDEM.

δεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι, ἀλλ'¹ ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἴτ' εὐθύς εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν ἀποδεικνύουσι ὡς οὐ πεποιήκε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. 502 οὗτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκείνους ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιῶντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. εἰ δέ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει ὃν ἔζη οὐ προσῆκον αὐτῷ, οἱ δὲ ἄνδρες² ὑπὸ τούτου³ οὐδὲν ἥττον τεθνήκασιν.

κα'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ⁴ διίσχυρίζεσθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ ἐπιγέγραπται.⁵ ὁ πάντων ἐγὼ οἶμαι εὐηθέστατον ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο, ὅτι ἐνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσγέγραπται, ἐνοχος ὢν ῥαστώνῃν τινὰ οἶεται αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτείνειν, μὴ ἔω⁶

¹ [ἐγὼ μὲν οἶμαι] R. om. A.

² ἀπὸ T. A.

³ οὐδὲ T.

⁴ τῶδ' ἰσχυρίζεσθαι R.

⁵ ὁ om. T. R. A.

⁶ οἷοι ἐνοχος ὢν. ταύτην μὲν ῥαστ. τ. οἶ. αὐτῷ εἶναι, τοῦτο δὲ οὐδ' ἄ. ἔοικεν ὁμολογεῖν A.

Τις τιμωρεῖται] Post τις velim adjici τινά, ita ut τοῦτον, quod sequitur, non referatur ad Agoratum, sed ad quemvis reum. AUGER.

Ἐξῆ] Ἐξεῖ, Ald. Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum: Τὸν χρόνον ἐκέρδαινε, ὃν ζῆν οὐ προσῆκεν αὐτῷ. Ad mentem, sat scio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR. Ad οὐ προσῆκον αὐτῷ subauditur ζῆν. idem est ac si dixisset: ὃν ἔζη, καίτοι οὐ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet οὐ προσῆκον, conveniens cum illis in vulgus notis οὐ δέον, οὐκ ἔξῃν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendavit Stephanus, quam Taylor tentavit. REISK. F. προσῆκοντ'. Cf. Demosth. p. 577. 27. et Antiphon. p. 684. 1. et 686. 5. ed. Reisk.

Ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἥττον τεθνήκασιν] Praefero ὑπὸ etc. ubi, ut obiter id notem, idem est fero quod dixit supra secundum nostram emendationem, sc. p. 400. 15. οὗς οὗτος ἀπέκτεινε ὁμῶς. Confer locum. TAYLOR. Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἥττον: ut infra, ὑπὸ τῆς οἷς ἀπιογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνήκασιν. MARKLAND.

Ἀπαγωγῇ] Crasse ubique Ald. et Coisl. ἐπαγωγῇ. quod ubique deprehendit Scaliger. Mox pro ἄνδρες ἔν. Ἐνοχος ἦν τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR. Sic, ἀπαγωγῇ, appellatur h. l. libellus accusatorius ab actore judici contra Agoratum exhibitus, ut

adversus hominem, qui posset ab actore ἀπάγεσθαι, sine ulteriore dilatione, aut juris persecutione, statim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perscriptum erat, ob quod abductus in carcerem fuisset, formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuisse deprehensum. REISK. ἐπ' αὐτοφώρῳ dicitur de eo qui in manifesto scelere deprehenditur, Gallice pris en flagrante delit. Appellatur hic ἀπαγωγῇ, libellus accusatorius ab actore judici exhibitus contra Agoratum, ut iste posset statim ἀπάγεσθαι, in carcerem duci, quo in libello formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ. AUGER.

Πάντων] Hic deesse quaedam constructio prodit. Nam ἐνοχος ὢν non potest cum praemisso αὐτὸν cohaerere, cum quo tamen necessario cohaerebit, si nihil deest. videtur utique deesse: ὃ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. id quod si dicet, oratione utetur, omnium, ni fallor, ineptissima. REISK. Addidi ὡς, et in mente ita suppleo ad sensum: ὃ πάντων ἐστὶ, ὡς ἐγὼ —. AUGER.

Ἐνοχος ὢν] Id est, καίτοι ὢν ἐνοχος. tamen etsi sous vel in culpa sit. REISK.

Ἡ ὁμολογεῖν ἀποκτείνει] Malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτείνειν. REISK. Contius post ἀποκτείνειν addit μὲν, quod omisi in textum inducere. AUGER.

αὐτοφώρῳ ¹ δέ, καὶ περὶ τούτου διίσχυρίζεσθαι, ὡς περ, εἰ μὴ ἔω αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δέ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμε-

¹ δέ. T.

Περὶ τούτου διίσχυρίζεσθαι] Expectabam διαμάχεσθαι, aut saltem τούτω διίσχυρίζεσθαι, sine περι. nam alterutrum postulat loquendi ratio. REISK.

“Ως περ etc.] Inverse sic dixit, nam proprie sic debet dicere: ὡς περ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ. IDEM.

Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus esse mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non est, sed vitiosus. Emenda mecum: Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε [τότε in Edit. min.], ἀλλὰ διίσχυρίζόμενοι σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε [τότε in Edit. min.] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὅς, ὅπου ἂν ᾦ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. Schott. Observ. Human. IV. 5. TAYLOR.

Opinor ex sensu scribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξιν τιδε, non rati hoc pro Agorato facturum esse. ut et paulo post, προσγράψασθαι τότε (non τότε) ἐπ' αὐτοφώρῳ, adscripsisse hanc phrasim ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quae sequuntur, ἢ ὅπου ἂν ᾦ πρῶτον μὲν etc. depravatissima sunt, nec sine MSS. facile restitucunda. Argumentatio tamen tale aliquid postulare videtur: quare non ἐπ' αὐτοφώρῳ dici potest, qui aliquos (τινας) coram tot testibus delatione sua occidit, vel etiam iis causa mortis fuerit? certe enim non hoc solum putat esse ἐπ' αὐτοφώρῳ, si quis clava aut gladio alium percussit traverit. MARKLAND. Donec certiora libri meliores prodant, si qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quanquam despero meliores et pleniores nostris adhuc usurpatis usquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratore sic reliquisse, quo sententiam saltem cohaerentem atque perspicuam habeamus: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελειφθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾦ, καὶ τοῦτον ἰδόντες τούτω διίσχυρίζόμενοι, σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τὴν ἀπαγωγὴν ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ὅπου ἂν ᾦ. πῶς γὰρ ἂν τις μᾶλλον ἐλεγχθῆναι ἀνδροφόνος ἂν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — ἀποκτείνε — videtur mihi undecimviri recte fecisse in eo, quod Dionysium coegerunt formulæ τῆς ἀπαγωγῆς seu actionis suæ in Agoratam tanquam sicarium, adscribi corare a scriba publico hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut ubicunque locurum alias Agoratam in scelere de-

prehendisset; existimantes nempe, hujus formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locove sicarii esset ab actore deprehensus, omissionem e re Agorati fore, qui in ea omissione latebram aliquam et perfrugium esset habiturus. Quomodo enim magis et evidenter possit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehensus esse, quam si indicio suo, primum coram senatu D. deinde coram universa concione populi edito, homines occiderit? [ἢ ὅπου ἂν τις μᾶλλον ἀνδροφόνος ἐπ' αὐτοφώρῳ ᾦ (vel εἴη), ἢ ὅταν πρῶτον μὲν — aut quomodo quis magis homicida in flagrante delicto deprehensus habeatur, quam si, primum quidem — In Var. Lect.] REISK. F. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν, τότε καὶ διίσχυρίζόμενοι σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον - - - προσγράψασθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾦ, πρῶτον μὲν κ. τ. λ.

P. 503. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε κ. τ. λ.] In huius verbis emendandis omnes Lysiae interpretes elaborarunt, hic illo feliciter, ita tamen, ut nullius plane probari possit sententia. Reiskiana certe conjectura ejusmodi est, ut et a verisimilitudine et a mente Lysiae procul absit. Equidem quanquam verum me invenisse non ausim dicere, id tamen me praestitisse credo, ut paucis tantum mutatis, quod in loco corruptissimo profecto licet, si non verba Oratoris germana restituerim, mentem certe ac sententiam fere expresserim. Itaque locum, quemadmodum mihi visus est emendandus, primum adscribam, postea de singulari deinceps dicam. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα, οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, ἀλλὰ διίσχυρίζόμενοι σφῆδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπεὶ πρῶτον μὲν ἐναντίον σεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράφας τινας ἀποκτείνεει καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον νομίζεται ἐπ' αὐτοφώρῳ cat. videntur autem mihi undecimviri, apud quos facta est hujus causae accusatio, et a quibus est probata, non quod Agorato hoc profuturum existimarent, sed eo ipso confirmantes recte et jure agere Dionysium, hanc litem in forum inducentes cogisse Dionysium libello adscribere, se accusare Agoratam, ut homicidam, ἐπ' αὐτοφώρῳ, quod primum quidem coram senatu quinquentorum, deinde coram toto populo in con-

504 νοι τὴν ἀπαγωγὴν ¹ ταύτην, οἴομενοι Ἀγοράτῳ συμπράτ-
505 τειν τότε ² καὶ διῆσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποῆσαι

¹ ταύτην, οἷκ οἴομενοι Α.

² ἀλλὰ Α.

cione, per suam accusationem nonnullis interfecisset, suppliciique eorum auctor fuisset. Neque enim hoc solum censetur, esse ἐπ' αὐτοφάρου, si quis armis aggressus aliquem occidat est. Hujus autem conjecturæ rationem ut recte probemus, de officio τῶν Ἐνδεκα erit videndum, quorum frequens est in foro Attico mentio. Undecimviri dicti sunt quia decem erant, e singulis Tribubus unus, sorte lecti, quibus undecimus annumerabatur scriba, auctore Polluce l. VIII. sect. 102. postea autem nomen eorum mutatum esse eosque νομοφύλακας item θεσμοφύλακας fuisse dictos tradunt Pollux d. l., Ulpianus ad Demosthenis Timocrateam p. 726. 6. ed. Reisk. et Scholiastes ad Aristoph. Vespas v. 1103. Verum νομοφύλακων nomen unde τοῖς Ἐνδεκα venerit, equidem non intelligo, quum nihil ipsis cum legum custodia fuerit commune aliusque hoc nomine magistratus Athenis antiquitus existerit. Itaque potius opinor νομοφύλακων nomen fictum esse ad exemplum Θεσμοφύλακων, hoc autem corruptum esse et vere vocatos fuisse θεσμοφύλακας: quam item video esse sententiam Florentis Christiani ad d. l. Aristophanis. Præcipue enim eorum munus erat cura carceris et victorum, iisque capitis damnati tradebantur; unde παραδιδόναι τοῖς Ἐνδεκα nihil aliud est, quam tradere ad supplicium. Non autem snis ipsi manibus id peragebant, sed fieri curabant a δημοκόνῳ sive carnifice, qui mortuorum quoque corpora curabat: vid. Antiphontem p. 113. v. 32. ed Steph. Platonem in Phædone p. 117. A. Pollucem l. VIII. sect. 71. l. IX. sect. 10. Si quis autem e carcere fuga esset elapsus, undecimvirorum erat illum investigare et in carcerem reducere. Vid. Demosthenem in Aristogit. l. p. 787. 17. ed. R. Theramenem quomodo undecimviri abduxerint. Vid. apud Xenophontem Hellen. l. IV. c. 4. §. 2. Neque vero sola hæc carceris cura munus eorum constabat, sed habebant etiam jurisdictionem, eorumque tribunal erat in Paraby-sto: Harpocration v. Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίους δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἔδικαζον οἱ Ἐνδεκα. Fiebat apud eos accusatio omnium criminum privatorum, quibus pœna mors esset: vid. Etymologicum M. in v. Certe de furibus fuisse illis jurisdictionem apparet ex Isæo de Nicostr. Hered. p. 49. v. 23., Demosthene Excerpt. adv. Laer. p. 940. 8. de grassa-

toribus (λωποδύταις) et plagiaris (ἀνδροποδισταῖς), e Lysia c. Theomn. p. 117. v. 5. ed. Steph. Conf. Harpocrationem v. Ἀπαγε, Pollucem l. VIII. sect 102. et Scholiasten ad l. c. Aristophanis. Judicabant etiam de aliis nonnullis ἐνδείξεως speciebus: cui rei cum hic Lysia locus indicio est, tum Demosthenes in Timocr. p. 733. 9. seq. et Etymologus l. c. Hæc autem ad undecimviros in jus vocatio dicebatur ἀπαγωγή. vid. Pollucem et Harpocrationem loc. cit. Animadvertentibus præterea in eos, qui ærario debentes solvere nollent, pecuniasque debitas vel in judicio Reipublicæ nomine ab iis petebant, vel ex officio exigebant: vid. Dinarchum in Aristogitonem p. 106. v. 32. Demosthenem in Androtrion. p. 608. 12. seq. Videtur etiam affuisse, si in causa publica servus testimonii gratia quaeretur: vid. Demosthenem in Nicostratum p. 1254. 1. Ex lege autem Timocratis eos, qui in vinculis essent εἰσαγγεῖλαι in jus vocati, si condemnatio eorum a scribis singularum Prytaniarum non esset Thesmothetis edita, in judicium debebant adducere, auctore Demosthene in Timocr. p. 720. 22. seq. Fiebant denique coram iis descriptiones sive ἀπογραφαὶ fundorum et ædificiorum, de quibus item lites in forum indocebant, eaque, quæ Heliæa publicari decrevisset, tradebant venditoribus; Etymologicum d. l. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφεύμενα χωρία [καὶ] οἰκίας: καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρεδίδου τοῖς πολιταῖς, leg. τοῖς πωληταῖς: erant enim πωληταὶ Athenis decem numero, qui cum alias publicas res, uti metalla et vectigalia, tum etiam bona proscripta vendebant: vid. Pollux l. VIII. sect. 99., Harpocration v. πωληταί, Sigonius de Republica Atheniensium l. IV. c. 3. Miserrimo errore Joachimus Stephanus τοῖς Ἐνδεκα eosdem habet quos decem Proedros, de Jurisdic. Vet. Græc. c. 3. (in Thesaurio Gronovii t. VI. p. 2692.). De Undecimviris eorumque munere conf. Budæus Comment. L. Gr. p. m. 252., Ubbo Eimius de Republ. Atheniensium c. 10. (in Thesaurio Gronovii t. V. p. 1332.), et præcipue Car. Sigonius l. modo cit. Horum muneri simile erat olim Romæ munus Triumvirorum Capitalium: vid. Pomponius l. 2. §. 30. π. de O. J., Abramius ad Ciceronem pro Cluentio c. 8., Budæus Annot. Poster. ad Tit. π. de Maner. et Honor. p. 267. c—κ. Hæc autem jurisdicctia τῶν Ἐνδεκα

¹ Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ· πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον

¹ Διονύσιον τ. ἀπ. ἀπάγειν, ἀναγκάζοντες προσγρ. τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδήπτε Ἀγόρατος πρῶτον etc. A.

ejusmodi erat. Actor reum ad illos in jus vocabat, et coram iis causam accusandi, delictum nempe rei exponebat; quo facto si reus id non negaret, habebatur pro confesso atque ab ipsis Undecimviris condemnabatur et capite pniebatur; sin reus negaret, ad majus tribunal rem referebant, ut iudices, ad quos ea res pertineret, de delicto cognoscerent et statuerent: in quo iudicio si esset condemnatus, iterum illis tradebatur ad supplicium, vid. Pollux et Etymologus loc. cit. Magistratus autem illi, qui habebant εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δικαστήριον (quæ plurimis locis τοῖς Ἐνδεκα τριβυται), prius litem examiniabant, tam vero vel negabant se illam in formam esse inducturos (quod dicitur ἀφίεναι), si actorem inique petere manifesto appareret, vel si de re illa non haberent jurisdictionem, vel denique si vitium aliquod esset in libello vel formula accusationis, quod colligo e Lysia c. Theomn. I. §. γ'. sq. Scholiaste ad Aristophanis Ecclesiaz. v. 1018. vel facultatem dabant reum in iudicio persequendi (quod hic dicitur παραδέχεται et l. modo cit. ἀποδέχεται), si reus non statim posset expediri: tum vero illi Magistratus iudicium constituiebant, actionem dahant et in iudicio præsidebant: vid. Harpocration v. Ἡγεμονία δικαστηρίου. Conf. Budæus Annot. Post. ad Tit. π. de Appell. p. 250. f. et Comment. L. Gr. p. 97. seq. et hinc Lysias Or. II. in Alcibiadem non tantum iudices, sed et præcipue Strategos, utpote iudicii præsides, orat, ut neutri, neque actori, neque reo magis sint benevoli: atque ibidem dicuntur in illo iudicio οἱ στρατηγὸν τὴν ψῆφον δίδοναι τοῖς δικασταῖς, iudices in suffragia mittere, quippe qui litem in forum induxerant. Sunt hæc fortasse paullo fusiora, sed ad consilium nostrum necessaria: nam (ut en redeam, cujus causa hæc instituta est disputatio) non ipsi Undecimviri accusabant Agoratam, quod est ἀπάγειν ἀπαγωγὴν, neque cogebant Dionysium, ut Agoratam accusaret, neque etiam ut in lite perseveraret; reos enim pendente lite ab ea potuisse desistere ante latam sententiam, docet Isocrates Except. Adv. Callim. p. 387. d. sed actorem cogere vel certe ei suadere poterant, ut in libello aliquid mutaret, si de causa ad iudices referri vellet. Itaque pro τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν cæt.

propter dictas rationes legendum videtur: τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. Dicitur autem εἰσάγειν ἀναγκάζοντες pro εἰσάγοντες ἀναγκάζειν; qualis constructio et Poetis et Oratoribus in usu est: sic ipse Lysias apud Dionysium Halicarnassem in Vita p. 311. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτων μὲν πρὸς Ἡγήμονα: Aristophanes Eccles. v. 301. ἦνίκ' ἐλθόντ' εἶδει λαβεῖν ὄρεθλον μόνον: apud Euripidem Phœnix. v. 1266. φίλτρ' ἐπαδῶν Scholiastes dici ait pro ἐπωδάς φίλων: Bacchis v. 518.

Ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κείνον εἰς δεσμούς ἀγειν: ubi sic videtur interpungendum Ἡμᾶς γὰρ, ἀδικῶν κείνον, εἰς δεσμούς ἀγειν, ut sensus sit Ἡμᾶς γὰρ εἰς δεσμούς ἀγὼν ἐκείνον ἀδικεῖς. Jam pergit Lysias rationem reddens, cur sibi videantur οἱ Ἐνδεκα jussisse adscribere verba ἐπ' αὐτοφώρῳ, quam hæc esse existimat: ἐπειδὴ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. etenim illud ἢ ὅπου ἂν ἦ nullum habet sensum et manifesto deest verbum, quod causam contineat cur hoc jusserint Undecimviri; ἐπειδὴ autem conjunctivum ἀποκτείνεω — γένετο secum habet, quia oratio non est absoluta, sed pendet a præcedenti δικαίωσι ἔμοιγε εἰσάγειν. Denique quod ultimo loco pro οἴεται repositi νομίζεται id ipsa ratio postulat et quisque comprobabit. Nam Reiskii explicatio: non enim tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet cæt. durissima est, quoniam mox ad ipsum Agoratam dicit: ἐπεὶ ἐκ γε τοῦ σὺ λόγου κ. τ. λ. Verbo νομίζεω ita sæpissime utantur: οἴσθαι passive apud soluta orationis scriptores in usu esse non credo; illa enim loca ubi ita dici videri possit, si bene consideres, non ita sunt accipienda: exemplo sit locus Xenophontis Hellen. I. III. c. 4. §. 17. πάντες πολεμικὰ ἔπλα κατεσκεύαζον, ἄστε τὴν πόλιν ὕψως οἴσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. quod idem est ac si dixisset, πῦρες οἴσθαι: τινὰ vel τοὺς ἰδόντας, ut pures revera totam urbem esse belli armamentarium: atque ad eandem rationem alia quoque similia loca, quamvis pauca sint, etiam apud Poetas explicari possunt. SLUITER.

Διονύσιον] Est frater Dionysodori, cuius supplicium, a XXX tyrannis secundum Agorati iudicium perempti, fundus est hujus actionis. REISK.

Ἄθηναίων ἀπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτείνειε καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον ¹ οἶεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, εἴαν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ πατάξας καταβάλλῃ, ἐπεὶ ἕκ γε τοῦ σὺ λόγου οὐδεὶς φανήσεται ἀποκτείνας τοὺς ἀνδρας οὓς σὺ ἀπέγραψας· οὔτε
506 γὰρ ἐπάταξεν αὐτούς οὐδεὶς οὔτε ἀπέσφαξεν. ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον. ² οὐκοῦν αἴτιος τοῦ θανάτου οὗτος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστὶ. τίς οὖν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνας;

15

κβ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὄρκων καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται ἄς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι· ἐμπροθὼν γοῦν ἢ ὄρκους ἢ συνθήκας
507 ³ [ἢ χρόνον] ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ ⁴ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ ⁵ γράμματι ⁶ οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ²⁰ ὧ ἀνδρες δικασταί, οὐ προσήκει περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι·

¹ οἶονται A.² οὐκοῦν A.⁵ πράγματι R. A.³ uncus om. T. R. A.⁴ [τι] R.⁶ οὔται T. R. A.

Οἶεται] Ὀνομάζεται ἢ νομίζεται. CONT. Non enim profecto tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet, id solummodo esse homicidium, si quis alterum ferro manu peremerit; minus esse, si delatione sua necessitate necis alicui consciscat. Deinde subito, pro more oratorum, a tertia persona ad secundam transfert orationem. REISK.

Ἀπέθανον] Ante hoc vocabulum pauca la quaedam desunt, fortassis hæc: τὸ κῶνειον πλείν αὐτοὶ ὑφ' ἐαυτῶν ἀπέθανον. IDEM. Sub. τὸ κῶνειον πλείντες. AUGER.

Οὐκοῦν] Imo vero retracto accentu, aut duobus vocalibus οὐκ οὖν est exarandum. Est causatio, vel obiectio ficta, cui statim occurritur. Ergo, si illi hausta cicuta ipsi sese sustulerunt, Agoratus necem illis non conscivit. Respondet. Equis ergo alius fecerit, si tu, Agcrate, non fecisti, qui eos detulisti. REISK. Dedi οὐκοῦν, non igitur. AUGER.

Τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὐτοι πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὧ ἀνδρες δικασταί, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et αὐτος pro οὔτοι, sublata plena Distinctione post ἀγωνιεῖσθαι. si igitur hic obijcit jusjurandum, aut conventiones, aut lapsum temporis, aut istud ἐπ' αὐτοφώρῳ suum, et confidit se homo cum cento in hac causa versa-

turum esse, si literæ legis adhareat, vos tamen, Judices, non æquum est hæc admittere: sed etc. Recenset omnes Objectiones, quibus Agoratus in Defensione sua usurus erat. ἐμπροθὼν ποιεῖσθαι est obijcere. τῷ γράμματι ἀγωνιεῖσθαι est, quod Orat. IX. vocavit μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, vocabulis dimicare. δὲ post ὑμῖν idem est quod ἀλλὰ, et sæpe hoc more usurpat, nec opus est, ut mutetur in δὴ, prout fecit Stephanus Orat. XIV. ubi par huic exemplum. MARKLAND. Ego τι uncis ut inutile et amputandum inclusi, et facile potuit e proxima litera π vocabuli ποιεῖται enasci. Sin tamen servandum sit, necesse erit aliquid deesse. e. c. ἢ ἄλλο. ut ad hunc modum legatur: ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim jusjurandum, aut pacta, aut vetustatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam sibi præstruit quasi monumentum, pone quod lateat; ipsa autem re nil fudit. REISK. Hic τι vacat ut sæpius alibi. AUGER.

Πράγματι οὐτοι πιστεύει] Sic dedi de meo pro vulgari γράμματι οὔτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro οὔτοι est οὔτε. Suspicio verum esse οὔ τι aut οὐχί. REISK. Περί τούτων] Post περί τούτων videtur φλυαροῦντος, aut ἀδολεσχῶντος, aut tale quid deesse. IDEM.

ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπέγραψεν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τεθναῖσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ¹ ἔπειτα τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἠγοῦμαι προσήκειν ² ἡμῖν πρὸς τοῦτον. οἱ γὰρ ὄρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γεγέννηται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν

25 Πειραιεῖ ἤμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἰ συνθήκαι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι 508 ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ³ ἐμποδῶν· οὐδένα γὰρ ὄρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ ⁴ τοῖς ἐν ἄστει 509 ἄμωσαν.

κγ'. Ἐκ παντός δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἐνὸς θανάτου ἄξιός εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ ⁵ δήμου * * *

¹ ἔπειτα. A.

² ἡμῖν T.

³ ἐμποδῶν οὐδέν· οὐδένα R. A.

⁴ τοῖς οὐκ ἐν Ἄ.

⁵ δήμου, τὸν T. R. δήμου πεποιθῆσθαι, τὸν A.

Ἐπειτα] Malim ἔπει. si quidem. IDEM. ἡμῖν] Sic dedi pro vulgari ἡμῖν. dictione hæc inversa est. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. huic pacta nobiscum nulla esse, aut pacta nobiscum inita nil quicquam ad eum pertinere. IDEM.

Οἱ γὰρ ὄρκοι — γεγέννηται] Intelligo: juraamenta enim data sunt urbanis a Piræensibus, est enim hic enallage, et legi debet: οἱ γὰρ ὄρκοι τοῖς ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς ἐν ἄστει γεγέννηται. AUGER.

Οὐδένα γὰρ ὄρκον, κ. τ. λ.] Non ita scripserat procal dubio Lysias, nam omnino falsam sententiam exhibit hæc lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutavit. Lege considerent, lector, et meo periculo οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ. Audio debere (inquit) Agoratum in sua defensione proponere fœdera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et ens, qui Piræum occupabant, et iis nititur, quasi contra jus sacramenti et fœderum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Piræo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Piræo nobiscum, et omnes alii, qui eum ulcisci cupiunt. Non vetant igitur ea fœdera, ne jus nostrum contra Agoratum persequamur. Non enim ii, qui Piræo erant, cum iis, qui etiam Piræo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos ulla fœdera facta. Hæc est Lysiae manifesta sententia, qua intellecta, probabis, credo, nostram emendationem. PALMER. Ita quoque et Schottus. TAYLOR. Primo, legendum puto ἡμῖν, ut supra, τοὺς ὄρκους οὐδὲν ἠγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον. Deinde, post ἐμποδῶν desunt voces ὁ ὄρ-

κος: propter Rationem, quæ sequitur. οὐδένα γὰρ ὄρκον etc. Ultimo, pro τοῖς ἐν ἄστει legendum τοῖς οὐκ ἐν ἄστει: quod verius puto quam Schotti οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ἄμωσαν. itaque nulla est vobis obiectio (vel obstaculum) a jurejurando: qui enim in Piræo fuerunt nullo jurejurando obstricti sunt iis, qui non in Urbe fuerunt; sed iis tantum, qui in Urbe fuerunt. MARKLAND. E schedis Brulartianis intelligo Fabrum eodem modo emendasse τοῖς ἐν Πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium, haud constat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque conjecturam hanc Marklandinam τοῖς οὐκ ἐν ἄστει præfero. REISK. Potest quoque legi: Πειραιεῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν ἄστει. Quod Sluitero quoque in mentem venisse postea deprehendi.

Ὅστις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, ut loquitur Lysias in superioribus, δούλος καὶ ἐκ δούλων ἐστὶ. Scripsit auctor noster: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιθῆσθαι· τὸν δὲ δήμον, κ. τ. λ. Ita supra: Καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι. Ψευδόμενος, ὃ ἄνδρες διακασταί, οὔτε γὰρ φεύγιχον ἀπέκτεινε, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. [Mox γένοιτο pro ἐγένετο. ἐκείνος, i. e. δῆμος, non Agoratus. In Edit. min.] TAYLOR. Facilis hujus loci suppletio: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιθῆσθαι τὸν δὲ δήμον, etc. qui fatetur se a populo factum fuisse Atheniensem; et tamen hunc populum, quem ipse Patrem suum appellat, injuria affecit, destituit, et prodidit eas res,

510 τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτὸς φησι πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται
κακώσας, καὶ ἀφείδαι καὶ ¹προδοῦς ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων ³⁰
καὶ ἰσχυρότερος ²ἐγένετο. ὅστις οὖν τὸν τε γόνω πατέρα
τὸν αὐτοῦ ἔτυπτε καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τὸν
τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ
ἀγαθὰ, πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως
νόμον ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι;

καὶ δ'. Προσθήκει δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἅπασι τι-
μωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ὡς περ ἡμῶν ἐνὶ
ἐκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ ³ἡμῖν ἐπέσκηψαν καὶ ⁴ὑμῖν ³⁵
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγορά-
τον τουτονὶ ὡς φονεῖα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν καθ' ὅσον ⁵ἂν
βραχὺ ἕκαστος δύνηται. εἰ τοίνυν τι ἐκείνοι ἀγαθὸν τῆν
511 πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες,
ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστὶ πάντας
ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον
ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ ἐπέσκηψαν. οὐκ οὐν οὔτε ὅσιον ⁴⁰
οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγόρατον τουτονί.

κέ'. Ὑμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ⁶ἐπειδὴ

¹ προδόσας ἐξ T. R. προδοῦς πάντα ἐξ A.

² ἐγένετο T. R.

³ ὑμῖν T. R. A.

⁴ ὑμῖν T. R. A.

⁵ κἂν A.

⁶ ἐπεὶ T. R. A.

ex quibus populus fieret major et potentior :
καὶ προδόσας (scil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μεί-
ζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. sic enim legen-
dum et distinguendum. male vulgo ἐγένε-
το : et hæc ultima prave ad Agoratum, non
ad populum, referuntur; cum vox ἐκεῖνος
satis clare ostendat, ad quem hæc perti-
neant. MARKLAND. ὑπὸ τοῦ δήμου πε-
ποιῆσθαι πολίτης τὸν δὲ —. CONT. Post
δήμου aliud nihil deest, præterquam πε-
ποιῆσθαι, se adoptatum esse. REISK.

Προδόσας] Προδοῦς. CONT. Hoc ne Græ-
cum quidem est, ut mirer, qui tolerare
potuerint viri docti. In Coislin. et Vin-
dobon. est προδόστα. unde exsculpo προ-
δοῦς πάντα. prodidit ea omnia, per quæ ille
(populus Atheniensis) puta; nam ad eum,
non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) nu-
mero et opibus creverat. REISK.

Τοῦτο] Imo vero τελλα, et propter reli-
qua, et propter legem de mala tractatione
parentum. REISK.

Ὡς περ ὑμῶν] Lege ὡς περ ἡ μ ὦ ν. TAY-
LOR. Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: ut respon-
deat præcedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND.
Brevius ita dictum, plenius et dilucidius

exponatur sic: ὡς περ ὑμῖν προσθήκει τιμω-
ρεῖν ἡμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ. quemadmodum vos de-
cet unicuique nostrum injuriam passo suc-
currere, eamque ulcisci. Aut deest hæc
sententia: ὡς περ εἰ ὑμῖν κοινή ταυτὰ ἐπέσκη-
ψαν, ἃ ἡμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ (scil. ἐπέσκηψαν).
quasi vobis universis injunxissent eadem, quæ
nostrum unicuique mandarunt, qui sumus
eorum necessarii. In Var. Lect. REISK.

Ἐπέσκηψαν] Post ἐπέσκηψαν deesse vi-
detur ἴσα (adverbialiter), æqualiter, pari-
ter, vel simile quid. IDEM.

Βραχὺ] Bene si habet, rara est et mira
dictio Lysia propria. Suspicietas ali-
quando sum leg. esse: καθ' ἕσπον ἂν κἂν
βραχὺ ἕκαστος δύνηται. prout quisque, etiam-
si parum quid, posset. IDEM.

Ἀνεῖναι Ἀγόρατον] Opinor ἀφεῖναι, ab-
solvere: ut supra, ἢ κρίσις ἦν ἐκρίθη, καὶ
ἀφείθη. Alcidas: καὶ μὴ ἀφεῖναι
αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat.
IX. et passim. Xenophon tamen Ἑλλην.
lib. II. εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φαερέως τὴν
ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND. et
in Edit. min. TAYLOR. Sed ἀνεῖναι ser-
vari potest. AUGER.

ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοί τε ἐκεῖνοις ἔπαρκεσαι γεγονάτε διὰ τὰ πρᾶγματα τὰ ¹ παρ᾽ ἑσθηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε Ἀγοράτου τουτουῖ, οὐ μόνον ² τοῦτο διαπράττεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολογεῖτε ὑμῖν εὖνους εἶναι, τῇ ³ αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον καταψηφίζεσθε· ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκεῖνοις τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἄλλο γινώσκετε ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. καὶ οὕτως ἂν δεινότερα πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον ⁵ ἐκεῖνοι ὡς φίλοις οὔσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, οὔτοι ὁμοψήφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς Τριάκοντα γενήσονται. μηδαμῶς, ᾧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσθησθε, οἱ πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουῖ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἀπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῶν ¹⁰ κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἐκάστῳ ἐγένοντο ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν ⁴ ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀπάντων Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὦν

¹ περιεσθηκότα R.² τούτῳ T. R. τούτῳ σωτηρίαν A.³ καταψηφίσεσθε R.⁴ ἅπαντάχθεν A.

Διὰ τὰ πρᾶγματα τὰ περιεσθηκότα] Mallem περιεσθηκότα, id est, διὰ τὰς τότε περιστάσεις, propter circumstantias istius temporis. Demosthenes de Corona: eis τούς περιεσθηκότας τῇ πόλει κινδύνους, et ita idem paulo post, et passim. clare Noster Orat. XXXI. ἀπορῶντες τοῖς περιεσθηκόσι πρᾶγμασιν. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε] Διαπράξετε, vel συμπεράξασθε. CONT. Putarem συμπεράττεσθε, vel συμπεράττετε. nisi vox ἄδειαν amissa sit in Praepositione διὰ: ut sit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen multo. τούτῳ διαπράττεσθε eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp.

III. φιλοστίδης ἔπραττε φιλίππῳ. et Thucydides IV. 210. οἱ δὲ πρᾶσσοντες αὐτῷ,

eadem significatione. Μοχ, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abessent duae ultimae voces. MARKLAND. Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deest. patet ex opposito θάνατον. REISK.

Τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. sed nihil sani praefertur, nisi quod Ald. et Coisl. uterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

Κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Pro κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν velim legi κατ' αὐτῶν, nec mihi harum vocum recursus displiceret. AUGER.

Ἐγένοντο] Ἐγένετο. CONT. At sciunt voces neutrius generis jungi interdum cum plurali numero. AUGER.

Ἄπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἀπαντάχθεν effecero. REISK.

μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσα-
σθε· ὧν δ' ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς κατα- 15
γινώσκετε. οἱ Τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἱ
ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς
ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ¹δο-
κεῖ προδύμῳ τούτους ἀπολλύναι, οὗ προσήκει καταψηφί-
ζεσθαι· ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζησθε,
πρῶτον μὲν οὐχ ²ὁμόψηφοι γίγνεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμέτε-
ροις αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν 20
ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

¹ ἔδοκει R. A.

² ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γενήσεσθε· ἔπειτα A.

Ἰμεῖς ἀποψηφίσασθε] Ante ὑμεῖς aut
adde, aut supple saltim tacita cogitatione,
τούτων. IDEM.

Διότι δοκεῖ] Scribe, ἔδοκει: ut supra,
διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND.
et in Edit. min. TAYLOR.

Οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα] Aut de-
lenda sunt istæ quatuor vocabula; nam
prorsus idem dicunt cum illis modo præ-
missis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε.
ant potius servanda quidem illa sunt, ve-
rum desunt nonnulla. Mibi videtur Ly-
sias aut sic reliquissè: πρῶτον μὲν οὐχ
ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθί-
στοις γίγνεσθε. primum quidem hoc conse-

quemini, ut sententia vestra ab hominum
impurissimorum vobisque inimicissimorum
sententia discrepet. Quod de odio judi-
cum erga tyrannos commemorat, ei bene
respondet ex opposito, quod statim de
ipsorum erga defunctos voluntate subjicit.
Pro γίγνεσθε postulat quidem, cum rei ra-
tione, etiam insequens ἔσεσθε, futurum γε-
νήσεσθε. verum auctores in osu temporum
non semper fuisse cernuntur diligentissi-
mi. REISK.

Γίγνεσθε] Γενήσεσθε, et supra v. 7. ψη-
φίζησθε. CONT. Lego, γενήσεσθε: ut ἔσε-
σθε, et δόξετε. MARKLAND. et in Edit.
min. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius, inter *ὀπλίτας* recensitus, ad equites se contulit sponte sua. Arguitur *λειποταξίου*. Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et iustitutis congescit Orator.

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subscriptionem* Romani jurisconsulti. (vid. Budæi annotat. posterior in pandect.) Est enim *ἐπαγωνισμὸς τοῦ προτέρου*. Præivit Archestratides quidam. Vid. Aphthonii *σχ.* pag. 12. qui de his agit subtiliter, et Hermog. *περὶ μεθόδου δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν*.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.
H. Steph.

139. 26 *α'*. ΗΓΟΥΜΑΙ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδεμίαν ὑμᾶς 515
 ποθεῖν ἀκούσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
 δου κατηγορεῖν. τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς 516
 παρῆσχεν, ὥστε καὶ εἰ μὴ τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτοῦ
 30 ¹ τυγχάνει, οὐδὲν ἤττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-

¹ τυγχάνει R. A.

ΚΑΤ' ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ] Alcibiades erat junior, Alcibiadis τοῦ πάνυ filius ex Hip-
 paretā Hipponici filia. Hunc Xenoph. Memorab. l. 1. *εὐπροσώπotaτον καὶ ὠραϊό-
 taτον* memorat. Quam etiam oris venustatem prædicat noster cum spurcissimæ libidinis infamia conjunctam. Causam olim dixit *de bigis paternis*, quæ oratio inter cætera sub Isocrate scriptas ad nos *περιῆλθεν*. Patrem, quo nihil fuisse excellentius *vel in vitis vel in virtutibus* memorat Nepos in vita, in illis solummodo expressisse videtur ut de eo testatur Aristoteles Rhetoric. II. 17. et Archippus Comicus apud Plutarch. in Vit. Alcibiadis juxta initium. Videtur fuisse in lucem susceptus, ineunte Olymp. 91. sub id temporis scil. quo pater militiæ in Siciliam transferendæ fatalem operam præstitit. Hæc habui, quæ de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quæ in orat. Lysiae et Isocratis reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφάγια. TAYLOR. Hujus Orationis meminit

Harpocration in V. *Λευκὴ ἀκτὴ*, at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lysias *πρὸς Ἀλκιβιάδην* in V. *ναυτοδικαίαι*: quæ vox cum non exstet in hac Oratione, Valesius pro Ἀλκιβιάδην conjicit Ἀρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnassensi in Isæo laudatur Lysiae Oratio contra Archebiadem. Sed nihil inde inmutatum vellem. scripsit enim aliam Orationem Noster *πρὸς Ἀλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, de domo*: in qua hac voce *Ναυτοδικαίαι* bene uti potuerit. Vide Harpocrat. V. *Παρακαταβολή*. Porro: inter Isocrateas exstat Oratio *περὶ τοῦ Ζεύους, de Bigis*, in qua Alcibiades Junior huic Lysianæ respondet, in multis (præsertim in iis, quæ ad Patrem suum spectant) adeo evidenter, ut ipsis etiam verbis Lysiae ex hac Oratione utatur, ut refellat. De perperam facta Divisione hujus Orationis in Duae Actiones *Λειποταξίου* et Ἀστρατείας, cum Una tantum sit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND. Cf. Demosth. vol. iii. p. 94. sqq.

μάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἠγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἀμαρτή-
 ματα οὐδὲ συγγνώμης ἄξια οὐδ' ἐλπίδα παρέχοντα ὡς
 517 ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ' οὕτω πεπραγμένα καὶ εἰς
 518 ¹ τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὡστ' ² ἐπινικίους ὧν οὗτος φιλο-
 τιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς
 519 ὑπαρχούσης, καὶ πάλαι τοῦτον ἐχθρὸν ἠγούμενος, καὶ νῦν 35

¹ τοσοῦτο T. R. A.² ἐπ' ἐνίοις R. A.

Οὗτω] Sine dubio huic adverbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυγῶς, aut μιανῶς, aut simile quoddam. REISK. Mihi, ut et Reiskio, videtur deesse adverbium aliquod. AUGER.

“Ὠστ' ἐπινικίους κ. τ. λ.] Multa meum stomachum in hoc commate movent, quorum unumquodvis si quis concocquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Ἐπινικίους αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὧν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τοῦ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Utrumque constabat ex hac ipsa oratione ad finem vergente: “Ὠστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, ut ob victoriae insignia, quibus Alcibiades gloriatur, inimici erubescant (quo pacto ab incurioso interprete versa haec verba habemus), ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone gestarum, anne idcirco minor erat aut inbonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiae, anne Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπιελθεῖν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non utique dixisset ἐχθροὺς, sed *πολεμίους*. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad privatas vitae rationes totus hic locus spectat. 6. demum, et ultimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Festa ob victoriis sive in theatris, sive in ludis publicis, sive denique bello partam celebrata. Σωσικλέα τὴν Κορανθήεν (I. Κολωνήθεν) Πυθίαις νενικηῖα πωπιτὰς εἰστιάμεν τὰ ἐπινίκια. Plutarch. Quaest. 4. Sympos. Problem. 2. Vid. Athen. l. 1. et l. 5., Plat. Sympos. init., Meurs. Græc. feriat. Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Victoriae partae. Οἱ τούτων χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοί, δῖλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκεῖνας, ἄς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανούμεθα, ὁμοίως ὅτε μέλλον νικᾶν, καὶ ὅ πάντων ὑστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπερ αὐτοῦ

τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demosth. adv. Midiam. Aut erant carmina in iis diebus recitari solita. Cujusmodi erant Pindari quaecunque supersunt, Euripidis item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄεματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἄς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον. Athen. l. 1. init. Cujus ἀποσπασμάτιον reservavit nobis Plutarchus in vit. Alcibiad. “Affirmavit se lætum inter lætos cantatum *Epinicia*, quæ jam nunc sibi componi oporteret.” Sueton. Ner. 43. Aut erant denique Victoriae præmia militibus gregariis data, quæ νικητήρια, ἀριστία vocat Poll. VI. 41. Ἐπινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταυτά. Phavorin. Lego igitur: “Ὠστ' ἐπ' ἐκεῖνοις οἷς οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. TAYLOR. Dedi de meo ἐπ' ἐνίοις, *super quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur.* REISK.

Ἡμῖν] Ἡμῶν. SCALIG. Nulla necessitate locum sollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, quasi illa simulatas, quæ inter patres interessit, ad filios quoque descenderit. Πατέρων αὐτῶ φίλον ὄντα. Lucian. in Timon. TAYLOR. Scribe, ἡμῶν, et post αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. MARKLAND. *Erga patres nostros, h. e. pater ejus oderat meum; et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad solum restringitur, quisquis est, actorem hujus causæ, sed cum illo ejusque consortibus, una quoque Alcibiadem ejusque amicos et advocatos complectitur: et in patribus non solum patres ipsi, sed etiam avi paternique maternique continentur tam actoris quam rei. Necessary mei, ait, cum necessariis ejus mutuas exercebant simulatas.* REISK.

Ἐχθροῦ πρότερον, Coisl. Ratio hujus varietatis videtur esse, quod olim in quibusd. Codd. πρότερον (non πῖτερον) pro πάλαι legebatur, quod modo occurubat. TAYLOR. In causis forensibus semper requirebant judices ab actore causas accusationis; in quibus vel princeps habebatur ἢ ἐχθρα, simulatas vetusta, aut ab ipso actore cum reo suscepta, aut a mu-

ὕπ' αὐτῆ πεπονηθῶς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν ὅν τῶν ἄλλων Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο. ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

40 β'. Εἰκὸς τοίνυν ἐστίν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐξ οὗ τὴν 520 εἰρήνην ἐποιήσαμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἢ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι ταύτη τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπη² καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τοιμῶσι γάρ τινες 140.1 λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχος ἐστὶ λειποταξίου οὐδὲ δειλίας· μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγυῖναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, εἴαν τις³ λίπη τὴν⁴ τάξιν εἰς τοῦπίσω δειλίας ἔνεκα, μαχο- 521 μένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς⁵ στρατιώτας δικάζειν.

¹ ὅν om. T. R. A.² καὶ om. T. R. A.³ λίπη T.⁴ τάξιν ἀναχαρῶν εἰς Α.⁵ στρατηγούς Α.

juribus tradita. Legitima erat hæc causa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant πρότερον. quod indicat in libris vetustis etiam fuisse versatam lectionem ποιηρῶν. quæ ut non mala sit neque abhorreat ab h. l., præhabebo tamen equidem ei vulgatam. REISK.

Περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lysiam inagis refert, περὶ μόντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπέρ. Sed utrovīs modo recte dici videtur. MARKLAND. Post μὲν videtur οὖν deesse. REISK. Con-
tius addit οὖν post μὲν, non male. AUGER.

Τὸν νόμον] Scil. περὶ τῶν λειποτακτούντων. de pœnis, quæ debentur desertori stationis suæ in acie. REISK.

Τὴν εἰρήνην] Significatur ea pax, quam redeuntes in urbem e Πικæœ cum urbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio. IDEM.

Αὐτοὺς] Respondet Latino eosdem, id est, una, simul quoque, in una eademque persona, ut vulgo usurpant. non solum judices, sed una quoque legislatores. IDEM.

Διαλαμβάνειν] Raro sensu pro διαχειρί-

ζειν, tractare, versare, administrare. IDEM. Hic intelligo διαλαμβάνειν, explicare, interpretari. AUGER.

ἔνοχος ἐστὶ λειποταξίου] Frequentia in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Josepho, pag. 379. ed. Turneb. D. Jacobus II. 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI. 66. Idem V. 22. cum Quarto casu et Propositione, ἔνοχος εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι, Demosthenes de Cor. Trierarch. §. β'. MARKLAND.

Εἰς τοῦπίσω] Num deest ἀναχαρῶν? vide paulo post p. 426. v. 5. Verumtamen leges dictionis brevitate consecrari constat. REISK.

Στρατιώτας] Στρατηγούς. SCHOTT. Recte fortasse. Id mendum non simplici vice Lysia Codd. invasit. TAYLOR. Propius videtur στρατηγούντας. Legi quoque posset δικάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτόν. MARKLAND. Contius quoque αὐτόν.

ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσοι
 ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον. 5

ΝΟΜΟΣ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ
 ὅσοι ¹ ἂν μάχης οὐσης εἰς τούπισω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι
 ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰσὶν
 οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν;
 οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ
 ἄνδρες δικασταί, ὅλω τῶ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν
 ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ¹⁰
 αἰλῶναι, ² ὅτι οὐ κατελέγη, λειψοταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπ-
 522 ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν ³ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ
 τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ⁴ τάξαι, δειλίας δὲ, ὅτι ⁵ δεῖ ⁶ ἕκαστον
 μετὰ τῶν ⁷ ὀπλιτῶν κινδυνεύειν, ⁸ ὁ δ' ἰσπεύειν εἴλετο. καί-
 τοι φασὶν αὐτὸν ταύτην ⁹ τὴν ἀπολογίαν ¹⁰ ποιήσεσθαι, ὡς
 523 ἐπειδήπερ ἵππευεν, οὐδὲν ἡδίκηει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι
 διὰ τοῦθ' ¹¹ ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου
 κελεύοντος, εἴαν τις ἀδοκίμαστος ἵππεύη, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλ- 15
 μησεν ἀδοκίμαστος ἵππεύειν. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

γ'. ¹² Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ οὕτως

¹ ἐὰν T. R. A.

² ὅτι καταλεγείς ὁ πατήρ οὐκ ἐπεξῆλθε T. R. ὅτι καταλεγείς ὀπλίτης οὐκ ἐξῆλθε A.

³ στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῶν T. R. A.

⁴ τάξας T. R. A.

⁵ δεῖν T. δέον R. A.

⁶ αὐτὸν A.

⁷ πολιτῶν T.

⁸ ὁ δ' om. T. R. A.

⁹ τὴν om. T. A.

¹⁰ ποιήσασθαι T.

¹¹ ἡμᾶς T.

¹² ὅτι T. ἔτι R. ὅδε A.

Ἐὰν μάχης] Ἄν μάχης. CONT.

Ταύτην] Subaudi ἢν ἔχει τὴν Ἀλκιβιάδης.
 Alia inanim tὴν τακτὴν legi, atatem a legi-
 bussancitiam. REISK. Aetatem quam nunc
 habet Alcibiades. AUGER.

Ὁ πατήρ] Π. ὀπλίτης. οὕτω γὰρ καὶ ἐν
 τῷ μετὰ τοῦτον λόγῳ. H. STEPHAN. Recte.
 MARKLAND. [Eliam Contiusvult ὀπλίτης.]
 Dele voces ὁ πατήρ, quae turbant sententiam,
 et tenebras affundunt huic loco; aliter
 ea mutare in melius non possum sine ope
 correctioris Codicis. PALMER. Notabilis
 est lectio Cod. Coisl. in hoc loco, non
 tamen utique correctior: Ὁ καταλεγείς ὁ
 πηρὸν οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν Ald.)
 στρατοπέδῳ μόνος οὐ παρέσχε μετὰ
 τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Fortasse: οὐκ
 ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδεύομε-
 νος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυ-
 τὸν τάξαι. TAYLOR. Electione codicis
 Coisl. ὁ πηρὸν effeci Δοβηρόν, ut sit καταλε-

γείς εἰς Δοβηρόν, aut εἰς Σκίρον, οὐκ ἐξῆλθε
 μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ πα-
 ρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. REISK.
 Δειλίας δὲ κ. τ. λ.] Δειλίας δὲ, ὅτι δέον
 αὐτὸν vel δεῖν αὐτὸν μετὰ τῶν κ. τ. λ.
 SCHOTT. δέον. CONT. SCAL. Scribendum
 δέον, cum oporteret. sed in altero nulla
 est constructio. MARKLAND.

Πολιτῶν] Π. ὀπλιτῶν. H. STEPHAN.
 Quod placet ex oppositione, ἵππευειν εἴλε-
 το. et ita infra bis. MARKLAND. Sic dedi
 h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum
 melius etiam Kēvius ad Corinthium de
 Dialectis p. 60. probat. Confer infra
 p. 427. v. 6. REISK.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. TAYLOR.
 Quemadmodum recte edidit Vanderhei-
 dius. MARKLAND.

Ἡμᾶς] L. ὑμᾶς. TAYLOR.

Ὅτι τοίνυν] L. οὗτος τοίνυν. SCHOTT.
 TAYLOR. MARKLAND. ἔτι τοίνυν. CONT.

ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἰωπεύειν
 ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῶ
 τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος
 εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ πάσαις ταῖς
 20 κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν
 ὁπλιτῶν εἶναι καὶ ὀπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδε-
 πώποτε ὀπλιτεύσαντες, ἔφιπποι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον
 καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλ-
 μησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν 524
 νόμον· οὕτω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης
 τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἐσομένης
 25 καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικούντας· Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλ-
 μησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὐνοὺς ἂν τῶ πλῆθει οὔτε πρότερον
 ἰππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθεῖς,
 ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων
 λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρή ὅτι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις
 βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κείσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέ-
 γεσθαι ἢ στρατηγούς αἰρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὧ ἄνδρες
 30 δικασταί, εἰ τις ἀξιοῖ, εἰ μὲν τις προσιόντων τῶν πολεμίων
 τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, 525
 τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι. εἰ δέ τις ἐν τοῖς
 ὀπλίταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἰππεῦσιν ἀναφανῆ, τούτω
 συγγνώμην ἔχειν.

¹ πολιτῶν T. A.

² ἰππεύσαντες δὲ καὶ τὸν T. R. A.

³ ὅτ', εἰ T. A.

Τούταν] Id est, in lege modo recitata
 propositorum, et quæ ipse statim enume-
 rat. REISK.

Χρήματ' αὐτοῦ] Π. χρήμαθ' αὐτοῦ. H.
 STEPHAN.

Ὅπλιτῶν] Sic rursus etiam hic pro vul-
 garī πολιτῶν dedi. Sed annon idem est
 μετὰ τῶν ὀπλιτῶν εἶναι et ὀπλίτης γενέσθαι;
 Num alterum alterius est scholium? Ar-
 bitrentur alii. REISK.

Καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Nam καὶ πάντα
 τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod jam ali-
 quoties admonendum duxi, idem signifi-
 cat atque simplex πᾶς vel ἅπας. IDEM.

Οὐκ ἐτόλμησαν] Subaudi καταλεγέντες
 εἰς τὸ ὀπλιτικόν, καὶ κλεισοθέντες ἀπὸ τῶν
 ἵππων καταβαίνειν. IDEM.

Τὸν νόμον] Legem videtur eam desi-
 gnare, quæ militibus imperat, ut dicto præ-
 torum audientes sint. Jam edixerant Stra-
 tegi, ut in ea, de qua hic agitur, expedi-

tione nemo in equo militaret, omnes in
 pedibus. Quod edictum contempserat
 Alcibiades. IDEM.

Οὕτω γὰρ] H. e. quia viri fortes et stre-
 nuī erant, non pavidi, non hostiū formi-
 dine percūsi, sed bene de seque de patri-
 aequo sperabant, contra quam Alcibiades,
 qui maluit in equo merere, quia equiti ce-
 lerior atque expeditior fuga est, quam pe-
 diti sub gravi armatura laboranti. IDEM.

Ὅτ', εἰ] Ὅτι, εἰ. CONT. Quæ lectio eo
 probabilior est, quod iota in ὅτι non vul-
 go elidatur. AUGER.

Τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recur-
 rit hæc eadem dictio p. 147. 11. ed. Steph.
 verum hic loci est corrigendum, aut sic ut
 ἐπὶ addatur, id quod in posteriore loco Sca-
 liger quoque fecit, aut sic, ut post τεταγ-
 μένος addatur εἶναι. quod in posteriorem
 locum haud quadrat. REISK. Sub. ἐπί.
 AUGER.

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἠγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. εἰ μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν 35 ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται ¹ τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· εἰ δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἔξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγματι χράμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. εἰ μὲν τοίνυν τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἠγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, 40 εἰ μὲν ὀρθῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε ² δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἡδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἔθεραπεύοντο, οἱ 526 δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν οἰκειῶν ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ ³ φίλοι 141. 1 ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἱππεύσιν ἐκινδύνεον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῶν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς 527 πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολέμιους κίνδυνον. ὧν χρημηνημένους ὑμᾶς νυνὶ τὴν ψῆφον ⁴ φέρειν, καὶ πᾶσι φανερόν

¹ τὸν R.² οὖν T. R. A.³ φίλοι T. R.⁴ φέρειν om. T. ante τὴν ponit R.

Τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφ.] Τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφ. de suo dedit Reiskius. Vulgatum tamen tuetur Wakefield. Silv. Crit. sect. CLXVII.

Ἐὰν ὀρθῶσιν] Mallem: ἐπὶ. postquam. quia præcessit εἰ μὲν in hac sententia. Sic Orat. XXX. ἐπὶ μὲν τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνετε. MARKLAND.

Οἱ δὲ φίλοι] οἱ δὲ φίλοι. CONT. Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantum sanando profeceris, mutans φίλοι vel in ὁπλιῖται cum Schotto, vel in φίλοι, quo pacto videtur Groulartus accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, ut cetera complantentur, quæ sunt mendosissima. TAYLOR. Obvium erat φίλοι, levis armaturæ milites: quos τῆς κουφῆς ὀπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nemp, ἀκοντιστάς τε καὶ σφειδοῦντας καὶ ἰπποτοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. φίλοι τε ὄντες,

καὶ πεζοί, πλὴν μάχημοί γε καὶ οὔτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pol- lucem I. 10. segm. 151. et Scholiast. Thucydides lib. I. segm. 60. et Demosth. adv. Aristocratem, ubi conjungit φίλους et ἰππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II. segm. 79. et IV. 93: et alibi passim. MARKLAND. Malim οἱ δ' ἐν φίλοις ἐστρατεύοντο, ut statim sequitur οἱ δ' ἐν ἰππεύσιν ἐκινδύνεον. REISK.

Πολέμους] Legendum πολέμιους, ut olim observavi. Vid. nostræ Edit. p. 44. TAYLOR. Scribe πολέμιους, hostes: ut Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολέμιους. Statim post ψῆφον recte inserit Stephanus φέρειν: ut Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum: καὶ ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιοῦν—καταγνώναι. non ἀξιοῦντες. MARKLAND.

Ψῆφον, καὶ] Π. Ψῆφον φέρειν, καὶ. H. STEPHAN. SCALIG. CONT.

5 ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται.

· ε' . Ἡγοῦμαι δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἔξκειν αὐτούς, ὅ τι λέξουσιν, ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαίτησονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱεὸς τσοαύτην δειλίαν καταγῶναι, ὡς ἐκεῖνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, ¹ ὃν εἰ τηλικούτον ὄντα ἀπεκτείνατε, ὅτε πρώτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τσοαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἶναι, εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκεῖνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικούντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε· ὅς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ' ² ὑμῶν μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠξίου στρατεύεσθαι. καὶ ³ ὅτε ⁴ μὲν παῖς ⁴ ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν ὥποῖός τις ἔσται, διὰ ⁵ 528

¹ ὃν om. T.

² ἡμῶν T. R. A.

³ ὅταν T. R. A.

⁴ ἦν, οὐτω T. ἂν οὐπω R. ἦν (οὐπω—ἔσται) A.

αὐτὸς] Alcibiadem puta ejusque patronos atque advocatos. REISK.

Ἐξαίτησονται] Malim simplex αἰτήσονται, quia ἐξαίτημαι non dicitur sine aliquo rēgimine. AUGER.

Ἐκεῖνον—γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusativos cum genitivis ἐκεῖνου et γεγενημένου esse mutandos. redeunt enim non ad juniorem Alcibiadem, sed ad seniore, nisi mavis accusativos absolutos esse. REISK.

Γεγενημένον, εἰ τηλικούτων etc]. Γεγ. ὅν εἰ τηλ. CONT. TAYLOR. Restitue ὅν ante εἰ. ὅν εἰ τηλικούτων ὄντα etc. Amittetur in præcedente syllaba. MARKLAND. Interposui ὅν. redit ad Alcibiadem, patrem hujus, rei. REISK.

Τηλικούτοι] Intelligo, ea ætate qua nunc est filius Alcibiades. AUGER.

Μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι] ἡμῶν. CONT. Potius ἡμῶν. ut ante: οὐκ ἐπέβληθε μεθ' ἡμῶν στρατοπεδουμένων. et ita sæpe in hac Oratione. MARKLAND.

Μετὰ τῶν πολεμίων] Post μετὰ τῶν πολεμίων addendum videtur ἐφ' ὑμᾶς. v. p. 436. v. 6. p. 437. v. 5. 10. REISK.

Οὐτω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Οὐπω δῆλος ἂν, vel καὶ οὐπω δῆλος ἦν. CONT. Itane? Ille, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina prægravasse? Namque ita profecto Lysias: διὰ τὰ πατρὸς ἀμαρτήματα δλίγον τοῖς ἐνδεκα παρεδίθη. Et ita de se ipso testis

minime aspernandus. Οὐπω δὲ τίτταρα ἔτη γεροντὸς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κύνειον κατέστη. Isocr. de Big. §. ιζ'. Quid? Quadrimum? τηλικούτων, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure: Οὐπω δῆλον ὃν ὁποῖός τις ἔσται. Atque ita procedet argumentum. Eumne, quem insontem, quem incertum an patrix aliquando prodesset potuerit: oppresit olim vestra in patrem querela, eumne, inquam, jam propriis flagitiis onustum eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitor in fine orationis pro Polystrato. TAYLOR. Sensus postulat, ut in hoc Lysie loco, pro οὐτω δῆλος ἦν, legamus οὐπω δῆλος ἂν: quia non ob sua aliqua, sed ob Patris delicta, hoc illi periculum, puero adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit indoles Filii μήπω παράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ut in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX. 11. Sic Orat. XX. διὰ τοὺς παῖδας, οἷς οὐπω ἴστε εἶτε ἀγαθοὶ εἶτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. et ita Orat. II. Isæus de Hæred. A. Apollod. p. 66. ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἀδελον καὶ τοῖς γενήσασιν, εἶτε σπουδαῖον, εἶτε μηδενὸς ἀξίον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν: scil. παιδίων. Vide etiam Nostrum Orat. XXVI. et Demosth. in Aphobum Orat. II. §. ε'. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω ἂν εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἶναι, etc. MARKLAND.

τὰ ¹ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη ¹⁵
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ
 τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἔλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε;
 οὐκοῦν δεινὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς
 εἶναι, ὥστε, ἐπειδὴν ἕξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ
 αὐτῶν γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστύχησαμεν διὰ τοὺς
 οὕτως ἀτακτοῦντας, ² μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν
 πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, ³ μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ²⁰
 530 ⁴ ἀρετὰς. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ὑπὲρ πάντων
 τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ οὐδὲν ὅμοιοι τοῖς ὑπὸ τούτων
 περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὧ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ'
 531 ἐκείνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον
 ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τιμωρούμενοι τοὺς
 ἐχθρούς. ἀξιώ δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν τινες τῶν
 συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι, ὅτι τούτου μὲν ²⁵

¹ τοῦ om. T. R.² μηδὲν A.³ μηδ' ἂν τὰς T. R. μηδ' αὐτὰς τὰς A.⁴ ἀρετὰς λέγει. R.

Τὰ πατρὸς] Malim articulum τοῦ iuter-
 poni. REISK.

Ὀλίγου] Sub. δεῖν, et sume adverbialiter, ferme. AUGER.

Αὐτῶ] Π. αὐτῶν. Τινὲς δὲ αὐτό. H. STEPHAN. αὐτῶν SCALIG. CONT. Perinde erit, dummodo vulgata necum contempseris. TAYLOR.

Ἀρετὰς] Π. ἀρετὰς περιβάλλονται. Ἡ παρεχονται. Ἡ προβαλλόμεθα. Ὁμοίως δὲ παρεχόμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. H. STEPHAN. Id ultimum fortasse rectius cum levi mutatione: μηδὲν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. Aliter Scal. μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. TAYLOR. Obvia, ut mihi videtur, est medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι—μηδ' αὐτὰς τὰς τ. π. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ—γεγόνασι, etc. Emphasis et Indignatio hujus loci pulcherrimi pendet ab Oppositione inter Genus et Virtutes. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Majorum stemma a vobis servabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissetmus, nihil Nos servaret, ne ipsæ quidem Virtutes (et quanto majus hoc quam Genus) majorum nostrorum, tametsi multæ et magnæ fuerint, atque his ipsis hostibus salutare, etc. MARKLAND.

⁷ Ὡ ἄνδρες δικασταί.] Hæ voces nostro

non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim faciat, et Lysias semel, vel bis. Præterea, in hujus sententiæ initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινόν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοιοῦτους γεννημένους, τῶν ὄντων ἀσποστερεῖσθαι etc. εἰ δ' οἷδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου etc. Quam insulsa est hæc repetitio! merito irrisa Luciano in Rhet. Præcept. p. 320. κὰν ποτε ἀπορήσης πράγματος ἀδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωμένοι οἶον τὴν ἀρεμίαν. et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam ὧ ἄνδρες δικασταί, et puta te harmoniam explevisse. Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. MARKLAND. Exclamatio inprimis gravis et efficax, atque opportuna, nervorum plena et spirituum. Auditores enim tum revocat ad contemplationem fortium facinorum a majoribus editorum, eosque ad imitandum stimulat, tum graviter indignatur et ingemiscit turpitudini facinorum gentis Alcibiadæ, tam dissimilis majoribus, eoque auditores ad succedendum illis atque ulciscendum accendit. REISK.

Βελτίους—ἀμείνους] Nihil aliud sunt, quam καλοὶ καγαθοί. boni atque fortes, bomines frugi, viri honesti et probi. IDEM.

οὐκ ἔπαχεύθησαν δεηθῆναι, ἢ δεηθέντες οὐκ ἔδυναντο εὐρέσθαι, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττόμενα, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται ὡς οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβά- 532 νειν· εἰ δὲ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῶ, ἐπίδειξιν μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι 533 καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται, ὑμᾶς ¹ δὲ 30 χρὴ ὑπολαμβάνειν πρῶτον μὲν ὅτι, εἰ πάντες Ἀλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ² ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. — οὐδὲ γὰρ

¹ ὃν T. A.² ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν T.

Εὐρέσθαι] Lege τρέπεσθαι. N. c. — Eratosth. init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι. TAYLOR. Mirom, unde tanta depravatio, si Lysias scripsit πείσαι, et tamen vix aliud scribere potuit, si sensum spectes, et sequentia, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ἡμῶν, ἐπειδὴν ἡμεῖς οὐκ ἔδυναντο πείσαι. MARKLAND. Bene habet hoc verbum εἰρέσθαι, εὐρέσκεσθαι est aliquid ab aliquo precibus, gratiave, aut alio quocunque modo, impetrare. ποιεῖν non tam cum εἰρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohaeret. Interjecta pro parentibus haberi possunt. REISK. Non potuerunt obtinere, consequi. AUGER.

Πόλεως προσταττόμενα] Π. προσταττόμενα. H. STEPHAN. SCAL. CONT. TAYLOR. Verissime Stephanus emendavit, legendo προσταττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, non προσταττόμενα. In MSS. hæc vox ita scribitur, προσταττόμενα. unde, amisso apice, seu initio ο, ex προσταττόμενα exiit προσταττόμενα. quod mendum frequentissimum est. Sic in Epitaphio, seu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum pro προσταττάματα. et ita in Philone Judæo p. 37². ed. Farnæb. pro πράττωσιν scribendum προσταττάτωσιν. et p. 671. pro πραχθῆν, προσταχθῆν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII. 17. καὶ τὰ ἔθνη ἀποστήσαντες βραδύως, μίσει τῆς Μαξιμίου τυρανίδος, τοὺς τε ἐκεῖσε προσταττόντας, εἰ τὰ Μαξιμίου φρεσῖν, ἀποκτείναντες, προσέθεντο Ῥωμαίους· ita distinguendum et legendum, pro ἐκεῖσε πράττοντας, quam ex commerito suspectam habuit Stephanus. Bene dubito, quin Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 86². scripserit: τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μείω προσταττέειν προσταττάματα. ubi nunc legitur πράγματα. Vide Humanissimum Montfauconium Pælaogr. Græc. lib. V. c. 1. Hæc extra propositum meum: Lectori tamen φιλέλληνοι non ingrata fore opinor. MARKLAND.

¹ Εἰ δὲ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῶ,

— ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem: τῶν στρατηγούντων. patere videtur ex sequentibus, quorum tota Argumentatio ad τὸς στρατηγούς vel στρατηγούνας, pertinet, non ad τοὺς ἀρχοντας: nisi voci ἀρχόντων additum fuisset ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ut Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἀρχοντες simplici, et οἱ ἀρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγούντες, de quibus licet agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισμαμένον τῶν ἀρχόντων· ubi τῶν ἀρχόντων videtur idem esse, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. ubi τοὺς ἀρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας, prefectos rei frumentariæ. Sic et Matthæo IX. 18. vocatur ἄρχων, absolute, quem Lucas VIII. 41. ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur mutò. Pro ultimo δὲ Stephanus voluit δὲ. Si ex MSS. reciperem: ex Conjectura, non necessarium puto. ita enim sæpe loquuntur lii Scriptores. MARKLAND.

Ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] Sine dubio leg. est: ποιοῦνται, φιλοτιμούμενοι ὅτι (sine δὲ). REISK.

Ἐμᾶς δὲ χρὴ] Π. ὑμᾶς δὲ χρὴ. H. STEPHAN.

οὐδὲν ἀλλ' ἔδει] Π. οὐδὲν ἄρα ἔδει. IDEM. Bene est. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδὲν α, vel, quia tutius est ad MS. accedere, οὐδέ. Sic enim Cod. Steph. Jam recta sunt omnia: Εἰ πάντες ἄλ. ἴμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἄρα ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν εἶχον ἔτου ἡγούοντο. TAYLOR. οὐδὲν ἔδει. CONT. Scribo: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ἔτου ἡγούοντο. nullum opus fuisset militia ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent. Demosthenes πρὸς Λεωχάρ. §. γ'. Εἰ μὲν οὖν Λεωχάρης ἐμελλεν δεῖξιν, ἄς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδὲν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. segm. 74. et Xenophonem Ἀναβ. V. 1. 10. MARKLAND. Dedi οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν. In se quidem poterat sanum videri τοῦ στρατηγεῖν. verum insequentia pluralia εἶχον et ἡγούοντο necessarium faciunt, ut τῶν στρατηγῶν legatur. REISK.

534 εἶχον ὅτου ἠγοῦντο —, ἔπειθ' ὅτι πολὺ μᾶλλον¹ αὐτοῖς
 προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν ἢ ὑπὲρ τῶν
 τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γὰρ ἔστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλους
 ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα,
 ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζωσιν πειρωῶνται; ἐγὼ
 τοίνυν ἀξιώω, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αὐτοῦ- 35
 μενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὀπλίταις
 ἢ ὡς² ἰππεύειν δεδοκιμασμένος³ ἔστιν, ἀποψηφίσασθαι· ἐὰν
 δὲ μὴδὲν ἔχοντες δίκαιον⁴ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι,
 535 μεμνήσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιπορκεῖν καὶ τοῖς
 νόμοις μὴ πειθέσθαι, καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι
 βοηθοῦντες πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιή-
 σουσι.

5'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις 40
 ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιώσει διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας
 σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. ἥς
 ἀξίον ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ἵν' ἐπίστησθε ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως
 αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ'
 ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γεγενημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων
 τῶν τούτῳ πεπραγμένων δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον κατα-
 ψηφίζοισθε. προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναί· ἐπειδὴ
 γὰρ καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς 142. 1
 σφετέρας αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας,
 εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγορῶν ἀκροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι

¹ αὐτοῖς T. R. A.   ² ἰππευεν T. ἰππευσε R. ἰππευε A.   ³ ἔστιν om. T. R. A.

⁴ κελεύωσιν αὐτοῖ T. οὐ κελεύωσιν αὐτῷ R. κελεύωσιν αὐτοῖ μὴ A.

ἰππεύειν] F. ἰππεύει. SCALIG. ἰππεύ-
 σατο, vel ἰππευσεν. CONT. Lectio est, ut
 nos conformavimus. TAYLOR. Lege: ἰπ-
 πευε. MARKLAND.

ὀργίζεσθαι] Μὴ ὀργίζεσθαι. CONT.
 Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίσεσθαι.
 TAYLOR. Obvium erat, κωλύωσιν αὐτῷ
 ὀργίζεσθαι, prohibeant vos illi irasci. Sed
 verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι:
 propter locum Orat. XV. ubi loquitur de
 his ipsis στρατηγῶσι· ἐνθυμείσθαι χρὴ, ὅτι
 ὁμοιωμάτε τὰ δίκαια γνῶσεσθαι, ἀλλ' οὐχ
 ὅτι ἂν οὗτοι κελεύωσιν ψηφίσεσθαι. In-
 vidiosa est vox κελεύειν, in libero populo.
 unde Orat. II. de Theramene: ἀναστὰς δὲ
 Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἄν-
 δράσι ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo post:
 εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἂ Θηραμένης κελεύοι.

artificiose. Pro αὐτοῖ ὀργίζεσθαι Schottus
 conjicit αὐτοῖ ἀποψηφίσεσθαι. nimis vio-
 lenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν,
 scribe, αὐτοῦ. MARKLAND. Dedi δικαίον
 (subaudi εἰπεῖν, quanquam nescio an hoc
 sit melius additum), οὐ κελεύωσιν αὐτῷ
 ὀργίζεσθαι. REISK. Addidi μὴ, sed malim
 legi χαρίζεσθαι, sine μὴ. AUGER.

Ἀξιώση] Π. ἀξιώσει. H. STEPHAN.
 CONT. Cum Steph., qui suam conjecturam
 ex Cod. nostro Coisl. confirmatam habet,
 ἀξιώσει, et mox αὐτοῦ. TAYLOR. Tota haec
 sententia sic videtur enuntianda fuisse:
 ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι,
 διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ σώζεσθαι. ἥς
 ἀξίον ὑμᾶς ἀκοῦσαι. REISK.

Σφετέρας αὐτῶν] Dormitavit magnus
 Scal. qui jussit αὐτῶν. TAYLOR.

τοὺς φεύγοντας πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας καὶ τοὺς
προγόνους αὐτῶν πολλῶν ¹κακῶν αἰτίους γεγενημένους. 536

ζ'. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Ἀρχεδέμῳ τῷ γλάματι,
²οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ³ὑφρημένῳ, πολλῶν ὀρώντων,
⁴νυκτός τε ὑπὸ τῷ ⁵αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκάμαζε
⁶καὶ μεθ' ἡμέραν, ἀνθὸς ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ⁵³⁷
ἑαυτοῦ προγόνους, καὶ ἠγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι πρῶστύ-
τερος ὢν λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ ἰεὸς ὢν πονηρότατος
⁷δόξειεν εἶναι. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ ⁸Ἀρχεβιάδου, ἐπειδὴ
φανερῶς ἐξημάρτανε. καίτοι ποῖόν τινα χρεὶ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ⁵³⁸
⁹νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κακείνῳ ⁹τοιαῦτα ἐπιτηδεύων διεβέ-

¹ κακῶν ἱμῶν αἰτ. Α.

² τῷ οὐκ R. A.

³ ἀφρημένῳ T.

⁴ ἔτι μὲν ὑπὸ T. ἐπινεν ὑπὸ R. A. ⁵ αὐτόματι T. αὐτῷ στραματέϊ R. αὐτῷ στραμάτι A.

⁶ καὶ om. T. δὲ R. A.

⁷ δόξει T. R. A.

⁸ Ἀρχεβιάδου T. Ἀλκιβιάδου A.

⁹ ταῦτα T. A.

Αἰτίους γεγενημένους] Interponi velim ἱμῶν. REISK.

Ἀρχεδέμῳ] Hunc Archedemum in theatro traduxit Aristophanes, ut in Ranis v. 419. Traducitur autem ut extraneus, et lippus, ut malus etiam, et qui funditus perire debebat v. 596. De eo etiam Xenoph. Hellenic. i. 7. 2. PALMER.

Ἀφρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφρημένῳ. Ita infra: πλεόν ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ἰφείλετο. et Orat. XXIX. οὐδὲν ὑφρημένον τῶν ἱμετέρων. Archedemi istius τοῦ γλάματος meminit Aristophanes Ran. v. 596. MARKLAND.

Αὐτόματι] Schottus: ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος, quasi nondum sui juris. Ita accepit et Groulartus. At hoc nondum mihi sincere placet, neque quod barbarior, vir eruditissimus αὐτόματι, sub dio. Leg. ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Lucian. in vit. auct. ὑπὸ ταῦτον ἱμάτιον κατακείονται. et ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος. Aristot. apud Athenod. ἀνακείμενος ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Ita Theocrit. Helen. Epith. ver. 19. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὴν μίαν ᾤχετο χλαῖναν. TAYLOR. Vertunt quidem, nondum sui juris, sed probandum erat ita verti posse, vel omnino Græcum esse, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod puerili ætati, vel adhuc immaturæ, proprium est, quale istud, ἔτι ἐν σπαργάνῳ καὶ γάλαξιν, de ætate infantili, apud Ælianum V. H. VIII. 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de ætate ephæbica: de quo vide locum Pintarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl. Grævio ad Lucian. Sollicit. p. 757. (ἐμῆστο μενῆρακιον ἐν χλαμύδος ἔτι παιδαγωγῆσθαι δεόμενον. de vidua quadam nobili, quæ adolescentium

lum amavit) et Max. Tyrium Diss. XXVI. et quæ collegit eruditiss. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 320. Ita vero distinguendum puto hunc locum: οὗτος γὰρ, παῖς μὲν ὢν, — πολλῶν ὀρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακείμενος ἐκάμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἀνθὸς ἑταίραν ἔχων, etc. Distincte nequitiam Alcibiadis describit, et per singula κῶλα adauget. Ultimum istud, ἀνθὸς ἑταίραν ἔχων, egregie illustrat locus Philonis Lib. de Josepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφέηται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μι- σσηροῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι παρ' ἡμῶν δὲ, οὐδ' ἑταίρα ἔξεστιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑταιρούσης ὄρισται δίκη θανάτου. Loquitur Josephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebræorum institutis. MARKLAND. Contius emendat, ut nos emendavimus, nisi quod pro ὑπὸ dat ἐπὶ, quod malim. AUGER.

Λαμπρῶς] Π. λαμπρὸς. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. MARKLAND.

Δείξει.] F. δόξει. SCAL. SCHOTT. CONT. TAYLOR. MARKLAND. Malim tamen in optativo, δόξειεν. REISK.

Μετεπέμφθη ὑπὸ Ἀρχεβιάδου] Scorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amantibus per servos domum missos, palam et importune atque cum convicio, ad compotandum et pervigilandum secum accersuntur. Verum hanc vocabuli significationem ab hoc loco alienam esse monstrant insequentia. quare malim κατεπέμφθη, obhurgabatur. REISK.

Φανερῶς ἐξημάρτανε] Eo nempe modo, quo Æschines Timarchum arguit in corpus suum peccasse, quæstum meretricium vulgärer exercendo. IDEM.

ἔλητο, ¹ ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου
 δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ Ὀρεοὺς προῦδωκεν. ὁ δὲ, παρα-
 λαβὼν τὸ χωρίον, πρότερον μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν ὠραῖον ὄντα,
 539 ² τελευτῶν δὲ δῆσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατὴρ
 αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε ³ οὐδὲ ἀποθανόντος ἔφασκε
 τὰ ὄστα κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ἔραστῆς
 541 γενόμενος ⁴ Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. οὐ πολλῶ δὲ χρόνῳ 15

¹ ὡς T. A.² τελευτῶντα T.³ οὐδ' ἂν R.⁴ Ἀρχεβιάδης T. A.

Διεβέβλητο] Sensus claudicat, nisi legatur διαβεβλήκως τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε. PALMER. Jam duce Palmerio, locum minus intelligo, quam dodum. Cod. Steph. ὅστις κἀμείνω τοιαῦτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem sequuntur interpretes. Sed vulgata recte se habent. Sis tamen interea admonitus, de Alcibiade patre hic non agi. Invenit enim in suo Cod. Groulartus Ἀρχεβιάδου, pro pacto etiam inferius Cod. Steph. pro Ἀλκιβιάδης, Ἀρχεβιάδης. TAYLOR.

Ὀρεοῦς] Ὀρεοῦς. SCALIG.

προῦδωκεν] Theotimo puta, ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit, qui Theotimus ab Alcibiade juniore traditum sibi castellum nactus, primum eum strupo polluit, deinde in custodiam dedit. REISK.

ὠραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δῆσας, etc.] Distingue et lege: ὠραῖον ὄντα τελευτῶν δὲ δῆσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν est tandem. Paulo ante distinguendum: ἐπιβουλεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεοῦς προῦδωκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater, ὑβρίζειν αὐτὸν, nempe ἐστίμων. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα etc. pater vero Theotimi tanto illum (Theotimum) odio habuit. Nescio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum solita sua subtilitate hæc narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσασθαι, se relaturum. Τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, scil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο. MS. αὐτὸν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεοῦς Stephani Codex Ὀρεοῦς. Forte, Ὀρεεάς. Vide Thucydidem VI. 7. MARKLAND. L. τελευτῶν, ut respondeat τῷ πρότερον. TAYLOR.

εἰσεπράττετο] Nummos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemptione e carcere, si vellet libertatem recuperare, hæud recuperaturus nisi det. REISK.

κομίσασθαι] Κομίσασθαι. TAYLOR. Sub, ἂν. AUGER.

Ἐκείνου] Ad-utrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est. ego tamen ad patrem referre malo. REISK.

Ἐραστῆς] Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quæ dixit supra: πρότερον μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν ὠραῖον ὄντα et quæ sequuntur. Sed si pro ἔραστῆς γενόμενος legatur ἔγκρατῆς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur intellige. Alcibiades junior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Chersonesum, quem muniverat pater suus Alcibiades (nam eum sibi munivisse castella quædam circa Bisanthem et Chersonesum in Thracia scribit Plutarchus in ejus vita) et amasin etiam illius Theotimi factus est. Sed ille Theotimus metuens, ut est verisimile, ne qui patrem suum prodiderat, etiam eum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, sperans insuper se a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negavit se vel ossa mortui requisiturum. Postea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperavit, et ejus loci factus dominus, id est ἔγκρατῆς, Alcibiadem juniorem utpote filium liberavit. Sic intelligendus est, meo quidem judicio, hic locus, et ex eo emendandus Constantini Porphyrogenetæ locus Themate Occidentali primo, ubi sic legitur: Ἐπαρχία Θεάκης, ἧσον Εὐρώπης ὑπὸ Κομισιανῶν, τοῦτ' ἔστι βουλευτῶν, πόλεις ἰδ'. Εὐδοξία πόλις, Ἡράκλεια, Ἀρκαδιούπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ὀρειοί, Γάνος, etc. Legendum est autem: Βιζύη, Πάνιον, Ὀρεεός, Γάνος, etc. ut pluribus probamus in nostra Græcia. PALMER. Quod olim dixit Phocio de homine odioso, qui suam orationem molestissima garrulitate interpellaverat: Οὐκοῦν περὶ μὲν τῶν ἰσπῆων καὶ τῶν ἰπλιτῶν ἀκηκάτε, λείπεται δὲ μοι περὶ τῶν φιλῶν καὶ πελατοστῶν διελεθεῖν, id mihi ferme video contigisse. Theotimus Alcibiadem nostrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Alcibiades propter delicias liberum esse voluit. Cod. enim Steph. Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. Quæ lectio est verissima. In Cod. Coisl. αὐτὸν degeneraverat in ἀσιόν. Et cum Alcibiades in textum se semel insinuaverat, in promptu erat, ut sequeretur ὡς υἱόν. TAYLOR.

ὑστερον κατακυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς ὀρμώ-
μενος τοὺς φίλους κατεπόντιζεν.

ή. Ὅσα μὲν οὖν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τοὺς πολί-
τας ἢ εἰς τοὺς οἰκείους ἢ περὶ τοὺς αὐτοῦ ξένους ἢ περὶ τοὺς
ἄλλους ἡμάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἴππώνικος δὲ
πολλοὺς παρακαλέσας ἐξέπεμψεν ¹τὴν ²αὐτοῦ γυναῖκα,
20 φάσκων τοῦτον, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς ἀλλ' ὡς ἄνδρα 542
³ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν ⁴ἑαυτοῦ. καὶ τοιαῦθ'
ἡμαρτηκότι καὶ οὕτω δεινὰ ⁵καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποι-
ηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων ⁶αὐτῷ μεταμέλει οὔτε τῶν
μελλόντων ἔσσεσθαι. ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι
τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν
τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων. ⁷ὁ δ' ἐτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται,
ὡς περ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ⁸ὀνειδῶν τῶν

¹ τὴν om. T.² αὐτοῦ om. R.³ ἐκείνης om. A.⁴ αὐτοῦ T. R. A.⁵ καὶ om. T.⁶ αὐτῶν T.⁷ οὗτος ἐστ. T. R. A.⁸ εἰδῶν T.

Ἐλύσατο] Pecuniam solvens, quam Theotimus posebat, Archebiadem Alcibiadem juniorem e vinculis liberabat. REISK.

Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat Lysias orationem c. Alcibiadem Harpocr. in v. Junge et Suidam, et Phot. Lex. MS. TAYLOR. Quum sint plures Λευκαί (inquit Harpocratio), orator meminisse videtur Leuceae Propontidis. AUGER.

Ἴππώνικος δὲ etc.] Initium hujus historiae deest. Videtur autem hic Hipponicus frater fuisse Alcibiadis, qui ad uxorem Hipponici paulo liberius commigrare solebat, unde eam dimisit Hipponicus, quarens: Alcibiadem, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ. non ut fratrem sui, sed ut maritum istius, ad domum suam ventitare solere. ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quae lectio totam dicti venustatem perdit. Si uxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lysias vix scripsisset αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Persona: tametsi sciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυβ. Ἀναβ. p. 249. E. Sed aliter Lysias semper, nisi fallor. MARKLAND.

Αὐτοῦ] Hipponicus suam uxorem, Alcibiadis nostri sororem repudiavit. TAYLOR.

Ὡς οὐκ] Cōtius: οὐχ ὡς, quod malim. AUGER.

Αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutram redundat. redit enim utrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis junioris sororem, Hipponici uxorem. alius quicunque alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, bre-

vitatis alias, etiam ultra modum studiosus, haud raro vocabula praeter necessitatem, et cum taedio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgias, et nescio an Isocratis quoque, praecipite nutritus, quo factum est, ut ubique locorum aequalitatem colorum (τῶν κῶλων) sectetur. REISK.

Αὐτῶν μεταμέλει] αὐτῶ. CONT. F. cum Scal. αὐτῶ μετ. TAYLOR. Scribo: αὐτῶ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duci poenitentia facinorum, quae nondum admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι. et tamen nihil moto: quia αὐτῶ μεταμελήσει facile intelligi potest, ex sensu et praecedentibus supplendum. Ellipsi satis frequentem, et cujus multa sunt exempla in S. Litteris, et aliis scriptoribus. Initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esso de emendatione Alcibiadis: hic, de futuris vaticinatur, et disertim affirmat. MARKLAND.

Οὔτε τῶν μελλόντων] Οὔτε τῶν μελλόντων αἰσχρῶν παρίσταται. CONT. Sub. μεταμελήσει, vel φροντίζει. AUGER. Videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων. REISK.

Ὅν] Ὅν δὲ. CONT. Malim: ἀλλ', ὅν — quod latet in μᾶλλον. REISK.

Εἰδῶν] Ἐθῶν. SCHOTT. Locos certe male sanas. TAYLOR. Schottus εἰδῶν: nisi fallor, pro ἠθῶν, morum, affectionem animi. Sed verum puto, τῶν ὀνειδῶν. quasi aliquam parvam portionem dedecorum suae familiae cum aliis communicare posset. Sic Orat.

XII. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες. MARKLAND. Τῶν ἑαυτοῦ προσηκόντων] Sunt masculina,

- 543 ¹ ἑαυτῷ προσηκόντων τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ' 25
 544 υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου, ² ὃς ἔπεισε μὲν Δεκέλειαν Λακεδαί-
 μονίους ἐπιτειχίσαι, ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε,
 διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο, πλεονάκεις
 δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο ἢ
 μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς
 μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὄντινα ³ λαμβά-
 νετε τούτων. καίτοι σφόδρα εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκός 30
 545 ἔστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ
 δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου
 διαβεβλήσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς
⁴ αὐτοῦ ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικάίως δεδωκότες, τούτου δ' ἀδι-
 κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ τὴν
 πόλιν γεγεννημένου.

¹ ἑαυτοῦ T. R. A.² ὃς om. T. A.³ λαμβάνεται T. ἂν λαμβάνητε R. λαμβάνετε A.⁴ ἐκείνου A.

non neutra. necessariorum suorum. dedecorum genti suae adherentium. REISK.

Υἱὸς ὢν Ἀ. κ. τ. λ.] Deest aliquid ad sententiae intelligentiam. Sic lego: υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου ὃς ἔπεισε etc. Et sic legendum esse cogit historia. PALMER. Hic, ut rei gestae constet veritas, addo ὃς ἔπεισε. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedaemoniis, ut Decelean muniret. Sic enim Alcibiadis filius apud Isocratem loquitur orat. de pace, et altera de Bigis §. δ'. Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conatur patrem meum, quasi Decelean munierit. Narrat idem semel iterumque Thucyd. l. 7. Diod. Sic. l. 13. Biblioth. et Plutarchus in Alcibiade, itemque Cornelius Nepos seu Aemilius Probus. Hujus, inquit, consilio Lacedaemonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt: Decelean in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerunt. *Observ. Human.* IV. 9. A. SCHOTT. ὃς ἔπεισε. CONT. Scribe: ὃς ἔπεισε. ita quoque cepit Interpres: cuius consilio Lacedaemonii Decelean munierunt. Hoc vero κῶλον, et duo sequentia, eodem ordine, et iisdem fere verbis prosequitur Alcibiades Fik apud Isocratem de Big. αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος. quod ultimum mox explicat, παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χερὶ πολεμείν. MARKLAND. Et in his quae dixi se gerens filium

Alcibiadis. AUGER.

Ἐπιτειχίσαι] Scil. ἡμῖν. REISK.

Λαμβάνεται] Π. λαμβάνετε. H. STEPH. CONT. Et hucusque recte quoque Scal. Non erat necesse, ut adderet ὄντινα λαμβάνητε τρέπον. TAYLOR. Sic recte emendavit Stephanus, pro λαμβάνεται. His vero ita respondet Isocrates, sub persona Alcibiadis: καὶ ταῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἰδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. et leges adeo contempnunt, ut injuriarum, quibus ab eo (patre meo) vos affectos esse dicunt, a me rænas exigi velint. MARKLAND.

Τούτων] Intellige, eorum qui se gerunt ut Alcibiades pater et filius. AUGER.

Εἴδισται] Quisnam? Num Alcibiades? profecto, non potest. Ad eum enim si hoc vocabulum rediret, versu proximo non αὐτοῦ cum leni, sed αὐτοῦ cum aspero dicendum fuerat. quamquam hoc leve est, item versu deinceps non τούτων, sed ἑαυτῶν. redit ergo ad advncatum pro Alcibiade contendente, cuius nomen hic videtur excidisse. REISK.

Τούτων δ' ἀδίκως] Scribe, αὐτὸν, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de Se ipso loquitur. Hæc ita Isocrates: πάντων ἂν δ' εἴη δεινότατον, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιοθεῖην. Eadem omnia. MARKLAND.

Αὐτοῦ] Redit ad Alcibiadem patrem. alius dixisset αὐτὸν in accusativo. Greci ἀφαιρεῖσθαι τινὰ τι dicunt. REISK.

θ. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄλλων τε πολλῶν
 35 ἄξιον ἔνεκεν αὐτοῦ καταψηφίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέ-
 ραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας.
 τοῦ μὲν γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἶργασται
 ἐπὶ τὴν πατρίδα ¹ στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας ⁵⁴⁶
 Φυλὴν καταλαβεῖν καὶ δένδρα τεμεῖν καὶ πρὸς τὰ τεῖχη
 προσβαλεῖν, καὶ ταῦτα ποιήσαντας οὐκ ὄνειδος τοῖς
 πωσι καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις
 40 κτήσασθαι, ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες
 μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι
 κατήσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ
 πᾶσιν ἠγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι,
 ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακεδαιμονίοις ² παρα-
 δώσοντες, αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἀρξόντες· τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος
 κατελθὼν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ
 143. 1 τοὺς βουλομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐχ ὁμοίων
 τῶν ἔργων ἀμφοτέροις γεγενημένων τοὺς λόγους ποιεῖται.

ι. Ἄλλ' ὅμως, τοσοῦτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῶ
 μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλο-
 τιμεῖται, καὶ λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνατο, ὥστε
 τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς
 5 οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν βουλόμενος ⁵⁴⁷
 εἶναι πονηρὸς εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις ἅ καὶ χρῆ κατα-
 λαβεῖν τῶν χωρίων, δηλώσειε δ' ἂν ἅ κακῶς φυλάττεται
 τῶν φρουρίων, διδάξειε δ' ἂν ἅ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγ-
 ματῶν, μηνύσειε δ' ἂν τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν
 συμμαχῶν; οὐ γὰρ δήπου, ³ ὅτε μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύνα-

¹ στρατεύσασθαι T. στρατεύσάμενος R. A.

² δάσοντες T.

³ ὅταν T. R. A.

Peri tēs] Peri pro uper, ad colorandam suam improbitatem. IDEM.

'Αλκιβιάδης] Corrige 'Αλκιβιάδῃ. TAYLOR.

Στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Στρατεύσάμενος. CONT. Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν. Sic mox: ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν. Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τίνας δ' ἀπειρίστους; οὐ καταλαβόντες τὴν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σίτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθέρητε; καὶ τὴν

γῆν ἐτέμενετε; καὶ τὰ προάστεια ἐπεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες τοῖς τεῖχεσι προσεβάλετε; MARKLAND.

Οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua. REISK.

Γεγενημένων] Post γεγενημένων deesse videtur ὡς περὶ ὁμοίαν. IDEM. Arbitror cum Reiskio deesse ὡς περὶ τῶν ὁμοίων, vel saltem hæc debere subaudiri. AUGER.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Hæc prava interpunctione laborant apud Steph. Lege: Οὐ γὰρ δήπου ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἶός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR. Forte, καὶ γὰρ, vel ἢ γὰρ διὰ σου

μιν, κακῶς οἴος τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς
 ἕξαπατήσας κατήλθε καὶ πολλῶν ἤρξε τριήρων, οὔτε τοὺς 10
 πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, οὔτε Χίους οὐς
 ἀπέστησε πάλιν φίλους ποιῆσαι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν
 ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ὥστ' οὐ χαλεπὸν γινῶναι, ὅτι Ἀλκιβιά-
 548 δης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρία δὲ τῶν
 πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ἦδει τῶν ὑμετέρων κακῶς
 ἔχοντα, μνηυτῆς ¹ αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἐπειδὴ
 δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο, 15
 ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξεν βασιλέα χρήματα,
 πλεόν ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. καὶ οὕτω
 πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυ-
 νάμενος καὶ φίλων ὄντων καὶ χρήματα κεκτημένος οὐδέ-
 ποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, ἀλλὰ φυγὴν αὐτοῦ
 καταγνοὺς καὶ Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης
 γενέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ 20
 τελευταῖον, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβολὴν ποιησάμενος
 τῆς προτέρας πονηρίας ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρου μετὰ
 549 Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας
 ἐν ² [τῇ] ναυμαχίᾳ ἐλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πο-
 λεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθηρημένων ἀγανακτεῖ, ἢ
 Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς Τριάκοντα ὀργίζεται, τούτων
 ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἰτιονῆγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμη- 25

¹ αὐτὸς R. A.² τῇ oni. T. uncōs om. R. A.

etc. Sed caute hæc dico, ut qui sciam, quantum Negativorum usui indulgent Attici. MARKLAND.

Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te zelus extra sive Veritatis sive Memoriae oleas paulum abriperit. mox enim de Alcibiade hæc dicturus es: et adeo multa se in vos deliquisse noverat, ut, quamvis ELOQUENTIA valeret (λέγειν δυνάμενος), et AMICOS haberet, et OPIBUS abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere. Jam vero si quis hæc Tria habet, utrum Ille vere dici poterit οὐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tn. Isocrates certe hanc Oblivionem vel Inconstantiam intellexit esse suum Bonum; quo et usus est, prolatis ipsis hujus loci verbis: καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτοῦ προσποιῶνται καταφροῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων ἢν δὲ

πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. ut in priori parte sententiæ, ista Isocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hunc Lysiae locum manifesto designant; ita ultima ejusdem, ἢν δὲ πάντων αὐτῶν etc. æque clare alludunt ad ista Nostri, quæ statim sequuntur, τούτων ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἰτιονῆγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. IDEM.

Αὐτοῖς] Αὐτὸς. CONT. Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quodvis horum vulgatæ præstare puto. MARKLAND.

Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] Articulum de meo dididi. pugna fatalis ad Ægospotamos designatur. REISK.

Τούτων ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα etc.] In accusando Filio Alcibiade, diu immoratus est Patris actionibus Noster.

θῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον αὐτοῦ καὶ τὸν
 πρὸς ¹μητρὸς Μεγακλέα οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δις ἀμφοτέ-
 ρους ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι 550
 ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν, ὥστε νῦν χρὴ ἠγησαμένους πα-
 τρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει καταψηφίσασθαι, καὶ
 μήτ' ἔλεον μήτε συγγνώμην μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ
 30 πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ὀρκῶν
 οὐς ἠμόσατε.

ιά. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, διὰ τί ἄν
 τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιο; πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν
 πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσι καὶ σωφρόνως
 βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἠταιρήκασιν, οἱ δ'
 ἀδελφαῖς συγγεγόνασι, τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγό- 551
 νασιν, οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασιν καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περι-
 35 κεκόφασιν καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασιν καὶ εἰς
 ἅπασαν τὴν πόλιν ἠμαρτήκασιν, ἀδίκως καὶ παρανόμως καὶ
 πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολι-
 τευόμενοι, οὐδεμίᾳς τόλμης ἀπεχόμενοι, ²οὐδὲ ἔργου δεινοῦ

¹ μητρὸς πάππον Μεγ. Α.² οὐδενὸς Α.

neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere ejusdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρέβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες, ἢ περὶ ἄν ἀντῴμισαν διδάσκοντες. MARKLAND.

Πρόπαππον] Harpocr. in Ἀλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR. Suspiciatus aliquando sum leg. esse: τὸν πρὸς πατρός πρόπαππον. Verum statim animadverti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum avum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii avus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias. REISK.

Καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege: τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocratio: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προσηγορευμένου, ἐν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειωτοαξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτὸν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δις ἐξωστρακίσθηαι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδ. p. 33, 31. ed. Steph. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατήρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφοτέροι. lege, δις ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non proavus erat, sed avus Alcibiadis maternus. Clisthenes

enim erat proavus maternus. ut refert Alcibiades junior apud Isocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocratiois, pro πρόπαππος, Valesius Not. in Notis Maussaci p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND. Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, si codices auctores fiant. oratio certe sic fiet planior, aditosque erroris occcluditur. Mea sententia levi negotio tollatur omnis difficultas, si pro πρόπαππον legatur πατρός παππον. tum enim ultro paret in τὸν πρὸς μητρὸς subaudiri πάππον. Sæpe πατρός in manuscriptis Græcis exaratum invenitur pro cum superimposita virgula transversa; quæ virgula potuit hic per incuriam perisse. REISK.

ἠταιρήκασιν] muliebria passi sunt. ut Orat. III. Invenit vero Alcibiadem Patrem. unde dictum istud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. 'Alcibiadem, cum esset adolescens, viros ab uxoribus, juvenum vero uxores a viris abduxisse.' Facete, ut Bionis pleraque. MARKLAND. Οὐδὲ ἔργου] Π. οὐδενὸς ἔργου. H. STEPH. Bene. Sed et alterum ferri posse puto. MARKLAND.

ἀπειροὶ γεγενημένοι; ¹ ἀλλὰ καὶ πεπόνθασιν καὶ πεποιήκασιν
 ἅπαντα. οὕτω γὰρ διακείνται, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς
 αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμείσθαι. καὶ μὲν ⁴⁰
 δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε, ἀδι-
⁵⁵² κείν μὲν νομίσαντες, οἴομενοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους
 ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπίς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πεί-
 σεσθαι τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἀξίος ἔστιν,
 ἐπειδὴν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἔστιν, ἐκ τῶν
 ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ² εἴσεσθε; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν
 ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναίτο κακὸν ὑμᾶς ἐργά-
 σασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης καὶ πράττειν ἀδύνατος καὶ ^{144. 1}
 τοῖς οἰκείοις διάφορος καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος.
 ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἀξίον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιεῖσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
 τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ
 ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν
 σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι περὶ τῶν ὑμετέρων ⁵
 δημηγοροῦσιν.

ιβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἀρίστα κατηγορήκα·
 ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκρωμένων θραυμά-
 ζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ
 τούτων ἀμαρτήματα, οὗτος δὲ μου καταγελαῖ, ὅτι οὐδὲ
 τὸ πολλοστὸν μέρος εἶρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων
 κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμ-
 μένα ἀναλογισάμενοι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφί- ¹⁰
⁵⁵³ σασθε, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔνοχος μὲν ἔστι τῇ γραφῇ,

¹ ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἢ πεποιήκασιν καὶ πεπόνθασιν T. R. ἀλλ' αὐτοὶ ἅπαντα
 καὶ πεποιήκασιν καὶ πεπόνθασιν A.

² ἐπίστασθε A.

“A πεποιήκασιν καὶ πεπόνθασιν etc.] Καὶ
 πεποιήκασιν, ἅτε πεπόνθασιν καὶ πεποιήκασιν.
 CONT. Mutandæ sunt sedes vocabulorum
 ἢ et καί. Sic: ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα,
 καὶ πεποιήκασιν ἢ πεπόνθασιν. sed quemal-
 modum extrema mala perpessi sunt, illa et
 alios eodem modo affecerunt. Intelligitur
 οὕτω ante καί, quod usitatissimum est.
 Andocides de Alcibiade et demo paria
 fere dicit: τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῶ
 τὰ ἔσχατα τοῖς μὲν πεποιήκασιν, τοῖς δὲ
 πεπόνθασιν. Philo de Leg. Special. p. 540.
 οὐκ ἐλάττω ἂν διατιθέασιν ἀσχύρσι. Thu-
 cydides VII. 71. παραπλήσιά τε ἐπεπόν-

θασαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro
 κακοῖς malle m αἰσχροῖς: tametsi illud tol-
 lerari possit. IDEM. Videtur sic leg. ἢ γε
 πεπόνθασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποιήκασιν καὶ
 δικαίως πεπόνθασιν. REISK.

Ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Εἴσασθε, vel
 εἶσατε, vel ἐπίστασθε. CONT. Scribe:
 εἴσασθε. jam novistis. MARKLAND. Prac-
 cessit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte
 atque opportune. convenit enim isti loco
 tempus futurum. huic autem prateritum.
 Videtur ergo ἵστε aut πέπισθε leg. Nam
 εἴσασθε in aoristo Græcis non est in usu,
 tametsi futurum usurpatur. REISK.

μεγάλη δ' εὐτυχία τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι
¹ πόλει. ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὄρκους
καὶ τὴν γραφὴν· καὶ τούτων μεμνημένοι ² ψηφιοῦνται τὰ
³ δίκαια.

¹ τῇ πόλει post εὐτυχίαρονit A.

² ψηφίσονται T. R. A.

³ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Α.

Μεγάλη — πόλει] Hi non sunt numeri δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπα-
Lysiani. Ille potius scripsisset: μεγάλη λαγῆναι. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ
ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hæc Oratio (quam Lysiae abjudico, cujus nomen in aliquibus Codd. non præfert, neque ea tamen solummodo ratione abjudico) eundem Alcibiadem confodit eadem in causa. Male ergo inscribitur ἀστρατείας (pro quo Codd. nostri ubique ἀστρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim singula oratio singulam αἰτίαν habet, sed ambæ eandem. Contra στρατηγούς bene multa disputantur, quorum quum fuerit officium litem promovere, id alienius esse ostenditur, ut pro iis intercedant quos judic. ed. candos stiterunt.

Pag. Reisk.

Pag. H. Steph. 144. 18

557 α'. ΕΓΩ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἕωεὶ καὶ

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ] Dicam, quare non existimem hanc esse Novam et diversam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis λειποταξίου meminit, nullam Ἀστρατείας mentionem facit. Sed hoc parvi est momenti: majoris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et præcipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem proficitur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in utraque, *Probabile* est (non dico *Necessè*) Actionem quoque Unam et eandem fuisse; et Continuum, ut idem sit Archestratides in fine Orationis, qui in principio fuit: præsertim cum Rationes susceptionis causæ hujus in utraque Oratione eandem allegentur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem. Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur pæne ἀποδεικτικόν, hoc est: Licet aliquando diversæ res essent λειποτάξιου et Ἀστρατείας, et diversæ Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duæ species erant λειποταξίου, et Duæ Ἀστρατείας. in una specie, hæc crimina longe inter se dissidebant; unde Demosthenes contra Timocrat. diversos facit τῶν ἀστρατεῦτους

et τῶν λείποντας τὰς τάξεις; et Andocides de Myster. p. 10. 21. ed. Steph. In altera specie, in qua versatur hæc causa Alcibiadis, coincidebant. reus enim erat Alcibiades λειποταξίου, quia deseruerat *pedestrem militiam* et injussu Strategorum migraverat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: Ἀστρατείας vero reus, quia non comparuerat in *pedestri militia*, ut ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, ut probet hanc esse Ἀστρατείαν si quis ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῆ. Jam vero quodnam discrimen? et quomodo diversæ et Duæ Actiones, cum ex hoc ipso, quod λειποταξίου erat reus, reus esset Ἀστρατείας quoque; et ex eo, quod Ἀστρατείας reus, in hoc casu λειποταξίου quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diversorum criminum mentionem faciat, λειποταξίου, Ἀστρατείας, et Δειλίας, quorum singulorum pæna erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio* (adeas Æschinem adversus Ctesiphontem §. ν'). Noster, hanc Legem proferens adversus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, λειποταξίου et Δειλίας, ommissa Ἀστρατεία, quam novit in hac causa comprehendi sub λειποταξίου: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem *τοτὺν* hujus Legis (quæ *Tria*, ut dixi, cri-

ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἀξίοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γραφῶν ¹ κοινούς εἶναι τῷ τε

¹ κοινούς T.

mina complectebatur) reum esse; et ut hoc probet, Demorum iterum meminit, Ἀστρατείας et Δειλίας, omissis jam Λειποταξίῳ, quod contineri scivit in Ἀστρατεία. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex æquo non conveniret, atque adeo ipsa Actio inscribi potuisset Ἀστρατείας atque bene ac Λειποταξίῳ, quandoquidem hæc voces in hac causa synonymicæ sint, et ita eas usurpat Orator, et Demosthenes adv. Boetorum §. ε'. et Æschines adv. Ctesiphont. §. μζ'. οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτοῦς ἐνούθεισεν, ἀλλ' ὁ Φωκικῆς πόλεμος. Quin et hæc Secundam (Ἀστρατείας) perorat verbis, quæ plane pertinent ad priorem, Λειποταξίῳ: Ἀποδέδικται δὲ καταλεγεῖς εἰς τοὺς ὀπίστας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ τῶν νόμων κωλύοντων, ἀδοκίμαστος ἰππείσας. Idem igitur hoc loco Λειποταξίῳ et Ἀστρατεία: Una igitur Causa, Una Oratio. Dicendum jam, unde orta videatur hæc Divisio. His verbis clauditur Oratio præcedens: ἀνάγκη δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ἔργους, καὶ τὴν γραφὴν καὶ τοῦτον μνησθῆναι φησίσονται τὰ δίκαια. Aliqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba jussus fuerit recitare Leges, aut Psephisnuta, aut Delationem, hæc recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Æschine et Demosthene aliquoties fit, Notæ saltem eorum in Contextum Orationis inseruntur. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hæc, ut mihi videtur, tota hujus rei labes, cum enim hæc voces omitterentur (quod centies hinc Oratoribus accidisse certum est), relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Novam ordiebantur ab istis: Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. Quia vero nulla Inscriptio Novæ hujus Orationis inveniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis, quæ statim sequuntur: περὶ τῶν τῆς Ἀστρατείας γραφῶν κοινούς εἶναι etc. imperite videntur fabricasse Titulum ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ: quæ vox in hac causa, ut supra probavi, nihil aliud est, quam λειποταξίῳ, atque ita pro Una Actione λειποταξίῳ, Duas habemus, Λειποταξίῳ et Ἀστρατείας, hoc est, Λειποταξίῳ et Λειποταξίῳ, vel Ἀστρατείας et Ἀστρατείας. Hæc vero primitus ita connexa fuisse existimo: ἀνάγκη δὲ φησίσονται τὰ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. ita ut postquam Leges, etc. recitata fuissent, Ac-

cusator in Oratione pergat, quam abrupterat ista Recitatio. Cæterum una adhuc restat difficultas, quæ nonnullis moram forte injecerit, ea est hæc: In lege Solonis superius a Lysia adducta dicitur, Si quis Λειποταξίῳ aut Δειλίας reus sit, de eo judicatorum Strategos (vulgo quidem legitur τοὺς στρατιώτας: sed de veritate conjecturæ Schotti, τοὺς στρατηγούς, vel μετὰ, τοὺς στρατηγούστας, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum): si vero Stratego de his rebus judices essent, quinam sunt hi ἄνδρες δικασταί, judices, qui tam clare distinguuntur a Strategis initio hujus Orat. XIV. Peto igitur a Vobis JUDICES, et STRATEGOS oro, ut etc.? Ut hic eximatur scrupulus, sciendum est, Strategos Decem quotannis electos fuisse, quorum Potestas cum anno linebatur. Hi igitur, qui in hac causa sedebant judices, et quorum per Leges erat Jurisdictio, Stratego erant anni currentis, prout loquimur: isti alteri vero Stratego, qui Alcibiadi in hac causa favebant, et qui distinguuntur a judicibus, Stratego fuerant istius anni, in quo hoc crimen admiserat Alcibiades. His Rebus explicatis jam ad Verba redeamus. MARKLAND. Hæc oratio Lysie atque est prioris δευτερολογία, seu secunda actio. finita nempe priori actione, cum intervenissent Stratego, pro Alcibiade nitentes, eum testantes jussu suo ea fecisse, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denno cum assurrexisset, asserens hæc, quæ in hac oratione leguntur, ubi hæc duo præcipue urgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea suo jussu Alcibiadem fecisse. Eos enim illa non jussisse. 2. Etiam si jussissent, Alcibiadem tamen reum esse facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuisset potius, quam Strategis, penes quos potestas nulla sit ea imperandi, quæ a legibus vetentur. REISK. Abunde probasse videtur Marklandus, nihil aliud hanc esse, nisi finem prioris Orationis, cuius rationibus etiam hæc accedat, longiorem esse hujus orationiculæ perorationem, quam proportio ad reliquas partes patiatur. Quare non video, cur Reiskius probabilem Marklandi sententiam repudiarit, atque hanc orationiculam putarit esse δευτερολογίαν. SLUITER. Marklando quoque assentitur Taylorus.

Κοινούς] Rectius κοινούς. Παρασχῶν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀρεταῖν. Demosth. pro Cor. TAYLOR. Læge: κοινούς, hoc est, εἰς τὴν ἴσην ἀμφοτέροις ἀρε-

558 διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι, καὶ μὴ βοηθοῦντας ¹ ὡς ἂν βού-
λωνται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς
ψηφίσασθαι, ² ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε εἰ
³ [ἐν] τῇ ⁴ ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ δεσμοῦνται ἀναβάντες
559 ὑμῶν ἐδέοντο ⁵ μὴ καταψηφίσασθαι, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι, ²⁵
εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ψῆφον διδόντες παρακε-
λεύονται ⁶ [τῶν μὲν] ⁷ μὴ ⁸ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν
560 αἴσχιον ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοιτο,
εἰ ⁹ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων ¹⁰ ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις

¹ οἷς Α.² ὃ μὴ ποιεῖτε ὑμεῖς, ἐνθυμούμενοι Α.³ ἐν om. T. A. uncus om. R.⁴ ὑμετέρᾳ R. A.⁵ μὴ om. T. R. A.⁶ uncus om. T. R. A.⁷ μὴ om. A.⁸ καταψ., τῶν δὲ μή. Α.⁹ τολμήσει μὲν T. A. τολμήσει μὲν ὁ R.¹⁰ ἐμβας τῶν T.

δοῦναι, ut loquitur Demosthenes initio Orat. de Coron. et paulo post παρασχῶν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκρατῆν, et Orat. contra Aphobum Ψευδομαρτ. ἀντὲρ ἴσοι καὶ κοῖνοι γιήσεσθε ἡμῶν ἀκραταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnasensius ex Isocrat. εἰ μὴ κοινούς ἀμφοτέροις ἀκρατὰς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. ed. Steph. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι. In iurejurando τῶν Ἑλλιστῶν erat, ἀκροάσμαι τοῦ τε κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. Demosth. contra Timocrat. Vide quoque Dinarchum adv. Demosth. p. 93. ed. Steph. et Isocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βούλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit ὅ τι ἂν βούληται: ut nihil mutandum. MARKLAND.

᾿Ως] Utinamque feram. malleum tamen aut οἷς aut ὦ. REISK.

Πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] Dicitio hæc bene ni habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lysiae propriis, etsi paulo durioribus. Alios sic enuciasset: πᾶσαν προθυμίαν εἰσενεγκεῖν, ὥστε πᾶσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. IDEM.

Ἐνθυμουμένους] Non ad βοηθοῦντας redit, sed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, sed ad iudices. IDEM.

Εἰ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in ejusmodi causa, ut census agatur nostri, utrum civis simus veri, an commentitii atque subreptitii, ut sæpe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσει. aut, honestamne, an turpem et flagitiosam vitam agamus, non de hujusmodi rebus novem Archontes quærebant. IDEM.

Οἱ δεσμοῦνται ἀναβάντες] Infra de re simili: εἰ τολμήσει μὲν ἄρχων ἐμβας τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quæque ἐμβάντες, an illic ἀναβάς? Thesmothetarum

vero erat στρατηγούς χειροτονεῖν ἐξ ἀπάντων. ut de iis narrat Pollux VIII. 9. segm. 87. MARKLAND.

Καταψηφίσασθαι] Scil. ἡμῶν ἀκρίταν. REISK.

Διαδόντες] Διαδόντες, Ald. Ita hæc restituens Stephanus sibi nimium placere visus est. Suam enim emendationem, credo quoque et sui Cod. lectionem, textui inseruit ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio Aldina ad veritatem propius accedit, quæ est διδόντες, ut infra, αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. ψῆφον enim δίδοναι erat eorum magistratum, qui permittebant iudicia fieri. Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, ut loquitur noster: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod utique est ψῆφον δίδοναι, non διαδόναι. Ita ut ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commiserere Archontes, δίκας ἀστρατείας οἱ στρατηγοί. Demosth. adv. Eubulid. [§. ε'.] Τὴν δὲ ψῆφον εὐθὺς ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν et paucis interjectis: τί ποτ' ἂν τὸ δυσχερὲς εὐβουλίῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ἵστεραίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ πρώτου τὴν ψῆφον δίδοναι τοῖς δημοταῖς; TAYLOR.

Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι.] Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ καταψηφίζεσθαι. CONT. Clare deest Oppositum, prout patet ex isto τῶν μὲν. Lego: τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. MARKLAND. Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi a communi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic amant verba struere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne altera quidem constructio damnanda videtur, tametsi minus usitata. REISK.

Εἰ τολμήσει μὲν ἄρχων] Scribendum: εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων etc. ut infra deest. explicandus hic locus ex Polluce VIII. 9. segm. 89. Hic vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἐκλυτοῦ ἐπάναυμος ἄρχων. MARKLAND.

ἀντιβολεῖν καὶ ἰκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅ τι ἂν βούληται
πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος καὶ οἱ ¹ ἑνδεκά δέησονται ἐν
30 ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις, ὡς περ καὶ νῦν 561
χρῆ τοίνυν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,
ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν ² διοίσει ὑμᾶς ³ ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρα-
τείας βοηθεῖν, ἢ ⁴ τούτων τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον 562
διδόντας.

β'. Σκέψασθε δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἰκανὸν γένηται
τεκμήριον, ὅτι οὐδεὶς πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ
⁷ Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ 563

¹ τὰ Τ.

² δέησει Τ. R. μᾶλλον δέησει Α.

³ ἰδίᾳ τινὶ περὶ Α.

⁴ τούτους ἂν τινὰς Τ. R. τούτους ὑμῶν ὑπὲρ τινὸς Α.

Καὶ οἱ τὰ * * * δέησονται etc.] Καὶ οἱ
ταξίαρχοι, vel στρατηγοί, δέησ. CONT. F.
Καὶ οἱ στρατηγοί δέησ. TAYLOR. Opinor
supplendum: καὶ οἱ ταμίαι δέησονται. qua-
siores. Sic apud Lucianum in Demonacte
p. 859. ἰμοδιαιτος ἄπασσι, καὶ πεζὸς ἄν. sup-
ple: καὶ ὁμοτράπεζος ἄν. MARKLAND.

“Ὡς περ καὶ νῦν;] Hanc igitur δίκην εἰσῆ-
γον Strategē, honori Alcibiadis consulentes,
et ut ille ab hac infamia iudicio pu-
blico absolveretur. Exempla omnia supra
allata hoc postulant. MARKLAND.

Καὶ νῦν] Scil. ποιούσιν αὐτὴν εἰποίησαν.
REISK.

Οὐδὲν δέησει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo: οὐ-
δενὶ βοηθεῖν. reputantes, non equum fore
vos (qui Strategē aequae ac Iudices estis)
cuiquam privatim opitulari in causa de-
structionis militiae. si enim, ut supra argu-
mentatur, omnes idem faciant, quod fecit
Alcibiades, quodnam opus erit vobis Stra-
tegis? Haec ad Iudices. Deinde ad alteros
Strategos, amicos Alcibiadis: ἢ τού-
τους ἂν τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόν-
τας. scribo: ἢ τούτους τινῶν δεῖσθαι, αὐτοὺς
τὴν ψῆφον διδόντας. aut hos, rogare aliquos
et pensare, ipsos calculos distribuentes; id
est, cum causa sua ipsorum sit, et ὑφ' ἑαυ-
τῶν εἰσαγομένη. Notabis, τίθεσθαι τὸν ἀγῶ-
να, εἰσάγειν τὴν δίκην, et δίδναι vel διαδίδ-
ναι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse.
Quid sit τὴν ψῆφον δίδναι vide apud Ulpia-
num in Demosthenis Midianam, ad ista
verba, πείσαι τὸν στραταγείοντα δοῦναι τὴν
ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Orati-
one, diverso sensu dicit, Midiam produ-
cturum esse Liberos suos, et petiturum,
τούτους δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, ut vos illis
detis calculum vestrum; misericordiae, non
causae, hoc concedentes. Qui vero in
causa, a se introducta, Iudicibus τὴν ψῆφον
dat, is iudicium, quantum in se est, cor-
rumpit; conando nempe persuadere iis

sententiam ferre, non secundum Leges,
sed privatam ipsius utilitatem. Insignis
est de hac re locus in Oratione adv. En-
bulidem. Scio et aliam esse notionem
hujusce phraseos: enjus exemplum vide
apud Xenophontem Ἑλλην. VII. 3. 2.
MARKLAND. Marklando assentitur Tay-
lorus.

Τούτους] Coisl. habet τοῦτου, quod est
fere nihil. Locum hunc ita restitue:
Οὐδὲν δέησει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας
βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν
ψῆφον διδόντας. TAYLOR. Mibi videtur
locus ita quodammodo posse restitui: ὅτι
οὐδὲν μᾶλλον δέησει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς
ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν ὑπὲρ
τινὸς δεῖσθαι. non vos magis decere, in causa
non obita militiae cuiquam privatim gratifi-
cari, quam illos pro quoquam apud vos in-
tercedere. REISK. Videtur in antiquiori-
bus Codd. duplex fuisse lectio, altera ἢ
τούτους δεῖσθαι, altera ἢ τούτων τινὰς δεῖσθαι.
Itaque recentiores descriptores arbitror
vocabulo τούτους superscripsisse discrimen
lectionis ἂν τινὰς, quod in aliis Codd. in-
venerant. Utramvis eligas, locus erit
persanatus: cogitantes non oportere vos pri-
vatim pro Alcibide in hoc ἀστρατείας iudi-
cio intercedere, neque has etiam strategos
oportere, iudices, quos ipsi in suffragio mit-
tunt, exorare. SLUITER.

Παρεσκευασμένος] De hac voce haeo
quid statuum: ntrum sc. lectio sit men-
dosa, an excidat aliquid, quod sequi de-
buerat. TAYLOR. In ultima voce videtur
esse depravatio, quam sine MSS. auxilio
non possum corrigere. Hoc forte voluit
Orator: Considerate vero, iudices, an
non hinc satis evidens sit argumentum,
quod nullus Strategorum Alcibiadem eque-
stri militiae adscripserit. Si enim ita fecis-
sent, debuissent in jus vocare Pamphilum
equitum praefectum, quod equum Alci-

ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον, ὅτι ¹ ἀφαιρῶν 35
565 τὸν ἵππον ἰππέως ἀπεστέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ
φυλάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἀκυρον
ἐποίει τὴν ² τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον

¹ φαίνων T. R.

² αὐτῶν A.

biadis adimens, civitatem equite privasset: debuisse verum multam imponere phylarcho (equitum istius tribus praefecto), quod Alcibiadem ex sua tribu expellens, Strategorum mandata irrita fecisset: debuisse autem jubere taxiarchum (ordinum militum gravis armaturae. Jam vero nihil horum fecerunt Stratego; sed etc.) Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. Vanderheidii, propter corruptum Contextum, miseris modis lacinatur. MARKLAND. Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Utinam multo alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset: εἰ ἰκανὸν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένηται, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἐτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν οὐδεὶς πῶ ἦν αὐτῷ παρασκευασμένος, ὡς νῦν εἰσὶν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρασκευασμένοι. Graeci usurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, ut in judicio se adocatione et testimonio adjuvet. παρασκευασμένος igitur est testis, advocatus, patronus causae, corruptus, gratia, precibus, largitionibus inductus, ut causam iniquam tuendam suscipiat, quem nos *gewonnen* aut *gestimmt* usurpamus. REISK.

Ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον] Scribe: ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ. *accusare, in judicium vocare Pamphilum.* qui opinor ἵππαρχος erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in equitibus auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλῳ, haberet, vel adderet, τῷ ἵππαρχῳ, multo melius putarem. MARKLAND. F. ἐγκαλεῖν. TAYLOR. Verbum hoc bene habet. ἀνακαλεῖν est h. l. ad tribunal suum, Strategorum pnta, ad causam dicendam, excitare. REISK.

Φαίνων] Tu repone ἀφαιρῶν. TAYLOR. Forte, ἀφαιρῶν, *adimens.* Sed in MS. φέγων, notante Stephano, hoc esset ἀφέλων, eodem sensu. quod verum puto, propter frequentes vices Literarum γ et λ. unde ista depravatio, ut mihi videtur, 1 Cor. XIV. 26. γλώσσαν ἔχει, pro γῶσιν. Locum apponamus: "Ὅταν συνέγρησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνεῖαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω· εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο etc. Ita distinguendum puto,

et repetendam Conjunctionem εἴτε ante singula κῶλα, quasi scriptum esset: ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλώσσαν ἔχει, εἴτε γλώσση τις λαλεῖ etc. *unusquisque vestrum sive psalmum habet, sive doctrinam habet, sive lingua quis loquitur etc.* Non enim *affirmative* loqui videtur Apostolus (neque verum, opinor, hoc fuisset, scil. *singulas* personas in Cretibus Primitivorum Christianorum Donum aliquod Spirituale habuisse), sed *hypothetice*, et *praeceptive*, si quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Sæpe autem vox, ad ultimum membrum longioris sententiae posita, ante singulas ejusdem sententiae partes repetenda est. vide hujus Epistolæ cap. XV. 44. ubi vox *σῶμα* sæpius repetenda est antequam devenias ad propriam ejus sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Jam vero cum agatur de γλώσση commate 27. mihi probabile videtur scriptum fuisse γῶσιν commate 26. ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate sexto hujus Capituli, hæc fere eodem modo conjunguntur, ἀποκάλυψις, γῶσις, προφητεία, et διδαχή: et ibi quoque τῶν γλωσσῶν distincte facta mentione. et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII. 1, 2. 8. Mox, φυλάρχῳ, et φυλῆς scribendum, litera initiali minore. Vanderheidius enim priorem cepit pro Nominine Proprio, *Phylarcho*: et vertit ἐπιβάλλειν τῷ φυλάρχῳ, *adoriri Phylarchum*: duplici errore. ἐπιβάλλειν est *multare*. Vide Harpocrat. V. Ἐπιβολή, ubi Lysiam citat: et Pollucem VIII. 5. segm. 21. Sæpe hac voce utitur Noster eodem sensu. Xenophon Ἑλλεν. I. 7. 1. Ἐρασινίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, *κατηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ*: ita legendum pro ἐπιβουλήν. male vertitur, *Erasinidem per insidias aggressus*. MARKLAND. Etiam φαίνων bene habet, deferendo Alcibiadem apud judices rerum militarium, ut turbatorem disciplinae militaris, qui pedestri militiae cum esset adscriptus, equo uteretur, et equitem se gereret, quanquam equus ei publicus a republica nullus esset datus. REISK.

Ἐπιβάλλειν] Subaudi ἐπιβαλὼν, quod est genus aliquod multæ, quam leges Archontibus arbitrariam reliquerant. IDEM.

Τὴν τούτων τάξιν] *horum, Strategorum* puta, *collocationem.* h. e. quod effecisset,

ἔξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. νῦν δὲ
 τούτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιε-
 ὄρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακίζομενον καὶ τοῖς
 40 ἰωποτοξόταις ἰππεύοντα, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν
 ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ'
 ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 αὐτοὺς μὲν¹ τοὺς στρατηγούς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας
 μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἠγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκι-
 μιάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ
 τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν ταχθῆναι. δεινὸν δέ μοι 566
 δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων
 145. 1 ἰππέων, οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὄντινα βούλονται αὐτοὶ εἰς
 τοὺς ὀπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὀπλιτῶν ἀδοκιμάστων
 ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔσται ὄντιν' ἂν βούλονται ἰππεύειν. εἰ
 μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὄντες κύριοι πολλῶν βουλο-
 μένων μηδένα τῶν ἄλλων ἰππεύειν εἶασαν, οὐκ ἂν δικαίως
 5 χαρίζοσθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, 567

¹ τοῖς οἰμ. T.

ut ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi locum deinceps in equitibus obtinendum assignassent. IDEM.

[Ἐπὶ τούτων] Π. ἐπὶ τούτοις. Οὕτω φησὶν, Ἐπὶ τούτοις ἔσται. H. STEPHAN. Ita legit et Petitus Attic. Leg. p. 550. ubi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. TAYLOR. Recte, opinor: saltem usitatius. sic Orat. I. ἐπ' αὐτῆ εἶναι, penes eum esse. Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῶν et τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῶν. Vide, quæ dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τὸ γὰρ ἐπ' ἐκείνων. quæ, licet rarior, proba tamen locutio esse potest. MARKLAND. Non est penes strategos. AUGER.

[Ὅντινα βούλονται] Rescribo: ὄντιν' ἂν βούλονται. ut statim ὄντιν' ἂν βούλονται ἰππεύειν. MARKLAND. et TAYLOR.

Οὐ κἂν δικαίως χαρίζοσθε αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat, ἀδικίως: non injuste hoc illis concessissetis. et alibi in his Orationibus hæ voces parem mutationem passæ sunt. Tali quoque mendo sædator Sacer Textus Rom. V. 7. μάλις γὰρ ὑπὲρ ἀδίκου τις ἀποθαινεῖται. Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apostoli videtur dici potuisse, et hoc impulit Viros Doctos ad inanem isto loco Distinctionem inter δι-

καιος et ἀγαθός: quæ Verborum Distinctio si ex usu Linguae maxime foret, Rei tamen quoque, de qua agitur, Distinctio spectari debuit. ea vero neque Moribus consentanea, neque Natura Hominum fundata mihi videtur: neque enim unquam credo inventos fuisse Homines, qui tam accurate distinguerent, ut pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δικαίῳ nollent: præsertim cum quis non possit esse δικαίος, ut non simul ex magna parte sit ἀγαθός. Bene vero, quod Vetustissimi Syrus et Arabs Interpretes (approbante Grotio) manum Apostoli servarunt. tametsi etiam absque iis, ex sola Logica, hoc confici et concludi potuisset. certe ita conjeceram diu antequam de Varia Lectione rescivissem, ex ipso συλλογισμῷ et Ratiocinatione, quæ in altera, nisi fallor, nulla est, etiam admissa ista Distinctione: quod facile quis perspiciet, si quæsierit, quid per suum istud γὰρ velit Paulus; quo Acutior et Accuratiior Argumentator manum chartæ nunquam admovit. MARKLAND. Malim: εἰ καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοσθε ἂν αὐτοῖς. gratificemini illis, tametsi haud optimo jure. idem est, ac si dixisset: χαρίζοσθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id est, absolvatis quidem eos iudicio vestro per gratiam, καίτοι οὐ δικαίως, tametsi haud meritis, aut etsi contra jus et fas. REISK.

ἐνθυμείσθαι χρεῖ, ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνῶσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἂν οὗτοι ¹ κελεύουσι ψηφιεῖσθαι. ὥστε οὐδένα
568 χρεῖ τῶν δεομένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὄρκων ποιεῖσθαι.

γ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τω δοκεῖ ² μεγάλη ἢ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνήσθαι χρεῖ, ὅτι οὐ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἤκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κει-
μένων νόμους ψηφιοῦμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, ¹⁰ ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλη τῇ πόλει βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλί-
γους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. χρεῖ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐσκέφατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὄρκους ὁμωμοκότας καὶ περὶ ¹⁵ Ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθαι, ³ ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήση, καταγελαῶν τῆς πόλεως ἀπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθῶν, ὃς τῶν φίλων τοὺς φανερώς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ. ὑμεῖς οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰς τούτων δεήσεις περὶ ⁴ ἐλάττωνος
569 ποιησάμενοι τὰ δίκαια ψηφίσασθε. ἀποδοδεῖκται δὲ κατα-
λεγεῖς εἰς τοὺς ὀπλίτας καὶ λιπῶν τὴν τάξιν καὶ τῶν νόμων ²⁰ κωλύοντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας, καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι διαρρήδην οὔτε στρατηγὸν οὔτε ἵππαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα κυριώτερον ἐκείνων ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων ἰδιώτης ὢν τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι

¹ κελεύουσι T.² μεγάλης ζημίας T. R.³ οἷς T.⁴ ἐλαττόνων T.

Κελεύουσι] Π. κελεύουσι. H. STEPH. CONT. Lege cum Steph. et Coisl. κελεύουσι. TAYLOR.

Μεγάλης ζημίας] Malim: μεγάλη ἢ ζημία. REISK.

Ὅς ἂν κ. τ. λ.] Π. ὃς ἂν H. STEPH. CONT. Cum Steph. ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήση. TAYLOR.

Περὶ ἐλαττόνων] Scribe ἐλάττωνος, ut semper. MARKLAND.

Ἱππαρχον] Ἱππαρχον. CONT. Coisl. Ἱππαρχον. Officium ejus describit Sigon. de Rep. Athen. IV. 5. Noster in proxima oratione: πολλοὺς μὲν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἵπ-

πάρχους χειροτονημένους. TAYLOR. Lege: Ἱππαρχον. conjungit duas summas ἀρχάς, hanc equitum, illam peditum. sic infra: πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἵππαρχους χειροτονημένους. Demosthenes de Corona §. νε'. καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν Ἱππαρχον τὰς πεζὰς, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσινάδε ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. conjungit ἵππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosthenem in Philipp. I. §. θ'. et Æschinem adv. Ctesiph. §. ζ'. MARKLAND.

Ἐκείνων] Pro εαυτῶν. redit enim ad leges. REISK.

¹ Ἄρχεστρατίδῃ Βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδῃ ἐχθρὸν ὄντα
 ἑμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς 570
 δὲ χρὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ
 ὅτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

¹ Ἄρχεστρατίδῃ T.

Ἄρχεστρατίδῃ] In superiori erat Ἄρ- τῶ κατ' Ἄρχεστρατίδου, V. ἀποψήφίζονται.
 χεστρατίδῃ. TAYLOR. In priori Oratione parvi est momenti, utro modo scribatur :
 Ἄρχεστρατίδην appellavit. Citat Ammo- uno tamen utrobique scribendum. MARK-
 nius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Ἄρχεστρατί- LAND.
 δου, V. ἱερά : Harpocration Dinarchum ἐν

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
 ΕΝ ΒΟΥΛΗ
 ΜΑΝΤΙΘΕΩΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩΙ
 Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Α .

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. Est actio δοκιμασία. Mantithens se magistratus candidatum professus vitæ ex- Pag.
 ed. amen subire tenetur. Postulatur merendi sub Trigintaviris. ed.
 Reisk. H. Steph. 145. 30

570 ἄ. Εἰ μὴ συνῆδεν, ᾧ βουλῇ, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις
 ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς
 571 χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἠγοῦμαι γὰρ τοῖς
 ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν
 αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν
 αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα 35
 ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με¹ τυγχά-
 νει ἀηδῶς ἢ κακῶς διακειμένος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος
 ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ
 πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγήσεσθαι. ἀξιῶ
 δὲ, ᾧ βουλῇ, εἰάν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὖνους
 εἰμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν
 αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι·

¹ τυγχάνει T. R. A.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Hanc orationem sine ulla Inscriptionis mentione semel citat Harpocration, V. κατάστασις: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notavit Valesius. Cæterum hanc ex optimis Lysianis existimo: est enim spiritu plena et magnanimitate, et fiducia conscientiæ, innocentia sua et meritis erga civitatem fretæ. Præstantissimam certe Mantitheï hujus indolem demonstrat. MARKLAND.

Χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἰδέναι, ut norant scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari modo χάριν ἔχειν. Quod credo observari a Polluce, V. 32. Εἰδέναι χάριν. ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Ὑπερίδης τε καὶ Λυσίας. Editores male hæc tractarunt. Tu mecum sana. TAYLOR.

Ἡ κακῶς] Suntne ista vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακίως, maligniter. REISK.

40 εἰάν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ
πολύ παρα τὴν δόξαν καὶ παρα τοὺς λόγους¹ τοὺς τῶν
ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖ-
σθαι χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον
οὐτ' ἐπεδήμου ἐπὶ τῶν Τριάκοντα,² οὐδὲ μετέσχον τῆς
τότε πολιτείας.

146. 1 β'. Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατήρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμ-
φορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε. 572
καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων οὔτε μεθισταμένης τῆς
πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πει- 573
ραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε ἡμᾶς
εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν
τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην
5 γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημαῦσι καὶ τοῖς μηδὲν

¹ τοὺς om. T.² οὔτε A.

Φαίνωμαι περ.] Malim φαίνωμαι, καὶ περὶ.
IDEM.

Οὐδὲ] Imo vero οὔτε. IDEM.

Ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους
ἐξέπεμψε] Admodum vaga est hæc Satyri
huius descriptio. plane deest vox βασι-
λεύοντα post Πόντῳ. Nimirum hic est ille
Satyros, eujus toties meminit Isocrates in
Trapeziticis: ubi Actor in ista causa dicit,
Patrem suum adeo familiarem esse Satyro,
ὥστε πολλὰς μὲν χάρας ἀρχεῖν, ἀπάσης δὲ
τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου, ut et
utrius provinciam gubernet, et omnium
Satyri copiarum curam agat. Hujus me-
minit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp.
XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χεῖρον καὶ Σάτυρος,
Σπαρτάκου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου,
ἐτελεύτησεν, ἀρχὰς ἔτη δεκατέσσαρα. Quem
locum mihi suggestit Cl. Editor. MARK-
LAND. Subaudi δυνάστην. quod ut addatur,
opus nil esse videtur, nisi codices auctores
fiant. REISK. Ostendere vult Orator ex
persona Mantitheï, eum sub trigintivirali
dominatu brevi tantum tempore in urbe
fuisse, quare et profectiois et reditus
tempus accurate designandum erat. Si
vero ita locum legamus, dicit Mantithens
se rediisse, nondum diratis muris neque
mutato Reip. statu, sed quinque diebus
antequam exules Phyle profecti Piræeum
caperent. Ne de aliorum conjecturis quid
dicam, mihi legendum videtur: ἐξέπεμψε, οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων, οὔτε μεθιστα-
μένης τῆς πολιτείας' κατήλθομεν δὲ πρὶν κ. τ. λ. Hunc vero Mantitheum diversum esse
credo ab eo, eujus mentio est apud
Xenoph. Hellen. l. 1. 6. et 3. 9. Is autem

forte idem sit, de quo dicit Andronicus de
Myster. p. 6. fin. ed. Steph. Diversus
item uterque ab eo, pro quo scriptæ ex-
stant Demosthenis in Bæotum orationes.
SLUETER.

Οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ'
ἤλθομεν etc.] Scio quid dici possit de
repetitive τοῦ ἤλθομεν. nihilominus de-
esse pulo vocem ἐπεδημαῖμεν, in patria
fuimus, post πολιτείας. neque cum mania
diruebantur, neque cum forma Reip. mu-
tabatur, Athenis fuimus, sed rediimus etc.
Interpres quoque in Versicis sua inserit
affinitus. ἤλθομεν vero est rediimus, ut
Luc. XXIII, 42. ἔταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ
σοῦ, quando redieris in regno tuo, id est,
quando redieris Rex, regia potestate pre-
ditus: neque hoc solum, sed et tuo regno,
emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi
vocat in τῇ δόξῃ αὐτοῦ, in majestate sua.
Mentem Lucæ non bene exprimit Vul-
gata: cum veneris in regnum tuum. Longe
aliud dicit Evangelista. MARKLAND. Non
equidem movebo controversiam huic
lectioni, quæ accipi possit, ac si sic esset
scriptum: πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [scil.
ἤλθομεν] πρὶν — Visus tamen aliquando
fuit Lysias sic reliquisse: πολιτείας κατ'
ἤλθομεν, rediimus domum, ἀλλ' ἤλθομεν
πρὶν κ. τ. λ. Aut alias deest ἡμεν μάρ-
τυρες, aut αὐτόπται, aut μετέιχομεν οὐδὲν.
REISK.

Ἐκεῖνοι] XXX tyranni puta, et qui cum
illis faciebant. IDEM.

Καὶ τοῖς μηδὲν ἔξαμαρτάνουσι etc.]
Scribe: καίτοι μηδὲν etc. tametsi innocui
essent. per parenthesis. MARKLAND.

ἔξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον¹ καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν² δῆμον. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἰππεύσαντας σκοπεῖν εὐθὺς ἔστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνευσιν, ἔνιοι δὲ τῶν³ ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι· 574 εἰσὶν. ἐκεῖνος δ' ἔστιν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἰππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίοις οὔτε κατάστασιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥᾶδιον τοῦτο γνῶναι, διότι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ⁴ ἀποδείξαιεν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, ἅυτοῖς ζημιουῖσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· 575 ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾶδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἰππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δὲ, ὧ βουλή, εἴπερ ἰππευσα,

¹ ἢ T. R. A.² δῆμον ἐτίμων. R. A.³ ἀπομοιόντων R.⁴ ἀποδείξειεν T.⁵ αὐτοὺς A.

ἢ τοὺς] Καὶ τοὺς Coisl. Locus tamen etiamnum desperatissimus. TAYLOR.

Ἀπομούντων] Sic dedi, revocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημούντων. Sed adhuc addendum videtur ἂν. ἀπομοιόντων ἂν, qui sint dejeraturi, jurejurando infitituri, militia equestri sub xxx tyrannis se functos fuisse. REISK.

Ἐπιγεγραμμένοι] Opinor ἐγγεγραμμένοι. MARKLAND.

Ἐλεγχος] Me scil. in illa militia scelestata non meruisse. REISK.

Ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat Harpocr. in Κατάστασις, sed mendose: ni ejus ἀναπράττει præferat lector eruditus. TAYLOR. ἀναπράττει. CONT.

Καταστάσεις] manupretia, pecunias quas recens conscripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταστάσει, cum Zeichen ihrer Bestallung, in testimonium allectionis, et unde sibi necessaria quædam novæ provinciae compararent. Handgelder. Hæc enim defuncti militia reddere tenebantur, ut ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites sub xxx tyrannis meruerant, nunc pace restituta exactorabantur. REISK.

Συνδίοις] Vid. Harpocrat. in voce. TAYLOR.

Παραλαβόντα] Num παραλαβόντα. REISK.

Ἀποδείξαιεν] Revocavi hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν, qui esset singularis: verum pluralis numerus hic requiritur, aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξειαν. REISK.

Αὐτοῖς] Π. αὐτοῦς. H. STEPH. CONT. Vulgata bene habet, apta e præmisso τοῖς φυλάρχοις. REISK.

Ἐκεῖνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε] Si sana sit hæc scriptura, notatu dignum est, τούτοις ad remotius, ἐκεῖνοις ad propius referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox pro αὐτοῖς Stephanus conjicit αὐτοῦς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς καταστάσει: ut Orat. XXX. ἐξ τάλαντοις τὴν πόλιν ζημιώσαι: et ζημιουῖσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demosth. adv. Dionysad. §. η'. MARKLAND. Subandi τοῖς τῶν φυλάρχων. ut in τούτοις subauditur τοῖς ἐν τῷ σανιδίῳ γεγραμμένοις. Haud raro occurrunt exempla, ubi ἐκεῖνος ad propius, οὗτος ad remotius refertur. REISK.

Ἐξαλειφθῆναι] Vult infidelitatem harum tabularum demonstrare, si facile fuit volenti cuique efficere, ut nomen suum ex illis expungeretur, facile item fuit alieni ejus nolentis nomen in illis scribi ab ejus inimico, si quis ipsum lædere vellet. IDEM.

οὐκ ἂν ἦν ἕξαρκος ὡς δεινόν τι πεπωποιηκώς· ἀλλ' ἠξίου, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτη τῇ γνώμῃ χρωμέ-
 20 πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημέ-
 νους. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι 576
 τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου κατα-
 ψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν
 25 ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παν-
 τὸς τοῦ βίου λόγον δίδοναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύ-
 ναμαι διὰ βραχυτάτων. ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ 577
 πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφαὶς ἐξέδωκα, ἐπι-
 δοὺς τριάκοντα μναῖς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως
 30 ἐνειμάμην ὥστ' ἐκείνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτε μοι μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἔγκλημα γενέ-
 σθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικειᾶς, ὅτι

¹ ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι. T. R. ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με Α.

[Ὡστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Cor-
 rige: ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με ἠγε-
 σθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι
 κ. τ. λ. Vel si cui displicat violata ver-
 borum junctura, sic ad edita propius:
 "Ὡστε μηδὲν δι' ἄλλο. ut alibi noster:
 "Ἄξιον ἡμῶν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις οὐσίας ποιεῖ-
 σθαι, καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης
 ἕνεκα τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης.
 c. Nicomach. Valeat Critice, ni hoc sit ad
 vixum ipsum resectum. TAYLOR. Scribe:
 ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγεῖσθε ταύτην ποιεῖ-
 σθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. itaque propter
 nihil aliud me existimate hanc apologiam
 fucere, nisi quod etc. Egrege et Fortiter.
 Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, ut ap. Diog. Laertium
 lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ κωμικὸς

παρ' ἄλιγον ἦλθε κριθῆναι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι
 φίλος ἦν αὐτῷ. MARKLAND. Mihi, ut in
 loco mendoso, meliora nunc non succur-
 runt, quam hæc, leg. esse: ὥστ' εἰ μηδ'
 ἔνταῦθα δικαίως διαβάλλομαι. Quare si ne
 hac quidem in parte jure merito apud vos
 denigratus inimicorum criminatibus fui,
 existimate, me sic laculentissime crimen
 purgasse, atque planum fessisse, inimicos
 meos me mendacii a se confictis et pro-
 ditis infamatum isse. REISK.

² ἢ ὅτι] ἢ H delendum videtur, ut quod
 facile nasci e proximo N potuerit. REISK.
 Τὰ μὲν ἴδια] Hic τὰ ἴδια interpretor
 res domesticas, res familie proprias; τῶν
 κοινῶν intelligo de cæteris rebus quæ ad
 familiam non pertinent. AUGER.

τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτούς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους 35 περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ. ἔτι δ', ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύναίτο οὔτε δίκην αἰσχροῦν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγεννημένην. καίτοι ἑτέρους ὄρατε πολλάκις εἰς τοιούτους ἀγῶνας καθεστηκότας.

δ'. Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς 40 πρὸς τοὺς πολεμίους σκέψασθε οἶον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε 578 πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλιάρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἰππεύειν, ἐπειδὴ ¹ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἰππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι ² δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν 147. 1 ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ³ ἔξαλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἡγούμενος αἰσχροῦν εἶναι, τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν, ἀδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσθαι. καὶ μοι ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

MARTYRIA.

συλλεγόντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς 579 αὐτῶν ἐπίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, 5 ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν

¹ πάντες T.

² δὴ T.

³ ἔξαλειψαί T.

Ἐπεθυμοῦμεν] Mallem ἐπιθύμουν, propter istud ἐμοῦ. aliter sentirent de ME, si eadem SECTARER. MARKLAND.

Ἐπεθυμοῦμεν] Egoque illique mei æquales ætate, sed studiis a me multum diversis dediti. REISK. Si ego et illi eadem concuperemus. AUGER.

Ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac societate Atheniensium cum Bæotis vide Xenoph. Hellenic. III. PALMER.

Πάντες] Π. πάντας. H. STEPH. CONT.

Εἶναι δὴ] Δεῖν dediti pro vulgari δὴ, necesse esse, neque fieri aliter per naturam rerum posse, quam ut equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur. REISK. δὴ Continus delet omnino. Ego huic sub-

stitui δεῖν ex auctoritate nonnullorum Codd., sed malim abesse et δὴ et δεῖν. AUGER.

Ἐφην τῷ Ὀρθοβούλῳ, ἔξαλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου] Mallem: ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἔξαλειψαί με, jussi vel rogavi Orthobulum, ut me deleret ex catalogo. quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Activa sæpe utitur. ἔφην ἔξαλειψαί, ut apud Xenophontem Cyropad. IV. 6. 11. ἂ σὶ μὲν Μάγῳ ἔφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν. MARKLAND.

Συλλεγόντων] Π. συλλεγόντων. H. STEPH. SCAL. Recte. MARKLAND.

Πολίτας] Vel fortasse ὀπλίτας. TAYLOR. τοὺς ἔχοντας] dirites: quibus oppo-

τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόροις διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδρῶν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κекτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καὶ μοι ¹ ἀνάβητε.

MARTYRES.

10 μετὰ ταῦτα τοίνυν, ᾧ βουλῇ, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας 580 φυλῆς δυστυχησάσης καὶ πλείστων ἐνθανόντων, ὕστερον ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριέως ² τοῦ πᾶσιν ἀνδρώποισι 581

¹ ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. A.

² τοῖς T. R. A.

nuntur οἱ ἀπόροις διακειμένοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες; 1 Cor. XI. 22. καὶ κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, pauperes, absolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Ajaxe Flag. v. 157.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόος ἔρπει.

ad divitem. Isocrates in Amartyro [§. i.] οὐ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφροῦντο. unde Demosthenes Orat. I. in Stephanum [§. x.] conjungit ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. Sic habere pro dives esse Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. I. I. 1. 92.

“quoque habeas plus Pauperiem metuas minus:”

ita scribendum pato, pro quomque, i. e. quumque. ‘quo magis dives sis, eo minus paupertatem metuas.’ MARKLAND.

Ἀνάβητε] Π. ἀνάβητε μάρτυρες, ἢ, τούτων μάρτυρες. Οὕτω γὰρ ὀλίγω ὕστερον. H. STEPH. ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. CONT. Post ἀνάβητε videtur vocab. μάρτυρες iterandum esse ad hunc modum. ἀνάβητε μάρτυρες. MARTYRES. Sic certe solet loqui. REISK.

Τῆς πρώτης] Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. CONT. Malim cum Scalgiero ἐπὶ τῆς περ. vide ad p. 140. 50. ed. Steph. aut leg. ὡστ' ἐν τοῖς πρώτοις. Sæpe in MSS. οἰ et η inter se permutantur. REISK.

Ἐνθανόντων] Scil. ἐν τῷ ἀγῶνι, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM. Malim ἐνεποθανόντων. AUGER.

Ἦσπερον ἀνεχώρησα] Ἦσπερος. CONT. Legē: ὕστατος. postremus cessi. μετὰ τῶν τελευταίων, ut de se dicit infra. Ὁ σεμνὸς Στειριέως est Thrasylulus, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στηριέα

τὸν δῆμον, perperam, pro Στειριέα, quem admodum eum recte vocat Æschines adv. Ctesiph. §. ξε'. Male quoque scribitur Θερασύβυλον τὸν Στυρία pro Στειριέα apud Xenophon. Hell. IV. 8. 25. Vide Valesium ad Harpocr. V. Στειριεύς. Alius quoque erat istis temporibus Thrasylulus, τὸν δῆμον Κολυττεύς, ipse quoque τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ φυλῆς, ut de eo refert Demosthenes adv. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. 1. 26. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, ut Thrasylulus decoretur elogio, ὁ σεμνὸς, ille venerandus: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentiet loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox ἐνθανόντων, quæ præcedit, depravata est. conjeceram ἐνθα θανόντων. sed Lysianum magis foret ἐνταῦθα ἀποθανόντων, vel ἐναποθανόντων. Vide Thucyd. II. 52. MARKLAND. Utrum legatur ὕστερος, an ἕσπερον, interesse nil videtur. REISK. Pro ἀνδρώποισι malim cum Marklando ἄλλοις. AUGER.

Τοῦ σεμνοῦ] Est irrisio. Qui unus omnes præ se contemneret homines, se unum fortem et strenuum existimans, reliquos ignavos et imbelles. Stiriensis de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, ut fit in nominibus castrensibus. REISK.

Στειριέως] Thrasylulum procladabio intelligit, qui domo erat Stiriensis, et sic ab aliis ejusdem cum eo nominis distinguebatur. Θερασύβυλλος ὁ Στειριεύς. PALMER.

Τοῖς] Malim τῷ τοῖς. REISK.

Τοῖς πᾶσιν ἀνδρώποισι] δειλίαν ἀνειδιότους] Nihil videtur vox ἀνδρώποισι. Iterum

δειλίαν ὠνειδικότος. καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ
ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς 15
πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν
Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχω-
582 ρίσαι τάξεις αἰτίνας βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων
εἰκότως, ὡ βουλή — δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγω
πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἶναι —, προσελθὼν
ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν
πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς 20
πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδρά-
σκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν·
οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ
καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν
ἠγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε
ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθίσταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ'
ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καὶ 25
μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES.

έ. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς
ἀπελείφθην πρόποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα
μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν
τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τοὺς φιλοτίμους
583 καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ'
οὐκ, εἴ τις τολμᾷ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα 30

legerem vel Ἀθηναίσις, vel ἄλλοις: quod
vocabulum exscriptor forte male cepit
pro ἀνοῖς, id est, ἀνδράποισ. Vide quæ dixi
ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάντης.
καὶ ὡς οὐ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ Θεῷ δεῖξαι
φλεγόμενος etc. ubi pro τῷ Ἀθηναίῳ Kuh-
nius ex ipso Suida restituit τῶν ἀνδρα-
πέπων. Sic apud Max. Tyriom Diss. III.
p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀν-
δραπίην pro τὴν μαντικὴν: inde nimirum,
quia Librarius cepit vocem μαντικὴν pro
ἀνιην, id est, ἀνδραπίην. vide locum, nec
de lectione dubitabis. MARKLAND.

Ἰσχυρῶν] Alias loca munita solent
ὄχυρα appellari. sed et alterum in usu est.
utrumque ab eodem verbo ἔχειν manavit.
quod teneri possint, aut sese tenere (sich
halten, ut nos usurpamus), h. e. tueri
adversus hostium insultus. REISK.

Ἀποχωρῖται τάξεις αἰτίνας βοηθήσουσι]

Forle, ἀποκληρῶσαι, sorte legere vel de-
signare, propter sequentia, rogavi taxiarchum,
ut nostram τάξιν mitteret ἀκληρωτῶ,
citra sortem, sortibus non jactis, vel ductis.
Thucydides IV. 8. διεβίβαζον εἰς τὴν
νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάν-
των τῶν λόχων. MARKLAND. Bene habet
vulgata. subauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρα-
τοπέδου. REISK.

Ἰφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων, τῶν δι-
καίων] Sic visum fuit hanc locum distin-
guere, qui olim sic distinctus erat: Ἰφ'
ὑμῶν νομιζόμενος, ἀπάντων τῶν δικαίων.
verum ἀπάντων coheret, non cum δικαίων,
sed cum ὑμῶν. IDEM.

Τολμᾷ] F. deest post τολμᾷ. Et credo
παρρησιάζειν, aut aliquid simile, ut patet ex
subjunctis. TAYLOR. Videtur hic Manti-
theus excusare velle objectam sibi ab
adversario audaciam, proterviamque, cum

ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐδελόντων πρὸς τοὺς πολε-
μίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἂν ὄψεως,
ὦ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων 584
σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως
ἀπερχόμενοι μεγάλων κακῶν αἰτίοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ
35 τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν 585
εἰργασμένοι.

ζ'. Ἦδη δὲ τινων ἡσθόμην, ὦ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα
ἀχθόμενον μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχειρήσα λέγειν ἐν τῷ
δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ
πραγμάτων δημηγορῆσαι· ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῶ δοκῶ
φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προ-
γόνων ἐνδυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαινται τῶν τῆς πόλεως

linguæ, tum manus, præcipere aliis gloria-
riam, et quo jussa non esset, eo sese inge-
rere gestientem, aliamque morum cruditi-
tatem. REISK.

Τοιαῦτα] Qualia scil. mea sunt, agrestis
incessus atque status, et importunitas
atque jactantia orationis, sibi soli pericula
deposcentis. IDEM.

Ἦσπερ οὐκ ἄξιον ἂν ὄψεως, ὦ βουλή, οὔτε
φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, etc.] Non bene
coherere videntur præcedentibus: et
puto nonnulla excidisse, in quibus imperi-
tiam suam in dicendo excusare voluit.
Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non absimilia
sunt ista Ioannis VII. 24. Μὴ κρῖνετε κατ'
ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρῖνατε. Sed
forte legendum ἀφ' ὑποψίας, a suspitione:
cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, ex factis. μὴ πρὸ
τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu,
ad fin. Orat. XXX. Æschines cont.
Timarch. §. λ'. ἀπεθίζων τοὺς ἀνδράπους μὴ
ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ
βίου τὰς κρίσεις ποιῆσθαι. apposite. MARK-
LAND. Bene habet ἀπ' ὄψεως. subauditur
μόνης. Ex huminis adspæctu mero et
nudo, h. e. ex iis, quæ in oculos incurrun-
t, vultu, statu, incessu, sono vocis, simi-
libus, quæ ad veritatem iudicii de moribus
ejus animique penitentiore conditione ferendi
nil quicquam faciunt, haud decet eum
judicare, neque, ut modo quemque intuitus
fuisset, ita aut levem gravemque, aut ma-
lum frugive pronuciare. REISK.

Διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι substi-
tuere mavult Schott. διαδεχόμενοι, et pro
ἀπερχόμενοι, ἀπαρχόμενοι. Utrumque satis
infelicitè. Διαλέγεσθαι, etsi rarius, oc-
currit tamen de oratione juridiciali. Æsch.
c. Timarch. §. ιν'. Πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἦδη

ἐναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ
εὔ πάνυ ἐπιόντας καὶ μάρτυρας πορῖσα-
μένους, ἀλόντας ἦδη δὲ τινὰς κακῶς πάνυ
διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον
ἔχοντας, οἷδα κησάντας. TAYLOR. Schot-
tus conjicit διαδεχόμενοι. quod mihi æque
obscurum est, ac istud, cujus emendatio
esse debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρ-
χόμενοι, idem quod ἀεχόμενοι. Si nihil
variant MSS. cætera ferri posse existimo.
mutatis participiorum sedibus ita lego:
μικρῶν ἀπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγό-
μενοι, μεγάλων etc. multi enim a parvis
initii orsi, et ornate disserentes, magnorum
malorum causa fuerunt. MARKLAND. Ut
impudentiæ et pæne furoris habebatur
in incessu et in sermone festinare, voci-
ferari, blaterare, sic contra modestiæ,
incessus moderatus, vox humilis et re-
pressa, oratio brevis et modesta. Sic
Apollodorus apud Demosthenem, qui
locum hunc aliquoties attigit, excusat
vocem justo clatiorem, et incessum inci-
tatiorem. nature hæc vitia esse, non animi.
nil ideo se pejorem esse adversario, qui
vultu, voce, incessu, severitatem et sac-
timoniâ cum præferret, veterator esset,
hominumque unus omnium impurissimas
et flagitiosissimas. REISK.

Τῶν τοιούτων] Scil. τοῦ μικρὸν διαλέγεσθαι
καὶ κοσμίως ἀπερχεσθαι, qui nil curant in
congressibus cum aliis simiolas imitari,
gestusque exprimerè histrionicus, ejus-
modi gestus belluli adolescentis, elegan-
tiæ laudem atque gratiam aucupantes, a
magistris saltandi discunt. IDEM.

Οὐδὲν πέπαινται] Idem est ac si dixisset:
ὅτι οὐδὲν ἐστὶ μέγας τῶν τῆς πόλεως πραγμά-
των, ὃ οὐκ ἐπραξαν, vel ὃ ἡμέλησαν. IDEM.

πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν — τὰ γὰρ ἀληθῆ χρηῖ 40
λέγειν — τούτους μόνους ἀξίους νομίζοντας εἶναι, ὥστε
ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη
πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς
τοιούτοις ἀχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταί
εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

Τούτους] Scil. τοὺς, ὡς περ ἐγὼ νῦν, φιλο-
τιμότερον διατεθέντας. qui gloriæ studio
ad orationis quandam esserantur exsulla-
tionem quasi atque insolentiam. IDEM.

Ἄξιους] Subaudi λόγου. IDEM. Quod
velim addi. AUGER.

Ἀχθοισθε] Ἀχθείμην. SCHOTT. F. ἔτι
δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἀχθοῖντο: οὐ γὰρ
ἐκείνοι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ'
ὑμεῖς. TAYLOR. Si nihil desit, conjicio:
τί ἂν τις τούτοις ἀχθεσθῆ; οὐ γὰρ etc. pra-
terea, quid si aliquis his irascatur? quid
hoc ad me? non enim alii, sed vos harum

rerum iudices estis. Consentanea sunt hæc
τῇ παρρησίᾳ, qua per totam orationem usus
est. Schottus legit ἀχθείμην, paulo obscu-
rius, si sequentia spectes. Paulo aute
ἀξίους ponitur simpliciter et sine adjuncto,
ut ap. Matt. X. 11. ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ
ἀξίος ἐστι. "meritis gravem" eadem meta-
phora dixit Virgilius et eodem sensu.
MARRLAND. Bene habet vulgata. Sen-
tentiam hujus loci brevitate non nihil
obscuratam studui in Latinis admovenda
quasi face circumlocutionis illuminare.
REISK.

ΑΥΣΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἸΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία cum fisco de pecuniis jam publicandis. Cujus historiam turbulentes homo Heraldus (Animadv. in Sabnas. III. 6.) dum increpanti similis in hominem insurgit omnium quos unquam novi longe doctissimum, neque consecutus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur obæratu, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistrati publicarentur quaque, atque ita de sorte in periculum veniret, intercedit orator cui ea bona Erasistrati debebantur. Hæc summa causæ quæ

Pag. ed. lecturo cetera complanabit. Pag. ed.

H. Steph. 148. 4 α'. ΙΣΩΣ τινές ὑμῶν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, διὰ τὸ βού- 586

λεσθαί με ἄξιον εἶναι τινος ἠγοῦνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον 587
ἐτέρου δύνασθαι. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσ- 588
ηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ περὶ ὧν 588

Ἰ ΔΙΚΗΜΑΤΩΝ R. A.

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] Quæstio agitur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Scal. κτημάτων, quo rursus quasi improbat, διαδικασμάτων. Vales. ad Harpocr. Λυσίου πρὸς τὸ δημοσίων ἀδικίου. Optime tamen omnium Schott. et hic et Observat. Homan. IV. 10. χρημάτων: quo præeunte titulum reformavimus. TAYLOR. Inscriptio hujus Orationis est Δημοσίων ἀδικημάτων. Schottus ita: Rectius χρημάτων. de publicatis bonis. At hoc foret Δημευθέντων (non Δημοσίων) Χρημάτων. Et sane hic Titulus multo aptius conveniret Argumento Orationis; in qua non agitur de Delictis in publicum, sed de Publicatis Bonis. Doctiss. Valesius in Not. ad Maussacum in Harpocrat. p. 209. ita concepit Titulum hujus Orat. πρὸς τὸ δημοσίων ἀδικίου. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίων ἀδικημάτων. MARKLAND. Veterem hujus orationis titulum, qui est περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitrari suo Taylor ad mentem Schottii conformaverat, pro postrema

voce χρημάτων sufficiens. Ego vetustam probam lectionem in sedem suam restitui, unde per nefas depulsa fuerat. Profecto confiscatio alicujus suudi præter jus et fas facta, ἀδικημα δημοσίων est, injuria ab universo populo privato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quæ est in Poliuchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco adicta, παρανόμων φεύγων. Sed ais, hic tantum de una agitur injuria, non de pluribus. Debebat ergo non περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, sed περὶ δημοσίου ἀδικήματος inscribi. Audio. Sed falleris, quanquam recte videris colligere. salva res est. titulus hic, non uni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causæ versantibus. Solebant ejusmodi tituli καθολικοί seu universales, totis generibus causarum communes, orationi, quæ quoque in genere prima quæque esset, præscribi, ut οἱ συμβουλευτικοί, οἱ ἐπιτροπικοί, οἱ παραγραφικοί, aliique similes apud Demosthenem. REISK.

ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδύνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν. οἶμαι μὲν οὖν, ἂν πάντα διηγῶμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Ἐράτωνα καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, ῥαδίως ἐξ 10 αὐτῶν ὑμᾶς εὐρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε.

589 β'. Ἐράτων ὁ Ἐρασιφῶντος πατήρ ἔδανείσατο παρὰ τοῦ ἐμοῦ πᾶσι τάλαντα δύο. ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τὰ ἀργύριον καὶ ὡς τοσοῦτόν¹ γε ἔδεξθη δανεῖσαι, ὣν ἐναντίον ἔδόθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐτῷ καὶ ὅσα 590 ὠφελήθη, οἱ μᾶλλον τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε διηγῶνται ὑμῖν καὶ μαρτυρήσουσι. καὶ 15 μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἔως τοίνυν ὁ Ἐράτων ἔζη, τοὺς τε τόκους ἀπελάμβανεν ἐγὼ

¹ ΤΕ Τ.

Διαδικασίας] Exennte oratione scripsit ἀξιώ μοι ψηφισασθαι τὸ διαδικασμα eadem animi sententia, qua hic διαδικασίας. Unde magnus Scal. arripuit ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΜΑΤΩΝ, ad titulum concinnandum, uti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus περὶ δημοσίων χρημάτων. Διαδικασία enim aut est simpliciter ἀμφισβήτησις, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denno et peculiariter ea, qua committuntur inter se duo homines de ministeriis obeundis, disceptatio. Hæc conservavit Hesych. Διαδικασία ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτροπέου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσις. Tertio autem, et potissimum, quod recentioris Jurisprudentiæ Atticæ consultos neglexisse et video et demiror simul, erat πρὸς τὸ δημόσιον de pecuniis publicatis aut publicandis controversia: exceptio, quæ partem rei fisco adjudicande vendicat. Elym. Mag. Διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημοειδίῃ οὐσίᾳ. Ulpian. in Timocrat. Διαδικασία δὲ ἐστὶν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad Chersonesit. Διαδικασία ἡ πρὸς ἀλλήλους ἕρις ἡ φιλονεικία κυρίως δὲ διαδικασία ἐστὶν ἐπιχειρημάτων (corrige ἐπὶ χρημάτων) ἀμφισβήτησις. Budæus Ulpianum damnat neque valere arbitratum eam διαδικασίας κυριότητα. TAYLOR.

Τοσοῦτόν τε] Π. τοσοῦτόν γε. H. STEPH. MARKLAND. τοσοῦτου. SCAL.

Δανείσαι] Ad δανείσαι subauditur αὐτῷ. REISK.

¹ Α δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur

deesse eis ante ἂ. Demosthenes adv. Timotheum §. α'. ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ὑμῖν, τὰ τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὅ τι ἕκαστον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra §. θ'. καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἂ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert: τὴν χρεῖαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo post: καὶ τὰλλα τὰ συγκείμενα. F. καὶ τὰλλα κατὰ τὰ συγκείμενα, secundum pacta. Xenophon Ἐναβασ. VII. 2. 7. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Saepè ita loquitur Thucydides. 'Καὶ ἐ κατὰ so millies loco detruserunt, aliquando vocabulum alterum perierit: ut vere notat doctissimus I. P. D'Orville in Vanno, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem istarum vocum accidit. MARKLAND.

Οἱ μᾶλλον τε ἐμοῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς Schottus legendum putat ὅτε. non bene. verendum erat: et qui negotiis ejus interfuerunt. Pro τε iterum scribendum γε, frequenti vice literarum T et Γ; unde iste error insignis in Longino περὶ Ὑψ. segm. 35. τοῦ γένους ἐκείνου πυρὸς, pro γηγενούς, terrigenæ istius ignis: de Ætna loquitur. nimiram scriptum erat pro γηγενούς τηγενοῦς: unde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quivis exscriptor fecisset, τοῦ γένους. IDEM.

Οἷς] Ὅτε. SCHOTT. Infeliciter, ut patet. Demosth. c. Steph. 2. juxta init. Οἱ δὲ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ' ἂν εἰδῆ τις, καὶ οἷς ἂν παραγένηται πρᾶσι τοι ἐνοίσις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύουσι. Quem locum lego cunctatius. TAYLOR.

καὶ τὰλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε καταλιπὼν
 υἱοὺς τρεῖς, Ἐρασιφῶντα καὶ Ἐράτωνα καὶ Ἐρασιστρατον,
 οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν μὲν οὖν τῷ
 πολέμῳ, διότι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν
 20 ἀΰφειλον πράξασθαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ
 πρῶτον αἱ ¹ἀστικάι δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ
 παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν
 ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναίνετου ἀρχοντος.
 μάρτυρας δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι κάλει 591
 μάρτυρας.

MARTYRES.

γ'. Ὅτι μὲν τὰ Ἐράτωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ
 25 τούτων ῥάδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν
²[τῶν] ³ἀπογεγράφων. τρεῖς γὰρ καὶ τέτταρες ἕκαστα
 ἀπογεγράφασι. καίτοι τούτῳ γε παντὶ εὐγνωστον, ⁴ὡς οὐκ 592
 ἂν ⁵παρέλιπον, εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν,
⁶οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος ⁷ἀπογεγράφοντες· ἐγὼ δὲ πολὺν ἤδη
 χρόνον ⁸κέκτημαι. ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδετέρῳθεν εἰσπράξασθαι 593

¹ ἀστικά T. R. A.   ² τῶν om. T. uncus om. R. A.   ³ ἀπογεγράφω T.
⁴ ὅτι T. R. A.   ⁵ παραλιπόντες T. R.   ⁶ οἱ om. T. R. ἀπογεγράφοντες τῶν R. A.
⁷ ἀπέγραψον, καὶ λόγῳ πολλῶν T. ἀπέγραφον, καὶ ἂ ἐγὼ πολλῶν R. A.   ⁸ κέκτηνται T.

“Ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem sic rectius legi posse existimo: “Ὅτι μὲν — ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν ἀπογεγράφων (repetens ἀπὸ κοινοῦ, ῥάδιον εἰδέναι). Τρεῖς γὰρ ἢ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. Et mox παρὰ ἑλίου τρονε me auctore pro illo παραλιπόντες. Post vero non longe: Πάντα τὰ Ἐράτωνος, mutilis hic locus hiansque videtur, nisi quid iudicans fallor, et absque libris calamo exaratis sanare me posse diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Observat. hum. IV. 10. SCHOTT. Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione praemittitur. Locus, qui Scholto videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro τὴν πάντα τὰ Ἐράτωνος, uti legit Ald. et Coisl. vel τὰ πάντα, ut Scalig., novam periodum ordior h. p. νῦν δὲ πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

Δημεύεται] Bene habet. debet enim actor planum facere hanc esse διαδικασίαν seu actionem adversus ararium: Mili jus est, ait, in bona Eratonis. atqui fiscales ea vestri onivsera fisco adjudicant. hoc debet doceri, universa bona, nulla parte excepta, proscripta esse. ergo una illa

quoque pars honorum fuit proscripta, quam sibi actor ut oppignernatum vindicabat. REISK.

Τρεῖς — τέτταρες] Τρεῖς — τετράκις. CONT.

[τὰς] Redit haec particula ad numerum pluralem, quem recte ait usurpatum esse. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογεγράφων, ex ipsis indicibus, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογεγραφῆς, ex ipso indice. NAM plures sunt exhibiti indices, vel facti. REISK.

“Ὅτι οὐκ ἂν παραλιπόντες] Num ὅτι οὐκ ἂν παρέλιπον. est quidem ea planissima lectio. verumtamen salvari potest etiam vulgata, tacite ad οὐκ ἂν repetendo e praemissis ἀπογεγράφασι. quae est ratio tutissima. IDEM.

Πάντα] Sic exhibet secundum Stephanum Taylorana. Aldina, τὴν πάντα. In quo τὴν videtur τῶννω laterere. Quod si ita est, videtur ita legendum: δημεύειν. ἀπογεγράφοντες τῶννω πάντα τὰ Ἐράτωνος, ἀπέγραψον καὶ ἂ ἐγὼ π. ἡ. χ. κέκτημαι. in indicem referentes bona Eratonis omnia, referrebant etiam in tabulas ea quae ego jam dudum possideo. IDEM.

Κέκτηνται] Dubium est, utrum κέκτηνται

οἶόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὐγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ¹ὥς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε. 30

δ'. Ἐως μὲν γὰρ ²ἡμῖν οἱ Ἐρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἡμφισβήτησαν, ἅπαντα ἤξιουν ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ἐρασίστρατος ἠττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυνοῖ καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμενη τοῖς ἔχουσι. Πέρυσι μὲν οὖν διέγραψάν μου τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ³ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφείς τῇ πόλει ³τῶ δύο μέρη τὰ Ἐρασι- 35
594 στρατοῦ ἀξιώ μοι ψηφισθῆναι, διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὠρισάμην οὖν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῶ πλείον ἢ ⁴τῶ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπῶν. ῥάδιον δὲ γινῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγε- 40
595 μνάς, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς ἐπεγραψάμην· καὶ εἰ πλείονος

¹ διότι Α.² ὑμῖν T. A.³ τὰ T. R. A.

an κέκτημαι in suis Codd. legerit Ald. qui κέκτημαι dedit. κέκτημαι est lectio Codd. Steph. et Coisl. et quam divinando proferebat Scalig. TAYLOR. MS. κέκτημαι. quæ si vera Lectio sit, pro λόγῳ reponendum videtur ἔργῳ : revera enim, ut infra probat, possessor fuerat per aliquot annos. Quæ præcedunt suspecta habeo. Μοι, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege ἡμῖν : et ita paulo post, ἔως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND.

Καὶ τοὺς] Καὶ πρὸς τοὺς. CONT.

Κικυνοῖ] Κικυνοῖ, Cod. Steph. et rectius.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ. ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ. ΚΙΚΥΝ-
ΝΕΥΣ. ΕΧΟΡΗΓΕΙ.

HESYCHIUS male se habet, qui legit Κικυνοῖς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, neque unum ἀμάρτημα ἀμαρτάνει. TAYLOR.

Πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. Petil. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. ult. IDEM.

Ναυτοδίκαι] Nautodicae erant mercatorum iudices juxta Suidam, quem vide. Harpocration aliud ipsis munus videtur adscribere. Cæterum citat hanc vocem ut quæ reperitur in oratione adversus Alcibiadem, quæ ibi nullatenus reperitur. ΛΥΣΕΙΝ.

Ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo: ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφείς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιφῶντος ἀξιώ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR. MARKLAND. Sententia est: postulo unam tertiam partem hæreditatis universæ mihi adjudicari, illam puta, quæ Erasistrato cessit, trium fratrum minimo natu, postquam duas reliquas partes, quæ reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi. REISK.

Τετίμηνται] Scaligero placebat τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significato passivo. *astimata sunt*. Verum sive passivo sive activo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata, nam si passive accipias, laud inusitatum est Lysiae neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu activo accipiendum esse, pro *astimarunt*, sive fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratos ab ærario deputati ad *astimandum* bonâ Eratonis universa in tabulasque referendum. IDEM.

Χιλίας δραχμάς] Perinde fuisset, si scripserat: τῷ μὲν πέντε μνάς, τῷ δὲ δέκα

ἀξιά ἐστίν ἢ τοσούτου ¹ ἀποκηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἢ πόλις λήφεται.

ἐ. Ἴνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι πρῶτον μὲν τοὺς μεμισσθμένους παρ' ἐμοῦ ² τὸ
 149. 1 Σφηττοῖ ³ χωρίον, ἔπειτα ⁴ τοῦ Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἱ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη ⁵ τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας, ἔτι δὲ τοὺς τε πέρυσιν ἀρξάντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν, καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθήσονται δὲ ὑμῖν καὶ αὐταὶ αἱ 596 ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε ὅτι οὔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε 597

¹ ἐπικηρυχθέντων T. R. A.

⁴ τὰ T. τῶν R. A.

² τὰ T.

³ χωρίον om. T.

⁵ τρία ἔτη om. T.

ἐπεγραφέαμν. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per drachmas et per minas numerare solent. Eupolis ἐν Κόλαξι,

Δεῖπνον; θές ἐκατὸν δραχμάς. ἰδοῦ. Οἶνον; θές ἐτέραν μνάν.

TAYLOR. Ha phrasin construe: ἐπεγραφέαμν πέντε μνάς τῷ μὲν ἄν (τούτων ἄν) ἀμφισβητῶ, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. AUGER. Τοσούτου] Τοσοῦτων. CONT.

Τὸ Σφηττοῖ] Τὰ Σφηττοῖ. SCAL. CONT. TAYLOR. Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur: ἐπειτα τὸ Κικυννοῖ, τοὺς γείτονας οἱ ἴσασιν etc. Lego et distinguo: ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἱ ἴσασιν etc. ut supra: τῶν δὲ Κικυννοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἀρξάντας sunt οἱ ἔμποροι supra nominati, qui litem inceperunt, sed διέγραψαν, susulterunt, ἀνέλιπον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesychium, Harpocrationem, et Pollucem VIII. 6. segm. 57. pessime enim Interpres, diem dinere. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Ælianus V. II. II. 4. et ἄρισιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Ἐλήχθησαν] Ἐλήχθησαν. CONT. Reposiui, inuitis Codd. et quod isti existimari possunt, invita etiam Grammatica, pro ἐλήχθησαν ἐλήχθησαν. Quæ vox cum nescio utrum alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte fornari non potest. Ut ἰ λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλήχθη, ita ἰ λήχω inusitat. λήξω, derivetur ἐλήξα et prouide ἐλήχθησιν necesse est. τοὺς ἄρχοντα πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. Meris: λαχεῖν δίκην, Ἀττικῶς ἔγκλημα ἀποδίδναι, Ἐλληνικῶς. Pletinius T. Magister: λαχάνω δίκην τῷ δεῖν, ἦγον κρίσιν, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἐπιφέρω, διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποιῶν. Deinde

ex suo Aristide fidem adstruit. Nos expotioribus. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῶ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — ἐκ μὲν τούτων πεισθεῖς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῶ τὴν δίκην ἔλαχον. N. c. Panceleona, et alibi sapius. Ἦνικα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατέρων τοῖς ἐπιτρόποις. Demosth. c. Mid. p. 615. Edit. Wolf. et proxime: δίκην δὲ τούτω λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας, et deinde: ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν. paucis interjectis demum: Οἶδαμεν Δημοσθένην, ὃ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδίᾳ ἐξούλοις, corrige ἐξούλης, ut supra. Οὐδεμίᾳ φιλοπραγμοσίῃ — τὴν δίκην ἔλαχον ταυτηνὴν Βοιωτῶ οὐδ' ἠγνούω, ὅτι πολλοῖς ἀποσιπν δόξει τὸ δίκην με λαχάνειν, κ. τ. λ. Idem c. Bæot. imit. Τὸ δὲ μετὰ τούτω λήξων δικῶν ἐποιήσαντο. Æsch. c. Timarch. p. 9. Edit. Steph. Corrigo jam, quæ itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῶ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόρου, καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανου οὔτοσί. Demosth. c. Neær. lege ἔλαχε. Lex. Biblioth. Coisl. Platonic. λαχεῖν, δίκην, γράψασθαι. F. λαχεῖν δίκην, γράψασθαι. Contra apud Andoc. de myster. p. 16. 3. ed. Steph. ταυτηνὴν Καλλιᾶς ἔπειθε Λεάγρον, χρήματα ὑπισχυροῦμενος, ἔᾶν αὐτὸν λαβεῖν αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθνηκω παρὰστασιν, καὶ ἔλαχον προτέρω μὲν Λεάγρω, ὅτι εἰ μὲν σὺ θούλη ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῆ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἀπιδικάσομαι. Ubi nihil de Iudiciis: interdicunt solummodo cum Leagro sermones. Καὶ ἔλεγον Λεάγρω, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit passivæ, quod dudum volui, apud Polluc. Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 2. et paucissimis interjectis: Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαχάνονται μετοίκων, ἰστοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἰὺν τῷ δημοσίῳ πλείονων ἀμφισβητοῦμεν ἢ τῷ ἔμπροσθεν ὅ
 χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις. καὶ μοι κάλει μάρτυρας.

MARTYRES.

5'. Ὅτι μὲν ¹ οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ παρὰ τὸ
 δίκαιον ἀξιώ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' ² αὐτὸς
 τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεῖς τοῦτο ἀξιώ μοι
 ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι
 καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ³ ὑμῶν.

¹ οὖν om. T. A.

² αὐτῆ T. A.

³ ὑμῶν, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. A.

⁴ Ἡ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor: ἢ ἐν Vindob. addidi, videtur ἡμᾶς deesse.
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos præ- REISK.
 positionem hanc sæpe omittere. Sed Ἄλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] Sic dedi de meo,
 Noster, si bene memini, non ita solet in pro vulgari ἀλλ' αὐτῆ πόλει. sed ipsemet
 hac phrasi. MARKLAND. ultro, sponte mea, remisit —. IDEM.

⁵ Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες] Post οὖν, quod e

ΛΥΣΙΟΥ

Ἰ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Euocratis filius, Niciae τοῦ πάνυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis suis publicandis necne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία est (non utique fragmentum, ut male accipi a quibusdam sentio), et potius in majorum laudatione quam in contro- Pag. ed. versia ponitur. 598

H. Steph.
149. 14

α'. ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οἵ-
τινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ὧν προσήκοντες ἀδικού-

Ἰ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ Τ. R. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Α.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Quid sit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero haec oratio ullo modo ad Niciae fratrem pertineat, id dudum comperi esse falsum. Πολυμαθίστατος Galenus in ὑπομνη. α. εἰς τὸ κατ' ἡγεσίον, laudat orationem Lysiae κατὰ Πολιούχου. Exstant verba laudata αὐτολεξεί in huius orationis fere capite: habitam vero fuisse c. Polichum proximum est, ut ostendam. Quo quid liquidius? Infra: Εἴ οἷδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἀνπαύσαιτο πολίταρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Ubi polius textum ex Galeno, quam ex textu Galenorum, placuit reformare: idque plurimis de causis. Ad Galeni lectionem accedunt Codd. nostri Steph. et Coisl. Πολίαρχος. Quod cum nanci sit, scriptum olim sine dubio Πολίοςχος. Atque id respexit, credo, Harpocratio, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conservavit. Πολίοςχος καὶ Πολυαλικῆς, ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολιούχος, et rectius, unde unde reperit. Et fortasse Πολιούχος erat nomen Atheniensibus commendatissimum propter ἑμμονυμίαν Minervae Praesidis Civitatis: Aristoph. Lysistr. 344.

Ἐφ' οἷσπερ, ὧ χειρολόφα,
Πολίουχε, σὰς ἐσχον ἔδρας,
Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον, ὧ
Τριτογένει'.

Herodot. Cl. 160. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἰσοῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεῖς, ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. Atque haec eo libentius commentabar, quoniam restitui debet hoc cognomen in Inscriptione apud Spon. Miscell. Erudit. Antiq. X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β'.
ΚΑΙ ΚΟΙΗΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΟΡΕΣΤΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΥΙΟΥΧΟΥ. Β'.

Lege ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ. Maxime autem in altera Messanae ex Gualthero:

ΑΣΚΛΗΠΩΙ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ.
ΣΩΤΗΡΕΙΝ.
ΠΟΛΥΙΟΚΟΙΣ.

Omniuo literis fere eiusdem transpositis ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ. Vid. Gruter. LXVIII. 5. Fabrett. p. 119. Quod si retineatur Πολίαρχος in textu Lysiae, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur Scheffer. ad Ælian. V. H. VIII. 4. qui ait se ne- 3 o

- 599 μενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν δικαίων τυγ-
 χάνειν· οὐ γὰρ μόνου περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρεὴ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως
 ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ ἡμετέρου
 θείου ἀναμνήσθητε. ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ
 χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ἡμετέρου ἔπραξε, παντα- 20
 600 χοῦ φανήσεται πολλῶν μὲν ἰδίᾳ ἀγαθῶν αἰτίος τῇ πόλει
 γεγεννημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους
 εἰργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος ἀλλ' ἀκων ἠναγκάσθη
 ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε
 μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς
 δικαίως ἀν' ἔχοιεν, ἐπεὶ τὴν γε πρὸς ὑμᾶς εὖνοιαν καὶ τὴν
 ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ἡμετέραις καὶ ταῖς 25
 δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε· στρατηγῶν γὰρ
 πολλὰς μὲν πόλεις εἴλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν
 πολεμίων ἔστησε τρόπαια, ὧν καθ' ἐν ἑκάστου πολὺ ἂν
 ἔργον εἴη λέγειν.
- 601 β'. Εὐκράτης τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν ὧν ἐκείνου, πατὴρ δὲ
 ἐμὸς, ἦδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγεννημένης, φανεράν
 ἐπεδείξατο τὴν εὖνοιαν ἣν εἶχε περὶ τὸ πλήθος τὸ ἡμέτερον·
 ἠττημένων γὰρ ἐν ¹ [τῇ] ναυμαχίᾳ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν 30
 ἡρημένος, καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας

¹ τῇ om. T. uncus om. R. A.

minem Atheniensem hoc nomine apud veteres invenisse? Nam praeter hunc, et illum apud Aelianum l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud Isæum de Cleonym. haered. et Themistocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pausan. Attic. c. 37. Athenienses omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου titulo adiecit Scalig. TAYLOR. In antiquo hujus orationis elogio nihil aliud videtur vitiosum esse praeterquam ΑΔΕΛΦΟΥ, pro quo leg. est ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, causam equidem nil video. δημεύειν γὰρ bene Graecum est, proscribere aliquem, pro bona ejus publicare. Oratio haec mihi epilogus, neque integra, sed fragmentum esse. REISK.

Ἰδίᾳ] Num ἢ Δία. medius fidius. REISK. Ἰδίᾳ intelligo ipse solus, nec aliis sua secum prospere gesta participantibus. AUGER.

Εὐκράτης] Eucrates erat Nicias frater et a trigintaviris morti datus. Haec confirmant alii. Vid. Andocid. de myster. Suid. in Ἀπίσσι, et Στύραξ. Eum esse judico, qui a Comico in Equitibus et Lysistrata saepius exagitur. De Nicerato Nicias filio vide Diod. Sic., Plat. de Rep., Xenoph. Sed excusabamus, quoniam non praenitebit. Συλλαμβανόμενου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν οὐ πάποτε δημοτικῶν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. Hellenic. II. 3. 39. Ἀνεῖλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικηράτου τὴν τοῦ Νικίου τοῦ στρατηγίσαντος ἐπὶ Συρακουσίου ἰδὼν, ἀνδρα σφὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλόφρατον, πλούτω δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. Biblioth. Historic. l. 14. TAYLOR.

Ναυμαχίας] In Sicilia puta, prope Syracusas. REISK.

Ἡερί] Imo vero πρὸς. REISK. AUGER.

ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς
 πείθεσθαι, ἐν ¹ τοιούτῳ καιρῷ ληφθεῖς ἐν ᾧ οἱ πλείστοι
 τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ
 ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ² ἀπελαυ-
 νόμενος τῆς πολιτείας οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς
 35 τοὺς ἄρξειν μέλλοντας, ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν Τριάκοντα
 γενέσθαι καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνασθαι, μᾶλλον εἴλετο
 πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἀπολέσθαι ἢ ἐπιθεῖν 602
³ τὰ τεῖχη καθαιρούμενα καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις
 παραδιδόμενας καὶ τὸ ὑμέτερον πλήθος ⁴ καταδουλούμενον.
 γ'. Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικηράτος, ἀνεψιὸς ὢν
 ἐμὸς καὶ υἱὸς Νικίου, εὐνοῦς ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλλη-
 40 φθεῖς ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθανεν, οὔτε γένει οὔτε οὐσίᾳ
 οὔθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν·
 ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέ-
 τερον πλήθος εἶναι καὶ διὰ τοὺς προγόνους ⁵ καὶ αὐτὸν, ὥστε
 οὐκ ἂν ποδ' ἐτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνήδεσαν γὰρ
 ἅπανσιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις, καὶ πολλὰ 603

¹ τοιούτῳ μὲν καιρῷ A.

² ἀπελαυν. δὲ τῆς A.

³ τὰ om. T. R. A.

⁴ καταδουλούμενον T. R. A.

⁵ καὶ δι' αὐτὸν A.

Πείθεσθαι, ἐν] Videtur ἀλλ' interponendum. quod si admittetur, cohaerebit cum εἴλετο paulo post insequente. REISK.

Καὶ μεταβάλλονται] Kai hoc possit videri redandare. REISK.

Δυστυχοῦντος] Lege periodo nova exordia: δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐπιθεῖν τεῖχη καθαιρούμενα] Restitue Articulum, τὰ τεῖχη, ut τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδοσι. MARKLAND. TAYLOR.

Ἄλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo: ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ. TAYLOR.

Διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν etc.] Scribe: διὰ τοὺς προγόνους, καὶ αὐτὸν, seipsium. ἐτέρας πολιτείας est Ὀλιγαρχίας: quae Atticis proprie dici videtur ἐτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Aeschinem adv. Ctesiph. §. 68. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἐτέρας πολιτείας. Sequitur: συνήδεσαν γὰρ ἅπανσιν αὐτοῖς etc. mallem: ἅπαντες αὐτοῖς. MARKLAND. Mutandum si quid sit, malum, ut mollius, καὶ δι' αὐτὸν. REISK.

Ἄπανσιν αὐτοῖς] Me quidem non offendit. pertinet ad totum genus Niciæ,

maioresque posterioresque et cognatos. IDEM.

Ἐπὶ] ob]. Dubito, rectene sic habeat, an ἀπὸ aut ὑπὲρ preferendum sit. IDEM.

Συνήδεσαν γὰρ ἅπανσιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις] Recte Marklandus vidit esse in his verbis corruptelam, sed minus recte pro ἅπανσιν restituit ἅπαντες; non enim in hoc verbo vitium est, sed in verbo συνήδεσαν, pro quo scribendum συνήδει. Sermo est de Nicerato Niciæ filio, quem dicit Lysias nullam aliam ob causam inivnicium fuisse tyrannis ab iisque interfectum, nisi quod popularis imperii fuisset studiosus: populari autem imperio eum studuisse, non tantum propter se ipsum, sed etiam majorum causa, quos scierit omnes libera Reipublica temporibus fuisse in honore: συνήδει αὐτοῖς τιμωμένοις, idem est atque ἦδει αὐτοῖς τιμωμένους, qui usus verbi συνειδέναι frequens est. Pseudo-Lysias in Andocidem p. 106. v. 5. ed. Steph. συνειδότας αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένοις, ubi non audiendus Taylorus αὐτῷ reponens: Isocrates de Permut. p. 319. E. συνίπασαι γὰρ τοῖς μὲν διὰ φιλοπραγμοσύνην ἐμπειρίους τῶν ἀγώνων γεγενημένοις. De particula ὑπὸ quin recte se haberet, nulla

χοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεινδυνευκόσι, μεγάλας δ' εἰσφοράς εἰσηνηχοῦσι καὶ λελειουργηκόσι κάλλιστα, καὶ τῶν 150. 1 ἄλλων οὐδενὸς πῶποτ' ἀποστᾶσιν ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν ἡμῶν εἶησαν δυστυχεῖστεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς¹ κακόνου ὄντες τῷ πλήθει ἀποστεροίμεθα τῶν ὄντων;

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ Διόγνητος 5 διαβληθεῖς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν φεύγων ὠχέτο, μετ' 604 ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπωτωκότων οὐτ' ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο οὐτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅτου κακοῦ αἴτιος οὔτε φυγῶν οὔτε κατελθῶν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἤλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς² καθόδου

¹ κακοῖ T.² ἐξόδου A.

erat ratio quare Reiskius dubitaret: ἀπὸ vel ὑπὲρ, quod ille vult, nullum hic locum habet; ὑπὸ non notat ob, propter, ut Reiskius opinatur, sed dicitur de tempore: Lysias in Theomn. I. p. 119. v. 37. ed. Steph. ἐβδομήκοντα δ' ἔτῶν ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Isocrates Areopag. p. 156. D. ὑπὸ — ἐκείνης τῆς εὐταξίας. Eandem notionem habet ἐπί. Vid. Lysiam p. 121. v. 32. ubi recte hanc particulam tuetur Reiskius, p. 126. v. 9. p. 130. init. p. 133. v. 8. Xenoph. Memorab. III. 5. 10. Isocrat. Areopag. p. 150. E. p. 154. A. SLUITER.

Ὡς κακοῖ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακόνοι: cui opponitur εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εἰνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. οὐδέν μοι προσήκον κακόνου εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adv. Demosth. p. 98. ἐν οἷ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνου τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, etc. ὥσοι δὲ εὖνοι τοῖς ὑμετέροις παράμασι, etc. Demosthens de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακόνου ἡμῖν ἔφηνεν. Tale mendum ex Philone Judæo sustulit Doctiss. Mangeias, lib. II. de Insomniis: τὸ κακόνου εἰς εὖνοιαν μεταβαλόντες: ubi prius legebatur τὸ κακόν. Porro, in hujusmodi κακόνου competebat Actio, quæ vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midiana. MARKLAND.

μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολίτην, vel μετ' ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, ejus paulo ante meminuit, idem videtur esse, qui infra Διονυστος appellatur. MARKLAND. Imo

vero μετ' οἰκ ὀλίγων. quamvis haud paucos secum haberet adjuutores, exsiliū sui socios, cum quibus potuisset inimicis ægre facere, tamen non fecit. REISK.

μετ' ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπωτωκότων—Δεκέλειαν ἀφίκετο] Nescio quid causæ sit, cur Viri Docti vitiosa hæc esse crediderint; Marklandus enim vult μετὰ πολιτῶν vel μετ' ἄλλων: Reiskius μετ' οἰκ ὀλίγων, quod si scriptum hic invenissem, reposuissem μετ' ὀλίγων. Taota enim dicitur fuisse virtus Diogneti, ut injuste civitate pulsus non fecerit, quod exsules plerique, qui patriæ quovis modo damnum intulerint; sed ut ipse præter cæteros aut cum paucis noluerit injuriam illam ulcisci; ut neque contra patriam arma gesserit, neque Deceleam abierit, cum Lacedæmoniorum præsidio Athenas vexaturus. Exsules autem plerosque Deceleam abiisse ibique separatam suorum habuisse cohortem, apparet e loco Lysiae pro Polystrat. p. 160. v. 29. ed. Steph. Conf. Andocides de Myster. p. 13. v. 35. ed. Steph. Fuisse inter condiciones pacis cum Lacedæmoniiis factæ, ut exsules reciperent Athenienses, res nota est: vide v. g. Andocidem de Myster. p. 11. v. 9. seqq. de Pac. p. 24. v. 42. Xenophontem Hellen. II. 2. 12. SLUITER.

Ἐστρατεύσατο] Pangit Alcibiadem. REISK.

Ἡ τοῖς] Interponendum videtur ἔχαιρε vel ἥσθη vel simile quid. quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam sibi dedissent. IDEM.

Καθόδου] Hæc verba, ut leguntur, nul-

10 αἰτίοις γεγενημένοις ¹ ἔχαιρε. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἤρξεν
 ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ἀκα-
 δημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Πausανίας, λαβὼν τὸν Νικη-
 ράτου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέδηκεν ἐπὶ 605
 τοῖς γόνασι τοῖς Πausανίου, ἡμᾶς δὲ παραστησάμενος ἔλεγε
 πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ὅσα εἶημεν πε-
 πονθότες καὶ οἷαις τύχαις κεχρημένοι, καὶ ἡξίου Πausανί-
 15 αν βοηθῆσαι καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρ-
 χουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων.
 ὅθεν Πausανίας ἤρξατο εὐνοὺς εἶναι τῷ δήμῳ, παραδείγμα
 ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους τὰς ἡμετέρας
 συμφορὰς τῆς τῶν Τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι
 τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο, ὅτι οὐ τοὺς πονηρο-
 20 προσῆκον καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν ἄλλην 606
 ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ
 ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Πausανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν
 Τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέ-
 ξατο. καίτοι δεινὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πο-
 λεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ
 βοηθήσοντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοιού-
 25 τος γεγενημένους τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, ὧν οἱ πατέρες
 ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον.

ε'. Εὐ δ' οἶδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἀν

¹ ἔχαιρε om. T. R. A.

² οἷς R. A.

lum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro καθόδου legas φυγῆς, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere καθόδου, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἤδετο, vel χάριν εἶδε, vel tale quid. PALMER. φυγῆς. CONT. ἐξόδου. SCHOTT. Dubito, an fuga tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδου: qua voce saepe utitur Xenophon pro discessu. Vide Ἀναβάσ. V. 2. 7. et VII. 8. 15. MARKLAND.

Λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia juniore intelligo: fuit enim moris Atheniensium nomina avorum in nepolibus repetere, et saepe duo nomina sic alternatim imponebantur in una familia. Sic Callias Hip-

ponici filius et rursus Hipponicus Calliae, et rursus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiades Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmaeonidarum gente Alcmaeon et Megacles invicem sibi succedebant. Sic itaque in Nicia domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppressit clades in Sicilia: ejus filius fuit rursus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: hujus filius fuit alius Nicias, ut conjicio, de quo hic sermo sit, et de quo mentionem fecit Aristophanes in Concionantibus; forte etiam de eo Aelianus Var. Hist. IV. 23. PALMER.

Ἐγεγένητο] Malim: ἐγένετο. TAYLOR.
 Ἀπέκτεινον] Lege: ἀπέκτειναν. IDEM.
 Προσῆκον] Fort. προσῆκιν. IDEM. Ad προσῆκον subaudi ἐστὶ. AUGER.

ποιήσαίτο ¹ Πολιούχος τούτων τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τσοῦτον δύναται, ὡςδ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ἃν ὅρκους ὁμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς ² τὰναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ³ ἐζημιώσετον βουλόμενον τὴν ³⁰ ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι, νυνὶ ⁴ δὲ κελεύων δημεῦσαι νεικήκε. ⁵ καὶ περὶ τούτων ⁶ δὴ ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρα-
607 νόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, τὰναντία σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. οὐκοῦν αἰσχροῦν, εἰ ἂ μὲν Λακεδαιμονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε, ἂ δὲ ⁷ αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, οὕτω ῥαδίως διαλύσετε. ⁸ καὶ τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας ³⁵ κυρίας ⁹ ποιήσετε, ¹⁰ τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους· καὶ τοῖς ¹¹ μὲν ἄλλοις Ἑλλησιν ὀργίζοισθε, εἰ τις Λακεδαιμονίους ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι.

608 σ'. Ἄξιον δὲ μάλιστα φθονῆσαι, ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ

¹ Πολιάρχης A.

² τὰ ἐναντία T. R. A.

³ ἐζημιώσατε A.

⁴ δὲ ὁ κελ. A.

⁵ καὶ om. A.

⁶ δὲ T. R. A.

⁷ αὐτοῖς T.

⁸ καὶ — κυρίας om. A.

⁹ ποιήσατε T. om. A.

¹⁰ τὰς — ἀκύρους om. T. R. A.

¹¹ μὲν om. T. A.

Καὶ τοὺς] Ante τοὺς velim addi πρὸς. AUGER.

Ἐζημίωσατε τὸν βουλόμενον etc.] Fort. ἐζημιώσατε. sed retineri potest ἐζημίωσατε: ut mulctasse aliquem dicitur is, qui in causa fuit, ut iste mulctaretur. Pro φεύγοντες recte Stephanus φεύγοντες. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, scribe αὐτοῖς, τοῖς ἰσῖς. MARKLAND.

Καὶ] Malim abesse, quod e postrema syllaba voc. νεικήκε natum videtur. REISK.

Δέ] De, Coisl. Quod rectius. TAYLOR. Quid sibi velint περὶ τούτων ἀμφοτέρων vix intelligo. Num, in his duobus temporibus? num in hac utraque causa? τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, hic idem vir est ipse reus, is ipse qui nunc causam dicit. AUGER.

Φεύγοντες] Π. φεύγοντες. H. STEPH. Non inseite. Fortasse rescribendum etiam παρα νόμον, ut sit παρα νόμον φεύγοντες τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum inquit Athenienses his de eadem causa iudicium adipisci esset legibus vetitum: emendatio satis se ipsam commendat. TAYLOR. Φεύγοντες bene habet, sed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρα) τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Populus Atheniensis dicitur ideo φεγεῖν παρανόμων, quod in iure dicando commississet aliquid, ob quod accusari posset legum temeratarum,

ab eodem homine, Poliacho (sed is potius Poliarchus est), inducti. Haec olim scripseram. Nunc postquam intellexi conjecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitavi eam in textum admittere, tametsi de causa ipsa parum mihi constat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus. REISK.

Αὐτοῖς] Αὐτοὶ vel αὐτοῖς. CONT. Dedit cum spiritu aspero, id est, αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτοῦς. Poterat quoque sic dari ἂ δ' αὐτοῖς. REISK.

Ὀργίζοισθε] Ὀργίζεσθε, vel ὀργίσεσθε, vel ὀργιέσθε. CONT. Pato scribendum ὀργισθήσεσθε, ut βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. MARKLAND. Legendum videtur ὀργιέσεσθε in futuro, quia tot alia futura praecedunt. REISK. Velim admisisse in textum ὀργιέσεσθε vel ὀργιέσθε. AUGER.

Φθονῆσαι] Δυσφορῆσαι. CONT. Vides vestigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lysian dedisse. MARKLAND. Φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσεῖν, ἀγανακτεῖν. REISK.

Ἦδη] Hand placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substituum, vocabulum. Sententia postulat αἰσχροῦς aut αἰσχροκερδῆς. IDEM.

τῆς πόλεως πράττοντες διάκεινται, ὡστ' οὐχ ὅτι ἀν τῇ
 πόλει βέλτιστον ἦ, τοῦτο οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν
 40 ἀν αὐτοὶ κερδαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε. καὶ
 εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ
 1 αὐτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως 2 δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως
 3 ἀν ἡμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δὲ πάντες ἀν
 ὁμολογήσατε ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι 4 πόλει,
 στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν, διαφέρεισθαι δὲ πρὸς
 ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', ἀν οἱ μὲν τῶν ἀλλο-
 151. 1 τριῶν ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' 5 ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ
 ταῦθ' ὑμεῖς ἔγνωτε νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι· 609
 ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν, καὶ τοῖς
 θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὐχέσθε καταστῆναι τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ
 ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων 6 τραπόμενοι, τὴν μὲν
 πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλουτῆσαι.
 5 καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατεληλυθό-
 σιν, ἔτι τῆς ὀργῆς οὐσης προσφάτου, ἢ τοσοῦτω χρόνῳ
 ὕστερον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπέσθαι,
 ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἳ ἐν ἄστει μέιναντες 7 ταύτην 610
 ὑμῖν οἴονται δίδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐνοίας, ἑτέρους κακῶς
 ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες, καὶ

1 αὐτὰ T. ἀλλότρια A. 2 δεδημεύεσθαι T. R. A. 3 ἀν om. T.
 4 τῇ πόλει T. [τῇ] πόλει R. 5 αὐ R. 6 τραπομένοις A. 7 αὐτὴν T.

Τὰ αὐτὰ] Τὰ αὐτῶν vel τὰ οὐχ αὐτῶν.
 CONT. Lego τὰ ὄντα, quæ max vocat
 τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius : οἱ δ' ἐκ
 τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι, et τῶν ὄντων ἐσπερη-
 μένους. Sæpissime occurrit. Statim, ἀν
 videtur deesse ante vel post ἡμελεῖτε.
 MARKLAND. TAYLOR. Dedi de meo τὰ
 αὐτῶν. bona sua privata, cuique propria.
 Confirmarunt postmodum conjecturam
 meam Vindobonensis et Schedæ Brulart.
 REISK.

· Εἶναι τῇ πόλει] Uncis inclusi articu-
 lum, qui a plerisque libris abest. non
 Athenis peculiariter, sed universe cui-
 cunque reipublicæ. IDEM.

Διαφέρεισθαι] Impersonaliter. subaudi
 τοὺς ἀνδράσους. IDEM.

Οἱ δ' αὐ τῶν ὄντων] Effeci hoc ex Aldi-
 næ lectione, οἱ δ' αὐτῶν ὄντων. quanquam
 Scaligeri [et Contii] quoque emendatio,
 οἱ δὲ τῶν ὄντων, non minus est probabilis.
 IDEM.

Εὐχέσθε] Forte εὐχασθε verius. Nam

de prateritis loquitur. SCHOTT. Ho-
 mines sumus. MARKLAND. Propius
 abest νῦχεσθε. Quod verius est quoque.
 TAYLOR. Perinde potest εὐχεσθε pro
 imperfecto haberi, quod h. l. est, atque
 pro præsentī, quod hic minus est. aug-
 mentum in talibus verbis ab εὐ incipien-
 tibus omitti solet. vid. p. 473. v. 17.
 REISK.

Τραπόμενοι] Τραπομένην. CONT. Dura
 constructio, si ad εὐχεσθε referatur. ego
 malim in dativo legi τραπομένους. ut στα-
 σιάσαι sit, non in seditionem concitare, sed
 in seditionem consurgere. Nam si prior
 significatio hic obtineat, stare non possit
 πλουτῆσαι, sed cum πλουτῆσαι sit manan-
 dum. REISK.

Ἐν ἄστει μέιναντες] Idem est, atque
 quod paulo post aliis verbis dicit : οὐ
 ἀρτότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.
 IDEM.

Αὐτὴν ὑμῖν] F. ταύτην ὑμῖν. TAYLOR.
 MARKLAND.

νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχεῖν ἀπολαύοντες, ἀλλ' οὐ πρό-
τερον τῶν ἡμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

Ζ'. Καὶ εἰ μὲν ¹ ἠεὶ ἄνδρες δικασταὶ, σωζόμενα 10
τῆ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν·
νῦν δ' ἐπίστασθε ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται,
τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπράσκειται. ἂν δέ μοι
περὶ θῆσθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς ὠφελήθησθε ἢ
ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι, ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνηστος καὶ ἐγὼ καὶ
ὁ ἀδελφὸς ἐκ μιᾶς οἰκίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν, καὶ 15
ὅταν ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν.
ὡς οὖν ἡμῶν ταύτη τῆ γνώμη χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων
τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε ἡμῶν. οὐδὲν
γὰρ ἂν ἡμᾶς ² κωλύοι, ὡ ἄνδρες δικασταὶ, ἀθλιωτάτους
εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν Τριάκοντα ὀρφανούς καταλειφθέντας, ἐν
δὲ τῆ δημοκρατία τῶν ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη
611 παρέδωκεν, ὡς ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παιουσα-
νίου σκηνὴν ἐλθόντας, βοηθῆσαι τῷ πλήθει. καὶ τοιούτων 20
ἡμῖν ὑπαρχόντων εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς κατα-
φυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους ³ ὑπὲρ τῆς πο-
λιτείας, ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέ-
θανον; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνδ' ἀπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς
τὴν χάριν, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας μηδ'
ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων ⁴ γενομένους, μηδὲ τὴν τῶν προγόνων
εὐδαιμονίαν καταλῦσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα 25

¹ ἠεὶ ἄνδρες T.

² κωλύει T. R. A.

³ τὴν πολιτείαν ὑπὲρ A.

⁴ γεγενημένους T. R. A.

Διόμνηστος] Anne idem, qui supra Διό-
μνηστος? TAYLOR. Videtur idem esse ac
is qui supra nominatur Διόμνηστος, ac pro-
inde vel, hic legendum Διόμνηστος, vel su-
pra Διόμνηστος. AUGER.

Ἀθλιοδεάτους] Π. ἀθλιωτάτους. H.
STEPH. CONT. SCAL. TAYLOR.

Παρέδωκεν] Aut addendum, aut certe
subaudiendum est, τοσοῦτον δύνασθαι.
REISK.

ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege:
ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ.
TAYLOR.

Ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπερα-
πίθανον. REISK.

τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι]
Schottus voluit εὐδοξίαν. non recte. opti-
me habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παι-
δεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαιμονίας

ὄντας. εὐδαιμονία enim opulentium denotat:
unde Pollux III. 22. segm. 109. ponit
εἰς ἃν τῶν εὐδαιμόνων, ut synonymum
πλουσίῳ, diviti. Hesyehius: Εὐδαιμονία,
πλοῦτος, μακαρίτης, εὐτυχία. unde Thu-
cycides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et
τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων. Dicit:
Petimus a vobis, ne finem ponatis felicitati
majorum nostrorum: quod futurum erat,
si res tota et bona familiae eorum in aera-
rium redigerentur. Schottum decepit
ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quæ ma-
jores nostros (scil. Oratoris, et familie
ejus majores), non vestros denotat. paulo
ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν
ἡμετέρων: unde non adeo necessarium
erat, ut hic eadem forma uteretur. Quæ
sequuntur, οὐκ ἔχω, ὡ ἄνδρες δικασταὶ, etc.
optima sunt, et judicium confirmant Pla-

ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἷον ὑμῶν ἐν 612
τοῖς κινδύνοις τεύξονται.

ή. Οὐκ ἔχω, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὐστinas δεησομένους
ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσσωμαι· τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν
ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν
πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνήασιν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς
30 δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν Τριάκοντα
κάνειν πτόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας ¹ αἰτίαι
γεγόνασιν αἴ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως
συμφοραί. ὢν ἄξιον ὑμᾶς ἐνδυμηθέντας προθύμως ἡμῖν
βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατία δικαίως
εὖ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἷπερ ἐν ὀλιγαρχία τῶν συμφορῶν
μετέσχον ² τὸ μέρος. ³ ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους 613
35 εὖνους ἡμῖν ⁴ εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ
τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκότες καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες
ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνή-
σκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθε δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ
ἐκείνων ἀποδοῦναι. ἡμεῖς τοῖνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς
τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεικινδυνευκότεων, ἀπαιτοῦμεν
ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς
40 ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν
μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δεομαι καὶ ἀντιβολῶ
καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ
περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων.

¹ αἰτίαι T. R. A.

² τὸ om. T. R. A.

³ ἀξιῶ T.

⁴ εἶναι, αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς, ἐκείνου A.

tarchi et Photii de Lysia: ἔστι δὲ ὁ Λυσίας
δεινὸς μὲν παθῆνασθαι. mirus in affectibus
commovendis. adeas modo priorem par-
tem Orationis in Diogitonem, quæ sine
lacrymis vix legi potest. tametsi sciam
aliter videri sentire Dion. Halicarnas-
sem. Sed de his quisque pro se optime
dijudicare potest: neque opus est, ut
quisquam tibi dicat, utrum Tu Indigna-
tione vel Dolore vel Misericordia afficia-
ris. MARKLAND.

Καταλῦσαι] Ante καταλῦσαι videtur ἐν
ἡμῖν deesse. REISK.

Ποῖσαι] Sobaudi ἡμᾶς. IDEM.

Παρασχόντες] Aut in præsentī leg. est
παρέχοντες, aut ποιοῦντας; in continenti
in accusativo, pro ποιοῦντες; in nominativo.
IDEM.

Μέρος] Imo vero τὸ μέρος. pro virili
sua. idem est atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος,
κατὰ δύναμιν. IDEM.

Ἀξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo: ἄξιον
δὲ. respondent enim hæc præcedentibus:
ὢν ἄξιον ὑμᾶς ἐνδυμηθέντας, — μέρος: ἄξιον
δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὖνους ἡμῖν
εἶναι, etc. sic distinguendum post μέρος.
MARKLAND.

Εὐχεσθε] Potius εὐχεσθε. TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Aristophanis Nicophemi filii publicantur bona. Inveniuntur opinioe minorā. Po-
Pag. stulatur ideo qui orationem habet, Aristophani affinitate conjunctissimus. Videtur Pag.
ed. acta fuisse hæc causa circa ineuntem Olymp. κcviii. ed.
Reisk. H. Steph.
614 152. 5

614 **Α.** ΠΟΛΛΗΝ μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὧ
ἀνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ
εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ δόξει ἀδίκος εἶναι,
καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ
δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ
οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ 10
προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὄρατε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων
λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώ-
σκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι,
ἀνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγόρων.
ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κὰν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε,
615 ἔλαττον ἔχειν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλευόντες,
αὐτοὶ ἀνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποίησαντο, 15
ἡμεῖς δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου
μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὐνοίαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολο-
γούμενοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη
πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχορῆμα ἐξηλέγ-
χθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερωῖς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν
πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες
τὰ ψευδῆ καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνδρώπους ἐάλωσαν, 20

ΥΠΕΡ] ΥΠΟ, Coisl. utroque rectius
ΠΕΡΙ. TAYLOR.
[Ἐπιβουλευόντες] Andocides, qui eo-
dem proœmio utitur de Mysteriis, ha-

bet ἐπιβουλεύσαντες. Noster de S. Oliv.
περὶ τῶν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει. Vid.
Lect. Lysiac. c. 2. IDEM.

ἠνίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα
 πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, μῆπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἠγεῖσθαι
 πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔγωγε,
 καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι πάντων δεινό-
 25 ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτία εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν. 616
 ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι ² σώζονται·
 πεπαισμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾷσθε, καὶ τοὺς
 ἐλέγχους ἤδη θέλοντες ³ ἀποδέχεσθαι.

Β'. Ἐνθυμεῖσθε οὖν ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης
 ἀκριτοὶ ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχο-
 μένοις ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ' ⁴ εἶδεν ἐκείνους μετὰ τὴν
 σύλληψιν· οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν,
 30 ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις 617
 καὶ τούτου ἐστέρηνται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶσω· οὐδὲν γὰρ ἂν
 περαίνοιμι· πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ
 Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὐτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἠδίκηκότες
 οὐ μόνον τὰ πατρῶα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους τοὺς

¹ δεινότατον T. R. A.² μόνοι σώζονται A.³ ἀποδέχεσθε T. A.⁴ ἶδεν T. A.

"Οτι] Ἀκούω sc. ἐπι πάντων δεινότατον ἐστι διαβολή. Fando ergo illud audivit dici! Rumor erat Calumniam esse in civitate rem longe teterrimam! Id non liquido affirmare potuit, sed accepit a viris auctoritate gravissimis! Profecto non ea una absurditas, neque ea levicula, sed multae, quibus hoc comma onustum est, certissimam lacunam indicant. TAYLOR. Aristot. l. ii. Rhetor. περὶ ὀργῆς. In M. Ald. SLUITER.

"Αν τις δεινότατον, ὅταν] Π. δεινότατον εἰπεῖν, ὅταν etc. H. STEPHAN. "Αν τις ἶδεν, ὅταν. CONT. "Αν τι δεινότατον, ὅταν. TAYLOR. Subtilius mendum subest. Lege: ἔχοι ἂν τις ἶδεν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissa prima litera vocis ἶδεν, ex δὲν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, libenter et cum voluptate admittitis: ut Ioan. VIII. 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετε ποιεῖν, ultro, et libenter, et cum voluptate et προθυμία facitis: cupitis facere: cupidi facitis. et VII. 17. ἐάν τις θελήσῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, majus aliquid intelligitur,

quam voluerit: nempe, cupiverit. et ita VI. 21. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. libenter eum acceperunt in navigium. MARKLAND. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἔγοιτο, quomodo Latini quoque habere pro existimare usurpant. REISK. "Ἐχοι ἂν, haberet, duceret, existimaret. AUGER.

"Ἐλεγχόμενοις] Novi qui ἐλεγχόμενον praeferat. TAYLOR.

Ἰδεν] Dedi pro vulgari ἶδεν. ne vidit quidem, nedom ut audiverit causam suam dicentes. neque solummodo vivos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulturam necessarii tradita non sunt. REISK.

Δεινὴ συμφορὰ] Videtur articulus interponendus esse. IDEM.

Τούτου] Scil. τοῦ ἰδεῖν τινὰ αὐτοὺς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα. IDEM.

Παρὰ τοὺς νόμους] Quae leges vebant, quenquam indicta causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane evenerat. IDEM.

ἕμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἑλπίς ἦν, ὑπὸ τοῦ παπ-
 που ἐκτραφῆναι, ἐν οὗτω δεινῷ καθεστῆκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐστε-
 ρημένοι μὲν κηδεστῶν, ἐστερημένοι δὲ τῆς προικὸς, παιδάρια 35
 δὲ τρία ἠναγκασμένοι τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα, καὶ
 κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον κτησάμενοι
 618 ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὁ ἐμὸς πατήρ
 ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ἠανάλωσεν ἢ εἰς
 αὐτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια 3 δὲ ἡ νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡς
 ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλαίσι παρεγενόμην. μὴ οὖν
 προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ δαπα- 40
 νῶντος, ἡμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ἀλλ'
 ὅσοι καὶ τὰ πατρῷα καὶ ἂν τί ποθεν ἴ λάβωσιν, εἰς τὰς

1 ἡμετέρους T. R.

2 ἀνάλωσεν T.

3 δὲ ἦν ἢ Α.

4 μὴ δῶσιν T. R.

Πάππου] Nicophemo, si nempe solus
 Aristophanes plexus fuisset. IDEM.

Δεινῷ] Avus enim orborem una cum
 patre eadem clade perierat. IDEM.

Κηδεστῶν] Socer et gener, sororum-
 que mariti κηδεσταί appellautur. hio sunt
 Nicophemus et Aristophanes, ille pater
 Aristophanis, hic maritus sororis actoris.
 IDEM.

Προικὸς] Quadraginta minis, quas soror
 actoris, nubens Aristophani, in domum
 ejus intulerat. IDEM.

Παιδάρια] Liberos, quos soror mea ex
 Aristophane peperit. IDEM.

ἠανάλωσεν] ἠγάλωσεν. Ut infra sæ-
 piuscule. TAYLOR.

Δὲ ἢ] Π. δὲ ἦν ἢ. H. STEPHAN.

ἡμῖν δὲ πολλὰ etc.] Præcedit εἰς αὐ-
 τὸν μικρὰ δαπανῶντος nonne hoc postulat
 εἰς ἡμᾶς δὲ πολλὰ? sed verius puto deesse
 participium χρηροῦντος, vel tale quod-
 dam, in hac parte sententiæ. MARKLAND.
 Velim εἰς ἡμᾶς. AUGER.

ἠνιαυτῶν] Αἰσπειν videtur Scaligero
 post ἠνιαυτῶν, mihi fidem non facienti.
 TAYLOR. Utique deest προεικότος, aut
 ἐσπεννοχότος. nisi si ἡμῖν accipere velis pro
 εἰς ἡμᾶς. prout potest et solet accipi. tum
 nihil deerit. ego vero prius verius et pot-
 ius habeo. REISK. Verbo δαπανῶν nun-
 quam datus jungitur hominis, vel rei in
 quam sumptus impendantur: itaque aliud
 verbum quaerendum est, a quo datus ille
 pendeat; quod invenisse mihi videor la-
 tens in articulo τὸν, qui melius hinc abes-
 set. Quare ita restituendum arbitror:
 ἡμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον δόντος ἠνιαυτῶν.
 Ita etiam p. 178. 34. ed. Steph. τὰ ἑαυτῶν
 ἡμῖν δίδοιαι. SLUITER.

Ἄλλ' ὅσοι] Id est, ἀλλὰ τούτων προκατα-

γινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —. REISK.

Μὴ δῶσιν] Κεράνωσιν vel κλέπτωσιν.

CONT. Tot et similibus quoque fere ele-
 mentis constat λάβωσιν, quam certissi-
 mam lectionem propino eruditus. Distin-
 guit inter bona paterna et que alicunde
 obvenerunt, ut Legislator apud Æsch. c.
 Timarch. Εἰ ὁ τὰ πατρῶα κατεδουκῶς ἢ ἂν
 ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν αἰκνυε. Δεσ.
 Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; Χη. τῆς νυ-
 κτὸς, ὃ Δροση, ἀνδρακα ποθὲν λαβοῦσα. Lu-
 cian. Dial. Meretric. p. 542. Memineris
 autem hæc in Æschinem Socraticum dici,
 qui, ut constat ex fragmento Lysiae, apud
 Athen. conservato, sua omnia atligeriat
 bona: atque etiam qui hæc Aristophanis
 fortroas, de quarum conditione hic agitur,
 publicari impetravit. Hoc constat ex
 Harpocrate. Vid. Fragmenta. TAY-
 LOR. Pro μὴ δῶσιν, quod nihil est, sen-
 sui optime conveniret λάβωσιν, acceperint:
 qui solent turpissimis voluptatibus insunere
 et paternas hereditates, et quicquid alic-
 unde acceperint; per legata scilicet et
 donationes. Demosth. I. in Steph. §. κγ'.
 οὔτε γὰρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, οὔθ' εἶρες, οὔτε
 λαβάν ποθεν ἄλλοθεν ἔλαθες ὡς ἡμᾶς. Su-
 spicor tamen literas μηδῶσιν esse ultimam
 partem vocis alterius, nempe κληρονο-
 μήσωσιν. Æschines contra Timarch. §. ζ'.
 εἰ ὁ τὰ πατρῶα κατεδουκῶς, ἢ ἂν ἂν κληρο-
 νόμος γένηται. quæ verba sunt pars Legis
 Solonis, unde probabile sit, Lysiam quo-
 que hæc duo, τὰ πατρῶα, et τὰ κληρονο-
 μούμενα conjunxisse, quemadmodum in
 Legum Formulis ea conjuncta reperiebat.
 Idem Æschines in eadem Oratione p. 22.
 κατεδίδουε τὰ πατρῶα, καὶ τὰ τῶν φίλων
 id est, ab amicis legata, vel donata.
 MARKLAND. In illis corruptis μὴ δῶσιν

αἰσχίστας ἡδονὰς εἰδισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν ἢ ἐνιοὶ ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμευ οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου ἢ νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον
 153. 1 ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι 620 οὐκ ἀληθῆ ἔστι τὰ κατηγορημένα. δεόμεαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας ¹ ἀκροασαμένους ἡμῶν διὰ τέλους, ὅ τι ἂν ὑμῖν ἀριστον καὶ ευορκότατον ² νομίσητε εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὧς τρόπον κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, 5 διδάξω ὑμᾶς. στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος, ἐδέηθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αἰτοῦντι τῷ ³ υἱεὶ τῷ Νικοφήμευ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευμένους γεγονότας 621 τε ἐπεικειῖς τῇ ⁴ πόλει ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας, ἐπειείθη δοῦναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· ⁵ ἀλλ' ὅτε

¹ ἀκροασαμένον T.² νομίζηται T. A. νομίζητε R.³ υἱὲ A.⁴ τε πόλει ἔν γε R.⁵ ἄλλως τε T. R. A.

latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem venisse, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυναῖσι. si quid usquam, unde unde, quoquo modo acquirere poterint. REISK.

Ἐν τῇ πόλει] Malui abesse ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἢ νῦν ἔστι τῇ πόλει. pauilitulum innummorum, quod hæc publicatio in avariis retulit. Infra: Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πρᾶξέντων ἀπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. TAYLOR.

Καὶ τοῦ ἀγῶνος; etc.] Puto deesse ταῦτα. καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. præsertim cum hæc causa adversus Publicum instituta sit. quod et Vanderbeidius in sua Versione secutus est. MARKLAND.

Δεόμεαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων ἡμῶν etc.] Notat Stephanus in MS. esse ἀκροασαμένους: quam Lysiae esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δεόμεαι ὑμῶν — ἐνδυομένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusativos: quasi scriptum esset: δεόμεαι δ' ὑμῶν, ὑμᾶς ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀφελεῖσθαι. id est, δε.νὸν αὐτοῖς, αὐτοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ἀφελεῖσθαι. MARKLAND.

Τὴν ἀδελφὴν] Τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱέ, quod nemo dixerit, υἱέ cum Scal. et Manuscripto Coisl. Orator adv. Neær. Ὁμογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ. Καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ τῷ υἱεὶ τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμὴν. TAYLOR. Subaudi τὴν ἐμὴν. non patris mei sororem, sed meam. REISK.

Αὐτοὺς] Nicophemum et Aristophanem. IDEM.

Ἐκείνου] A Conone puta. IDEM.

Ἐπεικειῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας.] Sic de meo dedi. commodos, et civitati tum quidem approbatos. nam postmodum graviter ab iis offensa fuit civitas, ut tam sævas ab iis pœnas sumeret. IDEM.

Ἄλλως τε καὶ] Vulgo præsertim, hic accipio et eo magis quod quilibet vestrum. AUGER.

Ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὅστισιν ἂν ἐκείνους ἤξιστε κηδεστῆς γενέσθαι] Nemo animadvertit nexum his verbis plane deesse. Memorabilis est lectio Codd. Coisl. et Vindob. quam in libellam variarum lectionum rejecti Reiskius, e qua tamen unice sanandus est hic locus. Ibi enim scriptum exstat ἄλλοτε καὶ: quæ verba si bene distinguantur, veram continent lectionem: ἀλλ' ὅτε καὶ ὑμῶν ὅστισιν ἐκείνους ἤξιστε κηδεστῆς γενέσθαι. filiam ei in

καὶ ὑμῶν ὅστισοῦν ἀν' ἐκείνοις ἤξιώσε κηδεστῆς γενέσθαι, ἔπει ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα, ῥάδιον γινῶναι ἐκ τοῦ βίου 10
παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν
ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην,
622 τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι δὲ Ξενο-
φῶντος ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ
χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἤξιώσατε,
ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς Φελόντων τινῶν
λαβεῖν ἀπρόϊκους πάνυ πλουσίων οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν 15
κακίον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῃ τῷ Παιανιεῖ, ὃν
623 οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον, τὴν δὲ
πένητι γεγενημένῳ οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ Φαίδρῳ ¹ ὄντι
Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει

¹ ὄντι Φαίδρῳ Α.

matrimonium collocavit, cum nondum sciret futuram calamitatem; sed cum vestrum unusquisque affinitatem cum iis lubens contraxisset. SLUITER.

Ἵστισοῦν] Οὐδὲν ὄντος Ἵστις οὐκ. CONT.

Ἐκείνοις] Cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Aristophane filio, affinitatem contrahere. REISK.

Οὐ χρημάτων ἕνεκα] Subaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἤξιασεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεστῆς γίνεσθαι. IDEM.

Ἄλλην] Subaudi præter eam, unde natus ego sum. IDEM.

Ὅτι] Læge: αὐτῆ. Ita s. c. Alcib. Ὅτι pro αὐτός. TAYLOR. Bene habet vulgata. idem est ac si dixisset: ἔγημεν αὐτῇ, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δὲ. ἦν γὰρ Ξενοφάντων. REISK.

Ξενοφάντων] Xenophontes plures recenset Menag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic est ille, quem memorat Thucyd. II. 70. 79. quem imperatorio munere præclære defunctum esse exinde dicimus. Τὸ ὃς ergo referendum est omnino non ad Euripidem personam viciniorem, sed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuisse contendit Barnesius, cui tamen ægre assentior. TAYLOR.

Κακίον] Nihil video, nisi hic legendum sit κακίονες vel κακίους. SLUITER.

τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deest nomen viri et apponenda est nota hiatus sic, τὴν δὲ * * * πένητι γεγενημένῳ. Ex posterioribus autem videtur debere poni sic: τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ. Aristophani in paupertatem delapso. PALMER. Peritus rerum æstimator facile videbit, mihi, dum

in his notis Palmerium a tergo sequor, aliud negotium imponi præter id, quod, ubi Lysiam recadendum sampsi, solum dari credidi. Jam si illi auscultaveris, ita scripsisse existimabitur Lysias: Τὴν μὲν Φιλομήλῃ — τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Quo quid absurdius excogitari possit? Quid igitur agendum est? Homo duas filias (nam duas solum domi habebat, ut liquet, ταῖν θυγατέρων enim dicitur modo) elocavit unam Philomelo, alteram Phædro fratri filio, ut lege potuit. Dos erat XL. Minæ. Phædro autem, ut videtur, emortuo, ejus viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Aristophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum unum non infercivi: literulam unam non sollicitavi. TAYLOR. Verti ego, ac si exaratum sic fuisset: οὐ διὰ κακίαν δὲ (scil. πένητι γεγενημένῳ). pauperi quidem facti, non tamen turpibus de causis. Jam addit causam, quare pater huic Phædro suam filiam in matrimonium collocavit: ἀδελφιδῶ ὄντι, quoniam is e fratre suo nepos esset. Jam nomen et tribum indicat: Φαίδρῳ τῷ Μυρρίνουσίῳ. REISK.

Μνᾶς, καὶ] Videtur ἄς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio adverbialiter pro ἐξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocavit, primum Phædro, deinde, Aristophani, Nicophemi filio, sive quod prior maritus, Phæder, vivis excessisset, sive quod necesse habuisset uxorem virus a se

τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις ἐμοὶ πολλὴν ἕξον πᾶνυ προῖκα
λαβεῖν, ἐλάττω συνεβούλευσεν, ὡς τ' εὖ εἰδέναι ὅτι κηδεσταῖς
20 χρησοίμην κοσμίως καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν
Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαι-
μονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἐλλησπόντῳ.
καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅστις αὐτός τε ἀνευ χρημάτων
ἔγημε, ταῖν¹ τε θυγατέροισιν πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε 624
υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεῦ-
25 εἶν ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις κηδεστῆς ἐγένετο ;

δ'. Ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα,
ὅτι πολλοῖς ἀν μᾶλλον ἐχρῆτο ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ, ῥάδιον
γνώσκει· ἢ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἢ τε φύσις ἔτι
πλέον· ἐκείνῳ μὲν γὰρ² ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, Ἀριστοφάνης
δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο
ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον,³ ἀνάλωσεν
ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ
30 αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ, βουλομένου
Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ὥχето ὑποστάς μετὰ
Εὐνόμου⁴ καὶ Λυσίου, φίλου ὄντος καὶ ξένου, τὸ πλῆθος τὸ 625
ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποικηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν
ἐν Πειραιεῖ⁵ παραγενομένων. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ
πεῖσαι Διονύσιον κηδεστῆν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρα, πολέμιον

¹ τε om. T.² ἦν ἱκανὸν τὰ A.³ ἀνῆλωσεν T. R. A.⁴ τοῦ A.⁵ τῶν παραγεν. T. R. A.

dimittere, ob aliam divitem ἐπίκληρον, quæ ei ducenda obtigisset, sive quacun- que alia de causa. IDEM. τὸ ἴσον est appo- situm ad τετταράκοντα μνᾶς. καὶ mihi videtur respondere voci Latine ac. τὸ ἴσον καὶ Ἀριστοφάνει, ad verbum æqualem summat ac Aristophani, scil. dederat. AUGER.

Ἐμοὶ] Malim καί μοι. REISK.

Ταῖν θυγατέροισιν] Π. ταῖν τε θυγατέροισιν. H. STEPH. TAYLOR. καὶ ταῖν νε ταῖν τε. CONT. Numerus dualis declarat patrem ejus qui loquitur duas tantum habuisse filias. Itaque supponi debet Aristophanem duxisse alteram, quæ nupta prius Phædro per bujus mortem facta erat vidua. AUGER.

Τούτοις] Nicophemo et Aristophani. REISK.

Πολλοῖς] Potius ἄλλοις. TAYLOR. Mu- tandum si quid est, potius utrumque co-

pulemus, ut legatur πολλοῖς ἄλλοις μᾶλ- λον, omisso ἂν hic loci inutili. et nescio, an ἄλλοις iu ἂν lateat. REISK.

Ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si desit, quod quidem suspicor, tu ita restituas ad normam Attice loquendi: ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἦν ἱκανὸν ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. TAYLOR.

Ἐκείνῳ] Patri meo puta. REISK.

Γὰρ ἦν] Γὰρ ἀγαπητὸν ἦν. CONT. In- terponendum videtur προσφιλῆς, aut ἥδιον, aut ἱκανὸν, aut προύχον, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud. REISK.

Ἀνῆλωσεν] Subaudi εἰς ταῦτα. IDEM.

Εὐνόμου καὶ Λυσίου] F. Εὐνόμου τοῦ Λυ- σίου. Monui alibi. TAYLOR.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλῆθος, aut τὸ τε πλ. REISK.

Παραγενομένων] Scil. τῷ Λυσίῳ τὸ ὑμέτε- ρον πλῆθος εὖ ποιούντι. orator hic ipse sibi testatur. IDEM.

δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ
 ὑμετέρᾳ. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων 35
 πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἔπεισαν
 Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις ἄς τότε παρεσκευάσατο
 Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον
 ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν Βοηθίαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας
 σπεύδων. ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε καὶ τὰλλα ἐψηφί-
 σασθε ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρου. ὀλίγα μὲν
 γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδέθησαν. 40
 οὐ γὰρ ¹ μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελτασταῖς ἐμισθώ-
 σαντο καὶ ὄπλα ἐπώριοντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρη-
 μάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ
 ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε δεόμενος καὶ ἐγγυώμενος, καὶ
 626 τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὀμοπατρίου ἀποκειμένης παρ' ² αὐτῷ
 τεσσαράκοντα μνᾶς εἰπὼν κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ
 ἢ ³ ἢ ἀνήγετο, εἰσελθὼν ⁴ ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκέλευσε 154. 1
 χρῆσαι ὅ τι εἴη ἀργύριον· προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν
 τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναί· ὁ δὲ καὶ
 ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, φιλότιμον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἠκουσῶν αὐτῷ
 627 παρὰ τοῦ πατρὸς ⁵ μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου, ἠρημένον δὲ 5

¹ μόνον ἐπιβάτας εἰς Α.² αὐτῷ Α.³ ἢ om. T. R. A.⁴ εἰς Τ.⁵ μηδὲν εὐπορήσειν ἐκ Κύπρου T. ἐκ Κύπρου μηδὲν ἀπορήσειν Α.

Ἐπραττον] Nemppe, Aristophanes et Eupnomus. AUGER.

Ἦκοι] E Cypro huc Athenas. REISK.

Σπεύδων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῶν. IDEM.

Εἰς τὸν ἀπόστολον] Ad comparandum milites classinios et remiges. IDEM.

Εἰς τὰς ναῦς] Subaudi a communi προσεδέθησαν πολλὰν χρημάτων. videtur tamen potius decesse ἐπιβάτας post μόνον. non solum milites classinios conducebant pacta mercede. IDEM.

Ἐμισθώσαντο — ἐπώριοντο] conduxerunt — emerunt, i. e. conducturi erant — empturi erant. AUGER.

Ἐπειθε] Sc. παρέχειν. REISK.

Εἰπὼν] Nescio, quo errore λαβὼν in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν est enim quodammodo vox usuraria, et de mutuum sumente proprie dicitur. Noster exigua intercedente: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναί· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. Et deinde: ἑπτὰ μνᾶς ἄς ἤχτο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. Memorab. l. 2. πρότερον ἂν τίς

μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδοῦ ζητῶν εὐρεῖν, ἢ δαυεῖζ ὀ-
 μένος λαβεῖν. Demosth. c. Aphob. I. Τὴν μὲν τοῖνον προῖκα τοῦτον τὸν τρέπον εἶχε
 λαβὼν. Et postea, paucis interjectis: ταῦτα μὲν οὕτως ἡμῖν ἐπιδείκνυμι λαβόν-
 τα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναν-
 τίων τούτων. Huc alludit Dionys. Halicarn. π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν
 εὐτελεστάτων — ὀνομάτων πέπλεκται πᾶσα
 ἢ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργός — καὶ πᾶς ὁ μοι-
 δεμίαν ὄραν τοῦ λέγειν εὐ ποιούμενος ἐξ ἐπι-
 μου λαβὼν ἐχρήσατο. TAYLOR. Opi-
 nor: λαβὼν. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα,
 Stephani MS. ὡς: recte. MARKLAND. Cum
 prius hac de re ad fratrem retulisset, ejusque
 consensum impetrasset. REISK. εἰπὼν potest serrari,
 quum sensum nitidum exhibeat, et tunc κατεχρή-
 σατο reget τεσσαράκοντα μνᾶς, quod salva
 Græcitate potest fieri. AUGER.

Ἦ] Ἡ MSS. Fortass. ἢ ἦ. Vid. Lect. Lysiao. c. 1. TAYLOR.

Ἀπορήσειν] Rescribe εὐπορήσειν. Quas voces, cum similiter fere in Ma-

πρεσβευτήν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑπολείπεσθαι ἂν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ¹ οὐχ' ὅς' ἦν δυνατός, πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ ² τε καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, κάλει μοι ³ Εὐνομον.

MARTYRES.

10 ε'. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε, οὐ μόνον ὅτι ⁴ ἔχρησαν 628 ἐκείνου δεσφέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν ἐκομίσθη γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους. ῥάδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων γνῶναι, ὅτι τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων οὐδενὸς ἂν ἐφείσατο τῶν ἑαυτοῦ· ὁ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ ὁ ⁵ Πυριλάμπους, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μου προσελθεῖν αὐτῷ, λέγων ὅτι ἔλαβε σύμβολον παρα βασιλέως 629

¹ οὐκ εἶην T. οὐχὶ ἂν ἦν R. A.   ² τε ἐκείνῳ A.   ³ Εὐνομον καὶ τοὺς ἄλλους. A.
⁴ ἐχρήσαντο T. R. ἔχρησαν τὸ ἀργύριον A.   ⁵ Πυριλάμπους T. R. A.

nuscriptis exarentur, miror ab imperitis exscriptoribus non sepius confundi. Vid. Canter. de rat. emend. Græcos auctores. IDEM. Potius: μηδενὸς ἀπορῆσιν ἐν Κύπρῳ. nihil illi defuturum in Cypro, id est, ἐπειδὴν εἰς Κύπρον ἀφίκεντο, ut infra loquitur. sic mox: ἀγαθὸν ἄλλον καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἡπείρῳ. MARKLAND. Revocavi lectionem vetustam ἀπορῆσειν, pro qua Taylor εὐπορήσειν suffecerat. verum ἐκ Κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quæ vocabula bene si habent, loco videntur non suo stare, sed pone παρὰ τοῦ πατρὸς collocanda esse. literæ cum crebræ ad Aristophanem ad ipsius patre Nicophem venirent, quibus certior fiebat, illic, in Cyprum, si venisset, nihil ipsi defuturum esse. De μηδενὸς cum Marklando facio. REISK.

¹ Ἄλλ' οὐκ εἶην, κ. τ. λ.] Corrupte hæc, sed corruptius adhuc Ald. ἄλλ' οὐκ εἶον ἦν δυνατός. Vidit Scal. ἄλλ' οὐχ' ἂν ἦν δυνατός κ. τ. λ. TAYLOR. Fort. ἄλλ' οὐκ ἂν εἶη δυνατός. vel si retineas δυνατός, scribendum παρασχόντα. MARKLAND. παρασχόντα accipe pro παρασχέειν, subaudiendo ἂν et οἷσθε. AUGER.

Χαρίσασθαι] Subaudi ἴστε. IDEM.
Ἐκείνῳ] Evagoræ puta. REISK.

Κάλει μοι Εὐνομον. MARTYRES. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε] Satis absurde. quomodo enim Testes, quum unus tantum Eunomus citetur? Lego: κάλει μοι Εὐνομον καὶ Λυσίαν. MARTYRES. τῶν etc. nimirum hi snt, quos supra conjunxit, ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Lysias omittabatur, opinor, quia Scribis absurdum videbatur aliquem jubere seipsum appellari: non reputantibus, hanc Oratioem non ab ipso Lysia, sed ab Aristophane quodam dictam

fuisse. Hujusmodi errorem, nesciendum sane in Viro tam erudito et diligenti, admisit Schottus in Præfatiuncula sua ad has Orationes. MARKLAND.

Ἐχρήσαντο] Ἐχρησαν. CONT. Imo vero ἔχρησαν τὸ duobus divisivis vocabulis legiisque addendum voc. ἀργύριον. ut sit ἔχρησαν τὸ ἀργύριον, ἐκείνου δεσφέντος. se (testes) mutuo dedisse æs (cujus nempe summa illis a testibus edita fuerat), illo (Aristophane puta) rogante. REISK.

Ἐπὶ τῆς τριήρους] F. ἐπὶ τὰς τριήρεις. TAYLOR. Triremis illa designatur publica civitatis Atheniensis, quæ Aristophanem, ut legatam reipublica ad Evagoram, illic pervexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas redisset, attulerat quoque æs ab Aristophane Athenis ab amicis mutuo sumptam pro legatis e Cypro Athenas missis. et sic creditores æs suum recuperaverant. REISK.

Προσελθεῖν αὐτῷ] Sabandi ἐμέ. Ad Aristophanem redit αὐτῷ. IDEM.

Σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si hæc vera sit scriptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illustrat locutionem Matthæi XXIV. 30. τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, signum filii hominis, id est, signum, quod est filius hominis: Genitivos pro Nominativo appositivo. Sic XII. 29. τὸ σημεῖον Ἰωάν, signum Jonas, pro signum Jonas, vel, quod est Jonas. Actor. IV. 22. τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρικῆς, id est, ἡ ἰατρικῆς. 2 Cor. I. 22, et V. 5. δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος, id est, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV. 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, hoc est ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκάθαρτου. vox enim πνεῦμα per se næpe denotat spiritum malum. Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περι-

- 630 τοῦ μεγάλου ¹φιάλην χρυσοῦν, ὡς ²Ἀριστοφάνη λαβεῖν
³ἐκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ⁴ὡς ἔχοι ἀναλίσκειν εἰς τὰς
 τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, ⁵λύσασθαι 15
 ἀποδοῦς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ⁶ἄλλων
 631 χρημάτων εὐπορήσειν διὰ τὸ σύμβολον ἐν πάσῃ τῇ ἡπείρῳ.
 Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταυτα Δήμου, δεομένου δέ
 μου, μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον, τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον
 λήψασθαι, οὐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι
 τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, ⁷ἐπειδὴ * * * ἥδιστ' ἀνθρώπων ἀγειν
 τε ⁸εὐθύς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἀ 20

¹ φιάλης μὲν χρυσοῦς, ὡς T. R. φιάλην μὲν χρυσοῦν αὐτὸν A.

² Ἀριστοφάνη T. R. A.

³ δανείσαντα ἐκκαίδ. A.

⁴ ὡς T. R. A.

⁵ λύσασθαι A.

⁶ ἄλλων καὶ A.

⁷ ἐπειδὴ ἥδιστ' T. R. ἐπεὶ δὴ ἥδιστ' ἂν A.

⁸ εἰθύς om. T.

τομᾶς, id est, περιτομῶν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, ut non male, ita nec recte isto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI. 13. quies, vel sapor ille, qui est somnus. esse enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Ista sine Hoc obtingere ægroto potuit, quemadmodum sopor sine somno. non recte igitur puto Vulgat. vertere: *de dormitione somni*. hoc enim esset *de somno somni*. Ita Æschines contra Timarch. §. λζ'. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τοῖς νόμοις. depositum, quod est Leges. Sic et Thucydides III. 45. θανάτου ζημία πρόκειται, pro θανάτου. rapta, que est mors. MARKLAND. μὲν αὐτὸν delendum est, aut cum μιᾶς mutandum, aut, si mavis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης est φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Persiæ rex Græcorum iis, quibus uti vellet pro agentibus in rebus suis, dare solebat ejusmodi tesseræ, phialas vel pateras e. c. aureas, aut anulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferent, fidem inveniunt apud eos, quibuscum aliquid in causa regia agerent. Sed rex Persiæ tum socius erat Evagoræ. Confer. Epistola 12. Æschinis. REISK.

Ἦς Ἀριστοφάνη] Nonnulla hic, quæ omitti videntur, locum turbant. TAYLOR. λαβεῖν ἐκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim accipere Aristophanem, sed dare hanc pecuniam, voluit Demus. Lego: βαλεῖν. deponere, tradere, ponere Horatius: "Quærit Kalendis ponere." committere Vet. Interpres Matt. XXV. 27. εἶδει οὖν σε σαλεῖν τὰ ἀργυρίον μου τοῖς τραπεζίταις. oportuit ergo te COMMITTERE pecuniam meam nummulariis. pro commisisse. Diog. Laertius, Socrat. τιθέντα γούν τὸ βαλλόμενον, κέρμα ἀδρῶζειν· εἶπ' ἀναλίσσαντα, πάλιν τιθέναι. Isocrates in

Amart. συμβάλλειν hoc vocat, et opponit τῷ λαμβάνειν: Καὶ ὅτε, ἀ οὐκ ἔλαβεν, ἀποτινέιν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἀ μὴ συνέβαλεν, ἤλπιζε πράξασθαι; Usitatissimum est καταβάλλειν. MARKLAND. Post λαβεῖν deesse videtur δανείσαντα, ut Aristophanes illam pateram sibi tantisper servaret (donec nempe relineretur) ubi pro ea mutno dedisset Demo sedecim minas. pro quibus XVI. minis se, Demus, illi, Aristophani, spondere refundendas XX. minas, ubi in Cyprum appulisset. REISK.

λύσασθαι] Π. λύσεσθαι. H. STEPHAN. Ἦς ἔχοι] Id est, ὅπως δύναιτο αὐτάς. quo posset (Demus puta) eas insumere in munia trierarchalia. REISK.

Ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων] Π. ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημ. H. STEPHAN. Malim ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. se in copiis fore bonorum, tum aliorum, tum pecuniarum quoque. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non sunt sola bona. propterea distinguitur inter bona alius generis, et inter χρήματα, quo nomine præcipue præsens pecunia, sed et alia pretiosa, mundas, argentum factum, vestis, supellex, comprehenduntur. REISK.

Ἠπείρω] Apud Græcos Asia dicebatur ἡ ἡπειρος, et Asiatici οἱ ἡπειρώται. AUGER. δεομένου δὲ μου] Non damabo quidem, suscipio tamen a Lysia scriptum esse: δεομένου δι' ἐμοῦ, per me rogante. REISK.

Μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον] Interpres: quod et pecuniam recepturus esset. ad sensum bene. sed dubito an ἄξειν idem sit, quod κομίσσεσθαι: saltem in scriptore prosaico. MARKLAND. Ἦγειν χρυσίον, habere, et secum quoquo eat ducere vas aureum. REISK.

Ἦδιστ' ἀνθρώπων ἀγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deesse videtur ἀν. nisi legas ἄξειν et χαρίσσεσθαι. MARKLAND.

ἐδέόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον, ῥάδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων· χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλά ἐκέκτητο, ἀλλὰ καὶ ὄθ' εἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.

² ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

25 5'. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, δοκεῖ ὀλίγα 632
εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ³[πρὶν Νικοφῆμῳ ἢ καί]
Ἀριστοφάνει, πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικήσαι, ⁴οὐδὲν ἦν ἀλλ'
ἢ χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνουῦντι. ἐγένετο ⁵δ' ἡ ναυμαχία ἐπ'
Εὐβούλου ἀρχοντος. ἐν οὖν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρό-
τερον μὴ ὑπαρχούσης ⁶οὐσίας, χαλεπὸν, ὧ ἄνδρες δικα-
σταί, τραγωδοῖς τε ⁷δὶς χορηγήσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ 633
30 τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφορὰς
τε πολλαῖς εἰσηνηγοχένοι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρία-

¹ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ om. T. R. A. ² uncus om. T. R. uncus et πρὶν et ἢ om. A.
³ γῆ μὲν οἰκ ἦν T. R. A. ⁴ δὲ ναυμ. T. R. ⁵ αἰτίας T. A. ⁶ διαχρηγήσαι T.

Σύμμικτα] Nulla arte facta, nullo delecta conquistata, vulgaria, trivialia. REISK. Miscellanea, diversi generis. AUGER.

Ἄ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν] Post hæc verba sequebatur Indiculus vel Inventarium rerum Aristophanis, quæ post mortem ejus in domo inveniebantur. hoc perlecto pergit Orator: Ἴσως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφῆμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικήσαι, intellectu τῷ κατὰ, idem quod ναυμαχία νικήσαι. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. π'. ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νέξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίου καὶ Πέλλιν ἐνίκησαν. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem §. ξά. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocratem. MARKLAND. Post ὑμῖν utique deest titulus, sive is est ἀνάγνωσις, sive κατάλογος χαλκωμάτων, sive χαλκώματα, sive ἀπόφρασις ἐπίπλων. REISK.

Πρὶν Νικοφῆμῳ ἢ καί] Quatuor hæc vocabula inducenda videntur. IDEM. Delevi πρὶν et ἢ. Deinde supple commentando πρὶν Κόνανα νικήσαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν. AUGER. πρὶν omittit Contius.

Πρὶν Νικοφῆμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει] Magnam sententiæ detrimentum afferant verba πρὶν Νικοφῆμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, quæ credo

c margine in contextum irripisse. Veri similis est enim hæc omnia profecta esse ab annotatore, qui in margine scripserit, sibi non constare de Nicophemo, an de Aristophane sermo esset, quam, quod voluit Reiskius, solum verbum Ἀριστοφάνει esse retinendum: ita enim nulla apparet causa, cur reliqua adderentur. Neque necesse est perspicuitatis causa adjici nomen Aristophanis, cum c superioribus clare appareat hæc de eo solo posse dici. SLUITER.

Ναυμαχία] Lege cum articulo ἡ ναυμαχία. REISK.

Εὐβούλου] Alii appellant Εἰβουλίδου. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. Pausan. Attic. c. ι., Plutarch. in Lysandro, aliosque. TAYLOR.

Μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας] Οὐσίας. CONT. Immo οὐσίας, uti et divinavit Schottus. TAYLOR. Optime. Deinde scribe: ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, non αὐτοῦ. MARKLAND.

Δὶς χορηγήσαι] Sic dedi de meo, duobus vocabulis, pro uno vulgari διαχρηγήσαι. Bis Choregos fuit Aristophanes, semel pro se, iterum pro patre, ut e p. 488. 6. constat. REISK.

σθαι, γῆς τε πλεόν ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἶσθαι χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοπέναι. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ¹ ἄξια λόγου ἔχοιεν ² ἂν ἐξενεγκεῖν· ἐνίστε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ, πρίασθαι τοιαῦτα ³ ἂ κτησαμένω
 634 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠδονὴν ἂν παρέχοι. ἀλλὰ ⁴ τόδε ⁵
 σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκευὴ ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ⁵ ἀφηρπάσθησαν· ἡμεῖς δὲ ἤδη δεδημευμένων καὶ ἐξεληλυθίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ⁶ φύλακα κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἵνα μήτε θυρώματα μήτε ἀγγεῖα μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπό-
 635 λοιτο. ἔπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα οὐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρό- 40
 τερον πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ νῦν ἐδέλομεν πίστιν δοῦναι,

¹ ἄξιον T. R. A.² ἂν om. T. R. A.³ ἂ om. T.⁴ τότε T.⁵ ἀπεσπᾶσθησαν T. R. A.⁶ φύλακας T. R. A.

οἶσθαι] Subaudi τινὰ ἡμῶν, αὐτὸν ἡμῶν. aptus est hic infinitivus ab illo superiori χαλεπῶν. quanquam durum hoc mihi accidit, ut οἶσθε in secunda persona plur. malim. existimatis oportere hanc Aristophanem. nam in χρῆναι subauditur τούτων. IDEM.

Ἄλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιοι λόγου etc.] Post vocem εἶναι Asteriscum poni debere puto. manifestus enim est defectus in connexu. Quæ sequuntur ita lego et distingo: ἐνίστε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ, πρίασθαι τοιαῦτα ἂ κτησαμένω etc. Vulgo deest ἂ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, non potes emere, non possunt emi talia, quæ etc. MARKLAND. Ad ἄξιον λόγου subauditur πλῆθος ἐπίπλων αὐτὸν χαλκωμάτων. Mox fort. ἔχοιεν ἂν. REISK.

Οὐκ ἔστιν] Sub. τὰ τοιαῦτα. AUGER.

Κτησαμένω] Legge: ἐνίστε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ πρίασθαι, τοιαῦτα ἂ κτησαμένω κ. τ. λ. TAYLOR.

Τότε σκοπεῖτε τῶν] Π. τότε σκοπεῖτε. τῶν —. H. STEPHAN. TAYLOR. MARKLAND. τόδε, vel τῆς, σκοπεῖτε. τῶν —. CONT.

Ἀπεσπᾶσθησαν] Ratiocinatur sic, præfectis ærarii iniquitatem exprobens: Aliorum, ait, proscriptorum bona cum sub hasta veneunt, non suppellex tantum omnis, sed ipsæ adeo fores veneunt, quo domus ipsæ corruptæ minoris veneunt. et vel sic tamen multo minus illinc redit ad ararium, quam e bonis Aristophanis rediit, cujus donum custodiendo cavinus, quominus corrumpetur. Et tamen pauxillum visum fuit ærario id, quod e bonis Aristophanis rediit;

ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad se minus redire. REISK.

Δεδημευμένων] publicatis, subaudi bonis Aristophanis. AUGER.

Ἐμῆ] Dele. TAYLOR. Fallitur bene habet. licet enim est cardo totius causæ, utrius illa domus de jure sit, actoris, an ærarii; in proscriptis haberi debeat, necne. Suam esse ait actor, quod super ea domo quæ Aristophani quinquaginta minis constitisset, sibi plus quam tantundem debeatur. Debebat nempe Aristophanes actori. 1. quadraginta minas, dotem uxoris. 2. septem minas ab actoris patre Aristophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. fœnus illarum septem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Aristophanis uxori a marito pro hypotheca fuerat assignata, vel opposita; et frater mulieris viduæ erat, ubi pater deesset, ejus κύριος seu curator. REISK.

Ἀπεφαίνοντο] Scil. οἱ ἀρχαῖοι, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, ærario inferendas exhibuerunt. Verum, si fallor, activum in hoc significatione usitatus est, quam medium. IDEM.

Συνδίκους] Subaudi τοῦ δήμου, advocatos populi, aut τοῦ δημοσίου, advocatos ærarii, qui fisci causas agerent contra privatos cum populo super bonis proscriptis litigantes. IDEM.

Νῦν] Post ἔνν videtur πρὸς ἡμᾶς deesse. IDEM.

ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνδράποισ, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, ὀφείλσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἐπτά μνᾶς ἄς ὥχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τὰ κείνων ἔχειν; ὁ δὲ πάντων

155.1 δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παιδίᾳ ἔχουσαν πολλὰ, καὶ ταῦτα τρέφειν, μὴδ' αὐτοὺς ἔχοντας μὴδὲν, εἰὼν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε.

ζ'. Φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων' οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὡς δικασταί. εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δούς Τιμοθέω τῷ Κόνωνος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος
 5 καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἢ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἀπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, 636
 διὰ ¹ τοῦτο ² ἤξιούτε ³ ἂν τοὺς ἐκείνου ⁴ καὶ τοὺς προσήκον-
 τας ἀπολέσθαι, ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ ⁵ μὴν ⁶ τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα ὅτι ἐκείνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰκὸς 637

¹ τοῦτ' οὖν R. A.   ² ἤξιον T.   ³ ἂν om. T. R. A.
⁴ καὶ τοὺς om. A.   ⁵ μὲν T.   ⁶ τοῦτον T. τοῦτον R.

Τάκείνων] Nicophemi puta et Aristurhanis. IDEM.

Ἄποδημήσαντος καὶ] Kai abesse malim. ἀποδημήσαντος ἐν διαβολῇ γενομένου, idem est atque διαβληθέντος ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. IDEM.

Ἄποδημήσαντος καὶ] Kai abesse malim. ἀποδημήσαντος ἐν διαβολῇ γενομένου, idem est atque διαβληθέντος ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. IDEM.

Διὰ τοῦτο ἤξιον τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς περ.] Π. διὰ τοῦτο (quae est etiam lectio Cod. Coisl.) ἤξιον τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ τοὺς περ. ἢ, διὰ τοῦτο ἤξιον τοὺς ἐκείνου περ. H. STEPHAN. Tu autem hoc pacto, haud paulo melius: Διὰ τοῦτο ἤξιούτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; ut modo: τοῦτου ἕνεκα ἤξιούτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσθαι; TAYLOR. Recte διὰ τοῦτο, propterea: quod infra est ἕνεκα τοῦτο. Pro ἤξιον forte ἤξιον ἂν: vel, quod rectius puto, ἤξιούτε, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τοῦτου ἕνεκα ἤξιούτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἂν. Deinde, mibi videtur excidisse τῶς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας etc. ut apud

Ineum Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND. Dedi διὰ τοῦτ' οὖν ἤξιούτε. vulgatum ἤξιον si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι. REISK.

Τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] Facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente. Possit quoque legi: σὺν ἐκείνῳ καὶ τοὺς περ. una cum eo etiam necessarius ejus. IDEM.

Ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι] Alii ἀναγκαίους, vel παῖδας, vel οἰκείους excidisse putant, aut voculas τοὺς et καὶ delent. Mibi primum quidem cum Reiskio scribendum videtur, διὰ τοῦτ' οὖν ἤξιούτε: deinde arbitrator ante v. ἐκείνου excidisse κηδεστὰς, quod verbum deesse apparet ex argumenti totius ratione: hoc enim nullam vim habebit in causa actoris, qui erat Aristophani affinis, nisi hic in pari exemplo κηδεστῶν fiat mentio, praesertim cum dicat: εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δούς — τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν. quae quorsum valeant, nisi hic item affines memoret? Sic etiam οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ junguntur p. 156. 15. ed. Steph. SLUITER.

Ἄλλὰ μὲν τοῦτον] Π. τοῦτο. H. STEPHAN. Dedi τοῦτον. Dualis redit ad Nicophemum et Cononem. REISK.

πολλοστὸν μέρος ἄλλω τινὶ μεταδιδόναί, ὥστ' εἰ¹ οἴονται 10
 πολλὰ γενέσθαι Νικοφῆμω, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος
 εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται οὐδὲν πώποτε
 διενεχθέντες, ὥστ' εἰκὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων² ταῦτα
 γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἐκάτερον καταλιπεῖν, τὰ
 δὲ ἄλλα παρ'³ αὐτοῖς ἔχειν· ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν
 Κύπρῳ καὶ γυνή, Νικοφῆμω δὲ γυνή καὶ θυγάτηρ, ἠγούντο
 δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ⁴ ὅμως σφίσιν εἶναι ἴσα⁵ ὥσπερ καὶ τὰ
 638 ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις ἐνδυμείσθε, ὅτι καὶ εἰ τις μὴ 15
 κτησάμενος ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς
 παισὶ⁶ διένειμεν, οὐκ ἐλάχιστ' ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε· βού-
 λονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες
 χρήματα μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες. νῦν τοίνυν
 εἰ⁷ δημεύσαίτε⁸ τὰ Τιμοθέου — ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μὴ τι
 μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει — ἐλάττω⁹ δὲ ἐξ
 αὐτῶν¹⁰ λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται, τούτου 20
 ἔνεκα¹¹ ἀξιοῖτ' ἂν τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ'
 αὐτῶν ἀπολέσαι; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς, ὧ ἄνδρες δικασταί·

¹ οἴον τε T.² ταῦτα γνῶναι. ἱκανοὶ T.³ αὐτοῖς T. A.⁴ ὁμοίως A.⁵ [ὥσπερ] R. om. A.⁶ διένειμεν T. R. A.⁷ δημεύσαίτε T.⁸ τὰ τοῦ Τιμ. T. R. A.⁹ ἐὰν T. R. δ' ἂν A.¹⁰ λάβοι τὴν τοῦς T.¹¹ ἄξιουτε τοῦς T. R. A.

οἴονται] Sic dedi de mea conjectura, quam postmodum confirmavit Vindobu-
 nensis codex, pro vulgari οἴον τε. si adver-
 sarii nostri existimant, quæstores puta et
 Syndici ærarii. IDEM.

Ταῦτα γνῶναι· ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε etc.]
 Ταῦτα γνῶναι· ἱκανὰ μὲν ἐνθ. CONT. Distin-
 guo et lego: ταῦτα γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε
 etc. adeo ut verosimile sit eos de facultati-
 bus quoque suis eodem modo statuisse;
 nempe, ut uterque eorum filio suo relinque-
 ret hic (Athenis) quod satis esset, cetera
 vero apud se Cypri retineret. scribendum
 enim παρ' αὐτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro εἰ
 δημεύσαίτε, forte εἰ δημεύσαίτε. Quæ sequun-
 tur, ἐλάττω ἐὰν etc. emendavit Stephanns.
 MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

ἠγούντο] existimabant, scil. homines.
 AUGER.

Ὅμοιως] Nihilominus quamvis hic Athe-
 nis agerent, nisi si ὁμοίως legere malis.
 sed tum ἴσα sit defendendum. REISK. Legi
 ὁμοίως referendo ad σφίσιν, utriusque pariter.
 AUGER. Nihil mutandum nisi ὁμοῶς, pro
 quo scribendum ὁμοίως. SLUJTER.

Πρὸς δὲ τούτοις] Ratiocinatur sic: Sed
 fugamus, Cononem et Nicophemum non

ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona,
 tam quæ Athenis haberent, quam quæ
 in insula, sua esse, sed bona distribuere
 inter liberos voluisse, adhuc se vivis.
 REISK.

Μὴ κτησάμενος] De bonis a se partis
 videtur pater jure paulum majore statuere
 pro arbitrio posse, quam de patrimonio,
 quod necessario debet, ut ipse acceperat,
 ita liberis transmittere. Veruntamen hu-
 jus ipsius patrimonii partem non minimam
 ipse sibi sit reservaturus, etiamsi super-
 stes adhuc bona inter liberos distri-
 buat. IDEM.

Εἰ δημεύσαίτε] Poterat etiam sic con-
 stitui hic locus: εἰ δημεύσαντες. Sed tum
 insequens ἐὰν accipiendum erit, non pro
 si, vel ubi, sed pro simplici ἂν potentiali.
 IDEM.

Ἐλάττω ἐὰν] Π. ἐλάττω ἂν ἐξ αὐτῶν λά-
 βοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. H. STEPH. CONT. Hæc
 turbata sunt et divulsa. Lego: ἐὰν ἐλάτ-
 τω ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. PALMER.
 Dedi ad mentem virorum doctorum λάβοιτ'
 ἢ pro vulgari λάβοι τὴν — Pro ἐλάττω malim
 εἶτ' ἐλάττω. Perinde est, sive ἐὰν pro εἰ
 quasi iterato, sive pro ἂν accipias. REISK.

ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθήκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς ἐδήλωσαν ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν 639 ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηναῖα καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς πεντακισχι- 25 λίους στατήρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμας, τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ ¹ κεφάλαιον γίγνεται περὶ τετταράκοντα τάλαντα. καὶ 640 ² οὐδενὶ οἷόν τε εἰπεῖν ὅτι διηρπάσθη ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὧν εὖ φρονῶν ἦσθετο. καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

¹ κεφάλαιόν τι Τ. Α.² οὐδὲν Γ.

[Ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid probatarum sit istud Rationale γάρ. Lego: ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. posita plena distinctione post vocem δικασταί. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminuit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

[Ἀναθήματα] Conveniunt cum legatis, quæ nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis consecraut. Legabat hanc æris summam Conon ærario gemino, alteri Minervæ Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, ut sacra inde fierent, pontificisque atque æditi et pauperes inde alerent. REISK.

[Κεφάλαιόν τι γίγνεται] Sic ambulat in vulgatis libris. ego τι ut e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expanxi. vulgata si servatar, sic erit interpungendum: κεφάλαιον τί γίγνεται; (ut sit interrogatio) *summa quænam existit?* respondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere. IDEM.

[Τετταράκοντα] Mehercule si computum recte inivero, eam summam totis xv. talentis non attingit. Aut igitur exdicit aliqnod legatum, aut numeralia non rite instituunt. TAYLOR. Reliqua modo enarrata, capita consiciunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille stateras necesse est æquipollere 18 talentis 20 minis. Atqui stater Daricus æquipollebat (id quod e Demosthene constat) 28 drachmis Atticis. unde summa consieret 140000 drachnumarum, seu talentorum ferme 31. id quod est nimium. Statuamus

igitur stateras hos Cyprios minores fuisse Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lysiae ætate stateras minas valuisse, quam Demosthenis. REISK.

[Οὐδὲν] Π. οὐδέ. H. STEPHAN.

[Αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. Αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὧν εὖ φρονῶν διέθετο. TAYLOR. Quare enim Articulo, τῇ νόσῳ? an ultimam istam et fatalem valetudinem designat Articulus? an, quod verius puto, scripsit τῇ νόσῳ? supra enim dixit: αἱ διαθήκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id est, ἐν τῇ νόσῳ. quin et rei Ratio, si propius spectes, postalat νόσῳ. Deinde, lego: εὖ φρονῶν διέθετο: *sana mente testamentum condidit.* Iseus de Hæred. Cleon. p. 36, 20. ed. Steph. οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διέθετο, πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὃ ἄνθρωπος, κακῶς ποιεῖν ἤμας ἠβουλήθη, τοὺς μετὴν αὐτῶν ἠδικηκίτας; et Orat. de Hæred. Pyrrh. p. 47. ult. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὃ ἄνθρωπος, οὐκ ἂν τις διέθετο μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας ἀλλ' ἐὰν εὖ φρονῶν. Sequitur in Iseo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποίησατο τοὺς διαθήκας: ἐπειτα, εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. et de Hæred. Philoct. p. 57, 1. Οὐτοσι ὁ νόμος, ὃ ἄνθρωπος, κοινὸς ἄπασιν κείται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθεσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὡς ἐκ γνήσιον ἄρρενας: ἐὰν μὴ ἄρα μακροί, ἢ ὑπὸ γῆρας, ἢ δι' ἄλλο τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθεῖται. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephan. §. θ'. Hæc confirmant et illustrant hanc emendationem. MARKLAND. Vulgata videtur bene habere, aut saltem defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud æquidem, quam ἂν cum πάνυ mutem. ad hunc modum: ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, admodum sibi mente constans,

ή. Ἄλλὰ μὴν ὅστισοῦν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφοτέρα ¹ δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφῆμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ² ὡήθη ἂν εἶναι. Ἀριστοφάνης
642 τοῖνυν γῆν μὲν καὶ ³ οὐσίαν ἐκτίησατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων, ⁴ κατεχορήγησε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
643 πεντακισχιλίας δραχμὰς, τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὄγδοῦντα
μυῖα. εἰσηνήκεται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων οὐκ ἔλαττον
μυῖα τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ³
ἐκατὸν μυῖα. εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ

¹ δῆλα T.² ὡήθησαν εἶναι T. R.³ οἰκίαν T. A.⁴ καὶ ἐχορήγησε δὲ T. R. A.

ῥεσζετο, valebat sensibus omnibus, bene conscius erat eorum quæ circa se generentur. REISK. Tota phrasis sic verti potest: ipse enim quamvis agrotans, sana mente et omnibus valebat sensibus. Sed ita interpretatus sum, quasi legeretur cum Marklando et Tayloro: quæ lectio mihi videtur et simplicior et magis cum præcedentibus congrua. AUGER.

Ἄλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Π. Ἄλλὰ μὴν ὅστισοῦν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφοτέρα δῆλα (uti legit quogue et Scal.) γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφῆμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ὡήθη ἂν εἶναι. H. STEPHAN. Mallem hoc loco: ἀλλ' ἡμῶν ὅστισοῦν. ut supra: ἀλλως τε καὶ ἡμῶν ὅστισοῦν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεσθῆναι γενέσθαι. Cætera emendavit Stephanns. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἀμφοτέρα] Nicophemi puta atque Cononis bona. Laborat orator hic loci docere, sæpe fieri, ut homines in æstimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suæ opinionis fuerint præfecti ærarî. REISK.

Ὡήθησαν εἶναι] Tametsi præcessit ὅστις οὖν, tamen bene videtur ei pluralis ὡήθησαν subiungi, pro ὡήθη, quia ὅστις οὖν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse: ἀλλὰ μὴν πάντες ὅστις οὖν. sic enim solet, et tum bene quadrat ὡήθησαν cum πάντες. [Ego nunc nullus dabo leg. esse: ἀλλὰ μὴν οὐδεὶς ἦν ὅστις οὐκ — ὡήθη γ' ἂν εἶναι. In Var. Lect.] IDEM.

Οὐσίαν] Nemo unquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. Fundos, inquis tu, et οὐσίαν mercatus est quinque circiter talentis. Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant οὐσία. Uni-

versas enim facultates eo nomine concluderant Attici iuris periti; et Latifundia quidem, Ædes ceteraque hujuscemodi erant οὐσία φανέρᾳ. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, Argentum οὐσία ἀφανής. Hæc probatione non indigent, quæ ipsiam sunt luce ipsa clariora. Scripsit utique noster: γῆν μὲν καὶ οἰκίαν ἐκτίησατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis ΙϞϞ, in Trierarchia ἀνήλωσεν minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in classe Cypria adornanda drachmas XXX, agrum ad hæc atque ades mercatus est v talentis et quod excurrit. Ædium autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quæ superius leguntur, huic loco germana: χαλεπὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τραγωδοῖς τε διαχορηγήσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχήσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσεννηνοχέσαι, οἰκίαν τε πενήκοντα μυῖα πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακῶσια πλέθρα κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicumque sanam mentem habebit. TAYLOR. Revocavi vetustam lectionem οὐσίαν. Sententia est: Aristophanis villam et universam substantiam valuisse ad quinque talenta. Qua in sententia ego equidem nil video, quod offendere quemquam possit. REISK.

καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ post præmissum καὶ. creberrime sic usurpant. Verum quænam istæc dictio est, ἐχορήγησε δραχμὰς? noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in unum κατεχορήγησε esse contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον est as in choregatum insumere. IDEM.

Ἐπὲρ ἀμφοτέρων] Se et patre, Nicophemo. IDEM.

Κύπριοι ἦλθον καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ἰαυῖς, καὶ τῶν
 πελταστῶν τὴν μίσθωσιν καὶ τῶν ὀπλων τὴν ἀνὴν παρ- 644
 ἔσχε τρισμυρίας δραχμᾶς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων
 γίγνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα. ὥστε 645
 οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, ¹ εἰ τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμο-
 40 λογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολ-
 λαπλασιῶν δοκούντων, ² πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ 646

¹ ἐπὶ T. ἐπὶ R. A.

² εἰ πλέον T. εἶναι, πλέον R. A.

Δέκα μνᾶς] Id demum est vero simi-
 limum: Aristophanem, hominem privati
 laris neque in re admodum laeta positum,
 ultro de proprio impendisse Drachmas
 50,000 sive Talenta v: Civitatem vero,
 ad quam ejus societatis fructus erat re-
 dundaturus, decem minas. O fragi reim-
 publicam, cui potentissima civitatis συμ-
 μαχία tam vili pretio redempta est! Phu!
 decem minas? Atqui jam a teneris ungui-
 colis didici Agrum Atticum non esse ob
 panciores pignori oppositum, Ter. Phorm.
 IV. 3. 56. non Ediculam, Id. ibid. IV.
 3. 58. tantidem denique constitisse Su-
 pellectilem et sumptum ad nuptias subar-
 banas, Id. Ibid. IV. 3. 61. pro Psaltria
 ergo viginti minae revera perire, Id.
 Adelph. IV. 7. 24. Male denique con-
 ciliatum, vietus, vetus, veterosus senex
 ille Eunuchus, colore mustellino, pro quo
 misellulus Phaedria diimmeravit, aut di-
 lapidavit potius, viginti. Id. Eunuch. IV.
 4. 21. Pro mercede centum minarum Rhe-
 toricam docuit Gorgias: Isocrates mille.
 Varrabat XII Equus, Aristoph. Nub. 21.

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δάδεκα μνᾶς Πα-
 σία.

Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασία; τί ἐχρησάμην;
 "Ὅτ' ἐπὶ ριάμην τὸν κοππατιάν.

et ibid. 1226.

Τῶν δώδεκα μνῶν, αἳ ἔλαβες, ὄνομο-
 μένος
 Τὸν φέρων ἵππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit
 Alcibiades, Plutarch. in vit. Centenas
 in cænam quotidie impendit Alexander
 Macedo, Athen. l. 4. Ducentis sepultus
 est Timoleo, Plutarch. in vit. Non igitur
 de nummis lic agitur: neque enim argen-
 tum ad hanc rem contulere Athenienses,
 sed classem, ut disertissime probare pos-
 sum ex hac ipsa oratione: ἡμεῖς δὲ τριή-
 ρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τὰλλα ἐψηφίσασθε.
 ἀργυρίου δὲ εἰς τινὰ ἀπὸστολον ἠσπέρουν. Lege
 itaque: καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναυῖς.
 Percommode quidem accidit, quod Xenopho-
 non ejus rei memoriam conservavit, et

emendationi nostræ robur et æternitatem
 dedit: nam de hac societate inter Athe-
 nienses et Cyprios eum loqui existimo
 Hellenic. IV. 3. 24. ubi ait: 'Ὁ δὲ Τελευ-
 τίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῶ
 Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριηρῶν
 Ἄθηνθεν εἰς Κύπρον διὰ ζυμμαχίαν τοῦ Εὐ-
 ἀργέου — οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι φίλω χρέομεοι βα-
 σιλεῖ ζυμμαχίαν ἐπέματον Εὐαγόρα τῷ πελε-
 μούντι πρὸς ἑσσιλία. At priusquam ma-
 num de tabula, de Scaligero nonnihili, qui
 negat hæc conficere summau μικροῦ λεί-
 ποντος, talentorum xv. magnus enim ille
 Magister ad hæc postrema verba obelum
 suum, ψεύδος sc. allevit. Nescio, quo
 pacto computat, quidni et nos, infimi licet
 subselli, computemus quoque? Age:

	Tal. Min.
Fundus et Ædes . . .	5 00
Χρηγήσας 5000 Drach. . . .	0 50
Τριηραρχ. 80 Min. . . .	1 20
Ἐν εἰσφοραῖς	0 40
Sic. Exped. 100 Min. . . .	1 40
Cypr. Exped. 50,000 Drach. . .	5 00

14 30

TAYLOR.

Δέκα μνᾶς] Satis ridiculum donum de-
 centi minæ Legatis auxilium petentibus.
 Lege: τὰς δέκα ναυῖς, scil. triremes, qua-
 rum supra meminuit: ἡμεῖς δὲ τριήρεις αὐ-
 τοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τὰλλα
 ἐψηφίσασθε. Hæc vero Parenthesi inclu-
 denda sunt: (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναυῖς).
 ut recte Vanderheidius. MARLAND.

Ἔδοτε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν
 Κόνωνος; τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφαν-
 θῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασιῶν δο-
 κούντων, πλ ἔον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ
 Ἀριστοφάνους. Adjuvat Cod. Coisl. qui
 istud εἰ non agnoscit in posteriore loco,
 quod tamen in aliquo loco erat neces-
 sarium. TAYLOR.

Ἐπὶ] quandoquidem. sic dedi de meo,
 pro vulgari ἐπὶ. REISK.

Φαίνεται τὰ] Interponendum videtur
 ὄντα. IDEM.

Ἄριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὕσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς.

θ'. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρῆσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ¹ πρόσθεν 156. 1 χρόνῳ πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας,² καὶ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν³ ἐφάνησαν. αὐτίκα Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη, 647 πάντες ὄντο εἶναι⁴ πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκούω⁵ ἐνειμάσθην δὲ τῷ υἱέε οὐδὲ δέκα τάλαντα 648 ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλοῦ ἐλέγετο⁵ εἶναι πλέον ἢ πενήκοντα τάλαντων, ἀποθανόντος δ' ἡ οὐσία ἐφάνη περὶ ἑνδεκα τάλαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν τάλαντων, καὶ 649 τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν. Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν,

¹ ἔμπρροσθεν T. R. A.

⁴ πλείω T. R. A.

² οἱ R. A.

³ ἐφάνη T.

⁵ ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱέε T. A.

Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως] Fort. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ ἡμᾶς οὐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ἡμᾶς δ' οὐκ ἀξιώ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν: et quæ ibi notavi. quibus adde que attulit Doctiss. Pearsonus ad Symbol. Apostol. p. iii. 53. MARKLAND. Οὐκ refer ad ἀπολέσθαι AUGER.

Καὶ ζῶντες] F. οἱ ζῶντες. TAYLOR.

Ἀποθανόντες δὲ] Observa τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim suo deficitur hic Nomina-tivus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δὲ, absolute, postquam vero mortui fuerint. sic paulo post: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἰπποκίου, — τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν τάλαντων ἐστὶ. Notum istud Actor. VII. 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

Παρὰ τὴν δόξαν] *infra opinionem*. AUGER.

Αὐτίκα, Ἰσχομάχῳ etc.] Sic distinguendum. αὐτίκα est *exempli gratia*, non *imprimis*, ut male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἴππευσεν, οὐ μόνον etc. ubi iterum male, simul atque *equitare cepit*. Dion. Halicarnassens *περὶ Συνθέσε. Ὄνομ.* segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcher-rimo: Κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ κατὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἰδέα, μένοντα ἐν τῇ ταυτότητι ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς αἰεὶ καινὰ μένει. Ἐν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἔξῃστι με-

ταβάλλειν, ἢ οὐχ ἅπαντι, οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλου-ται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιῶσι μέτρον οὐκ ἔξῃστι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege. et distingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μετα-βολαῖς, ὡς αἰεὶ καινὰ μένειν. Τοῖς μὲν οὖν — οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιῶσι etc. *exempli causa, carmina et ver-sus Lyricos scribentibus* etc. Pro ὡς αἰεὶ legi quoque posset ὡσεὶ. ista, ἢ οὐχ ἅπα-σιν, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more utitur Dionysius p. 192. 224. 240. ejusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. *περὶ τὴν Δημοσθ. δεινότη.* p. 178. Ed. Sylb. ταῖς πρώτοις αὐτίκα, Προπεμφθέντες κοινῇ etc. ita distinguen-dum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophonem quoque passim occurrit hæc vox, eodem significato: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

Πλέον ἢ π. τάλαντων] Ant ἢ est delend-um, aut τάλαντα leg. REISK.

Ἐνδον ἦν] L. ἔνδον εἶναι. Natus error ex prima syllaba subsequentis vocis Νικήρα-τος. TAYLOR. Constructio vult εἶναι, scil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ἐνδον vero est, quod vulgo dicimus in specie, pecunia parata, ut apud nos ἀργὸν jacens. opponitur ei, quæ est ἔξω, et ἐνεργόν, sænore, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra:

ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδὲν,
 ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία
 10 ἔστιν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλιᾶς τοίνυν
 ὁ Ἰππονίου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, ¹ ὃς πλεῖστα
 τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, ² καὶ, ὡς ³ φησι, διακο- 650
 σίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ ⁴ πάππος, τὸ τούτου

¹ ὃς ante ἔτε ponunt R. A.

² (καὶ R. A.

³ φασί A.

⁴ πάππος, τότε T. πάππος τότε) R. A.

ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἐπὶ τὰ μναῖ. Demosthenes Orat. I. in Arphobum: ἀργυρίου δ' ἔνδον ὀρθόκοντα μναῖς, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione passim invenies. Quæ sequuntur ita distingo: Νικήρατος δ', ἔτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. Niceratus vero, quando moriebatur, affirmavit se nihil argenti vel auri relinquere; prædia vero, quæ filio reliquit etc. ita verte οὐσίαν, præδια, res soli, res immobiles; quæ opponantur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciæ filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπασι. unde pro καταλιπεῖν conjicio legendum esse καταλαβεῖν, invenisse: et verba ista, præδια vero quæ filio reliquit, intelligenda esse de prædiis, quæ Niciæ Nicerato reliquit. De Niciæ divitiis vide Xenoph. Hellen. II. 3. 39. et Thueyd. VII. ad finem. Quæ vero præcedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum ἢ, nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλεόν ἢ πενήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. segm. 13. οὐκ ἐλάσσονος (i. ἔλασσον) ἢν ἢ πεντακσίων ταλάντων, ubi Scholiastes notat, τὸ ἢ, περιττὸν. MARKLAND. Haud equidem contemnendam ἢν. pleraque erant, non in re, verum tamen in opinione hominum famaue vulgari. ἢν pro ἐδόκει εἶναι. REISK.

¹ Ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἔστιν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων] Antiposis: τὴν οὐσίαν pro ἢ οὐσία. Ordo est: ἀλλ' ἢ οὐσία, ἢν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῷ υἱεῖ etc. et notabilis est locutio, quia egregie illustrat parem S. Pauli 1 Cor. X. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοιωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; id est, ὁ ἄρτος, ἐν τῷ ἄρτῳ κλῶμεν, οὐχὶ etc. panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Christi? ita enim intelligendum putō ἔστιν, scil. denotat, significat, ut Matt. XIII. 38. ὁ δὲ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος, significat mundum. et ita in isto: τοῦτέ ἐστι τὸ σώμά μου. hoc denotat corpus meum. et alibi passim, tam in Veteri quam Novo Fœdere. Hæc vero Compositio, τὴν οὐσίαν ἢν κατέλιπεν, τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, ratio-

rem putō: nsitatorum ista, οὐσίαν ἢν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. MARKLAND. Potest Marklandi ratio probari. Quod si tamen durior videatur, eu aliam dabo laud paulo molliorem, ut scil. legatur: ἀξίαν ἔστε ἢ—nostis non pluris æstimatam (vel deprehensam) quam—. REISK. Sic Latini “urbem quam dicunt Romam.” AUGER.

Καλλιᾶς ὁ Ἰππονίου, ὃς, ἔτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, πλεῖστα] Sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod ὃς; a sede sua vera aberravit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone πατήρ. Articulus ille ὃς; redit ad Calliam, ad quem etiam αὐτοῦ redit, in illis αὐτοῦ ὁ πάππος. REISK. Ceterum nota nominativum Καλλιᾶς suspensum hæere, quod sæpius fit apud oratores. AUGER.

[Ὡς φησὶ] Ὡς φασί. CONT. Melius ὡς φασί. Atque ita sum interpretatas. TAYLOR. Primo legendum ὡς φασί, ut aiunt. Deinde, ἐτιμήσατο, æstimavit: deest istud, quod æstimavit, scil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ἔντα: quod ultimam forte latet in voce τίς: male enim Interpres Passive accepit ἐτιμήσατο, et vertit censebatur, quasi esset ἐτιμήθη. Sic Orat. III. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἄπασαν πενήκοντα καὶ διακοσίαν δραχμῶν ἐτιμήσατο. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλιᾶς τοίνυν ὁ Ἰππονίου, ἔτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ (ὃς πλεῖστα τ. Ἐ. ἐ. κεκτῆσθαι, καὶ, ὡς φησι, δ. τ. ἐ. ἀ. ὁ. π. τότε), τούτου τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἔστί. De τῷ ἀνακλούθῳ supra memini. MARKLAND. Ego vulgatam φησὶ tuehor, subaudiens αὐτὸς, ut ipse, Callias puta, ait. supererat enim Callias tum adhuc in vivis, quanquam utique αὐτὸς additum mallet. Verba hæc καὶ, ὡς φησι usque ad τότε parentheses signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum: ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν—. REISK. Forte ita scribendum: καὶ ὡς φασί—τότε τούτου κ. τ. λ. hujus igitur census ne duorum quidem talentorum est. SLUITER.

651 ¹ τοίνυν τίμημ' οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχειρίσει τὰ τῆς πόλεως πάντα καὶ προσεδοκάτω ² παμπολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα, ἀλλὰ ¹⁵ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ, παρ' οἷς κατέλιπεν, 652 ὁμολογουμένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα ³ δὴ καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι καὶ τῶν νεωστὶ ⁴ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν ὁσῆι γεγενημένων.

ἰ. Αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥαδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ ⁵ τεθνεώτων λέγουσιν οὐ πᾶν θαυμάζω — οὐ γὰρ ὑπὸ γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἂν —, ἀλλ' ὅσα ζών- ²⁰ των ἐπιχειροῦσι καταψεύδασθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος ⁶ ἔχει τάλαντα τετταράκοντα 653 πλείω, ⁷ ἢ ὅσα αὐτὸς ὁμολογεῖ παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ

¹ τοῦν R. A.² πᾶν πολλὰ T. R. A.³ δὴ om. T. R.⁴ παρὰ τὸ εἰκὸς om. T. R. A.⁵ τεθνεώτος T.⁶ ἔχει T.⁷ ἢ om. T. R.

Τοῦν] Sic de meo dedi pro vulgari τοίνυν. manifesto enim inter se opponuntur τότε et ταῦν. Curaverat censum bonorum suorum a censoribus in tabulas publicas referri (id enim est ἐτιμῆσατο) τότε hunc temporis, cum scilicet id fiebat. REISK.

Οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ] Suspectum mihi hunc locum reddit summae exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae sororem uxorem habuit, post mortem Hipponici exegisse et abstulisse a Callia decem talenta, quasi ab Hipponico sibi promissa, si marem ex filia ejus procreaverit. Scio quidem Calliam postea ad pauperiem reductam fuisse; sed non ἔτε ἰεαστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. majorem igitur summam puto latere sub isto δυοῖν. De hac familia vide erudite disserentem Perizonium ad Æliam. V. H. XIV. 16. et IV. 16. 23. Callias Hipponici Fil. cujus meminit Demosthenes in Orat. περὶ Πατρισεως. et cui multam Quinquaginta Talentorum imposuerunt Athenienses, avus erat hujus Calliae, de quo nunc agitur. MARKLAND.

Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε ὅτι διεχειρίσει τὰ τῆς πόλεως πάντα] Id est, πάντες δὲ ἴστε, ὅτι Κλεοφῶν διεχειρίσει. Sic 1 Cor. XVI. 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, i. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστὶν etc. MARKLAND.

Παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum sit

istod παρ', legere ulique suaderem: παρ' οἷς κατέλιπεν. Aliter, scripsisse videtur noster: οἷς πάντα κατέλιπεν. TAYLOR. Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictæ aut nullæ usquam erant, aut, si quæ erant tamen, erant certe apud ejus necessarios et affines. Hi si nullas habebant ab eo sibi relictas, nemo alius habebat, sed nullas reliquerat Cleopho. REISK.

φαινόμεθα] Post hoc voc. deest particula quedam e genere concludentium, τοίνυν, vel οὖν, vel δὴ. IDEM.

Περὶ τεθνεώτος] Scribe: τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Πλείω ὅσα] Lige: πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Fort. παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *fi-nore nautico* occupata, quod nos dicemus, in *manibus* nauclerorum etc. sic ναυτικὰ ἐβδομηκόντα μνᾶς παρὰ Εὐθύω. Demosth. in *Phob. I.* MARKLAND. Etiam Taylor interpositum ibat ἢ. Non equidem refragabor, verum eo non persuasus est locus. Non enim solummodo summa ementita, sed etiam vera debebat edi. Novimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuisse, a naviculariis et mercatoribus ipsi data, in eoque famam modum veri excessisse, et plus dixisse, quam ipse Diotimus fateretur se tulisse. verum non novimus quanto plus.

ια'. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα 35
 ἐγίνετο, ῥάδιον γινῶναι· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ
 σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦ-
 μεν εἰκότα λέγειν καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς
 ἡμεῖς τῆς μὲν διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὕσης αἰεὶ προσεδό-
 κῶμεν κρατήσειν, μετὰ τοῦ ἁλῆθους ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρό-
 πῳ ἐδελησάντων πεισθῆναι, οὐδ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας 40
 ἐδόκει ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀδίκως
 ἀπολέσαι· καὶ πιστεύετε ἑαυτοῖς ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν
 καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἑαυτοῖσι σώφρονας
 σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους.

656 16'. Περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς, καὶ ὧ τρόπῳ κηδε-
 σταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἐξήκει τὰ ἐκείνου εἰς τὸν
 ἔκπλου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο, ἀκηκόατε 157. 1
 καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἑαυτοῦ βραχέα βούλομαι
 ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονώς ἤδη τριάκοντα ὅτε
 τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν πολιτῶν
 οὐδεὶς μοι ἐνεκάλεσεν, ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς ὅτε
 πρὸς δικαστηρίῳ ὅτε πρὸς βουλευτηρίῳ ἄφθην οὐδεπώ-
 ποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι. περὶ μὲν οὖν 5
 ἑαυτοῦ τσαῦτα λέγω· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὡς περ

¹ ἀληθούς ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες. ὑμῶν A.

² ἀπολέσθαι T.

³ τούτους A.

⁴ παρέχουσι T.

⁵ οὐδὲ T.

⁶ οὐδὲ T. R. A.

⁷ ὡς περὶ A.

tem Orat. de Bigis: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρή-
 ματα κερταμένοις, περὶ ζημίας (sc. ὁ κίν-
 δυνός ἐστιν), τοῖς δ' ἀπόρων, ὡς περ ἐγὼ,
 διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.
 [ὡς ἡμεῖς] ὡς idem hic significat ac
 γὰρ. AUGER.

[Ἀληθούς] Post ἀληθούς videtur ὑμῶν
 ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deesse. REISK.

[Ἐδόκει] Nullus dubito docti in praesenti
 esse leg. De προσεδοκῶμεν ad huc dubito,
 utrum προσδοκῶμεν praesens praestet. IDEM.

[Παρέχουσι] Π. παρέχουσι. H. STEPHAN.
 Γραφῆς] Potest hic accipi sive pro ἀπο-
 γραφῆς, quo sensu aliquoties in superiori-
 bus Lysias hoc vocabulum γραφῆ usurpavit:
 et profecto actor domum Aristophanis
 pro sua, ἀπεγράψατο, curaverat a censori-
 bus et quaestoribus in tabulas referri, ut
 pro sororis dote sibi oppigueratam. sive
 in significato illo vulgari, quo actiones

omnes publicas cum populo complectitur,
 sive illae sunt pro populo, ut sunt causae
 majestatis, sive etiam adversus populum,
 ut hic loci actor cum populo queritur ex
 titulo ἀδικίου, seu injuriae sibi a populo
 oblate. REISK.

[Ἐγένοντο] Ad utrumque, Nicophemum
 et Aristophanem, redit; ἐκείνου ad hunc
 solum. IDEM.

[Ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκείνων Ald.
 animum advertente Scal. Sed unice vera
 est lectio Cnd Coisl. ἐκείνου, Aristoph-
 anis sc. ut vidimus in superioribus.
 TAYLOR.

[Προσεδανείσατο] Leg: προσεδανείσαντο.
 insuper fānerati sunt. MARKLAND. Er-
 ravit vir doctus, bene habet vulgata. Solus
 Aristophanes designatur. REISK.

[ὡς περὶ ἀδικούντος] Possit ferri, malum
 tamen ὡς περὶ ἀδικ. IDEM.

ἀδικοῦντος αἱ κατηγορίαι γεγένηται, συγγνώμην ἔχετε, 657
 εἰάν λέγω ἂ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ
 γὰρ φιλοτιμίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ
 τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἀνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλί-
 σκειν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν
 10 τούτου ἔνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχῃ ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες δι-
 πλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατήρ ἄρχῃ μὲν οὐδε-
 πώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἀπάσας κεχορήγηκε,
 τετρηρῶς ἀρχῃ δὲ ἐπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγά-
 λας εἰσηνήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, ² καθ' ³ ἐκάστην
 ἀναγνώσεται.

4 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ 658
 ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατήρ ⁵ καὶ τοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι
 15 τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς τι

¹ μίον T. R. A.   ² καὶ καθ' T. R.   ³ ἕκαστον A.   ⁴ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ om. T. R. A.
⁵ αὐτοῖς χρήμα. T. R.

Οὐ γὰρ] Subaudi a communi ταῦτα λέγω.
 IDEM.
 Τούτου] Scil. τοῦ προαναλίσκειν. solius
 reipublicae gratia, ut spontaneis suis con-
 tributionibus, vel praenumerationibus po-
 tuitis, ei succurrant, aliud nil spectantes,
 quam salutem publicam. IDEM. Scil. τῆς
 φιλοτιμίας. AUGER.
 καθ' ἐκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄν-
 δρες δικασταί, τὸ πλῆθος] Lege: καθ' ἕκα-
 στον. TAYLOR. Scribe: καθ' ἕκαστον. sin-
 gulatim. Deinde legebatur Catalogus
 Impensarum Nicophemi. post quae subdi-
 dit: Ἀκούετε etc. Auditis, o iudices,
 quam multa impensa fuerint. Interpres
 male: Audite, iudices, populum. MARK-
 LAND. Copulam καὶ ante καθ' ἐκάστην
 abesse malim. Sed ipsam καθ' ἐκάστην
 bene habet. Subauditur εἰσφορὰν. Post
 ἀναγνώσεται (scriba puta) deesse videtur
 titulus. ἀνάγνωσις vel κατάλογος τῶν εἰσφο-
 ρῶν, vel tale quid aliud. REISK.

Γὰρ] Subjicit hoc, nil esse, quod corona
 tantam multitudinem atque magnitudinem
 contributionum ab actoris patre depensa-
 rum miretur. Nam per quinquaginta jam
 annos eum contribuisse. IDEM.

Αὐτοῖς χρήμασι] Non ignoro pronomen
 αὐτοῖς cum nomine in dativo positum vim
 exprimere praepositionis σὺν, de quo usu

egit elegantissimus Piersonus Verisimil.
 l. I. c. 3. p. 40. : verum is ab hoc loco ali-
 enus est. Me quidem iudice multo mel-
 lius hic legatur: καὶ τοῖς χρήμασι. SLUI-
 TER.

Δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς
 δαπάνην πεφευγῆναι.] Lege: δοκοῦντάς τι ἐξ
 ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν οὐκ εἰκὸς etc. id est,
 non verosimile est, eum, si peculatus reus
 fuisset, nullam impensam refugisse: quin,
 ut supra arguit, non est ejusdem hominis,
 nulla incumbente necessitate multo impen-
 dere, et simul pecuniam publicam velle sur-
 ripere. ἔχειν τι ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, ex
 praefectura vel magistratu suo aliquid ac-
 quisivisse, est, injuste opes reipublicae in
 rem suam convertisse: quod supra vocat
 ἔχειν τι τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν,
 scil. τι. Orat. proxime sequenti: quam
 vide. Elegans vero iste usus vocis τι,
 sensu malo. sic Actor. XXV. 5. εἴ τι ἐστὶν
 ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. si quod est in viro crimen,
 Vulgat. MARKLAND. Penes me dubium
 nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad
 hunc modum: ἔχειν, πῶς ἡμᾶς οὐδὲ μίαν
 εἰκὸς δίκην πεφευγῆναι. quod si ergo visi fu-
 issemus ex honoribus gestis locupletati fuisse,
 qui consentaneum sit, nos, per tempus tam
 longinquum, ne semel quidem in jus fuisse
 vocatos? REISK.

ἔξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν ¹ εἰκὸς δαπάνην πεφευγέαι. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

MARTYRES.

659 τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἑνέα τάλαντα καὶ δισχίλια δραχμαί. ἔτι τοίνυν καὶ ἰδία τισὶ τῶν πολιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, τοὺς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων, τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἠγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ²⁰ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς ² μέλλει εἰσεσθαι· νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

MARTYRES.

ἰγ'. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνδυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναίτ' ἂν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἰς λάθοι πονηρὸς ὢν. τῷ τοίνυν πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἂν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ²⁵ ἐτόλμησε πώποτε. οὐκ οὖν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις πιστεῦσαι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις ἀ' ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ ³ χρόνῳ ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ ἦν τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ, εἰ νῦν γε ἕξαπατηθεῖητε ὑπὸ τούτων

¹ ἡμᾶς εἰκὸς Α.² μέλλοι T. R. A.³ χρόνῳ· ὃ νῦν εἰς T. χρόνῳ. ὃ νῦν ἡμεῖς Α.

Eikōs] per se patet, evidens est. AUGER.

"Ὅμως] Quanquam hoc verum est, et inter omnes constat, nihilo minus tamen ego testibus id confirmabo. REISK.

Μάρτυρας] At cuius rei? num, quod nunquam honores neque ambissent, neque gessissent? an, quod nunquam peculatus causam dixissent? utrumvis decus ingens est, perspicuumque modestiae et continentiae documentum. Sed nunc video, quid rei sit. testes de summis pecuniariis testantur ab actoris patre in rempublicam collatis. IDEM.

Καὶ ἡμᾶς ἀκοῦσαί μου. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Mira deprivatio: nam admodum probabile puto scribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μου. Quin et ante ἡμᾶς deesse videtur τούτων,

vel περὶ τούτων. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ἡμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων. nunc vero aequum est de his quoque vos audire testes. scil. de Liberalitate patris in cives egenos. πρέπον ἐστὶ, par est, aequum est, ut Matt. III. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῶν etc. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τοῖς ἔργοις, ἀ' ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ] Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αἰτιᾶ ante ἐπράχθη. MARKLAND.

Τῷ χρόνῳ] Non cohaeret cum ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, sed cum πιστεῦσαι. REISK.

"Ὁ νῦν εἰς] Lege: ὃ νῦν absque eis, quod vacat. TAYLOR. Scribe: ἀ' νῦν εἰς, sc. ἔργα. MARKLAND. Dedit ἔν ἡμεῖς, redit ἔν ad χρόνῳ. REISK

Τοιοῦτος] Qualem ego nunc illum ad vos praedicavi. IDEM.

καὶ ¹δημεύσαιθ' ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ'
 ἄν. ὥστε οὐ μόνον πρὸς δόξαν ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον
 30 λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· πολλὸν γὰρ πλείω
 ὠφελήθησθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ
 παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγώ,
 τριηραρχῶν δὲ ὁ πατήρ ἀπέθανεν· πειράσομαι δ', ὥσπερ
 ἐκείνον ἐώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς
 τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ ² γ' ἔργῳ ³ πάλαι ταῦτ' 661
 35 ἐστὶ, καὶ οὐτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἴησομαι, ὑμῖν
⁴ τε πλείους οὕτως αἰ ὠφελείαι ἢ εἰ ⁵ δημεύσαίτε. πρὸς δὲ
 τούτοις ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἷαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα
 γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα
 φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι.
 αὐτίκα ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμπροὺς,
 ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς, ⁶ καὶ ἐνίκησεν Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέα, ὥστε 662
 40 τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι
 οὖν ὑμῶν, ὡ ἄνδρες δικασταί, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων
 μεμνημένους ἀπάντων τῶν εἰρημένων βοηθεῖν ἡμῖν καὶ μὴ

¹ δημεύσαιθ' T.² τε T.³ πόλει A.⁴ δὲ T.⁵ δημεύσαίτε T. A.⁶ καὶ om. T. R. οἷς A.

τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστὶ, καὶ οὐτ'
 ἐγὼ etc.] Lego: ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πολλὰ
 ταῦτ' ἐσται· καὶ οὐτ' ἐγὼ etc. PARVA
 mea, inquit, in Republicæ commodum ita
 comparabo, ut revera MAGNA futura sint:
 id est, Opes meas, quæ parvæ jam res-
 tant, Republicæ temporibus et occa-
 sionibus ita impendat, ut, licet parvæ
 sint, ex opportunitate earum pro magnis
 revera haberi poterint. MARKLAND. et
 in edit. min. TAYLOR. Probo Marklandi
 τῷ γε, et sic reformavi. Sed reliqua ejus
 ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet,
 sed hoc male, quod ὑμέτερα post πάλαι
 deest. revera hæc [bona puta mea, de qui-
 bus nunc jure vobiscum contendō] et fue-
 runt semper, et sunt et erunt bona vestra,
 tametsi ego ea possidere pergam. quoad
 dominium mea sunt, quoad usum fructum
 vestra. REISK. Legi: ὥστε τῷ γε ἔργῳ
 πόλει ταῦτ' ἐστὶ. καὶ οὐτ' ἐγὼ — ita ut hæc
 quæ diu reipsa dixerim civitatis causa. Et
 neque ego — πόλει, i. e. πόλεως ἕνεκα.

AUGER.

[Ἰμῶν δὲ] Π. ὑμῖν τε. H. STEPHAN.

[ὠφέλειαι] Ad ὠφέλειαι subauditur ἔσον-
 ται. REISK.

[Ἀθλητὰς] Potius ἀθλητὰς. Creber-
 rima sunt exempla ineunte oratione ab-
 hinc secunda: νικήτας ἀδικικῶ χορῶ — κυ-
 κλικῶ χορῶ — καμυδοῖς. TAYLOR. Le-
 gendum ἀθλητῆς, et de certaminibus cu-
 rutilibus intelligendum. MARKLAND. Ad
 ἀθλητὰς subauditur ἵππους. nam autem
 vulgata h. l. servanda, an post illud voc.
 ἀθλητὰς addendum sit οἷς, in dubio relin-
 quam. Ego equidem hoc malim, ut sen-
 tentia sit: Equos habebat non solum
 splendidos, sed etiam pugnatōres (in cer-
 taminibus vel ludis certare doctos), quibus
 in equis ille victoriam ludorum Isthmico-
 rum et Nemeorum abstulit. Vulgatum
 qui defendere volent, hi poterunt hoc af-
 ferre, ut dicitur παιδάς et ἀνδρας νικᾶν, ubi
 de ludis agitur, ita quoque consentaneum
 esse, ut dictum olim fuerit ἵππους νικᾶν.
 Verum tamen ut παιδάς ἀθλητῆς νικᾶν usur-
 patum non fuit, neque ἀνδρας ἀθλητῆς νικᾶν,
 sed solummodo παιδάς et ἀνδρας νικᾶν, ita
 quoque non videtur in usu fuisse dictio,
 ἵππους ἀθλητῆς νικᾶν, sed nude ἵππους,
 quare certum penes me quidam est, post
 ἀθλητῆς debere οἷς addi. REISK.

περιϊδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. καὶ ταῦτα ποι-
οῦντες τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμ-
φέροντα.

[ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας] Fort. ἀφαι-
ξεθέντας. *spoliatos*, facultatibus *privatos*.
ut supra: καὶ οὐτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖ-
σθαι οἴσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum
forte est, eodem significato. Vide De-
mosth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν
τούτων ποιῶν, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λει-
τουργῶν, παντάπασιν ἀναιρεθῆν. omnino per-

derer. Lysias tamen, nisi fallor, nusquam
ita scribit. MARKLAND.

Harpocratio laudat vocem χύτροι, ut-
pote quæ appareat in oratione de Publi-
catione bonorum Aristophanis, quæ tamen
nullibi in hac oratione occurrit. Quem
vide ad hanc vocem. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ἸΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. Polystratus qui inter cccc Tyrannos locum habuit, et rep. reslituta grandi pecu- Pag.
ed. niæ summa damnatus erat, iterum in jus vocatus eadem de causa, a filio defenditur. ed.
H. Steph. 158. 4 α'. ΟΥ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι 663

τῷ τῶν Τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ
ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα ² μήτε τὴν πόλιν 664
μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο μήδ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες
εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ὧν εἷς ὧν οὗτος τυγχάνει
Πολύστρατος. οὗτος γὰρ ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ὡς
χρηστὸς ἂν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος
10 τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὖνους ἦν τῷ
πλήθει τῷ ὑμέτερω, αἰρεθεῖς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, οἱ ἀρίστα
διαγνοῖεν ³ ἂν περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. οὗτος δὲ
τίνος ἂν ἔνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε; πότερον ὡς ⁴ ἡλικίαν

¹ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ om. A.

² μήτε ἵνα R. μήδ' ἵνα A.

³ ἂν om. T. R.

⁴ ἡλικίας A.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΛΟ-
ΓΟΣ] Titulum restituumus ex auctoritate
Harpoer. in v. Πολύστρατος. Neque tamen
Maussaci fides me movet, qui verbis Har-
pocrationis adductus et hanc, quæ ΥΠΕΡ
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ inscribi solebat, et illam
alteram, quæ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟ-
ΛΟΓΙΑ (nam ejusmodi etiam oratio hodie
exstat), in unam conflare velit. Præter
multa, quæ afferri poterunt, legentibus
patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc,
in illa de tyrannide trigintavirali. Neque
cum eodem doctissimo viro statuere pos-
sum hanc orationem esse ἀκέφαλον, siqui-
dem Lysias, ut Dionysii Halic. testimonio
utar, cui et Hermogenis auctoritas acce-

dere potest, ἀπροομιήστως ποτὲ εἰσέβαλλε.
TAYLOR. Hæc Oratio, præter mendas in
Contextu, manca etiam est pluribus in
locis. Defectus aliquot unius vel duarum
vocum ex ipso Argumento et Ratione fac-
cile suppleri poterunt: de cæteris, spe-
ctandi Codices. MARKLAND.

Ἰνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe
aliud est, et huic loco convenit magis.
TAYLOR.

Ἡρέθη] Scil. εἰς τῶν τετρακοσίων. REISK.
Διαγνοῖεν] Adde ἂν, quod nimis crebro
deest Lysia, culpa non ipsius, sed libra-
riorum. IDEM.

Πότερον κ. τ. λ.] Πότερον ὡς ἐλπίδα, vel
δύναμιν, εἶχε etc. CONT. Locus in hunc

665 εἶχε, ¹ λέγων τι διαφράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι
 666 πιστεύων, ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὄρατε
 αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ² ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ³ ἱκανός ⁴ ἔστιν
 ἀποτρέπειν τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὢν, κακόν τι ¹⁵
 ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας
 ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν

¹ Σέλων Α.² ἢ T. R. ἢ A.³ ἱκανὴ Α.⁴ ἔστιν om. T.

diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque per atatem, neque propter flagitia anteacte vitæ (quibus fere causis adducti homines novis rebus studere solent), in societatem τῶν cccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispartitunt, totam orationis venustatem convellunt. Dispartitunt autem, quicum vulgatis libris legunt, πρότερον ὡς ηλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τοὺς ἄλλων — et quæ sequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων Σέλων; deinde autem ἀλλ' ὄρατε αὐτοῦ τὴν ηλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός (vel cum Cod. Steph. et Coisl. ἱκανός ἔστιν) ἀποτρέπειν τούτων. Mox in istis: διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε, lege ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. Tum autem porro, pro αὐτοῦ ἕνεκα, αὐτοῦ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi restituere velit Schottus μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque supplendum aliquid, sed potius exterminandum iudico. Ista enim διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα allita fuisse credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, consulta interpretatione nostra, de his omnibus iudica. TAYLOR. Scribe: πρότερον, ὡς ηλικίας εἶχε, θέλων τι etc. utrum eu qua erat atate, cupiens aliquid consequi apud vos? id est, aliquid iniqui, et parum civilis. De voce τῷ, sensu malo, dixi aliquid ad Orat. præcedentem. ὡς ηλικίας εἶχε, ut apud Dion. Halicarnasense in Lysia: ὡς ἐγὼ δέξω εἶχω. ut neu fert opinio. Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Mos. lib. I. ὡς εἰσεβείας ἔχει καὶ ὀσιότητος. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, a vobis. Deest vero aliquid post hanc sententiam. est enim Ἐπιφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, ut in sequenti sententia factum videmus: an corpori fidens, ut vestrum aliquem iniuria affligeret? cui respondet: Atqui atatem ejus videtis, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed hæc exciderunt. MARKLAND. Facile quidem sit ita emendare: ὡς ηλικίας οὕτως ἔχων, ὥστε λέγων (id est, διὰ τῶν λόγων). Verumtamen non video, quid

ἡ ηλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere possunt atque juvenes, et interdum valent plus etiam. REISK.

Πιστεύων] Pendet hoc e præmissa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας. IDEM.

Τὴν ηλικίαν. ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός ἀποτρέπειν τούτων:] ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός, vel ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή. CONT. IN MS. Stephani ἱκανός ἔστιν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ηλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή ἔστιν ἀποτρέπειν τούτων. atqui atatem ejus videtis, quæ apta est ad detortundum alios ab hujusmodi facinoribus. erat enim Polystratus Septuagenarius, frigida et caute atatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα τῆς ηλικίας τῆς παρούσης, ἢ τοὺς ἄλλους σέφικεν ἀποτρέπειν. MARKLAND. Addidi ἔστιν. Porro aut ἱκανὸν cum Marklando est legendum (nam ἱκανός habet tria genera, et usquam pro adjectivo duum generum usurpatum reperitur), aut si ἱκανός servatur (quod tum ad Polystratum redibit), legendum erit ἢ in dativo. qua atate sua senili satis valet Polystratus alios absterere adeo, nedum allicere. [fort. leg. ἱκανός δυνατή ἔστιν ἀποτρε. In Var. Lect.] REISK. Generatim hæc dicantur, non de uno Polystrato, uti Marklandus opinatur. SLUTER.

Ἐργασάμενος] Id est, διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset. REISK.

Διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἕνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἀμαρτήματ' αὐτοῦ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum hujus loci evidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἔπραττε. Sequitur enim: huic vero nil tale commissum est, ὥστε αὐτοῦ (i. αὐτοῦ) ἕνεκα μιστῶν τὸ πλεῖστος τὸ ἡμέτερον, ἢ τῶν παίδων, ut propter se, vel filios suos, populum vestrum odio haberet. unde clare patet hæc ultima verba, ἢ τῶν παίδων, fuisse in priore sententia: aliter enim

ἔπραττε· τούτῳ δὲ τοιούτον οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥστε αὐτοῦ 667
 ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν
 γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκεν 668
 ἐτέρως πολιτείας ἐπιθυμῆσαι¹ [μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρ-
 τήματα].

- 20 β'. Καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς
 ἤρξεν· ἀποδειξάσαι δὲ οὐδεὶς ὁσὸς τέ ἐστίν ὡς οὐ καλῶς ἤρξεν.
 ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν² ἐν τοῖς πράγμασιν
 ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἀρξας ἀρχὰς μὴ τὰ ἀρίστα
 ἤρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἀρχόντες προϋδίδουσαν τὴν 669
 πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικάίως. οὗτος δὲ πρῶτον³ μὲν ἀρξας ἐν
 Ὠρωπῶ ὅτε προέδωκε⁴ καὶ ἐτέραν πολιτείαν κατέστησε,

¹ uncus et μηδὲ om. T. uncus om. R. A.

³ μὲν A.

² μὲν T. τοὺς ἐν A.

⁴ οὔτε A.

non recte argumentabitur. Deinde hoc Argumentum ita concludit: ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἐτέρως πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Conclusionē dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μηδ' αὐτοῦ, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα. Si attente hæc legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND. Argumentatio Marklandi mihi nimis subtilis videtur, ut satis non intelligam. Quoad ego iudicare possum, nihil hic deest. Ad ἔπραττε subauditur τούτο. fecisset hoc, id est, res novas appetisset, summet ipsius causa, coactus a pristinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, stato rerum mauente quieto, illorum a se facinorum pænæ repetantur. Polystrato actem res novas molienti causa nulla fuit, neque propter ipsummet, neque propter liberos, nam neque ipse quicquam peccaverat, neque liberi. REISK. F. διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα αὐτοῦ ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. SLUITER.

Ὁ μὲν γὰρ] Ipse actor sese designat, sic colligens. Alias inter seditionis causas aliis hæc est, quod liberi ipsi sunt, quos tutos præstare volunt ab alterius factionis iniuriis. Causa hæc patri nostro non fuit, neque potuit esse, cur novis rebus studeret. Nos enim tres fratres, liberi ejus, tum Athenis non eramus, adeoque inimici nostri nobis nocere non poterant. Causæ igitur turbandi cum patri nolæ essent, censendus non est libertati publicæ insidiatus fuisse. REISK.

Ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] Mediam vocem, quæ vulgatis deest, addidi, post ἐπιθυμῆσαι, vel in hac regione, deesse quoque videtur docet. IDEM.

Μὲν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις] Dele. CONST. De hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex adjunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis supplendis summa incertitudo. Mox, οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, etc. ante hæc verba Schottus putat esse hiatus. mihi bene connecti videtur contextus, si recte capias οὐχ ὑπέμειναν, non remanserunt, profugerunt αἰτοκατάκριτοι, sponte exsularunt: quod infra vocat οἰχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγρόντες ἀδικεῖν, οἰχονται, ἵνα μὴ δῶεν δίκην. Adocides de Myster. initio fere: ὅποσοι γὰρ μὴ ἠδέλησαν ὑπομείναι, καταγρόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοντες ἴσα (i. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὅποσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐστὲ καὶ ἡμεῖς etc. vide et sententiam proxime sequentem, ubi plenius effert, ἀγλὰ τοσοῦτον ὑπομείναι, et §. δ. ε. δὲ σείσας ὑπομείναι, καὶ μὴ οἰχέσθαι φεύγοντας, ἐγδ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND. Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἀρξοντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non alii, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione designat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt. REISK.

Πρῶτον μὲν] Expressis quidem verbis non sequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterom, quo actor utitur ad defendendum Polystratum, hoc est, quod is non aufugerit, sed iudicio se coram exhibuerit. IDEM.

Ὅτε προέδωκε] Si hic locus non sit lacunosus, legerem: οὔτε προέδωκε, οὔτε ἐτέραν πολιτείαν κατέστησε. TAYLOR. Non videtur καὶ cum οὔτε mutandum. unus

τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσοι ἤρχον καταπροδόντων τὰ πρά-²⁵
 γματα. ¹οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, καταγνόντες σφῶν αὐτῶν
 ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἠγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι δίκην δίδωσι. καὶ
 τοὺς μὲν ἀδικούντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον
 λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ²ἀδικούντας
 ἀποφαίνουσι. καὶ ὁμοίως τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε
 εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ τῶν μὴ. οὗτος δὲ
 670 οὐδὲ γνώμην οὐδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ ὑμετέρου πλήθους. ³⁰
 ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι ἀξίους εἶναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ'
 ὑμῶν κακόν, ³εἰ ὑμῖν μὲν εὖνοι ἦσαν, ἐκείνοις δὲ ⁴οὐκ
 ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν
 ἔφευγον, οἱ δὲ ἀπέθνησκον, ὥστ' εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντι-
 οὔσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ ⁵φόβος τῶν πεπονθότων
 671 ἀπέτρεψε πάντας. ὥστε οἱ πολλοὶ πάντα ⁶ἐγίνωσκον
 αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλανον αὐτῶν, τοὺς δὲ ⁷ἀπεκτίννου- ³⁵
 σαν. οἱ δὲ ἐκείνων ἐμελλον ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν

¹ καὶ οἱ μὲν οὐχ Α.² οὐδὲν ἀδικούντας Α.³ οἱ Α.⁴ οὐκ om. T.⁵ φόνος R. A.⁶ κατεγίνωσκον αὐτῶν Α.⁷ ἀπεκτίννουσιν T. R. A.

enim et idem est articulus, quod Polystratus Oropum non prodiderit Lacedaemoniis, neque in ea urbe principatum ex eorum meute constitui passus sit. REISK.

Οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus esse. TAYLOR. Ante haec verba videtur οὐτ' ἀπεδίδρασκε τὴν δίκην deesse. nam alias οὐτε pari suo destitutum pendet. REISK.

Δίκην δίδωσι] dat litem, i. e. prodit ut judicetur. AUGER.

Ἀδικούντας ἀποφαίνουσι] Id est, accusant ὅτι ἀδικούσι. malim tamen sic legi, οὐδὲν ἀδικούντας ἀποφ. deferunt quamvis insonant. REISK.

Οὐδὲ γνώμην] ne sententiam quidem dixit in vestram rempublicam, nedum ut graviora patraverit. [Malim οὐδέποτε. In Var. Lect.] IDEM.

Περί] Sententia postulat κατὰ, adversus. IDEM.

Εἰ ὑμῖν] Legendum οἱ, ut referatur ad τούτους, quod est solitarium. TAYLOR. Fort. οἱ ὑμῖν. Sed εἰ potest denotare idem, quod ἔτι, ut Aetor. XXVI. 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. quod passibilis Christus ille, quod primus etc. MARKLAND. Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. quod, propterea quod. τούτους idem est atque τούς τοιούτους. qui scil. adversus rempublicam vestram nil scele-

rati decreverunt. REISK.

Ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο] Dedi. illos autem (quadringentos) offendere cavebant. IDEM.

Τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεψε πάντας] Hic quoque excidisse videtur aliquid. Forte: τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων. et rursus: τὸ δέος αὐτοῦ ποιεῖ τὸ τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. MARKLAND. Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. metus et cedes eorum, quibus id calamitatis obvenerat, ut capite luerunt. REISK.

Οἱ πολλοὶ] Οὐ πολλοί. SCHOTT. Οἱ πολλοὶ κατεγίνωσκον. CONT. Credo autem facile totum locum esse lacerum valde. TAYLOR. Verius puto: οὐτε οἱ πολλοὶ etc. id est, neque major pars ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Praecessit ὥστε paulo ante, et mox sequitur. MARKLAND. Pro simplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὐτῶν eum asperio. οἱ πολλοὶ sunt plebs. Sententia sic erit haec: plebei nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis praesagiebant. expectabant durissima et saevissima quaeque. REISK.

Ἐκείνων] Velim legi αὐτῶν. AUGER.

μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους ¹ ἂν καθίσταντο. ὥστε οὐκ ἂν
 ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὐκ οὐκ δίκαιοί εἰσιν,
² ἂν ὑμῖν εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην δίδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ ⁶⁷²
 εἶναι, εἰ τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ
 ἄριστα ὁ μὴδὲν εἰπὼν ταῦτα πείσεται. καὶ ἐν μὲν ἔβδο-
⁴⁰ μήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν ³ ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτῶ δ'
 ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες χρηστοὶ
 ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγένηται, πείσαντες τοὺς κατηγόρους,
 οἱ δ' αἰεὶ ὑμῖν χρηστοὶ ⁴ [ἦσαν], οὔτοι πονηροί.

673

γ'. Καίτοι ἐν ⁵ γε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα
 κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ Φρύνιχον
 αὐτοῦ εἶναι ⁶ ἔφασαν. καίτοι εἰ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ

¹ αὔ Α.

² οἶ Α.

³ ἐξήμαρτον Γ.

⁴ uncus om. T. R. A.

⁵ τε T. om. R.

⁶ ἔφησαν T. R. A.

Τούτους ἂν καθίσταντο] Pro particula ἂν
 legi malim αὔ, rursus e contrario. REISK.

Ὡστε οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ
 πολιτεία] Lego et distingo: ὥστε ****
 οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστηεν ὑμῖν etc. plane
 enim desunt nonnulla, ad hunc forte sen-
 sum: itaque si cæteri eodem animo fuis-
 sent, non facile Republica vestra in aliam
 formam fuisset mutata. Ita Orat. XXV.
 ὥστε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ,
 μηδὲνα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾶ χρεῖσθαι συμφορᾶ.
 Eadem fere sententia. MARKLAND. Hu-
 mani quid hic passus est vir doctissimus,
 μετέστησεν existimans idem significare
 atque μετέστη. Bene habet hic locus.
 nonnihil quidem offendit ἂν tam cito ite-
 ratum. verumtamen ἂν sæpissime ita ite-
 ratum, ut alterum redundet; id quod vel
 pueris notum est. REISK.

Περὶ τὸ πλῆθος] Imo vero πρὸς τὸ πλ.
 aut περὶ τοῦ πλῆθους. IDEM. Neque
 πρὸς pro περὶ, neque pro accusativo geni-
 tivum substituendum censemus; quia περὶ
 τὸ πλῆθος non pendet a verbo εἰποῦσι, sed
 a nomine τὰ ἄριστα. Adjectiva ἀγαθός,
 χρηστός, et similia, præpositione περὶ cum
 accusativo junguntur. Lysias in Agor.
 p. 130. 2. ed. Steph. ἀνδρας ὄντας ἀγαθούς
 περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. p. 135. 4. οὕτω
 χρηστός ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ
 τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. Aristophanes
 Thesmoph. 313.

Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
 τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
 ταύτην νικᾶν.

SLUITER.

Ἐξήμαρτον] Lege: ἐξαμαρτών. ΤΑΥ-

lor. Lego: ὁ οὐδὲν (vel ὁ μὴδὲν, ut paulo
 ante) ἐξαμαρτῶν εἰς ὑμᾶς, et qui per septua-
 ginta annos nihil in vos deliquit, per octo
 vero dies tantum: scil. intrando in con-
 ciliium Quadringentorum. Mox, scribe
 πατρός, litera minuta, non Πατρός: non
 enim Proprium est nomen. τοῦ πατρὸς est
 patris mei: Filius enim Polystrati hanc
 pro patre suo dixit. et ita in sequentibus
 scribendum. MARKLAND. Pro vulgari
 ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia singulari
 ἐξήμαρτεν, scil. pater meus. REISK.

Λογιστηρίῳ] Logisterium erat curia
 τῶν λογιστῶν, calculatorum, ubi defuncti
 magistratus tenebantur a se gestæ rei-
 publicæ aut administrati ærarii publici
 rationes reddere. Hoc in tribunali se-
 dentes iudices, ait actor, qui largitionibus
 corruerit, et sibi devinxerit, is quamvis
 fur et sicarius, tamen absolvitur. IDEM.

Ἐμῖν] Sitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an
 ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam. IDEM.

ἦσαν] Aut post ἦσαν, aut post οὔτοι
 videtur vñ deesse. Fuit cum suspicarer
 sic esse leg. οἱ δ' αἰ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ (scil.
 γενοῦντες, vel πεφνήντες. ut οἱ sit articulus,
 non postpositivus, sed præpositivus), qui
 semper a vestro consensu declarati habitique
 fuissent homines frugi, πῶς νῦν εἴσαν ἂν οὔ-
 τα πονηροί, qui fiat, ut hi nunc sint scele-
 ratī? Verum bene potest vulgata stare, si
 cum voce mirantis et stomachantis, aut
 cavillantis proferatur. IDEM. Καὶ ἐν μὲν
 ἔβδομηκόντα - - - δ' ἡμέραις post ἦσαν ponit
 Sluiterus.

Ἐν τῇ Π. ἐν γε. H. STEPHAN. CONT.
 Καὶ συγγενῆ] Alius dixisset: καὶ δὴ καὶ
 συγγ. REISK.

- τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω¹ ὡς ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ. ἀλλὰ 159. 1
 674 γὰρ² ψευδῆ κατηγοροῦν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' εἰ παιδείας φίλος
 ἦν αὐτῷ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ἂν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ
 πατήρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ
 μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει, ὥστε
 μηδὲν ὁμολογεῖν³ τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε
 τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον· καίτοι ἐν
 τοῖς τοιοῦτοις μάλιστα δηλοῦσιν οἱ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν
 δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεισθαι ἔστιν ὁ πατήρ,
 4 εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστὶ πολίτης.
 675 δ'. Πῶς δ' ἂν γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις, ὑμῶν
 ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδῶναι τὰ πράγματα,
 καταλογεὺς ἂν⁵ ἑννακισχιλίους κατέλεξεν, ὅτινα μηδεὶς αὐ-

¹ ὡς εἰδὸς, A.² ψευδῆ κατηγοροῦν T.³ τῷ τρόπῳ τῷ T. R. A.⁴ εἰ καὶ μὴ T. R.⁵ ἑνακισχ. T. R. A.⁶ ἵνα δὲ A.

Ἦς] Aut delendum videtur ὡς, aut leg. εἰ μὴ καὶ etc. nisi vos quoque injuste agitis. MARKLAND.

Ἄλλὰ γὰρ ψευδῆ [κατηγοροῦν] Utinam mihi adesset Œdipus, qui hæc divinando enmplanaret! Nam in scriptis Codd. nihil quidquam spoi est reliquum, et tamen hæc verba manifeste sunt mendosa. TAYLOR. Lege: ψευδῆ κατηγοροῦν. falsam accusationem intendebant. supra: κατηγοροῦσαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς. infra: ψευδῆ ἐμαρτύρουν. Œschines περὶ τῆς παραπρεσβ. §. κγ'. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγοροῦσκειν, ἀλλὰ καὶ etc. Demosthenes adv. Calliclem §. ι'. τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. MARKLAND.

Ἄλλὰ μὴν οὐδ' —] Idem est, ac si dixisset: αὐτὸν μόνον αὐ συγγενὸς ἦν ὁ Φρυνίχος τῷ πατρὶ, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo necessitudinem nullam sanguinis inter Phrynichum et patrem intercessisse, sed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem disciplina usus fuisse, non eundem ludum frequentasse. Constat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium esse constantissimas atque firmissimas, et extremum usque in senium produci. REISK.

τῷ τρόπῳ τῷ] Possit quoque in duali legi: τῷ τρόπῳ τῷ. IDEM.

Ἐξέτινε] Phrynichus puta, ut εἰσήνεγκεν ad Polystratum redit. quæstum sycophanticum qui exercerent, non poterant cavere, quominus ob falsa dicta testimonia, aut ob vexationes iniquas hominum insontium, multis damnarentur. IDEM.

Εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege:

εἰ μὴ καὶ etc. nisi vos quoque injuste agitis. MARKLAND.

Πῶς δ' ἂν] Sententia media hic deest, a lectore quoque tacita cogitatione supplenda, in hunc ferme modum: ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατήρ ἐν τοῖς μάλιστα, τοῦ Φρυνίχου τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιούμενον· πῶς γὰρ ἂν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικὸς ἔστιν, ἢ —. Pergit defensor Polystrati argumentum accusatoris refutare, qui ex amicitia, quam inter Polystratum et Phrynichum fuisse commentus et mentitus fuerat, illum eadem studia cum hoc fuisse sectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diversissima. Phrynichus tyrannidem affectabat, in qua etiam cecidit. pater civilis fuit. REISK.

Ἦνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ· εἰ δὲ τῷ etc.] Lego: οἷχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον **** ἐγγράφῃ· εἰ δὲ τῷ etc. non metu, ne offenderet quæquam contribulium, sed hoc animo, ut si quis civium vellet reipublicæ succurrere, illum catalogo inscriberet; si quis vero ob res tenues non posset, illi gratis donaret. Deesse videtur vel λειτούργεῖν, vel ἔπλα παρέχεσθαι, ex Thueyd. VIII. segm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναι τι, est dissidium cum aliquo habere. Orat. VII. ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες, cui paulo ante opponit φίλοι. Pollux V. 20. segm. 115. διάφορός μαι ἔστιν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. unde Hesy chius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ περὶ ἀλλήλους διαφοραὶ, Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γενησημένον. Demosth. adv. Pantænetum. MARKLAND.

10 τῷ διάφορος εἶη τῶν δημότων, ¹ ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον
² γράφῃ, εἰ δέ τῷ μὴ ³ οἶόν τ' εἶη, ⁴ χαρίζοιτο. καίτοι οὐχ 676
οἱ ἂν πλείστους ⁵ πολίτας ποιῶσιν, οὔτοι καταλύουσι τὸν
δῆμον, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλείονων ἐλάττους. οὔτος δὲ οὔτε
ὁμόσαι ἠθέλεν οὔτε καταλέγειν, ἀλλ' αὐτὸν ἠνάγκαζον,
ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιῶντες· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη
καὶ ὤμοσεν τὸν ὄρκον, ὀκτῶ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευ-
τήριον ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ
15 πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις, καὶ τετρωμένος δεῦρ'
ἦλθε, καὶ ἦδη μετεπεπτῶκει τὰ πράγματα. καὶ οὔτος μὲν 677
οὔτ' εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλεόν ὀκτῶ ἡμερῶν ἐλθὼν
εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ' εἰπών-
των ὑμῖν τὰναντία καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων
πολλοὶ ἀποπεφεύγασιν. καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ'
⁶ ἡμᾶς ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν ἐξητημένοι εἰσὶν 678

¹ ἀλλ' ἵνα om. A.

² ἔγραφε A.

³ ἦδιον εἶη A.

⁴ ἐχαρίζετο A.

⁵ πολιτεύοντας A.

⁶ ἡμᾶς T.

Ἄλλ' ἵνα] Istud secundum ἵνα miras ten-
nebras toti huic loco baclenus offudit,
quare delendum esse videtur. TAYLOR.

Βουλόμενον] Scil. γράφασθαι ἐν τοῖς βου-
λεύουσιν ἐν τοῖς πεντακισχιλίοις. REISK.

Οἶόν τε] Malim ἦδιον εἶη. Si cui minus
esset volupe eo in codice scribi, eum
rursus postmodum expungendo, atque
excusando, gratificaretur, interim tamen
gratiam peues eum, quem invitum scri-
pississet, iniret, honore, quem illi habuisset.
IDEM.

Χαρίζοιτο] Furt. leg. ἐξαλείφων χαρίζοιτο.
IDEM.

Πολίτας] Loci ratio videtur potius βου-
λευτὰς suadere. IDEM. Quod non asper-
nandum. AUGER.

Ὁμόσαι] Jusjurandum illud dicere,
quod ei dicendum erat, qui καταλογέως
munus capesseret, quo ille sacramento
fidem obligabat, non alium, quam qui di-
gnus sibi fuisset visus, in numero quinque
mille virorum esse scripturum. REISK.

Καταλέγειν] Munus καταλογέως, Re-
censoris, suscipere, h. e. ejus, qui indi-
cem conscriberet eorum, quos idoneos
atque dignos judicare, qui sederent in
collegio Quinquies mille virorum. IDEM.

Καὶ ζημιῶντες] Estne supervacaneum
post illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? estne
scholium? videtur prae. Sin minus
est, accipi debet pro, illasque multas
exigentes. De Eretria, quod statim addit,
id accipio sic, Polystratum illuc isse mis-

sum, sive ad praesidendum urbi, sive cum
imperio praesidentium ibi copiarum mili-
tarium. IDEM.

Καὶ ἦδη] Vide quam ingrata sit illa et
accumulata repetitio copulae καί. Mihi
sane videtur multo venustior fore senten-
tia, si pro καὶ ἦδη scribatur ἐπεὶ ἦδη vel ἐ-
πειδή. SLUITER.

Ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον] Supra dicit
init. Orat. εἰς ἦλθον εἰς τὸ βουλευτήριον,
et paulo ante: ὀκτῶ ἡμέρας εἰς ἐλθὼν
εἰς τὸ βουλευτήριον. et infra: ἐν ὀκτῶ ἡμέραις
εἰς ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥχρητο ἐκ-
πλέαν. Vide, quae notavi ad init. Orat.
III. Demosthenes in Euergetum: ἐλθὼν εἰς
τὴν βουλὴν, τὰς τε πληγὰς εἶδεξα, etc. Nihil
igitur muto. MARKLAND.

Οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν] Scribe:
μη δοκοῦντες ἀδικεῖν. quibus mox opponun-
tur οἱ δ' ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARK-
LAND. Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio
pro iis, qui visi fuissent iudicibus in noxa
utique esse, eorumque sententia fuissent
perculsi. His opponit mox alios, quos,
si fides habenda est libris nostris, ἠδικηκό-
τας appellat. ego vero suspicor leg. esse:
ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνεδότες. qui ipsi sibi
reatus contracti conscii essent. In dictione
δοκεῖν ἀδικεῖν subauditur τοῖς κριταῖς. Sen-
tentia haec est: Alii rei facti, cum fuis-
sent a iudicibus damnati, poenae tamen ef-
fugerunt, quoniam gratiosi apud populum
viri, ob strenuam in periculis populi prae-
stitam operam, eos deprecati sunt. alii,

ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων, οἱ δ' 20
ἠδίκηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγοροῦς, οὐδὲν ἔδοξαν
ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν; καὶ κατη-
γοροῦσι μὲν τῶν Τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί· καίτοι ὑμεῖς
αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ ¹ τούτων παρέδοτε τοῖς Πεντακισ-
χιλίοις, καὶ ² οἷς αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκα-
στον τῶν Τετρακοσίων οὐ ³ χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' οὐχ
οὔτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. 25

679 εἰ. Οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ ⁴ ὑμῖν, ὅτι, εἴπερ τι
νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, οὐκ ἂν ποτε
ἐν ὀκτῶ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥχето
ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἂν τις, ὅτι κερδαίνειν ἐπιθυμῶν
ἐξέπλευσεν, ὡς περ ἔνιοι ⁵ ἤρπαζον καὶ ἔφερον. οὐδεὶς τῶν
ἂν ⁶ εἴποι ὅπως τι ⁷ τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ ⁸ πάντα

¹ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς Α.

² οἱ Τ.

³ χρὴ Τ.

⁴ ὑμῖν μὴ κακόνους ἂν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι Α.

⁵ τοὺς συμμαχοῦς ἦγον Α.

⁶ εἴποι τις ὅπως Τ. R. εἴποι τι Α.

⁷ τῶν συμμαχῶν τῶν ὑμετέρων Α.

⁸ πάντων Α.

quamvis ipsi sibi conscii essent culpæ
suar, tamen ne in iudicio quidem vocati,
aut certe damnati non fuerunt, quia accu-
satores pecunia redimebant, ut aut accu-
sationem nullam instituerent, aut semel
institutam haud prosequerentur, sed omit-
terent. REISK.

Πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;]
Videtur abundare prius ἂν, errore exscrip-
toris: tametsi sciam hæc particulam
alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς οὖν
οὐκ ἂν δικαιοτάτος εἴην etc. MARKLAND.
Iterato ἂν ego equidem haud offendar.
Quodsi tamen sit, qui neget id a Lysia
profectum esse, legat is, per me licebit:
πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν πάνδεινα, vel πῶς ἂν οὖν πάνυ
δεινὰ. REISK.

Κακοί] Koen. ad Corinthium p. 228.
legi vult κακόνου sine causa. IDEM.

Καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τού-
των παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ
αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπέισθητε ἕνα ἕκαστον
etc.] Lego et distinguo: καίτοι ὑμεῖς αὐ-
τοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς
πεντακισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες,
ἐπέισθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ
χρῆν πεισθῆναι; Vulgo οὐ χρὴ πεισθῆναι.
Cætera ex ducta Argumentationis refinxi-
mus. MARKLAND. Ego αὐτοὶ tuebor,
sed post ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς, vos
ipsi, horum Quadringentorum auctoritate
moti, vosmet tradidistis Quinquies mille
viris. REISK.

Οἱ αὐτοὶ] Π. εἰ αὐτοί. ἢ, ὁ αὐτοί. H. STE-
PHAN. TAYLOR.

"Ἐνα] "Οτι ἕνα. CONT.

Οὔτοι] Nempe, hi qui decepti fuerunt.
AUGER.

"Ἐν ὀκτῶ ἡμέραις] Hæc vocabula cum
ὥχето ἐκπλέων coherent, die, ex quo cu-
riam frequentare cæpisset, octavo in nave
abiit. REISK.

"Ὡς περ ἔνιοι ἤρπαζον καὶ ἔφερον] Forte
deest οἱ: οἱ ἤρπαζον. Sed vix opus est.
MARKLAND. Mihi legendum videtur
ὡς περ ἔνιοι (subaudi a communi κερδαίνειν
ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν) οἱ τοὺς ξένους ἦγον
καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν usurpatur,
non autem ἀρπάζειν καὶ φέρειν. REISK.

Εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει] Π.
εἴποι ὅπως τι τῶν. H. STEPHAN. Non opus
est, et recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμε-
τέρων idem est, quod ἔχει τὴν τῶν ὑμετέρων.
de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. εἰδίδου τῶν
ἑαυτοῦ. MARKLAND. Fortassis leg. est:
οὐδεὶς τῶν ἂν εἴποι τι καὶ ὅτου τῶν συμμα-
χῶν τῶν ὑμετέρων ἔχει, nemo facile dixerit,
quid et a quonam vestrorum sociorum Poly-
stratam per vim et nefas cepertit. REISK.

Πάντων μᾶλλον κατηγοροῦσιν] MS. πάν-
τα. Scribe πάντ' ἂν μᾶλλον κατηγοροῦσιν
etc. sed de quovis potius accusare possunt,
quam de iis, quæ ad magistratum ejus
spectant. MARKLAND. Vulgati dant πάν-
τῶν. quod ego equidem non movissem.
Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat
facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et
ἄλλ' εἰς πάντα dare. aut sic: ἀλλὰ πάντα
μᾶλλον (scil. ποιοῦσιν) ἢ κατηγοροῦσιν εἰς
τὴν ἀρχήν. alia omnia potius argunt, quam

μαῖλλον κατηγοροῦσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι 680
 30 τότε μὲν οὐδαμῆ εὐνοιοῦντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ οὐδὲ ἐξοθήθουν
 ἡν δὲ ἠνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατος ἐστὶν ὁ δῆμος, βοη-
 θοῦσι τῷ μὲν ὀνόματι ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ σφίσιν αὐτοῖς. καὶ
 μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοσαῦτα ¹ ὄφλε
 χρήματα. ² ἔρημην γὰρ αὐτὸν λαβόντες, αὐτοῦ τε καὶ
 ἡμῶν κατηγοροῦντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ οὐδ' εἴ τις εἶχε 681
 μαρτυρίαν, ³ εἶχε μαρτυρεῖν διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγορῶν,
 35 τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. ἢ ⁴ δεινὰ γ' ἂν
 πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἴουστε ὄντας
 ἐξάρνους εἶναι μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν
 ἀφήτε ἀνδρὶ ἐξαίτουμένῳ ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γε- 682
 γεννημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς

¹ ὄφειλε T.

² ἔρημον A.

³ ἐτόλμησε A.

⁴ δεινὰ ἄγαν T.

ut ejus praefecturam arguant. REISK. Potest servari vulgata; sed malim cum Reiskio legi. AUGER.

*Ὀφείλε] Imo vero ὄφλε, diversa ista sunt. ὄφλουσιν illi, qui in judicio ad multam dependendam condemnantur. ὄφείλουσιν autem, qui illam inultam sibi irrogatam nondum dependerunt, sed adhuc debent. REISK.

*Ἐρημην κ. τ. λ.] Vide ne sit: ἐρήμην γὰρ αὐτῷ λαχόντες. TAYLOR. Non displicet Taylori conjectura prima specie, verum si diligentius inspicias, invenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abest, et nescit se accusari, usurpatur haec formula ἐρήμην λαχόντων, sed de eo, qui cum esset in jus vocatus, sciretque sibi standum coram judicibus certa die fore, volens atque sciens copiam sui judicibus denegat, et se non sistit. quae est contumacia: illa prior ignorantia. Bene si habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. contra si hoc bene, illud male. Aut εἶχε ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. desertum ab amicis et desolatum cum deprehendissent Polystratum, aut ἐρήμην αὐτὸν λαβόντες (a verbo λαμβάνειν) ipsium nescium, clam. Constructio tum erit haec: εἶλον αὐτὸν ἐρήμην (id est, ἐπὶ προφάσει δικῆς ἐρήμης), condemnarunt eum, h. e. perfecerunt ut a judicibus condemnaretur, titulo deserti fori, seu actionis ubi reus se passus esset desiderari, κατηγοροῦντες (id est, διότι κατηγοροῦντες) propterea quod eumque nosque accusabant, λαβόντες, scil. ἡμᾶς (id est, λάβρα ἡμῶν), nobis nesciis. REISK.

Εἶχε μαρτυρεῖν] Credo ὑπέιχε vel ἀνείχε, vel εἶλε demum. TAYLOR. Iterum vi-

detur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμησε μαρτυρεῖν. huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt. Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium verum, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam falsa testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutaret Schottus δεδοικότες in δεδοκότες? vocem optimam, in vocem, quae, secundum proprietatem et usum Graecae Linguae, huic loco convenire nequaquam potest? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθοιμεν recte Stephanus δεινὰ γ' ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristogit. I. ἢ δεινὰ γ' ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφῆν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo, ante, pro αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες. MARKLAND. Videtur leg. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος. REISK.

Ψευδῆ δεδοικότες] Ψευ. δεδοκότες. SCHOTT. Interponendum videtur μηδὲν. falsa ideo, nil veriti, testabantur. REISK.

Δεινὰ ἄγαν] Π. δεινὰ γ' ἂν. H. STEPHAN. Ἄνδρῖ] Post ἀνδρὶ videtur στρατηγῶ τῷ tale quippiam deesse. REISK.

Καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ, ut ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἀριστοὶ δὲ ἄνδρες αὐτοῖ γεγεννημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων

οὐδὲν ὑμᾶς ἡδίκηκόςτος, οὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ἤτει ἢ εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἢ ξίου, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους 40
 1 ὑμῖν γενέσθαι. εἰ δὲ τινες κακόνιοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πρᾶγματα ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπώντες 683 τούτων αἰτιοὶ εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. οὐδὲ γὰρ εἰ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἀριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ αἰτιοί, ἀλλ' ὁ ἕξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ σφῶν αὐτῶν προκαταγρόντες ἀδικεῖν οἴχονται, ἵνα 160. 1 μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἰ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἤττον μὲν ἐκεῖνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ θεὸς αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγορῶν μὴ ἐπιδημεῖν ἀλλὰ στρατεύεσθαι, 684 ἵνα ἢ ὑμᾶς πραιοτέρους ποιῶσιν ἢ τούτους πείθωσιν. οὗτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, 2 οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθύς μετὰ τὰ πρᾶγματα, ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμηνησθε τῶν γενομένων 5

1 ἐν ὑμῖν A.

2 οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν ὑμῖν δίκην δέδωκεν A.

τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed hæc omnia superat istud Pauli Act. XXII. 17. ἐγένετο δὲ μοι ἰσποστρέφαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, ut ait Demetrius περὶ ἔργων. segm. 65. τὸ μεγαλύτερον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μὴδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως. *magnificum est in figuris, neque in eodem manere casu.* MARKLAND.

Ξένος] Post ξένος mihi videtur deesse aliquid quod sensum compleat, ad hunc ferme modum: si quis peregrinus, postquam maxima in vos contulerit beneficia. AUGER.

Αὐτοὺς] Num αὐτίς, *rursus.* REISK.
 Ὑμῖν] Malim ἐν ὑμῖν. *decreto vestro, vi sententiæ a vobis de tribunali pronuntiate, quæ sententia vim legis habet.* IDEM.

Ἄπαντες] Πάντες, Ald. Sed ea lectio est unice vera quam in textum admisimus. TAYLOR. Scribe: οἱ ἀπόντες, *absentes.* sequitur enim: ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua ultima voce (ἀπελύσατε, *absolvistis*) notanda κρίσις Jul. Pollucis VIII. 2. segm. 9. ubi inter voces, quæ *absolutionem* significant, refert ἀφίνοι, ἀπαλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολύσαι (inquit) ἰδιωτικόν. *est enim vox ἀπολύσαι vulgare.* et tamen Dion. Halicarnasæus dicit Lysiam esse τῆς Ἀττικῆς γλώσσης ἀριστον κωνόνα, *optimum Attici sermonis normam.* sed, ut bene notat doctiss. Hemsterhusius ad locum istum Pollucis, 'Nemo est tam elegans ac nitidus scriptor, cui

non aliquid ex idiotico loquendi genere adhæret.' Fieri quidem potest, ut hæc Oratio non sit Lysiae; vel ut eam non legerit Pollux: vel ut hujus loci oblitus fuerit. Et sane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lysianis toties citat, ne in una quidem, quod sciam, harum, quæ exstant, Oratione eum citavisse. Sed quid dicemus de hoc loco politissimum Xenophontis, Ἄπομν. lib. IV. 8. 5. ὃ Ἀθήνησι δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἦδη μὴδὲν ἀδικούντας, λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτεναν· πολλοὺς δὲ ἀδικούντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera esse potest Pollucis observatio. Thucydides quoque hac voco utitur sensu pari, lib. I. segm. 95. τῶν μὲν ἴδια πρὸς τινα ἀδικημάτων εἰθνήθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν. de Pausania loquitur. His auctoritatibus se tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. et ita passim Ille, et ceteri Evangelistæ. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Per ἐκεῖνοι intelligi, duces rerum mutandarum qui alios pravus consiliis deceperant. AUGER.

Τούτους] Scilicet accensatores. REISK.
 Εἰθὺς μετὰ τὰ πρᾶγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita distingue — πρᾶγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἔμελλε) πιστεύων ἀγωνεῖσθαι εὐ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὐ ἀγωνεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνεῖσθαι Orat. XIII. homo cum periculo in hac causa versari. MARKLAND.
 Post πρᾶγματα videtur ἐπαγεθῶν aut ἐπανήκων excidisse. REISK.

καὶ οὗτος ἐλεγχθῆσεσθαι ἔμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτήσθαι ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου.

ς'. Ὡς δ' ἦν δημοτικός, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφαιρῆ καταστήσαντι, ² μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, 685 εἴλετο μάλλον συνειδέναι ὑμᾶς· ἴν', εἰ καὶ βούλοιο κακὸς 10 εἶναι, μὴ ἐξῆ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέρειι τε τὰς εἰσφορὰς καὶ λειτουργοίῃ. καὶ ἡμᾶς παρεσκευάσεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ³ ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, ὡστ' εἰδέναι ⁴ κατειλεγμένον εἰς ⁵ τοὺς 686 ἰππέας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἕως τὸ στρατόπεδόν ⁶ ὧν ἦν· ἐπειδὴ δὲ διεφθάρη καὶ ⁷ ἀνεσώθη ⁸ εἰς Κατάνην, ⁹ ἐληϊζόμεν ὀρμώμενος ἐντεῦθεν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίουν,

¹ ὅσων ἐστρατεύσασθε Α.

² μηδὲν δὲ Τ.

³ ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἰππέας Α.

⁴ κατειλεγμένον εἰς om. T. R. A.

⁵ [τοὺς ἰππέας] R. om. Α.

⁶ τῶν Τ. R. Α.

⁷ ἀνεσώθη Τ.

⁸ εἰς τὴν Τ. R. Α.

⁹ ἐληϊζόμεν Τ.

Αὐτῷ] Τῷ vel αὐτῷ τῷ. CONT. Potest tamen servari vulgata, et ita intelligi: *confidens nihil a se peccatum esse.* AUGER.

Ἀποδείξω] Velim addi ἄλλως γέ πως, vel aliquid quid. AUGER.

Ὅσων οὐδεμιᾶς] Π. ἀπασῶν οὐδεμιᾶς. H. STEPHAN. ὅτι οὐδεμιᾶς. SCHOTT. ὅσων οὐδεμιᾶς. SCALIG. Dele ὅσων. CONT. Mallem: τῶν ἀπασῶν ὅσων οὐδεμιᾶς. non aberat in ulla omñium, quotquot fuerunt, expeditione. Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυρίας ὅσας εἰδέας, et πλείστων ὅσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis; et πάνθ' ὅσα λεγοῖσθαι, de Leg. Special. p. 559. Utenuque legas, requiri videtur Artienlus. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ὅσων] Post ὅσων videtur ἐστρατεύσασθε deesse. quotcumque militares expeditiones suscepistis, ab earum omnium nulla se passus est abesse. REISK.

Μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Π μηδὲν ὠφελεῖν. H. STEPHAN. CONT. Legerim: μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν. TAYLOR. Forte leg. μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν. MARKLAND.

Συνειδέναι ὑμᾶς] Scil. ἐαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν. REISK.

Καὶ ἡμᾶς] Δὲ quod in vulgaribus paulo ante v. 6. redundat, hoc transferendum et pone ἡμᾶς collocandum videtur. IDEM.

Καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuscula sunt, quæ sequuntur, et turbata omnia. Non displicebant fortasse, quæ proferat divinatō: Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέ-

ἐξῆν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον ὧν ἦν. TAYLOR.

Ἰμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * * ὡστ' εἰδέναι τοὺς ἰππέας etc.]. Ita hunc locum signo, cum manifestus sit defectus, ut mihi videtur. Mox pro διεφθάρη Schottus conjicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, ὧν ἦν, quam διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρσαν. et, τοὺς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demosth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρόνησσιν; ubi opponitur τὸ εὐσθενεῖν. Noster Orat. XII. τὰς ναῦς διεφθάρσαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ. ita enim ibi reponendum ex MS.

Stephani, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἐληϊζόμεν ὀρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθη — ἐληϊζόμεν ὀρμώμενος ἐντεῦθεν. et ad Catanam salvus evaseram, gravis armatura miles inde profectus sum. recenset enim facta sua, quando erat ἰππέας, et quando ὄπλιτης. unde hunc locum mox concludit ita: ὡστ' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἰππέων τε καὶ ὄπλιτῶν ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deest ὧν, quam vocem bene addidit Stephanus. MARKLAND. Mihi videtur locus sic esse leg. Ἰμῖν δ' οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omisiss duobus vocabulis τοὺς ἰππέας, quæ a sua vera sede aberrarunt et huc irruerunt, pone Ἰμῖν aliquot versibus post collocanda in illis Ἰμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. REISK.

Ἐληϊζόμεν] F. ἐληϊζόμεν. CONT. TAYLOR.

ὥστε τῇ Θεῷ τε ¹ τὰς δεκάτας ἔξαιρεθῆναι πλέον ἢ τρι- 15
 ἀκοντα μνᾶς καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν
 τοῖς πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον
 ἰππεύειν, ἰππευον, καὶ οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ² ἀπελι-
 πόμην, ὥστ' εἰδέναι ἀπαντας οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἰππεύων
 τε καὶ ὄπλιτεύων. ³ καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
 παρέξομαι.

687

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὧ ἄνδρες δικασταί·
 οἷος δ' εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλήθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. 20
 ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὄρκιον ἔχοντος καὶ
 ἐτοίμου ὄντος ὀρκοῦν καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν
 ἐκεῖ ὄντων, ἀντειῶπον εὐθύς αὐτῶ, καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα
 διηγούμεν ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι οὐκ
 ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' οὖν ἐγὼ εἶπον, καλῶ μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

688 σκέψασθε δὴ καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν
 ἀποδοῦναί ⁴ μοι, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ⁵ ἀγαθὸς ἦν, 25

¹ εἰς τὰς Α.² ἀπελειπόμην T. R. A.³ καὶ ὑπὲρ τούτων om. T. ἄν R. A.⁴ ἐμοὶ T. R. A.⁵ ἀγαθὸς T. R. ἀγαθὸς A.

Τῇ Θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ Θεῷ τε εἰς δεκάτας
 — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. IDEM.
 Videtur deesse aliquid. forte: τὰ εἰς
 σωτηρίαν etc. ut dicat, tantum captum fuisse
 prædæ et pecunie, quantum satis esset
 ad redimendos ex hostibus captivos mi-
 lites nostros. MARKLAND. Post τοῖς
 στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι deesse.
 et ut superesset unde milites possent e capti-
 vitate redempti in patriam ad suos reverti.
 REISK.

Ἰμῶν] Π. ὦν ἡμῶν. H. STEPHAN.
 CONT. TAYLOR.

Ἰρκιον] Aut est formula sacramenti
 militaris, aut charta, Creditum appellamus,
 fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum,
 cui data sit istæ charta, a magistratibus,
 quorum legatus esset, instructum esse
 auctoritate vel potestate milites conscri-
 bendi et sacramento adigendi. REISK.

Ἐποίει] Nempe Τυδέας. AUGER.

Καλῶ μάρτυρας.] Nunquam alibi, nisi
 fallor, ita loquitur, sed semper κάλει. Orat.
 XXXI. καὶ μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον.
 et aulo post eadem Orat. κάλει μοι τοὺς

μάρτυρας. Orat XII. τοὺς δὲ μάρτυράς μοι
 κάλει. et ita fere in singulis Orationibus.
 Nihil tamen muto. Demosthenes enim
 pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων
 τοὺς παρόντας ἡμῶν καλῶ μάρτυρας. et ita
 iterum in eadem Oratione: et alibi passim.
 Mox, lego et distinguo: τὴν ἐπιστολὴν, ἣν
 ἔδωκεν ἀποδοῦναι ἐμοὶ, πότερα τῷ ὑμετέρῳ
 πλήθει ἀγαθὸς ἦν, ἢ οὐ. non ἀγαθός. Ἀγαθός
 τῷ ὑμετέρῳ πλήθει est quod passim dicit
 χερστὸς, πρόθυμος, εὖνος τῷ ὑμετέρῳ πλήθει.
 Sequitur: τὰ τε γὰρ οἰκεία ἀνεγέγραπτο, καὶ
 ἐτι, ὅτε καλῶς ἔχει τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦκειν, vel
 ἕξειν. domesticæ enim res inibi erant pre-
 scriptæ; et præterea, ut quando res Siciliæ
 compositæ essent, reverterer. Hæc sana
 tribus modis tentat Schottus: sana, in-
 quam, nisi aliter MSS. Deinde, mallein:
 ἡμῶν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεί. vulg. deest
 τε. MARKLAND.

Ἦν ἔδωκεν] Sed cui? videtur hic nomen
 ejus desiderari, cui addita fuit illa epi-
 stola a Polystrato, filio reddenda. REISK.

Πότερα] Adverbialiter sumitur, et idem
 valet ac πότερον. AUGER.

ἢ οὐ. τά τε γὰρ οἰκεῖα ¹ ἐνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἤκειν. καίτοι ² ταῦτά ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ ὡστ', εἰ μὴ εὐνους ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, ³ οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ⁴ ὅ τι οἱοί 30 τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους 689 ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐξ τῶν ἄλλων ἰππέων ἓνα ἀπέκτεινεν. ὦν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρῆζομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοῖ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ⁵ ἦττον εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν. καί μοι ἀνάβητε ⁶ δεῦρο.

Ἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

35 ἢ. Πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ 690 τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ' ὦν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς

¹ ἀνεγέγραπτο T. R.² ταῦτα T. R. A.³ οἱ om. T.⁴ ὅτε T.⁵ ἦττον T.⁶ δεῦρο μάρτυρες. A.⁷ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.⁸ ἀλλ' om. T. ἢ R. A.

Ἡ οὐ] Post ἢ οὐ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα. REISK.

Ἀνεγέγραπτο] Malim ἐνεγέγρ. IDEM.

Καὶ ἔτι κ. τ. λ.] Ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic: ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῆ, ut hoc modo legatur: καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ ἤκειν, vel ἐξῆ ἤκειν. Hæc annotavit Schottus. TAYLOR. Subauditur ἐνεγέγραπτο. et præterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi dñmum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent. Possent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic: καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς, dum adhuc bene haberent res. REISK.

Ταῦτα] Lege ταῦτά. TAYLOR. καὶ τοιαῦτα MS. quæ lectio si probetur, leg. sit: καὶ τοιαῦτα ἂ ὑμῖν — aliaque hujusmodi, scil. in literis patris ad me scriptis exarata erant, quæ vobis —. REISK.

Οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅπου οἱοί τ' ἦσαν. CONT. Lege: οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅ τι οἱοί τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quæ sequuntur. TAYLOR. Scribe, οἱ οὐ μόνον etc. constructione ita postulante. MARKLAND.

Ἀπὸ τοῦ τείχους] Deceam videtur significare. REISK.

Ἐνα] Subaudi τῶν φυγάδων. IDEM.

Οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμῶν. vel ἴσασιν in ἴσατε commuta. SCHOTT.

ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpretandum: et pro ἦτε legendam οἴτε. Pro ἦττον recte Stephanus ἦττονα. MARKLAND. Mihi videtur pro οἴτινες leg. οἴτε, et pro ἦτε iterum pariter οἴτε. tam illi qui nunc hic adsunt Athenis, vel huic judicio intersunt, quam qui adhuc in Hellesponto sunt, pondum reversi domam. REISK.

ἦττον] Π. ἦττονα. H. STEPHAN. TAYLOR. ἦττω. SCALIG.

Ἀνθρώπων] Ἀνθρώπων ἀγαθόν. CONT.

Καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν etc.] Supple: δεῦρο μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Πῶς οὖν etc. Vanderheidius quoque semel inseruit vocem TESTES. geminari oportuit. Solennis hæc omissio, abbreviaturæ alicui forte debita, vel Notæ ταχυγραφικῆ. MARKLAND.

Ὡν μὲν] Ἄρα ὦν μὲν. CONT.

Διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ἀδικως, vel οὐ δικαίως. IDEM. Ratio postulat ἀδικως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

ὑμᾶς ¹ οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι, δι' ὧν
 δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, ² μηδεμίαν ὠφέλειαν
 γεέσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν
 δεῖ ἡμᾶς ³ πάσχειν, δίκαιοι ἐσμέν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυ-
 μίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων
 γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ' ἵνα, εἴ ⁴⁰
 ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἔξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν
 χάριν ἀπολάβοιμεν. χρῆ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
 τοιούτους εἶναι, γινώσκοντας ὅτι, ⁴ εἰάν τις πρόθυμος εἰς
 691 ὑμᾶς ἦ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσεται. ⁵ ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν
 δεηθῆναι πεπεύρασθε, οἷοι ἐσμέν εἰς ὑμᾶς· ⁶ τοὺς δὲ ἄλλους
 692 προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις
 ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε ⁷ λόγον 161. 1

¹ οὐ οἰμ. T.

² τούτων ἡμῖν μηδεμίαν A.

³ κακῶς πάσχειν A.

⁴ εἰάν --- ἢ post ἕνεκα ponit A.

⁵ (ἡμῶν --- ὑμᾶς) T. R. A.

⁶ ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους A.

⁷ λεγόντων πάντων T.

Γεγενήμεθα] Subaudi τούτων ἡμῖν. quæ
 alius addidisset. REISK.

Τούτου] I. c. κατὰ τούτου. AUGER.

Πάσχειν] Alii κακῶς πάσχειν usurpant.
 nescio, an Noster quoque hic usurparit.
 REISK.

Γινώσκοντας κ. τ. λ.] Quantum Schotti
 mentem intelligam, ita hunc locum ordi-
 nari voluit: γινώσκοντας ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς
 ὠφελήσεται (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι
 πεπεύρασθε οἷοι ἐσμέν εἰς ὑμᾶς), τοὺς δὲ ἄλ-
 λους (εἰάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ἦ) προθυμο-
 τέρους ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur jus-
 sisse: πρόθυμος εἰς ἡμᾶς ἢ pro εἰς ὑμᾶς.
 Sed circa hunc locum hominis sensa vi-
 dentur editores pessima fide exscripsisse.
 TAYLOR. Omnia confusa sunt et pertur-
 bata. Sine unius literæ mutatione singu-
 la in suas sedes in tibi reducta: χρῆ δὲ
 ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, εἰάν τις πρόθυμος
 εἰς ὑμᾶς ἦ τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι
 οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσεται, τοὺς δὲ ἄλλους
 (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπεύρασθε
 οἷοι ἐσμέν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε,
 κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις ὑμᾶς εὖ
 ποιῇ. oportet autem vos tales esse aliorum
 quoque causa, qui vestris forte rebus stud-
 ent: scientes, non nobis solum beneficium
 vos collaturos esse, sed et alios (nostrum
 enim jam, ante has preces, experimentum
 sumpsistis) promptiores reddituros esse, si
 meritam gratiam rependatis illi, quicumque
 vos beneficio afficiat. Omnia jam clara;
 et egregia est sententia. Schottus quo-
 que Parenthesin positam voluit post voces
 τοὺς δὲ ἄλλους. MARKLAND. Dubio va-

cat Schottum εἰς ἡμᾶς exarasse, erga nos.
 Cujus e conjectura sententia existeret
 non inconveniens, si πρόθυμος εἰς τινα εἶναι
 de judicioibus clementia erga reos utenti-
 bus usurpatur. verum de civibus usur-
 patur virtute sua patriam ornare conanti-
 bus. Mentem utique suam Lysias paulo
 indisertius h. l. declaravit, quæ hæc est:
 ὅτι, εἰάν νῦν ἡμᾶς ἐλεούντες ἀφήτε. οὐ μόνον
 ἡμᾶς ὠφελήσεται, τοὺς εἰς ὑμᾶς προθύμους
 γεγενήμενους, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτοὺς.
 si nos absolventis, non solum vos gratos et
 memores acceptorum beneficiorum esse (nos
 enim fuisse bene de vobis meritos), sed etiam
 commodis vestris una prospicere, neque ma-
 gis nobis, qui bene de vobis mereri studeam-
 us, prospicere, quam vobismet ipsis. ἡμῶν
 μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, scil. ὑμᾶς—
 nam etiamsi erga nos ingrati sitis, tamen
 id non multum vobis nocere posse, quia jam
 abstuleritis officia nostra: verum alios fa-
 ciatis vestri studiosiores, si gratiam acce-
 ptam in nobis referatis. REISK.

Ὅς ἂν τις] Accipi potest pro dicto per
 tmesin, ac si dictum esset consueto modo
 ὅστις ἂν. nescio tamen an h. l. præstet ὅς
 cum apostrophe legi, id est, ὅσα ἂν τις.
 IDEM. Non male. AUGER.

Καὶ μηδαμῶς κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς
 τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λέγειν τὸ πάντων
 ποιητότατον. TAYLOR. Lege: λόγον
 τῶν (vel τῶν) πάντων ποιητότατον. neque
 confirmabitis sententiam, omnium iniquissimi-
 mam. quæ sententia sequitur: λέγεται
 γὰρ etc. Absque Article Andocides de
 Myster. §. δ'. λόγον πάντων δεινότατόν τε

των πάντων πονηρότατον λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πε-
 πονθότας μεμνησθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει
 χρηστὸς εἶναι, εἰ ἠττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοούντων
 οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ἑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτω.
 περὶ ἡμῶν γὰρ ἐστὶ ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. 693
 5 ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἡμῖν φανερά οὐσία, καὶ ἦν ὁ πατήρ
 ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων
 τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι
 ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πρόθεν
 ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιούμεν εὐρί-
 σκεσθαι χάριν.

θ'. Καίτοι ὁρῶμεν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰάν τις
 παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς 694
 10 τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεούντας, καὶ
 ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς
 οὐπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται·
 ἡμᾶς δ' ἴστε ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν
 πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῶν δικαιοτέροί ἐστε ἢ
 πεπειρασθε τούτοις χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί
 τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τούναντίον τοῖς ἄλλοις ἀν-

¹ ἡμῖν om. A.

καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. ἙΛΛΗΝ. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, ut ἀφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND. Ἡμῖν] Ἦν μὲν. SCAL. F. ἦν ἡμῖν. REISK. Subaudi ἦν. AUGER.

Αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Hæc quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et depravatione. Lego: ἄστε οὐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ ἂν εἴη πρόθεν ἐκτίσομεν), αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιούμεν εὐρίσκεσθαι χάριν. non igitur nunc sumus vobis benevoli rerum hujusmodi (facultatum nostrarum) causa (probe enim scimus nobis non fore, unde solvamus, si inlctemur), sed olim benevoli cum fuerimus, nunc gratiam reposcimus. Hic videtur esse sensus, satis obvius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοῖ, vel deesse ἦν aut πρότερον: quasi scriptum fasset: πρότερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιούμεν etc. vel tale quidpiam. Inserui ἂν ante εἴη. Phrasin εὐρίσκεσαι (idem quod Lysiac εὐρίσκεσθαι)

χάριν habes apud Lucam I. 50. et Actor. VII. 46. Sensus tamen diverso. MARKLAND. Eam ipsam ob causam quod bonis eversi essent. Divites enim possunt largitionibus gratiam populi redimere, iramque placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineanat, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent. REISK. Cf. D'Orville ad Char. Aphrod. l. II. c. 9. p. 209.

Αφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας etc.] Matthæus IX. 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἀμαρτίας. MARKLAND. Locus corruptus et lacer. SCHOTT. Qui in Observ. human. IV. 10. hæc adjecit: 'Locus sane est, mihi quidem impeditus. Tentabam sic meliorem facere ac perspicuum, quatuor duntaxat voculis mutatis, unaque ommissa: Εἰ δὲ τοῦτον ἀδικῶς ἀπολείτε, πῶς ἡ ἡμῖν ἠδέως συνησόμεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε ἀνάξια πάσχομετες καὶ τῆς πόλεως.' Sed fortasse nihil est opus, modo legas nova distinctione: ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

Φρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παραστησάμενοι 15
 ἔξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς
 ἔξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε,
 ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ ¹ ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα
 695 γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς
 ἢ οὗτος ἡμῖν ἠδέως συνέσται, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ ² αὐτῷ,
 ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα
 τρεῖς ὄντες ἑᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμότερους γενέσθαι. δεόμεθα 20
 οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐκάστω, ὅτῳ μὲν
 εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅστις ³ δ' ἡμῖν ἠλικιωτῆς
 696 τυγχάνει ἢ τῷ πατρὶ, ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε, καὶ μὴ
 ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ
 δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, οὐς
 εἰκὸς ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν
⁴ εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι.

¹ ἐλεήσατε A.² αὐτῷ ὄντες, T. αὐτῶ, δοκούντες A.³ δ' om. T.⁴ εὐρησόμεθα ἄξιοι τοῦ A.

¹ ἐλεήσατε] Π. ἐλεήσατε. H. STEPHAN.

² ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] Stephanus pro ἡμῖν et ἡμεῖς conjicit ἡμῖν et ἡμεῖς. Schottus putat locum corruptum et lacerum. Mihi omnia sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε perditis, scil. exsilio: prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιούμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι. ubi de mulcta loquitur. Demosthenes πρὸς Εὐβουλ. ὥσπερ φυγάδος ἦδη μου ὄντος, καὶ ἀποκωλύτος, ubi ultima vox de exsilio capienda est. et ita ἀπολείσθητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo aute pro ἐλεήσατε recte Stephanus ἐλεήσατε, et mox ὅστις δὲ ἡμῖν pro ὅστις ἡμῖν. MARKLAND.

³ ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim ponebatur, stabat, tollendo illuminavi sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Est ergo idem, ac si dixisset: ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. si simul vobis et vestrae civitati simul dedecori. Sunt autem civitatibus et iudicibus dedecori hi cives, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniquis iudiciis et ad miserissimam paupertatem

rem redacti, civitati immemorem animam, et iudicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobrant, ut Plinius junior domum nimis caro emptam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri civitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, civium ingentia de se merita oblivisci, aut injuriis ulcisci. Indignum est fama et aequitate iudicium, iniquis iudiciis insonantes pessumdaré. REISK.

⁴ ὅστις ἡμῖν] Π. ὅστις δὲ ἡμῖν. H. STEPHAN. TAYLOR.

τῷ πατρὶ] Post τῷ πατρὶ videtur τὴν ἠλικίαν deesse. REISK.

εὐρησόμεθα] Aut post εὐρησόμεθα, aut post σωθῆναι deesse videtur ἄξιον. si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, ut opera pretium fecisse videamur, nos ex hostium telis et captivitate liberando. σωθῆναι hic non est iudicio absolvi, sed vitam et corpus salvum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit: μηδὲν εὐρησόμεθα δοκούντες ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι, scil. παρ' ὑμῶν. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ
 ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ
 ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quisquis demum sit) suspicionem δωροδοκίας a se amolitur, recensendo totius vitæ instituta et plurima in temp. merita, non ex lege, sed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuisse orationis initium, quibus exordium multaque alia deesse constat. Verbis utor postremi editoris.

H. Steph. 161. 31 Pag. ed. H. Steph. 161. 31 Reisk. 697

α'. ΠΕΡΙ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίστησθε περὶ οἴου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταστάς δὲ χορηγὸς τραγωδοῖς ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς, καὶ τρίτῳ μηνὶ Θαιργηλίοις νικήσας ἀνδρικῶ χορῶ δισχιλίας δραχμᾶς, ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος εἰς πυρρῆχιστᾶς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλαις ὀκτακοσίαις ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναδέσει πεντακισχιλίας

1 ἔτου T. R.

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ] ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΣ. CONT. Nescio, an ad laudem hoc adjectum sit a magistrellis, cum contrarium in vituperationem adduci videam. Aristoph. Acharn. 516.

Ἄλλ' ἀνδράρια μαχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παρὰ νόμιμα καὶ παρὰ ἔξενα

Uti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτωρ παράσημος. Videantur Harpocr. et Lexicographi. Tautundem scio, quid sibi velit Hesych. in hac voce exponenda: Ἀπαράσημον ἄσυνέστατον, ἀπαραχάρακτον. Unum hoc scio, exstare in libris editis Antiphontis orationem cum eadem nota, eamque (quicumque demum recte) male certe intellexisse Palmerium, qui interpre-

tatus est, sine nomine. Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημου Cod. Vatic. TAYLOR. Mibi videtur Palmerius verum vidisse, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, sine nomine. Caret hæc oratio nomine rei sese defendentis. Nomina reorum sunt σημεία, nota, unde oratorum Atticarum et Romanorum orationes inter se distinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roscio Amerino et pro Milone inter se distinguas, ubi signa ipsarum, nomina reorum, ipsis detraxeris? REISK.

Περὶ ἔτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe: οἴου τινὸς ἐμ. Exempla ubique. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τρίτη μὴν] Subaudi μετὰ ταῦτα. REISK.

δραχμάς, καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς
 κυκλικῶ χορῶ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτήρη- 40
 699 ἀρχουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἔξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας
 δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδύ-
 νεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως ¹ εἰσφορὰν τὴν μὲν τριάκοντα
 μνᾶς, τὴν δὲ τετρακισχιλίας δραχμάς εἰσηνήνοχα. ἔπειδὴ
 δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἀρχοντος, εὐθύς ἐγυμνασι-
 ἀρχουν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μνᾶς.
 καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῶ χορῶ, καὶ ἀνήλωσα 162. 1
 πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἀρχοντος
 700 κωμωδοῖς χορηγῶν Κηφισοδότῳ ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
 τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς· καὶ Παναθηναίοις
 τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρρῆχισταῖς ἀγενεῖσι, καὶ ἀνήλωσα
 ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριῆρει μὲν ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ, 5
 ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ
 ἀρχιφορίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται
 πλέον ἢ τριάκοντα μναῖ. καὶ τούτων ὧν κατέλεξα, εἰ
 ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν,
 οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα.

¹ εἰσφορὰς A.

Κυκλικῶ] Vel κυκλίω, ut alii plerique. Plutarch. in Andocide, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχρητέγησε κυκλίω χορῶ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγκυρίζμενον διευξάμενον, καὶ νικήσας ἀπέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρυς τοῦ πατρῶου σελίνου. Suid. in Πύθιον: Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθῆναις, ὑπὸ Πεισιστράτου γενοῦν, εἰς ὃ τὸς τρίποδας ἐτίθεισαν, οἱ τῶ κυκλίω χορῶ νικήσαντες τὰ Θεαγγέλια. Sed utroque modo scribitur, unde textum Horatii in Arte Poetica 136. sollicitare non debuit Bentleius ὁ κριτικῶτατος. TAYLOR.

Τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον] Intellige a Theopompo archonte ad Alexiam. AUGER.

Ἐπτὰ ἔτη] Vir doctissimus nescit, unde hæc dici possint, quoniam inter Theopompi et Dioclis præturam, non septennium, sed unus tantum annus intercessit. Itaque suo acnmine, id est nullo, corrigat: τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτήρησεν, ἑπτὰ ἔτη ἢ καὶ ἔξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctissimus est S. Petit. in Commentario de Ll. Atticis, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus designatur. Nam ut procedente oratione discimus, Reus tiremī præfuit, sub imperio X. virorum, et in prælio ad Argiounon, et Alexia prætor domum rediit, quæ omnia gesta sunt Olymp. 93. post Theo-

pompi, Glauccippi et Dioclis præturas altera. Et profecto si a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. TAYLOR.

Ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσηνήνοχα] Lege: εἰσφορὰς. Patet ex Distributivis, τὴν μὲν, τὴν δὲ. MARKLAND.

Κηφισοδότῳ] Videtur hic saltandi magister fuisse, cujus arti debebat hoc defensor hujus causæ, quisquis fuit, ut chorus ab ipso productus reliquos choros saltando vinceret. REISK. choregum agens Cephisodoto, i.e. choregum agens, dum Cephisodotus esset chori dux vel magister. AUGER.

Τριῆρει μὲν] Mèn hoc respondet opposito δὲ, non proximo, sed illi, quod p. 517. 1. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ἔν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthesis sen interjectis habeo. REISK.

Ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρχιφορίας] Possit videri ἐνίκησα subaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα, vel tale quid malim. IDEM. Ad hos accusativos repetit ἐνίκηκα, subaudi κατὰ, et intellige ἀρχιθεωρίας et ἀρχιφορίας manera quædam publica, in quibus certamen erat inter gerentes, et præmia vincentibus. AUGER.

β'. Τὸν δὲ χρόνον ὃν ἐτριηράρχουν, ἢ ναῦς ἀρισταί μοι
 ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν
 10 μέγιστον ἔρω. πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὃν ἐγὼ περὶ
 πολλοῦ ἂν ἐποίησάμην μὴ συμπλεῖν μοι, οὔτε φίλος ἂν οὔτε
 συγγενῆς οὔτε φυλέτης ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι
 ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι ὅτι στρατηγὸς ¹ ἂν, ὃ ἔζην ποιεῖν ὅ τι ἐβού-
 λετο, οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἀριστα
 πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς ² κινδυνεύσειν. ἐπειδὴ δὲ ³ ἐκείνους 701
 μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου
 15 δέκα εἴλεσθε, οὗτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς
 πλεῖν, ἀνέβη μέντοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων
 Ἀρχέστρατος ὁ ⁴ Φρεάριος· ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν
 Μιτυλήνῃ, ⁵ Ἐρασινίδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω
 παρεσκευασμένην τριῆξιν πόσα οἶσθε ἀνηλωκέναι χρήματα,
 ἢ πόσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακὰ, ἢ πόσα τὴν πόλιν
 εὔωπειοικέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν
 20 τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδενός μοι
 συμπλέοντος στρατηγοῦ — ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ
⁶ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ τὴν γενομένην συμ- 702
 φορὰν —, ἐγὼ τὴν τε ἑμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα καὶ τὴν
 Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτά οὐκ ἀπὸ
 τύχης ⁷ ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς· εἶχον γὰρ
 χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντιῖαν ἅπαντα τὸν χρόνον, ὃς
 25 ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἀριστος εἶναι, παρεσκευασάμην δὲ καὶ
 τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκό-

¹ ἂν om. T. R. A.² κινδυνεύειν T.³ ἐκείνον A.⁴ Φρεάριος T. A.⁵ Ἐρασινίδης T. R. A.⁶ δὲ T.⁷ ἐγένετο T. R. A.

Ἐκείνους] Potius. ἐκείνον, Alcibiadem sc. TAYLOR. Scribendum ἐκείνον, sc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis præcedentibus. Paulo post, Ἐρασινίδης idem opinor est, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. sæpe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου idem scribit Θρασύλου. MARKLAND. Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis novem ejus collegis. REISK.

Ἀπὸ τῶν] Melius forsitan legeretur ἀλλήλοισι. AUGER.

Στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ), ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφορὰν. ἐγὼ etc.] Stephanus delet δέ. Pro eo legendum putō καὶ, et locum ita distinguendum: οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ

τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορὰν), ἐγὼ τὴν τε ἑμαυτοῦ etc. MARKLAND. Conformavi locum hunc ad mentem Marklandi. Ut etiam hujus rei mentionem faciam, quæ gloriosa mihi est, solus ego inter omnes trierarchas navem meam salvam domum reduxi, meismet auspiciis, tametsi nullus mecum esset imperator. Nam cæteri trierarchi rem ita gesserunt male, ut ipsis perinde, atque imperatoribus, succenseretis. REISK.

Πρὸς ἐκεῖνον] F. προσήκον. TAYLOR. Vehementer errat vir doctus. uptime habet vulgata. milites classiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui sunt, hi sunt ei pares atque consentanei, eo digni, perinde

λουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον ¹ δὲ καὶ Λυσίμαχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἑμαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη.

703 γ'. Καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεικιδνευκῶς καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐργασμένος τὴν πόλιν, ² νυνὶ δέομαι οὐ ³⁰ δωρεὰν, ὡς περ ἕτεροι, ³ ἀντὶ τούτων παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἑμαυτοῦ, ἠγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι παρά τε ἐκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἀκόντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυσμένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς ³⁵ βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἐμοὶ πεισθῆτε, τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἰρήσεσθε. ὄρατε γάρ, ὧ ἄνδρες

704 δικασταί, τὰ ⁴ προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἀρπάζεται· ὡς τ' ἄξιον ταύτην ἠγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιωτάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν ⁵ ἐδελόντων λειτουργεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλευσῆσθε, οὐδὲν ἦττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ⁴⁰ ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, εἰδότες ὅτι ἔχετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις ὡς περ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι

¹ δὲ μοι ἕμως Ναυσιμάχου Α.
⁴ προσόντα T.

² νυν T. R. A.

³ ἀντὶ τούτων om. T.

⁵ δελόντων T. R. A.

boni atque ille est. Valet idem atque insequens ἀνιόλουθον. REISK.

Λυσίμαχον] Ναυσιμάχου cum Palm. et Schott. TAYLOR. Recte: nisi ibi legendum Λυσιμάχου. MARKLAND. Καὶ ante nomen hoc propriam aut deletum velim, aut cum μοι, aut cum μοι ἕμως mutatum. REISK.

ἠγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι] Conjunction καὶ, quæ nullius usus est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἠγούμενος ἐμοὶ (vel ἐμοὶ τε) δεινόν, καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἠγούμενος ἡμῖν μὲν δεινόν, ὑμῖν δὲ αἰσχροὺς εἶναι, εἰ etc. Mux.: οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυσμένοις τὰς

λειτουργίας, vertenda erant, neque exemplum præbere iis, qui detrectant (vel subterfugunt) munera publica. Male Vanderheidius et confuse: si publicis ministeriis fungentes nihil præcipuum habeant præ iis, qui eadem detrectare solent. ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noster διὰ δούλειαι, et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adv. Phœnippum. MARKLAND.

Ἐκείνους] Rectius ἐκείνους. TAYLOR.

Τὰ προσόντα] Sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. vectigalia reipublicæ. REISK.

ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. εἰάν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὡς περ καὶ τᾶλλα.

163. 1 δ'. Ἄξιον δὲ ἐστὶν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητήσαι, καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας, ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων ¹ μὴ ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ 5 σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν. ἠγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες 705 δικασταί, — καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῆ — πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφήναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυκὶ κινδυνεύειν ὡς τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὡστ' ἰδίᾳ ² μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἠδομαι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιούσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένοις, ἠγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν 10 ἑτέρου μοι καταλιπεῖν, καὶ διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν 706 ἀδικῶς συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκεῖνα δὲ ὑφ' ὑμῶν ³ δικαίως σώζεσθαι. ὡστ' οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ'

¹ μὴ om. T.

² μὲν τῶν T. R. μὲν τῶν ἐμῶν A.

³ δικαίως ἂν A.

Καὶ ὑμᾶς] Si καὶ hic non deest, subaudiendum certe est. non me solum, sed una vos ipsos quoque ledetis. IDEM.

Καὶ ταῦτα] etiam haec bona mea administrabunt pari, atque reliqua vestra administrant, modo, h. e. rapacitate atque furcitate. IDEM.

Τοιούτους πολίτας] Qualis nempe ego erga vos fui. IDEM.

Ἐπιθυμήσωσι] Μὴ ἐπιθυμήσωσι. CONT. SCHOTT. Recte. Sic Orat. XXV. ἐν ἀλιγάρχῳ μὲν μὴ ἐπιθυμῆν τῶν ἀλλοτριῶν, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ubi eadem omnia. MARKLAND. Addidi μὴ, quod vulgatis deest. τῶν ἑτέρων idem est atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. honorum quae sunt in aliorum potestate. Fuit, cum suspicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. praemia virtutis quidem appetant, cujusmodi sunt honores in republica, imagines, statuae, tituli saxibus insculpti, convictus in Prytaneo, coronae aureae. illa autem praemia sua in rempublicam liberalitate promereantur. REISK.

Τῶν φείδομαι] Τῶν ἐμῶν φειδ. CONT. Vel dele istud τῶν, vel lege cum viro erudito τῶν ἐμῶν. Utrumvis erit necessa-

rium. Prius malim. TAYLOR. Lego: τῶν ἐμῶν φείδομαι, ut supra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητήσαι. et paulo ante: τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere: τῶν ὄντων φείδομαι. MARKLAND. Aut cum viris doctis ἐμῶν est, interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων. Observari hic velim lusum in vocabulis φείδομαι et ἠδομαι, dignum Lysia Sophista: nisi potius ei videatur excidisse tortuio. REISK.

Ἐτέρου μοι] Ἐτέροις με. SCHOTT. Quam indigne homine in literis enutrito! TAYLOR. Festinantur Schottus et recta contra mentem Auctoris, ἐτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἐτέρου μοι. Explicat Ovidius, noto isto, Metam. XIII. v. 140.

“ Nam genus, et proavos, et quae non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco.”

MOX, pro σώζεσθαι malleμ σωθίσεσθαι. MARKLAND. Interpone ἂν potenziale, ut in re dubia, essetue absolvendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἂν ἄρα σωθίσεσθαι. REISK.

ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα
 ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίου ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν, καὶ εἰ
 παρ' ἄλλοις ἐκινδύνεον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ.
 τοῦτο ¹ δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχαῖς ἀρξας
 ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι, ἢ ὡς αἰσχροῦς δίκας δεδίκασμαι, ¹⁵
 ἢ ὡς αἰσχροῦ τινὸς αἰτίος εἰμι, ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμ-
 φοραῖς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἀπάντων δὲ καὶ ² [τῶν] ἰδίων καὶ
 707 ³ τῶν δημοσίων οὕτως ἠγοῦμαι μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς
 εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν ⁴ δεῖν με ἀπολογήσασθαι περὶ αὐτῶν.
 δεόμεαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ
 ἐμοῦ γνώμην ἔχειν ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ, καὶ μὴ
 μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνησθαι, ἀλλὰ ⁵ καὶ τῶν 20
 ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι, ἠγομένους ταύτην εἶναι
 τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα
 χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα, καὶ ⁶ μήθ' ἠδονῆς ἠτ-
 τηθῆναι μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι, ἀλλὰ τοιοῦτον παρα-
 σχεῖν ἑαυτὸν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε μέμψασθαι
 μήτε δίκην τολμῆσαι ⁷ προσκαλέσασθαι.
 708 ε'. Οὐκ οὐκ ἄξιον, ὧ ἄνδρες δικασταί, πειθομένους κατη- 25
 γόροις τοιούτοις ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἱ περὶ ἀσεβείας
 μὲν ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γεγόνασιν, ⁸ οὐ δυνάμενοι δ'
 ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι ἐτέρων

¹ γε εἰπεῖν T. R. A.   ² [τῶν] om. T. R. A.   ³ τῶν om. T. A.   ⁴ δεῖ T.
⁵ καὶ om. T.   ⁶ μήθ' ὑφ' T. R. A.   ⁷ προσκαλέσασθαι T. R.   ⁸ οὐκ ἂν δυν. T. R. A.

Τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Οὐδὲ τοῦτό γε.
 CONT. Cum interrogatione haec omnia,
 ut recte animadvertit Stephanus. Quod
 cum non animadvertit Scaliger, legit:
 τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχει τις. TAYLOR.
 Lego: εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις, sic infra:
 οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἴ, τι μείζον αὐτοῖς εὐξαι-
 μην κακίην. Passim haec phrasis occurrit.
 Stephanus vulgatæ Interrogationem addit,
 eodem sensu. Sed Lysianus scribendi
 mos istud alterum postulat, nisi fallor.
 MARKLAND. Videtur sic leg. δεόμενος
 ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε.
 REISK.

Αἰτίος εἰμι] Interponendum videtur
 ἰμίην. IDEM.

Δεόμεαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Haec citan-
 tur a Suida in τέως, licet corrupte. Ubi
 observare est auctoris nomen excidisse,
 orationis solummodo conservari. TAYLOR.
 Δίκην τολμῆσαι προσκαλέσασθαι] Lego:

προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσκαλέσασθαι
 δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpo-
 cration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν
 εἰς δίκην. Vide Pollncem VIII. 6. segm.
 39. et Viros doctos ad segm. 61. ejus-
 dem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem
 videtur ac εἰς δίκην προσκαλέσασθαι. Xe-
 nophon Hellen. VII. 4. 11. καὶ δίκας τῶν
 Φλιασίων προσκαλουμένων, οὐκ ἐδίδοσαν, ubi
 tamen Leunclavins mavult προσκαλουμένων.
 MARKLAND. Leg. videtur μήτ' εἰς δι-
 κην τολ. προσκαλ.

Τηλικούτοι] Potest pariter ad poten-
 tiam atque ad aetatem referri. Priorem
 modum in Latinis meis expressi; sin autem
 posteriori praeferas, erit haec sententia:
 In perpetuis contentionibus forensibus,
 iisque in causis gravissimis et capitalibus,
 ut sunt causae impietatis, ad hoc, quod agunt, a tatis provectoris per-
 venerunt. REISK.

κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας οὕτω διακείμενος
 πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὔτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως
 ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ
 30 συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὖ
 πεπονηκόσιν ὀργισθήσεσθε. οὔτοι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασ-
 σταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν
 ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μείζον αὐτοῖς 709
 εὐξαίμην κακόν· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω καὶ
 ἀντιβολῶ μὴ καταγνῶναι δωροδοκίαν ἐμοῦ, μηδ' ἠγήσασθαι
 τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἀ' ἐγὼ βουλευθεῖν ἂν τι κακὸν τῆ
 35 πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὴν μὲν
 πατρῶαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ
 τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ τῶν ἄλλων δωροδοκίην. ἐγὼ μὲν
 οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ οἶδ' οὔστινας ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθη
 περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρητὸς εὖ πεπονητότας
 περὶ τῶν εὖ πεπονηκότων εὐχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ
 μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, — ἐπιθυμῶ γὰρ καὶ τούτων
 40 μνησθῆναι — οὐδεπώποτε λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον
 ἔμνήσθην εἰ 4 τοσοῦτῶ πενεστέρους τοὺς παῖδας κατα- 710
 λείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ
 προσταχθέντα· οὐδ' εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις
 μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέησα οὐδ' ἐδάμρσα οὐδ' ἐμνήσθην

¹ ὀργισθήσεθε T.

² ἐγὼ κερδάνας βουλ. A.

³ ἐλογισάμην A. om. T. R.

⁴ τοσοῦτον T.

ὧν Κινησίας] Adducit in comparationem Cinesiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulierosus, et eo nomine traducitur ab Aristophane in Lysistrata. PALMER. Non intelligo. Ceterum de hoc Cinesia vide Harpocrationem; cujus tempore exstabant Duæ Orationes Lysiae in eum scriptæ. MARKLAND. ὧν refertur ad οὔτοι. et hi quibus plures expeditiones Cinesias, i. e. et hi indignantur de rebus civitatis, quum Cinesias plures quam ipsi expeditiones fecerit. AUGER.

Ἄ ἐγὼ] Ἄ ἐγὼ λαβῶν. CONT. Rectius ὧν ἐγὼ, Scal. TAYLOR. Sensui aliquid deest. Forte: ἂ ἔχων βουλευθεῖν ἂν etc. neque ullas pecunias tantas esse putetis, ut, iis acceptis, vellem aliquid infortunii civitati obvenire. Oral. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠτηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. et

XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἂ ὑμεῖς, οὓς ἂν λαμβάνητε ἀδικούντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι. Nisi malis: πρὸς ἂ ἐγὼ βουλευθεῖν, vel ἂ ἐγὼ λαβῶν βουλευθεῖν. eodem sensu. MARKLAND. Interponendum videtur λαβῶν aut δεξάμενος. REISK.

Οὔστινας] Οὔστινας ἄλλους. CONT. Subaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. ut si sic dixisset: οὐκ οἶδ' οὔστινας ἄλλους μᾶλλον ἂν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθη. REISK.

Δέον] Post δέον videtur ἐβουλήθη, vel potius ἐνεθυμήθη deesse. IDEM.

Εἰ τοσοῦτον] Ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον, aut aliquid simile suppleri jubet Schott. [et Contius]. ἐλυπησάμην alii. TAYLOR. Tale aliquid certe deest. MARKLAND. Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. REISK.

ἠλέησα] Perinde esse puto, sive absolute hic positum habeatur hoc verbum pro sensu commiserationis afflicti, sine respec-

γυναικὸς οὐδὲ παίδων τῶν ἑμαυτοῦ, οὐδ' ἠγούμην δεινὸν εἶναι εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον ὀρφανούς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτούς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ σωθεῖς αἰσχυρῶς ὀνειδῆ καὶ ἑμαυτῷ καὶ ἐκείνοις 164. 1 περιάψω. ἀνδ' ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις ἑμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντας, ὑμᾶς νυνὶ ἐν τῷ θαρραλέῳ ὄντας ἐμέ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι, ἠγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν ὑμῖν δὲ αἰσχυρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθῆσόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις 5

711 ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες τῶν ὑπαρχόντων πένητες εἶναι καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιιέναι, ¹ ἀνάξια μὲν ² ἡμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπεργμένων. μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις οἷοις περ ἐν ³ τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

¹ ἀξία T.² ὑμῶν T. R. A.³ τῷ om. T.

ctu ad certum hominem, sive cum respectu ad uxorem et liberos, qui in continenti commemorantur. IDEM.

Ἐν τοῖς κινδύνοις] vestris puta, verum hoc additum malim, sive sic: ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, sive ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις. IDEM. Velim addidi ὑμετέροις juxta Reiskii mentem. AUGER.

"Ἀξία] Π. ἀνάξια. H. STEPHAN. CONT. Cui Schott. suo merito malo non assentitur. TAYLOR. Quod verum puto, modo legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Isocrate Orat. de Bigis, p. 703. ubi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert: ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πρᾶττοντας. Demosthenes Orat. de Cherson. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων σῆ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνους.

MARKLAND. Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἀξία. verum ὑμῶν tuebor. vobis ipsis indigna, h. e. alia quam a vobis expectabatur et vos decebant; et indigna nostris de vobis meritis, h. e. alia quam meruimus officii, quæ a nobis ad vos profecta sunt. ἡμῶν, quæ est conjectura Taylori, probari quoque potest, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἀξία si qui tuebuntur, his interpretandum sic erit: Quo nobis eveniet id, quod vestræ quidem personæ conveniat, qui judices sitis, severitatem juris plena cum potestate arbitraria exercentes. REISK.

Ἐν πρόσθεν χρόνῳ] Ἐν τῷ πρόσθεν. CONT. Inserere Articolum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim semper, opinor, loquitur. MARKLAND.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Atheniensibus, qui πλείστω τῶν ἀπάντων ἀνδρώπων ἐπεισάκτω σίτῳ utebantur (verbis utor Demosthenis in Orat. o. Leptinem), multis legibus coercere eorum hominum injurias, qui annonam comprimendo et incendeudo, ut loquuntur Jurisconsulti, civium fortunas atterebant. Una erat quæ sub capitis discrimine ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σίτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνανεῖσθαι. Ex qua lege hic agitur. Se excusant Dardanarii, quod jubente Magistratu id fecissent, et quod ex studio et benevolentia in remp.

Pag. ed. H. Steph. 164. 12 Pag. ed. Reisk. 712

α'. ΠΟΛΛΟΙ μοι προσεληλύθασιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, 712
θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ¹ κατηγο-
ρουν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν
15 ἠγεῖσθε, οὐδὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους
λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατη-
γορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.

β'. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις² ἀπέδωσαν εἰς τὴν βουλὴν
περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες 713
τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦ-
ναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἠγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα
20 ἐδίξασθαι ποιεῖν τὴν βουλὴν, ἀναστὰς εἶπον ὅτι μοι δοκοίη
κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν

¹ μὴ κατηγορεῖν A.

² ἐπέδωσαν R. A.

Εἰ ὡς] Εἰ καὶ ὡς. CONT.

Αὐτῶν, περὶ] Αὐτῶν, περὶ δὲ. SCAL. Male. TAYLOR.

Ἐπέδωσαν] Dedi. subaudi τὴν διάγνωσιν. tradiderunt, permisierunt, retulerunt. REISK.

Οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Καὶ θανάτω. CONT. Schottus ad emendandum minime natus ita ex suo ingenio Lysiam supplevit: οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν, ἐπειδὴ τινες τῶν ῥητόρων διελέξαντο, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid levius? Tu solummodo lege: οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ. ε. τ. ρ. ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι καὶ θανάτῳ ζη-

μιῶσαι. Xenoph. Hellenic. I. 7. 10. ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῖσαι. TAYLOR. Cui homo hæc licentia, cum absque ea omnia bene habent? MARKLAND. Ad ὠργίσθησαν subaudi οἱ βουλευταί, quod latet in præmisso βουλῆν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus est, quam Schottus. παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι, idem est atque παραδοῦναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, tradere XI. v. ris, quo hi frumentarios morte punirent. REISK.

Σιτοπώλας] Σιτοπώλους, Ald. Sed præter lingue genium, quæ composita a πα-

εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν
 714 γνῶσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς
 ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα,
 διαβάλλειν ἐπεχειροῦν με, λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα
 τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς
 μὲν οὖν τὴν βουλήν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργω ¹ ἀπελο- 25
 γησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς
 αὐτῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι φανερόν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ
 τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἔβόηθουν.
 ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας αἰσχυρὸν
 715 ἡγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι
 ἂν βούλησθε ψηφίσησθε.

γ'. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβηθι, ² καὶ εἶπέ σὺ ἐμοί, Μέ- 30
 τοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πρότερον ὡς πεισόμενος τοῖς
 νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλη; Ὡς
 πεισόμενος. Ἄλλο τι οὖν ³ ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποι-
 ηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία; Ἐγώ γε.
 Ἀπόκριναι δὴ μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι
 716 πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν
 ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην.

δ'. Ἄν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἐστὶ 35

¹ ἀπελογισάμην T.

² καὶ om. T.

³ οὐκ ἀξιοῖς R.

λέω nunquam ita format. Corrigendus itaque Hesyehins, qui habet Σιτοάππλοι, σιτοπῶλοι. lege σιτοπῶλαι. TAYLOR.

Ἡμῶν] Docet actorem senatorem fuisse. Idem est ac si dixisset τῆς βουλῆς. REISK.

Ἐπεχειροῦν] Quinam? Num deest tίνες? potest fieri; verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstant, hujus causæ tum, quam nos hodie sumus, peritior facile norat, quos actor designaret. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Synchroni πρυτανέων, vel βουλευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est. IDEM.

ἠρξάμην] Sub. ταύτης τῆς δίκης. AUGER.

Τὰς αἰτίας] Scil. τὰς παρὰ τῶν δήμων. metuens ego, ne nomen meum malignis sermonibus apud plebem differretur, ac si ego dardaniis clam studerem, et cum iis colluderem. REISK.

Μὲν ἀνάβηθι.] Scribe: μὴ ἀνάβηθι. ut centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυστι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί. Scriben-

dum πέρυστι ἐμοὶ, vel πέρυστι μοι. Istud Naί est Responsum Accusati, sive Rei. Sic Lucas Actor. V. 8. Εἶπέ μοι, εἰ τοσοῦτου τὸ χρεῖον ἀπέδοσθε; ἢ δὲ εἶπε, Ναί, τοσοῦτου. et XXII. 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ ῥωμαῖος εἶ; ὃ δὲ ἔφη, Ναί. MARELAND.

Εἰ πέρυστι ἐμοὶ μέτοικος εἶ, Ναί.] Egregie Scal. et nos textum vel invitibus omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. Groularti, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

Ἄλλο τι οὖν οὐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] ergo nullam aliam ipse tute tibi statuis, quam mortis penam? Sic dedi, do meo adlens οὐκ, quo vulgatae caret. Cui bene respondet responsio: Ἐγώ γε, scil. οὐκ ἀξιώ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quæ responsio non sit quadratura, si οὐκ a præmissa interrogatio absit. REISK.

Ὡς ἐστὶ νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: si enim Leges jubeant frumentum coecinare, quodnam opus, ut Archontes idem jubeant? Lege: ὃς οὐ κωλύει τοὺς σιτοπῶλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. si igitur ostenderit, judices, ullam esse le-

νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἀν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει¹ πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

40 εἰ.² Χρῆν μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἰκανὴν εἶναι⁷¹⁷ ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρί- ασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ', ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρό- 165.1 ἕτερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας³ ἠρωτῶ- μεν. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος· Ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος⁷¹⁸ ἦν ὁ σῖτος, τούτων⁴ ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν, ἠγούμενος συμφέρειν ὑμῖν, τοῖς παρὰ τούτων ὠνούμενοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους

¹ πλείω om. T. post σῖτον ponit A.

² χρῆ T.

³ ἠρωτῶν με T.

⁴ ὑπερβαλλόντων T.

gem, qua non prohibeat frumentarios coe-
mere frumentum, etiamsi praefecti fuisse-
runt; absoluite eum. Ratio hoc postulat.
ού omittebatur ob praecedens ὅς. MARK-
LAND. Argumentatio Marklandi frivola
et ultra quam par est, arguta est. Bene
habet vulgata. REISK.

Σῖτον πεντήκοντα φορμῶν] Emenda cum
Stephan. [et Cont.] et Petit. ad LL. Attic.
p. 420. σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν.
ut supra: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμ-
πρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὃν ὁ νόμος
ἐξείναι κελεύει. Quod ad φορμῶν attinet,
vide Aristoph. Thesmoph. 820. Hesych.
Polluc. sapinscule, etc. Cophinos erat
viminibus contextus: quantum frumenti
capiebat, non liquet. Sed erat mensurae
genus. Fortasse eadem erat, quam Lati-
ni nominata cumeram. Arbitror sa-
ne. Nam ita Aco ad Hor. 1. Serm. I.
53. "Cumeras vas est ingens vimineum,
vel fictile simile doliis, ubi frumentum
suum reponebat Agricola: vel vas mi-
nus capiens quinque sive sex modios."
TAYLOR. Recte Stephanus; nisi quod
ordinem verborum fuisse reor: ἐν τῇ πό-
λει πλείω σῖτον etc. ut paulo ante: Εἰ

ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Ali-
que hinc forte patet erroris causa. nempe
amittebatur πλείω in simili πόλει. MARK-
LAND.

ἠρωτῶν με] ἠρωτῶν αὐτούς. SCHOTT.
ἠρωτῶμεν. CONT. Lectio est ἠρωτῶ μεν,
cui accedit Cod. Coisl. qui habet ἠρωτῶν
μὲν. TAYLOR. Lego: παρακαλέσας τοὺς
ἀρχοντας ἠρωτῶμεν. advocatis praefectis in-
terrogavi eos. Schottus quoque conjecerat
παρακαλέσας, et ἠρωτῶν αὐτούς. Legere
etiam potes ἠρώμεν, pro ἠρωτῶν με. istud
propius est: hoc sapias utitur Lysias.
Vel: παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τοὺς ἀρχοντας
ἠρωτῶν. ὡς ἐμὲ, ad meam domum. MARK-
LAND. Exhibui, ut volebat Taylor, qui
verum hic vidit: nos, Prytanes, cum ar-
cessivissemus Archontas [magistros rerum
aunonariarum], interrogavimus, τοὺς σιτο-
φύλακας, quos numero tres fuisse, ex hoc
loco constat. REISK.

φιλονεικοῦσιν ἠγούμενος — τούτους πρί-
ασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Distingue: φιλονεικοῦ-
σιν (ἠγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ
etc. MARKLAND.

Ἀξιώτατος] Hic ἀξιώτατος; vilissimus,
vilissimo pretio. AUGER.

καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖ- 5
σθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι,
καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε
τοὺς λόγους, οὗτοι δ' ¹ ἐπίτηδες συνωνούμενοι φαίνονται.

² MARTYS.

719 ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνε-
πρίαντο τὸν σῆτον, ἀκηκόατε ἠγοῦμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα
περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ ³ αὐτῶν αὐτούς
ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν 10
εἰσὶ νόμοι διαρρήθην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ δίδουαι δίκην
καὶ τοὺς μὴ πειδομένους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις
τάναντία πράττειν;

5'. Ἀλλὰ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, οἶομαι αὐτούς ἐπὶ
μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐρῶσιν,
ὡς περ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοία τῆς πόλεως συνε-
νοῦντο τὸν σῆτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἠμῖν πωλοῖεν. μέγιστον
δ' ἠμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται. 15
720 ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, εἴπερ ὑμῶν ⁵ ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα,
φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας,
ἕως ὃ συνεωνημένος αὐτούς ἐπέλιπε· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς

¹ ἐπὶ τῆς R.

² MARTYS post παρέξομαι ponit T.

³ αὐτῶν T. A.

⁴ ἠμῖν T. R. A.

⁵ ἕνεκα T. R. A.

Παρέξομαι. MARTYS. Καὶ ὡς] Συνεβού-
λευσεν· καὶ ὡς οὗτος μὲν - - φαίνεται, αὐτὸν
ἠμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι. MARTYS.
CONT. Quæ lectio certe non est impro-
banda. AUGER. Vox MARTYS loco suo
inota est. Repone modo post φαίνονται.
TAYLOR. Vox MARTYS in locum alienum
migravit, abscissa in medio tenore suo
sententia. Restitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπρια-
μένους καταθέσθαι αὐτούς ἐκέλευεν — Ἄνυτον
μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος (f. αὐ-
τός) μὲν — οὗτοι δὲ — φαίνονται. MARTYS.
Deinde post testimonium Anyti pergīt:
Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ — ἀκηκόατε. MARK-
LAND.

Ἐπίτηδες] Dedi de meo ἐπὶ τῆς. adhuc
hoc apno. opponuntur enim inter se annus
præsens et superior. REISK.

Ἐπὲρ αὐτῶν] Rescribe: ὑπὲρ αὐτῶν.
TAYLOR. Scribe: ὑπὲρ αὐτῶν. pro seipsis.
τούτων, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes
Groulartus et Vanderheidius hunc locum
non ceperunt: quod mirum, cum sensus

admodum obvius sit: si hæc maxime vera
allegent, opinor tamen eos non inde excusa-
turos esse seipsos, sed accusaturos esse præ-
fectos. Sic Orat. VI. eadem sententia:
καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει, quamvis ea ra-
tione non tam se purgabit, quam alios accu-
sabit. quemadmodum vertit ipse Vander-
heidius. MARKLAND.

Τούτων] Redit ad τοὺς ἀρχοντας, vel
quod idem est, τοὺς σιτοφύλακας. REISK.

Ἰσως δ' ἐρῶσιν, κ. τ. λ.] Vid. Suid. in
v. Ἀζιον. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum lau-
dat, ad mentem potius Auctoris attendens,
quam αὐτολεξεῖ describens. TAYLOR.

Ἐως ὃ συνεωνημένος αὐτούς ἀπέλιπε]
Passive, coemptum frumentum. quod no-
taudum. Orat. XXXIII. ἐκαίδεκα δρα-
χμῶν ἕωνημένον ἀρνίον. agnus sedecim dra-
chmis emptus. Isæus de Hæred. Agn. p. 88.
οἰκίαν δὲ Μελίτην, τρισχιλίαν ἕωνημένην. lege:
ἕωνημένην. Demosthenes περὶ Παραπρεσβ.
ἀ κἂν ἐχθρὸς ἕωνημένος ἄνθρωπος εἰπέην δινη-

ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὡς περ κατὰ μέδιμον
 συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν
 δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεργεῖν δέη, ἢ
 20 πᾶντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν
 προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζῆμιά καὶ λαθεῖν 721
 αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρα παρ-
 νομῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἡκιστα
 προσήκει τοιοῦτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς
 καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν,
 ὅταν κακοῦ τινὸς ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον
 25 πωλῶσιν. οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας
 ὀρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς
 δ' ¹ αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς ² διεφθάρθαι τὰς ἐν
 τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεύσας συνειληφθαι,
 ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορῆ-
 θῆσεσθαι. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τούτοις 722
 τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, ἐν οἷς περ ³ οἱ πολέμιοι.
 30 ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάξουσιν

¹ οὔτοι. T. A.

² ἐφθάρθαι. T.

³ οἱδ' οἱ R.

θεῖν. et ita Orat. I. adv. Stephanum : et Orat. adv. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

Καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe : ὑμῶν μάρτυρας παρέχομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem depravari. IDEM.

Οἴσεσθαι] indignum autem est, si, quum tributum est pendendum, quod omnes persolvere debent, refugiant et paupertatem obtendant : in iis vero, in quibus capitum pœna propositum est, et præstat eos latitare, dicant, ob amore, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse. GROULART. Et eodem acumiæ interpres alter. Sed ubi est istud, quod conqueritur δεινόν? Ubi oppositorum vivida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! verba dedisti. Sed tempus est, ut Lysiae opem feram: jactitarunt hi dardanarii egregiam suam in rempublicam benevolentiam. Ubi autem exrompta est ista tanta benevolentia? Non in ulacri studio tributum pendendi, quod palam omnibus innotesceret; sed in legibus, in quibus capitum res agitur, violandis, ubi expedit esse quam occultissimis. Lego enim cum Cod. Coisl. ἢν πᾶντες εἴσεσθαι μέλλουσιν.

TAYLOR.

ἡκιστα] Id est, πάντων ἡκιστα. quod equidem malim sic legi. REISK.

οὔτοι λογοποιοῦσιν] Mallem : αὐτοὶ. ipsi fingunt. et pro ἐφθάρθαι, restituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. et AUGER.

Ἐκπλεύσας] Unde? e Piræone, an e Ponto? posterius equidem rectius arbitror. REISK. Nemp, ἐκ τοῦ Πόντου. AUGER.

Ἀπορῆθῆσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. l. idem est, atque nostrate auf sagen, einem den Kauf, den Dienst, die Miethe auf sagen. renunciare, per nuncium ad alterum allegatum ei testatum facere, se nolle in posterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, sed ab hoc momento rescissum id velle. REISK.

Ἐν οἷς περ οὔδ' οἱ πολέμιοι] Particulam infitiantem de meo addidi, re ipsa id subiciente, et præterea illa proxima εἰρήνης οὔσης confirmant. IDEM.

Ἀναρπάξουσιν] Ἀναρπάξειν τὸν σῖτον est, mandare servis ut frumentum in solaria cougerant, ibique clausum et absconditum servare, neque sinere rursus in ades inferiores deferri, quo vendatur. IDEM.

οὔτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἀν' ὅποσοιτινοςοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας 35
723 ¹ ἀποκληροῦτε. καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρῆ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὅσῳτε καὶ τοὺς ² οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

ζ'. Ἐνδυμείσθαι δὲ χρῆ ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφισασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν 40 τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιῶντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμαῖν· ἐφ' ὑμῖν ³ γὰρ ὅποτέροις βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαίτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν ⁴ [λαμβάνειν]

¹ ἀπεκληροῦτε A.² μὴ T. R. A.³ γὰρ ἐστιν R. A.⁴ uncas om. T. R. λαμβάνειν om. A.

Διαφερώμεθα] Subandi αὐτοῖς. ne nos emptores secum de pretio contendamus, aut ritentur, nolentes tantum dare quantum illi flagitent. IDEM.

Σιτοφύλακος ἀποκληροῦτε] Potius: σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε. ut ἐλάβετε. Schotus quoque σιτοφύλακας. Χωρὶς est sensim, extra ordinem. MARKLAND.

Πολιτῶν ὄντων] Hoc eo spectat, quod in dardanariis permulti essent, non cives, sed solanmodo inquilini. Quod si ergo esse res publica punit, quanto magis punire debet peregrinos. REISK.

Ὅποτέροις] Ἔστιν ὅποτέροις. CONT. Accusatoribus puta dardanariorum, an ipsis dardanariis sese defendentibus. REISK.

Πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν] Αἰτίαν, πρῶφασιν, vel λόγους, vel ἀπολογίας, καὶ μάστιγας. CONT. Miror, quid velit vox ultima: et suspicor incuriam Scribæ repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνειν. Novi, quid sit ἔχειν αἰτίαν, culpræ obnoxtium esse, reum esse: quod sæpe admodum occurrit.

λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius sit, probum est: ut Orat. XII. οὐ γὰρ δὴ ἐτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες (reī) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. POLLUX VIII. 10. segm. 120. εἰ τις τῶν φευγόντων ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ αἰτία, δευτέραν αἰτίαν ἐκουσίῳ προσλάσει. Thacydides lib. II. segm. 18. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ. et ita Idem VI. 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολογίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intellige: multos, in quos hæc eadem accusatio (seu crimen) cadere potuit, morte multavistis. MARKLAND. Aut delendum est, ut vult Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 5. p. 529. quocumque errore huc irrepisse, aut si quid ejus tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum: πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, περιωμμένων λαμβάνειν, καὶ μάστιγας π. multos, qui, cum ejusdem criminis essent insimulati, conantur infitiando subterfugere, testesque adeo suæ innocentia præstarent. REISK.

166. 1 καὶ μάρτυρας παρεχομένων θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέ- 724
 ρους ἠγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν
 οὐ θάυμαστον εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζ-
 ζοντες, μᾶλλον ¹ ἐπεθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην
 λαμβάνειν;

ἦ. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἠγοῦμαι
 φανερόν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι
 5 τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσσονται ἦντινα
 γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἠγούμενοι, ἂν μὲν θάνατον αὐτῶν 725
 καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιποὺς, ἂν δ'
 ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε
 ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. χρὴ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ
 μόνον τῶν παρεληλυθότων ² ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
 καὶ παραδείγματος ² ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. οὕτω
 10 γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης
 τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι·
 καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον
³ αἰροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν
 ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν
 δὴ οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν
 αὐτοὺς ἐλεήσαίτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν
 15 οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπό- 726
 ρους ἐφ' ⁴ οἷς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ

¹ ἐπιθυμεῖτε T. A.

² ὕνεκα T. R. A.

³ αἰτοῦνται T.

⁴ οἷς T.

λόγους] Subaudi ἢ τοὺς τῶν πειραιζομένων
 λαμβάνειν. IDEM.

Λαμβάνειν] Add. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούν-
 των. CONT. Subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων.
 REISK.

Οὔνεκα — ὕνεκα] ὕνεκα — ἕνεκα. SCA-
 LIG.

Οὕτω] Fort. οὕτοι. TAYLOR.

Μόγις] Coheret, non cum ἀνεκτοί, sed
 cum ἔσονται. vix enim erunt vel hoc pacto
 tolerabiles, h. e. vix hoc modo poterit hoc
 obtineri, ut se gerant tolerabiliter; si
 nempe pœnarum severitatem exerceatis; si
 nempe ad tolerabiles sint futuri, si vos ad
 puniendum torpœtis. οὕτω bene habet.
 REISK.

Αἰτοῦνται] F. αἰροῦνται. TAYLOR.
 Lege: μᾶλλον αἰροῦνται. malunt. Demosth.
 Philipp. III. τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἰρεῖ-
 σθαι μᾶλλον ἢ παρελόντα βιάζεσθαι. et ita
 passim. MARKLAND.

τῶν τε πολιτῶν] Subaudi τούτους. illos
 vestrorum civium (sitophylacas designat,
 de quibus jam paulo ante mentionem fe-
 cerat), qui cum horum frumentariorum
 fraudes compescere satis non potuissent,
 ideo capite suo luerunt. REISK. Expli-
 cat Continus: ἐκ τῶν πολιτῶν ἐκείνους οἱ —
 AUGER.

Καὶ τοὺς ἐμπόρους] Καὶ τοὺς ἐμπόρους.
 SCAL. Inscite. TAYLOR.

Ἐφ' οἷς] Possit defendi. Nam ἐπί τινι
 perinde est, in fraudem et noxam alicujus;
 atque ἐπί τινι. malim tamen in accusat.
 ἐφ' οἷς, ut usitatus. REISK.

Οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Hæc non recte pa-
 renthesi includuntur. Lege: συνέστησαν·
 οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιή-
 σετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni
 potius fuisset, παρὰ τούτων. TAYLOR.
 Dele Parenthesin, et distingue: συνέστη-
 σαν οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν
 3 *

προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες.
727 εἰ δὲ μὴ, ¹ τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύ-
θωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἱ τοῖς ἐκπλέουσιν ὠμολόγη-
σαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε;

Γ'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν
ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατ-
ηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπί- 20
στασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσασθε, τά τε δίκαια
ποιήσετε καὶ ἄξιώτερον τὸν σῆτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μὴ,
τιμιώτερον.

¹ τὴν αὐτὴν T. R.

(vel παρὰ τούτων), λαβόντες. Paulo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἱ δὲ etc. Tolle distinctionem, et subintellige τούτους, vel ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἱ etc. ut τοὺς ἐμπόρους paulo post. MARKLAND. Subauditur a communi ἐλείσασθε. REISK.

Προθυμοτέρους ποιήσετε] Scil. αὐτοὺς, eos, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametsi necessarium, quia statim sequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem spiritu de diversissimis usurpatum lectores perturbaret. IDEM.

Τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis hujus loci restitutio. Lege: ἐπειδὴν πύθωνται, ἤνεπε ὅτε τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. Vanderheidius vertit: alioqui, eodem ipsos animo fore existimate, quo erant, cum intelligent, caupones vos absolvisse. Recte supplet: sed pro πύθωνται videtur legisse ἐπίθοντο, sine causa. Ἦν-

περ ὅτε, quod interdum ἔχον ὅτε, ut Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ἤνεπε ὅτε οἴεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. MARKLAND. Mihi videtur legesse: τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν. quem ipsis animum existimatis fore, cum audierint —. Vulgatam si servabimus, erit ad τὴν αὐτὴν subaudiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. communem causam facturos cum dardanariis, a quibus insidie vobis struantur, existimate. [αὐτοὺς si optabimus, redibit ad negotiatores frumentum e Ponto Athenas subvehentes. τὴν αὐτὴν si servabimus, subaudiendum erit: οἷαν τίνας ἔσχον. utque adhuc habuerunt. aut ἦν εἰκὸς ἔστιν αὐτοὺς ἐκ τῆς τούτων ἀποψηφίσσεως ἔχειν. In Var. Lect.] REISK.

Ἐκπλέουσιν] Malim εἰσπλέουσιν. in Piræum puta, ut antea. IDEM.

¹ ἂν οὖν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat Suidas in ν. Ἄξιον, οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Π Α Γ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Δίκη ξενίας. Vid. Harpocr. in *Ναυτοδίκαι*, et Poll. VIII. 10. Panleo servus fugitivus in jus vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore, arbitrato eum fuisse μέτοικον. At cum ille exceptione prioris usus Plataensem se esse dixit, ideoque, civem Atticum, deprehenditur post accuratissimam investigationem habitam, ut Auctoris verbis utar, μή ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλαίβερος.

Pag. ed. H. Steph. 166. 27. Pag. ed. Reisk. 728

α'. ΠΟΛΛΑ μὲν λέγειν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τούτου τοῦ πρᾶγματος οὐτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀποδείξαι. 729

β'. Ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, ἔλθων ἐπὶ τὸ γναφεῖον ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου ὅτι Πλαταιεὺς εἶν, ἤρομην ὅπόθεν δημότευ-

¹ ὅποτε T. R. A.

ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ] Legendum contendit ductissimus Meurs. ὅτι οἷα ἦν Πλωθειεὺς (nām inter Atticæ populus erat Πλωθειά, ut ostenderunt ipse Meursius alique), “et per totam deinceps orationem,” hominis ipsius verbis utor, “ubicunque editur Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας, rescribendum sine dubio Πλωθειεὺς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας.” Vid. Attic. Leg. III. 29. Cui nolim aliquid gravius dici, cum, nisi me mea memoria fallat, errorem suum alibi revocet. Platæenses erant civitate donati, uti liquet ex decreto, quod exstat apud Demosth. c. Near. p. 1380. pen. ed. Reisk. ex Aristoph. in Ranis, et Pausan. Attic. c. 29. aliisque. Vid. Petit. de LL. Attic. p. 133. et Miscell. II. 9. I. 14., Meurs. ipsum de fortuna Athenarum cap. 5. Eodem itaque jure cum Platæensi agendum erat, atque Atheniensi. Præterea

locus egregius exstat in fine orationis, qui ad Platæensem solummodo spectare potest: Πρὶν τῶν ταῦτα ἐμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδίως τὸν Ἀριστίδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θύβητι μετᾶκει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον, ἢ Θύβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes similtates olim intercessisse inter Thebanos et Platæenses: Inter Thebanos et Plothæenses Meursius, credo, solus. TAYLOR. Confer. Observat. Miscell. Amstelodam. T. VII. p. 317. sqq. et Corsini Fast. Attic. T. I. p. 16. sqq. REISK.

Ὅποτε δημοτεύοντο] in quem populum accenseretur. TAYLOR. Legge: ὅποθεν. ex quo pago esset. Inusitata vero scævitas in hac Oratione. MARKLAND. ὅποτε (per τ) est in libris, non per ϑ, ut Markland, nescio qui aut unde, recitavit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo esse demonstratam, id quod patet e responsione

οίτο, παραινέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι
 730¹ καὶ πρὸς τὴν φυλὴν ἤστινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ
 731 ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειῶθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν¹ καὶ 35
 πρὸς τοὺς τῆ Ἴπποθωοντίδι δικάζοντας, ἔλθων ἐπὶ τὸ κου-
 ρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμαῖς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν,
 ἡρώτων, οὓς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων ἐπυνθανόμην εἶ τινα
 γινώσκουσιν Δεκελειῶθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ
 δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γινώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ
 732 ἐτέρας δίκας τὰς μὲν² φύγοι τὰς δ'³ ὠφλήκοι παρὰ τῷ
 40 πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ. πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκε-
 λέων οὓς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν
 ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον

¹ καὶ om. A.² φύγοι: A.³ ὠφλήκοι T.

Δεκελειῶθεν. unde, h. e. quoniam e demo se pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto esse, ὅπως est aut ὅπως Legator, ut pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν usurpatur. REISK.

Παραινέσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο etc.] Mallem, mutata sede particulæ δὲ, et distinctione, ita legere: παραινέσαντος δὲ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio est hujusmodi: 'Pancleonem ad Polemarchum in jus vocat Orator ob quasdam contumelias, existimans eum fuisse inquilinam.' (Polemarchus enim, uti Praetor peregrinus apud Romanos, jus dixit de inquilinis. Τὰλλα ἔσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ Πολέμαρχος, Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. Poll. VIII. 9. 'Sed ubi affirmavit se esse domo Plataensem, atque idcirco jure civis Atheniensis uti posse ex decreto, ibi mutato consilio quaerit, cui tribui et populo accenseretur, ut ab eo populo jus adipisceretur.' (Nam ut ex Demosthene liquet l. c. ea erat conditio civitatis Plataënsibus data, ut unusquisque in tribum aliquam relatus ita demum civis fieret: Κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιῆς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς. Atque hæc videtur vis et notio esse τοῦ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. Harpocr. in v. Hesych. etc.) 'Qui cum dixisset Δεκελειῶθεν, confestim nomine dato apud eos, qui in ista tribu judicabant,' (ea autem erat Hippothontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ.
 ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟ-
 ΘΩΝΤΙΔΙ. ΦΤΛΗΝ.

ΕΥΓΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ.
 ΗΡΧΕΝ.
 ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex Sponio) 'ad tonstrinam ubi ire consueverat Deceleenses se contulit, et quoscunque ibi ex Deceleensibus offendit, ab iis percunctatus est, quenquamne noverint Pancleonem ei tribui accenseri.' Sed ut hæc se ita habere possint, Grecis est opitulandum. Lege itaque: 'Ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειῶθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τοὺς (sine καὶ) τῆ Ἴπποθωοντίδι δικάζοντας, καὶ ἔλθων ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμαῖς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἡρώτων, οὓς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων, εἶ τινα γινώσκουσιν Δεκελειῶθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam istud ἐπυνθανόμην est glossematicum τοῦ ἡρώτων, indeque nata hæc turbæ. ΤΑΥΛΟΡ. Idem est ac si dixisset: ἡρώτων, εἶ πού εἰσὶ τινες Δεκελεῖς. interrogabam, essentne ibi Deceleenses, et eorum si quos reperissem hoc pacto, eos interrogabam, nossentne aliquem Pancleonem—. [Nam: οὓς τε ἀλλαχῶ ἐξευρίσκω. In Var. Lect.] REISK.

Φύγοι] Malim in presenti φεύγοι. nam tempus præsens postulat sententia. actiones quasdam in Pancleonem susceptas adhuc pendere nondum disceptatas apud Polemarchum. IDEM.

Ὁφλήκοι] Sic per ω dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron. alias adversus eum actiones jam esse decisas multaque ipsum esse condemnatum. ξενίας puta. nam de ejusmodi causis jus dicebat Polemarchus. IDEM.

Καὶ ἐγὼ] Scil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ. IDEM.

καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεῖς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῶ
τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο μὴ
167. 1 εἰσαγωγίμιον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δόξαι
ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὣν ἡδικήθη,
πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβυτάτον τε Πλαταιέων
ἐγίνωσκον καὶ μάλιστα ὥμην εἶδέναι, ἥρῳμην εἴ τινα
γιγνώσκοι Ἰππαρμοδώρου υἱὸν Παγκλέωνα Πλαταιέα·
ἔπειτα δέ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι ὅτι τὸν Ἴππαρ-
5 μώδωρον μὲν γινώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνω οὐδένα οὔτε Παγκλέωνα
οὔτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἥρώτων ¹ δὴ καὶ τῶν ἄλλων
ὅσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα
εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· ταύτη γὰρ τῇ ἡμέρᾳ 73
τοῦ μηνὸς ἐκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας.
ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυρθανόμην
10 αὐτῶν, εἴ τινα γινώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην σφέτερον.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γινώσκειν· εἷς δέ τις εἶπεν
ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὃν τὸ ὄνομα, δοῦλον
μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα εἶναι Παγκλέωνα, τὴν τε
ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου καὶ τὴν τέχνην ἣ οὗτος χρῆται.
ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἔστι, τὸν τε Εὐθύκριτον ὃν πρῶτον
ἥρῳμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ
15 ² τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι.
καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

¹ δὲ T.² τὸν Νικομήδην A.

Ἄντεγράψατο] Hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se civem esse, non inquilinum. Polemarchum non de civibus, sed de peregrinis judicare. IDEM.

Χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, ad viridem Turum, quo nihil unquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, ubi Casei recentes venum prostitutebantur. Plura dicturus sum in Lectionibus Lysiadicis [c. 12.] TAYLOR.

Πολίτην] Expectabam demōtē. sed bene habet vulgata. Plataenses ab Atheniensibus civitate Attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Plataensis, civitate Atheniensis esset, is πολίτης Πλαταιεύς appellabatur, ut Plataensis reliquis consors civitatis Atticae. REISK.

Ἄφεστῶτα] Egit ergo Nicomedes in Panceonem ex titulo ἀποστασίου, ut herus in servum fugitivum. IDEM.

Καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege: τὸν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἥρῳμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμέραις τούτων μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον
 ἰδὼν ἀγόμενον τουτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς
 734 ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον βουλόμενος
 εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν οὖν
 ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχομένοι, εἶπόν τινες τῶν τούτῳ παρ-
 οντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς ὃς ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἔλευ- 20
 θερίαν· ἐπὶ τούτοις ἐγγυησάμενοι παρέξεν εἰς ἀγορὰν
 ὄχοντο ἀπίοντες. τῇ δ' ὕστεραία τῆς τε ¹ ἀντιγραφῆς
 735 ἕνεκα ταυτησὶ καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἔδοξέ μοι χρῆναι μάρ-
 τυρας λαβόντι παραγενέσθαι, ἵν' εἰδείην τὸν τ' ἐξαιρησόμε-
 νον αὐτὸν καὶ ὅ τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐξηγ-
 γυῆθη, αὐτε ἀδελφὸς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ φά-
 σκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικο-
 μῆδει, καὶ οὐκ ἔφη εἶσεν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι 25
 ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ
 βιαιότητος ἦλθον οἱ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος,
 ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους ἐθελούσης δὲ τῆς γυναι-
 κὸς ἀφιέναι, εἴ τις ² εἰς ἔλευθερίαν τοῦτον ἄγοι ³ [ἢ] φάσκων
 ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες ἀφελόμενοι

¹ ἀντιγραφῆς T. R. A.² ἢ εἰς T. R. A.³ ἢ φάσκοι T. A.

Constabit utique ex sequentibus. TAY-
 LOR. Bene habet h. l. nil deest. τὸν idem
 est, atque τοῦτον. Centies articulus præ-
 positivus ὁ pro pronomine οὗτος usurpatur.
 REISK.

Ὅς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmavit,
 non ipse frater Panleonis, sed alius ali-
 quis fuit, bene habet locus, sententiaque
 hæc est: esse Panleoni fratrem, nescio
 quem, qui eum sit in libertatem vindica-
 turus. Sin autem, id quod mihi quidem
 multo est probabilius, ipse frater hæc
 dicit se esse fratrem Panleonis, et se velle
 ipsum in libertatem asserere. tum ἐπεὶ τις
 erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In hanc legem, sub hæc
 conditione, ut frater ille Panleonis eum
 liberali manu assereret. IDEM.

Παρέξεν εἰς ἀγορὰν, ὄχοντο ἀπίοντες] Sic
 in libris Lysie vulgaris distinctus est hic
 locus. Ego vero distinctionem, ut vides,
 mutavi, quemadmodum Taylor quoque
 fecerat in Latinis. Atheniensium quo-
 tidianum opus atque negotium erat forum
 adire spectandi et audiendi ergo quæ ibi
 gererentur. Quæ igitur modo narravit,

ea extra forum fuerant acta. IDEM.

Ἀντιγραφῆς ἔν. ταυτησὶ] ob hanc ἀντιγρα-
 φῆν, (v. p. 533. 5.) quæ mihi necessita-
 tem imposuit in Panleoneum agendi. id
 quod nunc facio. Simul digito demonstrat
 illam exceptionem Panleonis in tabula ex-
 aratam lignea, in aditu tribunalis suspensa,
 ut iudicibus omnibus in conspectu esset.
 IDEM. Per ἀντιγραφὴν intelligo exceptio-
 nem rei, et per δικηλιτικῆς actoris. AUGER.

Αὐτῆς τῆς δίκης] ob illam actionem Ni-
 comedis in Panleoneum, ubi frater pro-
 ducendus erat, vi pacti die ante facti.
 Sub conditione cuius producendi Nico-
 medes sponsores acceptaverat de corpore
 Panleonis præstando. REISK.

Γυνὴ δὲ] Sub. ἦλθε. AUGER.

Ἄγοι φάσκων] Sic dedi, partim ex Al-
 dina, in qua, ut et in Vindobona. est φά-
 σκων. Vulgo legitur in libris excusis
 ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo unquam dixit
 εἰς ἔλευθερίαν ἄγειν, sed sic dicunt omnes
 εἰς ἔλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν
 ἄγειν. quare nullus dubito sic leg. esse
 h. l. ἢ εἰς ἔλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῦτο, ἢ εἰς
 δουλείαν ἄγοι, φάσκων —. REISK.

ῥάχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη καὶ
 30 τότε βία ῥάχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι
 ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRES.

ῥάδιον τοίνυν εἶδέναι ὅτι οὐδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει 736
 ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἑλευθερον. ὅστις
 γὰρ ἐβουλήθη βία ἀφαιρεθεὶς ἐνόχους καταστήσαι τοὺς
 ἑαυτοῦ ἐπιτηδεῖους τοῖς βιαίοις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους
 εἰς τὴν ἑλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόν-
 35 των αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι ὅτι, εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα
 δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος
 ἀγωνίσασθαι.

ε'. Ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ, οἶμαι
 ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν ὅτι δὲ οὐδ' οὗτος, ὃς
 ἀριστα οἶδε τὰ αὐτοῦ, ἠγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλα-
 ταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε ῥαδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ
 γὰρ τῆς δίκης ἦν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὐτοσί, ἀμφισ-
 40 βητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας διεμαρ-
 τυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι. ² ἐπισκηψάμενος δὲ τῷ μάρ-
 τυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἶασε καταδικάσασθαι ³ αὐτοῦ 737
 τὸν Ἀριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμερος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν
 δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ τούτων, ὡς ἀληθῆ ἔστι, μάρτυρας
 ἐγὼ παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRES.

ς'. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν

¹ MARTYRES om. T.

² ἐπισκεψάμενος T.

³ αὐτὸν T.

Ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥάδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, post ὕδωρ, vox MARTYRES. quam restituit Stephanus [et Continuis]. MARKLAND.

Ἐπραξε] Post ἂν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deesse. REISK.

Ἀμφισβητῶν] Redit, non ad Aristodicum, sed ad Panoleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit. IDEM.

Ἐπισκεψάμενος] Ἐπισκέμενος, Ald. Unde semel placuit Stephano ἐπισκημμένος, uti et Scaligero quoque placuisse video. Lege: ἐπισκηψάμενος. Ἐπεσκήφατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν, Harpoer. Ἐπίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδῆ αἰτιώτο, Poll. VIII. 6. Ἦν

οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι, Æsch. c. Timarch. p. 18. 26. ed. Steph. TAYLOR. ἐπισκημμένος vel ἐπισκηψάμενος. CONT.

Καθότι ἔπειθε] Vertit Interpres Brabantus: transactione, ut commodissime potuit, facta. Nescio unde: certe non ex Lysia: verbis. MARKLAND. Multam dependit, non quatenus illi a iudicibus irrogata fuerat; sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Panoleon, ut multæ partem aliquam sibi remitteret. REISK.

Ταῦτα ὁμολογηθῆναι] Quæ modo narraverat de Panleonis cum Aristodico transactione seu decisione. IDEM.

Ἄριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετόκει. καίτοι 168. 1
οἶμαι εἰδέναί ὑμᾶς ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ
μᾶλλον ἢ Θήβησιν ¹εἰκὸς ἦν αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν
²ῶκει [ἐκεῖ] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξο-
μαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

738 ζ'. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα, ὧ ἄνδρες δικασ-
ταί· ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τά τε δικαία καὶ
τὰ ληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἂ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

¹ ἦνεῖκός T. R. A.

² ῶκει πολὺν T. R. μετόκει πολὺν A.

[Ὡς οὖν ῶκει πολὺν χρόνον etc.] Forte :
ῶκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. Thebis. Omissa
videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem
cum præcedente ῶκει. Demosthenes Orat.
in Aristocrat. ἦκε μὲν γὰρ ὁ Θεσσαλόραξ καὶ
ὁ Ἐξήκестος εἰς Λέσβον, καὶ ὤκουν ἐκεῖ.
Matthæus XII. 45. καὶ εἰσελθόντα κατ-
οικεῖ ἐκεῖ. MARKLAND. et in edit.
min. TAYLOR.

[Ἐπίλαβε] Ἐπίβαλε, Ald. Ἄλλ' ἐν τοῖς
πρόσθεν γέγραπται τρίς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ
ἐν ταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. H. STE-

PHAN. Simile est mendum apud Isæum
in oratione de Pyrrhi hæred. p. 39. 18.
ed. Steph. Ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίβαλε τὸ
ὕδωρ. Quod tu corrigas. TAYLOR.

[Διαμνημονεύητε] Scil. ταῦτα, τὰ ἰσ'
ἐμοῦ εἰρημένα. REISK.

[Οἶδ'] Εὔ οἶδ' ὅτι est phrasis familiaris.
εὔ autem inter διαμνημονεύητε et οἶδ' situm
latuit librarium. TAYLOR. Pro οἶδ' sim-
plici malim, ut certe usitatius, εὔ οἶδ'.
REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩΙ ΛΑΨΝΑΤΩΙ ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δῆνα, quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calleret Pag. unde quæstum facere posset, stipendium tamen a civitate collatum eis qui corporis ed. debilitate laborabant accepisset. Contra eam delationem arguitur. Pag.

H. Steph.
168. 11

Reisk.
738

ἀ. ¹ ΟΥ πολλοῦ δῶ ² χάριν ἔχειν, ᾧ βουλῇ, τῷ κατη- 738
γόρω, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. πρότερον 741
³ γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δόην, νυνὶ

¹ οὐ om. T. R. A.

² ἔργῳ A.

³ γὰρ om. T.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ — ΑΡΙΤΡΩΝ] Περὶ τοῦ Ἰδυνάτου, Harpocrat. in Ἰδύνατος. Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς Ἰδυνάτοις ὄβλου, Suid. in Ἀνάπρωον ψυχῆν. Vide Gronov. ad Harpocr. in v. et Valesium quoque, Perizon. Respons. ad nuper. notit. de variis Ἰλιανι etc. locis p. 31., Meurs. Attic. Lect. VI. 5., Petit. de LL. Attic. p. 558., Herald. Animadv. in Salmas. III. 8. Forte legendum: πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τοῦ διδόμεσθαι τῷ μὴ Ἰδυνάτῳ ἀργύριον. Gravissimum istud Atheniensium institutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum Ἄσχινης c. Timarch. p. 14. 40. ed. Steph. ἐν τοῖς Ἰδυνάτοις μισθοφοροῦντα hæc habet, quæ non inutiliter hic subjiciantur, σχεστῆς ineditus: Ἄντι τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελοβημένων, καὶ Ἰδυνάτως ἔχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιοῦτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ (Ἰ. ἐκ τοῦ δημοσίου) ἐδίδοτο τοῖς Ἰδυνάτοις πολίταις μισθός. Ἰδυνάτους δὲ λέγουσιν πάντας τοὺς ὀκνηροὺς ἢ ἰσχυροὺς πρὸς ἐπιμοῖραν ἑαυτῶν, οἷον τοὺς τυφλοὺς. ΑΛΛΩΣ. Τοῖς Ἰδυνάταις σώματα ἔχουσιν ἐχορηγεῖτο ἐκάστης ἡμέρας τρεῖς ὄβλοι εἰς τροφήν ἐκ τοῦ δημοσίου. Et videtur antiquitus huic reipublicæ fuisse peculiare. Μόνοι δ' Ἰδυνάτων ἀνδρῶν τρία ταῦτ' ἐνομίσασθε τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφάσι καὶ ἑκά-

στον ἔτος λέγειν τοὺς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἦβης — τοὺς δ' Ἰδυνάτους τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ τρέφειν. Aristid. Panathen. Recte hic addo, quæ de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. Coisl. quum quod ceteris expressis sit paolo, tum quod eisdem emendata lectione antecellat. Ἰδυνάτοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφοροῦντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ Ἰδυνάτοι ὑπὸ τῆς τῶν φ'. βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Ἰδυνάταις, ὄβλοι ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, ἐ. Ἀριστοτέλης δὲ β'. ἐφη. Montefalc. Biblioth. Coisl. p. 603. TAYLOR.

Πολλοῦ δῶ] Ὀλίγων δῶν. CONT. Quæ lectio probatissima est. AUGER. Si mentem auctoris assequar, ait Reus, se plurimam gratiam debere Accusatori, quod hanc contentionem ipsi comparaverit. Nam cum nullam unquam victus sit occasionem exponendi suæ vitæ rationes et instituta, quam se transegitse ad laudem confirmat, hodie ejus opera hujusmodi quem exspectavit, quem flagitavit, dicendi loco utatur. Sed profecto Πολλοῦ δῶν et Πολλοῦ δεῖ etc. tam est huic sententiæ adversum, quam quod maxime. Πολλοῦ οὐ δὲ ἐήσσε κριθῆναι, καὶ ἀπολογησασθαι. N. c. Eratosth. Tam longe abfuit, ut causam dicere liceret. Τὸ σοῦτον ἐδέ-

διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδείξαι ψευδόμενον, ἑμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε 15 τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου. διὰ γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος ἢ διὰ φθόνου. καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ οὐς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, ¹ συκοφαντεῖ· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται· διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ² ἤδη 20 τοίνυν, ὦ βουλῆ, δῆλός ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ τούτου βελτίων εἰμι πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλῆ, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς 742 ἐπιτηδεύμασιν ³ ἰᾶσθαι καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῆ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάζω, τί τούτου διοίσω;

¹ συκοφαντεῖ με· T.

² ἤδη R.

³ ἰᾶσθαι. καλῶς. R. A.

ἦσεν αὐτῷ μεταμελήσει — ὥστε. *tantum abfuit, ut eum panneret etc.* N. c. Simonem. Ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω — ἰανός εἶναι λέγειν — ἄστε δέδοικα κ. τ. λ. N. ineunte orat. περὶ δημοσ. χρημάτων. Τοσοῦτου γε ἔδω ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιοῦν ἡμῖν χαρίσονται. Demosth. π. παραπερσεβ. Ἐἴ εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ ψηφίσματος αὐτὸν ταυτοῦ. Id. c. Aristocr. Ὀλίγου δὲ δέω λέγειν. *parum abest, quin dicam.* Id. de Rhodiorum libertat. Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, οἷον Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ σωρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικροῦ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενος. Moschop. π. σχεδ. π. 123. Si igitur liceret uti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρεῖα ἐστὶν αὐαε ac ubi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelluli videntur mihi invidere, legerem hoc pacto, sc. π ο λ λ ὦ ν δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλῆ, τῷ κατηγόρῳ. Quod si ejusmodi usus τοῦ δέω mihi dencgetur, ita accipiendus est sensus avotiris: *Plurimum abest, ut gratias dignas accusatori referre possem.* Sed istud duriosule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de gratis actis, sed de animo ad agendas proclivi et preparato. Proinde uti distinguuntur *Gratias habere et agere* apud Latinos. TAYLOR. F. οὐ πολλοῦ δέω, vel πολλοῦ οὐ δέω. In priorem positionem magis inclino, quia sepe in initio scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. Quam facile οὐ perit in principio orationis. Ut δέω pro debeo in prima persona

accipiam, et legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, a me non impetro. Nam Grammatici et usus uno ore docent δεῖ pro πρέπει: vel χρεῖα ἐστὶ neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios Schol. Theocr. Γ. 52. a quorum canonibus religioni est recedere. In Char. Aphrod. I. VII. c. 1. p. 586. D'ORVILLE. Si nihil hic deest, videtur ὄργην leg. esse pro χάριν. *multum abest, ut irascar.* Verum credibilis est nonnihil hic deesse, ad hanc ferme modum: πολλοῦ δέω τούτῳ μέμπεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν ἔχειν. non tantum nil queror de accusatore, sed etiam magnas ei gratias habeo. REISK.

Πρότερον οὐκ ἔχων πρόφασιν etc.] Legendum puto: πρότερον γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν. Hujus vero Oratiosis meminit Harpocration, V. ἀδύνατοι: ubi pro πρεῖ τοῦ ἀδύνατου, forte legendam ὑπέρι. MARKLAND.

Βεβιωκότα] Βίον βεβιωκότα. CONT. Quod velim et ego addidisse. AUGER.

*Ἄξιον] Malim ἀντὶ ἄξιος aut ἄξια. REISK. Potest accipi adverbialiter pro ἄξιος, malim tamen legi ἄξιος. AUGER.

Ἐἴ δὲ τοίνυν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. equa tandem ratione? REISK.

Ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς] Scribe: καλοῖς. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς ἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρυστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noster Orat. XXXI.

β'. Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω ὑπὲρ ᾧ
 25 δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἷόν τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ.
 φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ
 τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ
 οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην. 743
 ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίως,
 χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος βρώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους
 ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι
 30 δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης
 εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος ¹ τυγχάνει
² [ᾧ], πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶ γὰρ διὰ
 βραχείων ἐρῶ. ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατήρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν
 δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
 τουτὶ, παῖδες δέ μοι οὐπω εἰσὶν οἳ με θεραπεύουσιν. τέχνην
 δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη
 35 χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὐπω δύνα- 744

¹ τυγχάνω T.

² ᾧ om. T. uncos om. R. A.

et Demosthenes in Epitaphio. Æschines contra Timarch. §. 5. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδεύματων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Mibi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. esse, id est, καθορθύμασιν. opponitur τὰ ἐπιτεύγματα, recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχίμασιν. Interim si negabimus hic Lysiam acumen consecratum fuisse, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς utriusque sepsi punctis. Est sententia per se uno vocabulo perfecta et absoluta. Recte vero sic arbitrator. REISK.

Εἰρήσθω] Non improbo. fuit tamen cum leg. suspicari preieciθω, in antecessum dicta sunt. IDEM.

Προσῆκει λέγειν] Recte si divinavimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. νῦν. IDEM.

Καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege: καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quæ in medio sunt, irrepserunt ex glossemate. Sc. non nemo istud τῷ σώματι δύνασθαι explanavit concinnius et expressius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR. Verba καὶ οὐκ εἶναι ἀδύνατον non sunt supervacanea, multo minus a scholiasta immixta, sed opportuna et necessaria, etab ipso oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo ἀδύνατον, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus περὶ τῶν ἀδυνάτων constituentibus iisque beneficia et privilegia

nonnulla indulgentibus. REISK.

Ἐν τῇ τέχνῃ] Melius hand paulo ἐκ τῆς τέχνης, ut mox. TAYLOR. Rectius ἐκ τῆς τέχνης, ut statim: τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν. MARRLAND.

Τυγχάνει ᾧ] Sic dedi de meo pro vulgari τυγχάνω, quia in multis codicibus legitur τυγχάνει in tertia persona, et ᾧ semper abesse nequit, sive prima, sive tertia persona verbi obtineat. Lectionem codicum a Taylora prolatam si optes, quæ car optanda sit censeo nil video, sic erit leg. τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ᾧ, πάντας —. REISK.

Διαδεξόμενον] Queritur sibi tantum æris non superesse, unde servum potuisset emere, qui artem a se disceret, eaque imbutus in illa exercenda et quaestu inde faciendo adjuvaret. Alii opifices aut artifices, sutores, sartores, pictores, negotiatores, fœneratores, etc. habent tirones ære suo emptos, quos artem quique suam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην. IDEM.

Οὐπω δύναμαι κτήσασθαι] Intelligit servum aliquem operarium, quem voluit emere sibi necessarium in labore artis suæ; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀστράβῃ, seu mulo: νῦν δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, non possum acquirere. ob exiles facultates. MARKLAND.

μαι κτήσασθαι. πρόσδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης, ¹ ἧς ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῆ δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ γέ ἐστιν, ὧ βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἀ νεωτέρω καὶ μᾶλλον ἐρρωμένω ὄντι ἔδοτε, πρῆσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, ⁴⁰ νυνὶ διὰ τούτου ² τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ⁷⁴⁵ ἀγρίως ἀποδέξασθε· μηδ' ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὧ βουλή, εἰ ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τοῦτοις ³ ἐπόμενα κακὰ προσγίνεται μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ ^{169. 1} δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγωδοῖς ⁴ προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἅπασι. ⁵ εἶτα πῶς οὐ δεινὸν ἐστὶ νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτά- ⁵ τοις· εἰ δὲ ⁶ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι ⁷ τις ⁸ γενόμενος, τοιοῦτον ⁹ εἶναι καὶ ἔτι πονηρότερον ;

⁷⁴⁶ γ'. Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνη-

¹ ἦν Α.² καὶ τοὺς Τ. Α.³ ἐχόμενα Τ. Ρ. Α.⁴ προσκαλεσαίμην Τ. Α.⁵ καὶ Τ. Ρ. Α.⁶ ὡς Ρ. Α.⁷ τις om. Ρ. Α.⁸ γενόμενον Τ. γενόμενον Ρ. Α.⁹ εἶναι τοιοῦτον Τ. Ρ. Α.

¹ ἦς] "Hv. CONT. Melius ἦν. Ita continuo fero: μηδὲ ἀ νεωτέρω ἔδοτε πρῆσβύτερον ἀφέλησθε. Et procedente oratione: οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ἡμεῖς μὲν ἀφαιρέσσεσθε τὸ διδόμενον. TAYLOR. Contendit quidem Koen. ad Corinth. p. 40. pro ἦς vulgari, ego tamen cum Taylora ἦν malo. REISK.

Ἐπειδὴ γέ ἐστιν] Fort leg. ἐπειδὴ γ' ἐν ἡμῶν ἐστίν. penes vos est. IDEM. Et quidem recte. AUGER.

Τούτοις ἐχόμενα] Aut τούτοις ἐπόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, si dualem malis, τούτων) ἐχόμενα. REISK.

Τότε ἀφαιρεθείην] Vel τότε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, ut paulo ante. MARKLAND.

Τύχοι τις γενόμενον] Τύχοι γενόμενος. CONT. τύχοι γενόμενον, Ald. γενόμενον, Scal. Pro τύχοι τις, τύχοιμι, Schott. Ubi

salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοιμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR. Post γενόμενον desunt nonnulla. Schottus legit τύχοιμι pro τύχοι τις, sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἔχω. MARKLAND. Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam veram et probam lectionem: εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον, sin autem tale quid, ut ego aio, forte fortuna evenerit. Nihil hic de Aldina mutavi, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὧν. REISK.

Πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret. atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν, ubi quis sorte ductus ad fungendum munere sumptuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorē cederet. IDEM.

σθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας οὔτε ὑμᾶς αἰσχυροφείας, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὡ βουλή, πάντας¹ οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα² τοιοῦτο³ ῥαστώνην τινὰ ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα
 10 μεταχειριούνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ὦν εἷς ἐγὼ, καὶ περιπεπτωκὸς τοιαύτη συμφορᾷ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην⁷⁴⁷ ἐξέϋρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὁ δὲ μέγιστον, ὡ βουλή, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὑβριν, ὡς οὗτός φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, ῥαδίον ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτῆμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἀν' ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνάβαινον.
 15 νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πᾶς οὐκ ἄτοπόν ἐστιν, ὡ βουλή, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενον ἐώρα με, σιωπᾶν — τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν; —, ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν⁷⁴⁸ ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἶην; καὶ ὅτι μὲν δυσὶν βακτηρίαιν χρῶ-

¹ ἡγοῦμαι A. om. T. R.² τοιοῦτον R.³ ῥαστώνην τινὰ om. T. R. A.

Ζητεῖν] Π. νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ, ἡγοῦμαι δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ τι τοιοῦτον. H. STEPHAN. F. in ζητεῖν, quod est otiosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus: νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR. Tale quodpiam verbum utique deest post βουλή, e. c. νομίζω, ἡγοῦμαι, αὐτ' οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ aias leg. esse: λέγω γὰρ — verum in ejusmodi loco non usurpant λέγω, sed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. circumspicere, requirere. φιλοσοφεῖν, solenter excogitare. REISK. Velim tantum transponi sic: ζητεῖν τοῦτο καὶ φιλοσοφεῖν. AUGER.

Τὸ συμβεβηκὸς πάθος] Recte. Aelianus Var. Hist. XIV. 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκῷ πάθει. Τὸ γεγεννημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Præcedentia supplevit Stephanus. De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ἦν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὸς] Videtur post pronomen excidisse ὦν, aut sic leg. ὦν ἴσα (adverbialiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκὸς. quibuscumque pariter ego quoque, cum incidisset in tantum infortunium —. REISK.

Τοιοῦτον] Scil. ξέϋρον vel ἄξιμα. nisi potius tale quid addendum est. IDEM.

ἠτημένους] Lege ἠτημένους. V. Vales. ad Harpocr. in v. ἠτημένην. Quas nives non frigiditate superet tralatio vetus! conari autem vobis persuadere, ideo me esse

validum, quod viles jugoque domitos equos adscendam. TAYLOR. Lego: ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω. equos alienos commutato acceptos incendo. Demosthenes adv. Euerum: ἐπειτα παῖδα διάκουον (sc. λαμβάνειν ὁ Θεόφρημος) ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ἠτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et servos suos vi arripuit. Paupertatis vero, vel sordium et avaritiæ nota erat, alienis equis vectari. unde hoc exprobat Midiae Demosthenes, quod ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἡγεῖτο ἵππου. Ἀστράβη autem verti potest lectica. significat etiam quodvis jumentum. Vide Hesychem, et Harpocrationem. Hac scripseram. sed jam deprehendo hanc emendationem a Valesio præreptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. ubi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑδρίᾳ ἠτημένην profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. ubi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. MARKLAND.

Δυσὶν] Δυσίαν. TAYLOR. Sine causa. In isto autem loco etiamnum non video, quin ei δυνάμενοι opponant τοὺς ἀδυνάτους, de quibus ibi passim agitur. Ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis doctum, sciendum est, Athenis plebsque senes gestasse duos baculos, uno uti inniterentur, dum altero se defenderent.

μαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς καὶ τοῦτο
τῶν δυναμένων ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἴππους ἀναβαίνω, 20
749 τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι τῶν δυναμένων; οἷς
ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν¹ ἀμφοτέροις χρῶμαι.

δ'. Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντία τῶν ἀπάντων
ἀνθρώπων, ὥστε² καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσοῦτους
ὄντας εἰς ἂν, ὡς οὐκ εἰμι τῶν ἀδύνατων ἐγώ. καίτοι εἰ
τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ᾧ βουλή, τί με κωλύει κληροῦ-
σθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελείσθαι 25
750 τὸν ὄβολον ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας
ὡς ἀναπήρω; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνά-
μενον ἀφαιρήσεσθε τὸ δίδόμενον, οἱ δὲ ὡς ἀδύνατον ὄντα
κληροῦσθαι κωλύσουσι. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν
αὐτὴν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος εὐ ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ, ὡς περ

¹ ἀμφοτέροις οὐ χρῶμαι R.

² καὶ om. T.

Testem lando Scholiast. Aristoph. ad Plut. 273. In Char. Aphrod. l. VI. c. 3. p. 536. D'ORVILLE.

Δυναμένων] Δυναμένων, sc. ἀναλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit noudum video. Quamquam profecto vix deesse arbitror delicatulorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone cœcutire, quam cum Lynceo ἐξυδερκεῖν maluerint, negantes hæc ita esse vera, quin ut verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo sæpius usurperat in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς, εἶν. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμι τῶν δυναμένων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari, ut ill cogitent: cujus ea mens atque animus; 'Iniquum admodum est accusatorem operam dare, ut ostendat me esse τῶν δυναμένων, quod alienis et commodatis equis velar (istud enim est futilitate plenissimum), iniquum tam ficulneo argumento aliquid potesse putare: et si quid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam (ad fortunas sc. meas magnificandas), id prorsus intactum omittere: cujusmodi esset, me multis sumptuosius vehi, si modo me aliquando multis vehi vidisset: cujusmodi esset duobus scipionibus inniti, quod certo erat luxuria et ὑβρεως, cum ceteris omnibus unus sufficeret. TAYLOR.

Ἀμφοτέροις οὐ χρῶμαι] Sic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omissa particula infitiantur. ἀμφοτέροις redit ad βακτηρίας. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem est ac si dixisset: καίτοι ἐγὼ οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέροις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἣν οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρέμασι, μιᾷ μόνον χρῶνται βακτηρία. Ego enim duobus iniquis baculis incedo, quia pedibus sum mutilatus; divites autem et pedibus valentes, incedunt singulis cum baculis, propter insolentiam atque superbiam. REISK. ἀμφοτέροις, utrisque, i. e. equis et duobus baculis. AUGER.

Καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quæ verba parum intelligo, licet ut laudentur a Suida in Ἀνάπτηρον, intelligam minus: Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ἀφελείσθαι τῷ ὄβολῳ, ὡς ἰγυεῖς ὄντας; τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω; TAYLOR.

Τὸν ὄβολον] Τριόβολον. CONT.

Ψηφίσασθαι] Scil. τὸν ὄβολον. REISK.

Τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe: τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενοι, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. MARKLAND, et in edit. min. TAYLOR.

Οἱ δὲ] Scil. novem Archontes. Ergo in collegium novem Archontum nemo corpore debilitatas admittebatur. Bene habet totus hic locus. REISK.

Οὗθ' οὗτος εὐ ποιῶν] Οὗθ' ὑμῖν οὗτος εὐ ποιῶν. CANT. Ex sensu et sequentibus scribendum videtur: οὗθ' ὅστις εὐ φρονῶν. neque quisquam qui sana mente est. sequitur enim: ὑμεῖς δὲ (ὅ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύετε) τοῖς etc. Lucianus lib. Quom. conscr. sit

1 ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὐσης, ἀμφισβητήσων ἦκει, καὶ 751
 30 πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐκ εἰμι τοιοῦτος οἶον ὑμεῖς ὄρατε
 πάντες· ὑμεῖς δὲ — ὁ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ —
 μᾶλλον 2 πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς
 τούτου λόγοις.

ἐ. 3 Λέγει δ' ὡς ὑβριστῆς εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν
 ἀσελγῶς διακειόμενος, ὡς περ εἰ 4 φοβερῶς 5 ὀνομάσαι, μέλ-
 λων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ 6 πρᾶον, ὡς 7 μηδὲ 752
 8 ψεύδεται ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ 9 δ' ὑμᾶς, ὡ βουλή, σαφῶς
 35 οἶμαι δεῖν διαγιγνώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρι-
 σταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ πενομένους καὶ λίαν
 ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός, ἀλλὰ τοὺς πολλῶν
 πλείων τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδύνατους
 τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς

1 ἐπὶ κλήρου T. 2 πιστεύσατε T. R. 3 λέγων T. R. 4 φοβερὸν T. R. A.
 5 ὀνομάσει με, μέλλων τ' A. 6 πρᾶον. ὡς T. R. πρᾶον. ὄθλον δὲ ὡς A.
 7 μηδὲν A. 8 ψεύσεται T. R. ψεύσεται A. 9 γὰρ A.

Hist. p. 616. ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις τῶν εὐ
 φρονούντων ἀνάσχοιτο. Demosth. Phil-
 hipp. III. ἀλλ' ἔστιν, ὃ πρὸς τοῦ Διὸς,
 ὅστις εὐ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον
 ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄροντ' εἰρήνην ἢ πο-
 λεμοῦνθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; Saep̄ ita lo-
 quitur Demosthenes. MARKLAND. et in
 edit. min. TAYLOR. Legendum videtur
 οὐθ' οὗτος ὑμῶν, scil. τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην.
 neque ille rursus idem vobiscum sentit. εὐ
 ποιᾶν bene habet. elegans et usa contrita
 est dictio. in quo recte facit, vel quod ego
 factum laudo. REISK.

[Ἐπὶ κλήρου] Π. ἐπικλήρου. H. STEPHAN.
 SCAL. CONT. ἐπίδηλος. SCHOTT. Inau-
 spicato hic homo omnia: nam si esset
 res ἐπίδηλος, quinam disceptando relictus
 esset locus? Quod ergo longissime abest
 a notione τοῦ ἐπίδηλου, id huic loco con-
 gruet maxime, eritque, uti divinarunt ho-
 mines magni, ἐπικλήρου. Ἐπικλήρος enim,
 uti ἐπίδικος, est id quod οὐκ ἔστιν ἄνευ
 δικασίας. Vid. Hesych. in Ἐπίδικος. TAY-
 LOR. Quid voluerit Schottus non intel-
 ligo. Rectius Stephanos ἐπικλήρου, una
 voce: hic autem homo de calamitate mea,
 tanquam de orba ex asse hæredē, discepta-
 turus venit: id est, non permittit mihi
 esse debili et calamitoso, sed de hoc
 quoque, tanquam de re aliqua expetenda
 et lucrosa, litem movet et disceptat.
 Recte et proprie ἀμφισβητήσων: unde
 ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου Polluci VI. 38.
 segm. 177. disceptatio de orba virgine ex

asse hæredē bonorum. et VIII. 6. segm. 62.
 πρόσκλησις δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων
 κλήρου, ἢ ἐπικλήρου. est vero πρόσκλησις,
 quando aliqui disceptant de hæreditate, vel
 virgine hæredē. Exempla ubique apud
 Oratores. vide Demosth. adv. Macarta-
 tum. MARKLAND.

φοβερὸν] φοβερῶς, Cod. Steph. et Coisl.
 Recte credo. Iege enim: λέγων δ' ὡς ὑ-
 ε. κ. β. κ. λ. ἀ. δ. ὡς περ εἰ φοβερῶς ὁ
 μ. ἀ. λ. Consule versionem. TAYLOR.
 Mutila hæc et luxata esse suspicor. mal-
 lem: ὡς περ εἰ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ'
 οὐκ ἂν πάνυ πρᾶον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς μη-
 δὲ ψεύσεται ταῦτα ποιήσων. tanquam terri-
 bilem aliquem nominaturus potius quam
 valde mitem, * * * vera dicit, etc. Vel,
 ὡς περ τι φοβερὸν, ut infra, ὡς περ τι καλὸν
 ποιᾶν. MARKLAND. Locus hic ita cor-
 ruptus est, ut a mera conjectura sanari ne-
 queat. desunt enim nonnulla non facile ex
 ingenio supplenda. Cætera sic satis pos-
 sent intelligi. verum ex illis postremis ὡς
 μηδὲ ψεύσεται (vel ψεύδεται) ταῦτα ποιή-
 σων me non expedit. ὀνομάσαι est tertia
 persona optativi, et subauditur me. Ad
 ἀλλ' οὐκ, subauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a
 communi, ut ad πρᾶον sabauditur ὀνομάσαι
 με. quasi fidem sibi inventurus, si me terri-
 bilem appellet; nullam, si admodum mitem.
 REISK.

[Πενομένους] Malim articulum τοὺς πρᾶ-
 poni. IDEM.

αὐτῶν ῥάμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,
 753 ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους. οἱ
 μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους,
 οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκά- 40
 ζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν
 παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν
 ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφοτέροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγκω-
 ρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβρίζειν,
 τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι
 τοὺς ¹ ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι
 τῶν ἀδικουμένων. ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς 170. 1
 ἐμῆς ὑβρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων, οὐδ' ὑμᾶς πείσαι
 βουλόμενος ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμωθεῖν βουλόμενος,
 ὡς περ τι καλὸν ποιῶν.

ς'. Ἐτι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ
 πονηροὺς καὶ πολλοὺς, οἱ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς
 754 δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ⁵
 ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ
 μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ
 εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκα-
 στος γὰρ ὑμῶν εἰθίσται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς ² μυροπω-
 λεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ³ ὅποι
 ἂν τύχη, καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς ⁴ τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς
 755 κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς ⁵ τοὺς πλεῖστον ἀπέ- 10

¹ συνάξαντας T.² μυροπώλιον· οἱ δὲ T. R. A.³ ἔπη T. R. A.⁴ τοὺς οἰμ. T.⁵ οὐ T. τοὺς οὐ R.

Τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ] Quod sequi. REISK.
 Lucas I. 7. dicit προβεβηκότας ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις αὐτῶν. Lucianus simpliciter προβε-
 βηκότας· τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβη-
 κότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717.
 τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα.
 Herodians II. 27. de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς
 τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς.
 Vide Josephum Ant. VII. 8. segm. 4.
 Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς περι-
 κλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.
 Ἐτέροις] Senibus puta. REISK.
 Ἀμφοτέροι] Senesque juvenesque. IDEM.
 Τοὺς συνάξαντας] Π. ὑπάρξαντας. ἢ, κατ-
 ἀξάντας. H. STEPHAN. Ὑπάρξαντας.
 CONT. TAYLOR. MARKLAND. Mibi venit
 in mentem τοὺς βιαίαν ἀρξάντας. Tutius
 tamen est visum Stephani auctoritatem
 Ὡς περ τι καλὸν ποιῶν] Forte: εἰπᾶν.
 Eodem sensu ac istud Diog. Laertii in
 Aristippo: λέγεται χάριέν τι εἰπεῖν. fertur
 lepidum quiddam dixisse. ἀστεία εἰπεῖν,
 Demosth. in Aristocrate. MARKLAND.
 Κατεσκευασμένους] F. Κατεσκευασμένοι.
 SCAL. Π. κατακτισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς
 τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντες. H. STEPHAN.
 κατασκηνουμένους. CONT. Modo ἀπέχον-
 τες, Scal. TAYLOR. Lege: ὡς τοὺς ἐγγυ-
 τάτω. Pro κατεσκευασμένους Stephanus
 conjicit κατακτισμένους. si quid mutandum,
 rectius puto κατακρημένους, a κατοικίεσμαι,
 non a κατοικίζομαι: de quorum differentia
 vide eruditiss. Perizonium ad Æliam. V.
 H. VIII. 5. Dion. Halicarnassensis Lib.
 de Thucyd. Idiom. oītat istud Thucydidis

χοντας αὐτῆς. ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντων· εἰ δὲ κακείνων, ἀπάντων Ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἰδισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλου γέ που.

ζ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λίαν ¹ με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἐν ἑκάστον ὑμῶν ² τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν
 15 πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἰρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ φαύλων σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὡ βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, ὡς ἦν περὶ καὶ πρότερον. μηδ' οὐ ³ μόνου μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτοῦ ἀποστερησῆτέ με· μηδ' ἂν πάσαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὗτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὡ βουλή,
 20 τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ⁴ ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῶν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασιν καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. πῶς οὖν οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων 757

¹ μὲν T. R. A.² τῶν εἰρημένων, ἱμῶν A.³ μόνου T. R.⁴ ἐστέρησεν T.

lib. I. segm. 120. τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον κατακνημένους· pro κατακνηκῆτας, inquit Ille: ad hunc locum appositissime. aliter tamen in nostris editionibus concipitur iste Thucydidis locus: nempe, τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακνημένους. Nihil tamen in hoc Lysiae loco mutandum forte, propter similem, ut videtur, usum hujus vocis apud eundem Thucydidem lib. II. segm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἑκάστος που ἔδνατο. multi vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi paraverunt, et, prout quisque poterat. Ubi Scholiastes: κατεσκευάσαντο κατασκευάσας ἐποίσασαντο. Max recte legit Stephanus ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέκνηκας, pro ὡς οὐ πλεῖστον. Hunc locum illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. οὐδὲ προσφοιτᾶ πρὸς τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κούρειαν, ἢ μυροπολίαν, ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἕν. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Sub. τὰ δάματα, qui sibi paraverunt domicilia. AUGER.

* Ἄλλου γέ που] Videtur ἄλλοις praependendum esse. alii alibi. ἄλλου γέ που, idem est atque ἐπὶ τινος τόπου· οὐτοῦν, ὅπου δηπουθεῖ. REISK.

Λίαν μὲν] Pro μὲν aut simplex με est sufficiens, aut με νῦν. IDEM.

Πρὸς ἐν ἑκάστον ὑμῶν τῶν εἰρημένων, ἐνο-

χλεῖν πλείω χρόνον] Vox ὑμῶν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῶν ἐνοχλεῖν (vel ἐνόχλεῖν ὑμῶν) πλείω χρόνον. Demosthenes in Midiam: φανερώς μὲν οὐκ ἐνοχλοῦντων ἡμῶν. et infra: μηδὲν ὑμῶν ἐνόχλεῖν. Phrasid saepe occurrit in S. Scriptis. "Ἰνα μὴ ἐπὶ πλείων σε ἐγκλιπῶν, eodem sensu, Act. XXIV. 4. MARKLAND. Τούτῳ] Redit ad accusatorem. quae tam sunt vilipendenda, atque hic ipse meus accusator levis homo est, et flocci non faciendus. REISK.

Οὐ μόνου μεταλαβεῖν] Scribe μόνου. Μοκ, pro εἷς ὢν, recte Schottus ἄν. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Δικαιότατος] Ἀθλιώτατος. CONT. Laebes haec et sordes impurissima fugit Stephanum; naeta est Schottum nasutiorem paulo, sed, ni opere potius quam homo sit accusandus, non multo in Graecis literis exercitiorum: qui cum δειλότατος reponit, a scriptura longius, a mente Lysiae sat longe certe abierit. TAYLOR. Schottus legit δειλότατος. non recte, opinor. est enim vox fere Poetica, timidissimus, ignavissimus. nonnunquam apud eos, miserimus; sed nunquam, quod scio, scriptoribus prosaice hac significatione usurpata. Sensui conveniret ἀθλιώτατος, ut Orat. VII. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος· ἂν γενόμην, εἰ etc. Eodem sensu δειλαιο-

καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἶην· ἀ δ' ἢ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθεῖν;

ἢ. Μηδαμῶς, ὦ βουλῆ, ταύτη¹ θῆσθε² τὴν ψῆφον. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ²⁵ τις εἰς ἀγῶνα πῶποτε καταστάς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς ἀποδείξειεν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμι καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθῆμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστῆς καὶ βίαιος; ³ ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ³⁰ ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ, καὶ ἔξόν μοι ⁷⁵⁸ μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἀπάντων. μὴ τοίνυν, ὦ βουλῆ, μηδὲν ἡμαρτηκῶς ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδικηκόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι ³⁵ λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἀρχῆς οὐδεμίαν εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν ἔξω τὴν χάριν· οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ περιγίνεσθαι.

¹ θέσθε T. R. A.² τῇ ψήφῳ T.³ ἀλλ' om. T. R. A.

apud alios invenio. unde hic forte scribendum δειλαιότατος εἶην. Sed quid moror? verum puto οἰκτρότατος, miserrimus, vel miseratione dignissimus. Demosthenes dixisset: πῶς οὐ οὐκ ἂν οἰκρότατα πάντων ἐγὼ πεποιθὼς εἶην, εἰ etc. Orat. πρὸς Εὐβουλίδην. Litera δ, amisso apice, in o migrat, et vice versa. Unde apud Demosthenem Orat. I. contra Steph. §. 15'. pro τὰ τῆς φύσεως δίκαια ἀναγρῆί, nunc legitur, φύσεως οἰκεία. Contra, apud Dinarchum adv. Demosth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκείας. Apud Max. Tyrium Dissert. XXI. p. 216. Ed. Davis. nunc legitur ἀσκει pro δοκεῖ: τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ ἠσιόδος ἀνίττεσθαι· ita scribendum, non ἀσκει, et ἀνίττεται. MARKLAND.

Ταύτη] hanc in partem. REISK.

Τῇ ψήφῳ] Τὴν ψῆφον. CONT. TAYLOR. Scribendum: ταύτην θέσθε τὴν ψῆφον. ut infra: ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, et ita passim Noster, et Demosthenes, etc. MARKLAND. κινδυνεύειν ἀπάντων] Interpone ἐνδεῖς. indigenis rerum omnium. REISK.

Ἄομοίως] Ὁμοίω. CONT.

Ἄοβολοῦ] Τριβόλου. IDEM.

Ἄεγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν etc.] Lege: τοιούτων ὑμῶν τυχῶν. ita supra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; quare enim vos taliter affectos experire? MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. τούτων redit ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohæret cum ἔξω χάριν. locus hic bene habet. REISK. AZER

Τῶν ὁμοίων αὐτῷ] Id est, valldos et robustos, ut ipse est, vincere. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑ ΛΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu trigtintavirali Athenis se continuit. Restituta rep. insimul- Pag. latur adjuvandæ Tyrannidis. Defensio egregia, luculenta, et Lysiae nomine di- ed. gnissima.

Pag. ed. Reisk.

H. Steph.
171. 3

α'. ΥΜΙΝ μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὧ ἄνδρες δικασ- 759
σταί, ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν
5 γεγενημένων, ¹ εἰ ὁμοίως ἅπασιν ² ὀργίζεσθε τοῖς ἐν ἄστει
μείνασι τῶν δὲ κατηγορῶν θαυμάζω, οἷ, ἀμελοῦντες τῶν
οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἷ, σαφῶς εἰδότες
τοὺς ³ μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας,
ζητοῦσι κερδαίνειν ⁴ ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν 760
γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται, ἀ ὑπὸ τῶν Τριά-
10 κοντα γεγένηται τῇ ⁵ ὥλει, ἐμοῦ κατηγορηκέαι, ἀδυνά-

¹ εἰ om. T. R. A.

⁴ καὶ A.

² ὀργίζεσθαι T. R. A.

³ μὴ T. R.

⁵ ὥλει διεξελθεῖν μάλλον, ἢ ἐμοῦ A.

Οἷ ἀμελοῦντες] Mallem : εἰ ἀμελοῦντες. idem quod ὅτι. Centies ita loquitur Noster. Demosthenes in Leptin. πολλά δὲ θαυμάζων Λεπτίνου — ἐν μάλιστα τεταύμακα, εἰ ἀγοσῆ etc. MARKLAND.

Οἷ σαφῶς] Ego loco hujus secundi οἷ, non illius primi, malim εἰ legi, prius illud οἷ mihi recte videtur habere. REISK.

Μὴ ἀδικοῦντας] Malim μηδὲν ἀδικ. ob insequens πολλὰ, cui opponitur. IDEM.

Τὴν γνώμην ταύτην] Τὴν γνώμην τὴν αὐτὴν. CONT. Legendum est hoc modo : καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν : minima cum lectionis varietate, sed sensus maxima. TAYLOR. Ταύτην pro τὴν αὐτὴν Græcis est inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. respicit ad illa initio orationis, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. Est igitur hoc esse animo idem atque pariter omnibus

nobis succensere. Verum in illis prioribus vitium est. mihi placet sic legi : κερδαίνειν μάλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς οὐ περὶ πάντων. student potius quastum facere, quam vobis persuadere ut de nobis omnibus idem ne sentiat. REISK.

Οὖν οἴονται] Imo vero οὖν οἰκ οἴονται. quod si igitur, cum scelera xxx. tyrannorum exsequuntur, ea ab accusatione mei sejungunt, ad eamque nil ista pertinere existimant (vel aliis verbis : si nolunt videri me accusare velle, sed triginta tyrannos) : admodum eos infantes et indisertos aio esse. Particulam infinitantem addendam esse, patet ex opposito si δὲ, ὡς ἐμοῦ τι προσήκον. IDEM.

Τῇ ὥλει] Post hoc vocabulum, aut circa, deesse videtur λέγοντες, et διεξιόντες, vel simile quoddam participium. IDEM.

Ἐμοῦ κατηγορηκέαι] Lege : ὁμοῦ κατε-

- 761 τους αὐτοὺς ἠγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, ¹ ἀποδείξω τούτους μὲν ² ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα οἷός περ ἂν τῶν ἐκ ³ Πειραιῶς ⁴ [ὁ] βέλτιστος ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.
- 762 δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς ¹⁵ μηδὲν ἠμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν· ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα ⁵ χρηματίζονται· ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδίδοναι· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιώ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφανῶ συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ καγαθὰ εἰργασμέ-
νος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα ²⁰ γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ἂν οὐ μόνον τοὺς εὔπεποι-
763 ἠκότας ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι.

¹ ἀποδείξει T. R.
⁴ ὁ οὐ. T. R. uncōs οὐ. A.

² ἅπαντα A.

³ Πειραιῶς A.

⁵ χρηματίζειν τὸ T. R. χρηματίσειαν τὸ A.

ζορκίαι. OMNIA SIMUL in accusatione posuisse, vel ostendisse. Hoc postulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio subsequens, οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad seipsum atinet, in posteriori membro hujus sententia diluit: εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro ἀποδείξει recte Stephanus ἀποδείξω: et paullo post χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζειν.

MARKLAND.

[Ἀποδείξει κ. τ. λ.] Π. ἀποδείξω τούτους μὲν ἅπαντα ψευδομένους. H. STEPHAN. ἀποδείξω. CONT. Istad ἅπαντα quidem non displicet: verum ἀποδείξω est saltem minus necessarium. Εἰ μὲν οὖν οἴονται — ἀδύνατους αὐτοὺς ἠγοῦμαι λέγειν — εἰ δὲ — ἀποδείξει τούτους κ. τ. λ. Unus est ambitus sententiae: constructio una. Vide tamen interea, quam miserrime funestavit honestam orationem festinans nimium aut nimium aequo cubile cogitans Interpret alter: me vero non inferiore optimo eorum, qui ex Piræo profecti in urbe commorantur. TAYLOR. Post hunc infinitivum ἀποδείξει videtur βούλομαι deesse. REISK.

Βέλτιστος] Imo vero ὁ βέλτιστος. IDEM. Χρηματίζειν] Π. χρηματίσειαν. H. STEPHAN. Aut ante aut post χρηματίζειν deest οἶδασι, vel εἰδάσασι, vel πεφύκασσι. REISK.

Ἀποφανῶ] Imo vero duobus vocabulis ἀπολογούμενος φανῶ, si e mea mei defensione

constiterit. IDEM.

Οὐ μόνον τοὺς εὔπεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia invertitur, a Majoribus ad Minora delabens; contra quam fieri oportuit. Lege: οὐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὔπεποιηκότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit: Se non solum impunitatem, sed laudem quoque et præmia mereri. At quam absurde dixerit: Se non solum præmia, sed etiam Impunitatem, mereri! MARKLAND. Bene habere locus hic videtur. Non satis attendit Marklandus ad particulam γοῦν. Explicabo Lysie sententiam verbis aliquanto minus elegantibus, at planioribus. Dixit idem, atque si ego dicam hoc modo: ἀξιώ ταῦτα γοῦν ἐμοί παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, ἂν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτων ἐμὲ τυγχάνειν ἀξιώ, ἂν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὔ ὑμᾶς πεποιηκότας. postulo jus a vobis solimmodo illud, quod adipisci par est nullius culpæ reos; nam illud jus postulare nunc insuper habeo, quod debetur a vobis illis, si qui bene de vobis meriti sint. Vide, num durities vulgatae molliri possit μόνον in versum proximum inferiorem deducendo, et pone ἀδικοῦντας collocando. quo facto καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τοὺς) cum μόνον cohaerebit, et καὶ μόνον nihil erit aliud, quam simplex μόνον. Vel est pro οὐχ ὅτι. REISK.

25 Ἔ. Μέγα μὲν οὖν ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι εἴπερ
 εἰδύνατο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ
 ἂν τὰ τῶν Τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρου, οὐδ'
 ἂν ᾗοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἐτέρους
 30 διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι.
 ἵ νυνὶ δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι
 καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν ἐργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ
 ἠγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὔτε εἰ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγα-
 θῶν αἴτιοι γεγένηται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ
 χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὔτ' εἰ τινες πολλὰ κακὰ
 30 ἐργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδι-
 κοῦντας ὀνειδούς καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ
 ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες
 εἶναι τοὺς ἀδίκους ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

γ'. Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἠγοῦμαι τῶν πολι-
 τῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ δημοκρατίας. ἐκ 764
 τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, καὶ γὰρ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν
 ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημο-
 35 κρατία οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχία πεποίηκα, οὐδὲν μοι προσ-
 ῆκον κακόνου εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν
 ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων φύσει οὔτε
 ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ 765
 πολιτεία ² συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται ³ καθιστάναι·
 ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλείστους ἐπι-
 θυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως

¹ νυν T. R. A.

² μὴ συμφέρῃ T. R. A.

³ μεθιστάναι T. R. A.

Οὓς ἠγοῦμαι] Vel οἷς rectius, quoniam
 refertur ad προσήκειν. TAYLOR. Scribe
 οἷς, ut ἐμοὶ προσήκειν supra et infra. MARK-
 LAND. Bene habet hic locus. Idem est
 ac si dixisset: οὓς, ὡς ἔγωγε ἠγοῦμαι, ὀλι-
 γαρχίας, καὶ πάλιν αὐτὸς δημοκρατίας ἐπι-
 θυμῶν προσήκει. REISK.

Καὶ δημοκρατίας] Καὶ οὓς δημοκρ. CONT.
 Γνώσεσθε] Post γνώσεσθε videtur μάλ-
 λος deesse, et post ἐμαυτοῦ σαφεστέρην, aut
 βεβαιωτέραν, aut tale quid. REISK.

Προσήκειν] Ὅτι οὐδὲν μοι προσήκει
 vel προσήκειν. Ita lege. TAYLOR.
 Mallem, προσήκειν, vel προσήκει. nisi omit-
 tas ὡς. MARKLAND.

Οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρ-
 χικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς, etc.] Exscribit
 hanc sententiam Isocrates Orat. de Pac.

p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον
 τούτων (i. e. neque δημοκρ., neque ὀλι-
 γαρχικὸς) ἐστίν: ἐν δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται,
 ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν πολιτείαν.
 Unde etiam firmatur MS. lectio in iis,
 quæ sequuntur apud Nostrum: πολιτεία
 μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστά-
 ναι. ubi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστά-
 ναι habet καθιστάναι: plane quemadmodum in
 Isocrate. Philo Judæus quoque hanc
 γνώμην scriptis suis inseruit. Sed locus
 memoriæ non occurrit. MARKLAND.

Ἄλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. Steph. et
 Coisl. lectionem non minus comuodam
 præferunt: ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ πολιτεία
 συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστά-
 ναι. TAYLOR.

ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μάθησθε.
 σκέψασθε γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς προστάτας ἀμφο- 40
 τέρων ¹ [τῶν] πολιτειῶν, ὅσακις δὴ μετεβάλλοντο. οὐ Φρύνι-
 χος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί,
 ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δει-
 σαντες τιμωρίας τὴν πρότεραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν,
 766 πολλοὶ δὲ τῶν Τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ ² Πειραιῶς συγκατα-
 767 ἦλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐβαλόντων αὐτοῖ ³ αὐτῶν τῶν
 Τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσινιάδε ἀπο- 172. 1
 γραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ'
 αὐτῶν. οὐκ οὐν χαλεπὸν γυνῶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ

¹ τῶν om. T. R. uncōs om. A.

² Πειραιῶς A.

³ αὐτοῖς T. αὐθῖς R.

¹ Ἀμφοτέρων πολιτειῶν] Interponi velim articulum τῶν. REISK.

Μετ' ἐκείνων] Dudum correxeram μετ' ἐκείνων. accedit auctoritas cod. Cnislín. TAYLOR. Lege: μετ' ἐκείνων. cum illis, scil. Phrynicho et Pisandro. MARKLAND.

Τριακοσίων] Ita Edit. Steph. credo sua ipsius divinatione sola. Noster enim Codex, Codd. item Aldini τετρακοσίων, ut legi debet. Agitur sc. de priori dominatione cccc virorum: Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν πρότεραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; sed ammon nulli ex eo numero: πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατήλθον; Quo jure hic nobiscum egit Stephanus, neque hic solum, verum etiam in iis, quæ sequuntur, orationibus, ego plane divinare nequeo; neque novi ccc istos hominiones, quos illi visum est obtrudere contra Manuscriptorum fidem, contra rationem et contra historiam. Atqui profecto oportuit tot novos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua saltem commendasse oratione. Eos si nullo præconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum unum addidisti. Non putarim te de tyrannide trigintavirali cogitasse, atque inter oscitandum τοὺς τριάκοντα et τοὺς τετρακοσίους confundisse (quod nonnullis non mediocis in literis famæ accidisse video). Suadet quidem loci natura, ut hoc credam: prohibet tamen tua in Græcis diligentia exercitatissima. Ceterum *tercentumvirale* neque collegium neque classem ex Atticis monumentis novi, quæ te expediat. Erat profecto sodalitiū navibus instruendis hominum ccc, de quo Poll. VIII. 9., Sigon. de rep. Athen. IV. 4., et Vales. ad Harpocr. in Συμμορία. Verum hoc sub

Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inculcata quoque rep. et Romanis rerum Græcarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memorie proditum est.

TON. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
 ΑΝΟΥΠΑΤΟΝ. ΤΗC. ΕΛΛΑΔΟC.
 ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗCΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
 ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΕ. ΑΡΕΟΠΑΤΟΥ.
 ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Η. ΒΟΥΛΗ.
 ΤΑΝ. ΤΡΙΑΚΟCΙΑΝ. ΚΑΙ. Ο.
 ΔΗΜΟC. Ο. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΕΤΝΟ-
 ΙΑC. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΡΕΓΕ-
 ΣΙΑC. ΤΗC. ΠΙΕΡ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
 ΑΝΕCΤΗCΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟC. (lege ΠΡΟ-
 ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΝΟΥΝΤΟC])
 ΑΛΟΥ. ΔΙΑ. CΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
 ΑΡΧΟΝΤΟC.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et Gruter. Sed hoc serius longe. TAYLOR. Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra. mutavit Stephanus et admisit in Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in una pagina Andocidis Orat. de Reditu suo, p. 21.) contra veritatis et historię fidem. nulla enim Historię Atticę pars notior est ea, quæ agit de *Quadringentis*, et eos subsecutis *Triginta-viris*. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. ut mirum sit, quid spectans hoc admisit Stephanus. Nulli erant, quod sciam, *Trecenti* illustres in Repub. Atheniensium autē Demosthenis πολιτείαν. MARKLAND.

Αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα] Fort. αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκ. TAYLOR. αὐτοὶ αὐθῖς τῶν τριάκ. CONT. Nisi delendum sit αὐτοῖς, legendum: αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα, nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipsi postea ex *ipsis Triginta* fuerunt. MARKLAND.

περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδία συμφερόντων ἐκάστω. ὑμᾶς οὖν χρῆ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως ¹ ἦσαν ἐν ⁵ τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ εἴ τις αὐτοῖς ἐγένετο ὠφέλεια ² τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτω γὰρ ³ ἂν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ⁴ ποιῆσθε.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν ἠγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ αἴτιμοι ἦσαν, εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ⁷⁶⁸ ἢ ἄλλη τινὶ συμφορᾷ τοιαύτη κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφελειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ ¹⁰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς ⁵ κατὰ τούτων ⁶ ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες ὀλιγαρχικούς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοί- ⁷⁶⁹ νυν, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἰδία οὔτε δημοσία συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνδ' ἦς τινὸς ¹⁵ ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἐτέ-

¹ εἰσὶν Α.² τῶν om. T.³ ἂν εἴη T. R. A.⁴ ποιῆσθαι T. R. A.⁵ περὶ Α. om. T. R.⁶ ἀποδέχεσθαι Α.

Εὐθύνας δεδωκότες] Lege: εὐθύνας οὐ δεδωκότες. qui rationes non reddiderant. Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρξάντες, οὐδεμίας εὐθύνας διδασιν. et Orat. XXX. μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. unde jurabant Heliastæ: οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω ὡς γε ἀρχὴν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demosthene in Timocratem. Mox, παρ' ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte Stephanus. ita infra: χάριτος παρ' αὐτῶν ἤξιον τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἥτις. ut et ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιῆσθαι. MARKLAND. Bene habet h. l. sententia est; qui e ratione gesti muneris infamia notati fuerint, quasi dixisset: ὅσοι ἠτιμάθησαν ἐκ τοῦ φαῦλοῦ πεφηνέαι ἐν τῇ ἀποδοσει τῶν εὐθύων. REISK.

Ἐλπίζοντας] Ἐλπίζουσι. CONT. Quod malim. AUGER.

Παρ' ὑμῶν] Π. ὑμῶν. H. STEPHAN. CONT. Recte. Processit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν. TAYLOR.

Ἐποδέχεσθαι] Ἐποδέχεσθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολορίας etc. credo, non dici oportet, saltem non ea solennitate, qua ἀποδέχεσθαι. N. de Aristoph. pecun. Τοῖς

ἐλέγχους ἤδη θέλοντες ἀποδέχεσθε. Et c. Nicomach. Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας ἀποδέχεσθαι. Et c. Alcibiad. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθαι λέγονται κ. τ. λ. Et in oratione de Vulnere ex industr. Ὅσοι ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ κ. τ. λ. Isocr. de permutat. Ὅτε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ, τι ἂν λέγωσιν ἀποδέχεσθαι. alque paucissimis fere interjectis: ὅρα γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομένουσ τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς. Andoc. de Myster. Εἰ οὖν γινώσκοντα ὑμᾶς ἀποδεχομένουσ τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lyceurg. c. Leocrat. οὐχ ἠγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογία. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quæ adduci possent, constat ἀποδέχεσθαι eum animi affectum significare, quo aliquid comprobamus, judiciiue nostri calculo confirmamus. Ita Athen. l. 1. Ὅ δὲ παρὰ φαίαιζι Δημόδοκος ἀδὲ Ἄγρος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιούτου πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων. TAYLOR.

Ἰδία οὔτε δημοσία] Π. ἰδία οὔτε δημοσία. H. STEPHAN.

ρων ἐπεθύμουσιν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις νευαυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσένηνοχα, καὶ τὰλλα λελειτούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς
 770 πόλεως ¹ προσταττομένων ² ἔδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ἡμῶν νομιζοίμην, καὶ, εἰ πού μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην. ὣν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπε- 20
 στερούμην· οὐ γὰρ τοὺς τῷ πλῆθει ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους γεγεννημένους χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίουσιν τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλείστα κακὰ ἡμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθ-
 771 ἴστασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἀ' χρῆ πάντας ἐνθυμουμένους μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἀ' ἐκάστῳ τυγχάνει πε-
 πωραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὡ' ἄνδρες δικασταί, οὔτε ἐπὶ τῶν 25
 Τετρακοσίων ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω· οὐ τοῖνον οὐδ' ἔπειδ᾽ οἱ δέκα κατέ-

¹ πρᾶττομένων T.² ἔδαπανῶμην T. R. ἔδαπάνων A.³ οἷδε κατέστησαν T. A.

Πρᾶττομένων ἔδαπανῶμην] Π. πρᾶτ-
 ττομένων ἔδαπανῶμην. H. STEPHAN. Recte.
 Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum
 πρᾶττεσθαι et προστάττεσθαι. Paulo post
 pro ἀπάντων ἀπεστερούμην, scribe, ἀπάντων
 ἀν ἀπεστερούμην. MARKLAND. Vide quæ
 diximus ad or. c. Aleibiad. TAYLOR.
 ἔδαπάνων. CONT. Aut ἔδαπάνων in prima
 persona singularis, aut, cum Stephano,
 ἔδαπανῶμην in medio est leg. REISK.

Παρ' αὐτῶν ἠξίουσιν] Tametsi nominati non
 sunt, ad quos hæc pluralia redeunt, sen-
 tentia tamen ipsa satis prodit oligarchicos
 designari. IDEM.

Παρ' ἡμῶν] Παρ' αὐτῶν. CONT. LEXE:
 παρ' αὐτῶν. TAYLOR. Ἡμῶν est longe
 extra rem, melius foret παρ' ἐκείνων, vel
 ὁμοίων, vel εἰνων. Sequitur: μὴ τοῖς τού-
 των λόγοις πιστεύειν, etc. Mysonis hoc est
 dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πρᾶγματα,
 ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν.
 apud Diog. Laertium in Vita Mysonis.
 Cui dicto alludit Max. Tyrus. Diss. XV.
 in narratione congressus Anacharsidis et
 Mysonis: ἠγάθη μάλα τοῦ Ἑλλήνος ξένου
 (Mysonis): ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφροδίαν τῶν
 ἔργων, καὶ τὴν φειδῶ τῶν λόγων. Mat-
 thæus VII. 21. Οὐ πᾶς ὁ λέγων, Κύριε,
 Κύριε, etc. ἀλλ' ὁ ποιοῦν eto. MARKLAND.
 Vulgata potest ita defendi, ut accipiat
 prout si dictum fuisset: ab illis numeri
 nostri, qui cum ipsis facerent. Sententia
 est: quasi, quicunque suas ad partes accu-

sisset, eo eum sibi benevolentiores atque
 fideliores habuissent, quo plura vulnera
 reip. imposuissent. REISK. Sed potest
 retineri ἡμῶν, quum ipse, qui loquitur, in
 urbe manserit cum tyrannis. AUGER.

Τετρακοσίων] Iterum cum o. l. s. resti-
 tuas τετρακοσίων, neque cum Stephano de-
 liras. Si illis, quæ a me dicuntur, desit,
 quod addam, quæ tamē satis esse arbi-
 trator, vel hic ipse locus emendaturientis
 cruentam manum retinere potuisset. Ego,
 inquit Orator, neque cum cccc neque cum
 triginta viris temp. vestram labefactavi.
 Ἐγὼ γὰρ οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐγέν-
 νόμην—οἷδ' ἔπειδ᾽ οἷδε κατέστησαν,
 οἷδεις με ἀποδείξει etc. βουλευσάντα, οὔτε κ.
 τ. λ. TAYLOR. Superfluum est et fal-
 sum istud ἐπὶ. Vult dicere: se non fu-
 isse ex Quadringentis, οὔτε τῶν (vel, ἐκ τῶν)
 τετρακοσίων ἐγενόμην: Sic Orat. XXX. ἐάν
 δ' ἄρα ἐπιχειρῆ λέγειν, ἄπει ἐν τῇ βουλῇ, ὡς
 ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita utro-
 que loco reponendum, pro τετρακοσίων, ex
 MS. vel etiam sine MS. MARKLAND.
 Post τετρακοσίων videtur δυνατὸς deesse:
 vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme
 modum: οὔτ' ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, οὔτ' ἐπὶ
 τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπὶ τινί
 τῶν πολιτείαις μερίε ἐγενόμην). REISK.

Οὐ τοῖνον οὐδ' ἔπειδ᾽ οἷδε κατέστησαν, οἷ-
 δεις με ἀποδείξει etc.] Quinam sunt οἷδε?
 non Quadringenti: de iis enim modo ab-
 solverat; et plane ad alios quosdam trans-

στησαν, οὐδείς με ἀποδείξει ὅτε βουλευόμενα οὔτε ἀρχὴν 772
οὐδεμίαν ἀρξάντα. καίτοι, εἰ μὲν ἐξόν μοι ἀρχειν, μὴ ἤβου-
λόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε
δυνάμενοι μὴ ἤξιουν μοι μεταδιδόναι τῶν ππραγμάτων, πῶς
30 ἀν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατ-
ηγόρους ;

εἴ. Ἐτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκεψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦ-
τον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον, ὥστε, 773
εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἀν ὑμῶν
μηδεμίᾳ¹ κεχρηῆσθαι συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ
οὔτε ἀπαχθεῖς οὐδείς φανήσεται, οὔτε τῶν ἐχθρῶν
35 οὐδείς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ
τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ
ράδιον. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν κατάλογον Ἀθηναίων καταλέ-
ξας οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ δίκαιαν καταδικαιησάμενος
οὐδεὸς, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγωνῶς συμ-
φορῶν. καίτοι, εἰ τοῖς τῶν γεγεννημένων κακῶν αἰτίοις ὀργί-
40 ζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν
νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μεγίστην
ἠγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῆ δημοκρατία πίστιν δεδωκέναι.

¹ χρησθαι T.

ivit. Mihi non dubium est quin sub hac voce lateant οἱ Α, seu τριάκοντα, Trīginta viri, qui Quadringentis successerunt, et fere conjunguntur. Hi vero Numerali nota, Α, saepe in Libris designantur. Sic apud Suidam V. Θεραμῆνις: ἐπὶ τῶν Α. id est, τριάκοντα. tempore Trīginta viro- rum. In Scholiaste Aristophanis, et alibi, saepe ita notatos invenies. Hoc forte non intelligens Lysia exscriptor pro οἱ Α dedit οἱ Δε. Isocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν. quod plinius effert Noster Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν. Hujusmodi Nota numeris debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem unum ex Trīginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (sc. τοῖς Τριάκοντα) δέκα συλλαβεῖν: statuerunt igitur DECEM comprehendere, nempe μεταίκοις ditissimos. Xenophon vero Ἑλληνικ. lib. II. 3. 21. de hac ipsa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἓνα ἕκαστον λα-

βεῖν. decreverunt igitur, ut singuli ex Trīginta-viris unum aliquem ex advenis civibus comprehenderent. quod et clare repetitur paulo post in oratione Theramenis. unde in Lysia scribendum ibi videtur: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν, hoc est, τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND. Οἱ δέκα κατέστησαν de meo dedi. Decemviri designantur, qui post trīginta viros Athenis grassati sunt. REISK.

Οὐδένα φανήσομαι] Ante aut post οὐδένα deesse videtur ἀνάξιον aut ἀνεπιτήδειον. Vult dicere: se rem suam privatam reipublicæ damno haud auxisse. Modus autem rem suam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, ut peregrinos homines, aut servos, aut alios impuros et infames, clam in alborum civium ingerent; iisque jus civitatis Atticæ, inscio et invito populo Atheniensi, venderent quidam oratores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes. IDEM.

Τῆ δημοκρατία] F. ἐν ὀλιγαρχία. sed et
4 B

ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον, οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἤπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι, 774 εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰ ἂν ἀδικῶ, παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα 173. 1 προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν.

5'. Ἡγοῦμαι δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ¹ οὐδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, 5 ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρεμένους, οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρως αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' ² οἱ τινες ἐτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὐς ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται.

ζ'. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὡς ἄνδρες δικασταί. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν 10 τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἐκλεπτον, ἔτιοι δ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦντες τοὺς συμμαχοὺς ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ Τριάκοντα τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς ἂν αὐτοὺς ἠγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκεῖνοις ἡμαρτημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἤξίου, ἠγανακτεῖτε, ἠγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἀδικήματα πάσῃ τῇ 15 πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοίνυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκεῖνους ἐωρᾶτε ἐξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἂ πάσχοντες ἀδίκᾳ ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἐτέρους ποιῆτε, δίκαια ³ ἠγεῖσθαι,

¹ μηδὲν T. R. A.

² εἰ R. A.

³ ἠγεῖσθε T. R. A.

recte servatur δημοκρατία. SCHOTT. de meipso fidem dedisse ad democratiam, i. e. rem explicando fusius fidem dedisse, qualis futurus sim in democratia. AUGER.

Εἰ τις] Diu est quod notavi οἴτινες. TAYLOR.

Ἐμείς ἀπολέσαι] Lege ὑμᾶς. IDEM. Vel potius ὑμᾶς, scil. χεῖναι. MARKLAND. Errant ambo. Nam alias etiam ἀδικοῦντες e nominativo in accusativum ἀδικοῦντας foret transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominativi hi ἀδικοῦντες et ὑμᾶς apti sunt ex οἴεσθε, et

prius est pro ἀδίκως. REISK.

Ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι ἐδωροδόκουν] Cujusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, jus civitatis Atticæ volenti cuique quamvis probro et conscelerato vendentium, inscio et invito populo. IDEM.

Ἐμαρτημένων] Post ἡμαρτημένων aut addendum, aut certe subaudiendum est οἷοι ἐδικούμενοι. quasi pœnas repententes. IDEM.

ἠγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. TAYLOR.

ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ ¹ αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἢ ὑπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἶχετε· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγί-
20 στη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρῶτατα ψηφιεῖσθε.

ἦ. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρῆ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἀμεινὸν ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούοιτε τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἶχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι ⁷⁷⁶ τὴν ² ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον ³ κακὸν εἶναι τῆ ὑμετέρας
25 φυγῆ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστεος, τοὺς ⁴ δὲ ἄλλους πολίτας ἐκκεκρηγμένους, τοὺς δὲ Τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους ⁵ δ' ὄντας τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν ⁷⁷⁷ πολεμοῦντας, τότε ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὐχεσθε, ἅπερ ἐκείνους ἐωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν
30 Τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθήσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρῆ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλευέσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες

¹ ἄλλων Α.

² ἡμετέραν Τ.

³ ἀγαθὸν Τ.

⁴ ἄλλοι δὲ Τ. R. A.

⁵ δ' om. Τ. Α.

Ἀκούοιτε] Prætulerm ἡκούετε. ut et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, malle, ἐπειδὴ δ' ἐπυνθάνοισθε. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

ἡγούμενοι κ. τ. λ.] Amissa hic quædam locum turbant F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen scriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ἡμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν. Hæ voces nunquam, quod sciam, similiter exarari solent. Neque vicissim labi propter sensus similitudinem. Quid enim est tam adversum, quam ἡμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis præter id, quod Criticum fas est agere, cum tam incoctas harioliones aliquid esse pates. TAYLOR. Opinor: εἶναι ἐν τῆ etc. nec quidquam præterea mutandum. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exsulaba-

tis, contenti eratis vestra ipsorum concordia; neque ab ulla alia re spem aliquam habuistis. MARKLAND. Recepti: τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι. concordium, quæ nos consentiremus, qui in urbe manseramus, maximo vestro damno esse. REISK.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege: ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκρηγμένους ἐκ τοῦ ἄστεος κ. τ. λ. TAYLOR. Vindicat h. I. Koenius ad Corinthiolum p. 24. REISK.

Πλείους ὄντας] Πλείους δ' ὄντας. CONT. Scribe: πλείους δ' ὄντας. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Εὐχεσθε] Lege: νύχεσθε. CONT. TAYLOR.

Βουλόμενοι] Sententia postulat: βούλονται, τοῖς ὄρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας. REISK.

Ἐμμένουσι] Corrige: ἐμμένειν κελεύουσι. Nihil fere frequentius tali

καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἰκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς 35 χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας ὥσπερ μηδεὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου. χρῆ δὲ εἰδέναι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες 778 τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλήσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἔσσεσθαι συμμαχοῦς, τοὺς δὲ συκοφάντας 40 εὐδοκιμεῖν δεξάντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν ἑαυτῶν ἠγοῦνται σωτηρίαν.

θ'. Ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς Τετρακοσίους πραγμάτων. εὔ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις αἰεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρεи. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ 2 Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν καρπωσα- 174. 1 μένους τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους· ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφίεναι, τοὺς δὲ ῥηδὸν ἠδίκηκότας εἰς ὑμᾶς 5 779 εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, 3 ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε,

¹ ἢ om. A.

² Διοφάνη T. R. A.

³ ὥστε om. T. R. A.

vocabulorum crasi. Δημοσθένης ἐν τῷ p. 557. 17. REISK.

πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν· Ἄξιον Παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι] Ἐμῖν καὶ μέγα. CONT. Lege, cum Stephano: παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέκελευσο μέντων ἐμὲ μένειν. T. Magister ξαιντ' ἂν, libenter acciperint. MARKLAND. Ἄμφοτέραις] Tam oligarchiae, quam democratie. REISK.

Τούτων] Aut τούτων est delendum, aut ἢ, aut, id quod malim, leg. est: χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τοῦ πύνθ. REISK. Malim τούτου, sed potest utcuque tolerari τούτων. AUGER.

Οἱ φεύγοντες] Triginta tyranni et eorum assectae tribuantur, quos copiosius atque luculentius ipse postmodum declarat

- τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποίησατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμοιοῦς ὄρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἀρχαῖους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὡς ἄνδρες δικασταί· πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ ¹ μὲν τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δις κατέστη. ὥστε οὐκ ἀξίον ² ἐστὶ τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἀπαξ ἔλυσιτέλησε πειθομένοις.
- 15 ἰ. Σκέψασθαι δὲ χρῆ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ ³ Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεινδυνευκότες καὶ πλείστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ⁴ διεκελεύσαντο τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ⁷⁸⁰ ἐμμένειν, ἡγούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακὴν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἀδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ ³ Πειραιῶς οὕτω πλείστον χρόνον τὴν
- 20 πολιτείαν ⁵ παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἐτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροῦς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὅποιοί τινες εἰσὶ πολῖται· τούτων δ' ἀξίον θαυμάζειν, ὅτι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς
- 25 εἶασε τῶν Τριάκοντα γενέσθαι, οἱ νῦν δημοκρατίας οὐσης ταῦτ' ἀεὶ ἐκείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων

¹ τοὺς μὲν T. R. A.² ἐστὶ om. T. R. A.³ Πειραιῶς A.⁴ διελύσαντο T.⁵ ἂν παραμεῖναι A.

πειθομένοις] Subandi τὸ πεπεισθαι. Idem est ac si dixisset: οἷς πειθεσθαι οὐδὲ ἀπαξ ἔλυσιτέλησε τούτοις, οἱ ἐπίεθσαν. REISK.

Διελύσαντο] Διελέξαντο. SCHOTT. Hortati sunt, sc. Quid si διεκελεύσαντο? TAYLOR. Bene Schottus. Aeschines περὶ Παραπρεσβ. §. ζ'. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demosthenes de Cor. πρῆσθεις, οἱ παραγενόμενοι διαλέγονται πρὸς αὐτὸν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διαλέγονται, et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 360. καὶ πῶς καὶ δήμους παραττομένοις ἐμμελεῶς διελέχθη. Hæc tot adduco, quia in istis locis, ut in hoc Lysic, διαλέγεσθαι significat publice et solenniter disserere, concionari. unde διαλέγεσθαι et δημογορεῖν conjungit Demosthe-

nes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed monuit Cl. Editor sibi legendum videri διεκελεύσαντο, hortati sunt, quætores fuerunt: quod verissimum arbitror. sic διακελεύεσθαι ἱμῶν, Isocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Anab. III. 4. 45. et ἄλλοις διεκελεύοντο, lib. IV. 8. 3. Τοῖς ὄρκοις ἐμμένειν, ut Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV. 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, scribo ἂν παραμεῖναι, id est, παραμενεῖν, ut ποίσειν. MARKLAND. Ταύτην] Videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deesse. REISK.

Ποίσειν] Sub. τοῦτο. AUGGER.

781 πολλοὺσι γεγένηται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχόντες οὐδεμίᾳς
 εὐθύνην διδασιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμοιοῦς ὑποψίαν πρὸς
 ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλ-
 κασι· διὰ τούτους δὲ ἄπιστοι τοῖς Ἑλλήσι γεγενήμεθα.
 καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ
 οὐδὲν διαφέροντες τῶν Τριάκοντα πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλι- 30
 γαρχίας οὐσῆς ἐπεθύμουν ὡς περ οὔτοι, οὔτοι δὲ καὶ δημο-
 782 κρατίας τῶν αὐτῶν ὡς περ ἐκεῖνοι, ὅμως οἴονται χρῆσαι
 οὕτω ῥαδίως ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν, ὡς περ τῶν μὲν
 ἄλλων ἀδικούντων, ἀριστοὶ δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι.
 καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε
 μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅτι ἂν οὔτοι βούλωνται,
 καὶ δίκην διδασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικούντες, 35
 ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ δίδόντες. ² καὶ δέξαιντ' ἂν
 μικρὰν ³ εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ
 ἐλευθέραν, ἠγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ ⁴ Πειραιῶς κινδύ-
 783 ρον ὑμῖν δι' ⁵ ἐτέρων σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσε-

¹ ὁμοίως T.

² οὔτοι καὶ A.

³ εἶναι δι' ἑαυτοῦς τὴν A.

⁴ Πειραιῶς A.

⁵ ἕτερον T.

Πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχόντες] Verius ἀρ-
 χαντες: ita enim semper et saepe loquitur.
 Supra, hac Orat. ὅτε ἀρχὴν οὐδεμίαν ἀρ-
 χαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχας,
 ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demosthenes
 contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἀρχας.
 MARLAND. Necessarium non videtur,
 ut h. l. aoristus praesenti temporis substi-
 tuatur. Adhuc enim tum temporis gerebant
 honores, atque gesturi erant in pos-
 terum. REISK.

Ἄπιστοι] Non caret bona sententia,
 malim tamen ἐκπυστοι. quam lectionem
 eruo ex illa, quam Vindobonensis codex
 praebet, ἐκπυστοι. infamati, sermonibus,
 et contumeliosis quidem, dilati. Possit
 quoque de ἐκπυστοι et κατάπυστοι cogi-
 tari. exsecrati, qui desipiuntur. IDEM.

Τοσούτων κακῶν] Subaudi ὧν εἴρηκα. tot
 malorum, quae commemoravi, et tot alio-
 rum, quae reticui. IDEM.

Δημοκρατίας] Δημοκρατίας οὐσῆς. CONT.
 Repete οὐσῆς ad δημοκρατίας, et ἐπεθύμουν
 ad τῶν αὐτῶν. AUGER.

Ὅμοίως οἴονται χεῖναι etc.] Immo ἐξεῖ-
 ναι (non χεῖναι) ὃν ἂν βούλωνται κακῶς
 ποιεῖν: ut infra, ἠγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖ-
 ναι ποιεῖν ὃ, τι ἂν βούλωνται. Demosthenes
 adv. Androction. ὅστος τοῖνον εἰς τοῦτο ἐλή-

λυθε, τὸ νομίζειν αὐτῶν, καὶ λέγειν καὶ γρά-
 φειν ἐξεῖναι πᾶν ὃ, τι ἂν βούλωνται. Ortus
 error (si error sit) ex mutatione Dip-
 thongi ει et ου. unde forte restituendus
 Homeri loens Iliad. A. v. 97.

Οἶδ' ἔγε πρὶν λοιμοῦ βαρείας κῆρας
 ἀφέξει'

Volgo legitur χεῖρας. κῆρες λοιμοῦ, ut
 κῆρες θανάτοιο Iliad B. v. 302. Infra, ante
 voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὔτοι,
 vel ita legendum pro καὶ. MARLAND.

Μικρὰν εἶναι] Interponendum videtur δι'
 ἑαυτοῦς. REISK.

Δι' ἐτέρου σωτηρία] Lege: δι' ἐτέρου
 σωτηρία. ut modo praecesserat: δι' ἄλλου
 μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. TAYLOR. Forte:
 δι' ἐτέρων. ut infra: ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγα-
 θῶν ὑμῶν φαίνεται. et supra: ἢ δι' ἄλλου
 μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. ubi ἄλλους poni vi-
 detur pro usitatori ἄλλων: ut apud Lu-
 cianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro
 τούτων: et Demosthenem περὶ Παραστρ.
 διὰ τοὺς στρατηγούς ἀπάλετο, pro στρατη-
 γῶν. unde hic quoque legi potest δι' ἐτέρ-
 ους σωτηρία γένηται, pro ἐτέρου. ut Orat.
 XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. et
 ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. persaepe
 ita scribit Demosthenes. Deinde, pro

σθαι, ἐκείνους δὲ ¹ μέγα δυνήσεσθαι. ὥστε ² δι' αὐτὸ πάντες
 40 ἐμποδῶν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνεται. τοῦτο
 μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ ³ κατανοῆσαι· αὐτοὶ τε
 γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δο-
 κοῦντες εἶναι πονηροί, ὑμεῖς ⁴ τε τὰ μὲν αὐτοὶ ὄρατε, τὰ δ'
 ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε.

ια'. Ἡμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν ἡγοῦμεθ'
 εἶναι πρὸς πάντας ⁵ ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις 784
 καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν
 175. 1 κακῶν αἰτίους δίκην δίδοντας, τῶν τότε περὶ ⁶ ἡμᾶς ⁷ γεγε-
 νημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ
 γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρού-
 μενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ⁸ ἡμᾶς εἰς ὑπο * * * *

¹ μείζον T. A.

² τὸ T. R. φρονῶντες τὸ A.

³ κατανοῆσαι T. R. A.

⁴ δὲ T. A.

⁵ ὑμᾶς πρὸς πάντας A.

⁶ ὑμᾶς A.

⁷ γεγεννημένων T.

⁸ ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τοῦ τυραννίδος καὶ ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. A. εἰς * * * T. R.

ἐπιλύσεσθαι recte Schottus ἐπιλήσεσθαι, oblituros esse. MARKLAND. Dedi ἑτέραν, pro vulgari ἑτέρον, quia alias τούτους stare non posset, quod ad eosdem redit, qui hic ἑτέροι appellantur. ut ἐκείνους idem valet atque ἑαυτούς. redit enim ad sycophantas eosdem, de quibus hic agitur. REISK. Τούτους accipe, quasi legeretur αὐτοὺς vel αὐτοί, quod velim legi. AUGER.

Ἐπιλύσεσθαι] Ἐπιλήσεσθαι. SCHOTT. ἐπιλήσεσθαι, vel ἐπιληθήσεσθαι. CONT. Videtur ἐπιπληγᾶσεσθαι legendum esse. fore, ut ipsi (sycophantæ) illos (vindices libertatis publicæ) obnuant, obscurent (luminibus eorum officiant), ipsinet autem (sycophantæ puta) plus in reipublica possint (quam viri de ea optime meriti). REISK.

Ἔστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδῶν εἰσιν] Constructio postulat: τούτων πάντες ἐμποδῶν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. si quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi sese opponunt et obnuantur. MARKLAND. Mihi legendum videtur: ἔστε φρονῶντες τὸ αὐτὸ, vel ἔστε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτὸ. consentientes in idem, vel ad idem contententes omnes. REISK.

Ἦμεῖς τε] Sic rursus de meo dedi, pro vulgari δὲ. cohæret hoc τε, cum altero τε eique respondet, quod paulo ante legitur in illis: αὐτοὶ τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λ. IDEM.

Πάντας] Non cohæret cum proximo ὑμᾶς, sed cum πολίτας. idem est ac si dixisset: δίκαιον ἡγοῦμαι ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγεννημένοις πρὸς πάντας τοὺς πολίτας. IDEM.

Τοὺς μηδὲν αἰτίους] Potest servari, sub-

audienda κατὰ ad μηδὲν, sed malim τοὺς μηδενός αἰτίους, quod dat Continus. AUGER.

Πάντας εἰς] Πάντας εἰς ὑπό — Cod. Steph. πάντας εἰς ὑπό ἄλλος ἡγοῦμενος, et sic deinceps continuata proxima irratione, Coisl. Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat alium esse orationem, quæ sequebatur, uti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λέγειται τὸ τέλος τοῦ περιειρημένου λόγου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐξῆς τοῦ περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. TAYLOR.

In Vindobonensi finit hæc oratio sic: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπό. Sine dubio proximum vocabulum, ejus primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferme sententiam exisse olim banc orationem: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τοῦ τυραννίδος ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. Post illud ὑπό sequitur in Vindobonensi hic titulus: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Juvat hic addere, quæ Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysie Marburgensem contulit, adscriptum in schedis ad me missis: "Quemadmodum (ait) præcedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum prætermittit usitatum ipsi in orationum fine signum † sed majori etiam intervallo voculam ὑπό a titulo novæ orationis disjungit: ita novæ lacunam significat, vocem ἡγοῦμενος majori etiam intervallo a titulo sejungens, et minore caractere literam η scribens, cum contra ea alias major satis crispa litera in orationum initio comparat." REISK.

Α Υ Σ Ι Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Evauder qui domi se continuit sub imperio trigintavirali, jam restituta rep. ad officium βασιλέως adspirat. (Romæ erat Rex Sacrorum: uti et uxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGV.R.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA.
REGINA. SACRORVM.
PATRI. RARISSIMO.

Sacrificulus videtur a Livio dici.)

Pag. Oratio δοκιμασίας, in qua argute quæritur inter cetera, an Lex ἀμνηστίας post re- Pag.
ed. cuperatam temp. generalis erat et ad omnes æque spectabat. ed.

Reisk.

785 α'. * * * ἡγούμενος ¹ ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐ- 175. G
786 τοὺς διὰ ² τὸν ³ χρόνον ⁴ ποιήσεσθαι· ἔπει σὺνοισθαι πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκῶς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ
787 οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίζεις. ὃ δὴ ⁵ ἔγωγε
καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτη τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἦκει πιστεύων,
ὡς περ ἄλλων μὲν τινῶν οὐτῶν τῶν ἡδίκημένων, ἑτέρων δὲ 10
τῶν ταῦτα διαψηφιομένων, ἀλλ' οὐκ ἀμφοτέρα τῶν αὐτῶν
καὶ πεπονητότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς

¹ οὐκ ἀκριβῆ A.

² τὸν om. T. R.

³ χρόνου R.

⁴ ποιήσεσθαι T. R.

⁵ ἀγωνίῳ T. R.

ἡγούμενος] Deest οὐχ ante ἡγούμενος, ut apparet ex sensu. Quantum præterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. ποιήσεσθαι. TAYLOR. Malim: ἡγούμενος οὐκ ἀκριβῆ. REISK.

Αὐτοὺς] Nempe iudices. AUGER.

Διὰ τὸν χρόνον ποιήσεσθαι] Deest initium hujus Orationis et sententiæ; sed facile perspicitur hunc esse sensum: διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι. existimans eos non nunc facturos esse exactam inquisitionem propter angustias temporis. Hæc infra explicat. οὐ amittebatur forte in præcedente cv. MARKLAND. Dedi χρόνον. Post tantum temporis intervallum, quo censura morum nulla exercitata, post tam longin-

quam quietem juris civilis. Potest etiam sic accipi: tanto tempore post scelera illa abs te perpetrata. REISK. propter tempus, subaudi elapsum, i. e. quia multum tempus præteriit post perpetrata scelera. AUGER.

Ἄγωνιῳ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte: ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demosthenes περὶ τῶν ἐν Χερῶν. Καίτοι ἔγωγε ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρέηματα etc. MARKLAND.

Ἀμφοτέρα] Adverbialiter sumitur, pariter. AUGER.

Τούτων] Scil. harum rerum quarum alii cives sunt participes. IDEM.

ἔστέ· οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν
 Λακεδαιμονίων ἤρχετο, ¹ οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ² ὑμῖν
 μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν,
 ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας
 15 αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ
 τῶν κοινῶν μετέδοτε, ὥστε εικότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐθελίαν
³ καταγινώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὧν οὐκ ἀγαπᾶ εἰ τις αὐτὸν
 εἶ ἄ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκεῖνων δοῦναι δίκην
 πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ.

β'. Καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγο- 788
 ροῦμεν, διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πρά-
 γματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν,
 20 λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν ⁴ πόλιν ἀνηλώκασι καὶ φιλοτί- 789
 μως λελειουργήκασι καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δη-
 μοκρατίᾳ νενικήκασι, καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ
 ὀρᾶται ποιωῶν ἄ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ
 πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους οὐ χαλε-
 πὸν οἶμαι ἀντειπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρεῖτ-

¹ οὐδ' αὐτῆς τῆς Α.

² ἡμῖν T. R.

³ οὔτοι καταγινώσκουσιν R. A.

⁴ πόλιν οἱ αὐτοῦ πρόγονοι ἀηλ. Α.

Ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ἡμῖν, ut supra
 et infra. MARKLAND. Ad αὐτῆς aut ad-
 dendum aut certe subadiendum ἑαυτοῖς.
 REISK.

Ταύτην τὴν εὐθελίαν] Est idem, quod
 ante paulo dixerat: ταύτην τὴν ἐλπίδα.
 sperant tantam fore vestram seu facilita-
 tem, seu socordiam atque tarditatem et
 stultitiam, ut causam hanc lente, remisse,
 somnolenter, non autem justa cum severi-
 tate sitis examinaturi. IDEM.

Ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes
 ad Leptin. ἐτι τοῖν ἴσως ἐπισύροντες ἐρεῶ-
 σιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et
 Demosthenis Doctiss. Budæus putat
 ἐπισύροντες significare: “ ambage verbo-
 rum rem, de qua agitur, implicantes, ac
 quasi in longum tractim ducentes ac sub-
 ducentes, iudicium mentes alio alioque
 trahentes, multa commemorando ad rem
 nihil pertinentia: quod satis, inquit, in-
 telligendum datur ex eo, quod dixit (Ly-
 sias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν.” Sit
 sane hoc verum in loco Demosthenis:
 atqui dicit Lysias, Evandrum διὰ βρα-
 χέων ἀπολογήσεσθαι. PAUCIS verbis apo-
 logiam facturum. non igitur (pace viri
 maximi) in longum ducere et multa com-
 memorare potuit. Scribo: ὑποσύροντα. sub-

trahentem, nihil omnino dicentem de rebus,
 quarum accusator (διακλέπτοντα τὴν κατ-
 ηγορίαν), sed ad sua in rem. merita ora-
 tionem convertentem, ut mox narrat. ἀσύ-
 στατα esse puto διὰ βραχέων, et ἐπισύ-
 ροντα. MARKLAND. De verbo ἐπισύρειν
 quatenus significat, aliquid agere brevis-
 simis, perstringere leviter, obiter, defun-
 ctorie, desultorie, tumultuarie, dicis cau-
 sa, cum festinatione, vel segnitie, secer-
 diter, sine debita contentione animi, sic,
 ut argumento haud satisfacias, ad Poly-
 bium pluribus disputavi. E lectione
 Coislini. efficio hanc: κατηγοροῦμεν, ἐνίαν
 διὰ βρ. id est, ὑπὲρ ἐνίαν ἐκ τούτων, ἢ κατ-
 ηγοροῦμεν αὐτοῦ. de nounullis eorum, quo-
 rum ipsium incusamus. REISK. Ἐπισύροντα
 explico juxta Reiskium. AUGER.

Λέξειν — ἀνηλώκασι] F. λέξειν δὲ ὡς οἱ
 πρόγονοι πολλὰ — ἀνηλώκασι. TAYLOR.
 Ipse, paterque et majores, at oecesse non
 sit cum Taylora οἱ πρόγονοι interponere.
 REISK.

Πολλὰ] πολλάκις, Vind. Fortasse copu-
 laudum est utrumque: ὡς πολλὰ πολλάκις
 εἰς τ. π. IDEM.

Κρεῖττων ἦν] Lege: κρεῖτταν ἢ ἦν. TAY-
 LOR.

των ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας ἢ τοσαῦτα τῶν
 ἑαυτοῦ ἀναλώσας· διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεῖς ὑπὸ τοῦ 25
 δήμου κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ὡς εἶναι ταῦτα τὰ
 ἔργα ἀειμνηστότερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν ¹ αὐτῷ ἀνα-
 δήματα· πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τούτου, ὅτι οὐ νῦν
 δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν οὐκ ἔξοστιν
 790 ἀσελγαίνειν, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ, ἐξὸν
 ὀποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἴλετο παρανόμως πολιτευθῆναι.
 τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ἔξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι, 30
 τῶν δὲ τότε ² γεγενημένων ὁ τούτου τρόπος καὶ οἱ τούτω
 ἐπιτρέπουν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι
 ἀξιοῖ, ταῦτα χρῆ ὑπολαμβάνειν, ³ μὴ εὐήθεις αὐτῷ εἶναι
 δοκῆτε.

γ'. Ἄν δὲ καὶ ἐπὶ τοιούδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος
 οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, εἰάν αὐτὸν
 ἀποδοκιμάσητε, ἄδυστα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι, τὰ δ'
 ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἢ γὰρ 35
 αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστίν, ἐν δὲ ταύτῃ
 τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίνεσθαι, δικαστήριον δὲ παρὰ
 791 τοὺς νόμους ⁴ οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πᾶνθ'

¹ αὐτῶν R. αὐτοῦ A.

² γενομένων T. R. A.

³ ἴνα μὴ A.

⁴ δυνατὸν πληρῶσθαι T. ἀδύνατον πληρωθῆναι R. A.

Λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα] Scriben-
 dum videtur: λειτουργιῶν αὐτοῦ. Deinde,
 legedum puto ἀναθήματα. Ἀναθήματα
 enim sunt res sacrae, et Deo alicui dedi-
 catae: hic vero agitur de impensis civili-
 bus, et alluditur vel respondetur verbis,
 quibus usus erat Evander in Apologia
 sua: ὡς πολλὰ εἰς τὴν πάλιν ἀναλώσας·
 quemadmodum refert Noster paulo ante.
 MARKLAND. Pro αὐτῷ dedi de meo αὐ-
 τῶν. quod redit eodem, quo superius ἀνη-
 λώσας redit, scil. ad ipsius Evandri et
 patris majorumque donaria. ἀναθήματα
 αὐτῶν sunt idem atque τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνα-
 κείμενα, vel ἀνατεθέντα ἀναθήματα. dona-
 ria ab ipsis consecrata et dedicata in tem-
 plis. Bene habet ἀναθήματα. qui choris,
 aut aliis in gymniciis certaminibus vicis-
 sent, tripodas aut coronas aureas pro præ-
 mio accipiebant, quæ præmia victores
 memoriae ergo in templis dedicabant. hæc
 sunt ipsorum donaria. αὐτῶν ἀναθήματα.
 REISK.

Τοῦ μὲν γὰρ νῦν] Malim verba sic esse
 structa: τοῦ νῦν μὲν γὰρ —. IDEM.

Μῆ] Inno vero ἴνα μὴ —. IDEM.

Παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι]
 Lege ἀδύνατον. CONT. TAYLOR. Lego:
 ἀδύνατον κληρωθῆναι. dicasterium vero contra
 Leges non debet sorte legi. Pollux VIII.
 15. segm. 148. εἰρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δι-
 καστήριον, ἐνεκληρώθη, etc. ubi in Vulgatis
 pariter erat ἐπληρώθη. Ipse capituli Titulus
 habet: περὶ ἐλάβης — καὶ τοῦ κληρω-
 θῆναι τὸ δικαστήριον. et alibi dicit
 Pollux κληρῶν δικαστῶν, et ἀπεκληρώθη
 δικαστήριον: ut et Ulpianus in Midianum,
 initio fere. Demosthenes contra Ever-
 gum: καίτοι εἶδε αὐτὸν — προκαλεῖσθαι,
 κληρουμένων τῶν δικαστηρίων κομί-
 σαντα τὸν ἀνθρώπον. Idem contra Timo-
 cratem: δικαστήρια κληροῦτε, καὶ
 καταγιγνώσκετε δεσμῶν τῶν ἀνοσμοῦντων.
 ita et ibi legendum puto pro πληροῦτε,
 quod habet Edit. Hervagiana. Vide Ar-
 gumentum in Orat. contra Androtonem.
 et tamen in Prima contra Aristogit. oc-
 currit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum
 παραγρ. adv. Pantænetum: ἐπειδὴ ἐμελλεν
 εἰσέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων

οὗτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται, τί ¹ πρῶσοδοκᾶτε δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, ² εἰ τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν επέπεικεν αὐτοῦ ³ ἕνεκα παρανομήσαι; ἄρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν ⁴ τῷ 792
 40 ἐνιαυτῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι. ἔστι δ' ὑμῖν ⁵ οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον τὸν ⁶ βασιλέα καὶ τοὺς συνάρχοντας τὰ ὑπὲρ 793
 τοῦ μέλλοντος ἀρξέειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται, ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθαρόν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι, καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν
 176. 1 ἄξιον τῆς ἀρχῆς στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·

¹ πρῶσοδοκᾶσαι δεῖ T. R. A.
⁴ τῷ αὐτοῦ ἐνιαυτῷ A.

² εἰ ἀδοκίμαστος ἂν τὴν A.
⁵ οὐ omi. T.

³ ἕνεκα T. R. A.
⁶ βασιλέα τῶν ὄντων καὶ A.

ἐπικληρουμένων, etc. Vide et Orat. adv. Beroetum. Caterum Thesmothetæ (de iis enim agitur, et in eorum numerum cooptari voluit hic Evander) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ἐν τοῖς πεντακισίοις: alteram, in δικαστηρίῳ sorte lecto ob hanc rem. temporis vero angustia: non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri Thesmothetæ Evander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum. MARKLAND. Recepti ἀδύνατον. Sed παρὰ τοὺς νόμους h. l. non videtur contra leges significare, sed propter leges, quia leges intercedunt. REISK.

Διαπέπρακται] Post διαπέπρακται deesse videtur ἀδοκίμαστος ἂν, vel ἰδιωτεύων. IDEM.

Ἐξιούσαν] Ἐξιούσαν. CONT. Video hæc eadem fere animi contentione dici debuisse, qua dixit Cic. 3. in Verr. "Qua impudentia putatis enim in dominatione fuisse, qui in fugatam improbus sit?" Eadem est, inquam, figura seu σχῆμα Orationis. Instituitur enim comparatio inter ea, quæ facturus est δοκιμασθεῖς, ipse sc. in magistratu constitutus: et quæ τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν επέπεικεν αὐτοῦ ἕνεκα (vel ut Scal. legi mavult ἕνεκα) παρανομήσαι. Et profecto simul video hæc non solummodo dici debere, sed et dici quoque, si modo emendaveris mecum et Scaligero τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν. Ita scriptum est a Lysia c. Milit. ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς κ. τ. λ. Ita sacra auspicanorum magistratum vocantur Εἰσιτήρια. Vid. Sigon. de republica Athen. c. 3., Demosth. de falsa legatione. Id. Demosth. adv. Aristogit. I. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἐκούσας ὑπεξείναι. Ita dicitur a Latinis Abire Magistratu. Cic. 5. Fam. 2. "Atque ille pridie Kal.

Januar. qua injuria nemo unquam in aliquo magistratu improbissimus civis affectus est, ea me Cos. affecit, cum republicam conservassem; atque abeuntem magistratu concionis habenda potestate privavit." TAYLOR. Opinor, τὴν ἀρχουσαν ἀρχὴν: ut forte intelligatur Archon ἐπάνυμος, a quo Annus nominabatur. et qui inter Novem erat præcipuus. nisi malis ἐξιούσαν, archontem e magistratu suo exeuntem: quod ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. 4. 4. Mox, pro τῷτο μόνον, recte Stephanus οὐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀρξέειν ἱερὰ θῦσαι: vide Suidam in V. Εἰσιτήρια, unde hic locus explicabitur. MARKLAND.

Τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim ultra annum munere regis sacrorum fungebantur. Sed interpouendum videtur αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ, in anno suo, quo ipse rex sacrorum esset. REISK.

Οἶμαι] Subaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάντοτε πολλά—. IDEM. Ἔμιν τοῦτο] Π. ἔμιν οὐ τοῦτο. H. STEPHAN. CONT.

Τὸν βασιλέα] Interpone νῦν, aut νῦν ὄντα. regem sacrorum nunc fungentem. REISK.

Ἡ καὶ τοῦτον] Velim abesse sub, vel mutari in θῦσαι: quod hic saltem subaudiendum est. AUGER.

Στεφανώσειν] coronatuos, nemo ignorat primarios magistratus, dum essent in exercitio, coronam cespitè gestavisse. IDEM.

Ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ σκοπεῖτε. CONT. Ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε. TAYLOR. Lego: ταῦτα γὰρ οὐ σκοπεῖσθε. dependent hæc a præcedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ etc. unde infert: Hæc igitur considerate. γὰρ nullum hic locum habet. MARKLAND. Bene habet, et elegans adeo est γὰρ. REISK.

κακείνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, οὐχ ἥκιστα ¹ [περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρξάντων ἔνεκεν ἔθηκεν, ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δὲ οὐς ἡ δημοκρατία κατ-
794 ἐλύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτεία πάλιν ἀρξοῦσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον, προλαβόντες οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο· ὥστ' ⁵ οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, οὐδὲ μικρὸν ἡγουμένους τὸ πρᾶγμα μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἑκάστον δικαίως ἀρχειν ἢ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλήθος τὸ ὑμέτερον σώζεται.

δ'. Εἰ μὲν ² δὴ ³ βουλευσάντων νυνὶ ἐδοκιμάζετο, καὶ ὡς
795 ἵππευκός αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ⁴ ἄρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγοροῦ ἀν' αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· ¹⁰ ⁵ νυνὶ δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἵππευκῶς ⁶ [μηδὲ βεβουλευκῶς] ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλήθος ἐξημαρτηκῶς φαίνεται, οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαίτε, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ

¹ uncus om. T. R. περὶ om. A.

² δὴ om. T. R. A.

³ βουλευσάντων νυνὶ ἐδοκιμάζετε T.

⁴ ἄρμα A.

⁵ νυν T. R. A.

⁶ uncus om. T. R. μηδὲ βεβουλευκῶς om. A.

κακείνο ἐνθυμεῖσθε] Alius dixisset: κακείνο δὲ προσενθυμεῖσθε. IDEM.

Περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρξάντων ἔνεκεν] Dele περὶ. CONT. Utrum erit delendum? Ni mutari alterum mavis: περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρξάντων ἐκείνον ἔθηκεν. TAYLOR. Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἔνεκεν. Nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἐνέκα τινος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetivit forte Scriba ex versus præcedenti. MARKLAND. Aut delendum est hoc secundum περὶ, aut cum καὶ mutandum. REISK.

Ἐν αὐτῇ τῇ] F. leg. ἐν τῇ αὐτῇ. AUGER.

Πρότερον προλαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallet παραλαβόντες. sæpe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi traditas accipiunt. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Inter ἔν et πρότερον interponendum videtur ἡγία, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες utique leg. est παραλαβ. REISK.

Ἐν τῷ] Ἐν ἐκάστῳ, Vind. Forte voluit: ἐν αὐτῷ τῷ. hoc ipso, hoc solo, ut ex æquo et justo magistratum quis gerat. IDEM.

Τὸ ἄλλο] Dicitur ἄλλο, quia secretuntur magistratus a reliqua civium multitudine. AUGER.

Βουλευσάντων] Βουλευσάντων, Coisl. Fort. Εἰ μὲν βουλευσάντων νυνὶ ἐδοκιμάζετο. ut infra:

καὶ μὲν δὴ βουλευσάντων γε δοκιμασθεῖς. TAYLOR. Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restitutus: Si delatus fuisset aliquis in Concilio fuisse (βουλευσάντων) sub Triginta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum sub istis equitem fuisse, etiam sine accusatore aliquo eum rejecissetis. nunc vero, cum liquet Evandrum non solum equitem fuisse, et in concilio, verum etiam Populo et Reipublicæ vestra nocuisse; nonne absurde ogetis, nisi eodem modo de illo statuat? Ita enim distinguenda sunt hæc, posita Interrogationis Nota post φανείσθε: quo non percepto, Schottus male eiecit particulam μή. Pro ἄρμα ἐνεγέγραπτο Idem verissime restituit ὄνομα: ut Orat. XIII. τὰ μόνον ὄνοματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφήναι εἰς τὴν στήλην, ἃς ἐνεργήσας ὄντας. MARKLAND. Recipi e Coisl. et Vindob. βουλευσάντων, et pro ἐδοκιμάζετε vulgari dedit ἐδοκιμάζετο. Videtur in libris Lysiae gemina lectio fuisse, aliis βουλευσάντων μέλλων, aliis βουλευσάντων dantibus. nescio quoque, an fuerint, qui βουλευσάντων darent. REISK.

Ἄρμα] ὄνομα. SCHOTT. Recte. TAYLOR.

Μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione: οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαίτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανείσθε; TAYLOR. Bene habet μή.

¹ φανεῖσθε ; καὶ ² μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεῖς πεντα- 796
 κοσιοστός ὡν μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον ³ ἐβού-
 λευσεν, ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν
 15 ἐβούλετο, ῥαδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. ⁴ ταύτης δὲ
 τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀρχεῖν, καὶ μετὰ
 τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγί-
 στων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων
 ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο πλήθος 797
 τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἰσθῶνται, ὃν προσῆκε
 δίκας τῶν ἡμαρτημένων δίδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης
 20 ἀρχῆς ἠξιοῦμενον ; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν
 ὑπὸ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι ; καὶ πρὸς τού-
 τοις ἰδῶσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὄρφανῶν
 κύριον γεγεννημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς ⁵ οὗτος τῆς ὄρφανίας
 αἴτιος γεγένηται ; ἀρ' ⁶ οὐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς ⁷ δια-
 κείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς ⁸ αὐτῶν αἰτίους ⁹ ἠγήσεσθαι, ὅταν
 γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς
 25 τὸ δεσποτικὸν ἀπῆγοντο καὶ ἀκριτοὶ ὑπὸ τούτων ἀπώλ-

¹ φανείσθε R. A.² μηδὲν T.³ ἐβούλευσας T. ἐβούλευσεν ἂν R. A.⁴ ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν A.⁵ ὡν τοιοῦτος T. R. A.⁶ οὐκ T.⁷ διακείσθαι T.⁸ πάντων A.⁹ ἠγήσασθαι T.

si non idem vobis in hac ejus causa esset animus, qui tum futurus fuisset in illa causa, h. e. si non in hoc quoque posteriore casu eum reprobaretis, ob causam multo graviorem, quemadmodum certo, certius eum fuisset reprobatum in casu priore, ob causam multo leviori. REISK.

Καὶ μηδὲν] Π. καὶ μὲν —. H. STEPHAN. Ἐβούλευσας] Ἐβούλευσε, vel βούλευσε. SCHOTT. Recte prius, modo addatur, v, ἐβούλευσεν. Unde vero βούλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaico ! Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὲ, recte Stephanus, καὶ μὲν δὲ, ut in qualibet pagina. Idem mendum notavi Orat. XII. MARKLAND.

Ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἀρχεῖν] Scribe : ταύτην τὴν ἀρχὴν ἀρχεῖν. Æschines contra Timarch. §. ε. μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. præcedentem. Sequitur : μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Novem Archontes (quorum Sex erant Thesmothetæ) post annum finitum, et redditas magistratus rationes, Areopagitibus addebantur : quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII. 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. MARKLAND.

et in edit. min. TAYLOR.

Ἐρ' οὐκ] Ἐρ' οὐκ. et mox αὐτοὺς pro αὐτῶν. CONT.

Καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἠγήσασθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego : καὶ ὑμᾶς πάντων αἰτίους ἠγήσεσθαι ὅσα ἐγένοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. et putaturos esse vobis imputari debere omnia mala, que evenerunt iis temporibus, in quibus etc. Præcedenti emendavit Stephanus, οὐκ pro οὐκ, διακείσεσθαι pro διακείσθαι, et hoc loco ἠγήσασθαι pro ἠγήσασθαι. MARKLAND. In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίους ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset : ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — ubi deventerint in tempora similium illis temporibus, quibus —. REISK. Ad ὅταν γένωνται subaudi ταῖς ψυχαῖς vel ταῖς διανοαῖς. AUGER. Loci corruptissimi priorem partem feliciter emendavit Stephanus : posterius quid sit, nemo facile dixerit. Vide mecum annon ita scripserit orator : ὅταν ἰνοῦνται ἐν ἑ. τ. χ. ὡς αὐτῶν πολλοὶ κ. τ. λ. Retinendum est ὅταν, ut apte sequatur κάκεινο προσωθυμηθῶσιν. SLUITER.

λυντο καὶ φεύγειν τὴν σφετέρην αὐτῶν ἠναγκάζοντο
καίκεῖνο προσειδυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύ-
βουλος αἴτιος γεγένηται ¹ Λεωδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆ-
ναι καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι, τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος,
ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογησασθαι παρασκευασάμενος, ² ὃς
798 ὅπως πρὸς τὴν πόλιν ³ δέικετο καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ
799 κακῶν ⁴ γεγένηται * * * ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε δια- 30
βληθῆναι, ⁵ τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας ¹ Λεωδά-
μαντα ⁶ ἀποδοκιμάσαι· εἰ δὲ ⁷ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴ-
σονται ὅτι οὐ δικαία γνώμη περὶ αὐτοῦ κέχρησθε. ἔστι δὲ
τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγὼν, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν
πόλιν, ἢ σκοπεῖ νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἔχετε.
καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἠγείστω με ⁸ Λεωδάμαντι χαριζόμενον
κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ 35
ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥάδιον δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ
πράγματος μαθεῖν. ⁸ Λεωδάμαντι γὰρ συμφέρει τοῦτον
δοκιμασθῆναι· οὕτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε,
καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικούς εἰς τὰς
ἀρχὰς καθιστάνειν. ⁹ καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δό-

¹ Λεωδάμαντα T. R. A.

² ὅπως πρὸς T. R. ὃν ἴστε πάντες πρὸς A.

³ διακεῖσθαι T. R. πῶς δέικεται A.

⁴ γεγένηται, ἢ T. R. γεγένηται; ᾧ A.

⁵ ὅτε T. R.

⁶ ἀποδοκιμάσητε T. R.

⁷ τοῦτον R.

⁸ Λεωδάμαντι T. R. A.

⁹ ὑμῖν ἔάν δὲ τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γὰρ κακ. T. R. A.

Παρασκευασάμενος] Παρασκευασμένος.
SCAL.

Ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οἷς (vel ᾧ) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λεωδάμαντα ἀποδοκιμάσαι, εἰ δὲ αὐτὸν νῦν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν δέικεται καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ἔτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λεωδάμαντα ἀποδοκιμάσαι κ. τ. λ. Uterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quæ tamen est certissima. TAYLOR. Corruptissimum hunc locum ita lego et distingo: ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογησασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν δέικεται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται. ᾧ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο δικαίως ὀργισθέντας Λεωδάμαντα ἀποδοκιμάσαι· εἰ δὲ τοῦτον δοκιμάσητε, etc. pro hoc vero Evandro apologiam facere paratus, monstrando, quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor exstiterit. cui Thrasybulo si auscultetis, quan-

tam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum rejecisse: si vero hunc Evandrum nunc approbetis, certo scient vas inique de Laodamante statuiste. Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quæ voces in Libris centies commutantur. Post ᾤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id est, ἀδικῶς) in ultima parte sententiæ, quæ huic ex adverso respondet. τοῦτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum pulo, nisi malis: εἰ δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. MARKLAND. Lacunula sic ferme sarciatur: παρασκευασμένος, ὃν ἴστε (vel ἴσασι) πάντες; ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν δέικεται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, εἰ δὲ αὐ τοῦτον δοκιμάσητε (Evandrum puta). REISK. Contius quoque τότε et ἀποδοκιμάσαι.

Αὐτοῦ] Redit ad Laodamantem. IDEM.

Φίλος] Subaudi ἔμοι. AUGER.

Οὕτω] Si hoc nempe fiat, ut Evandrum approbetis. REISK.

Ξετέ καίκεῖνον δικαίως ἀν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ ¹ μὴ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως.

40 ε'. Καίτοιγε αὐτὸν ἀκούω λέγειν, ὡς οὐ περὶ αὐτοῦ μόνον 800 ἢ δοκιμασία ἐστίν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ πλῆθους βραχέα πρὸς 801 αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι· ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν 177. 1 τῶν τοιαῦτα ἔξαμαρτανόντων οἶαν ἐγὼ φημι δεῖν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν. τεκμήριον δέ· οὐ γὰρ ἐλάτους τούτων ἢ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων 802 καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηται, ὁποῖοι

¹ μηδὲ T. R. A.

Ἐὰν δὲ —] *sic autem ne hunc quidem* (Evandrum puta) *reprobabit, etiam illum* (Laodamantem puta) *per nefas reprobasse videbimini.* Integre sic dixisset: ἐὰν δὲ μηδὲ τούτου (Evandrum) ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet brevitatis Lysis expleri et explicari. IDEM. F. εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. In Char. Aphrod. I. VIII. c. 8. p. 721. D'ORVILLE.

Δοκιμαστὰς] Interpres: probandos etiam illos, qui in urbe remanserunt. Sed vide, an δοκιμαστὴς non sit ille, qui examini subijciatur, ut voluit homo parum cautus, sed qui isti examini aut scrutationi praeficiatur. Profecto δοκιμαστὰς non hic locum habet, sed quod perinde exaratur, δοκιμασίας. Nihil frequentius, quam ut T. apice suo evanescente, aut oculorum aciem fugiente, pro I intelligatur. Hoc in Hesychio olim describendo millies evenit. Nobis delibasse tantum sufficiat. Ἰέρας σημαῖον. Istud erat Τέρας. † Ἰέρανα. ἀπαλά. Lege Τέρανα. Quidni enim? Infra in suo loco Τέρανα ἀπαλά, τρυφερά. † Ἰέττας, πατέρας. Falsum est. Τέττας repono. Nam in γ. Τέττα, inquit id. Auctor: νεώτερον πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφάνσις. Voluit ergo Lysius: Ad hanc orationem confugiet reus, sc. Quaestionem non magis ad se pertinere, quam ad ceteras, qui in urbe remanserunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur se solum in questionem venire.) Sed nec ad se nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηστίας utque fide utriusque de ea re data, qui domi remanebant sub trigintavirali tyrannide ad questionem de rebus praeteritis

subeundam cogi non poterant. Unde factum, ut accusator in inferioribus ad ea reflectenda se serio accingat: Διὰ μὲν γὰρ τοὺς πολλοὺς ἔξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαῦτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortasse ad h. m. Καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς περὶ τούτων προσληψόμενων ἀνευ δοκιμασίας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. TAYLOR. Lego: προσληψόμενον αὐτὴν, δοκιμασθέντας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. et ex his assumpturum esse, illos, qui in urbe remanserunt, approbatos fuisse, et ideo ulteriori examine jam non opus esse. Propius videbitur δοκιμαστῆους, approbandos esse, approbari debere. vide sequentia. MARKLAND. Bene habet δοκιμαστὰς, plenaque et plana sunt h. l. omnia, quasi propterea Evander omnes, qui sub xxx. in urbe manserunt, neque exsulatum ierant, adepturus esset probatores sui, calculumque eorum ea sola de causa laturus. REISK.

Τοιαῦτα] Qualia ego Evandrum aio sub tyrannidis peccasse. IDEM.

Οἶαν ἐγὼ φημι δεῖν] Scil. excludendos eos honoribus esse. IDEM.

Τὴν ἐναντίαν] Admittendos ad honores esse. IDEM.

Τούτων] Designat eos, qui obtinentibus tyrannis, quanquam cum illis haud facerent, tamen in urbe manserant. IDEM.

Τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων] Forte: οὐκ ἐλάττους τούτων ἢ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων. ut vitetur Ambiguum. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τοὺς μὲν γὰρ] Exsiles, qui per Piræeum in patriam redeunt. REISK.

δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιτο, οὐπω πείραν εἰλήφασι·
 παρὰ δὲ τούτων ἑκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βίασανον
 ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνται γε, διὰ μὲν 5
 803 τοὺς τοιοῦτους ¹ τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ
 τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν· ἔπει εἰ γε τὴν
 αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὐτ' ἂν φυγὴ οὐτ' ἂν κάθοδος
 οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημέων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ
² καὶ τὸ ἄλογον ³ δοκοῦν εἶναι παρὰ τισιν, ὅπως ποτὲ πολ-
 λοι ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἠτήθησαν, οὐδαμῶθεν 10
 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται· οὗτοι γὰρ
 804 εἶλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ
 μετὰ τῶν Τριάκοντα Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. τοιγάρτοι
 ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετί-
 μηκεν, ἵππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐ-
 τῶν αἰρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ
 μὲν γε τοὺς ⁴ πολλὰ ἔξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι 15
 εἰψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας τὰς

¹ τοὺς om. T.² καὶ ὁ ἄλογον T. A. καίτοι ἄλογον R.³ δοκεῖ T. R. A.⁴ πολλοὺς T. R.

τούτων] Rursus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scilicet qui cum in urbe mansissent, exsiliique molestias non participassent, separata tamen ab oligarchicis habuerant sua studia, neque operam iis in perdenda republica navarant, sed quietos se tenerant. IDEM.

Ἐκατέρας] Tam ejus, quæ in libera republica fuit, quam quæ sub tyrannide. IDEM.

Διὰ μὲν τοὺς τοιοῦτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lige: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. et existimant, hos in causa fuisse, ut cives comprehensi tunc morerentur: illos vero, ut comprehensi effugerent. Mox, recte Stephanus ὁ ἄλογον pro τὸ ἄλογον. Paulo post pro ὑπὲρ αὐτῶν scribe αὐτῶν. MARKLAND.

Τοιοῦτους] Qualis est Evander, homo oligarchicus, dominationi paucorum studens, cum quibus ipse possit libertatem civium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare. REISK.

Τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] Pone articulum videtur addendum. opponuntur enim inter se ei τότε συλληφθέντες, tunc a tyrannide comprehensi, et ei τότε οὐ συλληφθέντες, tum non comprehensi. Illi neci dati sunt, hi aufugerunt, et sic pestem devitarunt sibi decretam. Malim quoque διὰ τούτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας. propter

hos (qui manserunt in urbe) reliquos, qui non fuissent comprehensi, supplicium effugisse. IDEM.

Τὸ ἄλογον] Π. ὁ ἄλογον. H. STEPHAN. Restitue ad mentem Stephani. TAYLOR. Dedi καίτοι ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantumdem valet atque ἀσυλλόγιστον. quod exputari ratiocinando nequit. REISK.

ὑπὲρ αὐτῶν] F. ὑπὲρ αὐτῶν. pro seipsis. TAYLOR.

αὐτῶν αἰρούμενοι — αὐτοῖς] Referuntur ad δῆμος, quod est nomen collectivum. Legendum forsitan αὐτῶν et αὐτοῖς. AUGER.

Τοὺς πολλοὺς] Malim τοὺς πολλὰ, multorum criminum reos. opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντι, iis qui nihil tale deliquere. REISK.

Τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο ταύτας, ὡς ἐγὼ etc.] Ominor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Hæc ultima dependet a præcedentibus, in quibus dixerat: Ego vero nomine Populi paucis huic respondebo: quod deinde usque ad hunc locum facit, et causas reddit Jurisjurandi et Conventionis (quibus fidebat Evander), et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit: Hoc modo Ego pro Populo respondeo. post quod ad Judices Orationem convertit. MARKLAND. Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, ut statim dicam, scripsisse. Exhibet tamen sententia saltim

συνθήκας ἰεποιήσαντο τοιαύτας, οἷας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι.

5. Ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστίν, ὃ ἄνδρες βουλευταὶ, σκέψασθαι ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης ἄμεινον βουλευσάσθε, πότερον ἐμοὶ ἢ Θρασυβούλῳ, ὃς αὐτῷ 805
20 ἀπολογήσεται. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προγόνων οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἔξει εἰς μισοδημίαν. οὔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον, ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθη· οὔθ' ὡς ὁ πατήρ, πρὸς γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἀρχῶν ἐτελεύτησεν.² οὔθ' ὡς οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο, στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν
25 ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν ἀνηλωκέναι.³ πᾶν γὰρ τούναντίον, ἐν εἰρήνῃ⁴ μὲν ὀγδοηκοντατάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου τρία ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὡςτ' ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου, πρῶτον μὲν ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν χρήματα λαβὼν μετέστησε καὶ τῆς συμμα-
30 χίας⁵ ἡμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν, ἔπειτα ὅτι τὰς ναῦς προῦδωκε καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βουλευέσθαι πε- 806
ποίηκεν, ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· οὐ φάσκων αὐτοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες οὖν ἡμῶν⁶ ἑκατέρων τὸν βίον, πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ὅποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

¹ ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ Α.

² οὐδ' Τ. Α.

³ πάντα Τ.

⁴ μὲν om. Τ.

⁵ ἡμᾶς Τ. R. Α.

⁶ ἑκατέρῳ Α.

tolerabilis, si sic legatur: ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — in hunc ferme modum ego pro populo his (Evandro ejusque patronis causæ) respondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ — vestrum autem nunc est. Possit quoque suspicio incidere nam [Lysias ita reliquerit exaratum: τσαυτά σοι, Θρασύβουλε, ἐγὼ κ. τ. λ. REISK.

Βουλευσάσθε] Βουλευέσθε Vind. quod equidem vulgatæ præferre nullus dabit. IDEM.

Ὅς αὐτῷ ἀπολογήσεται] Ἀπολογείσθαι τινι est, ad aliquem, vel coram aliquo, sese purgare, quod ab h. l. est alienum. Quare

aut autō aut autōν ὑπεραπολογήσεται leg. esse suspicor, in singulari, si solus Evander, in plurali, si una cum eo sodales et consortes causæ designantur. Nescio, etiam an pro ὃς leg. sit ὅταν. IDEM. Malim ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. AUGER.

οὔτε γὰρ] Scil. εἰπεῖν ἔξει.

Ἄλλὰ μὲν δὴ] Mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ —. REISK.

Ἐν τῷ πολέμῳ] In bello civili. AUGER. Πάντα γὰρ] Π. πᾶν γὰρ —. H. STEPHAN. CONT.

Ἐξω] Ἐξω. IDEM.

Ἐκατέρῳ] Malim ἑκατέρῳ. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
 ΚΑΤΑ
 ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
 Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Pag. Epilogus sive δευτερολογία accusationis, quæ Epicratem et Socios male gesta Le- Pag.
 ed. gationis reos sistebat. ed.
 Reisk. H. Steph.

806 α'. ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΑΙ μὲν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπι- 177. 40
 807 κράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνδυμεισθῆναι δὲ
 χρῆ ὅτι πολλακίς ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὥσπερ βού-
 λοιτό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε
 ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ
 νῦν οὐδὲν ἤττον τοσοῦτον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν ¹πληθός καὶ ἡ 178. 1

¹ πληθός τῶν ἐνδεῶν Α.

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ] Pro omni labore erit consulere, quæ vir eruditissimus H. Valesius de hoc Epicrate congesit in Notis ad Harpoer. p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quæ habent Demosth. Athenæus alique in eo loco adducti. TAYLOR.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Loco τοῦ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Codd. Ald. et Vaticanus (Vid. Ryck. Catalog. ineditum Manuscriptorum lib. Græc. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ἄς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui Lysiae opera recensuit, sive fuit ille Theodorus Byzantius, a Platone et Dionys. Halic. memoratus, et qui contra Thrasybulum et Andocidem nostro ætate supparis quædam scripsit, ut testatur Suid. sive alius junior aliquot sæculis, Rhetor Gadarensis, quem Rhodi audivit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Præter enim tractatum, quem scripsit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo Theo in Progymnasm. Ἐξαμαρῆρας μὲν αὐτὴν (i. e. θεσιν) κενόμενον προσηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ

ὁ Γαδαρεύς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. IDEM.
 Τούτων] Refer ad Epicratis defensores. AUGER.

Ἐπολείψει] Malim ἐπιλείψει. REISK.
 AUGER.

Ἐνδεῖ] Subaudi τῇ μισθοφορᾷ. REISK.
 Μισθοφορὰ intellige, merces iudicibus dari solita. Quantum ad phrasim quæ sequitur sic interpretare commentando: Et nunc quamvis ipsis obsecuti sententiam feratis, tantum abest ut aliquid inde capiatis emolumentū, ut —. AUGER.

Τὸ μὲν πληθός καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται etc.] Schottus legit πένθος. pro πληθός, mibus recte ad sensum, si proprietatem Græcæ Linguae spectes. πένθος enim Nostro et cæteris scriptoribus prosaicis fere est luctus ob mortem alicujus, vel insignem aliquam calamitatem, morti pæne æquandam: hic vero agitur de dedecore ex corruptis iudiciis, et largitionibus pecuniariis, et παραπρεσβεία: quibus multo melius videretur convenire τὸ ἐνεδος καὶ ἡ αἰσχύνη, opprobrium et pudor, nisi a recepta lectione nimis recederet.

αἰσχύνῃ ἢ διὰ τούτων ¹ ὑμῖν γίνεσθαι, ἢ δ' ὠφέλεια τού- 808
 τοις πεπεύρανται γὰρ, ὅτι ὅποτε ἀν οὔτοι καὶ οἱ τούτων
 λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ² ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ
 δίκαιον, ῥαδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβά-
 νουσι. καίτοι τίνα χρῆ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὅποτεν ἐν
⁵ χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὔτοι
³ φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, ⁴ οἱ τῶν ἀδικούντων κολα-
 σταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶ-
 τον ὠφθησαν ἀδικούντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δῶρων
 ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἀδική- 809
 ματος ⁵ ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπε-
 ψηφίσασθε, τοῦ ⁶ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων ⁷ κατηγοροῦντος
 10 καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων, οἱ οὐχ ἐτέρων ἤκουσαν, 810

¹ ἡμῖν T. R.

² ψηφίζεσθαι A.

³ οἱ φύλακες A.

⁴ καὶ A.

⁵ Ὀνομασάνδρου A.

⁶ αὐτοῦ om. T. R. A.

⁷ κατηγοροῦντων T. R. A.

Rectius Idem pro ἡμῖν legit ἡμῶν. MARK-
 LAND. Non placent virorum doctorum
 conjecturae. neque tamen, quae afferam,
 meliora sunt. Num μίσος. Sed nimium
 hoc a vestigijs vulgatae abit. An βλάβος,
 pro ἢ βλάβη. [Bene videtur voc. πλῆθος
 habere, sed deesse aliquā, e. c. τῶν δη-
 μεισίων, multitudo pessumdatorem, vel
 crebritas proscriptionum. In Var. Lect.]
 REISK. Contius: τὸ μὲν ὀνειδος καὶ ἡ αἰσχ.
 quam emendationem, ut simplicioreni, ci
 praefero quam in textum admisi. AUGER.

Διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et
 ἔργον, vel ἐπιτηδευμάτων subauditur, malim
 ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum
 est, melius conveniat διὰ τούτους. REISK.
 Ψηφιεῖσθαι] Malim τοῦ ψηφίζεσθαι.
 IDEM.

Ὅποτεν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ
 πόλει, καὶ μὴ] Verius puto σωθῆναι τὴν
 πόλιν, quae vero spes salutis reliqua est,
 quando ex pecunia solum, non ex virtute
 et moribus, vel incolumitas vel interitus
 Reipublica dependet? Egregia γράμμη, et Po-
 liticis omnibus notatu digna. MARKLAND.

Οὔτοι φύλακες ὑφ' ἡμῶν καταστάντες, οἱ
 τῶν ἀδ. κ.] Malim: οὔτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ.
 καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ. REISK. Καὶ
 τῶν ἀδικ. Contius quoque.

Δῶρων] Sub. ἕνεκα. AUGER.

Ὀνομάσαντος] Π. Ὀνομασάνδρου. H.
 STEPHAN. De quo in Antiquorum monu-
 mentis nihil quidquam reperio. Verumtam-
 en arripuit istud Schottus, atque etiam
 mutavit ὅτι τοῦ αὐτοῦ in εἰ ὅτου fortasse
 non sine gratia, si totum denique ita re-
 formaveris: ὑμῶν ἔχω ἐπικαλέσαι, εἰ ὅτου
 ἀδικήματος Ὀνομασάνδρου κατεψηφίσα-

σθε, τούτου δὲ ἀποψηφίσεσθε. TAYLOR.
 Quod illum condemnastis, hunc vero absolvi-
 stis etc. Non convenit cum veritate. Non-
 dum enim hunc Epicratem absolventem
 pendente adhuc causa. Lege: εἰ — κατε-
 ψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀποψηφίσεσθε,
 vel ἀποψηφίσεσθε etc. si Onomasandrum
 jam condemnastis, hunc vero absolve-
 ritis. Ὀνομασάνδρου enim pro ὀνομάσαντος
 legit Stephanus, certe latet Proprium
 nomen sub ista voce. Cum liberae sint in
 hujusmodi rebus incertissimis conjecturae,
 tentavi: εἰ, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὄντος,
 Μνάσανος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus
 Μνάσων iste Actor. XXI. 16. et Μνάσων ὁ
 Φακῆς apud Eschinem περὶ Παρατρ.
 §. μβ. MARKLAND. Ad τοῦ αὐτοῦ ἀδική-
 ματος, sub. ἕνεκα. AUGER.

Τοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγοροῦντων] Bel-
 lule Schottus: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν
 κατηγοροῦντος. TAYLOR. Forte: τού-
 του δὲ ἀπεψηφίσεσθε τοῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν
 ἀπάντων κατηγοροῦντων, καὶ τῶν αὐτῶν κατα-
 μαρτυρούντων ὁ οὐχ etc. Favet MS. qui
 habet τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων etc. iisdem
 omnibus accusantibus, et iisdem testimonium
 contra eum dicentibus. scil. iisdem, qui
 Onomasandrum vel Mansona accusarunt,
 ejusdem criminis reum. Schottus legit:
 τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. idem
 cum sit utriusque accusator. non vero.
 plures enim erant utriusque accensatores,
 non unus tantum. unde infra dicitur, amicos
 Epicratidis δέησεσθαι τῶν κατηγορέων, et
 ἡμῶν ἐλίγων ὄντων, de iisdem accusatori-
 bus loquens. ergo non κατηγοροῦντος.
 MARKLAND. Pro τῶν αὐτῶν malim τού-
 των. AUGER.

¹ ἄλλ' αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πρᾶττοντες. καίτοι τοῦτο ἄπαντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' ὅποταν παρὰ τῶν δυναμένων δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ¹⁵ ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα κατα-
811 στάντες τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν.

Β'. Νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίους εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες. ἤκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πρᾶττοντες, οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ἦντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔχετε. ὥστ' εἰ μὲν ἀποψηφιῆσθε τούτων, οὐδὲν ²⁰ δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· εἰ δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε ἢ νῦν εἰσὶ, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' εἰ μὴ ² προθέντες ³ αὐτοῖς κρίσιν, ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐβελήσαντες ἀκοῦσαι, ⁴ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαίτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους ²⁵ αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἀκριτοὶ εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς εἰδότες τὰ πραχθέντα ψηφίσησθε, ἀλλ' ⁵ οἱ τινες ἂν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροάσεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ, ἡμεῖς
812 δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δεδωκα, ὡς εἰαν ἀκροᾶσθε αὐτῶν ἀποψηφιῆσθε· ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ³⁰

¹ αὐτοὶ δὲ T. R. A.² προθέντες A.³ αὐτοὺς εἰς T. R. A.⁴ καὶ καταψηφισάμενοι T.⁵ εἰ T.

Καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ἔται etc.] Hanc sententiam prae autolexi transtulit in Orat. contra Nicomach. p. 185. 31. ed. Steph. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. nisi quod hic sit parā τῶν δυναμένων (sc. λέγειν), quod illic ad plenum effertur, parā τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: saepius Demo-

sthenes. MARKLAND.

Ἐξεπρίαντο — ἐσώθησαν] Sub. ἂν, rediment — servabuntur. AUGER.

Προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] Aut προθέντες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto eis deest Vin-dobonensi. aut potius προσέντες (admittentes) αὐτοὺς εἰς κρίσιν. REISK.

Εἰ τινες] Οἵτινες. CONT. Restitue ex MS. οἵτινες. MARKLAND.

ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οἷς οὐδὲ ταῦτά καὶ ὑμῖν συμφέρει; οὔτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ πωνήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων, ὑμεῖς δὲ διὰ τούτους πωνήτες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν
 35 ὑμῖν δίδοναι. καὶ γὰρ τοι εἰς τοσοῦτον ἤκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν¹ εἰσφορὰν εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις² ὑμεῖς ἐστὶν ὅτε τὰ πατρῶα κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὕτως ἢ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὔτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς
 40 τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφύεστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις³ [οἱ] ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοί, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε.

γ'. - Καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἄπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι κλαίοντες⁴ ἐξαιτήσονται 813 αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιώ γενέσθαι· εἰ μὲν
 179. 1 ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν,⁵ ἀποδείξαντας ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα,⁶ οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις,⁷ ὥστε οὐ

¹ εἰσφορᾶς Α.² ὑμῶν T. R. A.³ [οἱ] om. T. R. A.⁴ ἐξαιτεῖσθαι T. R. A.⁵ ἀποδείξαντες T. A.⁶ οὕτω περιελάσαν Α.⁷ ἴσως τε T.

Πῶς γὰρ] Subaudi a communi dñen ἄν δίκην ἀξίαν. REISK.

Εἰσφορᾶν] Malim in plurali εἰσφορᾶς. IDEM.

[Ἐτέροις ὑμῶν] cateris inter vos. Reiskius velit ὑμεῖς. AUGER.

Τὰ πατρῶα] Num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π. REISK.

Ταῦτα ποιοῦσιν] hac facientibus, i. e. conferentibus pro civitate, choregiam agentibus. AUGER.

[Ἐν αὐτοὶ λαμβάνετε] Aut ante ὧν collocandum est pronomen αὐτοί, aut pone λαμβάνετε. REISK.

[Ἰδίοις ἀδικούμενοι] Ἰδίοις οἱ ἀδικούμενοι. CONT. Quod et velim adjectives. AUGER.

Κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legen-

dum ἐξαιτῆσονται, ut mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox πειράσονται. MARKLAND. Si nihil hic deest, aptus erit infinitivus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσθ, ut sit superenarratio: videtur tamen potius ἀξιώσουσιν ζητήσουσιν aut σπουδάσουσιν, aut tale quid deesse. REISK. Sub. ὥστε, nisi forte desit ἀξιώσουσιν. AUGER.

Γενέσθαι] Sub. τὸ πρᾶγμα. IDEM.

[Ἀποδείξαντες] Lege: ἀποδείξαντας. TAYLOR.

[Εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες; ut paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKLAND.

Αἰτήσονται] Ἐξαιτήσονται. CONT. Quod et ego malim. AUGER.

Τοῖς ἀδικουμένοις ἴσως τε οὐ χάριτος etc.]

- 814 χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς δύνησθε. ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἠγεῖσθαι χρῆ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα ⁵ ¹ δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶπτον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ' ὑμῶν ² ἔστι δὲ ῥᾶον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοῖνυν οὐκ ἠδελήσαμεν προδοῦναι, ἀξιοῦμεν δὲ μὴδ' ὑμᾶς, ἐνθυμουμένους ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε καὶ ἐτιμωρεῖσθε, ³ ὅπου παρεπίπτομεν, ὡς εἰκὸς τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ἡμεῖς παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόν- 10
- 815 τες ἢ ἄλλω τινὶ τρώῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιούσιν ⁴ ὀργίζεσθε, ἤπου σφόδρα χρῆ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοῖνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων ⁵ τιμήσατε,

¹ δεήσεσθαι A.² ἔτι T. A.³ ὅπου ἂν ὑμῶν παρεπ. A.⁴ ὀργίζεσθε T. A.⁵ τιμωρήσατε T.

Leges: τοῖς ἀδικοῦμένοις ὥστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Ultima duae litterae vocis praecedentis is adhaerent particulae ως unde natum ισως. Sequitur: ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem: ὅπου ἂν, vel ὅποιαν ἂν, ὑμεῖς δύνησθε. ubi- cunque, quacunque de causa, vel, qua- lem-cunque vos putaveritis. Mox, ὅπου παρεπίπτομεν videtur esse vox Forensis παραπίπτειν, et significare, mutare partes, causam priorem deserere, et factis praevanicari. Demosthenes Orat. I. in Stephano p. 8. κθ'. ὅταν γὰρ τῷ δούλῳ συνδικῆ τὸν ἀδικητὴν ἀτιμῶν, καὶ παραπεποιηκὸς θανατῆρ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῷ θανατίζεσθαι προσῆκε, τίν' ἔχει δικαίαν ταῦθ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adjunxerat Apollodori adversario Phormioni, olim servo patris eorum. Et ad hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebraeos, cap. VI. 5. καὶ καλὸν γευσασμένους Θεοῦ ῥῆμα, — καὶ παραπεποιηκὸς, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετέωριαν. et ibi agitur de Apostatis. MARKLAND.

Δύνησθε] Scil. τιμωρεῖσθαι. Malim: ὅποιος ἂν δύνησθε. REISK.

Ὅπου παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendosissimus. TAYLOR. Ne mendosus quidem est, nedum ut sit mendosissimus. Vilis caret. subauditur ὑμῖν, id est, ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. ubicunque locorum vestras in manus incurveremus. REISK.

Ὡς εἰκὸς] Subandi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας. IDEM.

Εἰ ὑμεῖς] Recte Schottus ἡμεῖς. Mox

pro ὀργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὀργίζεσθε, ut paulo ante; vel ὀργίζοσθε: ut Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοσθε: et hac Orat. εἰ τιμήσατε. MARKLAND.

Τιμωρήσατε] Π. τιμήσατε. H. STEPHAN. CONT. Recte. supra: τῶν ἐσχάτων τιμήσατε. ultimo supplicio officitiis. Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτῶν τιμήσητε. ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. ubi miror Stephanum in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quae nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφισσάσθαι καὶ τιμᾶν αὐτῶν τῶν ἐσχάτων. quod Lycurgus vocat ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσατο, εἰ etc. Philo lib. de Josepho, p. 378. θανάτου γὰρ τὰ δίκημα, εἰ γέγονον ὄντας, τιμώμεθα. Horum omnium Genitivorum (τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου) rationem monstrat locus Aeliani V. H. V. 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκὼν, ζημίαν ἐτίμησατο τῷ Δημάδῳ τὰ λανθάνων ἐκατόν. populus vero impietatis istius magnitudinem inmodicam non ferens, Demadi irrogavit multam centum talentorum. Ζημίαν vero idem est, quod τιμῆμα. adeo ut primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμῶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τιμῆμα (vel τιμῆματος) τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὅς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠδελήσθη τιμῆσασθαι μετρίῳ τινὸς τιμῆ-

καὶ μὴ, ὡς περ ἐν τῷ τέως χρόνῳ εἰδισμένοι ἐστέ, ἐπειδὴν 816
καταψηφισάμενοι ἐξελέγξατε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμή-
15 ματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδι-
κούντων λαμβάνοντες, ὡς περ τοῦ ὀνειδούς ἀλλ' οὐ τῆς ζη-
μίας αὐτοῖς μέλον, εἴ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν
ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι
τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

ματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ', ὡς περ τὴν πόλιν Καὶ μὴ] Aut addendum, aut certe sub-
προδεδακίτι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτι- audiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet
μήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπι- μὴ, neque habet, quo referatur. REISK.
βάλλειν τινί, mulctare aliquem, qua Noster καταψηφισάμενοι] Aut deleudum erit
aliquoties utitur, et alii: quæ integra est, καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφί-
ἐπιβάλλειν ἐπιβολῆν τινι, Orat. XXX. σισθε ἐξελέξαντες. IDEM.
MARCKLAND.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Ε Ρ Γ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Proditionis et injuriarum in P. A. socios accusatur Ergocles. Causa cadit et capite plectitur, ut liquet ex oratione sequenti.

Pag. ed. Hunc memorare videtur Demosthenes in oratione π. παραπροσβ.
Reisk.

Pag. ed. H. Steph. 179. 22

817 α'. ΤΑ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινὰ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθανῶν, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ 25 πῶλεις προδεδωκῶς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκῶς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγεννημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρηὶ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρη-

818 μάτων καταλυομένας καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτω ταχέως 30 πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ ¹ δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχετε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἰκῶν τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων

¹ δὴ om. T. A.

ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ] De hoc Ergocle v. Valles. ad Harpoc. p. 76. REISK.

Ἵπέρ] Malim: οὐδ' ὑπέρ—ne pro unoquoque quidem crimine. IDEM. AUGER.

Προξένους] Malim ξένους. REISK. AUGER. Οὗτοι] Ergocles cum collegis. REISK.

Αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo αὐτοὶ, vosmet. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Οἰκῶν τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν] Vocem ultimam delendam puto. et quis

non videt eam esse Grammatici ejuspiam, notantis differentiam Generis inter οἰκῶν et προσόδων, et metuentis, ne Masculinum ὄντων utrique applicaretur ἀπὸ κοινοῦ? Nisi malis, προσόδων μεγάλων, ὅ μ α ς θανάτῳ ἐκολάζετε etc. nihilominus morte puniebatis. MARKLAND. Si tui haec in Areopago forent pronuntiauda, sentiret quæ vis inesset repetitioni participiorum ὄντων et οὐσῶν his locis collocatorum. In Char. Aphrod. l. II. c. 7. p. 201. D'ORVILLE.

35 μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

β'. Οἶμαι δ' ἔγωγε ¹ πάντας ὑμᾶς ὁμολογήσαι, εἰ ὑμῖν 819
Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ
ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν
κινδύνους ὑμετέροους ἔσσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ
φίλων, καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέροους ἀποδεί-
ξειν, Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιω-
40 τάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι
τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεύσαι. ἄλλως ² τε καὶ ἐπειδὴ
τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ
ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἀρχοντας τοὺς μετ'
ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς
ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ 820
Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς
180. 1 ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν· ἵνα αὐτῶν

¹ πάντας ἂν ὑμᾶς Δ.

² τε ἐπειδὴ καὶ Γ. τε καὶ ὅπου ἐπειδὴ Δ.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογήσαι] Vel scribendum ὁμολογήσειν, vel, δ' ἔγωγε' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογήσαι, quod idem erit. sic infra ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψειν. Vide ad Orat. XIII. οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo istud sive Ioannis, sive aliorum, cap. XXI. ad fin. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χαρῆσαι pro χαρίσειν, vel χαρῆσαι ἂν. mihi enim non adhuc liquet alterum esse bene Græcum. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. commodæ vero suæ, et amicorum sui. non enim credi potest, Thrasybulum amicorum tantum commodis inseruiturum, et sua ipsius neglecturum esse. Immo nec ita eum fecisse ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in sua ad Thrasybulum adhortatione, eadem distinctione utitur: ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς (inquit) οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις. Mox recte Stephanus ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND. τὰς δ' ὠφελείας, αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων. In edit. min. TAYLOR.

Ἄλλως τε κ. τ. λ.] Π. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὄλιγον ὕστερον Ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο. H. STEPHAN. Dedi secundum Stephanum. Verum adhuc tamen deest ὅπου, vel ὅτι, ut sit: ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. ut ὅπου

cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς cohæreat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohæret. REISK.

Ἦδη] Jam nunc, cum ipse adhuc cum classe sit, in expeditione, eamque classem et copias belli in potestate sua habeat. quid Athenienses facturos, ubi domum redierit, et potestate omni nudatus, vitam fortunæque suas arbitrio civium permiserit. IDEM.

Τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελεῖτε, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινῶν. SCHOTT. Pessimè: neque præ festinatione mentem dicti capere voluit, quæ hæc est: Cum Ergocles audivit Populum decrevisse, Thrasybulum et cæteros classis præfectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, ægre tulit, quasi injuria sibi fieret; et dixit, Populum videri jam, antequam exeamus, accusationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obsoletas Injuriarum et Repetundarum Leges, quæ Veteri Republica obtinebant, quasi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et avertere, quantum possimus! barbati Draconis auro hæc forte invaluerit abstinentia: sed nunc alii sunt mores; nec in Solonis Republica degimus, sed in fæce Cecropis. MARKLAND.

ἐκκόψης ἔφη τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτούς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι. οὕτως, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως ¹ ἑαυτοὺς ἠγήσαντο. ² ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ ³ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξον-
 821 τες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήρηνται, ἔτοιμοί εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτω γὰρ ἠγούνται οὐκέτι τοῖς σφετέρους αὐτῶν ἀμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρθωδοῦντας ἠσυχίαν πρὸς ¹⁰
³ τούτους ἔξειν. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, — οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν — καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιούτω τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὀρῶ δ' αὐτούς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ὠνου- ¹⁵
 μένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων, καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ ⁴ διαφθείροντας. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν
 822 ἀπολογησασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδείξαι ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττήσεσθε ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐν-

¹ αὐτοὺς T. R. A.² ἀλλὰ Γ.³ τούτοις T.⁴ διαφθείρειν T. R. A.

¹ Ἀλλὰ γὰρ — μισοῦσι] Dedi ἅμα γὰρ — μισοῦσι. simul ac ditescunt, odisse vos incipiunt. REISK.

² Ἀφήρηνται] Malim ὑφήρηνται. REISK. Et quidem merito. AUGER.

³ Πρὸς τούτοις] L. πρὸς τούτους. In orat. proxima: νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτούς πραγμάτων. TAYLOR.

⁴ Πρυτανέων] Prytanum enim erat, causas majestatis in concionem inducere, quæ ipsi inscii, aut invitati, induci non poterant. Ergo et cum consortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, ut causa adversus se populo judicanda

ne traderetur. REISK.

¹ Διαφθείρειν] Aut διαφθείροντας est leg. aut καὶ proximum superius, ante πολλοὺς, est delendum. IDEM. AUGER.

² Ἀπολογησασθαι] Subaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους. debetis vosmet ad omnes homines purgare, iisque testatum facere, quod inter vos sint, qui largitionibus corrumpant, et rursus, qui corrumpantur, ejus rei penes vos culpam non esse, neque vos id probare, aut æquo animo ferre, sed punire. REISK.

³ ἠττήσεσθε] Pro ἠττηθήσεσθε. solet interdum futurum primum medii vices futuri in passivo gerere. IDEM.

20 θυμεισθε γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις ἐπωιδείζετε, πότερον χρὴ δίκαιοις εἶναι, ἢ ὡς πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ¹ ὥπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εἴ εἰδέναι χρὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ² ὅτι ὅστις ἐν τοσαύτῃ ἀπο- 823

25 ρία τῶν ὑμέτερον πωραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἀξίον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ³ ἠττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ⁴ ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος μήτε ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ⁵ ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

γ'. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν 30 Ἀλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατήλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστὶ καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁶ τοιαύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ⁷ ὅσοι μὲν 824 ἔλευθερίας καὶ τοῦ δίκαιου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους

¹ ὥπερ T.² ὅτι om. T.³ ἠττᾶσθαι: T.⁴ ποιείτε T.⁵ ποιήσασθε T.⁶ οὐ τοιαύτην T. R. A.⁷ ἀλλ' ὅσοι T. R. A.

"Ωπερ] *Legē: ὥπερ.* MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

"Οστις] Π. ὅτι ὅστις. H. STEPHAN. et SCHOTT. Hic quoque autumnavit istud δικασταὶ esse viciosum, et Ἀθηναῖοι reponendum, ut per totam orationem legitur. Ergo enim, ut ex seq. oratione constat, ἐκέρητο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro Judicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabatur. TAYLOR. Recte Stephanus ὅτι ὅστις ἐν etc. Pro δικασταὶ Schottus conjicit Ἀθηναῖοι. quod admodum verosimile mihi videtur. Novies enim hoc modo in hac Oratione loquitur: isto, ne scmel quidem, hoc loco excepto. MARKLAND. δικασταὶ bene habet. nam, tametsi causae majestatis essent, populus tamen universus non judicabat, sed eum representans Heliæa, judicium D. virorum, aut M. aut MD. aut MM. prout causa quæque levior aut gravior esset. REISK.

Ἄλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] *Lego cum Coisl. (cui accedit fere Ald.) οὐκ ἀξίον —*

ἠττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος — ποιήσασθαι τούτων τιμωρίας.

Τῆς ἀρχῆς] *Id est, τῆς ἐκεῖ ὑπ' αὐτοῦ ἀρχθείσης.* REISK.

Οὐ τοιαύτην] *Deest Coisl. ut sit: de istiusmodi hominibus ita statuo. Sed vide annon rectius: de omnibus Easulibus, qui trigintaviros debellarunt, non idem sentio.* Ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet οὐ. ad τοιαύτην subauditor, ὅαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quænam autem Ergocli mens erat? Hæc nempe: quicumque plebi recuperandæ libertatis auctores et adjuutores fuissent, eos sacrosanctos esse, coque veniam meritos scelerum, quæcunque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum it ταύτην, id jam alibi admonui ne Græcum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicant hoc sensu. REISK.

Τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι] *MSS. rectius ἴσχειν.* TAYLOR. *Legē: ἰσχύειν. valere.* Æschines adv. Ctesiph. initio: ἡκού-

1 ἴσχειν βουλόμενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμέ-
 325 τέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ 35
 ἄδίκως τούτοις φημί ἂν εἶναι 2 ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγὴν·
 ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐν δημοκρατία τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος
 ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους
 ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς
 Τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τούτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα
 κακῶς, εἴ πη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς ἐπετρέψατε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν 40
 3 ποιήσουσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τού-
 326 τοις εἶναι ἐν τοῖς δεινотаτοις κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε
 πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ
 τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων
 ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἠγησώμεθα σωτηρίας ἀντι-
 ειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχο-
 μεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

δ'. Καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι οὐδεμία ἐλπίς σωτη- 181. 1
 ρίας ὑμῖν δυστυχῆσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμέ-

1 ἴχειν T. R. ἴσχειν A.

2 ἰπὸ λόγον T.

3 ποιήσουσιν T. R. A.

μενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. et paulo post: καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων, ἰσχύειν. Lycurgus p. 143. ἄσπ' οὐθ' ὁ νόμος, οὐθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψήφος, — ἰσχύει. Aelianus V. II. II. 38. λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν. Demosthenes adv. Timocratem: τοὺς νόμους ὡστο δεῖν — ἐφ' ἑαυτῶ ἰσχύειν. et ita in Midiam, versus finem: et in Bacotum περὶ τοῦ Ὀνόματος. MARKLAND. Ego in vulgata accusco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quae diversa sunt. REISK.

Οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημί ἂν εἶναι ἰσπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγὴν] Π. ὑπόλογον. H. STEPHAN. SCAL. CONTR. Bene Stephanus conjunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed gravius mendum suberat, nempe ἀδίκως pro δικαίως: et affirmo, istorum (honorum civium) fugam his (improbis) excausationem nullam jure afferre posse. Harpocrat. Ἐπόλεγον Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γήσιος· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οἶκ' ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τούτῳ ὑπόλογον γενέσθαι. ubi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Προσῆκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe: προσῆκει, sc. φημί. que vox, cum paulo longius abesset, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem causa, depravatam puto locum D. Pauli 1 Cor. VII. 35. Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίξει, — καὶ οὕτως ὀφείλει γενέσθαι, ὃ θέλει ποιῆσαι. Ita legendum censeo: ὀφείλειν (sc. νομίξει), non ὀφείλει. non enim docet, vel supponit Ipse Paulus, quid debeat fieri; sed loquitur de persuasione vel opinione alterius tantus, et de eo, quod iste fieri debere existimat. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ποιήσουσιν] L. ποιήσουσιν. TAYLOR. Forte: ποιήσουσιν. facturis, scil. τούτοις. his vero vosmet ipsos tradidistis, tanquam magnam et liberam civitatem facturis. Altera tamen lectio ferri potest. MARKLAND.

Τὸ ἐπὶ τούτοις] Subaudi κατὰ, aut διά. REISK.

Ἐταν γὰρ ἠγησώμεθα] Num ὅτε γὰρ ἠγησώμεθα. IDEM.

Ἐμῖν δυστυχῆσασιν] Interponendum videtur ἐκταῦθα. republica hac in parte laborante, et nempe pro magistratibus et patribus fures atque latrones carnificesque habeat. IDEM.

νους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην
 λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπιδείξαι ὡς τοὺς ἀδι-
 κοῦντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους
 5 ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ
 χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ ¹ αὐτῶν βου-
 λεύσεσθε, εἰ δὲ μὴ, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρή-
 σεσθε. ἔτι δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφί-
 σθησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλω-
 μένοις καὶ τοῖς χρήμασιν οἷς ὑφῆρηνται ὥστε τὴν μὲν
 ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκεί- 827
 νοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 10 Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι,
 ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν
 ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβροθηκέναι·
 εἰ δὲ τούτους σώσητε, ἠγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας
 γεγονέναι τοῖς αὐτοῖς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων
 ἀπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις
 ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων ² δίκην λαβεῖν.

¹ αὐτῶν T. A.² τὴν δίκην T. R. A.

Τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε,
 ut mox ποιήσετε. et paulo post scribe περὶ
 αὐτῶν, de vobis ipsis, non αὐτῶν, ut et infra,
 αὐτοῖς βεβροθηκέναι, sibi opem tulisse, pro
 αὐτοῖς, nisi legendum περὶ ὑμῶν αὐτῶν,
 quod usitatissimum est. MARKLAND. et
 in edit. min. TAYLOR.

Ἐκεῖνοις] Neque χρήμασι. AUGER.

Καὶ Ἀλικαρνασσεῖς] Interponendus vi-

detur articulus οἱ. REISK.

Αὐτοῖς] L. αὐτούς. TAYLOR.

Τὴν δίκην] Aut detrahendus est articu-
 lus, aut interponendum προσήκουσαν, vel
 ὀφειλομένην. Eventus hujus causæ fuit,
 ut Ergocles morte mulcetur. V. ini-
 tium proximæ insequentis orationis.
 REISK. Quo cum facit Auger.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione atque in illa quae inscribitur, *περὶ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων*. Ergo cle damnato, et fortunis ejus fisco adjudicatis, ubi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates ejus quaestor in suspicionem sub-

Pag.
ed.

Pag.
ed.

Reisk.

H. Steph.

827

181. 20

α'. Ο ΜΕΝ ἄγων οὗτος, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος γεγένηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὁ κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθῆς οὕσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροῦς. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἠγοῦμαι εἰδέναι ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς¹ διαθεῖς τὰ τῆς πόλεως πλεον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο. καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι² ποῖ χρὴ τραπέσθαι ἢ πῇ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλήης περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο, ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν

¹ διατιθεῖς R.

² ποῦ T.

Καὶ οἱ φάσκοντες] Abesse malim articulum αἰ. REISK. AUGER.

“Ο κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane haec sunt acutissima. quod contra se maxime facere videbatur, in Adversarium pulcra περιπετεία convertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non

potuit ἀγχινοῦστερον excogitasse. MARKLAND.

Τῆς ἀπογραφῆς] Id est, ὅτι Φιλοκράτης οὐ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφῃ ἔχων τὰ Ἐργοκλέους. REISK.

Πολιτῶν] Nescio, quid sit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortasse inter gregarios milites Philocrates incruit, unde deductum Quae-

ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε, καὶ 829
 τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινόν,
 35 εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες ὀλοφυροῦνται τριηραρχοῦντες,
 οὗτος δὲ οὐδὲν πρότερον κεκτημένος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐδε-
 λουτῆς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. ¹ οὐκοῦν δὴ οὐχ
 ὡς ζημιωθῆσόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς
 ὠφελήθησόμενον καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ
 ἔχων ὅτῳ χρῆ μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι. ἠγοῦμαι δὲ, ὡς
 ἄνδρες δικασταί, Φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. 830
 40 ² προσήκει γὰρ αὐτῷ ἀποδείξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐρ-
 γοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκείνων καὶ οὐδὲν
 ὑψηρημένον τῶν ὑμετέρων οὐδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων
 μηδέτερον ποιήσει, ³ δέδοκται καταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς
 μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ
 ὑμέτερον αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν.

182. 1 β'. Τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα ⁴ παρὰ
 Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναντο αὐτὸν
 σῶσαι καὶ ⁵ μὴ κατηγορεῖν; οἱ ⁶ ἐπειδὴ εἰάρων τὴν ὑμέτεραν

¹ οὐκοῦν T. R.² προσήκειν T. R. A.³ δέδοχθω A.⁴ περί R.⁵ μὴ βούλονται κατηγορεῖν A.⁶ ἐπειδὴν T. A.

storem renunciavit Imperator. οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων ὀπλιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε; *animi e gregariis militibus eum deduxit et quaestorem fecit.* TAYLOR. Hæc explicacione, vel forte emendatione, indigere puto: et quarto, quo sensu Ergocles ex civibus educit Philocratem. An voluit, ex omnibus civibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro οὐκον, forte scribendum οἰκοῦν. MARKLAND. Non displicet Taylori conjectura, quæ mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse: τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πένεστατον ἐξήγαγε. quem Philocratem Ergocles omnium civium pauperrimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, civium omnium locupletissimum. REISK. Nonne hunc inter vestros cives selegit? AUGER.

Τὰς οὐσίας] Videtur μεγίστας, vel tale quid interponendum esse. REISK. AUGER.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Clarioribus notis hoc tempus designat p. 584. 10. REISK.

Οὐκοῦν] L. οὐκ οὐν. CONT. TAYLOR.
 Προσήκειν] Potest ab ἠγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicativo legi.

REISK.

Δέδοκται] F. δέδοχθω. TAYLOR. Forte: δέδοχθαι, sc. ἠγοῦμαι. opinor statutum esse. non nemo forte malit δέδοχθω. MARKLAND. Bene habet δέδοκται. placet. certum et ratum est penes me quidem. Idem est, ac si dixisset: δέδοκται παρ' ἔμοιγε κριτῆ δεῖν ὑμᾶς αὐτοῦ καταψηφίσασθαι. REISK.

Περί Ἐργοκλέους] Sic dedi. super Ergocle, ejus causa et nomine. IDEM.

Καὶ μὴ κατηγορεῖν] Scilicet. δύναντο. si possent non accusare. At cur non potius καὶ μὴ βούλονται κατηγορεῖν dixit? et accusare si nollent. Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum agere cavissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent. IDEM.

Τὴν ὑμέτεραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην] F. βουλομένων. TAYLOR. Restitue βουλομένων. phrasis elegans et satis usitata; par isti Latinorum, nostros vidisti fLENTIS ocellos. Plato in Symposio: ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα. Æsebines περί Παρατρ. §. 18'. τὴν ὑμέτεραν ἠδικημέναν ὁμως φιλανθρωπίαν λέγων. Notum istud 1 Cor. XVI. 21. ὁ ἀσπασμός

831 ὄργην τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἥσυχίαν ἦγον καὶ οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οὗτος οὐ κοιμίζομενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, ¹ μνηύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπειλήφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ⁵ ἐκείνου κύριος γεγένηται εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπόρισται, οἱ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ ὡς ἦν ἔχθιστος ἀπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἶεσθ' ἂν αὐτὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου στρατηγούντος καὶ Ἐργοκλέους αὐτῷ διαφερομένου ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον; πῶς γὰρ ἂν θάπτον ἀπώ- ¹⁰ λητο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο.

γ'. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιώ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδι- ⁸³² κούντας τιμωρεῖσθαι ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλευνούς ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῶν ² πλείω αὐτῶ τούτων περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ¹⁵ ὀργίζοισθε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε, τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθρούς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. ²⁰

δ'. Ἠγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῶ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς

¹ μνηύειν T.

² πλείων δ' αὐτῶ T. πλείων αὐτῶ R. A.

τῆ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Sic Macro dicit: ἐμὸν ἔστι τοῦ Μάκρωνος ἔργον Γάιος, apud Philonem Legat. ad Caium p. 687. Lysias alibi ita loquitur. Μοχ, recte Stephanus μνηύσειν pro μνηύειν. MARKLAND.

Μνηύειν] Π. μνηύσειν. H. STEPHAN.

Αὐτῶ διαφερομένου] Αὐτῶ redit, non ad Thrasybulum, sed ad Philocratem. Nam Ergoeles Thrasybulo erat amicissimus. REISK.

Τριήραρχον] Ὑποστῆναι τριήραρχον non

sapio. F. τριήραρχίαν, ut in antecedentibus: ἐθελοντῆς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. TAYLOR. Videtur γενέσθαι deesse. REISK. Hæc certe vox vel addi debet vel subaudiri. AUGER.

Τούτων] Id est, ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῶν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἂν —. REISK.

* Ἄν καὶ δεινόν] * Ἄν δεινόν. CONT.

Δυναμένοις] Βουλομένοις. IDEM.

* Απολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες] Omnino abjiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quæ ex margine videtur irrepssisse;

- αὐτοῖς ἐνέχονται. οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνει- 833
δῶς κλέπτοντι καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι δωροδοκοῦντι μὴ τῆς
25 αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἅψλα λάβοι τὴν ὑπ' ἐκεί-
νου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. ἄξιοι
δ' ὑμῖν εἰσὶν ὄργης, ὡς ἄνδρες δικασταί. οὔτοι γὰρ, ὅτε 834
Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο, ἐν τῷ δήμῳ περιιόντες ἔλεγον ὡς πεν-
τακόσιοι μὲν αὐτοῖς ¹εἶψαν ἐκ τοῦ ²Πειραιῶς δεδεκασμένοι,
ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσε-
ποιοῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἀμαρ-
30 τήματα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, ἐὰν δὲ εὖ φρονῆτε,
καὶ νυνὶ τοῦτο φανερόν πάσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅτι οὐκ
ἔστι τσοαῦτα χρήματα ἂ ὑμᾶς, οὐς ἀν λαμβάνητε ἀδι-
κοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἀδειαν
δώσετε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν διαρπάζουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ
μὲν οὖν ταῦτα ὑμῖν παλαιῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι
35 Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησό-
μενος, ἔξέπλευσε· καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα ἢ
οὗτος. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

¹ εἶψαν T.² Πειραιῶς A.

et pro κλέπταις legendum κλέπτοντι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτοντι συνειδότες etc. iniquum enim erit, si ii, qui conscii sunt furantibus bona privatorum hominum, iisdem panis, quibus ipsi lures obnoxii sint; hic vero Philocrates, qui conscius fuit Ergocli furanti res civitatis, eandem cum eo poenam non subeat. Paulo ante, pro πρὸς αὐτοὺς scribe πρὸς αὐτούς. Supra, pro χρημάτων ἀποστεροῖσθε, sensus videtur postulare οὐκ ἀποστεροῖσθε. vide, quae sequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. MARKLAND. Bene habet ἀπολλύμενα. Idem est ac si dixisset: συνειδότες τοῖς κλέπταις (id est, ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ) εἶ τι ἀπόλυται, ἢ, τι τε ἀπόλυται, καὶ ἔσον, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ τυγχάνει ἴν —. REISK.

Τοῖς αὐτοῖς] Scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται. IDEM.

"Ἄξιον κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces. TAYLOR. Quinam sunt hi, quos dicit esse ἀξίους ὄργης? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lego: ὡς ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· οὔτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες sunt oratores, rhetores. supra: τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιον αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ καταγορεῖν. quis vero Atheniensium ignorat tria talenta ab

Ergocle oratoribus apud sequestrum fuisse deposita, si illum servare possent, nec accusare vellent? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, μὴτε τοὺς νόμους, μὴδ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND. Nihil hic deest. Philocrates designatur, ejusque advocati et participes furtorum. REISK.

Αὐτοῖς οἱ ἦσαν etc.] Π. αὐτοῖς εἶπαν. H. STEPHAN. SCAL. Lege: αὐτοῖς εἶψαν, sibi essent. MARKLAND. et in cedit. min. TAYLOR.

Ἐκεῖ] In judicio puta, vel condemnatione Ergoclis. REISK.

Νυνὶ] In judicio Philocratis. IDEM. Τιμωρεῖσθαι] Malim τοῦ τιμωρεῖσθαι. IDEM. AÜGER.

Καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος] Lysiam scripsisse puto: τὰ ἐκείνου χρήματα. ut supra: φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα. et paulo post: ἐτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα. alibi hanc vocem excidisse notavi. MARKLAND. Nihil hic deest. Ad τὰ χρήματα subauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Ἐργοκλέους ἠρπασμένα. REISK.

Ἐὰν οὖν] Οὖν deest Vind. Fort. ergo leg. ἴν κολάζοντες, ἐὰν σωφρ. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e servo patre natus, ad describendas Solonis leges electus, pro qua-
tuor mensibus, quod erat tempus præstitutum, integrum sexennium in eo opere ab-
sumpsit, unde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Ac-
cusatur quoque mala fide descriptarum, quod novas subinde inter describendum
(maxime sub trigintaviris) pro arbitrio intulerit, et, in quo præcipua pars orationis
vertitur, quod antiquas, frugalitate plenas, de sacris faciundis, refinxerit; unde ne-
cesse erat ut vel intermitterentur sacra, vel dispendio publicarum fortunarum fierent.

Pag. ed. Reisk.	835	α'. ΗΔΗ, ὧ ἀνδρες δικασταί, τινές εἰς κρίσιν κατα- 836 στάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέραις αὐτῶν εὐεργεσίας συγ- γνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογου- μένων ἀποδέχεσθε, εἰάν τι ἀγαθὸν φαίνονται τὴν πόλιν πεποιηκότες, ¹ ἄξιον καὶ τῶν κατηγορῶν ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, εἰὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. ὅτι 837 μὲν τοίνυν ὁ πατήρ ὁ Νικομάχου δημόσιος ἦν, καὶ οἷα νέος 10	Pag. ed. H. Steph. 183. 4
-----------------------	-----	---	------------------------------------

¹ ἀξίω T. R. A.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ] Laudat Harpocrates orationem Lysiae etiam κατὰ Νικομαχίδου. Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσία ἐν τῇ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνώσις ὁ λόγος. Sed Meursius in Lysiae orationibus enumerandis non idcirco debuit duas protrudere, c. *Nicomachum* alteram genuinam, alteram c. *Nicomachidem* dubiae fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipse Reus infra dicitur *Νικομαχίδης*, quod tamen i neque laudem neque defendam, eodem tamen jure dici potuit, quo inter infinita pæne exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LXXV. 1. functus est, ab Eusebio, Hieronymo, et Laert. in Anaxagora vocatur Callias: ab eodem autem Eusebio, ab eodem pariter Laertio in Socrate, a Dionys. Halic., Diodoro, Herodoto, Marm. Oxon. et

Magistro in Vita Euripidis vocatur Calliades. TAYLOR. Unus idemque homo est Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, sive rectum aliquod nomen, sive ut patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi avus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos ejus, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari. REISK.

Δημόσιος] Plenius apud Æsch. c. Timarch. §. 1β'. Ἔστι τις Πιπτάλακος, ἀνδραποδὸς δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. Sed ut Lysias, ita quoque alii:

Εἴ τ' ἄρα νῆ τὴν Ἄρετῃν τὴν χεῖρά μοι
Ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.

Verba sunt Lysistratæ de Lictore, Ari-

ὡν οὗτος ἐπετήδευσε καὶ ὅσα ἔτη γεγωνῶς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους¹ τοὺς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην 838 κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν² ἐξέτη τὴν ἀρχὴν 839

¹ τοῦ T. A.² ἐξ ἑτῆ T. ἑξαέτη R. A.

stoph. 436. Romani quoque

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. PELLIVS. AFFINIANY. PVBLICV.
AVGVRYM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.
Gruter. MLXXXII. 7.

Scio hoc de publicis Auguribus intelligere Begerum. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit praestantissimus Fabrettus, c. 4. p. 336. ubi leguntur: PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVL-
CISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICANY. PVBLICVS. XV.
VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
LIBERTIS.
LIBERTAVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.
Fabrett. l. c.

De iis autem, qui civitatibus publice erant ab officiis, erudite, ut solent, Maus-sac. ad Harpocr. v. *δημόσιος*. et Hemsterh. ad Poll. IX. 1. TAYLOR.

“Εξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο] Παιεῖν χρόνον, i. e. *terere*, dixit Demosth., *τιμωρίαν* Noster, Thucyd. plurimi. ‘Argentariam’ Cic. ‘Ventum’ Ter. ‘Histri-
oniam’ Plaut. ‘Pretium’ Martial. ‘Arbitrium’ Hor. Liv. ‘Judicium’ Cic. et LL. XII. Tabb. inmo ‘Imperium’ Plin. sed non ea ratione, qua hic usurpatur. *Facere tumultum*, i. e. construere, aliquandoque absolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SVIS. etc. Unde illustrari potest facetissimum istud Martialis de femina, quæ VII maritos extulerat. scoma IX. 16.

“Inscripsit tumulto septem scelerata virorum
Se fecisse Chloe. Quid pote simplicius?”

Sed ἀρχὴν ποιῆσαι, i. e. Magistratu fun-

gi, nemo dixerit. Lege: ἐξέτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. ‘Εξέτει, ἑξαέτη’ Ἀπικῆς, Suid. Δεκίται χρόνον. Plat. de Legg. l. 3. Ita Aristoph. Ran.

Βούλεσθε δὴ τα κοινῇ

Συλόφωνεν Ἀρχιδίημον

“Ὅς ἐπτέτης ἂν οὐκ ἔφυσε φράτορας;

Obiter emendaveris mecum Demosth. adv. Beotum de dot. matern. non longe ab init. Συνέβη γάρ μοι δευθέντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδεκάτη γῆμαι. Lege ὀκτωκαιδεκέτη. Petitus vir doctissimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in Com. de LL. Atticis sibi visus est hunc locum eleganter refingere: ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἐς ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. tot annis scribatu functus est, quot mensibus erat imperatum. Elegantius fortasse, quam verius, et, si modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non utique ea ἀκριβεία, qua par erat, τέτταρα ἔτη ἀναγράψαι. Esto. Sed intra id spatium non conclusisse dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἡξίωσας ἐγγράψαι. TAYLOR. Opinor: ἐξ ἑτῆ. pro quatuor vero mensibus, sexenne imperium fecit. Atqui infra habetur: per QUATUOR annos rescripsit has leges, cum tamen TRIGINTA DIEBUS absolvere potuit. Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari posse puto: Nicomacho scribere concedebantur quatuor menses ad describendas vel rescribendas Solonis Leges; quas ille, si voluisset, uno mense potuisset absolvere. ille vero plus quam quatuor annos in hoc opere absumpsit: quibus elapsis, Archontes multas ei imposuerunt, et in jus traherant, ut cogeretur reddere exemplaria Legum, quæ per totum hoc tempus penes se habuerat. Ille autem ne sic quidem parere, et Leges reddere voluit: sed tergiversando, et moras necendo, pæne alios duos annos insumpsit. Ita solvi posse puto has difficultates, nisi aliquid melius subministrant MSS: sub qua exceptione omnia, quæ in hunc Auctorem scripsi, intellecta vellem. MARKLAND. Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἐξ ἔτη, sexennem magistratum. Nam utrunque recte dici-

ἐποίησατο, καὶ ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων 15
 τοὺς μὲν ἐνέγραφε τοὺς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστη-
 μεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους·
 καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο,
 840 ἀμφότεροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλ-
 λόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ
 δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ 20
 πρότερον ἢ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη,
 πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμέ-
 νων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί,
 ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὅποیان καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν
 κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν,
 ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρι-
 841 σμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ¹ ἐποίησε, 25
 καὶ ² τσαυτὰ διαχειρίσας μόνος ³ οὗτος τῶν ἀρχάντων εὐθύ-

¹ ἐποίησατο T. R. A.

² ὅσα χειρίσας T. R. ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας A.
³ οὗτος om. A.

tur exaētis et exaētis. Quod p. 589. 3. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, sed facile cum hoc conciliari posse. Ponamus a Nicomacho quadriennium insumptum fuisse legibus exscribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἐφεῶν καὶ ὁσίαν, vel, ut alibi dicit τῶν πατρίαν. REISK. Ut secum Lysias concilietur, suspendendum est Nicomachum, a quo post quatuor annos rationes repetuntur, id efficere causando et tergiversando ut per biennium adhuc officium suum retineatur. AUGER.

Τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους] Habuimus leges ex ipsis pena de promptas in nostris tabulis conditas. IDEM.

Ἄποισαν] Ὀμοίαν. SCHOTT. Locum sollicitat, non expedit. F. legendum: ἐπειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν ὅποیان ἔδει, καὶ νῦν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam ut modo secuturum est: μόνος τῶν ἀρχάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. TAYLOR. Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν ὅποیان ἔδει, καὶ νῦν τινὰ ἀρχὴν κατεστήσατο, quia non talem, qualem oportuit, istorum facinorum poenam dedit, novum quoddam imperium, vel magistratum, constituit. morte mulctatum oportuit: vos pecunia tantum mulctavistis. hinc ista insolentia. MARKLAND. Difficultas omnis tollitur signum interrogationis ponendo post κατεστήσατο, quomodo feci. caetera bene habet hic locus. REISK.

Ἐπειτα διωρισμένον κ. τ. λ.] Ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλὰ οὗτος αὐτὸν ἀπάντων κύριον

ἐποίησατο. SCHOTT. Medicina est in promptu. Neque quidquam praeter puncta mutandum: Ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποίησατο. Præivere Petit. Scal. Porro autem id quod sequitur, non recte sequitur: ὅσα χειρίσας μόνος. Utinam liceret reponere: ὅσαν ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod sententiam flagitare certum est. TAYLOR. Distingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποίησατο. deinde, cum illi definitum et praescriptum esset, ex quibus rescribere eum oportuit, seipsum omnium arbitrum fecit. id est, ad praescriptum agere debuit; sed ille ad libitum suum egit. διωρισμένον absolute ponitur pro διωρισμένον, quo nihil usitatius. sic supra: προσταχθέν αὐτῷ ἀναγράψαι τοὺς νόμους, pro προσταχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendose. MARKLAND.

Καὶ ὅσα χειρίσας μόνος οὗτος etc.] Καὶ ὅσα διαχειρίσας ἔτιχες, μόνος. CONT. Coniunctio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος οὗτος τῶν ἀρχάντων οὐκ ἔδωκεν. et res civitatis administrans, solus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit. Orat. XIX. ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διέχειρε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Æschius κατά Κτησιφ. §. 16. τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάσπερ οἱ ἄλλοι ἀρχοντες. supra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-

νας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ 842
 πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ
 τεττάρων ἐτῶν ἤξιώσας ἐγγράψαι, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν
 πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον καὶ μῆτε
 εὐθύνας δίδόναι μῆτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι μῆτε τῶν
 30 νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις τὰ δὲ ἐξαλείφεις,
 καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἦκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ
 τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὢν. ὑμᾶς τοίνυν χρῆ, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομά-
 χου, οἵτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενή-
 νεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτὸν, καὶ ἔπειδὴ ἐνὸς ἐκά-

τας. Phrasis sæpe occurrit. Contra hos dabatur ἀλογίου δίκη. Pollux VIII. 6. segm. 54. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λόγους ὢν διαχειρίσασιν. Invidiose autem dicit τῶν ἀρξάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν novam quandam sibi fecerat: unde Orator ex artificio sæpe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι. Vanderheidius vertit: rationes ad ærarium dederunt, nequaquam. Verti potest: singulis mensibus rationes referunt, scil. ad τοὺς Ἀρχοντας, propriè dictos, unice explicat locus Pollucis VIII. 9. segm. 87. de officio Archontum: καὶ κατ' ἐκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἀρχεῖν ἕκαστος, et per singulas prytaneas inquirere, an unusquisque magistratum recte imperare videatur. sic segm. 98. γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς, est, scriba qui qualibet prytanea sorte electus est. Prytaenia vero erat spatium temporis, quo singulæ Tribus quoque anno ἐπρυτανέουν, seu præsidebant. Lysivæ vero Decem tantum Tribus erant: adeo ut singulæ prytaenæ mensem tunc excederet. additis vero postea duabus aliis Tribubus, Menses et Prytanæ ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. MARKLAND. Legendum videtur: ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum gessisset, quot et quanta nemo alius. REISK.

Καὶ ὅσα χειρίσας] Assentior Marklando et Reiskio pro χειρίσας restituentibus διαχειρίσας, quod verbum in hac re proprium esse et Marklandus ad h. l. docet, et nos jam ante hoc Capite diximus. Verbum ὅσα procul dubio corruptum facilius emendari poterat, quam est ab illis emendatum. Veram lectionem restituere poterimus ex loco male intellecto in hac Orat. p. 599. v. 12. καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἐξῶν ἀναγραφῆς γενόμενος: hæc igitur non intellexit Taylorus, atque ὅσα eadem credidit

esse, quæ ἱερὰ, et cum in illo loco, tum in Æschine adv. Timarch. p. 4. v. 12. ed. Steph. pro ὁσίων scribendum existimavit δημοσίον: postea tamen ad. i. l. Æschinis utramque conjecturam revocavit et recte quidem meo iudicio: τὰ ἴσια enim eadem sunt ac τὰ δημόσια, solentque hæc vocabula conjungi: Demosthenes in Timocrat. p. 443. §. 18. ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων ἔχοντα τι τῆς πόλεως. in Macart. p. 607. §. 79. ἰδῶν μὴ εἶναι ἀρχιστείαν μῆτε ἱερῶν, μὴθ' ὁσίων. Plutarchus in Theseo p. 11. c. dicit, Theseum constituisse Eupatridas ἱερῶν τε καὶ ὁσίων ἐξηγητὰς. Grammatici ὁσίων interpretantur μὴ Σεῖον, βέβηλον, δημόσιον, uti Harpocration in v. id probans locis Hyperidis, Demosthenis et Isocratis in Areopagit. qui videtur esse p. 153. B. ubi male vulgatæ Editiones habent καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ ταῖς θυσιαῖς, ut jam recte monuerunt H. Stephanus Diatr. Isocr. VII. et C. Segaur in Actis Traject. T. II. p. 83. Eodem plane modo hæc verbum interpretantur Timæus Lex. Plat. v. ὁσία, ubi vid. Ruhnkenius: Ammonius p. 104. Hesychius v. Ὅσιους θαλάμους: Suidas v. Ὅσιν χαρίεν et Ὅσιαδῆναι. Pluribus de hac vocabuli notione egerunt Valerius ad Harpocrat. p. 58. edit. Blancardi, et Valekenærius Animadv. ad Ammon. p. 184. Itaque h. l. scribendum censeo: καὶ τὰ ἴσια διαχειρίσας μόνος οὗτος ἐστ. Fortasse hæc vocabuli notio non ubique obvia librariorum in errorem duxit. SLUITER.

Ἐγγράψαι] Lege: ἀναγράψαι. ut quater ante, et passim infra. MARKLAND. Sub. λόγον, exscribere rationem, np. quæstoribus tradendam. AUGEN.

Ὡς τε σαυτοῦ νομίζεις κ. τ. λ.] adeo ut res publicas arbitreris tuas esse, cum sis ipse serrus publicus. cum sis ipse in potestate et proprietate civitatis. In Char. Aphrad. l. III. c. 4. p. 292. D'ORVILLE.

843 στου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων ¹[γ*ών] τὴν
τιμωρίαν ²ποιήσασθαι.

β. Ἴσως δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴν περὶ αὐτοῦ ³⁵
844 μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται.

³ἐγὼ δὲ περὶ τῶν ἐμῶν ⁴τούτῳ τότε ἀξιώω πιστεύειν ὑμᾶς,
ὅποταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύναμαι ψευδόμενον
αὐτὸν ἐξελέγξαι. εἰάν δ' ἄρ' ἐπιχειρήσῃ λέγειν ἄπερ ἐν τῇ
βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν Τετρακοσίων ἐγενόμην, ἐνθυμείσθε ⁵ὅτι
845 ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγόντων ⁶πλεῖον ἢ χίλιοι τῶν Τετρακο-
σίων γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ ⁴⁰

¹ oncos om. T. R. γ' ἀφρόν A.

² ποιήσασθε T.

³ τότε T. R. A.

⁴ τούτῳ om. T. τότε om. R. A.

⁵ ὅτι ἐκ om. T. R. ὅτι καὶ κατὰ τοὺς λόγους A.

⁶ ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι T. R. A.

Ἰπὲρ ἀπάντων] Ἰπὲρ ἀπάντων γε ἡδικη-
μένων ἀφρόν τιν, vel ὑπὲρ ἀπάντων γε
ἀφρόν τὴν —. CONT. Vir doctissimus et
de hisce literis preclare meritum nuper
ad Theocyd. ita huculcan orationem com-
posuit: ὑπὲρ ἀπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ
πατρῴων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθε. Nā
ille, ut semper, ita et hic quoque me ha-
bebit ejus laudis administrom et satelli-
tem. Sed simplicior multo medicina:
χρῆ — ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκάστου δίκην οὐκ εἰλή-
φατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων γ' ἀφρόνων τὴν
τιμωρίαν ποιήσασθαι. Plane ut Home-
rus Od. A. 43.

Νῦν δ' ἀφρόα πάντ' ἀπέτισε.

Et Demosth. quoque adv. Midiam: Τὴν
μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἷγε πει-
σθέντες: τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβάς
ὁ τοῦ κλέϊνους ἤδικει, καὶ πάντα τοὺς ἄλλους,
ἡμεῖς ἐστὲ κληρονομοί. πάντα οὖν ἀφρόνων
ἐν τίμημα ποιήσασθε. Atque hæc
est lectio marg. Edit. Ioan. et Scaligeri.
Qua nulla verior esse potest. TAYLOR.
Lego: ἀπάντων ἀφρόνων ποιήσασθαι. ut κολ-
λάσσαι ante, sc. χρῆ. pro OMNIBUS SIMUL
RAVAM sumere. Demosthenes contra An-
droct. ὧν ἀφρόνων ἄξιον λαβόντας δίκην τί-
μερον, παράδειγμα παῖσαι τῆς ἄλλοις etc.
rursus in Aristocrat. χάρις ἐκάστου σκο-
ποῦντες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀφρόα ἐξε-
τάζοντες. Hesychius: ἀφρόα ὁμοῦ πάντα.
Vide et Phil. Judæum p. 448. Ed. Turn-
eb. et Xenophon. Ἐναβ. lib. VII. p. 407.
C. MARKLAND. Poteram γ' ὧν exter-
minare: absunt enim a Vindobonensi. re-
liqui tamen, quia in illis supersesse viden-
tur vestigia vocum γ' ἀφρόνων aut γ' ἡμοῦ.
In codice Bessarionis sic legitur γ' ὧν cum
circumflexo, quem medium acutus dividit.
Ille circumflexus significat terminationem
v. erit ergo in illo codice ὧν, sed per

compendium scriptum. Ego vero, ut hoc
intellexi, suspicari cepi latere in illa
sigla exclamationem, vel allocutionem, ὦ
ἄνδρες, vel ὦ δικασταί. REISK.

Τότε δέ] Legendum videtur aut: ἐγὼ
δὲ π. τ. εἰ. τότε ἀξιώω πιστεύειν ὑμᾶς. aut:
τότε δὲ π. τ. εἰ. τούτῳ ἀξιώω π. ἰ. Etiam
Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubi-
tavi, pro τότε, quod in vulgatis secun-
dum est, τούτῳ dare. IDEM.

Λέγειν ἄπερ ἐν τῇ βουλῇ] Malim aut:
λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἄπερ ἐν τῇ βουλῇ. aut: λέ-
γειν ἐν ὑμῖν, ἄπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil.
ἐλέγεν. IDEM.

Τετρακοσίων] Reducem fac lectionem Al-
dinam τετρακοσίων: de hac emendatione
consulende sunt Notæ ad Orat. περὶ δόμων
καταλύσεως. TAYLOR. MARKLAND.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων] Π. καὶ ἐκ τῶν. H.
STEPHAN. ὅτι ἐκ τῶν. CONT. Ceterum
deesse potius arbitror post ἐνθυμείσθε.
Quid si necum: ἐνθυμείσθε, ὅτι τῶν δὲ
τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR. Mihi
pro re certa est, Lysium neque dedisse
ἐνθυμείσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε
τοὺς λεγόντας, admittite testimonium eorum,
qui dicunt, quemadmodum sensus postu-
lat; neque ista compositione usum fuisse,
ἐνθυμείσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται, quæ, nisi
fallor, non est ψυχῆς Λυσιακῆς. quibus vo-
cibus usus sit Noster, stultum est et te-
merarium affirmare; credo tamen ad hanc
fere formam scripsisse: ἐνθυμείσθε, ὅτι
τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐὰν ἀκούσητε, ἐκ
τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται.
considerate, si admittatis omnes eos, qui
talìa deferunt, ex quadringentis plus quam
mille futuros. rationem reddit in sequen-
tibus. MARKLAND. Possit quoque sic
suppleri lacunula: ἐνθυμείσθε, ὅτι κατὰ
τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ. REISK.

τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι ταῦτα λοιδοροῦσιν. ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν ¹ Τρισχιλίων κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος οὕτω φανερώς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἤξιώσε τοιαῦτα ἀπολογοῦμενος ἀποφεύγειν, νυνὶ

184. 1 δὲ περὶ τῶν τῆς πόλεως κρινόμενος οἴσεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγορῶν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην.

γ. ² Ἐτι δέ, οἶμαι, θαυμαστὸν ³ νομίζω Νικόμαχον ⁴ ἑτέροις ⁴ ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν, ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω. καὶ μου ἀκούσατε· δίκαιον γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, περὶ τῶν τοιούτων ἀνδρῶπων τὰς ⁵ τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον νυνὶ δημοτικοί φασιν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ ⁸⁴⁷

¹ πεντακισχιλίων Α.

² ἔστι R. Α.

³ νομίζειν R. ἡμᾶς Α.

⁴ ἀδίκως T.

Τρισχιλίων] Norant omnes cccc virorum dominatum, ubi tædio esse cæpit, ut potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante restitutam rempublicam in dominatum mmmmm migrasse. Vid. Thucyd. et N. pro Polystrato. Recte ergo contendere potuit Orator: ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. TAYLOR. Sine dubio πεντακισχιλίων leg. est. Ipse Lysias multis locis auctor est. [τρισχιλίων defendi posse videtur e pag. 776. 4. ed. Reisk. In Var. Lect.] REISK.

οἶμαι] Dele. CONT. Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum certe est a mala manu: neque hic solum, sed apud Æsch. de legatione mala fide gesta: καὶ μὴ νομίζεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴσεται τι πεπιθῆναι. TAYLOR. Ego quoque θαυμαστὸν putarem, unde hæc insulsa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, nisi seirem Lectores solitos esse in Marginibus exemplarium Explicationes suas appingere, quas in Contextum Exscriptores postea receperunt: quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Cræculus aliquis, opinor, per οἶμαι illustriorem reddidisse se putavit. Tale mendum in Æschine p. 32. notavit Stephanus. Scribo itaque: ἐτι δέ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. porro, mirum puto, Nicomachum etc. Nisi malis εἶναι pro οἶμαι: θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Utrouque modo scribit Lysias. MARKLAND. Legendum videtur: ἔστι δ', οἶμαι, θαύμαστον, νομίζω Νικόμαχον, ἑτέροις ἡμᾶς ἀδικοῦσι δὲν μνησικακεῖν, αὐτῷ δ' οὐκ ἀξιοῦν. mirandum est, Nicomachum

existinare, aliis quidem delinquentibus oportere vos succensere, sibi autem ut pariter succenseatis haud censere. REISK. Equidem ita scripsisse Lysiam arbitror: ἐτι δὲ μᾶλλον θαυμαστὸν νομίζω. illud quidem mirum est, hoc vero multo magis mirandum. SLUTER.

Ἐτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῦν] Forte: ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnasensis Vit. Lys. μὲνενος τῶν γεγεννημένων μνησικακεῖν. Xenophon Ἀναβασ. II. 4. 1. μὴ μνησικακεῖσιν βασιλία αὐτῶς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

τῷ πλήθει] Subaudi τῷ ἡμέτερω. utrumque enim perinde usurpatur, cum addito ἡμέτερον et sine eo. REISK.

Ἀποδέχεσθαι] Cautum enim erat amnestiæ lege, ne quid eorum, que sub oligarchia delicta aut commissa fuissent, in iudicium vocaretur. IDEM.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Καὶ οὐ τὰ βέλτιστα. CONT. Per μετὰστασις ἐπράττετο, intellige de statu Quadringentorum. Hæc mutatio facta fuit secundum Diodorum Callia Archonte, anno 3. Olympiadis 93. In posterioribus hujus loci lineis deest negatio, et sic legendum est: φάσκων συνεστάναι καὶ τὰ βέλτιστα μὴ βουλεῖεν τῇ πόλει. PALMER. Idem mox pro Κηφισεύς legit Κηφισεύς et pro Νικόμαχιδῶν Νικόμαχον. Non agitur de tyrannide τῶν cd, sed xxx. quæ insecuta est funestam illam nauvachiam ad Ægospotamos. TAYLOR. Immo contra: καὶ μὴ τὰ βέλτιστα. pms enim erat jurisjurandi, τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῇ πόλει, (vide initium Orat.

ἀπολομένων τῶν νεῶν ἢ μετὰστασις ἐπαράττετο, Κλεοφῶν
 τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνεστάναι καὶ ¹ οὐ τὰ βέλ-
 τιστα βουλευεῖν τῇ πόλει. Σάτυρος δὲ ² Κηφισιεύς βου-
 λεύων ἔπεισε τὴν βουλὴν, δῆσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικα-
 στηρίῳ. οἱ δὲ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ
 ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην ¹⁰
⁸⁴⁸ νόμον ἀποδειῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ
⁸⁴⁹ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερώς συνεστασίασεν,
 ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἢ κρίσις ἐγένετο ἀποδειῖξαι τὸν νόμον.
 Κλεοφῶντος τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἕτερα μὲν ἂν τις
 ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι
 οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον ἐκείνον ἐβούλοντο μάλιστα τῶν
 πολιτῶν ἐκποδὼν γενέσθαι, καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ ³ Κλεοφῶν ¹⁵
 οἱ τῶν Τριάκοντα γενόμενοι οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι

¹ οὐ om. T. μὴ A.² Κηφισεύς A.³ Χρέμων A.

XXXI.) Senatun vero accusavit Cleo-
 phon, μὴ τὰ βέλτιστα βουλεύειν. Demo-
 sthenes in Aristogiti. Orat. II. ὡς παρά-
 ττητα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἀριστα τῷ δή-
 μῳ. Ἀσύστατα sunt συνεστάναι, conspi-
 rasse, et τὰ βέλτιστα βουλεύειν: saltem hoc
 loco. MARKLAND.

Πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδειῖξαι]
 Conjeeram: Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀπο-
 δεῖξαι. persuadent Nicomacho proferre legem
 a seipso factam, vel fictam. Harpocration
 quidem V. Ἐπιβολή, hunc hominem Νικο-
 μαχίδην vocat. sed doctiss. Hemsterhusius
 pro κατὰ Νικομαχίδου restituit Νικομάχου,
 Not. ad Pollucem VIII. 5. p. 864. quod
 et hic facias licet, si ista Conjectura mi-
 nus placeat. Pro συνεστασίασεν paulo
 post, legi quoque potest συνέστησεν, conspi-
 ρησάντι, ut supra: φάσκων συνεστάναι. et
 ita Aeschines περὶ Παραπρ. συνεστηκότα
 ἐπὶ τὴν πόλιν. et infra: συνεστηκότες ἐπὶ τὰ
 κοινά. Sed cum Noster mox dicat haec
 facta esse κατὰ στάσις, nihil forte mutan-
 dum. IDEM. Qui Nicomachides hoc loco
 appellatur, hic idem est cum eo, qui per
 totam hanc orationem Nicomachus audit.
 De alternatione vel permutatione harum
 terminationum in ος et ἴδης, in nominibus
 propriis obtinente, et ipsemet jam supra
 in ingressu hujus orationis admonui, et
 ante me jam dudum Hemsterhusius ad
 Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad
 Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34.
 συνεστασίασεν bene habet, subaudi τῇ βου-
 λῇ, aut τοῖς στασιώταις, τοῖς τὸν δῆμον κατα-
 λύουσι. Quod Markland commendat συν-

έστησε, alienum ab hoc loco id est, signi-
 ficans commendavit, non autem, fecit cum
 turbatoribus paeis et eonstitutionis rei-
 publicae, id quod sententia loci postulat.
 REISK.

[Ἡμέρα] Leges enim antequam ratae et
 validae fierent, aut possent a populo pro-
 bari, debebant prius in tabulis exaratae
 per novem dies exponi coram Eponymis,
 quo pensitari a praetereunte quoque pos-
 sent. Item si quis peteretur actione πα-
 ρανόμων, debebant, una cum crimine, leges
 ipsae quoque, quas lesisse reus diceretur,
 multo ante diem iudicii in tabulis pro-
 poni. IDEM.

Κλεοφῶν] Adverte, lector, si bene se
 habet is locus, duo fnere Cleophonτες, et
 diversarum partium, alter popularis, alter
 unus e xxx tyrannis: sed in numero xxx
 tyrannorum, quem nobis dedit Xenopho,
 non inveniuntur hi duo Satyrus et Cleopho.
 Substituti ergo fuerant eis, qui decesserant,
 vel ex eorum albo deleti fuerant, ut dele-
 vit Critias Theramenem. Ceterum de hoc
 Cleophonitis negotio aliquid mussitat Ari-
 stophanes in Ranis, et de Nicomacho, et
 eos, ut malos et brevi perituros a Plutone
 arecisi fingit. PALMER. Nodum disse-
 eat eruditissimus. Lege cum Sebotto:
 Σάτυρος καὶ Χρέμων, ut infra modo. Ex
 fatali illo collegio erat Χρέμων, uti ex Xe-
 nophonte liquet: Satyrus licet non ipse
 trigintavir, eorum tamen uclavorum eou-
 siliorium minister impigerimus, ut ex eo-
 dem Xenophonte etiam patet: nms sc.
 undecim virorum. ΤΑΥΛΟΝ.

Κλεοφῶντος κατηγόρου, ἀλλ' ἵνα ἐκείνους ἀποκτείναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπραΐξαντο διὰ τὸν νόμον ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὅπως ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην εἶναι, ¹ ὅτι καὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθα- 850
 20 νόντων ἴσως τις ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τοῦς τοιούτους ² ὀργίζεσθε τοῖς Τριάκοντα, ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεδίστατο, καὶ τούτοις χαριζόμενος οἱ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν βουλὴν συνδικάζειν ἐποίησεν ἐν ἧ Σάτυρος μὲν καὶ Χρέμων
 25 μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιτιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλλυντο.

δ'. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα ἂν ἐποιοησάμην λόγον, εἰ μὴ ἡσθανόμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσσεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκμηρίῳ χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι 851
 30 θανάτους, τοὺς δὲ φυγόντας τε καὶ οὐ μετασχόντας τῆς πολιτείας, ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τούτῳ ⁴ ὑπόλογον γενέ-

¹ ὅτι εἰ καὶ R. A. ² ὀργίζεσθαι T. ὀργίζεσθε R. A. ³ συγκαλεσάντων T. ⁴ ἰπὸ λόγον T.

Διὰ τὸν νόμον] Malim: διὰ τοῦ νόμου.

REISK.

Καὶ ὅπως] etiam quicumque. AUGER.

Τοὺς τοιούτους] Non solum propter insouites per nefas percutentes succensetis tyrannus, sed etiam propter sceleratos, quod non ob scelera, sed ob inimicitias privatas, de medio tollerent. REISK.

Ὀργίζεσθε] Π. ὀργίζεσθε. H. STEPHAN. Καὶ ταύτην τὴν βουλὴν] Una cum populo indicare illum quoque senatum scelestum, qui sub xxx tyrannis fuit. REISK.

Ἐτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καί. Demosthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν καὶ γὰρ αὐτῶν ὄντων μηδὲν μηδ' ἐξίσου χρεῖται. et adv. Timoth. ἠγούται γὰρ περὶ πλείονος αὐτοῖς καὶ καλοὶ καὶ γὰρ αὐτοὶ δοκεῖν εἶναι etc. MARKLAND.

Καὶ τῆς ἐνοίας] Καὶ malim abesse. Nam alias πειρασόμενον quoque leg. sit, ut χρῆσόμενον. quanquam si πειράσσεσθαι servamus, ut servandum utique est, et καὶ istud tollimus, etiam χρησάμενον erit legendum.

REISK.

Συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσάντων. TAYLOR. Lege: συγκαταλυσάντων. supra: οἵτινες τότε συγκαταλυσάντες τὸν δῆμον, qui tunc postquam democratiam evertissent. infra: αὐτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Aeschides quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII. 68. et Andocides de Myst. §. ιζ'. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 115. ed. Sylb. ubi pro περὶ τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, scribendum περὶ τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, ex supra dictis αἰτίαις ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. Sylburgius legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (seu quis alius) Orat. de pace cum Lacedæm. §. β'. τὸν δὲ πόλεμον δῆμον καταλύσιν γίνεσθαι. ita legendum. vulgo: τὸν δὲ πόλεμον δῆπου κατάλυσιν γίνεσθαι. MARKLAND.

Ἀποθανόντας] Subaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet. REISK.

Τῆς πολιτείας] Subaudi τῆς τῶν τριάκοντα. IDEM.

Ἰπὸ λόγον] Π. ὑπόλογον. H. STEPHAN.

σθαι· τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν μέρος τι καὶ οὗτος συνεβά-
 λητο. τοῦ δὲ τοῦτον κατελθεῖν τὸ πλεῖστον τὸ ὑμέτερον αἴτιον
 852 ἐγένετο. ἔτι δὲ ¹ καὶ δεινόν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε χάριν
 αὐτῷ εἴσεσθε, ὧν δ' ἔκων ἐξήμαρτε μηδεμίαν τιμωρίαν
 ποιήσεσθε.

εἰ. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καταλύων
 τὰς θυσίας. ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγρα- 35
 φῆς, ἠγοῦμην αὖ ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ
 ἐμοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιώ τοῦτον πείθεσθαι.
 θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκη ἀσεβεῖν
 λέγοντα ὡς χρῆ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβων καὶ
 853 τῶν ² στηλῶν κατὰ τὰς συγγραφάς, ὅτι καὶ τῆς πόλεως

¹ καὶ ομη. Α.² εὐπλων Τ.

SCAL. CONT. Recte. Vide orationem c. Ergoclem. TAYLOR.

[Ἐτι δὲ καὶ δεινόν] Sive servatur ἔτι, sive cum ἔστι mutatur, semper τοῦτο videtur post καὶ addendum esse. REISK.

Ἀναγραφῆς] Sic appellat Lysias non modo exarationem atque collectionem legum dispersarum et male coherentium in unum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel laterculum sumptuum in sacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam civilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τάνιεσθαι καὶ ὁσίαν ἀναγραφῆν, modo jussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια. IDEM.

Εὐπλων] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud εὐ πλεῖων Pettiti ad LL. Attic. nec sensum, nec Græcismum adjuvat: neque τῶ παλαιῶν, vel εὐτελειῶν, ut submonuit vir eruditissimus, valde delector. Lectio est στηλῶν. Nam, sive hac vox Κύρβων addatur interpretamenti vice (Apollodorus enim apud Harpocr. in Κύρβας. Εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως διὰ τὸ κερουφῶσθαι κέρεε εἰς ἐκάλουν. Coniunge σχ. Apoll. Rhod. IV. 280. Hesych. et μυρίους ὄσους.), sive, quod magis placitum arbitror, complecterentur hæc columna plebiscita proprie dicta, quæ sc. populis, communi jure et pactionibus intercedentibus, κατὰ τὰς συγγραφάς, de Deorum cultu atque sacrorum faciendorum ritu sanciri voluit, et quæ in tabb. publicas Ἀξέσας et Κύρβεις nunquam erant

relata (uti quodammodo ex hoc ipsisimo loco patebit), constitrit, inquam, utrumvis, hoc certe constare arbitror, στηλῶν esse loci hujusce. In MSS. enim η et π aliquando minimis intervallis distant, atque istud τ, si in latus inclines, idem omnino est atque eu diphthongus. Qui MSS. Codd. versare solent, norunt hæc esse verissima. Ex hac literarum deflexione accidit, ut qui ab Æsch. de falsa legat. vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιός. λ est enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat Helladius apud Photium: Οὐ τοίνυν τέττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτετα, τῆς ἐπὶ τέλους συλλαβῆς ἀποκοπίσεως τοῦ τετέλαδι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ὀμήρου στίχον τινὲς οὐ τέττα, ἀλλὰ τέτετα προήνεγκαν, ἀναγινώσκοντες καὶ ἐπισσημπνήμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ τοῦ λ' λαβεῖν, τῆς τραχυτέρας γράμματος τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς κεραίας τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκαρσίας. TAYLOR. Hoc quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπίδαν: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eæ, quæ ἐν τοῖς Κύρβεισι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγούνται. Εὐμολπίδαι erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarium suarum in hunc, opibor, Lysias locum Henr. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 229. quæ utinam exstarent. MARKLAND.

Κατὰ τὰς συγγραφάς] Quas redeuntes et Pirceæ cum urbanis considerunt. REISK. secundum præscriptionem populi, qui hæc sacra intermissa restaurari jusserat. AUGER.

κατηγορεῖ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα, εἰ ταῦτα 854
 40 νομίζεις δεινὰ, ἤπου σφόδρα ἐκείνους ἠγάθῃ ἀδικεῖν, οἱ τὰ ἐκ
 τῶν κύρβεων μόνον ἔθυσον. καίτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ
 εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικομάχου¹ μανθάνειν χρῆν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων
 θύοντες μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τῆν
 πόλιν² παρέδωσαν, ὥστε ἄξιον³ ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις
 θυσίας ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
 185. 1 τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἂν τις εὐσε-
 βέστερος γένοιτο ἐμοῦ, ὅστις ἀξιῶ πρῶτον μὲν κατὰ τὰ
 πάτρια θύειν, ἔπειτα ἂ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει, ἔτι δὲ
 ἂ ὁ δῆμος ἐψηφίσαστο καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν
⁴προσιόντων χρημάτων; σὺ δὲ, ὧ Νικόμαχε, τούτων τὰ-
 5 χθέντων, αἴτιος γεγένησαι τὰ⁵ προσίοντα χρήματα εἰς ταῦ- 855

¹ δεῖ μανθάνειν, T. R. A.   ² ἡμῖν παρέδωσαν A.   ³ ἡμᾶς A.
⁴ προσόντων T.   ⁵ προσίοντα T.

Ταῦτα] Scil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας. REISK.

Ταῦτα] Secundum hoc ταῦτα reedit ad ea, quæ actor hujus causæ de sacris nescio quibus suaserat ex antiquo ritu restaurandis. IDEM.

Παρέδωσαν] Adde ἡμῖν. CONT. Adde aut ἡμῖν, aut ὑμῖν. REISK.

Καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα] Videtur hic ad efficaciam sententiæ ex usu Græcorum aliquid deesse. Solent enim Græci, si præcesserit εἰ μὴ, vel εἰ μηδὲν ἄλλο, subjungere vel ἄλλα, vel ἀλλάγε, vel ἀλλ' οὖν, vel certe particulam γε. Xenophou Cyropæd. I. V. c. 5. §. 53. εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τοιαῦτα ὑπὸ σοῦ δεκῶ πεπονήβειαι. Hellen. I. I. c. 7. §. 10. εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι. I. IV. c. 6. §. 13. ἐδέοντό τε εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοσούτον γε χερίον καταμείναι αἰτόν. Euripides Helena v. 995.

— — — ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 Εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.

Phœnissis v. 953.

Κ' εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦφατ' ἀλλ' ἔχει λέχος. v. 530.

Ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα Τεβέρᾶμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

Isocrates in Archidamo p. 129. A. εἰ καὶ

μὴ πάντα μεθ' ὑμῶν εἰσὶν, ἀλλ' οὖν ὑπὲρ γε τῆς αὐτῶν σωτηρίας πάντα ποιήσοντας. Pauathen. p. 275. B. ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο πεποιήκασι τοὺς Ἑλληνας ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἐκεῖνό γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιεν. Is igitur cum sit usus Græcorum, videtur hic quoque scribi oportere: καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, ἀλλ' οὖν τῆς τύχης ἕνεκα. — Non est mirandum, hæc vocabola excidisse, cum literarum similitudo librarii oculos falleret. Vel saltem, si quis hoc nolit, legendum τῆς γε τύχης ἕνεκα, uti est infra p. 189. v. 31. εἰ μὴ γε ἄλλω τιμὴ μείζονι, τῇ γε παροῦσῃ ἀτιμίᾳ. SLUITER.

Συμφέζει] Expediit enim utique reipublicæ minus in sacra insumi, quam sumptus fieri supervacaneos. REISK.

Καὶ δυνησόμεθα] Καὶ ἂ δυνησ. CONT. Χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκονται, etc.] Conjicio εἰς τὰ ἄδυστα pro εἰς ταῦτα. sic versu proxime sequenti ἱερὰ ἄδυστα, id est, sacrificia, qua, vel qualia, fieri non debuerunt. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. μβ'. οὐ τὸ τελευταῖον αὐτῶν καὶ ἀκαλλιεργήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; qua verba repetit §. μγ'. Philo Vit. Mos. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἀδικος, ἄδυστοι αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ λειτουργίαι. et p. 461. θυσίας ἄδύτους ἀνίγαγον, καὶ χοροὺς ἀχοροῦτους ἴστασαν. unde Idem p. 577. conjungit ἄδυστων, ἀνίερων, ἐεβήλων, ἀκαθάπτων κρεῶν. MARKLAND. εἰς ταῦτα, nr. i.e. nova sacrificia qua Nicomachus instituerat. AUSER.

τα μὲν ἀναλίσκεσθαι, ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις ¹ ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἰσρὰ ἄφθута τριῶν ταλάντων γεγένηται ² τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν ὡς οὐχ ἱκανὰ ³ ἦν αἰ προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ

¹ ἐπιλείπειν T.

² τὰ ἐν τ. κ. γεγραμμένα A.

³ εἶναι προσῆλθε T.

Αὐτίκα, πέρυσιν ἰσρὰ ἄφθута τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε etc.] Ita distinguendum. αὐτίκα est exempli causa. dixi ad Orat. XIX. Deinde ἰσρὰ ἄφθута τριῶν ταλάντων. Atqui, si τριῶν ταλάντων, quomodo ἄφθута, cum tria talenta esset somma, quam Sacrificiis annuis Leges Solonis præscribent, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accusatur plura in Leges suas inseruisse, et civitatem impensis non necessariis onerasse. Lego: ἰσρὰ ἄφθута πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti potest: exempli gratia, anno proxime elapso sacrificia infaustra facta fuerunt plura, quam ad tria ista talenta, quæ in Tabulis Ritualibus præscribuntur. MARKLAND. Intelligi ἰσρὰ ἄφθута non sacrificia infaustra, ad sæpius; sed sacrificia infecta. AUGER.

Καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ οὔτως etc.] Sic et hæc distinguenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν αἰ προσῆλθε τῇ πόλει, neque obijci potest, reditus civitatis non sufficisse: nisi enim hic homo etc. αἰ προσῆλθε sunt τὰ προσελθόντα, reditus: quos voce synonyma τὰ προσόντα appellat Noster Orat. XXXII. et Demosthenes Orat. περὶ Συντάξ. et alibi; et Pollux VIII. 9. p. 936. et Thucydides VII. 23. Demosthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιῶσα, πολλὰ πεποιήκε τὰ κενὰ, καὶ τετρακίσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσέρχεται. in reditu fuerunt. Xenophon Ἀγορν. lib. III. p. 773. E. εἰς γε μὴν, ἔφη, τάρχρηια (s. τάρχυρηια) οἷδ' ὅτι οὐκ ἀφίξει, ἅστ' ἔχων εἰπεῖν, διότι γὺν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσέρχεται. αἰπέσει. in argentifodinas, subiicit Socrates, scio te non venisse, ut possis dicere, quamobrem nunc minoris inde, quam antehac, REDITUS FIANT. εἰς τὴν πλίνυ ἀφικνούμενα χερέματα, eodem sensu Dinarches adv. Demosth. p. 100. προσόδους εἶναι αὐτῶν προσερχέσθαι, Thucydides I. 4. Atque hinc explicandum pnto locum Propertii, Græcæ Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. ubi magnam Cynthiæ suæ erga se affectam describit:

“ Non, si Cambysæ REDFANT, et flumina Cresi,
Dicat, De nostro surge, poeta, toro:”

redeant, προσέρχονται, in reditu sint: pro toto fluviorum auriferorum reditu Cynthia me a toro suo non rejiceret. MARKLAND. οὐχ ἱκανὰ ὄντα προσῆλθε. CONT.

Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν — περιγέμετο τῇ πόλει] Hæc sunt obscurissima, nec ad illum calculum certum redigi possunt. Bene vero accidit, quod unus locus restet integer, ex quo, etiam sine MSS. hunc restitui posse puto. is est infra: ὅς ἐν θυοῖν μὲν ἑτοῖν πλείω ἦδη τοῦ δέοντος δάδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἑναυτὸν ἐπεχέρισεν ἕξ ταλάντοις τὴν πλίνυ ζημιῶσαι. qui duorum annorum spatio duodecim talenta plura, quam opus erat, consumpsit; et in singulos annos damno sex talentorum civitatem affecit. Ex hoc loco, collato cum isto supra adducto, τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, colligi potest, Tria talenta a Solonis Legibus in annua civitatis Sacrificia præfinita fuisse: Nicomachum vero, Pietatis et εὐσεβείας obtentu, Sex præterea talenta addidisse, ut Novem jam pro Tribus essent. His cognitis, absque unius literæ mutatione, ita restituo: εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἕξ ταλάντοις, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤκαστε τρία τάλαντα, καὶ ἕξ ἂν περιγέμετο τῇ πόλει, nisi enim hic homo in describendo addidisset sex talenta, sacrificiis patriis sufficere tria talenta quotannis, et sex relicta fuissent in usus civitatis. In pbrasi πλείω ἕξ ταλάντοις, ultimæ voces ἕξ ταλάντοις, mensuram excessus denotant, ut infra, πλείω δάδεκα ταλάντοις: et ita in defectu, χιλίαι; δραχμαῖς ἕλαττον, Orat. XXXII. eo nimiram sensu, quo dicimus, MULTO DITIOR est Hic Illo; eo sensu, quo (ut hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII. 7. et Matthæus X. 31. Πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ἡμεῖς (ita enim sine dubio legendum, non πολλῶν στρουθίων), vos MULTO excellentioris estis natura, quam passeressunt. quod alibi ita effert Matthæus, VI. 26. οὐχ ἡμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; et XII. 12. πῶς οὖν διαφέρει ἄθρωπος προβάτου; Lucas quoque XII. 24. πῶς μᾶλλον ἡμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; appositissime: πῶς enim, Interrogative, idem est quod πολλῶν Affirmative, et absque Interrogatione. Hanc conjecturam, satis obviam assensu suo et alterius lectionis improbabilitate (quis enim credat Scrivatorem nostrum relictorum

οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἕξ ταλάντοις, εἰς ¹ τε τὰς θυ- 856
 σίας τὰς πατρίους ἀν ² ἐξήρκεσε καὶ τρία τάλαντα ἀν 858
 περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ μάρτυρας
 10 ὑμῖν παρέξομαι.

MARTYRES.

ς'. Ἐνθυμεῖσθε τοῖνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν μὲν
 κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται·
 ἐπειδὴν δὲ κατὰ τὰς στήλας ἀς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ
 τῶν ἱερῶν καταλύεται. ³ καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει,
 λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· ⁴ εἰ δὲ 859
 μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει καὶ ἐκ τούτων 860

¹ γε T. R. A.

³ καίτοι οὗτος ὁ Α.

² ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἕξ ἀν περιεγένετο Α.

⁴ καὶ εἰ μὴ T. R. A.

fuisse locum suspicioni isti, scil. *ullum numerum passerum æqui esse valoris cum Homine, seu Anima Humana?* cui tamen suspicioni et interpretationi favet vox πολλῶν), a Theophylacto postea firmatam deprehendi, in cujus Contextu ita legitur Matt. X. 31. Sed ad Lysiam redeo. Detraxi primam syllabam ex voce ἐξήρκεσε, et in locum suum, nisi fallor, posui. Cætera satis evidenter esse puto. MARKLAND. Qui egregie falsus fuit. Bene habet vulgata, nisi quod mala interpolatione laborat. In vulgatis sic circumfertur: ἀνεγραψεν, ἕξ ταλάντοις εἰς — Ego sic emendavi distinctionem: ἀνεγραψεν ἕξ ταλάντοις, εἰς — Nicomachus sex talentis auverat summam sumptuum in sacra faciendorum a legibus vetustis constitutam. Conf. p. 598. 1. ubi ait e nova Nicomachi horum sumptuum constitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, insumpta fuisse. Ergo quotannis sena talenta plus insumpta fuere. Et statim addit, Nicomachum senis talentis in aonos singulos rempublicam quasi muletasse. Videtur vetusta horum sumptuum summa fuisse novem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta. REISK.

[Ταλάντοις] Ταλάντων. SCALIG.

[Ἐξήρκεσε] Scil. τὰ προσιόντα χρήματα.

REISK.

[Ποιῶμεν] Οὐῶμεν. CONT.

[Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego: καὶ ἐπὶ τούτοις — his factis, vel, ob hæc facta circumcursit sacrilegus iste, dicens etc. Vanderbeidius vertit: Et hæc Sacrilegus ille negligit, dicens etc. Mirarer unde, nisi suspicarer enim cepisse vocem

περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum subest significatio, quæ eo aliquatenus tendit. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Non displicet Marklandi conjectura. possit tamen quoque legi καίτοι οὗτος ὁ ἱερόσυλος, id quod videtur ad vestigia literarum propius accedere. REISK.

[Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε] Verba καὶ τούτοις emendare conati sunt Marklandus, scribens καὶ ἐπὶ τούτοις, et Reiskius καίτοι οὗτος reponens: ingeniose uterque et probabiliter. De sequentibus nemo monuit, cum tamen animadversione digna videantur. Vehementer dubito, an bene dicatur ἀναγράφειν εὐσέβειαν et εὐτέλειαν, scribendamque puto: λέγων ὡς εἰς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εἰς εὐτέλειαν ἀνέγραψε. Præpositiones absorptæ sunt a literis prioribus verborum sequentium. SLUITER.

[Ἀρέσκει] si qua descripsi (inquit) vobis non placeant, delenda esse concedo. Recte sane hucusque et ut frugi hominem decet! Sed quid tum postea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid est uspiam elegantiarum. Optimum fuisset argumentum penitentiae, innocentiae, quod locus postulat, levissimum quod audivi. Εὐτέλειαν antiquorum Græcorum in sacris faciendis existere multæ, qui laudant. Vid. Plutarch. in Solone, Dionys. Halic. l. 2. Antiqq. p. 91. Edit. Huds., Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic. Eam igitur εὐτέλειαν cultor Deorum hinc magnificus et superbus damoare aggreditur, atque adeo iniquum censet sibi in fraudem cedere Solonis in sacris faciendis parsimoniam,

οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ, ὅς ἐν δυοῖν μὲν ἑτοῖν πλειῶν 15
 ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἑκάστου
 δὲ τὸν ἑνιαυτὸν ἐπεχειρήσεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶ-
 σαι, καὶ ταῦτα ὄρων αὐτὴν ἀποροῦσαν χρημάτων, καὶ Λα-
 κεδαιμονίους μὲν ἀπειλοῦντας ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς
 τὰ χρήματα, Βοιωτοὺς δὲ ¹ σῦλα ποιουμένους ὅτι οὐ δυνά-
 μεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ νεωσοίκους ² καὶ τὰ ²⁰
 861 τείχη ³ περικαταρρέοντα· εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα,
 ὅταν μὲν ἔχη ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἕξαμαρ-
 τάνει, ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῆ, ἀναγκάζεται εἰσαγ-
 γελίας δέχεσθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν
 ῥητόρων τοῖς πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. χρῆ τοίνυν, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς βουλευούσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι,
 ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας ⁴ καθιστάσι τὴν πόλιν. 25

¹ σῦλα T.² καὶ om. T.³ περικαταρρέοντας T.⁴ καθιστῶσι T. A.

ut potius laudandus sit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *noxe* decreverit, vel decerni curaverit. *sive priorum temporum eutelia religionibus vestris non sufficiat, na ego fus esse puto, ut illorum potius acta, quam mea, rescinderentur.* εἰ μὴ ταῦτα ἡμῖν ἀρκέσει, ἕξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων εἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

Τὰ χρήματα] Scil. τὰ ἐκ τῶν συνδικῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα. REISK.

Βιωτοὺς δὲ σῦλα ποιουμένους] Σύλας. CONT. Valesius ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad Lacriti παραγρ. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὡσπερ δεδημῶναν σῦλαν Φασηλιταῖς κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σῦλαι et σῦλα, interdum, denotant *Jus rem aliquam auferendi*: interdum, *Rem ipsam, quae isto Jure aufertur, vel auferri potest.* unde Hesychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pegno*. MARKLAND.

Τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repono, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταρρέοντα. Posterius confirmatur a Coisl. TAYLOR. Sic forte legendum: καὶ τὰ τείχη *navalia vero et mania undique delubentia.* Deinde: εἰδὼς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα, ὅταν μὲν ἔχη etc. Praecessit enim ὄρων, cui respondet et connectitur εἰδὼς τε. MARKLAND.

Ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα] An credamus Lysiam voluisse senatum illum, qui tunc erat, praeter ceteris reprehendere, praesertim

cum nulla esset causa? At hoc tamē sibi volunt illa ἢ βουλὴ ἢ βουλευούσα. Equidem unam addendam esse arbitror particulam αἰί. Non enim de illis solis loquitur Orator, qui tum senatores erant, sed commune omnium vitium reprehendit, qui quovis tempore illud munus gessissent. Itaque scribendum censeo: ἢ βουλὴ ἢ αἰί βουλευούσα. *Senatus ille, qui singulis annis hoc munere fungitur, quae emendatio confirmatur seq. v. pen. χρῆ—* μὴ τοῖς βουλευούσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι. eodem modo Andocides de Mysteriis p. 12. v. 21. ed. Steph. ἢ βουλὴ ἢ αἰί βουλευούσα τί ὄμνυσι. Aristophanes in Vespis v. 697.

Ἐπὶ τῶν αἰί δημιζήτων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐρμευκλήσασαι.

Thucydides l. I. 22. ὡς δ' ἂν ἐδόκουν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν αἰί παρόντων τὰ δεῖonta μάλιστα εἰσεῖν. Xenoph. Hellen. l. I. 1. 18. εἶναι ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ αἰί παραγελλούμενα. Cyropaeid. l. VII. 1. 47. ὡς τε καὶ ταῦτο ἐστὶ καὶ νῦν διαμένει τὸ πολεμιστήριον τῶ αἰί βασταύοντι. Isocrat. Panath. p. 239. A. πρεπόντως καὶ δικαίως, ὁμιλοῦντες τοῖς αἰί πλησιάζουσι. ibid. E. τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν περὶ ὧν ἂν αἰί τυγχάνη διαλεγόμενος. Demosth. in Aristog. l. 5. ζ'. τοὺς νόμους οὖν δεῖ τηρεῖν καὶ τούτους ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς αἰί δικάζοντας ἡμῶν. SLÜTER.

Πονηρότατα] Malim articulum τὰ praepositi. REISK.

¹ προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται· οἷς ὑμεῖς, εἰάν μὴ τοῦτου 862
 τιμωρήσθητε, πολλὴν ἀδειαν ποιήσετε· εἰάν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων ² αὐτῷ τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς
 τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε καὶ παρὰ τούτου δίκην εἰληφό-
 30 τερες ἔσεσθε. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παρὰ-
 νειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν κολάζητε, ἀλλ' ὅταν
 παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς οὖν τῶν
 ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς
 ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποιήκεν ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὅς
 καὶ τῶν ὀσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμ- 863
 φότερα ταῦτα ἠμάρτηκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἠδη
 35 τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καίτοι
 ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτο μόνον ὑμᾶς ἐβλαψαν ὅσον ἐν τῷ παρόντι,
³ οὔτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα
 λαμβάνοντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι.

ζ'. Διὰ τί δ' ἂν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; ὡότερον,

¹ καὶ ἐνδυμείσθαι ὅτι προσέχουσι Α.

² αὐτὸν τιμωρήσητε T.

³ οὔτοι τ' T.

Προσέχουσι.] Π. οἷς προσέχουσι. H. STEPH. Nullo sensu. F. οἱ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται. TAYLOR. Lege et distingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γὰρ τὸν νοῦν etc. Rationem reddit præcedentis sententiæ: ii ENIM, qui opes publicas furari meditantur, attente speculantur, quinam futurum sit eventus hujus causæ Nicomachi. οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, iidem sunt qui οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν versus præcedenti: quod Stephanus non satis animadvertēbat. De τιμήσητε pro τιμωρήσητε, quod sequitur, dixi ad Orat. XXVII. MARKLAND. Videri possit, hic loci, neque deesse quicquam, neque mutandum esse. modo post πόλιν ponatur punctum. quod feci. Est asyndeton. RISK.

Τιμωρήσητε.] Τιμήσητε. CONT.

Τῶν ὀσίων καὶ τῶν ἱερῶν.] Coniungi alibi solent. Snt scio. Plutarch. in Theseo: Εὐπατριδας — νόμον διδασκάλους εἶναι, καὶ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὀσίων vel ἱερῶν. Quod si altera vox apud Plutarch. alteram exponat, si distinctio sit non inter ὀσια et ἱερὰ, sed inter νόμους et ὀσια, vel, quod peius est, νόμους et ἱερὰ, quo pacto hic

dicetur εἰς ἀμφότερα ἠμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ὀσια, alia τὰ ἱερὰ non legi, saltem non ea usum ἀκριβεῖα Solonem in legg. describendis, ut alie essent Tabulæ τῶν ὀσίων, alie τῶν ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur περὶ τῶν ὀσίων sancita? Cum ergo utrisque tam civilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et utrinque fidem fefellit, ut modo: οὔτοι τ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες. fortasse h. p. restituere oportet: ὅς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἠμάρτηκεν. Ut Suid. in γ. γραμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημοσίου. Quali medela ubi Æschinem levaverim quoque, finem fecero: Προχειροτονεῖν μελεῖει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβων καὶ δημοσίων. c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis ὀσίων. TAYLOR. Sed in alteram partem audi D'Orvillium in Char. Aphrod. l. I. c. 10. p. 112.

Οὔτοι τ'.] Π. οὔτοι δ'. H. STEPHAN. Recte. MARKLAND.

ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ πολλαῖς μά-
 χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς
 ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος 40
 νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι ¹ χρήματα δεδαπάνηκε καὶ
 πολλὰς εἰσφορὰς εἰσηνήνοχεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν
 αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφή-
 ρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ
 τοῦτο συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν· ἀλλὰ τούτῳ γε προσ-
 864 ἤκει διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπρᾶ-
 σθαι. ἀλλ' ὡς, εἰν νῦν αὐτοῦ φείσησθε, αὐτίς ἀποδώσει
 τὰς χάριτας; ὃς οὐδ' ὢν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν 186. 1
 ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένη-
 ται, ἀντὶ δὲ πτωχοῦ πλούσιος, ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως
 νομοθέτης. ἀ καὶ ὑμῶν ἔχει ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν
 πρόγονοι νομοθέτας ἤρουντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ
 Περικλέα, ἠγούμενοι τοιούτους ἔσσειναι τοὺς νόμους οἰόωμεν ⁵
 ἂν ὧσιν οἱ τιθέντες, ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος
 καὶ ² Νικόμαχον καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας·
 καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἠγεῖσθε διαφθείρε-
 σθαι, ³ αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον,
 865 ⁴ ὅτι ὑπογραμματεῦσαι μὲν οὐκ ἔξιστι δις τὸν αὐτὸν τῇ
 ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς εἶατε

¹ χρήμασι T. R. A.² τὸν Νικόμαχον T.³ αὐτοῖς T. A.⁴ ὅτι om. T. R. A.

Πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγε-
 γενημένου] Vel περιγεγενημένου, victorem.
 sed nihil immo. IDEM.

Χρήμασι δεδαπάνηκε] Lego: χρήματα.
 IDEM.

Διὰ τοῦτο συγγνώμης] Si sensus me non
 fallat meus, melius scribatur: διὰ τού-
 τους, literæ ultimæ abierunt in initiales
 verbi sequentis συγγνώμης. SLUITER.

Καὶ ἑτέρους τοιούτους, ἀνδρ. Ita interpun-
 gendum; non, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπο-
 γραμματέας. Nota loquendi formula ἀν-
 θρωπος ὑπογραμματέως, ut ἀνθρωπος βασι-
 λεύς, rex, Matt. XXII. 2. ita ἀνδρες ἀδελ-
 φοί, fratres, Actor. XXII. 23. et VII.
 26. ἀνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, vos estis fra-
 tres: sic enim distinguendum puto: non,
 Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro pro τὸν
 Νικόμαχον, scribo τούτον Νικόμαχον, hunc
 hominem Nicomachum, cum contemptu:

ut passim supra, et ita sumendum istud
 Lucæ XVIII. 11. Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι,
 ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
 — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελῶνης. Deus, gratias
 tibi ago, quod non sum sicut ceteri — vel
 etiam ut hic homo, publicanus iste. δε-
 κτικῶς. MARKLAND.

ἠγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις
 πιστεύετε] Scribo: ἠγεῖσθε ἂν διαφθεί-
 ρεσθαι, αὐτοὺς δὲ etc. et magistratus quidem
 vestros a talibus hominibus contaminatos
 putavissetis; vosmet tamen ipsos his iisdem
 committitis. Eadem alibi sententia utitur.
 Mox distingue: τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ
 δὲ τῶν μεγίστων etc. IDEM. αὐτοὺς a
 Lysia profectum esse vix credo, qui eo
 sensu cum optimis quibusque scripto-
 ribus verbo ἐπιτρέπων utitur. Potius scri-
 bendam fuisset: αὐτοῖς δὲ τούτοις πι-
 στεύετε. SLUITER.

πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον
 10 εἴλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πό-
 λεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι,
 οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν
 μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ ¹ τούτων
 αἰεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε· μηδὲ ἰδία μὲν ὀνειδίζετε 866
 τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῆ δικὴν παρ' αὐτῶν λαμβάνειν,
 ἀποψηφίζεσθε.

15 ἦ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ
 τῶν ² ἐξαιτησομένων βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν βούλομαι.
 παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς
 πόλεως πρᾶττόντων δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἡγοῦμαι
 ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖ-
 σθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι.
 δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ᾧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τούτου μὲν
 20 ἐνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἡδικημένου οὐκ ἐπεχει-
 ρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα,
 ὑμᾶς δὲ τοσοῦτους ὄντας καὶ ἡδικημένους ὑπὸ τούτου ³ ζη-
 τοῦσιν, ὡς οὐ χρὴ δικὴν παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, 867
 ὥσπερ ἂν τούτους ὄρατε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους,
 οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι

¹ τῶν αἰεὶ T. R. τῶν αἰεὶ κακίστων A.

² ἐξαιτησομένων T.

³ ζητήσουσιν T. R. πείσται ζητήσουσιν A.

Κατὰ πατέρα] *Opinor*: κατὰ τὰ πά-
 τρια. *elegit* Nicomachum, ut civitatis
Leges et Instituta rescriberet; cui, *secun-*
dam eandem Leges et Instituta, nihil est
cum civitate. Ita supra, κατὰ τὰ πα-
 τρια θύειν. Demosthenes contra Midiam:
στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια. *Obvia est*
locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ
 δήμου κρίνεσθαι etc. Forte: ὑπὸ τοῦ δήμου.
 et quem oportuit a populo judicari, vel
 condemnari. Magna quidem est hoc loco
Oratoris nostri παρρησία. MARKLAND.
 Malim ὑπό, qui debebat ipse a populo judi-
 cari, ob multa quæ commisit in majesta-
 tem populi. REISK. ὑπὲρ τοῦ δήμου, no-
 mine populi, i. e. ut verti Latine: tan-
 quam reum læsæ majestatis erga populum.
 AUGER.

Οὐ προσήκει] Malim οὐδὲν προσήκει.
 REISK.

Ἐπὶ τῶν αἰεὶ κακῶς] Optime Schottus:
 ἰπὸ τῶν αὐτῶν αἰεὶ etc. neque patiamini, ut
 iidem semper vobis noceant. MARKLAND.

Legendum videtur: καὶ μὴ ὑπὸ τῶν αἰεὶ
 κακίστων κακῶς πάσχ. neque patiamini vos
 vexari ab iis, qui identidem in civitate sunt
 sceleratissimi. REISK.

Ἐξαιτησομένων] *Lege*: ἐξαιτησομένων.
 TAYLOR. *Lege*: ἐξαιτησομένων. de iis
 vero, qui deprecaturi sunt. de re enim fu-
 tura loquitur. MARKLAND.

Τῶν φίλων] Nicomachi pta. REISK.
 Δεῖσθαι ὡς χρὴ] Pro postremo vocabulo
 malim χρῆσθαι legi. rogare eum, et virum
 bonum et honestam, docilem, æquum, et
 boni publici studiosum. IDEM.

Ζητήσουσιν] Q. πείσται ζητήσουσιν. H.
 STEPHAN. Quod verissimum arbitror.
 MARKLAND. πείθειν ζητήσουσιν, vel αἰτή-
 σουσιν. CONT.

Ὡς περ ἂν τούτους ὄρατε] Aut ὥσπερ αὐ-
 τοὺς leg. videtur, aut ὥσπερ νῦν τούτους
 ὄρατε. REISK. Contius ejicit ἂν, quod
 a me forsân ejiciendum fuit, vel mutandum
 in νῦν. AUGER.

ταύτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἔπαὼν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι οὔτε 25 Νικόμαχος οὔτε τῶν αἰτησομένων οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποιήκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν, ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγορῶν ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσαντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἔξαπατήσαντες ἀδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρό- 30
868 νον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. ἡμεῖς μὲν ¹ οὖν οὐκ ἠβελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ² ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἐνόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ³ ἅπαντα.

¹ τίνων T. R. A.² ἡμετέραν νομοθεσίαν T.³ πάντα T.

Ἐπαὼν παρὰ τῶν] Ἐὰν παρὰ τῶν. CONT. Ἐπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι] Mendosam puto vocem penultimam. Forte: ὑπὸ τούτων αἰτουμένων. ab his rogantibus, supra meminit τῶν αἰτησομένων, et modo dixerat: multis precibus orantes, nos accusatores non valuerunt flectere. MARKLAND. Bene habet ἀξιούμενοι, rogati. Vindicavit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium, p. 68. REISK.

Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] Præcedentia verba sunt: ἡμεῖς μὲν τίνων οὐκ ἠβελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι. nos igitur ab his nolimus elorari. vix fieri potuit, quin sequeretur: ad hoc ipsum vos quoque hortamur, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑμᾶς παρακαλοῦμεν καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. neque ut ante iudicium

improbos odio habeatis; sed in iudicio etc. MARKLAND.

Νομοθεσίαν] F. νομοθεσίαν. Imo omnino. Nam si figurative admonitionem pro legislatione dici velis, utique dixisset auctor νοθέτησιν. T. Magister, Νοθέτησις, οὐ νομοθεσία. TAYLOR. Scribo: τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. sed in iudicio punire hos, qui vestram legislationem (vel, vestrum jus ferendi leges) abolent. quia, ut supra dixit, Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit. MARKLAND. Dictio τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζων significat, turpissima cum levitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemptuque iurium omnium et humanorum et divinorum, in conscriptione legum, que res est sanctissima et religiosissima tractanda, versari. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Δ Ο Κ Ι Μ Α Σ Ι Α Σ .

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Philo in Civium dissensione, quo tempore ci xxx ab Exsulibus debellarentur, neutri parti se addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambivit, cum de istiusmodi hominibus longe aliter statuerat Solo, quin etiam qui in seditionibus alterutrius

Pag. partis non essent, ignominia notarat; de qua constitutione Attica disputat Gellius Pag. ed. II. 12. ed.

H. Steph. 186. 39 H. Steph. 186. 39 Pag. ed. Reisk. 869

α'. ΩΙΜΗΝ μὲν, ὧ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' εἰς τοῦτο τόλ-
μης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκι-
μασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἓν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ τολ-
μηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ ¹βουλευτήριον
τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὄρκῳ
ἀποφαίνειν Εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα

187. 1 βουλευεῖν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουῖ Φίλωνος ποιήσομαι κατ-
ηγορίαν, οὐ μέντοιγε ἰδίαν ἔχθραν οὐδεμίαν μεταπορευόμε- 870
νος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἔπαρθεις,

ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων, καὶ
τοῖς ὄρκοις οἷς ὡμοσα ἐμμένειν ἀξιῶν. γνῶσεσθε μὲν οὖν ὅτι
οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ²ἐγὼ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι,
5 καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρός εἶναι· ὁμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλεί-
ποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ
τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, ³εἴ τι ἰκανῶς διδάξαιμι,

¹ δικαστήριον T. R. A.

² ἔγωγε τοῦτον T.

³ ὅτι T. A. ὅτι R.

"Εν—πολλὰ] Subaudi κατά. AUGER. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν. inferiores esse viris.
Δικαστήριον] Dedi ex niente Bekkeri Deinde, pro δικαίως recte Stephanus δικαι-
βουλευτήριον. ors. IDEM.

"Εγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse: ἐγὼ τε τοῦτον—καὶ οὗτος etc. MARKLAND.

"Ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὁμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II.

"Οτι ἰκανῶς] Melius abunde εἴ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι—εἴ τι ἰκανῶς διδάξαιμι. Nam incunte accusatione, neutrum adhauc constare poterat. Isocrates de permutat. "Ἦν ἢν μὲν ἰκανῶς δόξω λέγειν, ἐνοχος ἂν φαίνομαι (f. φαίνωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ

ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀπει-
 871 ρίαν πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἰκανῶς δὲ διὰ τὴν
 περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκῶς ἂν εἶην. ἀξίῳ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτι-
 νες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ, λόγῳ ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ
 τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν 10
 αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ
 τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι
 σκέψασθαι.

Β'. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλους τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βου-
 λεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυ-
 872 μούντας τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά
 ἐστὶν εὖ τε πρῶττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως, διὰ
 τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος 15
 τῶν δεινῶν, ὡς περὶ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσιν. ὅσοι δὲ
 φύσει μὲν πολῖταιί εἰσι, γνώμη δὲ χραῶνται ὡς πᾶσα γῆ
 πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν ἐν ἧ ἂν τὰ ἐπιτηδεια ἔχουσιν, οὗτοι
 δῆλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν

¹ καὶ γὰρ οἱ φύσει T. R. A.

τῆς δεινότητος τῆς ἐμαῖς προειρημένους· ἦν δὲ
 ἐνδεέστερον τύχῳ διαλεχθεῖς, ἂν οὗτος ὑμᾶς
 προσδοκᾶν πεποιθῆκε, τὰς πράξεις· ἡγήσασθε
 μου χείρους εἶναι. TAYLOR. Forte, ἦ, τι
 (vel εἰ τι, ut ante) ἰκανῶς etc. et ἐκ τούτου
 pro τούτων: ut supra διὰ τοῦτο dixit, non
 ταῦτα. sed potius rejici mereretur ex isto,
 quod ego sufficienter probavero. "Ο, τι di-
 visum, ut infra, ubi idem mendum bis.
 MARKLAND. Quia ἦ, τι quasi multitudi-
 nem quandam rerum complectitur, ideo
 possit τούτων defendi, quamquam τούτου
 singularis atque magis conveniret. REISK.
 Ἀξίῳ δὲ etc.] Distingue: ἀξίῳ δὲ καὶ
 ἡμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ λόγῳ,
 ἀποφῆναι etc. id est, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους
 ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos
 δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et
 XXX. Ita Moses ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις,
 Act. VII. 22. et ita forte intelligendum
 istud cap. XXV. 5. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν
 ὑμῶν (scil. κατηγορεῖν) κατηγορήσαντων αὐ-
 τῷ. accusent illic, Caesare. MARKLAND.
 Λόγῳ coheret cum ἀποφῆναι, non cum δυ-
 νατώτεροι. Nam si cum hoc coherere de-
 beret, non λόγῳ conveniret, sed λέγειν.
 REISK.

Ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse
 ante has voces. TAYLOR. Nihil hic
 deest. γὰρ orditur tractationem argu-
 menti, et significat aut *nempe*, scilicet, aut

igitur. Superiora veluti praefatio que-
 dam sunt. REISK.

Ἐπιθυμούντας τούτου] Cujus? nihil
 enim proceris, ad quod vox τούτου com-
 mune referri potest. Conjicio: ἐπιθυ-
 μούντας τοῦ ἴσου. aequalitatis cupidus, id
 est, non solum ferentes, sed cupientes
 etiam aequo jure esse cum reliquis civi-
 bus; et, ut bonorum, ita malorum quoque
 Reipub. participes esse, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
 πολῖταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit
 hic Philo, qui duris temporibus patriam
 deseruit et aufugit. vide sequentia, quae
 hunc sensum explicant. Noster Orat. II.
 οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαν-
 τες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκά-
 σαντες. Aelianus V. H. II. 42. ἤρτο μίντοι
 τοὺς ἥκοντας, πᾶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον
 ἔχειν ἅπαντας. ut recte emendavit Perizon-
 ius, pro ἅπαντες. loquitur de Platone,
 cui Legatos misere Thebani et Arcades,
 orantes, ut Leges iis scriberet. ἰσοομίαν
 mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Ty-
 rius Dissert. IV. ὁ μὲν φίλος ὀρέγεται τοῦ
 ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου. MARKLAND.
 Intellige τούτου, εἶναι πολίτας, eos qui non
 modo sunt cives, sed qui hoc civium nu-
 men habent carissimum. AUGER.

Τὸ μέρος] Sub. κατά. IDEM.

Οὔτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortasse le-
 gendum mecum hoc pacto: οὔτοι δῆλοί

ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ¹ ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ
 20 Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν εἶον διάγειν ἢ τὴν πόλιν 873
 σῶζειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος γάρ, ὡς βουλῆ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν — ἥς ἐγὼ, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ ² τοσοῦτον μέμνημαι —, ἐκκεκρηυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου
 25 πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ὄκει ἐν ἀγρῶν, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέχοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβόηθει τῇ πατρίδι, ³ ταύναντία ἅπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε, καὶ ἐν Ὀρωπῶν
 30 μετοίκιον κατατιθεῖς ἐπὶ προστάτου ὄκει, βουλευθεῖς παρ' 874 ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολιτῆς εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ' ὡς περ ἐνιοὶ τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ ἐώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ ⁴ κατεργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν

¹ αὐτοῖς T. R. A.² τοῦτο T. R. τοσοῦτο A.³ τὰ ἐναντία T. R. A.⁴ κατεργασμένῳ T.

εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθόν, ἂν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR. Bene habet hic locus. idem est, ac si dixisset: περὶ τούτων ὄλον ἐστίν, ὅτι —. REISK.

Αὐτὸν ἀκινδύνους] Scribe: αὐτόν. sc. MARKLAND.

Τοῦτο μέμνημαι] Nam τοσοῦτο. sic certe requiritur procedens ὅσον. et sic paulo post quoque: καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβόηθει. REISK.

Ἐν ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis republicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicæ! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ διδόνθαι etc. legitur: Ἐκαστος γὰρ ὑμῖν εἰδίσται προσφοιτᾶν, ὃ μὲν πρὸς μυροπάλων οἱ δὲ πρὸς κουρεῖων ὃ καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι δὲ πρὸς συστομαεῖον — καὶ πλείστοι μὲν, ἄθῆνας ἐλεῖν λίδον Πάριον, ὡς ἐπ' ἐξείριστος ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατοικισμένους, ἐλά-

χιστοὶ δὲ ὡς τοὺς πλείστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque ubi convenitur solum, sed ubi iudicatur maxime. N. de Aristoph. fortun. ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οἷδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ἄφθνη οἰδέποτε. Sed tædet immorari. Jubet locus, at restituamus ἐν ἀγρῶν. Et restitui, auctore etiam Cod. Coisliniano. TAYLOR.

Ἐπὶ κατεργασμένῳ] Ἐπὶ κατεργασμένῳ. CONT. Norunt Grammatici, quam raro hic Aoristus passive exponatur: in verbis profecto, quæ activa forma destinantur, equidem haud scio an unquam. V. σχ. Thucyd. VI. 11. 33. Suid. et Phavorin. in Κατεργάσατο et Κατεργάσασθαι. Hic certe, levissima mutatio, si per Codd. licuerit, reponerem κατεργασμένῳ. Ita fere Pausan. Attic. c. 33. καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι δὲ πρὸς συστομαεῖον — καὶ πλείστοι μὲν, ἄθῆνας ἐλεῖν λίδον Πάριον, ὡς ἐπ' ἐξείριστος ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατοικισμένους, ἐλά-

¹κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων.
875 οὐδ' ἤλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι ³⁵
²παρέσχε. ³καίτοι ὅστις εὐτυχοῦντας ὄραν ὑμᾶς ἐτόλμα
προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθα γε πράττοντας
ἐποίησεν ἄν;

γ'. Ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον
τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς
ἄξιόι εἰσι τυχεῖν — οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίγνεται —, ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμη ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγ-
γνώμης ἄξιόι εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἐπι- 40
βουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔδος δίκαιον πᾶσιν
876 ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι
τοῖς μάλιστα δυναμένοις ⁴μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ

¹ κατεργασάμενός Α.² παρασχεῖν T.³ καὶ γὰρ T. R.⁴ μὴ om. T.

rodot. Uran. 94. Οὕτω δὲ ἀποστρέφοντα
τὴν νῆα αὐτῶν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπ' ἔξειρ-
γασμένοισι ἔλθειν εἰς τὸ στρατόπεδον.
TAYLOR. Dedi de meo ἐπὶ κατεργασμέ-
νοις. quæ est nota dictio proverbialis, de
illis usurpata, qui cum sero veniant, re
ab aliis jam peracta, gloriam tamen ejus
ad se trahere contendunt, quasi ipsi pere-
gissent. REISK.

Κατεργασάμενος] Vir summus legit κα-
τεργασόμενος. TAYLOR. Lege: κα-
τεργασόμενος τι. volens redire re jam con-
fecta, potius quam confecturam aliquid rei-
pub. utile unacum cæteris civibus descendere.
Mox, pro παρασχέιν, recte legit Steph-
anus παρέσχε: quod Lyeurgus effert: μή-
τε τὸ σῆμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατι-
ωτοῖς. Noster: οὐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων
ἑαυτὸν τάξας. Orat. XIV. MARKLAND.
Ego malim sic legi: ἢ κατῆλθεν συγκα-
τεργασάμενος. quam in patriam redire, re
bene gesta in aliorum eandem rem geren-
tium societate. REISK.

Οὐδ' ἤλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ οὐδ'
ἤλθεν, aut ἀλλ' οὐδ' ἤλθεν. verum ne in Pi-
raeum quidem venit. IDEM.

Τάξαι] Τάξας χρησίμων. CONT.
Παρασχέιν] Π. παρέσχε. H. STEPHAN.
SCAL. CONT.

Ἰμᾶς] Melius sane ἢ μᾶς, propter
istud βουλόμεθα, quod sequitur a tergo.
TAYLOR.

Ὡς μὴ βουλόμεθα γε πράττοντας] Scribe:
ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα. aliter
quam voluissetus. De præteritis enim
sermo est. MARKLAND.

Δι' ἐπιβουλὴν] Dubitavi aliquando otrum
sincera sunt, et non δι' ἐπιβουλὴν aptum fo-

ret. interpretis ex industria hinc non alie-
num. In Char. Aphrod. I. III. c. 2. p. 254.
D'ORVILLE.

Καθέστηκε δέ τι ἔδος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις] Ferri potest. Forte tamen scripsit:
ἔθος κοινὸν πᾶσιν etc. Isæus de Hæred.
Philoct. p. 57. οὐτοσὶ ὁ νόμος, ὃ ἄνδρες,
κοινὸς ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Dis-
sert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ
δέ ἔστιν οὗτος κοινὸς ἀπάντων νόμος, τὰ
κείμενα ἔωμεν. Sequitur: τῶν αὐτῶν ἀδι-
κημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic dis-
tinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, sc.
ὄντων, positis iisdem injuriis, absolute.
Post vocem δυναμένοις, in Edit. Steph.
male deest adverbium μή. MARKLAND.
Credo hic ex usu frequentissimo reticeri
ἔνεκα, χάριν, ὑπέρ, διά. et modo video H.
Stephanum sic cepisse locum in hac voce.
In Char. Aphrod. I. III. c. 2. p. 254.
D'ORVILLE. μάλιστα μὲν ὀργίζεσθαι.
CONT. Non male. Ad ἀδικημάτων sub.
ἔνεκα. AUGER.

Ἀδικεῖν] Vocem hanc, ut importunissi-
mam et otiosam Schottus obelo notavit.
Longe aliter et fortasse rectius Cod. no-
ster cum Aldinis τοῖς μάλιστα δυναμένοις
μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror Steph-
phanum ad oram suæ editionis non pro-
more admonuisse. Nam ubi a Manutio
recedit, id fideliter observasse semper
videtur, saltem, ubi id admonere erat
operæ pretium. Schottum, credo, in
fraudem duxit notissima illa distinctio in-
ter τοὺς δυναμένους et τοὺς πένητας, vel
ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster: ἢ
αὐτῇ τιμωρίᾳ τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς
τούς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέ-

ἀδύνατοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἡγεῖσθαι 577
 ἄκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμίᾳς συγγνώ-
 μης ἄξιός ἐστι· τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν
 188. 1 ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λει- 878
 τουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν, ὅσον δυνατὸς ἦν
 ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάν-
 των ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀπεχθῆσεσθέ γε τῶν
 πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες· ὁ γὰρ τοὺς ἐτέ-
 ρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι· προδοὺς, ὡς τε μήτε τοῖς 879

¹ ἢ ταλαιπωρεῖ· T.

² οὗτ' εἰ τοὺς T. R. ὅς οὐ τοὺς A.

δοται. et juxta quoque Eurip. Supplic. 433.

Γεγραμμέναν δὲ τῶν νόμων, ὅ, τε ἀσθε-
 νῆς

Ὁ πλοῦσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim
 ius eos gravius advertitur, qui re utuntur
 lautiori (hoc enim neque ἡδικῶς, neque
 ἀληθῶς dici potuit), sed in eos, quorum vi-
 tæ conditio τὸ peccare fecit minus neces-
 sarium, τοὺς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui id-
 circo petulantur atque ἰκονσιῶς ἀδικοῦσι.
 Atque ita postulat loci contentio. Vir in
 nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα
 διανοοῦ μένοισ ἀδικεῖν. TAYLOR. ἔγω
 μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum
 exsulans, ex Aldina revocavi. duo cum
 sunt ejusdem criminis rei, alter qui ca-
 vere non potuit, alter qui potuit, omnes
 homines, ritu æquo et justo, gravius ei
 succensent, qui cavere cum potuisset de-
 lictum, tamen deliquit, quam ei, qui ca-
 vere eum vellet, non potuit. REISK.

Ἡ ταλαιπωρεῖ] Ἀδύνατός ἐστι ἡ ταλαι-
 πορεῖν. CONT. Aut animus me vehementer
 fallit, aut gravissimum latet mendum.
 Locum discutiam. Supra dixit N. τοῖς
 vel πένησι, vel ἀδύνατοις τῷ σώματι veni-
 am potuisse concedi. Atque hoc infra
 per plura. Sic in h. l. οὔτε τῷ σώματι
 ἀδύνατος — οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil
 relinquatur tertium. Quenam autem est
 hæc disjunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Unde nec
 sensum facile quivis possit extendere.
 Ut dicam autem, quod res est. Ταλαι-
 πορεῖν, uti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis
 dici solet, de labore et strenue aliquid
 agendo, de meoborum exercitatione.
 Ita Critias apud Clem. Alexand. p. 741.
 in editione reverendissimi: Ἀρχομαι δὲ
 τα ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος
 τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ ὁ φυτε-
 ῶν γυμνάξοιτο καὶ ἐσθίει ἐρρωμένους καὶ τα-
 λαιπωρεῖ τὸ σῶμα. Aristoph. Plut.

Τοὺς ξυγγεῆργους κάλεσον εὐρήσεις· δ' ἴσως
 Ἐν τοῖσιν ἀγεῖς αὐτοὺς ταλαιπωροῦ-
 μένους.

Id. Lysistrat. 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
 Ἐμὴν χηρίσασθαι, προσταλαιπωρή-
 σομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνε τὸν πόνον ἀσμένως
 ὑποφέραμι. Thucyd. speciatim de labore
 militari: Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον — οὐκ
 εὐθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν
 προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ
 τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παρούσι βοηθοῦ-
 ντας χερὶ ἐπιταλαιπωρεῖν. Id. I. 123.
 προσδέναι τοὺς πόνους, σχ. ad loc. Non
 aliter Xenoph. Memorab. II. 1. 18. Ὁ
 μὲν ἰκονσιῶς ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ
 ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· ὅσον οἱ τὰ θηρία
 θηρῶντες ἐλπίδι τῷ λήψεσθαι ἰδέως μοχλοῦ-
 σι. Ubi sane rectius legeretur πονῶν
 εὐφραίνεται, ut sententia pariter procedat.
 Ceterum vide præterea Aristoph. Ran. 24.
 Eccl. 54., Lucian. de Parasito, p. 249.
 edit. Græc., Hesych. in Πολύτλας et Τα-
 λαίπωρος, Etym. M. in Ἀταλαίπωρος. Jam
 h. l. mecum refinget, nihil dubito, erudi-
 tus lector pulcre et emphaticè: οὔτε γὰρ
 τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν·
 ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λει-
 τουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N.
 idem significatur: τῷ σώματι δι' ἀσθένει-
 ναι ἀδύνατος κατέστη βοηθεῖσθαι εἰς τὸν
 Πειραιᾶ. TAYLOR.

Οὔτ' εἰ] Π. οὔτε. H. STEPHAN. οὔτε γὰρ
 vel εἰ γ' οὐ. CONT. Feliciter Stephanus.
 Sunt quibus placet ὅς οὐ τὸς ἐτέρους, et
 quibus ὅτι οὐ. TAYLOR. Lego: τοῦτον
 ἀποδοκιμάσαντες, ὅς (vel ὅστις) οὐ τοὺς ἐτέ-
 ρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους, φανερός ἐστι προδοὺς.
 si rejeceritis hunc, quem constat non alter-
 ros, sed utrosque, prodidisse, nempe τοὺς
 ἐν τῷ ἄσπε, et τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox,
 pone ὑποστιγμῆν tantum post καταλαβοῦ-
 σιν. MARKLAND. In οὔτ' εἰ videor mihi

ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον — οὐδὲ γὰρ ἤξιώσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκαταλεθεῖν, ¹ καὶ ταῦτα ὡς φησι καὶ ² ἄστὸς γερόμενος. εἰ
880 μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν ³ ὅτι τῶν αὐτῶν μετέ-

¹ φησὶ δὲ καὶ (καὶ om. A.) ταῦτα T. R. A.

² αὐτὸς T. R. A.

³ ὅτι T.

οὐχὶ cernere. quo admissio leg. erit aut: ἄν (scil. πολιτῶν) οὐχὶ τοὺς ἑτέρους — aut: οὐχὶ γὰρ τοὺς ἑτέρους. non enim alteros (seu urbanos, seu exules e Piræo), sed ambos, ut constat, prodidit. REISK.

Οὗτ' εἰ τοὺς ἑτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φησὶ ἐστὶ προδοῦν] In Marg. Ald. diversa lectio notatur εἰ οὐ τοὺς ἑτέρους, unde efficeret possis, antiquitus scriptum exstitisse, ἐπεὶ οὐ τοὺς ἑτέρους, alioquin legendum videtur οὐ γὰρ τοὺς ἑτέρους: hoc enim dicto prioris redditur ratio. Addit Orator. ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἤξιώσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν, οὐδὲ γὰρ τούτοις ἐθέλησε συγκαταλεθεῖν· φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γερόμενος. Hæc multis conjecturis tentata, tamen ita manserunt corrupta, ut etiamnum esse videmus. Mihi duæ in mentem venerant emendandæ viæ: et primum quidem, si φησὶ est retinendum, ea nobis nata est suspicio, lectorem quandam margini libri sui adscripsisse: φησὶ δὲ κἀνταῦθα καὶ αὐτὸς γερόμενος, vel φησὶ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς παραγερόμενος: dicit autem hæc Lysias, ut qui et ipse exsulis in Piræo affuerit, quod e Pseudo-Plutarcho vel antiquioris ejusdem Vita Lysiæ intellexerat. Lysiam fuisse, in Piræo et strenuam exsulis in recuperanda patria navasse operam, abunde docuit Taylor in Vita Lysiæ. Hæc autem fortasse in margine notata deinde inter ipsa verba auctoris sunt interposita. Vel si quis hoc nolit, et verba illa retinenda putet, forte scribendum φημί; et cætera eodem, quo diximus, modo sunt emendanda, ut actor dicat se quoque in Piræo fuisse, neque adeo hac de re testes producere; quæ conjectura, quo se tueatur, illud habet, quod in Codd. Paris. et Veneto non legatur φησὶ sed φη. quum ex his in Stephanicam editionem fluxisse videatur φησὶ, quod ab Aldina abest. Ex φῆ autem eodem jure effingitur φημί, ac φησί. Non nego tamen priorem conjecturam majorem mihi videri habere speciem veritatis, quia innox ad confirmanda ea, quæ dixerat, testes producit. SLUITER.

Φησὶ] Hoc verbum apud Ald. deest in lacunula. Si igitur Steph. γερόμενος exposuit per παραγερόμενος (quod tamen

duriter dictum est), rectius reposuisset φησει. Locus satis vitiosus. Hæc ubi in specimine operis suscepti commentatus eram, submovere sive celeberrimi sanari posse vel hoc modo: sc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸν γερόμενος. vel: ἐστὶ δὲ κατὰ ταῦτα καὶ αἴτιος γερόμενος. vel denique ut vir longe maximus: οὐ γὰρ ἤξιώσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — οὐδὲ — τούτοις ἠθέλησε συγκαταλεθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ ἄστὸς γερόμενος. TAYLOR. Nescio quid γερόμενος velit, nisi legendum sit παραγερόμενος, sed et ipse præsens hæc quoque futetur. MARKLAND. Loco huic desperato quam medicinam adhibeam, haud invenio. φησὶ non de suo largitus est Stephaus, sed in codice reperit, fortassis illo, qui hodie asservatur in Regia Parisina n. 2944. cujus ego collationem in libello variorum ad hæc orationem interdum allego, nam in eo codice sola hæc Lysiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Bessarionis enotavit Zanettius. Sic autem exarare solent librarii Græci vocem φησὶ. Constat hic lacunam subsesse. REISK.

Εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto Hellenismum sapit. Quid enim moustri est illud μετέσχε τούτῳ pro οὗτος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων? Age autem. Ego totum h. l. expeditam, ne una quidem literula sollicitata: εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅτι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων — βουλευεῖν ἀξίοντα. TAYLOR. Obscura sunt hæc ex defectu Distinctionum. Scribe: ὅτι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, εἴαν ποτε (ὅ μὴ γένητο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλευεῖν ἀξίοντα. si qua igitur restat civium pars, quæ eandem cum hoc Philone factionem secuta sit, cum illis, si quando (quod Dii prohibeant!) civitatis regimen susceperint, senatorio munere fungatur. λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco significare curam reipub. suscipere, rempublicam administrare, nisi de occupatione per vim hæc intelligere MAVIS. Orat. XII. ubi de τοῖς XXX. loquitur: λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν. Infra, ponne minimam distinctionem post ὑμῖν ἀποδείξω.

MARKLAND.

Τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc alfid su-

σχε τούτω πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, εἴαν ποτε — ὃ μὴ γέ-
νοιτο — λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω.

δ'. Ὡς οὖν ᾄκει τε ἐν Ὀρωπῷ ἐπὶ προστατεύου καὶ
10 ἐκέκτητο ἰκανὴν οὐσίαν καὶ οὗτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὗτ' ἐν τῷ
ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ
λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ἀσθέ- 881
νειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν
Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ
χρήματ' ¹ εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἢ ὀπλίσαι
15 τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὡς περ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
πολιτῶν αὐτοῖς οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα
οὖν μὴ ἐγγενηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἔξαπατηῆσαι, καὶ περὶ
τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω, ἔπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέ-
σται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. καί μοι κάλει
αὐτὸν Διότιμον Ἀχαρνεά καὶ τοὺς αἰρεθέντας μετ' αὐτοῦ
τοὺς δημότας ὀπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

20

ἘΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

έ. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ³ ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιού-
τῳ καιρῷ καὶ τοιαύτη καταστάσει διανοήθη, ἀλλ' ὅπως τι
⁴ κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο.
ὀρμώμενος γὰρ ἐξ Ὀρωπού, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' 882
ἑτέροις ἠγούμενος οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα
ἐγεγόνει, περιῶν κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐντυγχάνων τῶν
25 πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις,
ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδεῖων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὖνοι μὲν
ὄντες τῷ πλῆθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τού-
τους ἀφηρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος
αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἱ νῦν αὐτὸν

¹ εἰσενεγκεῖν R. A.² ΜΑΡΤΥΡΕΣ. A.³ ὠφελῆσαι T. ὠφελῆσαι R. A.⁴ κερδαίνει T. R. A.

perest civium genus, qui neque sint ur-
bani, neque rursus e Piræeo. Tyranni
ergo. nam hos designat. REISK.

Γενομένην] Id est, συμβῆσαν αὐτῷ. malim
tamen προσγενομένην. IDEM.

• Αὐτὸν Διότιμον] Videtur τε interponen-

dum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile.
Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi
fuit, aut princeps illius collegii, cui man-
data tum fuit cura municipales armis in-
struendi. IDEM.

Αὐτὸν] Imo vero αὐτῷ. Non enim, si

δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τε εἰσιν ἐπεξελεθεῖν ἅπαντες, διόπερ
καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτον
γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δις ὠφελήθῃναι, τότε ¹ τ' ³⁰
ἀφελόμενον ἂ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν ἀλλὰ
καὶ ὅστισοῦν παραγένῃται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ
ἠγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν,
οἷς ἕτεροι διδόναι παρ' ἑαυτῶν τι προηροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν
οἰκτεῖραντες αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα.
κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Οὐ τοίνυν ἔγωγε ² οἶδα ὅ τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ ³⁵
883 γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ ³ οἱ ⁴ οἰκεῖοι γινώσκουσι· τοιαῦτα
γάρ ἐστιν, ὡς τ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο, διὰ μόναι
ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἢ
μήτηρ αὐτοῦ κατηγορεῖ, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν
βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις, ῥαδίον ἐστὶν ὑμῖν γνῶναι
ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν
ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν ⁵ προσ- 40
884 ἤκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς
ἀργυρίου, παραλιπῶσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἄρα δῆλον
ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν ⁶ αὐτῇ τὰ δέοντα ἀν
ποιήσοντα; καίτοι εἰ μήτηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ
τῶν ἑαυτῆς παιδῶν μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μηδ' ὠφελου-

τ' om. T. R.

² ἦδη ὅτι T. οἶδα ὅτι A.³ οἱ om. T. A.⁴ οἰκεῖον T.⁵ προσήκοντι A.⁶ αὐτῷ T.

bene meminī, ἐπεξελεθεῖν τινὰ, sed τινί, dic-
citar. IDEM.

Τότε ἀφελόμενον] Τότε μὲν ἀφελ. — νῦν
δὲ δοκιμασθ. CONT. Videtur te interpon-
endum esse, quæ syllaba facile potuit in
collisione cum τότε elidī. REISK.

Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] ἠδὲν vel οἶδα, et mox
οἱ οἰκεῖοι. CONT. Lege: Οὐ τοίνυν ἔγωγε
οἶδα (vel Οὐ τοίνυν ἠγοῦμαι ἦδη), ὅτι ὑμᾶς
διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ
οἰκεῖοι γινώσκουσι. TAYLOR. Facili
negotio hæc restituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ'
οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτοῦ, ἢ ἂ οἱ οἰκεῖοι
γινώσκουσι. non video autem, quid magis
ad rem pertineat vos de ipso scire, quam quæ
domestici et familiares ejus norunt. quæ est
Versio Vanderheidī. Editio ejus recte
habet ὅ, τι divisim. οἰκεῖοι est in MS. Su-
perg, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτὸν τε

Διότιμον καὶ τοὺς etc. Sed hoc, et omnia
hujusce generis, utpote sensui non omnino
necessaria, vix admittentur, nisi ab iis,
quorum aures numeris et lectioni Lysianæ
assuescunt. Hujusmodi est id, quod se-
quitur. MARKLAND.

Προσήκοντα.] Vel potius προσήκοντι.
TAYLOR. Ex auri bus et sono legerem: οὐδὲν
προσήκοντι. nec ullam aliam rationem pos-
sum reddere, cum sensus vulgatae optime
habeat: quam si retineas, distingue post
δὲ, et post προσήκουσα. Mox, pro προσή-
κειν αὐτῷ, legi quoque potest αὐτῇ. prius,
officium filii: posterius, sanguinis conjun-
ctionem denotabit. MARKLAND. Nullam
causam video, cur vulgata sollicitetur.
REISK.

Αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Μάλιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελουμένη]

189. 1 μένη μεγάλη ἔχειν ἠγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχω
 τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον καὶ ἀπὸ τεθνεώ-
 σης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι;
 ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει
 ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλοτρίους ποιήσειεν; ὡς
 οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἔστιν, ἀκούσατε αὐτοῦ ¹ τοῦ λαβόντος
 τὸ ἀργύριον, καὶ θαύσαντος αὐτήν.

MARTYΣ.

5 ζ'. Τί οὖν βουλευθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσατε; πρό-
 τερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν
 πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρό-
 τερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βουλεύειν 885
 ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὡς περὶ τότε ² κακὸν ποιήσας.
 σωφρονέστερον γὰρ ἔστιν ὕστερον ³ πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χά-
 ριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν
 10 ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθήσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει
 εὔ ποιήσειν ἤδη τετιμῆσεται. ἀλλ' ἄρα, ἵνα βελτίους ὦσιν
 οἱ πολῖται ὀρῶντες ἅπαντας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο
 δοκιμαστέον ἔστιν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, εἰὰν
 αἰσθάνωνται ὁμοίως ⁴ τοὺς πονηροὺς ⁵ τιμωμένους, ⁶ παύσει-

¹ τοῦ om. T.⁴ τοῖς πονηροῖς T. R. A.² ἀγαθὸν T.⁵ τιμᾶμενοι A.³ πᾶσιν ὕστερον A.⁶ παύσασθαι T.

Ita vellem: μέγιστα ἀνέχεσθαι, καὶ
 μικρὰ ὠφελ. Posses minori conatu ad
 hanc normam — καὶ μηδ' ὠφελουμένη με-
 γάλα, ἔχειν γε ἠγεῖσθαι. Certissime opis,
 non multum dissimilis huic vel isti con-
 jecturae, noster indiget. In Silv. Crit.
 WAKEFIELD. μεγάλη refer et ad ὠφελου-
 μένη et ad ἔχειν, quae ita comparata est ut
 putet, quum magna non accipiat, magna
 tamen se habere. AUGER.

Αὐτοῦ λαβόντος] Restitue cum Codd.
 αὐτοῦ τοῦ λαβόντος. TAYLOR. Omnino
 recte. MARKLAND.

Ἄγαθὸν ποιήσας] Π. κακὸν ποιήσας. H.
 STEPHAN. CONT.

Σωφρονέστερον γὰρ ἔστιν etc.] Lego:
 σωφρονεστέρον γὰρ ἔστι. est enim prudenti-
 orum, vel prudentum. tametsi sciam al-
 terum defendi posse ex Thucydide VI.
 29. Sic infra: τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II.
 νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι. ratū esse of-
 ficiū fortium virorum. Xenophon, ἑλ-

λην. VI. p. 591. καὶ σωφρονῶν μὲν δὴ που
 ἔστι, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἶναι,
 πόλεμον ἀναρῆσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας,
 bene Stephanus κακὸν legit. quae voces
 saepenumero inter se commutantur.
 MARKLAND. Contius σωφρονεστέρον. de-
 inde pro τῶν ἔργων idem legit τῶν εὐεργε-
 σιῶν, et putat aliquid deesse hujusmodi,
 ἢ τῶν ἀδικημάτων τιμωρεῖσθαι. Sed mihi
 videtur non sollicitandam esse vulgatam,
 et ipse velim non sollicitavisse. Sic con-
 struenda est haec phrasis: σωφρονέστερον
 γὰρ ἔστι τὰς χάριτας πᾶσιν ἀποδιδόναι ὕστε-
 ρον τῶν ἔργων. AUGER.

Τοῖς πονηροῖς] Τὸς πονηροὺς, Vir ce-
 leberrimus. TAYLOR. Mallem παύσει-
 σθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter
 accipiendum sit. ὁμοίως τοῖς πονηροῖς, non
 alia ratione, quam improbi. nisi malis τοὺς
 πονηροὺς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARK-
 LAND. Post αἰσθάνωνται videtur εἰαυτοὺς
 decesse, aut alias τιμᾶμενοι leg. est. REISK.

σθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους
 836 εἶναι τοὺς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν.
 ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μὲν τις φρούριόν τι ¹⁵
 προὔδωκεν ἢ καῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε
 τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἀν' ἐξήμιας ἐξημιούτο·
 οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν ¹ οὐχ ὅπως τιμωρηθήσε-
 ται παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἀν' ὅστις φανερωῖς
 ὡς περ οὗτος προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλευέ-
 ειν ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ² ἐκ-
 κλησιάζοιτο.

ἦ. Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ 20

¹ ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμωρήσεται, παρασκ. Α.

² ἐκκλησιάζεται τ. R. ἀν' ἀγωνίσαιτο Α.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζε-
 ται] Add. ἀλλ' ὅπως τιμωρήσεται. CONT.
 Deesse aliquid video. TAYLOR. Non
 mirarer, si codex aliquis proferret: οὐχ
 ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμωρήσεται,
 παρασκευάζεται, ut paulo post, eadem par-
 uonomasia: οὐ περὶ τοῦ βουλευέειν, ἀλλὰ
 περὶ τοῦ δουλεύειν — ἐκκλησιάζετο. sic
 enim legendum, prout postulat ἄν, pro
 ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnassensis De
 Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ
 τι μὴν αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλὰ περὶ τι μωριῶν
 ὁ κίνδυνος. Sic Noster Orat. XXII. ἵνα
 γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρημάτων ἀπο-
 διξέει. MARKLAND. Mihi οὐχ ὅπως μὴ
 τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμωρήσεται
 leg. esse videtur. REISK.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζε-
 ται] Quod huic loco deesse apparet, id
 diversa ratione Marklandus et Reiskius
 supplere conati sunt. Ego vero pæne
 confirmare ausim Lysiam ita scripsisse:
 οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν
 παρασκευάζεται. Sequitur enim: καίτοι
 δικαίως γ' ἀν' — οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ
 περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας
 ἐκκλησιάζεται (f. l. ἐκκλησιάζαιτο). Hæc
 pulcherrime superioribus respondent, et
 hinc intelligitur βουλεύειν debuisse præce-
 dere. Elegans hic est usus formulæ οὐχ
 ὅπως, sequente ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' οὐδὲ:
 non solum non — sed etiam. Lysias, p.
 154. v. 36. ed. Steph. οὐχ ὅπως σκείη ἀπέ-
 δοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων
 ἀπεσπάρσθησαν. p. 185. v. 41. ἀλλ' οὐχ
 ὅπως ἡμῖν τῶν αὐτῶν τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἡμετέρων πολλά ὑφῆρται. Xenophon
 Hellen. I. V. c. 4. §. 34. ὡς οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ
 ἱπανείσαιεν τὸν Σφοδρίαν. I. VI. c. 4. §. 3.

οὐχ ὅπως τὰς πόλεις ἀφιέντας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ
 στράτευμα διαλύοντας, Cyropæd. I. I. c. 3.
 §. 10. μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν βυθμῷ ἀλλ' οὐδ'
 ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. Isocrates de Pace
 p. 168. c. οὐχ ὅπως ἀγανακτοῖαν, ἀλλὰ καὶ
 χαίρομεν. Basilridis Laud. p. 392. B. οὐχ
 ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτῶν (leg. αὐτῶν)
 διαβολῆς ἀσπῆλλαξας, ἀλλὰ καὶ τολικαυτην
 αὐτῶ τὸ μέγεθος παρανομίαν προσῆψας.
 Conf. p. 299. B. Plataic. p. 297. D. E-
 dem ratione dicitur οὐχ ὅτι, vel μὴ ὅτι.
 Lysias, p. 167. v. 31. νομίζει ἐαυτὸν μὴ
 ὅτι Πλαταιεῖα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλευθερον. Xe-
 nophon Hellen. I. II. c. 3. §. 18. ὡς διὰ
 τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναρσεῖσθαι
 τοὺς ἀνδρας δυνατὸν ἔν. Isocrates Except.
 adv. Callim. p. 374. D. οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδι-
 κοῦντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνόισι καὶ προσέτατ-
 τον ἐξαμαρτάνειν. Demosthenes in Timo-
 crat. §. γ'. οὐχ ὅτι τῶν ὄντων ἀπεσπερήμην
 ἄν, ἀλλ' οὐδ' ἄν ἐξην. Est hæc formula el-
 liptica; neque tamen, quod nonnulli vo-
 lunt, pro οὐχ ὅπως οὐ, vel μὴ ὅτι οὐ, dici
 putem, sed potius manasse e pleniori for-
 mula οὐκ ἐστιν, vel οὐ λέξω, ὅπως, ὅτι. De
 hac formula similibusque cf. Budæus
 Comment L. Gr. p. n. 777., Vigerus de
 Idiotismis L. Gr. p. 403., Hoogevee-
 nius ad Viger. p. 428. et de Doctr. Partic.
 p. 741. sqq. 962. sqq., L. Bos. Ellips.
 Gr. p. 486. Hunc loquendi morem
 ad Latinos quoque transiisse, iisque non
 modo et non solum dici pro non solum non
 docet A. Muretus Var. Lect. I. x. c. 7.
 SLUITER.

Ἐκκλησιάζεται] F. ἐκκλησιάζετο. TAY-
 LOR. Alios ἐκκλησιάζητε dare testatus
 Taylor, omisit auctores nominare. Sen-
 tentia postulat ἄν ἀγωνίσαιτο. REISK.

παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαρρήδην, ὡς περ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἶεται ὑμᾶς γνῶσεσθαι ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἂν ποτε 887
 ῥήτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἠλπίσεν ἀμαρτήσεσθαι τίνα τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἀμαρτίαν; οὐ γὰρ ἂν δῆ πού, εἰ
 25 μὲν τις λίποι τὴν τάξιν μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικούντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτήν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἰ τις ᾤθητι τινὰ τῶν πολιτῶν ἀμαρτήσεσθαι τι τοιοῦτον ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβόηθησαν
 30 τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε ἄξιως τῆς πόλεως· τοῦτον δὲ ὅτι παρὰ 888 τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε, εἰ μὴ γε ἄλλω τινὶ μείζονι, τῇ γε παρουσίᾳ ἀτιμίας;

Ἰ. Αναμνήσθητε δὲ διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας¹ γνομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδείχθη γὰρ ἀμφοτέρα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἔνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται
 35 γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μὴδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὄρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρώους θεοὺς προὔδωκεν· ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλεύσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ

¹ γενομένους R. A.

Μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης] Id est, non bello Defensivo, sed Offensivo, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφόδρα γ' ἂν, εἰ τις ᾤθητι etc. certe quidem lata fuisset (ἐτέθη ἂν), si quis suspicatus fuisset etc. MARKLAND.

Εἰς τοῦτο] Scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι. REISK.

Ἀδικούντος] Sub. αὐτοῦ. AUGER.

Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem est, ac si dixisset: καίτοι οὐ προσῆκον αὐτοῖς, tametsi hæc partes eorum haud essent, neque jure ullo tenerentur id facere. Est quidem ea dictio paulo insolentior, et possent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorsus abesse, sine damno sententiæ, et cum elegantia adeo, verumtamen duxit Lysias ea ponenda, ob iusequens παρὰ τὸ προσῆκον. REISK.

Ἐτιμήσατε] Ἦτιμήσατε, Vir doctissimus. TAYLOR. Quisque ille fuit vir doctissimus, et a sententia aberravit, et Græce parum se callere prodidit. Nam ἀτιμῆν non usurpatur, sed ἀτιμάζειν. unde non ἠτιμήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμῶν. Neque dedecorare, infamare, hic voluit Lysias, sed τιμᾶν, honorare. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est: inquietos qui reipublicæ succurrerunt, quantum obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honoravistis. REISK.

Κολάζοιτε] Bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, ubi post aoristum optativus tempus præsens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis: περὶ οὐδενὸς ἠγίσσατο, ὑμεῖς δὲ — ἀποδοκιμήσατε. IDEM.

ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπορήθῃται
 889 τηῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε; πῶς δ'
 εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε,
 πρότερον ¹ τῶν κατεργασαμένων καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; 40
 σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας
 περὶ οὐδενὸς ἠγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἓνα ὄντα μὴ ἀπο-
 δοκιμάσατε.

ἰ. Ὁρῶ δὲ τινὰς οἱ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοη-
 θεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμέ οὐκ ἠδύνατο πειθεῖσαι·
 τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες
 ἦσαν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτῇ ἢ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον
 περὶ τοῦ βουλευεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας βουλευε- 190. 1
 σθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ
 τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν
 βουλήν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῶ, ἄλλων γε κατε-
 εργασαμένων. μόνος δὴ, ὡς βουλή, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανα-
 890 κτοίῃ μὴ τυχάν· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ'
 αὐτὸς αὐτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἤξιωσεν, ² ὥσπερ 5
 νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος
 περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.

¹ τῶν πρότερον A.

² ὥσπερ R.

Οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τῶς ἀπορήθῃται, secretis Senatūs consiliis. Clariorem oppositionem putarem, si scripsisset Noster τὰ διετημένα, res palam et distincte explicitis: nempe, Legum jussa, que omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Sæpe utitur hac voce Philo Judæus. διαρρήδην εἰρηται Lysias Orat. I. eodem fere sensu. Nihil tamen mutō. Paulo post: τὰ δὲ ἄλλα αὐτῇ ἢ πολιτεία ἔκειτο. præmium vero ipsa in medio jacebat republica. Ita Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II. 17. 19. VII. 8. Lycurgus p. 154. Demosthenes Philipp. I. Quod notasse vix opere pretium fuisset, nisi Vanderheidius infelicitior vertisset: cum præmia ab ipsa republica proponerentur. MARKLAND. Bene habet τὰ προειρημένα, imperata in antecessum, antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicia expediat exerceri seu caveri. magistratus edicens imposterum observanda dicitur προειπεῖν. REISK.

Πρότερον τῶν] Legi transponendo τῶν πρότερον, et sic totum hunc locum interpretor: Quomodo hunc qui—honorari

etiam sic (i. e. senatoris gradu decorari, qui gradus erat annis duntaxat anni et omnibus patebat) una cum iis qui prius rem peregerant, np. civitatem et senatum servarunt. AUGER.

Καὶ οὗτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν εἴη] Videtur sic leg. καὶ οὕτως γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη. REISK.

Ἵσπερ] Sic dedi de meo, pro vulgari ὥσπερ. Idem est, ac si dixisset: οὐκ ἤξιωσεν ὑπὲρ ταύτης καταστῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος. IDEM.

Κληρωσόμενος ἦλθε] venit sorte accepturus, scil. dignitatem senatoriam. AUGER.

Διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν] Lege: διαμαχόμενος. ut κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταστῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Καταστῆναι] Si ἐν τάξει subauditor, stare in acie, tum bene habebit διαμαχόμενος dimicans in præsentia. Sin autem ad καταστῆναι subauditor εἰς τάξιν atque significat in aciem descendere, tum utique præferendum fuerit Marklandi διαμαχόμενος dimicaturus. REISK.

ιαί. Ἰκανά ¹μοι νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων ²αὐτοὺς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ³891 ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλευεῖν τεκμηρίοις χρῆσθαι ⁴10 ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὅποιοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι ³γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα ⁴κοινὰ παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

¹ μὲν T. R. A.

² αὐτῶν T.

³ γὰρ αὐτοῦ τὰ T. R. A.

⁴ καινὰ A.

Ἰκανὰ μὲν.] Malim ἰκανά μοι. IDEM.

Καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἄφ' ἑαυτῶν, vel αὐτῶν. per vos ipsos, vel potius, exemplo sumpto a vobis ipsis: propter Rationem, quæ sequitur. Sic apud Lucam XII. 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod justum est iudicatis? et ita 2 Cor. X. 7. τοῦτο λογίζεσθε πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ. a seipso, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ' ἑαυτῶν, vide Perizonium ad Ælian. V. H. I. 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἔδρσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. ipse per se, sua auctoritate. quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἑαυτοῦ. XVI. 13. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ. et XIV. 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ,

ὁ δὲ πατήρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ὁ δὲ πατήρ, scilicet λαλεῖ αὐτά. de Doctrina et de Miraculis distincte loquitur; quod et alibi passim facit. ille facit opera quoque. In Vulgatis hæc confunduntur reclamante sensu et recta ratione. MARKLAND. Mutavi αὐτῶν, cum αὐτοὺς arbitrato meo. ultro, sponte vestra. REISK.

Κοινὰ.] Ni ita interpreteris: exempla quæ ad omnes spectant, ad publicum. ut ἀγῶνες κοινότατα, Noster c. Dardanar. Legendum omnino καινὰ, ut monuit vir summus. TAYLOR. Aut cum Taylora leg. crit καινὰ νονα, aut mecum ἀκείνα γάρων civilia, quibus uti publice neque licet, neque expedit. REISK.

Πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.] Nisi fallor, magis ad rem præsentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores ejus tales sunt, tam aperti et bene noti, ut in scrutinium et examen admitti nec debent, nec necesse habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδωτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδία διαθήκας ἐποίησατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδῶν Φεῖον τε καὶ Πάππον ἀπὸ μητέρας. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποδύνηται, Διογείτων δὲ, πᾶσαι τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος καὶ ἐκ πολλῶν πᾶν χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περὶ ἀν κατηγορεῖται πρὸς ἑνὸς τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατρὸς τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνῆρ.

Dionys. Halic. in Lysia.

ἙΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδωτος Διαγείτονος τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα γήμας καὶσχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξῆλθον ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παιδῶν τὸν ἀδελφόν, καὶ μαχόμενος ἐν Ἐφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Ἀθηναίων δὲ τις, γήμας τὴν Διοδότου μὲν θυγατέρα Διογείτονος δὲ θυγατρίδην, ἐγράφατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παιδῶν. ὧς Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Scholiast. Hermogenis, p. 411.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph.

392

α'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὧς ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἂν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἴασα, νομίζων

893

αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι, εἰδὼς¹ τε ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικουῦντες χεῖρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται· ἐπειδὴ μέντοι, ὧς ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηται, καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἡκιστα ἐχρῆν ἔω' ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα

¹ τε οὐ. T.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ] Hanc longe venustissimam et optimam (si Photio fides) orationem Lysiae conservarunt ii, quorum opera usi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo praelibavit. Memorat etiam idem alibi, sc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere Dionys. Halic. ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπιῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑποθέσει δὲ ἔχων τοιαύτην Διοδότου

εἷς κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXIV.

5. TAYLOR.

Εἰδὼς ὅτι οὐ] Melius σχ. Hermog. εἰδὼς τε ὅτι. TAYLOR. Ferri potest. Melius tamen putarem εἰδὼς τε ὅτι etc. ut connectatur cum νομίζων, quod praecessit. MARKLAND.

Ἀπεστέρηται] Malim ἀπεστερημένοι. REISK.

Ἐπ' ἐπέ] Ἐπ' ἐμὲ δὲ, Hermog. schol. P. ἐπ' ἐμὲ δὲ. TAYLOR.

κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν, Διογεΐτονος δὲ ¹ θυγατριδὴν, καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεῖς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα ² αὐτοὺς ³ τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι ⁴ δίκαιαν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἶδέναι. ἔπει δὲ ⁵ ὁ Διογεΐτων ἂ φανερώς ἔχων ⁶ ἐξήλεγχετο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὔσας διώκειν καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπη- 894
λάχθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, εἰάν μὲν ἀποδείξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τούτω μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χεῖρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

209 β'. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, Διόδωτος καὶ Διογεΐτων ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι, καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὔσιαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανεραῦς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένου δὲ Διόδωτου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογεΐτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῶ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῶ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεῖς Διόδωτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀφλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδὴν οὔσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς ⁷ ἀνάγκας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ⁸ αὐτοῦ ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῶ

¹ ἀδελφιδῆν T. R. A.

² αὐτοῦ; om. T. R. A.

³ τοὺς φίλους T.

⁴ δίκαιαν T. R. A.

⁵ ὁ om. T. R. A.

⁶ ἐξήλεγχετο T. R. A.

⁷ ἀναγκαϊότητας T. R. A.

⁸ αὐτοῦ om. T. R. A.

Ἀδελφιδῆν] Uxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, suscepta e filia Diogitonis, neptis itaque ejusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Potest ergo et hæc lectio probari, et altera, quæ aliis in libris est, θυγατριδῆν. REISK.

Τοὺς φίλους] Ita editi, sed et legi posse τοῖς φίλοις monuit Syllburgius. Ego autem oportere. Atque ita legunt Dionysii Codd. Regii Parisienses, et Her-

mogenis σχηστῆς Græcus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν δίκαιαν. TAYLOR.

Μὴ οὔσας δικάσων] Vid. Ulpian. ad Demosth. contra Midiam, §. κ'. denuo lege experiri. TAYLOR. Intelligo, exceptiōne pugnare. AUGER.

Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. Enarrat. Hermog. ad l. 1. de Ideis p. 381., Victor. Var. Lect. XXIV. 5. TAYLOR.

895 δίδωσι καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην·¹ ναυ-
 τικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταρά-
 896 κοντα μνᾶς,² δισχιλίας δὲ ὀφειλομένας ἐν Χερῶνῳ. ἐπέ-
 σκηψε δὲ, εἴαν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ
 καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι, τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ.
 κατέλιπε³ [δὲ] καὶ εἴκοσι μνᾶς⁴ τῇ γυναικὶ καὶ τριά-
 κοντα στατήρας Κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι
 ἀντίγραφα καταλιπὼν, ὤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρα-
 σύλλου.

897 γ'. Αποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν
 θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, καὶ τὰ γράμ-

¹ αὐτίκα T.² χιλίας T. R. A.³ [δὲ] om. T. R. A.⁴ τῇ γυναικὶ om. A.

Αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege: ναυτι-
 κὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. sic infra: φάσκων τὰ
 ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμ-
 ματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo post:
 ἔτι τούτων ἐξήλεγεχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κε-
 κομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας
 δραχμᾶς; (sic et ibi legendum rursus, pro
 αὐτίκα). Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα
 ναυτικὰ sunt, quæ ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδι-
 δονται. Diog. Laertius init. Menippi:
 καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενε-
 χυριάζειν. quod δανείζειν ναυτικῶς vocat
 Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I.
 contra Aphobum, ubi recenset opes a pa-
 tre suo sibi relictas, inter cætera refert:
 ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἑκδοσιν παρὰ
 Ζεῦθῳ. Idem in Orat. adv. Lacriti para-
 graph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικὰ
 χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de
 pecunia in *Fænore nautico* posita. vide
 Harpocratior. V. Ἐκδοσις, et Salsasium
 de Modo Usurar. p. 192. MARKLAND.

Χιλίας.] Quid? Anne μνᾶς, quod pro-
 xime præcedit? Cave credas. Maxime
 si cum Cant. δισχιλίας restituendum est.
 Rarissime, credo, cum XVI. vel etiam
 XXIII. talenta dinumeranda veniunt (tot
 enim vel χίλια vel δισχιλία minæ confi-
 ciunt), per minas numerant. Tum autem
 præterea hujusmodi census ultra privati
 hominis, Diogitonis sc. fortunæ excresce-
 ret: neque porro credibile est hominem
 frugi et mercatora exercitatissimum domi
 solummodo habere ad XII. talenta: foris
 mutuo data ad XXIII. Non ausim pro-
 nunciare hic subesse δραχμᾶς. Sed sub-
 esse solet, et numeralia ita solute et nude
 posita sæpissime pro drachmis intelli-
 guntur. Ita Midias injuriam, quam De-
 mostheni intulerat, MMM. drachmis rede-
 mit. Vide tamen, quo pacto cum rem

retulere Βιῳγραφί. Ἐνόηκε τοῖς ἰστέρας αὐ-
 τοῦ δεομένου· αἱ δὲ τρεῖς χίλια καθ' ἑαυ-
 τὰς οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμ-
 βλύσαι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένου πε-
 ριγενέσθαι, Plutarchi. Μειδίαν δὲ τὸν Ἄνα-
 γυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ δεῦτέρῳ
 χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν
 τρεῖς χιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης, Auctor Vit.
 Rhet. apud eundem Plutarchum. TAY-
 LOR.

Τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ
 ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι.] Vel alterum ex In-
 finitivis delendum, vel sedes eorum mu-
 tandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim accessionem
 denotat, *insuper dare*; et ultimo loco
 poni debere videtur, quando δοῦναι in ea-
 dem sententia occurrit. Sequitur: τά-
 λαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι
 μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas ultimas voces
 cum Schotto omnino tollendas censeo. de
 Uxore enim jam ante absolverat, et ad
 Filiam transierat. eas videtur repetisse
 Librarins ex versu præcedenti. MARK-
 LAND. τῇ γυναικὶ dele cum Schotto. TAY-
 LOR. Sed cave ne faxis. Necessariæ
 sunt, omnique modo servandæ. Sed sic
 leg. et distinguendum est, ut distincti: τῇ
 θυγατρὶ, *filia talentum in dotem constitui.*
 κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, sed
 et præter illud talentum, quod uxori in
 dotem constituit, si iterum nubere alicui
 vellet, eidem uxori suæ reliquit viginti
 minas.—in usus vel sumptus quotidianos.
 REISK.

Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν
 θάνατον τοῦ ἀνδρός.] Diogiton quidem *filium
 de marito morte celavit.* Hinc illustratur
 Matthæus XIII. 44. θησαυρῶ—ἐν εὐρῶν
 ἄνθρωπος ἔκρυψε. quem qui invenit homo,
 abscondit, Vulgat. obscure. Vult Evan-
 gelista, tacuit, nihil dixit, πάντας ἐκρυψε

ματα λαμβάνει ἂ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἔπει δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, ¹ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια· ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων, τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστὺ ἀναπέμψει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν ἐπιδούς πεντακισχιλίας δραχμᾶς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ ² αὐτῆς ἔδωκεν. ὀγδῶ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτά τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίῳν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατήρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατήρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἑμαυτοῦ ⁸⁹⁸ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερε· ³ νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπῃ αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια.

δ'. Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ὦχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἦγον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρῴων μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἠκίστα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς ⁴ ἕνεκα καὶ σφῶν ⁵ αὐτῶν. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἰκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴδισται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφε-

¹ τὸ T.² αὐτῇ ἐπέδωκεν A.³ νῦν T. R. A.⁴ ὀνεκα T. R. A.⁵ αὐτῶν om. T.

τὸ εἶρημα, omnes celavit de re inventa: quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon Ἄναβ. I. 9. 19. καὶ ἂ πῶσατο αὐ τις, ἠκίστα Κύρον ἐκρυπτεν. et quæ quisque possideret, ea Cyrum haudquaquam celarent. MARKLAND.

[Ἵπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri potest, et ἐπιλιπόντων substitui. SYLBURG. TAYLOR. Ego equidem ἐπιλιπόντων malim. REISK. Malim cum viris

doctioribus ἐπιλιπόντων. AUGER.

Αὐτῆς] Αὐτῆ. SYLBURG. Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in ejusmodi re verbum proprium est ἐπιδιδόναι, non simplex δίδοναι. REISK.

Αὐτῆς τὸν πατέρα] Scribe: αὐτῆς. sum patrem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. SYLBURG. Malit Scalig.

τέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ἡμᾶς. ἔλθων δ' ἐγὼ ἡγανάκτου μὲν πρὸς Ἠγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυγατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους, ἡξίου² δὲ τοῦτον εἰς ἔλεγχον ἵνα περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἠθέλε, τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνὴ, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παιδῶν τοιαύτη γνώμη χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ἂν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ἡσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε φησὶ δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκεῖνος³ ἐξέπλει, πέντε τάλαντα⁴ παρ' αὐτοῦ⁵ παρακαταθήκην. καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω τοὺς παῖδας παραστησαμένη καὶ τούτους⁶ καὶ τοὺς ὕστερον ἐμαυτῆ

¹ ἡμᾶς T. A.

² δὲ καὶ τοῦτον A.

³ ἐξέλιπε T.

⁴ παρ' αὐτοῦ om. R. A.

⁵ καταθήκην T.

⁶ καὶ τοὺς καὶ T.

ΤΑΥΤΟΥ. Ego aut ἀναγκάζει aut ἀναγκάσαι in optativo aor. 1. praeferam. REISK.

Τούτων] Malin καὶ τοῦτον. IDEM.

Ἐξέλιπε] Potius Ἐξέπλει. TAYLOR. Lege literis transpositis, ἐξέπλει: quod supra dixit ὄχρητο στρατευόμενος. Dion. Halicarnassensis in Argumento Orationis: Διδότος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἀρχόντος, διαθήκας ἐποίησατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες, si enim scripsisset ἐξέλιπε, dixisse debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confusio corruptit, nisi fallor, locum Actor. XVII. 14. εἰθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξ-ἀπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορευέσθαι ὡς ἐπὶ τὴν Θάλασσαν. Diu suspicatus fueram proprium nomen Urbis alienius vel Regionis latere sub isto Θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, ut ad mare eum mitti dicat sine mentione cuiusnam maris, vel quid ibi factururus, et quo deinde profecturus. Si Lucas scripsisset: dimiserunt Paulum, ut iret ad montes. nonne aliquis quaereret, ad quasnam montes, et quid ibi agere destinaret? Pro Θάλασσαν igitur conieceram Θεσσαλίαν: quam Conjectoram firmatam deprehendi a Bezae vetustissimo Cod. Cantabrigiensi, com. 15. οἱ δὲ καθίστῶντες τὸν Παῦλον ἡγάγον αὐτὸν εἰς Ἀθῆνας. Deinde Codex iste addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλίαν ἐκαλύθη γὰρ εἰς αὐτοὺς κηρύξαι τὸν λόγον. prateritit autem THESSALIAM:

prohibebatur enim illis praedicare verbum. unde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in Thessalia potissimum prohibitum fuisse praedicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta Thessalia mentio? cur non in Bœotia, per quam, vel in Attica, per partem eujus, æque necesse habuit transire, antequam Athenas perveniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Bœœenses dimittebant Paulum proposito eundi in Thessaliam, ut ibi Christum praedicaret. quando autem Thessaliam advenit, prohibendo forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI. 6. 7.), quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, usque quas eum comitati sunt deductores Bœœenses. Ὡς denotat propositum, ut apud Xenophontem Ἄναβ. I. 1. 3. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῆν. consilio interficiendi. et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στρατεύμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Thucydides V. 3. ἀρας περιέπλει τὸν Ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. vide Scgm. VI. et ita passim Ille, et cæteri fere Græci Scriptorum. Porro: idem error insederat Max. Tyriumi Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ Θάλαττα ἐπικλιζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται, sed restituit Stephanus, ἡ Θεσσαλία ἐπικλιζεται, ex pari loco Dissert. XXV. MARKLAND.

καὶ τοὺς καὶ ὕστερον] F. καὶ τοὺς ὕστερον

γενομένους, ὁμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. καί-
 τοι οὐχ οὕτως ἐγὼ εἶμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ
 πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὡστ' ἐπισηρήσασα
 κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον κατα-
 λιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς
 οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκο-
 μισμένον ¹ ναυτικά καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς. καὶ τού-
 των τὰ γράμματα ² ἀπέδειξεν· ἐν γὰρ τῇ ³ διοικήσει, ὅτ' ἐκ
 Κολυπτοῦ διωκίετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν, τοὺς παῖδας ἐπι- 902
 τυχόντας ἐκβεβλημένω ⁴ τῷ βιβλίῳ ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην.
 ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ⁵ ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ
 τόκῳ δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς καὶ
 ἑπιπλα πολλοῦ ἄξια· φοιτᾶν δὲ καὶ σίτον αὐτοῖς ἐκ Χερ-
 ρονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας
 ἔφη εἰπεῖν ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχι- 903
 λίας δραχμὰς ὁ τούτων πατήρ κατέλιπε καὶ
 τριάκοντα στατήρας; ⁶ ἂ παρ' ἐμοὶ ⁷ καταλει-

¹ αὐτικά T.⁴ τῷ οἴκῳ. T. R. A.² ἐπέδειξεν T. R. A.⁵ εἴκοσι A.³ διοικήσει T.⁶ ἄπερ ἐμοὶ T. τοῦδε ἐμοὶ A.⁷ καταλειφθέντας A.

κ. τ. λ. TAYLOR. Scribe, καὶ τοὺς ὕστερον, omisso ultimo καὶ. Paulo post pro αὐτικά supra monui legendum ναυτικά. MARKLAND.

Ἄπου ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. TAYLOR. Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελύς. apud quodcunque tandem tribunal, vel templum, tu mihi aias jurandum esse, h. e. me jubeas jurare. REISK.

Ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετρακισχιλίας μνᾶς. Sed perinde est, ut alibi in superioribus notavi. Ita et hæc quoque concordant, quæ modo dicenda sunt: σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατήρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατήρας. cum prius dixerat: εἶπε Διογέτων, ὅτι καταλείπει αὐτοῖς ὁ πατήρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τριάκοντα στατήρας. TAYLOR.

Τῇ διοικήσει] Imo τῇ διοικήσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, ut nec illud Æschini p. 152. ed. Lips. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Helmst. τῷ βιβλίῳ. sed melius fortasse τῷ (enclitice) βιβλίῳ, id est, τινι. MATTHÆI.

Διωκίετο] Ad Diogitonem redit. REISK.

Τοὺς παῖδας] Συνέβη τοὺς παῖδας, aut simile. SCHOTT. Quod verum videtur. MARKLAND. Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη præmissis et hic subaudiendo. aiebat illa mulier, servos Diogitonis reperisse schedas inter transmissandum ex alia domo in aliam abjectas, vel amissas, illasque ad se attulisse, mulierem puta hæc aientem. REISK.

Πρὸς ταύτην] Imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτήν. IDEM.

Ἐγγύους] F. ἐγγύους. credits super fundis in terra continente. IDEM.

Ἐπὶ τόκῳ] Subandi τῷ εἰωθῶτι, vel ἐπίδοσιν. opponitur hoc sænus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. Fœnus nauticum multo erat gravius, quam terrestre, sea illud, quod penditur de fundis et immobilibus. IDEM.

Ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hæc sint ipsissimæ NM. drachmæ (ut legendum esse supra monui), quæ ne pro totidem minis computentur, dudum intercessi. TAYLOR.

Ἄπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἄπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἴτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν συγκατριδοῦς ὄντας — ἃς ἐκείνος παρά εἶμι κατέθετο; quæ res si non relicta fuisset

φθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος ¹ ἐγώ σοι ἔδωκα. καὶ ² ἐκβαλεῖν τούτους ³ ἡξιώκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδῆτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων ἃ ὁ πατήρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιάς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδείξαι προθυμῆ. καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῆ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα ⁴ τὴν συνειδυῖαν αἰσχύνη, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντα ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῆ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὧ ⁵⁰⁴ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, οὕτω διετέθημεν ⁵ πάντες οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τούτω πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὄρωντες μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν ὅτῳ χρή περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινα, ὥστε, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγγασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἦττον τῶν πεπονθότων ἀπίοντας οἴχεσθαι σιωπῆ. ⁶ πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

ἹΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῷ λογισμῷ προσέχειν τῆν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφωρῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις ἄξιον

¹ ἐγώ σοι --- τούτους om. T. A.

² ἐκβάλλειν R.

³ ἡξιώκας T. A.

⁴ τὴν συνειδυῖαν om. T.

⁵ πάντες om. T.

⁶ πρῶτον --- μάρτυρες om. A.

7 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.

sent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia ejiceres ex adibus suis — sine fidei-commissis, quæ pater eorum apud te deposuerat? Hunc locum, ut mutilum, asteriscis insignivit Vanderheidius, pitecute

Schotto: sed sana et integra jam omnia esse puto. MARKLAND.

Τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor: δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις. inter omnes cives. IDEM.

ὄργῃς ἠγήσθησθε· εἰς τσαύτην ¹ γὰρ ὑποψίαν Διογεῖταιν πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε μὴδὲ ζῶντας μὴδὲ ἀποθνήσκοντας μὴδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἕξαρτος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας ² ἔχειν, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτῶ ἔτεσιν ἑπτὰ ³ 905 τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι. καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε οὐκ ἔχων ³ ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοις καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον ⁴ [ἱμάτια] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον ⁵ ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μῆμα τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις ⁶ λελογίσθαι. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὧ ἀνδρες δικασταί, — οὐκ ἄτοπον γὰρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνηστῆναι — 906

211 ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφανεν ἑωνημένον ἀρνίον, καὶ τούτων τὰς ὀκτῶ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ⁷ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἠκιστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὧ ἀνδρες, ἐν ταῖς μεγάλας ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἦττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους· λίαν γὰρ φανεράν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας ἐλογίσατο αὐτοῖς πλεόν ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἀ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο, ὥσπερ

¹ δ' T.

² , ἐλθεῖν εἰς T. A.

³ ἔπου T. R. A.

⁴ uncus om. T. ἱμάτια om. A.

⁵ ἀργυρίου λελογίσται. A.

⁶ λελογίσθαι om. A.

⁷ ᾧ A.

* Ἡ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν] Forte πιστεύσειν, ut de re futura. nisi malis πιστεύσαι δεῖν. IDEM. Malim πιστεύσειν. AUGER.

Ἄμολογῆσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας — Sic correxi. Sententia est: Tandem aliquando vix et ægre fassus, se habere, (vel penes se esse). retulit in acceptis expensisque pro duobus liberis eorumque una sorore —. REISK.

Ἄμολογ., ἐλθεῖν] Junge cum ἀποδεῖξαι, venire ostendere, Gallice venir montrer. AUGER.

Εἰς γναφεῖον ἱμάτια] Εἰς γναφίαν καὶ εἰς ἱμάτια. SCAL. Sylburgius legit: εἰς γναφίαν ἱματίων. quod si admittator, legi

quoque debet κουρὰν, tonsuram, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱμάτιά τε, καὶ εἰς κουρεῖον, οὐκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, Schottus conjicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. sic infra: τὸ ἡμισυ τούτων τοῖς ὀφρανοῖς οἷσι λελογίσται. MARKLAND.

Αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur sic leg. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῷ τίθησι. partem dimidiam sibi imputat, hoc est, alteras xxv. minas de suo erogasse, et fratris memoriam condonasse, τὸ δὲ τούτοις λελογίσται, alteras autem xxv. minas illis, nepotibus suis e filia et fratre, imputat, et in rationem expensorum refert. REISK.

Ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ᾧ. SYLBURG.

διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παιδῶν καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε καὶ πνευστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφῆναιε, καὶ ἵνα, εἰ μὲν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ' ἐπεὶ τῶν πατρῶων εἰσὶν ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὄρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, ¹ μισθῶσαι τὸν οἶκον,

907 ² ἀπηλλαγμένους πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν ³ πριάμενος ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἀν' ἧττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι ὡς φανεράν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἐξῶν τὰ τούτων, ἡγούμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων.

ζ'. Ὁ δὲ πάντων δεινότατον, ᾧ δικασταί· οὗτος γὰρ συντριγηραρχῶν Ἀλέξειδι τῷ Ἀριστοδίκου, φάσκων δυοῖν δεού-
908 σας πεντήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὄρφανοῖς οὔσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὗτος δὲ πάπῳς ᾧν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ἑαυτοῦ τριγηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν ⁴ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ πράττεται. καὶ ἀποσέμψας

¹ μισθῶσαι R.

² ἀπηλλαγμένους T. R. ἀπηλλαγμένῳ A.

³ πριάμενος T. R. πριάμενῳ A.

⁴ αὐτοῦ om. T. R. A.

Εἰσὶν] Aut ante, aut post hoc voc. deest ἔπ' αὐτοῦ REISK. AUGER.

Ἀπηλλαγμένους] Ἀπηλλαγμένῳ. SCHOTT. Conjeceram ἀπηλλαγμένῳ, ut ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. Quod si verum sit (et verum puto), legi mox debet πριάμενῳ quoque, non πριάμενος. MARKLAND. Etiam Taylor malebat πριάμενῳ. verum non in ἀπηλλαγμένους, neque in πριάμενους est vitium (nam illa duo quidem vocabula labe carent), sed est in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθῶσαι in dativo plur. participii aor. 1. μισθῶσασιν ἀπηλλαγμένους idem est atque ἀπηλλαγμένους διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Dativi autem hii apti sunt et τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem est, ac si dixisset: ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τοὺς παῖδας πρῶντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις (εἴτε ἀδυνατοὶ εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύναται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοί), τρέφειν τοὺς παῖδας καὶ οὕτως ἀπηλλάχθαι

πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθῶν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πριάσθαι γῆν. poterat Diogiton sups nepotes alere e re ditibus, si fecisset prout concedunt leges tutoribus (sive illi pauperes, sive divites sunt), ut faciant, nempe, ut pupillos suos alant, e re ditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, sive substantiam universam pro mercede annua elocaverint, sive fundos coemerint pro nummis in hereditate relictis. [Malim nunc legi ἀπηλλάχθαι. In Var. Lect.] REISK.

Τῷ Ἀριστοδίκῳ] Fratri puta, non filio. Id quod e p. 625. 10. patet. IDEM.

Ἐκείνῳ συμβαλέσθαι] una cum illo contulisse. AUGER.

Τοῖς ὄρφανοῖς οὔσι] Aut τοῖς cum τούτοις est mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὁ. οὐ. pueris hisce tametsi orbi essent. item legi posset: τοῖς παισὶν ἀδελφιδῶν (vel θυγατριδῶν) καὶ ὄρφανῶν οὔσι. tametsi sui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi essent. REISK.

εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀκτάδα δυοῖν ταλάντων, ὅτε μὲν ¹ ἀπέστει-
 λεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν ὅτι τῶν παίδων ὁ κίν-
 δυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμ-
 πορίαν ἔφασκεν εἶναι. ² καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων
 ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη
 μὲν ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγ-
 γράψει, ραδίως δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ'
 ἕκαστον μὲν οὖν, ὧ δίκασται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς
 λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ
 γράμματα, μάρτυρας ἔχων ἡρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελ-
 φὸν τοῦ Ἀλέξιδος — αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευτηκῶς —
 εἰ ὁ λόγος αὐτῶ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι· καὶ ⁹⁰⁰
 ἔλθόντες οἴκαδε εὔρομεν Διογείτονα ³ τέτταρας καὶ εἴκοσι
 μναῖς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν. οὗτος δὲ
 ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μναῖς ἀνηλωκέναι, ὥστε
 τούτοις λελογίσθαι ⁴ ὅσον περ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῶ γεγέν-
 ηται. καίτοι τί αὐτὸν οἶεσθε πεποιημέναι περὶ ὧν αὐτῶ
 οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχειρίζεν, ὃς ἂ δι' ἐτέρων
 ἐπράχθη καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτέλ-
 μησε ψευδάμενος τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυ-
 γατριδοῦς ζημιῶσαι; καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ή. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ δίκασται· ἐγὼ δ'
 ὅσα τελευτῶν ὠμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ
 τάλαντα καὶ τετταράκοντα μναῖς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιού-
 μαι, πρόσδοτον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἀναλίσκων, καὶ θῆσω ὅσον οὐδεὶς πώποτε ἐν τῇ ⁹¹⁰
 πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παιδαγωγὸν καὶ
 θεράπαιναι χιλίας δραχμαῖς ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, ⁵ μικρῶ

¹ ἀπέστειλεν T. A.² καὶ μέντοι T.³ τετταράκοντα T.⁴ ὅσον ὑπὲρ T.⁵ μικρὸν T.Τὰ γράμματα] Rationem gestæ tutelæ.
IDEM.Τετταράκοντα] Lige τέτταρας cum
Cantabrig. et Schotto. TAYLOR. Sic
MOX: ἐτόλμησε ψευδάμενος, τέτταρσι καὶ
εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶ-
σαι. de eadem summa utrobique agitur.

MARKLAND.

"Ὅσον ὑπὲρ" Ὅσον περ. TAYLOR. Sylbur-
gius: ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. pro toto illo ne-
gotio in universum. Verum pato, ὅσον περ.
MARKLAND.Περὶ τούτων] Παρὰ τούτων. SYLBURG.
Sine necessitate. REISK.

ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμαὶ τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτῶ ἔτεσιν αὖ-
 ται γίνονται ὀκτακισχίλια δραχμαί, καὶ ἀποδείκνυνται,
 ἕξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων καὶ εἴκοσι
 μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναίτο ἀποδείξαι οὐδ' ὑπὸ τῶν ληστῶν
 ἀπολωλεκῶς, οὔτε ζημίαν εἰληφῶς, οὔτε χρήσταις ἀπο-
 δεδωκῶς ¹ * * *

¹ asteriscos om. T. R. A.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Ista septem ta-
 lenta modo in initio computi erant VII
 cum XI minis: quæ nescio quo pacto
 ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

	Tal.	Min.
	7	40
Subduct. 8000 drachm.	1	20
Residuum erit —	6	20

TAYLOR.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ]
 Deesse hic quædam ad calculum animad-
 vertimus. SCHOTT. Recte. nempe de-
 sunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν post

εἴκοσι μναῖ. quippe 6000 drachmæ effi-
 cient 60 minas, seu Talentum Atticum:
 2000 vero drachmæ, Viginti minas. Si
 igitur ex Septem Talentis deducas 6000
 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000
 drachmas, restabunt Sex Talenta et Vi-
 ginti minæ. Eodem recidet, si legas:
 καὶ ἀποδείκνυνται ἕξ τάλαντα περιόντα, καὶ
 εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omissis vocibus
 τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quæ Marginali notæ
 forte debentur. MARKLAND.

Ἀπολωλεκῶς] Post ἀπολωλεκῶς videtur
 οὐδὲν deesse. REISK. Sub. τὰ χρήματα,
 vel aliud quid. AUGER.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Κ Ο Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας ἀγομῆνας Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τυράνον τῆς ἀρχῆς καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι, ἀρξασθαι τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράνου σκηνὴν χρυσῶν καὶ πορφύρας καὶ ἄλλω πλούτῳ πολλῶν κεκοσμημένῃν. ἐπεμψε γὰρ θεαροῦς εἰς τὴν πανηγυρίαν ὁ Διονύσιος ἀγοντας θυσίαν τῶν θεῶν. μεγαλοπρεπέως τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγένετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμάσειεν οἱ ἄλλοι. μᾶλλον ὁ τυράνος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπέθεσιν τοιαύτην πεποιή-
Pag. ed. H. Steph. 212

Dionys. Halic. in Lysia. Pag. ed. Reisk 911

Αΐ. ΑΛΛΩΝ τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὧν ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνήσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράνους ἔπαυσε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωματίων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ ¹ πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλ-
912
θωμεν, τὰ μὲν ὀφόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι· ἠγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν ² γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἤκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχού-

¹ πλούτου Α.

² γενήσεσθαι Α.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ] Præter Dionys. Halic. qui nobis conservavit inculentum hoc fragmentum, memorant Theo c. 1. et Diod. Sic. ad Olymp. xcviij. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλαν τὴν Διονύσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσούτου, ὥστε τινὰς τολμῆσαι διαρπάξαι τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρέβων ἐν Ὀλυμπίᾳ παρεστρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοὺς ἐξ ἀσεβεστάτης τυρανίδος ἀπεσταλμένους θεαροῦς, ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λόγον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

Πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR. Verius πλούτου, ut σαμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, casa secundo. Orat. II.

ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥύμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKLAND. Bene habet vulgata. genitivus si debet hic obtinere, malim πλούτων. REISK.

¹ Ἐν τῷ καλλίστῳ] Sub. τίπῃ, quod addit Contius. AUGER.

ἠγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKLAND. Etiam Matthæi V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Sappissime tamen aoristus vicem futuri gerit. REISK.

Ὀνομάτων] Pungit philosophos, quorum pleræque pugnae super meris vocabulis. IDEM.

μενος. ἠγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι ¹ σοφιστῶν λίαν
 913 ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ
 πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύειν,
 ὁρῶν οὕτως αἰσχυρῶς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ
 μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ
 τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι'
 ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην·
 ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν,
 πῶς οὐκ ἀξίον τῶν μὲν παύσασθαι τὰ δὲ κωλύσαι, εἰδότες
 914 καὶ πανταχόθεν περιεστηκότας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν
 ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων
 βασιλεὺς ταμίαις, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπα-
 νᾶσθαι δυναμένων, ναῦς δὲ πολλὰς ³ μὲν αὐτὸς κέκτηται,
 πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἀξίον τὸν μὲν πρὸς
 ἀλλήλους πόλεμον καταδέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρω-
 μένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι, καὶ περὶ μὲν τῶν παρελη-
 λυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δε-
 διέναι, καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἱ τοὺς μὲν βαρβάρους

¹ σοφὰ τῶν λίαν χρηστῶν T.

² τῶν αὐτῶν T. R. τῶν ἀτυχοῦντων A.

³ μὲν om. T. R. post αὐτῶν posit A.

Χρηστῶν] Ad nomina. χρηστῆς referri voluit Sylburg. TAYLOR. Coniunctio: IDEM.

ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἐριστικῶν (vel ἐριστῶν), καὶ σφόδρα βίου δεομένων. arbitror enim hæc esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium. Aristoteles apud Eusebium Præp. Evang. XV. 1. σοφισταί, καὶ ἐριστικοί, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: πεφυρμένην δὲ παραλαβὴν τὴν ἀσκήσιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ σοφιστικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικούς. ita legendum potest pro, καὶ φυσικῶν. Ex Diog. Laertio Lib. IX. Vit. Protagoræ: καὶ πρῶτος — σόφισμα τοῖς πραγματολογῶσι προσήγαγε: καὶ τὴν διάνοιαν ἀφείλε, πρὸς τοῦτομα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπλοαίου γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἐριστικῶν, teste eodem Laertio. Legi quoque potest ἀχρήστων pro χρηστῶν. MARKLAND. Ego dedi σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων. *sophistarum ineptorum, nulli rei utilium.* REISK.

Ἐπειδὴ δὲ] Scil. ταῦτα πάσχομεν. quan-

quam nullus dubito, nonnihil hic deesse.

Τῶν μὲν — τὰ δὲ] Malim τῆς μὲν, scil. στάσεως, et τὴν δὲ, scil. φιλονεικίαν. Pro κωλύσαι nescio an κολῶσαι leg. sit. IDEM.

Γινῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν] Οὐ τῶν αὐτῶν. CONT. Nisi fallor, scripsit Lysias τῶν ἀτυχοῦντων, non τῶν αὐτῶν, et forte ἐστὶ τῶν εὖ περατότων. *rixanti et contendere solent rebus secundis utentes: qui vero in adversis sunt, quid optimum factu sit, consulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant sequentia. Mox, δαπανᾶσθαι significatione activa sumendum, *pecuniam insumere; ut Orat. XXV.* πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσστατομένων ἔδαπανώμεν. Interpres Brabantus male vertit: *consumi et deleri.* MARKLAND. Videtur sic ferme leg. γινῶναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ καταστάντων. *consilia autem capessere sapientissima, est hominum de se sollicitorum, aut in discrimine versantium.* REISK. Pro τῶν αὐτῶν dedi de meo πονούτων.

Πολλὰς αὐτῶς] Malim μὲν interpositi. IDEM. αὐτῶς, rex Persarum. AUGER.

ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἔστερῆσθαι, τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες κοινήν ἅπασιν τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν.

β'. Θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμη χρώμενοι καιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην, μόνοι δὲ οἰκούντες ἀπόρθητοι καὶ ἀτείχιστοι καὶ ἀστασίαστοι καὶ ἀήττητοι καὶ ¹ τρώποις αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι· ὧν ἕνεκα ἐλπίς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς ² κεκτῆσθαι, καὶ ἐν 915 τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένους τῆς Ἑλλά-

¹ τρώποις: Γ.

² κεκτῆσθαι Δ.

τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] Num tñm πρὸς τὸν πόλ. ἐπιστ. REISK.

Τρώποις αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς] Lege: τρώποις. moribus. quod, de Lacedaemoniis dictum, probatione non indiget. Quae vero praedebent sic distinguuntur: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων (οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην), μόνοι δὲ οἰκούντες ἀπόρθητοι etc. quae ultima Vanderheidius sic vertit: soli vero portu careant. Miror, unde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias: soli vero ex omnibus Graecis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam, vel, quae non vastata fuit; (vide Hesychium V. ἀπόρθητος) unde Epaminondas apud Aelianum Var. Hist. XIII. 42. dicit: Laconicam πεντακοσίοις ἔνιαυτοῖς ἀδῆκτον ὄσαν, per quingentos annos non vastatam. scil. usque ad tempora sua, quae seriora erant Iulij Orationis scriptione. Demades: ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὧν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βιωτοῦς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν. loquitur de pugna Leactrica. Dinarchus adv. Demosthenem: τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θεβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίαν χάραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Isocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπίκεινα χρόνοις, οἰδένες πάποτε κρείττονας ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον. de Laconica loquitur. Aeschines κατὰ Τιμάρχ. §. λε'. οὐ πόλιν (I. πολὴν) χεῖρον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιοῦτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedaemoniorum felicitatem alludit lib. VIII. segin. 24. et Max. Tyrius Dissert. XXXIII. p. 316. Edit. Cantabr. vocat Spartam πόλιν ἀθέατον πολεμίων, ἀθέατον ξενικῶν ἀσπίδων. unde Xenophon narrat Ἑλλαν.

lib. VI. 5. 28. post pugnam Leuctricam, quando Thebaei Laconicam vastabant, mulieres Spartanarum ne fumum quidem aspicere sustinuisse, quae uidebantur idcirco uolentibus, quippe quae hostes nunquam uiderent. et magus inde honor Thebaeis, uti σωπεροθηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφάνητο, ut refert Idem Ἑλλαν. VII. 1. 35. Patel jam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedaemonii. Sit igitur ut Laconica, secundum Epaminondae dictum, ἀπόρθητος et ἀδῆκτος fuerit per 500 annos, nempe usque ad pugnam Leuctricam, seu Olympiad. CII. Justinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) "Spartaorum agros vastasse, et totam Spartam deprædatam esse," refellitur a Perizonio ad Aeliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib. IV. 41. narrat, Messenios, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII. 4. agrum Laconicum latrocinii infestasse (ἐλπίζον) maximisque maleficiis affecisse. et notat rem hanc novam Lacedaemoniis contigisse: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) ὄντες ἐν τῷ πρῶν χρόνῳ ληστείας, καὶ τοῦ τοιοῦτου πολέμου, — οὐ ξαδῶς ἔφερον. Lacedaemonii vero, quod superiore tempore latrocinia et huiusmodi bellum non experti fuerant, aere ferebant. vide et V. 14. ubi iterum meminit ληστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, ut videtur, ἀδῆκτος Laconica usque ad tempora Epaminondae. nisi dicendum sit, has incursiones non adeo magni momenti fuisse nec inter vastationes numerari dignas. MARKLAND.

Κεκτῆσθαι] Malim κεκτῆσθαι in futuro tertio. REISK.

- 916 δος περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων· οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν ἀλλ' οἰκείας, οὐδ' ἀναμείναι ἕως ¹ ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τούτων ὕβριν κωλύσαι. τίς γὰρ οὐκ ² ἂν ἐνορῶν ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγάλους αὐτοὺς γεγενημένους; ὧν οὐ μόνον αἰσχυρῶν ὄντων ἀλλὰ καὶ 917 δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἑλλησιν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία ³ * * *

¹ ἂν om. T. A.² ἂν αἰσχύνοιτο ἐνορῶν A.³ asteriscos om. T. R. A.

¹ Ἀμφοτέρων] Regis Persarum puta, et Dionysii. IDEM.

² Ἐνορῶν] Π. ἐνορῶν, ἦ, ἐνορῶν. H. STEPHAN. Ultimum verius puto. MARKLAND. Hic deest parum quid. fort. leg.

est: τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐντρέπειτο ὄρῶν. *ecquiem enim non pudeat videntem?* Ad πολέμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτοὺς redit ad hostes communes Græciæ modo nominatos. REISK. Fort. τίς γὰρ οὐκ ἀνιᾶται ὄρῶν.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Μ Η Κ Α Τ Α Λ Υ Σ Α Ι
Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Ο Ν Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ν Α Θ Η Ν Η Σ Ι
Λ Ο Γ Ο Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τοῦ δήμου καταελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν, δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίξει τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τοῦτου γινομένων λόγων, Φορμισίος τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσιν παραδοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίαν. ἔμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθῆσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα ¹ δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε

Pag. ὁ Λυσίας τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε ἄδηλον σύγκειται γούν Pag.
ed. ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε. Dionys. Halic. in Lysia. ed.

H. Steph. 213 α'. ΟΤΕ ἐνομίζομεν, ὧ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμ- 917

φορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθαι, ὥστε μηδ' ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἐτέρας πολιτείας ἐπιδυμεῖν, τότε δὴ οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους ἐξαπατήσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν οἷςπερ καὶ 5 πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκρωμένων, ὅτι πάντων ² ἔστ' ἐπιλησμονέστατοι ³ καὶ πάσχειν ἐτοιμώτατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ τῇ μὲν 918 τύχῃ τῶν ⁴ ἐκ Πειραιῶς πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ

¹ μὴ δὴ Τ.

² εἰσι Τ. R.

³ ἢ Τ. R.

⁴ ἐκ om. Τ.

Ἐνομίζομεν] Π. νομίζομεν. H. STEPHAN. OPINOR, quia sequitur ζητούσι, in Praesenti. sed nihil muta. sic enim loquitur Orat. XXVIII. ἔταν γὰρ ἠγνσάμεθα σωτηρίας ἀντειλήφαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. MARKLAND.

Ἀμφοτέρων] Oligarchiae puta atque democraticae. REISK.

Εἰσὶν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἐτοιμ.]

Ἐπιλησμον. οἱ πάσχειν ἔτ. H. STEPHAN.

F. ἔστ' ἐπιλησμον. καὶ πάσχειν ἐτοιμ.

TAYLOR. Si cogitasset vir maximus corruptam esse vocem εἰσιν, nihil praeterea mutatum isset. Lego ἔστ'ε, estis: praecessit enim ὑμῶν. Sententia est maxime perspicua: estis omnium hominum obliviosissimi, vel male pati paratissimi. MARKLAND. Aut ἔστ'ε est leg. aut εἰσιν addendum post ἀκρωμένων. vestrum autem, qui me auditis, quosdam miror esse mortalium omnium aut obliviosissimos, aut paratissimos ad mala patiendum. REISK.

Τῶν ἐκ Πειραιῶς] Praepositionem, qua

τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν εἰ χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς¹ καταδουλώσασθε;

β'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι,² οὔτε γένει ἀπελαυνόμενος³ οὔτε οὐσία ἐλάττων, ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν, ἠγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι, ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ⁴ συμμάχους⁵ ἐκτησάμεθα, οὐχ ὅπως ἵνα⁷ Ἀθηναῖον τινὰ ποιήσωμεν διενουόμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας⁸ ἀπελῶμεν; οὐκ, ἀνέμοιγε πειθόμεθα, οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν

¹ καταδουλοῦσθε T.

² οὔτε ἡλικία, οὔτε R.

³ οὔτε οὐσία ἐλάττων om. T. R.

⁴ τοὺς συμμάχους A.

⁵ ἐκτημέθα T.

⁶ οὐτως T.

⁷ Ἀθηναίων T. R.

⁸ ἀπολούμεν T. A. ἀπελούμεν R.

vulgatae carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum sic legi: τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ Πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχεον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄστεος. IDEM.

Χειροτονοῦντες] IDEM est, ac si dixisset: εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τοὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσασθαι. IDEM.

Ἰγμᾶς] Ἰγμῆς. SCHOTT. Veritus nimium

“Primo ne medium, medio ne discrepet imum.”

Atque id profecto cavit sedulo. TAYLOR.

Καταδουλοῦσθε] F. καταδουλώσασθε. TAYLOR.

Οὔτε γένει] Π. οὔτε ἡλικία, οὔτε γένει. H. STEPHAN. Sequitur enim ἀμφότερα, quae duo antecedentia postulat. Sed si argumentum Orationis spectes, aptius videbitur: οὔτε πλούτῳ, οὔτε γένει. Phormisii enim ψήφισμα, si perlatum fuisset, exclusurum erat a republica Quinque millia pauperum et plebeiorum civium. Huic se opponit Orator, dives (aetas enim non adeo ad rem praesentem) et nobilis quidam Atheniensis, pro quo hanc Orationem scripsit Lysias. Quod vero Stephanus in marginem Edit. suae ex Conjectura retulerat, id Sylburgius quasi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND. Mibi videtur deesse vox χεῖρασιν, vel πλούτῳ, prouti voluit Marklandus. Praeterea licet non reprehendam lectionem ἀπελαυνόμενος, malim tamen, si in Codice quodam inveniantur, scribi ἀπολείπόμενος, quia sequitur: ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν. Frequens est usus verbi ἀπολείπασθαι, hoc sensu, relinqui ab alio, vinci, superari, inferiorem esse. VIOL. ISO-

erat. Panath. p. 254. E. 245. B. 266. A. 276. D. 284. D. et Aristophan. Equit. 522. SLUITER.

Ἐπεὶ ὅτε καὶ] Malim ἐπεὶ καὶ ὅτε. REISK.

Οὐχ οὕτως κ. τ. λ.] Π. οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖον τινὰ ποιήσωμεν. H. STEPHAN. CONT. οὐ τοῦτο μόνον ἵνα Ἀθηναῖον ταῦτα ποιήσωμεν διενουόμεθα. Observat. human. IV. 9. SCHOTT. Recte Stephanus. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris adversa fronte pugnat. Scribo: ἀπολέσωμεν. sequitur enim: νυνὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολούμεν; nunc vero, non modo novos non adsciscemus, sed etiam illos, qui jam sunt cives, amittemus? Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν. Adlocides de Myster. §. κξ. καὶ μὴ βούλεσθε θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίου πολιτάς ποιέσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας—ἀπόλυτε. apposite. Dicit Lysias: Istis duris temporibus tam longe absumus a cogitatione et consilio amittendi quemquam civem Atheniensem, ut etiam jus ἐπιγαμίας Eubœensibus concesserimus, ut inde novorum civium accessione Respublica firmaretur. MARKLAND. Pro vulgari οὐχ οὕτως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἀπολυν cernere. nam a postrema litera facile potuit et proximo insequente vocabulo adhaerescere. Leg. ergo: οὐχ ὅπως, ἵνα ἀπολυν Ἀθην. REISK. non solum non ut aliquem faceremus Atheniensem, ut alicui jus civitatis tribueremus. AUGER.

Ἀπελούμεν] Sic dedi de meo, quod idem est atque ἀπελάσωμεν, expellemus. REISK.

Πειθόμεθα] Leg. πείθουθε, ut mox p. 633. 9. SLUITER.

αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὀπλίτας πολλοὺς καὶ ἰσπείας καὶ
 τοξότας, ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε,
 15 τῶν δὲ ἐχθρῶν πλεόν ἐπικρατήσετε, ἀφελιμώτεροι δὲ τοῖς
 συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ ¹[ἐν] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλι-
 γαρχίαις γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχον-
 τας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας,
 πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος κατα-
 γαγῶν ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης
 οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθῃσθε, οὐ
 τοὺς εὐεργέτας, καθὸ δύνασθε, τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε, 921
 20 οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων οὐδὲ τὰ μέλλοντα
 τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν
 περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἱ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δῆμῳ
 πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· ²ἀπερ-
 κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν.

γ'. Εἶτα ³τοῖς τῶν ⁴ὑμῖν ὑπαρχόντων ⁵ἔρωσι τίς ἔσται 922
 σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ⁶ποιήσωμεν ἂν Λακεδαιμόνιοι κε-

¹ ἐν om. T. R. uncōs om. A.

² ὅπερ T.

³ οἱ A.

⁴ ἡμῖν T. R. A.

⁵ ἔρῶντες ἐρωτῶσι A.

⁶ ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις T.

Ἐπίστασθε κ. τ. λ.] Ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omissis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. *IBID.* SCHOTT. Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum supra: ἐπίστασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V. 35. ἔλευσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νόμος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ubi καὶ, ita positum, nulli neque usui neque Venustati inseruit. Repone: ἔλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύουσιν etc. et ita plane *MATTHAUS IX. 15.* ἔλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύουσιν. et *MARCUS II. 20.* ἔλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. *MARKLAND.* Dele καὶ. *In edit. min. TAYLOR.* Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρους deesse suspicor deū εἶναι. *REISK.* καὶ, etiam. οὐ junge eum ἔχοντας τὴν πόλιν. Pro καὶ οὐ Contius οὐ μόνον. *AUGER.*

Ἄπερ] Π. ἄπερ. *H. STEPHAN.* SCALIG. CONT. Recte. *MARKLAND.*

Εἶτα κ. τ. λ.] Εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἔρωσι τίς ἔσται κ. τ. λ. *SCHOTT.* εἶτα τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρωτῶσι τίς ἔσται --- ἂν Λακεδαιμόνιοι κελ. *CONT.* Depravatissima sunt haec.

Forse ita legendum et distinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἔγωγε τούτοις εἰπεῖν ἀξιώ, τί τῷ πλῆθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσωμεν ἂν ἐκείνοι προστάτουσιν; deinde iis, qui facultatibus nostris inhiant, si quaerant, Quanam salus erit civitati, nisi fecerimus ea, quae Lacedaemonii jubent; ego vicissim dicere aequum puto, Quid populo supererit, si quae isti jubent fecerimus? Non dubitari potest, quin desit ἐπιθυμοῦσιν, propter ista, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem sensu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: unde forte omissa haec vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. Pro ἐγὼ δὲ lego ἔγωγε: tametsi istud ferri possit. *MARKLAND.* et in edit. min. *TAYLOR.* Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν, ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. et sic ex parte quoque correxi. *REISK.* Leg. εἶτα τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρωτῶσι, vel ἐρωτῶσι. *SLUITER.*

Λακεδαιμόνιοις] Π. ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. *H. STEPHAN.* ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις ἂν κελεύουσιν, vel ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις τὰ κελεύμενα. *SYLBURG.* ποιήσωμεν. *SCALIG.*

λεύουσιν; ἐγὼ δὲ ¹ τούτους εἰπεῖν ἀξιώ, τί τῷ πλήθει περι-
γενήσεται, εἰ ποιήσασθαι αὐτοὶ ἐκείνοι προστάττουσιν. εἰ δὲ μὴ, ²⁵
πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ φανερώς ἡμῶν αὐ-
τῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν ² μὴ πεί-
θω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον. ὁρῶ δὲ Ἀργεῖους καὶ
Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, ³ τὴν αὐτῶν οἰκοῦν-
τας, τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ ἐγγύς
οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ οὐδὲ τρις-
χιλίουσ ⁴ ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι, καὶ πολλάκις εἰς τὴν τού-
923 των ⁵ ἐμβάλλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσονται ὅπλα 30
λαβόντες, ὥστε οὐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, ἐὰν
μὲν νικήσωσι, τούτους ⁶ καταδουλώσασθαι γε, ἐὰν δὲ ἡττη-
θῶσι, σφᾶς αὐτοὺς ⁷ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερήσαι
ὅσω δ' αὖν ἄμεινον πράττωσι, ⁸ τοσοῦτ' ἐπιθυμοῦσι κινδυ-
νεύειν.

δ'. Εἶχομεν δὲ, ὧ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην,

¹ τούτοις T.

² μὲν T.

³ τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας om. T. A.

⁴ ὄντας, οἰκοῦν Λακεδαιμόνες ἐκείνοις ἐπιτίθενται. A.

⁵ ἐμβάλλωσι T. R. A.

⁶ μὴ καταδουλώσασθαι, ἐὰν A.

⁷ τῶν ὑπαρχόντων A.

⁸ τοσοῦτ' ἕττον ἐπιθ. A.

τούτοις] Π. τούτους. H. STEPHAN.
Εἰ δὲ μὴ] Deesse videtur *δυνήσονται*,
scilicet hoc docere. REISK. Hic significat
alioqui, ceterum. AUGER.

Ἐὰν μὲν πείθω] Π. ἐὰν μὴ πείθω. H.
STEPHAN. Sed non de se solo loquitur
Orator, de omnibus vero Atheniensibus.
unde verum puto: ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν πεί-
θωμαι, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον.
reor enim, si ita faciamus, utrisque com-
mune periculum futurum, id est, Lacedæ-
moniiis æque ac nobis, non illi, immunes
erunt periculi, si nos anna capere atque
urbem defendere nobis persuaderi sinas.
Hoc voluisse Oratorum (nempe,
bello defensivo uti), sequentia Argivorum
et Mantineensium atque ipsorum etiam
Atheniensium exempla evincunt. ἂν εἶναι
pro ἔσεσθαι, ut passim. MARKLAND. Pro
μὲν dedi μὴ. Quod si autem servandum
sit μὲν, leg. erit sic: ἐὰν μὲν πείθω, ἐπι-
μὲν ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ,
κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον. REISK.

Ἀμφοτέροις] utrisque, scilicet iis qui fudi-
tum possident, et iis qui non possident.
AUGER.

τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας] Addidi; nam illis
vis inest: Video Argivos et Mantineenses
suum solum incolere, h. e. ex eo a Lacedæ-
moniiis non expelli, tametsi Argivi fini-
tими sunt ipsis, et Mantineenses haud

procul a Laconica habitant. quoniam scilicet
utrique, tam Argivi quam Mantineenses,
antiqnam servant Reip. formam, ne-
que pauperes expellendo ipsi semet debili-
tant. REISK.

ἴσασι] Lacedæmonii puta. IDEM.
τούτων] Argivorum et Mantineensium.
IDEM.

Πολλάκις] Secundi loco malim *τοσαυ-
τάκις, toties*. IDEM.

Ἀπαντήσονται] Argivi puta et Manti-
neenses. IDEM.

Αὐτοῖς] Lacedæmoniiis. IDEM.
Καταδουλώσασθαι] Καταδουλώσασθαι.
SYLBURG. Sic leg. et distinguendum vi-
detur: *νικήσωσι τούτους, οὐ καταδουλώσε-
σθαι γε. si vincant (Lacedæmonii) hos*
(Argivos et Mantineenses), *non tamen hoc*
*se consequuturos, ut illos in servitute redi-
gant*. REISK.

Πράττωσι] Lacedæmonii. IDEM.

Τοσοῦτ' ἐπιθυμοῦσι] Lege *ἐπιθυμῆσαι*,
ita postulante constructione, ut καταδου-
λώσασθαι (sic enim legendum, non κατα-
δουλώσασθαι), et ἀποστερήσαι. Stephanus
inserit μάλλον post τοσοῦτ'. non necessa-
rium forte, eum tam nsitata sit istius vo-
cis Ellipsis. MARKLAND. et in edit. min.
TAYLOR. Post τοσοῦτ', non μάλλον, sed
potius ἕττον addendum videtur, hoc minus
cupiunt. REISK.

ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἔδοκοῦμεν καλῶς βουλευέ-
 σθαι περὶ ὧν μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες
 35 δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι ἄξιον γὰρ ἦν ὀλίγων
 ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἐκείνων
 μὲν ἀπάντων μάχη ἐστέρημεθα, ἡ δὲ πατρίς ¹ ἡμῶν λέλει-
 πται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς 924
 σωτηρίας. ἀλλὰ ² γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἐτέ-
 ροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρό-
 πια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἀνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς
 πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι, πιστεύοντας μὲν τοῖς
 40 θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων
 ἔσεσθαι. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφεύγο-
 μεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελ-
 θόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχυρὸν εἰ
 εἰς τοῦτο κακίας ἤξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς
 τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνεον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ
 ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν; ³ * * *

¹ ἡμῶν μόνη λέλ. A.

² γὰρ om. T.

³ asteriscos om. T. R. A.

Μάχη] F. leg. μιᾷ μάχη. IDEM. AU-
GER.

Ἡμῶν λέλειπται] Malim ἡμῶν μόνη λέλ.
REISK.

Ἔσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel ut alii:
καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικου-
μένων ἔσεσθαι. TAYLOR. ἐλπίζοντας δὲ τὸ
δίκαιον, vel ἐλπίζοντας τὴν νίκην. CONT. ἔσε-
σθαι, np. τοὺς θεοὺς. Si τὸ ἐπινίκιον idem
valeret ac τὴν νίκην, et hujus exempla
suppeterent, posset legi: ἐλπίζοντας δὲ τὸ
ἐπινίκιον. AUGER. Pro ἐπὶ leg. ἐτι. spera-
mus causam justam etiamnum profuturam

iis, qui injuriam passi sunt. ita Lysias pro
Polystrat. p. 160. 6. ed. Steph. ἀγωνίζε-
σθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Orat. Funebr.
p. 191. 22. τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον.
ibid. 33. ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ
δικαίου διαμάχεσθαι. p. 192. 12. περὶ τοῦ
δικαίου διαμάχεσθαι. p. 196. 17. καὶ περὶ
τοῦ δικαίου μαχόμενοι. SLUITER.

Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. Aristot.
Rhetor. II. 24. TAYLOR.

Οὐκοῦν αἰσχυρὸν κ. τ. λ.] Alii sine inter-
rogatione legunt, atque interpretantur:
turpe igitur foret etc. Huds. IDEM.

LYSIAE ORATIONUM

FINIS.

ΛΥΣΙΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ.

Α.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.¹

Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρος ὁ Δημάρατος ἐάλω προ-
διδούς.

Β.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ.²

Γ.

ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΝ
ΧΡΕΟΥΣ.³

Τίς γὰρ ἠλπισεν Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆ-
σθαι τοὺς τρόπους, ὁποῖον φησὶ Λυσίας ὁ ρήτωρ ἐν τοῖς τῶν 4
συμβολαίων λόγοις; --- ἀλλ' ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ οὐ-
τωσί, Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν Χρέους --- ἀρχεται οὕτως.

Οὐκ ἂν ποτ' ᾤθηεν, ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνην τολμῆσαι
οὕτως αἰσχροῦν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥαδίως
αὐτὸν ἐτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος
γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δρα-
χμαῖς Σωσίμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελ-
θὼν πρὸς ἐμέ, ἐδεῖτο μὴ περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους
ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δὲ ἔφη

¹ Ex Harpocr. in *Χύτροι*. Est urbs Cy-
pri. Vid. Plin. V. 31. Meurs. Cypr. I. 9.
TAYLOR.

² Laudat Laert. in *Æschine*. Fortasse
non alia quam præcedens. Aldobrandi-
nus ad loc. putat eam esse, cujus fra-
gmentum laudat Athenæus l. 14. (voluit
dixisse l. 13.) sed errat, et eodem errore
tenetur Dalechamp. ad Athenæum l. 6.

Meursius in *Bibliotheca Attica*, Stanleius
in *vita Æschinis*, Menag. ad Laert. in
Æschine, ceterique. IDEM.

³ Meminit hujus *Lysiacæ orationis* Har-
pocratio in *κατάπληξις*, itemque Dionys.
Halic. nisi fallor. CASAUB. Utrunque falle-
ris, vir doctissime. Harpocratio in *κατα-
πλήξ*, Dionysius nusquam. IDEM.

τέχνην μυρεψικὴν, ἀφορμῆς¹ δὲ δέομαι, καὶ οἷσω δέ σοι ἐννέα ὄβολους τῆς μνᾶς τόκους. πεισθεῖς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος, καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονέναι μαθητὴν, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους, οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἄπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδίκωτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. * *

Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἔδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους οὔτε ἀρχαῖον ἀπέδιδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς, καὶ ὡς ἠνεχυράθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ ἐπὶ ταῦτα.²

5 Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγυὲς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκελείσαντες τὰ καπηλεία; οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥστ' ἐκλιπώντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πόρρω μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς μὲν³ ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθεύρονται.⁴ τοσοῦτοι δ' ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστ' οἶεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἤκειν τούτου τεθνεώτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται, ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίακὸν πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, αὐτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂν ὁ πατήρ αὐτῷ κατέ-

¹ Non recte exponitur ab Interprete.

² Ἀφορμὴ et ἐνθάκη, apud Mercatores, quod nos vocamus Stock. Φιλιάεως ὁ καλούμενος Σαλπισστής ἐκ δημαγωγῶν τύραννος ἀνεφάνη· ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀλιεύμενος καὶ σωληνοθήρας ἂν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. Athen. l. 3. p. m. 46. V. Casaub. ad loc. Mausac. ad Harpocr. in Ἀφορμῇ. Ἐπι βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἀφορμῶν εἰπεῖν αἷς ἐχρησάμεν, ὅτε ἐμελλον ἐπιχειρεῖν τῇ γραφῇ. Dion. Halic. in praefat. Antiqq. Rom. MATERIALS. TAYLOR.

³ Post ταῦτα, aut post ἀλλὰ γὰρ subaudi φησί. AUGER.

⁴ Ante τὰς μὲν sub. τούτοις, ἢ. ἐράνους. et mox post ἀλλὰ sub. οἱτοι, ἢ. ἐράνοι.

IDEM.

⁴ Ita hunc locum explicat Casaub. Pecunia omnis, quam ab amicis potest corradere nomine eradi, non impenditur ab en in solvendis bona fide reliquitis pensionum, quas debet, atque adeo propter quas a sodalibus stipe fuit adjutus. Sed universa illa pecunia, quanta quanta est, apud proximum cauponem perit, sicut navis, quae ad columnas impigerit. Cic. ad Pis. "Ne Scyllaeo illo aëris alieni in freto ad columnam adhæresceret, in tribunatus portum profugerat." Vales. ad Harpocr. v. Πληρωτής, non intelligit de caupone vicino, sed τοῦτον τὸν κάπηλον ipsum Æschinem appellare Lysiaui, id est, veteratorcin. TAYLOR.

λιπεν. ¹ ἄλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἐβδομήκοντα ἔτη γεγυῖαν; ἧς ἔρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέδθηκεν, ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν· αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν. οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κορίον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ὅσω ἐλάττους ἦσαν, ἢ τῆς ⁶ χειρὸς τοὺς δακτύλους. ² καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ³

Δ.

ΑΣΠΑΣΙΑ.⁴

Ε.

ΑΣΤΙΚΤΟΝ ΧΩΡΙΟΝ.⁵

ς.

ΚΑΤΑΠΛΗΞ.⁶

Ζ.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΝ.⁷

7

Εἰς Δατητῶν αἴρεσιν.

¹ Ἄλλὰ γὰρ οὐ τὴν κ. τ. λ. Sic leg. videtur. verum enimvero, cujus hominis facultates per nefas acquisivit, Herneæ puta myropola, illius uxorem corrupit. item ταύτης ἔρᾶν προσπ. Erat ergo μυροπώλου, apothecarii ut nos usurpamus, jam tum quoque dignitas amplior, quam καπήλου, cairaonis vinarii et tabernarii. REISK.

² Verba hæc quoque alicubi laudantur a Demetrio Phalereo in aureolo libro περὶ Ἑρμηνείας, sed sine ista farragine ὅσω ἐλάττους ἦσαν. Ut dicam quod res est, imperitus et curiosus nimis annotator, ut argueret quasi obscure dictum, ad voces ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους, adjecit σῆσα ἐλάττους ἦσαν. Mendæ originem vides luce meridiana clariorem. Et vidit quoque aliqua ex parte Casaub. ad locum. Viden' tu quid importunissima interpolatio aliquando solet facere? TAYLOR. ὅσω ἐλάττους ἦσαν delevit Angerus.

³ Ex Athenæo ad fin. l. 13. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. in voce. V. Causab. ad Athen. l. 9. c. 13., Mansac. ad Harpocr. l. c. et Menag. ad Laert. in Æschine.

Verba Harpocratonis sunt: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Verum Aspasiæ dialogum scripsit non Lysias, sed Æschines. Monachio legendum videbatur: ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Mansac. ad Harpocr. et, qui ejus verba exscripsit, Menag. ad Laert. ita: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν. Αἰσχίνης Σωκρατικὸς ἐν Διαλόγῳ, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Ratio istius emendationis est, propterea quod apud Harpocr. sequitur: Meminere et hujus Aspasiæ, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοί. Sed hoc frustra. Verba videas. Μημνηνεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοί καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ. Si igitur Plato fuit Socraticus, ad eum refertur οἱ ἄλλοι. Constructio est notissima. TAYLOR.

⁵ Ex eodem Harp. Vid. Etym. M., Meurs. Exercit. Critic. p. 2. l. 3. c. 21., Salmas. de modo Usur. c. 15. init. Suid. in Ὄρεσ. Poll. 3. 9. IDEM.

⁶ Ex eodem Harp.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. in Δατηῖσθαι. IDEM.

H.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.¹

Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.²

Ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλάσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβυδῶν δὴ ὅντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ Ξυνοκείτην.³ ἔπειτα αὐτοῦ γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γινῶναι ὀπωτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ἡραία, Ξυνοκειμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίοχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα, εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.⁴

Οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ἡμᾶς⁵ αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφισβήτει.⁶

Ναυτοδίκαι.⁷

Θ.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.⁸

I.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΟΝ.⁹

Καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ἡ παλαιὰς, ὡς περ οὗτός φησι.

ΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΒΛΩΣΕΩΣ.¹⁰

Οὐκ ὑπόλογον ὄντα.¹¹

¹ Nulla necessitate autumat Cl. Fabricios hanc eandem esse posse cum ea, quam laudat Suidas in v. παλαιῶν, πρὸς Ἀλκιβίον. Eadem doctissimus Valesius corrigere vult Harpocr. in v. Ναυτοδίκαι, pro Ἀλκιβιάδην, Ἀρχεβιάδην, in notis ad Harpocr. Sed ita emendandus erit Suid. in Αἰσθῆσθαι. Athenaeus non uno in loco, qui Orationem πρὸς Ἀλκιβιάδην disertis verbis laudant. Verum operae pretium est audire hominem ratiocinantem. Vox ναυτοδίκαι, inquit ille, exstat in oratione Lysiaca, quae inscribitur Δημοσίαν ἀδικημάτων. An ergo apud Harpocratem legendum est πρὸς Ἀρχεβιάδην? IDEM.

² Ex Athenaeo l. 9. snb finem. IDEM.

³ Ξυνοκείτην] Lege cum viris doctis Ξυνοκείτην. Ἐλαβεν ὁ Εὐξενος γυναῖκα, καὶ συνώκει. Athen. l. 13. p. m. 285. IDEM.

⁴ Verba haec Lysiae laudantur ab Athe-naeo l. 12. p. m. 264. proculdubio ad hanc orationem spectantia. Idem enim Athenaeos l. 13. p. m. 284. Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἔραστοίς (Alcibiades) ἔστρεξε, καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλάσποντον σὺν Ἀξίοχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ἡρας ἔραστὴς, ὡς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ, καὶ ταύτης ἐκοινῶνσεν αὐτῷ. IDEM.

⁵ Forte ἡμᾶς. IDEM.

⁶ Ex Suid. in Αἰσθῆσθαι. TAYLOR.

⁷ Ex Harpocr. in voc. V. Poll. 8. 10. IDEM.

⁸ Laudatur haec Oratio ab Harpocr. in v. Παρακαταβολή. Fortasse nihil differt a praecedente. IDEM.

⁹ Ex Suid. in Παλαιόν. IDEM.

¹⁰ Meminit hujus orationis Theo c. 2. (Vide nos ad proximom fragmentum)

Ἐμφιδρόμια.¹
Θεμιστεύειν.²

ΙΒ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ.³

ΙΓ.

9

ΠΡΟΣ ΑΝΔΟΚΙΔΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται
πληστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.⁴

Ἐπίγυον.⁵

ΙΔ.

ΚΑΤ' ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Σηράγγιον.⁶

ΙΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

Ἐννεᾶκρουον.⁷

atque itidem huc referendus est Poll. II. 2. Ἐμφιδρόμια. Vid. Jungerman. ad loc. Victor. Var. Lect. XXVII. 2. IDEM.

¹ Ex Harpocr. Suid. in Ἐπιλόγον. V. Orat. περὶ τρ. ἐκ προνοίας, et que Nos ibi: Quibus adde Demosth. c. Aristogit. p. 338. Edit. Wolf. Εἰ δὲ μηδένα τούτων ὑπόλογον ποιεῖται. IDEM.

² Ex Harp. Dies circumcurationis. Vel potius Munera, quæ in eo die mittebantur. Dies ille erat quintus a natalibus sec. Suid. Ἐμφιδρόμια. Consulas Athenæum, Aristoph. Lysistr. 758. et σχ. ad loc., Meurs. de Puerperio et Græc. feriat., et Pet. Moll. ad Long. Pastoral. pag. 7. Ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν ἐτρεχον φέροντες, καὶ παρὰ τῶν οἰκίαν καὶ φίλων πολύποδας καὶ σπηίας ἐλάμβανον. Apostol. II. 89. Quæ verba interpres inconsultus Lysiae esse voluit, cum ibi exsteat interpreta- menti gratia, uti et apud Harpocratonem quoque, Suid, et Hesyeh. Quem vide in Δρομιάφιον ἤμαρ. IDEM.

³ Ex Harpocr. Suid. Etym. M.

⁴ Theo c. 2. Καὶ δὴ καὶ ἔλοι λόγοι νομίζοντ' ἂν σχεδὸν εἶναι θέσεως ὡς ὅ, τε Περί τῶν Ἀνακαλυπτηρίων ἐπιγραφόμενος Λυσίου, καὶ ὁ Περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. ἐν μὲν γὰρ θατέρῳ

ζητεῖται, Εἰ τὰ δοθέντα Ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένη βιαίως ἔχειν αὐτὴν δεῖ· ἐν θατέρῳ δὲ, Εἰ τὸ ἔτι ἔγκυούμενον ἄνθρωπός ἐστι, καὶ, Εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων ταῖς γυναιξί. Λυσίου μὲν οὐ φασι εἶναι τούτους τοὺς λόγους κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXVII. 3. Ἀνακαλυπτήρια explicat Laurent. de Sponsalibus c. 1. Spanheim. ad Callimach. p. 180. et H. Vales. in notis ad notas Maussaci, p. 222. IDEM.

⁵ Hæc laudat Poll. VII. 2. sed corrupte, ex oratione Isæi πρὸς Ἀνδοκίδην. Πληστη- ριάσαντες laudant Harpocr. ac Suid. ex oratione Lysiae πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλειστη- ριάσαντες contendit scribi oportere Steph. cui adstipulantur Hesyeh. Etym. et Moschop. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. Ἐπίγειον malit Vales. ad loc. Vid. tamen Kuster. ad Suid. in v. Ἐπιγυίος. Receptam lectionem defendunt Lexica universa. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in voce. Ἀποδίδεται ἀγρόν μὲν Ἀθμονοί, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν, Ἀντιφάνει· τὸ δ' ἐν Σηραγγίῳ Καλανεῖον, τρισχιλίων Ἀστυλόχου. Isæus de Philocte- monis hereditate. IDEM.

⁸ Ex Harpocrat. V. Pausan. Attic. c. 14. Harpocr. in Λουτροφόρος, Hesyeh. in v. Thucyd. II. 15. Plat. Axioch. III. Meurs. Ceram. c. 14. IDEM.

Ις.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.¹

ΙΖ.

ΚΑΤ' ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.²

ΙΗ.

10

ΠΡΟΣ ΑΡΕΣΑΝΔΡΟΝ.

Νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογρα-
φόμεθα.³

Ἀπαρτιλογία.⁴

ΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ.

Ἀνθήνη.⁵

Κ.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.⁶

ΚΑ.

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣ
ΕΡΑΝΟΥ.

Ἐρανίστης.⁷

ΚΒ.

ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΝ.⁸

ΚΓ.

ΠΡΟΣ ΑΡΧΕΒΙΑΔΗΝ.

Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχε-
βιάδης, ὃ ἄνδρες δικασταί, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος
καὶ ἄπειρος ἦν πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς

¹ Meminit Plutarchus in vita Antiphon-
tis. IDEM.

² Meminit Harpocrat. in Πρόπεμπα.
IDEM.

³ Ex Harpocr. in Ἐκλογαίς. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. Suid. videtur legisse Ἀν-
θήνη. Eadem est Ἀθήνα Steph. et An-

thana Plinii. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον.

Memorat idem in Διαμαρτυρία, Lysiam
ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρία. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. IDEM.

⁸ Teste Plutarcho in Vita Lysiae. Vide
infra Περὶ τῆς Ἱφικράτους εἰκόνος. IDEM.

δικαστήριον. Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὖρεμα¹ ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους ὅθεν γεγένηται. καὶν δοκῆς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδὲν σοι δεήσειπραγμαμάτων, ἀλλὰ λαβὼν ἐπὶ² τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δέ εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν,³ ἵνα ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις, εἴαν πως φανερόν γένηται πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. Ταῦτ' ἐμοῦ παρακαλουμένου⁴ οὐδὲ πώποτ' ἠθέλησε συνελθεῖν, οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι, οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως⁵ ὑμεῖς τὸν νόμον 11 τὸν περὶ τῶν δαιτητῶν ἔθεσθε.⁶

ΚΔ.

ΠΡΟΣ ΑΣΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΛΟΠΗΣ.

Ἄμφιγνοεῖν.⁷

ΚΕ.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΟΠΟΙΟΥ.

Ἰσωνίας.⁸

Κς.

ΠΡΟΣ ΑΣΩΠΙΔΩΡΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.⁹

ΚΖ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ.

Ἀρχιδάμιος πόλεμος.¹⁰

¹ Vel εὖρημα. IDEM. Utrumque dicitur. AUGER.

² Ἐλλειπτικῶς, subadito ἀπαλλάξῃ, aut alio consimili. SYLBURG. Leg. videtur ἀπει. abibis, discedes. REISK. ἀπει dedit Augerus, et mox juxta eundem δ' εἴ μοι pro δέ εἰμι.

³ Veri quasi legeretur τοῦ συνειδέναι, vel τοῦ συνιδεῖν, pr. τὰ γενόμενα. AUGER.

⁴ Προςκαλουμένου Sylburg. et rectius, ut Dionysius locum eundem mox laudat. TAYLOR. Et dedit Augerus.

⁵ Vel ὡς cum Sylburgio. TAYLOR.

⁶ Ex Dionys. Halic. in Isæo. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. Vales. ad Harpocr. in v. Ἄμφιγνοεῖν. Jocularis est error Ionsii de Script. Hist. Philosoph. I. 7. quem dolet hanc orationem non exstitisse, quoniam non parum lucis attulisset historiæ librorum, deque spuris et genuinis scriptis nos certiores reddidisset. IDEM.

⁸ Poll. VII. 2. ubi MSS. quoque ἀσπιδοποιού. Idem tamen VII. 33. laudat Lysiae orationem ἕως τοῦ ἀσπιδοποιού, ubi nullus mendæ locus esse potest. IDEM.

⁹ Meminit Harpocr. in Παρακαταβολή. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocrat. Sed recte restituisse

ΚΗ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ψηφωσμαιτοῦσι τὸ δίκαιον.¹

ΚΘ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Τετύχηκε δέ μοι καὶ εἰκοσίμῳ ἔρανος.²Μεταλλάξάμενῃ χιτῶνα.³Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ.⁴

12

Λ.

ΥΠΕΡ ΑΧΙΛΛΕΪΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἴπποστάσιον.⁵Ἐκποιεῖ.⁶

ΛΑ.

ΥΠΕΡ ΒΑΚΧΙΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Κύπασσις⁷Πύγελα.⁸Σκυδικαί.⁹

ΛΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Φηγοῦσιον.¹⁰

ΛΓ.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ.

Ἀνάγειν.¹¹

videtur Maussac. Λυσίας κατ' Αὐτάνδρου. Δείναρχος κατὰ Πυθίου ξενίας. Oratio Di-narchi adv. Pytheam laudatur ab Har-pocr. in v. βασιλικῇ διαδρομῇ. Δώρων γε-φῆ. Ἐπιμ. ἐμπορίου. Καταδεδέσθαι. Κοβα-λεία. Λαμψάδιον. Νομοφύλακες. Ὑπόλογον. Χρυσοχεεῖον. Χύτροι. Dionys. item Halic. et Stephanus Byzantinus eam orationem Di-narchi laudant. Nescio quo jure legit Apostol. Cent. 4. Προν. 30. κατὰ Ἄνδρο-τίανος, etc. IDEM.

¹ Ex Poll. VII. 33. IDEM.

² Ex Poll. IX. 6. IDEM.

³ Ex Poll. VII. 12. IDEM.

⁴ Ex Phrynicho p. 64. IDEM.

⁵ Ex Poll. IX. 5. extrem. IDEM.

⁶ Ex Poll. IX. 8. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. Κύπασσις legit Cod. Cantab. Κύπασσις Hesych. Vestimenti genus est muliebris. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. Vid. Valesium. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. Calceamenti genus, no-mine ex gente ducto, ut usu venit. Ari-stoph. Eccles. 317.

—— λαμβάνω

Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ἰφέλομαι.

Memorantur praeterea ab Antiquis Sicyo-nia, Tyrrhenica, crepidæ sc. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. et Suid. in v. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. in v. et Suid. in ἀνάγεσθαι.

ΛΔ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΛΩΝΟΣ 13
ΠΑΙΔΩΝ.

Ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν.¹

ΛΕ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΝΑ.

Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος
τις τῶν Δικαιογένο^υς συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν προῦκειτο, ὠκνον
καὶ ἡσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἐξενεχθέντος δὲ,
ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας
ἄξιούτε διαιτᾶσθαι.²

Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ἄκει παρ' ἡμῶν· δοκιμασθεῖς δὲ
ἔγῃμε.³

Ἡλιαία.⁴

Λς.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Στρομβιχίδης.⁵

ΛΖ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι
ἔχει, δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμ-
φισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὡςπερ νῦν οὗτος
σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.⁶

Codd. Harpocr. Morell. et Cantab. legunt
πρὸς Βαίανα, unde conjecit Maussacus le-
gendum esse πρὸς Δίανα, qualis oratio mox
sequitur. Fortasse Βαίανα retinendum
est, et tum intellige hoc fragmentum ali-
quod commune habere cum sequenti.
Vel, quandoquidem locus Harpocratiōnis
cubat in mendo, allegari potuit Isæus
πρὸς Βαίαντον, quem talem orationem scri-
psisse abunde nobis confirmatum est: et
nomina Lysiae et Isæi sæpissime confun-
duntur. Scripsit quoque Demosthenes
orationem ἡμῶνυμον, de cujus orationibus
privatis difficile erit pronunciare, teste
Dionysio Halic. Πότερον Δημοσθένους εἰσὶν
ἢ Λυσίου. Sed in illa oratione, quæ hodie
exstat (et, ut obiter id moneam, Dinarcho
refertur a nonnullis), hæc vox non repe-
ritur. IDEM.

¹ Ex Harpocr. in Ἐπιτροπῇ. Cod. Cant.
Ἐπέτρεψεν. IDEM.

² Ex Suid. in προῦκειτο. Laudantur
Orationes Lysiae πρὸς Γλαύκωνα, et περὶ
τοῦ Δικαιογένο^υς κλήρου prima. Quæ ex
utraque supersunt, nos non dubitavimus
ad unam referre, ut sit πρὸς Γλαύκωνα περὶ
τοῦ Δικαιογένο^υς κλήρου. Constat ex fra-
gmentis. TAYLOR.

³ Ex Suid. in Τέως. κ. Ἐν τῷ Πρώτῳ περὶ
τοῦ Δικαιογένο^υς κλήρου, ubi Lysiae nomen
exciderat. Quanquam et scripsit quidem
Isæus ἡμῶνυμον orationem. Sed hæc
verba ibi neque reperiuntur, neque locum
ullum videntur habere posse. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. et Suid. in Καρποῦ δίαη.
IDEM.

Πέντε μῆσι μετὰ τῶν Ἐλεοκόπων διαιτώμενος.¹

Ἄδοκίμαστος.²

Αἰδέσασθαι.³

14 Ἐπισίτια.⁴

Μειαγωγῆσαι.⁵

ΛΗ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ὙΠΕΡ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ
ΟΙΚΟΥ.

Ἀποτίμημα.⁶

Σθένελος.⁷

ΛΘ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐπιτιμητάς.⁸

Μ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Καὶ πρῶτ' Διογένει οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχρῶ-
μεθα, καὶ ἕως γε ὑγίαιεν, ἐξ ἀγροῦ ὅπτα ἐλθοι, παρ'
ἡμῖν διητᾶτο.⁹

Μόλπις ὁ τῶν ἐν Πειραιεῖ.¹⁰

Δεκαδοῦχος.¹¹

ΜΑ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ.¹²

Αὐλία.¹³

ΜΒ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΚΛΕΑ ὙΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΡΗΤΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥ.¹⁴

¹ Laudat haec Harpocr. in v. Ἐλεοκόπων ex Lysiae Oratione decima κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. Junge Suid. et Etym. M. in v. Ἐλεοκόπους. IDEM.

² Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. in Μείων. Vid. Vales. ad loc. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. in Ἀποτιμηταί. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ πρὸς Διογένην. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁹ Priscian. l. 18. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Διογέ-

νους. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. in v. Suid. Etym. M. IDEM.

¹² Διοδώρου Cod. MS. Harpocr. Cant. IDEM.

¹³ Ex Harpocr. in v. et Suid. in Αὐλεία θύρα. IDEM.

¹⁴ Memorat Theo Progyim. c. 2. Laudatur ab Harpocr. in Δάρων γραφῇ, Oratio Lysiae κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, quem puto emendari oportere ex loco Theonis, uti conjecit quoque Valesius. IDEM.

ΜΓ.

ΥΠΕΡ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

¹ Ἀλείπτριαν.¹

ΜΔ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΧΑΡΗ.

Μεταλλεῖς.²

ΜΕ.

ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΑ.

Φάσκωλον.³

Μς.

ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΘΗΚΗΣ.⁴

Λόγος τις εἰς Λυσιάν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθήκης 15 ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταὶ, Λυσιμένης.

Ἐν ᾧ προελθὼν φησὶν·

Οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.

Ἵτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἐξῆς φησὶ·

Πέρυσι γὰρ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. ἔστι γὰρ συνδετὴ, καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια * * ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκευὴ τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεταιται.⁵

ΜΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ.

Εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εὐρημένα ἐπιγραφομένῳ.⁶

ΜΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.⁷

¹ Ex Poll. VII. 3. ita lego. Vulg. ἐν τῷ Διοφάντου περὶ χωρείου. Πρὸς Διοφάντην περὶ χωρείου legit Kuhn. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. IDEM.

³ Ex Harpocr. Suid. Etym. M. in φάσκωλον. Vid. Vales. ad Harpocr. et Kuster. ad Suid. IDEM.

⁴ Ἐγγυθῆκην dixit Lucian. in Lexiphane.

Vid. Casaub. ad. Athen. V. 13. IDEM.

⁵ Ex Athen. l. 5. Memorat et hujus Orationis Harpocr. in v. TAYLOR.

⁶ Hæc esse verba Lysie constabit ex locis Harpocratonis et Suidæ inter se collatis in v. Ἐπιγραφεῖς et Ἐπιγραφομένῳ. IDEM.

⁷ Ex Suid. in Ἀνάργυρος. IDEM.

ΜΘ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΣΟ-
ΔΗΜΟΝ.Αὐθέντης.¹

Ν.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Ἀπαγορεύειν.²

ΝΑ.

ΠΡΟΣ ΕΤΕΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.³Ἐβδομεομένουσ.⁴

ΝΒ.

16

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ.

Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη.⁵Μεταπύργιον.⁶Φηγαειῦσι.⁷

ΝΓ.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟ-
ΠΡΑΤΩΝ.⁸

ΝΔ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ.

Οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαισ δεδέσθαι τὰς
θύρας.⁹

ΝΕ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΧΩΡΙΟΥ ΕΞΟΥΛΗΣ.¹⁰Αὐτομαχεῖν.¹¹¹ Ex Harpocr. Suid. IDEM.² Ex Harpocr. in v. Plures fortasse erant Lysiae et orationes et epistole amatorie, unde quaerenda est haec vox. In ea, quae apud Plat. in Phaedro exstat et Lysiae imputatur, oratione, non exstat. Sed fortasse Lexicographus noster Lysiae ἐρωτικὸν laudavit, cum Demosthenis voluit. Vid. Vales. ad Harpocrat. p. 353. IDEM.³ Πρὸς Αἰτοκλέα conjicit Jungerman. ad Poll. VII. 33. Vide quoque et Meurs. in Biblioth. Attic. IDEM.⁴ Ex Harpocr. in v. IDEM.⁵ Ex Harpocr. in Κεῖοι. IDEM.⁶ Ex Harpocr. Suid. et Photio MS. IDEM.⁷ Ex Harpocr. in v. IDEM.⁸ Meminit Poll. X. 24. IDEM.⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Ἀμφιδέαι. Secutus sum versionem Cl. Perizonii, Respons. 2. ad Gronovii notitiam secundam. Vid. Gronov. ad Harpocr. in v. IDEM.¹⁰ Idem in Εὐκλέουσ. Vid. Maussac. IDEM.¹¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

Νς.

ΥΠΕΡ ΕΥΚΡΙΤΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐδδηφάγους Τριήρεις.¹

ΝΖ.

ΠΡΟΣ ΕΥΠΕΙΘΗΝ.

Δερμιστής.²

ΝΗ.

ΚΑΤ' ΕΥΦΗΜΟΥ.

Λαμπάς.³

Πυελίδα.⁴

ΝΘ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

17

Ὡς ἐμελλεν ἐπί τε τοὺς βωμοὺς εἶναι καὶ νομιζόμενά γε ποιήσειν.⁵

Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικίῃ.⁶

Κακώσεως.⁷

Ξ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΔΟΤΙΔΟΥ.⁸

ΞΑ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΕΙΘΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ-
ΛΟΓΟΣ.

Ἐπιδιατίθεσθαι.⁹

ΞΒ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΑΙΚΙΑΣ.

Ἐγὼ δ' ὄξυμελι πίνω.¹⁰

¹ Ex Harpocr. Sed legendum, ut postulat series literarum, Vales. ad loc. et Cod. MS. Cantab. Ἐδδηφάγους. Ita et Suid. quoque et Eustath. ad Odys. A. qui hunc locum respicit: Λυσίας δὲ καὶ ναῦν ἀδδηφάγον φησὶ τὴν τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν ἐντελεῖ. Vid. Moschop. Attic. lect. Magis. Poll. Apostol. Cent. 1. Prov. 49. Laert. in Socr. c. 27. Λυσίας δὲ κατὰ μεταφωρὰν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου μαρτυρία (corrige διαμαρτυρία) τὴν ἐντελέμιστον ναῦν. Hesych. in Ἀδδηφάγου. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. Etym. M. et Suid. Legendum tamen Δερμιστής. quidquid obijciat Gronovius. Ita Lysiam laudat Glossographus Græcus ineditus Biblioth.

Reg. Cant. Anglice *A Moth.* IDEM.

³ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. Suid. et Poll. VII. 33. IDEM.

⁵ Ex Priscian. l. 18. Λυσίας ἐν τῷ περὶ Ἠγησάνδρου. Κληρὸν ὡς ἐμελλεν κ. τ. λ. Corrige nobiscum. IDEM.

⁶ Ex Prisciano ibid. qui legit περὶ τοῦ Ἀγησάνδρου. Corrigenus ex se ipso atque ex Lexicographis. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁸ Meminit Poll. VIII. 6. Ubi II. quoque Θεοδοτίδου. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁰ Ex Athen. l. 2. IDEM.

ΞΓ.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Ὀργέων.¹

ΞΔ.

ΚΑΤΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ.

Ἀναξίβιος.²Δικαιόπολις.³Ἐπιθέτους ἐπιστολάς.⁴Ἰσμηνίας.⁵Πολύστρατος.⁶Πύρρα.⁷Σεύθης.⁸Στρούθης.⁹

ΞΕ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΘΕΡΣΗΝ.

Ἰερώνυμος.¹⁰

Ξς.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΑΙΚΙΑΣ.

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων
ἔστι μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἕξεισθιν ὑμῶν
θανάτῳ ζημιούν·¹¹

ΞΖ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.¹²

18 Λυσίας ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλου-
μένην κακῆς ἐπιτροπῆς συγγράφας λόγον τοιοῦτῳ κέχρηται τῷ
προομίῳ.

Οὐχ ἱκανὸν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα
πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν¹³ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώ-

¹ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. IDEM.

³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. Suid. et Elym. M. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. in v. Laudat quoque
haec Orationem idem in Ἀφανῆς οὐσία. IDEM.

IDEM.

¹¹ Etym. M. et Suid. in Ἰσθμῶν. Etym.
tamen M. minus correcte. Uterque le-
git πρὸς Ἰσοκράτην. Ego Poll. sequor
VIII. 6. qui laudat orationem Lysiae πρὸς
Ἰπποκράτην. IDEM.

¹² Ex Dionys. Halic. in Isæo. Vel κακῆς
ἐπιτροπῆς ἀπολογία, aut aliquid simile.
Titulus ad nos non devenit. IDEM.

¹³ Ἐπιτροπὴν postea, ubi membra hujus
exordii repetuntur. Vid. Sylburg. ad loc.

ζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί· ὅπερ καί μοι νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων, καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδούς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα, ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως.

ΞΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΣ.¹

19

¹ Vid. Dionys. Halic. in Lysia, qui hanc orationem nostro adjudicat. Statua donandus erat Iphicrates ob rem præclare gestam, unde ab aliis nominatur hæc oratio perī τῆς Ἱφικράτους δωρεᾶς. quod Menesius in sua recensione fragmentorum Lysiae fogit. Paulus Germinus pro Lysiae fagit. Paulus Germinus pro Lysiae oratio habet; Παῦλος Γερμίνος, σοφιστής· ὁ γράφας ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἱφικράτους δωρεᾶς βιβλία ε'. Suid. in v. Lysiae quoque attribuit Plutarch. in vita. Utat ea res sit, congressi notabilia maxime, quæ de hac causa apud veteres leguntur: Πρῶτον γὰρ, Ἱφικράτης τιμᾶν ἐτυχεν, ὡς Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνανος μὲν γὰρ πρῶτον χαλκοῦς ἀνδρίας ἔσται, ἀλλὰ τούτου μόνω ἐτιμῆθη. Ἱφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεᾶς τὰς ἐκείνους ψήφισθείσας ἔλαβεν· ὥστε καὶ τινὰ τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου δικάσασθαι τῶ Ἱφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβοῦσι. Καὶ ἔστι Λυσίου λόγος εἰς Ἱφικράτην ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν ᾧ σκιαφθεῖς εἰς δυσγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου τὴν δόξαν ἔσται σεν. Ἦν γὰρ ὁ Ἱφικράτης ἐκ σκυτέων γενοῦς. κριτικίμωσε δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. στρατιώτης ἂν καὶ ναυμαχῶν ἐπαθῆσεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ εἰς πολέμιαν τριήρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολέμων ἐναγκαλισάμενος, μετῆλθεν αὐθὺς ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπάνειθεῖς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγούς τὸς τότε μείζων τὴν πόλιν ἀφείλησεν. Ulpianus ad Midianam. Eadem pene reperies apud Plutarch. Arophthegm. Τὸν δὲ Ἱφικράτην σκίπτει ἀνδρα οὐ μεθόριον ῥήτορος, καὶ στρατηγοῦ, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐφικνούμενον. ἀρ' οὐκ διπλῆς ποτ' αὐτοῦ τὴν ἀπολογία τὴν ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, καὶ τὴν τίθει μὲν, εἰ βούλει, Λυσίου τὸν λόγον εἶναι, τίθει δ' Ἱφικράτους, εἰ τούτο αἰετῶ. ἔστι τοῖν οὐδὲν οὕτω τοῦ παντός ἀγῶνος ἐπιφανές, ὡς τὸ φρόνημα. ὁ δὲ πρῶτ' κρείττω Λυσίου τῶν πολλῶν εἶναι τὴν λόγον. λέγει γὰρ ἄλλα τε δὴ τοῖς Ἀθηναίοις οὐ τῆς σῆς ψυχῆς (f. οὐ

τῆς Λυσιακῆς ψυχῆς), καὶ εἰ φησὶν ἐπιτὰ ὑμῖν ἦσαν τοιοῦτοι στρατηγοὶ οἷος ἐγὼ, ἀόικητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. Καὶ μνησθεῖς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτωνος, οὐς Ἀθηναῖοι πρῶτος ἀπάντων τῶν εἰεργεσιῶν ἦγον, ἡ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φησιν, ἡ ὑπ' ἐκείνων παρακληθῆναι, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. Καὶ ὑμεῖς μὲν φησὶν οἷεσθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῶν ἐπιτὰ μοι γράμματα, καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σεμνόν· ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἔσται κεν ἐν τῇ Πέλοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετὴν. Εἰς τοσοῦτον ἀφικνεῖται τῆς παρρησίας, ὥστ' ἀμφοτέροις αὐτὸν ἀντεξετάζει τοῖς στρατηγούσι καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς τῶν πολεμίων. Aristid. in Orat. de paraphthegm. Vidimus non aliam fuisse orationem de Statua, atque eam de donatio. Aristot. Rhetor. II. 23. nominat πρὸς Ἀρμόδιον, et Iphicrati, ad quem optimo jare pertinere videtur, sine scrupulo assignat. Apud eam conservantur, quæ subjuncti: Εἰ, ἐμῖν παιῖσαι, ἤξιον τῆς εἰκόνης τυχεῖν, ἐὰν ποιήσω, ἔδοτε ἂν ποιήσαντι δ' ἄρ' οὐ δόσετε; μὴ τοῖν μέλλοντες μὲν ὑπισχεῖσθε, παθόντες δ' ἀφαιρέσθε. Id. II. 24. γενναϊώτατος ὁ βέλτιστος. Καὶ γὰρ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονι οὐδὲν πρότερον ὑπέχεε γενναῖον πρὶν γενναῖον τι πράξαι. Et mox: Τὰ γούν ἔργα συγγενέστερά ἐστι τὰ ἐμὰ τοῖς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτωνος, ἢ τὰ σά. Iphicratis multa exstant fragmenta apud Aristot. Rhetor. multa argute dicta, ex orat. nonnulla desumpta, apud Plutarch. Arophthegm. "Hujus adolescentis supra ætatem virtus admirabilis fuit, nec unquam ante eum Athenienses inter tot tantosque duces aut spei majoris aut indolis maturioris imperatorem habuerunt, in quo non Imperatoriae tantum, verum et Oratoriae artes fuere." Justin. VI. 5. Adde Nep. in vita, Xenoph. Polyæn. Athen. Arrian. Ælian. Poll. Senec. Aristid. (mode landatum), Frontin. De Statua Iphicratis et rebus ab eo deinde gestis quædam apud Demosth. c. Aristocratem. TAYLOR.

ΞΘ.

20

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

SIVE

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.¹

Ο.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ.

Μετ' ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν.²

ΟΑ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

Ἀπομίσθου.³

ΟΒ.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΟΥ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Καὶ ἐξελθούσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι.⁴

ΟΓ.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ.

Οὔτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι.⁵Ἀποτίμημα.⁶

ΟΔ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ.

Λάρος.⁷

ΟΕ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΗΝ ΞΕΝΙΑΣ.

Νοθεῖα.⁸

¹ Et hæc quoque oratio, de qua multa reperies in Dionysio et Plutarcho in *Lysia*, neque per ætatem, ideam et characterem dicendi, ad nostrum pertinere potuit, ut visum est Dionysio, Critico peritissimo. Si eadem sit oratio, ut credo, quam dixit Iphicrates κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἰπ' Ἀριστοφάντος, lector benevolus huc referet fragmenta, quæ sequuntur. Σὺ δ' αὐτὸς εἰ κύριος ἦσθα τῶν νεῶν, πότερον προὔδικας ἂν, ἢ οὐ; ἐπειδὴ ἀπέφησεν ὁ Ἀριστοφᾶν· εἶτα σὺ μὲν οὐκ ἂν προὔδικας ἂν Ἀριστῆφᾶν, Ἰφικράτης δὲ προὔδικεν; Ἀγι-

stid. περὶ παραφθεγμ. Iphicrates ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφᾶντα καταρρητορευόμενος ἔφη, Βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντιδίκων ὑποκριτῆς, δεῦμα δὲ τοῦμον ἄμεινον. Plutarch. Πολιτ. Παραγ- γελμ. IDEM.

² Ex Poll. X. 24. IDEM.

³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁴ Ex Poll. III. 8. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. et Suid. in τίμημα. IDEM.

⁶ Ex iisdem ibid. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

Ος.

ΚΑΤΑ ΚΙΝΗΣΙΟΥ.¹

Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων, καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἔξαμαρτάνων, ἀ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων² δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἑνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης δέ³ καὶ Λυσίθεος συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ 22 νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστᾶς σφίσιν αὐτοῖς τὸννομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο, ὡς περ εἰκὸς τοῖς τοιοῦτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γνωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις· ἵν' εἰδῶσιν, ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται⁴ τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι μείζους καὶ χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἀπασιν ἡμῖν ἐστίν· τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν, καὶ καθ' ἕκαστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν εἶόν, τοῦτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα, ἄπερ οὗτος, ἔξημαρτηκόσιν.⁵

¹ Duæ erant orationes Lysiae c. Cinesiam, teste Harpocrate in v. Harum altera inscribatur ὑπὲρ Φανίου παρανόμων, indeque desumitur fragmentum, quod sequitur. Qui Athenæum cum Harpocrate conferet, et quæ proxime sum annotatorus leget, norit hæc esse vera. IDEM.

² quæ tamen ex comicorum fabulis quotannis auditis. Hanc veram versionem esse liquet. Athenæus enim Cinesiam ἐπὶ ἀσεΐτητι κωμωδοῦμενον vocat. Eadem est mens Harpocr. in v. Μνημονεῖς [Lysias] τ' ἀνδρᾶς [Cinesiam] λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἶη, καὶ παρανομώτατος, καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμωδοδιδασκαλοὶ (l. κωμωδοδιδασκαλοὶ) καθ' ἕκαστον ἑνιαυτόν γράφουσιν εἰς αὐτόν. nimirum ad hunc ipsissimum locum

alludit Harpocratio, quem integrum conservavit Athenæus. Quænam erant turpia illa, quæ modestiæ lex Lysiam proferre vetuit, meum quoque est silere. Quæ Comici dixerint, discas licet ex Aristoph. Ran. 369. Conciou. 330. collat. cum σχ. ad Ran. 153. Plutarch. de gloria Atheniens. Ὁ γὰρ Κινησίας ἀρχαῖος εἶπε ποιητῆς γεγονέναι διθυράμβων, καὶ αὐτὸς μὲν ἄγνος καὶ ἀκλεῖς γέγονε σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, οὐκ εὐτυχῶς δόξης μετέσχηκε. IDEM.

³ Malim abesse δέ, nisi hic, ut sæpius, inserviat ad validius affirmandum. AUGER.

⁴ Scil. οἱ θεοὶ. TAYLOR.

⁵ Ex Athenæo l. 12. juxta finem. IDEM.

ΟΖ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΙΝΙΑΝ.

Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος¹ τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλείϊστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων.²

Χιλίους.³

ΟΗ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΝ.

23 Οὐδὲ εἴ τις εἰσποιητὸς πάθος,⁴ οὐδεὶς ἀποστερεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ τῶν χρημάτων.⁵

ΟΘ.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΝ.

Ἐπίπωμα.⁶

Π.

ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΑΡΧΟΥ.

Ἐπισκηπτω.⁷

ΠΑ.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

Καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε δίκαιον λέγειν.⁸

ΠΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν Καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες.⁹

ΠΓ.

ΚΑΤΑ ΛΑΪΔΟΣ.

Φίλυρά γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη, ἔτι νέα οὔσα, καὶ

¹ F. συσκευασμένος. IDEM.² Ex Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.³ Ex Harpocr. in Χίλιοι διακόσιοι. IDEM.⁴ F. νόθος. IDEM.⁵ Ex Priscian. l. 18. IDEM.⁶ Ex Harp. et Suid. in v. Vid. Salmas. de modo usurarum, Harp. in Ἐπιδέκατον et Vales. ad loc. Τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν. Deuteron. XII. 11.

At supra versu G. τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς δεκάτας ὑμῶν. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. in Ἐπισκηπτω. IDEM.⁸ Ex Suid. in Ἀπειπατο. IDEM.⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Καρκίνος. Αἱ γυναῖκες Cod. Harpocr. MS. Cant. pariter ut Mediceus, qui libri conveniunt in plurimis. IDEM.

Σκιώνη, καὶ Ἰππάφεις, καὶ Θεόκλεια, καὶ Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα,¹ καὶ Ἄνθεια^{2,3}.

ΠΔ.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΑΤΗΝ.

Οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὔτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.⁴

ΠΕ.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.⁵

24

Ἄρδηττος.⁶

Πς.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΘΕΟΥ.

Ἔστι δὲ κάμφαντι τοῦ τείχους, ὧ βουλή, γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ.⁷

Ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.⁸

Οἶός τε εἰ.⁹

Πλινθεῖον.¹⁰

Στύραξ.¹¹

Φάληρον.¹²

ΠΖ.

ΠΕΡΙ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Προσπάλτιοι.¹³

Σιπύα.¹⁴

ΠΗ.

ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΟΥ.

Νότιον.¹⁵

¹ L. Λαγίσκα, ut in posteriori loco legit Athenæus, Harpocr. et Suid. Λαγίσκα, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἰ γνήσιος. IDEM.

² Δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἄνθειας Ἄνθειαν et quæ sequuntur. Athen. IDEM.

³ Ex Athen. l. 13. bis. In secundo tamen loco deest ἐτι νέα οὔσα et ad finem additur καὶ Ἄριστόκλεια. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. et Suid. in Ὀβολοστατεῖα. Suid. tamen: Οὐδ' ἂν εἰ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιντό σοι, ἢ ὅσον etc. IDEM.

⁵ Πρὸς Ἐλαπίνην. Codd. nonnulli. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. in v. Vid. Poll. VIII. 10. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in Γωνιασμός. Κάμφαντι, τοῦ τείχους, ὧ βουλή, ἐστὶ γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ πᾶν πολλῇ. Suid. in Γωνία. IDEM.

⁸ Ex Suid. in Οἶος, comparato cum Harpocr. in Οἶος εἶ. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

¹⁰ Ibid. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. IDEM.

¹² Ibid. IDEM.

¹³ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁴ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου χερμάτων. IDEM.

¹⁵ Ex Harpocr. in v. IDEM.

ΠΘ.

ΠΡΟΣ ΜΕΔΟΝΤΑ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

Ἀντίκυρα.¹Ἀπήχθεια.²Ναίς.³

Ζ.

ΠΡΟΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Προφασμία.⁴

ΖΑ.

ΚΑΤΑ ΜΙΚΙΝΟΥ ΦΟΝΟΥ.⁵Ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον.⁶

Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται.⁷

ΖΒ.

25 ΠΡΟΣ ΜΙΞΙΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.⁸

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσιόδον· ὅτι μὲν ὁ κρινόμενον ἔπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον.⁹

Διήρξα.¹⁰Λέχαιον.¹¹Πρόπεμπτα.¹²

ΖΓ.

ΠΡΟΣ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΝ.

Συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητής, εἰπὼν

Οὐ κείνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους

Ὁρθεῶς παγείσας μὲν φρένας

Οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.¹³

¹ Ibid. IDEM.² Ex Harpocr. et Suid. IDEM.³ Ex Athen. l. 13. IDEM.⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Meminit hujus Orationis Auctor Argumenti ad Antiph. Κατηγορία φόνου, hisce verbis: "Ἐαικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίον γεγραμμένῳ. Unde liquet illas ὑποθέσεις vetustos satis habuisse auctores. Dudum enim perierunt hae Lysiae orationes. Meminit etiam Lysiae λόγου πρὸς Μικίον Schol. Hermogenis p. 165. quam eandem fuisse judico. IDEM.

⁶ Ex Athen. ad fin. l. 3. IDEM.

⁷ Ex Priscian. l. 18. ubi hodie sic legitur: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίον. φόνου οὐ πρὸς κ. τ. λ. Corrige sodas, et confer supra Περί τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου. IDEM.

⁸ Praeter loca infra adducta meminit hujus Orationis Harpocrat. in Ἐπιθέτους ἐστὶ τὰς et in Προχειροτονία. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Μουσαῖος. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. et Suid. in v. et Poll. VIII. 8. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.¹² Ibid. IDEM.¹³ Ex Harpocr. in Καρκίνος. Senarios

ΖΔ.

ΚΑΤΑ ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΥ.¹

ΖΕ.

ΚΑΤΑ ΜΟΣΧΟΥ.

Δήμαρχος.²

Ζς.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἄλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθορυγικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέσαι.³

Τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου.⁴

ΖΖ.

ΥΠΕΡ ΝΗΣΟΚΛΕΟΥΣ.⁵

26

Ἐπιδιαθήκη.⁶

ΖΗ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΤΛΗΤΗΝ.

Ἀκμάξεις.⁷

Ἀντιγενίδας.⁸

ΖΘ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΔΟΥ.⁹

Ρ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ.¹⁰

Διαγράψασθαι.¹¹

Carcini a Lysia laudatos ita legit Vales. ad Harpocr.

IDEM.

⁷ Ex Harpocrat. in v. et Suid. IDEM.

⁸ Ex Harpocrat. in v. IDEM.

⁹ Dicemus proxime ad fragmentum

Κατὰ Νικίου. IDEM.

¹⁰ Laudari video ab Antiquis orationes

Lysiae κατὰ Νουίδου, κατὰ Νικίου, κατὰ Νικίου ἀργίας, κατὰ Νικίου φόνου, et denique ὑπὲρ Νικίου. Quas omnino tres esse statuo, sc. Defensionem pro Nicia Imp. Contra Niciam quendam, actionem Cadis, et contra Niciam, actionem Inertiae. Nam eam contra Niciam ab Actione Inertiae non esse dirimendam persuasum habeo, et si minus hoc loco, alibi tamen veris vincam. Quae denique solitarie laudatur contra Niciam, vel ad Cansam Inertiae vel Cadis referendam esse quis non videt? Ad priorem

¹ Meminit Photius Cod. CCLXII. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. IDEM.

³ Ex Suid. in Λιθορυγική. Τετρυπηκέσαι legit Vales. Vid. Kuhn. ad Poll. VII. 27. Et profecto hujusmodi spurcitiem subesse olim vidi. IDEM.

⁴ Ex Poll. VII. 27. dissimulatis verbis Πρὸς Ναυσίαν. IDEM.

⁵ Νησικλέους Cod. Harpocr. MS. Cantab. IDEM.

⁶ Ex Harpocrat. in Ἐπιδιατίθεσθαι.

Δωροζενία.¹

Εὐθύται.²

Θέπταλος.³

Ἰτεαῖος.⁴

Πτώματα ἐλαιῶν.⁵

ΡΑ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΑΡΓΙΑΣ.⁶

Κηττοί.⁷

Ὀβολοστατεῖ.⁸

Ποταμός.⁹

ΡΒ.

27

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἐπιβλήτας.¹⁰

ΡΓ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ.

Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἰκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καδίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὄρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.¹¹

ΡΔ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΝ.

Ξυστίς.¹²

ΡΕ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΟΜΑΧΗΣ ΠΡΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΔΗΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΦΑΝΗΝ.¹³

judicio. Nam ubicunque ab Harpocr. ita laudatur, sc. sine causæ adjectione, ibi Cod. MS. Cant. legit constanter Νικίδου. IDEM.

¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

² Ibid. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ibid. IDEM.

⁵ Ibid. IDEM.

⁶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νεικείδου Δράκοντα φησὶ γεγραφέναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι. Laert. in Solon. Lex erat de Otioso deferendo. Laertii Editiones Steph. et Basil. habent κατὰ Νικίου, et vicissim, ut in omni, Cod. MS. Harpoc. Cant. pro Νικίου in impressis, κατὰ Νικίδου vel Νικιδίου. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. Cod. Cant. κατὰ Νικίδου. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. in v. Κατὰ Νικίδου. Vide tu num in propriam classem redege. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. in v. ubi libri constanter defendunt Νικίου. IDEM.

¹¹ Ex Theophrasto ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, uti laudatur a Dionys. Halic. in Lysia: qui nostro hanc orationem constanter abjudicat, sed rationes in aliud opus contulit: de Lysia sc. orationibus genuinis, quod gravissimo impendio Rei publicæ literariæ ad nostrum sæculum non περιήλθεν. Quanquam ex ætate potuit esse Lysia, quandoquidem ea Nicia Imp. obvenit in Sicilia calamitas anno ante reditum Lysia ex Thuriis. IDEM.

¹² Ex Harpocr. IDEM.

¹³ Memorat Marcellin. ad Hermog. p. 150. IDEM.

Ρ5.

ΠΡΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ.

Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.¹

ΡΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Πεντακοσιομεδίμνοι.

Ἑββάδα.³

ΡΗ.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ.

Ἰκανότης.⁴

ΡΘ.

ΠΡΟΣ ΠΕΙΘΟΔΕΜΟΝ ΥΠΕΡ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. 28

Θρεπτήν.⁵

ΡΙ.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝΑ.⁶

ΡΙΑ.

ΚΑΤΑ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἀπολαχεῖν.⁷

ΡΙΒ.

ΠΡΟΣ ΠΥΘΟΔΗΜΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Τῆτες.⁸

ΡΙΓ.

ΚΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞΟΥΛΗΣ.⁹

ΡΙΔ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.¹⁰

¹ Suid. in Συγκομιδή. Eadem procul dubio est, quam memorat Etym. M. in Συγκομιδή. Πρὸς Ξενοκράτην Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἄγρον. Meursius non recte fecit, qui duas exinde orationes proccndit. IDEM.

² Harpocr. in v. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ex Poll. IV. 3. IDEM.

⁵ Poll. VII. 4. Ni legendum Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία, ut Meursius autumat. IDEM.

⁶ Suid in v. Ἐπὶ καλάμῃ ἄρουν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ διαβάλλαν τινὰ τῶν ἀπλίστων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῆ καταχερῶμενον, καὶ κατ' ἔτος ἐξαναλίσκοντα τὴν ἰσχύν αὐτῆς, φησίν. Οὐτίσι δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἄρου, τουτίστιν, αἰεὶ σπείρων οὐδεμίαν ἀνεσιν τῇ γῆ δίδωσιν. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. in v. IDEM.

⁸ Ibid. IDEM.

⁹ Memorat Harpocr. in Ἐξούλης. IDEM.

¹⁰ Ὁ δ' αὖν φιλόσοφος [Socrates] Λυσίου γράψαντες ἀπολογίαν αὐτῷ. διαγνῶς ἔφη,

PIE.

29

ΠΡΟΣ ΣΩΣΤΡΑΤΟΝ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Ἰσοτελής.¹

PIZ.

ΚΑΤΑ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ.

Εὐνειῖδαι.²Κάθετος.³

PIZ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.⁴

PIH.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΑ.

Οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται, ὥσπερ οὗτος.⁵

PIΘ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΙΔΗΝ.

Πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἢν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικί πεισθείς,⁶

Καλὸς μὲν ὁ λόγος, ὃ Λυσία, οὐ μὴν ἀρμόττων ἐμοί· δηλαδὴ γὰρ ἦν τὸ πλεόν δικανικὸς ἢ ἐμφιλόσοφος· εἰπόντος δὲ τοῦ Λυσίου, Πῶς, εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, οὐκ ἂν σοὶ ἀρμόττει; ἔφη, Οὐ γὰρ καὶ ἱμάτια καλὰ καὶ ὑποδήματα εἶη ἂν ἐμοὶ ἀνάρμοστα; Laert. in Socrat.

“Quum omnium sapientissimus esset [Socrates] sanctissimeque vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videretur esse iudicium. Quinetiam quum ei scriptam orationem disertissimus Orator Lysias attulisset, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur, non iuventus legit, et commode scriptam esse dixit: sed, inquit, Ut, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent liabiles et apti ad pedem, quia non essent viriles; sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri.” Cic. de Orat. I. 54. Eadem pene Quintil. XI. 1. II. 15. Valer. Max. VI. 4. Quos exscribere, cum eadem sunt, non vaecat. Meminere quoque hujus Orationis Plutarch. Photius in Vita Lysiae. Apologiam Socratis scripsere quoque Plato, Xenophon et Libanius, quorum orationes exstant: item Demetr. Phalereus (vid. Laert. in Heraclito), Plutarch. (ut constat

ex Lampriae catalogo), Theo Antiochenus Stoicus, et Zeno Sidonius. Non utique Demosthenes, Aeschines et Hyperides, ut falso existimavit Ionsius de Scriptor. Hist. Philosoph. IDEM.

¹ Ex Harpocr. IDEM.

² Ex Harpocr. Eὐνεῖδαι Suid. et Cod. Harpocr. MS. Cant. Vid. de his Hesych. Etym. M., Vales. ad Excerpt. Peiresc. p. 66. Idem ad Harpocr. Poll. VIII. 9. Ptol. Hephæst. apud Photium p. 485. Athen. p. 698. C. IDEM.

³ Ex Harpocrat. et Suid. IDEM.

⁴ Memorat Plutarchus in Vita Lysiae, h. p. συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον (citur haec oratio ab aliis περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος, et iadifferenter περὶ τῆς Ἰφικράτους ἀρχαῖς. Vid. sup. p. 651.) τὸν δὲ προδοσίας κρίων Τιμόθεον. Locus malesanus, ut plurimi in hac vita. Qui postulavit Timotheum productionis, erat Iphicrates, non Lysias. Lege itaque: συνέγραψε δὲ λόγους Β Ἰφικράτει, τὸν μὲν — τὸν δὲ προδοσίας κρίοντι Τιμόθεον. Cum exarabatur κρινοντι τιμοθεον, ex-cidit in describendo altera syllaba τι. IDEM.

⁵ Ex Suid. in Ἐσχηματ. IDEM.

⁶ Ex Suid. in Διάθεσις. IDEM.

ΡΚ.

ΚΑΤΑ ΤΙΣΙΔΟΣ.

30

Ἄρχιππος γὰρ οὗτος, ὃς Ἀθηναῖοι, ἀπεδύσατο μὲν εἰς τὴν αὐτὴν παλαιστραν, οὐδὲν καὶ Τίσις ὁ φεύγων τὴν δίκην ὀργῆς δὲ γενομένης, εἰς σκώμματα¹ τε αὐτοῖς¹ καὶ ἀντιλογίαν καὶ ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθέας ἔραστής μὲν τοῦ μεираκίου — πάντα γὰρ εἰρήσεται τάληθῆ πρὸς ὑμᾶς —, ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλελειμμένος. οὗτος, ἐπειδὴ Τίσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ παλαιστρᾷ λοιδορίαν διηγῆσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος² εἶναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν, ὡς ἡμεῖς ἐκ τε τῶν πεπραγμένων ἠσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰδῶτων ἐπυθόμεθα, ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκοπεῖν δὲ ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθεῖς δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλλαγεῖς καὶ χρώμενος καὶ προσωποιούμενος ἐπιτήδειος εἶναι, εἰς τοῦτο μανίας τηλικούτος ὧν ἀφίσταται, ὡς ἔτυγχανε μὲν οὕσα ἵπποδρομία Ἀνακείων, ἰδὼν δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν ἀπίοντα — γείτονες γὰρ ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες — τὸ μὲν πρῶτον συνδειπνεῖν ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἐδεήθη ἠκεῖν αὐτὸν ἐπὶ κῶμον, λέγων ὅτι μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκετῶν πιέτω.³ δειπνήσαντες οὖν, ἤδη συσκοτάζοντες, ἐλθόντες κόπτομεν τὴν θύραν· οἱ δ' ἡμᾶς ἐκέλευον εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγενόμεθα, ἐμὲ μὲν ἐκβάλλουσιν ἐκ τῆς οἰκίας· τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα, καὶ λαβὼν μαστιγὰς τις, εὐτείνας πολλὰς πληγὰς, εἰς οἶκημα αὐτὸν καθεῖρξε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν, ἀλλ' ἐξηλωκῶς μὲν τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ πατρῶα παρειληφώς καὶ προσωποιούμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευεν, ἡμέρας ἤδη γενομένης,⁴ πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν δῆσαντας⁵ μαστιγοῦν. οὕτω δὲ τοῦ σώματος ἤδη 31 πονηρῶς διακειμένου, Ἀντίμαχον μεταπεμφόμενος τῶν μὲν

¹ Sylburg. legit εἰς σκώμματα τε ἐξ αὐτῆς. Ip marg. Cod. Bodl. ἴσως εἰς σκώματα τε αὐτοῖς. IDEM. Bodl. secutus sam.

² Ἐπίβουλος. SYLBURG.

³ Taylorus et Reiskius: ἀφίστατο . . .

⁴ τ' ἐτύγχ. μὲν ο. ἰ. Ἀνακείων . . . δ' αὐτὸν

μ. ἰ. π. τ. θύραν παρίοντων . . . ἀλλήλων τ. ὁ., τ. μ. πρῶτον . . . ἐκέλευεν. ἐπειδὴ οὐ μετ' αὐτοῦ . . . δειπνήσαντες κ. τ. λ.

⁴ Vel γενημένης ræne cum MSS.

TAYLOR.

⁵ Rectius δῆσαντας. IDEM. Et dedi.

¹ γεγενημένων οὐδὲν εἶπεν, ἔλεγε δὲ ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι, οὗτος δὲ μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Ἀντίμαχος δὲ ὠργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παρακαλέσας ἠρώτα αὐτὸν πῶς εἰσέλθοι· ὁ δὲ, κελύσαντος Τίσιδος καὶ τῶν οἰκετῶν, ἔφασκε. συμβουλευόντων δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς τάχιστα λῦσαι καὶ τὰ γεγενημένα δεινὰ νομιζόντων εἶναι, ἀπέδσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα² ἐν κλίνῃ· καὶ ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων οὕτω διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μόνον τοῖς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖν, ὅτι οὐ δημοσίᾳ οὐδὲ παραχρήμα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.³

PKA.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.⁴

PKB.

ΥΠΕΡ ΦΑΝΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.⁵

PKΓ.

ΠΡΟΣ ΦΑΤΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.⁶

PKΔ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟ-
ΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.⁷

32 Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς·

¹ Et hic locus, æque ac nonnulla in superioribus, sine integriorum Codd. ope restitui non posse videtur. TAYLOR. γεγενημένων --- αὐτὸς μὲν omi. Taylorus et Reiskius.

² Δεῖγμα ex Lysia laudat Harpoer. TAYLOR.

³ Ex Dionys. Halic. de admirand. die. vi in Demosth. IDEM. Et Ioann. Sicil. Cod. Barce.

⁴ Meminit Plutarch. in Vit. Lysie et in libro de gloria Atheniensium. Nimirum Oratio contra Eratosthenem. TAYLOR.

⁵ Memorat Athen. l. 12. Vide fragmentum κατὰ Κινησίου. Duas enim scri-

psit orationes contra Cinesiam, quarum altera inscripta est: Κατὰ Κινησίου ὑπὲρ Φανίου, παρανόμων. IDEM.

⁶ L. Πρὸς Ναυσίαν etc. Quod fragmentum videas. IDEM.

⁷ Si fas mihi sit movere lapidem, quem Callinachus posuit (nam ab eo, teste Dionysio, ita inseribitur hæc oratio) legerem lubens: ΥΠΕΡ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Causam enim agit pro Pherenico reo in actione hereditatis. Ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Λυσία τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου, δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου, ποιούμενος τὴν ἀπολογία. Dionys. Halic. de hac oratione. Atque ita

ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζη, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκῶς πρότερον, ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω. ἔμοι γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατήρ· καὶ ὅτε ἐφεύγομεν, ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἠγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκειῶς αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι· ἀλλ' ὅμως ἠγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρὸν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιιδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.¹

Εἰ μὲν γὰρ ἀργροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανεράν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται,² αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ 33 ἀφανοῦς οὐσίας· δῆλον ὅτι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδοται.³

ΡΚΕ.

· ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

¹ Ἀρκτοῦρος.⁴

Ζειρά.⁵

⁶ Ὀδός.

Πεδιακά.⁷

Κλειδάς.⁸

laudatur a Suida., sc. ὑπὲρ Φερενίκου. cetera non nominat. Quanquam non ignoro Isæi orationes κληρικῶς concipi, ut plurimum ὑπὲρ τοῦ — κλήρου. IDEM.

¹ Ex Dionys. Halic. in ISÆO. IDEM.

² Locus hic vel corruptus est vel mutilus, qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc restaret Oratio Lysiae, ex

qua eum Suidas excerpserit. KUSTER.

³ Ex Suid. in. in Οὐσία φανερά. TAYLOR.

⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Ibid. IDEM.

⁶ Ὀδός. cum spiritu leni ex Harpocr. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. IDEM.

⁸ Ex Poll. X. 4. IDEM.

PKS.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟ-
ΛΟΓΙΑ.¹

Βησηίς.²Ευώνυμοι.³

PKZ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ ΥΠΕΡ ΘΕΟΚΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἄλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὀπισθε τῆς γυναικωνίτιδος.⁴

PKH.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα Ναῖς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός
ἔστιν ὁ δ' ὑμέναιος⁵ ἐπιτήδειος ὁ Φιλωνίδης δ' ἐραῖν φησί.⁶
Ἠλιάξ⁷ εἶσθαι.⁷

34

PKΘ.

ΥΠΕΡ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Ἄρκτηῦσαι.⁸

PL.

ΠΡΟΣ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Ἐπακτος ὄρκος.⁹

PLA.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΤΡΙΠΟΔΟΣ.

Ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν δίδοναι.¹⁰
Κολλυβιστής.¹¹

¹ Non exstat, ut absurde Meursius existimavit. IDEM.

² Ex Harpocr. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ex Poll. IX. 5. IDEM.

⁵ F. pro ὑμέναιος rescribendum est ὑμέτερος. IDEM.

⁶ Ex Athen. l. 13. Memorat et alibi Athenaeus in eod. libro hunc locum: Ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίον ὁ Λυσίας, εἰ γήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταῖρας μέμνηται, καὶ ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα ψευδοματιῶν. Ex Lysiae loco emendat antiquus ille Criticus locum Aristoph. in Pluto: Μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει

Ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον Ναῖς καὶ οὐ Λαῖς. Orationem hanc praeterea laudat Harpocr. in Ναῖς et Κακώσεως. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in Ἠλιαία. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. et Suid. in v. et eod. Harpocr. in Δεκατεῦσαι. Vid. Gronov. Maussac. et Vales. ad Harpocr. Rhodigin. Lect. Antiq. XXVI. 19. Excerpt. Hist. Lexic. Coisl. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. Ita contra mentem Harpocr. recte haec verba exponunt Vales. in notis ad Maussac. et Steph. Diatrib. ad Harpocr. IDEM.

¹⁰ Ex Athen. l. 6. Voces ἀργυρώματα et χρυσώματα laudat quoque Poll. VII. 24.

ΡΔΒ.

ΠΡΟΣ ΧΥΤΡΙΝΟΝ.

Ἐξαιφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.¹²

ΡΔΓ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.¹⁵

ex hac oratione, et pariter X. 44. ex oratione πρὸς Κλέωνα, unde cum viris doctis titulum recte emendabis: πρὸς Κλέωνα περὶ τοῦ χρευσοῦ τρείποδος. Ἀργυράματα ex

Lysia laudat Suid. in v. IDEM.

¹¹ Ex Poll. VII. 33. IDEM.

¹² Ibid. X. 26. IDEM.

¹³ Meminit Plutarch. in Lysia. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Λ Υ Σ Ι Ο Υ.

ἌΛΛΑ μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλήν, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.¹

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.²

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου 35 μέγιστην καταγινώσκεις· εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὐνοίαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ κατ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθητῶς ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;³

ΠΡΟΣ ΑΣΤΥΒΑΡΟΝ.

Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πωιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.⁴

¹ Athen. I. 13. TAYLOR.

² Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.

³ Suid. in Φαῦλον εἶρητ. IDEM.

⁴ Suid. in Πίμαλα. IDEM.

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΝΕΙΡΑΝ.

Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.¹

Φρυγανοφόροι.²

Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ,
εἰ γνήσιος· Ἡ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι,
ἢ περιφοριῶσθαι.³

¹ Suid. in Ὀμοῦ ἐγ. et Phot. MS. ³ Harpocr. et Suid. in Περιφοριῶσθαι.
IDEM. IDEM.

² Poll. VII. 29. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ

ΛΥΣΙΟΥ.

EX CLEM. ALEXANDR. STROM. 6.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ πάλιν εἰρηκότος, ὡς περ τῶν χρημάτων,
ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενῆς οὔσα, Λυσίας ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς
(Ὀρφανικοῖς viri docti) λέγει· Καὶ φανερὸς γέγονεν οὐ τῶν
σωμάτων συγγενῆς ὢν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων.

EX HARPOCRATIONE.

Ἰν' Ἀπόκρισις. Οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ [Andocides] καὶ ζη-
τητῆς ποτε ἐγένετο, ὡς φησι Λυσίας, καὶ Ἰσοκράτης, καὶ
Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

Ἰν' Ζητητῆς. Χολλεῖδαι' Λυσίας, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

EX HESYCHIO.

Τιμωρία.

EX PHRYNICHIO.

Καταγνόχασι. Ἐντέχνως.

EX JULIO POLLUCE.

Νεανιευόμενοι. L. II. c. 2. Νεανίαι. ibid. Ἐφορείας.
II. 4. Ἀνωποπτότερος. ibid. Μυκτηρίζειν. ibid. Εἰσιόν-

των πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἔστηκεν ἐπιδέξια. *ibid.* Πολυφιλότερος. III. 5. Ἄδεσπότες. III. 8. Σύνδουλοι. *ibid.* Δειπνοφόρος. VI. 17. Προπράτας. VII. 2. Συμπράτας. *ibid.* Ἴματίδια. VII. 12. Ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης. VII. 26. Ξυλοφορίαν. VII. 29. Ἀναδικία. VIII. 5. Ἀντεδικάσαντο. *ibid.* Ἀποπέμφσεως (sc. δίκη). VIII. 6. Κακοτεχνίου (sc. δίκη). *ibid.* Κατεδιητησάμην. *ibid.*¹ Μείζονος παραβύστου. VIII. 10. Καταγωγαί. IX. 5. Στήριγγα. X. 34. Κνημίαν. *ibid.*

EX ARISTIDE.

Ἄλλ' ὡςπερ ἔφη Λυσίας, κοινὸν ἑαυτὸν εἶναι φίλον τῆς πόλεως, οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν χρῆ διανοεῖσθαι, κοινούς τινας εἶναι τοῖς Ἑλλησι φίλους, καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων ἀγωνίζεσθαι. c. Plat. 2. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην. *ibid.*

EX PHILOSTRATO.

Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα. *Epist. ad Athenaidem.*

EX AUCTORE, QUI DEMETRII PHALEREI
NOMEN EMENTITUR, §. 128.

Ὅσας ἀξίους ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε δραχμάς.

EX IOANNE STOBÆO.

Serm. II. Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. Serm. XII. Ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἀμαρτάνουσιν. Serm. XLIV. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἀξίον, ἢνπερ νομοθετοῦντας. *Ibid.* Εἰ μὲν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων 37 λόγων τὰ δίκαια γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φευγόντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν. *Ibid.* Προσῆκει δ' ἡμῖν περὶ φυγῆς δικάζουσι

¹ Fortasse alludit Poll. ad locum istum *δαιτησάμενος οὐδεός.* TAYLOR. pag. Edit. nostræ 426. οὐδὲ δαιταν κατα-

μη παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν, μηδὲ θορύβω τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν. Ibid. Ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἔχθρους, τοὺς δὲ ἀλλοτρίους πιστούς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην.

EX ETYMOLOGO MAG.

Διακωδωνισθέντες. Ἐκωδωνίζοντο.

EX PHOTII LEXICO INEDITO.

Κεκοινωνημένοι, κοινήν ἔχοντες τὴν οὐσίαν, ὡς φησιν Λυσίας. Λιπομαρτύριον. Λυσίας. καὶ Λειποτάξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Πλάτων ἐν Ἀδωνιδί. Σύνδειπνα, τὰ συμπόσια, καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.¹

EX SUIDA.

Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει. In Ἐγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ὀμιην δὲ ἔγωγε τοιαύτη φιλία συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι.² In Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. Ἡλικία τῆς πόλεως. Πόα.³ ἐκάσθῃ βροτάνῃ οὕτω λέγεται ἢ δὲ σμήχουσα Πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία, ὡς, ἐν Πόα πλυνάντων οὕτω μαλακίαν ἐδόξασε. Χρηματιστής. Χρημάτων — ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

EX GREG. CORINTHO DE DIALECTIS,

Statim ab initio.

Ἡ γὰρ γλῶσσα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει, ὁ δὲ νοῦς, ὃ μὲν πολὺ πολὺς, ὃ δὲ μικρὸν μικρός.

¹ Vid. Fragm. Orat. κατὰ Μικίνου φόνου. IDEM.

² Pro ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι legit Apostol. VIII. 21. qui h. l. citat. ἰσχύσαι διαστῆσαι. IDEM.

³ Πόα etiam ex Lysia totidem fere ver-

bis laudat σχ. Aristoph. Equit. 600. et Photius in Lex. Gr. inedito. Observetur quoque Photium in omnibus fere cum Suida consentire, etiamsi ejus auctoritas non sit discreta a me adducta. IDEM.

EX EUSTATHIO AD HOM. II. Σ.

Ὡςπερ καὶ ἀποφοιτᾶν παρὰ Λυσία, τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὅ ἐστι μανθάνοντα.

Λυσίας ἐν ταῖς παρασκευαῖς laudatur a Marcellin. ad Hermog. p. 142. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις, Harpocr. in Βεβαιώσεως. Quas esse duas orationes contra Cinesiam existimavit Maussacus.

Lysiaë λόγοι Ἐπιτροπικοὶ, Dionys. Halic. in Lysia, Athenæus. Ὀρφανικοὶ, Clem. Alexandr. ¹ Βίαιοι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι Βίαιοι, Harpocr. et Suid. in Βιαιῶν. Συμβολαίων, Athen. Ἐπιτάφιοι. Plut. et Suid. in vita Lysiaë, Theo. Ἐγκώμια, Idem Plut. et Suid. Τέχναι Ῥητορικαί, Idem. Ἐρωτικοὶ, Idem Plutarchus. Λόγοι Θέσεως, ² Theo c. 2. Cujusmodi sunt, Περὶ τῶν Ἀνακαλυπτηρίων, et περὶ τῆς Ἀμβλώσεως, fortasse etiam περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Ὀλυμπικοὶ, Hermog. de formis Orat. Tom. II.

Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ψηφίσμασιν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς Ψηφίσμασιν, ἃ τοῖς Ξένοις ἐπὶ τι μέγα (vel ἐπιτίμημα) ἐγράφετο, ἔστιν εὐρεῖν. Εἶναι αὐτῶ καὶ οἰκείαν ὥνησιν. Poll. VII. 2. Quanquam Gronovius ad Harpocr. in Ἀνιλοῦσα negat hæc ad Lysiam pertinere: quod verum esse existimo.

EX P. RUTILIO LUPO DE FIG. SENT. Lib. I.

Epiroce. Constat igitur, Judices, Simonem domo sua, ab suis Diis Penatibus, vi cum summa injuria esse exturbatum. Nam Cheremenes³ cum hominibus⁴ armatis ad eum venit. Cum venisset, sine ulla religione domum ejus expugnavit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstractam tormentis omnibus excruciauit: cruciatam vinxit: vinctam in publicum projecit: opinor ne⁵ suum maleficium tacitum lateret, sed ut⁶ cum prætereuntes prostratam familiam vide-

¹ Φάσις — λέγεται ἐπὶ τῶν Ὀρφανικῶν οἴκων. Ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθιάσαιεν οἱ ἐπιτροποὶ τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν Ἀρχοντα — τῆς δὲ περὶ τῶν Ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως [μαρτυρία ἐστὶν εὐρεῖν] παρὰ Λυσία, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ Ὀρφανικοῦ οἴκου. Suid. in Φάσις. Eadem habet Etym. M. nisi quod laudet pro Lysia Lycurgum. Vid. Jungerm. ad Poll. I.

VIII. c. 6. §. 49. IDEM.

² Θέσις est "Questio a propriis personis et temporibus ad universi generis orationem traducta." Cic. in Orat. Vid. Laert. in Aristot. init. IDEM.

³ Lege Cheremenes. IDEM.

⁴ omnibus Edit. B. Rhenan. IDEM.

⁵ prædonem Rhenan. IDEM.

⁶ d. Rhenan. IDEM.

rent, et a vicinis¹ rem gestam audirent, simul et oculis et auribus scelus illius usurparent.

Dialysis. Omnibus in rebus suam confidentiam ostentabat. Debitum petebamus? Non dissolvebat. Minabamur? Contemnebat. Lex nihil valebat: magistratus negligebat. Venit hoc tamen nobis novissime tempus ulciscendi.

- 40 *Ethologia.* Rure rediens, Judices, homo major natu, magno calore, vix sufferens viæ molestiam, tamen his verbis egomet me consolor. Fer fortiter demum laborem, jam brevi domum venies exspectatus: excipiet te defatigatum diligens atque amans uxor: ea sedulo ac blande præministrando detrahet languorem, et simul senilis nutriendo recuperabit viris. Hæc me in itinere cogitatio prope confectum confirmabat. Postea vero cum domum veni, nihil earum rerum inveni: sed potius bellum intestinum ab uxore contra me comparatum.

Lib. II.

Dicæologia. Nam ego huic, Judices, quicquid ad superius, nihil succenseo: nihil enim deliquisse cognovi, sed in hoc novissimo facto cum plenum malitiæ perfidiæque invenirem, merito reprehendere atque odiose cœpi. Quæritis fortasse quid accideret causæ; quamobrem eundem et laudem et vituperem. Quod idem commutata voluntate non est, qui fuerat: neque idem nunc de se audire debet, quod prius consueverat, cum sine noxa se gerebat. Non arbitratus es² igitur rursus eum reversum ad officium,³ atque amicum tibi futurum? Quo modo? quem sciam tantum facinus in se⁴ admisisse, ut in reliquum tempus neque beneficio⁵ locum neque benevolentiae spem relinqueret?

- Prolepsis.* Hac oratione sæpius apud me utebatur, et orabat, ut suarum ærumnarum misererer, inopiæque subvenirem.
- 41 Quid multa? Commotus humanis precibus deprecantis,⁶ quod petebat dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset. Sed ut paratus⁷ venisse videbatur, jam se negabit⁸ accepisse, et flens vobis supplicabit, ut se a calumniatoribus eripiatis. Vos autem cum sic⁹ agentem videritis, facitote ut et illius et mei memineritis.

Brachyepia. Quæres a me, quo jure obtinere possim, quo jure mihi Polienus¹⁰ reliquit, quo jure Prætor dedit possessionem. Leges me defundunt, ad te non pertinet, hi veritatem sequantur.

Ibid. Sed nos¹¹ æquum est voluntatem dispicere. Nam

¹ ab his Rhenan. IDEM.

² est Rhenan. IDEM.

³ officio Rhen. IDEM.

⁴ me Rhen. IDEM.

⁵ officio Rhen. IDEM.

⁶ deprecanti quod petebat dedi Rhen.

Deinde, dedi solus: soli communis nota

calamitas hominis esset. IDEM.

⁷ imparatus Rhen. IDEM.

⁸ negavit Rhen. IDEM.

⁹ se Rhen. IDEM.

¹⁰ Id erat fortasse, Polyænus. IDEM.

¹¹ vos Rhen. IDEM.

consilio valuit,¹ fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, concedendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

*Sysceusis.*² Quapropter³ pergam: in multos largitionem abstinentiæ testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit.

Aporia. Nec jam rationem invenimus, qua flecti posse speremus: ita nos omnibus modis tentatos acerba ac nimium tua facultas adfligit.

¹ voluit Rhen. Minus recte. IDEM. propter gratiam. Barth. Adversar. XVI.

² Synaciosis. Συνοικείωσις. Rhen. IDEM. 12. IDEM.

³ Quapropter per gratiam in multos, vel

ADDENDA FRAGMENTIS.

ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ. 42
Ita Schol. in Panathenaicum Aristidis¹ laudat Orationem, quæ videtur esse Σωκράτους ἀπολογία, de qua nonnulla a me jam dicta sunt: Eis adde istud Stobæi Serm. 7. Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἤλθεν αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρῆσασθαι. Τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος, Καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰ ῥόδα (ἔφη) κάλλιστα ἐστίν, ἀλλ' οὐ πρόπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. Τεθνήξῃ τσίονυ (ἔφη ὁ Λυσίας), εἰ μὴ οὕτως ἀπολογήσῃ ὁ δὲ, Εἰ γὰρ (ἔφη), καὶ μὴ νῦν πάντως τεθνήξομαι.

Λυσίας κατ' Ἀρίστωνος laudatur in Cod. MS. Harpocratonis, Biblioth. Reg. Cant. qui nonnulla servat in editis non legenda. Ὁ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χερνίβον φαμέν, Ἀττικοὶ χερνίβιον φασί. Λυσίας χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Eustath. ad Odys. A. 135. Locum hunc laudat Athenæus ex Lysia oratione contra Alcibiadem, ut supra vidimus.

¹ Valesio ad Harpocr. fidejussore. aliis usus est scholiis præter ea, quæ Verum aut fallitur Vir celeberrimus, aut hodie edita leguntur. TAYLOR.

ADDAS PORRO EX LEX. SEGUER.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ.

Τοῖς ὀψιζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμενοι τὰ ἱμάτια ἀποδύονται. p. 110.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ.

Καθίστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἴγας, καὶ ἠπόλει αὐταῖς. p. 129.

Ἐχρῆν τὸν Κλειτοφῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῷ. Ibid.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἄρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ ὑμῖν Διογένης, ὃς ἐπιδικάζεται μὲν τῶν κληρῶν, ἀμφισβητεῖ δὲ τοῖς ὀρφανοῖς ὧν αὐτοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον. p. 145.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσων, οἰκειὸς ὦν ἡμῖν, συντυγχάνουσι τῷ Ἑρμῶνι ἐν βοδύνοις ἀπίοντι. p. 173.

ΥΠΕΡ ΕΥΘΥΝΟΥ.

Καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς. p. 467.

VARIANTES LECTIONES.

AD VARIANTES LECTIONES

PRÆFATIO.

RECENSIO Codicum et manuscriptorum et impressorum, qui laudantur; et Notæ quibus aliqui designati sunt.

CODICES REGII PARISINI.

p 1. 3033. Codex chartaceus, quo inter alia continetur Lysiæ pro cæde Eratosthenis Apologia. Is Codex manu Ioannis Maludani exaratus est.

p 2. 2939 A. Codex chartaceus, sæculo XIV exaratus, quo continentur Lysiæ Orationes 1. Pro cæde Eratosthenis, 2. In Simonem, 3. De vulnere ex industria illato, 4. De sacræ olivæ trunco, 5. Ad familiares obtrectatores, 6. Pro milite, 7. Duæ adversus Theomnestum, 8. Adversus Eratosthenem, 9. Adversus Agoratum, 10. Duæ adversus Alcibiadem, 11. Adversus Panleonem, 12. Ad delationem, quod, cum aliquis impotens non esset, a Repub. pecuniam acciperet, 13. Pro Mantitheo, 14. De pecuniis publicatis.

p 3. 2944. Codex chartaceus, sæculo XV exaratus, quo inter alia continentur, 1. Oratio adversus Philonem, 2. Lysiæ Vita a Plutarcho, ut quidam contendunt, ut alii, a Dionysio Halic. conscripta. Nam ita se habet in codice titulus Græcus: *Λυσίου βίος παρά Πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἔγραψεν παρά Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως.* Male sane, siquidem constat hoc opus esse non Plutarchi, sed Dionysii.

p 4. 2939. Codex chartaceus, sæculo XVII exaratus, qui partem politicæ orationis continet, usque ad voces: *συμμάχους ἔσεσθε.*

p 5. 3017. Codex partim bombycinus partim chartaceus, cujus pars prior sæculo XIII, pars altera sæculo XIV exarata est; qui inter alia habet Funebrem Lysiæ orationem.

p 6. 2489. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur Funebri Lysiæ oratio.

p 7. 2992. Codex chartaceus, recens quidem, sed satis eleganter exaratus: exeunte sæculo XV, vel ineunte sæculo XVI, scriptus videtur. Continet inter alia plura Funebrem Lysiæ orationem.

p 8. 1657. Codex chartaceus sæculi XVI, qui inter alia habet Dionysii Halic. de antiquis Oratoribus iudicium, ac speciatim de Lysia.

p 9. 1742. Codex chartaceus sæculi XVI, inter alia continens Dionysii Halic. de prisceis Rhetoribus librum, cujus pars desideratur; desinit enim in Isæo. Hic legitur iudicium de Lysia.

p 10. 2131. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur de Lysia oratore iudicium, cum eodem pravo titulo, ac p 3.

p 11. 1983. Codex fragmentum continens orationis contra Diogitonem.

CODICES SANGERMANENSES.

s 1. Codex membranaceus 342. olim Seguerianus, postea Coislinianus, hodie vero Sangermanensis, sæculo XV exaratus, continet, cum aliis nonnullis, omnes quæ supersunt Lysiæ orationes; eis exceptis quas servavit Dionysius Halic. in suo de Lysia iudicio.

s 2. Codex membranaceus 249. nunc Sangermanensis, quem opinatur Taylorus sæculo X exaratum fuisse: is habet præter alia Funebrem Lysiæ orationem.

---

v. Codex Vindobonensis. Quem, consultum ab uno ex amicis suis, a quo Variantes omnes Lectiones religiosius exscriptæ sunt, flagitiosissime exaratum et mendis plurimis inquinatum esse affirmat Reiskius.

a. Codex Augustanus, Funebrem Lysiæ orationem inter alia continens. Is codex, inquit Reiskius a quo laudatur, est ille quem Demosthenicorum appellare soleo quartum.

b. Codex Brulartianus, nihil aliud est quam ipsa Stephani editio, quæ in bibliotheca regia Parisina asservatur n. X. 1756. In hac editione ad marginem nonnullarum Lysiæ orationum apparent Lectiones aliquæ scriptæ Græce Brulartii (f. dicti DE SILLERY, Episcopi primum Abrincensis, deinde Suessionensis) manu, quæ videntur esse alicujus pretii et momenti. Dubitat Reiskius utrum schedæ Brulartianæ non sint eadem cum Groulartianis a Taylora passim laudatis.

c 1. Codex Cantabrigiënsis, i. e. editio Aldina, in collegio D. Ioannis asservatus, ad cuius marginem Variantes funebris Lysiæ orationis Lectiones diligenter annotatæ sunt.

c 2. Altera editio Aldina, in bibliotheca Ioannis Mori asservata, ad cuius marginem Variantes funebris Lysiæ Orationis, et Vitæ Lysiæ quam conscripsit Dionysius Halic., Lectiones annotatæ sunt.

h. Codex Helmstadiensis. Cf. Variantes Lectiones ad Æschinem.

k. Codex Baroccianus, consultus a Taylora: eadem (inquit ille) et ætate et fide exaratum ac Cod. Sangerm. 2. Is codex continet Funebrem Lysiæ orationem.

* * Hæc Notitia ex Editione Athan. Augeri exscripta est.

CODICES ALII.

i. Codex Italus seu Venetus, i. e. Editio Aldina, ad cujus marginem Variantes ex eo Lectiones annotatæ sunt ; quas Sluiterus protulit in Lectionibus Andocideis.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

m. Codex Stephanicus, i. e. Variantes Lectiones ad marginem editionis H. Stephani affixæ.

n. Codex MS. Orationum Demosthenis in Bibliotheca Lugduno-Batava, quibus subjungitur Funeris Lysiæ oratio ; quem cum exemplo Stephanico contulit Sluiterus.

q. Codex Venetus, cujus Variantes Lectiones in Editione minore dedit Taylorus.

EDITIONES.

Ald. Editio Aldi, 1513.

Stéph. Editio H. Stephani, 1575.

Aug. Editio Athan. Augeri, 1783.

Bekk. Editio nuperrima Immanuelis Bekkeri.

* * Notæ compendii gratia : pr., quod dicunt, prima manus — corr. correctus — lit. litera vel literæ — om. omittit vel omittunt — eras. erasa est vel erasæ sunt — add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione H. Stephani conferuntur.

VARIANTES LECTIONES

AD

LYSIAM.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ.

- Tit. ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ. b.
- P. 162. 1. εἰ ἦτε] εἴητε b. i. Bekk. 4. τὰ om. v. 5. μακρὰς] μικρὰς Bekk. Ibid. ἠγείσθε] ἠγοῖσθε l. s 1. v. Bekk.
- P. 164. 6. δινηθῶ ἅπαντα] ἅπαντα δινηθῶ l. s 1. Bekk. ἅπαντα om. v. 7. ἄνδρες] Ἀθηναῖοι l. v. antep. θέλοισι] Θέλω l. s 1. v. Bekk.
- P. 165. 6. ἐφορὰν αὐτῇ] ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ i. l. p 2. s 1. v. Bekk.
- P. 166. 2. κινδυνέοισι] κινδυνεύω l. s 1. v. Bekk. 5. καθεύδουσα s 1. v. 8. ἠλίθιον s 1. 12. λυπούμενος l. 15. παιδίον Bekk. Ibid. κλαῖον l. Bekk. 17. δὴ om. l. v. antep. εἶλεν Ald.
- P. 167. 5. ἀνάφασθαι] ἐνάφασθαι l. s 1. v. Bekk. 7. ἐφιμυθῖσθαι l. v. ἐφιμυθῖσθαι Bekk. 11. χρόνου δὲ μεταξύ v. 14. ἐπιπεμφθεῖσα] ὑποπεμφθεῖσα v. Bekk.
- P. 168. 1. Εἰφίλητε] ᾧ φίλτατε b. i. 2. πρὸς σοῦ] πρὸς σε i. l. v. Bekk. 3. ὁ γὰρ] οὐ γὰρ b. Ibid. τὴν γυναῖκα] τὴν σὴν γυναῖκα b. i. l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. εἰς ἀγορὰν] εἰς [τὴν] ἀγορὰν Bekk. ult. οἴκοθεν] οἴηθεν codices et Ald. Bekk.
- P. 169. 3. [τὴν] Bekk.
- P. 170. 1. τέ] δέ v. 2. ἐφιμυθῖσθαι l. v. ἐφιμυθῖσθαι Bekk. 7. ἔξεστι] ἔστι v. ult. προσθεῖν] πεισθεῖν Bekk.
- P. 171. 5. πείσονται] πείσεται v. Bekk.
- P. 172. 3. Σάστρατος] Σάστρατος i. l. p 1. 2. s 1. v. Bekk. 5. οὐδὲν ἂν] οὐδένα l. Bekk. 12. εἰς τὴν] ὡς τὴν b. i. l. s 1. v. Bekk. ult. ἐκ τοῦ] αὐτὸ δ' v. Ibid. ἐγγυτάτου] ἐγγύτατα i. l. v. Bekk.
- P. 173. 3. πρῶτον] πρῶτοι l. s 1. Bekk. Ibid. ἴδωμεν Ald. 9. οὐκ ἀποκτενῶ ἐγὼ] σε s 1. 11. ἐποίησω Bekk. 16. ὥσπερ s 1. Ibid. καὶ νόμοι] αἱ νόμοι b. i. l. v. Bekk. ult. ποδιγῆς] ποδιγῆς s 1. ποδισθεῖς i. πλυγῆς l. p 2. v. Bekk.
- P. 174. 2. ἐδύνατο l. s 1. v. Bekk. 3. οὐδὲν ἄλλο v. Ibid. ᾧ] ὡς s 1. 4. τὰ om. b. i. v. 5. ἀλλοθῆ l. Bekk.
- P. 175. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. s 1. om. v. 3. πάγου. ἀκούετε] πάγου. ΝΟΜΟΣ. ἀκούετε l. Bekk. ult. ὑμῖν] ὑμῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀποδίδοται Bekk.
- P. 176. pen. ἄνδρες] ᾧ ἄνδρες i. Bekk. ult. διπλοῦν] διπλῆν b. i. l. p 2. v. Bekk.
- P. 177. 1. γυναῖκας] γυναῖκα l. Bekk.
- P. 178. 3. πραττομένους v. Ibid. βίαν l. s 1. v. 7. ὀπίστερον v. ult. ἐγὼ γὰρ] ἐγὼ μὲν γὰρ i. l. p 2. Bekk. Ibid. οἶμαι] οἶδα v.
- P. 179. 11. ψῆφον ἴμετ.] ψῆφον τὴν ἴμετ. b. i. l. v. Bekk. 12. γὰρ ἐπὶ] γὰρ ἔστι b. i. l. s 1. Bekk. 13. ᾧ] δέ, ᾧ i. [δ'], ᾧ Bekk. pen. ἐμὲ ἂν] μὲν ἂν l. s 1. Bekk.
- P. 180. 3. εἰσελθόντος v. 5. ἔτι] ὡς s 1. 8. οἰκεῖος Ald. 9. ἔπει δέ] ἔπειδὴ codices et Bekk. 10. εἰ om. v. 12. ἢ καὶ τὸν i. 13. εἰσαγαγεῖν] μοι εἰσαγαγεῖν i. l. s 1. Bekk. με εἰσαγαγεῖν v. ult. καταλείφομαι] καταλήφομαι codices et Bekk.
- P. 181. 7. ἐποιεσάμην i. v. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. i. l. Bekk. 13. πάποτε γεγῆνται] γεγῆνται πάποτε l. v. Bekk.
- P. 182. 1. αὐτὸν om. v. 3. μὲν] [μὲν] Bekk. 4. τοσοῦτα l. τοσοῦτο s 1. 6. οὔτε] οὐδὲ i. Bekk. 7. ἐν om. v. Ibid. τί οὖν] τί ἂν οὖν i. l. s 1. v. Bekk. 11. ταύταν] τοσοῦταν i. 12. οὖν om. v. 16. ἔξαμαρτήσουσιν] ἔξαμαρτήσονται i. l. Bekk. Ibid. ἐὰν δέ] ἐὰν καὶ l. p 2. Bekk. ult. ἐνδειαν Ald.
- P. 183. 2. ἂν] ἂν οὖν l. ἂν [οὖν] Bekk. pen. τοῖς πόλεωσι] τοῖς τῆς πόλεως i. v. Bekk. τῆς πόλεως om. l.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

- P. 184. antep. δὲ τοῖς] τοῖς om. a. l. n. ult. ἐξῆναι] ἐξῆναι a. c 2. l. n. p 5. 6. p 5. s 1. 2. Bekk.
- P. 185. 3. περὶ τούτων] περὶ τούτου c 1. P. 186. 1. πανταχῆ a. c 2. l. n. s 2.

6. πᾶσιν ἀνθρώποις] πάντας ἀνθρώπους
i. antep. μνήμαις] γνώμαις c 2. l. n. s 1.
Ald. ult. τοῖς τεθν.] τοῖς τῶν τεθν. c 2.
i. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. ἔργοις] λό-
γοις Ald.

P. 187. 1. μὲν γὰρ] μὲν om. a. c 2. l.
n. p 5. s 1. Bekk. 2. μόναι δὲ] μόναι μὲν
a. c 1. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk. 5. ἀπέ-
λειπον] ἀπέλιπον l. s 1. 2. antep. τοῦς]
τὸ i.

P. 188. 3. τοῖς προτέροις a. c 2. 6.
ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν Bekk. Ibid. βου-
λεύσασθαι ἄμεινον i. 9. δίκην τῆς ἀνοίας
δοῦσαι Bekk. 13. αὐτῶν] εαυτῶν l. n. p 5.
Bekk. 15. τῶν καθ' α. τῶν om. n. p 5.
s 1. Bekk. ult. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk.
Ibid. οὐ om. a. Ibid. μισαινομένων] μὴ γε-
νομένων a. c 2. m. n.

P. 190. 2. δὲ] δὲ καὶ i. s 1. 5. ὑπαρ-
χοῦσης] αὐτοῖς ὑπαρχούσης Bekk. 13.
ἐπὶ τῶ] ἐν τῶ a. c 2. n. p 5. Bekk. ἐν l.
pen. τῆς om. s 1. ult. εὐσεβείας] ἀσεβείας
a. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk.

P. 191. 2. ἔνεκεν c 1. i. n. ult. μὲν
om. a. n.

P. 192. 1. ἔφυγον a. c 1. n. ult. τὸν
βωμόν] τῶν βωμῶν a. c 2. l. n. p 5. 6. s 1.
2. Bekk.

P. 193. 2. Ἡρακλέως s 1.

P. 194. 1. ἐν om. l. n. p 5. 2. ἔσχον
a. n. 4. τ'] δ' c 1. n. p 5. 6. s 2. 5. εἶναι
om. n. 6. πρότερον n. 8. αὐτοῦ a. c 1. n.
antep. ὡς n. Ibid. μετ'] παρ' a. n. π ---
k. Ibid. ἀκόντων c 2. n. p 5. s 1. ult.
τοῦς] ἢ τοὺς c 2. Ibid. ἰκέτας] ἰκετεύοντας
παρ' a. c 1. 2. k. m. p 5. 6. s 2. Ibid.
εαυτῶν a. c 1. 2. m. p 6. s 2. Ibid. ἐξελεῖν]
ἐξαιτεῖν a. c 1. 2. m. p 6. et pr. k.

P. 195. 2. τῶν παίδ.] τῶν Ἡρακλέους
(Ἡρακλέως p 6.) παίδ. a. c 2. k. l. n. p 5.
6. s 2. Bekk. 4. διὰ τὴν] διὰ δὲ τὴν n.
Bekk. 5. ἐκείνους δὲ] ἐκείνους δὴ n. ἐκείνους
eum cod. Marc. 416. Bekk. 6. δὲ om. i.
Ibid. εὐτυχεστέροις om. n. 7. πολλῶν ἀγα-
θῶν k. Ibid. πᾶσιν c 1. k. n. 10. καὶ pri-
mum om. a. Ibid. ἐκ' ἑρῶν] αἰσχρῶν a. c 1.
n. 11. διὰ om. a. n.

P. 196. 1. πανταχόθεν συνειλεγμένοι om.
n. 2. καὶ] καὶ τοὺς c 2. k. n. Ibid. ἐκ-
βάλλοντες l. s 1. 2. Ald. 9. ἐπολιτεύσαντο
a. n. et pr. k. 11. προσήκει n. 12. ὄρι-
σαι] ὄρισσασθαι a. c 2. k. n. Bekk. ὄρισσθε
c 1. 13. βασιλευμένοις — διδασκομένοις]
βασιλευόμενους — διδασκομένους a. i. k. s 1.
2. Bekk.

P. 197. ult. μόναι] μύριαι m. n. Ibid.
ἀπάντων τῶν] ἀπάσης a. c 2. k. l. m. n. p 5.
6. s 2. Bekk.

P. 198. 1. περὶ om. n. 3. δουλώσασθαι]
δουλώσασθαι a. k. n. Bekk. δουλώσασθε i.
4. ἠγούμενοι δὲ om. a. k. ἠγούμενοι δὲ i.
Ibid. εἰ] στρατὸν εἰς a. 6. ἄλλαν] πολλῶν
l. s 1. 2. λοιπῶν i. om. k. 7. νομίζοντες a.
k. n. Ibid. ἐρημοτάτους] ὄρ θαλάττους

Ald. 9. τινὶ χεῖρὶ τρόπῳ τοὺς om. in lacuna
Ald. pen. τοιαύτης δόξης Ald. Ibid.
περιστήκει] παρσιστήκει p 5. s 2. et corr.
k. Bekk. Ibid. ὡς εἰ μὴ σφόδρον om. in
lacuna Ald. ult. ἰασιν] ἴασιν a. n. p 5.
s 2. Bekk.

P. 199. 1. προθύμων γὰρ om. in lacuna
Ald. 2. δ' ἐπαυθα i. 4. διαδέσθαι pro
var. lect. k. Ibid. ταῦτα] τοιαῦτα a. k.
l. m. n. s 2. Bekk. 5. οἱ δ'] ἀλλ' οἱ Ald.
Ibid. εἰδότες] ἰδόντες a. c 2. n. et pr. k.
δόντες Bekk. 7. περὶ] παρὰ i. 10. ἐνέ-
μειναν c 1. l. s 1. 2. Ald. antep. εἰδέναι
χάριν k. n. pen. γνόντες πάντες k. n.
ult. ἀποθανεῖν - - (ad p. 202. 10.) Ἐλ-
λησπόντου om. Ald.

P. 200. 3. ἀπολείψειν i. 4. κινῶν i.
Ibid. μετὰ] μετὰ τῶν s 2. 5. ἄλλαν]
ἄκρων c 2. Ibid. νικήσαντας s 2. antep.
ἐλευθερώσειεν i. pen. ἀρετῆς φιλ.] ἀρετῆς
οὐ φιλ. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. αὐτῆς i.
Ibid. αἰσχ. ἔστησαν] αἰσχ. ἢ τὸν πρὸς τοὺς
πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἔστησαν a. i.
p 5. s 2. et in marg. k. Bekk.

P. 201. 2. τρόπαιον i. Ibid. ἐν τῇ] ἐκ
τῆς i. 3. ἐμβαλλόντων c 2. 4. δὲ διὰ τα-
χέων] διὰ ταχέων c 2. δὲ δὴ ταχέως i. δὴ
ταχέως Muret. 5. ἐπαγγεῖλαι i. 6. τὴν
ἐνθάδε] τὴν τε ἐνθάδε c 1. k. p 5. Bekk.
Ibid. τὴν νίκην τῶν προφρόνων i. s 2. 8. ὑπέ]
περὶ pro var. lect. c 1. antep. παλαίῳ
ἔργ.] παλαιῶν τῶν ἔργ. a. c 1. 2. n. p 5. 6.
s 2. τῶν παλαιῶν ἔργ. i. παλαί τῶν ἔργ. Cod.
Marc. Bekk.

P. 202. 1. μετὰ ταῦτα δὲ s 2. 6. δια-
νοστίαις μὲν καὶ χιλίαις i. s 2. 8. εἶη ἔργον
i. s 2. Ibid. τὸ] εἰ l. p 5. 7. s 2. 9. αὐτῶ
om. i. 10. κατὰ] πρὸς i. Ibid. στενύτα-
τον] στενύτατον c 2. i. l. Bekk.

P. 203. 3. Ἄθων n. p 7. Ἄθων a. p 6.
4. οὐδενός] δὲ οὐδενός a. k. n. p 5. 6. 7. s 2.
Ibid. ἀλλὰ om. a. n. 6. ἐφ' ἑαυτοῖς l. s 1.
Ald. 7. αὐτοῖς a. c 1. k. n. pen. λακ.
δὲ οὐδὲ] λακ. δὲ οὐ a. k. n. p 6. 7. s 1. 2.
Bekk. λακ. δὲ ἠτάωντο οὐ l. ἐνίοι δὲ καὶ p 5.
ult. τὰς ψυχὰς i.

P. 204. 1. κινδυνεύειν a. p 7. 3. τοῦτον
δὲ τὸν τρόπον i. 6. παθόμενοι s 1. πεισόμε-
νοι p 5. s 2. Ibid. τῇ γεγενημένῃ Α. συμ-
φορᾷ p 5. s 2. 8. κατὰ γῆς p 6. s 1. 2.
Ald. ἀπὸ γῆς p 5. antep. ἀμύνεσθαι s 2.
ult. καταλιπεῖν] ἐκκλίνειν l. p 5. s 1. 2.
Ald. ἐκλιπεῖν i. k. Bekk.

P. 205. 6. δὲ om. Ald. 9. ναυματικῶν
Ald. Ibid. οὐκ ἂν ἰδῶν] ἰδῶν οὐκ ἂν a. c 1.
2. k. l. n. p 6. 7. Bekk. 10. οἶος μέγας]
ἦς μέγας p 5. s 2. εἰς μέγας a. n. ἢ εἰς μέγας
i. ὡς μέγας Cod. Marc. Bekk. pen. αὐτῶ
n. Ibid. προϊόντος i. s 1.

P. 206. 1. Σαλαμίνις] Σαλαμῖνι cod.
Marc. Σαλαμῖνι, οἷς Bekk. 3. τὸν θάνα.]
τὸ θάνα. i. Ibid. τῶ αὐτὸν om. p 5. 7. s
1. 4. [α] om. codd. Ald. Steph. uncus
om. Bekk. 7. ὠλοφύροντο p 5. s 2.

P. 207. 1. παρακελευσαμένον ἀμφοτ. a. παρακελευσμένον ἀμφοτ. p 6. 4. ναυαγείων s 1. 6. ἰπτάσθαι Ald. 9. πάθος] πένθος i. 10. λογισμὸς τε] λογισμὸς δ' k. n. p 5. 6. 7. s 1. Ald. Ibid. δυστυχήσειεν k. n. 11. κακῶν ἴσσεσθαι k. n. 13. τις om. a. n. p 6. Ibid. αὐτῶν om. c 1. n. p 5. 6. 7. s 2.

P. 208. 1. ἐμβάντες a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. ἐμβάντες s 1. 2. τῶ primom om. n. Ibid. τῶ secundum om. a. Ibid. δὲ πᾶσιν] καὶ πᾶσιν p 5. 7. δὲ καὶ πᾶσιν corr. k. Bekk. 5. αὐτῶν Bekk. Ibid. δουλεύειν k. s 2. 6. τῶν om. n. 7. εἰπεῖν καὶ] δὲ s 2. 8. ἀπάντων om. p 5. s 1. 2. Ald. 9. συμμαχῶν] βαρβάρων m. 11. ἀναμφισβητήτως] ἀναμφισβήτητ' a. n. p 7. ἀναμφισβήτητα k. Bekk. ἀναμφισβήτητη p 6. Ibid. ἀριστεῖα] τἀριστεῖα p 6. s 2. Bekk. pen. παρῆχοντες a. k. n. p 6. 7. παρέχονται c 1. s 2.

P. 209. 1. ἔλευθ. τῶς] ἔλευθ. καὶ τοῖς a. k. n. s 2. Bekk. 2. τειχιζόντων s 1. Ald. 3. τὴν σωτηρίαν n. τῇ σωτηρίᾳ ἑαυτοῦ p 7. 10. τοῦτοις a. v. s 2. 11. θαλάσσης] θαλάττης k. p 5. Bekk. Ibid. τοῦ] τὴν a. k. om. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. Ibid. ἑασιλέων k. n. 15. συμμαχῶν] βαρβάρων a. συμάχων m. p 6. βαρβάρων k. n. 21. βεβαίαν s 1. 24. καὶ ναυμαχοῦντες om. k. n. p 5. s 2. Ibid. πρὸς βαρβ.] πρὸς τοὺς βαρβ. k. p 7. Bekk.

P. 210. 1. ὑστέρῳ] ἰτέρῳ, in marg. ὑστέρῳ, k. 5. συμμαχῶν k. n. p 5. 7. τε om. a. Ibid. ἀπούσης] ἀπάσης n. p 5. ult. γέραν εἴ κατέλ. Ald.

P. 211. 1. μέμψασθαι k. n. et pro var. lect. καταμήψασθαι k. 4. ἐντὸς] οὐκ ἐντὸς i. 6. ἀγαθοὶ πολλαχοῦ n. 9. αὐτὴν c 2. k. n. p 6. om. p 7. ult. αὐτῆς. Ald.

P. 212. 6. οὖν om. Ald. 8. ἢ λόγος ἢ χρόνος p 5. s 1. 2. Ald. 10. μετὰ πλείοναν γὰρ a. μετὰ γὰρ πλείονων n. p 6. μετὰ γὰρ πλείστον p 7. 15. ὀλίγοις] λόγοις n. antep. ἀποδείξαντες a. c 1. k. m. n. p 6.

P. 213. 6. γενέσθαι a. c 1. n. p 6. 7. αὐτῶν n. 8. ἀπολλυμέναν] ἀπολομένον k. l. n. p 6. s 2. Bekk. ἀπολλομένον p 5. ἀπολλομέναν p 7. 9. τοῦ ἡγεμόνος a. k. n.

p 6. 7. ἡγεμόνον i. 10. δυστυχοῦσι a. 11. ἐδήλωσεν] ἐδήλωσαν c 2. i. l. p 6. 7. Bekk. pen. θάλασσαν] θάλατταν p 5. s 2. Bekk.

P. 214. 1. ἐγκαθιστάσιν] ἐγκαθιστῶσιν a. n. ἐγκαθιστῶσιν Bekk. 3. κείρεσθαι a. n. p 6. et pr. k. 6. τοσοῦτων Ald. 9. τῆς om. n. 10. ἐξήχθη om. Ald. in lacun. Ibid. δλοφύρεσθαι a. p 6. antep. καὶ ἰδία] ἦν ἰδία a. k. n. p 6.

P. 215. 3. τῶν προγόνων ἀρετὴν] ἀρετὴν τῶν προγόνων k. l. p 5. 6. 7. s 2. Ald. Bekk. 6. οὐχ] ὡς οὐχ a. c 1. k. Bekk. 8. ἀποθανεῖν i. 12. κινδυνεύοντες a. m. n. p 6. 14. Λακεδαιμονίους p 5. s 2. et corr. k. 15. μεγάλῳ] καὶ μεγάλῳ a. c 2. i. k. p 6. 7. ult. δέομαι] δυνάμενοι n.

P. 216. 1. μετέδοκαν] μετέδοσαν m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. 3. ἀπελογίσαντο] ἀπελογίσαντο n. k. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk. 7. ἐγένοντο] ἐγένοντο i. l. n. p 5. 7. s 2. Bekk.

P. 217. 1. καιοῖ] καιοὶ Bekk. 6. ἐπιδείξαντες] ἐπέδειξαντο i. p 7. Bekk. 7. μόνον περι] μόνον ἰσῆς a. k. l. m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk.

P. 218. 6. μὲν γὰρ πατρίδι] γὰρ om. k. n. p 6. 7. Bekk. Ibid. τρεφί] n. 8. ἄσπε] οὕτως pro var. lect. k. 9. αὐτοῖς c 2. k. n. p 6. 7. 12. ἀπεστειρημένους n. 16. πατέραν] πατρῶν Ald. 19. ἀναγρότερον s 2. Bekk.

P. 219. 3. πῶς] περὶ s 1. Ald. πότε i. 8. ὅταν ἑρῶσι om. n. 10. ταῖς secundum om. n. Ibid. μόνιοι] μόνην a. c 1. i. k. p 5. 6. s 2. Bekk. 13. ποιούμεθα a. k. n. p 6. Ald. Ibid. ἀσπαζόμεθα a. k. n. p 6.

P. 220. 4. γνησίον c 2. i. 5. τοιαῦτα --- τί δεῖ om. n. 6. ἡμᾶς] ἄπαξ ἡμᾶς a. m. et pr. k. Ibid. ὄντας] ὄντες a. i. k. l. p 5. 6. 7. s 1. 2. ἄπαξ ὄντες cod. Marc. Bekk. 10. χειρίστοις] κακίστοις corr. n. 12. γὰρ om. Ald. ult. κινδυνεύσαντες] κινδυνεύοντες a. k. n. p 6. κινδυνεύσαντες Bekk.

P. 221. 3. καίτοι γὰρ] καὶ γὰρ corr. k. καὶ γὰρ τοι i. p 5. Bekk. 4. δὲ αὐτῶν] αὐτῶν om. l. p 5. 7. s 2. Bekk. 6. θάνατοι n. 7. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. 11. μόνους τούτους a. k. μόνους n. Ibid. εἶναι om. n. antep. δ' om. a. n. pen. θεραπεύοντα a. n. ult. δλοφύρεσθαι p 5. s 2.

ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

P. 223. 2. τοσοῦτο l. Bekk. 5. εἰς] ὡς i. v. antep. κινδυνεύουσιν s 1. Ibid. εἰς] ὡς i. pen. τεύξασθαι v.

P. 224. 1. συνοίσασθαι l. s 1. 7. ὑμῖν] εἰ ὑμῖν b. Ibid. φαίνομαι s 1. 7. Ald. antep. διατιθεῖς Ald. pen. χεῖρον s 1.

P. 225. 9. ταυθ'] καὶ ταυθ' v. 11. μεθύσων i. 13. τε om. Ald.

P. 227. 3. προθυμείτα Ald. 5. δὴ] δὲ s 1. v. 10. εἰς] ἐς l. Bekk. 11. Λυσιμάχου s 1. v. 14. στέγους] τέγους l. v.

Bekk. 17. ὡς] εἰς v. ult. ἀποστρέψασθαι v.

P. 228. 3. μὲν ἴνα φησὶ] μὲν δι' ἄ φησι l. Bekk. μὲν οὖν ἴνα φησὶ v. 4. οὔτε] ἐνθα οὔτε l. Bekk. 5. ἔπαθεν] ἐλαβεν b. i. l. v. Bekk. 6. παρῆξομαι l. v. Bekk. 11. συνεισπέσαντες v. 12. μαρτυρούμενον] μαρτυρομένον l. s 1. Bekk. μαρτυρούμενον v. pen. μεταμύειν s 1. Ald. ult. τὴν] τοῦ v. Ibid. λάμπους Ald. Ibid. μόνον Ald.

P. 229. 6. καὶ secundum om. v. 8. αὐ-

τῶν corr. l. antep. πάντων κακῶν] πάντων τῶν κακῶν v. Bekk.

P. 230. 4. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. 16. ποιήσας φαίνεται v. Ibid. τύπτων ἄμ] ἄμ om. Bekk. pen. βουλόμενος p 2. s 1. v. Ald.

P. 231. 3. ταῦτα αὐτῶν v. 5. αὐτοῦ] αὐτῶ l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ταῦτα Ald. 15. ἐγὼ ἠγοῦμαι] ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι l. Bekk.

P. 232. 12. διατρίβειν i. ult. μετεβούλευον s 1. Ald.

P. 233. 4. ἦν] ἦ v. ἡ Ald. 5. ἀμαθείας] ἀμαθείας l. s 1. v. Bekk. 8. τε om. v. 9. σκοπήσεται Ald. 13. φεύγων s 1. v. Ibid. αὐτὸ] αὐτὸν l. s 1. v. Bekk.

P. 234. 4. ἠττάμην τοῦτο μερικίου Ald. 9. νυί i. 17. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. Bekk. ult.

συμφορὰς i.

P. 235. 2. ἐπισκέψασθαι Ald. 3. παιδικῶν Bekk. antep. ἕνεκα l. Bekk. Ibid. ἐξελάσθαι Ald.

P. 236. 9. ὑπὲρ] περὶ b. i. v. Ibid. ἐπροουήθησαν v. 11. κατέσχαν Ald. Ibid. ἐπ' ἐκείνων] ἐπ' om. l. v. Bekk. 13. τῆς om. v. Ibid. εἶη] ἂν εἶη l. Bekk. 15. ἡ ὑπὲρ] εἰ ὑπὲρ q. s 1. Bekk. 16. οὐτω καὶ] οὕτως καὶ p 2. οὕτως l. Bekk. antep. ποιήσεται s 1.

P. 237. 4. πολὺ καὶ] πολλὸν ἂν cod. Palat. Bekk. 10. στρατιῶν] στρατείας Bekk. 12. εἶναι πονηρ.] εἶναι καὶ πονηρ. l. s 1. v. Bekk. ult. μὴ περιιῶντε] μὴ με περιιῶντε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

P. 239. 2. οὐκ om. b. ult. ἔλαβον] ἔλαβε l. Bekk.

P. 240. 1. περὶ τούτων] περὶ πάντων b. i. l. s 1. Bekk. 2. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk. pen. φανερώς] φανερώς Bekk. ult. ἡ ἔλαβον] ἂ ἔλαβον Bekk.

P. 241. 6. φιλότιος s 1. 7. ἔστ'] ἔτ' s 1. antep. ὅτι ἦμεν] ὅτι ἡμεῖς ἦμεν b. i. l. q. s 1. v. Bekk. pen. ἐμβαλλόντες q. v. Ibid. ἔνεκεν q.

P. 242. 2. ἀποκτενῶν] ἀποκτενῶν l. Bekk. 9. et pen. προνοία] πρόνοια Bekk. 10. γὰρ οὕτως] γὰρ ἂν οὕτως l. Bekk. ult. ἐναντίος l. s 1. v.

P. 243. 2. παρωξυμένους] παρωξυμμένους l. v. Bekk. 3. ἔξυχειρος s 1. Ibid. ἀμύνεσθαι l. 7. τραῦμά γε] τραῦματα i. q. τραῦμά τ' Bekk. 9. πόνης ἕνεκ' Ald.

10. δ' ἀποδόντι s 1. v. Ald. 13. ἡ] ἡ l. v. Bekk. 19. μετέταξα s 1. Ald. 20. ῥάδιον τοῖς] ῥάδιον ἀπὸ τῶν cod. Palat. ῥάδιον αὐτῇ τοῖς Bekk.

P. 244. ult. προθείη Ald.

P. 245. 4. μηδὲ v. antep. τούτων] τούτων i. l. m. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 246. 2. πρότερον om. q. s 1. Ibid. πρότερον om. v. 5. αὐτῇ] αὐτῆ Bekk. antep. ἦδη διὰ] ἦδει. διὰ q. s 1. v. Bekk. pen. γενήσεται v. Ibid. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔργω' ἂν ἴσεν] οὐδὲν αὐτὴν. καίτοι ἔργω' οὐκ ἴσον l. Bekk.

P. 247. ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ] ἀγών ἔστιν ὑπολόγῳ l. ἀγών ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ Bekk. pen. προσωπθῆναι] προσωπθῆναι Bekk. ult. καὶ διὰ δούλην v.

P. 248. 8. γινόμενον v.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ.

P. 249. 10. ἐπὶ κίνδυνον s 1. Ald.

P. 250. 10. ἔσονται] ἔνται s 1. ult. μνύσαντες] Post μνύσαντες lacuna unius

ferme folii in q., vacuæ paginae 5½ in l., vacuæ paginae 2 in s 1., adscribitur ἕως μέτῶπων ἐν in b.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

P. 256. 1. ἐκ] πον ἐκ s 1. ἔησε τὸν ἵππον ἐκ Bekk.

P. 257. 5. [ὅτι --- εἶναι.] Bekk. 6. ἀπολλύων] ἀπάλλυε l. Bekk.

P. 259. 1. τῷ θεῷ τούτῳ] τῷ θεῷ τούτου Bekk. Ibid. τιμαρξίετε] τιμαρξίεται q. s 1. Ald. pen. ἡμῶν s 1. ult. θυσιάσους s 1. Ibid. εὐχεται s 1.

P. 260. 1. Ἐλευσῖνι—Ἐλευσινίῳ] Ἐλευσινίῳ—Ἐλευσῖνι Bekk. 2. ἐπιμ. μυστηρίους] ἐπιμ. ἐν τοῖς μυστηρίοις l. Bekk. ult. ἀφικνομένους] ἀφικνομένους l. s 1. Bekk.

P. 262. 1. ζυγρῆνται l. Bekk. 3. πλείστον] πλείστον l. Bekk. pen. ὅς] ὡς s 1. Ald.

P. 263. 1. αὐτὸ s 1. αὐτῷ post χαρισισμένους cum l. ponit Bekk. Ibid. χαριζομένους] χαρισισμένους l. m. Bekk.

P. 264. 6. ἰερά] Post ἰερά lacuna unius lineæ in l.

P. 266. 3. πράγματ' Bekk. Ibid. ἔχη] ἔχει s 1. Bekk.

P. 267. ult. πολλοὺς] πολλοὺ m. πολλοὶ l. Bekk. Ibid. οὐδὲ δόξαν] οὐδ' ἔδοξαν l. Bekk.

P. 268. 4. Ἀρείου φεύζεται] Ἀρείου πάγου φεύξ. s 1. Bekk. 5. [ἡ --- προνοίας] Bekk. Ibid. ἐὰν μὲν] μὲν om. l. Bekk. 8. οὐ om. l. s 1. ult. τσούτο l. s 1. Ald.

P. 269. 2. τὰ] τὰς l. m. s 1. 3. αὐτοῖς] ἀστοῖς l. s 1. Bekk. ult. ἔπλει] ἐπίδει s 1. ἐπῆδα Ald.

P. 271. 3. τριετήσαντας] τελευτήσαντας l. s 1. Bekk. 4. τούτῳ] τούτων Bekk. ult. ἐπιβουλῆς] ἐπιβουλῆς l. Bekk.

P. 272. 1. ἔδῃσεν l. s 1. Ald. 2. ἦδη

π 2. Ald. 4. ἴνα μὴν.] ἴνα μὴ μὴν. Bekk. pen. μαρτυρίου] ἢ ἀργυρίου Bekk.

P. 273. 3. ἐξῶν] γερῶν l. s 1. Ald. 10. Ἀθηναίων l. s 1. Ἀθῆναι Bekk. antep. Κιτιέαν] Κιτιτίαν l. s 1. Bekk.

P. 274. 3. ἐπεὶ τῶν] ἐπὶ τῶν Bekk. 7. ἀποδράσας τούτων] ἀποθεῶς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου s 1. ἀποδράς τούτων Bekk.

P. 275. 2. ἐθένης] ἐθέμει l. Bekk. 9. ἐν secundum om. Ald. ult. διανέμει] διανέμη l. Bekk. Ibid. βιοῦν om. l. s 1. Ald. Bekk.

P. 276. 4. οὕτω μὴ] οὐ τῷ μὴ l. Bekk. 6. ὄρᾶντα s 1. pen. κρείττων] κρείττον cum 4. codd. Bekk. Ibid. διπλασίον] ἢ διπλασίως l. Bekk.

P. 277. 1. τοσοῦτο Bekk. 5. μαντιῶν Ald. pen. ἑτέρων] ἑτέρους s 1. ἑτέρων l. Bekk. ult. ἀχολίαν b. Ibid. ἡμετέραν s 1. Ald.

P. 278. 9. χάριν εἰδέναι τούτῳ l. Bekk. 10. αὐτοῦ] αὐτῷ l. Bekk. Ibid. δ' ἀρχῆς] δὲ παραχῆς Bekk. 11. οὐδέποτε Ald. ἀδέσποτον s 1. 12. [τούτο] Bekk. 14. ἀπολογησασθαι] ἀπολογήσεσθαι l. Bekk.

P. 279. 2. οὐδ' ἄλλ' q. 3. ἀπολαῦσθαι Ald. 4. μετέδωκε] μετέδομεν l. s 1. Bekk. 5. et 6. ἐνεκεν] ἐνεκα l. Bekk. ult. ἀποδημοῦντες] ἀποδημοῦντος cum cod. Vatic. Bekk.

P. 280. 1. ἄλλα. Λακεδ.] ἀλλὰ Λακεδ. l. s 1. Ald. Bekk. 9. τοῖ Ald. antep. Κηφισίου] Κηφισίου l. Bekk. pen. λέγει l. Ald. λέγει Bekk. Ibid. οὐδ' ἄν] οὐκ ἂν

l. Bekk. ult. αὐτοῦ s 1. Ald.

P. 281. 2. ἐξεί] ἤξει l. s 1. Bekk. Ibid. Κηφισίῳ] Κηφισίῳ l. Bekk. 3. ὑμῶν] ἡμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. μνήσεται Ald. pen. κομίζητε] κολάζητε l. Bekk. κομίζητα Ald.

P. 282. 6. μετ' αἰσχροῦς αἰτίας] ἐπ' αἰσχροῦς αἰτίας l. m. Bekk. μετ' αἰσχροῦς αἰτίας q. s 1. 9. ἄθῶν] Ἀθηναῖοι s 1. Ibid. δέξειεν s 1. ult., πρὶν τούτου] πλὴν τούτου, Bekk.

P. 283. 1. Ἐλευσινίθεν] Ἐλευσινίθεν Bekk. ult. δὴ ἀγαπητὸς] δαί ἀγαπητὸς l. q. s 1. Bekk. ult. σωθῆντα] σωθῆναι l. Bekk.

P. 284. 1. εἴ τι] τί Bekk.

P. 285. 1. συντριμῆρχον] συνετριμῆρχον l. s 1. Bekk.

P. 286. 4. γινόμενον] γερόμενον l. Bekk. pen. ἢν εἰ κομπ.] ἢν εἰ κομπ. l. s 1. Bekk. ult. εἰσφορὰν] Post εἰσφορὰν lacuna unius lineæ in l. Ibid. γένοιτο] γένοιτο l. Bekk.

P. 287. 2. γινομένην] γενομένην l. Bekk. 4. εἰταγαγόντες l. m. q. 6. ἀνταποδοῦς] Post ἀνταποδοῦς lacuna tria paginarum in l. 14. ἐπιδεικνύσας Ald. Ibid. ἀννήτοις q. s 1. ἀμνήτους Ald. ult. ἱερεῖα] ἱερεῖαι l. Bekk.

P. 288. 1. κατὰ] καὶ Ald. pen. αὐτῶν] αὐτὸν l. Bekk. ult. εἴθουεν Ald.

P. 289. 1. τὴν ἑωμῶν] τὴν βαμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. ὄν] ἄν l. s 1. Bekk. ὁ b. 4. τοῦτο Ald. 7. uicos habet Bekk. 8. φάρμακον Ald.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 291. ult. ἀπροσδοκῆτως] ἀπροσδοκῆτως Bekk.

P. 292. 3. οἱ κοινοὶ] οἱ om. Bekk. 5. ὁ om. v. antep. ἠγούμενοι] αἰόμενοι l. p 2. v. ult. ὁ τὶ ἂν] αἰτίαν Ald. Ibid. βούλονται v. Ald.

P. 293. 1. ἀλλ' ὑμῶν] ἐν ὑμῶν l. Bekk. 2. ἀκούσαντες] ἀκούσασι l. Bekk. ἀκούσαντας s 1. 3. οὐσίας] τῆς οὐσίας l. s 1. Bekk. Ibid. ἀφανίζεσθαι] ἀφανίσασθαι l. v. Bekk. 5. δημ. τῶν ὄντων] δημ. τῶν ὄντων δὲ l. p 2. s 1. δημ. δὲ τῶν ὄντων Bekk. 12. ἦν ἐν] ἐν ἦν l. m. q. s 1. Bekk. 13. μορῖαι] μορῖαι cum. cod. Urbinat. Bekk. μῖρῖαι i.

P. 294. 3. δὲθακα Ald. 4. ἄπραστον s 1. ἄπρακτον b. i. 5. πλεῖονα] πλεῖον l. Bekk. Ibid. εἰ] δ' εἰ l. Bekk. pen. ἐλαίαις καὶ μορῖαις] καὶ μορῖαις ἐλαίαις l. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 295. 1. ἀξιοῦται] ἀξιοῦτε l. p 2. s 1. Bekk. 4. γ' om. v.

P. 296. pen. πρότερον] πρωτέως i. l. p 2. s 1. Πρωτέας Bekk. Ibid. μάρτυρες om. p 2. v.

P. 297. 2. ἐπειδὴ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐπειδὴ l. s 1. Bekk. 3. σικνὴν] ἴκον Ald. 6. φανερώτερον b. pen. ἐγίνετο] ἐγίνετο m.

p 2. ult. ἀφανίζοντι] ἀφανίσαντι l. m. p 2. Bekk.

P. 298. 5. ἀδικήμασιν q. Ald. 7. ἰνυχάστῃ q. Ald. 16. μερίστης] αἰσχίστης v. Ald. πῶς ὄν] πῶς δ' p 2. Bekk. ὄν om. s 1.

P. 299. 1. εἰκόταν] οἰκετῶν Bekk. Ibid. παρεσθήκει Ald. 6. ἂν ἐνεγκεῖν] ἀνενεγκεῖν l. Bekk. ἂν om. v. pen. τούτων] τούτων l. Bekk.

P. 300. 2. βουλευτῆς] βουλάτης i. l. p 2. v. Bekk. ult. ἐθῆλοι m. s 1. Ibid. σοι] μοι m. s 1. om. v.

P. 301. 1. φῆς μὴ δεῖν] φῆς μ' ἰδεῖν i. φῆς με ἰδεῖν b. φήσας μ' ἰδεῖν Bekk. 2. ἀπήγαγες] ἐπήγαγες b. l. p 2. s 1. Bekk. 3. οὕτω] οὕτω i. οὕτω Bekk. 7. καὶ] δὲ s 1. Ald. Ibid. [τὴν] Bekk. 8. τοῦτο] τοῦτο l. Bekk. antep. ἄλλα] ἄμα Bekk. Ibid. γε] τε Bekk. Ibid. ἀπορήσει post ματῶρον ponit i. ibique iterat v. pen. δ' οὐκ om. Ald.

P. 302. 8. ἐπιμελουμένους v. Ibid. γνάμνας] codd. et Bekk. 10. ἐργαζομένους] ἀπεργαζομένους b. ἐργαζόμενον l. Bekk. 15. λαβεῖν Ald.

P. 303. 2. τοιοῦτο] τοιοῦτον v. Bekk.

6. ἔν ἐστι] ἔνεστι v. 8. εὐερχτον i. 12. ἀπεργαζόμενον] ἐπεργαζόμενον l. p 2. Bekk. 13. ἀφανίζοντα] ἀφανίσαντα l. v. Bekk. antep. ἀπέγραψέ l. v. s 1. ult. ἠρήσασθαι] ἠρήσασθαι eum cod. Palat. Bekk.

P. 304. 3. προθυμότητα b. 6. παντελῶς] πολυτελῶς i. l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk. 17. παρέχων] γὰρ ἔχων Bekk. Ibid. λόγων] λέγων l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. ἐκτισάμην q.

P. 305. 2. δ' om. q. s 1. Ald. Ibid. ἠδέλησεν i. v. 3. δοκεῖ] δοκεῖν l. v. δοκεῖ δεινὸν b. i. q. 3. οἶμαι] εἶναι l. p 2. s 1. Ibid. εἰπεῖν ὅτι] εἶναι ὅτι v. Bekk.

P. 306. 2. οὐδὲν ἀπολ.] οὐδ' ἂν ἀπολ. l. v.

Bekk. 6. μήτ' ἐμοῦ] μετ' ἐμοῦ b. πρὸς ἐμοῦ l. Bekk. 7. ἡμῶν] ἡμᾶς b. i. l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. τοῦτω] τοῦτον b. i. q. Bekk. 14. ἠγούμαι ὅτι] ἠγούμαι νομίζω ὅτι l. Bekk. δεῶν ἠγούμαι ὅτι b. 15. τοῦτον τὸν] τσοῦτον v. pen. γὰρ τοιοῦτα] γὰρ [οἱ] τοιοῦτο Bekk.

P. 307. 3. οὐνεκα] ἔνεκα i. l. Bekk. 4. ἐμέ ἦδη] ἐμέ δὴ v. ἐμέ ἦδιον Bekk. 6. αὐτὸς Bekk. 8. ἂν ἀθλιώτατος l. Bekk. 9. καταστήσωμαι b.

P. 308. 1. ὅτι] ὄ τι Bekk. 3. ἀξιοῦν ἢ ἄρα] ἀξιοῦν παρὰ l. Bekk. ἀξιοῦν εἰ ἄρα p 2. v. ἀξιοῦν ἄρα δεῖ b. 5. καταστήσω b. 7. ζητᾶν v.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

P. 309. in tit. ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ om. v.

P. 310. 1. οὐς μὲν] τοὺς μὲν b. i. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. ἐπιτηδεῖς b. 2. ἀνεπιτήδειον s 1. 9. πορίσασθαι Ald. περὶ τῆς ἀμαρτίας πορίσῃται v. 10. οὖν om. l. Bekk. 11. δυνατὸς ἂν] δυνατὸς ἦν l. q. s 1. v. Bekk. antep. ἀπήγγελεν] ἀπήγγειλε p 2. s 1. ἐπήγγειλε l. m. q. v. Bekk. ἐπήγγελεν i. ult. διαβάλλετε] διεβάλλετε l. m. Bekk. Ibid. καὶ τοιοῦτως s 1.

P. 311. 2. ἢ μᾶλλον] καὶ μᾶλλον i. l. s 1. Bekk. pen. ποιεῖτε v.

P. 312. 1. οὐκ ἐκείνῳ πῶς] οὐκ ἔχειν ὅπως cod. Urbanat. Bekk. 2. ἡμῶν s 1. 3. συνθεαρεῖν] ζυθεαρεῖν l. s 1. v. Bekk. Ibid. κακολογεῖν] κληρογεῖν q. 4. εἴ τινες s 1. Ald. Ibid. uenos habet Bekk. 5. λάθρα ἄνδρα] ἄνδρα λάθρα s 1. Bekk. 7. ἀπειπύοντα] ἀπειπύοντα b. Bekk. 10. οὐδὲ v. Ibid. ὅστος ἐξεῖρε] τοιοῦτον ἐξεῖρον Bekk. Ibid. ὑπερεῖδε] ὑπερεΐδατε cod. Palat. Bekk. 11. θεωρῶν] ἑώραν cod. Laurent. Bekk. 14. ὑπερευδοκούντας v. Ald. ult. ὑπόπτειον Ald.

P. 313. 1. ἀπαγγέλλειν] ἀπαγγελεῖν l. p 2. Bekk. 5. εἰρήσασθαι p 2. 7. ταῦτα] τὰ l. q. p 2. v. τὸν s 1. ταῦτὰ Bekk. 8. ἀπήγγειλεν v. ἀπήγγελεν Ald. antep. ἀπήγγελλε] ἀπήγγειλε l. v. Bekk. ἀπήγγελε Ald. Ibid. ἐμοῖς] ἐμοὶ l. m. q. s 1. v. ult. ἐλέγχω] ἐξελέγχω l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk.

P. 314. 1. προτοῦ] πρὸ τοῦ l. s 1. Bekk. 4. προσῆκε p 2. ult. Περικλέα Ald.

P. 315. 3. αὐτὸν] αὐτᾶν l. p 2. Bekk.

5. ἢ πῶς s 1. 10. ὀριζόμενοι, ὁ] ὀριζόμενος ὁ l. p 2. q. s 1. v. Bekk. Ibid. Περικλῆς p 2. v. antep. δοκοῖν] δοκοῖν l. Bekk.

P. 316. 1. καλώσετε] καλώσατε Bekk. 2. ὅτι φέρε] ὅτι om. l. Bekk. Ibid. ἦδη] ἦδη l. Bekk. Ibid. ἔτι] ὅτε b. i. 6. ταυτῶν] ταῦτα l. m. v. Bekk. ταυτῶν q. 8. ἡμᾶς s 1. Ibid. λέγειν κακῶς] κακῶς λέγειν l. v. Bekk. 9. λέγει] λέγοι l. q. Bekk.

α
ult. πάντων] πάντων l. πάντα Bekk.

P. 317. 7. διηλέχθαι Ald. 10. κακῶσας, κλέπτῃ δ'] κακῶσας λεπτιδί p 2. κακῶσας λεπτιδ' s 1. κακῶσας κλεπτίδι q. v. κακῶσαι λείπετε l. Bekk. 11. χρῆ s 1. v. Ibid. με] μοι l. Bekk. antep. ὅταν] ὅτε l. Bekk. Ibid. ἔλεγε] ἐλέγατε Bekk. pen. κακῶς] καλῶς s 1. ult. πάντα s 1. πάντα γὰρ ἂν l. Ibid. τι δὴ τι] τί δὴ s 1. v. Bekk. τί δὴ ποτε l. Ibid. ταῦτα ἐφ.] ταῦτα οὐκ ἐφ. cod. Palat. ταῦτα [οὐκ] ἐφ. Bekk.

P. 318. 2. τοῦ μηδὲν] καὶ μηδὲν l. τοῦ μηδὲν Bekk. 3. καὶ παρακαταθήκην] καὶ om. l. Bekk. 8. ποθῶσομαι v. Ibid. ἐρόντα] ἀναιρόντα v. 11. ἀντιδίκους, ἐμαρτυρεῖτε ὡς] ἀντιδίκους καὶ μαρτυρεῖτε. ἀλλ' ὡς l. Bekk. ἀντιδίκους, μαρτυρεῖτε ὡς v. 12. εὐνοῦς] εὖνοι Bekk. 13. ἐλέγετε] λέγετε l. Bekk. ult. ἡμῖν om. v. Ald. Ibid. μῆ- νόσω] μνήσω l. Bekk.

P. 319. τρέπεσθε] τρέψασθε Bekk. 2. ἀπαχθήσεσθε] ἀπεχθήσεσθε l. Bekk. ἐπαχθήσεσθε v. Ibid. εἰς ὃ] εἰς ὃ l. Bekk. 3. αὐτὸν] αὐτὸν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

P. 320. 3. ὅτι] ὅτι Bekk. 6. οὖν om. l. s 1. v. antep. οἶντέ] οἶνται b. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 321. 4. πρότερον] προπέρεσιν l. Bekk. 6. ὕπετυπούμην] ὑπετυπούμην cod. Palat. Bekk. 7. κατηλέχθαι, παρελθῶν Ald. 17. χρήσομαι] χρῆσομαι l. Bekk. 13. Bekk.

Φιλίου] τοῦ Φιλίου i. pen. ἐπαγγειλαντος l. m. s 1.

P. 322. 1. ζημιόσθαι s 1. Ibid. ἐπι- κάλλωντες Ald. ult. λεικῶνα v. Ald. λεικῶνα s 1.

P. 323. 4. ἐνοοῦντες] ἐνοοῦμενοι s 1. Bekk.

P. 324. 8. ἔχθερα] ἔχθερα Bekk. 9. παραγάγως] παραλόγως b. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. συνένγωσα δὲ καὶ αὐτοῖς; φσιον ὡς Ald. Ibid. αὐτοῖς s 1. ult. ἐπιβουλήν l. p 2. s 1. Ald.

P. 325. antep. εἰδῆσαι] εἰδέναι v. Bekk. pen. πρότερος s 1. v.

P. 326. 1. διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ (διὰ om. l.) τὴν ἀνάγκην l. Bekk. 3. καὶ om. v.

P. 327. 2. τὸ πλῆθος] τῷ πλῆθει l. m. v. Bekk. τῷ πλῆθους s 1. 5. πᾶν ἔωξ.]

πᾶν ἂν ἔπρ. l. Bekk. 8. ἡμετέρου Ald. 9. οὕτως] οὕτε s 1. v.

P. 328. ult. καταψηφίσασθε v.

P. 329. 3. ἡδικη. μὲν γὰρ] ἡδικη. μὲν s 1. v. καὶ ἡδικη. μὲν l. Bekk. Ibid. δὲ om. v. 9. ἀντιγραφῆς] ἀπογραφῆς l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. πιστεύων] πιστεύων l. v. Bekk. antep. ἂν τῆ] ἂν ἐν τῆ Bekk. Ibid. πρᾶχθεῖς] πρᾶξεις Ald.

P. 330. pen. ἀδικήμασι] ἀτυχήμασι Bekk.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α.

P. 333. 1. μ' om. Ald. 4. εἰ τὸ ἄλλο s 1. εἴ τω ἄλλω Ald. 8. καὶ τῆ πόλει καὶ ἡμῶν v. pen. τριάκοντα, ἐξ] τριάκοντα τρία, ἐξ Bekk. ult. ὅτου ἡμεῖς] ὅτου δ' ἡμεῖς Bekk.

P. 334. 2. ὄτ' εἰ] οὐτ' εἰ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. p 2. s 1. Bekk. 7. προσήκει s 1. v. Ibid. μὲν] με s 1. 12. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. pen. τις om. p 2. ult. ἀγορεύειν v.

P. 335. 3. ἀπεκτείνασι] ἀπεκτίνασι l. p 2. s 1. v. Bekk. 5. ἐδήλου] ἐδήλωσεν l. m. p 2. v. Bekk. ἐδήλω s 1. 6. τις εἶποι] τίς σε' εἶποι cod. Palat. Bekk. τίς σε' εἶπη l. v. τις εἶπη Ald. 7. ἤξιον Ald. Ibid. αὐτὸν ἂν v. 9. ὄω] οὖκ s 1. Ald. 12. σε om. s 1. Ibid. εἶπη q. 14. λέγοντες p 2. 15. μέλλει] μέλει l. v. Bekk. antep. ἀποδέξαι Ald. pen. ἀπάγει v. ἐπάγει Ald. ult. ἀφίεις] ἀφίεις l. Bekk.

P. 336. 1. εἰ τὴν] εἰ τις τὴν l. Bekk. 3. μάχη] omnes. Ibid. προσέχεις] προσέξεις l. s 1. Bekk. pen. καλῶς] κακῶς b. Bekk.

P. 337. 1. δέξαντα κτεῖναι [ἀποφευγεῖν] Bekk. 3. αὐτὸ μὲν Θέων] αὐτοὺς μὲν Θέων l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορίας] κατηγορίας l. Bekk. 4. εἰπέ τις σε] εἰπόντι σε cod. Palat. Bekk. 5. τῶν νόμων p 2. antep. δέση σε] σε om. l. v. Bekk. δεῖ σε Ald. ult. λαμβάνειν] λαμβάνεις Bekk.

P. 338. 2. ὅπως] ὅσον v. 3. ὡς v. 13. γ' ἐπὶ Bekk. 14. καὶ μοι] καίτοι v. 15. τοῦ Σόλ.] τοῖς Σόλ. l. Bekk. pen. ποδοκάμη]

ποδοκάμη p 2. v. Bekk. et sic infra p. 339. 1, 3. Ibid. ἡμ. δέκα] ἡμ. πέντε v. Bekk. Ibid. προτιμῆση] προτιμῆση l. v. Bekk. ult. ἡ Ἡλιαία] μυλιαία s 1. v.

P. 339. 1. καλεῖ] καλεῖται l. v. Bekk. ult. Ἀπόλλωνα s 1.

P. 340. 3. ἀπίλλη] ἀπίλλει l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. τὴν θύραν s 1. 5. διαφέρον] διαφέρου l. Bekk. 6. ὅπισσον] ὀπίσσω l. p 2. s 1. v. Bekk. ὀπίσσαν Ald. ult. τουτὶ] codd. et Bekk.

P. 341. 1. ὅσαι] ὅσαι l. Bekk. Ibid. παλοῦνται] πολοῦνται l. Bekk. 3. παλεῖσθαι] παλεῖσθαι l. Bekk. pen. σιδήρου] σιδηροῦς i. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. εἴνουν Ald.

P. 342. 1. ὦν καὶ] ὦν τε καὶ l. Bekk. 5. πατέρα ἀποβεβλ.] πατέρα ἀπεκτονέιναι (ἀποκτείναι b.) ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβλ. b. l. πατέρα [ἀπεκτονέιναι ἢ τὴν ἀσπίδα] ἀποβεβλ. Bekk.

P. 343. 1. οὐδὲνα p 2. v. Ibid. ἀξιώσει] ἀξιος Ald. ἀξίας Bekk. Ibid. εἰ om. v. Ibid. κατηγορίας s 1. Ibid. ἀλώσθεσθαι v. 4. φήσετε s 1. v. Ald. Ibid. βέλτιον] βελτίων b. l. p 2. v. Bekk. 7. κατεσκευάσται] κατεσκευάσται Bekk. 8. δῶρον] δωρεὰν b. Bekk. 9. ἐλεήσει v. pen. ψευδομαρτυριῶν ὑπὸ τῶν ἀποκαλιόντων l. Bekk.

P. 344. 5. αἰσχρὰν αἰτίαν Bekk. Ibid. ἀκηκότος; πολλάκις] ἀκηκοῦτι; ὅς πολλάκις Bekk. pen. παίδων] παίδων ἀνηρῆσθαι b. ult. ἡμετέρους [ἱεροῦς] Bekk.

P. 345. 1. τὰ τούτου] τοῦ τούτου l. s 1. v. Bekk. 3. τοσοῦτο s 1. Ald.

P. 346. 1. οὐδεμίαν b. 5. εἰδόντας s 1.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Β.

P. 347. 1. μὲν om. s 1. Ibid. ἔφασκον] ἔφασκον l. v. Bekk. 4. τοῦτο s 1. Ibid. δ' αὖν v. antep. οἷός τε] ἔγὼν τις s 1. ἀεργός τις Ald. ult. πάντα λαβῶν] Πανταλέων b. om. l.

P. 348. 1. τις εἶπη] τις φῆ l. Bekk. τις δὲ s 1. τις φσι l. v. 3. οὐκὼν ἐὰν λέγη s 1. 4. τῶν ἔργων] αὐτῶν b. 5. ὅποιοι] ὅποιοι Bekk. Ibid. ἀπεκτείνασι Ald. 11. τύπτοι] τύπτῃ l. v. Bekk. 12. εἶπη] εἶποι v. εἶπη Bekk. 13. ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα

l. Bekk. antep. ἀπεδέχοιτο Ald. ult. ε' μή] οὐδ' εἰ l. Bekk.

P. 349. 3. μή τις γε] μὲν τις σὲ l. Bekk. 8. ἀποβεβληκέναι] πᾶσαν p 2. 9. ἔχειν om. s 1. v. antep. πολλὰς δὲ μεθ' ἡμῶν] πολλοὺς δὲ μεθ' ἡμῶν [κινδύνους] Bekk. ult. εὐθύνας v.

P. 350. 2. εἰ] ἡ v. 3. αἰτίας v. 4. ἱεροῦς om. l. 11. ἰδιώτας] ἰδόντας b. Bekk. 12. κατηγορίας] κατηγορίας b. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 351. 3. αὐτῶ b.
P. 352. 1. προτοῦ] πρὸ του Ald. περὶ τοῦ Bekk. 4. ἥτις ἤ] ἥτις ἦν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. 11. ὑπὸ] ὑπὲρ Ald.

P. 353. 1. ἐφεύρομεν v. ult. μὲν om. v.
P. 354. 6. οὐνεκα] ἔνεκα l. v. Bekk. ult. ἐπεγράφοντο Ald.

P. 355. 6. ἐαυτοῦ Ald. pen. ὁμολογεῖν] ὁμολόγησα l. Bekk. ὁμολόγει p 2. v. ὁμολογοῦν s 1.

P. 356. 1. καρικοῦς] δαρεικοῦς Bekk. 2. ἀργυροῖ] ἀργυρᾶς l. Bekk. 4. δέ μοι] δ' ἔμοι l. s 1. Bekk. Ibid. καὶ τῶ Πεισοῖνι v. Ibid. ἐντυγχάνει v. 6. ὅποι v. 8. ἐκείνοι s 1. 10. με] μοι l. s 1. v. Bekk. Ibid. παρακελεύεται l. Bekk.

P. 357. 6. ταῦτα om. Ald. 8. ἅπαντα v. 10. ᾗθειν] ἦα v. 11. λάθω s 1. 12. μὲν] δὲ s 1. 19. ὀδῶ εἰρῶν λαβῶν s 1. 20. πεπεισμένος s 1. 22. ὡς] ἐπ' Ald. Bekk. pen. ἔμελλεν] ἔμελλον l. ἔμελλεν Bekk. ult. ἀπολογίσασθαι s 1.

P. 358. 4. εἰς ταφὴν] εἰς τὴν ταφὴν l. Bekk. 11. ἀσχοκίεθριαν s 1. 13. ἐλυκτιῖρας] ἐλυκτιῖρα l. p 2. s 1. v. Bekk. 18. γ' ἂν Ald. 19. γε ὄντας] ἔχοντας s 1. antep. ἐνεργόντας] εἰσενεργόντας l. Bekk. pen. πᾶν] σπερὶ s 1.

P. 359. 9. ἂν om. Ald. 19. ὅτιον] ὅσον p 2. s 1. Ald. Ibid. ἀσπεῖς Ald. 20. εἰ] ὄ Bekk. 21. ἐσῆγοις Ald. antep. ἐγένοντο] ἐγένοντο l. m. s 1. Bekk. ult. ἵνα ἀποθάνωμεν] ἵνα μὴ ἀποθάνωμεν l. Bekk.

P. 360. 1. ἡ δίκαια om. l. [ἡ δίκαια] Bekk. 3. ἀποκτείνεις] ἀποκτείνεις l. s 1. Ald. ἀποκτείνεις Bekk. 11. προσετάχθη Bekk. 13. τῷ πρίστῳ] τῷ οὐ πρίστῳ l. τῷ ἦστον Bekk. 16. ἐβούλουοντο] ἐβούλουτο s 1. Bekk. ἠεούλουοντο l. pen. ἡμᾶς εἰκόσ] εἰκόσ ἡμᾶς l. Bekk. ult. τις ἐν] τις ἦν ἐν l. Bekk.

P. 361. 3. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ b. q. Bekk. 4. ὑπὸ] ἀπὸ q. 5. μηδὲν δὴ] μὲν δὴ l. Bekk. 6. σώζοντα αὐτὸν] σώζων αὐτὸν l. Bekk. Ibid. ὃν συλλαβῶν] ὃν om. l. Bekk. pen. ποιούμεν Ald.

P. 362. 4. ὀδῶν] εἶδεν l. s 1. Bekk.

P. 363. 1. αὐτοῖς] αὐτοῖς Bekk. 4. θαυμάζω - - ἀντίτεινεν om. Ald. 9. ὁμολόγησεν] ὁμολόγηκεν l. Bekk. ὁμολόγηκεν s 1.

13. ἡμέτεροι] ἡμέτεροι l. ἡμέτεροι Bekk. antep. τηρομένους. οἰκοῦν] τηρομένους. οἰκουν Bekk. pen. ἔτε] ἔτι cod. Palat. Bekk. Ibid. ὅσον τ' q. s 1. Ald. ult. ἀνδελφείσαι Ald.

P. 364. 1. τεθνεώτων] τεθνεώτων v. Bekk. 2. δὲ, οἱ] δὲ δὴ, οἱ Bekk. 3. ναυμαχοῦντες p 2. v. 5. ἀπίκτας s 1. 6. ἀφ'] ὑφ' l. Bekk. 11. ταῦτα] διὰ ταῦτα b. ταύτην l. p 2. v. Bekk. Ibid. δύναται b.

ult. αὐτοῖς] αὐτῶ l. v. Bekk. αὐτῶν s 1.

P. 365. 1. κατηγορούμενα] κατηγορημένα l. Bekk. 4. πόλεις] ἡ πόλεις Bekk. 8. παρῆδοικαν] παρῆδοσαν l. v. Bekk. παρῆδοξαν s 1. 9. ἡμετέραν] ἡμετέραν s 1. ἡμετέραν Bekk. 10. τοσαῦτα om. cum codd. et edd. Bekk. ult. ἐδούλωσαν] ἐδίλωσαν l. p 2. v. Bekk.

P. 366. 7. ἔπραξαν p 2. s 1 9. μετὰ τοῦ Ἰατρ. q. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. v. ult. ἑτέραν Ald.

P. 367. 1. δὲ secundum om. Ald. 2. ἡμετέρω s 1. v. Ald. 8. ψήφισθησε s 1. 10. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. Bekk.

P. 368. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. 8. ἄλλων δὲ] κακῶν δὲ b. l. ἄλλων δὲ Bekk. 10. γενέσθαι v. 13. τάλληθ' ὑπὸ] τὰ ὑπὸ l. Bekk. 14. καὶ δὴ μὲν v. 15. ἡμετέρω v. ult. τι μὴ] τοῖνον μὴ l. s 1. v. Bekk.

P. 369. 1. ἐνταυθοῖ s 1. v. 2. αὐτὰ ᾧ] αὐτῶ b. l. Bekk. Ibid. τοσαῦτα p 2. v. 10. μοι ταῦτα] με ταῦτα b. μοι om. l. Bekk. antep. γὰρ εἰ ὑπὲρ Bekk. Ibid. ἐστασίαζον, Bekk. Ibid. ποῦ κάλλιον ἂν] ποῦ δὲ κάλλιον l. vulg. habet Bekk.

P. 370. 1. ἐπὶ τῇ φυλῇ v. 6. ἐγένοντο v. 8. Πειραιεῖω] Πειραιεῖω Bekk. antep. Λαμπρεῖς cum vulg. Bekk. ult. αὐτοῖς] δὲ αὐτοῖς q.

P. 371. 2. εἰ δὲ] οἱ καὶ l. m. ἡ καὶ p 2. v. ἡ καὶ Bekk. Ibid. ἀπεδέξαντο q. 4. τεθνεώτες] τεθνεώτες l. Bekk. pen. δι'] δὴ l. Bekk.

P. 372. 4. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν l. s 1. Bekk. 6. στρατεύεσθαι] στρατεύεσθασι l. Bekk. 10. ἐχρ'] ἐχοι l. s 1. Bekk. ἔχει v. 11. ἤτήσατο] ἤτήσαντο l. Ald. Bekk. 13. δὲ μάλ.] μὲν μάλ. Ald. antep. ὅς Bekk. pen. δολώσατε] ζηλώσατε l. δολώσατε Bekk. ult. ἀποδώσητε v.

P. 373. 1. ὁμῶς δ' ἐγῶ] ὁμῶς δ' ἐγῶ l. s 1. Bekk. 5. δὲ] δὴ l. s 1. v. δὲ Bekk. Ibid. ὡς δύν.] ὡς ἂν δύν. l. Bekk. Ibid. δύναμαι v. 9. ἀπολογίσασθαι s 1. pen. δὲ μετὰ] καὶ μετὰ l. v. Bekk. ult. ἴσον] ἴσου l. p 2. s 1. Bekk. ἴσαν q.

P. 374. 4. ἀπολωλένα v. 7. αἰτίου - - γεγενημένου de suo Bekk. 15. γενομένους v. Ald. 19. ἀρχιστόλεμον s 1. 20. αὐτῶ] αὐτῶ Bekk.

P. 375. 7. εὔνεκεν] εὔνεκεν l. Bekk. ἔνεκεν v. 9. ταῦτα πρὸς v. 10. ἐπέμφατε] ἐπετρέψατε l. Bekk. 15. ἔπειθε v. 16. αὐτοῖς] αὐτοῖς b. Bekk. αὐτοῖ Ald. 17. περιγίρειν l.

P. 376. 5. αὐτοῖς μηδεῖς] μηδεῖς αὐτοῖς l. Bekk. 7. ψήφισθησε l. s 1. v. 8. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. Bekk. 9. ἀπέφηνεν v. 14. μέλοι] μέλει l. μέλοι Bekk. 16. αὐτῶ] αὐτῶ Bekk. 17. λέγει Ald. 18. τολμηθεῖς om. l. s 1. v. [τολμηθεῖς] Bekk. Ibid.

ἔχει] ἔχει s 1. ἔχοι Bekk. 19. ὁ λόγος om. l. s 1. v. [ὁ λόγος] Bekk. 20. ποιήσαισθ' ποιήσαισ' l. Bekk. ποιήσαισ' v. Ibid. κελύει] κελύει l. κελύει Bekk. 23. ἔργον] εἶργον l. Bekk. Ibid. τούτου v.

P. 377. 3. ἡμετέραν] ἡμετέραν l. s 1. Bekk. 5. δικαί] δεῖ l. Bekk. 8. οὐδὲν om. l. Bekk. 11. τοιούτων] τούτων l. Bekk. Ibid. τυγχάνει s 1. Bekk. Ibid. αὐτῶ] αὐτοῖς l. Bekk. 12. καὶ τοσούτων] τοσούτων οὐν l. Bekk. 14. αἰτίου γενημένου] αἰτίου γενημένου l. Bekk. 15. ἡμῶν s 1. 16. αὐτῶν] αὐτοῦ l. Bekk. 17. ἐν om. v. pen. τῶν καλλίστων v.

P. 378. 2. δεῖ] δεῖ v. 5. λαβεῖν] λαμβάνειν l. Bekk. Ibid. κρείττους] μὲν κρείττους b. l. Bekk. 11. τούτου] τοιούτων Ald. 14. γενημένων v. 16. ἀπέκτειναν ἀκρίτως l. Bekk. 19. λαβεῖν v. pen. ἀπέκτεινότες] codd. et Bekk.

P. 379. 1. ἀκρίτως] ἀκρίτους l. Bekk. 2. δημεύσετε] δημεύσετε v. δημεύσατε Bekk. 5. αὐτοῦ v. Ibid. δύνῃσθε] δύνασθε Bekk. 7. δοκῆ s 1. v. 9. ἀπολογισάμενος s 1. 14. ἐλεῖν] ἐλθεῖν l. Bekk. ἐρεῖν ἢ λέγειν ἢ εἰπεῖν b. 17. βούλονται v. pen. συεργούντων] ξυεργούντων l. v. ξυερούτων Bekk. ult. ὡς] οὐν ὡς p 2. Ibid. κακὴ ἢ ἀγαθὴ]

καλοὶ καγαθοὶ l. p 2. Bekk.

P. 380. 1. τῆς πον.] τῆς [τούτων] πον. Bekk. 3. ἀποδοῦναι] ἀπολλοῦναι Bekk. 5. αὐτε] οὕτω l. οὐδὲ Bekk. 12. τεθνεώτων] τεθνεώτων l. Bekk. Ibid. καὶ τοιούτοι] καίτοι οὗτοι l. Bekk.

P. 381. 2. ἢ που ἐκφ.] ἐπ' ἐκφ. l. Bekk. Ibid. νοθεῖν] βουθεῖσαι l. βουθεῖν cod. Palat. Bekk. 3. πολλοὶ l. s 1. v. Ald. Ibid. βράδιον] βῆρον b. Bekk. 4. περὶ] ὑπὲρ l. s 1. v. Bekk. 10. τούτων v. antep. καταψήφισαθε v. pen. οἴσθεαι v. οἴσθε ὅτι οἴσθε b. Ibid. ψῆφον.] ψῆφον εἶναι l. Bekk.

P. 382. 3. τούτων] τούτων s 1. Bekk. 9. πραγμάτων ἡμετέραν b. 11. εἴχετε] ἔχετε l. s 1. Bekk. 15. κοινοῦμένοι Ald. 14. ὀνειδιῶν l. s 1. v. Ald. 17. πονηροτάτων Bekk. 18. εἰρχεσθε s 1. ult. ἡμετέρας ἀρχῆς] σφετέρας ἀρχῆς Bekk.

P. 383. 5. τούτου v. 8. ἐζήτουτο] ἐζήτουτο Bekk. 11. ἀπέκτανον] ἀπέκτεινον l. s 1. v. ἀπέκτειναν Bekk. 12. ἀσπίοντες Bekk. 23. δεῖξαντες s 1. 26. σωτήρια] σωτήρια Bekk. antep. ἐπικουρησάντων v.

P. 384. 2. ἐλλέλειπται] οὐδὲν ἐλλέλειπται Bekk. 7. ἡμῶν] ἡμῶν Bekk. 8. τοὺς τήν] τοὺς om. l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΛΓΟΡΑΤΟΥ.

P. 385. 11. ἀπέκτανε] ἀπέκτεινε l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 386. 7. διότι] δι' ὅτι Bekk. Ibid. ἐπίσμεψαν Ald. 13. ἐργεῖντο] ἐργεῖντο l. v. Bekk. ult. ἀλλως γέ πως] ἀμωσγέπως b. l. p 2. v. Bekk.

P. 387. 4. ἔτοιμοι ᾧσι Ald. ἠτιμοῖεν v. 12. ἔλοισθε v. 13. ποιήσει] ποιήσει Bekk. ult. καὶ τὰ κακὰ om. l. uncus om. Bekk. pro κακὰ habent κατὰ p 2. s 1. v.

P. 388. 1. εἰ om. Ald. Ibid. ἀπόρους Ald. 11. στρατιωτῶν] στρατηγῶν Bekk. Ibid. ταξιαρχῶν] ταξιαρχῶν cod. Palat. Bekk. et sic infra. 17. τοῦ] τὰ Ald. antep. ὀνόματι μὲν] τῷ μὲν ὀνόματι v. vulg. habet Bekk.

P. 389. 2. νεῶν v. 6. γενέσθαι v. 7. εἰρήνης] εἰρήνην p 2. Bekk. 9. δὲ om. s 1. Ald. 13. τούτων] τούτους Bekk. 14. ἐκείνων] ἐκεῖ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀντιλέγη] ἀντιλέγει q. s 1. v. Bekk.

P. 390. 3. πρὸς] πρὸ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. πρὸς] πρὸ m. p 2. s 1. v. ἢ πρὸ l. Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. 9. ἡμετέραν] ὑστέραν Bekk. Ibid. τήν om. codd. uncus om. Bekk. antep. τὰ om. codd. uncus om. Bekk. ult. οὐκ οὔσιν] οὐκ om. l. Bekk. Ibid. προσέχητε] προσέχητε s 1. v. μὴ προσέχητε l. ἥσον προσέχητε Bekk.

P. 391. 9. νυνὶ τοῦτο] νυνὶ δὲ τοῦτο l. m. v. Bekk. Ibid. ψήφισεσθαι] ψήφισατε m. q. s 1. ψήφισατε p 2. v. ψήφισατο. ψήφισμα.

l. ἐψήφισατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 12. αἰρεθέντες Bekk. 14. παραγινόμενος] παραγινόμενος l. v. Bekk. 16. προσήσεσθαι] προσήσεσθαι l. Bekk. antep. τὸ ἄσμα s 1. pen. εἰς ἄστου] εἰς τὸ ἄστου l. v. vulg. habet Bekk.

P. 392. 1. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν l. Bekk. 3. παρορμήσαντες] παρορμήσαντες p 2. s 1. v. Bekk. 8. ὑποβάλλωσιν] υποβάλλωσιν l. s 1. Bekk. 11. πείσεσθαι s 1. Ald. πλεῖν v. Ibid. αὐτοῖς om. Ald. et nescio, inquit Reisk., an v. quoque. 16. σοι] σοὶ ἢν l. v. Bekk.

P. 393. 3. ἐκπλευσαὶ ἢ ἐκείνοις l. Bekk. 5. ὡςτε] ὡς δὲ l. Bekk. 7. εὔτω] εὔτω l. σοῦ τὸ Bekk. 8. tit. om. s 1. atque ita deinceps. 12. ἐκομίσθησαν] ἐκομίσθη Bekk.

P. 394. 2. μοι. ἐβούλ.] μοι. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ἐβούλ. l. Bekk. 5. αὐτοῖ] αὐτὸν Bekk. 6. ἐγράζεσθαι αὐτοῖς δ'] ἐγράζεσθαι αὐτὸν, ἄστ' l. Bekk. ἐγράζεσθαι αὐτόν. m. s 1. v. 10. ἐγένετο v. 13. ἢ] μὲν ἢ s 1. v. antep. ἐκεῖ] ἐμοὶ p 2. pen. ἀλλ' οἶμαι] οὐ γὰρ οἶμαι l. Bekk. ult. ἐπαίνοσας.] ἐπαίνωσας. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. l. Bekk.

P. 395. 13. κατεσκάφησαν, οἱ] κατεσκάφη, οἱ l. κατεσκάφη, καὶ οἱ Bekk.

P. 396. 4. ἐγένετο] ἐγένετο l. Bekk. 7. καδδίσκους l. m. s 1. 8. τήν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν ὡςτε] τὴν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν προτέραν ὡςτε s 1. v. τὴν μὲν ἐπὶ τὴν

πρώτην, τὴν δὲ καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ὥστ' ἰ. Bekk. 5. ἀναγνώσθαι ἀναγνῶναι. ONOMATA. I. Bekk. 17. κατηρώσθη αὐτῶν ἰ. Bekk. pen. ἀδελφόν] ἀδελφὸν ἰ. Bekk. ult. εἰ τις] ἡ τις ἰ. s 1. v. Bekk.

P. 397. 7. αὐτοῦ] ἐαυτοῦ ἰ. Bekk. ult. ἔλεεῖν] μὴ ἔλεεῖν m. ἔλεεῖν Bekk.

P. 398. 3. πολλῇ v. 13. ἂν om. v. Ibid. γένοιτο] γένοιτο Bekk. 14. τούτων] τούτων ἰ. p 2. s 1. v. Bekk. 16. καὶ νεώρια] καὶ τὰ νεώρια ἰ. Bekk. 17. ἡμῶν] ἡμῶν v. Bekk. ult. βουλούμενος] βουλομένοις cod. Palat. Bekk.

P. 399. 1. πόλει] βουλή Bekk. 2. τῶ] καὶ τῷ b. καὶ om. Bekk. 9. κὰν δύναίτο] ὃ οὐκ ἂν δύναίτο p 2. v. ὅ τι ἂν δύναίτο b. ὅπερ οὐκ ἂν δύναίτο ἰ. Bekk. pen. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. m. v. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰς γραφάς. s 1. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. ἰ. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς]. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. Bekk.

P. 400. 2. οὐν om. v. 5. οὐδ'] δ' οὐδ' ἰ. Bekk. Ibid. τούτων] codd. et Bekk. antep. καταλυθῆσαν] καταλυθεῖν ἂν Bekk. pen. τούτων Bekk.

P. 401. ὑπεβόλη] ὑπεβόλην ἰ. Bekk. 4. ἐκεῖνο] ἐκεῖνον ἰ. s 1. v. Bekk. 7. καὶ ἔγγ.] καὶ οἱ ἔγγ. Bekk. 9. Ἀθηναίων v. 11. εἰπεῖς v. 12. διαπράξασθαι παρ' αὐτῶν v. antep. Θράσιος v. unde Θριάσιος Reisk. Ibid. Καριεύς] Ἰκαριεύς Bekk. ult. οὕτω] Pro οὕτω lacuna 9 lin. in l. - - - -, δίτι Bekk.

P. 402. 1. οὐκ ἂν] ἂν om. ἰ. p 2. s 1. v. Bekk. 2. ἀπώλλεσαν Ald. 7. ἀμφοροπαιεὺς s 1. Ald. 9. ἐν Μου.] ἐν om. ἰ. Ald. Bekk. 10. ἐγένετο] ἐγένετο ἰ. m. v. Bekk. 11. ἀπογραφθέντας v. 12. εὐρίσκων τε] εὐρίσκουσιν ἰ. εὐρίσκοντες s 1. εὐρίσκονται Bekk. antep. αὐτῶν p 2. pen. ἐπειδὴ] ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπειδὴ ἰ. Bekk.

P. 403. 5. δήμῳ] δημίῳ Bekk. 7. ὥστε τῶν] ὅς γε τῶν Bekk. 14. ἐκεῖνο] ἐκεῖνο b. antep. αὐτὸς εἰς] αὐτὸς σὺ εἰς ἰ. Bekk. pen. νῦν ἰ. Bekk. Ibid. ἀπογράφας s 1. ἐπέγραφας Ald. ἐπέτριφας Bekk.

P. 404. 2. καταπισθῆναι] καταπισθῆναι s 1. καταγνωσθῆναι b. καταγιγθῆναι Ald. 3. ψηφίζεσθαι.] ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἰ. Bekk. antep. καὶ ὅξεν.] καὶ Ξεν. ἰ. Bekk. pen. συνοιδῶς Ald. ult. δὲ om. v.

P. 405. 1. τε] τότε Bekk. Ibid. ἀπαγράφης] ἀπέγραφες Bekk. 4. μὲν οὐ] μὲν οὐν οὐ ἰ. Bekk. 7. δευχομένοις v. Ibid. παρεδούσαν v. 9. οὐδ' ὑφ'] οὐδ' om. p 2. s 1. v. Bekk. 10. τὴν αἰτίαν] τὴν om. ἰ. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 406. 2. μὲν] μέντοι ἰ. Bekk. 5. ἂν ἡμᾶς] ἡ ἡμᾶς s 1. εἰς ἡμᾶς Ald. 6. Εὐμαρῆς—Εὐμαρῆς] Εὐμαρῆς—Εὐμαρῆς Bekk. antep. ἐπέγραφεν Ald.

P. 407. 1. τούτο s 1. Bekk. Ibid. κακῶς] ἰκανῶς de suo Bekk. 4. ζημία] ζημία μία Ald. 11. αὐτὸς ἔξαγ.] ἀσπῆς ἔξαγ. ἰ. Bekk. antep. Φαινιππίδην] Φαινιππίδης ἰ. Bekk. Ibid. ἐνθῆνδε] ἐνθάδε Bekk.

P. 408. ὡπὸ τοῦ] ἦπου τοῦ ἰ. ἦπου τούτου Bekk. 7. ἀμαρτήσαντος Ald. 10. λέξαι] λέξει ἰ. p 2. s 1. v. Bekk. 12. Ἀθηναίων s 1. v. 13. ψευδόμενος δ', ᾧ v. pen. ἀλλὰ τούτῳ] ἀλλ' ἐν τούτῳ ἰ. Bekk. ult. τε] δὲ Bekk.

P. 409. 7. αὐτὸ p 2. 8. πεποιημένον - - - τὰ Bekk. 9. διασφραττόντες p 2. Ibid. δύναν p 2. ult. ἡμῶν s 1. v.

P. 410. 1. ἐξεκκλησίαζε] ἐξεκκλησίαζε ἰ. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 2. Ἀναγυρῆσιος] Ἀναγυρῆσιος ἰ. s 1. v. Bekk. 5. ἐκεῖνο] ἀπέθανον] ἐκεῖνος ἀπέθανεν ἰ. Bekk. antep. αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες] πάντες ἦσαν ἰ. Bekk. pen. ἀναλαβίντες] ἂν λαβόντες ἰ. Bekk.

P. 411. 9. μνήσθητε v. 11. δίτι] ὅτι v. 12. ἐξεκκλησίαζε] ἐξεκκλησίαζε ἰ. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 16. καὶ ἐπὶ] καὶ om. ἰ. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀπὸ] τοῖς ἀπὸ ἰ. Bekk. 21. ὡς] εἰς v. 23. συλλαβῶν] λάβων ἰ. Bekk. antep. οὕτω οὕτῳ] οὕχ οὕτω ἰ. Bekk.

P. 412. 2. ἦν τοῦ στρατ. Ald. 3. συνθήσεται s 1. Ald. antep. δὲ om. Ald.

P. 413. 1. ἐκεῖνος ἐγένετο] τότε ἐγένετο ἰ. Bekk. ἐκεῖ ἐγένετο b. 3. φύλαι] πύλαι Bekk. 4. μὲν γὰρ Αἴσ. v. 9. κάλει μοι τοὺς μάτυνας] μάτυνας παρῆξά μοι. τούτῳ s 1. μάτυνας. τούτῳ v. 11. Φυλῆ] ἰ. Bekk. Φυλῆς ἦν v. 12. ὀπλίτας] πολίτας Bekk. 16. καὶ ἔρριψεν] καὶ εἰ ἔρριψεν ἰ. Bekk. ult. τιμωροῦμαι v.

P. 414. 7. ἔξη] ἔξει Ald. 8. ἀπὸ] ὑπὸ ἰ. s 1. Bekk. Ibid. οὐδέ] οὐδὲν ἰ. p 2. s 1. v. Bekk. 9. καὶ τρωδὶ] ἰσχυρίζεσθαι Bekk. 10. et antep. ἐπαγωγῆ p 2. s 1. v. Ald. Ibid. πάντων] ὅ πάντων ἰ. Bekk.

P. 416. 1. ἐπαγαγῆν q. v. Ald.

P. 418. 5. ἐπέγραφας v. antep. ἡ χροῖον om. ἰ. uncus om. Bekk. pen. γραμματι] πράγματι Bekk. Ibid. οὕτοι] οὐ ἰ. Bekk. οὔτε p 2. s 1.

P. 419. 3. ἡμῶν] ἡμῶν ἰ. s 1. v. Bekk. 8. ἐμποδὸν οὐδὲν οὐδένα Bekk. 9. ἄστει] Πισραιεῖ Bekk. ult. δήμου] Post δήμου lacuna lin. midid. in l. δήμου - - - Bekk.

P. 420. 2. προδόσας] προδοὺς ἰ. Bekk. προδόντα p 2. s 1. 3. ἐγένετο] ἐγένετο ἰ. m. s 1. v. Bekk. 9. ἡμῶν] ἡμῶν ἰ. ἡμῶν Bekk. 10. ἡμῶν ἐπ. καὶ ἡμῶν] ἡμῶν ἐπ. καὶ ἡμῶν ἰ. Bekk. ult. ἐπειδὴ ἰ. Bekk.

P. 421. 2. περιεστηκίτα Bekk. 6. τούτῳ] τούτου s 1. τούτο ἰ. Bekk. 8. αὐτῇ] τοιαύτῃ s 1. om. Ald. Ibid. καταψήφισσας s 1. Ald. 21. τούτων s 1. v. antep. ἐκ secundum om. v. pen. καὶ om. Ald.

P. 422. 5. ἔδοκα Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Α.

- P. 423. 1. μὲν om. s 1.
 P. 424. 4. τοσοῦτο] τοσοῦτον l. Bekk.
 Ibid. ἐπινικίοις] ἐπ' ἐνίοις Bekk. ult. ἐχθρόν] πότερον s 1. v.
 P. 425. 1. προγεγραμμένον s 1. 3. τῶν] οὐν τῶν l. Bekk. 14. ὅπη εἰς] ὅπη καὶ εἰς l. Bekk. 15. μέλλοι s 1. pen. λείπῃ] λίπη l. v. Bekk.
 P. 426. 2. μὲι] δέ μιν v. 4. ὅτι] ὁ Ald. 5. ἐάν] ἂν l. Bekk. 9. αὐτῶν] αὐτὸν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ὀπλιτῶν b. 10. ἀστρατίας s 1. Ald. 11. ὅτι] ὁ q. s 1. v. Ibid. καταλεγεῖς ὁ πατήρ] καταλεγεῖς ὁπῆρον s 1. οὐ κατελέγη, λειστοταξίου δέ, ὅτι l. Bekk. 12. ἡμῶν Ald. Ibid. στρατοπεδευσμένον, οὐδὲ παρῶν] στρατοπέδω μόνου, οὐ παρέρχεν l. q. s 1. v. Bekk. 15. ἐκατὶν v. Ibid. τάξας] τάξαι l. Bekk. Ibid. δεῖν] δεῖ l. p 2. s 1. v. Bekk. δὲν b. 14. πολιτῶν] ὀπλιτῶν Bekk. Ibid. ἱππέουσιν] ὁδ' ἱππέουσι l. ὁ δ' ἱππέουσιν Bekk. 15. ἀπολογίαν] τὴν ἀπολογίαν l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι cod. Palat. Bekk. 17. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. Bekk. ult. ὅτι] ὅτος l. Bekk.
 P. 427. 6. πολιτῶν] ὀπλιτῶν Bekk. 7. ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν] ἔφιπποι δὲ ἄντες τὸν l. Bekk. antep. μὲν om. v.
 P. 428. 5. τὸν ὑφ' Bekk. 14. οὖν] δὲ l. m. v. Bekk. 17. οἱ δὲ - - ἐστρατεύοντο om. s 1. 11. φίλοι] πεζῶν b. φίλοι Bekk. pen. πολέμους] πολεμίους l. p 2. v. Bekk. ult. φῆρον, καὶ] φῆρον φέρειν, καὶ l. Bekk.
 P. 429. 8. εἰ] ὄν εἰ l. Bekk. 9. ὅτε] ὅταν s 1. Ald. antep. ἡμῶν] ἡμῶν l. v. Bekk. pen. ὅταν] ὅτε l. Bekk. ὅτι v. ult. μὲν ὁ παῖς v. Ibid. ἦν, οὕτω] ἦν καὶ οὕτω l. Bekk. ἦν οὕτω b.
 P. 430. 1. τὰ πατέρω] τοῦ πατρὸς l. τὰ τοῦ πατρὸς Bekk. Ibid. τοῖς] δὲ τοῖς v. δεῖν τοῖς b. 6. αὐτῶ] αὐτῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. 7. ἂν om. p. 2. 8. μηδ' ἂν τὰς] μηδὲ διὰ τὰς l. Bekk. antep. εἶναι om. Ald.
 P. 431. 2. πρᾶττόμενα] προσσταττόμενα l. Bekk. ult. ἀλλ' εἶπει] ἂν εἶπει l. Bekk. Ibid. τοῦ στρατηγῶν] τῶν στρατηγῶν Bekk. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲ l. m. v. Bekk.
 P. 432. 1. αὐτοὺς] αὐτοῖς l. Bekk. 2. τῶν τοιούτων] τοῦτων l. Bekk. 4. πρᾶττόμενα] προσσταττόμενα l. Bekk. 8. δεδοκίμασμένους] δεδοκίμασμένος ἐστίν l. Bekk. 9.

αὐτοῖ] αὐτῶ Bekk. 15. ἀξιώσῃ] ἀξιώσει l. p 2. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτων s 1. 21. ἐπειδὴ] ἐπεὶ v.

P. 433. 4. ἀφρημένον] ὑφρημένον l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 5. ἐτι μὲν ἰπῶ] νικτὸς τε ὑπὸ l. ἐπινεν ὑπὸ Bekk. Ibid. τῶ αὐτόματι] τῶ αὐτῶ οἰκῆματι l. τῶ αὐτῶ στραμάτι Bekk. 6. μεθ'] καὶ μεθ' l. δὲ μεθ' Bekk. 8. λαμπρῶς] λαμπρὸς l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. πανηρότερος v. antep. δείξει] δόξει b. v. δόξειεν l. Bekk. Ibid. δ' om. v. Ibid. Ἀλκιβιάδου] Ἀρχεβιάδου Bekk. ult. ταῦτά] τοιαῦτα l. m. v. Bekk. τοιαύτας s 1.

P. 434. 1. ὡς] ὅς l. Bekk. 2. Ὁρεοὺς l. Ὁρευοὺς m. v. Ὁρρεοὺς s 1. 4. τελευτῶντα] τελευτῶν l. v. Bekk. antep. μισεῖ s 1. v. Ibid. οὐδὲ] οὐδ' ἂν Bekk. ult. Ἀλκιβιάδης ὡς υἱὸν] Ἀρχιβιάδης αὐτὸν b. l. m. p 2. v. Ἀλκιβιάδης; ἀγνὸν s 1. Ἀρχεβιάδης αὐτὸν Bekk. Ibid. πολλοῦ δὲ χρόνου s 1. χρόνον om. Ald.

P. 435. 4. εἰς om. v. 5. παρακελεύσας v. Ibid. αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ l. Bekk. τὴν v. 8. αὐτοῦ] ἐαυτοῦ l. Bekk. 9. πολλὰ] καὶ πολλὰ v. Bekk. 10. γεγραμμένον l. s 1. v. Ibid. αὐτῶ] αὐτῶ l. s 1. v. Bekk. αὐτοῦ p 2. antep. ποιούμενοι p 2. s 1. v. Ald. pen. οὕτως] ὁ δ' l. Bekk. ult. τῶν εἰδῶν] τῶν οὐκ εἰδῶν Bekk. om. l.

P. 436. 1. ἐαυτοῦ] ἐαυτῶ l. Bekk. 2. εἴπειτε] ὅς εἴπειτε l. Bekk. 6. ἡμῶν s 1. 7. λαμβάνεται] λαμβάνετε l. Bekk. 9. παρὰ] περὶ s 1. antep. αὐτῶ p 2. v. Ibid. ἀφελεῖσθαι s 1. Ald.

P. 437. 5. στρατεύσασθαι] στρατεύσας Bekk. 15. δάσοντες] παραδάσοντες l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 20. ἐδύνατο μέγα l. Bekk. 23. εἰσηγήσεται] Ald. ult. ὅταν μὲν] ὅτε μὲν l. Bekk.

P. 438. 1. ἡμᾶς Ald. 8. αὐτὸς b. 20. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 439. 2. ἡμέτεροι l. m. v. 5. καὶ om. v. 9. δικαστῆ] Ἀθηναῖοι v.

P. 440. 1. ἀλλ' ἄτε πεπνύθασιν ἅπαντα, ἀ πεποῖκασι καὶ πεπνύθασιν] ἀλλὰ καὶ πεπνύθασι καὶ πεποῖκασιν ἅπαντα l. Bekk. ἀλλ' ἄτε πεπνύθασιν ἅπαντα, αὐτὰ πεποῖκασι b. 15. πρᾶττόμενα v. 21. κληνύθη v. 23. τὸ om. l. Bekk.

P. 441. pen. φηφίσονται] φηφιοῦνται l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Β.

P. 422. in Tit. Ἀστρατίας v. et sic deinde.

P. 443. ult. κοινανῶς] κοινῶς l. Bekk.

P. 444. 1. βούλονται Ald. 4. uncōs om. Bekk. 5. ἐδέοντο καταφ.] ἐδέοντο μὴ καταφ. l. Bekk. 6. διαδιδόντες] διδόντες Bekk. antep. τῶν μὲν] τὸν μὲν s 1. [τῶν μὲν] Bekk. om. l. Ibid. καταφηφίσεσθαι

Ald. ult. πολμήσει μὲν] πολμήσει ὁ μὲν Bekk. Ibid. ἐμβᾶς τῶν] ἐν ταῖς τῶν Bekk.

P. 445. 1. τὰ * * * δέησονται] ἐδέκα δέησονται l. p 2. v. Bekk. στρατηγὸς δέησονται b. 3. ὑφ'] ἐφ' v. 5. δέησει] δίοισι de suo Bekk. 6. τούτους ὧν] τούτων l. Bekk. τούτων ὧν m. p 1. s 1. v.

P. 446. 1. φαίνων] φένην m. s 1. φέρον

p 2. v. ἀφαιρῶν l. Bekk.

P. 447. 7. μὲν στρατηγούς] μὲν τοὺς στρατηγούς l. v. Bekk. 8. ἡμῶν l. s 1. v. 12. τοῦτων] τοῖς l. Bekk.

P. 448. 2. κελύουσι] κελύουσι l. s 1. v. Bekk. 5. μεγάλην ζημίαν] μεγάλην ἢ ζημίαν l. Bekk. 16. οἷς ἂν] ὅς ἂν l. Bekk. 20.

ἐλαττόνων] ἐλάττονος Bekk. 22. πολίτας s 1. v. Ald. Ibid. καὶ λιπῶν] καταλιπῶν v. antep. ὑπαρχων] ὑπαρχων b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἄλλο v. P. 449. 1. Ἀρχιστρατιῆ] Ἀρχιστρατιῆ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ.

P. 450. 7. τυγχάνει] τυγχάνει l. s 1. v. Bekk.

P. 451. 2. λόγους τῶν] λόγους τοὺς τῶν l. m. p 2. v. Bekk. 9. μεθισταμένη τῇ πολιτείᾳ l. m. s 1. μεθισταμένης τῇ πολιτείᾳ v.

P. 452. 2. ἢ τοὺς] καὶ τοὺς l. s 1. v. Bekk. 5. ἀπομύοντων b. Ald. 8. ἀναπράξτε b. 9. ἐπαναχθέντα v. 12. ἀποδείξουσιν] ἀποδείξουσιν l. p 2. v. Ald. Bekk. 14. συγγράμμασιν v.

P. 453. 5. ὑπάρχους χειροτονουμένους v. 6. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι] ὥστε μηδὲν δ' ἄλλο μὲ l. Bekk. 12. μόνου v. antep.

μηδὲ] μηδεὶς v.

P. 454. 10. στρατηγίας p 2. v. 12. ναυμαχίαν v. 14. πάντες] πάντας l. p 2. s 1. v. Bekk. 15. εἶναι δὲ] εἶναι δεῖν l. s 1. v. Bekk. 18. Ἐξάλειψαί] ἐξάλειψαί l. p 2. v. Bekk. antep. συλλεγόντων] συλλεγόντων l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 455. 9. ἐγὼ δὲ διεπρ. v. ult. τοῖς πᾶσιν] τοῦ πᾶσιν l. Bekk.

P. 456. 4. ἐμβάλλοντος s 1. v. 13. κινδυνεύαν v.

P. 457. 6. ἐπεσχόμενοι v.

P. 458. antep. τί om. v.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 459. τίτ. ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] ΧΡΗΜΑΤΩΝ Bekk. ult. μὴ καὶ] μηδὲ s 1.

P. 460. 2. διηγῆσομαι v. Ald. 7. οὔ] οὐν codd. et Bekk. 8. τοσοῦτον τε] τοσοῦτόν γε Bekk.

P. 461. 6. ἀστικαὶ] ἀστικαὶ l. Bekk. 13. εἰδέναι om. Ald. 14. ἀπογράφω] ἀπογραφῶν b. [τῶν] ἀπογραφῶν Bekk. Ibid. τρεῖς b. Ibid. τέσσαρες l. Bekk. τετράμις b. 15. ὅτι οὐκ] ὡς οὐκ l. Bekk. antep. παραλιπόντες] παρέλιπον l. Bekk. pen. πάντα] τινὲς πάντα p 2. s 1. v. Ald. οἱ πάντα l. Bekk. Ibid. ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ] ἀπέγραφον, καὶ λέγων v. ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ l. Bekk. ult. κέκτνται] κέκτνται l. m. p 2. s 1. v. Bekk. κέκτνται q. κέκτνται Ald. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν l. p 2. v. Bekk.

P. 462. 4. ἡμῶν] ἡμῶν l. v. Bekk. 8.

Κινουῖ] Κινουῖ m. Bekk. κίνδουο p 2. s 1. 10. λαχόντος de suo Bekk. 12. et 16. τὰ δύο] τὰ δύο l. m. v. Bekk. 14. ἐγγράφατε Ald. Ibid. οὐν] μὲν οὐν v. 16. πλεόν] μᾶλλον v. ult. εἰ om. Ald.

P. 463. 1. τοσοῦτον Ald. Ibid. ἐπικηρυχθέντων] ἀποκηρυχθέντων l. Bekk. 5. Σφηττοῖ] Σφηττοῖ χωρίον l. v. Bekk. Ibid. τῷ] τῷ Ald. τοῦ Bekk. Ibid. Κινουῖ] Κινουῖ m. Bekk. 6. ἤδη ἀμφ.] ἤδη τρία ἔτη ἀμφ. v. Bekk. 7. εἰ δίκαι] αὐτοδικίας s 1. δίκαι om. p 2. Ibid. ἐλέχθησαν] ἐλέχθησαν l. Bekk. antep. ναυτοδικίας om. in lacuna s 1. Ibid. αὐταὶ Bekk. pen. ὑπογραφαὶ Ald.

P. 464. 4. μὲν, ὦ] μὲν οὐν, ὦ v. Bekk. 5. αὐτῇ] αὐτὸς l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ.

P. 465. τίτ. ΤΗΣ om. Bekk. 1. τούων om. v. Ibid. οἱ τινες] οἱά τινες de suo Bekk.

P. 466. 14. ἐπεδείξα v. unde Reisk. ἐπεδείξατο. 15. εἶλε] εἶχε Ald. 16. ἐσθήσατο v. antep. ἡμέτερον ἠττωμένων v. pen. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 467. 1. βουλεύοντων s 1. v. συμβουλεύοντων Ald. 9. τείχη] τὰ τείχη l. Bekk. 10. παραδεδομένας Ald. Ibid. καταδουλώμενον] καταδουλούμενον l. Bekk.

P. 468. 7. κακῶ] κακῶσι l. Bekk.

P. 469. 1. γεγεννημένοι.] γεγεννημένοις ἔχαριε. l. Bekk. 11. ὑμετέρους s 1. 20. οἷτας ἡμᾶς l. Bekk.

P. 470. 1. Πολιάρχος] Πολιάρχος l. m. q.

s 1. Πολιάρχος Bekk. 5. τὰ ἐναντία] τὰναντία l. Bekk. 8. τοῦτων δὲ] τοῦτων δὲ l. s 1. v. Bekk. 11. βεβαιώσατε v. 13. ποιήσεσθε] ποιήσετε q. s 1. v. ποιήσετε, τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀγύρους l. Bekk. 14. τοῖς ἄλλοις] τοῖς μὲν ἄλλοις l. m. q. s 1. v. Bekk.

P. 471. 5. αὐτῶν] αὐτῶν b. l. s 1. v. Bekk. Ibid. δεδημεύσθαι] δημεύσθαι l. Bekk. 6. ἡμελεῖτε] ἂν ἡμελεῖτε v. Bekk. 7. τῇ πόλει] τῇ om. l. m. v. Bekk. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν Ald. 16. μὴ μνησικακεῖν l. m. s 1. v. antep. ὑπὸ τῶν τοῦτων v. Ibid. αὐτῶν] ταύτην Bekk. pen. καλοῖς s 1. v.

P. 472. ἐωρᾶτε] ἐωρᾶτο l. Bekk. 13. καλύῃ] καλύοι l. s 1. v. Bekk. καλύει Ald. Ibid. ἀθλιοθέατος] ἀθλιοτάτους Bekk.

18. παρεχόντων v. pen. γενηνημένους] γενηνημένους l. m. s 1. v. Bekk.

P. 473. 4. ἀναβιβάζομαι s 1. v. 5. καὶ om. v. 7. ἡμετέρας Ald. 8. αἰτίας] αἰτιαί

l. s 1. v. Bekk. 13. μέρος] τὸ μέρος l. Bekk. Ibid. ἀξίω] ἄξιον v. Bekk. 19. προκινδυνεύοντων v.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 474. tit. ΥΠΕΡ] ΥΠΟ s 1. 4. ὄντων] ἄλλων v.

P. 475. 6. ἔχει v. Ibid. τις δεινότατον] τις ἰδεῖν l. Bekk. 8. τὸ om. v. 10. ἀποδέχεσθε] ἀποδέχεσθαι Bekk. 12. ἐλεγχόμενον b. 13. ἰδεν] εἶδεν l. s 1. v. Bekk.

P. 476. 1. ἡμετέρους] ἡμετέρους l. s 1. v. Bekk. 4. συκοφαντούμενοι s 1. 8. οἰκίους αὐτοῦ. s 1. ult. μὴ δῶσιν] λάβωσιν l. Bekk.

P. 477. 6. κατηγορούμενα v. 7. εὐμενοίας v. Ibid. ἀκροασαμένων] ἀκροασαμένους m. Bekk. 8. νομίζηται] νομίσπητε l. Bekk. νομίζεται Ald. 13. οὐ] οὐδέ l. s 1. Bekk. οὐδ' v. pen. τῆ τε πόλει ἔν γε Bekk. ult. ἄλλως τε] ἄλλοτε s 1. v. ἀλλ' ὅτε Bekk.

P. 479. 6. τε om. v. 7. ταῖν θυγ.] ταῖν τε θυγ. l. q. s 1. Bekk. 10. μὴν ὄ γε] μὴν γε ὄ v. Ibid. ἔχων] γὰρ ἔχων v. 15. ἀνήλωσεν] ἀνάλωσεν l. Bekk. 17. γὰρ om. v. pen. τῶν παραγενομένων] τῶν om. l. Bekk. ult. Εὐαγόρου s 1.

P. 480. 8. στόλον v. 11. ἐπίρατο v. 15. ἐπῶν] λαβῶν, γρ. εἰπῶν l. 16. ἢ ἀνήγ.] ἢ ἀνήγ. s 1. v. Ald. ἢ ἢ ἀνήγ. l. Bekk. Ibid. εἰς τὸν] ὡς τὸν l. m. s 1. Bekk. pen. δ' αὐτῷ ἠκουσῶν v. Bekk. ult. εἰρημένον s 1.

P. 481. οἰκ εἶν δυνατὸς] οὐχ οἶον τε ἦν l. οἰκ οἶον ἦν i. οἰκ εἰ δυνατὸς ἦν l. οἰκ εἶον ἦν δυνατὸς Ald. οὐχ ἂ δυνατὸς ἦν Bekk. 6. ἔχρησαντο] ἔχρησαν l. Bekk. 8. τοῖς τριήροις s 1. pen. Πυριλάμπευς] Πυριλάμπευς l. Bekk.

P. 482. 1. φιάλης μὲν χευστῆς] φιάλην χευστὴν l. Bekk. Ibid. Ἀριστοφάνην] Ἀριστοφάνη l. Bekk. 2. ὡς ἔχει] ἂν ἔχει q. s 1. v. unde ὡς ἂν ἔχει Reisk. ὡς ἄς ἔχει l. ὡς ἔχει Bekk. pen. ἐπειδὴ ἦδιστ'] Post ἐπειδὴ lacuna in l. et Bekk. ult. εὐθὺς om. v.

P. 483. 1. δεόμεθα] ἐδέομεθα l. s 1. Bekk. 8. ὑμῖν. ἴσως] ὑμῖν. ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. ἴσως l. Bekk. 11. πρὶν Νικοφῆμαι ἢ καὶ] om. Bekk. καὶ om. v. 12. γὰρ μὲν οὐκ ἦν] οὐδὲν ἦν l. Bekk. 13. δὲ ναυμ.] δ' ἡ ναυμ. Bekk. 15. αἰτίας] οὐσίας l. Bekk. antep. διαχορηγήσασαι] δις χορηγήσασαι Bekk.

P. 484. 3. ἄξιον λόγου] ἀξιολόγου m. s 1. ἄξια λόγου l. Bekk. 4. ἔχοιεν] ἔχοιεν ἂν l. Bekk. ἔχει ἂν v. 5. κησαμένον] ἂ κησαμένον Bekk. 6. τότε] τῷδε l. s 1. v. Bekk. 9. ἀπεσπάζθησαν] ἀφρησπάζθησαν m. s 1. v. Bekk. 10. φύλακας] φύλακα l. s 1. v. Bekk.

P. 485. 13. σφροδέντων s 1. Ald. 14.

τούτου] τοῦτο l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἕξιον] ἕξιούτε ἂν l. Bekk. antep. μὲν] μὴν l. v. Bekk. Ibid. τοῦτου] τοῦτο l. Bekk. ult. τῶν μὲν οὖν v.

P. 486. 1. οἶον τε] οἶον τὰ s 1. οἶονται l. Bekk. 4. ταῦτα] ταῦτὰ l. v. Bekk. 5. γνῶναι. ἱκανοί] γνῶναι, ἱκανὰ l. s 1. v. Bekk. 10. λαβῶν s 1. v. 11. διένεμεν] διένεμεν l. s 1. v. Bekk. 14. δημεύσετε] δημεύσατε Bekk. Ibid. τὰ τοῦ] τοῦ om. l. Bekk. 15. ἐὰν ἐξ] δὲ ἐξ l. Bekk. antep. λάβοι τὴν ἐκ] λάβη τὴν ἐκ v. λάβοιτε ὡς καὶ ἐκ l. λάβοιτ' ἢ ἐκ Bekk. pen. ἕξιούτε] ἕξιοιτ' ἂν l. Bekk.

P. 487. 4. εἰς Δ. εἰς v. 8. πεντηκαίδεκα v. 9. κεφαλαῖον τι] τι om. l. v. Bekk. antep. οὐδὲν] οὐδὲν l. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτον μάστυρα l. s 1. v. Ald.

P. 488. 3. δήλω] δῶλα l. v. Bekk. 4. ᾠήσῃσαν] ᾠήσῃ ἂν l. Bekk. 6. καὶ ἐχορήγησε] κατεχορήγησε Bekk.

P. 489. 1. δέκα μναῖς] δέκα ναῦς l. Bekk. antep. ἐπὶ τῶν] εἰ τῶν l. Bekk. ult. εἰ πλέων] εἰ om. l. s 1. v. Bekk.

P. 490. 6. ἔμπροσθεν] πρόσθεν l. v. Bekk. 8. τὴν ἡμετέραν δόξαν v. 9. ἐφάνη] ἐφάνησαν l. v. Bekk. 10. οἶον s 1. Ibid. πλείων] πλείον v. Bekk. πλείων l. 11. ἐνεμάσθη δὲ τῷ οὐδὲ] ἐνεμάσθη δὲ τῷ οὐδέ l. Bekk.

P. 491. 4. ὅς ante ὅτε ponit Bekk. pen. ὡς] ὅς Ald. ult. ἐτιμώσατο q. s 1. Ibid. τότε τοῦτου] τὸ τοῦτο l. Bekk.

P. 492. 2. διεχώρισε s 1. διεχώρησε q. Ald. 3. πάντων πολλὰ] πάμπαν l. Bekk. 6. καὶ] δὴ καὶ l. Bekk. 7. πολλοὶ v. Ald. Ibid. νεωστὶ ἐν] νεωστὶ παρὰ τὸ εἶδος ἐν l. Bekk. 11. τεθνεώτος] τεθνεώτων Bekk. 12. ἐξενεχθεῖς s 1. v. Ald. pen. ἔχει] ἔχει s 1. v. Bekk. ult. ὅσα] ἢ ὅσα l. Bekk.

P. 493. 1. ἐμπόρων] ἐμποράων λαβεῖν l. Bekk. 5. ἀπόντων] ἀπάντων l. Bekk. 6. ἔχει] ἔχει l. ἔχει Bekk. Ibid. εἶτα εἰ] εἰ om. l. Bekk. Ibid. τι πλὴν] τι πρὶν Bekk. 9. εἰδότες] εἰδότες l. Bekk. 11. τί τινας] τε om. l. Bekk. antep. ἀληθές τοῦτο] ἀληθὴ ταῦτα l. m. v. Bekk. ἀληθὴ τοῦτο s 1.

P. 494. 2. δὲ om. v. 11. ἀπολέσασθαι] ἀπολέσαι Bekk. 12. παρέχουσι] παρέχουσι v. Bekk. 15. ἐκείνων] ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. ἐκεῖνον Ald. 18. ὑμῖν om. l. Bekk. Ibid. 20. et 21. οὐδὲ] οὐτέ l. Bekk.

P. 495. 3. ἕνεκα l. Bekk. 6. μόνον] μόνου l. Bekk. 11. καὶ καθ'] καὶ om. l.

Bekk. 19. ἀναγνώσεται.] ἀναγνώσεται. s 1. ἀναγνώσεται. Λειτουργίαι. l. ἀναγνώσεται. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. Bekk. pen. πατρὸς αὐτοῖς] πατρὸς καὶ τοῖς l. Bekk.

P. 496. 9. μέλλοι] μέλλει l. Bekk. 14. μὲν] μὲν οὖν l. s 1. v. 15. λάθῃ s 1. v. antep. χρόνω· ὁ οὖν εἰς] χρόνω, ὃν ὑμεῖς

l. Bekk.

P. 497. 1. δημεύσαιθ'] δημεύσαιθ' l. Bekk. 3. λυσιτελεῖν v. 8. τ' ἔργω] γ' ἔργω l. Bekk. 11. δὲ πλείους] τε πλείους Bekk. Ibid. δημεύσετε] δημεύσαντε l. s 1. Bekk. ἐδημεύσασθε v. 14. ταῦτα v. 16. καὶ ἀθλητὰς] καὶ ἀθλητὰς, καὶ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

P. 499. ἴτ. ΛΟΓΟΣ] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑ- ΔΥΣΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ l. Bekk. 2. τῷ om. l. v. 6. οὗτος om. v. pen. περὶ] ἂν περὶ l. Bekk. ult. ἕνεκα l. Bekk.

P. 500. 3. ἡ καὶ] ἡ καὶ l. Bekk. Ibid. ἰκανός] ἰκανός ἐστιν l. m. s 1. v. Bekk. pen. εἰργασμένος v.

P. 501. 3. μὴδὲ] μὴ v. 4. διὰ τὰ π. ἀμαρτήματα] om. l. [μὴδὲ διὰ τὰ π. ἀμαρτήματα] Bekk. 8. μὲν τοῖς] ἐν τοῖς cod. Palat. Bekk. μὲν om. l.

P. 502. 1. καταπροδιδόντων v. 2. οἱ δίκνουχ b. 5. κερδάνασιν v. 10. δὲ ἀπηχθ.] δὲ οὐκ ἀπηχθ. b. l. Bekk. 12. ἐβούλυντο v. pen. ἀπεκτίνυσαν] ἀπεκτίνυσαν l. m. s 1. Bekk.

P. 503. 6. ἐξήμαρτον] ἐξήμαρτεν l. v. Bekk. 9. ἦσαν om. l. Bekk. antep. ἐν τε] ἐν γε l. Bekk. Ibid. ἐνταῖς v. ult. ἔφασαν] ἔφασαν l. Bekk. Ibid. βούληται v.

P. 504. 1. μαρτυρησάντων v. 2. ψευδεῖ κατηγόρῳ] ψευδῆ κατηγόρῳ s 1. ψευδῆ κατηγόρῳ l. Bekk. ψευδῆ κατηγοροῦμαι b. 6. τῷ τρώπῳ τῷ] τῷ τρώπῳ τῷ l. Bekk. Ibid. ἐξέτεινε s 1. 9. ἀξίός ἐστιν Ald. 10. εἰ καὶ μὴ] εἰ μὴ καὶ l. Bekk. ult. ἑνακισχιλίου] ἑνακισχιλίου l. Bekk.

P. 505. ult. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. q. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 506. 6. οἱ αὐτοὶ] εἰ αὐτοὶ l. οἷς αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἐνα] ἦνα s 1. Ald. 7. χρεῖ] χρεῖ Bekk. ult. εἴποι τις ὅσως] εἴποι ὅπως τι l. Bekk. Ibid. πάντων] πάντα l. m. s 1. v. Bekk.

P. 507. ἠνίκα] ἠνίκα ἂν s 1. 5. ᾄφειλε]

ᾄφλε l. Bekk. 9. ἡ] ἡ l. s 1. Ibid. δευὰ ἄγαν] δευὰ γ' ἂν l. Bekk.

P. 508. 5. ἄπαντες] ἀπὸντες Bekk. 10. εἴ] οἴ v. ult. γενημένον v.

P. 509. 4. στρατιάς l. s 1. v. Ald. 6. μηδὲν δέ] δὲ om. l. s 1. v. Bekk. 8. εἰσφέρει l. s 1. 11. εἰδέναι] εἰδέναι κατειλεγμένον εἰς l. εἰδέναι [κατειλεγμένον εἰς] Bekk. qui tamen κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἵππους mault post ἐξέπεμψεν poni. antep. ὧν] ὧν l. Bekk. pen. ἀνεσώθων] ἀνεσώθῃ l. v. Bekk. Ibid. εἰς τὴν] τὴν om. l. v. Bekk. Ibid. ἡλπιζόμεν] ὀπλιζόμεν l. ἡλπιζόμεν Bekk.

P. 510. 1. τε om. v. 4. ἵππευον, καὶ om. l. inclusit Bekk. Ibid. ἀπελειπόμην] ἀπελειπόμην l. s 1. Ald. Bekk. 6. ὀπλιτεῶν. ἡμῶν] ὀπλιτεῶν, καὶ ὑπὲρ τούτων ἡμῶν l. Bekk. ult. ἐμοὶ] μοι l. Bekk. Ibid. ἀγαθὰ] ἀγαθός l. Bekk.

P. 511. 1. ἀνεγέγραπτο] ἐνεγέγραπτο l. Bekk. 2. ταῦτα] ταῦτα l. Bekk. 6. φυγάδων, οὐ] φυγάδων, οὐ οὐ b. Bekk. Ibid. ὅτε] ὅ τι l. v. Bekk. 13. ἥτε] εἴτε s 1. v. 14. ἥπτον] ἥπτον Bekk. 15. δεῦρο, ὡς] δεῦρο. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πᾶς l. Bekk. ult. ᾧ] ἀλλ' ᾧ l. Bekk.

P. 512. 1. ἡμᾶς δικαίως] ἡμᾶς οὐ δικαίως l. Bekk. 6. ποιοῦμεν v. ult. λεγόντων πάντων] λόγον τῶν πάντων Bekk.

P. 513. 9. χρημάτων v.

P. 514. 10. ὅστις ἡμῶν] ὅστις δ' ἡμῶν Bekk. 11. ἐλεήσαντας s 1. v. Ibid. ἀποφησίσασθαι s 1. v. Ald.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

P. 515. 1. κατηγορουμένον v. 3. ὅτου] οὗ l. Bekk.

P. 516. 6. ἐπειδὴ] ἐπὶ v. ἐπεί Ald.

P. 517. 2. πλεῖ l. s 1. v. πλείστα Ald. Ibid. μέγιστον ἡμῶν l. Bekk. 6. ᾧ] ἂν, ᾧ l. Bekk. 8. κινδυνεύειν] κινδυνεύσειν l. v. Bekk. 9. Θρασύλου s 1. v. 12. Φράξιος] Φραξιῶριος v. Bekk. 13. Ἐρασινείδης] Ἐρασινείδης l. s 1. v. Bekk. Ἐρασινείδης Ald. 19. δὲ τοῖς] καὶ τοῖς Bekk. δὲ om. l. 22. ἐγίνετο] ἐγένετο l. Bekk.

P. 518. 8. οὖν] οὖν l. v. Bekk. 9. παρ'] ἀπὸ τούτων παρ' l. m. s 1. v. Bekk. 19. προσόντα] προσόντα Bekk. 20. ἀρπάζονται v. 22. θελόντων] ἐθέλοντων l. Bekk.

P. 519. 8. ἐπιθυμήσασσι] μὴ ἐπιθυμήσασσι b. Bekk. 13 γὰρ καὶ ἑμαυτὸν v. Ibid. μὲν τῶν] μὲν l. Bekk. μὲν τῶν ἑμῶν b.

P. 520. 4. γε εἰπέην] ὅ οὐ ἂν εἰπέην l. Bekk. τε εἰπέην v. οὐδὲ τῷτό γε εἰπέην b. 6. ὡς secundum om. v. 7. ἰδίων] [τῶν] ἰδίων Bekk. 8. δημοσίαν] τῶν δημοσίων l. v. Bekk. 9. οὐδὲν] οὐ v. Ibid. δεῖ] δεῖν Bekk. 12. μόνων v. Ibid. ἀλλὰ τῶν] ἀλλὰ καὶ τῶν l. Bekk. 15. ὑφ' ἰδονῆς] ὑφ' om. l. Bekk. 18. προκαλέσασθαι] προκαλέσασθαι b. v. Bekk. 19. οὐκ οὖν s 1. pen. οὐκ ἂν δυνάμενοι] οὐ δυνάμενοι l. Bekk.

P. 521. 5. ὀργισθῆσθε] ὀργισθῆσθε l. m. v. Bekk. 6. ἡμῶν v. 10. ἐγὼ κερδάνασ

βουλ. b. 11. γὰρ [ἄν] Bekk. 13. δωροδοκοῦμαι v. 14. οὐν om. v. 19. δένει] δέον ἐλογοισάμην εἰ b. δέον ἐμνήσθην εἰ l. Bekk. Ibid. τοσοῦτον] τοσοῦτω l. v. Bekk. Ibid. καταλείψαι s 1. pen. οὐδέποτε κινδ.

s 1. οὐδέπω κινδ. v.

P. 522. 11. ἀξία] ἀνάξια l. Bekk. 12. ὑμῶν] ἡμῶν l. s 1. v. Bekk. pen. ἐν πρόσθεν] ἐν τῷ πρόσθεν l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

P. 523. 7. ἐπέδωσαν. v. 9. ἀκρίτως v. antep. καὶ θανάτω b. ult. σιτοπώλους Ald.

P. 524. 3. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα v. 4. οὐνεκα l. s 1. Bekk. 6. ἀπελογοισάμην] ἀπελογοισάμην l. v. Bekk. 13. ἀνάβηθι. Εἰ πέρυσιν ἐμοί] ἀνάβηθι: καὶ ἐμεῖ σύ μοι v. ἀνάβηθι. εἰπέ σὺ ἐμοί l. ἀνάβηθι: εἰπὼν εἰ πέρυσί μοι b. ἀνάβηθι: καὶ εἰπέ σὺ ἐμοί Bekk. 14. εἶ; Naí.] εἶναί. Ald. 16. ἀξιοῖς] βούλει v.

P. 525. 1. σιτοπώλους v. 3. ἡμᾶς s 1. Ibid. παρεχόμεθα v. 4. σῆτον] πλείω σίτον l. Bekk. 6. χρεῖ] χρεῖν Bekk. 12. ἠρώτων με] ἠρωτῶμεν l. Bekk. ἠρώταν μὲν s 1. v. 15. ὑπερβαλλόντων] ὑπερβαλλόντων l. s 1. v. Bekk.

P. 526. 2. σαρβεούλευσε s 1. Ald. Ibid. παρῆξιμα. ΜΑΡΤΥΣ.] ΜΑΡΤΥΣ post φαίνονται ponunt codd. et Bekk. 9. ἀπολο-

γίσασθαι s 1. v. Ald. 13. ἀλλὰ μὲν γὰρ l. m. s 1. v. 16. ἡμῶν] ὑμῶν l. Bekk. antep. οὐνεκα] ἕνεκα l. Bekk. ult. ἀπέλιπε v. P. 527. 4. οἴσεται] εἴσεται l. s 1. v. Bekk. 12. πρότερον v. 13. οὗτοι] αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἐφθάσαι] διεφθάρθαι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 528. 7. σιτοφύλακος] σιτοφύλακος b. l. s 1. v. Bekk. 11. μὴ δυν.] οὐ δυν. l. s 1. v. Bekk. 13. ὑμῶν ἐστίν l. Bekk. 13. γὰρ] γὰς ἐστίν b. pen. δὲ] τε v. ult. λαμβάνειν] [λαμβάσειν] Bekk.

P. 529. 4. ἐπιθυμεῖτε] ἐπεθυμεῖτε Bekk. 13. et 14. οὐνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. 18. αἰτοῦνται] αἰροῦνται l. Bekk. antep. ἐλεῆσατε s 1. Ibid. τε om. s 1. ult. οἷς] οἷς l. Bekk.

P. 530. 2. τὴν αὐτὴν] τίν' αὐτοὺς l. Bekk. pen. ποιήσατε v.

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ.

P. 531. ult. ὁπότε] ὁπότεν l. Bekk.

P. 532. 4. δ' ἐπὶ v. 9. ὀφλήκοι] ὠφλήκοι l. s 1. v. Bekk. ult. τε] τὰς v.

P. 533. 7. μᾶλλον βούλεσθαι l. Bekk. 9. εἶ] ἦν v. 12. ἐκείνου s 1. 14. Εἰθίκερα-ton Ald.

P. 534. 9. ἀντιγραφῆς] ἀντιγράφους l. Bekk. 12. ἐξεργυρήθη v. 17. βεβαιότητος Ald. pen. ἢ εἰς] Bekk. ἢ om. l. Ibid. ἢ φάσκει] ἢ φάσκων l. s 1. v. Ald. [ἦ] φάσκων

Bekk.

P. 535. 3. ἕδωρ.] ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. l. Bekk. 13. πιαταεὺς εἶναι l. Bekk. 17. Ἄγιστόδημος s 1. Ald. 19. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκηψάμενος l. Bekk. ἐπισκεψάμενος v. ἐπισκέμενος Ald. 20. αὐτὴν] αὐτοῦ v. Bekk. 21. ἐπειδὴ δὲ Ald. antep. ἐπίβαλε Ald. ult. τῶν om. v.

P. 536. 3. ἦν εἰκος] εἰκὸς ἦν l. Bekk. 4. ἄκεῖ πολὺν] ἄκεῖ [ἐκεῖ] πολὺν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ.

P. 537. 1. πολλοῦ] οὐ πολλοῦ l. Bekk. ult. οἶκ.] γὰς οἶκ l. Bekk.

P. 538. 5. εἰ om. v. 6. δοῆ s 1. 7. συκοφαντεῖ με] με συκοφαντεῖ. l. v. με om. Ald. Bekk. pen. ἄλλων om. l. Bekk.

P. 539. 1. περὶ] ὑπὲρ v. 9. τὴν] τῆς m. s 1. v. 10. εὐπορίας καὶ τῶν ἄλλων m. s 1. v. Ibid. τυγχάνω] τυγχάνει l. m. s 1. v. τυγχάνει [ἄν] Bekk. antep. θεραπεύουσι s 1. v.

P. 540. 2. με om. v. Ibid. τῇ δυσχερεστέρᾳ m. τῆς δυσχερεστάτης v. 4. ἀπολέσατε v. 8. καὶ τοὺς] τοὺς καὶ Bekk. 14. ἐχόμενα] ἐπόμενα l. Bekk. 17. πρσοκαλεσαίμην] προκαλεσαίμην Bekk. 19. καὶ πῶς] εἶτα πῶς l. Bekk. antep. γενόμεν] γενόμενον s 1. v. γενόμενος l. Bekk. Ibid. εἶναι τοιούτου] τοιούτον εἶναι l. Bekk.

P. 541. 2. πάντας τοὺς] πάντας εἶμαι τοὺς l. Bekk. Ibid. τοιούτων v. 4. ζητεῖν]

ῥηστάνων τινὰ ζητεῖν l. Bekk. 7. δὲ om. v. 10. et 14. ἐπὶ στραβῆς v. antep. ὀχρούην ἐάρακε σιωπᾶν v. pen. ἠττημένους] ἠττημένους l. Bekk. ult. ἔστην Ald.

P. 542. 4. αὐτὴν om. v. 5. τῶν om. v. 6. ὑμᾶς] καὶ ὑμᾶς v. καὶ om. Bekk. pen. καλύουσιν v.

P. 543. 1. ἐπὶ κλήρου] ἐπικληροῦ l. v. Bekk. 4. πιστεύσατε] πιστεύετε l. m. q. Bekk. 6. λέγων] λέγει l. Bekk. λέγω s 1. 7. φοβερὸν] φοβερῶς l. m. q. s 1. Bekk. ἀφοβερῶς v. 8. λέγει] λέγειν l. q. s 1. v. Bekk. 9. ψεύσθηται] ψεύδεται l. q. s 1. v. Bekk.

P. 544. 7. μὲν om. v. 10. συνάρξαντας] ὑπάρξαντας l. Bekk. 19. ἀλλὰ παίζων om. v. 20. ὡς] εἰς v. 21. μυροπώλιον, οἱ δὲ] μυροπωλείων, οἱ δὲ l. Bekk. antep. ὅποι] ὅποι l. Bekk. pen. τύχοι s 1. Ibid. ὡς ἐργ.] ὡς τοὺς ἐργ. l. Bekk. ult. οὐ πλεῖστον] τοὺς πλεῖστον l. Bekk.

P. 545. 4. ἄλλου] ἀμοῦ de suo Bekk. 5. λίαν μὲν] λίαν με cod. Palat. Bekk. 10. μόνου] μόνου Bekk. 13. ὄν] ὄν l. s 1. v. Bekk. 14. ἐστέρησεν] ἀπεστέρησεν l. m. s 1. Bekk. ἀπεστέρησαν v. ult. δικαιο-

τάτος] δειλαιότατος l. Bekk. ἀθλιότατος b. P. 546. 4. θέσθε] ἠθῶσθε l. Bekk. Ibid. τῆ ψήφῳ] τὴν ψήφον Bekk. 7. οὐδ' ἂν εἴς] οὐδεὶς ἂν v. l. 10. οὐδ'] ἀλλ' οὐδ' l. Bekk. 14. ἔφευγον v.

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 547. 1. δικασταὶ om. v. 3. ὁμοίως ἄπ. ἐργίζεσθαι] εἰ ὁμοίως ἄπ. ἐργίζεσθε l. Bekk. 6. μὴ ἀδικ.] μὴ ἀδικ. s 1. v. μηδὲν ἀδικ. Bekk.

P. 548. 3. ἀποδείξει] ἀποδείξω l. ἀποδείξω Bekk. 5. βέλτιστος] [ὁ] βέλτιστος Bekk. 9. χρηματίζειν τῷ] χρηματίζονται ex conjectura Corais Bekk. antep. τοῦς μὴ ἀδικούντας, ἀλλὰ καὶ τοῦς εὖ πεποινητάς b.

P. 549. 6. νῦν] νῦν l. Bekk. 22. εἰ τις v. antep. μὴ συμφέρη] μὴ om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. μεδιστάναι] καδιστάναι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 550. 3. πολιτεῖαν] [τῶν] πολιτειῶν Bekk. Ibid. μετεβάλλοντο v. 4. ἐκείνου] ἐκείνου l. s 1. v. Bekk. 7. τριακισίων] τετρακισίων codd. et Ald. Bekk. 8. αὐτοῖς] αὐτῶν l. αὐτῶν b. Bekk.

P. 551. 4. εἰ εἰ τις v. ἦτις m. εἴη τις s 1. 5. ὠφέλεια ἐγένετο l. Bekk. Ibid. πραγμάτων] τῶν πραγμάτων l. v. Bekk. 6. ἂν εἴη] εἴη om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. ποιῆσθαι] ποιῆσθε l. m. v. ποιῆσθε s 1. ποιῶσθε Bekk. 13. ἡμῖν] ἡμῶν l. Bekk. 14. τὰς τοῦτων] τὰς κατὰ τοῦτων l. Bekk.

P. 552. 5. στρατομέναν] προσταττομένην l. Bekk. Ibid. ἐδαπανῶμεν] ἐδαπάνων b. ἐδαπάνουν l. ἐδαπανῶμεν Bekk. 7. ἐστραφῶμεν v. pen. τετρακισίων] τετρακισίων codd. et Ald. Bekk. ult. οἶδε] οἶδεκα Bekk.

P. 553. 1. ἐμὲ v. 11. χρεῖσθαι] κεχρη-

σθαι Bekk. 12. ἐπαχθῆς Ald. 14. γὰρ] γὰρ ἂν Ald. 19. ἐργίζοσθε l. m. s 1. v.

P. 554. 2. προθυμίσσομαι v. 8. μηδὲν] οὐδὲν l. Bekk. 11. ἐκβάλλοντας v. 13. εἴ τινες] οἳ τινες l. s 1. Bekk. 16. ἡμᾶς b. 21. ἀφίστησαν v. ult. ἠγείσθαι] ἠγείσθαι l. Bekk.

P. 555. 10. ἡμετέραν] ἡμετέραν b. l. v. Bekk. Ibid. ἀγαθὴν] κακὴν b. l. v. Bekk. 12. ἄλλους δὲ] δὲ ἄλλους l. 14. ὄντας] δ' ὄντας Bekk. Ibid. ἡμῖν s 1. antep. ἐστῶσθαι om. b.

P. 556. 10. μέγα] καὶ μέγα l. s 1. v. Bekk. 17. Διοφάνη] Δημοφάνη l. m. s 1. v. Bekk. 19. ἀκρίτως v. ult. τοῦς] ὥστε τοῦς l. Bekk.

P. 557. 5. τοῦς μὲν] μὲν τοῦς l. Bekk. 8. τοῦτοις] ἐστί τοῦτοις l. Bekk. Ibid. χρεῖσθαι] σολλάκις l. Bekk. 9. πειδομένους v. 13. διελύσαντο] διεκλεύσαντο Bekk. 21. ἐν δημοκρατία καὶ ἐν ὀλιγαρχία l. Bekk.

P. 558. 7. καὶ om. v. 8. ὁμοίως] ἴσως Bekk. 12. οὗτοι om. v. pen. αὐτοῖς] ἀσσοῖς s 1. ult. ἑτέρου] ἑτέρον l. Bekk. Ibid. ἐπιλύσασθαι q. s 1. v.

P. 559. 1. μέγαν] μέγα l. Bekk. Ibid. τὸ αὐτὸ] δι' αὐτὸ l. Bekk. 3. κατηγορήσαι] κατανοήσαι l. Bekk. 5. δὲ τὰ] τε τὰ Bekk. 10. γενομένων] γεγενημένων l. m. q. s 1. v. Bekk. ult. πάντας εἰς] πάντας ἡμᾶς εἰς ἵπο l. v. Bekk. πάντας εἰς ἵπο m. πάντας ἡμᾶς, εἰς ἵπο ἄλλος ἠγούμενος s 1.

ΚΑΤΑ ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

P. 560. tit. om. codd. et Ald. Steph. 2. διὰ χρόνον] διὰ τὸν χρόνον l. v. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι l. Bekk. 4. ἀγωνίᾳ] ἔργω l. m. v. Bekk. ἔργων s 1.

P. 561. 2. ἡμῖν] ἡμῖν l. ἡμῖν Bekk. 7. ἠργάσκουσιν. ἂν εἰ οὐτ' ἂν q. οὐ γινώσκουσιν. ἂν εἰς οὗτος ἂν v. οὔται γινώσκουσιν. ἂν εἰς Ald. 10. αὐτοῦ κατηγοροῦμεν] αὐτὸν κατηγοροῦμεν, ἂν s 1. 11. ἀπολογησασθαι s 1. 13. πολλὰ] πολλὰκις v. ult. κρεῖττον s 1. P. 562. 10. γενομένων] γεγενημένων l. v. Bekk. 13. δοκεῖτε v. 14. ἐπὶ τὸν τοιούδε v. 16. τὰδ' ἐνθυμῶντες om. v. 17. πάλαι om. v. ult. δυνατὸν] οὐ δυνατὸν l. Bekk. ἀδύνατον b. Ibid. πληρωθῆναι] κληρωθῆναι Bekk.

P. 563. 1. προσδοκῆσαι δεῖ] προσδοκᾶτε l. Bekk. 2. ἀξιοῦσαν] ἐξιοῦσαν v. Bekk. 3. οὐνεκα] ἔνεκα l. v. Bekk. 5. τοῦτο] οὐ τοῦτο l. Bekk. Ibid. μόνου om. v.

P. 564. 1. δικαστῶν Ald. 2. περὶ inclusit Bekk. 3. καταλύεται s 1. 4. [τῆ πολιτεία] Bekk. 9. τῷ] αὐτῷ v. 11. βουλευέσιν] βουλευσάν s 1. v. δὴ βουλευέσιν l. Bekk. Ibid. ἐδοκιμάζετε] ἐδοκιμάζετε ἅτε βεβουλευκότος l. ἐδοκιμάζετε Bekk. 12. ἄρμα] ἄμα v. antep. νῦν] νῦν l. Bekk. Ibid. μηδὲ βεβουλευκός om. l. inclusit Bekk.

P. 565. 1. φαινόσθε l. v. Ald. φαινόσθε s 1. Ibid. καὶ μηδὲν] καὶ μὲν δὴ l. s 1. v. Bekk. 2. ἐβούλευσας] ἐβούλευσεν l. v. Bekk. 15. αὐτὸς ἂν τοιοῦτος] αὐτὸς οὗτος l. Bekk. 16. ἄρ' οὐν] ἄρ' οὐκ Bekk. Ibid.

διακείσθαι] διακείσθαι l. Bekk. antep. ἡγήσασθαι] ἡγήσασθαι l. Bekk.

P. 566. 3. 8. 13. et 16. Λαοδάμ.] Λαοδάμ. l. m. s 1. Bekk. Ibid. τε] γε s 1. 4. καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι om. q. s 1. 6. ὅσως] ὅς ὅπως l. Bekk. Ibid. διακείσθαι] διεκείτο l. Bekk. 7. γεγένηται --- Bekk. 8. ὅτε] τότε l. Bekk. 9. ἀποδοκιμάσθη] ἀποδοκιμάσαι l. Bekk. ult. ἡμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γάρ] καὶ εἰ μὲν τόνδε

ἀποδοκιμάσετε, δόξετε l. Bekk.

P. 567. 1. μηδὲ] μὴ l. Bekk. 2. οὐδ'] οὐκ s 1. v. 5. καὶ ἡμᾶς ὑπομνήσει v.

P. 568. 4. τοὺς τοιούτους] τοὺς τοιούτους τοὺς Bekk. 8. δοκεῖ] δοκοῦν l. Bekk. pen. πολλοὺς] πολλὰ Bekk.

P. 569. 5. βουλευέσθε v. 10. οὐδ' ἄς] codd. et edd. 14. πάντα] πᾶν l. Bekk. Ibid. εἰρήνη] εἰρήνη μὲν l. v. Bekk. 20. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 570. ult. τοσοῦτον om. l. [τοσοῦτον] Bekk. Ibid. τὸ] τὸν v.

P. 571. 1. ἡμῖν] ἡμῖν l. Bekk. pen. τοῦ ἀνδρός] τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορούντων] κατηγορούντος l. s 1. v. Bekk.

P. 572. 1. αὐτοὶ δὲ] ἀλλ' αὐτοὶ l. Bekk. 5. τότε] τοὺς v. Ald. 6. ἐξαπατήσαι v. 20. αὐτοὺς εἰς] αὐτοῖς l. Bekk. 21. καὶ καταψηφισάμενοι] καὶ om. l. m. s 1. v. Bekk. 25. εἴ τινες] οἵ τινες l. m. s 1. v. Bekk.

P. 573. 10. ἡμῶν] ἡμεῖς l. Bekk. ἡμῖν v. 13. λαμβάνητε v. 16. ἀδικούμενοι] [οἱ] ἀδικούμην Bekk. 20. ἐξαιτείσθαι] ἐξαιτήσονται l. Bekk. 22. ἀποδείξαντες] ἀποδείξαντας l. Bekk. ult. ἴσως τε] καὶ ἴσως ἵ ὥστε Bekk.

P. 574. 4. ἔτι] ἔστι Bekk. 6. αὐτό γε s 1. v. antep. ἀργίξασθε] ἀργίξασθε l. s 1. Ald. Bekk. ult. τιμωρήσατε] τιμήσατε Bekk.

P. 575. antep. μέλλον s 1. Ald.

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

P. 576. 9. γενομένης v. 13. γὰρ δεινὸν] γὰρ δὴ δεινὸν l. s 1. v. Bekk. γὰρ δὲ δεινὸν Ald.

P. 577. 4. ἐπηγγέλετο s 1. 10. ἐπειδὴ καὶ] καὶ ἐπειδὴ Bekk. ult. Σέσθου v.

P. 578. 5. αὐτοὺς] ἐαυτοὺς l. Bekk. 6. ἀλλὰ] ἄμα Bekk. 12. ἡμᾶς] ἡμᾶς s 1. v. Ald. 14. τοῦτοις] τοῦτος l. s 1. Bekk. 23. διαφθεῖρην] διαφθείροντας l. Bekk.

P. 579. 3. ἢ] καὶ Ald. 5. ὥσπερ] ὥσπερ l. v. Bekk. 6. ὅστις] ὅτι ὅστις Bekk. 11. ἠτῆσθαι] ἠτῆσθαι l. v. Bekk. 12.

ποιεῖτε] ποιῆσαι l. s 1. v. Bekk. ποιῆται Ald. 13. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. s 1. v. Ald. Bekk. pen. οὐ τοιαύτην] οὐ om. l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀλλ' ὅσαι] ἀλλ' om. l. Bekk.

P. 580. 1. ἔχειν] ἴσχειν l. m. s 1. v. Bekk. 3. ἐπὶ λόγον] ὑπόλογον Bekk. 10. ποιήσασιν] ποιήσουσιν Bekk. 14. ἡνσιόμεθα Ald.

P. 581. 1. δίκην τὴν μεγίστην l. Bekk. 5. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. antep. γερονέαι] εἶναι γερονέαι v. ult. τὴν δίκην] τὴν om. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 582. 7. οὗτος s 1. 10. διατιθεῖς v. 12. πῶ] πῶ l. s 1. v. Bekk. Ibid. πῆ] πῶ l. v. 14. φαίνεται v.

P. 583. 2. αὐτὸν om. l. Bekk. 5. οὐκ-οὐν] οὐκοῦν l. s 1. Bekk. 9. δύο μόνος εἶναι v. 10. προσήκειν] προσήκει l. Bekk. antep. παρὰ] περὶ s 1. om. v. ult. ἐπειδὴν]

ἐπειδὴ cod. Palat. Bekk.

P. 584. 3. μνησῖν] μνησῖσιν Bekk. 16. πλείον δ'] πλείω v. Bekk. πλείον Ald. 19. ἀργίξασθε s 1. 20. τιμωρήσθε v.

P. 585. 7. οἱ ὅσαν] εἴησαν l. Bekk. ult. οὐν om. v.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

P. 586. antep. ἀξίῳ] ἀξίον l. Bekk.

P. 587. 3. ὅσα] οἷα l. m. s 1. v. Ibid. τῆ πόλει v. pen. τοῦ Σολ.] τοῦ om. v. τοὺς Σόλ. Bekk. ult. ἐξ ἔτη] ἐξ ἔτη Bekk.

P. 588. 10. παρασχέιν v. antep. ἐπιετα διαρισμένον] ἐπὶ τὰ διαρισμένα m. q. s 1. v. pen. ἐποιήσατε] ἐποιήσατε m. q. s 1. v. ἐποίησεν l. Bekk. ult. ὅσα χειρίσας] τοσαῦτα χειρίσας l. ὅσα χειρίσας Ald. τοσαῦτα διαχειρίσας Bekk.

P. 590. 1. γ*ῶν] γούων s 1. om. l. Bekk. 2. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. Bekk. 5. τότε] ἐγὼ l. Bekk. Ibid. ἐμῶν τότε] ἐμῶν τούτῳ τότε v. Bekk. 7. ἄπερ om. v.

antep. et pen. τετρακοσίων] τετρακοσίων Ald. Bekk. Ibid. ἐνθυμ. τῶν] ἐνθυμ. ὅτι ἐκ τῶν l. Bekk. pen. ἐκ τῶν τετρακοσίων πλείον ἢ χίλιοι] πλείον ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων l. Bekk.

P. 591. 9. νομίζων v. 10. ἀδικῶς] ἀδι-

κους v. ἀδίκους l. ἀδικούσι Bekk.

P. 592. 2. καὶ τὰ] καὶ οὐ τὰ Bekk. 3. Κηφισεύς] Κηφισεύς v. Κηφισιεύς Bekk.

P. 593. 7. ὀργίζεσθαι] ὀργίζεσθε l. Bekk. 13. Στρομαχιίδης l. s 1. v. antep. συγκαλεσάντων] συγκαταλεσάντων l. v. Bekk. pen. φεύγοντας v. ult. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογος s 1. v. Bekk.

P. 594. ult. εὐπλαν] ὄπλων l. σπηλῶν Bekk.

P. 595. 4. δεῖ μανθάνειν] μανθάνειν χρῆ l. Bekk. 9. γενομένης v. antep. et ult. προσόντ.] προσιόντ. Bekk.

P. 596. 1. μὲν] μὴ Aid. Ibid. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν l. s 1. v. Ald. Bekk. ult. εἶναι προσήλυτε] ἦν ἂ προσήλυθε Bekk.

P. 597. 1. εἰς γε] εἰς τε l. Bekk. 8. ἐπειδὴ v. pen. καί εἰ] εἰ δὲ l. Bekk. ult. ταῦτα ἀρκέσει ἡμῖν v.

P. 598. 6. σκύλα] σύλα l. s 1. v. Bekk. 7. νεοστ. τὰ] νεοστ. καὶ τὰ l. Bekk. 8. περικαταρρέοντα] περικαταρρέοντα l. s 1. v.

Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. ult. εἰς τὰς τοιαύτας s 1. v. Ibid. καθιστῶσι] καθιστῶσι s 1. καθιστῶσι Bekk.

P. 599. 4. αὐτὸν] αὐτῶν v. αὐτῷ Bekk. Ibid. τιμωρήσῃτε] τιμώσῃτε l. m. s 1. v. Bekk. 5. τε om. v. 6. δὲ om. v. 15. τοσοῦτον v. antep. οὗτοι τ'] οὗτοι δ' l. s 1. v. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. v.

P. 600. 2. παραγενομένου v. 4. χεῖμασι] χεῖματα l. Bekk. 6. καὶ om. l. Bekk. 18. καὶ τὸν Νικ.] τὸν om. l. s 1. v. Bekk. antep. αὐτοῖς] αὐτοὺς Bekk. pen. ὑπογραμματοῦσαι] ὅτι ὑπογραμματοῦσαι l. Bekk.

P. 601. 5. τῶν ἀεί] τούτων ἀεί l. Bekk. 10. ἐξαιτησαμένων] ἐξαιτησομένων l. s 1. v. Bekk. 18. ζητήσουσιν] ζητούσιν l. Bekk.

P. 602. 1. ὁ ἄνδρες v. 10. μὲν τοῖν] μὲν οὖν l. Bekk. antep. ἡμετέραν] ἡμετέραν s 1. Bekk. Ibid. νοουθεσίαν] νομοθεσίαν l. Bekk. ult. πάντα] ἅπαντα l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ.

P. 603. 4. δικαστήριον] βουλευτήριον Bekk. 5. συμβουλεύειν v. Ald. Ibid. δὲ] τε l. m. p 3. s 1. v. 12. ἐγώ γε] ἐγώ τε Bekk. antep. εἴ τι] ὅτι v. pen. δικαίως] δικαίως i. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. ult. ὅτι] εἴ τι i. l. q. Bekk.

P. 604. 3. αὐτῶν p 3. Ibid. καὶ om. v. 5. ὑπολείπεται v. 14. καὶ γὰρ οἱ φύσει] ὅσοι δὲ φύσει l. Bekk.

P. 605. 2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς l. s 1. v. Bekk. 8. ταῦτο] τούτου v. τοσοῦτον l. Bekk. 10. ἐν ἀγορᾷ] ἐν ἀγορῇ l. p 3. s 1. v. Bekk. 4. τὰ ἐναντία] τᾶναντία l. Bekk. 19. μετεβάλλοντο s 1. v. ult. κατεργασαμένων] κατεργασαμένοις l. Bekk.

P. 606. 2. ἡμῖν s 1. 2. παρ᾿ ἑμῶν] παρ᾿ ἑμοῦ l. Bekk. Ibid. καὶ γὰρ] καίτοι Bekk. 8. οὐδὲν om. p 3. 9. γνώμη τοῦτο p 3. s 1. antep. δὲ τι] δὲ τὸ p 3. ult. ἀδικεῖν] μὴ ἀδικεῖν p 3. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 607. 3. ἡ τάλαιπωρεῖ] ἦν τάλαιπωρεῖν Bekk. pen. οὐτ' εἰ] οὐ γὰρ Bekk.

P. 608. pen. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς] καὶ ταῦτα ὡς φησι καὶ ἄστος l. Bekk. φη' δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἄστος p 3. δὲ om. v. φησὶ om. iu lacuna Ald. ult. ὅτι] ὅ τι Bekk.

P. 609. 16. ἐνθάδ'] ἐνθα p 3. s 1. v. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ] Μάρτυρες l. p 3. 20. ὠφελῶσαι] ὠφελήσοι

m. p 3. s 1. ὠφελήσοι l. Bekk. 22. κερδαῖνοι] κερδαῖνι l. Bekk.

P. 610. 3. τότε] τότε τ' l. Bekk. τότε μὲν i. 4. τε] δὲ i. 11. ἦδη] οἶδα q. Bekk. οἶμαι l. 12. οἰκεῖν] οἰκεῖ m. q. p 3. s 1. v. οἱ οἰκεῖν i. l. Bekk. 17. περὶ] παρὰ s 1. 19. πιστεύσαντα p 3. s 1. Ibid. αὐτῆς l. Bekk. 23. παραλείπουσα v. antep. αὐτῶν] αὐτῇ l. Bekk.

P. 611. 6. αὐτοῦ λαβ.] αὐτοῦ τοῦ λαβ. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. 9. τί [ἂν] οὖν Bekk. 13. τότε ἀγαθὸν] τότε καλὸν i. l. q. Bekk. ult. τοῖς πονηροῖς] τοῖς πονηροῦς Bekk. Ibid. παύσασθαι] παύσεσθαι l. p 3. s 1. Bekk.

P. 612. 7. γ' τ' p 3. v. antep. ἐκκλησιάζεται] ἐκκλησιάζοιτο l. Bekk.

P. 613. 6. τοιαύτην v. 9. μεγάλως v. 14. δήμῳ] νόμῳ v. Ibid. ἐπιμάσατε p 3. 15. ἑαυτοῦ p 3. s 1. Ibid. κολάσετε l. m. κολάζετε p 3. s 1. κολάσῃτε v. κολάσαιτε Bekk. 18. γενομένους v. 19. γενομένων v. P. 614. 11. αὐτῆ s 1. 12. βούλεισθαι p 3. s 1. v. antep. ὅτε] ὅτι v. ὅταν s 1. ἦνικα l.

P. 615. 1. ἱκανὰ μὲν] ἱκανὰ μοι l. Bekk. 2. αὐτῶν] αὐτοὺς Bekk. antep. αὐτῶ m. p 3. s 1. v. Ibid. γε δοκιμάσθητε Ald. pen. γὰρ αὐτοῦ τὰ] γὰρ τὰ τούτου l. p 3. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 616. 3. εἰδῶς] εἰδῶς τε p 11. Bekk. antep. δύνονται Ald. πολλά δεινὰ] πολλά καὶ δεινὰ c 2. p 3. 11. Bekk.

P. 617. 2. ἀδελφιδῶν] Συγγαριδῶν c 2. p 11. Bekk. 3. δεηθεῖς ἀμφοτέρων p 11.

Bekk. 4. τοὺς φίλους] αὐτοὺς τοῖς φίλοις p 11. Bekk. Ibid. διαίτῳ] διαίταν p 11. Bekk. 5. δὲ Δ.] δὲ ὁ Δ. p 11. Bekk. 6. ἐξήλεγχο] ἐξηλέγχετο p 11. Bekk. 8. ὑπομῆναι] καθυπομῆναι p 11. 9. μᾶλλον

om. h. p 3. 12. ουδὲν] μηδὲν p 11. 21. λαβεῖν Διογείταν p 11. Bekk. 25. τὸν om. p 3. pen. ἀναγκαιότητος] ἀνάγκης h. p 3. Bekk. ult. παῖδας ἐπιτρ.] αὐτοῦ ἐπιτρ. c 2. p 3. Bekk.

P. 618. 1. αὐτικά] ναυτικά p 3. Bekk. 2. χιλίας] δισχιλίας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. κατέλιπε] κατέλιπε [δὲ] Bekk. P. 619. 4. τὸ] τὸν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. ἵπολεπόντων h. p 3. 11. καταλείποι h. p 3. 14. διέφερον h. p 3. 8. 9. 10. Ibid. ὦν] νῦν p 3. Bekk. 24. οὐνεκα] codd. et Bekk. Ibid. σφῶν.] σφῶν αὐτῶν. c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk.

P. 620. 1. ἡμᾶς] ἡμᾶς p 3. Bekk. 4. ἴεσαι] εἶσαι c 2. 5. ἔποδ' ἀπό c 2. 12. ἐξέλπιτε] ἐξέπλε. Bekk. antep. καταθήκη] παρακαταθήκη c 2. p 8. 9. καταθήκη Bekk. ult. καὶ τοὺς καὶ] καὶ τοὺς h. p 8. 9. Bekk. καὶ p 3.

P. 621. 7. αὐτικά] ναυτικά Bekk. 8. ἐπέδειξεν] ἀπέδειξεν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. διοικήσει] δικίσει Bekk. 10. βιβλίῳ] τῷ βιβλίῳ h. p 3. Bekk. ult. ἄπερ ἐμοί] ἂ παρ' ἐμοί Bekk.

P. 622. τελευτήσαντος, ἐξέωκας] τελευτήσαντος ἐγὼ σοὶ ἔδωκα. καὶ ἐκβαλεῖν (ἐκβάλλειν c 2. h. p 8. 9.) τούτους ἡξιώκας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 4. οὐ μετὰ ἀκολουθου om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. τῶν om. h. p 3. 8. μὲν om. p 10. 14. τὴν σὴν θυγατέρα] τὴν συνειδυῖαν c 2. p 8. 9. τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν p 3. Bekk. 18.

οἱ] πάντες οἱ c 2. h. p 8. 9. Bekk. 27. μάρτυρες.] μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Bekk. P. 623. 1. τοσαύτη δ'] τοσαύτη γὰρ c 2. p 8. 9. Bekk. 2. εἰς ἀλλήλους om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. ἐλθεῖν] ἐλεῖν c 2. h. p 3. 8. 9. ἔχειν Bekk. 8. ἔπου] ἔποι p 3.

Bekk. 11. γνωρίαν p 8. γνωρίον p 9. Ibid. ἰμάτια] [ἰμάτια] Bekk. Ibid. κουξίως c 2. h. p 8. 9. 18. ἀπέφαιεν om. p. 3.

P. 624. 1. παιδῶν c 2. p. 8. 9. 2. τῶν om. p 3. 4. τῷ δ'] τόνδ' p 3. Ibid. ἐπέει] ἐπὶ p 3. 8. 9. 5. εἰσὶν om. p 8. 9. 9. ἀσηλλαγμαῖνοις] ἀσηλλαγμαῖνος h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. περιμένον] περιμένους h. p 3. 8. 10. Bekk. περιμένον p 9. 12. καταστήσονται c 2. 14. κληρονόμοι p 8. κληρονόμων Ald. 16. δεούσαι h. δεούσαν p 3. 8. 9. 17. συμβάλλεσθαι h. ult. θυγατρίδων] θυγατρίδων αὐτοῦ h. p 3. 10. Bekk.

P. 625. 1. τὸν] τὴν c 2. Ibid. ἀπέστειλεν] ἀπέστειλεν h. p 3. 8. 9. Bekk. ἐπέστειλεν c 2. 4. φάσκων c 2. Ibid. καὶ μέντοι] καίτοι c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 5. ὅποι p 3. 9. 6. μὲν] μὴ p 3. 11. τοῦ] τὸν c 2. p 3. 9. 15. τετραράκοντα] τέτταρας c 2. h. p 8. 9. Bekk. 15. δεούσαι h. Ibid. ὡς γε p 3. 8. 9. 16. ἔσον ὅπερ] ἔσονπερ c 2. p 8. 9. Bekk. 17. αὐτῶ om. p 3. ult. μικρὸν] μικρῶ c 2. h. p 3. 8. 9. Bekk.

P. 626. 1. αὐταὶ ἔτεσι h. p 3. 10. Bekk.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

P. 627. 7. δὲ om. p 3. 8. 9. 10.

P. 628. 1. σοφὰ τῶν] σοφῶν τῶν h. p 3. 10. σοφιστῶν Bekk. 2. χρηστῶν] ἀχρήστων c 2. Bekk. 10. δὲ καὶ τὰ c 2. 11. τῶν αὐτῶν] codd. et Ald. Bekk. 15. πολλὰς] πολλὰς μὲν p 3. Bekk. ult. καὶ πρὸς τοὺς c 2.

P. 629. 2. στερεῖσθαι c 2. h. p 3. στερεῖσθαι p 8. 9. antep. τόποις] τρίτοις p 3. Bekk. Ibid. χρωμένους h. q. p 3.

P. 630. 4. ἕως ἐπ'] ἕως ἂν ἐπ' c 2. p 8. 9. Bekk. antep. ἡμαρτικίσιον h. q. p 3. 8. 9.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. antep. εἰσὶν] ἔστ' p 4. εἰσὶν ἢ πάσχειν] καὶ πάσχειν p 4. ἢ πάσχειν Bekk. pen οἱ] ἔτι c 2. ult. τῶν Π.] τῶν ἐκ Π. Bekk.

P. 632. 1. κατελεῖν] κατέγειν p 4. 2. καταδουλοῦσθε] καταδουλώσασθε c 2. καταδουλώσασθε p 9. Bekk. 3. οὔτε] οὔτε ἡλικία οὔτε Bekk. Ibid. ἀπελευθέρωμεν, ἀλλ'] ἀπελευθέρωμεν οὔτε οὐσία ἔλαττων, ἀλλ' p 4. ἀπελευθέρωμεν, ἀλλ' Bekk. 8. ἐκτῆμεθα] ἐκτισάμεθα h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. οὔτως] ὅπως Bekk. Ibid. Ἀθηναίων] codd. et Bekk. Ibid. τιὰ om. h. p 3. pen. ἀπολοῦμεν] codd. et Bekk. ult. πειθῶμεθα] πείθησθε p 4.

P. 633. 4. ἐν om. codd. et edd. 8. αὐτοὺς Ald. 14. ὅπερ κτήσονται] ἀπέκτη-

σονται p 8. 9. ἄπερ κτήσονται Bekk. antep. λάβητε c 2. pen. ἡμῖν] ἡμῖν p 3. Bekk. ult. ποιήσωμεν Λακ.] ποιήσωμεν ἂ Λακ. Bekk.

P. 634. 1. τοῦτοις] τούτους p 8. 9. Bekk. Ibid. περιγρησέσθαι c 2. 3. ἡμῶν Ald. 4. καταψηφίσεσθαι p 3. 10. καταψηφίσεσθε h. Ibid. μὲν πείθω] μὴ πείθω Bekk. 6. τὴν αὐτὴν ἔχοντας γῶμων om. p 3. post γνώμην addunt τὴν αὐτῶν οἰκούντας h. p 3. Bekk. 7. τοὺς μὲν - - οἰκούντας om. p 3. Ibid. Λακεδαιμονίῳ h. 8. ἡμῶν p 8. 9. 10. ἐμβάλλωσι] ἐμβάλλωσι h. p 3. Bekk. 11. καλῶς p 3. 12. ἐὰν δὲ] ἂν δὲ h. p 9. 13. τῶν ὑπαρχόντων c 2. p 3. 8. 9. Bekk. ult. ἄνδρες] Ἀθηναῖοι c 2. p 8. 9.

P. 635. 7. ἀλλὰ χρεῖ] ἀλλὰ γὰρ χρεῖ c 2. p 8. 9. Bekk. ἀλλὰ γὰρ χρεῖ h.

I N D I C E S
AD LYSIAM.

INDEX GRÆCITATIS LYSIACÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

* * Omne sub singulis vocibus ante litteram T. Taylori, reliquum Reiskii, est.

A.

Ἀβακίον] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου παλῶν ἑαυτίν. cum abaciu mensulaque vendens se ipsom. Fragment. p. 21, 1. ἀβίατος βίος. 228, 5.
ἀγάξασθαι] τίς τῆς τόλμης αὐτοῦς οἶκ ἂν ἠγάσθῃ. 103, 7. et utroque modo (juxta Taylorum) dici posse videtur ἀγασθέντα τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἠγάσθῃ αὐτοῦς ἕνεκα τῆς τόλμης cum Lysia. T.
ἀγαθός] ἀγαθοί, nude, sine ἄνδρες. 85, 2. παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς. 124, 3. ἀγαθός γεωργός ἦν ὁ πατήρ. 693, 2.
ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γιγνημένοις. 5. 2. τῷ πράγματι. 145, 4. τῶν τευχῶν καθηρημένων. 549, 3. T.
ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. 82, 2. τῆ σωτηρία. 106, 6. ἀγαπήσειν με εἰ τὸ σῶμα σώσω. 392, 2. Ita στέργειν. 913, 6. T. ἀγαπᾶμεν, contenti simus atque congratulamur nobis, ἂν ὁπσοῦντινοσὺν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. 722, 6. οἶκ ἀγαπᾶ, satis non habet, non acquiescit, εἰ τις αὐτὸν ἐκ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ — 787, 13.
ἀγαπητῶς] δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγη πρότερον εστιασμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεσθαι. 582, 2. ἀγαπητῶς ἰφ' ἑμῶν σωθέντα. vix, ægre, ut causæ multum ei sit, cur sibi congratuletur. 243, 2.
ἀγγεῖον] ἀγγεῖα ἀπόλοιτο. 634, ult.
ἀγειν] γυναῖκα εἰς οἰκίαν. 6, pen. ἑσυχίαν. 147, 5. 151, 3. 258, ult. χρυσίον. 631, 2. et 9. T. auream vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τευχῆος ἔγον καὶ ἔφερον ἱμάς. 689, 1. abducere in servitutum. 735, 6.
ἀγεινείας] συβήχισταῖς ἐχορήγουν ἀγεινείας. 700, 3.
ἀγήρατος] ἀγήρατοι μῆμαι. 130, antep.
ἀγνεύειν] ἀγνεύοντες θύομεν. 252, pen.
ἀγνώς, ἀγνώτος. ignotus. 200, 1. πιστεύειν αἰὲ μᾶλλον τοῖς ἀγνώσι τῶν γνωρίμων. 227, 7. ἀγνώτας ἔαν κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων. 525, 7.
ἀγορᾶ] ἢ εἰς τὴν ἀγορᾶν βαδίζουσα θεράπεινα. 11, pen. 18, ult. ἐγγὺς οἰκᾶν τῆς ἀγορᾶς. 656, 8.
ἀγορανόμοι. 722, 10. T.
ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. to enjoin. διαβῆδην ἀγορεύοντα. expressly

setting forth. 474, 1. T. ἀγορεύοντες τοῦ νόμου διαβῆδην. 325, 4.
ἄγραφος] ἄγραφοι νόμοι, καδ' οἷς εἰμολοπίσαι ἐξηγούνται. 204, 3.
ἀγρίως ἀποδέχεσθαι. 744, ult. T.
ἀγῶν] ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται ῥήμης καὶ σοφίας καὶ πλοῦτου. 131, 2. οἱ τὸν ἀγῶνα τίθεντες (certamen forense puta). 559, 2. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνήγερε. 911, 2. ἀγῶνα σομάτων ἱποίσει. 911, pen.
ἀγωνίαν] ὁ δὴ ἀγωνίῳ καὶ ἀγανακτῶ. 787, 1.
ἀγωνίζεσθαι περὶ πατριδος καὶ οὐσίας. 263, 3. et alibi frequenter. ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας. 483, 6. ἀγωνίζεσθαι καλῶς. 507, 1. εὔ. feliciter. 684, 6. ἀμεινον. 770, 2. κακῶς. infelicitate. ἤσοτέ με δικῆς ἰδίας κακῶς ἀγωνισάμενον. 147, 7. T. Qui ut testatum faceret, vocabulum κακῶς accipi posse pro infelicitate, affert e Reinesiao corpore inscriptionum, ubi mater scelerata appellatur, quæ esset infelix. o te, Bollane, cerebri infelicem, cui talia domi non nascantur, non reposita in adversariis, memoriae armariis; qui tam exquisitam sapientiam, neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι κίνδυνον. 98, antep. τῷ σώματος. de conditione libera aut tuenda aut amitenda certare. 185, ult. μετὰ τοῦ δικαίου ἀγωνίζεσθαι. 684, 6.
ἀγώνισμα] τούτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. 497, 1. T. titulus juris, quo tu fidens jure contendere atque victoriam sperare audes.
ἀδιδάγος] ἀδιδάγος (vel ἀδιδφ.) τρήρεις [uiribus pleni stipendii]. fragm. 16, 16.
ἀδειῖα] τῶν παίδων τὰ σάματα εἰς ἀδειαν κατέστησε. in locum tutum. 75, 3. πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσσεσθε ποιεῖν δ, τι βούλονται. 725, 2.
ἀδελφῆ] ἀδελφαῖς συγγενόνασι. 550, ult.
ἀδελφός] ἀδελφὰ τὰ βουλευματα τοῖς ἔργοις. 119, 9. T. similis, consentaneus. quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτο, οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεῖναι τὴν αὐτοῦ. 541, ult.
ἀδέσποτος. fragm. 36.
ἀδικεῖν] οἱ νόμοι ἀπεργωνικτές εἰσὶ μου μὴ

ἀδικεῖν. 40, 2. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ἰμῶν δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικῶν. 136, 1. v. insignem locum Antidid. p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὐτ' Ἰδία, οὔτε δημοσία ἠδικοκότες, τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι. 617, 5. οἱ μὲν ἀδικούντες ἐλεενοῖ, ἰμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖται. 812, 2. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται. fragm. 36.

ἀδικίμα] περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὐτὴ ἡ τιμωρία ἀποδίδεται. 5, 6. ὄργων μεγάλην ἀδικημάτων ἔχοντες. 396, 5. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυικμένοις μὴ ἀδικεῖν. 876, 1. διὰ τὸ μγεσθός τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. 886, ult.

ἀδοκίμαστος. 523, 3. T. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν. 793, 4. fragm. 13.

Ἄδριας. mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμφας εἰς τὸν ἀδρίαν ὀλκάδα. 908, 7. πολλὸ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. fragm. 6.

ἀδύνατος τῷ σώματι. 125, ult. οἱ ἀδύνατοι. 742, ult. T. 752, 7. 876, ult. ἀδύνατος αὐτοῦς ἠγούμασι λέγεται. 760, ult. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν τάλαιπαρεῖν. 877, 3. ἀεὶ. 655, 8. et passim. T.

ἀειμνηστος] ἐξ ἔσου Ἀθηναῖοι ἀειμνηστοὶ εἰσιν. 223, 2. ἀειμνηστέρας. 789, 10. T. ἀειμνηστα τρίπαια. 79, 2.

ἄερκτος. 283, 16. T. septo nou cinctus, patens.

ἀετῶς καὶ κακῶς πρὸς με τυγχάνει διακείμενος. 571, 5.

ἀθάνατον] τὸν εὐκλεῖς θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπει λόγον. 85, 2.

ἀθάνατον τὴν ἑλευθερίαν αὐτοῦς μεκτῆσθαι. 914, ult.

ἄθεος] ἀθεωτέρεος οὐ χρεὶ γενέσθαι. 230, 1. Ἀθηνᾶ] συμπέμπει τὴν ἑορτὴν τῇ Ἀθηνᾶ. 500, 8.

ἀθλητῆς] ἀθλητὰς ἵππους ἐκτίσαστο. 661, ult.

ἄθλον] ὀρῶντες οἷα τὰ ἀθλα πρόκειται τῶν τοιοῦτων ἀμαρτημάτων. 47, antep. ἀθλα λαβόντες, ὧντες ἔνεκα ἀφίκοντο. 63, 3. ὑπὲρ τῶν ἀθλῶν τῶν ἐν Σαλαμῖνι. 99, 2. ἀθλα τῆς αὐτοῦ πονηρίας λαβὼν τὴν ἴσ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν. 833, 3. τὰ ἀθλα [τῶν ἀγῶνων scil.] αὐτὴ ἡ πολιτεία ἐκεῖτο. 889, 9.

ἄθυτος] ἄθυτα τὰ πάτρια ἰερά γίνεσθαι. sacra non fieri, intermitteri. 790, 10. 855, 2.

ἀθῶος ἀπαλλαγῆ. 196, 1.

αἰδέεσθαι] τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν ἠδύνοντο. 70, ult. αἰδέσασθαι in fragm. 13, ult. ubi Taylor reddidit: a sua sententia dimoieri.

αἰδῶς] τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς. fragm. 37.

αἰκία] τὴν αἰκίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῆ-

σαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἐξέστιν ἰμῶν θανάτω ζημιούν. fragm. 17, 29.

αἰκίζεσθαι] ἐδέθη καὶ ἠκίσθη. 225, ult. T. αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν vexationes, vulnera, verbera quotidiana. 224, 2.

αἰρεῖν. praetertere. 56, ult. T. Ego malim consequi reddere. Idem Taylor sub titulo αἰρεῖν exhibet hanc dictionem δίκην λαχόντες εἶλον. 681, 1. verum aut calami ille error est, aut typographi.

αἰσθάνεσθαι] αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὦν καὶ εὐφρονῶν ἤσθετο. suarum si quid opum se superstitute direptum fuisset, scensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit. 640, ult.

αἰσχρὸς] μετ' αἰσχρῆς αἰτίας, aut ut alii exhibent, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις. 241, ult. τρέπαιον στήσαντες ἔργου, καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνάμην. reliquis puta hominibus, aut rerum veritati. fragm. 37.

αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις. rerum gestarum pudore duci. 68, ult. αἰσχυνόμενοι, reverentes, τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους. 88, 1. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν οἰκίων δρώμεναι. 139, 5. ἐπ' ἐνόις, ὧ οἴσος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθρῶς αἰσχύνεσθαι. 518, 1. οὕτω διάκεινται, ὥσπ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμεῖσθαι. 551, 10. αἰσχύνονται μὴ δοκούντες εἶναι πονηροί. 783, 6. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι. 914, 7.

αἰτεῖν] ἠτήσασαν λύσανδρον, usuram ejus ad certum tempus sibi cunctedi rogabat. 422, pen. αἰτησάμενος ἐχρήσατο. utebatur ea suppellectile, quam ab amicis corrogata accepisset. 631, pen. ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίω. in equos rogatu meo mihi commodatos. 747, nlt. αἰτούμενοι ἰπὲρ Ἀλκιβιάδου. precantes pro Alcibiade. 534, 6.

αἰτία] αἰτίαν περὶ εαυτῶν λέγειν. 41, 2. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι. 186, 8. οὐδεμίαν σχῆν αἰτίαν. 186, 17. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι. 241, ult. οὕτως ἀπροσδοκίτος αἰτίαις περιπέττακα. 259, 1. ἠρούμενοι ἔμοι μὲν ἄθλων τὴν αἰτίαν ἀπωρώταν εἶναι ἀποδείξαι. 261, ult. τῆς αἰτίας ἀφίετε. 267, pen. οὐ πεποιήμε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. 501, ult. T. ἔσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. 323, nlt. offensionis, vel eriminationis, ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos. 723, ult.

αἰτιάσθαι] αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 11. συκοφαντούντα αἰτιάσασθαι. 290, pen. ἠτιᾶτό με ἀπεκτονέαι. 344, 2. T.

αἰτίος] τῶν γεγενημένων. 156, 8. αἰτιώτατος ὀλιγαρχίας. 426, 11. T. αἰτίος ἔργων. a quo facinora profecta sunt, aut qui

eorum reus agitur. ὁ, ὁ. αἰτιώτερος. 481, 4.
 Ἀκαδημία] εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Παισατίας. 604, pen.
 ἀκινδύνως, 107, 2. ἀκινδύνως τὸν βίον ἄγειν. 872, ult.
 ἀκλεῆς] αἰσχίστω καὶ ἀκλεεστάτῃ ὀλέθρῳ. 470, 15. T.
 ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. 582, 4. ἀκμάζειν] ἀκμάζειν. juveniliter agis. fragm. 26, 6.
 ἀκολασία] τῶν νεωτέρων ἔσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 10.
 ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορᾶν. 11, 4. μετὰ. 92, 3. quod Atticiste damnant. v. Phrynich. T. 392, 9. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ. euntem. fragm. 11, 30.
 ἀκόλουθος. in proportion, accordingly. 702, 8. T. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκόλουθου. sine pedissequo. 903, 6. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκόλουθους εἶναι. fragm. 25, 8.
 ἀκοσμίην] ἴνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. 525, 6. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μηδεμιᾶς συγγράμης τυγχάνειν. 525, 18. T. θῶν τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν βούλωνται. 534, 5.
 ἀκόσμιος] ἀκοσμιώτατος. 162. pen.
 ἀκούειν κακῶς ἰστί τις. 298, 1. 351, 3. δικαίως ἀκούειν κακῶς. 367, 3. id quod in inferioribus effert. ἀκούσαντα τὸν Θεόμηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. T. ὄργησιν τοῖς ἀκούουσι κατὰ τὰν τὰ δίκαια πραγμάτων παρασκευάζειν. 31, 1. κλύος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας. 57, 6. ἀκούοντες ἐν ταῖσ' ἀκοσμιωμένοις Ἑλληνικῷ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος. 101, 1. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινόν. cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari. 366, 5.
 ἀκριβῆς καὶ δεινός. 272, 4. ἀκριβῆ τὴν δικιμασίαν ποιήσασθαι. 785, 1. 796, pen.
 ἀκριπὶ ἀποθνήσκειν, pro ἀκριπῶς. indicta et inaudita causa. fragm. 37.
 ἀκριτος] ἀκριτοι ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχόμενοις [subaudi σφάγιον]. 616, 5. ἀκριτους αὐτοὺς χερὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. 713, 2. ἀκριτοι qui pereant, qui minus. 811, 17.
 ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς [dudum defunctos] ἡμῶν οἴομαι. 446, 5. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγῷ, εἴπερ ἐμελλον σωθῆσθαι. 497, ult.
 ἀκρόασις] ἀκρόασις [scil. παρὰ τῶν δικαστῶν] μὴ τύχῃσι. 811, 19.
 ἀκρόπολις] φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ἡμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. 443, 7.
 ἀκρωτήριον] τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθῆσθαι οἴομενος. 224, 3. T.
 ἄκρος] de lege irrita spud oratores

passim. Ita ἄκροι ὄντες, nulla auctoritate muniti. 566, ult. v. κύριος. ἄκρον ποιεῖν τὴν τάξιν. de centurione ordinem mutilante. 565, 3. T.
 ἄκων] μηδὲν ποιεῖν ἄκωντας ἡγούμενοι σημειῶν ἐλευθερίας εἶναι. 73, 10. ἄκων εἰ τις ἡμᾶς κατὰ μεγάλα ἐργάσαιτο, οὐκ οἴμαι δεῖν ἡμᾶς τούτου ἕνεκα οὐκ ἀμύνεσθαι. 476, 4.
 ἀλαζονεύεσθαι Τίμανι παραπλησίως. fragm. 29, 29.
 ἀλάσθαι] ἀλάμενος διάγει. 227, 6.
 ἀλγεινός] ἀλγιστος [id est, ἀλγεινότατος] θάνατος. 190, 1.
 ἀλείπτειν. unctorem. fragm. 14, 24. imo vero unctorem.
 ἀλίσκεσθαι. funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat. 96, ult. v. ἀλῆναι.
 ἀλιτήριος. 255, 1. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ὡς περ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀθρώπων αὐτῷ διελέγτο. 499, 1.
 ἀλλὰ] Interrogative. πῶς αὐτοὺς χερὶ λῆξαι τῆς λύπης; — ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; — ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίῳ κινδύνοισι; 127, 2. adde 237, 2. noi. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — add. 248, pen. 410, 7. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης αγαθός; ἀλλ' οὐδέπωτ' ἔστρατοπεδεύσατο. 244, 2. T. ἀλλὰ ἴνῃ γέ. at nunc tandem aliquando tamen, tametsi non citius. 356, 2. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ χαριδίον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χαριδίον. præter quam.) 632, 3.
 ἄλλος] ἄλλο τι ἢ. 196, 3. ubi vid. Markland. ἄλλος pro κακός. 415, 3. τὸ ἄλλο [id est, τὸ ὅλον, vel τὸ πᾶν] πλῆθος σώζεται. 794, 3.
 ἀλλότριον ἀμάετρημα. 214, 6. ἀλλότριος αὐτοὺς τῆς πόλεως ἠγάσαντο. 820, 8. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια. 891, ult. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκάτους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειε. 884, 11. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. τοὺς ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζει mulier mæcha. fragm. 37.
 ἀλλογέπου. usquam locorum. 755, 6.
 ἀλογίστως. 272, 5.
 ἄλογον pro ἀτυλόγιστον. 803, 4.
 ἀλύπας] ἡμῖνος ὁ εἶος βιᾶναι κρείττων ἀλύπας διπλοῦσιν λυποῦμενοι. 230, 2. ὅπως ὡς ἀλυπότητα μεταχειριούνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5.
 ἀλῆναι] κακηγορίας. 366, ult. ψευδομαρτυρεῖν. 368, 8. ἀστρατέας. 521, ult. δειλίας. 522, 2. τῆ δίκῃ. 335, pen. ἀδίκως. 337, ult. ἀλίσκεται ἔξαγαγόν. 490, 1. ut ἐλήφθη μοιχός. 489, 3. T.
 ἄμμα γὰρ πλουτέσι καὶ ἡμᾶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes perve-

- nerunt, statim vos odisse incipiunt. 820, 9.
- ἀμαθής] ἀμαθέστερος. 243, 1.
- ἀεπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης. currus radium arripere. fragm. 36.
- ἀμαρτάνει] ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει. 140, 1. κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. communi spe destituti. 64, 3. T. prioris loci hæc est sententia, jectum in me saxum a capite meo aberravit. ἔστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα. 884, 10. τίς νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν. 887, 2. et 912.
- ἀμαρτήμα] ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἀμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tantum sint scelorum. 215, ult. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ἡμᾶς ποιῆση περὶ ἡμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι. 775, 17.
- ἀμαρτία] ἀφιέντες τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας. 694, 3.
- ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnere nihil hosti reddens. fragm. 27, 7.
- ἄμβλωσις. fragm. 8, 10.
- ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίνεσθαι. 448, pen. T. positum hic est ἄμεινον pro simpliciter καλῶς vel εὖ. v. ἑελπίων.
- ἀμελεῖν] ἀμελοῦντες τῶν οἰκίαν, τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιμελοῦνται. 759, 5. πῶς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσασιν. fragm. 29, 33.
- ἀμιλλάσθαι] γενίχηκα τριῆγε ἀμιλλάμενος ἐπὶ Σουίῳ. 700, 4.
- ἀμνησθεῖν] τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνησθεῖν. 886, 1.
- ἀμύνεσθαι. propulsare. 94, 5. τοὺς ἐπιόντας. 83, 3. ἐπειδὴ αὐτὸν ἡμιανάμην, ἐκσταῖ ἐβαλλέ με λίθοις. 139, ult. περὶ τοῦ σώματος. 146, 6. pro τιμωρεῖσθαι. 476, pen. T.
- ἀμφινοεῖν. dubitare. fragm. 11, 4.
- ἀμφιδέαι] ἀμφιδέαι; δεδῆσθαι τὰς θύρας. cum non posset excutere fores, quia catenis vincatæ erant. fragm. 16, 9. nisi potius ἀμφιδέαι vectes ferrei sunt foribus objecti.
- ἀμφιδρέμια. fragm. 8, 19.
- ἀμφίδυρος οἰκία. 393, 12. T. domus porta; præter anticam, postica quoque in-structa.
- ἀμφισβητεῖν] τῶν χρημάτων ἡμφισβήτων ἡμῶν. 593, 5. T. ἀμφισβητῆσαι μοι τῶν ἐμῶν. 704, 14. ὡς περὶ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὕτως ἀμφισβητήσων ἦκει. 751, 1. εἰ μὲν χαρῶν ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου. fragm. 13, 27.
- ἀμωσγέπως. quoquomodo. 450, ult. T.
- ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππου. 56, 3. 524, 1. T. καὶ μοι ἀνάβητε (in tribunal puto) τοῦτων μάστρες. 31, 10. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπε-
- εῖρον. 27, 2. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt. 56, 3. οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη εἰς ἄλλαν ναῦν, ἢ τὴν ἄριστα πλέουσαν. 700, pen. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίω. 747, 4.
- ἀναβιβάζειν] ἀναβισάμενος αὐτὸν ἔρεσθαι βούλομαι. 397, 13. οὐκ ἔχω εὐστίας δεησομένου ἡμῶν ἀναβιβάζομαι. 612, 3. ἀναβισάμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίω. 693, ult. T.
- ἀνάγειν] ἀνάγεσθαι. navem solvere. 626, 2. T. ἀνάγειν τὸν ἵππον. equum e pugna ad stabulum reducere. 307, 1. deferre. fragm. 12, 13.
- ἀναγκάζειν] συμφορὰν, ἢν καθ' ἑσὺν ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημνεῖσθω. 873, 3.
- ἀναγκαῖος ἐκείνου. 638, 10. ἐκείνω. 673, pen. v. Κηδεστής. Ἐπιτήθειος. Προσῆκειν. T. ἔστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσεις; 884, 10.
- ἀναγκαιότης] propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταῦτα τὰς ἀναγκαιότητας οὐδὲν προσῆκειν μᾶλλον ἐπιτρέπω τῶν παίδων γενέσθαι. 894, 20.
- ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter. 382, ult. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστί. 202, 8. idem est ἀναγκαιῶς ἔχει. 200, 3. ἀναγκαιῶς ἔχω. 232, pen. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habuit. Plato de Rep. οἰκῶν καὶ ἰατρῶν ἐν χρεῖαις ἐτόμεθα πολλὸ μᾶλλον οὕτω διαιωμένοι, ἢ ὡς τὸ πρῶτον. T. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. 229, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας. 481, 5.
- ἀναγράφειν] ἀναγράφεσθαι ἐνεργῆτης. 682, 4. ἀναγράψαι νόμους. describere. 837, ult. T. ἀναγράφειν. aliquem in ærariis scribere. 324, 5. εἰ ξένος τις ἀναγραφῆναι [subandi ἐν στήλῃ] ἐνεργῆτης ἦξιο. 682, 4. τὰ τε γὰρ οἰκεία ἀνεγγραπτο [si bene habet, neque potius ἐνεργε. leg. est]. nam et de rebus nostris privatæ atque domesticis perscriptum erat illis in literis. 688, 3. τέτταρα ἔτη ἀνέγραφε, id est, τισαῦτα διέτριψεν ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ. quadriennium insumpsit legibus in inundo exarandis. 840, 9. ἐξ ἂν ἔδει ἀναγράφειν. quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde Archontibus exscribendi sumendum esset exordium. 840, ult. εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀναγράφειν. in codice legum candendo, pietatis majorem, quam frugalitatis, habere rationem. 859, 1.
- ἀναγραφῆς τῶν νόμων ἐγίνετο. 837, 3. τῶν ἱερῶν καὶ τῶν δόξαν ἀναγραφῆς γενόμενος. 862, ult. T.
- ἀναδικία. iudicium irritum. fragm. 36.
- ἀναδύεσθαι. declineare. 579, pen. T.
- ἀνάθεσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀνάθεσι. 700,

2. T. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθήσει. *dedicatione*. 698, 9.
- ἀναφρεῖν] οὐκ ἔφρασαν οἳ τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελεσθαι. 406, ult. μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναφρεθέντας. 662, 5.
- ἀναίσεις] ἀναίσεις δοῦναι τῶν νεκρῶν. *ius sepultura concedere*. 63, 2. T.
- ἀνασθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν. *fragm.* 35.
- ἀναίσχυντῖα διενόηχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 749, 3.
- ἀνακαλεῖν τινά. *ad forum suum citare*. 563, 1. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἀμαρτήματα. 251, 2. *verum* Tayloro istac lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παρόντας videtur idem esse atque ἀνακρίναντες, cum interrogassent, exploravissent. 323, pen. ubi explanationis ergo Taylor addit e lingua sibi vernacula, *as if to a Rehearing*. ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν. *sapientia ingeminantes, commemorantes*. *fragm.* 27, 10.
- ἀνακαλυπτῆρια. *fragm.* 8, antep. εἰ τὰ δοθέντα ἀνακαλυπτῆρια γυναικὶ γαμουμένη εἰσάως [imo vero βεβαίως] ἔχειν δεῖ αὐτήν. *fragm.* 9, 8.
- ἀνάκειο] ἰπποδρομίᾳ ἀνακείω. *fragm.* 30, 16.
- ἀνακείσθαι] ἀνάκειται τῇ ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοὺς ἱεροῦς. 371, 1. T.
- Anacoluthum. τὴν οὐσίαν ἦν κατέλιπον, οὐ πλειονος ἀξία ἐστίν, ἢ — 619, 2. item in continente post Καλλίας τοῖνον — τούτου τὸ τίμημα.
- ἀναλίσκειν] ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. 618, 2. τὰ πιατῆρα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν ἐπιθίμνοι. 619, 1. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλάκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν εὐλομοῖνοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. οὐδεμίαν ἡμῶν εἰσόνταν χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλαμῆνοις. 826, pen.
- ἀναλογίζεσθαι] ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ παραλελειμμένα. 552, pen.
- ἀνάλωμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφῶν ἐν ὀκτῶ ἔτες: λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε. 905, 1. ὥστε τούτοις λογισθαι ὅσον περ αὐτῶ ἔνον τὸ ἀνάλωμα γεγνήσθαι. 909, 6.
- ἀνάμνησις] ἀναμνήσεις θυσιῶν. *conceptionis votorum de sacrificiis offerendis*. 103, 2. T.
- ἀναμφισβήτητος] ἀναμφισβήτητα τὰριστιεῖα λαμβάνειν. 105, 9.
- ἀναμφισβητήτως. 172, pen. T.
- ἀνάξιος] ἀνάξιος τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι. 478, ult. ἀνάξιος ἡμῶν τε καὶ τοῖς πόλεως. 695, 2. ἀνάξια ἡμῶν πεπωθότες καὶ τῶν εἰς ἡμᾶς ὑπερηγῆκων. 711, 3. ὡς ἀνάξιος τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε. 904, 5. ubi ἀνάξιον per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον coheret.
- ἀναπαύειν] ὅτι οὐκ ἤλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαύσμενος. *quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum*. 452, 9.
- ἀναπέθειν] μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου. 257, 6.
- ἀναπέμπειν] τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν. 897, 9.
- ἀνάσπρος. *claudus, mutilatus, debilitatus*. 750, 2.
- ἀναπράττειν] *exigere, repetere*. ἵνα τὰς καταστήσεις ἀναπράττειτε παρ' αὐτῶν. 573, 3. T.
- ἀνάπτειν] τὸν λύχλον ἐκ τῶν ζειτόνων ἀνάφασθαι. *operam dare, ut vicini te patientur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ*. 15, 3.
- ἀνάργυρος ἄν. *fragm.* 15, 20.
- ἀναρπάξαι] ἀναρπάξουσι τὸν σῖτον. *coercent, strangulant*. 722, 4.
- ἀνασεῖν τὰς φοινικίδας. 253, 1. *faciebant hoc sacerdotes, si quem diris deverent, compara cum nostro die Blutfane schwingen vel schwenken*. Cf. Scott. *Lady of the Lake*, cant. III. 10. sqq.
- ἀνάστατος] πόλις ὑπὸ τυράνων ἀναστάτους γεγεννημένης. 913, 5.
- ἀνασάζειν] ἀνεσώθην εἰς Κατάνην. 686, 3.
- ἀνατιθέναι] ἀναθέμενος [scil. εἰς τὰς βούδας] vel εἰς τὴν ἄμαξαν] ὁ βονλάτης ἄχχοτο, ἀπάγων τὰ ζύλα. 277, ult. *quod Taylor nit Atticum esse pro ἐπιθέμενος*.
- ἀναυμάχτος δλεσθρος. *clades, ubi classi tuæ periculum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset, sophisticè dictum*. *fragm.* 27, 5.
- ἀναφαίνειν] ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἰππεῦσι τεταγμένους ἐν τοῖς ὀπλίταις. *subito spectandum se præbeat haud opinantibus*. 525, 3.
- ἀναφέρειν] τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. 276, 2. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει. 434, 12. T. *rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare*, 400, 6. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερεν. 717, pen. ἀναφερομένης ὄρω τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους. 496, 7. 479, 4. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι. *exhibit, scil. τοῖς λομισταῖς*. 842, 2.
- ἀναχρῆεῖν] τοῦ σεμινοῦ Στεριεῶς ὕστερον ἀνεχρήσατο. *prælia excessi*. 580, ult. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχρῶν. 582, pen.
- ἀνδραποδίζεσθαι] πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἰνδραποδίσθη. 114, 3.
- ἀνδραποδιστής. 350, 6.
- ἀνδρίας Κόνωνος χαλκοῦς ἔστη σπῶτου [scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα]. *fragm.* 18, 27.
- ἀνδρικός] Θασσηλοῖς νικήσας ἀνδρικόω χορῶ. 698, 4.
- ἀνδρόφοβος] ἀνδρόφονον οὐκ ἐξέλεγεν. 348, 2. et 5. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδρόφονον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηναῖ. 500, 7.
- ἀνδρανίτις. 13, 1. T.
- ἀνείναι. *dimittere*. 511, 5. T.

- ἀνέκδοτος ἀδελφῆ. nuptui nondum elocata. 470, pen.
- ἀνεκτός] οὐτω γὰρ ἔσονται μόλις ἀνεκτοί. tolerable. 725, 6. T.
- ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον νομίζω εἶναι τὸ κληρονομία δικάζεσθαι. 344, 6.
- ἀνεπιπυθέσιος. 297, 2.
- ἀνεπιτηδείως πράττειν τὴν πόλιν (oppositum τῷ εὖ πράττειν). 872, 2.
- ἀνευ τούτου. solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti. 325, ult.
- ἀνεύθυνος] pro ἀνεύθυνος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpræ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμετλώσεων [id est, τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα] ταῖς γυναιξί. fragm. 9, 4.
- ἀνέχεσθαι] μὴ ἰσθὶ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε. 865, ult. μήτηρ ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ἰπὸ τῶν ἐαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι. 884, 5. οἴτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσκινίων μὴ δύναται ἀνέχεσθαι. 893, 3.
- ἀνεκός ἐταίρων ἔχων. 536, ult.
- ἀνήκεστος] ἀνηκέστω συμφυροῦ περιβάλλειν. 184, 5.
- ἀνῆξ] τούτων [Alcibiadem juniorem] οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς [noxoris Clinia] ἀλλ' ὡς ἀνδρα [maritum] εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ [Clinia] εἰσιῖναι. 542, 1. μὴ εἰθίσται λέγειν ἐν ἀνδράσι. 898, 17. ἀνδράσι χρορηεῖν. 698, 7.
- ἀνθρώπιν δίκην. 217, 1.
- ἀνθρώπος] τὰς ἐξ ἀνδράπων γραφὰς ἐγράφατο. 494, 1. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, 2. οὐτε θεῶς, οὐτ' ἀνθρώπους νομίζω. neque divina, neque humana jura nosse. 389, 4. ἀνθρώπους ὑπογραμμάτας. 864, 11. ubi voc. ἀνθρώπος rane contemptum significat.
- ἀναρῆς] ἀναρότατα τοῖς ἐχθροῖς ψηφίσασθε. 775, 14.
- ἀπᾶν] ἀνῶμαι ἀποαιμνήσκων τὰς τῆς πύλωνς συμφυράς. 470, 4.
- ἀπέναι. remittere, absolvere, poena carceris, aut mortis. 511, 5.
- ἀυστάναι] τείχη ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνεστήσαν. 119, 8. T. ἀνέστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 463, 5.
- ἀνῆτος] ἀνοητότερον τι ποιεῖν τῶν εἰκότων. 151, 9.
- ἀνοήτως] ἀνοητότερον διαθεῖσι πρὸς τὸ μειράκιον. 136, 5. conf. p. 142, 2.
- ἀνοίγειν] τὴν θύραν ἀνέωξαν. 15, 1. ἀνερχόμενης τῆς θύρας. 28, 1. T.
- ἀνοίγνυμαι] ἀνοίγνυμι τὴν κισθόν. 390, 1. ἐξεληθούσα ἡ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγνυσι. fragm. 21, 6.
- ἀνομος] ἀκούειν πράγμα ἄνομον καὶ δεινόν. audire ex eo, qui crimen infandnm tibi exprobret. 366, 5.
- ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεῖα. 251, 3.
- ἀντιπεινῶν] τῷ πατρὶ οὐδὲν πλάττει ἀντιπῶν. 656, 6.
- ἀντιχέσθαι τῆς σωτηρίας. 914, 6.
- ἀντὶ] ἀθλα — ἀντὶ τῆς ποιηρίας. mercedem nequitiae [ubi ἀντὶ redundare videtur]. 833, 4.
- ἀντιβολεῖν καὶ κινεῖσθαι. 28, 9. 31, 5.
- ἀντιγράφεσθαι] ἀντεγράφατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαρχόμενον εἶναι. 732, 7. T. exceptione fore uti.
- ἀντιγραφή] actio, quia reus actori exceptionem fore haud competentis opponeret, negans illo in foro sibi standum esse. 734, pen.
- ἀντιγραφον. exemplum scripti et primigenio exemplo ductum. 896, pen.
- ἀντιδιδόναι] bona cum altero permutare. δεκάκις χρορηεῖσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἄσπαξ. 745, 11.
- ἀντιδικάζεσθαι. judicium mutuo intentare. fragm. 36.
- ἀντιδικεῖν] to join Issue. ὁ δ' Ἀρχιππος ἠντιδικεῖ. 207, 2. T.
- ἀντιδικός] δικαίον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδικῶν ἀκούσαντας, τινικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν. fragm. 37.
- ἀντιδοσις. 147, 7. 165, 1. 166, ult. v. argum. orationis quarta p. 164. T.
- ἀντικατηροεῖν. 238, 8.
- ἀντικρυς ἄρουν ὡς ἀποκτενοῦντες. nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes. 497, 6.
- ἀντιλημμένεσθαι σωτηρίας. 826, 5. T.
- ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον. 308, ult.
- ἀντιλογία] εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς [sic enim leg. est, cum aspero] καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. fr. 30, 4.
- ἀντίπαλος ναυμαχία. 102, 4.
- ἀντιτάττειν. 104, 1.
- ἀνταμοσία] contra iuramentum, rei, oppositum iuramento accusatoris, ante litis contestationem prestanti solitum. ἐν τῇ ἀνταμοσίᾳ τῆς δίκης. 736, 13.
- ἀντανεῖσθαι] μὴ ἀλλήλοις ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superiare pretii immanitate. 718, 9.
- ἀνυπόδετος. nudipes, discalcentus. 903, 6. ἀνοποπτότερος. fragm. 36.
- ἀνώνυμον κατέστησαν τὴν ἐαυτῶν πατρίδα. 59, 1.
- ἄξιος ζημίας. 6, 5. φεύγειν τὴν πατρίδα. 184, 5. ἐλεῖσθαι. 257, ult. λόγου. 329, 1. 635, 7. πολλοῦ. 344, 8. 557, 3. πλείονος. 525, 15. τὴν ἔσπετον πλείονος ἄξιον τῆς ποιηρίας. 437, 1. ἐλάττονος. 37, 1. οὐδενός. 514, 4. v. cl. Markland p. 329. ἴσου. 425, ult. τινός. 586, 2. ἄξιον ἔν. de cuius, convenit. 116, ult. τῇ Ἑλλάδι κείρεσθαι, et ἐκεῖναν μεμνήσθαι. 113, 2. τοῖς ζῶσι πενεῖν τοὺς τεβνησίτας. 130, 1. πολλῶν ἔκεκε αὐτοῦ ἄξιον καταψηφίσασθαι. 545, 7. 552, 9. 583, pen. 707, ult. Ἄξιος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτους πείρασθαι. 718, 6. vide quæ nos his diebus ad Suidam. T. extrema illa de Suida

obscura linquens. ἀξία οὐδενὸς συμφορά. 366, ult. ἴν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῶν ποιοῖεν. 719, pen. ἀξιώτερον, villioris, τὸν σῆτον ἄνισσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιάτερον, pluris. 727, pen. οὐδὲ πολλὰ κῆς ἀποθανὸν δίκην δοῦναι ἀξίαν. 817, 5. ἢ τούτων γὰρ ἀξίους τῇ ψυλῆι ἔντας, non ita de rep. meritis, ut istec patenterentur. 896, 6.

ἀξιοῦν] οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεῖν ἀξιοῦσατε. 113, 9. οὐκ ἀξίῳ ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως, 646, 4. 120, 3. 523, 1. οὐδ' ἂν αὐτοῖς ἀξίωσειεν. 367, 5. θανάτου ἡξιάθη. 491, 5. τῶν μεγίστων ἀξιοῦμενος. 427, 12. T. ἀξιοῦμενοι, rogati, ὑπὸ τούτων οὐκ ἠθέλησαμεν πεισθῆναι. 668, 2.

ἀόικτος ἂν ἔν ἢ Λακεδαιμόνων. fragm. 19, 23. ἀπάγειν] ad iudices. 350, 2. ad vincula. 393, 15. ad mortem. 393, 3. T. ad locum supplicii] tolerandi abducere. 214. 11. λαποδύτην ἀπάγαγε. 490, 3. ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitariū curare deducendum, procul amandare placulum. 255, pen.

ἀπαγορεύειν. deficere. fr. 15, 24. ἀπαγωγῆ] ἢ Ἰσταντι. οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην. 503, ult. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ. 503, 3. T. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς [sen de necessitate carceris hinc reo irrogandi] velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπεγέγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ [scil. εἰληπται ἀνδροφόρος]. 502, ult.

ἀπαθῆς κακῶν. 91, pen. 248, 4. ἀπαιτεῖν] ἀπαιτῶ ἡμᾶς τὴν χάριν. 710, 9. T. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτῆσθαι τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10. ἀπαλλαγῆ] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μίνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. 852, 13.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου. 106, 7. θεούς καὶ παραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν. 233, 2. κακῶν ἀπυλλαγμένοι. 186, ult. 196, 1. 210, 3. 218, 1. 255, 9. 800, pen. ἐκείνη ἀπυλλάγη. ista abiit. 20, 3. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. 328, 6. T. placare, ad silentium redigere, aut a se amoliri, profligare. ἀθῶος ἀπαλλαγῆ. discedat. 196, 1. ἀπυλλαγῆναι. confectum aliquod negotium dare. 840, pen. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ἀπυλλαγῆς. fragm. 30, 14. idem atque διαλλαγῆς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπυλλαγῆν, professus coram amicis sibi [Tisidi] cum Archippo simultatum jam nihil superesse, sed offensiones omnes remissas atque abolitas esse.

ἀπαντᾶν] in usu militari. ὀλίγοι πρὸς πολλούς, 86, pen. εἰς τὴν Μεγαρικὴν. 111, 6. ἀπάντα τοῖς ἱεραῖς, περὶ ἂ ἠσέβησεν. 255, 4. T. procedere in agmine adversus hostem. ἀπάντησαν, veniebant quasi ad

condictum, εἰς Θερμοπύλας. 94, 11. 112, 2.

ἀπαραιτήτος δαίμων. 130, 4.

ἀπαράσκευος. 152, 3.

ἀπαρτιολογία. summa integra. fragm. 10, 4.

ἀπειλλεῖν τῇ θύρᾳ. a janua arcerē. Verbū antiquatum. 359, ult. T. forem excludere fuga, interciperē, opposita janua obserata.

ἀπειπεῖν deficere. 382, ult. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὐπω δυναμένοις. 111, ult. T. ἀπειπεῖν ὀμιλίαν. renuciare amicitie, interdicerē alicui familiaribus secum congressibus. 302, 5. et 7. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορῆθῆσθαι. induciii renuciatum iri. 721, ult. fragm. 23, 12.

ἀπειρία. dicendi et agendi in foro imperitia. 614, 9. ἀπειρία πάντων τῶν τούτω πραγμάτων. 870, ult.

ἀπειρος] οὔτε γῆς ἀπειροί, οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset. 53, 1. ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 91, pen. τῶν παρ' ἡμῶν κινδύνου. 273, pen. τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. 546, ult. ἀπειροί οὐδενὸς ἔξρου δεινῶ γενηνῆμενοι. quī nullum facinus sibi reliquerunt intentatum. 551, 7.

ὅτι νέος καὶ ἀπειρος εἶναι πραγμάτων. fr. 10, 17.

ἀπελαύνειν] οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος [scil. τοῦ λέγειν] 918, ult. ἀπελυόμεν προ ἀπελάσσομεν. 920, 2.

ἀπέρχεσθαι. redire. 112, 6. κοσμίως ἀπέρχομενοι. incedentes. 584, 2.

ἀπέχεσθαι] ἀπεχόμενοι οὐδεμιᾶς τὸλμης. 551, 7.

ἀπέχεσθαι vel ἀπεχθάνεσθαι] ἀπεχθῆσθε, μη ἀπεχθῆσθεσθε. 316, 1. φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχεσθαι. 255, 8. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπυχθάνοντες. illorum odia sibi consciscere cavebant. 670, 3. ἀπεχθῆσθε τῶν πολιτῶν οὐδεῖ. 878, 4.

ἀπήγεια. inimicitia. fragm. 24, 23.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκούντα παραλελείφεται. non ea omittentur, quae spectare videntur ad amice pyros. fragm. 25, 1.

ἀπίεμαι] ἢ γυνὴ ἀπῆει κάτω. descendebat. 13, 6. T. λαθὼν τὰ σαυτοῦ, ἀπει. aufereus tua tecum, hinc discedes. fr. 10, 23. ἀπει pro ἀπελεύση.

ἀπιστεῖν] ἀπιστοῦντων σφίσι αὐτοῖς εὐφυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν. 63, 4. ἠπίστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa est, ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι. 883, 7.

ἀπιστος κίνδυνος. 98, ult.

ἀπλοστία] εἰς τοσαύτην ἀπλοστίαν καὶ ἀσχροκέρδειαν ἀφίκοντο. 395, 14.

ἀπλοῦς] ἀπλῆ συμφορά. 745, 3.

ἀπό] ἀπ' ὄψεως. primo intuitu. 583, pen. T.

ἀποβαίνειν. cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere. 82, ult. ἂν ἡμῶν οὐδὲν ἀποβέβηκεν. evenit. 825, pen.

ἀποβάλλειν τὰ ἔπλα. 342, ult. τὴν ἀσπίδα. 349, 7. T.

ἀποβλέπειν elegantius dictum. πρὸς τὴν τοῦταν τύχην ἀποβλέπωντες. 187, 9. T.

ἀπογινύσκειν] absolvere. ἀπεργνωκότες μὴ ἀδικεῖν. 40, 1. desperare. ἀπογινώσκεις τῆς ἐλευθερίας. 107, 11. T. ἀπογνώσασθε, absolvetis, ὁμολογοῦνταν αὐτῶν. 723, 7.

ἀπογράφεσθαι. in iudicio accusari. 260, 3. ἀπογράφειν. denunciare, deferre reum. 284, ult. ἀπεγράφοντο τὰ ἀνδράποδα. curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco additorum. 388, ult. ἀπογράφει δόματα. edit scribæ publico nomina in tabulas referenda. 463, 7. ἀπογράφειν. conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant), quæ substantia fisco esset adjudicata. 591, ult. ἀπογραφέντος. cum bona ejus proscripta fuissent. 653, 2. δικαιότερον ἂν ἡμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητιῶν τὰ ἡμέτερα ἔχειν. 705, 3. τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραφευμένων. eorum, qui cum nomen militiæ dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi concludos, suscipiendo, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt. 767, 2. τὰ χρήματα ἀπογράφαι, in indices et tabulas referre, τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημημένα. 819, 10. πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φέρον ἔπαντα ἀπογραφόμεθα. fragment. 10, 2. ἀπογραφῆ] cum nomen alicujus ad magistratum defertur, ut defugientis militiam. 319, 1. inventarium substantiæ proscriptæ. 591. ult. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis. 828, 3.

ἀποδεικνύειν] ἀποδείξει μεγάλην τὴν ἑαυτοῦ πατριίδα. 113, 6. μεγάλην ἀντὶ μικρῆς τὴν πόλιν. 119, 6. γινύσκων ἀποδεικνυμένων. 400, 1. T. νόμον. legem proferre. 848, 1. 849, 1. et 9. τὰς ζημίας τοῦταν (scil. οὐσας) ἀποδείξει. clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvit. 908, 11.

ἀπδείξει] ἀπδείξειν ἐποιήσαντο τοῦ ἑαυτῶν τρέπου. 395, 15.

ἀποδέχεται αὐτοῦ (si sincerus sit locus). 177, 3. τῶν ἀπολογυμένων. 535, 13. 836, 2. λόγους. 181, 6. ἐλέγχους. 616, 4. ταῦτ' αὐτοῦ ἀποδέχασθε. 501, 7. T. ἀποδέχεται περὶ τοῦταν οὐ προσήκει ἡμῶν. 507, 3. τοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεινοὺς ἀγρίως ἀποδέξασθε. 744, ult. ἀποδέχεται τὰς τοιαύτας κατηγορίας περὶ τῶν

τοιούτων ἀνθρώπων. 846, ult.

ἀποδημεῖν. peregre esse, proficisci. 142, 9. ἐπιδημεῖν contrarium. T. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενόμενου, ἐδημεύθη ἡ οὐσία. absente domo. 655, pen.

ἀποδίδοναι] ἢ αὐτὴ τιμωρία ἀποδίδεται τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωσαν. 595, 13. εἰς τὴν βουλὴν. referre ad senatum. 712, ult. T. τιμωρίαν. assignare, attribuire alicui pœnam ut certam et propriam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque modo devengantem, repetat. 5, 8. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ὅψ' ἡμῶν ἀποδίδεται τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζειν. 32, 1. τῇ πατρίδι τὰ τροφοῖα ἀποδόντες. 124, pen. ἀπέδωσαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον. reddebant. 395, 13. οὐχ ὅσως σκεῖν ἀπέδωδε. vendidistis, sectioni subjecistis. 634, 2. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον. 445, ult. ἐπιστολίην, ἣν ἔδωκεν, ἀποδοῦναι ἐμοί. mihi reddendam. 668, 1. διὸ τάλαντα ἀποδοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita. 860, pen. Ἔστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι. 885, 3. οὔτε χρήστια, creditoribus, ἀποδεδικάσθαι. 910, ult. πλείστον ἀποδοῦναι. carissimi veundum. 9, 12. εἰ ἀποδεδάκει τῷ Κηπισικλῆϊ ἢ παλαίᾳς. fr. 8, 7. συγκρίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος [εἰμι ἀποδοῖς] τὸ ἀργύριον. dona colligens, et argentum renumerans. fr. 27, 25. ἀπέδωσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. fr. 31, 10.

ἀποδίδρασκον vel ἀποδράναι ἐκ τοῦ κινδύνου. 224, 3. 582, 6. ἀποδράσας (si bene habet). 226, 2. T.

ἀποδιοπομπεύσασθαι τὴν πόλιν. 255, pen. v. not. 58. ἀποδιοπομπεύσασθαι πᾶν τὸ ἀργύριον, dixit Plutarchus in Lysandro. T. Sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἄραν, aut cum φαρμακῶν cohæret.

ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγόν. 451, 19. T. reprobare ut indignum, v. c. sacerdotio. 790, 9.

ἀποδύνειν vel ἀποδύναϊ] φάσματιν δοιμάτιον ἀποδεδύσθαι. 350, 3. T. ἀπέδυστο εἰς τὴν αὐτὴν πρόλαστον. fragm. 30, 2.

ἀπόδετος ἡμῶν φίλος ἄμην εἶναι. carus imprimis, neque ad minutos quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus. 313, ult.

ἀποθνήσκειν] ἀποθνήσκει ἢ καμῶν νομίμως ἄσπαι κοινὸν ἀνθρώποις. fragm. 22, 13. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτήσαι. ibid. exempla bujus v. a Tayloro annotata v. in θνήσκειν, quo ille retulerat.

ἀποκείσθαι] ἀποκειμένας παρ' ἑαυτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς. quas ipse servabat apud

se jacentes in deposito. 626, 1.
 ἀποκινδύνουει] ἀλλ' ἀπεκινδύνουεν τούτο.
 180, ult. T.
 ἀποκλείει] ὡς ἀπεκλείεσθην ἐν τῷ δωματίῳ.
 20, 6.
 ἀποκληρῶν] magistratus per sortem legere.
 σιτοφύλακας ἀποκληρῶντε. 722, ult. ὡς
 ὁ χρέιος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον (regem sa-
 cerotum) ἀποκληρῶσαι. 790, 8. T.
 ἀπόκρισις. defensio. fragm. 35, circa fin.
 ἀποκρύπτει] περὶ ἃν ἀποκρυπτόμεθα μηδεὶα
 εἰδέναι. 276, 8.
 ἀποκτείνει] ἀπέκτεινα. 170, 6. 491, pen.
 ἀπέκτεινεν. 397, 10. ἀποκτείνει. 503,
 pen. ἀποκτείναντα. 496, 1. ἀπεκτείνωσι.
 348, 6. ubi male vulgo ἀπεκτείνωσι.
 ἀπεκτείνωσι. 344, 1. ἀπεκτείνωσι. 222, 8.
 ἀποκτενοῦντες. 497, 6. usurpārī aiunt
 technici in perfecto et aoristo priori, in
 secundo non ita. quod arbitror verum
 esse. v. p. 448, not. 3. ἀπέκτεινον. 605,
 pen. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν.
 T.
 ἀποκτινύμαι] ἀπεκτινύω. 761, 3. ubi MS.
 ἀπεκτινύσαν. T. ἀνθρώπου περὶ οὐδενὸς
 ἦγούτο. 387, 2.
 ἀπολαγχάνει. adjudicare, sententia sua
 alicui jus aliquid derogare, eripere.
 168, ult. 169, 3. ἀπολαχθῆναι sortem
 adire. fragm. 28, 11.
 ἀπολαμβάνει] accipere id, quod tibi de-
 beatur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους. 590,
 4. χᾶριν. 690, 10.
 ἀπολαύει] τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον ταῖς
 ἄλλοις ἀπέλαυσαν. 123, 4. ἀπολαύοντες
 τῶν τῆς πύλεως εὐτυχιῶν. 610, 4. τῆς
 ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύω. fr. 5, ult.
 ἀπολείπει] ἐμοὶ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν
 ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea pro-
 cul relicto, h. e. longe distante a scientia
 mibi dedecorum meorum, me oblatam
 mihi contumeliam prorsus ignorante.
 16, 5. ἀπολείπειν τοὺς δῖονκτας. ma-
 gno intervallo pone se relinquere. 56,
 ult. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμάτε.
 526, 3. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελειφθῆ.
 684, 8. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπε-
 λείπονται. 686, 9. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ἡμῖν
 καὶ ἠντιῶν ἀπολιπεῖν δικήν, omittere,
 non exercere, ἥτινά τις παρὰ τούτων
 βούλοιο λαμβάνειν. 435, 10.
 ἀπολις] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπόλιδας
 ποιήσητε. 694, pen. T.
 ἀπολλύμαι. mulierem corrumpere, pellicere
 ad stuprum aliaque flagitia ora-
 tionis iusidinis et consuetudinis turpitu-
 dine. 11, ult. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως
 μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδικίως ἀπολλέσαι. 655,
 13.
 ἀπολογεῖσθαι ἔργους καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ
 αὐτῶν κακία — 120, 4. ἀνάγκη τὸν ἀπο-
 λογοῦμένον, κἂν ἔξ ἴσου ἀρεοῦσθε, ἔλαττον
 ἔχειν. 614, ult. οὐκ ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ
 τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσα-

σθαι, ἐτέρων κατηγορεῖν τολμᾶσι. 708, 4.
 ἀπελογησάμενοι ἔργους. 714, 6. οὐκ ὑπὲρ
 αὐτῶν ἀπολογήσασθαι, ἀλλὰ τούτων κατη-
 γορήσειν. 719, 4. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν
 ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μᾶλλον, ἢ
 τοὺς ἀδικούντας σῶζειν πειθῆσαι. 866, 8.
 ἀπολογία] ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν
 πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ
 βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀμαρτημάτων. 542,
 6. ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν. conferre
 culpam suam in alium, eoque se purgat-
 um ire. 434, 12.
 ἀπολύει] ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάνοντα
 αἰτίαν μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας.
 purgasti, defendisti. 496, 7. ἀπελύ-
 σατε τοὺς παρόντας. 683, 1.
 ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχέσθαιμεθα. con-
 troversiam nostram pugna disceptavi-
 mus. 148, pen.
 ἀπόμισθος. mercede fraudati. fr. 21, 3.
 ἀπομισθῶν. fundum elocare. 263, pen.
 ἀπομνύνει. juratus infitiri. 573, pen.
 ἀποπέμπειν φαρμάκον. 255, ult. Λακεδαι-
 μονίους ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψω-
 μεν αὐτοῖς τὰ χεῖρηματα. nisi mittamus
 stas aris debiti pensiones. 866, 6.
 ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἄδριαν ἰθάλα. 908, 7.
 ἀπόπεμψις] ἀποπέμψω, scil. δίκη. actio
 repulsionis. fragm. 36.
 ἀπορεῖν] ἀσοροῦντες μεταπέσει αὐτοῖς.
 324, 5. T. cum eos nullo modo possent
 a proposito deducere. ἀπορεῖν τοῖς πε-
 ριστοκόσι. 96, 2. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιού-
 των γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων
 ἀπορήσει. 280, ult. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπό-
 στολον ἤπρε. ad classem expediendam,
 milites et nautas conducendos. 625,
 13.
 ἀπόρητος] μόνον οἰκόντες ἀπόρητον καὶ
 ἀτειχίστον καὶ ἀστασίστον. 914, 16.
 ἀπορία] τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθίστα-
 σι. 361, 7.
 ἀπορος ἀγνῶν. 260, 3. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπο-
 ρωτάτην εἶναι ἀποδείξει. 261, ult. ἀπο-
 ρωτάτος κινδύνος. certamen forense im-
 primis impeditum et inexplicabile.
 291, 4.
 ἀπόρητος] ἀπόρητα de Cereris religioni-
 bus. 252, 5. in Jure. 344, 5. in rebus
 politicis. 428, 6. 458, 5. τὰς σπονδὰς
 ἀπορήθησθε. 722, 1. si lectio sit
 sincera. T. Sincera utique est. Sed lo-
 cus hic non erat hoc referendus, quo
 nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι
 ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκα ποιοῦνται
 τὰ ἀπόρητα. 428, 6. ἐν ἀπορήτῳ μη-
 νύει. 458, 5. ποῖα ἂν ἀπόρητα τηρῆσαι,
 ὅς οὐδὲ τὰ προειρημένα παύσαι ἤξιωσεν.
 888, pen. οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορήτων
 ἦκουσα. probrorum ex illo genere, quæ
 leges nolunt cuiquam ingeri. 344, 5.
 ἀπόρος ἡμᾶς διατείν. 452, 4. μὴ περιεῖδεν
 ἡμᾶς ἀπόρος διατείντας. ad incitas rec-
 tados. 611, 7.

- ἀποσπένοντι] ἔφασε τὴν λύχον ἀποσπένοντι. 15, 2.
- ἀποσπᾶν] ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀποσπᾶσθαι. 634, 3.
- ἀποστρεφῆν διακσίας δραχμᾶς. 148, 19.
- ἀποστασίον actio. fr. grm. 23, 1.
- ἀπίστολος ὡς classe. 625, 14. 643, 4. T.
- ἀποστρεφῆν (sic). fragm. 23. sed leg. ἀποστρεφῆ.
- ἀποσφάττειν. supplicio afficere. 497, 7. 506, 1. T.
- ἀποτίθεσθαι] οἷα εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας. fragm. 22, 10.
- ἀποτιμῆμα. pignus. fr. 14, 5. 21, 10.
- ἀποτινῆν ἔτοιμος ἦν χρέματα. 31, 6.
- ἀποτιμῆν. audere facinus (idem atque simplex τομῆν). 283, 17.
- ἀποτρέπεσθαι. a capto desistere. 143, 11.
- ἀποτρέπειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, sc. u delinquendo. 416, 8. ἀλλ' ἐξάτε τὴν ἡλιαν αἰτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δίναι ἀποτρέπειν. 666, 2. τὸ δῖος καὶ ὁ φόνος τῶν πεποδῶτων ἀπέτρεπε τούτων. 671, 1. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρέματα, ἃ ἡμᾶς ἀποτρέφει τοῦ τιμωρῆσθαι. 834, 9.
- ἀποτυμπαρίζειν. 281, 1. 489, pen. 490, ult. T.
- ἀποφαίνειν ὁμωούσαν ἀντὶ στασιαζούσης. 119, 7. ἐαυτῷ ζημίας. 274, 1. de computo 635, 1. 640, 2. T. ἔπιπλα ἀποφαίναντο. 635, 1. οἶδει οἷον τε εἰπεῖν, ὅτι διηπάσθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπεφάνθη. aut non bona fide apud quaestores aerrari indicata fuisse. 640, 2. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικούντας ἀποφάνουσιν. 669, 10.
- ἀποφαινόντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἐαυτῶν εἰςβρησίας. 835, 2. ἐὰν ἀποφαινῶσι τοὺς φεύγοντας πάσαις ποικίλαις ὄντας. 836, pen. ἀποφαινῶν, indicare, deferre, εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα εὐλογεῖν. 869, 6. 872, 10. ἀπέφαιεν, in ratione retulit expensum, ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀρίον ἐνημέρον εἰς Διονύσια. 906, 2. σπέρσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαινῶν. 909, pen.
- ἀποφέρειν] ἀπέφεροτο ἐκ τοῦ δεσμοτυχεῖν τεθνῆκός. 395, 2. τοὺς φυλάκτους ἀπενεργεῖν τοὺς ἵπποδυσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel, ut Taylor reddidit to bring in a List. 574, 2.
- ἀποφοιτᾶν. finem facere itandi ad scholam. fr. 38.
- ἀποφράς] συνιστινῶτο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, nefariorum. fragm. 21, ult.
- ἀποχωρίζειν, de relicquo exercitio deligere, τάξει, αἵ τινες βοηθούσιν. 581, ult.
- ἀποφθίζεσθαι construitur fere cum genitivo. 234, 5. 240, 1. 511, 12. T. absolvere. ἀπεφθίσασθε τῶν καπήλων. 727, 3.
- ἀπρατον χωρίον. rns emptorem non inveniens. 265, 2.
- ἄπροιος] θελόντων τινῶν πάντων πλουσίον λαβεῖν ἀπροιος. 622, 4.
- ἀπροσδίκητος αἰτία. 259, 1.
- ἀπροσδοκῆτος ἦνον ἐξ ἀγροῦ. 14, 3.
- ἀπροφάσιτος εὐνία. fragm. 35.
- ἀρᾶν ἀπάγεσθαι. diras auertere, hominem piacularem a se amovere. 255, pen.
- ἀργίας actio. fragm. 26, 30.
- ἀργύριον συμβάλλεσθαι. 173, 5. κατατιθέμαι. 174, ult. στάσιμον. 360, 3. δόντες τῷ ῥήτορι. 493, 1.
- ἀργύρεμα] ἀργυρήματά τε καὶ χρυσάματα ἐτι ἦν δίδναι. fragm. 34.
- ἄρειος πάρος] locus insignis de Areopagitici senatus in causis criminum auctoritate. 31, ult. Areopagitis ὑπὸ τῆς πόλεως προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαίων ἐπιμελεῖσθαι. 284, 1.
- ἀρέσκων] ἀρέσκοντας τῷ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ. 621, 3.
- ἀρεστοί] τὰ ἀρεστὰ ἡμῖν αὐτοῖς αἰεῖσθαι. 526, 4.
- ἀρετῆ τῶν ἔργων. 91, 1.
- ἀριθμῆν] ἢ ῥᾶν τοὺς ἰδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοῦ δακτύλου. fr. 5, ult.
- ἀριστῶν καὶ πίνειν. 142, pen.
- ἀριστεῖα ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα. 105, 9.
- ἀρκετεῖν. virginem decennem Minervae consecrare. fragm. 34.
- ἄριτοῦρος. fragm. 33, 3.
- ἄρμα ἐν ταῖς σαῖσιν ἐνεργεῖσθαι. 795, 1. currus nota erat indicium actie militiæ equestris.
- ἀρμόττειν] εἰ καλός ἐστιν ὁ λόγος, πῶς οἷα ἂν σοὶ ἀρμόττει. Sic, in optativo, ibi leg. est. fr. 28, 22.
- ἀρεῖσθαι ἄς οἷα ἀπέδωκα. 165, ult. μὴ συγχωρεῖσθαι. 166, 1. μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀνευνομένων δύνῃ λαμβάνειν (subaudi, ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων). 724, 5.
- ἀρίον ἐνημέρον εἰς Διονύσια. 906, 2.
- ἀροῦν] οἷτοσι δὲ πυροῦ ἐπὶ καλᾷ ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum conserendum. fragm. 28, 8.
- ἀρπάξειν τὴν κικλήθαι τῆς ἀμάξης. fr. 36.
- ἀρρηφορία. 700, 6. T.
- ἄρτος] ζῆν κείσιστον τοῦ ἄρτου ἰδοῦναι. 190, 3.
- ἀρχαιοπλοῦτος] φανόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ φεισόμενοι. 659, 1. T.
- ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν ἵμιμον. jus, ritus, non solum παλαιός, antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖός, a principio inde, ex quo coepit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus. 253, 2. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον, sortem, the Capital, ἀπεδίδον. fragm. 4, 20.
- ἄρχειν χειρῶν ἀδικῶν. 173, 8. Ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάξαιτας. 753, 9. ubi leg. τοὺς ὑπάρξαντας. Nam σ adheret ex priori vocabulo. Inde proclite fuit ex συνάξαιτας, συνάξαιτας describere. T. ἀρχων ὅφ' ἡμῶν ἀξιαθῆντες διπλάσια

(scil. τῶν προσηλωμένων) κομίσανται. 657, 8. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχὰς ἤρξεν, ἀποδείξαι δὲ οὐδὲν οἶός τ' ἐστίν, ὅτι κακῶς ἤρξεν. 668, 3. ἀδικεῖ ὕστις ἐλίγας ἀρχὰς ἀρχὰς, μὴ τὰ ἀριστα ἤρξῃ τῇ πόλει. 668, pen. πρὶν ἐκείνων δύναι δίκην, πάλιν ἀρχὴν ἀξίω. 787, ult. ἐν τῷ δικαίως ἀρχὴν ἕκαστον, ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σώζεται. 794, 6. num cum genitivo constructur, ut in illo ταῦτις δὲ τῆς ἀρχῆς μῆκος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀρχεῖν. 796, 6. οἰκεῖ ὡς ἀρχόμενοι (id est, ἀεχθόμενοι) παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ἑμὴν ἀρχόντες. 820, pen.

ἀρχεῖν. curia. 325, 6. 331, ult. T. posterior locus huc non perinet.

ἀρχὴ τοῦ εἴου δικαία. 76, 12. ἠγρούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέρην τῆς παρὰ τὴν θεῶν τιμωρίας. 414, 14. ἔχει γάλαντα πολλὰ ἐν τῆς ἀρχῆς. ex honore, quem gessit. 652, 4. δοκῶντάς τι ἐν τῆς ἀρχῆς ἔχειν (scil. τῶν δημοσίων, ἀδικίας). rem fecisse c fraudulenta reip. administratione. 658, 3.

Ἀρχεδάμειος πύλεμος. flagm. 11, 17. ἀρχιθεωρία] ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρχιφορίας (scil. ἐλευθεύουσα). 700, 6. ἀρχων] κληροῦσθαι τῶν ἐνία ἀρχόντων. sortiri in defectu novem Archontum, quo ipsis adscribar. 749, pen.

ἀσβεβεία] περὶ ἀσβεβείας ἀγωνιζόμενοι τυλινοῦτο γέννασι. 708, 2. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσβεβείας πρὸς βασιλέα. 206, 2.

ἀσβεβεῖν] ἀσβεβεῖσθαι τοὺς θεούς. 63, 1. T. decs violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτοὺς μάστιγας ἠσέβουν. eadem commisissem. 47, 6. omnis enim caedes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσβεβείασι. facinoribus impiis, infandis, quibus humana deorum violator, qui genus humanum condidierunt, quo superesset, non quo interimeretur.

ἀσέλγως διακίρμειος (id est, ἀσέλγως). 751, pen.

ἀσθενὲς de paupere. 5, 7. v. p. 876, not. 17. πρᾶγματα ἀσθενέστερα. 449, ult. T. ἀσμενος. 14. pen. ἀσμίην. 14, 10. ἀσμένως. 150, ant. 452, 5. T. ἀσμενος ἐκθύειδον. suaviter dormiebam et profundam, atque cupide, ut qui dudum opas habuissem quiete, eamque appetissem. 14, pen. ὡς ἂν ἀσμίην με ἐσκαυῖα, ἦντοτα δὴ διὰ χροῖου. 14, 10. ἀσμενοι τὰς ὑμέτερας συμφορὰς ὀρώσι. 721, 8.

ἀσμίηνως. 150, ant. ἀσμίηνως εἰρήνην ποιήσασθαι ὀποιαντιανοῦν. 452, 5. ἀσμίηνως εἶδον τὰς τῆς πύλεως συμφορὰς. 706, pen.

ἀσπάζεσθαι] ἀσπασάμενοι τὰ ὕστατα τοῦ αὐτῶν. 469, 1.

ἀσπίς] τὴν ἀσπίδα βίπτειν. 349, 6. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἐβρίβη. imperator militis imp. ubi. 500, 5.

ἐστασίαςτος. quietus, a seditione alienus. 113, 7. 911, pen.

ἀστυτινὴ χωρίον. ager non signatus. fr. 6, 20.

ἀστράβη] ἐπ' ἀστράβης ἂν ἐχούμην. 747, 6. et 10. T.

ἀστρατεία] ἀστρατείας ἀλῶναι. 521, pen. ἀστρατείας γραφῆ. 557, p. u.

ἀστράτευτος] τοὺς ἀστρατεῦτους καταλέξας. 331, 2.

ἀστυκός] ἀστυκαὶ δίκαι. 590, 10. T.

ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἰππεύουσι νομίζοντα. 578, 2. περὶ πλείους ποιησάμενοι τὴν θλίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὴν τῆς πύλεως κίνδυνον. 872, 11.

ἀτακτεῖν. 529, 8. T.

ἀτείχιστος. 914, 16.

ἀτελής] οἷς ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀγαλεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e. omni relevavit onere contributionum pecuniariam. 908, 3.

ἀτιμάζειν] ἀτιμαζόμενος τῷ γεγενημένῳ. 91, 4. δι' ὅ, τι τοὺς ἀγαθούς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακούς ἀτιμάζετε. 838, 5.

ἄτιμος] ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν. 397, 1. 523, 3. T.

ἀτιμῶν. reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur. 396, 2.

ἀτίμως ἐν τῆς οἰκίας ἐκβαλῶν. 903, 12.

αἰθνήτης. sicarius. fr. 15, 25.

αἰθῆς, tempore post, imposterum, ἀπειδώσει χάριτας. 864, 2.

αἰλειος θύρα. 20, ult. 394, 5.

αἰλητής. 171, 4.

αἰλία, idem quod αἰλειος θύρα. fr. 14, 18.

αἰτία, for instance, exempli causa, vel, ne longe eam. 646, ult. 661, pen.

855, 2. T.

αἰτωκράτωρ προσεστυθῆς περὶ τῆς εἰρήνης. 451, 13. et 18.

αἰτήματος] τὴν αἰτήματιν αἰτιῶσθαι. 223, pen.

αἰτομαχεῖν. sum causam agere. fr. 16, 15.

αἰτῶ, ibi. 58. 9. T. est, eodem illo in loco, campo, ubi dimicabant.

αἰτοφύρον] ἐπ' αἰτοφύρω ταῦτά μοι ἐπιδείξει. 25, 2. quæstio quis ἐπ' αἰτοφύρων ἀνδρῶνός τις, agitatur in orat. in Agoratum. 503, 6, sqq.

αἰτόχθων. 77, 1. ἀρετή. 105, ult.

ἀφαιρεῖν] ἀφαιρεῖσθαι. 459, pen. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν. 209, ult. ἀφρέσθητε τὰ ὄπλα. 444, 3. τὴν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο. 510, 5. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 736, 6. v. ἐξαιρεῖται. T. ἀφαιρεῖν (pro ἀναιρεῖν) de medio tollere, antiquare. 209, 2. ἀφαιρεθῆναι βίξ φισίν. vi se ait ab ara abstractum esse. 463, 6. ἀφαιρεῖσθαι. in libertatem vindicare hominem in servitute rapiendum, raptoriq. eripere. 735, 2. et pen.

ἀφανὲς αἰτῆ ἡ σωτηρία. 222, 7. ἀφανῆ καταστήσαντι τὴν οὐσίαν. 661, ult. τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνέτριαντο, pecuniam et mo-

bilia, τῆς δὲ φανεῖας ἐκινώνουν. 394, 11. fragm. 33, 1.

ἀφανίζε[ν] ἐπειδὴ Ἑρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, ult. T. ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζε[ν]. 260, 4. 261, 2. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων. 610, 8. τὸς τὴν ὑμέτεραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 868, pen.

ἀφειδεῖν] ἀφειδήσαντες τῶν σωματίων. 87, pen.

ἀφέλκειν] ἀφέλκοντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν. 444, 11.

ἀφίεναι] ἀφόμενοι τοῦ νεανίσκου. 146, 3. ἀφειμένους ἐγκλημάτων. 148, ult. T. ἀφίεναι τῆς αἰτίας. 267, pen. ἀφίεντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας. 694, 2. ἐναυτὴν ἀφίεν ἀπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἀφικνεῖσθαι] εἰς τοσοῦτον τέλμης ἀφικέσθαι. 133, ult. τνικαῦτα ἀφικόμενος. 26, 4. ἀφικνοῦμαι. redeo. 143, 2. T. scil. e peregrinatione domum, aut (ut p. 26, 4.) rure in urbem. ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus illiusve. 27, 7.

ἀφιλος. ab amicis desertus, 126, 2. 455, pen.

ἀφιξις. 90, 3.

ἀφίστασθαι et ἀφίστάνειν.] ἀπέστησα αὐτὸς τὸ μειράκιον. 148, 1. ἐπὶ τὰς νόσους ἀποστήσαν ἐπλευσε. 544, 2. Χίους, οὓς ἀπέστητε. 547, 10. βουλομένους ἀφίστασθαι. 547, 5. δοῦλον ἀφεστῶτα. 733, 7. T. Significat animum alienū ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τληκίωτος ὢν, ἀφίστατο [pro ἐξίστατο, vel ἀφίετο]. fragm. 30.

ἀφορμῆ] ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρῶμενος. 757, 9. fragm. 4, 12.

ἀχάριστος] ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum. 703, 9.

ἀχθεσθαι τῇ συμφορᾷ. 91, 4. τί δεῖ ὑπὲρ τούτων ἢν ἀχθεσθαι, ἃ πάσαι προσεδοκῶμεν. 129, 2.

ἀχολία. Ienitas animi felle vacans. 232, 4. ἀχρηστος] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρηστων. 912, ult. Egregio convenit Libanii locus T. I. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωματίων τὰς ψυχὰς ἀσκούντας, ἀχρηστούς ἀποκαλεῖ. per contemptum appellat, Anytus puta, inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, wate Socratis, homines literis et culture mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρηστούς fuisse appellatos.

B.

βαδίζε[ν] τηρῶν τὴν Σεράπαιαν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. 11, pen. οὐ δυναμέτου δὲ βαδίζε[ν]. 31, 12.

βάδρον] οἱ Τριάκοτα ἐκάθοντο ἐπὶ τῶν βάρων. 467, 6.

βακτηρία] δυαῖν βακτηρίαν χρᾶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένον. 748, 2.

βαλανεῖον τὸ ἐν Σπραγγίῳ. fragm. 9, 23.

βάλλειν] ἔβαλλέ με λίθοις. 140, 1. 142, 2. T.

Βαρβαρικός καὶ Ἑλληνικός παιῖν συμμεμιγμένος. 101, ult.

βαρυσταμονία. 172, 8. T.

βάσανον ἰκανὸν ἔχουσιν ἑκατέρωθεν τῆς πολιτείας. 802, 6.

Βασιλευεῖν] τὸν Κύπρου βασιλεύοντα. 226, 2. T. βασιλεύσειται ὑπὸ τοῦ νόμου. esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, eique parere, velut regi. 78, pen. 105, 1.

Βασιλεύς] rex sacrorum. λαχεῖν βασιλεία. 196, 3. προκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλεία. 206, 3. ξενουσθαι βασιλευσι. 248, ult.

βέβαιος] ἠγούμενον τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14.

βεβαιῶν] βεβαιῶντες τοῖς θεοῖς τοὺς νόμους. 227, 3. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσθε λόγον τῶν πάντων ποιητότων. 692, 3.

βελτίων et κακίων de domo et majoribus. ἐκ βελτιῶν. 367, 4. βελτίονα ἢ πλουσιώτερον. 622, pen. κάκιον γερονταί. 622, 5. T. βελτίων et ἀμείνων, homo frugi, vir bonus est honestus. εἰ δ' ἐκείνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῖλον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δοξετε εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμωροῦμενοι. 531, 1. ἵνα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην. 770, 1. 773, 13. βελτίστος. supremus, ceditissimus, ordine, dignissimus in republica. 5, ult.

Βησις. fragm. 33.

βία cum genit. invitus. βία ὑμῶν ἐφάσκατέ με συνείναι. 300, 6. βία παρόντων Πελοποννησίων. invitis Peloponnesensibus. 120, pen. Ita Xenophon Hellen. I. 3. init. γνοῦς δὲ ὁ Μειδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναιτο κολύειν βία τῶν πολιτῶν. invitis civibus. T.

βιάζεσθαι] βιαζόμενοι. conati. 332, 1. T. legislator. τοὺς βιαζόμενους ἐλάττωνος ζημίας ἀχρηστος ἠγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. 37, 1. βιασάμενοι πάντα ταῦτα. his religionibus omnibus atque vinculis spiritus atque perruptis. 255, 2. ἐβιάζετο καὶ οἶος ἦν ἐξάγειν τὴν θύραν. fr. 24, 9.

βιαίος] ἐνοχος τοῖς βιαίους. legibus, de vi obnoxius. 736, 4. T. ὡς βιαίος εἰμι καὶ ὑβριστῆς καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος. 751, pen.

βιαιότης] εἰς τοῦτο βιαιότητος ἦλλον. 735, 8. βιαιῶς καὶ παραθύμως διατέθεντες. 335, 1. βιβλίον sive est eine Brieftasche [a letter-case], pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi possunt epistolae, aliaque ejusmodi schedae, sive est, ein Dokument. Urkunde [a document, deed, writing], unde res in judiciis demonstrande confirmantur.

- prior significatio videtur p. 902, 1. obtinere, in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίω ἐκβεβλημένω. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. p. 11, 3. Fraudem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter fuisse versetam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus causarum cardines verterentur, et momenta decidendi: librentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum apud Demosthenem.
- βίος] res familiaris. βίον τοῖς σικοφάνταις διανέμει. 228, 3. βίον τὸν βίον ἀβίωτον. 228, 4. T. τοῦ βίου λόγον δίδοναι. 741, 2. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων. 913, 1.
- βιῶναι] εἰς ἐλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 3.
- βιάπτειν] τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι. 863, 4.
- βοῶν] βοῶντα καὶ κειραγοῦντα. 145, 2.
- βοηθεῖν] βοηθεῖσαι καλλιὰ τὰ δίκαια. 186, 5. βοηθῶν οἷς ἐξημάρτυκε. 297, pen. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένιοις. 714, pen. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπί. T. ἐπ' Ἄρτεμισίον ἐβόηθησαν. 94, 9.
- βοηθῶς τοῖς νόμοις. fr. 21, 27.
- βοηλάτης 277, ult. T.
- βουκεφάλειος] σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 9.
- βούλεσθαι] ὡς μὴ βουλόμεθα πράττοντες. 875, 4.
- βουλεύειν pro ἐπιβουλεύειν. 160, 1. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἀμεινον βουλεύεσθαι. 58, 6. βουλευτάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι. 552, 14. βεβουλεύεσθαι ἐκείνους (vel, pnot Taylor legi vult, ἐκείνους) ὀρθῶς. illos sapiente certoque usus esse consilio. 703, 10. ἀποφαίνειν εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήθειον ὄντα βουλεύειν. 869, pen. 889, 10. οὐ φημί δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλεύειν, ἢ — 871, pen. μετ' ἐκείνων βουλεύειν ἀξιοῦται. 880, 3. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνεον. 886, 8.
- βούλευμα] ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις. 119, 9.
- βουλευτήριον. 656, 8. 664, 2.
- βραχὺς] βραχὺ κέρδος. 275, 5. T. id est, μικρὸν. καδ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est, εἰ καὶ βραχὺ τι) ἐκαστος δύνηται. 510, pen. βωμὸς] ἰκέται ἐπὶ τὸν βωμὸν (Misericordiae puta) ἐκαθέζοντο. 69, ult. ἐπὶ τὴν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιάσιν. 460, 4. ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ἵεναι. fragum. 17, 2.
- γ.
- γαμῖν. 820, 3. ἔγνημ. 625, ult. γῆμαι. 8, pen. 621, pen. T.
- γὰρ] v. ἀλλά. T. Significat igitur, itaque, cum narrationem ingredimur, a praefatione ad ipsam rei propositae tractationem transeuntis. 8, 7. 55, ult. 263, 4. 300, 6. 344, ult. 449, pen. 536, 1. 871, 8. fragum. 32, 25.
- γείσον] τοῦ γείσου συντετελεσμένου. tecto perfecto. fragum. 26, 1.
- γείτων] ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum. 15, 3.
- γένος] τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἀπ' ἐμοῦ λαμβάνει, τὸ δὲ σὺν μέτρῳ σου τὴν δόξαν ἐστῆσε. fragum. 19, 2.
- γεωργεῖν. deditus esse rei rusticæ colendæ. 674, 3.
- γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ. 693, 2.
- γῆ] fundus, praedium, rus. γῆν περιάμενος, ἐκ τῶν προσιόντων τοῖς παῖδας τρέφειν. 906, ult.
- γῆρας] ἡ φύσις νόσαν τε ἦταν καὶ γῆρας. 130, 2.
- γηροτροφεῖν] ὑπὸ τῶν παιδων γηροτροφηθέντες. 470, antep. T.
- γίνεσθαι] ἰερών μὴ γινομένων. 60, 1. τοὺς μήπω γενοῦντας δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. plus quam sophistica ἔνοια. 259, pen. κἀκὸν γεγενῆσθαι, loco ignobilioris natus esse. 622, 5.
- γινώσκειν] ταῦτα οὐ μόνον παρ' ὑμῖν ἐγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. statuta, sancita. 5, 5. εἰρήνην ἤλθε φέρων, ἢν ἡμεῖς ἔργω μαδόντες ἔγνωμεν. quam tetra sc. atque pestifera fuerit. 453, 7.
- γλάμων. lippus. 536, 2. T.
- γλαυκῆς] τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι. fr. 35.
- γλώττα] ἡ γλώττα νοῦν οὔτε πολλὴν οὔτε μικρὸν ἔχει. fr. 38.
- γναφεῖον. fullonia. 145, 1. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ ἐργάζετο. 729, 3. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον. 905, 6.
- γναφεύς. 145, 6. T.
- γνησίως. vere, reapse, sensu vocabali strictissimo. 128, 5.
- γνώμη] εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες, ἢ περὶ ἡμῶν αὐτῶν. 4, ult. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις. 55, 1. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἦνπερ πρότερον. 72, ult. ταῦτα μὴ γνώμη πάντες γνώτες. 86, 5. prudentia, sollertia. 202, 1. τίνας ἂν τῶν ἄλλων Ἐλληνῶν ταῦτοις ἤρισαν γνώμη. 105, 8. γνώμη χεζῶνται, ea sunt mente pradiiti, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ἀς πᾶσα γῆ πατρίς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ἣ τὰ ἐπιτήθεια ἔχουσι. 872, 5. γνώμης ἀπέδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος. 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χεωμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀντίχεσθαι. 914, 6. pro γνώσει, cognitione judiciali, sententia iudicium. γνώμη δικαστηρίου καταγνωσθεῖς. fr. 4, 21. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνδράσιν) ἔχει περὶ τῶν κα-

λῶν καὶ αἰσχυρῶν. fr. 37.
 γνώριμος. nobilis, clarus, ccleber, spectabilis. 329, 1.
 γόνυ] πρὸς τὰ γόνυα πίπτειν. 23, 2. ἐκεῖνον κατέβηκεν ἐπὶ τοῖς γόνυσι τοῦ Παυτανίου. 605, 1.
 γράμμα] τὰ γράμματα τούτων, die Originale, Handschriften, Documente, Obligationsscheine darüber [the writing, contract, bond], ἐπέδειξεν. 901, ult. γράμματα. chartas in quibus perscriptae essent rationes acceptorum et expensorum, ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξει. 906, 12. μίλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα. rationem gestae tutelae literis consignatam. 908, pen. ὑμεῖς μὲν εἰσθε ταῦτα τὰ γράμματα καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σεμνόν. hanc inscriptionem statuæ meæ insculptam. fr. 19, 28.
 γραμματεῖον] φάσκων τὰ ναυτικά χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματεῖων κομίσασθαι 897, 4.
 γραφή] actio forensis in aliquem suscepta οὔτε γὰρ συκοφαντῶν με γραφὰς ἐγράφατο. 45, ult.
 γυμνασιαρχεῖν εἰς Προμήθεια. 699, 7. Τ. γυμνακῆτις. 12, ult. 139, 3. fragm. 33.
 γυνή] διαθέσεις, ἃν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικί πεσθεῖς. fr. 29, 33.
 γωνιασμός] ἐστὶ δὲ κάμφαντι τοῦ τεύχους γωνιασμός. fragm. 24, 5.

Δ.

δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς. 130, 3. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεπιόσπειν. 486, pen.
 δαίς] δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυάτου καπηλείου. 27, ult.
 δάκτυλος] ῥῆον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἡ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fragm. 6, 1.
 δάμαρ] ὅς ἂν ἐσὶ δάμαρτι τῆ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβῶν. 33, 1.
 δανείζειν] πολὺ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε. fr. 5, 15.
 δαπανᾶν χρήμασι. 863, 12. Τ. δαπανώμενος τοσαύτας δαπάνας. 699, 2. ἐδαπανῶμεν πλείον τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσστατομένων. 769, ult. πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ δεδασσάνηκα εἰς τὴν ἡμετέραν τροφὴν. 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανῶσθαι δυναμένων. 914, 3.
 δαρεικός, nummus aureus. 391, ult.
 δασύς. locus obsitus arboribus. 266, 2. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.
 δατητής] εἰς δατητῶν αἵρεσιν. ad divisorum electionem. fr. 7, 1.
 Δεῖγμα] ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίην. fr. 31, 12.
 δεῖμα] εἴδοιο. 523, 7. δεΐσας. 746, 2. δεδοίκα. 587, 1. δεδοικότες. 681, 3. ἐδεδοίκα. 416, 8. δεδιέναι. 259, ult. δεδιῶς. 147, 6. δεδιότες. 524, 1. ἐδεδήσαν. 462, 1. Vid.

pag. 113, not. T. οὐδεὶς εἴδοισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit, quod metueret. 90, 5. δεδιέναι τὰ πποιοιμένα. prænas facinorum exhorrescere. 214, ult.

δειλαῖος] πῶς οὐκ ἂν δειλαῖότατος εἴην. 756, ult.
 δειλία] οὔτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 3.
 δεῖν] τοσοῦτου δέω ἰκανὸς εἶναι λέγειν. 586, ult. τοσοῦτου δεῖ λαιδωρία τις γερονέαι. 46, ult. τοσοῦτου ἐδέσσειν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων. 139, 10. οὔτω πολλοῦ ἐδέσσειν κερθῆναι. 394, ult. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη. 311, 9. Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ. 736, 10. πολλοῦ δέω χάρην ἔχειν. 738, pen. v. not. 2. † δεῖσθαι. οὐδὲν δέομαι λόγων. 25, 3. μικρῶν ἐγκλημάτων δέομενοι. 108, 2. οὐτ' ἐκεῖνοις δέσσειν χιλίων νεῶν. 106, ult. T. a) δεῖν, oportere, indigere, carere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων. 387, 1. βούλομαι γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παιδῶν θεραπεύεσθαι μάλλον, χρήματα ἔχοντες ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες. 638, 5. ἡμῶν πρὶν καὶ δεδῆναι, πεπειράσθε οἷο ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691, 1. σφόδρα εἶο δεομένον. 913, 1. οὔτω πολλοῦ ἐδέσσειν τῶν τετρακασίων γενέσθαι, ὥστε — 845, 4. οὐδὲν δέομενος εἰστέναι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. fr. 10. 18. b) vincere. διὰ τὸ ἀμφιδείας δεδέσθαι, scil. τὰς θύρας. fragm. 16. 9. συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.
 δεῖνος καὶ ἀκρεΐης. 272, 4. οἰκονόμος δεινή. 10, ult. περὶ τοῦτο γὰρ δεῖνος εἶ. 319, 4. δεῖνον ἦν [periculosum, capitale erat] τῶν τεθειμένων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἔλθειν. 438, 3. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς — ἐν οὔτω δεῖνῷ καδέσθηκε. ad finem tam lugubrem decidit. 617, 8. ἐγγυὸς τῶν δεῖνῶν γίνεσθαι. 72, pen.
 δεῖνῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1.
 δεῖνποφύρος. fragm. 36.
 οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis, in urbe, ad breve tempus dominati sunt. 771, ult.
 δεκαδούχος. decemvir. fr. 14, 15.
 δεκάζειν] largitionibus corrumpere. ὡς πεντακασίοι αὐτοῖς εἶησαν δεδεκασμένοι. 834, 3.
 δεκάτη] ὥστε τῆ Σεῶ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι. 686, 5.
 Δεκελειόθεν. 730, ult. 731, 4.
 δένδρον] δένδρα τεμεῖν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τελεχῆ προσβαλεῖν (Athenarum puta). 546, 1.
 δεξιουῖσθαι ἀλλήλους. 100, 3. T.
 δέος] τοῦ θεοῦ ἀπαλλάξαντες. 75, pen. δὲν πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδιοῦσι. 217, pen. τὸ δέος τῶν κατηγρόρων. metus ab accusatoribus. 681, 2. 683, pen.

δερμιστής. vermis. fragm. 16, 27. vel potius δερμιστής.

δεσμός] δεσμού τιμίσασθαι. 221, ult.

δέχεσθαι] δεξαίμην. malim. 365, 1. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est, ἀνασχοίμην) ἱβρίζωσθηναι. non facile patiar. 703, 7. pro θέλειν aut προαιεῖσθαι. 778, 3. 782, 7. ἀναγκάζεται ἡ ἑουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι. 861, 3.

δῆλος] δῆλοι ἔσσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι. 441, 3. ita fere ἄδηλος. τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὅσοι τῶν τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. T. οὐσα δῆλος ἦν, παῖς ἂν, οὗτοῖς τις ἔσται. 528, ult.

δηλοῦν] περὶ ἐνός εἰσῶν, περὶ ἀπάντων ἐδήλωσεν. 348, 9.

δημαγωγός] δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ἡμέτερα ἐν ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν. 812, 7.

δήμαρχος. pagi rector. fragm. 25, 28.

δημεύειν] εἰ ἐωρᾶτο σαζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα. 610, 7. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. 861, 4.

δημηγορεῖν] βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ἡμετέρων δημηγοροῦσι. 552, 14.

δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημοπράτων. pro iis, quæ publicitus vœnum dabantur. fr. 16, 6.

δήμιος] carnifex. τῷ δήμιῳ παρέδοσαν. 480, ult.

δημιουργός, artifex, faber artis cujusque. 754, 5.

δημοκρατικός] οὐδεὶς ἀνδράσων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικός, οὔτε δημοκρατικός. 764, ult.

δήμος] ἐν τῷ δήμῳ, in concione, κατεῖποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα. 708, pen. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. in pagis vel municipiis. 882, 4.

δημόσιος. servus publicus. 836, ult.

δημοτεύεσθαι] ἡρόμην ὀπόδε δημοτεύοιτο. quo e demo seu municipio se dicitaret oriundum. 729, pen. δημοτεύομενον Δεκελείθεν. 731, 5.

δημότης] municipalis. χρυστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας. 664, 5. 674, 5. 675, 3.

δημοτικός. reipublicæ studiosus. 684, 6. δημοτικώτερος. 674, ult. T. δημοτικωτάτους ἡγείσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ἡμᾶς βούλονται. 777, 10.

διὰ] ἥκοντα διὰ χρένου. 14, 10. δι' ἡμῶν. a nobis. 264, 2. ἀπολόαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοῦς. if it had not been for some brave Men. 423, nlt. T. v. infra sub v. εἰ. Simile est illud Libanii T. I. p. 842, 16. ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιῶν (subaudi ἐσώθη), ἀχρόμην. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβάλλειν] διαβεβλήμενος. a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus. 283, 7.

διαβεβλήσθαι opponitur τῷ εὐδοκμεῖν. 303, 3. ὅστις ἐκείνω διεβέβητο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὡς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε. 538, 3. τοῖς ἀδίκοις διαβεβλήμενος ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίσταν ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 1.

διαβιβάζειν ναυσί. 92, 5.

διαβολὴ πάντων ἔστι δεινότητα. 615, pen. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν. offensionem. 621, 4. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. τὰς τούτων (id est, τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. 768, ult.

διαγίνεσθαι] χρένου μεταξὺ διαγινόμενου. interjecto, intercedente. 16, 4. μετὰ ταῦτα διεγένοντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι. 25, pen. 151, 5.

διαγινώσκειν] pro simpliciter γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare. 160, 5.

διαγινώσκειν περὶ τοῦ πρᾶγματος. 280, 4. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἱ ἄριστοι διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν. 664, 3. discernere. 752, 3. διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare. 593, 10. διαγράφασθαι. actionem expungere. fr. 26, 24.

διαδέχεσθαι] μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγούς παρέδοσαν. 485, ult. τὸν διαδέχομενον αὐτὴν οἶπω δύναμαι κτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget. 743, ult.

διαδικασία. contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata. 588, nlt.

διαδίκασμα] τὸ διαδίκασμα ἀξίω μοι ψηφίσασθαι. peto, ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis. 597, 5.

διαδύεσθαι] subterfugere, elabi, vel saltim conari erpere. τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munerem prestandorum. 703, 8.

διάθεσις] idem quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. πῶς δ' ἂν τῆς διαθήσεως τῷ τετελευτηκῶτος ἀμελήσαιμεν. fr. 29, 31.

διαθήκην αὐτῷ δίδωσι. 894, pen.

διαεῖν] distrahere, demoliri. διαεῖν τῶν τευχῶν, scil. μνῆν. 451, 14, 453, 10. οἱ διαεῖθέντες τῶν βουλευτῶν. 459, 3.

διαίταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέψειν. 893, 10. fr. 10, ult. ibi enim διαίταν est leg. non διαιτᾶν.

διαιτᾶσθαι] habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἂν διητῶμαι, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. 13, 4. ἐν Πειραιεὶ διητῶντο. 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. de filii

- aliquid certi statuere. fragm. 13, 13. Sed vereor ne Taylor ita vertens erraverit, si nihil aliud, in filiis certe volebat, aut certe debebat filiabus dare. Verum διαιτᾶσθαι videtur h. l. significare elocari, verthan werden, wie man eine Weibsperson verthut, weg thut, an den Mann bringt. Aut μεθ' ἡμῶν διαιτᾶσθαι, vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἑλευκόσων διαιτᾶμενος. habitans. fragm. 13, 30. ἐξ ἀγροῦ ὀπίταν ἔλθοι, παρ' ἡμῶν διητάτω. fr. 14, 12.
- διατηρῆς] ἕως τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν νόμον ἔθεσε. fr. 11, 1.
- διακείσθαι] ὀλιγώρως. 6, 3. ἡλιθίως. 13, ult. οἰκίως. 43, 1. δεινῶς. 172, 10. ἀνόητως. 355, 5. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους. 551, 5. ἀπῶς, κακῶς. 571, 6. φιλοτιμώτερον τοῦ δέοντος. 585, 7. πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς. 607, ult. ὁμίας ἐμὲ διακείμενος. 745, 9. λίαν ἀσελῶς. 751, pen. λίαν ἀπόρως. 752, 5. χαλεπῶς. 797, 9. οὔτω διακείσθαι ἕστε — 156, 10. 497, 10. ὁμῶς καὶ οὔτω διακείμενοι. though in so deplorable a condition. 430, 9. T. τούτῳ τῷ τρίτῳ δέκεται πρὸς τοὺς πολίτας, inverse dictum pro τούτῳ τῷ τρίτῳ δέκεται πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται. 500, pen. τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακείμενος. fr. 22, 9.
- διακείυεσθαι] hortari. διεκείυονται τοῖς θεοῖς ἐμμένειν. 779, ult.
- διακλέπτειν τῇ ἀπολογία τὴν κατηγορίαν. in defensione sui statum causae ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et iudicium eripere. 788, 3.
- διακονεῖν. de ancilla a pedibus, quae adhibeatur allegationibus, e. c. ut in forum eat obsonatum. 18, ult.
- διακωνῶν] διακωνασθέντες. explorati. fr. 37.
- διακωλύειν μὴ σώζεσθαι (id est, ὥστε μὴ σώζ.) 696, pen.
- διαλαμβάνειν] inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiri, aut sortiri. τὰς οἰκίας. 387, ult. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτην, sic administrare, versare, exercere, dispensare. 520, 8.
- διαλέγεσθαι] οἰδεῖς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀλιτηρίῳ διελέγετο. 499, 1. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisae aut pauca loquentes in sermonibus. 584, 2. διαλεγόμενοι de oratione forensi. 584, 2. v. not. postrema hac ex indice Taylori repetii.
- διαλύειν] διαλελυμένους φανερώς περὶ τούτων. reconciliatus in gratiam, vetustis similitudinibus amica compositione oblitteratis. 166, 1.
- διαμαρτύρεσθαι] διαμαρτυρέθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρία, cum esset, qui actioni obnucciarer, negans eum Plataensem esse. 736, pen.
- διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθεσετέρων. 71, ult. conf. 76, 11. περὶ τούτου. 164, 1. 890, 3.
- διαμημονεῖν. 738, 1.
- διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις, 228, 4. τοῖς πωσίσι, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβών. 638, 2. ἑτέροι δὲ καὶ τούτα διανεμῶνται, ὥσπερ καὶ τᾶλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinent. 704, 11.
- διάνοια ἀνθρώπων. 93, 1. ἐξ ἰσῦ τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. διάνοια Σεῶν. 115, 5. τοὺς ἐπι νέους καὶ νέας ταῖς διανοίαις χρωμένους. 752, ult. τὴν διάνοιαν ἔσχον (id est, διανοοῦντο). fr. 22, 3.
- διαπλεῖν. 394, 12.
- διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν. 148, 4. lege agere. μέγα τι οὖν διαπράξασθαι. consecutorum. 477, 8. 579, pen. οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε. make for him. 511, pen. id quod in superioribus erat συμπράττειν. v. συμπτ. T. διαπράττεσθαι βίᾳ. 38, 3. πάντων διασωπραγμένον. re jam peracta. 42, 9. διεπραξάμενον λαδῶν. 273, 3. τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττοσθαι τινες, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην. 492, ult. 849, 9. οὐ μὴ ὡς τούτῳ διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον. verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miseris reddere. fr. 22, 3.
- διαρῳάειν. 640, 1.
- διαρῥῶδην εἶρηται. 32, ult.
- διαρῥῶδην] διῆξα. ad finem gessi magistratum. fr. 25, 12.
- διασκάπτειν τὰ τεύχη. 453, 11. T.
- διασώζειν] διασώζεσθαι δίζαν. 124, 4. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται. fr. 18, 8.
- διατειχιζέειν] διατειχιζόντων τὸν ἰσθμὸν. 106, 5.
- διατιθέειν] διατίθεσθαι ἀνοπότερον πρὸς τὸ μειράκιον. 136, pen. διανοῶς διατιθέειν τυπτόμενος. 150, 1. εἰ διαθῆναι ἡμᾶς ἀπόρω, ὥσπερ διέθηκεν. 452, 4. 611, 8. † testamento dare, legare. 469, 8. et fors. 640, ult. v. not. 96. et cl. Markland ad locum. T. διατεθέντες (id est, διακείμενοι) οὔτω παρανόμως καὶ βιαίως. 334, ult.
- διατριβεῖ] τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κίβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιῶνται. 577, 11.
- διατρίβειν παρὰ λυσιμάχῳ. 142, 16. ὀλίγον χρόνον διατρίβαντες. 143, 4. T.
- διαφέρειν] τούτοις μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν εἴτε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀεπιτηδείως. to them great is the difference.

872, 1. v. 892, 1. T. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis prestare se uai virili. 57, 3. ἀπὸ τῶν πολλῶν διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν, a facinoribus utramvis in partem insignibus, ἀναγκαιόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γιγνέσκεισθαι. 200, 3. διαφέρειν πλείστον τῆ γνάμη τῶν ἄλλων. 202, 1. διαφέρεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων. 348, 4. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερέμεθα. ne de pretio secum contenderemus. 722, 5.

διαφερόντως. diverso modo. 882, ult.

διαφεύγειν ἄνδράπους. 50, 1. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοισι. 129, pen. διεφυγον τὸν θάνατον. 444, 15.

διαφθείρειν γυναῖκα. pudicitiam ejus violare. 6, ult. 20, 1. 42, 6. 489, 3. T. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οικειότερας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι. 38, 5. θελὼν τις τὴν αὐτοῦ γνάμην διέφθειρεν. 221, 3. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθείρονται. evertunt, aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopolum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐξάνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitoribus laud repensantur. fr. 5, 9.

διαφορᾶ] contentio. οὐ περὶ πολιτείας αὐτοῖς εἰσὶν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων. 767, 5.

διάφορος τοῖς οικείοις. at variance with his Relations, 552, 8. T. διάφοροι περὶ τῶν ἑμῶν. contententes mecum de jure possessionis honorum meorum. 276, ult.

διαφυλάττειν. 94, pen.

διαχειρίζειν. 328, 2. διεχέρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. χρήματα. 758, 5. καίτοι τί αὐτὸν οἴσθε πεποιθμένοι περὶ ἂν οὐδεὶς αὐτῶ σῶνοιεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχειρίζειν. 909, 8. διαχειρίζας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν. fragm. 18, 11.

διαψήφισθαι. 787, 4. T.

διαψήφισι] ῥαδίαν ἡμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψήφισιν πεποιθήκει. 405, 11. T.

διδάσκων] διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐπινοοῦμεν. 535, 1. δίδασκαλος δευνοτάτων ἔργων. 433, ult.

διδόμαι τὴν ψῆφον. 559, 3. T. τῶν ἑαυτοῦ. de suo largiri. 113, ult. δίδομαι, ut Latinorum largiri, pro concedere, atque assumere tantisper pro vero, de quo dubites, aut quod neget reapse verum esse. 170, 3. ἐμοῦ ἅπαντας δίδοντας τοὺς θεράποντας, offerente, spondente me traditurum, οὗς φησὶ παραζενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. 294, 5. διέχευεσθαι] διελεθεῖν ἔδει με τρεῖς θύρας. 394, 6.

δικάζειν] δικάζεσθαι de oratore, postulare. ὀδενὶ οὔτε δίκην ἐδικασάμεθα. 384, 12. δικάζεσθαι κακηγορίας. postulare aliquem convicii. 344, 7. 367, pen. 46, 1. 353, ult. ἐδικάζομεν τῆς οἰκίας τοῖς ἕχρυσι. 593, 9. de judio. φόνου δίκας δι-

κάζεσθαι. 351, 1. T. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judio refertur, sed ad partes inter se contententes. Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. 353, ult. 367, pen. αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι. turpium criminum me reum esse factum. 706, 9. δικασαὶ αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους. fragm. 13, 26. τὴν αὐτὴν γνάμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἢν καὶ νομοθετοῦντας. fragm. 36.

δικαιολογεῖσθαι. jure repetere. fragm. 15, 5. δίκαιος ὠφέληθῆναι. 870, 8. οὐτ' ὄφειλα, οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. 325, 8. 674, 8. 690, 6. T. τὰ δίκαια βοηθεῖν. 186, 5. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non ideo meretur noxia affici. 674, 8. πολλῷ δικαιότερος ἐστὶ τούτοις χαρίζεσθαι, ἂν πεπεύρασθε. vos multo magis decet. 694, 7. δίκαιός εἰμι (nisi potius est leg. est in secunda persona) μὴδὲν παραλίπειν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν. fragm. 10, 23. δικαίωσις] idem quod δίκαιον, titulus juris quo causam tuam confirmes. ἐτι πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαίωσεις παρασχῆσμαι. 325, 2.

δικαιοσύνη] περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fragm. 4, 15.

δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους πληραθῆναι ἀδυνατον. 790, pen. ἐγγύς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστήριον, οὐδὲ πρὸς βουλευτήριον ἄφθον οὐδεπώποτε. 656, 8.

δικαστῆς] περὶ πολλοῦ ἂν ποισαίμην τοιούτους ἡμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷός περ ἂν ἡμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. 2, ult. μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 3.

δίκη, γραφή, εἰσαγγελία. 577, 16. ἕσας ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ἕσας ἐγράβατο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραψεν. 488, 5. δίκην λαβεῖν. pœnas sumere. 31, 8. παρ' ἐμοῦ. 184, pen. ἐτέρου. 207, 6. τῆ τῶν τετυθέντων ἀρετῆ. 407, 2. δίκην ἔχειν. 59, ult. δοῦμαι. 160, 2. et passim. τοῖς θεοῖς. 205, 2. δίκας δίδωμαι. 797, 2. δίκην ἀσεβείας παρ' ἐτέρου λαβεῖν. 207, 6. T. ταῖς γραφαῖς, causis publicis, opponuntur αἱ δίκαι, causæ privatae. 46, 1. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι. 147, 6. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς δίδωμαι δίκην. 205, 2. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα. apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare. 206, 2. δίκαι οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ. 590, 8. ὅτε πρῶτον αἱ ἀστυκαὶ δίκαι ἐδικάζοντο. 590, 10. δίκην δίδωσι. non, ut alias, significat, pœnas dat, sed judio se sistit, discrimine judio subit. 669, 7. δίκην οὗτος ἡμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, pœnas de se sumatis. 684, 2. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγωγῆμον εἶναι. 732, 7. ἀντομοσία τῆς δίκης.

736, 13. ἐκτίνει τὴν δίκην. solve mulctam a iudicibus irrogatam. 737, 2. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis. 816, 3.

δικαιῖν ἀκριβῶς πάντα. 11, 1.

διοίκησις] expansio sumptuum in res necessarias empti, aut effecta, administratio fisci publici. ὅταν ἐχῃ χρήματα ἱκανὰ εἰς διοίκησιν. 861, 2.

διοικίζειν et διοικίσις de migratione. Ἦτ' ἐκ Κολυττοῦ διακίζετο εἰς τὴν Φαιδρου οἰκίαν. 902, 1. T. cum domicilium illinc huc transferret.

διοίκισις. emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio. 901, ult.

διόμυσθαι] dejerare, pro simpliciter ἠμύναι jurare. διόμυσθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ὄρκον. 134, 2. 147, 16. 169, pen. διαμόστατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπίκτεινε. asseveravit jurejurando, eadem a reo commissam esse. 353, 2.

Διονύσια] ἀγόνιον ἑορηνμένον εἰς τὰ Διονύσια. 906, 2.

διορίζειν] διαεισμένον (absolute et impersonaliter). cum præscriptum et præfinitum ipsi esset. 840, ult.

διορῶσθαι τὴν Ἄθην. 94, 3.

διρχλεῖν. 200, ult. T.

διπλασιάζειν] alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἔπει δ' ἐσώθη, salva e peregrinatione in portam rediit navis, καὶ ἐδιπλασίασε, duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centena minæ sumptus ducentes lucri perpererint. 908, 9.

διπλάσιος] διπλάσιος ἢ νῦν ἐστὶ. 654, 11. T. διπλοῦς] οἰκίδιον διπλοῦν. domuncula duarum contiguationum. 12, 2.

δις] οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν σπεραγμένον δις ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναται' ἄν. 408, 3.

δισχίλιος] ἐν δισχίλοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. iudicium illud populi constabat bis mille viris. 466, antep.

δικαίειν] ἔτυπτον καὶ ἔδικον καὶ καταλαβὼν εἰς ἄγειν ἐξήτουν. 155, 12. † δικάων — φεύγον. 557, ult. δικάειν κακηροσίας. 150, 2. 155, 12. 374, 4. T. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οἷσας δικάειν. et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere. 893, ult.

δικαστία. 351, 2.

δοκεῖν] εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκᾷ. si vincar in culpa fuisse. v. p. 136, not. 6. οἱ δοκούντες ἀδικεῖν, ἐξηγημένοι εἰσιν, οἱ δ' ἠδικηκότες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. 677, ult. 835, 2. μαρτυρῶν ἀπορίαν οὐκ ἔσσεσθαι μοι δοκᾷ. 339, 1. T. δεδοκται καταψηφίζεσθαι. 830, 5.

δοκιμάζειν. 524, 7. et alibi. T.

δοκιμασία] ἐν ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον παντός τοῦ βίου λόγον διδοῦναι. 576, 8.

δοῦσαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβοῦσθαι. 58, 3.

οὐδὲ πολλοστὴν μέρος τῆς δόξης, opiniois, τῆς παρ' ἡμῶν ἐφάνη τὰ χρήματα. 636, 3. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σὸῦ τὴν δόξαν ἔσσειε. fragm. 19, 2.

δοξάζειν. fragm. 38, 3.

δουλεία] οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (puta, ἢν αὐτοὶ ἐδούλευον) ἡμῶν μεταδοῦναι ἤξισσαν. ne servitutis quidem suæ vos sinebant participes esse. 787, 7.

δουλεύειν] μικρῶν ἂν ἔνεκα συμβολαίων ἐδούλευσαν. 445, 7. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδυνεύετε. 886, 9.

δούλος elliptice abest. 487, 5.

δρασκάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκεν, aufugere. 359, 6.

δραχμῆ] ὅσας ἀξίους ἦν πηληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας εἴληπε δραχμᾶς. fragm. 36.

δύειν] ἡλίος δευκότος. 26, 3.

δύναμις] δύναμις μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, ποιεῖα δὲ πάντων πρώτος ἦν. 547, ult.

δύνασθαι χρέμασι. 248, pen. σώματι. 371, ult. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. T. ἐλαττοῦσθαι οὐ δύναμει. tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui. 119, ult.

δυναστεία] tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες. 77, 4.

δύσπερος. 171, ult. nisi leg. est δύσπερος aut δύσπερος. v. not. 21. T. Fallitur vir doctus, bene habet vulgata, significans, misere, infelicitate, stolidè amantem.

δυσκολαίειν] τὸ παιδίον ἐδυσκόλαιεν. 14, 4. T. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυστυχεῖν] τὰ ἰφ' ἐτέρων δυστυχηθέντα. 124, 7. T. πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστύχηκεν. in rep. gerenda infelicitate versati sunt. 550, 9.

δυστύχημα] τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰασθαι. 741, pen. πάντας τοὺς τι ἔχοντας δυστύχημα τοιούτων. 746, 4. οὐδὲν γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 8. οἷς τὰ ἡμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἔγενον. 882, 2.

δυστυχία] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μίνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. 832, 13. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐβούλησαν. 875, 9.

δωμάτιον. cubiculum. 20, 6. T. 28, 3. 29, pen. 389, ult. τὰ ἐν τῷ δωματίῳ. quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et suppellectilis. 896, 2.

δωρεά] quæ fragmenta supersunt orationis Lysiacæ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς, de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur in fragm. p. 18. et 19. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθεῖσαις ἔλαβε. fragm. 18, 29.

δωρεάν. gratis. 263, 6.

δαροδοκεῖν] εἰ δαροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ. 709, 8. ἔνοι ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἐδαροδοκῶν. 775, 1. συγγράμην τοῖς δαροδοκοῦσι καὶ κλέπτουσιν ἔχειν. 818, 7. 823, 2. 830, 4. 833, 2.

δῶρον] δῶρον (subaudi ἕνεκα ληφθέντων) ἐκρίθησαν. largitiuum rei facti sunt. 808, ult.

δαροξεία. corruptio iudicium in causa peregrinitatis. fragm. 20, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simpliciter. 753, 7.

ἐἶν χαίρειν. 41, ult. T.

ἐαυτοὺς in secunda persona, h. e. pro ἡμῶς αὐτοῦς. 302, 1. T.

ἐβδομεύεσθαι] ἐβδομευομένου. septem dies nato. fragm. 10, 1.

ἐβδομηκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας, fr. 5, 17.

ἐγγείος] ἐκατὸν μιάς κεκομισμένον ἐγγείους (nam sic leg. videtur, non ἐγγύος, ut vulgati dant.) ἐπὶ τόκῳ. sub pacto fœnoris terrestris datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur. 902, 3. τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὄφρανοῖς ἐγγείων τὴν οὐσίαν καθεστάναι· οὗτος δὲ ναυτικὸς ἡμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiatioui maritima credidit, et incertis maris ac tempestatum tradidit. fr. 37.

ἐγγύεται ζῆλος. innascitur, exsistit. 117, pen.

ἐγγράφειν] τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραφε (scil. ἐν ταῖς στίλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malant, ut usitatius), τοὺς δ' ἐξήλειψε. 839, 2. Recurrit ἐγγράφειν hoc sensu p. 842, 3. et 7. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. 908, 13.

ἐγγυᾶσθαι. 625, ult. ἠγγυᾶντο καὶ ἀμολόγουν παρῆξεν. 459, ult. quid inter se distent ἐγγυᾶν et ἐγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυησάμενοι παρῆξεν. 734, 6. T.

ἐγγυθῆκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθῆκης δικαιολογεῖσθαι. non adeo sollicitè armarium repetissem. fr. 15, 5.

ἐγγυος v. sub ἐγγείος.

ἐγγυός τῶν δαιμόνων γενόμενοι. 72, pen. ἐγγυός ἔντων ἀπάντων τῶν δαιμόνων. 101, 1.

ἐγγυάτος] ἐκ τοῦ ἐγγυάτου καπηλεύου. 27, ult.

ἐγκαλεῖν] οὐδέν μοι πάποτ' ἐνεκάλεσεν οὐδεῖς. 147.

ἐγκαλεῖν ἀεργύριον. apud iudicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata. 149, 6.

ἐγκαταστήναι (de tyrannīs in rep. existentibus). 116, 4.

ἐγκλημα] ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι. 108, 2. τίνας ὄντος ἔμοι πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνας ἡμῖν ὄντος κατ' ἑμοῦ ἐγκλήματος, ecquid querimini de me? quam ob culpam?

367, 2.

ἐγχειρίδιον] ἐγχειρίδιον πλήττειν. 170, 10.

ἐγχαρσεῖν] ὡς ὁ χροῖνος οὐκ ἐγχαρσεῖ, permittat, sinat, ἄλλον, alium regem sacrorum, ἀποκληρῶσαι. 790, 8.

ἐγὼ] παρ' ἑμέ, id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 141, 1. οἴκαδ' ὡς ἐμέ. 27, 1.

ἐθέλωντής. 829, 5. 831, 10. T.

ἐθέλω potius quam θέλω. unde ἠθέλησε passim. quatuor formam sequitur ἠδύνατο. T.

ἐθίζειν] δεῖνόν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐθίζεσθαι τὴν βουλὴν. 713, 4.

ἔθος τι δίκαιον καδέσθηκε πᾶσιν ἀνθρώποις. 875, ult.

εἰ quasi interrogative. 501, 2. T. ἀπολέσαι παρῆστωμάζοντο τὴν πόλιν. εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθούς. 423, ult. v. διά. tota dictio plena foret hæc: καὶ ἀπάλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐκωλύθη γενέσθαι. nisi per viros bonos stisset, et iteratum. 653, ult. collata cum 654, 1. et 3. εἰ κατεφρόνησαν ἡμῶν. etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis. 333, 1.

εἰδέναι χάριν. 86, 4. ut Galli, scavoir gré. εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν. 233, 6. 826, 13. εἰδέναι σερεῖ. 535, 12. εἰδῆσαι πρόφασιν τῆς ἐχθρας. 328, 6. vix paulo insolentior. T. ἠγούμενοι εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὠφελεῖν τοὺς φίλους καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἰσεσθαι. 659, 6.

εἰκάζειν ἔχω πολλαχῶδες τεκμαιρόμενος. 217, 2.

εἰκὴν ταῖς τύχαις. 601, 9.

εἰκῆ καὶ ἀλογιστως. 272, 5.

εἰκός. verisimile. 148, 17. id quod decet. ἀνοσιπτότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων. 151, 9. T. εἰκοσίμιας ἔρανος. viginti minarum. fragm. 11, 28.

εἰκὼν] περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος, orationis Lysiacæ fragmenta v. in fr. 18. et 19.

εἶναι] τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι. quantum in eo erat. 481, ult. 825, ult. χρεῖσαι ὃ, τι εἰν ἀργύριον, id est παρῆξεν, vel ὑπάρχει. commdato dare sibi, quicquid esset pecunie paratæ. 626, 4.

εἰπεῖν] præcipere, imperare, edicere, de legibus διαρρήδην εἰρηται. 32, ult. εἰπεῖν, oratione soluta dicere, ποιεῖν, carmine. 51, ult. εἰπῶν, cum fratre hac de re admonisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret, atque fieri sineret. 626, 2.

εἰς] ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν. in remp., in reip. commoditate. 660, 11. εἰς ἡμᾶς ἀνηλωμένα. spent in your service, 703, 9. εἰς τοιοῦτον καιρὸν. at such a time, as that. 573, 3. εἰς χρήματα. in regard to his money. 659, pen. et modo οὐ μόνον ἐς δόξαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ. v. περὶ ἐτ' ἑσπῶς. πρὸς θυμὸς εἰς τὴν πόλιν. 690, 3. et ult. 693, 4. ἀπέναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. 500, 6. T. εἰς ἡμᾶς ἐπισκήπτεσθαι. 156, 4. εἰς τοσοῦτον ἦκομεν. eo res re-

diit, decidit nostra. 812, 10. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπων pro ἐπιτρόπων τῶν παιδων. 894, pen.

εἷς] unus. ἐνὶ λόγῳ. ut omnia verbo complectar. 467, 12.

εἰσαγγελία] ἀναγκάζεται ἡ βουλή εἰσαγγε-
-λια δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολι-
-τῶν. 861, 3.

εἰσαγγέλλειν. de ancilla amasiam heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante. 23, pen. Λυσίθεος Θεμίμωστον εἰσήγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ὄπλα, οὐκ ἔξιν αὐτῷ, δημηγορεῖν. L. actionem εἰσαγγε-
-λιας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem esse sollicitatus. 342, ult.

εἰσάγειν δικας. 560, 5. ὅσα ἔτη γενοῦς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήγησθαι. 837, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 840, 3. T.

εἰσαγάγμιμος] ἀντεγρέφατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγάγμιμον εἶναι. 732, 8. occurrebat mihi exceptione fori non competentis.

εἰσαρχάζειν] οὐκ εἰσαρχασθεῖς (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς οδοῦ. 29, 3. 143, 1.

εἰσβαίνειν εἰς ναῦς. 94, 9. ἐμβαίνειν. 96, pen. v. 103, not. 20. T.

εἰσηγεῖσθαι] τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν, βουλόμενος ποιηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιο τοῖς πολέμοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν. 547, 1.

εἰσιέναι] εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 7, 2. 163, 4. πάντα μοι εἰς τὴν γνάμην εἰρήσει. 20, 5. 22, 1. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναῖκας ἔλευθρας. 148, 8. T. οὐδὲν δεόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. fragm. 10, 18. ὥστε μηδὲνα γνῶναι πᾶν εἰσιόντων, qui nos convenirent, domum nostram frequentarent, ὁπότερος ἡμῶν ἐκείνητο τὴν οὔσιαν. fragm. 32, 24.

εἰσόδος] εἰσοδοί. clandestini et furtivi introitus mæchi ad adulteram. 23, ult.

εἰσπλεῖν] εἰσέπλευσε Λυσάνδρος εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας. 466, 9. διζετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλεύουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον). 723, 9.

εἰσποιότης. fragm. 23, 1.

εἰσπράττεσθαι ἀγύρσειον. exigere. 539, 1. 593, 1. T.

εἰσφέρειν] οὐκ εἰσόνηγενεν αὐτῷ. non contribuit ei de suo. 674, 6.

εἰσφοιτᾶν] εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες. fragm. 23, 16.

εἰσφορά] εἰσφοράς μεγάλας εἰσεννόχασαι. 603, 2.

εἶτα iteratum. 654, 1. et 2.

ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν. 58, 5. ἐκ τῆς μάχης ῥάδιον γνῶναι. 154, 3. ἐκ μέθης μαχόμενοι. 160, 6. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοι-

δορίας. *ibid.* ἐκ τῶν κινδυνεύειν ἐθελεύτων ὑμεῖς ὠφελείσθε. 583, 4. ἐκ παντὸς τρόπου. *by all Means.* 570, pen. οὐδέποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύατο. 244, 2. ἐκ τῶν παρόντων. in the present Circumstances. 389, 5. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. secundum tuam orationem, quantum tuam orationem audio, πλούσιος ἐκ πένιτος. 7, ult. ἐκ βελτιόνων. of a better family. 367, 4. δοῦλος καὶ ἐκ δούλων. 487, 5. ἐκ γειτόνων ἀνάφασθαι. in the Neighbourhood. 15, 3. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocorata. p. 150, ed. Stéphan. ἐς γειτόνων τῆς ἐκτρεφάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σκόπει πρὸς Διὸς εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα, καὶ μὴ πᾶν διστοκία. T. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. intra paucos dies, post apparatus ad dicendum paucorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concessio. 50, 4. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιῆσθαι. aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illi oratio habenda aut illa res gerenda sit. 50, 8. δικας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίσασθαι. 147, 7. ἐξ Ἰσοῦ τῆ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14. μήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίαν καταλείψειν. 87, 3. ἐκ τῆς οδοῦ ἕγον βία. media de via correptum. 155, 2.

ἐκάτερος] ἐνεμάσθη τῷ υἱεῖ οὐδὲ δέκα τάλαντα ἐκάτερον. 648, 1. ἔδωκα δούτιν ἀνδρῶν λ δραχμῶν ἐκάτερον. 579, 5. T. ἐξέδωκα δύο ἀδελφὰς, ἐπιδοὺς ἐκάτερα τριάκοντα μναῖς. unicuique seorsim. 577, 2. πρὸς ἐκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα. 98, 4.

ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως. τὰς θύρας. 148, 7. id quod supra ἐκκόπτειν. T. v. etiam fr. 16, 8. τοῖς παῖδας ἐπιτυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ. 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν, ἐν τριβωνίῳ, ἀνυποδέτους. 903, 4. et 12. fr. 30, 22.

ἐκρίνεσθαι] datum esse. μόναις ἐκείναις οὐκ ἔξεγένετο. solis illis negatum erat. 58, 5.

ἐκδιδόναι] ἐκδίδοσθαι μελλούσας, nuptiū elocari, πολλὰν θυγατέρας ἐκάλυσαν. 397, 2. 897, 10. ἐξέδωκε τὰς ἀδελφὰς ἐπιδοὺς τριάκοντα μναῖς ἐκάτερα. 577, 2. ναυτικὰ ἐκδοδόμενα, in frænus nauticum elocata, ἐπὶ τὰ τάλαντα. 895, 1. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκεν εἰς τὸ χαλκίῳ. eam misit ad fabrum ferarium. fr. 15, 7. ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταί) οὐκ ἐξέδικασαν. 593, 12. T. Imo vero οἱ ναυτοῖσιν, iudicium vel tribunal disceptandis causis nauticis et mercatoris consecratum litem hanc non disceptavit.

ἐκδύειν] ἐκδεύσθαι τὸν χιτῶνισκον. 350, 3. T.

ἐκεῖνος interdum ad propius refertur, οὗτος ad remotius. 574, ult.

ἐκκαλεῖν] ἐκκαλέσας με ἐνδοθεν. 139, antep.

- 151, 2.
 ἔκκηρῦττειν] ἔκκηρῦττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. 163, 1. ἐκ τῆς πόλεως. 406, 5. ἐκ τοῦ ἄσπετος. 776, 5. Si valeat nostra emendatio. T. 444, 4. ἐκκηρῦττόμενοι πανταχῆ. 444, 17. 776, 5. 873, 4.
 ἔκκλέπτειν] τοὺς ἀδικούντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύρου λαβίντες. 669, 8.
 ἔκκλησιάζειν] concionibus populi interesse. ἐκκλησιάζετε (in imperfecto) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας. 430, 11. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. 787, 11.
 ἔκκπτειν] ὄφρα, effringere. 139, 2. v. κόπτειν. μορίας, excindere. 266, 5. συκοφαντίας. 820, 4. T.
 ἐκλαμβάειν. accipere, intelligere, interpretari. 354, ult.
 ἐκλέγειν. 311, 1. ἐκλέγεσθαι τὴν κάλλιστον θάνατον. 130, 8.
 ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα. 103, pen. 97, pen. βίον. 330, 1. T. pro ἐπιλείπειν. ἐκλειόψασιν ἡμῶν αἰ προφάσεις. 312, 10.
 ἐκλογεῖς] πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεγραφόμεθα. fr. 10, 1.
 ἐκμισθοῦν. elocare mercede annua. 263, 8. ἐκούσιος] οἰδεῖν γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 7.
 ἐκπέμπειν] ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν. immittunt senatui. 456, 6. ἐξέπεμψεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. repudiavit, e manu domoque sua remisit. 541, pen. ἐξέπεμψεν ἡμᾶς ὁ πατήρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ. 572, 1.
 ἐκπηδᾶν] ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. 143, 5.
 ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exsulare. 163, 8. et absolute ὑπὸ τούτου. by his Means. 497, 4. T. ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν. 608, ult. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, scil. τῶν πατρῶν. schändlich um das ihrige gebracht [miserably reduced in their circumstances]. 898, 8. μὴ περιῖδειν αὐτὴν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσύντα. fragm. 4, 10.
 ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 151, antep. ἐκπλευσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς συνελήφθαι. 721, pen. ἐκπλεύσαντες κοινή εἰς Ἑλλάσποντον. fr. 7, 17.
 ἐκποδᾶν τούτους ἀμωσγέπως ποιήσασθαι βούλοιο. 450, ult. ἐκποδᾶν ποιῆσαι τὸν Ἀγρόρατον ἴδοκει. 460, pen.
 ἐκποιεῖ. succieit. fr. 12, 3.
 ἐκπορθεῖν] ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν. 435, 8.
 ἐκπρίσθαι] ἐκπρίσθαι τοὺς κατηγόρους. accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus. 678, 2. μέρει τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξέπριαντο. redimere, h. e. avertere, soliti sunt. 810, ult.
 ἐκστρατεῖν. expeditionem militarem extra patriam suscipere. 57, ult.
 ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκείται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα. 277, pen.
 ἐκτίθειν τὴν δίκην (pro καταδίκην). mulctam
- dependere, 737, 2. τῷ δημοσίῳ. 674, 5. χεῖματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πόθεν ἐκτίσομεν. 693, 5.
 ἐκτρέφειν] ἐλπίς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι. 617, 8. T.
 ἐκφέρειν] proferre, demonstrare, ex rebus suis elata in publico proponere. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλοι πλούσιοι δοκούντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχοντες ἂν ἐξενεγκτε. 633, 8. de funere elato. fragm. 13, 12.
 ἐκφεύγειν] ἐκφεύγεσθαι. 143, 10.
 ἐκφορά] exsequia funeris. ἐπ' ἐκφοράν ἀκολουθεῖν. 11, 3. μετὰ τὴν ἐκφοράν. 23, 4. δεῖν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἔλθεῖν. 438, 3. ἐπ' ἐκφοράν πολλοὶ ἤχουσι. 440, 1. ἐπ' ἐκφοράν αὐτοῦ; ἤξειν τούτου τεθνεώτος. fragm. 5, 12.
 ἐλαία] ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν. 260, 4. πτώματα ἐλαίων. olea decidua. fr. 26, 29. v. μορία.
 ἐλαττοῦν τὴν πόλιν. 451, 15. ἐλαττοῦσθαι οὐ δύνανται. 119, ult.
 ἐλάτταν] οἷτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων, οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῆ χρημάτων. 903, pen. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῆ τῶν ἠδονῶν. 28, 12.
 ἐλαφίστικτος. 456, 8.
 ἐλεγχος] ἐλεγχον δόντες τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. 107, 16. τῷ χρένῳ, ὃν ἡμεῖς σαφέστατον ἐλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίζομεν. 660, 3. εἰνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχω τὰ γιγνώμενα δοκιμάζειν. 884, 7. εἰς ἐλεγχον ἵεναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.
 ἐλεεῖν] ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδικῶς. 257, ult. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τεῖχη εἰ σεσεῖται. 454, 4. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem enrum) εἰ ἀτιμωθήσονται. 694, 2. οὐδέποτε ἠλέησα. nunquam ine subiti, vel cruciavit commiserati. 710, 3. δικαιοτερον ἡμᾶς αὐτοὺς, ἢ τούτους, ἐλεοῖτε. 826, 2. οἱ μὲν ἀδικούντες ἡμᾶς ἐλεεῖνοι, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ἡμεῖς δὲ, οἱ ἀδικοῦμενοι, ἐλεοῖτε. 812, 20.
 ἐλεεινός] τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ἡμεῖς ἀγρίως ἀποδέχεσθε. 714, ult. δακρυοῦσι καὶ ἐλεεῖνοι εἰσι. miserabilem in modum lamentantur. 812, 20.
 ἐλεῖμαν] ἐλεημονέστατοι δοκούντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακόν. 744, 8.
 ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων, cum iis, qui silvas caedebant, διατρώμενος. fragm. 13, 30. mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius coquium. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat κοπιᾷ. ut ἀρτοποιος. et ἐλεος est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.
 ἐλευθερία] τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοϊαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι. 77, 5. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι. 914, ult.

- ἡλευθερίας ἀπογινώσκειν. 107, 12. ἐξαιρεῖσθαι τινα εἰς ἡλευθερίαν. 734, 5.
ἡλευθερίως] ἡλευθεριώτερόν με κακῶς λέγεται. 312, antepen.
ἡλεύθερος] ἡλευθεραὶ ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο. 77, pen.
ἡλευθεροῦν] καὶ τὰς ψυχὰς ἡλευθερώσαν. 75, pen.
ἡλευσὶν et Ἐλευσίον. 196, pen. 214, pen. 255, 5.
ἡλευσίναδε. 301, 1. τῶν Ἐλευσίναδε ἀπογεφάρμεναν. 767, 2.
ἡλευσινόθεν. 242, 8.
ἡλικτῆρ] ἡλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο. 395, ult.
ἡλκειν] μεθύων εἰλικεῖς αὐτήν. 14, 13. εἰλκον τὸ μενιράκιον. 143, 8. vellicare, tractare, raptare, ut juvenes lascivi puellas proccas ad libidinem proritantam.
ἡλκος λαμβάνειν. vibicem, sugillationem. 159, 3.
ἡλλείπειν] οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων. 625, 11. ἡλλείπειν ταῖς ἰδέαις. forma corporis inferior, deterior esse, cedere. 57, 4. ἡλλείπειμι τῷ λόγῳ [id est, ἐν τῷ λέγειν] τῆς κατηγορίας. 870, 7.
Ellipsis ἐκ, vel διὰ διελιχθῆαι πολλοῦ χρόνου. 312, 8. εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς, scil. τοῦτο ἐγίνετο vel ἐκαλύετο. 423, ult. δούλος. 847, ult. ἄλλος. οὐστιας (scil. ἄλλου) ἢ ὑμᾶς. 709, 9. ἀποκρυπτόμεθα μηδὲνα εἰδέναι, id est, ὥστε μηδὲνα εἰδέναι. 276, 8.
ἡλπίζειν] τίς νομοθέτης ἡλπισεν, suspicatus unquam fuit, ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν. 887, 2. et 9.
ἡλπῖς] ἡλπίδος κοινή; ἀμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano, nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tuiusletur fato suo defunctus. 64, 3. ἡλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi, ut Dionysio persuaderetur. 625, 3. μεγάλην. 57, pen. μικρὰς ἡλπίδας εἶχετε τῆς καθόδου. 776, 1.
ἡμκαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν. 116, 2.
ἡμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτριάν. impressionem, incursionem facere. 89, ult. κριτῆν. alieujus nomen ferre inter judices sortientes. 170, 2.
ἡμμένειν τοῖς θεοῖς. 870, 4.
ἡμῶς] τὸ ἐμὸν ἡμῖν οὐκ ἐμποδῶν ἔσται (pro ἐγὼ ὑ. οὐκ ἔσμαι ἐμπ.). ego vobis non officiam, impedimento non ero. 315, 3. ut illud apud Herodianum libro 3. 2. τὰ ἐκείνων γράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλους συντριβέντα τοῖς μὲν Μακεδόσιν εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δούλα γεγενῆται, id est, ἐκείνοι μὲν γράσαντες et συντριβέντες — εὐάλωτοι et δούλοι γεγέννηται.
ἡμπήλασθαι] ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο. 820, 7.
ἡμπήπτειν εἰς τὸν μύλωνα. 22, 7.
ἐμποδῶν] τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ἡμῖν ἔσται. ego vobis non officiam. 315, 3.
ἐμποδῶν ποιεῖσθαι, tueri se aliqua excusatione, latere pone aliquid veluti propugnaculum. ἐμποδῶν γὰρ ἢ ὄρκους, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνον, ἢ τὸ ἐπαυτοφάρμα ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πρᾶγματι, οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνεῖσθαι. 506, pen.
ἐμπορία] αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. 908, 10.
ἐμπόριον] τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι. 721, ult. ἐμφυτος] laudatur a Iysia Carcini poetae illud: τὰς γὰρ ἐμφυτοὺς ὀρθῶς παρῆσας φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. fr. 25, 20.
ἐν] ἐν ἡμῖν ἔστί. in vestra potestate situm est. 40, 3. ἐν ἡμῖν. apud vos, coram vobis. 327, 1. Ita ἐν τοῖς A. coram triginta tyrannis. 386, 2. ἐν τέττασιν ἢ πέντε ἔτεσιν. for four or five Years together. 632, 5. Proxime τρία ἔτη συνεχῶς. et 654, 10. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ, v. Ἀνάγκη. Γ. οὐδὲν λήσει ἐν αὐτῇ, id est, ἐν τῷ αὐτῆς δέγματι, vel διὰ τῆς βασάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μνημόσης ἕκαστα. 180, 1. ἐν pro ἐπὶ vel διὰ. δις ἐν ταῦτῳ ἐνδέδεικται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα. 227, ult. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ). 452, ult. ἐν δισχιλίαις (subaudi φύφαις) ὁ δῆμος ἐψήφισατο, id est, μετὰ δισχίλιαν φύφων. indicium illud populi conflatum erat e bis mille viris sententiam ferentibus. 466, antep. τίνα χεῖρ ἡλπίδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ᾖ, penes facultates sit, τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μή. 808, 6.
Hendiadyōin. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῆς πόλεως ἐγίνετο, id est, aut, ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἢ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut, ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορὰ. 412, 3.
ἐναντίον] coram, adverbialiter, ante præpositive. ἐναντίον τῆς ἀδελφῆς. 469, 7. 505, 3. 589, 3, Γ.
ἐναντίος, α, ον] δὴν ἐναντίαν τῆς προτέρας. γρ. τοῖς προτέροις. 58, 2. Τ. Signo illo γρ. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ut datus genitivo substituat; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν. partem causæ inferiorem, pejorem verbis tueri. 308, ult.
ἐναντιοῦσθαι τοῖς πρᾶγμασι. 458, 6. περὶ ἡλευθερίας. 455, 6. cl. Markland υπέρ. Ita ἐναντιοῦσθαι υπέρ ἡμῶν. 670, pen. Γ. ἐνδεῖς] οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι 95, 2. ἐνδεῖς τῶν ἐπιστηδίων. 452, 4. ἐσδεικνύται. homicidium ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, h. c. ad magistratum deferre. 212, ult.

ἰνδοίς] v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. T.

οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν. 503, ult. ἀρίστους αὐτοὺς χρεῖ τοῖς ἑνδεκα παραδῶναι· θανάτῳ ζημιώσαι. 713, 2.

ἑνδημεῖν. 320, 1.

ἑνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναί. septem minæ nobis erant, quas arca servabat. 626. 5. ἑνδον ἔν τὰ πολλά. maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile clauduntur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, servis, equis, veste, mando, auro argento facto, vasis pretiosis. 648, ult.

ἑνδύναι] ἐνδύς στολήν. veste sacerdotali indutus. 252, 4.

ἑνεδρεύειν] τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύεσθαι. 48, 6.

ἑνεῖναι] τὰ ἐνῖντα, scil. ἐν τῇ κιβωτῷ. quæ in arca essent. 390, 2.

ἑνεχέσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίαις). 36, 1. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται (subaudi οἷς οἱ κλέπται αὐτοί). 832, ult.

ἑνεχυράζειν] ἡνεχυράσθη οἰκίτης αὐτοῦ σιγματίας. fr. 4. pen.

ἔνη καὶ νέα. 732, ult.

ἐνθήσκειν] ἐνθανόντων πλείστων. 580, pen. ἐναυτὸς] ἐναυτὸν (id est, εἰς ἐναυτὸν ἔνα)

ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἔνειν cum τινεσ copulatum in illis ἐνοί τινεσ τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο. 874, 3.

ἐνίστασθαι] ἐνστά; ἐβαλλέ με λίθοις. 140, 1.

ἐνεάκρονος. fr. 9, 26.

ἔνοιος γεγονέαι pro συνιδεῖν, συνεῖναι. 363, ult.

ἐνοίκιον] εἰ μὲν χωρίον ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est, ἐπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος), εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἔνεκεν ἀμφισβητεῖς), ἐνοικίου. age in reum ex titulo locaris. fr. 13, 27.

ἐνοεῶν] pro σινεοῶν. ἐνοεῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενήμενους. 916, pen.

ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδικημένοις. 242, 2. οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε — 298, ult. T.

ἐνοχος] λειψοταξίον. 520, 10. ζημία. 289, 8. ταῖς κειμέναις ζημίαις. 523, 11. αἰτία. 365, ult. ἀπαγωγῆ. 503, 3. γραφῆ. 553, 1. ἔνα τῶ νόμῳ. 521, 11. οἷς Σίμων διαμύσατο. 136, 3. τοῖς βίαισις. 736, 4. T.

ἐντέινειν] ἐντέιναισ πολλὰσ πληγάσ. fr. 30, 24.

ἐντέχως. fr. 36.

ἐντὸσ ηλικίας γεγονότεσ. impuberes. 110, ult.

ἐξαγγέλλειν. arcana propalare. 671, 4.

ἐξάγειν] πάντα ἐξηχθον ὀλοφύρασθαι. 117, ult. affectu abreptus, ultra propositum

erehebar. ἐξάγειν παῖδα. puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum. 350, 5. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθεῖ. 489, ult. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, clam extulit, furto subduxit, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiti, abiit, discessit.

ἐξαέτης vel ἐξέτης] sexennis. ἐξαέτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. 838, ult.

ἐξαιρεῖν] τοὺς ἰκέτας ἐξελεῖν. 74, ult. ἐλικτήρας χερσούσ ἐκ τῶν ὠτων ἐξείλετο.

396, 1. ὥστε τῇ δευτῇ τὰσ δεκάτασ ἐξαιρεθῆναι. 686, 5. aliquem in servitute[m] abducendum in libertatem vindicare.

734, 5. 733, 2.

ἐξαιρέτον, quod Latini JCTi privilegium. ἐξαιρέτον τοῦτῳ μόνῳ Ἀθηναίαν καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺσ νόμουσ δ, τι καὶ βούληται. 344, 11. T.

ἐξαιτεῖν] ἐξητοῦντο φεύγοντασ ἡμᾶσ ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eripere, liberare.

677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺσ παιδάσ παραστήσάμενοι ἐξαιτούνται ἡμᾶσ. exorant, h. e. leniunt et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότωσ ἑτεροῖ με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν.

706, 3. κλιόντεσ ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαλείφειν τοὺσ κειμένουσ νόμουσ. 48, 2. ἐξαλείπτειν τοὺσ νόμουσ. 202, antep. τὰ ἑμαρτήματα. 237, 1. ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. 563, 4. τοὺσ μὲν ἐνέγραφε, τοὺσ δ' ἐξήλειφε. leges puta. 839, 2.

842, 7. εἰ μὴ ταῦτα ἡμῖν ἀρῆσαι, ἐξαλείφειν κελεύει. 859, ult.

ἐξαμαρτάνειν εἰσ. 47, pen. 63, pen. 76, 6. 138, pen. 274, 10. 283, 1. et passim.

πλείστα εἰσ ἡμᾶσ ἐξημαρτήκεν. 440, ult. T. ἐξαμαρτάνειν τοιοῦτον ἁμαρτήμα. 28, pen.

ἐξαρκεῖν] εἰσ γε τὰσ πατέριοσ θυσιάσ ἐξήρκεσεν ἂν. 858, 1. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν. fragm. 30, 26.

ἐξαρνοσ ἦν. inficias iuit. 22, 12. ταῦτα ἐξαρνοσ ἐστι. 150, 4. "inficias ire quæ facta sunt." Plautus. adde Platonem Charmid. 157. Demosth. 884. D. Isæum XIX. 9. ed. Steph. ἐξαρνοσ μὴ οὐ χρεῖματα ἔχεν. 681, pen. T. ἐξαρνοσ ἦν pro ἠρνεῖτο. 22, 12. ἐξαρνοσ γενέσθαι ἢ ἐπαίησασ. 465, 2. τοὺσ οὐχ οἰούσ τε ὄντασ ἐξαρνοσ γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν.

681, pen. ὅσ ἐτόλμησε τὰ μὲν ἐξαρνοσ γενέσθαι, id est, ἀρνεῖσθαι. 904, pen.

ἐξεγγυᾶσθαι. fideiussorem se præbere. 734, 6. ἐξηγυῖσθαι. satis datum pro eo fuit. 735, 3.

ἐξείναι] ὥστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ

- τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν 524, 8.
 ἐξείργειν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν. 213, 8.
 ἐξελαιύνει. ultra aciem procurrare (de milite). 689, 1.
 ἐξελέγχειν. 403, 7. φανερωῶ ἐξελέγξει ψευδόμενον τὸν κατήγορον. 272, 1. 279, 1. ὅσα μὲν περὶ τεθνεώτων λέγουσιν, οὐ πάνυ δεῖ διαμαρτύνειν οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχοῦσθαι ἀν. 652, 6.
 ἐξευρίσκειν. 16, pen. ἐξευρῶν οὐ ἐδειπνοῦμεν. 139, 11. 151, 1. excogitare, comminisci. 302, 8. οὐς ἐξευρίσκοιμι Δεκελίων. 731, 3. ῥαστώνην ἐξεύρον εἰς τὰς ὁδοὺς. 747, 1. δίκην. fr. 4. 6. τὴν θύραν. fr. 24, 6. Taylor locum p. 154, 1. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἑμαυτοῦ πρόνοιαν. addens 'si sana sit lectio.' Est utique.
 ἐξηγεῖσθαι, 'verbum rituale' est inquit Taylor. καδ' οὐς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. consulentibus de jure sacrorum respondent. 204, 4.
 ἐξήκει χρόνος. 271, 3. T.
 ἐξιέναι ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς. 323, 3. T.
 ἐξίσταμαι ἑμὴν ἐκὼν τῆς φιλίας. renuntio vestrae amicitiae eamque vobis intactam relinquo. 314, 4. Lysias et Carcino laudavit ista: οὐ κείνος ἐξίστησε. non ille eum dementavit. fragm. 25, 18.
 ἐξοδος τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν. 582, antep.
 ἐξοικεῖν ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερρίαν. migravit in solam peregrinam sub ditionem alienam. 873, ult.
 ἐξορύττειν τὴν μορίαν, ἣν οὐχ οἶον τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα. 283, 3.
 ἐξοστρακίζειν. 550, 1.
 ἐξούλης δίκην. fr. 28, 15.
 ἐξουσίαν ποιεῖν. 241, 4.
 ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεοὺς. 63, ult.
 ἐξυπηρετεῖν προθύμως τῇ αὐτοῦ παρανομίᾳ. 397, 12.
 ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πάνυ νόμιμον ἑμὴν ἐστίν. 163, 3.
 ἐξονεῖσθαι largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλοῦσοι τοῖς χρημασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους. 753, 1.
 ἐορτὴ τῆς εορτῆς ἐπιμελεῖσθαι. 196, pen.
 ἐπαγγέλλειν. profiteri, recipere facturum. 50, 3. ἐπαγγέλλεσθαι. in antecessum denunciare. 819, 1.
 ἐπάγεσθαι συμφορὰν. 184, 1. ἐπάγειν τοὺς ἀρχοντας. in rem praesentem adducere. 280, 1. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις. adversus civitatem nostram civitates Graecae alias instigantes atque in armis adducentes. 423, 3.
 ἐπαινεῖν αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐπαινεῖν. 411, 6. ἐπαινος ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιος ἢ φθόνου. 741, 5.
 ἐπαίρειν τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχαῖς εἶναι. 41, 1. ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαίρσθαι. 64, ult. ἐπαίρεσθαι κέρδει. 250, 1. ἐπαρδέντες (inducti vel decepti) ταῖς τούτων διαβολαῖς. 335, ult. ἐπίδη. 337, ult. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖν πρᾶττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 585, 12. ὑπὸ κέρδους ἐπαρδῆναι. 707, 10. τῷ δύνασθαι λέγειν ἐπαρθεῖς. 870, 2. οὐδὲς ἐσπᾶσει κайρὸς ἐξαμαρτάνειν (e Carcino). fr. 25, 20.
 ἐπαίτιος ἐπαιτιώτατος κίνδυνος. certamen forense iurpimis impeditum et inapplicabile, atque reprehensionibus obnoxium. 291, 4.
 ἐπαυκτος ἕρκος. jusjurandum exactum. fragm. 34.
 ἐπαμύνειν. 145, 7. conf. μεταμύνειν. ἐπαμύναί ζωσιν οἰκὴν ἡδύνασθε. 446, 4.
 ἐπαναγνάσκειν. 360, ult.
 ἐπαγορθεῖν τὰ ὑφ' ἐτέρου δυστυχηθέντα. 124, 7.
 ἐπαρᾶσθαι ἐπαρώμενος ἑαυτῷ καὶ τοῖς παῖσιν ἐξώλειαν. 589, pen.
 ἐπαρκεῖν. suppetias ferre. 511, 8. T.
 ἐπεγγαῖν. 359, 4. T.
 ἐπεσφείρειν. 27, 5.
 ἐπεγκαλεῖν. queri de, vel cum, aliquo, ex-postulare. 296, 1.
 Epexegesis in illis ὄρφανός καὶ πατρὸς ἐστεργόμενος. 710, 7. nam potest esse ὄρφανός, cui pater supersit, sed mater defecerit.
 ἐπεξέρχεσθαι μετὰ στρατοπεδευομένων. 522, 1. Diem dicere. ἐπεξῆλθον αὐτῷ. 344, 5. T. ἐπισκηφάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οἰκὴ ἐπεξῆλθε. litem persecutus non est. 736, ult.
 ἐπεργάζεσθαι μισίας. solum, in quo antea sacra olea stetissent, arare satisque excolere. 281, pen. 284, 2.
 ἐπηρέζειν πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρέζετο. 831, 12.
 ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. 268, pen. Σουπιάδου. 271, 4. τῶν τριάκοντα. 283, 5. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. βαρέως φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς. 129, 2. ἐπ' αὐτοφάρον. 25, 2. conjunctim ἐσαυτοφάρον. 294, 1. ἐπ' ἐκείνη εἶναι. 9, 1. ἐπ' ἐκείνοις οἰκίαν γεγενῆσθαι. 38, pen. οὐδὲν ἦττον τό γ' ἐπ' ἐκείνων πεποῖσθαι. 160, 3. ubi ἐκείνου mavult cl. Markland. Add. 184, 4. 274, ult. 471, 2. 566, 2. et 5. 398, 14. unde etiam recte Scaliger τό γ' ἐπ' ἐκείνω εἶναι. 481, ult. as far as lay in his Power. Add. 825, ult. ἐπὶ τούτω. eapropter. 41, 3. οἰκὴ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοῶν. 228, 5. ἄδειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆς ἐγένετο. 241, 4. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἵσπερ. 305, 3. ἐπὶ μηδενὶ ὑγιᾶ. 319, 4. ἐφ' οἷς ἔτοιμαί εἰσιν εἰρήνην ποιεῖσθαι. 451, 4. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ δωροδοκεῖν. 709, 7. ἐπ' ἐνόμοι τῆς πόλεως. 719, 11. ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτεῖναι. 863, 2. Licetio usuraria ὄφειλεν ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς. Iragm. 4, 8. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίας ἐξηλεγεμένοι. 241,

ult. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν. 33, 1. ἐπὶ ταῖς θυραῖς. autē aedes suas. 149, ult. βοηθεῖν ἐπὶ Ἀρτεμισίον. 94, 9. εἰς Πλαταιάς. 107, 6. v. 578, 4. et quæ nos ad p. 692, not. 39, add. 686, 3. ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην. πρέσβεις ἦσαν ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. 625, 10. ἐπὶ Φυλὴν. 500, 11. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλὴν. the occasion of his deliverance at Phyle. 497, pen. T. Ego articulum hunc ita digressi. ἐπὶ cum Genitivo. tempestate. ἐπὶ τῶν τριάκοντα. sub xxx tyrannis in rep. obtinentibus. 795, 1. sub protectione et tutela. μετόχιον κατατιθεῖς ἐπὶ προστάτου ᾄκει. 874, 1. Cum Dativo. μήτε λιάν ἐπ' ἐκείνη εἶναι, penes eam, in ejus arbitrio positum esse, ὃ τι βούληται ποιεῖν. 7, 1. πᾶσαν ἐπ' ἐκεῖνος τὴν οἰκίαν εἶναι. 38, pen. μὴ περιδιπτῆ με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι. quoad in ipsis fuit, penes eos stetit. 825, ult. b) post. ἐπὶ κατεργασμένοις ἔλθειν. post confectum jamdudum negotium. 874, antep. ἐπὶ ταιούτοις ἔργου οὔτε θεοῦς φοβῆ — 903, 13. οὔτωσι πυροῦς ἐπὶ καλᾶμῃ ἀροῦ. post stipulam terram arat ad triticum confederendum. fr. 28, 8. c) pro ἔν. ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς, in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus. 31, 2. εἰπεῖν ἐπὶ τινι. dicere de aliquo. 54, 2. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἀπάντων ἀνδρῶντων νομίζοντες εἶναι, existimantes posse omnibus contingere. 64, 4. d) corum. ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θυραῖς. coram ostio donus sor. 149, ult. 150, antep. e) ob. sive causam efficientem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ ταῖς γενημένους. 5, 1. ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατεiléχθαι. 319, 4. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ. 709, 7. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι. ut bona vestra vestris hostibus et praedonibus vendat, eos impune rapere sinat. 833, 2. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἦν ἐπὶ ἀλοπῇ τῶν ὑμετέρων vel δημοσίων χρημάτων ἀπεκτινατε. 863, 2. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς, quo resp. eo juvaretur. 414, antep. ἀργύριον ὄφειλαν ἐπὶ τριῶν δραχμῶν (scil. εἰς τῶν). sub pacto mensuri fenoris ternarum drachmarum. fragm. 4, 8. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. mei causa, vel, mea opera. 215, ult. Cum Accusativo a) ad, versus. τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας (subaudi στρατεύσαντας). 66, 1. ἐπ' Ἀρτεμισίον ἐβόηθησαν. 94, 9. εὐδὺς ἐπὶ τὸν Μνήφιλον ἐβάδιξε. 312, 4. ἦσαν πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium. 625, 10. ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δικαίον μετὰ τῶν ἀδικουμένων

esse. si bene habet ista lectio. 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit: ἐλπίζοντες ἐπισκοῦρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων esse. h) adversus, contra. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄστεις ἐποίησαν. 421, 1. συνίστασθαι ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις. coise in sodalium, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 7. 726, 2. c) apud. ἐπὶ Φυλὴν τινεὶ εἰσι. 497, 2. et 9. pen. 500, 11. 501, 1. d) ad in numero, circum. εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τευχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρω. 451, 6.

ἐπιβάλλειν. 327, 1. 676, 5. ἀργύριον. 323, 2. irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολάς. 565, 1. 676, 5. 840, 2.

ἐπιβάτης] miles classarius. 244, 4.

ἐπιβολῆς] trabs. fragm. 27, 5.

ἐπιβολῆ] mulcta pecuniariae geous. 219, 1. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιούντες. 676, 5. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολάς. 840, 2.

ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον. per insidias alicui struere, comparare, machinari necem. 46, ult. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει. 262, ult. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν (pro τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας). 452, 7. ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν ἐν ᾧπερ οὐδ' οἱ πολέμιοι. 722, 2. οὔτε ζῆν αὐτὸν εἶδει τοιούτου ἔργου ἐπιβουλεύοντα. ejusmodi facinora animo agitantem, designantem. 821, 11. ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλῆθει) subaudi τῷ ὑμετέρῳ) ἀποδείξω. 846, 2.

ἐπιβουλήν τοιαυτὴν ἐπιβουλεύουσι. 455, 10. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐποίησαν. 875, pen.

ἐπιβουλος] βουλόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπιβουλος εἶναι. fr. 30, 10.

ἐπιγαμίαν εὐβουθεῖν ἐπισοῦμεθα. 920, 1.

ἐπιγνώμων] inspector. ἐπιγνώμωνας πείμποντες καὶ ἕκαστον ἑναυτὸν. 282, 5.

ἐπιγράφειν] ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse senect appellans Anagyrsium in capitibus libellorum accusatorum, quos magistratibus exhibuit. 494, 1. 496, antep. ἐπιγεγραμμένοι, scil. ἐπὶ τοῦ σανιδίου, pro ἐγγεγραμμαι. 573, ult. ῥᾶδιον γνῶναι ἐπὶ τοῖς τιμημάτων τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι. 594, 5. δόξαν ἐμελλε φέρεν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγεγραμμένων. eorum inventionem sibi arroganti. fr. 15, 11.

ἐπίγυον. rudens. fr. 9, 13.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακειμένοι. fr. 31, 12.

ἐπιδέξια. fr. 16.

ἐπιδημεῖν] ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι. hac in nibe versantur. 406, 4. ἐπεδήμησε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. copie, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant. 429, pen.

- μὴ ἐπιδημῆν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. 683, ult.
- ἐπιδιαθήκη. pactio interposito argento. fr. 26, 5.
- ἐπιδιατίθεσθαι. pactionem facere interposito argento. fragm. 17, 12.
- ἐπιδιδοῖαι] ἐπειθὲ οἱ αὐτάνεις, ἐπέδωσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βουλῆν. 712, ult. τὴν κεντὰ αὐτῶν ἐκδιδωσιν, elocut nuptui, ἐπιδοῖς, addita dote, πεντακισχιλίας δραχμάς. 897, 9. 577, 2.
- ἐπιδικῶν] a ierogore persequi. 154, 5.
- ἐπιεικὴς τῇ πόλει. 621, 2.
- ἐπιέναι] τῆς ἐπιούσης νυκτός. 594, 11. τῇ ἐπιούσῃ νυκτί. 188, ult. οὐχ ὁ ἐπὶ κεν καίριος τοῦ παρόντος βελτίων. 916, 1.
- ἐπιθετός] ἐπιθέτους ἐπιστολάς. literas, quas alicui aliquo proficiscenti adduntur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit. fragm. 17, 20.
- ἐπιθυμῶν] pro ἔργῳ. ἐπιθυμῶσαι (id est, τὸ τοῦ ἔργου πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποις ἔνεστιν. 136, ult. 138, 2. λίαν προθύμως τοῖς ἀδικούσι βοηθοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμῶν ποιούσι. 535, 3. 552, 13. ἐπιθυμῶν μετέχον τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων. 573, 4. 577, 14. διαφύρεσθαι μάλιστα πρὸς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. 608, pen. ἐπιθυμοῦντες. prae cupiditate, h. e. siti auri et opum exaggerandarum studio. 654, 8. ἵνα τῶν ἑτέρων μὴ ἐπιθυμήσωσι. 704, pen. θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ἑμετέρων ἐπιθυμοῦντας. 818, pen. τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμῶντες. 820, 1. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες. 824, 2. τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολιτάς, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολιτάς). 871, ult. τοῖς βαρβάρους ἐποίησαν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρως αὐτῶν ἐστερήσασθαι. 914, 10.
- ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες. 441, 5.
- ἐπικαλῆν τι. incusare, queri de aliquo. 300, 2. 659, 13. 808, ult.
- ἐπικηρύπτειν δάσει ἀργύριον. 214, 9. ἐπικηρύχθεντων. ubi bona ista c sub hasta venierunt. 595, 1.
- ἐπικίνδυνον ποιούσι τοῖς οὐδὲν ἀδικούσι τὸν βίον. 186, 10. 286, 3.
- ἐπικλήρος] ὡς περ ἐπικλήρου τῆς συμφωρᾶς οἰσῆς. ἀμφισβητήσαν ἦκει. 750, ult.
- ἐπικούρος] miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχη μισθοῦσθαι. 422, antep.
- ἐπικρατέον] ὅτι οὐχ ὅτι τε ἦσαν τῆς τούτων ποιηρίας ἐπικρατέον. 723, 3.
- ἐπικρύπτειν τὴν ἀδικίαν. 335, 1.
- ἐπιλαμβάνεσθαι τινας. aliquem injecta manu vindicatum, et raptori ereptum ire. 146, 1. 155, 4. ἐπιλαβέ μοι τὸ ἔδωξ. inhibe. 732, 5. 733, antep.
- ἐπιλανθάνεσθαι εἰ ἡμεῖς βούλεσθε τὰ τούτων πεπραγμένα, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήθεσθαι. 231, pen.
- ἐπιλείπειν τὸν χρόνον. 383, 1. ἕως ὃ συνανημένος σῖτος αὐτοῦς ἐπέλιπε. 720, 3. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίσι θυσίαις. 855, 2.
- ἐπιλήσμων] σφῆδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐθῆεις ἡμεῖς τομίζοντες εἶναι. 437, pen. πάντων ἐπιλήσμονέστατος. 917, ult.
- ἐπιλύειν. 783, 1. verum ista lectio ibi loci est vitiosa.
- ἐπιμελεῖσθαι] οὐδὲν ἦττον ἐπιμελήσεσθαι τῶν ἡμετέρων χημάτων ἢ τῶν ἡμετέρων αὐτῶν. 704, 4.
- ἐπιμελεσθαι. 282, 4.
- ἐπιμελητής. 284, pen.
- ἐπιμερεῖν] in vetusta lingua Attica significabat ilem atque simplex ἀμόνην, jurare. 359, 5. ἐπιμερήσασα κατὰ τῶν παιδῶν τῶν ἑμῶν τὸν βίον καταλιπέιν. 901, 3.
- ἐπιπέμπειν. alicui aliquem subornatum immittere. 16, 6. δὴν πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι. 217, pen. 292, 3.
- ἐπιπέμπτον. quietum. fr. 23, 4.
- ἐπιπτα πολλὰ καταλειομέναι. 633, 6. 635, 1. 903, 7.
- ἐπίποιος βίος. 76, 3. ταύτην εἶναι λειτουργίαν ἐπιπονώτην διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 8.
- ἐπισίτιζα. cibaria. fragm. 14, 1.
- ἐπισκέπτεσθαι] οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος. 594, 3.
- ἐπισκευάζειν αὐτὴν (engythecam puta) βουλόμενος, reparari, ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκῆϊον. fr. 15, 14.
- ἐπισκῆπτεσθαι εἰς τινα et τινα. de aliquo apud aliquod iudicium queri. 156, 4. 158, 1. ἐπισκῆψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν δικῶν), cum testem contra se productum falsi dicti testimonii incusasset, οὐκ ἐπέζηλθε. 736, pen. ἐπισκῆπτεν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, praesertim moriens. ὁ τι μέλλοντες ἀποθνήσκουσιν ἐπίσκῆψαν. 449, 5. ἐπίσκῆπτεν ἡμῖν τιμαρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγύρατον. 469, 10. ἐπίσκῆψαν ἡμῖν ἀποθνήσκοντες. 510, 11. 896, 1. fragm. 23, 8. ubi Taylor reddidit, obtestari. idem in vernacula sua reddidit activum to give in Charge, et medium to prosecute.
- ἐπιστήμη] διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην. 914, 15.
- ἐπιστρατεύειν. 72, 2.
- ἐπισυρεῖν τὰ πράγματα. res, de quibus, vel maxime agitur, et quas enucleari quam diligentissime oportebat, leviter perstringere, et festinare, et earum tractatione quam citissime defungaris, defunctorie et precipitante agere, quo dissimiles atque involvas ista precipitatione id, quod e re tua est celari, et absconsam manere. 782, 2.
- ἐπιτερίζειν. 544, 1.
- ἐπιτηδεῖς] παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδεῖσι.

- amicis familiaribus. 44, 1. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος. 26, 2. 393, 4. v. p. 125, not. 82. 142, pen. ἐπιτήδειος μνηστήρ. a proper informer. 456, 3. ἐπιτήδειον γνώμων εἶπας. 682, ult. τὰ ἐπιτήδεια. alimenta, victus necessarius. 26, ult. γνώμη χρεώνται ὡς πᾶσα γῆ πατέρις αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 6. δλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες. 882, 5. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων. 897, 8. σκίπτει αὐτὸς ἢδη πῶθεν ἔξει τα ἐπιτήδεια. 898, 5. ἐπιτήδες. on purpose. 14, 5. 718, ult. T. ἐπιτηδέειν] to make it their business. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων. 5, 3. 31, 10. 837, 1. Ἔσα αἰσχρὰ τούτω ἐπιτηδέυονται. 488, 3. 538, 3. Æsch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδέουσιν ἢ ἀποδύσκουσι τε καὶ τεθνάται, Plato Phædone. ἀλλὰ σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδύοντα τοὺς νέους διαφθεῖρειν, Xenoph. Apolog. Soer. T. ἐπιτηδέου τοὺς οἰκίας οὕτω καλεῖν. affectabat servos ita appellare, in enque sibi placebat, gloriamque accubatur. fragm. 25, 10.
- ἐπιτηδέημα] διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδέυμασιν οὐ προσποιούσας. 337, 4. πᾶσα σθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδέυματα κοινὰ παραδείγματα. 891, pen.
- ἐπιτηδεῖν] observare, præstolari aliquem exeuntem, ut cum eo congregiaris, insidiarī opportunitatibus congressuum. ἐπιτηδεῶν γὰρ τὴν Σεράπειαν. 11, 5. 16, ult.
- ἐπιτιθέμαι] Taylor ad banc vocem istæc dedit: ἐπιτιθέναι, insidias facere. 451, 2. Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et significatio adoriendi, aggreudiendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην. penam, supplicium decernere, vel intelligere. de legislatore. 24, 3. ἐπιτιθέναι τέλος βίῃ θάνατον. 218, 2. ἐπιτιθεσθαι ναυκληρίᾳ. animum quæstioi naviculario exercendo adjicere, 215, 1.
- ἐπιτιμητής. secundus æstimator. fragm. 14, 7.
- ἐπίτιμος] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμων ποιήσπε. 694, 12. ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς ἐπιτίμους ἡμῖν γενέσθαι. 682, 6. 207, pen.
- ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ἑαυτοῦ. 150, 7. τούτοις ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε. 825, 7. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δαιταν. 893, 10. fragm. 10. ult. ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν. constituit tutores. fragm. 13, 2.
- ἐπιτρέβειν. 482, 4.
- ἐπιτροπῆς διαζέταται. gestæ tutelæ. fragm. 13, 28.
- ἐπιτροπία idem valet, si bene habet ista lectio. fragm. 18, 7.
- ἐπιτρόπος] εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπος (pro τῶν παίδων). 894, pen. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσκίειν ἐπιτρόπον γενέσθαι. 894, pen. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμέων. 906, pen.
- ἐπιτυγχάνειν τινί. occurrere, pro ἐντυγχάνειν. 392, 3. ἐπιτυχεῖν αὐτῷ βαδίζοντι. 492, 5. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένω βιβλίῳ. 902, 2.
- ἐπιφάνης] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἔξαρματάνων τῶν ἐν τιμωρῶσθε, πάντες πεύσονται. 525, 10.
- ἐπιφέρειν] ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδέυμασιν οὐ προσποιούσας. 335, 5. οὐδὲν ἐπιφερομένην. nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem. 621, ult.
- ἐπιχειρεῖν] τοιούτοις ἔργοις. 273, 1. et 10. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι, οὐδὲ τολμησαί, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικιάτατοι ἀνδραποιοῦσι ἐπιχειροῦσι πράττειν. fragm. 4, 16. ἐπτά] τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας. 66, 1. subaudi στρατεύσαντας.
- ἐρεῖν] μὴ ἐρεῖντι χαρίζεσθαι. fragm. 36, 21. ἐρεῖν αὐτῆς προσποιουσάμενος οὕτω διέθηκε. fragm. 5, 18.
- ἐρανιστής. fragm. 10, 12.
- ἐρανός] ἐράνουσ συνελκταται. fragm. 5, 7. εἰκοσίμυθος ἔρανος. fragm. 11, 28.
- ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χροσίον. aratro solum exercere. 282, 6. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χροίματα. ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset. 894, 12.
- ἐργαστήριον] officina. 588, pen.
- ἐργον] οὐδὲ γὰρ ἐνδὸς ἔργον κατηγοροῦ, οὐδὲ δυσὶν ἔστιν, ἀλλὰ πολλῶν. 443, 10. εἰρήνην ἤλθε φέραν, ἦν ἡμεῖς ἔργω μαθόντες ἐργωμεν. 453, 6.
- ἐρήμη] scil. δίκην. ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη δικαστήριου ἐρήμην καταδικασθεῖς. fragm. 4, 21. v. proxime post in ἐρημοσ.
- ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων. 545, 7. 612, 8.
- ἐρημος] ἐρημότατος. 83, 1. ἐρήμην αὐτὸν εἶλον κατηγοροῦντες. 680, pen. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδόκων. pauciores hoc in certamine operam inibi navant, quam expectaveram. 827, pen. ὅταν ἡμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι. 921, pen.
- ἐρίζειν τινὶ ἐρήμην καὶ ἀρετῇ. 105, 8.
- Ἐρμῆς πατεῶσ. 207, 1. τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἐρμᾶς. 731, 2.
- ἔρχεσθαι] εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι). 159, 6. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον. 677, 3. 679, 1. T. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἰσμαι αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλευσεσθαι. 719, 9. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρτος ἐλθοεν. 872, 8.
- ἐρατικῶσ τὸ κέρσον ματεχερίζετο. fragm. 3, pen.
- ἐσπέρα] καταρεῖσθαι στας πρὸς ἐσπέραν. 253, 1.

ἑστία] οὐδ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγών. 29, 4. ἑστίαν] ἑστιώντά με ξένους κατέλαβον. 388, 1. εἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντα. 631, 12.

ἔσχατος] τὰ ἔσχατα παθεῖν. 207, 9. 483, 6. Ita loquuntur JCTi Romani. ἔσχαταις ζημίαις. 407, 8. ἔσχατα καὶ αἰσχίστα ποιεῖν. 222, 5. Ἦ. ἔχάτην ταύτην δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν. 407, ult.

ἑταῖρα] ἀνθρώποις ἑταῖραν ἔχων. 536, ult. ἑταιρείην] muliebria pati. οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρίκασι. 550, ult. ubi meam versionem lubens damno. T. Verterat nemphe annon multi eorum cum scortis concubuerunt.

ἑταῖρος] ἑταῖροι οὕτω καλούμενοι. 412, pen. ἑτέρωθι. alibi. 43, 6. ἑτέρωθεν. aliunde. 593, 1. T.

ἔτοιμος] κακῶς πάσχειν ἐτοιμότεροι. 917, ult.

ἔτος] ἐν ἑβδομηκοντά ἔτεσι μὴδὲν ἐξήμαστέν εἰς ἡμᾶς, ἐν ὅκτῳ δὲ ἡμέραις. 672, 4.

εὐδαιμονία] τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλύσαι. 611, pen.

εὐδαίμων] εὐδαιμονεστάτους τούτους προσήκει ἡγεῖσθαι. 130, 4. ἐν πολλοῖς χρέμασιν εὐδαίμονας ὄντας. 903, 11.

εὐεργετεῖν] οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμενον, οὐτε φίλον ἐνηργέτησα. 329, ult.

εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἤξιον. 682, 4. εὐήθης] μὴ εὐήθεις αὐτῷ δοκῆτε εἶναι. 790, 6.

εὐθέως] οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ἦκοντα, παρεκάλεσέ τινας τῶν ἐπιτεκνείων. 142, 15.

εὐθύνη] εὐθύναι δούλαι. 548, 9. ὀφλεῖν. 369, pen. ὑπέχειν. 840, 6. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἑνδεκα. 359, 1. T. πολλὰς ἀρχὰς ἄρχοντες, οὐδεμίαν εὐθύνην διδάσαι. 781, 2.

εὐκλείης] εὐκλεῖά θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλεῖπει λόγον. 85, 2.

εὐκλόως] εἶχον. 172, 7.

εὐμολπίσαι. 204, 4.

εὐνεῖσαι. fr. 29, 11.

εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ἡμῖν. 453, 4. T.

εὐνοια] δι' εὐνοίαν τοῦ ἡμετέρου πλῆθους (id est, πρὸς τὸ ἡμέτερον πλῆθος) ἀπέθανε. 369, ult. ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῆ ἡμετέρα, erga vos, ταῦτα παρανομήσαι. 721, 2. vestri studio. εὐνοία μᾶλλον, ἢ ἐλέγχω ταῦτα δοκιμάζεται. 384, 6.

εὐνοίας τῷ πλῆθει. 451, pen. T. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς εαυτῷ εὐνοιστατός ἐστιν ὁ δῆμος. 680, 3. τοῖς ἀδικούσιν εὐνοιστεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ἡμῖν. 813, ult.

εὐποτεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν. 773, 6.

εὐρεμα] opportunitas ex insperato oblata rei bene gerendæ. μη εὐρεμα ἠγῆσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti mee nolite insidiari, eaque abuti ad oppugnandum me lite forensi, qui per retatem minime sim idoneus causis in foro agendis. fragm. 10, 19.

εὐρίσκειν] ἀγαθὸν τῇ πόλει. 451, 17. 453, pen. ἀδειαν. 480, 1. comparare. Ita Terent. Andr. rem belle reperire. et Plautus invenies infortunium. εὐρίσκεισθαι χάριν. 693, pen. 696, ult. ἀδειαν εὐρόμενος Andocides III. 14. Ita κρη apud Hebræos. v. Genes. XXVI. 12. Suidas v. Εὔρες. Ἦ. εὐρίσκεσθαι, impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἷοιο τὸ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρήσεσθαι. 451, 17. 453, pen. δεηθέντες οἱ κ ἠδύνατο εὐρίεσθαι. 531, pen. παρ' ἡμῶν δὲ μὴδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἄξιον. 696, ult.

εὐρυχωρία. fragm. 24, 7.

εὐσέβεια] εὐσεβείαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ἡμῖν ἀνέγραψε. in legibus conscribendis pietati magis tuendæ, quam parsimoniam in sumptu sacrorum prospexit. 859, 1.

εὐτέλεια] frugalitas. 859, 1.

εὐτιχεῖν] εὐτυχούστας ἡμᾶς ὄρων ἐτόλμα προδιδοῖαι. 875, 5.

εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. 553, 1.

εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας. 704, 16. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι τούτου μείζον αὐτοῖς εὐζαίμων κακόν. 709, 1. εἴπερ εὐχεσθαι χρεὶ τοὺς εὐ πεπονθότας τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεποιηκότων. 709, 11.

εὐχὴ] εὐχὰς εὐχεσθαι ὑπὲρ τίνος. 196, 4.

εὐψυχία. 57, 1. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν θεθνεῶτων σώμασι. 63, 5. 73, ult.

εὐψυχίαν ὁμολογούσαν τοῖς κινδύνοις κτήσασθαι. 105, pen.

εὐώνυμοι] pagus Euonymi. fragm. 33.

ἐφέλλεσθαι τὴν κλεῖν. e foramine claustris clavem extrahere et secum auferre. 14, 16. Taylor reddidit in indice, subducere.

ἐφίστασθαι ὑπὸ τῶν ἑρεστηκόντων, a principibus, magistratibus, ἀρπάσσεται. 704, 1.

ἐφόδια ἐδεῖναι αὐτοῦ μοι δοῦναι. 392, 1. ἐφοδῖον ἀποροῦντες. 579, 1.

ἐφορεία] magistratus Ephorum. fr. 36.

ἐφοροί] nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis. 412, 5. 414, 5.

ἔχειν] καλῶς. 27, 3. 43, 5. εὐκλόως. 172, 7. ἀσφαλῶς. 303, pen. 810, 8. πονήρας. 547, 4. ἀναγκάως. 200, 3. ὀλιγώρως τῆς δοκιμασίας. 794, 4. δίκην μεγίστην. 59, ult. πράγματα, h. e. molestiam. 152, 2.

259, 1. πᾶραγμα. 207, 5. αἰσχρὰν αἰτίαν. 486, 4. χάριν. 758, 10. (v. p. 570, not. 2.) συγγνώμην. 759, 1. οὐδὲν ἑλαττον εἶχον σιωπῶντες. lost nothing by keeping Silence. 416, 3. οὐκ ἔχω εἰπεῖν. 170, 9.

πολλαχῶθεν ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν. 217, 1. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μεῖράκιον. 151, pen. οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. 171, 2. τοιούτον τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 12. ὀλίγα ἔλθον ἔχοντες χρέματα. 625, 14. 819, 8. ἀξίῳ ἰσυχίαν ἔχων

πολιτεύεσθαι, id est, ἡσυχῶς. 232, 1. τὰ τούτοις ἐχόμενα κακά. 745, 6. Τ. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. exercet. 20, 2. αἰτίαν. 186, 16. ὄργην μεγάλην ἀδικημάτων. 396, 5. ἔχειν δίκην potestine idem significare, atque δεδωκέναι δίκην. 59, ult. ταῦτα γὰρ οὐτ' ἔλεγχον, οὔτε βάσανον εἶχεν. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant. 403, 6. ἐχόμενον ἐν ἀπορία τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 452, 2. ἔχειν προ νομίζειν, ut Latini habere pro existimare. 614, ult. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως. hoc nunc agitur, ut ne resciatis. Seire vos velim, rem ita se habere. 692, pen. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιούτων. 746, 4.

ἔχθρα] ἔχθραν πρὸς τινα κατατίθεσθαι. 84, 5. ἔχθραι sunt privatorum inter se simultates. 338, 7. ἰσχυρότερον ἔδει τὴν ἔχθραν ἐπιδείξει τοὺς κατηγοροῦντας. 383, 2. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. 816, 3. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε. nihil aliud auferetis, quam simultates. 827, 1. ἔχθραν ἰδίαν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος. 870, 1. μηδ' ἂν τὴν ἑμπεδοκλέους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδῶν γενέσθαι. fragm. 37.

ἔχθρός] οὐτ' ἔχθρὸν ἐτιμωρησάμενη, οὔτε φίλον εὐεργέτισσα. 329, 2. ἐχθιστος ἀπάντων ἀνδράπων Ἐργοκλέϊ. 831, 6. εἰ τις αὐτοῖς πατρεικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου ἐπιλάθονται. 906, 13. ὥστε τοὺς ἐχθροὺς εὐλόγησθαι αὐτὸν ζῆν μάλλον ἢ τεθνήσκειν. fragm. 22, 8. τοὺς οἰκείους νομίζειν ἐχθροὺς. fragm. 37.

ἕως] οὐ πρότερον ἕως, pro οὐ πρότερον ἢ ἕως. 429, 6. 565, 12. 779, 1. Taylor duas facit hujus particulae significationes, alteram dum quo refert 590, 3. 646, ult. 593, 4. alteram donec, quo refert p. 429. et 565.

2.

ζείρα] vestis. fragm. 33.
 ζευγνύει τὸν Ἑλλησποντον. 94, 2. Τ.
 ζῆλος τῶν γεγενημένων. 107, ult.
 ζηλοῦν] ζηλοῦται ἀρετή. 91, 1. ἐζηλωκῶς τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους. fr. 30, 26.
 ζημία] τὰς μερίστας ζημίας μικρὰς ἠγεῖσθε. 5, 3. ζημίας ἐμαυτῷ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφύναμι. 274, 1. οὐ δῆπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἠγοῦμαι. 282, pen. ἐν ταῖς μεγάλας ζημίαις ἵστίοι οὐχ ἦτον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χημάτων αὐτὸς ἔξει. 908, 11. μέγεθος ζημίας. 6, 2.
 ζημιοῦν] ζημίας ταῖς ἐσχάταις ἐζημιούτο. 886, 4. fraudare, emungere. 909, 11. ζημιούσθαι θανάτω. 213, 1.
 ζῆν] ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν εὐλόγησθαι ζῆν

μάλλον ἢ τεθνήσκειν. fragm. 22, 8.
 ζητητής] ζητητα recuperatores, quastores, qui quaerunt, quæ pecunie publicæ penes quos homines privatos interservæ lateant, easque illinc repetunt. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν. 705, 2. fragm. 35.

ζυγός] ζυγῷ ἰστάναι. 360, pen.

H.

ἦ] γῆ μὲν οὐκ ἔν, ἀλλ' ἡ χωρίδιον. 632, 3. Τ. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia. redundat in illo Lysiae proprio loquendi more, ut post tούτου velut explicandi ergo repetat ἦ. quod minus est necessarium, et sine damno sententiae abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον γνέοιτο αὐτῶ, ἢ τεθνήσκειν — id est, τοῦ τεθνήσκειν δηλονότι. 370, 4. Simile est illud p. 125, pen. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρότερον, ἢ τεκείνῳ μὲν ἐτ' οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ — 777, 14. Item redundat, vel delendum potius est in illis: ἐλέγετο Στεφάνου πλέον εἶναι ἢ πενήτηκοντα ταλάντων. 643, 2. Contra desesse videtur ante ἕως pone πρότερον. ut in illis: μὴ ἂν πρότερον ὑμῖν ἠγήσασθαι, ἕως ἂν ἔδοκιμάσθησαν. 565, 12. 779, 1. ἡβᾶν] οὓς οὕτω ἴστε εἴτ' ἀγαθοί, εἴτε κακοὶ ἠέσσαντες γενήσονται. 694, 4.
 ἠγεῖσθαι] οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στατηγῶν οἰδὲ γὰρ εἶχον ὅπου ἠγοῦντο. 533, ult. 565, 12. ἐτέροις ἠγοούμενος. aliis ducem se præbens. 882, 1.

ἠδουσαι] ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἤσθησαν. 90, 6.

ἠδέως] ἠδίων ἐμὲ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπανούσιν. 292, 1.

ἠδονῆ] τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττωνος τῶν ἠδονῶν ἐποίησας (nisi potius ἐποίησω in medio leg. sit). 28, 13. τὰ πατερεῖα εἰς τὰς αἰσχίστας ἠδονὰς ἀναλίσκειν ἐιδισμένοι. 619, 1. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἠδονῆν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχει. 633, ult. ἠκεῖ ἡμῖν ἐκείνος ὁ καιρὸς. 434, 1. ἦκον οἱ πρὸς εἶς ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. 625, 10.

ἠλιάζεσθαι. in curia Heliaea judicare. fragm. 35.

ἠλιαία. 357. v. not. 45. fragm. 13, 21.

ἠλιεῖος. 359, 3.

ἠλιεῖος διακείσθαι. 13, ult.

ἠλικία] ἠλικίας ἀπάσης ἀπούσης. ut Latini "omni juventute peregre agente," h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere. 103, ult. οἱ ἐντὸς ἠλικίας. 110, ult. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἠλικίᾳ. cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque ge-

ρunt. 621, 8. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἰκανῶς ἀποτρέπειν. 666, 2. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων. fragm. 5, ult. ἡλικία τῆς πόλεως. fragm. 37.
 ἡλικιάτης] ὅστις ἡμῶν ἡλικιώτης τυγχάνει. 695, ult.
 ἡμέρα] ἐν ἐβδομάκοντα ἔτεσι μὴδὲν εἰς ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ἑκτῷ δὲ ἡμέραις. 672, 5. ἅμα ἡμέρα. aurora vix dum illuscente. fr. 5, 10.
 ἡμισυς ὁ βίος βιᾶνα κρείττων ἀλύπως διπλοσίου λυπομένου. 230, 2.
 ἡσυχίαν ἀγειν. 147, 5. 151, 3. 258, ult. πρὸς τοὺτους ἔχειν. 821, 7.
 ἡσυχιώτης] modestia, pudor, sedatio in moribus. 789, 11.
 ἦττάν] τίς γὰρ ἐστὶ θελήσει χερσὶ τὸς εἶναι, εἰ ἦττηθίσονται, si boni posthabebuntur a vobis, inferiore loco penes vos erunt, τῶν κακῶς ἡμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ ποιοῦντες. 692, 6. οἶκ ἐστὶ τοσαῦτα χεῖρματα, ὧν ἡμῶς ἦττησθεθε (προ ἦττηθίσεσθε). 822, 3. οἶκ ἄξιον ἡμᾶς τῆς τοῦτων παρασκευῆς ἦττᾶσθαι. 823, 5.
 ἦττων] ἡ φύσις καὶ νόσαν ἦττων καὶ γήρως. cedit, succumbit. 130, 2. μᾶλλον ἢ ἦττων. plus, minus. 206, 1.

Θ.

θάλασσα] ἡ ἀρχὴ ἐστὶ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης. 914, 1. ἀπειροὶ οὔτε γῆς οὔτε θαλάσσης οὐδέμιας. 54, 1.
 θάνατος ἀγλιστος λιμῶς. 190, 1. κρύπτειν τινὰ τὸν θάνατον. 897, 2. θανάτῳ ζημιούσθαι. 212, ult.
 θάσπειν] οὐδὲ θάψαι τὰ σώματα αὐτῶν ἀπέδοσαν. 616, ult.
 θαρρήλια. 698, 4.
 θαρράλος] νῦν ἐν τῷ θαρράλῳ ὄντες. 710, 12.
 θαρρῆϊν (forsitan e proximo subauditur τὰ πεποιημένα). bene sperare, certa cum fiducia, facinora sibi nulla esse molestiam creatura. 215, 1.
 θαυμαζέειν τῆς τόλμης. 411, 3. τῶν συνεργούντων. 436, pen. T. vel potius τῶν συνεργούντων. mors οὔτε θαυμαζέει τοὺς ἀγαθούς. reveretur, parcat, præterit magnificiens. 126, 6. θαυμάζω τοῦτον τῆς διανοίας. 161, 3.
 θαυμαστόν. 148, 12. 164, 1. θαυμάσιον. 216, 2. T.
 θεῖος] τὰ θεῖα πράγματα, sunt res omnes, quæ numine deorum gubernantur, in quas homini nil potestatis est, ut neque accelerare, neque morari, neque moderari eas pro arbitrio suo possit, ut sunt morbi, vices dierum et noctium, tempestatumque anni, defectiones siderum, aliaque talia ostenta. 92, ult.
 θεμιστεύειν. fragm. 8, 30.
 θεός] ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν

εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14. ὥστε τῇ θεῷ τὰς δεκάτας ἐξαμεθεῖναι. 686, 5.

θεράπεινα ἢ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐαδίζουσα. 11, pen.

θεραπεύειν τὸν πάτριον νόμον. 132, pen. T. βούλονται πάντες ὑπὸ τῶν παιδῶν θεραπεύεσθαι χεῖρματα ἔχοντες μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορούντες. 638, 4.

θεράπων] πιστὸν οὐδὲν εἶναι φάσκων τοῖς θεράπουσι. servus. 288, 1.

θεῖσις, oppriggeratio, τοῦ ἴππου. 306, 2.

θεσμοφορία] ὡς Θεσμοφορίσις ᾄχετο εἰς τὸ ἱερὸν (Cereris puta Eleusiniæ). 24, 1.

θηλάζειν] ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθλάζε. lac præbuit, lacte nutritivi. 13, 2.

θνήσκειν. ἀποθνήσκειν. 649, 1. ἀπέθαπεν. 660, 13. ἀποθανών. 654, pen. τεθνήσκει. 612, 6. τεθνάται. 370, 4. θεθιῶτος. 16, 1.

652, 5. θεθιῶτες. 421, 4. θεθιῶτων. 55, 3. 63, 5. 438, ult. θεθιῶτων. 438, 2. θεθιῶτας. 63, 9. ἐτεθνήκει. 649, pen.

ὑπὸ τῶν τειράκοντα ἀπίθνησκε. 346, 2. τεθνάται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. T. θεθιῶτος est in fragm. 5, 12. ἴσα περὶ θεθιῶτων λέγουσιν οὐ πάνυ θαυμάζω· οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχθεῖεν ἄν. 652, 5.

θοιμάτιον. 350, 3.

θορύβος] ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ. 146, 9. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τοῦ ἡμετέρου θορύβου. 450, pen. μὴ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν. fr. 37.

θεσπτή] aucilla. fr. 28, 1.

θυγάτης] τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασι. 551, 1. γίνεταί αὐτοῖς θυγάτης, ἢν οἶκ ἐφαντο δύνασθαι γῶναι ὀποτέρου εἶν. fr. 7, 20.

θυεῖν εἰς τὴν πανήγυριν. 199, ult. θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύβων καὶ σπηλαῶν. 852, pen.

θυμιατήριον] τοῖς χερσὶ χερνίβοις καὶ θυμιατήριος. fr. 7, 15.

θύρα] τὴν θύραν προσπιθῆναι. 14, 15. αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. 15, 1. 20, pen. μέταυλος θύρα et ἀλειος. 20, pen. τὴν θύραν ὠθεῖν. 28, 3. τὰς θύρας ἐκβάλλειν. 148, 7. ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν. 634, 5.

θυρώματα] fores et quicquid eo pertinet. 634, ult.

θυσία] θυσιῶν ἀναμνήσεις. 103, 2. τὰς ἐκ τῶν κύβων καὶ σπηλαῶν θυσίας. 852, pen. ἐπιλειπεῖν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις. 855, 2. 856, 1.

θυσιάζειν. 196, 4.

I.

ἰδεῖν ᾗθρησαν πολλὰ, ἄν οἶκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκούσαι. 102, ult.

ἰέναι] pro ἐπανέναι, redire. 26, 3. ἰέναι ἐπὶ πλιν. adoriri, invadere, iustis animis et armis impetere. 84, 1. εἰς ἐλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.

ἰερὸς] μαινομένων τῶν ἱερῶν. 60, 1. χερνίπτεσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς χερνίβοις. 255, 5.

- τῶν ὄστων καὶ ἱερῶν ἀναγραφεὺς. 862, ult. ἱεροσύλος. 858, ult.
- ικανώτατος εἰπεῖν καὶ γινῶναι καὶ πρᾶξιαι. 105, 4.
- ικανότης. facultas dicendi. fr. 27, 35.
- ικετεύειν καὶ ἀντιβολεῖν. 28, 9. 31, 5.
- ικέτης] ἐπὶ τὸν ἑωμὸν ἰκέται ἰκαθίζοντο. 69, ult. ἰκέτας ἐξελεῖν. 74, pen. ἰκέται θεῶν καθίζοντες. fr. 27, 28.
- ἰματίδιον. fr. 36.
- ἴνα] cum indicativo constructum loco subjunctivi. 43, pen. 147, 13. 169, 1. Sic Libanius t. I. p. 842, 41. ἴνα μοι δυστυχεστέραν τὴν ὑγίειαν ἀντιδῶκας, pro ἀντιδῶς vel ἀντιδοῆς. quo mihi, loco morbi ablati, bonam valetudinem redderes multo, quam morbus erat, miseriorem. b) ubi, vel quo, ἴνα Δεμελεῖς προσφοιτῶσιν. 731, 2.
- ἴππαρχος. 575, pen.
- ἰππεύειν] ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἰππεύη, ἀτιμον εἶναι. 523, 4.
- ἰππική. 746, 1. T.
- ἰπποδρομία ἐτύγγαιεν οὔσα ἀνακίεις. fr. 30, 16.
- ἰπποστάσιον. equile. fr. 12, 1.
- ἰπποτοξότης] κἂν τοῖς ἰσσοτοξόταις ἰσσωύοντα. 565, 7. T.
- ἴσημι] τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασιν, σοὶ ἐμὲ γινώσκουσι. 614, 9. μηδὲ ἂν φασὶ μέλλειν πρᾶξειν χάριν αὐτοῖς ἴστε. 434, 7.
- ἴσθμοί καὶ Νεμέα ἐνίκησε. 661, ult.
- ἴσος] τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν. 128, 4. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἔχειν. 742, 1. ἐξ ἴσου συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις. 745, 13. ἐξ ἴσου. indifferently. 762, 5. T. ἴσον αὐτὸν παρέχειν πᾶσι. 129, 6. ἴσα ὄσπερ. 657, pen.
- ἰστοτελής] inquilinus pari jure cum civibus utens. fr. 29, 10. id quod verum non est.
- ἰστανία ζυγῶ. 360, pen. T. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γινώριζεσθαι ἔλαβε, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου (scil. προελθόν) τὴν δόξαν ἔστωσε. fr. 19, 2.
- ἰσχυρὸς λίαν νόμος. lex inclementior. 568, 3. T. ἰσχυρῶν χαριῶν κατελιημμένον. 581, 3. τοῖς ἰσχυροῖς ἐγγράξει, μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἂν βούλονται, ὑβρίζειν. 753, 6.
- ἰσωνία. aequalis pretii. fr. 11.
- ἴτεαῖος. homo Iteensis. fr. 26.
- K.
- καδίσκος] τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκον, ἀλλὰ φανεράν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔδει τίθεσθαι. 467, 8.
- καθαίρειν τὴν πόλιν. 255, pen.
- καθαίρειν] καθήρηται ὁ νόμος. 203, 1. 204, pen. ἡ καθαιρούσα ψῆφος opposita τῇ σωζούσῃ. 467, 10. τῶν τευχῶν καθρημμένων. 549, 3. τεῖχρα ἀντὶ τῶν καθρημμένων ἀνέ-
- στησαν. 119, 8.
- καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν τῶν ἀδικούντων. 385, 2. οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας. 793, 3.
- καθίζεσθαι de judice. 170, 2.
- καθεῖργειν] εἰς οἶκημα καθεῖρξεν. *er sperrete ihu ein* [he barred him in]. fr. 30, 20.
- κάθετος] equus Neptuno sacer in mare demissus. fragm. 29, 17.
- καθῆσθαι] ποιήσεις αὐτοῖς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοὶ καθῆσθαι. in concione. 820, 5.
- καθιεροῦν] καθιέρωσε τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ἀναθήματα. 659, 3.
- καθίζειν v. p. 69, not. 39. do justice. 170. v. not. 14. ἰκέται θεῶν καθίζοντες. fr. 27, 8. καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουχυαῖτι. 460, 3.
- καθιστάνευ] πόρρω τὸν πόλεμον κατέστησαν. 124, 8. ἀδελφοῦς ἐρήμους. 125, 7. δλιγαρχίαν. 823, 4. τιμωρίας μεγάλας. 159, ult. τὰ πραχθέντα κύρια ψήφω. 326, ult. οὐσίαν ἀφανῆ. 684, ult. φανεράν. 907, 4. hoc utique quod nos realizing his Estate. οἱ τριάκοντα κατέστησαν. 466, 11. κατεστάθησαν. 466, 13. καταστάς χρηγῆς. 698, 2. 699, 8. τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. 458, 6. ἐλπίς ἐν οὕτω δεινῷ καθίστηκεν. 617, 8. sedare. ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δὲ ὑμεῖς. 233, ult. T. ἀνάμνησον κατέστησαν τὴν αὐτῶν πατρίδα. 59, 2. ἐνίχους καταστήσαι τοῖς εἰαίοις. 736, 4. αὐτῶν βίον ἐπίποιον. 76, 4. δημοκρατίαν κατεστήσαντο. 77, 4. εἰς ἀνάγκην. 135, pen. εἰς ἀγῶνα. 163, ult. εἰς κίνδυνον. 186, 9. τὴν πόλιν civitatem et turbis belli civilis rursus ad pacem revocare. 233, ult. ἔως ἂν τὸ πρᾶγμα κατασταίη. donec turbæ conquiescerent, et resp. ad pristinum statum rediret. 461, 3. τοῦτους αὐ καθίσταντο. illos contra in administratione reip. collocabant. 671, pen. τοῖς εἰς τὰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι. 861, pen.
- καὶ] ἔχθρα ἐμοὶ καὶ αὐτῶ. 7, 2. 45, 12. ὁμοία σοὶ καὶ ἐκείνοις. 461, ult. ἀξίους τοὺς — ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν καὶ μάστιγας παρεξομαι. 489, 4. T. καὶ μὲν δή. atqui. 213, 4. καὶ αὐτὰ μόνος redundat. δύο καὶ μόνος ἀπολομένης. 830, 1.
- κρίνειν] καίμενα ἱερά. 100, ult. καιρομένην περιορᾶσι τὴν Ἑλλάδα. discordiis et bellis civilibus conflagrament. 914, 13.
- καιρὸς] opportunitas. κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ. 450, 6. Ita Demosth. ἐν τῷ π. π. non longe ab initio συμβῆναι πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι. T. ληφθεῖς ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ. 601, 7. οὐχ ὄ ἐπιῶν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων. 916, 1.
- κακηγορία] v. 22. argum. orat. VIII. p. 295. passim in orat. contra Theomn. ubi msti scipissime per errorem κατηγ. T.

- ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι. 344, 7. 353, ult. 367, pen.
- κακοδαίμονιαστῆς] ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαίμονιαστὰς σφίσιν αὐτοῖς τὸ ὄνομα θέμενοι. fr. 22, 1.
- κακονοεῖν] οὐδέποτε ἡμῖν παύονται κακονοεῖντες. 832, 12.
- κακόνοια. 722, 9.
- κακόνους] πάντων ἀνδρῶπαν ἦν ἂν ἑμαυτῷ κακονοοῦστας. 283, 11. ὡς κακῶν ὄντες τῷ πλῆθει. 603, 8. κακῶν ἐγένοντο εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα. 682, pen. 764, 4.
- κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύεσθαι δὲ μηδέποτε. 226, 6.
- κακός] ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἑμαυτοῦ κακῶν. 16, 5. συνέχεσθαι κακοῖς. 22, 7. περιποιεῖν ἑαυτὴν ἐκ πολέμου καὶ κακῶν. 246, 1. ἔργωτο κακὸν τι ἐγράζεσθαι. 464, 5.
- κακοτεχνίου (actio maleficii). fr. 36.
- κακοῦν] κακῶσας φαίνεται τὸν δῆμον, ὃν αὐτοῦ φησὶ πατέρα εἶναι. 510, 1.
- κακουργεῖν] ὅστις τοῦ μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. fr. 36.
- κακῶς] δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἠγωνίσαστο. 147, 7. ὥστε τούτῳ γε κακῶς ὑφ' ἡμῶν μεμαρτύρηται. 488, ult. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τινος. 298, 1. ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης. 190, ult. κάκιον γεγενῆσθαι. ignobiliore loco natus esse. 622, 5.
- κάκωσις] κακώσεως ὄνομα. 510, 7. T.
- καλάμη] οὗτος δὲ πύρους ἐπὶ καλάμη ἀροῦ. post stipulam terram arat ar. triticum conferendum. fragm. 28, 4.
- καλῶς] τρέποιον ἔργου καλλίστ' ἢ μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρωόμενος δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος κατέστη. 433, pen. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην. fragm. 37.
- καλῶς αὐτῷ εἶχε. satis refectus fuit cibo potuque et sermnonis hilaritate. 27, 3. 43, 3. ὡς οὐ καλῶς (id est, καθαρῶς) Ἀθηναῖον ὄντα. 482, ult. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 9.
- κάμνειν] ἀποθανεῖν ἢ καμνεῖν νομῖμος ἅπασιν κοινόν ἐστι. fr. 22, 13.
- κάμπτειν] ἐστὶ δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους γωνιασμός. fr. 24, 4.
- καπηλεῖον] δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου. 27, ult. συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα. fr. 5, 4.
- κάπηλος] κάπηλοι, παρ' ὧν ὑποψοφίσεις λαμβάνων, οὐκ ἀποδίδωσι. fr. 5, 3. per contemptum. περὶ τούτων τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθεῖρονται. fr. 5, 9. ἀντὶ καπήλου ἑαυτὸν μισροπῶλην ἐπέδειξε. fr. 5, 20.
- καρκίνος] ἐλυμῆναντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες. fragm. 23, 15.
- καρκός] καρπού τινὶ δικάζεσθαι. jure cum aliquo contendere de fructibus fundi. fr. 13, 27.
- καρπούσθαι ἰδία τὰς τῆς πόλεως συμφεράς. 778, 11. T.
- κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται. de magistratibus et in eorum fraudem atque contumeliam. pro vulgari τῶν ἀρχόντων καταψεύδονται. 717, 5. κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνειν. 13, 3.
- καταβαίνειν κατὰ τῆς κλίμακος. 13, 3. καταβάλλει πατάξας. 492, 7. 505, 8.
- καταγγέλλειν] denunciare. ἀντὶ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλασι. 781, 4.
- κατάρχειν] παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην. penes eum devertebar. hospitio ejus stebar. fr. 32, 17. καταγνόχασι. fr. 36.
- καταγελαῖν] καταγελάσονται· πολλοὶ ἐμοῦ. 142, 4. καταγελαῖν τῆς πόλεως ἀπεισι. 568, 16. καταγελαῶντες καὶ θεῶν καὶ τῶν ἡμετέρων νόμων. fr. 22, 4.
- καταγνώσκειν τινὰ φόνον (pro τινὸς φόνον). 35, 1. τινὸς συκοφαντίαν. 177, 6. εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ υἱοῦ δὲ ἀδικούντος δι' αὐτὸν ἀποψηφισθε. 527, 14. καταγνόντες σφᾶν αὐτῶν ἀδικεῖν. 669, 6. μὴ καταγνώμαι δωροδοκίαν ἐμοῦ. 709, 2. εἴ τις ἡμῶν ποτηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσόντων. 755, 2. δειλίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱός. 527, 8. T. φηγὴν αὐτοῦ καταγνὸς Θράκης καὶ πάσης πόλεως πολίτης ἐβούλετο μάλλον γενέσθαι. 548, 10. φαυλότητά μου μεγίστην καταγνώσκεις. fr. 35.
- καταγνώμαι] οὐδεὶς κατέαχεν τὴν κεφαλὴν. 144, 3. κατεαχὲς τὴν κεφαλὴν. 156, ult. κατεαχάντες. 159, 6. T.
- καταγωγή] taberna. fr. 36.
- καταδαρσεῖν] ἔπειδ᾽ ἅπαντες κατέδαρζον. fragm. 22, 19.
- καταδέχεσθαι. exsulis recipere domo, in patriam rorsus redire sinere. 208, ult.
- καταδαιτᾶν] δαιταν καταδαιτησάμενος οὐδενός. 773, 10. κατεδιτησάμην. in judicio arbitratus vici. fr. 36.
- καταδικάζειν] iudicio vincere. κατεδικάσαστο ἐπὶ Ξεαννέτου ἀρχοντος. 590 ult. 732, 3. 737, 1.
- καταδουλοῦν] χειροτονούντες ἡμᾶς αὐτοὺς καταδουλοῦσθε. 918, 4.
- καταδρομῆς γενομένης τῶν φυγάδων. 688, pen.
- καταδωροδοκεῖν. pro largitionibus jura majestatis, nervos reip. vendere. 808, 9.
- κατάδαπτεν. 248, 3.
- καταείσθαι] γυναικῶν ὁμοῦ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν κατακειμένων. ad mensam accumbentibus. fr. 35, 13.
- κατακυβέσας τὰ ὄντα. bona cum prodigisset alea. 541, 2.
- καταλαμβάνειν] ὅτι τῆνικαῦτα ἀφιγμένους οὐδὲν καταλήφιοι τῶν ἐπιτηδείων. 26, ult. percontando intelligere, doceri, rescire. ἐτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας καταλάμβανον, id est, αὐτοὺς μὲν οὐ καταλάμβανον, ἅτε οὐκ ἔνδον ὄντας, ἐμάνδων δὲ, ὅτι οὐκ εἰσιν ἔνδον. ad aliorum domos delatus, docebar ab incolis, eos domo abesse. 45, 1.

καταλέγειν] enumerare, recensere. 92, 4. καταλέγεσθαι. militiæ adscribi. 319, 2. et 4. καταλέξει εἰς τοὺς ὀπλίτας. 566, 4. καταλέξει ἐνακισχιλίους. 675, 2. 676, 4. καταλέξας εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἀθηναίων οὐδένα φανήσομαι. 773, 9. οὐδὲ τῶν τρισχιλίαν κατελέγην. 845, 5. καταλεγείς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου. allectus in numerum militum eorum, qui Thrasylum debent in castra prosequi. 894, 15. καταλείπειν φυλακὴν ἰκανήν. 97, 1. τίς ἐπι αὐτοῖς ἡδονὴ καταλείπεται. 125, 3. εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἦν, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλειπεν. 660, 4. τὸν βίον καταλιπέιν. 901, 4. τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἰκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖψαι. 917, 2. καταλογεύς] qui præces conscribendis nominibus civium allegendorum eum in ordinem, qui dignus habetur gerendæ reip. 675, 2. κατάλογος] εἰς τὸν Ἀθηναίων κατάλογον καταλέξας. 773, 9. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. 452, 7. πλῆθος. 454, 8. δῆμον. *ibid.* T. οὐχ οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον οἱ πλειστοῦς ἀν πολίτας ποιῶσιν, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττωσι. 676, 2. τὰς ναῦς δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας. 817, ult. ἀπεβῶ καταλύων τὰς θυσίας. 852, 3. πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. 858, pen. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν πολιτείαν. 452, 7. καταμαρτυρεῖν] καταμαρτυρήσει σου τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα. 463, 2. καταμένειν] οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. 882, 4. καταμηνύειν] κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν. 473, 7. καταπειράζειν] τὴν ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον. 867, 12. καταπίπτειν] πωληγὸς κατέπεσεν εὐθύς. 29, ult. καταπλεῖν] κατέπλευσεν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν. 224, pen. καταπλήξ] formidine percussus et dejectus animo. 251, ult. fragm. 6, ult. καταποντίζειν] κατεπόντισε τοὺς φίλους. 541, 3. καταπροδιδόναι] τῶν ἄλλων ἀπάνταν ὅσοι ἔρξαν καταπροδιδόντων. 669, 4. καταρᾶσθαι στὰς πρὸς ἐσπέρας. 253, 1. κατασκάπτειν] εἰ κατασκάψῃ τῶν μακρῶν τευχῶν ἐπὶ δέκα σταδία ἐκατέρου. 451, 6. T. κατασκαφὴ τῶν τευχῶν. 451, 8. T. κατασκεδανύειν] ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατασκέδασται. 367, ult. κατασκευάζειν] ὡς ἐγγυρτάτω τῆς ἀγορᾶς κατασκευασμένους, qui suas κατασκευὰς, h. e. officinas, instrumenta, suppellectilem, tabernas, prope forum habent. 754, ult. κατασκευάσμαι τέχνην μυρψικὴν. *ich habe mir eine Apotheke, oder Liqueurboutique angelegt.* fr. 4. 11. κατάστασις] manapretium, quod militi

recens allecto datur ad comparandum nonnulla expeditioni necessaria. ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναγράφῃτοτε παρ' αὐτῶν. 574, 3. κατάστασιν παραλαβόντα. 574, 6. τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις. 574, pen. πόλιν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει. 881, 15.

κατατάσσειν] οὐδὲς ταξίερχος αὐτὸν φαίνεται κατατάξας εἰς φυλὴν. 498, ult. κατατιθέμαι ἀργύριον. 179, pen. οὐδὲν τῶν αὐτοῦ καταθήσει, dependet, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν ἀποδώσει. 832, 2. μετοίκιον κατατιθεῖς, dependens, ἐπὶ προστάτου ὄκει. 874, 1. κατατιθεσθαι ἔχθραν φανεράν πρὸς ἐκείνους. suscipere. 84, pen. ut nostrum einlegen. Ehre, Schande einlegen. screre quasi causas simultatis, et tanquam semen aliquod animis credere servandum, unde postmodum apertæ iuimicitiae existant. *εἴτων.* frumenta in granariis recodere, atque ad tempus caritatis reservare. 718, 8. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκείνος παρὰ σοι κατέθετο. 903, 9. τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι. deponere. 914, 6. τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθῃσιν. fragm. 5, 8. Taylor h. l. ad caput penult. Lectionum Lysiacorum ablegat.

καταφεύγειν εἰς γραφεῖον. 145, 1. ἐπὶ τὴν ἐστίαν. 29. 4. κατέφυγον εἰς ταύτην. permisi causæ meæ dijudicationem hujus fœminæ testimonio, ad illud provocaus, in eoque spondens me acquieturum. 181, 4. ἐπ' ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον. receptum habebat. 893, 6.

καταφρονεῖν] nauseare. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8. T. εἰ κατέφρονῃσαν τοῦ ὑμετέρου πλῆθος, etiamsi condonetis hoc illis, quod plebem vestram contempserint, 333, 1.

καταχαρίζεσθαι τι. gratiæ alicujus jus et fas condonare. 192, pen. ῥῶν ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς. 814, 6.

καταχειροτονεῖν] Ἐργουκλέους θάνατον κατεχειροτονήσατε. 828, 8. καταχορηγεῖν] κατεχορήγησε πεντακισχιλίαις δραχμάς. impendit in chobregatum. 642, 2.

καταχρῆσθαι. quæ pecunia adhuc iners in arca jacuisset, eam alicui rei impendere, expromere, erogare, atque exercere. 626, 2. et 6.

καταφεύδεσθαι τινας. 179, 3. ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταφεύδεσθαι. 652, 7.

καταψηφίζεσθαι τινας θάνατον. 446, pen. 535, 11. 922, 5. δειλίαν, pronunciare, dignum eum videri, qui imbellis appelletur. 525, 2.

καταπεῖν ἅπαντα τάληδῃ. enumerare, prodere verbis. 22, 8. de indice, percontanti, quæ novit, omnia prodente. *ausagen, ausbeichten* [to utter, confess every

- thing]. 173, 3. 483, 5. et. 9. ἐν τῷ δῆμῳ κατέπειον, denuntient velim propalente in concione, et se autōν ἐπιτιθεύματα. 708, pen.
- κατελείν τινά. misericordia erga aliquem moveri, importuna et noxia, non meritum. 192, pen.
- κατεργάζεσθαι βίβαιον τὴν ἐλευθερίαν. 107, 13. ἐπὶ κατεργασμένοις μάλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκαταλεῖν συγκαταργασάμενος τι τῶν συμφερόντων. 874, pen. πρότερον τῶν κατεργασμένων (sc. τὸ ἔργον) τιμηθῆναι. 889, 2. ἄλλων κατεργασμένων. 889, pen.
- κατέρχεσθαι] οἰκάδε. 497, 12. εἰς τὸν Πειραιᾶ. 459, 2. ἐξ οὗτου κατεληλύθατε. 345, 1. T. εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν καθήλομαι. fragm. 32, 19.
- κατέχειν] propositum et optatum finem consequi. εἰ δὲ μὴ κατέσχον. and though they did not succeed. 160, 3. T.
- κατηγορεῖν τῶν λιπόντων τὴν τάξιν. 534, 2. ἂ ὑπὸ τῶν Α γεγίνηται, ἐμοῦ κατηγορηκέναι. 760, pen. T. judicare, edere. 23, 3.
- κατιναί] domum redire. 212, ult. 777, 2. κατολιγαρεῖν τὸ δικαίον. 332, 1. T.
- κάτοπος πανταχόθεν. conspicuus. 283, 16. κατορθῶν ἀγῶνα. 606, 11. T.
- κάτω] κομιζεσθαι τὰ ἑαυτῶν τοὺς κάτω. Manes defunctos, aut deos inferos. 59, ult.
- κεῖρεσθαι. lugere. 116, ult.
- κεῖσθαι] ζημία κεμήνη. a lege constituta. 523, 11. νόμος κεήμενος. 203, 1.
- κελεύειν. petere. 626, 3. T.
- κερδαίνει] εἰ δὲ, πάσαι δέον τιμωρεῖσθαι, ἴστέρον τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔξῃ, οὐ προσήκον αὐτῶν (subaudi ζῆν τοῦτον τὸν χρόνον). 502, 4. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικούντας ἀπαφαινοῦσιν. 669, 9. κερδαίνουσι πλείεστα ὅταν τίμην τὸν σῆτον πωλῶσι. 721, 6. κερδαίνει ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν. 881, pen. περὶ πλείονος ἠγούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνει ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν. 882, 8.
- κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς. junvab eum, ad vos me criminari, quod ea res ipsi expediret. 311, 2. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8. κέρδους προκειμένου. 73, 5. κέρδος βραχύ. 275, 5.
- κῆδεσθαι] οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νῆδῶν εἰ παραδοθήσονται. 451, 5.
- κηδεστικός] affinis, cum genitivo. 479, 9. cum dativo. 447, 4. 620, 6. 621, 5. 624, 3. 656, 1. T.
- κηρύττειν] ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. 662, 1.
- κιβωτός] ἀνοήγμι τὴν κιβωτόν. 360, 1. Κικυνοῖ. 593, 9.
- κινδυνεύειν περὶ τοῦ σώματος, χρημάτων. 48, pen. πατρίδος καὶ οὐσίας. 156, 1. 175, 3. ἀλλοτριῶν ἀμαρτημάτων. 264, 4.
- ὑπὲρ ἐλευθερίας. 105, 1. ἐτέρων δουλείας. 105, 2. si valeat conjectura nostra σωτηρίας. 123, 4. (ubi vulgo legitur περὶ) ὑπὲρ τῆς πόλεως. 238, 2. μεγίστων καὶ καλλίστων. 130, 5. ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύειν. 119, 2. si locus sit sincerus. κινδυνεύω ἐπαγαγεσθαι. 183, ult. T. τὰ ὑπὸ πολλῶν κινδυνεύοντα. 112, pen. res cum vitæ discrimine magnaque contentione gestæ. κινδυνεύειν οὐ περὶ τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας. 274, 6.
- κίνδυνος] de rebus bellicis frequenter, et frequentius etiam de forensibus. 612, 2. 617, pen. T. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνους ἐστεφάνωσαν τὴν πόλιν. 76, 1. κνήμη ἐκ τῶν κινδύνων. 87. 3. οἷος μέγας κίνδυνος. 98, 11. πόλις ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γενομένη. 249, ult. τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων. 819, 3. ὅτι τῶν παιδῶν ὁ κίνδυνος εἴη. merces cum infantium periculo per mare ire, ut ipsorum sit dammum, si merces pereant. 908, 9.
- κίχημαι] χρεῖσαι ὅ, τι εἰς ἀγρόσιον. commdato sibi daret id omne, quicquid in promptu esset argenti. 626, 4. 628, 1.
- κίον] συναρπάσαντες ἔδρασαν πρὸς τὸν κίονα. fragm. 30, 23. πάλιν πρὸς τὸν κίονα δήσαντες ἐμαστίγουν. fragm. 30, 29.
- κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον. fragm. 27, 5.
- κλείειν] τὰ ἐμπόρια κεκλείσθαι. 721, ult.
- κλείς] τὴν κλείν ἀφέλκεται. 14, 15. κλείδας. fragm. 33.
- κλέος μέγα περὶ τίνος ἀκούειν. 57, 6.
- κλέπτειν] ἀσφαλές αὐτοῖς τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. 810, 8.
- κλέπτης] τοῖς κλέπταις ἐπαρεῖτε φάσκεμι μοιχοῦς εἶναι. 41, 1. κλέπτη δὲ οὐδέν. 312, antep. quod non intelligo, quippe corruptum. et videtur magis ad verbum κλέπτειν, quam ad substantivum κλέπτης pertinere. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. 832, ult.
- κληρονόμος] τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ θεγεῶτος χρημάτων. 907, 5.
- κληροῦσθαι] κληροσόμενος ἔλθῃ, τὸν ἐνέα ἀρχόντων. sortitum veniat, quo in collegium novem Archontum cooptetur. 196, 2. 749, pen. βουλῆς ἧς κληροσόμενος ἦκε. 890, 2.
- κλίμαξ] ἵνα μὴ κινδυνεύῃ διὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα. 13, 3.
- κλίση] ἐν κλίῃ περιέρχεσθαι. 172, 9. ἐκόμισαν αὐτὴν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίῃ. fr. 31, 12.
- κλισίον] cellula. 395, 3.
- κλοπή] πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἦδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν χρημάτων (scil. τῶν δημοσίων) ἀπεκτείνετε. 863, 2.
- κνημία] cingulus radius. fragm. 36.
- κνημῖς] ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης.

currus radium arripere. fr. 36.
 κοινός] aquosus. κοινός εἶναι τῷ τε φεύγοντι
 καὶ τῷ διώκοντι. 557, ult. κοινὸν ἑαυτοῦ
 φίλον εἶναι τῆς πόλεως. fragm. 36, 15.
 κοινούσθαι] κοινούμενοι τῶν ἀγαθῶν. 442, 8.
 κοινωνεῖν] κεκαυνημένοι. fragm. 37.
 κοινωνία λόγων. fragm. 35.
 κολάζειν χρεῖ, οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων
 ἔνεκα, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν
 μελλόντων ἔσεσθαι. 725, 5.
 κολουβιστής] permutator. fragm. 34.
 Κολυττός] ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ δικιζέτο εἰς τὴν
 Φαίδρου οἰκίαν. 901, ult.
 κόρη] τὴν μὲν κόρην Φιλῆν, τὰς δὲ μασχά-
 λας δασείας. fragm. 34.
 κομίζειν] κομισθῆναι εἰς τὴν βουλὴν. 461, 3.
 463, 7. 477, 1. reportare, recipere.
 60, 1. 148, 16. ubi κομισθῆναι ἀργύριον
 et ἀπειληφῆναι idem sunt. adde 657, 8.
 831, 2. 834, ult. τιμὴν ἢ χάριν κομί-
 σασθαι. 763, 11. 768, 7. Inde κομί-
 ζεσθαι παρὰ τινος. 429, 4. de re funerea
 (v. p. 59. n. 24.) 539, 3. τὴν ἑμμαντοῦ
 ναὺν ἐκόμισα. I brought my vessel off safe.
 702, 2. et pen. T. κομίζεσθαι τὰ ἑαυτοῦ.
 juribus suis potiri. 60, 1. κομίσασθαι
 τὰ ὄστα. tollere ad sepulturam. 539, 3.
 τὰ μὲνυτρα κομίζεσθαι. 240, 2. ἵνα ἀρ-
 χιν ὑφ' ὑμῶν ἀξιοθῆντες διπλάσια [scil.
 τῶν προσηλαφῆναι] κομίσανται. recuper-
 are, vel auferant. 657, 8. τὰ ναυτικά
 χρεῖ ἐκ τῶν γραμματεῖων κομίσασθαι.
 897, 4. ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δῆγμα ἐν
 κλίνῃ. fragm. 31, 12.
 κομπαίζειν. 214, 11. 249, 1.
 κόπτειν τὴν θύραν. fragm. 30, 20.
 κόραξ] ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς τοὺς κόρα-
 κας ἐκ τῶν πολιτῶν. 500, 6.
 κόρη. virgo. 139, 9.
 κόριον] puella. ἐρωτικῶς τὸ κόριον μεταχει-
 ρίζεται. fragm. 5, pen.
 κόσμιος] ταύτην εἶναι τὴν ἑπιπονωτάτην λει-
 τουργίαν, αἰεὶ τὸν πάντα χρόνον διὰ τέλους
 κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 9. κό-
 σμῆός ἐστι καὶ οὐχ ὄραται ποῖων ἂ ἕτερος
 ἐνταῦθα τολμῶσι. 789, 3.
 κουρεῖν] ἔλθῶν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς
 Ἐρμῆας. 731, 2. ὁ μὲν περὶ μεροπάλιον, ὁ
 δὲ περὶ κουρεῖον. 754, 6. 905, 6.
 κράζειν] βωῶντα καὶ κεκραγόντα. 145, 2.
 κρατεῖν τῆς παροῦ. 95, pen. T.
 κραυγὴ ἄμα τούτου γίνεται. 492, 8.
 κρηπιδάιον. fundamentum. fragm. 26, 1.
 κρεῖν δάραν. munera acceptorum reum
 agere. 808, antepen.
 κρίσις] εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις
 ἐποίησεν. 466, 13.
 κριτής] ἐμβάλλειν κριτῆν. 170, 2.
 κρούειν] τοῦ συνακουσθῆντος οἰκέτου, λίθον
 τὴν λαβάν, ἐκρούσε τὸν λυχνοῦχον. fragm.
 34.
 κρούπτειν] τὴν θυγατέρα ἐκρούψε τὴν θάνατον
 τὰνδρός. 897, 1. T.
 κτᾶσθαι] dominium habere. τῶν αὐτῶν κε-

κτημένων. 267, 1. ὁμοίως ἐκτίσαντο τὰς
 ψυχὰς τῇ φύσει. 58, 2. τὴν αὐτὴν ἐκέ-
 κτητο πατέρι καὶ μητέρα. habuerunt.
 77, 1. acquirere. τὸ χάριον ἐκτησάμεν.
 fundum mercatus suum. 263, pen. μὴ
 κτησόμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παρα-
 λαβάν. 638, 1. Ita quoque accipitur.
 617, ult. 633, pen. T.
 κυβερνήτης] κυβερνήτην εἶχον, ὃς ἐδόκει τῶν
 Ἑλλήνων ἀριστος εἶναι. 702, 5.
 κύβος] ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους τὰς διατρι-
 βὰς ποιοῦνται. 577, 9.
 κύειν αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ νομίζαν. 469, 13.
 κυζικινός] nummus aureus. 391, ult. inter-
 dum additur quoque στατήρ. 896, 4.
 κυκλικὸς χορὸς. 698, pen.
 κυκλόθεν ὁδὸς περιέχει. 283, 14. T.
 κύπασσις. fragm. 12, 4.
 κύρβεις] ὕειν τὰς ἐκ τῶν κυρβέων θυσίας.
 852, ult. 854, 3. et 6. ἰερά τῶν ἐν τοῖς
 κύρβεσι γεγραμμένων. 855, 3.
 κύριος] κύριον τῆς σάττηρας τῆς ἡμετέρας.
 398, 12. ratum. 25, 1. de lege scipius.
 v. 31. 8. T.
 κυροῦν τὴν ἐπιβολὴν. curare, ut multa a se
 reo dicta a iudicio majore rata dicatur
 atque confirmetur. 327, 1.
 κωδιάζειν. explorare. fragm. 37.
 κωλύειν] οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἐκάλυεν ἀθλιωτάτους
 εἶναι. 610, 17.
 κομάζειν. 148, 7. μεθ' ἡμέραν. 536, ult.
 κομφοδεῖν ἐμὲ βουλόμενος. ludere. 755, 13.
 κομμοδοδιδασκαλός] τῶν κομμοδοδιδασκάλων
 ἀκούετε καδ' ἕκαστον ἐνιαυτοῦ. fragm.
 21, 31.
 κύνειον] παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάνοντα
 εἰθισμένον παρήγγελον, κύνειον πτεῖν. 394,
 pen. 612, 8.

Λ.

λαγχάνειν] δαίμας ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν
 εἰληχώς. 130, 2. λαχεῖν δίκην. 728, ult.
 σπρὶς οὐς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. 595, pen.
 ἐρήμην αὐτῶν λαχόντες. ita enim legimus.
 680, ult. λαχεῖν de iudice. 593, 11.
 de magistratu. 196, 3. T. λαγχάνειν
 βασιλεύς. sortiri, h. e. per sortem de-
 signari rex sacrorum. 196, 3. λαχόντες,
 forum suum cum aperuissent suique
 conveniendi copiam dedissent litigan-
 tibus, οἱ ναυτοδίκαι Γαμηλιῶν μνη, οὐκ
 ἐξεδίκασαν. 593, 12. λαχὼν ὁ πατήρ παν-
 τὸς τοῦ συμβολαίου. cum pater universo
 de aere credito Erasistratum appellas-
 set. 590, 11. ἐλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην
 Ἀρχεβιάδης, hac actione me postulavit,
 in jus vocavit. fr. 10, 15.
 λαμβάνειν] ἐλήφθη μοιχός. 489, 3. ἐξαμαρ-
 τάνιντες ληφθῶσι. 529, 6. προδιδοῦς λη-
 φθείς ἐδέθη. 223, 6. παραφρυνκτωρευόμενος
 τοῖς πολεμίοις ληφθείς ἀπετυμπατισθή.
 489, 8. δίκην. pœnas sumere. 40, 3. in
 re usuraria. 589, 2. de conjugio. 621,

- ult. 622, 4. T. πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα. cum a me promissionem nacta esset jurejurando confirmatam. 23, 3. exigere, repetere ab aliquo jusjurandum. 389, 6. δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυάτου καπηλείου. 27, ult. μήμητιν παρὰ τῆς φήμης λαβάν. 54, pen. λαμβάνειν δίκην. pœnas ab aliquo repetere, sumere satisfactionem. 31, 8. ἐπιτιθέειν μοι καιρὸν εἰληφέναι δοκῶν. 295, 1. rapere, intervertere, furari, compilare fiscum. χρήματα λαμβάνειν περὶ πολλοῦ ἐποιούντο. 387, 4. 830, 7. ἔχθραν οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. 816, 4. ἐάν ποτε, ὁ μὴ γένοιτο, τὴν πόλιν λάβωστιν. rerum in civitate summa potiantur, quod omen deus avertat. 880, 2. In medio. λαβόμενος ἑτέρων ἡγεμόνων. capide arrepta tam opportuna occasione rem suam faciendi, quod jam sibi res esset aliis cum ducibus. 117, 5. ut Herodianus libro secundo: τοιαύτης δὴ προφάσεως λαβόμενος Severus.
- λαμπάς] fax. fragm. 16. 32.
- λαυβάνειν] οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. 128, ult. ἐν ἐβδόμηκοντα ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι ποιητὸς ὢν. 659, 1, 2. T. λήσει οὐδὲν ἐν αὐτῇ. 180, 1.
- λάρκος] corbis carbonibus servandis vel deferendis facta. fragm. 21, 11.
- λέγειν] ἐλέγετο ψήφισμα. 453, 2. quamquam Markland ibi vult ἐγένετο legi. ὁμῆσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς (subandi, δεῖν ὁμνῆσαι, vel uno verbo κελεύῃς) 901, 2. προνεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum existimationi consulere eamque salvam velle. 50, 8.
- λείπειν] λείποντος μικροῦ. paulo minus quavi. 645, 1. εἰ τις λίποι τὴν τάξιν. 887, 4. et τὴν πόλιν. 887, 7. ἦ ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπει τῆς αἰδῶς. fragm. 37, 10.
- λειποταξίου ἑνοχος qui sit. 520, 10. sqq.
- λειτουργίαν ταύτην εἶναι ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 8.
- λεύκωμα] εἰς λεύκωμα γράφαντες. 323, 4. tabula, sive ea liqua est, sive membrancea, quæ abradendo, aut detergendo prius inscripta, candida reddi potest. λέγειν τῆς λύπης. 126, pen.
- λίθην ἔδωκε θεός. 224, ult.
- λίψισθαι] ἐλιψίζομένην δευρώμενος ἐντεῦθεν. 686, 4.
- λῆμμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὸν ἐν ὀκτῶ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀποδείξει. 905, 1. quasi dicas sumptum et insumptum. ubi prius aliud nihil est quam posterius, non, quod videtur, acceptum et expensum. τὸ ἐκ τῆς κιβωτοῦ ληφθῆν ὥστε ἀναλίσκεσθαι.
- λίαν] μὴ λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι παεῖν. 9, 1.
- λιθοτριβικὴ τέχνη. ars lapides poliendi. fr. 25, 31.
- λιθοουργικὴ τέχνη. ars lapides cædendi. fr. 25, 31.
- λίμωδ' ἀλγιστος θάνατος. 190, 2.
- λιτομαρτυρία. fragm. 37.
- λογίζεσθαι] τὸ ἡμῖσι τούτων τοῖς δεφανοῖς λελόγισται, imputavi orbis, at pro ipsis expensum, in ratione gestæ tutelæ. 908, 2. ὥστε τούτους λελογίζεσθαι ὅσον περὶ ὅλον αὐτῶ τὸ ἀνάλωμα γένοιε. 909, 5.
- λογισμῶ προσέχειν τὸν νοῦν. 904, 12.
- λογιστήριον] οἱ τὴν ἅπαντα βίον ποιητοὶ ὄντες χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστήριῳ γεγέννηται. 672, pen.
- λογοποιεῖν] λογοποιούντας πλείστα περὶ ἐμοῦ. 577, 12. λογοποιούσιν αὐτοὶ συμφοράς. ipsi de se confictos falsos rumores de calamitatibus publicis, quæ nullæ sunt, disseminant. 721, 10.
- λόγος] εἶχεν ἂν τινὰ λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῶ. 151. 7. T. προσφέρειν τινὶ λόγους. causam cum aliquo confabulandi offerre, consenere sermones. commento aliquo abuti ad occipiendum cum aliquo sermonem, aut etiam, condiciones offerre. 11, ult. ἔργω ὑπηρετεῖν τῷ νόμῳ καὶ τῷ λόγῳ. rationi. 78, 3. λόγος ἀθάνατος περὶ τῶν ἀγαθῶν. 83, pen. λόγῳ ἡμαρτηκῶς, τὸ τῶν πάντων. fama solummodo res, id quod omnibus contingit ut aliquo de crimine infamenter. 183, ult. λόγῳ ἀσεβῆν περὶ τὰλλόττερα ἰερά. 214, 2. ἐγὼ δὲ ἡμῶν δεῖμαι μὴ τοὺς τοιοῦτους λόγους πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἔργων. 285, 2. πιστός ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀποδείξει. 294, 3. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν. 308, ult. τὸ τοῦ λόγου. ut in proverbio dicitur. 332, 2. οὐ περὶ τῆς πολιτείας ἡμῶν ἔσται ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. non agetur jam hoc, ut liberi sitis, sed ut salvi. 431, 5. εἰς χρημάτων λόγον. respectu pecaniarum, 660, 8. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι λόγον βεβαίωτες τῶν πάντων ποιητότατον. 692, 3. πολλὸς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι. multis mihi verbis opus sit narrare si velim. 735, 7. ubi λόγος πολλὸς ἴδεν est atque ἡ τοῦ πολλὰ λέγειν ἀνάγκη. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφει. in rationem gestæ tutelæ referet. 908, 13. κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέροισι, scil. τοῖς λογισταῖς. 842, 2. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σημανοὺς λέγοντα λόγους. fr. 4, 15.
- λοιδορεῖν] τὸ νόμῳ ἀπαγορευόντος, ἐάν τις ἀρχὴν (id est, ἀρχοντα) ἐν συνεδίῳ λοιδορῇ. 320, pen. infamare criminationibus, jactare de aliquo probra. 845, 3. 847, 3.
- λοιπὸς] μανθάνειν ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευσασθαι. 58, 6.
- λύειν τὰ συρκείμενα. pacta violare. 238, 4. λυσταμένους ἐκ τῶν πολεμίων πολλοὺς Ἀθηναίων. 396, 11. redimere e captivitate.

- 5+1, 1. 659, 4. λύσασθαι. se pateram illam auream, a se oppigneratam, esse reluturum. 650, 3.
- λυμαινεσθαι] λυμηνάμενος τῷ τούτων βίῳ ὁ θεὸς οὐδὲ θάνατον τέλος ἐπέθηκεν. 218, 2. οἷος ἂν ἡμᾶς ἐλυμήνατο. 487, pen.
- λυπεῖν] ἄσπε μήτε λυπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ, τι βούληται ποιεῖν. 8, ult. ἰσὸς τῆς θεραπαίνης ἐπιτίηται λυπούμενον. vellicando, pungendo, aliis vemodis ad vociferandum provocatus puerulus. 14, 5.
- λυσιτελεῖν] οὐκ ἄξιον πολλὰκις χρεῖσθαι συμβούλοις, οἷς (subaudi) πεισθῆναι οὐδὲ ἄσπασ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειθομένοις. 779, 14.
- λύχρος] τὸν λύχρον ἀνάφασθαι. 15, 2.
- λυχοῦχος] λίθον θαλῶν τις τοῦ συνακολουθούτου οἰκέτου τὸν λυχοῦχον ἔκρουσε. fragm. 34.
- λωθᾶσθαι] αἰσχροῦς καὶ δεινῶς ἐλωβήσατο. 794, 3.
- λωποδύτης. 350, 5. 490, 3. T.
- M.
- μάζα] ὄζειν κἀκίστον τῷ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐδόκει. 190, ult.
- μακαρίζω αὐτοὺς τοῦ θανάτου. 131, pen.
- μακρὸς] εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6.
- μαλακία. 350, pen. fr. 38, 2.
- μάλη] axilla. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷος τ' ἦν πλείστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν, ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21.
- μᾶλλον omissum. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι (subaudi μᾶλλον) ἢ ζῶν μετὰ δουλείας. 118, 10. τοσοῦτω (scil. μᾶλλον) ἐπιθυμοῦσι. 923, 5. μᾶλλον ἢ ἦττον. plus minus. 206, 1.
- μανθάνειν] εἰρήνην ἤλαθε φέρων, ἦν ἡμεῖς ἔργω μαθόντες ἔγνωμεν. 453, 6.
- μάρτυς vel μάρτυς] ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι. 736, pen.
- μαρτυρεῖν] αὐτῶν κακῶς ὑφ' ἡμῶν μεμαρτύρηται. 489, 1. οὐδ' εἰ τις εἶχε μαρτυρεῖν. 681, 1. τοῖς δὲ τὰ ψευδῆ, μηδὲν δεδακίτες, ἐμαρτύρουν. 681, 3.
- μαρτύρεσθαι] βούντα καὶ κεκραγόντα καὶ μαρτυρόμενον. 145, 3.
- μαστιγοῦν] μαστιγώθησαν εἰς τὸν μύλωνα ἔμπεσῖν. 22, 6. πρὸς τὸν κίονα δῖσαντες μαστιγῶν. fr. 30, ult.
- μάστιξι] λαβῶν μαστίγια τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς. fr. 30, 24.
- μασχάλη] τὴν μὲν κόμην φίλην, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.
- μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι. 350, 7. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχοῦμενος. 912, pen.
- μάχη] pugna terrestris. πολλὰς μάχαις καὶ ναυμαχίας παραγεννημένον. 863, 8.
- μέγας] οἷος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. τοῖς ἀσθενεστάτους πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. κλέος μέγα. 57, 6. ἐλπίς μεγάλη. ibid. ὄργην μεγάλην ἀδικημάτων ἔχειν. 396, 5. μεγάλους ἐκτίσαντο τοὺς οἴκους ἐκ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων. 412, 4. πίστιν, ἥτις ἐστὶ μέγιστη τοῖς ἀνθρώποις. jusjurandum, quod inter homines habetur sanctissimum. 635, 4. μέγα αὐτῷ ἠγήσασθε εἶναι. 882, 15. μηδὲ ἀφελομένην μεγάλα ἔχειν ἠγεσθαι. 884, 6.
- μέγεθος ζημίας. 6, 2.
- μέδιμος] ἄσπερ κατὰ μέδιμον συνανούμενοι. 720, 5.
- μεδίστασθαι] ὥστε οὐκ ἂν βράδιος ἡμῶν ἡ πολιτεία μετέστη. 671, pen. μεταστὰς ἐκέθευ. 737, 7. τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβῶν, μετέστησε. 805, 17. 850, 7.
- μεθύειν] μεθύων εἰλικνεύσασθαι. 14, 13.
- μειγαργεῖν. victimam μέϊον dictam ad Phalaras adducere. fragm. 14, 2.
- μεϊράκιον. 133, ult. 142, 9. T.
- μέλας] μέλαν ἡμάτιον ἡμφιεσμένη, ὡς ἐπ' ἀνδρὶ αὐτῆς. 469, 5.
- μέλει αὐτῷ τοῦ θορύβου. 450, pen. οὐδὲν αὐτῷ τῶν κινδύνων ἐμέλησε. 523, 9. T. μέλει οὐδὲν σοι. 319, ult. οὐ μοι τοσοῦτον μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι. 703, 6.
- μελετᾶν] μεμελέτηκας τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. 349, 5.
- μέλλω cum presente. 280, 4. 449, 5. 506, 6. 573, 7. 671, 3. cum futuro. 95, 4. 99, 1. 134, 3. 153, pen. 259, ult. 274, 5. 281, ult. 332, 2. 394, ult. 601, 12. 638, 7. 659, 7. 661, 6. 684, 5. v. p. 234, not. 10. semel cum aoristo. 751, ult. v. Magistrum, Moschopulum, ceterosque. T.
- μεμνήσθαι] ἐμνήσθη Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν. 22, 13. 746, 1. περὶ τούτου μνησθήσομαι. 162, 4. μεμνήσθαι τοὺς κακῶς πεπονθότας μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. 692, 5.
- μέμφεσθαι] ἐμεμφάμην ἂν τοῖς ἐπαγγέλαισι. 50, 3. τοῖς ἀδικούσι. 296, ult.
- μέρος] ἐν μέρει, vicissim, pervices, πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀφοπότερας ἄμα. 98, 4. μετέχει τὸ μέρος, pro virili sua, τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. 872, 3.
- μεσεγγυᾶν] τρεῖς τάλαντα περὶ Ἐργουκλέους μεσεγγυήντα τοῖς λέγουσι. 830, 9.
- μεστός ἦν ὑποφίας. 20, 5. 22, 1. οἶνον. 171, 4.
- μετὰ πλείστον πόνον ἐλευθέρην ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα. 113, 3. ἀγωνεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 6. κρατίσεν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς. 655, 9. μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. 71, ult. 98, 1. 106, pen. μετ' ἐμοῦ εἶναι. mea interesse. 290, 1. μεθ' ἡμέραν. interdiu. 44, 1. 150, 12. 274, 2. T. οἱ μετὰ Κτησικλέους, pro οἱ περὶ Κτησικλέα. 320, 3. ἀπολουθεῖν μετὰ τιος. 92, 3. 392, 9. καταλέγεσθαι μετὰ τιος. 894, 15.

- μεταβάλλειν] μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἰκονοῦσι. 601, 9. τοὺς προστάτας τῶν πολιτειῶν ὁσάκις δὴ μετεβάλλοντο. 765, 7.
- μεταβολή] mutatio rerum in rer. τὴν μεταβολὴν ὠφέλειαν σφίσις ἐσσεσθαι. 768, 4.
- μεταγινώσκειν] τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. 655, 4.
- μεταδιδόναι τοῖς ἄλλοις πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ὀνειδῶν. 543, 1.
- μεταλαμβάνειν] ἀλλ' οὐδὲ ὢν πρότερον μετέλαβε παρ' ἑμῶν ἀγαθῶν μένινται. 864, 3.
- μεταλλάττειν] μεταλλάξαμένη τὸν χιτῶνα. fragm. 11, 29.
- μεταλλεύς] metallorum scrutator. fr. 14, 28.
- μεταμελείν] μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων. 139, 10. 142, 12. μεταμελεσάτω ἑμὶν τῶν πεπραγμένων. 865, pen.
- μεταμῖναι. currere pone aliquid, ejus tuendi, eripiendi, vindicandi ergo. 145, 7. conf. ἐπαμῖναι.
- μεταπειθεῖν. aliquid avertere, abducere a proposito. 324, 5.
- μεταπέμψωιν] οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι. 110, 1.
- μεταπίπτωιν] μετεπιπτώκει τὰ πράγματα. resp. aliam formam induerat. 677, 1. 767, 10.
- μεταπορεύεσθαι ἰδίαν ἔχθραν. 870, 1. T.
- μεταπύργιον] spatium inter turres. fr. 16, 4.
- ἡ μετάστασις τῶν πραγμάτων ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐπαράτετο. 847, 2.
- μέταυλος θύρα. 21, pen. T.
- μεταχειρίζεσθαι] ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειρίζονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5.
- ἑρπικῶς τὸ κέρειον μετεχειρίζετο. fr. 5, pen.
- μετεῖναι ἡμῶν τῆς πόλεως. 599, 3. μετῆν ἂν μοι οὐκ ἐλάχιστον μέρος. 397, 6. T.
- μετέρχεσθαι. accedere. 42, 4. et 8. T.
- μετέχειν] μετέχει τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένης. 422, 5. τῶν Ἀριστοκράτους. 427, 5. μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν. 872, 3.
- μετοικεῖν. 715, 3.
- μετοικία] status seu conditio inquilinatus, jus in civitate versandi, habitandi, negotiandi, et fortunam sedem figendi, ubi natus non sis. 250, ult.
- μετοικιον] tributum reip. dependendum ab inquilinis pro jure incolatus. ἐν Ὀρώπων, μετοίκιον κατατιθεῖς, ἐπὶ προστάτου ὄκει. 874, 2.
- μέτοικος. 715, 3. 729, 5. τοὺς μετοίκους ἐτιμῆσατε, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσήκον αὐτοῖς ἐβόηθον τῷ δήμῳ. 887, pen.
- μέτοχος τῆς αἰτίας. 276, 4.
- μέτριος] ἔτυχον μηδενὸς τῶν μετρίων. 319, 6.
- μετρίως βεβιωκώς. 571, 13.
- μὴ ὅτι] non solum non. οὐ νομίζει ἑαυτὸν, μὴ ὅτι Πλαταῖα εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλευθερον. 736, 2.
- μηνύειν] ἐμήνυσε κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων. 222, 2.
- μηνυτὴς γενέσθαι τοῖς μέλλουσιν ἀποθανεῖσθαι. de imminente periculo admonere. 403, pen. μηνυτὴν γενέσθαι τῷ βουλῶν περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ὅτι ψευδεῖς εἰσὶ. docere senatum. 415, 6. ἂ ἦδει τῶν ἡμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς (subaudi περὶ τούτων) τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο. 548, 2.
- μίνυτρον] τὰ μίνυτρα ἔχει σάσας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. 240, pen.
- μήτης, ἡ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παιδῶν ἀνέχεσθαι. 884, 4. τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ χθόνα ἐκέκταντο. 77, 2.
- μητραλοῖας. 348, ult. T.
- μητριά] τοὺς ἐκ τῆς μητριάς τῆς ἐμῆς παιδευεῖς ἐν πολλοῖς χρέμασι. 903, 10.
- μηχανᾶσθαι] ψευδόμενοι καὶ τὰ ταιῶτα μηχανώμενοι. 31, 1.
- μιαῖβιν ἱερά. 60, 1. 446, 4.
- μικρολογεῖσθαι. 912, 5.
- μικρὸν διαλεγόμενοι. submisae loquentes. 584, 1. ἡ γλώσσα νῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν (id est, ὀλίγον) ἔχει. fragm. 58, 6.
- μικροῖσθαι] καινῶς κινῶν τὴν παλαιὰν τὴν προγόνων ἀρετὴν. 118, 8. τὰ ἱερά. 252, 4.
- μισεῖν] ὥστε μισθόθεντας ἀπελθεῖν. 615, 8.
- μισεῖν] τὸ πλῆθος τὸ ἡμέτερον. 667, 1.
- ἄμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἡμᾶς μισοῦσι. 820, pen.
- μισθῶν] ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πτόρω μισθῶνται. fragm. 5, 6. πλείονα μισθῶσασθαι. fragm. 21, 8.
- ἡ μισθοφορὰ ἡμᾶς ἐπιλείπει. 807, pen.
- μισθοφορεῖν ὥσπερ ἡμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες. 812, 17.
- μισθρημία] περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς οὐδὲν οὔτος ἐξεῖ λέγειν εἰς μισοδημίαν. non poterit nobis exprobrare odium status popularis. 805, 5.
- μισοπονηεῖν] μὴ πρὸς τῆς κρίσεως μισοπονηεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμαρεῖσθαι. 868, 3.
- μνημεῖον] μνημεῖα τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἔτι καὶ νῦν πρὸς τοῖς ἡμετέροις (scil. μνημείους τῆς ἀρετῆς) ἀνάκειται. 370, ult. τὰ δὲ τῆς τούτου κακίας μνημεῖα ἀνάκειται πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων μνημείους τῆς ἀρετῆς. 371, 1. τὰς γεγεννημένας συμφορὰς ἰκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλείψεσθαι. 917, 2.
- μνήμη] materia rerum olim gestarum seu fama propagata ad posteros, seu literis consignata, quam materiam tu jam decreveris oratione persequi atque repetere. μνήμη παρα τῆς φήμης λαβῶν. 54, 4. μνήμη τὴν ἐκ τῶν κινδύων ἰδίαν καταλείπειν. 87, 3.
- μνημονεῖν] συμφορὰν, ἣν, καθόσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τούτο μνημονεῖσθαι. 873, 4.
- μνησικακεῖν. 609, 7.
- μόγις. 725, 7. T.
- μοῖρα] δαίμων ὁ τὴν ἡμωτέραν μοῖραν εἰλη-

χῶς. 130, 3.
μοιχεύειν τινά. occulto stupro matronam polluere. 16, 7.
μοιχὸς ἐλήφθη. 489, 3.
μορία ἐλαία. olea sacra. 260, pen. 266, 2. 269, 1. 284, 1.
Μουνοχιᾶσι] καθίζουσιν ἐπὶ τὸν Ἐωμόν (Minervæ) Μουνοχιᾶσι. 460, 4. Μουνοχιᾶσιν ἐν τῷ θεᾷ τερῶ ἐγίνετο ἡ ἐκκλησία. 464, 10.
μυκτηρίζειν. subsannare. fragm. 56.
μυλῶν] μαστιγῶθεισαν εἰς τὸν μυλῶνα ἐμπεσεῖν. 92, 7. T.
μυρε-φικὸς] κατασκευάσονται τέχνην μυρε-φικὴν. fragm. 4, 11.
μυροπάλης. fragm. 5, 17. ἀντὶ καπύλου αὐτὸν μυροπάλην ἀπέδειξε. fragm. 5, 20.
μυροπάλων. 754, 6. ni leg. sit μυροπα-λείων. T.

N.

ναυάριον] ναυαγίον συμπιπτότων καὶ φιλιῶν καὶ πολεμίων. 102, 4.
ναυκληρεῖν] ναυκληρῶν particip. 250, 1.
ναυκληρεῖα ἐπιτιθεσθαι. animum adjicere nauticariæ exercendæ. 215, 1.
ἡ ναυκαχία per excellentiam appellatur clades Atheniensium ad Ægysptanos. 412, 3. 519, 1. 601, 2. 701, 10. ubi ἡ τελευταία appellatur.
ναῦς] αἱ ὑμέτεραι νῆες διεφθάρσαν. classis vestra lacerata et destructa est. 449, pen.
ναυτικός] ναυτικά ἐκδεδομένα ἐπὶ τὰ τέλαιντα, id est, ἐκδεδαινεμένα ἐπ' ἐμπορίαν καὶ τόκοις ναυτικαῖς. fenori nautico elocata. 895, 1. φάσκαν τὰ ναυτικά χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. 897, 3. οὗτος δὲ ναυτικός ἡμᾶς ἀποφαί-νει. fragm. 37. substantiam nostram totam non in fundos, sed in naves et in quæstum per mare, et fœvus nauticum elocat, eoque discrimini obnoxiam facit, una cum navibus funditus peregundi.
ναυτοδικαί] tribunal, in quo causæ negotia- torum cito expediendæ moræque haud patientes compendiaria via disceptabantur. 593, 12. 595, ult. fr. 8, 3.
νεανίας] νεανία τὰς ψυχὰς, ψυχὰς οἰκ' ἔχουσι. 371, ult. fragm. 36.
νεανιεύσθαι. fragm. 36.
νέμειν] ἐνειμάμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὕτως, ὥστ' ἐκείνον ὀμολογεῖν πλεόν ἔχειν τῶν πατρῶν. 577, 3. ἐνειμάσθην τῷ υἱέ τὴν οὐσίαν. 647, ult. qui est dualis aor. 1. medii a νέμων. non, quod existimavit Taylor, aor. 1. passivi a verbo νειμάζω, quod verbum nullum est.
νέος] νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέ-σθαι βουλόμενοι. 450, 5. τῇ ἔτη καὶ νέα. 322, ult. τοὺς ἐπὶ νέους καὶ νέαις ταῖς δια-νοιαῖς χρωμένους. 752, ult. νεώτερός ἐίμι τοῦ συμβουλευεῖν. fragm. 10, 24. προσ-

ποιούμενοι νέος καὶ πλουσίος εἶναι. fragm. 30, 28.
Neutrum] substantiva, item adjectiva generis neutri cum tertia persona pluralis numeri verbis copulata. τῶν δεινῶν ὅσα ἐγένοντο, pro vulgari ἐγένετο. 512, pen. plura exempla. v. sub titulo Pluralis.
νεώρια. 446, 2. 471, 5. T.
νεώσοικοι] τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τεῖχη περι-καταρρέοντα. 860, ult. T.
νεωστὶ κατελληυόσσι. 609, 7. ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. paulo post excessum patris. 649, pen. τῶν νεωστὶ, paulo ante, ἐν δόξῃ γεγενημένων. 652, 2. νεωστὶ τὰ πατῆρα παρελήφας. fragm. 50, 27.
νεωτερίζειν] εἰ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 678, ult. T.
νοθεῖα. spuriorum hereditas. fragm. 21, 13.
νομιζεῖν] τυγχάειν τῶν νομιζομένων. 63, 10. θεοὺς οὐ νομιζεῖν. 214, pen. ἠπιστά-μεν μὲν οὖν, ὅ τι οὕτε θεοὺς οὕτ' ἀνθρώπων νομιζεῖ. neque divina neque humana jura pensi faceræ. 389, 4. οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶσαν τυχεῖν. 444, 13.
νομοθεσία] τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 863, pen.
νομοθετεῖν] οὐ νομοθετήσοντες ἦκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους ψυφισομεθαί. 568, 4. τιν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἦν καὶ νομοθετοῦντας. fr. 5.
νομοθέτης] μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 4. ἀντὶ Σόλωνος νομοθέτην αὐτὸν κατέστησε. 838, 1. οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἤρουντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα· ἡμεῖς δὲ Τιταμενὸν καὶ Νικόμαχον, ἀνδρῶ- πους ὑπογραμματίας. 864, 7.
νόμος] leges eo latæ sunt, quæ περὶ ἄν- ἄν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τοὺτους ἐλθόντες σκεψόμεθα ὅ τι ἀν' ἡμῖν ποιητέον ἐστί. 40, 5. νόμοι τῆς μοιχείας, id est, οἱ περὶ τῆς μοιχείας διορίζοντες. 41, pen. νόμου Ἑλληνικοῦ στερεῖσθαι. recarere, vel arceri ea, quam tribui et concedi ne- mini non per leges Græcorum fas et necesse sit. 64, 2. παρέχεσθαι τὸν νό-μον. 254, 1. ἐκλαμβάνειν τοὺς νόμους. 353, 1. διαλαμβάνειν. 520, 8. ἀναγράφειν. 840, 9. ταμειεύσθαι. 839, p. n. ὦν ἦδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπι-θυμεῖτε. 819, ult. τοὺς νόμους ἔχειν βουλό-μενοι. 824, 2. τοὺς μὲν ἐνέγραφε τῶν νόμων, τοὺς δ' ἐξήλειφε. 839, 2. παραδοῦ-ναι τοὺς νόμους. exhibere codicem legum a se ordinatum, et in mundo exaratum. 840, 4. τέτταρα ἔτη ἀνέγραφε τοὺς νό-μους. 840, 9. νόμον ἀποδείξει. lexem proferre. 848, 1. 849, 1. et 9. ἠγούμενοι τοιοῦτους ἔρεσθαι καὶ τοὺς νόμους, ὅποιοι- ἄν εἴεν οἱ τιθέντες. 864, 9. διὰ τὸ μέ-γεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. 887, 1. κατὰ τοὺς νό-

μοις, οἱ κείνται περὶ τῶν ὀφραγῶν. 906, 17.
 νόσος] ἡ φύσις καὶ νόσων ἦταν καὶ γήρας. 150, 2. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ἂν (subaudi τῇ τελευταίᾳ). 640, 2. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους ἢ ταῖς ἄλλαις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.
 νότιον. fr. 24, 19.
 νοουθεσία] conf. ἠρμοθεσία. 868, pen.
 νομικιαστής. fr. 22, 1.
 νοῦς] ἡ γλῶσσα νῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. fragm. 38.
 νύκτωρ] τί αἱ θύραι νύκτωρ ψεφθεῖν. 15, 1. 139, 1. 153, 4.

Ξ.

ξενία] ξενίας ἀγανίζεσθαι. certare de causa peregrinitatis, cum reus insimulatur falso arrogata civitatis Atticæ, cum peregrinus sit, eoque jure careat. 483, 6.
 ξένιον] ὥστε Πausanias τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάνκτα ξενία οἶκ ἤδελε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέχτο. 606, 3.
 ξενόιν] ἐξαναμῖνος βασιλεῦσι καὶ τυράνοις. jure et familiaritate hospitii conciliatus. 248, ult.
 ξύλον] ἐν τῷ ξύλῳ δεδίσθαι. 358, 1.
 ξυλοφορέα. lignatu. fr. 36.
 ξυμβαίνει] pro συμῆ. ξυνειδίνα; pro συνειδίνα; et ξυσιεῖται pro συσιεῖται, quæ insolentiora sunt apud novam Atticam, hujus generis quæ sunt v. infra sub συν. T.
 ξυστίς] tunica muliebris talaris. fr. 27, 19.

Ο.

ο] pro ο δένα. κάλει μοι τὸν καὶ τόν. 659, 8. ο pro οὔτος. 736, 11.
 ὀβολός] ὀβολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. 718, 7. ὑμᾶς ἐμοῦ ἀφελέσθαι τὸν ὀβολόν. 749, ult. οἶσθ σοι ἐνεία ὀβολούς τῆς μνᾶς τόκους. fr. 4, 12.
 ὀβολοστατεῖν] ὀβολοστατοῦντες πρέττονται. feneratoribus ab aliis exigunt. fr. 23, 26.
 ὀβολοστατεῖ. fenerator. fr. 27, 2.
 ὀρθοκοντατάλαντος ἡμῖν ὁ οἶκος ἐγγέτο. 805, 12.
 ὀδός] ἐκ τῆς ὀδοῦ εἰσαρπάζειν. 29, 4. ὀδὸν διὰ τῆς θαλάττης ἐποιήσατο. 93, 1. ubi ὀδός idem est atque πορεία διὰ τῆς ἡπείρου, iter terrestre, quatenus opponitur τῷ πλόῳ. τὰς ὀδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκάων. 747, 1.
 ὀδός] cum leni pro οἰδός, limen. fr. 33.
 ὀδούς, ὀδόντος] dens. ῥῶν αὐτῆς τοὺς ὀδόντας ἀριδμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fr. 5, ult.
 ὄζειν (pro ἀπόζειν) ἐδόκει τῷ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. odor terribilissimus exhalare. 190, pen.

Οἶθην. 19, ult.
 οἶκαδε ὡς ἐμέ. 27, 1.
 οἰκάριον. fr. 33.
 οἰκεῖν] ἐπὶ προστάτου ᾄκει. 874, 1. 880, 4. οἰκεῖοι] familiares, domestici, tamen propinquæ, necessarii. 139, 5. 593, 5. 618, 3. τὰ οἰκεῖα τὰ ἑαυτοῦ διέθετο. disposed of his Effects. 469, 8. T. διαβολὰς τὰς ἑαυτῶν πρόποις οἰκίας καὶ συνήθειας. 335, 6. νομίζαν αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι. 892, ult. νομίζει τοὺς οἰκείους ἐχθρούς. fr. 37.
 οἰκειότης] necessitudo, ut reddidit Taylor in indice, vel potius, causa familiaritatem efficiens, benevolentiam et fiduciam animo ingerens. 10, 3. ἠγεῖτο τὴν ἑμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. fr. 52, 24. συνουσίας οἰκειότητα. fr. 55, 4.
 οἰκείως] οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἔχρωμεθα. fr. 14, 10. οὔτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδείξαμεν. fr. 52, 22.
 οἰκέτης] μήτε φίλους, μήτ' οἰκέτας. 152, 3. 178, 1. ἐπετίθει τοὺς οἰκέτας αὐτῶ καλεῖν. fr. 25, 10.
 οἰκείος] seivus, in vetusta dialecto idem, quod in recentione δούλος. 362, 1.
 οἰκημα] ein Zimmer [a room]. eis οἰκημα αὐτὴν καθεζέρεν. fr. 30, 25.
 οἰκία] διαλαμβάνειν τὰς οἰκίας. 387, ult. ἀμφίθυρος οἰκία. 393, 12. ἐκπορθεῖν οἰκίας. 435, 8. ἅμα ἡμέρα ἐπὶ τὴν οἰκίαν (quia eum alibi nusquam inveniuut) ἐρχονται ἀπαιτήσαντες τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10. εἰ μὲν χωρίῳ ἀμφισβητεῖς, καρπού, εἰ δ' οἰκίας, ἐνικαίου. fragm. 15, 26.
 οἰκιδίον ἔστι μοι διπλοῦν. 12, 2.
 οἰκίδεν ἔχειν. 171, 2.
 οἰκοίνομος δεινή. 10, ult.
 οἶκος] fortuna, res familiaris. τοὺς ἰδίους οἶκους μεγάλους ἐκτίσαντο. 442, 3. 825, 3. T.
 οἰκτεῖρεν δι' ἀπορίαν. 882, 17.
 οἰκτεῖς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι. 898, 7.
 οἰμαι] passive. οἰεσθαι χρεῖναι ἀπολειπέναι. 633, 6. 661, 1. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον οἰεταὶ τὸ ἔπαυτοφάρω. This is not the only Thing that is meant by ἔπαυτοφ. aut active, ut nos ibi vertimus: non enim hoc solummodo vult ea velle ἔπαυτοφ. 505, 7. T.
 οἶος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. Simile est illud apud Libanium t. I. 841, 3. πέσον σοι ἀπὸ λῆρον, quam exigua pars, ἀπὸ τοῦ ταλάντου μέρους ἤκεσον ἂν πρὸς εὐωχίαν, tibi suffecisset ad epulas apparandum. ὀρῶντες τὰ πέρυγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα. 459, 6. addit Taylor istæc: V. Lect. Lysiac. c. IV. οἷόν τε, possibile est, passim. ἡμεῖς οἷοί τε γεγόνατε. potuistis. 511, 3. et alibi non infrequenter. ἀποδείξει αὐδαὶς οἶος τέ ἐστι. 668, 4. 681, 5. 828, 6.
 ὀκνεῖν] ὄκνον καὶ ἠσχύντο. fr. 13, 11.

ὄλεθρος] κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναμαά-
χρητον ὄλεθρον. fragin. 27, 5.

ὀλιγαρχικός] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὐτ' ὀλι-
γαρχικός οὔτε δημοκρατικός. 703, ult.

ὀλίγον] ὀλίγου τοῖς ἔνδοξα παρεδόθη. 529, 1.
ὀλιγάρος διακείσθαι. 6, 3. ὀλιγάρος ἔχειν
τῆς δοκιμασίας. 794, 4.

ὀλκάς] navis omeraria, mercatoria. ἀπο-
πέμφας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα δυοῖν ταλάν-
των. 908, 7.

ὄλος] idem quod ὀλόκληρος, integer, salvus,
non mutilatus. 207, 3.

ὀλοφύεσθαι ἑαυτὸν. 100, 4. 125, 1. τοὺς θα-
πτομένους. 132, ult. οἱ τὰς οὐσίας ἔχον-
τες ὀλοφύονται τετραεσχούτους. 829, 3.

ὄμνηος] ὑπέσχετο εἰρήνην ποιήσας, μίτε
ὄμνηα δὲς (scil. σώματα). 427, ult.

ὀμνύμαι] ὀμνύσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον,
τὰ βέλτιστα συμβουλεύουσιν τῇ πόλει.
869, 4. ἰσὸται ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς.
901, 1.

ὀμογνώμων] ἰμᾶς ὀμογνώμονας γερονέαι τοῖς
αὐτοῖς προεδωκόσι. 827, 7.

ὄμοιος] οὐχ ὀμοιά σοι καὶ ἐκείνους ἦν, scil. τὰ
πράγματα vel τὰ διάφορα. 461, ult.

ὀμολογέω] ὀμολογεῖ ταῦτα ποιήσειν id in se
recepit. 25, 5. 389, 3. 459, ult. ut
Matthæi XIV. 7. v. p. 390, not. 22.

T. τῶν σοι πρὸς ἐμε ὀμολογημένους. quæ
tu tibi de me depecta es (herus enim
ancillam alloquitur). 25, 2. οἱ τὰ μὴ
δικαία πράττοντες οὐχ ὀμολογοῦσι τοὺς
ἐχθροὺς τάληθῆ λέγειν. 30, pen. pat.

conueniens, consentaneus esse. 105,
pen. μηδὲν ὀμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλ-
λότῳ, id est, ἐν τῷ τρόπῳ. 674, 4. εἰ
τοὺς ὀμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους
ἀφήσετε. 723, 7. et 13.

ὀμόοιον μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι, στάσις δὲ
πάντων κακῶν αἰτία. 608, 8. ὀμ. πλεί-
στην ποιήσετε. 775, 13.

ὀμόφηρος. 513, ult.

ὀνειδίζειν] τοῦ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δυστυ-
χίαν ἀνειδικόσας. 581, 1. ἐν τῇ ψήφῳ
οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικού-
σιν. 816, 6. 866, 1.

ὀνειδος] μετ' ὀνειδους καὶ πλούτου δουλεία τῆς
πατρίδος. 98, 3. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες.
442, 9. 542, ult. ὀνειδῶν καὶ αὐτοῖς καὶ
ἐμαυτῷ περιέψω. 710, 8. ὀνειδους, καὶ
διαβολῆς τυγχάνειν. 763, 14. ὡς περ τοῦ
ὀνειδους, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον.
816, 4.

ὄνομα] πολλὴ γὰρ ἂν ἔσῃ ἐν τῷ νομοδότη
πάντα τὰ ὀνόματα (scil. τῶν ἀδικημάτων)
γράφειν ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 348,
4. τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νόον, ὡν ἕνεκα
πάντες τὰ ὀνόματα τίθενται. 350, 7. τὰ
ὀνόματα σφᾶν αὐτῶν διαγράφονται τινες,
δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι
εἰς τὴν στήλην. 492, ult. οὐδὲ περὶ ὀνομά-
των μαχόμενος. 912, pen.

ὀξύμωλι πῖνον. bibo melacetum. fragin.
17, 14.

ὀξύχεις. pugnax, rixosus, celer ad con-
flictus manuum. 172, 3.

ὄπη. quemadmodum. 520, 8. T.

ὀπίσω] ἀπειράγειν τὰ χεῖρε εἰς τοῦπίσω. 28,
7. ἔάν τις λίσσῃ τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω
(scil. ἀναχωρήσας). 520, ult. 521, 6.

ὄπλα] πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ
ὄπλα ἀναπαυσόμενος. 452, 9. εἴθεβαι τὰ
ὄπλα. die Parade machen, aufziehen, die
Revue oder Musterung passiren. sich in
Schluchtordnung stellen [to be on pa-
rade, to pass in review, to put themselves
in battle-array]. 500, 3. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ,
οὐτ' ἐν ἄστει εἶθετο τὰ ὄπλα. in castris
agebat, fungebatur militaria. 880, 5.

ὀπλίξειν] ὀπλισμέναι σιδήρῳ. 56, 2. ὀπλί-
σαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὡς περ καὶ
ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐποίησαν. 881,
4. et 11.

ὀπλιτεύειν. 523, 13.

ὀπλίτης] ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγός.
894, 16.

ὀποιαντινοῦν. 452, 5. T.

ὄπως cum subjunctivo passim. cum fu-
turo. 413, pen. 416, 6. 821, 3. ὄπως
αὐτῷ ἔδδκει. prout, quemadmodum.
469, 8. 520, 5. 552, 17. οὐχ ὄπως ἰμῶν
τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἰμετέρων πολλὰ ὑφῆρξται. 863, 13. so
far from—that—v. Isæum. 53, 13.

T. ὄπως solet cum indicativo construi.
ὄπως μηδὲς ταῦτα πύσεται. 25, 1. conf.
art. οὐ.

ὄργεος] ὄργεων. sacrificatorum. fr. 17, 15.

ὄργη] ὄργας τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια
πραττόντων παρασκευάζουσι. 31, 1. ὄργη
ἑτέραν pro καθ' ἑτέραν. 239, 1. ὄργη
οὐδεμιᾷ συγγνήμην διδασιν ὁ νομοθέτης.
373, 1. ὄργην μεγάλων ἀδικημάτων ἔχον-
τες. quasi grandes causas nobis ira-
scenti habeatis, ut magnis injuriis a no-
bis læsi. 396, 5. ὄργην τιμωρεῖσθαι
βουλομένην. 830, pen. τουτοῦ πᾶσι τοῖς
πολίταις ἄξιον ὄργης κήρησθε. hunc dig-
num habeatis cum cives cuncti succen-
seant. 404, 15. ὄργης γενομένης. rixa
olhorta. fragin. 30, 3.

ὄργίζεσθαι οὐ τῷ ὀνόματι τῶν τετρακοσίων,
ἀλλὰ τοῖς ἔργοις. 663, 1. τῶν αὐτῶν ἀδι-
κημάτων ὄργίζεσθαι μάλιστα τοῖς δυνα-
μένους μὴ ἀδικεῖν. 876, 1.

ὄρίζειν] ὀρίσασθαι τὰ δίκαια νόμῳ. operam
dare, ut per legem ferendam jura sibi
definiatur. 78, 3. ὀρισάμενην ἐμαυτῷ τὸ
τρίτον μέρος τῆς ἐκείνου εὐσίας. 594, 1.

ὄρκειον ἔχοντος καὶ ἐτόριμου ὄντος ὄρκειον. 687,
4. v. annotat. ad h. l.

ὄρκος] πῶλον ἂν ἰμῶν οὗτος δοκεῖ φροντίσειν
ὄρκων. 888, 10. προδότης τῶν ὄρκων ἰμᾶς
ἀποφαίνοντες. fr. 27, 9. ἑπακτος ὄρκος.
jnsjurandum exactum. fr. 34.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὄρκειον. 687, 4.

ὀρῶδειν. 821, 7.

ὀρφάνια] ὄν ἐνίως τῆς ὀρφανίας αἴτιος ἐγένετο. 797, 8.

ὀρφανός] ἡ Ἑλλάς τοσοῦτων ἀνδρῶν ὀρφανῆ γενομένη. 117, 4. ἐπὶ παιδάς κῆρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα. 139, 9. κατὰ τοὺς νόμους, οἱ κείνται περὶ τῶν ὀρφανῶν. 906, 17. ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν (ἀνδρωθέντων puta) πολλοὶ (τῶν ἐπιτρόπων videlicet) συκοφαντοῦνται. fr. 18, 9. τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανῶς τὴν οὐσίαν ἔργων καθιστάειν. fragm. 37.

ὀρχεῖσθαι. fragm. 35, 9.

ὄστις] τῶν ὄσιαν καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος. 862, ult.

ὄσος] ὅσον insequente, non τοσοῦτο, sed τοῦτο. καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μένεται. 873, 3.

ὄστούν] οὐδ' ἀποθανόντος ἔφρασε τὰ ὄστᾶ κομίσασθαι. 539, 3.

ὄστις pro εἶ τις. 159, 1. et pro ὥστε. 159, 3.

ὄστρακον ἔχοντες. lagenam figlinam. 150, 5. 170, antepen.

ὄτος τις] πρὸ ὄστις. περὶ ὄτου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφείσθε. eas ego sim, vel quo animo præditus, quibus moribus, de quo iudicaturi sedetis. 697, ult.

οἶ] οὐ μόνον pro οὐχ ὅτι. non eos dicam, qui vos beneficiis promerere, sed vel eos solummodo, qui nulla vos injuria lacessivere. 762, ult. οὐχ ἴπως. non solummodo. 634, 2. non solum non. 863, 15. οὐχ ὅπως ὠφελῆσαι τινὲν πόλιν διανοήθη, ἀλλ' ὅπως — tantum abest, ut cogitarit de ratione quadam remp. ornandi, ut potius — 881, 15.

οὐδαμῆ. 680, 2. T.

οὐρανομίκης στήλη. fragm. 19, 29.

οὐς] ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὄτων ἐξείλετο. 395, ult.

οὐσία] μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἠγεῖσθαι. 872, 9. φανερά οὐσία. 894, 11. fr. 32, pen. οὕτως οἰκείως αὐτοῦς ὑπεδέξαμην, ὥστε μηδὲνα εἰδέναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις σφόδρeron ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκείντο τὴν οὐσίαν. fr. 32, 24. τῆς οὐσίας ἐπιτροπος is est, cui ἐπιτέτραπται ἡ οὐσία. 904, 5. ἀφανὴς οὐσία. fragm. 33, 1.

οὕτος interdum ad remotius refertur, ἐκείνος ad propius. 574, ult.

οὕτως] ὅμως δ' οὐδ' οὕτως. 16, 2. οὕτω μεγάλως. 546, 15. οὕτω μέγα. 546, 17. T. sic, nude, simpliciter, sive ullo apparatu, aut ullius alius rei additione, item, ad literam, stricte. οὕτως εἰδέναι. inermis venire. 170, ult. ἀπέθανεν οὕτως. sine tormentis, cieuta solummodo epota. 478, 2.

ὀφείλειν εἰλάβην. 34, ult. ζημίαν. 325, pen. δίκην. 349, 1. δραχμᾶς. 354, 3. 483, ult. 60, pen. εἰθύνην. 369, pen. T.

ὀφελος οὐδὲν νόμους κίσσθαι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις βούληται ποιεῖν. 524, 10. T.

ὀφθαλμός] μάλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις. 751, 5. τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν γλαυκότερον εἶναι. fragm. 35.

ὄψις] οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως οὔτε φιλεῖν οὐδένα, οὔτε μισεῖν. 583, ult.

εἰς ὄψον ἐλογίζετο. 905, 4.

Π.

Παιὰν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς συμμετριγμένος. 101, 2.

παιδάριον. 617, 10. T.

παιδεία] ἐκ παιδείας φίλος ἦν αὐτῷ. a ludo inde literario. 674, 1.

παιδεύειν] ἐν τοῖς τῶν θεσπέων ἔργοις τοὺς ζῶντας παιδεύειν. 55, 3. ἐν ἄσπει ἐπαιδεύετο. liberalibus artibus imbuebatur. 674, 2. τοὺς ἐκ μητριάς τῆς ἐμαῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαιμονοῦντας. 903, 10.

παιδικός] περὶ παιδικῶν φιλονεικίῶν πρὸς ἀλλήλους. 158, 2. 160, 6. χορηγὸς κατέστην παιδικῷ χορῷ. 699, 8.

παιδίσκην πειρῶν. 14, 12. ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται. 490, 1. ἐξελθούσα ἡ παιδίσκη τὴν δούραν ἀνοίγουσι. fragm. 21, 6.

παῖς] οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμαρίας. fr. 22, 10. δύο παῖδας ἀκολούθους αὐτῷ εἶναι. fragm. 25, 8.

παλαιός et ἀρχαῖός ut sinilia inter se copulantur. 253, 2. παλαιῶς (scil. naves) ἀντὶ καινῶν παραδώσειν. 819, 2. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ πεντήκοντα παλαιῶς, ὥσπερ οὕτως φησὶ. si reddiderit Ctesicli quinquaginta drachmarum sortem, ut ait. fr. 8, 8.

πάλαιστρα] ἀπέδυσσάτο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν. fragm. 30, 2.

πάλιν. vice versa. 151, 5, not. 42. et Lect. Lysiac. c. IV. T.

παλλακὴ] ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. 34, 2. et 7.

Παναθηναίους τοῖς μεγάλους. 698, 6. τοῖς μικροῖς. 698, pen. 700, 2.

πανδημὴ ἐξεθνήκεις. 109, pen. T.

πανστρατιᾶ τῶν πολιτῶν ἐξεθνήκων. 162, antep.

πανταχόθεν. 444, 17. T.

πανταχοῦ et πανταχῆ. 54, 1. utrumque contra mentem Magistri. 79, 3. 599, ult. T.

παρὰ] παρ' ἐμοῦ. domi meæ. 138, ult. παρὰ τοῦτω. 151, 6. παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν. prope. 145, 8. T. παρ' ἐμὲ ἦλθε. domum meam venerat. 141, 1. παρ' αὐτοῖς εἶναι. domi sure esse et manere. 404, pen. ζῶντες μὲν ἰδοῦν πλουτεῖν, ἀποθανόντες δὲ πολλὴ παρὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν ἐφάνησαν (scil. πλουτοῦντες, quod e premissis tacite repetendum est). constitit eos multo minus in bonis habuisse, quam vos existimassetis. 646, pen.

παραβαίνειν τὰ δόγματα. 241, 3. τοὺς θε-
κούς, 331, 3. π. τ. δ. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως
ἀγαθῶς. ubi locus daretur temp. ornandi,
ibi jusjurandum a se dictum viola-
bant. 414, pen.

παράβυστος] μίξις παραβύστου. fr. 36.
παρῆγγελλειν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν.
mandare partes agendas, cum res in nervum
eruperit, agendum cuique sit, rem, locum,
tempus, modum rei agendæ cum
iis condicere. 44, 1. 45, 4. παρῆγγελ-
μα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον πα-
ρῆγγελλον, κώνειον πειν. 394, autep.
413, 4.

παρῆγγελλα. imperatum, mandat. 394,
autep.

παράγειν. adducere reum ad iudices. 335,
2. εἰς τὴν δῆμον. 464, ult.

παραγίνεσθαι] interesse. πολλὰς μάχαις
καὶ ναυμαχίαις παραγενημένου. 863, 9.
παράδειγμα] σπαραδείγματι περὶ τῆς ἐαυτοῦ
ποιήσιας. 545, 9. T. παραδείγματι τούτου
χρῆσιμοι βελτίους ἔσονται. 525, 11. σπα-
ράδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις εὖ ποιῆ-
σαι τὴν πόλιν. 611, ult. χρὴ οὐ μόνον τῶν
παρελκυσθῶτων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ
σπαραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσε-
σθαι. 725, 5. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις
ἔσται μὴ ἐξαμαρτάνειν εἰς ἡμᾶς. 862, 6.
ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ
παραδείγματα. 891, pen. ὥστε τοῖς ἐχ-
θροῦς μᾶλλον αὐτοῖς βούλεσθαι ζῆν, ἢ τε-
θῆναι, σπαραδείγμα τοῖς ἄλλοις. fragm.
22, 8.

παραδέχεσθαι] οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι
ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν. 5103, ult.

παραδιδόμην βασιανίζειν. 287, 5. ἀποτυμπαίν-
σαι. 489, pen. v. cl. Markland ad lo-
cum. T. μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις
στρατηγῶς περὶέδοσαν. 486, 1. παραδοῦναι
τοῖς νόμοις. legum codicem exhibere a
se in ordinem digesturum et in mundo
exaratam. 840, 3. παραδοῦς τοῖς υἱοῖς
δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα fragm. 18, 12.

παρακαλεῖν] παρακαλέσας πολλοὺς, multis
coram testibus. 541, pen. παρακαλέσαν-
τες ἡρωτῶμεν. ad nos arcessitos. 717,
pen.

παρακαταθήκην ἔχων ἡμῶν παρ' ἐκάστου λό-
γου πονηροῦ περὶ ἀλλήλων. 314, 3. 894,
ult. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκείνος παρὰ σοὶ
κατέθετο. 903, 8.

παρακελεύεσθαι] ἄξιον ἡμᾶς παρακελυομέ-
νου ἡμῶν αὐτοῖς παρὰ τούτων δίκην λαβεῖν.
826, 8. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ἡμῶν παρακε-
λεύομαι. 826, 12.

παρακέλευσμός. 102, 1.

παραλαμβάνειν] ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοῖς φη-
σίν, ἢ παρακληθῆναι ὑπ' ἐκείνων, εἰ κατ'
ἐκείνους ἐγένετο. ipsorum ætate si rebus
humanis interfuisset, aut ipse eos in
societatem tyrannidii assumpturus fu-
isse, aiebat Iphicrates, aut eos (Har-

modium atque Aristogitonem) procul-
dubio se, Iphicratem, fuisse invitatos
ad facinoris communionem. fragm. 19,
25.

παραλείπειν] præterire, dissimulare. πα-
ραλιπούσα τούτου, οὐδ' ὄντα. illo, qui filius
esset, præterito. 834, 1. δικαίως εἶμαι
μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα.
fragm. 10, 24.

παραλλάττειν τῶν φρενῶν. a recto mentis
statu decidere, a sensu communi de-
sciscere. fr. 37.

παραλίειν] παρελύθη, convellebatur, con-
cidebat, ἅπαντα τῆς σόλεως ἢ δύναις.
471, 8.

παραμελεῖν πράγματος. 317, 2.

παρανομεῖν εἰς ἐκείνον. 146, 2. T.

παρανόμων (scil. δίκην) φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ
ἀνδρός. 606, ult.

παρανόμως] διατεθέντες οὕτω παρανόμως καὶ
βιαιῶς. præditi animo tam nefario, juri
æqui et legum obliito, superbo atque
violento. 334, ult.

παρανοεῖν] ὡς ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετε-
λευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἢν ἐκείνους διέθετο
οὐ παρανοεῖν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. fr.
29, 33.

παραπίπτειν] occurrere. ὅπου παρεπίπτο-
μεν. 814, pen.

παρασκευάζειν τὴν θύραν. in Bereitschaft
halten [to hold in readiness], 28, 2. πα-
ρασκευάζουσι τινὶ ὄργην κατ' ἄλλου τινός.
parare alicujus animo iracundiam erga
aliquem et vindictæ cupidinem. 31, 2.
λόγον ἴσον τοῖς ἔργοις. 50, 6. παρασκευάσων
ἢ τούτων ἀρετὴ τοσαύτη ἀφθονία. 51, 3.
παρασκευάσαντες ἐκείνῳ δικαστήριον. iis e
judicibus, a quibus eum norant con-
demnatum iri. 452, 11. πλοῦτα. 461, 7.
Passivum. εἰ μὴ τί σοι σπαρασκευασμένον
ἦν, nisi subornatus fuisses. nisi tibi cum
nefario isto senatu conducta et compa-
rata omnia fuissent. 461, 10. ὥστε πα-
ρασκευάσθη ἅπαντα. colligitur, vel con-
stat potius, tibi conducta omnia fuisse.
462, ult. παρασκευασμένος. conciliatus
Alcibiadi ab eoque subornatus, ut pro
ipso intercederet atque deprecaretur.
562, ult. παρασκευασμένοι οὕτως ἦσαν,
hoc animo præditi, sic cogitabant et ad
hunc modum res gerebant instituerant
que, ὡς οὐκ ἀπολομένης τῆς σώλεως, ἀλλὰ
μεγάλως ἐσομένης. 524, 2. οὕτω παρε-
σκευασμένην (id est, κατεσκευασμένην)
τεύξη. 701, 7. παρασκευάζεσθαι (in
Medio). suis partibus et studiis ali-
quem innectere, dolo sibi conciliare.
276, 5. παρασκευασάμενον δὲ καὶ τὸ πλῆ-
ρωμα πρὸς ἐκείνον. comparabam mihi.
702, 6.

παρασκευῆ] ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης γέγονται,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. ex appa-
ratione mea, h. e. quod ego navem
necessitatibus et copiis rerum omnium

- quam copiosissime atque exquisitissime instruxissem. 702, 4. οὐκ ἀπὸ τῆς ἰσῆς παρασκευῆς ἐγὼ τοῦτον ἐλέγχω, καὶ οὗτος ἐπιχειρεῖ ποιηρὸς εἶναι. pauciores atque infirmiores mihi sunt copiae amicorum, advocatorum, falsorum testium, corruptorum gratia et donis iudicum, quibus ego hunc scelerum reum arguam, atque huic sunt suae copiae, quibus iudicum severitatem legumque vim expugnare contendit. 870, 5. ἀγαθοὶ προδουμᾶνται γενέσθαι ἐκ παρασκευῆς. fortes et boni contendunt esse, non ex impetu quodam repentino, et aestu temporario, neque ex oblata inevitabili necessitate, sed ex diuturnitate disciplinae, exercitationis assiduitate, apparatus destinatione, propositique constantia ad illam rem consequendam omni contentione nitentis. 888, 8. Coitio, et conspiratio sceleratorum ad facinus improbum patrandum, aut in iudicio tuendum et pervincendum, et ad jus æquum et civile pervertendum. 431, 7. ἐκ παρασκευῆς μνησύν. deferre, indicare ea, quæ ut indices, tu antea sis ab aliis iussus, edoctus et subornatus. 458, 10. τὴν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. 614, 7. οὐκ ἀξίον ἡμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἠτῶσθαι. 823, 5. in plurali. 134, 5.
- παράσπονδος] παρασπίνδους ἡμᾶς ἔχει. 431, 3.
- παρατιθέναι] παρατιθεμένων αὐτῶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν (scil. ἐδισμάτων). 190, 3.
- παραφρυσκαρτεῖσθαι. per ignes furtim, et insciis atque invitis imperatoribus, eorum in jussu accensus, quæ nostris in castris gerantur, ea hostibus ex condicto, proditionis ergo, significare. 489, 8.
- παραχερῆμα] οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς παραχερῆμα κολάζει. 216, ult.
- παρεῖναι τι. alicui adesse. ut Romani scriptores loquuntur. 734, 4. 735, 8. Τ. ἡμῶς δ' ἐκ τῶν παρόντων ἰδοὺ μοι ἀναγκαῖον εἶναι. pro re nata, secundum præsentem rerum statum. 389, 5. τῶν μὲν παρόντων καταφροσῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8.
- παρέχεσθαι] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἔτην παρεληλυθότων. 147, 3. παρελθὼν ἴδιον. 253, ult. idem quod παραβαίνω. de oratore aut teste. coming forwards. 771, 5. 881, 9. Τ. χερὴ οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 725, 5. πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθε. 790, 11.
- παρέχων] τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρέσχεν. 114, ult. οὐκ ἔστιν ὅπου τάξαι ἐαυτὸν ἡμῶν παρέσχεν. 875, 2. πράγματα. 356, 3.
- παρεῖναι] a παρῆμι, prætermittere. παρεῖντες τὸ κοινὸν ἀγαθόν. 872, 7.
- παρίστασθαι] in mentem venire, vel, in animo versari, infixum inhaerescere. παρεστῆκει αὐτοῖς τοιαύτη δόξα περὶ τῆς πόλεως. 83, ult. χωρεστῆκει μοι μηδὲν φροντίζειν. in mentem venisset, visum fuisset. 275, 2. τοῦτο μηδενὶ παραστῆ. nemini in mentem veniat, velim. 424, ult. 703, 8. χωραστῆσαι vel παριστάναι, docere, declarare, sententiam aliquam alicujus animo injicere, vel, testatum et demonstratum dare. παραστῆσω πολλοῖς τεκμηρίοις. 417, 8. In medio, ad sese, ad latus suum jubere alium adstare. 603, 2. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτούνται ἡμᾶς. 694, 10. 900, 2. Taylor ad hunc articulum etiam locum. 511, 9. citaverat. verum ille, non huc, sed ad παρίστασθαι pertinet. πάροδος] τὴν πέρασον, transitum, διαφυλάττειν. 94, pen. παρόδου κρατεῖν. 45, pen. πάρονος. 172, 3.
- παροξύνεσθαι. 172, 3. Τ. χωρομύζειν] παρεμίσαντες δύο πλοῖοις Μουνυχιάσιν. operam cum dedissent, ut duo navigia ad arcem Munychia appulsa starent parata. 460, ult.
- πᾶς] πᾶν πράττειν. nihil non agere, nihil intentatum sibi relinquere. 332, 2. 435, 11.
- πάσχειν num sic nude usurpatur pro κακῶς πάσχειν. 690, 6.
- πατάσσειν. fuste saxove ferire. 28, 6. verberare. 173, 9. 492, 7. πατάξας ξύλα ἢ μαχαίρα καταβάλλη. 505, 8.
- πατὴρ γόνυ et ποικίτος. 510, 3. et 5. inter se conferuntur.
- πατραλοῖα. 348, ult. Τ.
- πατριός] πατριῶν ἐχθρῶν τούτων εἶναι τῇ πόλει. 550, 3. εἴ τις αὐτοῖς πατριός ἐχθρὸς εἴη, ἐκείνου ἐπιβάλλονται. 906, 13.
- πάτριος] ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίαι θυσίαις. 855, 1. ἅπαντα τὰ πατρία θύεται. 858, 6.
- πατεῖς] τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ πατρίδα ἐκέκτηντο. 77, 2. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠησάμενοι. 121, 6. γνώμη χρεῖνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρίς αὐτοῖς ἔστιν. ἐν ἣ τὰ ἐπιτιθῆεια ἔχασι. 872, 6. μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἠγεῖσθαι. 872, 9.
- πατερός] Ἑρμῆς. 207, 2. τὰ πατρώα κεκτημένοι. 812, 14. νεωστὶ τὰ πατεῖα παρεληφῆς. fragm. 30, 27.
- παύειν] παύμαι καθηγοῦν. 447, 1. λέγων. 381, 2. μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς συνεχομένην. 22, 7. 701, 1. 911, 5. Τ. τῶν προρόνων ἐνθυμούμενοι, ὅτι οὐδὲν πέπνυνται τῆς πόλεως πράττοντες, id est, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα πράττοντες, καὶ οὐδὲν ἐστι μέρος τῆς πολιτείας, οὐ οἷχ ἦσαντο. 585, 8. πεπαυμένοι τῆς ἀρχῆς, αὐτῶν ἀκροῦσθε. 616, 2. ἐπαύσατε αὐτοῦς τῆς ἀρχῆς. 701,

1. τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέψαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτί. 743, 10. modo ante triennium demum vivis excessit mater. quo facto mihi datum est otium eam alendi. nam ad id usque temporis antea semper eam multos per annos alui. παύσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen.

Πεδιὰκ] Atticæ regio campestris. fragm. 33.

πεζῆς] πεζὴ στρατιά. 98, 9.

πεῖθειν τινά. donis alicui os obturare, ne quid prodat, quod tu celatum malis. 279, 5. οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικί πεισθεῖς. fragm. 29, 33.

πειρᾶν] ad flagitium pellicere. ἴνα σύ γε πειρᾶς ἐνταῦθα τὴν παιδίονη. 14, 12. πειρᾶν τὴν θάλασσαν. piraticam in mari exercere. 215, 2. ἡμῶν πεπεύρασθε οἱ ἐσμέν εἰς ἡμᾶς. 691, 2. πολλὰ δικαιοτέρῳ ἔστε, ἂν πεπεύρασθε, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἴστε ὅποιοί τινες ἔσονται. 694, 7. πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι. 186, 19.

πελταστῆς. 625, 15. 626, 5.

πέμπειν] ἔπεμψαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν εἰς Πειραιῶς εἰς τὴν πλίν. 499, 4.

πέπεσθαι. 303, 2. οὐ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπόρους διακειμένους ὑβρίζειν εἰκόσ' ἔστι. 752, 5.

πένης] πέντη γενομένη οὐ διὰ κακίαν. 623, 1. τοσοῦτον πενεστέρους τοὺς παῖδας καταλείψω. 709, ult. ἐκ πέντητος κλοῦσιος γεγενημένους ἐκ τῶν ἡμετέρων. 817, 7. πέντητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας. 818, 1.

πενθεῖν] τὰ αὐτῶν πενθούντες κακά. 54, 2. πένθος ὅσον ἐν τῇ ἑμῇ οἰκίᾳ ἦν. 898, 13.

πενίαν προφασίζεσθαι. 721, 1.

πεντακισχίλιοι] τοῖς πεντακισχιλίοις παραδόναι τὰ πράγματα. 675, 1.

πεντακοσιομέδιμνοι. fragm. 27, 30.

πεντακοσιεπτάς ἂν. unus cum sit de quingentis. 796, 1.

περαίνειν] περαίνουτ' ἂν οὐδέν. nihil agatis, nihil efficiatis. 304, pen. ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἔασω· οὐδέν γὰρ ἂν περαίνοιμι. 617, 3.

πέρας] τὸν βίον τελευτήσαντες. πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἑξῶν τῆς τιμωρίας. non posunt jam pœnas injuriarum sibi daturum ab inimicis repetere. 438, 5.

περὶ] περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. 121, 5. 127, 10. 128, 2. 172, 5. 282, 1. 387, 4. pro quo videtur Isocrates non semel usurpare πρὸς v. Epistola 2. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐκωπισάμην. idem de permutatione p. 460, 36. ed. Wolf. περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων. 550, 5. ὄρκιον. 568, 1. ἡμῶν. 607, 7. τιμωρίας. 823, 8. τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν ἢ τὴν κοινὴν κίνδυνον. 872, 11. 882, 8. περὶ ἐλάττους τῶν ἡδονῶν ἐπωήσας [vel potius ἐπιώσας]. 28, 12. πάντα τοῦ δικαίου. 332, ult. περὶ ἐλάττους ἔθετο. 242, pen. περὶ πλείστου. 222, 8. περὶ οὐδενὸς ἠγῆσθαι. 282, ult. ποιήσα-

σθαι. 335, 1. περὶ τούτου μνησθήσομαι. 162, 3. 347, 3. 428, 13. περὶ Νικίου ἀναμνήσθητε. 599, 4. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. σωτηρίας. 121, 5. ἐλευθερίας. 123, 6. περὶ θανάτου ἀγωνίζεσθαι. 161, ult. σώματος. 185, 1. φυγῆς. 286, 1. οἰσίας. 286, 2. περὶ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. ubi omnes libri scripti ὅπερ, uti conjecerat quoque cl. Marklandus. πατρίδος. 175, 4. περὶ πατρίδος εἰς κίνδυνον κατέστη. 161, ult. 181, pen. περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύσειν, 832, 16. περὶ αὐτῶν δεδιότες. 154, pen. στρατηγῶν περὶ Ἑλλάσποντον. 620, 7. ἀτεβεῖν περὶ τὰ ἱερά. 199, 1. τὸν Ἑρμῆν. 207, 1. θεοῖς. 551, 3. ἱερὰ καὶ ἱεράς. 214, 2. ἀδικεῖν περὶ τὰ ἱερά. 214, 5. ἡμαρτηκέναι περὶ τοῦ ξένου. 541, 5. 884, 9. πεποικῶς ἂ οὔτος πεποῖκε περὶ τοῦ θεοῦ. 206, pen. ἀγαθοῦ περὶ τὸ πλῆθος. 448, 3. χρηστὸς περὶ τὸν δῆμον. 483, 8. πλίν. 545, 5. εὐνοίαν ἔχειν περὶ τὸ πλῆθος. 601, 3. προθυμίαν περὶ τὸ πλῆθος. 682, 2. οἷος εἰς ἡμᾶς. 688, 8. τοιοῦτον ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω. 705, 5. τοιαῦτον γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2. περὶ τὰλλα μετρίως ἐσειοικᾶς. 571, 12. v. πρὸς et eis. T. Ego ad hunc articulum istac annotaveram. a) pro. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. et alia talia, ut, ἀποκτινίνας ἀνδρώπων περὶ οὐδενὸς ἠγούτο. 387, 3. b) ob. loco vel causa alicujus alius. δίκην περὶ (id est, ὅπερ) τινος λαμβάνειν. pœnas alicujus criminis repetere. 40, 8. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. 121, 5. 123, 6. οὐδέν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρῶν ἀδικημάτων κινδυνεύειν. 264, 3. περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων αὐτῶν τιμωρήσασθαι. 519, 2. ταῖς ἡμετέραις ἀρεταῖς χρεῖται παραδειγματι (subaudi ἀπολογούμενος) περὶ τῆς εὐνοῦ πονηρίας. ad purgandam suam flagitiositatem. 545, 9. c) de. περὶ τῶν μελλόντων προσεῖσθαι. de futuris prospicere. 915, 2. d) pro pœis, εἰρη. τοιαῦτον γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2.

περιάγειν τὰ χεῖρε εἰς τοῦπισθεν. 28, 7.

περιαιρεῖν] περιεῖλον τὸν Πειραιῶς. urbi portum (veluti pallium) detraxerunt. 411, 1. περιεῖλον τοῦ Πειραιῶς τὰ τεῖχη. 429, 1. τὸ περὶ τὴν Πειραιῶν τεῖχος. 453, ult. οὐδὲ μετὰ τῶν τευχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα. 920, 4.

περιάπτειν] εἰ σοῦδεις αἰσχυρῶς ὄνειδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἑμαυτῶ περιάψω. 710, 9.

περιβάλλειν τεῖχος περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον. 106. antep. ἀνγκίστρ. συμφορῆς. 184, 5. T.

περιεῖστος] tefioreem in partem, diffamatus, infamatus. 151, 3.

περιγίνεσθαι] περιγινόμενοι καὶ σωθέντες, qui salva vita discesserunt, ut jam supersint. 486, 4. τρία τάλαντα περιγινέουτ' ἂν τῇ πόλει. 858, 2. τί τῷ πλῆθει περιγινέ-

σεται. 922, 3.
 περιεῖναι] οἶκ ἐπὶ τοῖς περιούσι (id est, ἐπὶ τῇ ἐμῇ παρουσίᾳ) μέγα φρονῶν. 705, 7. πολλῶ πλείονα τούτων αὐτῷ περιεῖται. 832, 4. οὐ μέντοι τι μέρος περιεῖσσι τῶν πολιτῶν. 879, ult.
 * περιέρρος] ineptus, incassum et stulte sedulus. 406, 7.
 περιέρχει κυκλόθεν ὁδός. 283, 5. T.
 περιεῖδεν ὑβρισθέντα. 145, ult. ἐκ πατρίδος ἐκπεσόντα. 163, 7. ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. ἀδικήμασι περιπεσόντας. 338, ult. et similia passim. T. ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. 662, 4. μὴ περιεῖδεν αὐτὴν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fragm. 4, 10.
 περιεῖναι κατὰ τοὺς ἀγρούς. 882, 2.
 περιεῖστασθαι] περιεῖσθηκε πλῆθος πολεμίων. 99, 4. τῇ μὲν δουλείᾳ περιεῖσθηκε. 117, 6. τοῖς περιεῖσθηκόσι πράγμασι. 96, 2. T. περιεῖσθηκε τῇ πόλει τὸνναντιον (nisi manvis eis tou nantion) ἦν ὡς εἰκὸς ἦν. 426, 3.
 περιεκαταρρέειν] defluere, dilabi, in ruinas abire, de mœnibus collabentibus vutustate. τοὺς νεωτοίκους καὶ τὰ τεῖχη περιεκαταρρέοντα. 860, ult.
 περικόσπτειν θεούς. simulacra deorum mutilare. 252, ult. περιεκοφόσσι τοὺς Ἑρμᾶς. 551, 2.
 περιοικεῖν. 283, 15.
 περιορᾶν ὑπὸ πάντων προσηλακίζόμενον. 565, 6. T.
 περιπίπτειν] μὴ περιεῖδητε τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας. 338, ult. περιπεπτακῶς τοιαύτῃ συμφορᾷ. 746, ult.
 περιποιεῖν ἐκ κακῶν. 246, 1. περιεποιοῖσαστε ἑαυτὸν ἐκ πολεμίων καὶ κινδύνων. 246, 1. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε. efficit ut superstitēs essent. 486, pen.
 περιστρεφεῖν] retorquere. περιεστρεφεῖα δ' αὐτοῦ τῶ χεῖρε. 29, ult.
 περιτρέπειν εἰς ἡμᾶς ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ βούλεσθε. 210, 2.
 περιτρέχειν τῆς νυκτός. 44, 4. καίτοι ὁ ἱεροσύλος περιτρέχει. 858, ult.
 περιτυγχάνειν] περιτυχόντων αὐτῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 459, 4.
 περιφανής] περιφανέστατα τεκμήρια. 719, ult.
 περιφωριῶσθαι] fragm. 35.
 πεφασμένως] pro φανερώς. 361, 1. Taylor. in indice ad h. v. Plutarchi locum hunc e libro περὶ φιλοσωλουτίας adducit: λέλεκται ὑπὸ Σόλωνος πλούτου δ' οὐδὲν τέμμα πεφασμένον ἀνδράποισι.
 πείζειν] πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. 818, 6. πίνειν] ἔπινεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στραυματεῖ κατακείμενος. 536, pen.
 πιπράσκειν] πρᾶθεις δὲ ὑπὸ τῶνδε. 337, 3. ergone, si quis convinceretur a militia abfuisse, cui interesse jussus fuisset, is ab adversario pro servo vendebatur? non videtur. τὰ πολλοῦ ἀξία ὀλίγου πινπράσκειται. 610, 9. προσήκτι τούτῳ διὰ μὲν

αὐτὸν τεθῆναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους (quī servi fuerant) πεπράσθαι. 864, 1.
 πιστεύειν τῇ εαυτοῦ ἀρετῇ. 85, ult. πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ. 337, 2. πιστεύετε τοῖτοῖς ἀληθῆ λέγειν (id est, ὅτι τάλῃ οὐ λέγουσιν) οἱ ἄν — 655, 13. πιστεύειν αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτήσθαι, ἀλλ' ἀγωνεῖσθαι μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 5. ὑμεῖς δὲ πιστεύετε μᾶλλον τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τοῦτον λόγοις. 751, 4. τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς εαυτῶν ῥήμασι. 752, antepen. πιστεύειν τοῖς χρήμασι μᾶλλον (largitionibus, quibus judicia corumpant) ἢ τὰ εαυτῶν δεδιέναι ἡμαρτήματα. 834, 5. τότε περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ πιστεύετε ἡμᾶς ἀξίῳ. 844, 2. αὐτοὺς τοῖτοῖς πιστεύετε. vosmet illis creditis, datis, permittitis in fidem. 864, pen. τῷ πλῆθει τῶν ἡμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύω. 870, 3. χαλεπὸν ἐξευρεῖν τινὰ ὄτῳ χρεῖ περὶ τῶν αὐτοῦ πιστεύειν. 904, 7. μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν. 904, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τῷ δικαίῳ μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. 924, 5.
 πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. jusjurandum ab illo exigere, repetere. 389, 6. πίστιν δοῦναι ἦτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις. offerre nos ad jusjurandum dicendum, quod habetur inter homines sanctissimum. 635, 4. ὡς πίστιν ταύτην παρ' ἡμῶν εἰληφότες. 770, ult.
 πιστότης] πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ἂν οὗτος ἄλλος κατηγορεῖ. 286, antep. τοὺς ἄρκους ἐπὶ τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον. existimabant jusjurandum a se dictum esse servandum, ubi facultas esset civibus nocendi. 414, antep. οὐ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων, οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομίζουσι. 921, 2. ἡγεῖτο τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. fr. 52, 28. τοὺς δ' ἄλλοτεροῖς πιστοὺς νομίζειν. id quod furiosus cum sit, solitum tamen est uxoris supra mæchorum sectantibus. fr. 37.
 πιστώως] πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι. 607, pen.
 πλανᾶν] πλανηθέντες εἰς πολλὰς πόλεις. 444, 16.
 πλάττειν] ὀλίγον μὲν χρόνον δύναται ἂν τις πλάσσει τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἐβδόμηκοντα δ' ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι πονηρὸς ἄν. 659, 11.
 πλεῖν] ἡ ναὺς ἀριστά μοι ἔσπλει παντός τοῦ στρατοπέδου. mea navis optime ferebatur. 700, 11. πλεῖν τὴν θάλασσαν. 213, 2. πλειστηριάζειν] plus liceri. de venditore merces suas venales magni indicante. fr. 9, 11.
 πλείστος] πλείστου ἀποδίδονται. fragm. 9, 11.
 πλεῖον] ἀξίῳ μηδὲν πῶ μοι πλεόν εἶναι. 571, 12. οἱ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ ἔδωσαν,

- ἡίκα οὐδὲν ἦν ὡπλίον τοῖς πεποιοῦσιν. nil jam proderat amplius. 615, 11.
- pleonasmus particulæ ἦ. 370, 4. membri integri, quod, cum nihil aliud significet, quam præmissa, redundare et aiup-tandum esse videtur, neque alio fine additum esse, quam quod sententiæ pondus addat. ἐβούλοντο αὐτὸν ἄνοτα μνηύσαι δοκεῖν καὶ μὴ ἐκόντα. 456, 4. ἀπάντων θάνατος κατεγνώσκειτο, καὶ οὐδενὸς ἀπεψήφισαντο. 467, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκου ἠγαγκάσθη. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult.
- πληγῆ] ἐντίνας πολλὰς πληγὰς. fr. 30, 24. ὅσα ἀξίος ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας ἔλαβε δραχμάς. fr. 36.
- πληθῶς] ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλῆθει (scil. τῷ ἱμετέρω) ἀποδείξω. 846, 2. πλῆθος τὸ ἱμετέρον. your Constitution. 411, 6. 413, 1. 599, ult. et alibi frequenter. T.
- πληροῦν] δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον πληρωθῆναι. 790, ult.
- πλήρωμα] navis puta, h. e. remiges. παρέσκευσάμην δὲ καὶ πλήρωμα πρὸς ἐκείνον. 702, 7.
- πλιθῆσον. lateraria. fr. 24, 12.
- Pluralis verborum cum pluralibus substantivis neutrius generis compositus. ἄπαντα πλείονος ἢ ταλάντου τετρίμηνται (pro τετρίμηνται). 594, autep. ἐπιπλα ἀπεγράφοντο (si passive accipiatur, pro ἀπεγράφετο). 635, 1. sic etiam p. 704, 1. Vindobonensis dat ἀρπάζονται, ubi vulgares dant ἀρπάζεται, ἂ γεγένηται (pro γεγένηται). 760, 3. ἀποδείκνυται ἐξ τάλαντα (pro ἀποδείκνυται). 910, 5. sic Libanius t. I. p. 730, 5. χρησιμώτερα ἡμῖν ἦσαν τὰ ξίφη (pro ἦν). et p. 780, 44. ὅπου δὲ πάντα ταῦτα ξυνηλυθῶσαν. et p. 853, 40. pro vulgato εἶχον, dat Wolfenbüttelensis εἶχον, scil. τὰ γεγάμματα. p. 807, 14. ἂ γὰρ οὐκ ἐγένοντο (pro ἐγένετο) τῶν πολεμίων διὰ σέ, διὰ τί μὴ σὰ γίγνεται; ubi gemina est ejusdem pluralis constructio cum verbi numero utroque. p. 110, 16. ὅσα τῆ κατὰ Χαιρώνειαν ἠκολούθησαν πληγῆ (pro ἠκολούθησε). Verum, sequitur pluralis etiam post ἔ, τι ideo, quod hoc pro collectivo haberi possit? ut in illis ὄ, τι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων (pro ἐκ τούτου) ἀποδοκιμασθῆναι. 870, pen.
- πλοῦς] πλοῦν διὰ γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι. 94, 1.
- πλούσιος] οὐδ' οἱ πάσαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔρχοιεν ἐξεργεῖν. 633, 7.
- πλουτεῖν] τοὺς λέγοντας ταχέως πλουτήσαι. 609, 6. ζῆντες μὲν πλουτεῖν ἐδίκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ἱμετέραν δόξαν ἐφάνθησαν (scil. κεκτημένοι) 646, autep. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ἡμᾶς μισοῦσι. 820, 9. ῥαδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πλουτήσαι. 908, 14.
- πλοῦτος] μετ' οὐδέου καὶ πλοῦτου δουλεία πατρίδος. 98, 3. φιλοτιμίαν πλοῦτων. 911, ult.
- πλύειν] ἐν πόα πλυόντων οὕτω μαλακίαν ἐδέξατο. fr. 38, 2.
- πόα. fr. 37, fine.
- ποδηγῆς fuit olim vitiosa lectio ubi loci versata in Lysiae libris, ubi nostra in editione plene legitur p. 29, ult.
- ποδοκάκη. 357, 1. T.
- ποδεῖν] ποθέσομαι. 514, 8. sed suspecta est ea lectio.
- ποσεινός] ποσεινότερον εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου. 126, 4.
- ποιεῖν vel ποιέσθαι] ἀδειαν passim. ἀμφισβήτησιν. 593, 3. ἀσολογία passim. ἀπολογίαν ποιοῦμενος τὸν αὐτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀδικημάτων. 542, 6. δοκιμασίαν. 351, 2. εἰρήνην. 451, 5. ἐλεγχον. veritatem elicere. 173, 2. 174, 1. ἐξόδου. 582, 17. ἐπίδειξιν τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 533, 1. ἐπιταττόμενον. 111, 5. θάνατον ζημίαν. 39, 2. statuere. κατηγορίαν. 384, 7. κίνδυνον. 88, 2. 111, 1. κρίσιν. 466, 13. 767, 9. λόγους. 186, 12. 318, 5. λόγον πλειστον τοῦ δικαίου. 336, 5. μήνυτον. iudicium facere. 458, pen. μινίαν. 149, pen. μυστήρια. 551, 2. Ita Latini. "In domo sua mysteria facere dicebatur." Cornel. Nep. in Alcib. c. 3. πάντα ποιοῦντες. doing all they could. 300, pen. πάντα ποιεῖν ὅσους. 708, 8. πάντα σπράττειν ὅσους. 821, 2. πρῶσταξιν ποιεῖσθαι. 50, 8. to command. πρῶσταγαμμένα. 285, 6. to obey. πρῶσταττόμενα. 534, 4. ubi male legebatur πρῶστατόμενα. σπουδῆν. v. σπουδῆν. σπυγνῆμιν ὑπὲρ ἀδικημάτων. 538, 6. συμμαχίαν. 577, pen. τελευταῖον τοῦ βίου. 121, 7. τιμωρίαν. 33, 2. 34, 5. 446, ult. φυλακῆν. 394, 5. φυγὴν τῆς πατρίδος. 159, 7. περὶ πολλοῦ, et πλείονος etc. v. in περὶ. ποιεῖν. versus facere. 51, ult. v. not. 4. ἐκποδῶν. de medio tollere. 450, 9. 460, pen. 470, 1. ἐμποδῶν. opponere. 506, pen. ἐχθρῶς κακόν. 202, 4. v. Accusativum in indice sequente. ποιεῖν κακῶς in eadem significatione. 568, pen. T. ποιεῖν διπλῆν βλάβην. constituere, edicere. 38, 2. ποιεῖν ἀδειαν πολλῆν. 48, 5. ποιεῖσθαι κίνδυνον. periculum facere, periclitari. 83, 3. 90, 2. ποιεῖσθαι φυγῆν. exsilii pœnam in facinus aliquod decernere. 159, 7. εἰ ἀνθρώποι τῶν πολεμίων ἕνεκα τὰ ἀπόρητα ποιοῦνται. 428, 6. σωλῆτας ἐκ πλείων ἐλάττους ποιεῖν. 676, 3. οὕτω ποιεῖσθαι. 860, 7.
- ποιμαίνειν ἐν ἀγρῷ πένης ἄν. 674, 2.
- πολέμαρχος] προσεκαλεσάμενον αὐτὴν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νυμίζων μέτοικον εἶναι. 729, 4. nam inquilinorum prætor erat Polemarchus.
- πολέμοιο] ναυαγία φίλια καὶ πολεμία. 102, 4.

πόλεμος Ἀρχιδάμειος. fr. 11, 16.
 πολιορκεῖν] εἰρήνης οὐσης ὑπὸ τούτων ἐπο-
 λιορκούμεθα. 722, 8.
 πόλις] tota regio, vel universus populus,
 ut in Latinis civitas. 200, ult. πόλις a
 δῆμος videtur distingui. 227, 5. πιστό-
 τερα ἡγήσθη περὶ ἂν ἅπαντα ἡ πόλις
 μαρτυρεῖ — 286, pen.
 πολιτεύεσθαι] πολιτεύμενοι πρὸς σφᾶς αὐ-
 τοὺς ἀδίκως. cum necessariis suis. 351, 6.
 πολίτης Θεράκης ἢ τινος ἄλλης πόλεως ἐβούλε-
 το μᾶλλον γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρι-
 δος εἶναι. 548, 11. οὐχ οὔτοι καταλύουσι
 τὸν δῆμον, οἱ ἂν πλείους πολίτας ποιοῦντες,
 ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλείονων ἐλάττους. 676, 2.
 πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας
 τούτου. 871, pen. Insequenti dat Taylor:
 πολίτης, a fellow Citizen. 441, ult.
 674, pen. 733, 4. Ita civis apud Ro-
 manos. δημότης. popularis. 479, 8. 599,
 3. ἡμῖν ἡλικιωτής. 695, ult. ἡμῖν φυλῆτης.
 700, 15.
 πολλαχού. 444, 15. 603, 1. T.
 πολλαχόθεν. 217, 1. T.
 πολλοστὸν] πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ
 ὀνειδῶν τοῖς ἄλλοις μεταδίδουσι. 542, ult.
 οὗτος δέ μου καταγεῖα, ὅτι οὐδὲ τὸ πολ-
 λοστὸν μέρος εἰρηκα τῶν τούτων ὑπαρχόν-
 των κακῶν. 552, 19. οὐδὲ πολλοστὸν μέ-
 ρος ἐφάνη τῆς παρ' ὑμῖν δόξης τὰ χρήματα.
 bona redacta vix aliquam partem minutam
 partem æquare speraturum a vobis.
 636, 3. 639, 1. 644, 3. 761, 1.
 πολυπραγμοσύνη μηδεμίαν. 17, 1.
 πολυπράγμων καὶ θεασίς καὶ φιλαπεχθήμων.
 757, 8.
 πολὺς] περὶ πολλοῦ, πλείστου, etc. v. περὶ.
 πολὺ πλείστον ἐκείνῳ δίνεγκαν ἅπαντων
 ἀνδρώπων. 103, 7. πολὺ πλείστα κινδύ-
 νων μετασχόντες. 106, 2. T. ὃ μὲν πολὺ,
 πολὺς, ὃ δὲ μικρὸν, μικρὸς. fragm. 33.
 πολυτελής. 285, pen.
 πολυφίλος. 303, 1. πολυφιλότερος. fr. 36.
 πομπή] ἐπέμφαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν ἐκ
 Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν. 499, 4. οὐ γὰρ δεῖν
 αὐτὸν, ἀνδροφόνον ὄντα, συμπέμπειν τὴν
 πομπὴν τῇ Ἀθῆνᾷ. 500, 8.
 ποιηρία] εἰ τις ὑμῶν ποιηρίαν καταγνώσεται
 τῶν ὡς ὑμᾶς εἰσιόντων. 755, 2. διὰ τὴν
 τῶν τριάκοντα ποιηρίαν σωθήσεσθαι μᾶλλον
 ἢ τὴν τῶν φυγόντων δύναμιν. 777, 5. τὴν
 αὐτοῦ ποιηρίαν, cupiditatem in aliena
 bona involantem, scelerositatem, κληρο-
 νόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεώτος χρημάτων.
 907, 5.
 πηρὸς] ἅπανταν ποιηρότατος Βάτερχος,
 πλὴν τούτου. 242, 5. ἡγούμενος, οὐκ ἂν
 δύνασθαι πρεσβύτερος λαμπρὸς γενέσθαι,
 εἰ μὴ νέος ἂν ποιηρότατος δόξειεν εἶναι.
 537, 3. μηδαμῶς τὴς λέγουσι λόγον βε-
 βαίωτε τῶν πάντων ποιηρότατον. 692, 3.
 ποιήεις ἔχειν τὰ πράγματα. 547, 4. T.
 πορίζεσθαι πρόφασιν τῆς ἀμαρτίας. 297, ult.
 μάρτυρας πεπόρισται. testes undeunde

extudit, sibi comparavit, subornavit
 ære redemptos. 831, 6.
 πότες] τῶν νεωτέρων ἴσοι περὶ πίτους ἢ
 κύβους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς δια-
 τριβὰς ποιοῦνται. 577, 9.
 πρᾶγμα] πράγματα ἀσθενέστερα. 449, ult.
 καθισταμένον πραγμάτων. 458, 6. τὰ
 πράγματα παρεστηκότα. 511, 9. T.
 πρᾶγμα, pro πράγματα. molestia. 207.
 5. εἰνούστατος εἶναι δοκῶν τοῖς σεράγμασι.
 constitutioni liberæ reip. 426, pen.
 πρῶτος] πρῶτος τῶν ὑμᾶς ποιῶσι. 684, 1.
 πᾶν πρᾶν. 752, 1.
 πράττειν] ἀργύριον πράξασθαι. 28, 10.
 323, 2. τίκον. 360, pen. ἂ δέφειλε. 590,
 9. πρᾶττοῖς τῆς βουλῆς σωτηρίαν. 428,
 3. πράττειν ὅσως οἰκοδομηθήσεται τὰ
 τεῖχη. 425, 5. περὶ τληκούτων πρᾶ-
 γμάτων πρᾶττοντες. περὶ τῶν χρημάτων
 πρὸς τούτους πρᾶττοντες. 810, 3. οἱ πρᾶ-
 ττοντες τὰ πράγματα. 483, 4. πράττειν
 κακῶς. 414, 2. εὖ. ἀνεπιτηδείως. 869,
 pen. T. ὄργας τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ
 δίκαια πρᾶττότων παρασκευάζουσι. 31,
 2. εὔτε χρημάτων ἔνεκεν ἐπραξα ταῦτα.
 neque, quo rem facerem, causam
 hanc suscepi, vel, negotium hoc agi-
 tavi. 7, ult. τὰ αὐτοῦ πράττειν re-
 rum suarum satagere, 624, 8. 789, 4.
 βουλομένους ἀγαθόν τι πράξει τῇ πόλει,
 num bene Græcum est pro τὴν πόλιν
 ἀγαθόν τι ποιεῖν? videtur esse, sed
 hactenus, ut dativus non cum infinitivo
 construat, sed cum ἀγαθόν. aliquid
 facere, quod prosit civitati. 472, pen.
 οἱ πρᾶττοντες τότε τὰ πράγματα. prin-
 cipes reip. qui tum erant. 483, 4. περὶ
 τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τού-
 τους ἴσαν οἱ πρᾶττοντες. qui in negotio
 largitionum ad hos missitati, allegati
 fuerunt, ut interpretes atque modera-
 tores eorum. 810, 3. ἡ μεταστάσις
 (mutatio reip.) ἐπράττετο. agitabatur.
 817, 3. μὴ αὐτὸν κτείνει, ἀλλ' ἀργύριον
 πράξασθαι. exigere pecuniam, eaque
 data placari. 28, 10.
 πρέμνον] οἱ οἰκέται ἐξέτεμον τὰ πρέμνα
 277, pen.
 πρέπειν] ποιηρία σερέποντα τὰ πεπραγμένα.
 142, 3. T.
 πρεσβύτες τις ἀνδραπος προσέρχεται. 16, 6.
 πρίασθαι] ἐνόησε γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ πρίασθαι,
 οὐδ' ἂν πάντῃ τις ἐπιθυμῇ, τὰ τοιαῦτα.
 633, pen. 718, 6.
 πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι. 268, 3. πρὶν τὴν
 αἰτίαν εἰπεῖν. 394, pen. 654, 2. πρὶν
 μᾶλλον ἢ ἔπτεν. v. que Nos ad p. 206. T.
 προαναλίσκειν] vorstrecken, vorschliessen
 [to advance, lend]. 657, 7.
 προαπόλλυσθαι. 87, 6.
 προβαίνειν] τοὺς ἦδη προβεβηκίτας τῇ ἡλικίᾳ.
 752, pen.
 πρόβουλος. 426, antep.
 πρόγονος] προσήκει τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τε-

- θῆναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπράσθαι. 864, 1.
- προδοῖναι] ἢ ἡμέρα γυνὴ προδώ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθὺς παραλλάττει τῶν φρεσῶν. fragm. 37.
- προδοῖναι τῶν ὄρκων. fragm. 27, 9.
- προσεῖδέναι τὸν θάνατον. 99, ult.
- προσεῖπέν] ποῖα ἂν ἀπορήτα τηρεῖται, ὅς οὐδὲ τὰ παρερημένα ποιῆσαι ἤξιωσε. dudum ante imperata, cum interminatione denunciata. 888, ult.
- προθεσμίας οὔσης, μηδεμίᾳς τῶ κινδύνου. cum nullus temporis terminus præfinitus esset, pone quem tutus ab omni persecutione forensi essem. 275, pen. οὐ γὰρ οἶμαι τῶν ταιούτων ἀδικημάτων οὐδεμίαν προθεσμίαν εἶναι. præfixum anorum certum numerum, ultra quem extracta animadversio (aut actio forensis) locum in jure nullum amplius habeat. 501, 10. fragm. 24, 25.
- προθυμείσθαι χρηστὸς εἶναι. 142, 6. ἴν' ἀγαθοὶ γίγνεσθαι προθυμῶνται ἐκ παρασκευῆς. 828, 8.
- προθυμίας εἰς τοῦτο ἀφικέμεν. 289, ult.
- προθυμία in sensu sequiore, ardor inimicorum ei, cui infesti sunt, nocendi. 338, 3. 614, 8. προθυμίας τῆς ἐμῆς οὐδὲν ἐλλείπειται. 445, pen.
- πρόθυμον παράσχου τὴν σὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. 393, 7. τοὺς δ' ἄλλους προθυμοτέρους (scil. εἰς ἡμᾶς) ποιήσετε κατ' ἀξίαν χαρίζομενοι, ὅς ἂν τις (id est, ὅστις ἂν) ἡμᾶς εὐ ποιῇ. 692, 1. πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενῆμεθα. 690, 3.
- προῖεσθαι] οὐδὲν ἡμῖν σφετῆρῶν αὐτῶν. largiti sunt. 703, 11.
- προῖξ] πρόικα δόλῃην λαβεῖν. uxorem sibi deligere, filiove, parum dotatam. 623, 4. 624, 2.
- προῖστασθαι] τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας. 450, 9. Γ.
- προκαλεῖσθαι δίκην. postulare. 707, pen.
- προκαλεσαμένη αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν. 745, 10.
- προκαταγινώσκειν] μὴ προκαταγινώσκειτε ἀδικίαν τοῦ — 618, 5. σφῶν αὐτῶν προκαταγινόντες ἀδικεῖν οὐχόγεται. 683, 4.
- προκινδυνεύειν ὑπὲρ ἐλευθερίας. 613, 7. Γ.
- προκίεσθαι] προκειμένου κέρους. 73, 5. de funere, quod porrectum jacet, ad spectandum cuique patens, et paratum efferendo. fr. 13, 10. ubi προκίετο μὲν et ἐξερχόμηντος δὲ inter se opponuntur.
- προλαμβάνειν] πρότερον προκαθόντες. 794, 2. τὰ Προμήθεια] festus dies Promethei sacris faciendis consecratus. ἔγυμνασιάρχων εἰς Προμήθεια. 699, 7.
- προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum dignitati consulere. 50, 7. deliberato proposito, consulto, grande facinus perpetrare. προνοεῖναι δόξω περὶ τούτων. 155, 7. προνοήθεις καὶ ἐπιβουλεύεις ἦλθεν.
- 150, 11. προνοεῖναι ἐκ πολλοῦ ὕψους τῶν ἐχθρῶν τις ἔλκος λήγεται. 159, 3.
- πρόνοια] ὡσπερ κατ' ἑμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων. 154, 1. quasi diuturna meditatione tandem extundens aliquod facinus, unde actio vulvaeris ex præmeditato in me posset institui. πρόνοιαν οὐδεμίαν τραύματος ἠγούμην εἶναι, ὅστις — 159, 1. ab eo nullam dari causam hujus actionis capessendæ, qui — πρόνοια sunt in foro Attico verbera et vulnera et cædes adeo de industria illata.
- πρόξενος] προξένους (verum ibi ξένους simplex venius est) καὶ πολίτας ἡμετέρους ἠδικηκῶς. 817, 6.
- προραῖν] περὶ τῶν μελλόντων προεῖσθαι. 916, 1.
- πρόπαππος. pater avi. 549, pen.
- πρόπεμπτα] litium æstimatarum partis dispositionem. fragm. 25, 15.
- προπηλακίζειν] προπηλακίζομενοι. 565, 7.
- πρόποσις] κάπηλος, παρ' ἧν προπίσις οὐκ ἀποδίδωσι. fragm. 5, 3.
- προπράτης. antevendor. fr. 30. cui jus est merces suas vendere. fr. 80. exponi, quam exponere fas est mangonibus.
- πρὸς παῖδων καὶ γυναικῶν ἰκετεύω. 184, 1. μηδαμῶς σπρὸς θεῶν. 512, 9. τὴν πρὸς μητρός (scil. πάππου). on the Mother's side. 549, pen. σπρὸς ταῖς πόλεις ἦσαν. 500, 2. πρὸς τῶ δικαστηρίῳ ᾤφθην. 656, 8. ἐπειδὴ ἦν πρὸς ἡμέραν. ubi lucescbat. 14, ult. πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπέρχει. 397, 8. σπρὸς τὴν πόλιν δεδυστυχήκασι, ἄλλως δὲ νόμοι εἰσιν. 550, 9. in regard to. πρὸς τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους. 577, 19. v. σπρὸς et εἰς. Γ. a) σπρὸς, adversus, ubi opposito, repugnantia, infestus animus significatur. ἢ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδίδεται. infirmis quibusque causam in foro agentibus adversus opulentissimos quosque. 5, 8. φαίραρ πρὸς ἐκείνους ἐχθραν καταθέσθαι. 84, 5. τὸν πρὸς πολέμιους κίνδυνον φοβούμενοι. periculum, quod obendum sibi esset adversus hostes vel cum hostibus. 88, 1. τίνας ὄντος ἐμοὶ σπρὸς ἡμᾶς ἐγκλημάτος, quia mea ad vos offensio? id est, quid ego commiseram, cur mihi causa esset apud vos dicenda, ad vos purganda. inverse, pro τίνας ὄντος ἡμῶν κατ' ἐμοῦ ἐγκλημάτος, quid erat vobis, de quo quereremini de me? 367, 2. ἀνὴρ ἀγαθὸς σπρὸς τοὺς πολέμιους. 863, 8. ἀπελίτω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν, offensio-nem, qua triginta tyrannos tibi reddideras infensos, relevasti ego, quod — μεῖζω τὸν δῆμον κατὰ ποιήτας. 496, 7. b) cum relationem ad aliquid, comparisonem cum eo, aut convenientiam significat. παρσκευασάμεν δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκείνους. verum remiges

quoque tam dextro gubernatori pares, et æquiparabiles in opere suo, comparaveram. 702, 7. c) *versus*. πρὸς ἡμέραν ἦν. prope accedebat tempus, ut mane fieret, pæne illucescebat. 14, ult. στάντες πρὸς ἑσπέραν. stantes, ora ad solem occidentem conversi. 253, 1. d) ἢ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμη. 914, 15. sed ibi leg. potius τὴν τὴν πρὸς τὸν πόλεμον, scil. ποιούντων. rerum ad bellum faciendum scientiam.

προσάγειν ἐνθάδε. huc, ad populum, producere. 227, 1.

προσαπογράφειν. 464, 8. 480, 4.

προσαποκαλέσθαι. 426, 5.

προσβάλλειν] immittere, infligere, de diis pestes aliasve clades humano generi immittentibus. μείζους καὶ χυλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fragm. 22, 12.

προσγίγνεσθαι] τὰ τούτων ἐχόμενα κακὰ προσγίγνεται μοι. 745, 6.

προσγράφειν] δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι διαπραττονταί τινες τὰ νόματα σφῶν αὐτῶν εἰς τὴν στήλην προσγραφήναι. 493, 2.

προσδαιρίζειν] προσδεδαιῖσθαι τοῖς ξένοις καὶ ἄλλοθεν. præter æs, quod hospitibus e Cypro de suo credidisset, adhuc aliud quoque ab amicis credito corrogasse, sub conditione dandi fœnoris. 631, 4. 656, 3.

προσδεῖν] πολλὰν δὲ προσεδέθησαν. 625, 14. προσδεῖν γὰρ πρὸς τὴν μισθὸν τοῖς πελασταῖς. mercedis cetrariis promissæ nonnihil adhuc restare nondum depensum, neque corrogatum. 626, 4.

προσεῖναι] τὰ προσόντα τῆ σῶλις. the public Revenues. 703, ult. T. verum ea lectio vitiosa est. Ego veram dedi προσίετα.

προσενθυμείσθαι. 797, 13.

προσέρχεσθαι] προσελθῆν μοι. 16, 5. 712, 1. πρὸς σε. 17, 2. T.

προσέηκειν ἐμοῖς καὶ μοι τῆς ἐλευθερίας. 174, pen. οὐδὲν ἡγοῦμαι προσέηκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον τοὺς ἔγκους καὶ τὰς συνθήκας. 507, 6. οὐδὲν Ἀνδοκίῃ τῶν συνθηκῶν. 234, 5. οἱ προσήκοντες αὐτῶν. 125, 1. 593, 2. 656, 2. 654, 2. τούτοις. 128, 3. 611, 5. v. p. 125, not. 82.

προσιέναι] δεῖτε τὰ προσόντα τῆ πόλει ὡς ὄλιγα ἐστίν. 703, ult. ἃ δινησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν προσόντων λημμάτων. 854, 14, et ult. γῆν πριαμένους ἐκ τῶν προσόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. 907, 1.

προσιέσθαι] οἱκ ἔφασαν προσήσθαι. 459, pen. Nī leg. πρήσθαι. T.

προσκαλεῖσθαι πρὸς ἀντίδοσιν. 745, 10. T. δίκην ἀσεβείας προσκαλεῖσθαι πρὸς τὸν βασιλέα. apud regem sacrorum aliquem denunciare reum sacrilegii, aut impietatis erga deos. 206, 2. προσκαλεσάμεν αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον. 729, 4.

πρὸς τὴν φυλὴν (vel, ut alibi legitur, πρὸς τοὺς τῆ φυλῆς δικάζοντας) ἥς εἶναι σκῆπτοιτο. 729, ult. et 730, 2.

προσκεφάλαιον. 395, 6.

προσκατᾶσθαι πῶλιν. 410, 4.

προσλαμβάνειν] ὡς προσληφόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοῖς ἐν ἄστει. 800, ult.

προσλογίζεσθαι. 646, 2.

πρόσδοος] πρόσδοοι. supplicationes deorum.

231, 3. ἄξιον ἡγεῖσθαι ταύτην τὴν πρόσδοον (hoc genus reddituum vel vectigalium) τῆ πόλει βεβαιωτάτην, τὰς εὐσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν. 704, 2. πρόσδοον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων. 909, pen.

πρόσταξιν κοιεῖσθαι. 50, 8.

πρόστατης] patronus, sponsor, vel fidejussor eorum, qui in rep. degunt non sua patria, sed aliena. ἐπὶ προστάτου (scil. προστασία vel ἐξουσία) ἄκει. in peregrino solo habitabat sub patrocinio, tutela, potestate, auctoritate et arbitrio patroni. 874, 1. 880, 4.

πρόσταττειν] προσταχθῆν αὐτῷ. cum mandatum ipsi esset. 837, ult.

προστιθέναι τὴν θύραν. januam posti applicare, h. e. pessulo obdito obfirmare. 14, 14. Taylor sic interpretatur: *put to the Door*. "adducere" Latini.

προστιμᾶν. 357, 1. astimare, de muleta pecuniaria, aliave pœna.

πρόσφατος] τῆς ὀργῆς ἐστὶ πρόσφατος οὔσης. 609, 8.

προσφέρειν λόγους. 11, pen. ducta metaphorā a re bellica. Ita προσάγειν ἀνάγκην Plutarchus in Solone. Ita machinas, turres admove, admœnire, scriptores Latini. Ita quoque Diodor. Siculus, quem cum ob cetera, tum ob hoc quoque adduxi, ut una opera duobus mendis emungerem. πλεύσας πρὸς τὴν Καρίαν Cimou τὴν παραδαλατῶν πόλειαν εἶναι μὲν ἦσαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπρῆκισμένοι, ταύτας παραχρήμα συνέπεσεν (lege συνέπεισεν, ut Xenophou τὰ μὲν συμπεῖσαν, τὰ δὲ βιαζόμενα. Ita Æschines, Lycurgus, aliique) ἀποστῆναι τῶν Περγῶν εἶναι δ' ὑπέρχον ἐρχάριοι, καὶ φροῦρας ἔχουσαι Περισκὰς βία προσάγων ἐπολιόρκει. Histor. Bibl. XI. tu leges βίαν προσάγων, ut ἀνάγκην Plutarchus, λόγον Noster. Similiter quoque Thucydides 1, 57. ἐλιγύρας καὶ παρανόμως προσπνέχθησαν. 333, 3. 842, pen. T. ἀχαρίστως προσενήενται, scil. ἡμῖν. sese erga vos gessit iis modis, qui animinum acceptorum beneficiorum immemorem proderent. 842, pen.

προσφοιτᾶν] ἵνα οἱ Δεκλειεῖς προσφοιτᾶσι. quo convenire solent statis temporum vicibus. 731, 3. ἕκαστος ἡμῶν εἰθίζεται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπάλιον, ὁ δὲ πρὸς κουεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτομομίον. 754, 5. ἅπαντες εἰθίζετο προσφοιτᾶν καὶ διατρέβειν ἀλλοφυέπου. 755, 5.

πρόσχημα τοῦτο ποιούμενος. prætextam. 234, 3.
 προτεραῖος] τῆ προτεραία ἢ ἀνήγετο. the Day before he set sail. 626, 2. MS. ἢ ἀνήγετο. fortasse utrumque necessarium. ἢ ἢ ἀνήγετο. v. Lect. Lys. c. 1. T.
 πρότερον] οὐ πρότερον ἠδέληκσεν ἀπελθεῖν, πρὶν — 139, 6. οὐ πρότερον ἔως. 429, 5. 565, 12. 779, 1. T.
 προστιθένται] προστιθένται mortuum spectaculo. 395, 4. προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν. 811, 12.
 προτιμᾶν] οὐδὲν οἶμαι προτιμᾶσθαι. pensi non facturos. 297, 2.
 προφασίζεσθαι] προφασίζόμενοι τοιαύτας προφάσεις. 312, 8. σενίαν. 721, 1.
 πρόσφατις] ἐπὶ τῇ ἐμῇ πρόσφασι. per occasionem mei. 215, ult. πρόσφατιν ὑμᾶς ποθεῖν οὐδεμίαν ἀκούσαι. causam, ob quam Alcibiadem accusandum duxerint. 515, 2.
 πρυτανεία] temporis id spatium, quo tribus quæque sua fingitur prytania. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν, ut tribus unaquæque defuncta munis suis succedenti tribui locum fecerit, λόγον ἀναφέρουσι. 842, 1.
 πρώτῃ] pro πρώτου, vel πρότερον, vel πρώην. fr. 14, 9.
 πρώτος] τῆς πρώτης (id est, ἐπὶ τ. σπρ.) τάξεως τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολέμοις. 579, ult.
 πτώμα] πτώματα ἐλαῖων. oleas deciduas. fragm. 26, 29.
 πτωχεία] εἰς πτωχείαν καταστάντες. 898, 10.
 πτωχὸς] τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησε. fragm. 5, 19.
 πωλῆς. pala annū. fragm. 16, ult.
 πωθάνεσθαι] ἀ δὲ δι' ἐτέρον ἐπράχθη, καὶ οὐ χαλεπὸν ἔν περὶ τούτων πωθῆσθαι. 909, 9. πάντα εἶν πεπυσμένοις. 22, 4. πῶς αἰαίν. 170, 10. T.
 πυρεκαῖα. 281, 2.
 πυροῖ] οὗτοσι δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦ. hic post stipulam terram arat ad tritium conserendum. fr. 28, 8.
 πυρρῆχιστῆς] εἰς πυρρῆχιστὰς ἀνήλωσα. 698, 6. πυρρῆχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενοίς. 700, 3.
 πωλεῖν] οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι. fragm. 9, 10. μετ' ἀβακίου καὶ τραπέζιον πωλεῖν αὐτόν. fragm. 21, 2. ita sese vendere, ut ad illud venditionis atque emptiois negotium adhibeat abacium et trapezium. illud est tabella ex ardesia facta, in qua summa pretii exaratur, de qua inter emptorem atque venditorem convenit, eine Schiefertafel [a slate], et mensula, in qua nummi ipsi numerantur, ein Zahlbret [a counting-board]. Usurari potest de causidicis et iudicibus, qui os suum et suffragia summi, quanti possunt, reis causæ suæ diffidentibus vendunt. πωλεῖσθαι. ver-

sari, ambulare, aut, ut alii interpretantur, corpore quæstum facere. 361, 1. v. not. 55.
 σώμαλα. nullo modo. fragm. 35.

P.

ῥαστάνην τινὰ αὐτῷ οἰεται εἶναι. sperat causam ideo suam meliore loco futuram. 503, 4. adminiculum, unde rei molestia releverit. ἐγὼ δὲ τοιαύτη συμφορᾷ περιπεπωτωκὸς, ταύτην ἐμοὶ ῥαστάνην (Alleviation) ἐξέυρον εἰς τὰς ὁδοὺς. 747, 1.

ῥήτωρ] δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι. 493, 2. ῥίπτειν τὸ ἱμάτιον. 143, 8. 154, 4. τὴν ἀσπίδα. 349, 6. 500, 5.

ῥόδον] τὰ ῥόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ πρέσπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. fragm. 42.

ῥόπτρον. marculus januae. 188, 1.

ῥάμη] τοὺς μάλιστα πιστευόντας ταῖς ἐαυτῶν βύμαις. 752, pen.

ῥωννύναι] οὕτω σφόδρα ἔρρητο, ruebat, gestiebat, ἢ βουλή κακὸν τι ἐργάζεσθαι. 464, 5.

Σ.

σάλος] ἐν πολλῷ σάλω καὶ κινδύνῳ γενομένην ἐπιστάμενος τὴν σόλιν. 249, ult.

σανίδιον] ἐκ τοῦ σανίδιον τοὺς ἰκπεύσαντας σκοπεῖν. 573, 9.

σανίς] ἐν ταῖς σανίσι ἄεσμα ἐνεγέγραπτο. illis in tabulis, quibus inscripta erant nomina militia equestris fungentium. 795, 1.

σάτυρος] σατύρων ἔχει πρόσκαπα καὶ βουκεφάλεια. fragm. 15, 9.

σεμνὸς ὄρκος. 134, 2. τοῦ σεμνοῦ Στερείως ὕστερος ἀνεχώρησα. 580, ult. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fragm. 4, 15.

σηκὸς] olea consecrata. 258, et per totam illam orationem sæpe numero.

σηράγγιον. fragm. 9, 23.

σίδηρον. 30, 2. σιδήρειν. 45, 6. T.

σιδηροῦς] tardus, bardus, ficulneus. 363, pen.

σιπύα. arca panaria. fragm. 24, 17.

σιτοπάλης] τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρου. 712, 2. et tota illa oratione sæpius, quæ in pistores et dardanarios invenitur.

σίτος] πλείω σίτον συμπερίσσει πεντήκοντα φρυγῶν. 715, init. τὸν σίτον συναρπάζειν. 722, 4. σίτον ἐκ Χερρῶνῆσου αὐτοῖς φοιτᾶν καδ' ἕκαστον ἐνιαυτῶν. 902, pen.

σιτοφύλαξ] σιτοφύλακας ἀποκληροῦν. 722, ult. T.

σιωπᾶν] οἱ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἄπαντι τῷ βίῳ παρέχουσι σόφρονος ἐαυτοῦς. 655, 14.

σιωπῆ] μὴ θοροῦσθαι τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῆ τὰ δίμακα γινώσκειν. fr. 37.

- σκαίος] σκαιοτάτους ἑαυτοὺς ἀποφαίνεται. 302, 1. 355, ult.
- σκέπτεσθαι] τί σκεφάμενους χρῆ ἡμᾶς Ἄνδοκίδου ἀποφησασθαι. 243, ult. ἐσκέφατο τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν. 568, 12. T.
- σκεινάζειν] v. σκευάζειν.
- σκευῆ] σύν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει. 700, 1. σκηνῆ] ἐπὶ τὴν τοῦ Παιουσαίου σκηνὴν ἐλθόντας. 611, 1.
- σκήπτεσθαι] ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι. 177, 5. 730, 1. T.
- σκυθικαί. saudalia. fragm. 12, 8.
- σκυλεύειν] ἐσκυλεύσαν τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων. 410, 6. T.
- σκυτοτομείον. 754, pen. T.
- σκῆμμα] εἰς σκῆμματα καὶ ἀντιλογίαν κατέστησαν. fragm. 30, 4.
- σοφία] ἀγῶνας τίθενται βῆμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. 131, 3.
- σόφισμα καλόν. 304, 2.
- σοφιστής] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων καὶ σφῖδρα βίου δεομένων. 912, ult. σοφιστῆς a Lysia dictus est Plato, una cum Æschine Socratico. fragm. 36.
- σπάνις ἀργυρίου, ἢ νῦν ἐστὶν ἐν τῇ πόλει. 619, pen.
- σπεύδειν] σπεύδων οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας. nihil sibi faciebat reliquum ad contentionem pro illis. 625, 11.
- σπονδῆ] τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσθαι. 721, ult.
- σπουδῆ] σπουδὴν ποιῶνται ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πατρίδος. 177, 2. si valeat conjectura nostra. v. not. 31. et Lect. Lys. c. IV. T.
- στασιάζειν. dubitare, aestuare, 83, 2. ὑπὲς τῆς δημοκρατίας. 118, 4.
- στάσιμον ἀργύριον. as fenestre. 360, 3.
- στάσις] οὐ τῶν ἀδικημάτων ἔνεκεν, ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. 850, 4.
- στατήρ] στατήρας πεντακισχιλίου. 639, 4.
- τριάκοντα στατήρας κυζικηνούς. 896, 4.
- στέγος ἀν τέγος dicatur ab Atticis, v. p. 142, not. 18. T.
- στενότης τῶν χειρῶν. 94, 11.
- στέργειν τὴν τύχην ἢν ἀνάγκη. 913, 6.
- στερεῖν] τοὺς βαρβάρους ἐπαύσαν, τῆς ἀλλοτριᾶς ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερεῖσθαι. 914, 10.
- στεφανοῦν] victorem reddere. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. 76, 1. ὥστε τὴν πόλιν κερυχθῆναι, καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. 662, 2.
- στεφάνωμα] τὰ βόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ στέργειν αὐτῶ τὸ στεφάνωμα. fr. 42.
- στέλλη] τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στέλλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. 31, 12. ὄνειν τὰς δυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρσεων καὶ στηλῶν. 852, ult. κατὰ τὰς στήλας, ἃς οὔτος ἀνέγραφε. leges, quas hic in tabulas aeneas saevasve incidit curavit. 158, 6. περὶ τούτων οἱ κάπηλοι ὡς περὶ στέλλην διαφθερίζονται. metam circensem. fr. 5, 9. ἔμοι δὲ στέλλη οἰρανομήκης ἔστηκεν ἐν Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετὴν. fr. 19, 29.
- στήριγξ. currus temo. fr. 36.
- στιγματίας οἰκέτης αὐτοῦ ἠνεχράσθη. fr. 4, pen.
- στολή. habitus sacerdotalis. 252, 4.
- στρατείας οὐδεμιᾶς ἀπελείφθη. 684, 8.
- στρατεύεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. in castra ire. 244, 3. ἔστρατευμένος. militia defunctus. 319, 5. στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν πατρίδα Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἰργασται. 545, ult. μὴ ἐπιδημείν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. 683, ult.
- στρατηγεῖν] στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις. 485, ult. Ἀλκιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἔστρατήγει. 654, 10.
- στρατηγὸς] ὃ ἔξῃν ποιεῖν ὅ, τι ἐβούλετο. 700, 16. εἰ ἐπὶ τῆς ἡμῶν ἡσαν στρατηγοὶ τοιοῦτοι, οἷος ἐγώ, αἰόκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμόν. fr. 19, 22.
- στρατόπεδον] pro classe navali. 700, 12.
- στρεβλοῦν] στρεβλωθεὶς ἀπέθανε. 478, 1.
- στρέφειν] οἷα ἔχων ὅσοι στρέφει τὰ χρέματα. non inveniens modum, quo rationem gestæ tutelæ ita versaret atque torqueret, ut expensa acceptis exæquarentur. 905, 4.
- στρώμα] στρώματα, vestis omnis lintea. οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων. οὐ μετὰ ἐπίπλων. 903, 7.
- στρωματεὺς] cento, culcita, sub qua cubatur. ἔπιεν ὑπὸ τῶ αὐτῶ στρωματεῖ κατακείμενος. 536, pen.
- στύραξ. hastæ cuspis. fr. 24, 13.
- συγγενὴς ἂν, οὐ τῶν σομάτων, ἀλλὰ τῶν χερμάτων. fr. 35.
- συγγίνεσθαι ἀδελφαίς. 550, ult. T.
- συγγινώσκειν] συνέγνωσαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἰδικηστές. ipsi sibi conscii erant, aut ipsi sibi improbarant, quod inique egissent. 326, 1.
- συγγραφή] κατὰ τὰς συγγραφάς. pacta conventa inter cives qui in urbe manserant, et exsules e Piræo redeuntes. 853, 1.
- συγκαταβάπτειν. 117, 2.
- συγκαταλύειν] τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον ἐτίμων. 573, 8. 846, ult. 851, 2. 865, 6.
- συγκατέχεσθαι] ἐπὶ κατεργασμένοις μύλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι τῶν συμφερόντων. 874, pen. 879, pen.
- συγκείσθαι] συγκίεται αὐτῶ πάντα ταῦτα. omnia sibi commentus est. 149, 2.
- συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν ἐλλάτῃ. commenta consulta in pestem civium. 416, 1.
- συγκλείειν τὰ καπηλεῖα. fr. 5, 4.
- συγκοιμᾶσθαι] συνεκοιμῶντο καὶ ταύτη. fr. 7, 21.
- συγκοιμᾶσθαι] συγκοιμᾶσας δῶρα καὶ τὸ ἀργύριον ἀποδόμενος. dona colligens et argentum remunerans. fr. 27, 24.

συγκοπτεῖν] τὸν γραφεὰ συνεκόφαν. 145, 7. οὐ αὐτὸς ἔμελλεν ὑπὸ πλείστον ὀφθήσεσθαι τε καὶ συγκοπθήσεσθαι. 153, ult. οἱ μὲν ἄλλοι ὅταν συγκοπῶσιν. 156, 6. T. συγχωρεῖν τινὸς τιμῆματι. 31, 7. ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρεῖσθαι. 166, 2.

συκοφαντεῖν] οὐ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρεῖν τε καὶ συκοφαντεῖν. 161, 4. τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. 712, 5. τριάκοντα μῶς ἐσυκοφάντησε. *tabulisticis machinationibus, concussione, vanos terrores injiciendo, triginta minas expressit.* 806, 3. ὡς ἦδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. διασῶζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πολλοί. fr. 18, 8.

συκοφάντης] τῶν συκοφαντῶν ἔργα ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας εἰς αἰτίας καθιστάειν. 762, 2.

συκοφαντίαν αὐτοῦ κατέγνωτε. 177, 6.

συκοφαντοῦσης] νομίζαν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὴν ἐτέραν (scil. δικήν) ταύτης συκοφαντωδেষτεραν ἐξευεῖν. *fragm.* 4, 6.

σῦλα ποιουμένους Βοιωτοῦς. *Basotos, ubi locorum viros nostros, aut res mercesve nostras repererint, manum iis injicientes, eaque retinentes pro arrha, donec ipsis a nobis satisfactum fuerit.* 160, 7.

συλλέγειν] συλλέγονται τινες ἐναντιώσμενοι τοῖς τότε καθίσταμένοις πρᾶγμασι. 458, 5. συλλέγεσθαι φησὶ πρὸς ἐμὲ ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ πονηροῦς. 753, antep. ἐράνους συνεῖλεται. *fragm.* 5, 7.

συλλογὴν ἐποίει. *concilium faciebat tribunus, h. e. operam dabat ut milites in concionem deliberandi ergo de causa communi conveniret.* 687, 7.

συλλογίζεσθαι] computare, referre ad reliqua rationis capita. ἔτερα παμπληθεῖ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο. 906, 10.

σύλλογος] τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς "Ἑλλήσι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. 912, 3.

συμβαίνει καὶ ταῦτα τοῖς προτῶ. *etiam hæc cum superioribus consentiant.* 305, pen. 309, 5.

συμβάλλειν] τὸ ἕμισυ τοῦ ἀργυρίου συμβάλλεσθαι. *dimidium aris conferre.* 173, 5. ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἐσται, οὐ συμβάλλονται. 708, 8. πολὺ ἀσφαλῆστερον εἰς τὸν Ἄθριαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. *pecuniam credere.* *fragm.* 5, 14.

συμβολαῖον] pactum, contractus, æs creditum, vel debitum. *συμβολαῖον ἡμῖν πολλῶν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων. negotia, commercia rerum quamplurima nobis intercesserunt.* 149, 4. μικρῶν ἂν ἐνεκα συμβολαῖων ἐδούλευσαν. *in servitutum decidissent ob minuta quedam debita contracta.* 445, 7. Taylor in indice voc. hoc reddidit per *stipendium*.

σύμβολον φίλης χρυσῆς, id est, *patera aurea data, ἵστε εἶναι σύμβολον, quo esset*

tessera. 628, ult.

συμβουλεύειν] ὁμόςτας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει. 869, 5. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύσειν (*ubi videtur addendum ἔμμεντα*). *junior sum, quam ut ipse mihi recta queam administrare consilia.* fr. 10, 24.

σύμβουλος] οὐκ ἄξιον τούτους πολλᾶς χρῆσθαι συμβούλους, οἷς (scil. κερχρῶσθαι) οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς περὶδομένοις. 779, 13. id est, οἷς οἱ πεισθέντες οὐκ ἀπάναντο τοῦ πεπεῖσθαι.

σύμμαχον ἔχειν τὸ δίκαιον. 64, pen. ἀστασίασται σύμμαχοι. 113, 8. συμμάχους ἔχοντες ὄρκους καὶ συνθήκας. 118, antep. συμμιγνύμαι] συμμιγνυμένος παιᾶν Ἑλληνικός καὶ βαρβαρικός. 101, 2.

σύμμικτος] σύμμικτα χαλκῶματα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. *vasa aenea, nullo delectu conquisita, sed temere corrassa, merum ad usum quotidianum.* 631, 11.

συμπέμπω πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν. 500, 1. οὐ γὰρ δεῖν ἀνδροφόνον ὄντα συμπέμπωιν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾶ. 500, 7.

συμπίπτειν] συμπεσόντων τοιούτων καιρῶν. *ejusmodi tempora cum incidissent.* 628, 5.

συμπλεῖν] ὃν περὶ πολλοῦ ποιουσαίμην ἂν μὴ συμπλεῖν ἐμοί. *nica nave vectum fuisse, vel usum in faciendis per mare itineribus.* 700, 14. 701, 6. οὐδένομος μοι συμπλέοντος στρατηγού. 701, pen.

συμπολιτεύεσθαι. 338, 1.

συμπράτης. *mercimoniorum collega.* fr. 36.

συμπράττειν] quod nos fere *to make for*. ταῦτα οὐκ ἂν δύναιτο ποιεῖν ἐτέρων μὴ συμπραττίντων. 436, 1. T.

συμπρεσβευτής. 806, ult.

συμπρέσθαι σῖτον. 715, ult.

συμφέρι αἰτοῖς τάναντία καὶ τοῖς ἄλλοις. 721, 6.

συμφορᾶ] ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. συμφορὰς μείζους καὶ χαλεπωτέρας ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.

σύμφυτος αἰτοῖς ἡ δειλία. 371, 2.

συναγείειν] τίνδε τὸν ἄγῶνα πρῶτος συνήγειρε. 911, 5.

συναγορεύειν] συνηγόρευες, ἢ ἀντέλεγε. 398, 6.

συναγωγὴς τῶν πολιτῶν. 412, pen.

συναβροῖζειν τὸ ναυτικόν. 98, 7.

συνακολουθεῖν (scil. τῇ πομπῇ) λαβὰν τὰ ὄπλα. 499, ult. τοῦ συνακολουθούοντος οἰκέτου. fr. 34.

συναπιεῖναι. 477, 3.

συναπόλλυσθαι. 438, ult.

συναρμόζειν] ὁμνυ τοιαύτη φιλίᾳ συνηρμόσθαι. *fragm.* 37.

συναρπάζειν ἐκ τῆς ὁδοῦ. 163, 5. συναρπάζοντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν. 444, 9. συναρπάσαντες ἐδησαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.

συνάχευιν] ἀμύνεσθαι τοὺς συνάχευαντας. 753, 9. *ubi leg. τοὺς ἰπάρεξ. nam c ad-*

hæsit e proximo vocabulo τούς. T. συν-
 ἄρχων. 418, 6. 792, ult.
 σύνδειπνον]. convivium. ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
 κεκλημένον. fragm. 24, ult. et 37, 20.
 συνδιαβάλλεσθαι. 442, 6.
 συνδικάζειν] una cum iudicibus ordinariis
 in iudicio assidere, non, patrocinari reo,
 id quod est συνδικεῖν. 838, 1. 850, 9.
 σύνδικοι] fiscales, advocati fisci. 574, 6.
 597, ult. 613, 1. 635, 3.
 σύνδουλος. fr. 36.
 συνέδριον. 325, 4.
 συνειδέναι] πολλά καὶ δευὰ συνειδᾶς Σίμωνι.
 133, 1. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰς-
 γασμῆν. 227, ult. συνήδεσάν σοι ἀληθῆ
 λέγοντι. 280, 3. τὰ τῆς πόλεως συνειδᾶς
 Ἔργοι κλέπτουσι. 833, 1. cum de
 homine sibi ipsi conscio verba fiant,
 participium illud erit in casu recto. ἡμέ-
 τερα ἔχοντες φῆσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν. 830,
 11. Eandem habet significationem et
 constructionem συγγνώμη, quod vide.
 T. συνήδεσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τι-
 μαμίνοις. 602, pen. εἴλετο μάλλον συν-
 ειδέναι ἡμᾶς (scil. ἐαυτῷ φανεράν οὐσίαν
 κεκτημένον, ὅτι χρήματα ἔχων δύναιτο λει-
 τουργεῖν). 635, 1. σύνοισθα ἐξημαρτηκῶς,
 id est, σύνοισθα σαυτῷ ὅτι ἐξημαρτηκῶς.
 786, 1. συνειδότες ἡμῶν ἑκατέρω τὴν βίον.
 806, 5. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα
 τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις, οἳ οἱ κλέ-
 πται αὐτοῖ) ἐνέχονται. 832, ult. περὶ ὧν οὐ-
 δεῖς αὐτῷ συνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχει-
 ρίζεν. 909, 7.
 συνειρίζειν. 13, 5.
 συνειπεῖν — ἀντειπεῖν. 405, 4. T.
 συνεισπίπτειν. 145, 2.
 συνεκιδιδόναι] adjuvare collatione pecunia-
 ria de suo patres pauperiores in filiabus
 elocandis. τῶν πολιτῶν τισὶν ἀπορούσι
 συνεξέδικα τὰς θυγατέρας. 659, 3.
 συνεκπλεῖν. 461, 2. 8, 13. 481, pen.
 συνέχεσθαι] συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀφόμενοι,
 τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. 912, 2.
 συνεστιῶν] συνεστιῶν τὴν μίαν ἡμέραν ταξά-
 μενοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult.
 συνέχειν] μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιοῦ-
 τοῖς συνεχόμενῃ. 22, 8. T.
 συνεχῶς] continuos tres annos, continen-
 ter. τρία ἔτη συνεχῶς τριεταρχήσαι.
 633, 2.
 συνθετός] ἐστὶ γὰρ (engytheca) συνθετὴ
 καὶ σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφά-
 λεια. fr. 15, 8.
 συνθερεῖν] ire cum aliquo ad spectandum
 ludos. 301, 1.
 συνστάναι] συστήσασθαι τὴν ὀργήν. concipi-
 pere, colligere, et veluti corrotundare
 atque massam in unam conflare. 330,
 ult. συνίστασθαι ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις. coisse
 in societatem, conjurasse in fraudem
 negotiatorum. 723, 8. 726, 2. Unde
 (verba sunt Taylori) p. 726, 2. fortasse
 melius legatur ἐφ' οἷς, quam ἐφ' οἷς, ut

editi.
 συνοικεῖν] ἔφημαν δύο ὄντε τὴν Μεδοντιάδα,
 καὶ ξυνωικεῖτην αὐτῇ. fr. 17, 19. πρὸς τοῖς
 ἑγγύτατα γένους συνοικοῖν. ad eos, qui
 genere erant proximi, habitatum iret.
 fragm. 17, 5.
 συνουσία] si bene habet, pro εἴνοια, studi-
 um quo quis alicui parti σύνεστι, præsto
 est, cum ea facit. 418, 4. συνουσίας οἰ-
 κειότητα. fragm. 35, 4.
 συντελεῖν] τοῦ γέιστου συντετελεσμένου καὶ
 τοῦ κρηπιδαίου. tecto perfecto et funda-
 mento. fr. 26, 1.
 συντίθεσθαι] consentire, assentiri. συντί-
 θεται καὶ τούτοις καὶ Καρκίος ὁ ποιητής.
 fragm. 25, 16.
 συντιμᾶν] συντιμηθῆναι. 889, 3. si lectio
 ista bene habet.
 συντρίβειν τινὸς μέτωπον βαλὼν λίθῳ. 141,
 2. συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς. 146, 10. T.
 συντριεραχεῖν. 245, 1. 907, pen.
 συναμύτης] conjurationis socius. 412, ult.
 συνανεῖσθαι τὸν σῖτον. 716, 4. et ult. ἕως ὃ
 συνεκνημένος σῖτος, frumentum cocum-
 ptum, αὐτοῖς ἐπέλιπε. 720, 3.
 συναφελείσθαι ἡμᾶς (scil. ἐαυτοῖς) οὐκ ἤξιον.
 442, 5.
 συσκευάζεσθαι] συσκευασμένος τὰ ἐαυτοῦ
 ἐνθάδε. convasatis rebus fortunisque,
 quæ ei hic erant, omnibus. 873, pen.
 συσκευασμένος (nam sic ibi leg. est pro
 ἔσκευασμ.) τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ'
 ἦν πλείστα ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε.
 fr. 22, 20.
 σύσκηος. 498, 2.
 συσκοτάζειν] ἤδη συσκοτάζοντος (scil. τοῦ
 φωτός, vel τοῦ οὐρανοῦ). fragm. 30, 20.
 συσσιτεῖν] οὐδεὶς τούτῳ συσσιτήσας φανίσε-
 ται, ὅδδὲ σύσκηος γένόμενος. 498, 1. T.
 συστασιάζειν] συστασιάξει τῆ βουλή. facti-
 osa et facinorosa senatus consilia opera
 sua secundavita. 848, ult.
 συστρατεύεσθαι] αὐτοῖ οἱ συστρατούμενοι
 ἴσασι. 689, 5.
 Σφηττοῖ. 593, 8. 595, 4.
 σχηματίζεσθαι] ἐσχηματισμένοι περιέρχον-
 ται. simulatis moribus circummeunt.
 fr. 29, 30. nisi potius est *geputzt, ge-
 fresieret* [dressed, attired].
 σχολάζειν] a tractatione rei. vacare.
 330, 1.
 σώζειν τὰ ἐψηφισμένα. exsequi. 401, 1.
 φιλοτιμούμενοι ὅτι καὶ τοὺς φανεροῦς ἡμαρ-
 τηκότας σώζειν δύνανται. 533, 2. σωζόμενα
 τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα. 610, 6. εὐ-
 λεσθε ἡμᾶς δικαίως μάλλον σῶσαι, ἢ ἀδί-
 κως ἀπολέσαι. 655, 12. τὰ μὲν ἐαυτῶν
 ἀπλῶκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν,
 servare, tucri, salva retinere, βουλομέ-
 νοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. ἐπεὶ δ' ἐσώθη.
 salva in portum rediit navis e peregrina-
 tione. 908, 9. τὰ σωθέντα τῶν χρημά-
 των αὐτὸς ἔξει. merces et pecunias, quæ
 e periculo navigationis salvæ domum

redierunt et adhuc supersunt. 908, 11. *σῶμα*] περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. ne pro mancipio vaneat. 185, 1. ἀφειδῆν τοῦ σώματος. 87, pen. τῷ σώματι, robore laceratorum, πιστεύων, ἵνα ἰβρίζῃ εἰς τῶν ἡμετέρων τινά. 665, 1. πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι. non de libertate solum, sed ipso adeo de capite, vel spiritu. 725, 8. περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. de statu, servus, an ingenuus sis. 736, 9. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων. 914, 3. τοῦ σώματος ἤδη πονήρως διακειμένου. fr. 31. γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα. fr. 37. *σῶς*] ἕως τὸ στρατόπεδον ᾧων ἦν. 686, 2. *σωτήρ*] Διὶ σωτήρ θυσία γίνεται. 790, pen. σωτήρας τῆς Ἑλλάδος. 915, 2. σωφρονεῖν ἀναγκάζονται οἱ πένητες ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας. 753, 3. *σάφρων*] de pudica. 14, 1. T.

T.

ταλαιπωρεῖν] οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν. 877, ult. *ταμίας* ἐγὼ τῶν ἐμῶν πολλὴ βελτίαν ἔσομαι τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. 704, 9. τῶν αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε. 829, 1. τῶν χρημάτων βασιλεὺς ταμίας. 914, 2. *ταμιεύειν*] ὅς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευσεν πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ. 639, 5. 704, 10. ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύεσθαι τοὺς νόμους. ab vel ex ejus manu leges aut accepimus, aut nullas accepimus, eoque modo dispensatas, pro ipsius arbitrio, parce, aut largius, eaque forma, aut primigenia haud temerata, aut adulterata et commentitia, prout ipsi aut dare, aut negare libuit. passi sumus eum promum condum juris nostri civilis. 839, pen. *ταξιαρχεῖν*. 450, pen. *ταξιαρχος*] tribunus cohortis pedestris. 162, 6. 498, ult. 565, 4. *τάξις*] τὴν τάξιν ἀκυρον ποιεῖν. 565, 3. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος, τῶν πολεμίων προσιόντων, τῆς δευτέρας γέννεται. 521, ult. ἀκλιρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν, cohortem, πέμπειν. 582, 4. ἡ ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν, stationem, λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθὺς παραλλάττει τῶν φρενῶν. fr. 37. *τάττειν*] ἀποδανόντες οὔπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. 95, 5. τετάχθαι. a ferum natura ita esse constitutum et ordinatum. 336, 7. 524, ult. τῆς πρώτης (id est, ἐπὶ τ. ω.) τεταγμένος τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. 579, ult. οἷκ ἔστιν ἵπου τάξαι ἑαυτὸν ὑμῖν παρέσχε. 875, 2. οὐ τιμῆς τεταγμένης παλῶσι. fr. 9, 10. συνεισπιάνω μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult. *ταφή*] οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶσαν τυ-

χεῖν. 444, 12. τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. 659, 5. *τάφος*] pro ταφῇ, sepultura, humatione, exsequiis. 50, 2. 116, ult. *τέγος*, vel ut alii στέγος. 142, ult. T. *τείρειν*] τειρομένους ὑπὲρ ὑμῶν. cruciatus, exagitatos. defatigatos. 406, 8. *τείχος* διελεῖν, καθαιρεῖν, ποσειελεῖν, κατασκάπτειν, διασκάψαι. v. voces singulas. T. *τεκμηρίον*] τεκμηρίους μεγάλας περὶ τῶν μεγάλων χρῆσθαι. 266, 8. *τελευταῖος*] οἱ τελευταῖοι κενίμενοι σάζονται. 616, 2. οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε. 889, 1. *τελευτῶν τὸν βίον*. 124, 9. 130, 6. 469, 2. 470, 18. et simpliciter ἐπειδὴ ἐτελεύτησαν. 512, pen. 590, 5. ὡς αὐτὴ τελευτᾶσα εἰσαγγέλλειν. demum. 23, pen. καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους ἐπάγοιτες. 423, 4. τελευτῶν δὲ δίσας. 539, 1. T. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 10. *τελευτὴν ἐπιτιθέναι καλλίστην τοῖς κινδύνους*. 107, 13. τελευτὴν τοῦ βίου τοιαύτην ἐποιήσατο. 121, 7. *τεμνεῖν*. vastare. 264, pen. τεμνομένην τὴν χώραν περιεσῶντες. 923, 8. *τετταράκοντα ἔτη γεγονώς*. 244, pen. *τέχνη*] vitæ institutum. 20, 2. 202, 3. μήτε τέχνη, μήτε μηχανὴ μηδεμίᾳ. 512, 9. T. τέχνην ἔχει τοιαύτην. 20, 2. πάση τέχνη καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. 655, 7. τέχνην κεντήματι βραχέα δυναμένη ὠφελεῖν. 743, pen. ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, id est, ἀσκούσιν. 754, 3. κατασκευάσσομαι τέχνην, officinam, tabernam, μυρεψικὴν. fr. 4, 11. διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐγράζεσθαι. fragm. 25, 31. *τέως*] olim, tunc temporis, nuper, hactenus. ἐν τῷ τέως χρόνῳ. 272, 3. 707, 5. 815, ult. 818, 8. 873, 6. 911, 4. fragm. 13, 15. *τηλικούτος*] ὄν εἰ, τηλικούτος ὄντα, tantillum, cum adhuc puerulus esset vix cubitum longus, ἀσκετένατε, οὐκ ἂν ἐγένοντο τοσαῦτα συμφοραὶ τῇ πύλει. 527, 10. περὶ ἀσθεβείας ἀγαναξίμενοι τηλικούτοι γεγονῶσι. tam potentes et tam formidandi facti sunt. 708, 2. *τηνικαῦτα*. at that time of night. 26, pen. so late, tunc demum. 148, ult. T. *τηρεῖν τινά*. observare aliquem oculis insidiosis, insidiari. 153, 3. ὁ λεγόμενος ὑπ' αὐτοῦ καιρὸς ἐπιμελῶς ἐτηρήθη. 429, 7. ποῖα οὐν ἀποβήματα τηρήσαι, εἰ οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξιώσσε. 888, ult. *τῆτες*] hoc anno. 718, ult. fr. 28, 13. *τιθέναι*] νόμους θέντες. 159, 5. 204, ult. 793, pen. νόμον ἔθεσε. 254, 1. τίθεσθαι ὄπλα. 500, 3. v. Vales. ad Harp. in voce, Dukeron Hudsonsonique ad Thucyd. VIII. 93. Æsch. V. 3. ed. Stephani, Etymol. M. in V. Θέμενος τὰ ὄπλα, Demosth. 727. B. Aristoph.

Aves. 449. Plutarch. in Pericle et conf. Laert. 1, 65. Τίθενται ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς. 131, 3. Δέσθαι τὰ ὄπλα. stare in acie armatus, tribuno lustranti copias se dare conspiciendum, et specimen suae peritiae armorum tractandorum exhibere. 500, 3. οἱ τὸν ἀγῶνα τίθεντες. forense puta certamen. 559, 2. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ, οὐτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα. in castris agebat, muniis castrensibusungebatur. 880, 5. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῷ τίθησι. sumptuum factorum partem dimidiam ipse sibi imputat, in se suscipit. 905, pen. Δέσω, ponam in ratione, ὅσον οὐδεὶς πάποτ' ἐν τῇ πύλει. 910, 1.

τιμῶν] τὴν οὐσίαν διακρίσιν καὶ πενήτηντα δεξαμεῶν τιμᾶσθαι. 148, 12. δεσμῷ ἢ ἀργυρίῳ. 221, ult. πλείους ἢ ταλάντου τετιμνῆται. 594, 6. θανάτου. 811, 9. τῶν ἐσχάτων. 811, 15. Τ. νόμος τοῦ ἀγαθοῦς τιμῶντες. leges sancientes, per quas honores viris fortibus et bonis decernuntur. 77, ult. τιμᾶσθαι δεσμῷ. ipse sibi pœnam carceris ore suo irrogare eaque se dignum declarare. 220, 1. ἀργυρίῳ. pecuniariam multam ipse sibi statuere. 221, ult. ὁ πάππος αὐτοῦ διακρίσιν ταλάντων ἐτιμῆσται. census profitebatur CC talentorum. tantum sibi aiebat in bonis esse, idque apud censors. 650, 1. θανάτου τιμῆσθε. mortis pœnam dictaveritis. 811, 9. τῶν ἐσχάτων αὐτῷ τιμῆσθε. 811, 15. 802, 3. δι' ὅ, τι τοὺς ἀγαθοῦς τιμᾶτε, καὶ τοὺς καλοῦς ἀτιμᾶζετε. 808, 5. τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ἰβρίζεν δόξαντας ἐξέστιν ὑμῖν θανάτω ζημιῶσαι. fragm. 17, 30.

τιμῆ] τιμαί, ut Lat. honores, h. e. magistratus, imperia. εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν. 770, ult. pretium. 720, 2. Ἰφικράτης τιμῶν ἐτυχεν, ἄν (nam sic leg. est, non ἄς quod est in editis) Ἀριστοδιδος καὶ Ἀριστογείτων. fragm. 13, 26.

τίμημα] pœna, satisfactio, quam quis seu statuit alteri, seu irrogat ipse sibi, eique sese ultro dedit, offensionis, injuriæ luendæ, expiandæ ergo. ἐγὼ δὲ τῷ τούτου τιμῆματι οὐ δε συνεχάρουν. 31, 7. census quem de se quisque ad censes edit. τούτου τίμημα οὐδὲ δύοῖν ταλάντων ἐστὶ. ne duo quidem talenta in fortunis habet. 650, 2. ἐν τῷ τιμῆματι ἀζημίους ἀφίεναι. in aestimatione litis. 316, 2. τίμημα καταστήσασθαι. pignus constituisse. fragm. 21, 8.

τίμιος] carus, qui magui vanit, contrarium τῷ ἀξίῳ vili. τίμιος ἦν ὁ σῖτος. 718, 2. ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιάτερον. obolo solummodo vendere carius, puta, quam ipsi emissent. 718, 7. κεραδινοῦσι πλείστα, ὅταν τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσι. 721, 7. ἀξιώτερον, minoris, τὸν σῖτον ἀνήσεσθε,

εἰ δὲ μᾶ, τιμιάτερον, pluris. 727, ult. τιμωρεῖσθαι] ulcisci, pœnas repossere. ἐχθροῦς. 63, 4. τῶν γενημένων ἀπειρημάτων. 228, penult. ἦσθα ἂν με τιμωρημένος. 278, ult. νομίζοντες οὐχ ἰκανῶς με τιμωρησθαι. 33, 1. ἐχθρῶν οὐδεὶς τιμωρημένος. 773, 4. τιμωρεῖν et τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ. 448, 1. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. 443, 1. τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον. 469, 12. ὡς φονέα ὄντα. 469, 16. 496, 1. 511, 10. ἰσῆς τῶν παρεκλυδούτων τιμωροσάμεναι. 568, 9. τιμωρεῖν τοῖς φίλοις. suppetias ferre, vindicare. 205, ult. 344, 9. T. Istacego in commentarios retuleram. τιμωρεῖν cum casu et sine co. cum Dativo, vindicare aliquem, pœsto ei esse, ut injuria ab eo depellatur, oblatave pœnæ ab aggressore repetantur. 205, ult. cum Accusativo, punire. τιμωρεῖτε τοὺς ἀδικούντας τὸ θεῶ τούτω. punite eos, qui duas hasce deas violarunt. 192, ult. 496, 12. et 15. simpliciter, h. e. sine casu, succurre, ultionem exsequi. τιμωρεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν. 447, 2. ὑπὲρ τοῦ δήμου. popularem libertatem vindicare. 476, 2. 510, 9. In Medio, punire. τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροῦς; ζῆντας, ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι. 63, 4. οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐεργέτησα. 329, 2. 531, 2. ὥστερ τούτους ὁἴατε προθυμουμένους σώζειν τοὺς φίλους, οὔτω χρὴ καὶ ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροῦς. 807, 3. simpliciter, sine casu. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμωροῦμεθα, τὸν χρόνον κεραδίει, ἢ ἐξῆ, οὐ προσήκον αὐτῷ. 502, 3. μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοποιεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι. 868, 4.

τιμωρία αὕτη περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος ἀποδίδεται. pœna constituta, sancita est. 5, 7. τιμωρίαν ποιεῖσθαι. ultionem sibi parere, h. e. sumendo pœnas ab altero, qui te læserit, tuas vindicare injurias. 33, 2. τιμωρία τῶν θεῶν. ultio ea, qua jura et religiones deorum violatas vindicatum imus. 210, 1. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν θεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. quam metuenda esset animadversio a diis. 444, 15. τῆς Ἑλληνιστῶν οὐδεμῖα αὐτῶν τιμωρία γεγένηται. 917, 2. οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθεται τὰς τιμωρίας. fr. 22, 10. honor. fr. 35, ult.

τιμωρὸς τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκῶτων. 605, 6. Τ. τῆθῆς] manna. ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῶ.

13, 7. 14, 8
τιτρώσκων ἀνδρῶν σῶμα. 212, 3.
τοιαῦτα, ἀ — 417, pen. τοιαῦτη, ἦν — 453, 6. τοιαῦτα, οἶα — 445, 2. 467, 4. Τ.
τόκον πρᾶττεσθαι. 360, pen. μὴ περιδείν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fr. 4, 10. οἶσθα σοι ἐνεία ὀβολοῦς τῆς μνα; τόκους. fr. 4, 12. οὔτε τοὺς

τόκους, οὐτε τὸ ἀρχαῖον ἀπέδιδου. fr. 4, 20.
 τολμᾶν] posse a se impetrare. 250, 1.
 τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλ-
 μων. 385, pen. οὐκ εἴ τις τολμᾶ,
 μισεῖν. si quis ferociam et confidentiam
 in sermone, incesso et agendo præ se
 fert, non ideo eum odisse. 583, 1.
 περὶ τούτων οὐδενὶ ἐτόλμα πείθεσθαι. a
 se non impetravit, ut obsecraretur.
 893, pen. ἐπιχειρεῖν et τολμᾶν copulan-
 tur. fr. 4, 16.
 τολμηρῶς εἶπε. 431, 3.
 τοσοῦτος] οὐ τοσαῦτα χρήματα, ἃν ἡμεῖς
 ἠπτήσεσθε. 822, 2. 834, 8. Ita ferme
 καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέ-
 μνημαι. 873, 4. modo καθ' ὅσον ἑκαττος
 οἷς τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐσοῖθαι τῆ πα-
 τριδῆ. 873, 10. T. εἰς τοσοῦτον ἤκοιμεν.
 812, 10.
 τράπεζα] taberna nummularii. 320, 3. τὴν
 ψῆφον εἶδε φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας,
 τίθεσθαι. in iudicio puta propositas.
 467, 7.
 τραπέζιν] asserculus, taleola, in qua
 nummi numerantur. fr. 21, 2.
 τραῦμα] πρόνοιαν τραύματος οὐδέμιαν ἠγού-
 μιν εἶναι. 159, 1.
 τρέπειν] τρέπομαι παρὶν ὡς τὸν Λυσίμα-
 χον. devorter in transitu ad L. 143, 3.
 τρέψετε πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦς. converte-
 mini in vosmet ipsos, sævictis in vi-
 scera vestra. 315, ult. τρέπεσθαι ἐπὶ
 τούτων τὸν λόγον. ad illam excusationem
 receptum habere. 372, 2. 790, 7.
 τραπέσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθό-
 των. 609, 5. et pen.
 τριβώνιον. pannucia. 903, 5.
 τριηραχῶν εἰς Κύπρον. lectus, jussus in illa
 in Cyprium expeditione trierarchi mu-
 nere fungi. 628, pen.
 τριηραρχία] τῆς αὐτοῦ τριηραρχίας παρὰ
 τῶν Συρατιδῶν τὸ ἥμισυ πρᾶττεται.
 908, 5.
 τρήρη;] νεύκηκε τρήρη ἀμιλλώμενος. 700, 4.
 τρήπους] σὺν τῆ τοῦ τρήποδος ἀναδέσει. 698,
 9. περὶ τοῦ χρυσοῦ τρήποδος. fragm. 34.
 τρισκαίδεκῆς. 346, 1.
 τρισχιλίοι] τοὺς τρισχιλίους στασιάζοντες
 ἐκ τοῦ ἄστεως. 776, 4. οὐδὲ τῶν τρι-
 χιλίων κατελέγην. 845, 5.
 τρόπαια ἀείμνηστα καθιστάται. 79, ult.
 τρόπαια τῶν βαρβάρων (id est, ἀπὸ vel
 κατὰ τῶν βαρβάρων) ἐστῆσαν. 89, 1.
 τρόπαια στήσαντες καλλίστου μὲν αὐτοῖς
 ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112,
 2. 119, 3. 924, 3. τρόπαια πολλὰ καὶ
 καλὰ ἐστῆσε κατὰ τῶν πολεμίων. 600,
 penult.
 τρόπος] ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν
 Ἀθήνηθεν. 461, 1. ἐκ παντὸς τρόπου. 462,
 8. ἀπόδειξιν ἐποίησαντο τοῦ αὐτῶν τρόπου.
 395, 15. τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χράμε-
 ναι. 914, pen.
 τροφεία ἀποδοῖαι τῆ πατριδῆ. 124, ant.

ποῖα τροφεία ἀναποδοιδούς. 251, 3.
 τροφή] πολλὰ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ἡμετέραν
 τροφήν. 898, 2.
 τρυφᾶν] τρεῖς τέχνας ἐργάζεται — καὶ πρὸς
 τοῦτοις τὸ τετρυφηνέαι. fr. 25, 31. nisi
 ibi potius τετρυφηνέαι leg. est a τρυφᾶν,
 et designatur ars margaritarum perforandi.
 τυγχάνειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. incurrite in viros
 fortes, cum iis in acie congredi. 58, 1.
 τυγχάνειν τινός (scil. προθύμου εἰς ἐοῦ-
 θεϊαν), ab aliquo opem impetrare. ἐμοῦ
 δευθεῖς οὐκ ἔτυχεν. 298, 2. διὰ τί γὰρ ἂν
 καὶ τοιούτων ἡμῶν τύχημι. ecqua etiam
 de causa vos judices sortiari tam acer-
 bos et iniquos? 757, 5.
 τύπος] περὶ τοῦ τύπου, de sigillo. fr. 25,
 30.
 τυρός] ἑλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν. ad
 forum casei recentis. 732, ult. 733, 2.
 v. Lect. Lysiac. caput extremum. T.
 τύχη] ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησεν.
 486, antepen. ταῖς τύχαις εἵκων. tem-
 poribus servire. 601, 9. ταῦτα οὐκ
 ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς. 702, 3. ὑπὸ τῆ δυσχεστερα
 γενέσθαι τύχη. 744, 4. οὔτε τὴν τύχην
 δέισας, οὔτε ἡμᾶς αἰσχυνοῦσθε. 746, 2.
 κοινὰς εἶναι τὰς τύχας ἅπασιν καὶ τῶν
 ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. rerum secunda-
 rum juxta advenarumque sortes. 756,
 pen. εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα.
 854, 9. τοῖνομα πρέπον ταῖς αὐτῶν τύ-
 χαις. fragm. 22, 2.

Υ.

ὕβαδα. fragm. 27, 32.
 ὑβρίζειν] ὑβρίζω σε et ὑβρίζω εἰς σε quid
 distent, videas Luciani canonem in
 Solæcista. Refutatur ab oratoribus
 passim. v. cl. Markland. p. 17. prius.
 7, 1. 149, 5. 538, ult. 542, pen. ro-
 sterius. 17, 2. 28, 8. 666, 1. T. ὁ
 ἀνὴρ ὁ ὑβρίζειν εἰς σε καὶ τὴν σὴν γυναῖκα.
 17, 2. ὑβρίζειν αὐτὸν, stupravit eum,
 ἀγαθὸν ὄντα. 538, ult. οὐ τοὺς πενομένους
 ὑβρίζειν, contumeliis, injuriis, violentiis
 grassari, εἰκὸς ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς πλείους
 τῶν ἀναγκαιῶν κεκτημένους. 752, 5. τοὺς
 ὑβρίζειν δίζαντας ἕξεστιν ἡμῶν θανάτῳ
 ζημιούεν. fr. 17, 30.
 ὕβρις] de adultero, stupro. 5, ult. Ita
 Plutarch. de fortuna Alexandri, Πρωξά-
 νος ἐρατθδεῖς, οὐχ ὕβριζεν, ἀλλ' ἔγχευε.
 Diodor. Sic. L. XII. τὴν θυγατέρα ἀπέ-
 κτεινεν, ἵνα μὴ τῆς ὕβριος λάβῃ σφεῖραν.
 οὐχ ὕβριος, ἀλλὰ κέδδους ἕνεκεν. 273, 5.
 διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν.
 not out of wantonness or luxury. 747,
 3. T.
 ὑβριστὴς καὶ βίαος καὶ λίαν ἀσελγῶς διακεί-
 μενος. 751, pen. οἷς τ' ἐγχαρτεῖ τῶν ἀν-
 θρώπων ὑβριστῆς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει.
 752, 4.

ἰβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακείμενος. fr. 22, 9.
 ἰγής] ἐπὶ μηδενὶ ἰγεί. 319, 4. T.
 υἱός. 543, 2. 602, 5. 637, 7. 624, 1.
 υἱός. 527, 8. υἱέτ. 620, ult. 637, 6.
 649, 3. υἱεῖς. 405, 6. υἱεῖσι. 441, pen.
 T.
 ἰμάνειος] ὁ δ' ἰμ. ἐπιτήδειος. fr. 33.
 ἰμάνειν] ἰμνοῦσι τὰς τούτων ἀρετάς. 54, 3.
 ἰμάνειν ἐν ταῖς ὡδαῖς. 54, ult. ἰμνοῦνται
 ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. 131, 1.
 ἰπάγειν] ἰπήγεν αὐτὸν ὁ θεός. illectum spe
 fallaci perduxit, pertraxit, ut oviculum
 fronde ostensa. 215, 2. v. not.
 ἰπάρχειν] ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς.
 bonis presentibus acquiescere. 82, 2.
 ἀνάξια τῶν εἰμᾶς ὑπαρξίμων. merito-
 rum de vobis nostrorum, officiorum et
 studiorum, quibus gratiam vestram pro-
 meriti sumus. 711, 3. v. artic. ἀρχεῖν
 χεῖρῶν ἀδικῶν.
 ἰπεκτίθεσθαι τέκνα καὶ γυναῖκας. tutum in
 locum seponere 98, 6. 100, 1.
 ἰπὲρ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. v. περί.
 ἰπὲρ καλλίστων καὶ μεγίστων. 130, 5.
 ἑτέρους ἰπὲρ τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον
 καθίστη. 161, ult. ni leg. sit περί. ἰπὲρ
 τῆς τῶν πολεμίων ἑλευθερίας ἀποθνήσκειν.
 123, 4. δίκην λαβεῖν ἰπὲρ ὧν φασὶν ἠδικῆ-
 σθαι. 184, pen. T. ἰπὲρ χρημάτων εἰς
 τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβάλλειν. opum cupiditate.
 89, 2.
 ἰπερβάλλειν τιμῇ ἀλλήλους. 718, 2. idem
 quod πλειστηρίασαι. et illud quoque v.
 in fragmentis. οὐ τιμῆς τεταγμένης
 πωλοῦσιν. ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πλειστηρία-
 σαντες πλείστον ἀπέδοντο. T. cum alii
 alios licendo exsuperare contendunt.
 fr. 9, 11.
 ἰπερβολὴν ποιησάμενος τῆς πρότερον ποτηρίας.
 548, 13.
 ἰπερευδοκιμεῖν. 303, 3.
 ἰπερήμερος ἐγένετο. 737, 1. fr. 4, 21.
 ἰπεριεῖν τινὸς ὀμιλίαν. 302, 8. τοσοῦτον
 ἰπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ. tanta cum indigna-
 tione tantoque cum contemptu asper-
 natus est hanc clausulam δι' ἐμέ.
 311, 8.
 ἰπερμισεῖν. 882, 16.
 ἰπερρῶν] τοὺς πονηροὺς οὐχ ὑπερρῶ. mors
 malos, h. e. ignavos, haud prætervi-
 det, h. e. non obliviscitur, neque non
 cernit eos. 129, 5.
 ἰπερορία] solum peregrinum, extra ditio-
 nem Atticam. ἐξώρηνσεν εἰς τὴν ὑπερορίαν.
 873, ult. οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας. 873, 8.
 ἰπερφύεστανον πάντων. 812, 19.
 ἰπερῶν. 27, 2. T.
 ἰπέχειν εὐδύναι. 326, 2. T.
 ἰπηρεσίαν ἀκίλουσον. coisentaneam copiam
 ministrorum navalium. 702, 8.
 ἰπηρετεῖν ἔργω τοῦτοῦ (scil. τοῖς ἥμοις) καὶ
 τῷ λόγῳ. 78, 4.
 ἰποβάλλειν ὀνόματα. subministrare, subjicere
 nomina virorum bonorum, inson-

tium, ab iudice deferenda, quasi sint
 mali. 461, 6.
 ἰπογραμματαεῖν. 864, ult.
 ἰπογραμματαεῖς] ἀντὶ ὑπογραμμάτως νο-
 μοθέτης. 864, 6. ἀνθρώπους ἰπογραμ-
 ματέας. 864, 12.
 ἰποδέχεσθαι, hospitio domi suæ recipere,
 τὴν ἀδελφὴν παιδία πολλὰ ἔχουσαν καὶ
 ταῦτα τρέφειν. 635, 10. pro φροσδέ-
 χεσθαι vel ἀποδέχε. οὐκ ἄξιον τὰς τούτων
 (id est, τὰς περὶ τούτων) ἰποδέχεσθαι
 διαβολάς. 768, pen. ἕτως οἰκειῶς αὐτοὺς
 ἰπεδεξάμεν. fragm. 32, 23.
 ἰπόδημα] εἰς ἰπόδηματα καὶ γναφεῖον καὶ
 κουργεῖον. 905, 6.
 ἰσοδίκον quod nos actionable. 349, 7. T.
 ἰπολαμβάνειν] pro ὑποβάλλειν. occurrere,
 respondere argumento alterius, refel-
 lere. 501, 2. 533, 3. 790, 6.
 ἰπολείπειν] ὑπολιπὼν πολλῶν πλεόν ἢ τὰ δύο
 μέρη τῶ δημοσίου. 594, 4. ἰπολείπε-
 σθαι τι τῶν ὄντων. facultatum partem
 ullam domi pone te relinquere, cum
 proficiscaris. 627, 3. οὐκ ἐλάχιστον ἂν
 αὐτῷ ὑπέλιπεν. sibi sit reservaturus.
 638, 3. ὑπολείψει ἡμᾶς ἡ μισθοφορά
 (verum ibi re jus legatur ἐπιλείψει). 807,
 3. ὑπολείπεσθαι. deficere, non satisfacere
 proposito, debito, expectationi. 871, 5.
 ἰπολείπεται αὐτῷ λέγειν. reliquum
 ei est ut dicat. 880, ult. ἐκείων
 (puta τῶν ἐπιτηδείων) ὑπολιπόντων (lege
 ἐπιλιπῶ.) 897, 8.
 ἰπόλογος] ὑπόλογον ποιεῖσθαι quid sit v.
 not. 52, p. 181. et fragm. 8, 15. T.
 οὐκ ἀδίκως φημι τούτοις ἂν ὑπόλογον εἶναι
 αὐτῶν τὴν φυγὴν, quod exsilium tolera-
 vissent, id non immerito ipsis pro bene-
 merito de vobis imputari, ejusque
 rationem a vobis haberi et gratiam
 referri. 824, ult. οὐδὲν εἰδὸς αὐτῶ τούτο
 ὑπόλογον γενέσθαι. 851, 5. οὐχ ὑπόλογον
 ὄντα. fr. 8, 15.
 ἰπόλοπος ἐλπῆς. 617, 7.
 ἰπομένειν] remanere, restitare aliquo in
 loco, altero discedente. 452, 6. οἱ δὲ
 οὐχ ὑπέμειναν, non manserant in patria,
 accusatores et sortem iudicii exspe-
 ctantes, καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν.
 669, 5.
 ἰποτοπεῖσθαι vel ἰποτυποῦσθαι] suspicari.
 319, 4.
 ἰποφαίνεσθαι] ὅπως πιστότερα ἡμῖν (τὰ
 μνησθέντα) ὑποφαίνοιτο. 456, 5.
 ἰποχείριον τὸ ἐκείνου σῶμα τοῖς πολεμίοις
 οὐκ ἐγένετο. 369, 3.
 ἰποφίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιθήκασι. 781, 2.
 εἰς τσαύτην ἰποφίαν πάντας ἀνθρώπους
 εἰς ἀλλήλους καθίστησιν. 904, 16.
 ἰπόπια. 172, 9. T.
 ἰφαιρεῖσθαι] πλεῖον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς
 πόλεως ὑφέιλετο. 548, 6.
 ἰφηγείσθαι] ἐκείνος μὲν οὐν ταῦθ' ἰφηγέσατο.
 hæc instituta præcepit, præmonstravit.

912, 5.
 ἰφίστασθαι] ὑποστάντες τὸν παρ' ἡμῶν κίνδυνον. 324, 6. ἐβελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον (γενέσθαι puta). 831, 10.

Φ.

φάϊναι ἴππον. denunciare, esse, qui equitem se gerat, cum rep. equo publico donatus non esset, neque ab ea jussus equo merere. 563, 2.

φαιληρός. phalerum. fragm. 24, 14.
 φανερός ἐγένετο διπλλαγμένους (id est, φανερὸν ἐγένετο, ὅτι διπλλάγη). 169, 1. τὰ φανερὰ χρέηματα δημεύσατε. 435, 6. τὴν ἀφαιρῶ οὐσίαν ἐνέμειναντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. 894, 11. φανερὰν καταστήσαν τὴν οὐσίαν. 907, 4. φανερός ἐστὶ παισιδάμενος. 166, ult.

φαγμακὸν ἀποπέμπειν. hominem piacularem amandare. 255, ult. v. not. et Harp. in voce.

φάσις] indicatio maleficii apud prætorem. φάσεις οἶκον ὀφραμικῶν. quas tutores elocare nil curarunt. fr. 38.

φάσκωλον. pera. fragm. 14, 30.
 φείδισθαι] τῶν ὑπαρχόντων ἰδίᾳ φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι. 705, 6. πολλῶν ἀγαθῶν φείδισθαι. conservare, tueri. 923, 10.

φειδωλὸς ἀγαθῆ. 10, ult.
 φέρειν] λιάν βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς. 129, 2. ψῆφον. 192, 6. ἤμαρζον καὶ ἔφερον. 679, pen. φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίαν. (35, 13. T. ἀπὸ τοῦ τείχεος ἔφερον καὶ ἦγον ἡμᾶς. 689, 1. aufferre, rapere lucrum turpe et ini- quum, κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν. 834, 8. οἶσω σοι ἐνεία ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τέλους. fragm. 4, 12.

φεύγει reus, ἀποφεύγει qui absolvitur. 366, pen. 677, pen. περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. φεύγω φίνου. 374, 5. T. φεύγειν τινὸς τὴν ἀπορίαν. devitare pauperis alicujus occursum, vel congressum, quo ei succurrere ne cogaris. 127, 6. φεύγειν δικας, accusari, reus esse, καὶ μὴ οὐσας διώκειν, et adversus alios actiones forenses suscipere irritas et illegitimas. 893, ult. ἐφεύγομεν ἐν Θέβαις. exsilium Thebis toleravimus. fragm. 32, 16.

Φηγαῖοσι. fragm. 16, 5.
 φήμη] μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβάν. 54, pen.
 φθίγγασθαι] ὥστε μνῆνα τῶν παρόντων δύνασθαι φθίγγασθαι. præ animi ægritudine. 904, 8.

φθονεῖν] τῶν ἀγαθῶν αἰτοῖς ἐφθίνων. 122, 3. pro νεμεσᾶν, irasci, ægre ferre. 607, ult. ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὗς οἱ ἄλλοι ἐλοῦσι. 741, 7.

φθόος τῶν πεπραγμένων. invidia e rebus gestis collecta. 108, 1. de iracundia.

607, ult.

φιάλης χρυσῆς σύμβολον. 629, 1.
 φιλαπεχθήμων. 757, 8. T.
 φιλία] ἐξίσταμαι ἡμῖν ἐκὰν τῆς φιλίας. 314, 5.

φίλιος] φιλία ναυᾶγρια. rudera, tabulæ quasæ disjecturum navium sociarum. 102, 3.
 φιλόδικος] ἀνελεύθερον καὶ λιάν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι. 341, 6.
 φιλόνεικος βίος. 76, 4.
 φίλος ἀπέδετος. 314, 1. Λυσίας ἑαυτὸν ἔφη κοινὸν εἶναι τῆς πόλεως φίλον. fragm. 36.
 φιλοσοφεῖν] more academicorum de re quaque utramque in partem disputare. 308, 3. ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τούτο. subtiliter atque solerter excogitare. 746, 5.

φιλότης] ναυμαχῆσαντες ὑπὲρ τῆς φιλότιτος. pro caris quibusque pignioribus. 99, 2.
 φιλοτιμεῖσθαι] ἐπ' εἰοῖς, ἄν (id est, τούτων, ὑπὲρ ἄν) οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθρίστους αἰσχύνεσθαι. 518, 1. φιλοτιμούμενοι, ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκώτας σάζειν δύνανται. 533, 1. φιλοτιμεῖται ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ποιήσει. 546, antep. οὕτω διάκεινται, ὡς ἐπὶ μὲν τοῖς κακοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. 551, antep.

φιλότιμος βίος. 76, 4. φιλοτιμότερον διατε- θῆναι τοῦ δέοντος. ultra, quam par esset, ad orationis jactantiam evehi. 585, 6.
 φιλοψυχεῖν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. 87, ult.

φοινικίς] φοινικίδας ἀναστειν. 255, 1. T.
 φοιτᾶν] ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτᾶν ἐσχεῖν βία. 150, pen. de mæcho heram frequen- tante. 16, 9. 22, ult. φοιτᾶν αὐτοῖς σίτον ἐκ Χερρόνησου καὶ ἕκαστον ἐνιαυτόν. 902, pen.

φόνος] τὸ δέος καὶ ὁ φόνος τῶν πεπονθότων (scil. τὸν φόνου) ἀπίετρεπε τούτων. 670, ult.

φορὰ] τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησι. pensiones restantes, reliqua. fr. 5, 8.

φορμὸς] οὔτων πλείω πενήτηκοντα φεζμῶν συνανεῖσθαι. 715, ult.

φράτωρ] ὅσα ἔτη γεροντὸς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. 837, 2.

φρέιες] τὰς ἐμφύτους φρένας ὀρθῶς παγείλας etc. e Carcino. fr. 25, 20. εἰθῆως παρ- αλλάττει. insanit. fr. 37.

φρουρὰ] præsidatus, commoratio in ca- stello ad custodiam ibi agendam. τῶν φρουρῶν οὐδεμίᾳς ἀπελείφθην. 582, 15.

φρυγανόφθοι. sarmentorum bajuli. fr. 35.
 φυγὰς καταστήσομαι. 292, ult. φυγάδων. 688, pen.

φυγὴν ποιῆσθαι. exsilii pœnam alicui decernere. 159, 7. φυγὴ ὑπόλογος. exsilium, quod ei, qui toleravit, pro promerito imputatur. 825, 1. φυγὴν αὐτοῦ κατα- γνοῦς, Θεράκης καὶ πάσης πόλεως ἐθεύλετο μάλλον πολίτης γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πα- τρίδος εἶναι. 548, 10.
 φυλακὴν ποιῆσθαι ἐπὶ τῇ θύρᾳ. 394, 5.

φύλαξ] φύλακας κατεστήσαμεν τῇ οἰκίᾳ. 634, pen.
 φύλαρχος] turmæ equestris præfectus. φυλάρχος ἐπὶ τὰς φυλάς κατέστησαν. 413, 2. 565, 1. τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἰππέυσαντας. 574, 2.
 φυλάττειν] φυλάττεσθαι, cavere. οὕτως σφύδρα ἐφυλαττόμην. 143, pen. 552, 10. Τ. ἐφύλαττον τὴν γυναικα καὶ προσεῖχεν αὐτῇ τὸν νόον. 9, 2. acribus oculis opportunitati invigilare, eique velut insidiari, observare. 16, 9.
 φυλέτης] ἡρέθη ὑπὸ τῶν φυλετῶν. 664, 4. et 7.
 φυλὴ] turma equestris, quæ in pedestribus copiis est τάξις, cohors. οὐδεὶς φύλαρχος αὐτὸν φαίνεται εἰς φυλὴν κατατάξας. 498, ult.
 φύναι] φύντες καλῶς. bene nati. 78, ult. τὰ φύσει πεφυκότα ὑπεριδῶν. 92, ult. τὸν φύσαντα pro τὸν φυτεύσαντα vel πατέρα. 349, 2. Τ.
 φύσις] ἡ φύσις νόσων τε ἤττων καὶ γήρας. obnoxia est, vel iis succumbit. 130, 2.
 φυτεύειν] τὸν φυτεύσαντα. patrem. 377, 1. Τ.
 φωνῆ (id est, λαμπρῆ καὶ τοῦ) εἶπε τὰ ἀπόρητα. 252, 5.

X.

χαλεπῶς] ægre, scarcely. 828, 14.
 χαλκεῖον] officina fabri ferarii. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς χαλκεῖον. fr. 15, 14.
 χαλκώματα σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέντητο. 631, 11. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα. fragm. 22, 20.
 χαρίζεσθαι] πολλῶν δικαιοτέροι ἐστε, ὧν πεπειράσθε, τοῦτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἴστε (id est, ἢ τοῦτοις, οἷς οὐκ ἴστε) ὁποῖοί τινες ἔσονται. 694, 2. μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. fr. 36.
 χάριν σωτηρίας οὐδενὶ ἄλλω εἰδέναι ἢ εαυτῷ. 86, 4. χάριν εἶχον αὐτοῖς ταύτης τῆς κατηγορίας. 570, ult. σαφρονέστερον ἔστιν ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι. 885, 3. ἀπολαμβάνειν. 689, ult. ἀπαιτεῖν. 827, pen. ἴσασθαι. 812, 17. ἠγούμενοι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν. fr. 32, 22.
 χεῖρ] χεῖρῶν ἀδικῶν ἔρχε. 173, 8. ἐκ τῆς τούτου χεῖρὸς τεταμειύμεθα τοὺς νόμους. 839, pen. περιάγειν τὰ χεῖρε εἰς τοῦπίσω. 28, 7.
 χεῖρίζειν] bene si habet, pro διαχειρίζει. 841, 1.
 χεῖριστοι. infimi conditione et ordine in rep. 5, pen.
 χεῖροτονεῖν] χεῖροτονηθέντα στρατηγὸν ἀποδοκιμάζειν. 451, 19. 565, 11. Τ.
 χεῖρων] nequam, sceleratus, impurus. 136, ult. 571, 16. 893, 1. 894, 7.

χερῖβιον. fr. 7, 15. 42, 15.
 χερνίπτεσθαι. 255, 5. Τ.
 χερνίψ] ἐχερνίφατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χερνίβος. 255, 5.
 χιτῶν] μεταλλαξαμένη χιτῶνα. fr. 11, 29. χιτανίσκος. 350, 3. Τ.
 χλωρὸς] εἰς τὸν χλωρὸν τυρῶν. 732, ult. Τ.
 χροηγνὴ ἀνδράσιν ἐς Διονύσια. 698, 2. κομφοδοῖς. 699, ult. πυρρῆχισταίς. 700, 3.
 χροηγὸς τετραβοῦς καταστάς. 698, 2. χροηγὸς κατέστην παιδικῷ χροῦ. 699, 8.
 χορὸς ἀνδρικός. 698, 4. κυκλικός. 698, pen.
 χρέματα] οὔτε χρημάτων ἔνεκα ταῦτα ἔπραξα. pecunias quaerendæ causa. 7, 3. περὶ χρημάτων καὶ δώρων πρὸς τινὰ πράττειν. 810, 2. δαπανῶν χρέμασι. 863, 11. ἐργάζεσθαι χρέματα πολλά. 894, 12. τίνα χρὴ σωτηρίας ἐλπῖδα ἔχειν, ὅταν ἐν χρέματι ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ. 808, 6. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρέματα, ὧν ἡμεῖς ἠπτισοσθε. 822, 3. πιστεύειν τοῖς χρέματι μᾶλλον, ἢ τὰ εαυτῶν δεδιέναι ἀμαρτήματα. 634, 5. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρέματα, ἃ ἡμᾶς ἀποτέψει τοῦ τιμωρεῖσθαι. 834, 8. ναυτικὰ χρέματα κομίζεσθαι. 897, 4. pro vase aureo. fr. 38, 4.
 χρηματίζεσθαι] rem facere, pecunias colligere. 386, ult. χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμώμενος. 834, 13.
 χρηματιστής] usurarius. fr. 38, 3.
 χρῆσθαι τῇ τούτου παρανομίᾳ. 142, 7. τῷ πρᾶγματι. 319, pen. τῇ τύχῃ. 368, 10. 605, 4. συμφροῦ. 469, 6. 741, 13. εαυτοῦ γνώμη. 599, pen. οὔτε φίλω, οὔτ' ἐχθρῷ ἐχρησάμην αὐτῷ. 741, 11. οἷς οἰκειότατ' ἀνθρώπων χρεῖτο. 828, 12. Τ. τοὺς μὲν χρωμένους ἡμῖν ἀεὶ κακῶς λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδὲνα πῖποτε. 316, pen. τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. quibus aut est aut fuit ullus ejus usus, vel consuetudo. fr. 5, 2. εἰ μὲν χρῶτο (scil. αὐτῇ) καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης. fr. 7, 22. οἰκειότατ' ἀνθρώπων δικαιογόνει ἐχράμεθα. fr. 14, 10. et 30, 14.
 χρήστης] creditor. οὔτε χρήσταις ἀποδεδωκώς. 910, ult.
 χρεστές] ἐτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρεστοὺς παρῆχοντες. 610, 3.
 χρένος] τῷ χρεῖνι πεισοδέισα. tandem aliquando post multas cunctationes atque recusationes victa precibus atque flagitationibus. 23, ult. χρόνοις ὕστερον. multis annis post. 156, 7. χρέων δεδωκίτος δίκην. longo tempore post perpetratum scelus. 217, 2. τὸν χρέων κερδαίνει, ὃν ἔξῃ, εὐ προσῆκον αὐτῷ. 502, 4. τῷ χρέων, ὃν ἡμεῖς σαφίστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίστατε. 660, 2. τῷ χρέων, dudum post, ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς. 897, 5.
 χρυσίον. 631, 2.
 χρυσώματα. vasa aurea. fragm. 34.

χωρίδιον μικρὸν ῥαμουῖντι. 632, 3.
χωρίον. villa, prædium. 263, 4. χωρία (op-
pida, castella) καταλαμβάνειν, καὶ δι-
γαρχίαν καθιστάνειν. 821, 1. εἰ μὲν χωρίου
ἀμφισβητεῖς, καρποῦ δικάζεσθαι. fragm.
13, 26.

χωρίς] particulariter, seorsim. 722, ult.

ψ.

ψεύδεσθαι] ἐψευσμένος τῆς ἐλπίδος. 91, 3.
ψευθέντες τοῦ πλῆθους. decepti in testi-
manda multitudine et hostium et socio-
rum, quorum hi pauciores spe reperi
sunt, illi plures. 95, 3. ὥστε μὴδ' ἂν
ψευδόμενον δευτέρω τῶν ὑπαρχόντων κατα-
γοῦσαι. 382, 1. πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς
οὐσίας. in testimandis multorum bonis
vos errasse, a fama deceptos, pluris ea
fecisse, quam reapse essent. 654, 6.
φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευ-
σόμενοι. 652, 1. ψεύδεσθαι προχειρότατον
τοῖς πολλαῖς ἀμαρτάνουσι. fragm. 35.

ψευδομαρτυρίαν ἀλῶναι. 368, 8. ῥ.
ψηφίσεσθαι τιμὴν τὸ διαδικασμα. adjudicare
alicui causam adversus populum. 597,
5.

ψήφισμα] Ὀυσίας ἐν τοῖς Ἀττικαῖς ψήφι-
σμασι. fr. 39.

ψηφοπαικτεῖν] ψηφοπαικτοῖσι τὸ δίκαιον. fr.
11, 26. sursum, deorsum, temere, per
jocum et ludibrium agitant, versantque
jus, quasi tesseriis luderent, idem factum
in simillimis causis modo damnantes,
modo absolventes.

ψῆφος] τὴν ὑμετέραν ψῆφον δεδιέναι· αὐτὴ γὰρ
ἐστὶ πάντων ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη.
41, ult. ψῆφον φέρειν χρῆ ἐκ τῶν ἔργων
μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων. 404, 3. ψῆφον
διδόντες. 559, pen. 4. τὴν ὑμετέραν ψῆφον
τὴν ψῆφον. 757, 4. τὴν ὑμετέραν ψῆφον
καταπειράσαντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικα-
στήριον. 867, 12.

ψιλὰ γῆ. arboribus nuda satisque. 266,
ult. ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο. inter milites
levis armatura. 526, 1. τὴν μὲν κόμην
ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fr. 34.
ψιμμυθιοῦν] cerussare. ἔδοξε μοι τὸ πρό-
σωπον ἐψιμμυθιωθῆναι. 15, ult. 21, 1.

ψοφεῖν] τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. crepui-
sent. 15, 1. 20, pen.

ψυχὴ] τὰς ψυχὰς διαφθεῖρειν. 38, 5. ψυχὰς
ὁμοίας τῇ φύσει ἐκτίσαντο. animi earum
liebant corporibus similes, h. e. mulie-
bres, sen molles, imbelles. 58, 2. οὐδὲν
ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς ἐγένοντο. 95, 2. ταῖς
αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες. 110, 2. ψυ-
χὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. τὰς ψυχὰς
(quoad fortem et virilem animam) οὐκ
ἔδοκει πονηρὸς εἶναι. 676, pen. ὑμῶν οὐκ ἦν
πῶς εἰδέναι ὅσος ἦν ψυχὴν. 686, 2. et pen.
μνηδὲς ἀνδρώπων ἥττονα εἶναι τὴν ψυχὴν.

689, pen. τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ.
899, 5. τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀνεῖσθαι παρὰ
τῶν ἐχθρῶν. 821, 15.

ᾧσεῖν] ὥσαντες τὴν ὑβραν τοῦ δαρματίου. in-
cursu concitatore, tignove impacto aut
vecte admoto, clausam januam cum
perripissent. 28, 2.

ᾧσεσθαι] ἐωνημένος. 260, pen. ἀνούμην.
263, 9. ᾧσεσθε. 727, pen. συνανεῖσθαι.
716, 4. ἀνούμενος. 718, 5. συνανούμενος.
718, ult. συνεκοινοῦτο. 719, 11. συνεωνη-
μένος. 720, 3. συνανούμενοι. 720, 5. ἐωνη-
μένον passive. 906, 2. ῥ. ᾧσεσθαι τοὺς
καρπούς. redimere vectigal publicum syl-
varum. 260, pen. ἀνούμενοι τὰς αὐτῶν
ψυχὰς παρὰ τῶν λεγόντων καὶ ἐχθρῶν.
821, 15.

ᾧν] pro ᾧνησι, coemptio. ᾧν τῶν ὄσλων.
mercatus. 644, 1.

ᾧνησι] εἶναι αὐτῶ καὶ οἰκειᾶν ᾧνησιν. fr.
39, 8.

ᾧνιον] res venalis. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ᾧνίος
ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους κατεστήσατε.
722, 10.

ᾧραῖος] ὑβρίζεν αὐτὸν ᾧραῖον ὄντα. 538, ult.
ἐπεὶ δ' ἀνδρὸς ᾧραῖα ἦν. ut nubilus erat
facta. fr. 7, 21.

ᾧς] πρὸ εἰς. 13, 6. 22, 1. 143, 3. et passim.
ἔδωκεν ᾧς μυρίας δραχμὰς, id est, fere.
639, 6. μάρτυρας ᾧς πλείστους. 148, 3.
ᾧς ἐδυνάμην ἀρίστα. 552, 15. ᾧς ἂν δύνω-
μαι διὰ βραχυτάτων. 576, 10. ᾧς ἀσφα-
λέστατα. 45, 4. ᾧς τάχιστα. 460, ult.
ᾧς μάλιστα. 476, 6. ᾧς ἐν τούτων οὐτός
ἐστίν, id est, enim. 256, 1. ᾧστε εὖ εἰδέ-
ναι. for he very well knew. 623, 5. ῥ.

ᾧστε] νεώτεροι ἢ ᾧστε εἰδέναι. 125, 9. atque
ita cum infinitivo. 150, 14. οὕτω σφῆδρα
ἠπορούμην — ᾧστε ἔδοξε — 142, 8. 148,
14. utriusque modi exempla videas.
92, 2. 99, 4. 134, pen. 152, 3. 172, 8.
186, 7. 202, 5. 217, ult. 259, 2. 355,
4. et ult. 382, 1. 384, 4. 606, 2. 617,
1. 660, ult. 667, 1. 671, pen. 674, 4.
ῥ. Quorsum istæ coriā? ᾧστε omis-
sum. ἀποκρυπτόμεθα μὴδὲν εἰδέναι, id
est, ἀποκρυπτόμεθα ᾧστε μὴδὲν εἰδέναι.
276, 8.

ᾧφέλεια] τῶν ᾧφελειῶν πολλοστὸν μέρος ἄλλω
τινὶ μεταδιδόνα. 637, 1. εἰς τὰς κοινὰς
ᾧφέλειας. ad sustentandam contributio-
nibus remp. 660, ult. τοὺς μὲν κινδύνους
ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ' ᾧφέλειας τῶν ἑαυτοῦ
φίλων. 819, 4.

ᾧφελεῖν] πλείω ᾧφεληθήσεσθε. 660, 9. ἠρού-
μενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ᾧφελεῖν τοὺς φί-
λους, καὶ εἰ μὴδεῖς μέλλοι εἶσεσθαι. 659,
6. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ὑμετέρων
ᾧφέλημαι. 706, 8. τέχνην κέκτημαι βρα-
χέα δυναμένην ᾧφελεῖν. parum quaestuo-
sam. 743, pen.

INDEX REGIMINUM

A TAYLORO CONSCRIPTUS.

ARTICULUS.

Ἀφικνούμαι εἰς τὸν καὶ τόν. 27, 7. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν. 659, 8. τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρῆρου κρατησάντων. 95, pen. 109, ult. 111, 4. τὰς μὲν πυνθάνονται, τὰς δὲ λογοποιούσι. 721, 9.

NOMINATIVUS.

Sing. εὖνους. *Plur.* Πλαταιεῖς. εὖνοι. 416, 5. 447, 2. 664, 2. κακῶνοι. μείζους. κρείττους. βελτίους. ἀμείνους. πλείους. νῆες. † ἐπιγραφόμενος Ἀναγράσιος εἶναι. 494, 2. φησὶν Ἀθηναῖος ποιθῆναι. 496, 14. οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι. 406, ult. αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι. 461, 2. ὁμολογεῖ ἀδροφόνος εἶναι. 506, 9. ἠρούμενοι οἷοί τ' ἔσονται. 94, ult. ἠρούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι λαμπρῶς γενέσθαι. 537, 2. ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι. 476, 4. εἷ δ' ἦδει οὐ δυνατὸς γενέσθαι. 220, 2. ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. 128, ult. εἰς οὗς ἀμαρτάνων οὐ λαιθάνει. 232, 6. ὅς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι. 733, 12. † Adverbialiter quasi positus, ut ἀνάγκη pro ἀναγκαίως. v. p. 382, not. 3. † Nominativi peudentis exempla sont: δεινότητα οὖν πάσχω, ὅς εἰ μὲν παρῆσχετο μάρτυρας, τούτους ἂν ἤξιον πιστεύειν. 280, 5. Καλλιᾶς τόνουν, ὅτι ἐτεθνήκει ὁ πατήρ — τότε τούτου τόνουν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἔστιν. 649, 4. οἱ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδίκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ἡμετέραν ἐφάνη. 646, 9. *Huiusmodi est:* ἔχοντες (ἡμεῖς) ἀργύριον καὶ χρυσίον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον — εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν ἀφίκοντο: 395, 9.

GENITIVUS.

Sing. γήρως. Πειραιῶς (v. 234, 11. et Lect. Lysiac. cap. IV.) Ἀρχίνου. 394, 7. *Plur.* πλείονων. γενῶν. 115, 4. νῆων. 454, 5. Πλαταιέων. 733, 10. † τοσούτου δεῖ. ἐν. ἐδέσπε. v. Δεῖ. † τῆς πατριδος φυγῆν. 159, 7. δι' ἑτέραν ὀργάν. 239. (v. not. 24.) μεγάλων ἀδικημάτων ὀργάν ἔχοντες. 396, 5. † τῶς τοιούτοις τῶν ἀμαρτημάτων.

525, 16. εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας. 186, 17. † σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, φιάλην χρυσῆν. 629, 1. v. eruditiss. Marklandum ad locum. † Casus pretii vel valoris. ἐπιπλα πλεω ἢ χιλίαν δραχμῶν. 635, 1. γῆν καὶ οἰκίαν ἐκτίσαστο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. 642, 1. πενήτηντα μὲν πείρασθαι. 633, 4. τιμήσασθαι δεσμοῦ. 220, 1. ἀργυρίου. 221, ult. ἱερὰ ἄδυστα τριῶν ταλάντων. 855, 2.

DATIVUS.

ἴσμοι. Σφρητοῖ. Κικινοῖ. Ἀθηνησι. Ῥαμνούντι. Μεινουγιάσιν. (v. p. 479, not. 2.) † εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατρίδι. 248, 5. † ὅς ἐφύλαττεν αὐτῶ, eius quaestor. 639, 5. † πιστεύουσι τούτους ἀληθῆ λέγειν. 655, 13. † ἐπ' ἐκείναις ἢ μνηύσασιν ἔλευθέρως γενέσθαι. 274, ult. † παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίως εἶναι. 811, 2. † Otiosus. καὶ μοι ἀνάσπετε μάρτυρες. λάβε μοι νόμον etc. passim. “Tongillum mihi edaxit.” Cic. Catil. Unde fortassis p. 356, 4. loco τοῦ καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον legere mavis καὶ μοι ἀνάγν. Modo enim καὶ μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. Notabile est, διαφοράς οὐχ ὑπὲρ ἑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτῶν γειομένης, ὁπότεροι μοι ταῦτα πράξουσιν, καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι. 417, pen. δικαίω δ' ἑμῖν ἢ γνάμω ὄρεῖν ἂ οὔτος ἔποιει. 252, 2. ἐπειδὴ δὲ μοι ἢ μήτηρ ἔτελεύτησε. 11, 2. εἶχεν ἂν τινα λόγον τοῦ φεύδος αὐτῶ. 151, 7. εἶχόν τινα λόγον αὐτῶ αἰ συνθήκαι. 507, pen. ὅπως ἐξαλειφθεῖν αὐτῶ τὰ ἀμαρτήματα. 237, 2. † Solennis maxime constructio cum verbo passivo. ἐπειδὴ πάντα ἐξητο αὐτῆ. 24, 4. οὐδὲ ἔστιν ἔμμογε τοῦτο πεπραγμένον. 183, pen. πάντα τὰ ἡσθεβημένα αὐτῶ. 199, 4. εἰς ἐλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων. 571, 3. ὅσα αἰσχρὰ τούτων ἐπιτεθήδευται. 488, 3. † τοσούτω ἀσβεβέστερος. 213, ult. v. cl. Markland ad p. 857. † πρότερον πένθ' ἡμέραις, sooner by five Days. 573, 2. ὀβολῶν τιμώτερον. 718, 7. δραχμῆ. 720, 4. v. 858, 896. † τούτων ἀξίους ὄντας τῆ πόλει. 396, 5. v. περί. † ὀλίγω πρὸ τῶν τριακόντα. 263, 7. † τὸν τε γόνω πατέρα, καὶ τὸν ποιητήν. 510, 3.

ACCUSATIVUS.

Sing. Πειραιᾶ. εὐκλεᾶ Θάνατον. τὴν κλεῖν. τὸν ἄθω. Περικλέα. ὑγιᾶ. ναῦν. πλείω. εὐνοίαν. ποῖκα. οὐσίαν. εὐνον. μείζω. βελτίω. φονέα. βασιλεία. Τυδῆα. Πλαταιέα. Ἀχαρῖα. 881, 10. *Plur.* χρυσούς ἐλικτήρας. κρείττους. ἦττους. εἰνους. εἰνούς. φονέας. πλείω τὰ ἴστω. Πλαταιέας. βελτίους. † ἐπειδὴν ἴδωσι τὸν βασιλεία ὅστις ἐστί. 199, 3. ἐπέδειξαν τὴν ἔχθραν ἢ τις εἶπ. 383, 2. Κλεοφῶντα πάντες ἴστε ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. (Hujusmodi sunt: τοὺς παῖδας ἀθήλους εἶναι ὁπότεραν τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. οὐκ ἐλευθόντες τὰ τέχνη εἰ πεσοῦνται, οὔτε κηδόμενοι τῶν νεῶν εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται. 454, 4. 513, ult. ὑμᾶς εἰσόμενα ἢν τινα γρόμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔξετε. 811, 5.) Notabilis valde est ea locutio. Ita Sophocles Ajace, 118. ὄρεᾶς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση. *Plaut.* *Amplitr.* 1, 3. 10. "Ecceator te exuperior quanti facias uxorem tuam." et *Cistell.* 1. 3. 16. "quoniam reum ejus furti nescit qui siet." Ita fere *Hebraei* *Genesis.* XLIX. 15. וירא מנחה כי טוב ואת הארה כי נעמך et *Exod.* II. 2. ורורו האשה ולרדו בן ורורו כי טוב" in *Vita* *Habet Plutarchus* in *Vita Thesei*: προθυμότερος ἀκροατὴς ἐγένετο τῶν διηγουμένων ἐκείνων ὅστις εἶπ. et modo οὐκ ἐδοκίμαζε φράζει αὐτὸν ὅστις εἶπ. *Livius* 11, 12. "Ne ignorando regem semet ipse aperiret quis esset." *Apolon.* *Rhod.* l. 961.

τοὺς δ' ἄμυδις φιλότιπτι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἴτινες εἶεν.

Cicero *Tuscul.* I. 24. "Quid illa tandem? num leviora censes? quæ declarant inesse in animis hominum divina quædam: quæ si cernerem quemadmodum nasci possent, etiam quemadmodum interiret viderem." Maxime tamen eo declaratur *Attici*: τούτους ὑπερβήσομαι ἵνα μὴ με τις εἴπω ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογούμαι ἅπαντα. *Æsch.* c. *Timarch.* p. 6. ed. *Steph.* ἵνα γωῆρῶσθε αὐτὸν ὅστις ἐστί. idem. *ibid.* Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν Ἰσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν, ἔγν ἐξέπεμψαν, ἔπου ἐστίν. idem de eument. *leg.* p. 37. ed. ejusdem. *Plato* de *Legg.* l. 1. p. 640. C. ed. *Serrani.* Notavi quoque et hæc, quæ consulas *loca.* *Sophoc.* *Electr.* 954. 955. σχ. *Triclin.* 1107. *Æschyl.* *Prometh.* 473. *Demosth.* p. 324. 1075, ult. edit. *Wolf.* *Isocr.* 473, 8. 81, 5. *Wolf.* *Isocr.* 52. 12. ed. *Steph.* *Plato* de *Leg.* 626. *Charnid.* 162. ed. *Serrani.* Non longe abest scriptor e *Nostratibus*,

So bid thy Mistress, when my
Drink is ready,
She strike upon the bell.

Shakesp. *Macbeth.* Act. 2. sc. 2. Similis est locutio *χηρημάτων* ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν. 690, 8. ἡμῶν πεπερασθε οἷο ἰσμεν εἰς ὑμᾶς. 691. 1. † *Accusativus cognatae*, quam vocant, significationis. ἀμέτρητα ἔξαμαρτάνειν. 28, pen. κινδύνους κινδυνεύειν. 163, 8. λειτουργίας λειτουρgeῖν. 163, 9. εὐχὰς εὐξεται. 196, 4. ἔργα εὐργάσατο. 223, 3. 229, ult. 290, 7. εἰσφοράς εἰσφέρειν. 285, 8. ἀγῶνα ἀγωνίζεται. 291, 1. ναυμαχίας νευαυμαχηκῶς. 293, 4. μάχας μαμαχημένους. 293, 5. μαχεσάμενοι. 444, 2. λόγον λέγειν. 305, 2. προφάσεις προφασίζόμενοι. 312, 8. στρατείαν στρατεύειν. 368, 6. μαρτυρεῖν μαρτυρεῖν. 372, 3. χορηγίας χορηγήσαντες. 396, 7. 657, 10. ψήφισμα ψηφίζεσθαι. 459, 1. κρίσιν κριθῆναι. 474, 2. ἀρχὰς ἀρχαντες. 486, 2. τριπραρχίας τριπραρχήσαντες. 486, 2. οἶκας δικάζεσθαι, γραφὰς γράφεσθαι, ἀπογραφὰς ἀπογράφειν. 488, 6. ἐπιβουλὴν ἐπιβουλεύειν. 455, 10. βουλὴν βουλεύειν. 457, 2. φυγὴν φυγεῖν. 496, 2. πριμψὴν συμπεμπειν. 500, 7. πέμπειν. 501, 5. ἀπαγωγὴν ἀπάγειν. 505, 1. συνθήκας συνθέσθαι. 506, 7. διαθήκας διαθεσθαι. 638, ult. δαπάνας δαπανώμενος. 699, 2. δαίταν καταδαίτησάμενος. 773, 10. νίκας νικᾶν. 789, 1. † *Illustriora sunt πολιορκούντων Αἴγυπτον.* 103, pen. χωρίον γεωργεῖν. 263, pen. οἰκοδομεῖν τεῖχην. 425, 5. χορηγεῖν θεαρχμας, id est, in χορηγίας ἰνsumere. 642, pen. ἀνδραποδίζειν πόλινα. 114, 3. συμφορὰς λογοποιεῖν. 721, 8. Ita νέκτας οἰνοχεῖν apud *Homer.* τριήρεις ναυπηγεῖσθαι, *Æsch.* c. *Ctesiphon.* ἀνδρείαν νομοθετεῖν, *Plat.* de *Legg.* l. 1. συμπόσιον παιδαγωγεῖν, *Id.* *ibid.* ἀνθρώπους σαρκοφαγεῖν, *Diodor.* *Sic.* ἐβλήν γεωργουμένη, *Lucian.* t. 1. p. 645. βέλη ἀκοντίσαι, *Laert.* 1. 9. στοῶν οἰκοδομήσαι, *Hyperrides* apud *Harpoer.* δικαστήρια οἰκοδομεῖν, *Demosth.* 835. F. τὸν τύπον μου τροποφθήσον, *Cic.* 13. *Attic.* 29. χωρίον πολιορκούντες, *Demosth.* 242, C. βίον οἰκομεῖν, *Joseph.* in *praefat.* *Ant. Judaic.* "inadificare menia." *Cæs.* *B.* *Civ.* 2. 16. τάφον οἰκοδομεῖσθαι, *Diod.* *Sic.* σκάφη ναυπηγεῖσθαι, item. *πυρσῶν* δαδουχία, *Ach.* *Tat.* ἄνδρα πολιορκεῖν, *Aristoph.* *Lysistr.* 281. *Hærent* etiam in *schedis* meis et hæc quoque locutiones: σιδήρου κεχάλευται, ex *fragm.* apud *Plutarch.* ἵππους βουκολεῖσθαι, χειρονομεῖ σκέλεσι, apud *Athenæum* et *Herodotum.* v. *Herod.* *Erat.* 129. ἀναχαιτίσας φάβην, *Eurip.* in *Rheso*, cum quo *conf.* *Plutarch.* in *Cimone.* *Adeundi* sunt etiam *Isæus* 28, 1. *Aristoph.* *Lys.* 159. *Pindar.* apud *Athen.* p. 279.

Homer. Odys. ©. 229. Plutarch. de Garrul. p. 503. A. 809. C. idem p. 161, ult. 620. B. Lucian. Timon. 135. Demosth. 242. C. Sophoc. Elect. 732. et Schol. Tricli. Æschyl. Eumen. 37. 78. † πολλά ἀγαθὰ ἡμᾶς ἐποίησεν. 186, 16. ὅ, τι ἀγαθὸν ἐργασάμενος τοὺς δεσπώτας. 187, 10. ταῦτα ποιήσασιν αὐτὸν, ἅπερ ἐκείνος ἡμᾶς. 305, 2. τὴν πόλιν οὐ μικρὰ ἔβλαψεν. 448, 7. Absolute loci genitivi ἔξόν μοι μηδὲνα σπειδέναι. 47, 7. ἔξὼν αὐτῷ χιλίας ναυσὶ διαβιβᾶσθαι. 92, 5. ὥσπερ οὐ πάντας λαθεῖν δεόν. 274, 2. ὡς οὐκ ἐξεσόμενεν τῇ πόλει δίκην λαβεῖν. 524, 8. contendunt nonnulli hunc esse casum rectum, inter quos sunt Scholiastes Thucydidis et Corinthius de Dialectis, quos tamen refutat H. Stephanus Animadv. art. IX. quos etiam refutare poterunt et hi loci Lysiae: ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βράμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμαῖσθαι. 131, 5. ἂ μὲν γὰρ ἐκείνον ἤθεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τούτων, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν. 178, 1. ὡς ἐκείνον πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐ κακῶν αἰτίων γενημένων. 527, 8. ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ἔτσι φεύγοντες — καὶ ἔσοι — 546, 5. 761, 2. Contra tamen stat locus ille p. 812. 17. ὥσπερ ἡμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ἡμέτερα κλεπτύνταν. † Summa et id quoque elegantiae, verbum semel positum significationi duorum accusatorum, quibus annectitur, ex æquo respondere posse. ἄμα τοῖς τὴν νόμους τοῖς πατρῴοις καὶ Ἀνδοκίῃ χρεῖσθαι. 202, 10. πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. 526, 4. οὗτε θεοὺς οὐτ' ἀνθρώπους νομίζει. 389, 4. id est, neque deos omnino esse arbitratur, neque homines reveretur. Ita enim dicitur ἠρεῖσθαι ἀνθρώπων pro revereri. apud Demosth. c. Mid. 619. D. ἵπεριδὼν τὰ φύσει πεφικῶτα καὶ τὰς ἀνθρωπίνια διανοίας. 92, pen. Ita Andocides de Mysteriis, p. 11. ed. Steph. πλείους ἐποίησασθε σάξιν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμαρχίας. Ita cultissimus omnium Poeta,

And now a Kingdom sakes, and now a Groat.

Attamen cum verbum ab alterutro abhorret, dura admodum et καταχρηστικώτερα facta est oratio, ut Apoll. Rhod. 1, 168. βῆ δ' ὄγε Μανναλῆς ἀρκτου δέρος ἀμφίφθορον τε δεξιτέρῃ πάλαννιν πίλεκιν μέγαν. idem 340. ὄρχαρον ἡμίανον, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλειτο, εἰκαε συνῆσθαι τε μετὰ ξείνοις βαλέσθαι. † καὶ ταῦτ' ἔξαρκος ἐστί. 150, 4. 165, 2. † ἐστὶκαε πενήκοντα μυριάδας στρατιῶν. 82, 4. χωρὶν δαρεῖαν

λαβᾶν. 263, 4. † πρόφασιν μὲν — τὸ δ' ἀληθές. 452, 8. † διελεῖν ἐπὶ δέκα στάδια τῶν τειχῶν, to raise so much of the Wall, as came to ten stadia. 453, 10. Ita κατασκαφεῖν τῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6. † τὰ γενημένα ἔμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀνηκούατε. 147, 11. et juxta ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τάλανθ. Ita ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν. 276, 7.

ANTIPTOSIS.

Τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἡ τεττάρων καὶ δέκα τάλαντων. 649, 2. Ita Terent. Andr. "Has quas credis esse, non veræ sunt nuptiæ." Ita Demosth. 324. C. καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογία, φεύζεται. Ita quoque Lucian. de dea Syria init. Herodotum, ut opinor, ejusque orationem σολοικοφανῆ ludibria habens: ἐρέω δὲ καὶ ἰκόσα περὶ τῶν τὸ ἶρον εἰσαμένων μυθολογούσιν, καὶ τὸν ἦνον, ὅπως ἐγένετο. Aristoph. Lysistr. 61.

οὐδ' ἂς προσεδόκων κάλοισι γόνων ἐργῶν, πρῶτας παρῆσθεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων γυναῖκας, οὐχ ἦκουσι. † 409.

ὁ χρυσοχρῆς, τὸν ὄξμον, ἐν ἐσκεύασας, ὄρχουμένης μου τῆς γυναίκος ἐσπέρας, ἢ βάλανος ἐκπέπτακεν ἐκ τοῦ τρήματος.

† Nescio annon salis commode referri passit lectio illa oratoribus familiarissima: δέομαι ἡμῶν τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνδυμουμένους ὅτι — 364, 4. 374, 2. δέομαι ἡμῶν — τούτων μεμνημένων — βουθεῖν ἡμῖν. 662, 2. vid. omnino τὸν σάνου Markland. ad p. 364. et 620.

PRONOMEN quod dicitur RELATIVUM.

Solemnis maxime constructio. ἔνοχος αἷς Σ. διωμύσατο. 136, 3. μηδὲν παθεῖν ἄνωπερ οἱ ἄλλοι Ἔρμαϊ. 207, 3. id est, τούτων, ἄνωπερ οἱ ἄλλοι Ἔρμαϊ ἔπαθον. περὶ τῆς αἰτίας, ἢς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. male enim legitur ἢ ἐγὼ φεύγω, ut Scaliger vidit. δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ἃν τὴν πόλιν ἠδικήκασι. 434, pen. πολλοὺς τὸν μέρους τὰ χρεῖματα, ἃν ἡμεῖς προσδοκᾶτε. 639, 1. μηδ' ἄν φασὶ μέλλειν παρᾶξιν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσπε, ἢ ἃν ἐποίησαν, ἐργίεσθε. 434, 6.

ADJECTIVUM.

Eodem modo terminantur Masculina et Feminina. v. p. 259, n. 3. Ita ἄνωρον τάζιν. 565, 3. εὐρεῖ αἰλῆος. 394, 5. μέταυλος. 20, ult. ἀμφίφθορος οἰκία. 393, 12. ἀδελφὰς ἀνεκδύτους. 470, pen. et similia. † Substantivorum vice funguntur, ut τὸ νόμιμον σάτιρον καὶ ἀρχαῖον. 253, 2. τοῖς ἑμοῖς ἀναγκασίσι. 305, 6. τοῖς ἑμοῖς

ἐπιτηδείους. 309, 4. οἰκονόμος δεινὴ — φειδωλὸς ἀγαθῆ. 10, ult. Hinc vindicari debet locus Apostoli Tit. 11, 5. οἰκουροὺς ἀγαθὰς, non disjunctim, ut versio Anglicana οἰκουροὺς, ἀγαθὰς. Atque istius mentis est H. Steph. Schediasm. 11, 28. Ita Plato Reip. l. 1. τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνεῖδοι: ἥδεα ἔλπις αἰεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθῇ γυροτρίφας. † καθ' ὅσον ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. 510, pen. διὰ ταχέων. 90, 1. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων 576, antep. † ὅτι ἡμῖν ποιητὸν ἐστίν. 40, 7. ἢ τοὺς νόμους: ἐξαλειπτέον ἐστίν, ἢ ἀπαλακτέον τοῦ ἀνδρός. 202, 11.

ADVERBIUM.

ἀκκληρωτί. 582, 4. νεωστί. 596, 2. τὸ παλαιὸν, olim. 55, ult. τὸ πρῶτον, τὸ τελευταῖον, τὸ πέρας. 333, ult. τὰ ὕστατα. 469, 1. ἴδια καὶ δημοσίᾳ passim. πότερα id est πότερον. 173, 3. 226, 5. τὴν ἀρχὴν, omnino. 297, 2. v. sodes quæ dixi ad p. 320, n. 16. et Lect. Lysiac. cap. penult. † Loci. Ἐρατοσθένους Οἴθηεν. 19, 2. v. n. 38. Ἐλευσινίῳ. 242, 8. Ἄλωπεκῆ. 625, 7. ἡρέμῳ ὥστε δημοτεύοιο. 729, pen. ἀπεκρίμετο ὅτι Δεκελειό. 730, 2. εἰ τινα γινώσκουσιν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον. Παρχλέωνα. 731, 4. Ἐλευσινάδε. 301, 1. Μουχιάρζε. 463, 4. † Constructio loco Adjectivi. τῶν ἐνθάδε συμφορῶν. 59, 1. τὸν μεταξὺ βίον. 412, 2. τοὺς ἐγγύτατα γένους. fr. 17, 5. τοὺς κάτω — τοὺς ἄνω θεούς. 59, ult. ἐμποδὼν ἀμπέλοις. v. p. 90, n. 81. et 27. n. 61. Exempla habes 138, 1. 200, 2. 196, 5. ἡ αἰεὶον ἡμέρα. 790, 12. † loco Propositionis πρῶτον τῆς ἔχθρας. 328, pen.

COMPARAT. ADJ.

τούτων (id est, IV. fratrum) ὁ πρεσβύτερος. 489, 7.

SUPERLAT. ADJ. et ADV.

Κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. 137, 2. τὰ ἀρίστα ἔρξε τῇ πόλει. 668, ult. βῆστα διδάξμεν. 449, 7. ὡς ἀλυπώτατα μεταχειρίζονται δὲ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ὡς τάχιστα. 460, ult. ἐπειδὴ τάχιστα βροθίμην. 44, 3. ἐξῆλθε. 139, pen. et passim. similiter v. 261. not. 54.

VERBUM.

παραδοίη. ἐνδημοίη. κατηγοροίη. διακείντο. τελευτήσαιεν. δόξειε. ἐξελέγξειε. ἀξιώσειεν. ἐλεήσειεν. ὁμολογήσειεν. ἀποκτείνειε. δηλώσειε. διδάξειε. μνηύσειε. τολμήσειε. φάσκειεν. εἰδείη. κατασταίη. πεποιθότες ἦτε. ἀπεργακότες εἰσὶ. ἐωρακὸς ἦν. ἀπεκτονὸς ἦν. τετιμωρηκότες ἔσεσθε. εἰρηκὸς εἶην.

† Futurum secundum passivum frequentissime sumptum, ut αἰτήσονται, παήσονται etc. τιμωρήσεται tamen passive sumptum. 448, 1. † Cetera etiam tempora vocis passivæ active usurpata. καταδουλωμένοι τοὺς περὶ αὐτάς. 57, 5. καλὸν τὴν πόλιν εἰργασμένοι. 183, 3. παρ' ἐμοῦ μεμεισθωμένοι. 271, pen. στρατεῖαν ἐστρατεύμενοι. 368, 6. γνάμην ἀποδοειυμένοι. 400, 1. ταῦτα διανοηθείς. 143, 12. ἐδυνήθησαν. 261, 1. φοβήθητι τοὺς θεούς, οἰκίας, ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο. 142, antep. 85, 3. Futura Attica. νομίσουσι. ἰσχυριέται. ἀποφραϊσθαι. κομίσουσι. καταφραϊσθαι. ἀγανείσθαι. χρηματιούμενος. † Simplex loco Compositi. ἰθὺ ἐξ ἀργῶ ἀπῆντησε. 26, 3. βίβας τὸ ἰμάτιον ὄρχτο φεύγων. 143, 8. † Compositum loco simplicis. v. ἀπείνα: in indice superiori. ἀποτομῶν. 283, 17. ἀφικόμενος δεῦρο. 411, pen. ἀποχρᾶν. 464, pen.

INDICATIVUS.

ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. 460, 4. ἐν ἡμῖν ἐστὶ πότερον χρῆ. 40, 3. στασιάζουσαι τῆς Ἐλλάδος ὅτινι χρὴ τρίπῳ. 83, 2.

INFINITIVUS.

Οὐδὲν γὰρ εἶδῖναι. 22, 13. ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι. 107, 2. ὄρκους τε γὰρ ὁμακοκί. 458, 8. add. 520, pen. † Post ὥστε. v. ὥστε. † Absolute δεῖν ἕκαστον κινδυνεύειν. 522, 3. † Notabilis maxime hæc est constructio sc. cum aures nostræ infinitivum passivum expectent, et oboriatur activus. ἔτοιμος ἦμην παραδοῦναι βασανίζειν. 287, 4. ἀποτυμπαῖσαι παρέδοτε. 490, ult. παρεδίδουεν αὐτὸν ἡμῖν χρῆσθαι ὃ, τι ἂν βούλησθε. 229, 1. ἑαυτὸν ἡμῖν τάξαι παρέσχε. 875, 2. διαίτην ἐπιτρέφαι. 893, 10. τὸ σῶμα παροσχόντα τάξαι τοῖς στρατηγούσι, Lycourg. p. 153, 19. cd. Steph. Ita Galli *Je ferui te donner cent coups. Je fis armer cinq cents hommes. Ψήφισμα ὃ δίδωσι γράφαι, Demosth. p. 300. A. add. Isocr. 472, 18. Sophocl. CEd. Col. 37. eundem Lycourgum 155, 14. 160, 26. 157, 28. et alibi multoties. ἔχω εἰπεῖν, ἀποδείξαι etc. 163, 1. 168, 2. 350, 3. 496, 15. et passim. ἔδωκεν αὐτοῖς ἔχειν τὰς αὐτὰς τιμὰς. 121, 9. ἔξετε πᾶσι χρῆσθαι. 704, 6. † οὐδὲν εἰρησται ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσθαι. 515, ult. † εἰ δὲ μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἦτον τό γ' ἐπ' ἐκείνων πεποιθῆσθαι. 160, 3. † ἰλικίαν ἔχον εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων. 234, pen. † ἡμῖν πολλὴν συγγνώμην ἔχω ὀρχίζεσθαι. 759, 1. id est, si succenseatis.*

PARTICIPIUM.

πολλὰ ἔχον εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημείνα.

268, 2. *though I have a great Deal more to say, I think I have said enough.* πολλὰ καὶ δευὰ συνειδῶς Σ. οὐκ ἂν ποτ' αὐτὴν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἠρησάμην ἀφικέσθαι. 133, 1. μέλλων ἄξειν χρυσίον οὐκ ἔφη εἶναι. 631, 2. πολλῶν καὶ δευῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηῶ. 125, 8. Ita ἔδοξε τῷ πρόσωπον ἐψιμμουδιᾶσθαι τοῦ ἀδελφοῦ θενωθῶσιν ὅπως τριάκοιθ' ἡμέρας. 15, pen. Xenophon. Anab. L. 2. fin. ἀποθησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλείαν σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποικηδὸς οὐκ ἀπέθανεν, et Hist. Gr. I. 2. ἀποθησκόντων ἐν τῇ πύλει λιμῶ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. † Aliquando vice Adverbii fungitur. ἄσμενος με ἐώρακυία. 14, 10. ἄσμενος ἂν με εἶδεν. 150, 16. ἄσμενοι συμφορὰς ἐρύσιν. 721. 8. τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων. 94, 4. † Participium pro causa. δευῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1. σώσαι με χρέματα λαβών. 389, 1. αἰσχυρομένους ἀποτερίψασθαι, prae pudore. 143, 11. ὀργιζόμενοι παραχρήμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσι. 156, 6. εὐ ποῖων ἤξιον μοι εἶναι φίλον ὅστος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ἄστω ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ, τι βούλοιο. 138, 4. πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γέγονται. 11, 2. ut Seneca Octav. Act. I. sc. 1. "semper genitrix Desflenda mihi, prima meorum causa malorum." ἀγαθα μεγάλα ποιήσαι τὴν πόλιν μνήσας. 233, 2. διέγραψαν τὰς δίκας ἔμποροι φάσκοντες εἶναι. 593, 10. τρηραρχῶν ἀνάλωσεν ἐπτά μνᾶς. 643, 1. Ita δεῖδις ἐποίησιν, I did it through, or out of, fear. 398, 4. βασιανζόμενος ἀναγκασθῆσεται εἰσεῖν. 297, 6. † Loco Infinitivi. εἰδότες τὰς σφετέρως καυδὸλίγασούσας. 100, 4. ἐπιστάμενοι τὴν πόλιν ἠρημωμένον. 100, 6. οὐκ αἰσχύεται τραυμά γε ὀνομάζων ὑπόπτια καὶ ἐν κλίην περιφερόμενος. 172, 8. Ita φανήσεται ἀποκτείνας. 505, pen. αἴτιος γεγεννημένος. 600, 1. φαίνεται διᾶξας. 150, 1. etc. passim. ὁμολογούμεθα ἐλθόντες, we are allowed or admitted to have come. 171, 3. οὐκ ἄρξασθαι, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντα. 381, 1. παύσομαι κατηγορῶν. 447, 1. Et quemadmodum φαίνει admittit hanc constructionem, ita φανερός ἐστι. φανερός ἐστι ποιησάμενος. 166, 3. φανερός εἰμι μὴ ἐλθῶν. 325, 8. φανεροί εἰσι πεποικηδότες. 511, 1. 149, 6. 166, not. 8. δῆλός ἐστι φθῶν. 741, 15. παρέλιπον ἀδικούντες. 774, 13. † Exprimi, quandoque modum. ὄχρητο φεύγων. 143, 9. 154, 5. ἐνίκον μαχόμενοι, ναυμαχοῦντες, ὄχρητο ἐκπλέων. 679, 2. Ad quam formam saepe redundare videtur, ut ἀπιὸν ὄχρητο. 27, 3. 43, 3. ἐτέραν ὄδον ἀχόμενον ἀπιών. 143, 12. 364, 3. † Post ἔλήφθη aut ἄλίσκεται aut aliquid

simile eleganter exprimit crimen sive aitian. Dicitur etiam ab Atticis Jctis ἔλήφθη μοιχῶς etc. Ita ἄλίσκεται ἐξαγαγάν. 490, 1. προδιδὸς ληφθεὶς ἐδέθη. 223, ult. παραφρενικαυρούμενος ληφθεὶς ἀπετυμπαῖσθη. 489, 8. Item post λαχεῖν. δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλαῖον οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ. 728, ult. Item ὄφθησαν ἀδικούντες. 808, pen. † Variæ Constructiones variique usus participiorum. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. 416, 3. ταύτην πίστιν δίδοναι τῆς εἰνοίας ἐτέρουσ κακῶς ποιούντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρῆστούς παρέχοντες. 610, 1. νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἀδίκᾳ ποιεῖν, Ἀθηναίους δὲ δίκαια λέγειν. 107, 4.

EPENTHESIS.

Epenthesis aiunt Atticam esse οὕτως. 147, 4. τουτί. 346, 1. τουτοί. 447, 6. τουτοῦ. 449, 6. τουτοσί. 483, ult. ἐντευθενί. 489, ult. οὐχί. 527, 9. οὐτεσί. 147, 8. νινί. 196, 1. ταυτησί. 734, pen. et similia.

CONTRACTIO et SYNALOPHE.

Θάτερον. Σοιμάτιον. κάγαθά. κικέινος. κἄνταυθα. Πειραιῶς. (v. p. 234, n. 11.) Πειραιᾷ. προῦδακε. προῦθεσαν. προῦδοθησαν. προῦτιμήθητε. τάγαθού. τᾶκείνων. τᾶλλα. τᾶληθῆ. τᾶναντία. τᾶργύριον. τᾶπόρρητα. τοῦπισθεν. τοῦπίσω. φραύριμ, etc.

HYPERBATON.

Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ ταυτ' ὀλοφύρεσθαι. 128, pen. id est, οἶδα ὅτι οὐ δεῖ ταῦτα ἄλ. Ita 280, ult. 293, 7. 373, pen. 408, 1. Ejusdem generis sunt οὐδὲν προσίκει ἄς ἀδικούντας κινδυνεύσει. 264, 3. Ita Æschines c. Timarch. οὐκ ἔδοκε ὅλῳ τε εἶναι τῷ νομισθέντι τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι ποιηρῶν, δημοσίᾳ δὲ χρεστώων. Et ubi causa præpositionem antevertit, ἔμπειρος γὰρ — ἔδοκε μοι. 393, 11. et similia. τὸν μὲν ἄλλον χρεῶν — ἐπειδὴ δέ. 8, ult. 147, 5. 263, 7. Plato in Menexeno: τοιλαχῆ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρώτων δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι τυγχάνει οὔσα Θεοφιλῆς. Demosth. c. Newram: μεταπέμπεται εἰς Κόρινθον ἄλλους τε τῶν ἑραστῶν — καὶ Φρυγίᾳ τὸν Παιανίεα. Plato in Phædone: καὶ ἄλλοι τινὲς με ἤροντο ἦδη, καὶ Εὐνοσ πρῶν. Xenoph. Anab. 2. σποταμὸς δὲ εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἔστι ἐστὶ διαβατός οὐκ οἶδα τὸν δ' ὄν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβνῆαι κωλυόντων πολεμίων. Cicero de Oratore, l. 1. "Nobis enim huc venientibus jucundum satis videbatur, si, cum vos de rebus aliis loqueremini, tamen nos aliquid e sermone vestro memoria dignum

excipere possemus, ut vero penitus in eam ipsam totius hujus vel studii, vel artificii, vel facultatis disputationem pene intimam veniat, vix optandum nobis videbatur."

PLEONASMUS.

Εἰσελθὼν, εἰσιὼν εἰς τὴν οἰκίαν or. 1. passim. adde 154, ult. 231, 2. 242, ult. ἐνὶν ἐν αὐτῷ. 263, ult. † τίνα ποτέ. ὅπως ποτέ. μηδεὶς πω. ὅτε περ. ὅτου τινός. 697, ult. et similia passim. † πένης ἀνδράπου. 172, 11. δούλην ἀνθρώπων. 183, 1. ἄνδρες δικασταὶ passim. στρατηγὸς ἀνδρός. 497, pen. περσεύτης ἄνδρωτος. 16, 6. † οἰκαδὲ ὡς ἐμέ. 27, 1. domum ad me. † τοῦ — οὐ ingeminatum. 232, 4. πρὶν — πρὶν. 615, 14. ἄν — ἄν. 678, 3. πρῶτερον — πρὶν. 715, 1. † σφετέρων αὐτῶν et similia. 58, 8. 462, 2. 470, 16. 552, 13. τῶν ἰδίων τῶν ἑαυτέρων αὐτῶν. 704, 5. † παρὰ τὴν ἡλικίαν ἀνοπότερον. 136, 4. μᾶλλον κοσμιώτατον. 542, 5. † ὁμοίως ὡς περ αὐτοῦ. 127, 10. † πλείστων ὄσων. μυρίας ὄσας. ἀπασῶν ὄσαν. v. cl. Markland, ad or. XX. p. 684. † ἀπεργνωκότες μὴ ἀδικεῖν. 40, 1. ἀποκρυπτόμεθα μηδὲν εἰδέναι. 276, 8. ἐξάρτους μὴ οὐ χρήματα ἔχειν. 681, pen. διακάλειν μὴ σώζεσθαι. 696, pen. ἀπαγορεύειν μηδὲνα συνονεῖσθαι. 716, pen. ἐπειδὴ τάχιστα με εἶδον, μετὰ ταῦτα εἶδόντι μου. 146, ult. nisi ita legero mavis ἐπειδὴ τάχιστα με εἶδον μετὰ ταῦτα, the first time they saw me afterwards. add. 139, pen. † χρημάτων ἔνεκεν, ἵνα πλούσιος ἐκ πένιτος γένεμαι. 7, pen. χρημάτων ἔνεκα ἵνα πλούσιος — deinde πλούσιος ἐκ πένιτος. quod postremum imitatur Terent. "fecit e servo ut esses libertus mihi." ψευδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. 174, ult. ἀκοιτα καὶ μὴ ἐκόνητα μνησύν. 456, 3. εἰπέιν τὰ ὀνόματα, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μόνυσι ποιήσασθαι. 458, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. longiora itinera. 747, 1. ἄν ἐπιελθεῖσθαι καὶ οὐδ' ἀναμνησθεῖσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίξει. 786, 2.

ELLIPSIS.

ἐκέλευε συνδειπνεῖν, id est, mecum. 27, 1. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους, scil. ἐρῶ vel simile quid. 92, 4. δηλώσει δέ. 304, 2. sc. id quod sequitur δηλώσει. ἕτερον μέγα τεκμήριον. 494, ult. ἀλλ' ἕτερον, id est, τεκμήριον παρεξίκομαι. 498, 1. 457, 1. 628, 6. μηδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι. 696, pen. † Ellipsis Præpositionis, τὸν λοιπὸν βίον. 274, 9. πολλῶ χρόνῳ ὕστερον. 115, 7. ἀχόμην ἐξω σιωπῆ. 16, 3. ἐξήλασαν εἰα. 139, 9. τῆς σωρῆτος τάξεως

τεταγμένους. 524, ult. et similia, quæ in singula pagina occurrunt. τῆς νυκτὸς περιτρέχειν. 44, 4. Ita fort. leg. est illud Comici, quod laudavimus ex Athenæo capite X. Lectionum Lysiacarum. ἡ λαοποδυταῖν τῆς νυκτὸς ἡ τοιχοεισευχῆν Διονυσίου. 169, 1. μυστηρίου. 196, ult. in die Mysteriorum. τραγωδοῖς διαχορηγῆσαι. 633, 1. ἀθληταῖς κικᾶν, Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέα. 661, ult. Θαργηλίου. 698, 4. Παναθηναίους. 698, 6. His adde ἀνδράσι. 698, 7. κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ. 699, 8. ἐχορηγοῦν πυρρίχισταῖς ἀγειεῖσι. 700, 3. κατασταθεῖς χορηγὸς τραγωδοῦ. 745, 9. † Verbi. εἶπον ἐγὼ ὅπως ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πείσεται. 24, ult. † Particulæ. ἐκἀφειδον ἄσμενος ἦκων ἐξ ἀγοῦ. 14, pen. οἱ ἀπέθανον εὔνοι ἕστες τῷ πλήθει. 447, 2. id est, ὡς εὔνοι. who died for their Affection to the Constitution. Ecce enim ei μὲν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποσπῆσκόμενοι εὔνοι ὅντες τῷ πλήθει, ἀποσπῆσκόμεθα τῶν ὄντων. 603, 6. Eodem modo Isæus de Dicaogenis hæreditate: οὐτ' ἔλεειν ἐστὶ δίκαιοι κακῶς πράττοντα καὶ πρῶμενοι, οὐτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένοι τὴν πόλιν. Ita Hebræi רשע צררה ורע Psalm. XI. 1. Ita Aristophanes Pluto 314. σὺ δ' Ἀριστοτύλος ὑποχάρων εἰεῖς Ἐπεσθε μητρι χοῖροι. et Horatius in Art. "Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres," ut locum intelligit H. Stephanus Schediasm. 1. 9. et eruditiss. Rutgers. † Adverbii. Θάνατον μετ' ἑλευθερίας αἰετούμενοι ἡ εἶον μετὰ δουλείας. 118, 10. ἐγὼ δεξαίμεν ἀν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρίφεται, ἡ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. 365, 1. 377, 2. 379, 3. 383, not. 5. † Substantivi. ἐκ πολλοῦ προνοεῖσθαι. 159, 3. φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ. 184, 6. οἱ τριάκοντα passim. ὀλίγα πρὸ τῶν τριάκοντα, id est, paulo ante dominationem xxx virorum. 263, 7. μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. 635, 5. εἶδον τῶν ἑαυτοῦ. 113, ult. ubi v. cel. Markland. add. 728. διὰ βραχυτάτων. 424, 7. ἐπὶ ζένης. 445, 6. κατ' ἄξιον χαρίζομενοι. 692, 1. εἰς Προμήθεα. 699, 7. Ita memini apud Proclum de vita Porphyrii πλατύνεια celebrare, h. e. Plato's Birth-day, or the festival held upon that Day. et sexcenta similia, quorum messem habebis apud Bosium.

COMPUTUS.

Τρισηκονταεκάτης. 346, 1. † τῷ μὲν πέντε μνάς, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. 594, pen. idem ac si dixisset τῷ μὲν πέντε μνάς, τῷ δὲ δέκα. v. not. 17. † τοὺς μετὰ Θερασύλλου δέκα. 701, 2. quorum tamen unus erat Thrasyllus, non decem præter Thrasyllum. † a minori numero ordiri mos erat πενήκοντα καὶ διακοσίω

δραχμῶν. 148, 11. ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα. 369, pen. τεττάρων καὶ δέκα. 649, 4. ἐξακόσιοι καὶ χίλιοι. 834, 3. Nonnulla de computo Attico habes ad orat. c. Diogitonem. v. not. 8. et 22. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 395, 12. Qua occasione arrepta editionem nostram claudet Lucianus, si quid sit in nostra arte, quod verum dicere possis, summa fide et ἀκριβείᾳ vindicatus Ver. Hist. l. 1. exenunte: ἐπὶ αὐτῶν ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτώ. τούτων δὲ οἱ

μὲν ἑκατοητάτου, — ἐπὶ δὲ τῆς πρόφρας ὅσον τεσσαράκοντα ὀπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο. Ex XXVIII. pars remis incumbebant, reliqui quadraginta in armis erant. Putidissime. Lege. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. quod ex Homeri Catalogo 16. videtur fuisse navis πλήρωμα,

τῶν μὲν πενήτηκοντα νέες κίων, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαίνον.

INDEX HISTORICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

- ACHILLIDES. fragment. p. 12.
Adimantus. 548, ult.
Adrasti et Polyuicis expeditio adversus Thebas. 59, 4.
Æginetarum cum Atheniensibus bellum, unde Peloponnesiacum exstitit. 108, 3.
Ægospotamos. pugna navalis ibi commissa fatalis reip. Athen. 115.
Ægyptum Atheniensis eadem tempestate, qua Æginam, infestant. 108, ult.
Æschines Socraticus. fragm. 3, 4.
Æschylides et Batrachus, duo indices apud xxx tyrannos. 415, pen.
Æsimus pompæ dux e Piræeo in Asty redeuntis. 499, pen.
Ægesilai in Bœotiam invasio. 581, 4.
Agoratus, in quem oratio XIII. invenitur.
Alcia, Anthisthenis libertus. 270, 1.
Alcibiades, celeberrimus imperator. 513, ult. sq. 654, 9. 700, 13. fragm. 7.
Alcibiades, junior, istius filius, quem orationes duæ, XIV. et XV. exagitant.
Alcibiades, hujus junioris abavus. 549, antep.
Alcibiades. fragm. 8.
Alexias Archon. 699, 6.
Alexidemus. fr. 7.
Alexis. 907, ult. Aristodici frater, ut p. 908, nlt. appellatur.
Amazonum memoria. 55, ult. sqq.
Anaxibius. fr. 17.
Andocides. oratione tota sexta. item fr. 9.
Androclides. fr. 31.
Androtiou. fr. 9.
Anthana. fr. 10.
Anthea. fr. 23.
Anticles. 263, 8.
Anticles, dominus Eumaris. 488, 1.
Antigenides. fr. 26.
Antimachus. fr. 31.
Antiphon. 427, 7. fr. 9.
Anytus. 718, 1.
Anytus, Strategus apud Phylant, forte idem cum priore. 497, 8.
Apollodorus Megarensis. 263, 5. 492, 4. fr. 9.
Apollophanes. fr. 21.
Archebiades. 537, nlt. fr. 10.
Archedemus, cognomine γλάμων seu lippus. 536, 2.
Archeneus. 394, 7.
Archeptolemus. 427, 7.
Archestratides, qui πρωτολογίαν dixit adversus Alcibiadem. 519, 4. 569, pen.
Archestratus Phrearrhius. 701, 4.
Archias. fr. 33.
Archippus. fr. 30.
Aresander. fr. 10.
Argivorum bellum cum Cadmeis. 63. 8. sq.
Aristippus, aut Archippus, ab Andocide impietatis accusatus. 207, 2.
Aristocrates. 427, 6. fr. 10.
Aristocritus. 141, 1.
Aristodenus. fr. 10.
Aristodicus. 736, 14.
Ariston. fr. 42.
Aristophanes. 616, 5.
Aristophanes Chollides. 481, 6.
Asion. fr. 11.
Aspidorus. fr. 11.

- Aspasia. fr. 6.
 Autander. fr. 11.
 Autocles. 143, 8. fr. 11.
 Autocrates. 312, 2. fr. 11.
 Axiochus. fr. 7.
 Bacchias. fr. 12.
 Batrachus delator sub xxx tyrannis. 242, 6. 415, 7. fr. 12. cum Bœotis facta belli adversus Lacedæmonios societas. 577, ult.
 Cadmeorum injuriæ in cæsos ad Thebas, et pœnæ, quas ideo dederunt Atheniensibus. 59, 6. seq.
 Cale. καλή. meretrix. fr. 34.
 Callæschrus. fr. 21.
 Calliades. 850, 11.
 Callias, Hipponici filius. 649, 4.
 Callias, pro quo contendit oratio quinta. item fr. 21.
 Callicles. fr. 21.
 Callicrates. 320, 1.
 Calliphanes. fr. 21.
 Callipides. fr. 21.
 Callistratus. 268, 4.
 Carcinus poeta, cujus locum affert Lysias. fr. 25.
 Cephalus, pater Lysiæ. 384, 9.
 Cephisodotus, poeta, ni fallor. 700, 1.
 Cephisodotus, Thebanus, pater Pherenici. fr. 32.
 Cephissios. 238, pen.
 Chærestratus. fr. 34.
 Charicles. 420, 4.
 Chremon (ex emendatione Schotti). 849, 5. 850, 10.
 Chytrinus. fr. 34.
 Cinesias mollis et impius. 708, 5. fr. 21.
 Citiensiun in Cypro rex. 223, ult.
 Cleou. fr. 34.
 Cleophon. 451, 9. 651, 1. 849, 1. et 5.
 Cleostratus. fr. 23.
 Cliotas. fr. 22.
 Clisthenes sycophanta. 778, 10.
 Conon imperator. 620, 7. ejus divitiæ enumerantur. 638, pen. primus secundum Harmodium et Aristogitonem ænea statua condecoratus est. fr. 18.
 Corinthiorum cum Atheniensibus similitates. 109, 2.
 Critias. 413, 2. 420, 4.
 Critobulus. fr. 27.
 Critodemus Alopecensis. 623, 7. fr. 23.
 Ctesiarachus. fr. 23.
 Ctesicles Archon. 320, 3.
 Ctesiphon. fr. 23.
 Damnippus. 392, 9.
 Demetrius. 269, 2.
 Demosthenes. fr. 13.
 Demus Pylilampis. 623, 6.
 Dexius. fr. 13.
 Diagoras Melius. 214, 1.
 Diæogenes. fr. 13.
 Diæopolis. fr. 17.
 Diocles. 169, 4. fr. 14.
 Diocles Archon. 698, pen.
 Diocles Zacori hierophantæ filius. 256, 2.
 Diodorus. 307, 1. 311, 8.
 Diodotus. fr. 14.
 Diodotus Diogitonis frater. 894, 10.
 Diogenes. fr. 14.
 Diogiton, Diodoti frater, adversus quem agit or. XXXII. p. 892.
 Diognetus. 603, 9.
 Diomnestos. 610, 11.
 Dion. fr. 14.
 Dionysia. 698, 7.
 Dionysius, frater Dionysodori. 469, 10.
 Dionysius tyrannus Siciliæ. 625, 4. 914, 4.
 Dionysodorus. 448, 1. et tota illa oratione XIII. sæpissime.
 Diophanes. 778, 10. et fr. 27.
 Diophantus. fr. 14.
 Diotimus. 652, pen.
 Diotimus Acharnensis. 581, 10.
 Dracon legislator. fr. 26.
 Dracontides. 430, 8.
 Elephantides. fr. 27.
 οἱ ἑλευσινώθεν. 242, 8.
 Empedocles. fr. 37.
 Empedus. fr. 35.
 Ephori quinque Athenis. 412, 5.
 Epichares Lamptrensis. 420, 2.
 Epicrates accusator in causa legationis or. XXVII. p. 806.
 Epigenes. fr. 15.
 Epigenes sycophanta. 778, 10.
 Erasinides. 701, 6.
 Erasiphon, Eratonis senioris filius. 589, 1.
 Erasistratus alter Eratonis filius. 590, 6.
 Eraton senior. 588, ult.
 Eraton junior, senioris filius. 590, 6.
 Eratosthenes mæchus, ab Euphiletu in uxoris stupro deprehensus, peremptus. quam eadem purgat oratio prima.
 Eratosthenes, e xxx tyrannis, in quem oratio XII. invehitur.
 Eratosthenes incertus. fr. 15.
 Ergocles proditionis damnatus. v. orat. XXVIII.
 Ἐραῖροι dicti. 412, pen.
 Eteocles. fr. 15.
 Evagoras Cypri rex. 226, 1. 625, 4.
 Evander contra quem oratio XXVI. p. 785.
 Eubulus Archon. 632, 4.
 Euclides Archon. 699, ult.
 Euerates, frater Niciaë imperatoris. 600, ult.
 Eocritus. fr. 16.
 Eumares, pater Agorati. 487, pen.
 Eumolpidæ de jure sacrorum respondebant. 204, 4.
 Eunomus. 624, ult.
 Eophemus. fr. 16.
 Euphiletus actor orationis primæ. 17, 1.
 Eupithes. fr. 16.
 Euryptolemus. 312, 2.

- Eurysthei cum Heraclidis contentiones. 69, 1.
 Euthias. fr. 16.
 Euthycles. fr. 16.
 Euthycritus Plataënsis. 732, 10.
 Euthydicus. fr. 16.
 Glaucippus Archon. 698, 5.
 Glaucon. fr. 13.
 Hagnodorus. 479, 7.
 Harmodius et Aristogiton, tyrannicidæ. fr. 18.
 Harmodius, amicus Euphiletî. 44, pen.
 Hegemon. 898, pen.
 Hegesander. fr. 17.
 Heraclidæ. 66, 3.
 Hermeas myropola. fr. 5.
 Hesiodus. fr. 25.
 Hieronymus. fr. 17.
 Hippaphesis, scortum. fr. 17.
 Hipparmodorus. 732, 12.
 Hippias Thasius. 477, 11. 484, 1.
 Hippocles. 420, 2.
 Hippocrates. fr. 17. et 18.
 Hipponicus. 541, 6.
 Hippothereses. fr. 23.
 Iatrocles. 411, 10.
 Iphierates. fr. 18. et 19.
 Ischomachus, dives. 646, ult.
 Ismenias. fr. 17.
 Isocrates. fr. 34.
 Isodemus. fr. 15.
 Isthmi claudendi conatus. 106, 5.
 Laches. 162, 7.
 Locrates. fr. 23.
 Lagisea, aut Lagnisca. fr. 23.
 Lais. fr. 23.
 Lampon vir, aut Lampo, fœmina, 145, 8.
 Leodamas. 799, 3.
 Leptines. fr. 24.
 Lysander, imperator Lacedæm. 422, pen. 429, pen. 431, 1.
 Lysiades Archon. 271, 4. v. not. 30.
 Lysias. 624, ult.
 Lysimachus. 702, 10.
 Lysimenes. fr. 15.
 Lysitheus. 342, 1. fr. 21. et 24.
 Marathonîa pugna. 82, ult. sqq.
 Medon. fr. 24.
 Medontias Abydena. fr. 7.
 Megacles Alcibiadis avus materos. 549, ult.
 Melobius. 392, 3. 396, 1.
 Menestratus. 479, 4.
 Menestratus. fr. 24.
 Menophilus. 312, 4.
 Metanira. fr. 34.
 Micinos, vel Micrius. fr. 24.
 Miltiades junior tempestate xxx tyrannorum. 430, 1.
 Mixidemus. fr. 25.
 Mnesicles. fr. 26, 8. nam sic ibi est leg.
 Mnesimachus. fr. 25.
 Mnesiptolemus. fr. 25.
 Mnesitheides. 392, 4.
 Molon fullo. 145, 6.
 Moschus. fr. 25.
 Musæus. fr. 25.
 Myronides imperator. 111, 6.
 Mystilides. fr. 21, ult.
 Nais. fr. 24. et 33.
 Nausias. fr. 15.
 Nausimachus. 702, 2.
 Nicarchus. fr. 26.
 Niceratus, filius Niciæ imperatoris. 602, 4. 649, 1.
 Nicias imperator. 459, 5. 648, pen. fr. 26. et 27.
 Nicias. fr. 26.
 Nicocles. 487, ult.
 Nicodemus. fr. 27.
 Nicomachides. 847, ult.
 Nicomachus accusator defensoris in or. VII.
 Nicomachus scriba, contra quem oratio XXX. p. 835. conf. fr. 27.
 Nicomedes. 733, ult.
 Nicomenes. 459, 5.
 Nicophemus. 616, 5.
 Onomacles. fr. 27.
 Orthobulus. 578, 1.
 Panathenæa magna. 698, 6. minor. 696, pen. 700, 2.
 Panleon, contra quem oratio XXIII. agit. p. 728.
 Pantaleon. 346, ult. fragm. 27.
 Pausanias rex Lacedæmon. ætate belli cum xxx tyrannis gesti. 604, pen.
 Pericles. 203, ult. 384, 2. 864, 8.
 Phæder. 902, 1.
 Phænippides. 490, 2.
 Phantias gubernator clarus. 702, 5.
 Pherenicus. fr. 32.
 Phidon unus τῶν xxx. 419, 7.
 Philias. 320, 2.
 Philinus. 169, 4.
 Philippus. fr. 33.
 Philo, in quem oratio XXXI. agit. p. 869. fr. 33.
 Philochares. 430, 1.
 Philocrates, Ergoclis quæstor, contra quem oratio XXIX. p. 827. fr. 33.
 Philonides. fr. 33.
 Philyra. fr. 23.
 Phryniclus. 492, 3. 673. 3. 765. 7. fr. 34.
 Phyla. τῶν ἐκ Φύλης reditus Athenas. 499.
 Pisander. 263, 4. 765, 8.
 Pison. 386, 2.
 Pithodemus. v. Pythodemus.
 Plataica pugna. 107, 6.
 Polemarchus, frater Lysiæ. 394, 12.
 Polemo. fr. 28.
 Poliuchus, adversus quem oratio XVIII. p. 598.
 Polyænus. 320, 1.
 Polycles. 307, 3.
 Polycrates. fr. 35. et 42.
 Polynicis adversus Thebas expeditio. 59, 4.

- Polystiatus, pro quo oratio XX. pugnat.
p. 663. item fr. 117.
Posidippus. fr. 23.
Prælium ad Arginusas. 406, pen. ad
Ægospotamos. 412, 3.
Promethea, seu festum Promethei. 699,
7.
Prospaltii. fr. 24.
Protarchus. 143, 7.
Psamatha. fr. 23.
Pyrilampes. 623, 6.
Pyrrha. fr. 17.
Pythagoras. fr. 12.
Pytheas. fr. 11. et 30.
Pythodemos. fr. 23.
Pythodorus Archon. 263, ult.
Quadringenti constituti. 411, 7. 844, pen.
Salamina pugna. 98, 7.
Satyrus Cephisiensis. 849, 5. 850, 9.
Satyrus dynasta in Ponto. 571, ult.
Sciona, scortum. fr. 23.
Seuthes, rex Thraciæ. 820, 3. fr. 17,
24. ubi etiam vitio librarii *Struthes*
appellatur.
Simon, adversus quem oratio tertia agit.
p. 133.
Socrates philosophus. fr. 28. et 42.
Solon legislator. 864, 8. fr. 26.
Sostratus. 26, 2. 43, 1. 328, pen. fr. 29.
Stephanus, Thalli filius, dives. 648, 1.
Sthenelus. fr. 14.
Stiriensis, v. Thrasybulus. 530, 3.
Stratocles. fr. 23.
Strombichides. 453, 3. 850, 10. fr. 13.
Telamo. fr. 29.
Thargelia, dies festus. 698, 4.
Thebani, qui exsulis Atheniensibus
domum redeuntibus opem tulere. 121,
4. fr. 32.
Themistocles. 864, 8.
Theo. 353, 4.
Theoclea. fr. 23.
Theocritus. 456, 8.
Theodotus Plataicus juvenis, de quo de-
fensor orationis tertiæ cum Simone
contendebat. 158, 3.
Theognis. 386, 1. 393, 9.
Theonestus accusatus orationibus deci-
ma et undecima. 339, sqq.
Theophilus. 143, 7.
Theopitbes. fr. 17.
Theopompus Archon. 698, 2. fr. 17.
Theosdotidas. fr. 17.
Theotimus. 538, 4.
Theramenes. 417, 4. 424, 6.
Thettalus. fr. 26.
Thrasybulus Calydonius. 492, 4.
Thrasybulus Stiriensis. 418, 2. 797, 14.
819, 1. 820, 1. 821, 8. 831, 9.
Thrasybulus incertus. fr. 17.
Thrasyllus. 701, 2. 894, 16.
Thrasymachus. 311, pen.
Timon. fr. 29.
Timonides. fr. 29.
Timotheus Cononis filius. 635, 14. 638,
6. fr. 29.
Tisamenus Mechanionis. 864, 10.
Tisis. fr. 30.
οἱ Τρισχιλίοι. 845, 5.
Tydens. 687, 7.
Victoria navalis apud Cyprum, impera-
tore Conone. 632, 2.
Xenænetus Archon. 590, ult.
Xenophon, filius Euripidis, imperator.
621, ult.
Xenophon Icarionensis. 477, pen. 484, 1.
Xenophon incertus. fr. 27.
Xerxis expeditio in Græciam. 82, 1.

INDEX GEOGRAPHICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

- ACADEMIA. 604, 7.
Adrias, seu mare Ionium, vel Adriati-
cum. 908, 7.
Amphitropæ, demus. 479, 8.
Anticyra. fr. 24.
Ardettus. fr. 24.
Argivi. 922, 7.
Artemisium. 94, 9.
Athimone. fr. 9, 22.
Byzantium. 820, 2.
Cei. fr. 16, 2.
Chalcis apud Earipum, vel iu Eubœa.
757, pen.
Colyttus. 901, ult.
Coronea. 162, 6.
Deccelea. 543, 2. 730, 2. 731, 2.
Eleusin. 65, ult. 196, pen. 418, 6. 767, 2.
Eleusinium. 196, pen.

- Eneacrunos. fr. 9, 26.
 Eretria. 676, pen.
 Eubæensis datum jus ἐπιγραμίας. 920,
 1.
 Eunidæ. fr. 29.
 Geranea a Corinthiis occupata. 109, ult.
 Haliartus. 577, ult.
 Halicarnassus. 823, 10. 827, 3.
 Iteæus. fr. 26.
 Κηττωί. fr. 27.
 Κικωνοί. apud Ciconnum, qui est demus.
 593, 9.
 Lechæum. fr. 25.
 Mantineenses. 922, 7.
 Mitylene. 701, 5.
 Munychia. 460, 4.
 Oropus. 669, 2. 880, 4. 881, ult.
 Φηγαϊέυσι. fr. 16, 5.
 Phegusium. fr. 12, 16.
 Phyla. 418, 5. et alibi sæpissime.
 Potamus. fr. 27.
 Pygela. fr. 12, 18.
 Rhamnus. 632, 4.
 Salamis. 418, 6.
 Serangium. fr. 19, 23.
 Sphettus, demus. 593, 8.
 Sunium. 700, 5.
 Thermodon, fluvius Amazonum. 56, 1.
 Thermopylæ. 94, 10.

INDEX

AUCTORUM ANTIQUORUM

QUI

IN HAC LYSIÆ EDITIONE EMENDANTUR

EX EDITIONE LONDINENSI HUC TRANSLATUS.

* * Quibus locis numerus Romanus II. est præfixus, illi loci in volumine hoc secundo Lysiæ nostri leguntur, in fragmentis, aut in annotationibus Marklandi ad Dionysii Halicarn. libellum de Lysia, aut in Taylori Lectionibus Lysiæ. cæteri omnes loci, quibus numerus Romanus nullus est præfixus, hi in primo volumine leguntur. Teneto tamen, lector, qui numeri minores majorem illum Romanum II. sequuntur, omnes in secundo volumine quærendos esse, tametsi numero Romano careant. quem brevitatis studio, et ne iteratio tædium crearet, omisimus, postquam semel ad primum locum posuissemus. REISK.

- ÆSCHINES orator. 220, bis. 848. 855.
 863. 915. II. 141. Ammonius grammat-
 icus. 214, ter.
 Andocides. 157. 468, bis. 549. 596. 668.
 767. 851. II. 259. 262. 264. 266.
 Antipho. 275. 358. 389.
 Apollonius Rhodius. II. 244.
 Apuleius. 292.
 Aristides. II. 19, 153. 242.
 Arnobius. 198.
 Arrianus philosophus. 169.
 Athenæus. II. 4. 7. 23. 149. 151. 229.
 Athenagoras. 93.
 Cælius Aurelius. 4.
 Cæsar. II. 247.
 Cicero. 3. 4.
 Constitut. Neapol. II. 308.
 Cornélius Nepos. II. 252.
 Demosthenes. 19. 23. 225. 248. 356. 590.
 596. 756. 790. 843. II. 224. 234.
 245.
 Dinarchus. 182. 757. II. 142.
 Diodorus Siculus. 2. 23. II. 133. 245.
 et bis in Indice.
 Diogeus Laertius. 448. 449. II. 16.
 Dionysius Halicarnassensis. 647. 912.
 II. 32. 130. a p. 159. ad p. 204. plu-
 rimis in locis. 214. 234. 245.
 Diphilos. 298. 928.
 Etymologicum M. 193. II. 17. 246.
 Eudocia MS. II. 212.
 Eusebius. 2. 4.
 A. Gellius. II. 232.
 Gorgias. 315.
 Harpocratio. 109. 251. 258. 359, bis.
 450. 741. II. 6. 11. 12. 14. 16, bis. 21
 300.
 Heraclides Ponticus. 389.

- Hermogenes. II. 269.
 Herodianus. 233. 395. 532.
 Herodotus. 62. 72. 80. II. 243.
 Hesychius. 12. 18. 224. 360. ter. 373.
 389. 593. 713. 800. ter. II. 278. ad
 290. 300.
 Homerus. 782. II. 287.
 Horatius. 579.
 Inscriptiones. 19, ter. 420. 599, bis. 766.
 Josephus. 2.
 Isæus. 144. 158. 720. 737. II. 278.
 Isocrates. 149, bis. 190. 380, bis. 870.
 Juvenalis. 330.
 Lexicon græcum ineditum. 596.
 Longinus. 590.
 Lucianus. 135. 159. 174. 445. 482. 560.
 II. 929.
 Lycurgus. 95. 483. II. 148, bis. 267.
 Nonius Marcellus. II. 225.
 Marcianus. II. 332.
 Maximus Tyrius. 581. 748. 757. 900.
 Menander Rhetor. II. 237.
 Moschopulus. 189.
 Nilus Monachus. 3.
 Pausanias. 1. II. 278.
 Phavorinus. 189. 372, ter.
 Philo Judæus. 56. 220. 326. 532, bis.
 603. II. 177. 190. 332.
 Photius. 258. II. 111. 118. 209. 211.
 250. 251.
 Plato. 408.
 Plinius avunculus. 15.
 Plutarchus. 517. II. 29. 101, bis. 103.
 110, ter. 111. 120, sæpius. 126. 128.
 135. 138. 139, ter. 146. 155. 156. 204.
 ad 208, sæpius. 251, sqq. sæpius. 268,
 sqq.
 Pollux. 194. 219. 376. 571. 790. II. 11.
 Priscianus. II. 17, bis. 25.
 Rutilius Lupus. II. a 39. ad 41. sæpius.
 Scholiastes Æschinis ineditus. 739.
 ——— Aristophanis. 580. II. 125.
 244.
 ——— Hermogenis. II. 174.
 Sophocles. 9.
 Suidas. 376. 581. II. 13. 17. 68. 142.
 233.
 Terentianus Maurus. II. 331.
 Theo. II. 226.
 Thomas Magister. 54. 157.
 Thucydides. 454. 648.
 Varro. II. 225.
 Ulpianus Scholiastes. 247. 589.
 Xenophon. 36. 56. 220. 532. 565. 580.
 690. 707. 856. 878.
 Zenobius. 110.

INDEX LOCORUM NOVI FŒDERIS

QUÆ

A CL. MARKLANDO

ILLUSTRANTUR.

<p>Matthæi.</p> <p>5 19 p. 168</p> <p>38 238</p> <p>10 31 837</p> <p>11 19 361</p> <p>12 29 629</p> <p>32 330</p> <p>13 38 649</p> <p>44 897</p> <p>16 25 240</p> <p>21 21 174</p> <p>22 2 864</p> <p>23 38 293</p> <p>24 30 629</p> <p>25 27 630</p> <p>Marci.</p> <p>3 4 240</p> <p>4 40 304</p> <p>5 20 201</p> <p>8 21 304</p> <p>Lucæ.</p> <p>2 49 392</p> <p>4 33 629</p> <p>5 35 920</p> <p>3 39 201</p> <p>9 24 240</p> <p>49 92</p> <p>11 41 394</p> <p>12 7 857</p> <p>57 890</p> <p>13 35 293</p> <p>18 11 864</p>	<p>19 14 p. 280</p> <p>21 8 361</p> <p>19 87</p> <p>23 42 572</p> <p>24 47 653</p> <p>Ioannis.</p> <p>6 21 616</p> <p>7 17 <i>ibid.</i></p> <p>8 7 335</p> <p>29 290</p> <p>44 616</p> <p>11 13 629</p> <p>12 25 87</p> <p>14 10 891</p> <p>16 13 <i>ibid.</i></p> <p>21 <i>ult.</i> 818</p> <p>Act. Apost.</p> <p>4 22 629</p> <p>5 8 715</p> <p>7 26 864</p> <p>58 334</p> <p>10 38 290</p> <p>17 11 II. 190</p> <p>14 899</p> <p>19 2 346</p> <p>22 23 864</p> <p>27 715</p> <p>24 27 84</p> <p>25 3 295</p> <p>5 658</p> <p>11 210</p> <p>26 23 670</p>	<p>ad Romanos.</p> <p>4 11 626</p> <p>5 7 566</p> <p>11 8 225</p> <p>1 ad Corinth.</p> <p>3 5. 6 395</p> <p>4 6 44</p> <p>7 35 825</p> <p>10 16 649</p> <p>14 26 564</p> <p>16 15 651</p> <p>2 ad Corinth.</p> <p>1 22 629</p> <p>5 5 <i>ibid.</i></p> <p>10 7 890</p> <p>12 7 225</p> <p>1 ad Timoth.</p> <p>4 8 330</p> <p>ad Philemon.</p> <p>1 21 310</p> <p>ad Hebræos.</p> <p>6 5 814</p> <p>9 1 53</p> <p>10 39 240</p> <p>11 3 280</p> <p>Secunda Petri.</p> <p>3 6 329</p> <p>Prima Ioannis.</p> <p>1 6 174</p> <p>2 4 <i>ibid.</i></p> <p>Apocalypseos.</p> <p>14 13 92</p>
---	---	---

Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	
277	141	1	350	174	10	418	210	10
8		5	1	175	8	9	1	3
9		9	3	pen.		420		11
280	142	5	4	176	3	1	2	1
1		12	5		8	2		11
2	143	3	6	177	6	3	3	12
3		11	7	ult.		4	4	1
4	144	13	9	178	2	5		8
5	145	3	360	179	2	6		pen.
6		11	1	ult.		7	5	11
7	146	1	3	180	2	8	6	9
8		10	4		7	9	7	7
9	147	2	5	pen.		430		ult.
290		11	6	181	1	1	8	12
1	148	5	7		7	2	9	13
2	pen.		8	ult.		3	220	5
3	149	3	9	182	13	4		pen.
4	pen.		370	183	2	5	2	3
5	151	1	1		8	6	3	4
7	152	1	2		13	7		11
8	pen.		3	184	1	8	4	4
9	153	4	4		5	440		11
300		6	5	186	2	1	5	4
1	154	1	6		4	2	6	6
2		3	7	187	7	3	7	1
3	pen.		8		13	4		8
4	155	4	9		17	5	8	pen.
5		9	380	188	6	6	9	9
6	156	4	1	189	1	7	231	1
7		6	2	190	1	8		4
8		11	3		5	9	3	2
9		15	4	191	1	550		10
311	157	3	5	192	3	1	4	5
2		13	6		8	2	5	8
3	158	7	7	pen.		3	6	6
4		10	8	193	6	4	7	2
5	159	4	9		10	5		11
6		10	390	194	4	6	8	8
7	160	1	2		9	7	9	3
8	ult.		3	195	6	8		6
9	161	10	4	196	6	9	240	4
320	162	4	5	197	4	460		11
3	pen.		6	198	3	1	1	3
4	163	5	7	ult.		2	2	1
5	164	1	8	199	13	3		9
6		10	9	200	ult.	4	3	3
7	165	1	400	1	3	5		14
8		4	2		2	6	4	1
9		10	3		5	7		pen.
330	ult.		4		13	8	5	13
1	166	5	5	3	5	9	6	3
2		9	6	4	1	470	7	3
3		13	7		10	1	8	4
5	167	3	8	5	4	2		13
6		10	9		8	3	9	2
7	168	4	410		12	4		11
8		8	1	6	6	5	250	1
9	169	1	2	7	3	6		5
343	170	2	3		9	7	251	1
5	172	4	4	8	3	8		ult.
7		10	5		pen.	9	2	1
8	173	6	6	9	7	480		12
9	174	3	7	210	1	1	3	5
482	253	pen.						
3	4	4						
4		12						
5	5	1						
6		6						
7		13						
8	6	4						
9		pen.						
490	7	7						
1		11						
2	8	7						
3	9	8						
4		13						
5	260	1						
6		8						
7	1	3						
8	2	6						
9		9						
500	3	1						
1		11						
2	4	9						
3	5	1						
4		9						
5		10						
6	6	5						
7		ult.						
8	7	9						
9		11						
510		ult.						
1	8	12						
2	9	9						
3	270	7						
4	1	3						
5	2	1						
6	3	1						
8	4	1						
9		3						
520		9						
1	5	5						
2	6	3						
3		7						
4	7	6						
5	8	5						
6	9	9						
8		13						
9	280	11						
530	1	7						
1		10						
2	2	2						
3		3						
4		8						
5	3	2						
6	4	2						
7		6						
8	5	1						
9		6						
541	6	1						
2		8						
3	7	2						
4		3						
5		9						
6	8	5						

Reisk. Tayl.	Reisk. Tayl.	Reisk. Tayl.	Reisk. Tayl.
817 455 1	845 474 1	874 489 1	901 510 1
8 456 5	6 10	5 8	2 9
9 pen.	7 475 1	7 490 5	3 511 1
820 457 9	3 8	8 pen.	4 512 1
1 458 2	9 11	9 491 4	5 513 4
2 459 2	850 476 7	880 ult.	6 pen.
3 10	1 477 6	1 492 7	7 514 ult.
4 460 7	2 12	2 493 6	8 515 7
5 11	4 478 7	3 494 8	9 516 8
6 461 3	5 479 8	4 497 1	910 517 6
7 462 3	8 ult.	5 ult.	1 518 1
8 463 2	860 480 8	6 498 10	2 519 5
9 464 13	1 481 3	7 499 6	3 12
880 465 5	2 11	8 ult.	4 520 7
1 ult.	3 482 8	9 500 12	6 521 10
2 466 11	4 483 7	890 501 9	7 523 1
3 467 12	5 484 4	1 14	8 524 7
4 468 1	6 11	2 504 1	9 11
5 469 1	7 485 7	3 3	920 525 1
6 470 1	8 486 2	4 505 5	1 13
7 6	9 487 1	5 506 10	2 526 4
9 471 3	870 488 5	6 pen.	3 ult.
840 pen.	1 pen.	7 507 5	4 527 11
2 472 11	2 487* 7	8 508 4	
4 473 9	3 488* 4	899 509 6	

FINIS.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 186. 3. corr. ἀρετὰς—p. 205. Not. col. 1. 22. corr. Variant Codd.—p. 293. 3. corr. περὶ τῆς οὐσίας, et in Var. Lect. infra Textum add. τῆς om. T. A.—p. 315. 1. in Var. Lect. infra Textum add. ἀπαγγέλλειν T. R.—p. 373. in Var. Lect. infra Textum corr. edit.—p. 378. in Var. Lect. infra Textum corr. ² μὲν om. T. R.—p. 390. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁶ τοιοῦτοις οὐκ οὔσιν T. A.—p. 396. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁵ εἴ τις T. R. A.—p. 445. Not. col. 2. 22. corr. τινὰς—p. 457. in Marg. pro 58. corr. 585—p. 483. 9. corr. ¹ ΑΠΟΓΡΑΦΗ—11. corr. ² [περὶν—12. corr. ³ οὐδὲν—13. corr. ⁴ δ'—15. corr. ⁵ οὐσίας—anter. corr. ⁶ δις—p. 486. in Var. Lect. infra Textum corr. ¹⁰ λάβοι τὴν ἐκ T.—p. 492. 3. corr. πάμπολλα—p. 511. ult. corr. ⁸ ἀλλ'—p. 513. 1. corr. τῶν—p. 521. 19. corr. ⁴ τοσούτω—p. 558. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁵ ἐτέρου T.—p. 564. Not. coll. 1. 25. corr. ³ Ἐν αὐτῷ, Vind.—p. 634. 13. corr. ⁷ τῶν ὑπαρχόντων, et in Var. Lect. infra Textum corr. ⁷ τῶν om. T. R.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D ED-URL

MAY 15 1984

3 1158 00933 7618

7

PA
3479
A1
1828
v.2

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 538 390 6

